CORNELII SCHREVELII

Schrevelius (Cornelius)

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOANNIS ENTICK,

NEC NON

GULIELMI BOWYER,

ADAUCTUM.

INSUPER QUOQUE AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GR. LING. PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR.

ITEM

TRACTATUS DUO:

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER;

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO XVIII. PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR.

EDINBURGI:

EXCUDEBAT C. STEWART, ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS:
VENEUNT IBIDEM APUD MUNDELL ET FILIUM.

1805.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus exiſtimatio apud literatos omnes tanta eſt, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus eſt, nec ſtudioſa indoles id expoſcit. De iis igitur ſolummodo verba facere in animum induxi, quæ præſens omnino ſpectant inſtitutum: quò penes unumquemque ſit faciliùs de eodem rectiùſque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium plurimùm refert conſilium perinde inſtituti operis, ac ipſum opus habere compertum. Quibus igitur de cauſis hoſce ſuſcepimus labores, et quem ad uſum eoſdem dirigimus; ne, hoc non benè perſpecto, iniqua (ut plerumque fert conſuetudo) in nos operamve noſtram lata eſſet ſententia; paucis te, *Amice Lector*, à primo admonendum duxi. Quiſquis enim ſecum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodièrunt in lucem, nos forſitan imprudentiæ coarguet, quaſi fruſtra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel κριτικώτερα eſſe, (nonullaque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, ſed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii ſaltem moliſque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commode portari queant. Idcirco *Cl. Schrevelius*, qui multis nominibus de rep literariâ bene meruit, meliùſque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idemque nos in uſum Britannorum jam auctum ivimus; ut ſtudioſæ Gr. Ling. adoleſcentiæ, in ſuperandis difficultatibus, quæ teneriorem iſtam ætatem ut plurimùm torquent, foret ſubſidio: et tenuioribus inſimul fortunis, humeriſque parum firmis meliùs aliquanti conſuleretur. Quò verò adoleſcentibus ſalebroſa ad Athenas via planior fieret, itaque compendioſior: id in primis et *Cl.*

Schrevelio, et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Teſtamenti, et ſcriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon uſitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Teſtamenti verſione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII. dicitur) explicata forent, et enucleata. Anomala etiam, et Themata quæ difficiliùs inveſtigantur, utì et hujus linguæ dialecti variæ, quæ moleſtiam minùs exercitatis (atque maximè) creare ſolent; ea ferè omnia, et inventu, et intellectu facta ſunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non ſolùm Futura et Præterita (quod ab aliis Lexicographis factum), ſed alia etiam aſſignavimus tempora, quibus difficultas ineſſe videbatur, et potiſſimùm Indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro Perfectis ſolent uſurpare. Ut verò à cæteris dignoſci poſſint, literis capitalibus ſignata ſunt primitiva; ſub quibus plerumque et derivata, et compoſita communiora, (quæ ſuâ etiam ſerie relata ſunt) memoriæ ergo commemorantur. Græca πολύσημα per primigenias ſuas ſignificationes primùm plerumque, deinde per poſtnatas, (niſi quando unica ſufficiat) Latinè reddidimus: Quid enim id genus voces (quæ ferè ſunt innumeræ) primò et propriè ſignant, quid verò tranſlatè et μεταφορικῶς, permagni intereſt exploratum habere. Cùm enim tranſlata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad ſignificandum valeant, (conciſæ utpote ſunt ſimilitudines, quæ rem planè ſubjiciunt oculis) iis quàm ſæpiſſimè utuntur Scriptores: quo fit neceſſe ut juxtà in alienis, in quæ migrârunt, vel ubi ſaltem diverſantur, ut propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid inſuper in hâc Editione præſtitum eſt, admonendus es porrò, *Candide Lector*. Nonnulla *Schreveliana*, ſed oppidò pauca, deleta ſunt (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus); alia quædam mutavimus; ἔτυμα deſiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout ſeries verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique amplius millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum ſunt, et ſubſtantivis diſcriminari poſſint, (quod ſæpiùs pueris negotium faceſſere jam inde ab adoleſcentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedi-

mus ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quòd sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valde fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiùsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbisque substantivis, quòd fræquentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione, apud Græcos præsertim, longè uberrimum; conjunctionumque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subinde ἐτυμολογίζειν videamur: at certo nihilo secus id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum; tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe accidit) minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (*Fabio* teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vindicare possit; tantaque incertitudo quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima; nemini sit mirum, si nonnulla, hunc in modum forte indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἔτυμα usurpari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel

characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret: Quod ut in Latino-Anglicano fiat, auctor fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratiâ admiscentur: nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit *J. Hutchinsonus*, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem, in ordinem Alphabeticum restituit; Græca admodum multa Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce *Lubini* sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiss. *Rhodocanacides;* qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæc* quàm emendatissime tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum; ne opus, hoc tanto auctario, justam molem, pretiumve solitum excederet; eòque magìs, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα siqua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeò esse εὐαπολόγητα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur *Cl. Schrevelius* in posterum vereatur, ne corruptè in *Angliâ*, hâc saltem ex officinâ prodeat. Hæc sunt, *Benigne Lector*, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

† Editio nona, 1717, è prelo BOWYERI Senioris.

*** *Additiones* BOWYERIANÆ *notantur asterisco* (*).

LECTORI BENEVOLO

S. D.

TYPOGRAPHUS.

SCHREVELII LEXICI MANUALIS ſexdecim jam editiones, ex recenſione Jos. Hill, dein Joann. Entick A. M. necnon cl. Gul. Bowyer auctæ et ornatæ, ſumptibus Bibliopolarum Londinenſium, prodiere.

In exemplaribus Græcis ac Latinis typis mandandis, textus ſincerus et benè purgatus, opificis ſolertiâ, pariter ac docti editoris ſtudio, omnino conſtituendus eſt: fœdiſſimi enim errores, oculos eruditiſſimorum, in ſchedis elimandis non bene verſatos, perſæpe latebunt. Ut opus igitur ad unguem redactum peragatur, alterius doctrinam diligentiæ alterius accedere neceſſe eſt.

Quam ad rem, Typographus Academiæ Glaſguenſis hocce privilegium aſſecutus eſt. Tacitum cum Brotieri, Horatium cum Geſneri notis, necnon benè multos ſcriptores Latinos, in uſum tyronum Scoticorum, jam prelo ſubjecit. Nunc denique hanc Schrevelii Lexici editionem, ad præſtantiſſimas editiones caſtigatam, ideoque tam emendatiorem quàm locupletiorem, in lucem emittit; maculis ſi non fortè penitus immunem, prioribus ſaltem minùs inquinatam. Vale.

LECTORI BENEVOLO

PRELI CORRECTOR

S.

HUJUS LEXICI editio Glasguensis a Mundell excusa, etsi omnibus prioribus multò auctior, plurimis tamen erroribus abundat. In hoc nova editione haud multa addenda putavi, magis sollicitus ut quam emendatissima prodiret. Quem finem ut melius attingerem ad optimas editiones hanc summâ curâ castigavi. Et si in tanto opere paucæ maculæ supersint, has spero, Lector benevole, facilè condones. Vale.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

GRÆCO-LATINUM.

A

A PRIMA est apud Græcos litera quàm vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquando enim est στερητικὸν, et vim privandi obtinet: βέβαιος, *stabilis*, ἀβέβαιος, *instabilis*, &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas *intensivum*; hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὴς, ἄβιος. Interdum idem quod δὺς, ut ἄβατος pro δύσβατος. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α impune absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρὸς· ἄσταχυς, στάχυς· ἀναρεῖται, ναρεῖται· στεροπὴ, ἀστεροπή, σφάραγος, ἀσφάραγος, στράβηλοι, ἀστράβηλοι.

Α pro ι Doricè; ut αἶτι pro εἶτι.

Ἀ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quo*, Dor pro ᾗ, adv.

Α pro ω, Dor. in gen. pl. simpl. ω sine accentu, et ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Πόσειδὰν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάων. pro χρυσάονων. à χρυσάω: βοᾶσι pro βοῶσι.

Ἅ, *quæ*: articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὃ *quod*.

Ἆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut, et ἆ, ᾇ, *ah*, lamentantis, ab ἀ.

Ἆ, ἆ, *ha, ha, he*, ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τῦ α, *valdè noxius* et *innoxius*: *ab* α et ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄαπτος, item.

Ἀαγὴς, έος, ὁ ἡ, *infragilis*: ab α, et ἄγω, *frango*.

Ἀάδε, *molestus fuit*: aor. 2. pro ἅδε, resolutione η in άα, verbi ἀαδέω.

Ἀάδης, Dor. pro ἀηδής.

'ΑΑ'ΖΩ, *exhalo*: f. σω, p. κα, à sono.

Ἀάθην, *deceptus fui*: pro ἄθην, a. 1. pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

* Ἀάθικτος, υ, ὁ ἡ, ex α et ἄθικτος, *intactus*.

Ἀάμνις, δος, ἡ, aucupii instrumentum.

Ἄαπτοι, ἀάπτυς, ab ἄαπτος, υ, ὁ ἡ, *non tangendus*: ex α et ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἀαρων, ὁ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω vel ἀάσκω, *noceo*: aor. 1. ἄσα. Dor. pro ἦσα, et solutione τῦ η in dupl. breve ἄασα, et in med. ἀασάμην. a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω.

Ἀᾶσι, *flant*: 3. pl. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀάσχετον, *intolerabile*: ex α et σχέω, *teneo*: cujus 3 perf. perf. pass. ἔσχεται, unde σχετὸς, κ) ἄσχετος, et Pleonasmo τῦ α, ἀάσχετος.

Ἄαται *saturatur*: 3. sing. ab. ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed. ἀᾶται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, υ, ὁ κ) ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α, et ἄτη, damnum.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichristi; *vastatio*.

Ἀβαθὴς, έος ὁ κ) ἡ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθυς.

Ἄβαι, *teneræ*: Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

* Ἄβαιον, *parvum*, ex α et βαιὸν, idem.

Ἀβακέως, *quietè*: ab

Ἀβακὴς, έος, *mutus*: ab α et βάζω, *loquor*

Ἀβάκησαν, *nescierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

* Ἀβακίζω, f. ίσω, *taceo*.

* Ἀβάκιον, υ, τὸ, *mensa, seu tabula calculatoria*.

† Ἀβακίσκος, υ, ὁ, *tessella pavimenti*.

'ΑΒΑ'ΛΕ, *utinam*, *heu*: forsan ab אבל, abal; *lugere*.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

'ΑΒΑΞ, κος, ὁ, *abacus*: item *tabula* seu *mensa*: hinc forsan Angl. BOX, BENCH, et BANK, *mensa nummulariorum*.

Ἀβάπτιστος, υ, ὁ κ) ἡ, *immersibilis*: ab α et βαπτίζω.

Ἄβαπτος, υ, ὁ κ) ἡ, *intinctus*: ex ά et βάπτω.

'ΑΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ κ) ἡ, *non onerosus*: ex α et βάρος. Th. βαρύς.

Ἄβας, Dor. ἥβης. gen. ab. ἥβη.

Ἀβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago*, *extollo*: ex α pro ἄγαν, et βάζω.

Ἀβασάνιστος, ὁ κ) ἡ, *inexploratus*: ex α et βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. *re non examinatâ*.

Ἀβασίλευτος, ὁ κ) ἡ, unde ἀβασιλεύτως, *sine rege*: ab α et βασιλεύω.

Ἄβατος, υ, ὁ κ) ἡ, *invius*: hinc etiam ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, η· ex α et βατὸς, *pervius*: quod à βαίνω.

Ἀββα, ὁ, nomen Syriacum, indecl. qui interpret. Lat. *pater*.

Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, *rejecit*: a. 2. ab. ἀναβάλλω.

Ἀβέβαιος, αία, ον, *infirmus*: ex α et βέβαιος.

† Ἀβεβαιότης, τητος, ἡ, *infirmitas*.

Ἀβελ, nomen viri indecl. Hebr q. interpret. Lat. *vanitas*.

Ἀβέλτερος, *stolidus*: ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.

Ἀβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιαθὰρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

* Ἄβιβλος, ου, ὁ, qui libris caret.
Ἀβιλήνη, ης, ἡ, nomen regionis.
Ἄβιος, ὁ καὶ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria*: ab α priv. et βίος, *victus*: item *dives*, *longævus*: ab α epitat. et βίος, *vita*. Est et
Ἄβιος, *valdè robustus*; item *non violentus*: à βία, *vis*, *robur*.
Ἀβιούδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*, vel *Decus patris*.
• Ἀβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine vitâ*, *non vitalis*: à βιόω, *vivo*. Th. βίος.
Ἀβλαβέως, *innoxiè*: ab ἀβλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, *innoxius*, ex α et βλάπτω.
Ἀβλάπτος, ὁ καὶ ἡ, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ex α et βλάπτω.
Ἀβλής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *nondum jactus*, *novus*. Sed ἄβλητος, *nondum ictus*. Utrumque ex α et βάλλω.
Ἀβληχρός, ά, όν, *debilis*, *e*: ab α otioso et βληχρός, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *forti*.
Ἀβλόει, *sacrifica*: præs. imperat. act. verbi ἀβλοέω.
Ἀβοατί, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητί.
Ἀβοτίστιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.
Ἀβοήθητος, ὁ καὶ ἡ, *destitutus ope*, vel *remedio*: ab α et βοηθέω.
Ἀβόλησαν, *occurrerunt*: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.
Ἄβολος, ου, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices*, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.
Ἀβουλία, ας, ἡ, *inopia consilii*: ex α et βουλή hinc
Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consilii expers*: δὲ
Ἀβούλως, adv. *inconsideratè*.
Ἀβουλότατα, adv. *inconsultissimè*.
Ἀβουτίω, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab
† Ἀβούτης, ου, ὁ, *bobus carens*: ex α et βοῦς, *bos*.
ἈΒΡΑ, ας, ἡ, vel ἄβρα, *ancilla*: ab אבר *viror*.
Ἀβραάμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus*, vel *multitudinis*.
Ἀβράχησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβραχέω.
Ἄβραχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poët. pro βράχω.
Ἄβρεκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄβροχος.
Ἀβρίζομαι, *delicato cultu utor*, *delicatè me orno*: ab ἀβρός,
Ἀβρίζω, f. ίξω, *à cibo sumpto dormio*; ex α int. et βρίζω, *dormito*.
Ἀβριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, *sine pondere*: ab α et βρίθω.
Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo sumpto dormire*.
Ἀβροβάτης, ου, ὁ, *molli incessu utens*: ex ἀβρός, et βαίνω, *eo*, *incedo*.
Ἀβρόβιος, ab ἀβρός et βίος et

Ἀβροδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, *molliter et delicatè vivens*: ab ἀβρός et δίαιτα.
Ἄβρομος, ὁ καὶ ἡ, *strepitum magnum edens*: q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.
ἉΒΡΟ'Σ, ά, όν, *mollis*, *delicatus*: hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, *mollities*, Dor. ἀβρότας, ἀβρότατος, ά, *deliciæ*, ab אב *virtus* vel. אביר *fortis*.
ἈΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, *nox*: ab α et βροτός· ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πρόεισι. nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor*: et ἀβροτέω, *noctu occurro*: ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.
ἈΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, *abrotonum*, genus herbæ.
Ἄβροτος, ὁ καὶ ἡ, *immortalis*: ab α et βροτός.
Ἀβροχαίτας, ου, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἀβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἀβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ tenerâque comâ*. Anacreon.
Ἄβροχος, *immadidus*: ab α et βρέχω.
ἈΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τὰ, *mora*: παρὰ τὴν ἀβρότητα.
Ἀβρύνομαι, f. ῦμαι, *delicior*, *glorior*.
Ἀβρύνω, f. υνῶ, *orno*. Th. ἀβρός.
Ἄβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non voratus*: ex α et βρώσκω· item *esui ineptus*.
Ἄβυδος, ου, nomen urbis. Ἀβυδόθεν, Abydo oriundus, et ibidem habitans.
Ἄβυσσος, ου, *infinitæ profunditatis vorago*, *gehenna*, ex α et βυσσός, Ion. pro βυθός, *fundum*.
Ἀγάασθαι, *obstupescere*: ab ἀγάομαι, per Pleonasm Poët. inde etiam
Ἀγάασθε, *invidetis*.
Ἄγαβος, ου, ὁ, nomen viri.
Ἀγάγας, *qui duxit*: Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.
Ἀγαγῖν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.
Ἀγάγοι, *ducat*: a. 2. opt. Act. Att. ἤγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν, subj. ἀγάγω. ab eod. verbo.
Ἀγάζομαι, f. σομαι, *succenseo*, *invideo*, *admiror*. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortassè Angl. TO GAZE.
Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valdè divinus*.
Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, *glomus*. Th. ἀγαθός.
Ἀγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, pr. ηκα, *benefacio*.
Ἀγαθοεργία, ης, ἡ, Ion. *beneficentia*.
Ἀγαθοεργὸς, et contractè ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ἔργον.
Ἀγαθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio*, *rectè ago*, f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.
Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum*.

Ἀγαθοποιὸς, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαθὸς et ποιέω.
Ἀγαθὸς, οῦ, ὁ, *bonus*, *prudens*, *fortis*, *dives*, *excellens*, *utilis*: ab ἄγαν, vel α intensivo et γηθέω, *lætor*: vel ab ἀγατὸς, abjecto σ, τ mutato in θ vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς. Angl. GOOD.
Ἀγαθότης, τητος, ἡ, *bonitas*: ab ἀγαθός.
Ἀγαθουργίη, Ion. per Crasin. pro ἀγαθοεργίη.
Ἀγαθουργὸς, *beneficus*: vide ἀγαθοεργὸς.
Ἀγαθυνθεὶς, *gavisus*: a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio*.
Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas*. Th. ἀγαθός.
Ἀγαθωτάτω, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, τερος, τατος, *optimo*, *præstantissimo*.
Ἀγαῖ, αἱ, *litora*, *vulnera*: ab ἄγω, *frango*.
Ἀγαίεται, 3. perf. indic. ab ἀγαίομαι, *irascor*, *invideo*. Th. ἀγάω.
Ἀγαῖος, ου, ὁ, *elegans*, *invidiosus*. Hinc sono et sensu alludit. Ang. GAY.
Ἀγακλειτὸς, *valdè celebris*, *inclytus*: ab ἄγαν et κλειτὸς, quod à κλέος.
Ἀγακλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀγακλέης, *valdè gloriosus*, idem quod ἀγακλυτός.
Ἀγακλυτὸς, οῦ, ὁ, *inclytus*: ex ἄγαν et κλυτὸς, *celebris*: quod à κλύω, *audio*. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.
Ἀγακτιμέναν, *splendidè ædificatam*, ἄγαν καὶ λαμπρῶς κτισμένην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causâ sublato, κτιμένος, pro κτισμένος, *ædificatus*: à κτίζω.
Ἀγαλλιάω, ῶ, *exulto*, f. άσω, p. ἠγαλλίακα, a. 1. m. ἠγαλλιασάμην. ω, ας; a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Hinc
Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, *exultatio*. Th. ἀγάλλω.
Ἀγάλλομαι, *gestio*, *exulto*: ab ἄγαν et ἅλλομαι. Hinc Ang. GALLOP.
ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.
ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, p. κα, *orno*, *facio delectabile*. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT:
Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum*, *oblectamentum*, *simulachrum*.
Ἀγαλματοποιὸς, ου, ὁ, *statuarius*, à ποιέω, et τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.
Ἄγαμαι, *admiror*: f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.
Ἄγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cælebs*: ex α et γάμος.
ἌΓΑΝ, adv. *nimis*, *valdè*.
ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ηκα, *doleo*, *indignor*, *ægrè fero*. a. 1. ἠγα-

κτέω, part. ἀγανακτήσας, gen. part. præs. ἀγανακτῶντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio; ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, querulus. Forsan ab ἄγαν et ἄχθομαι.

Ἀγανοῖσι, dat. pl. Ion. pro ἀγανοῖς ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, mitis, placidus, superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

Ἀγάννιφος, nivosus: ab ἀγάν et νίφω.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui leni est animo: ab ἀγανὸς et φρὴν, animus. Hinc

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo.

Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγάομαι, vide ἀγάω.

Ἀγαπάζε, ama: præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

Ἀγάπαι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, dilectio, ex ἀγαπάω.

Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, diligunt.

Ἀγαπατὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, pl. n. g. ab

ἈΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. κα, diligo, amo, osculor. ἀγάπα, præs. im. ἀγαπᾷν, inf. ἀγαπῆσαι, αἶος, a. 1. part. ἀγαπημένος, dilectus, perf. part. pass.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio.

Ἀγαπητὸς, ῦ, ὁ, dilectus.

Ἀγαπητῶς, libentèr.

Ἀγαπήνωρ, fortitudinis vel virorum amans: ab ἀγαπάω et ἀνήρ.

Ἀγαπῴμι, diligerem: Att. pro ἀγαπῷμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, diligo.

Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ, indeclinabile, *Peregrina*, *Ruminans*, vel *Timida*.

ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, agaricum, Plin. xxv. 9.

Ἀγάῤῥοος, æstuosus: ab ἄγαν et ῥέω.

Ἀγάσαιτο, admirabantur: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι. inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab Ἀγάζομαι.

Ἄγασθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, admiratus: a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt.

Ἀγασσάμενος, lætatus, admiratus: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Ἀγατὸς, ἡ, ὸν, admirandus. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, uterinus, frater: quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστὴρ.

ἈΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex unde *Ammoniacum* elicitur.

Ἀγαυὴ, et Dor. ά, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

Ἀγαυὸς, nobilis, admirabilis: ab ἀγάω.

Ἀγαυρὸς, valdè superbus, ferox. Th. γαῦρος: α non est privativum, sed intensivum.

Ἀγάφθεγκτος, ου, ὁ, valdè sonans: Poët. ab ἄγαν, et φθέγγομαι.

ἈΓΑ'Ω, ήσω, p. ηκα· vel ἀγάομαι, demiror, stupeo. Hinc ἄγης, ἀγαῖος, ut et ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγομαι, ἀγάσομαι, ἄγασμα, αἶος, τὸ, veneratio, ἀγαστὸς. Angl. AGAST.

Ἀγγαρεύω, angario, cogo.

ἌΓΓΑΡΟΙ, ων, οἱ, regum nuntii seu tabellarii.

Ἀγγαρεύω, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἄγγαρος, bajulus.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, stationes, in quas angarii peracto diei penso divertebant.

Ἀγγαρεῖον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum.

Ἄγγε, pro ἄγγεα, τὰ, vasa: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγεῖον, ου, τὸ, vas.

Ἀγγελίεσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabunt: f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit; denunciatio. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελιαφόρος, ου, ὁ, nuntius, internuntius.

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ἈΓΓΕ'ΛΛΩ, nuntio: f. λῶ. p. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσα, p. m. ἤγγελα, ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, nuntiant, part. pro imp.

Ἄγγελος, ου, ὁ nuntius, angelus. ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium. ἀγγελιώτης, ου, ὁ, nuncius. ἀγγελικὸς, angelicus.

Ἄγγελμα, αῖος, τὸ, nuncium. ab eod. Th.

Ἄγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet; hinc ἀγγειώδης. εος, ὁ ϗ ἡ, vasis formam habens: ἀγγίδιον, ου, τὸ, vasculum.

Ἀγγούριον, vel ἄγγουρον, cucumis.

Ἀγγρίζω, irrito, dolore afficio. Angl. TO ANGER.

Ἄγε, age, et ἄγετ', pro ἄγετε, agite: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἄγε, Dor. pro ἦγε, duxit, a. 2.

ἈΓΕΙ'ΡΩ, congrego, colligo: f. γερῶ. p. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα; ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας. a. 1. part. ἄγερεν, 3. pl. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἀγερθεὶς. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἡγέομαι.

Ἀγελάζω, f. άσω, p. κα, congrego: pass. ἀγελάζομαι, gregatim vivo. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαῖος, ου, ὁ, armentalis, ex grege.

Ἀγελαῖος, ου, ὁ, pecoris magister.

Ἀγελαρχοῦσα, quæ gregi præest. præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab. ἀγέλη, grex, et ἀρχή.

Ἀγέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, tetricus, severus, non ridens.

Ἀγελαστία, ας, ἡ, gestus tetricus: ab α et γελάω.

Ἀγεληΐη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω et λεία.

ἈΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγεληθὲν, ex armento. ἀγεληδὸν, adv. gregatim. ἀγέληφι, in grege: nam φι et φιν est syllaba quam poëtæ interdum addunt dativis casibus.

Ἀγελήτης, ου, ὁ, vide ἀγελαῖος.

Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus armenti: ab ἄγω.

Ἀγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

Ἀγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, ducem esse.

Ἀγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγεν, ducebat: imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bæot. pro ἄγησαν, fracti sunt: a. 2. pass. ab ἄγην. id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, frango.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine genere: ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, genealogiæ scriptor.

Ἀγένειος, ὁ, imberbis. Th. γένειον.

Ἀγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cujus genus est obscurum, ignobilis: ex α et γένος.

Ἀγένητος, ου, infectus: à γίνομαι.

Ἀγέννητος, ου, ingenitus: à γεννάομαι.

Ἄγεο et ἤγεο, pro ἡγοῦ, præs. imp. verbi ἡγέομαι, ducor.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, qui ducitur: præs. part. pass. ab ἄγω, duco.

Ἀγέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine munere: ex α et γέρας.

Ἀγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, congrego.

Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, congregatus est: et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

Ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, collectio.

Ἀγέροντο, congregabantur: a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέῤῥω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἄγερσις, collectio, ab ἀγείρω. Ἀγερμὸς, ῦ, ὁ, id.

Ἀγερώσαιτο, neglexit: 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερώσομαι.

Ἀγερώσσειν, vigilare.

ἈΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, superbus, ferox: hinc ἀγερώχως, superbè, ἀγε-

ρωχία, ας, ἡ, *superbia*: ab ἄγειν γέρας ἔχειν, q. ἀγέραχος.

Ἄγις, pro ἄγε, *age*: præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion. pro ἦγε, *ducebat*, imp. et ἄγις, Dor. pro ἦγες, *ducebas*.

Ἄγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat*: præs. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri. *Agesilaus*.

Ἄγεστα, machina bellica: à Lat. *Aggesta*.

Ἀγέστρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dux exercitûs*; ab ἄγω et στρατὸς.

Ἄγετ' et ἄγετε, *agite*: adv. hortantis, vel præs. Imperativi, ab ἄγω.

Ἀγέτης, ου, ὁ, *ductor*: ab ἄγω.

Ἀγεύστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α et γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus*, *qui non gustavit*.

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, *geometriæ ignarus*.

* Ἀγεώργητος, *incultus*.

Ἄγη, ης, ἡ, *stupor*, *admiratio*: ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion. *fractus est*: a. 2. pass. ἤγην. Att. ἐάγην, et Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango*.

Ἀγηγέραται, Att. Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, *congregavi*: perf. Att. pro ἤγερκα.

Ἀγήγερμαι, perf. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγῆλαι, *sacrâsse*, *ornâsse*: ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.

Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo*: Ἁγηλατέω, cum aspero, *expello scelus*.

Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἄγω.

Ἀγήνορα, acc. sing. ab

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*: ab ἄγαν et ἀνήρ. Hinc ἀγηνορία, *superbia*. ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. Est et Ἀγήνωρ nomen propr.

Ἀγήοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, et pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

Ἀγήραος, ου, ὁ, *senii expers*: pro ἀγήρατος, Poët. ex α et γῆρας.

Ἀγήρατον, ου, τὸ, herba diutissimè durans.

Ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀγήρατος in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.

Ἀγής, έος, ὁ καὶ ἡ, *scelestus*: vide ἐναγής.

Ἀγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι, hocque pro διηγήσασθαι, *narrare*, *recensere*.

Ἄγηται, 3. sing. ab ἄγημι, inusitat. pro ἄγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ, *Agesilaus*: Princeps Lacedæmonius; ex ἄγω et λαός.

Ἀγησίχορος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, *qui choris præest*; ex ἡγέομαι et χορός.

Ἀγητήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητήρ, comm. ἡγημὼν, όνος, ὁ, *dux*, *princeps*.

Ἀγητὸς, ῦ, *admirabilis*: in pl. ἀγητοὶ. Th. ἀγάω.

Ἄγηχα, *duxi*, pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.

Ἁγιάζω, *sanctifico*: f. σω. p. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην, f. 1, ἁγιασθήσομαι, ab ἅγιος.

Ἁγίασμα, τὸ, et ἁγιασμὸς, *sanctificatio*.

Ἁγιασία, ας, ἡ, *sanctimonia*: ab ἅγιος.

Ἀγίγαρτος βότρυς, *uva acinis carens*.

Ἁγίζω, f. σω. *purifico*: pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ῶ, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago*, *duco*. Legitur et ἀγίνω.

ΑΓΙΟΣ, ου, ὁ, *sanctus*: ab ἅγος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*.

Ἅγιον, τε, *sanctuarium*: ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.

Ἁγιστεύω et ἁγιστέω, *veneratione habeo*: ab ἅγος.

Ἁγιστεία, seu ἁγιστεύα, ας, ἡ, *sacrum*, *ceremonia*: ab ἅγος, *veneratio*, *piaculum*.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia*, *sanctitas*.

ΑΓΚΑΙ, *ulnæ*: nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

Ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna*: et ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector*, *et foveo*.

Ἀγκάλις, ιδος. ἡ, *fasciculus*, *sarcina*: hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, *bajulus*: et ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

Ἄγκαλον, *revocabam*, a. 2. ind. pro ἀνέκαλον, vel a. 2. imp. pro ανακαλι, Syrac. more, ab ἀγκαλέω, Poët. pro ἀνακαλέω, ἀγκαλέει, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.

Ἄγκεα, pl. *valles*: ab ἄγκος.

Ἄγκειμαι, pro ἀνάκειμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *supra cornua*: Poët.

Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.

Ἀγκίον, ου, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.

ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piscatura*: et ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: et ἀγκιστρόω, *hamis capio*: et ἀγκιστρώδης, *hamatus*.

Ἀγκλαυτος, *jactabundus*: pro ἀνάκλαυτος.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

ΑΓΚΟΙΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκων, quasi ἀγκωνη· hinc, ἀγκοινίζω, *ulnis complector*.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*. hinc ἀγκομίζων, per Enal. pro ἀνακομίζων, præs. pro fut. ἀγκομίσαιτ', pro σαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med.

Ἀγκονέω, *studiosè in opere versor*: ab ἀνὰ et κονέω, *festino*.

ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis*.

Ἀγκόχασι, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. med. verbi φέρω.

Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω.

Ἀγκρύομαι, pro ἀνακρύομαι.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum*, *fibula*: ab ἄγχω.

ΑΓΚΥΛΗ, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus: genus poculi; vitium linguæ. Hinc

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor*. ἀγκυλιστης, *jaculator*. ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ præpedimentum*. ἀγκυλότομον, ου, το, instrumentum Chirurgicum quo istud linguæ vitium tollitur.

Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *versipellis*, *versutus*: ex ἀγκύλος et μῆτις.

ΑΓΚΥΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS*, *curvus*: hinc

Ἀγκυλόω, *incurvo*. ἀγκύλωσις, *incurvatio*. ἀγκύλως, *tortuosè*. Hinc forsan. Lat. *Angulus*: Angl. ANCLE et ANGLE.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος, *curvus*, et τόξον, *arcus*.

Ἀγκυλοχεῖλαι, *repandum rostrum qui habent*: pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος et χεῖλος. Dicimus et ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.

Ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, *ungulas curvas habens*: à χηλή.

ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora*, *præsidium*: hinc

Ἀγκυρόω, *anchorâ firmo*: ἀγκυρίζω, *supplanto*.

ΑΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, *cubitus*: hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *splendidam comam habens*.

Ἀγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus*, *lætitia*. ἀγλαΐῃ, dat. sing. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαὸς.

Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno*, *illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicant ιῶ. Th. ἀγλαὸς.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*, TO GLISTER.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet*, *vel facit*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores.*

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, *splendidas sedes habens.* Musarum Epithetum.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui pulchram habet sedem*, vel *solium.*

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ, καὶ, ἡ, *quæ pulchrum habet carpum*, per Syn. pro *formosa.* Hom. passim Θέτιν ἀγλαόκαρπον, quam Pindar. vocat ἀγλαόκαρπον, It. *pulchrum fructum habens.*

Ἀγλαόπαιδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui illustres pueros habet.*

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ, Poët. ab ἀγλαὸς, et κῶμος, *qui decorat, et ornat comitatum aliquem.*

ΑΓΛΑΟ΄Σ, ου, ὁ, *splendidus* : q. d. *magna admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν, i. e. *vehementer intueri* ; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas : hinc ἀγλαὰ, *splendida* : et hinc ἀγλαΐα, *splendor.* ἀγλαΐζω, *illustro*, ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*

Ἀγλαοτρίαιναν, τὸν, Epithet. Neptuni : ab ἀγλαοτρίαινα. pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente.*

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *insuavis, insipidus* : ab α priv. et γλεῦκος, vel γλυκὺς, *suavis.*

Ἀγλίη, ης, ἡ, *cicatrix in oculo subalbo.*

ΑΓΛΙΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita.*

Ἄγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nullam habet linguam* : Metonym. pro *non facundus.*

Ἄγμα, τος, τὸ, *fragmentum* : ab ἄγνυμι.

Ἀγμὸς, ῦ, ὁ, *locus præruptus, littus* ; ab ἄγνυμι.

Ἀγνάμπτος, *non flexilis* : ab α et γνάμπτω.

Ἄγναφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impexus.* Item *novus*, ex α et γνάφω.

Ἀγνεία, ας, ἡ, *castitas.* Th. ἁγνὸς.

Ἀγνεύω, vide in ἁγνὸς.

Ἀγνήκαμες, pro ἠγνοήκαμεν. Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *castus.*

Ἁγνίζω, f. ίσω, p. κα, *purifico, expio.*

Ἁγνισμὸς, ου, ὁ, *purificatio.* Th. ἁγνὸς.

Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro* : imperf. ἠγνόουν, ουν, f. ησω, p. ηκα. a. 1. part. ἀγνοήσας. Hinc

Ἀγνόημα, ατος, τὸ, *erratum* : ex α et νόος.

Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia* : ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιέω, metri causâ. pro ἀγνοέω.

Ἀγνοιῇσιν, Ion. et Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoraret* : 3. sing. præs. sub. act.

ΑΓΝΟ'Σ, ου, ὁ, *castus, purus* : ab ἄγος. Hinc ἁγνῶς, *caste.* ἁγνεύω, *castus sum*, ἁγνεία, &c.

ΑΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, agnus castus.*

Ἁγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἁγνόω.

Ἁγνότης, τητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas* : ab ἄγος. Th. ἄγος.

ΑΓΝΥΘΕΣ, *lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.*

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. pass. ab

Ἄγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω, a. 1. ἦξα et ἔαξα, a. 1. pass. ἐάχθην, a. 2. pass. ἄγην et ἐάγην, *fractus sum*, perf. med. ἦγα. Att. ἔαγα, p. ἐαγώς· ab ἄγω.

Ἀγνῶ, et ἀγνοῶ, pro ἄγω, *duco.*

Ἀγνωμονέστερα, acc. pl. n. comp. ab ἀγνώμων.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia* : ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mente et judicio carens.* ex α et γινώσκω.

Ἁγνῶς, *caste* : adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui ex α et γινώσκω. Sed ἀγνὼς, ῶτος, ὁ, *ignarus, ignotus.*

Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro.*

Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro* : præs. ind. Hinc ἄγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignotus.* Hinc ἀγνωσσάσκω, idem, ex α et γινώσκω.

Ἀγοήτευτος, *qui fascinari non potest.* Hinc ἀγοητεύτως, *citra præstigias et fucum.* Th. γόης.

Ἀγοίατο, *ducerentur* : 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act.

Ἀγόμφωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incompactus.* Th. γόμφος.

Ἄγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον. *duxi* : at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco.*

Ἄγονος, *qui gignere non potest* : ex α et γίνομαι.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt* : 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

ΑΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *forum* : item *concio, oratio, annona, emptio*, &c.

Ἀγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari* : ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, *emo* : f. σω. p. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ, *circumforaneus, vilis* ; item *forensis.* Sed ἀγόραιος, *dies festus.* Th. ἀγορά.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ* : unde ἀγορανομέω, et ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere.*

Ἀγοράσις, εως, ἡ, et ἀγορασία, ας, ἡ, *emptio.*

Ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis.* ἀγοραστὴς, ῦ, ὁ, *obsonator* : ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασον, άτω, et in pl. ἀγοράσατε, *emite* : a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

Ἀγορητὴς, ου, ὁ, *orator* : ut et ἀγορητὸς.

Ἀγορευέμεν, *referre, narrare* : præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγόρευ', pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imp. ut et ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab

Ἀγορεύω, *concionor* : ἀγόρευσε, *nuntiavit* : a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

Ἀγορῇ, Ion. pro ἀγορᾷ, ἀγορῆνδε, *ad forum* adv. ἀγορῆφι, *in foro.*

Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγορεύω, *dico.* Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus.* Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορήσατο, *concionatus est* : a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.

ΑΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum* ; item *scelus* ; ab חג, *dies festus.* vel ab ἄζω.

Ἀγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux* : ab ἄγω.

ΑΓΟΣΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola* : aliis *cubitus* : qu. ab ἄγω.

ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio* : inde ἄγρευμα, *præda venatu quæsita*, &c.

Ἀγράμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illiteratus* : ab α et γράμμα.

Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri* seu *in agro pernocto* : f. ήσω, p. ηκα. Hinc

Ἄγραυλος, *in agro stabulans* : ἀγρὸς et αὐλή.

Ἄγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non scriptus.* Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε et ἄγρει μὰν pro ἄγε δὴ, adv. hortandi ab ἀγρέω, *venor.* Hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.

Ἀγρεὺς, έος, ὁ, Poët. *venator.* Th. ἄγρα.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, ῦ, ὁ, quod ab

Ἀγρεύω, *venor.*

Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

Ἀγριαίνω, *exaspero, irrito* : ab ἄγριος.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis* : ab ἀγρὸς.

Ἀγριέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *oleaster* : ex ἄγριος et ἔλαια.

Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus.* Sic ἄγρια, *rustice*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρός. ἀγριωτάτῳ, dat. sing. superlat.

Ἀγριότης, τος, ἡ, *rusticitas.*

'Αγριόω, *sævire facio*. Th. ἄγριος.

'Αγρίππας, ου, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

'Αγριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus* : ab ἄγριος.

'Αγρόθεν, ἀγρόθι, ἀγρόνδε, adv. *ex agro, in agro, in agrum*.

'Αγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro* : ab ἀγρὸς.

'Αγροικότατος, superl. ab ἄγροικος, *rusticus*.

'Αγροιώτας, acc. pl. ab.

'Αγροιώτης, ου, ὁ *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς.

'Αγροκυδοιμος, ου, ὁ, *qui in agris tumultuatur* : ab ἀγρὸς et κυδοιμός.

'Αγρομένησιν, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομένοις, per Sync. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

'Αγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio*.

'Αγρονόμοι, *agrorum definitores* : ab ἀγρὸς et νέμω.

'ΑΓΡΟ'Σ, ου, ὁ, *ager* ; ab ἀρῶ, *aro* : Hinc Angl. ACRE.

'Αγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix*.

'Αγροτέρας, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρὸς.

'Αγρότης, ου, ὁ, *rusticus* : ab ἀγρὸς.

'Αγρυπνοῦντα, *vigilantem* : acc. part. præs. ab

"Αγρυπνέω, *vigilo* : f. ήσω. p. κα.

'Αγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία. q. v.

'Αγρυπνος, pro ἄυπνος, *insomnis*. ἀγρύπνοισιν, *vigilibus* : dat. pl. Ion.

'Αγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*, ex α et ὕπνος.

'Αγρώσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἀγρώσσα, ης, ἡ, *venatrix*.

'Αγρώστης, ου, ὁ, et ἀγρώστωρ, ὁ, *venator*.

"Αγρωστις, *gramen*, Angl. GRASS.

'Αγρώτης, ου, ὁ, Poët. ectasi, pro ἀγρότης.

'ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *vicus, via* : ab ἄγω et γυῖα.

'Αγυιᾶτις, ιδος, Poët. *in eodem vico habitans*.

'Αγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

'Αγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexercitatus* : à γυμνάζω, *exerceo*.

'Αγύναιος, et ἀγύνης, et ἄγυνος, ου, ὁ, *cælebs* : ab α privativâ, et γυνὴ, *mulier*.

"ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus, congregatio* : qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc

'Αγυρίω, et ἀγυρίζω, *congrego*.

'Αγύρτης, ου, ὁ, *agyrta* : ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo*.

"Αγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε et ἄγχασαι, pro ἀνάχασαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo*.

"Αγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.

'Αγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω *relaxo*.

"Αγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

"Αγχαυρον, *crepusculum, diluculum*.

"ΑΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

'Αγχίαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mari vicinus* : ab ἄγχι et ἅλς item nomen propr. viri et urbis.

'Αγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *prope terram profundus* : ab ἀγχι et βάθος.

'Αγχιβίβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, *prope accessit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω. f. βήσω, unde ἀγχιβάτης, et ἀγχιβατέω quod ex ἄγχι et βαίνω.

'Αγχιθανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *propè mortuus*. Th. θνήσκω.

'Αγχίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propinquus Deo*.

'Αγχιθύροις, *propinquis*, Dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus* : ab ἄγχι et θύρα.

'Αγχιμαχητὴς, οῦ, ὁ, et ἀγχίμαχος, et ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominus pugnans*. Th. μάχομαι.

'Αγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *è propinquo veniens* : ex ἄγχι et μολέω, seu μολω.

'Αγχίνοια, ας, ἡ, *solertia* : ἀγχίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solers, ingeniosus* : ab ἄγχι et νόος.

'Αγχίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus fluenta propè sunt*. Th. ῥέω.

'Αγχίσαο, gen. Æol. ab

'Αγχίσης, ου, dat. 'Αγχίσῃ, nomen prop. viri. *Anchises*.

'Αγχισ' pro ἄγχιστα, *proximè, maximè*, superlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχιστα et ἀγχιμάλιστα dicimus. Hinc

'Αγχιστεύω, *sum propinquus* : ἀγχιστεὺς, ὁ, *cognatus*. ἄγχιστος, ου, ὁ, *proximus*, ab ἀγχοῦ.

'Αγχιστῖναι, vel ἀγχιστῆναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ* : ab ἄγχι et ἵστημι.

'Αγχίστροφα, adv. *celeriter*, ἀγχίστροφα βουλεύσασθαι, *sententiam mutare* : ex ἄγχι et στρέφω.

'Αγχόθεν, *ex propiore loco, propè*.

'Αγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχοῦ, q. v.

'Αγχόνη, *laqueus, quo aliquid ἀγχεται*.

'Αγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγυτάτω.

'Αγχότερος. Ion. pro ἐγγύτερος, Th. ἄγχι.

'Αγχοῦ, Poët. idem quod ἄγχι.

'Αγχου, præs. imperat. pass. ab

"ΑΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω. p. χα ab חנק *strangulare* : Hinc forsan. Angl. TO HANG.

'Αγχώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propemodum æqualis* : ex ἄγχι, et ὁμαλός.

"ΑΓΩ, *duco, æstimo, instituo, proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω, part. ἄξων, *adducturus*, præt. ἦχα. Att. ἀγήοχα, et per Epenth. τοῦ, ο, ἀγήοχα, a. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον, imper. ἄγαγε, ἐτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν, præt. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג *naag, ducere*.

"Αγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω. p. ηχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. p. m. ἦγα. Att. ἰάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

'Αγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio, educatio*. ἀγωγεὺς, έως, ὁ, *ductor*. ἀγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duci* aut *vehi facilis*. ἀγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ου, τὸ, *onus quod curru vehitur*.

'ΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *certamen, cœtus* : ab ἄγω. item *circus, locus certaminis* : ab α et γωνία.

'Αγωνία, ας, ἡ, *angor, anxietas, certamen* : ab ἀγών hinc ἀγωνιάω, *certo*. ἀγωνίζω, id. ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator*. ἀγωνιστικὸς, *cupidus certandi*. ἀγώνιος, ου, ὁ, *qui ad certamen spectat*.

'Αγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισται. abjecto aug. et correptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.

'Αγωνιοῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι. ab

'Αγωνίζομαι, *certo, enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ου, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

'Αγωνίσαι, a. 1. inf. act. et ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo*.

'Αγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen*, ab ἀγών.

'Αγωνιστὴς, ου, *pugil, histrio*.

"Αδα, Dor. pro ᾅδῃ, dat. sing. ab ᾅδης.

'Αδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*. Hinc

'Αδαημονία, ας, ἡ, *imperitia*. Ion. ἀδαημονίη, ης, ex α et δαίω.

'Αδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.

'Αδάκρυτος, ου, *sine lacbrymis* : ex α et δάκρυ.

'Αδὰμ, *Adam*, primus parens.

'Αδαμάντινος, ου, ὁ, *adamantinus, firmus, constans* : ab ἀδάμας. Undè

'Αδάμαντα, acc. sing. ab

'Αδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, q. ἀδάμαστος. *indomitus*, ob duritiem : ex α pro δὺς, et δαμάω.

'Αδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. ἀδαξέω, vide ἀδαχέω.

'Αδάπανος, ου, et ἀδαπάνως, adv. *sine sumptu*. Th. δαπανάω.

'ΑΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, *adarces*, salsugo quædam gelata, seu concreta.

'Αδασμοῦ, *valdè læserunt*, pro ἄσαν,

a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, satio, satio. Lacones enim utuntur, in suis compositis, particulâ ἄδω, ab ἄδην, satis abundè; quæ auget.

'Ἄδαιτος, ου, non divisus. Th. δαίζω.

'Ἀδαχέω, κνήθω, pruriginem excito, scabo.

'Ἄδδαυον, aridissimum, pro αὖον, Laconicè.

'Ἀδδεὶς, Poët. pro ἀδεὶς, audax. Vide ἀδεής.

'Ἀδδηκότες, vide ἀνδηκότες, et ἀδηκότες.

'Ἄδδην, pro ἄδην, multùm, adv.

'Ἀδδηφαγία, ας, η, voracitas: ab

'Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, belluo: ab ἄδδην, et φάγομαι.

'Ἀδδι, nom. viri, indec. i. e. viator, qui transit.

'Ἄδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

'Ἄδε καὶ αὐτὰ, Dor. pro ἰδοὺ δὲ καὶ αὐτὴ, en eam ipsam! Est et ἄδε pro ἦδε, imperf. ab ἄδω.

'Ἄδε, Dor. adv. pro ἧδε, huc, illuc, hoc in loco.

'Ἄδει, cantat. 3. sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε. part. fœm. g. ᾀδούσα.

'Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.

'Ἄδεια, vide in ἀδεής.

'Ἀδεὴς, ὁ, intrepidus, Poët. pro ἀδεής, et ἀδδεὴς ex α et δέος, quod à δείδω. Est etiam ἀδεὴς, impudens, qu. ἄδετος, qui coerceri nequit: à δέω, ligo.

'Ἀδέης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, immunitas à metu, securitas: à δέος.

'Ἀδείμαντος, ου, ὁ, impavidus: ex α et δεῖμα.

'Ἀδεῖν, placere: præs. inf. ab ἀδέω.

'Ἄδαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incanatus. Th. δαρτόν.

* 'Ἀδεισιδαιμόνως, sine ulla deorum metu.

'Ἀδέκαστος, ου, ὁ, non corruptus muneribus.

'Ἀδεκάστως, adv. justè.

'Ἀδέλφειος, et ἀδελφειὸς, ου, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poët. et Ion.

'Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, soror.

'Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, filia fratris vel sororis.

'Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, fraterculus.

'Ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, fratris vel sororis filius.

'Ἀδελφίζω. f. ίσω, p. κα, fratris nomine compello. Th. omnibus ἀδελφός.

'Ἀδελφικῶς, adv. fraternè.

'Ἀδελφοκτόνος, ὁ καὶ ἡ, fratricida: ex ἀδελφὸς, et κτείνω, occido.

'Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

'ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ου, ὁ, frater: sumitur et pro cognato, et consanguineo.

'Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas: ab α, id est, ὁμοῦ, et δελφὺς, qu. ὁμόδελφος.

'Ἀδέρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, corpore exutus, mortuus: ex α et δέρμας.

'Ἀδέμεν, canere, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

'Ἄδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον, arbor.

'Ἀδὴς, Dor. pro δαψιλής.

'Ἀδὴς, pedes, pedum, pedibus: idem pro ἀηδὴς, insuave, Hesych.

'Ἀδέσποτος, ου, sine domino, sine certo auctore.

'Ἀδεσποτέως, adv. ab α et δεσπότης.

'Ἀδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus: ab α et δεῦκος, dulcedo.

'Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, crudus, rudis, ἀκατέργαστος à δεψέω, mollio, et α priv.

'ΑΔΕ'Ω, placeo, f. ήσω, p. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, lætitia.

'Ἀδέω, tædeo afficior præ defatigatione, ab ἄδω, satio, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. Æol. ἀδήσεια, et geminato δ, ἀδδήσεια.

'Ἄδη, placuerit, a. 2. sub. ab ἀδέω.

'Ἀδηκότες, et metri gratiâ, ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, laboribus defessus sum. Th. ἄδω, satio.

'Ἀδηκτοτάτη, superl. f. ab ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, morsui non obnoxius, vel cariem non sentiens. à δάκνω.

'Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis: à δηλέω.

* 'Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non apparens, incertus, obscurus: ex α et δῆλος hinc ἀδήλως, adv. obscurè, incertùm, ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo.

'ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω. ῶ, gravissimè angor, f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἠδημόνησα ab ἀδέω.

'ΑΔΗΝ et ἄδδην, affatim, adv.

'ΑΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonsillæ.

'Ἀδηνὴς, έος, ὁ, Poët. sine consiliis et curis. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δήνος, consilium.

* 'Ἀδημιούργητος, ου, ὁ, qui nihil efficere potest.

'Ἀδήριτος, ου, ὁ, contentionis expers. Th. δῆρις.

'Ἄδης, ου, Poët. pro ἀΐδης, orcus, mors: in acc. ἄδην.

'Ἀδήσεις, gratificaberis: 2. sin. f. 1. v. ἀνδάνω.

* 'Ἀδιάγνωστος, ου, discerni difficilis.

'Ἀδιαίρετον, indiscretum; ex α et διαιρέω.

'Ἀδιάκριτος ου, ὁ καὶ ἡ, non dubitans: ex α et διακρίνομαι.

'Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non intermissus, indesinens.

'Ἀδιαλείπτως, indesinenter, adv. à λείπω.

'Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreconciliabilis: à διαλλάττω.

'Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis: à διαλύω.

'Ἀδίαντος, ου, ὁ, non aspersus.

'Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α et διαίνω.

'Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabilis, firmus.

'Ἀδιατρέπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus.

'Ἀδιατρέπτως, adv. immotè.

'Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas. ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus. Th. φθείρω.

'Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, indifferens: à διαφέρω.

* 'Ἀδιάψευστος, ου, ὁ, qui decipi nequit.

'Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus: ab α et διδάσκω.

'Ἀδιεξίτατος, ου, ὁ, inenarrabilis.

* 'Ἀδικαιότατος, in quo nulla est justitia.

'Ἀδικέεσσι, Ion. et Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi

'Ἀδικέω, injuriâ afficio, lædo, f. ήσω, p. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε, a. 1. imper. act. ἀδικοῦντα, accus. sing. part. præs. ἀδικέομαι, οῦμαι, injuriam patior. p. pass. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην. ex α et δίκη.

'Ἀδίκημα, ατος, τὸ, injuria. ἀδικήμασι, dat. pl.

'Ἀδικία, ας, ἡ, injustitia, ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, injustus. ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, injustè, adv. à δίκη.

* 'Ἀδικοδοξέω, gloriam iniquè appeto.

'ΑΔΙΝΟ'Σ, ή, όν, confertus: ab ἄδην. abundè.

'Ἄδιον, suavius, Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

* 'Ἀδιορθώτως, ita ut corrigi, et emendari, nequeat.

'Ἄδιψος, ου, non sitiens, vel sitim extinguens. Th. δίψα, sitis.

'Ἄδματος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nom. viri.

'Ἀδμὴς, idem quod ἄδμητος, ὁ καὶ ἡ, indomitus: ex α et δαμάω.

'Ἀδμήτη, nom. mulieris, q. d. indomita.

'Ἀδμωλία, vel ἀδμωλία, ἡ, ignorantia: ab α et ἴδμων, per Sync. et ν in λ verso.

'Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἀδέω, placeo.

'Ἀδόκητον, inopinatò, adv. ex α et δοκέω, videor, ἀδόκητος, ignobilis, inopinatus.

'Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, judicii expers, reprobus, rejectaneus: ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Ἀδολεσχέω, affatim confabulor, meditor: ab ἄδην λέσχης, satietate confabulationis: ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

'Ἀδολεσχία, ίας, ἡ, loquacitas, confabulatio.

Ἄδολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sincerus*. Th. δόλος, *dolus*.

Ἀδόλως, adv. *nullo dolo, sedulò, candidè*.

Ἆδον, *canebam*. imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἅδων ab ἅδω. At ἅδον est. part. neut. gen. a. 2. act. ab ἁνδάνω, vel ἅδω. et ἅδοιμι opt.

Ἀδονὰ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas*.

Ἀδονὶς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

Ἀδόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immobilis*. Th. δονέω.

Ἀδόντι νόῳ, *alacri animo*: ab ἁδέω. a. 2. ἧδον.

Ἄδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inglorius*. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; et ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.

Ἆδος, ου, ὁ, *gaudium*: ab ἁδέω, *placeo*.

Ἄδος, εος, τὸ, *satietas*: ab ἄδω, *satio*.

Ἅδου, *inferni*, gen. sing. ab ᾅδης.

Ἀδραμύττηνος, ἡ, ὀν, *Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adramyttium*.

Ἀδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *imbecillus*. Hinc Ἀδρανέω, *infirmus sum*; et ἀδράνεια, vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas*: ab α et δραίνω.

Ἀδράστεια, Ion. Ἀδρήστεια, Nemesis.

Ἄδραστος, ου, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.

Ἀδρεπήβολον, ου, τὸ, Long, *felix successus, ubertas*: ab ἁδρὸς *sublimis*, et ἐπήβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos*.

Ἀδρηστίνη, *Adrasti filia*.

Ἄδρηστος, Ion. pro ἄδραστος, ου, ὁ, *minimè fugitivus*: ab α et δράω.

Ἀδρίας, ου, ὁ, *Adria*: sinus Venetus.

ἉΔΡΟ'Σ, ου, ὁ, *dives, crassus*. Hinc Ἁδροσύνη, ἡ, *ubertas, copia*.

Ἁδρότης, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.

Ἁδρύνομαι, *crassesco, adolesco*: ab ἁδρός. Hinc ἅδρυνσις, *ætas adulta*.

Ἁδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἡδύς.

Ἀδύγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulciilinguis*: ab ἡδὺς et γλῶσσα.

Ἀδυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: ab ἡδὺς et ἔπω.

Ἀδύλογος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus*: ab ἡδὺς, et λόγος.

Ἀδυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus*: ab ἡδὺς et μέλος

Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas*: ex α et δύναμαι. Hinc

Ἀδυνασία, *impotentia*.

Ἀδυνατέω, *nequeo, impotens sum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α et δύναμαι.

Ἀδύνατον, ου, τὸ, *impossibile*.

Ἀδύνατος, ου, ὁ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.

Ἀδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *suaviter spirans*: ex ἡδὺ et πνέω.

Ἄδυτον, ου, τὸ, *adytum*: vel ἄδυτος, ου, ὁ, *ad quem non patet ingressus*: ex α et δύνω, vel δύω.

Ἀδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis*.

ἍΔΩ, satio, f. σω. See ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, p. ηκα, a. 1. ᾖσα, p. pass. ᾖσμαι à ידה *jada*, vel בודה *boda, celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*, f. 2. ἁδῶ, p. m. ἕαδα. (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδὼς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Ἁδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.

Ἄδωνιν, acc. sing. ab Ἄδωνις ἰδος, nom. propr. pueri. *Adonis*.

Ἀδάμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indomitus*: ex α et δαμάω.

Ἀδωροδόκητος, *incorruptus, qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι, et α priv.

Ἄδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *donorum expers*: it. *qui non donat*.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ου, ὁ, *qui nihil dat*: ex α et δώτης.

Ἀεθλεύουσιν, *colluctantur*: 3. pl. præs. sub. ab

Ἀεθλεύω, fut. εύσω. p. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. Th. ἄεθλος.

Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*, Hinc

Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator*.

Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, ου, τὸ, *certaminis præmium*: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ου, ὁ, *miser, ærumnosus*. ἀέθλιος, *certator*.

Ἀεθλονικία, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλος, et νίκη.

ἈΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, *certamen, labor*: ab α priv. et ἐθέλω, qu. ὃν ἐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον verò ab α intens. et ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἀθέλητον vel ex τλῶ, *tolero*.

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον, et φέρω.

ἈΕΙ', *semper*, adv. Hinc forsan Angl. AYE.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab Ἀειγενετης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ et γίνομαι, ἀγένομαι.

Ἀείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, ὁ ϗ ἡ, *inconspicuus, obscurus*; it. deformis: ex α et εἴδω, *video*.

Ἄειδε, Dor. pro ἀείδειν, *canere* præs. inf.

Ἀείδεο, *cane*, το Ion. pro ου. præs. imper. pass.

Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g.

Ἄειδον, 1. vel 3. imperf act. Ion. pro ἤειδον, ἀειδομένων, gen. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, pr. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδουσι, Dor. 3. pl. præs. ab ἀείδω.

ἈΕΙ'ΔΩ, Poët. ᾄδω, *cano, celebro*: σω, fut. 1. ἤεισα, Poët. ᾖκα, perf. act. ἀείδησμαι, fut. 1. pass. ἤεισμαι, Poët. ᾖσμαι, perf. pass. ἀείδω, fut. 2 act. ἤειδα. pe f. med. undè ἀοιδὸς, ἡ, ὀν, fœm. gen. ἀοιδη, contract. ᾠδὴ, ης, *ode*, ες, vel *oda*, æ, f. Hinc Angl. ODE.

Ἀειζώος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sempiternus*: ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ et ζωή.

Ἀεικία, *sævum*: acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, *indecens*. ἀεικὲς, n. g. ex α et εἴκω.

Ἀεικείη, Ion. pro ἀείκεια, *indignitas contumelia*.

Ἀεικέλιος, ὁ ϗ ἡ, *ignavus, contemptus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.

Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω. *indecenter aliquem tracto, fœdo*, ab ἀεικής.

Ἀείμεναι, Poët. Dor. pro ἀίμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.

Ἀείμνηστος, ὁ καὶ ἡ, *semper memorandus*: à μιμνήσκω.

Ἀεναόντων, gen. pl. ab ἀενάων, οντος, *perpetuò fluens*, alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.

Ἄειρα, a. 1. act. Ion. pro ἦειρα. ἀειράμενος, *suspiciens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειρόμενος, præs. part. pass. Ἄειρον, a. 1. imperat. act. ab

ἈΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἤειρα, p. ἤερκα a. 2. ἤερον. qu. ἐς ἀέρα αἴρω.

Ἀεὶς, *flans*: præs. part. ab ἄημι.

Ἀέισατ', pro ἀείσατο, a. 1. m. 3. sing. Ion. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἀείσα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1: m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἀεισι, Æol. pro ἄησι, *spirant*. 3. pl. verbi ἄημι.

Ἄεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α et ἑκών.

Ἀέκητι, *invito*, adv. ἀεκοντὶς, inviti. Ἀέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ'. pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

Ἀέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol*.

ἈΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*, ἀελλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *turbidus, procellosus*. ἀελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ. id.

Ἀελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, vel ἀέλλεπος, ὁ ϗ

ἑ, *velox tanquam procella:* ab ἄελλα, et πῶς, *pes.*

Ἀελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procellosa.*

Ἄελπτος, *insperatus:* ab ἐλπίς.

Ἀέλποντες, *desperantes:* ex ἐλπί-ζοντες.

Ἀελπτέ, pro ἀέλπτεα, *non speran-da:* nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀελπιστία, *desperatio:* ex α et ἐλπίς.

Ἀελπτίω, Poët. pro ἀελπτεῖω, *despero.*

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. idem q. ἀελπτία: ἐξ ἀελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem.*

Ἀέμεναι, (exempto ι et μ ejus loco inserto, ἄμμεναι) Doricè et Ionicè pro ἄειν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio.*

Ἀέναος, vel ἀέναος, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἀείναος, *perpetuò fluens:* ut et ἀενάων, pro ἀενάων.

Ἀεναάσθαι, Poët. pro ἀναδοθῆ, *profundi,* præs. inf. pass. ab ἀενάο-μαι

Ἀέντες, *flantes.* nom. pl. ἀέντων, gen. ab ἀείς, εντος, ab ἄημι.

Ἀέξε, *augebat,* Ion. pro ηὖξε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ου, *qui membra auget.* Epith. Athletarum: ab ἀέξω, et γυῖον.

ἈΕ΄ΞΩ, et αὔξω, *augeo,* f. ἀεξ-ήσω. Poët. pro αὐξήσω, αὔξετο, imperf. pass. Ion. ἀεξομένοιο gen Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

Ἄεπτος, *ineffabilis, fortis:* ab α et ἔπω.

Ἀεργηλὸς, ου, ὁ, idem quod ἀεργὸς, q. v.

Ἀεργὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, et

Ἀεργὸς, vel ἀέργος, ου, ὁ, *iners,* ἀεργῷ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia:* ex α et ἔργον.

Ἀείδομαι, *attollo, pendeo:* Poët. dicitur et ἀείρομαι, præs. ab ἀείρω.

Ἀέρθεν Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a 1. pass. ab ἀείρω, Ion. pro ἠέρ-θη hinc.

Ἀερθεὶς, *elatus, evectus,* part. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *aërius.* Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, *incedo per aërem;* ab ἀὴρ et βαίνω.

Ἀερόεις, εσσα, εν, *caliginosus, profundus.* Th. ἀήρ.

Ἄερσα, *sustuli, extuli,* a. 1. act. Poët. ab ἀείρω; sub. 2. sing. ἀέρσῃς. ἀερσαντος. Dor. pro ἄερση.

Ἀερσίποδες, *celeres,* pl. ab ἀερσί-πους ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πούς.

Ἀεροπότητοι, *altè volantes,* pl. ab ἀεροπότητος, ου, et ἥτινος, ὁ ἡ ἡ, *aëre suspensus:* ab ἀείρω, et πέτομαι.

Ἀέρση, a. 1. Æol. ab ἀείρω, pro ἠέρσηῦ.

Ἀείραζω, *tollo.* Th. ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. ab inusit. ἄεω, *spiro, dormio.* Hesychio ἀῆσαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *stultus, inconstans,* ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω et φρήν ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *stultitia.*

Ἀετιδεύς, εος, ὁ, *pullus aquilæ.* pl. ἀετιδεῖς ab ἀετός.

ἈΕΤΟ΄Σ, ου, ὁ, *aquila:* dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forsan ab עיט, *ajit, avis,* propriè rapax: vel ab α et ἔτος, quia vivax est aquila.

ἈΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas situs, squalor.*

Ἀζαλέου, gen. Ion. ab ἀζαλέος, ου, ὁ, *aridus, torridus.* Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. sing. præs. ind. ab ἄζω *sicca.* Hinc ἄζηται, sub. pass. *torretur:* ab ἄζομαι, η, εται, propriè *exaresco;* per Metaph. *curâ et mœrore conficior.*

Ἄζεο cole Ion. pro ἄζου, præs. imperat. ab ἄζομαι, ἀζόμενος *venerans,* part. ἄζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis:* ex α et ζῆλος.

Ἀζήμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *nullâ mulctâ notatus:* ex α et ζημία.

Ἀζὴν, ῆνος, *barba:* ab ἄζω, quia à calore.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *magnum sonum edens:* ex α et ἦχος hinc ἀζηχὲς, adv. sumitur et pro *duro* et *arido.* ab ἄζη, *ariditas.* Et pro *indesinenter,* quasi ἀδιεχὴς, et ἄδην ἴσχων, *non disjunctus.* et *semper habens.*

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, *veneror.* Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, præs. ind. vide ἄζεο.

Ἄζυγος, ὁ ἡ ἡ, *cælebs; injugatus.*

Ἀζυγὴς, έος, idem et ἄζυξ, γος, ὁ ἡ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azyma.* Th. ζύμη, *fermentum.* Inde ἄζυμος, *infermentatus.*

ἈΖΩ, *sicco, arefacio.*

Ἄζω, et ἄζομαι, *veneror,* ἀζητὸς, *venerandus.*

Ἀζὼρ, nomen propr. viri.

Ἄζωστοι, *discincti,* pl. ex α et ζωστός.

Ἄζωτος, ου, ἡ, nomen urbis, *Azotus.*

Ἄη, *spirabat,* 3. sing. imperf. sub. act. ab ἄημι.

Ἀηδέστερος, *ingratior,* compar. ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες. perf. part. Poët. pro ἠδηκότες ab ἀηδέω, *tædio afficior:* ab ἀδέω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, et τὸ ἀηδὲς, *injucundus;* ἀηδῶς, *molestè, illibenter;* ἀηδία, *molestia:* ab α et ἡδύς.

Ἀήδιζον, pro ἠήδιζον, imperf. act. ab ἀηδίζω.

Ἀηδιζόμην, *insuavior,* imperf. pass. Ion. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

Ἀηδονιδεῖς, ων, οἱ, *lusciniarum pulli.*

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, *lusciniola.*

ἈΗΔΩ΄Ν, ονος, ἡ, *luscinia:* quod ab ἀείδω, quia canora.

Ἀηθ', pro ἄητο, *spirabat,* ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄημι.

Ἀηθείη, d[illegible] g. Ion ab ἀήθεια, *insolentia:* e[illegible] ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω pro ἀηθέω, *insuetus sum:* ab α et ἦθος.

Ἀήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, *insolitus.*

Ἀήθεια, ας, *insolentia.*

Ἀήμεναι, *flare,* præs. inf. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι ab

Ἄημι. Vide Ἄω.

ἈΗ΄Ρ, ἀέρος, ὁ, *aër:* ἡ, *caligo;* q. ab ἄω. Angl. AYR.

Ἄησι, 3. sing. ab ἄημι, *flo;* 3. pl. ἄασι.

ἈΗ΄ΣΥΛΟΣ, ου, ον, *molestus, iniquus:* dictio Poëtica: id. q. ἀτασθαλὴς, παράνομος, vel pro ἄσυλος ab ἄσαι, vel ab α et ἥδω.

Ἀήσυρος, ου, ὁ, *levis, tenuis, sublimis.*

Ἀήτας, acc. pl. ἀήτην, sing. ab ἀήτης, ου, ὁ, *flatus,* nom. pl. ἀῆται, *flamina.* Dicitur et

Ἀήτη, ης, ἡ, idem ab ἄημι.

Ἄητο, imperf. 3. sing. ἄητον, dual, *spirant.* ab ἄημι ἀέντες, *volitant.*

ἈΗΤΟΣ, vel ἀητος, *ventis expositus:* ab ἄω, *flo:* Vel est *insatiabilis:* ex α et ἄδω. Sic αητός, Poët. pro αἰετός.

Ἀήττητος, ὁ ἡ ἡ, *invictus.* Th. ἡττάομαι.

Ἄθ', pro ἄτε, *quippe, tanquam, utpotè.*

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *intrepidus:* ab α et θάμβος. Ἀθαμβῶς, adv. *impavidè.*

Ἀθανα, Doricè pro Ἀθήνη, ης, ἡ, *Minerva;* item Ἀθηναα, ας, ἡ, et Ἀθηναία.

Ἀθανασία, ας, ἡ, *immortalitas.* Item herba Angl. TANSIE.

Ἀθάνατοι, *immortales,* pl. f. g. ἀθανάτῃς, pro ἀθανάταις, Ion. dat. pl. sic et ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, gen. sing. ἀθανάτοισιν, pro ἀθανάτοις, dat. pl. ab ἀθάνατος, ὁ ἡ ἡ.

Ἀθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α et θάνατος, *mors.*

Ἀθανατίζω, *immortalitate dono.*

Ἄθαπτος, ὁ ἡ ἡ, *insepultus.* Th. θάπτω.

ἈΘΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus:* quasi ab ἀθὴρ, *arista,* pultis materia.

Ἀθεεὶ, adv. *sine numine Divûm,* ἀπὸ θεῶν.

'Αθέητα, Poët. pro ἀθέατα, non expectanda: ex α et θεάομαι.

'ΑΘΕΙΡΗ'Σ, vel ἀθερὴς, vel ἀθηρὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, accuratus, contemptus.

'Αθέλγειν, ἀμέλγειν, i. e. mulgere.

'ΑΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, p. χα, mulgeo: qu. à θηλὴ, papilla: α, vel otiosum vel congreg.

'Αθέμιστος, et ἀθεμίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, injustus. Dicitur et ἄθεμις. Ex α et θεμιστός, vel θέμις.

'Αθέμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefarius, τὸ ἀθέμιτον, nefas. Ex α et θεμιτός.

Ἄθεος, ου, ὁ, Dei expers; ex α et Θεός.

'Αθεράπευτος, ου, ὁ, incurabilis, non serviens: ex α et θεραπεύω.

'Αθέριζον, parvi penderunt, imperf. Ion. ab ἀθερίζω, f. σω, p. ἠθέρικα. Th. ἀθήρ.

'Αθεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis. Vide ἀθετέω.

Ἄθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, nefarius. Th. θεσμός.

'Αθέσφατος, ου, ὁ, ineffabilis: ex α priv. et θέσφατος, à Deo pronunciatus. Sumitur, etsi rarissimè, pro nefando.

'Αθετέω, ῶ, abrogo, aboleo, sperno, f. ήσω, p. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ου, ὁ, irritus, ἀθεσία, bilio, quâ aliquid irritum redditur. Ex α et θετός.

'Αθέτημα, ατος, τὸ, improbatio, abolitio.

'Αθέτησις, εως, ἡ, id. ab ἀθετέω.

'Αθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non contemplator. Item improvisus, non spectabilis.

Ἀθήνη, qu. ἀθήλη, ex α et θηλὴ. Dicitur et

Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, qu. ab Ἀθηνάα. Sic

Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut et Ἀθηναία. Minerva, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. Ἀθήνηθεν, adv. Athenis.

Ἀθηνάζε, Athenas. Ἀθηναῖος, Atheniensis.

'ΑΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, arista; hinc ἀθερίζω.

'Αθηρηλοίγος, ου, sive ἀθερολόγος, ου, ventilabrum.

Ἄθικτος, ου, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, intactus. Th. θίγω.

Ἄθλ', pro ἄθλα, pl. ab ἄθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. Th. ἄεθλος.

'Αθλεύω, pugno, laboro.

'Αθλέω, ῶ, certo, f. ήσω, p. ἤθληκα· hinc

Ἄθλησις, εως, ἡ, certamen.

'Αθλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος.

'Αθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, luctator. Th. ἄεθλος.

* 'Αθλιότης, ητος, ἡ, miseria.

Ἄθλιος, ου, ὁ, miser, ἄθλιος, f. g. pl. ἀθλιωτάτους, acc. pl. superl. ab ἄεθλος.

'Αθλοθέτης, ου, ὁ, munerarius, certaminis præses: ab ἆθλος, vel ἆθλον, et τίθημι. Hinc

'Αθλοθετέω, ludos præbeo; et ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis.

Ἆθλος, ου, ὁ, id. quod ἄεθλος, q. v.

'Αθλοφόρος, ου, ὁ, victor: ex ἆθλον, et φέρω.

'Αθόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, limpidus; illimis: ex α et θολόω.

'Αθόρυβος, ου, imperturbatus: ex α et θόρυβος.

'Αθραγένη, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

'ΑΘΡΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, video, cerno, μετ' ἐπιστάσεως θεάομαι.

'Αθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab

* 'Αθροίζω, congrego, f. σω, ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικα, p. act. Th. ἀθρόος.

* 'Αθροισμα, ατος, τὸ, congeries.

* 'Αθροισμὸς, idem.

'ΑΘΡΟ'ΟΣ, ου, ὁ, confertus, repentinus: hinc

'Αθρόως, confertim; ἀθρόοτης, ητος, ἡ, universitas. Huic alludit Angl. A THRONG.

'Αθρύπτος, ου, non fractus luxu: ex α et θρύπτω.

* 'Αθυμέω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω, p. ἠθύμηκα· hinc ἄθυμος, non animosus, ἀθυμία, ἀθυμίη, Ion. animi dejectio: ab α et θυμός.

* 'Αθύμως, adv. non animosè.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, lusus puerilis, ludibrium: ab ἀθύρω.

'Αθυρος, et ἀθύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, patens sine januâ. Th. θύρα.

'ΑΘΥ'ΡΩ, ludo, cano, lusito: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε· forsan ab ἄγαν et θύω, vel à θύρα, quia foris ludi solent.

Ἄθυτος, ὁ ϗ ἡ, profanus: ex α et θύω.

'Αθῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex α et θώω.

'Αθωόω, non mulcto, absolvo, sum sine jacturâ.

'Αθώωσις, εως, ἡ, absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur: ab ἀθωόω.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæ, αἳ, art. postp. ab ἥ, quæ.

Αἴ, vel αἲ, heu, hei, ὢς, pro εἰ, Dor. si, Ion. pro εἴθε, utinam.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

'ΑΙΑ'ΖΩ, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω· ab αἰ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nomen propr. acc. p. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, Æacus: ab Αἶαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑΙ'ΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis, perpetuus: quod ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς, per Syncop.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

ΑΙ'ΒΟΙ˜, heu, hei, indignantis, dolentis, adv. à Heb. אבוי, aboi.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ ϗ ἡ, caper, et capra: αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν ab Ægis.

Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. sing. Ægeonem.

ΑΙ'ΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel ἀγάνεον, ου, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγαν, ἵεσθαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

'Αίγδην, adv. subitò, impetuosè: ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, Ion. caprina pellis. Th. αἴξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, Ægides: patronym. ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, Ægeus.

Αἴγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, caprinus: dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ. Sed

Ἄιγεος, Ægeus, nomen propr.

'ΑΙ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, populus nigra: ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, nomen proprium.

ΑΙ'ΓΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, littus: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, piscator: qu. ab ἄγω, frango, et ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα· ab αἰγὶς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, parvus hædus: dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. σω, p. κα, capras pasco: potius verò dilacero: Hesych.

ΑΙ'ΓΙΘΑΛΟ'Σ, ου, ὁ, parvus, avis inimica apibus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quœdam, quam Gaza vertit salus, Arist. hist. l. ix. c. 1.

Αἰγίλιπος, excelsæ, gen. ab αἰγίλιψ, capris invius, altus: ab αἴξ, et λείπω. Est et Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλου. Est autem Αἴγιλος, insula in mari Ligustico. Latinè, Capraria.

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, abscessus inter nares et oculi majorem angulum: ab αἴξ, et ὤψ, quia capris est familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, Æginenses.

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, agidem tenens: ex αἰγὶς, et ἔχω.

Αἰγίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus caprinis præditus; ab αἴξ, et πούς, pes.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. αἴξ.

Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶν, pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑΙ'ΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor*: hinc

Αἰγλήεις, εντος, ὁ, *fulgens*, *splendidus*, in acc. αἰγλῆντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, ου, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, *qui capras pascit*: ab αἴξ, et βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγὸς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

ΑΙΓΥ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *vultur*: à γύψ.

Αἰγύπτιος, ου, ὁ *Ægyptiacus*: gen. pl. Αἰγυπτίων· Αἰγυπτίαι, *Ægyptiæ*: ab

Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.

ΑΙΓΩΛΙΟ'Σ, ου, ὁ, *ulula*.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ, nomen proprium pastoris, *Ægon*.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

'Αίδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, *Orcus*: qu. ex α et εἴδω, *non video*.

Αἵδε, *quæ* à nom. ἥδε masc. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, f. med. έσομαι· p. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς· hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.

'Αΐδης, *obscurum*, n. g. ab ἀϊδής, έος, q. v.

Αἰδέσθεν, *veriti sunt*, pro ᾐδέσθησαν ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc

Αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἰδεσσαι, a. 1. imperat. med. Poët. Th. αἰδώς.

'Αΐδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ, *venerabilis*.

'Αΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus*, *inexpectatus*: ab ἀΐδης, vel α et δῆλος. [illegible]

Αἰδήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *verecundus*.

ΑΙ'ΔΗΣ, et in prosâ, ᾄδης, ου, ὁ, *Orcus*, *inferi*, *mors*: ab α et ἰδεῖν.

"Αϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης, ου.

'Αΐδιος, ου, ὁ, *perpetuus*: ab ἀεὶ, *semper*.

'Αϊδιότης, ητος, ἡ, *æternitas*, *perpetuitas*.

'Αϊδίως, adv. *perpetuò*.

Αἰδνῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab ἀϊδνὸς, ἡ, ὄν, *tenebricosus*: ex α at εἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιέστατος ab αἰδοῖος, ότερος, *maximè venerandus*.

Αἰδοῖον, τὸ, *inguen*; pl. αἰδοῖα, *pudenda*.

Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδοίη, *veneranda*. Th. αἰδώς.

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

Αἰδρείη, et Ion. ἀϊδρείη. Vide in ἄϊδρις.

"Αϊδος, gen. sing. ab ἄϊς, ὁ, *Orcus*.

Αἰδοῦ, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, *reverentiæ*, gen. sing. αἰδώς.

'Αΐδου, gen. ab ἀΐδης.

'Αϊδρείῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις· ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia*. Ab

Αἴδρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*, ἀϊδρεία, *imperitia*; dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α et ἴδρεία.

'Αϊδροδίκης, ου, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius*, *injustus*, *perniciosus*.

Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδώς· dual. αἰδῶ· αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere*.

'Αϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, id. quod ἀΐδης, *Pluto*, *Orcus*.

ΑΙΔΩ'Σ, όος, οῦς, ἡ, *pudor*: ab α et εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

Αἰεὶ, et αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv. Cret. ἀείς. Angl. AYE.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν· ἀειγενέτησι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις· ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ, et γίνομαι.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ: ab ἀετός.

'Αΐζήϊος, *juvenilis*: ab ἀΐζηός.

ΑΙ'ΖΗΟ'Σ, ῶ, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, *juvenis*, gen. pl. ἀϊζηῶν, q. d. ἀεὶ ζῶν.

Αἴης, gen. sing. αἴη, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτου ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus*, *flabilis*: ab ἄω.

Αἴθ', *quæ*, pro αἵτε· ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo*, *favilla*. Est et αἴθαλος, qu. ab αἴθω· est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*, epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens*; acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam*.

Αἰθαλόω, *comburo*, *uro*, *accendo*.

ΑΙ'ΘΗ'Ρ, έρος, έρι, ὁ, *æther*: ab αἴθω· hinc

Αἰθέριος, *æthereus*, αἰθεροβατέω, *per æthera vagor*: αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ætheris speciem referens*. Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*: ab αἴθω et ὤψ.

Αἰθιόπισσα, ης, ἡ, idem.

Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo*.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *calidus*, *niger*: qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἰθὸς, ἡ, ὄν, *niger*: Poët. pro μέλας.

Αἰθούσῃ, dat. sing. ab αἴθουσα, ἡ, *porticus*: ab αἴθω.

'ΑΙ'ΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas*: qu. ab αἰθὴρ· αἴθρος, ου, ὁ, *pruina*; αἴθρινὸς, ου, ὁ, *matutinus*.

Αἰθρία, ας, ἡ, *serenus*, *aër*. Th. αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frigus*, vel *serenitatem inducens*: ab αἰθὴρ, et γίνομαι· Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio*: quod ab αἰθρία, et κοίτη.

Αἴθρης, Ion. pro αἴθρας.

"ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, *mergus*.

'Αἰθύσσω, *calefacio*, *moveo*: ex αἴθω.

"ΑΙΘΩ, f. σω, p. κα, *uro*, *accendo*, *fulgeo*; αἶθος, ίος, τὸ, *ardor*; αἴθων, ωνος, *ardens*, *flagrans*.

Αἴκ', pro αἴκα, vel αἴκε, Dor. pro ἐπεὶ, *siquidem*; et Æol. εἴκε.

ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior*: à καλῶ· vel à κάλλος· assentatori enim *omnia belle*: hinc

Αἰκάλος, ου, ὁ, *adulator*.

'Αΐκη, ῆς, ἡ, *violentus motus*: ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΚΙ'Α, ας ἡ, *plaga*, *verbera*, *injuria quæ fit cædendo*; αἴκιον, ου, τὸ, idem qu. ab ἀεικὴς hinc.

Αἰκίζομαι, *pulsor*; αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ου, ὁ, *pulsatio*; αἴκισμα, τὸ, *plaga*.

ΑΙ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *vespertinus*; αἶκλον, *cœna*. Hesych. αἶκλον, quod ab α et ἱκνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Αἰκῶς, *turpitèr*, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubritèr*.

Αἴλουρος, ου, ὁ, *felis*; παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

ΑΙ'ΜΑ, et αἷμ', ατος, τὸ, *sanguis*, *cædes*, *consanguinitas*: ab αἴθω, per translationem spiritûs: hinc αἱματικὸς, ου, *sanguineus*; αἱματώδης, id. αἱμάτη, ἡ, *ensis*, αἱματίζω, *sanguinem elicio*; αἱματόω, *cruento*.

Αἱμακουρία, ας, ἡ, *parentatio*; et αἱμακουρία, *inferiæ*: ex αἷμα, et κορέω, *satio*: quasi mortui saturentur sanguine eorum qui illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, *sepes*, *quæ spinas habet*: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*, f. ξω, p. χα· ab eod. Th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *sanguinis effusio*: ex αἷμα, et ἔκχυσις.

Αἱματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanguinis speciem exhibens*.

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*, pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sanguivorus*: ex αἷμα et βορά, *cibus*.

Αἴμονα, pro δαίμονα, *gnarum*, acc. sing. à δαίω, *disco*.

Αἱμονία, ας, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, *sanguinem fundo*: ab αἷμα, et ῥήγνυμι· hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, *sanguis eruptio*.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro*, f. ήσω, p. ᾑμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ους, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur*: ex αἷμα, et ῥέω· hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præs. part. f. g.

Αἱμος, ου, ὁ, *locus arboribus densus, dumus*: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sanguine inquinatus*· ab αἷμα, et φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, *blandiloquus*: ab αἱμύλος, et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

Αἱμύλλω, *decipio*: ab

ΑΙ'ΜΥΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *blandus, festivus*; αἱμυλίοισι dat. pl. Ion. hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas*.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, *obstupesco*: propriè de dentium stupore; qu ex αἷμα, et ὀδούς, *dens*.

Αἵμων, pro δαίμων, ὁ καὶ ἡ, *peritus*; αἵμων, *cruentus*: ab αἷμα.

Αἰνά, *infeliciter*, pro αἰνῶς, Poet.

Αἰναί, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, *cujus virtus est in malum usum*: ab αἰνός, et ἀρετή.

Αἰνείας, et Αἰνέας, ου, ὁ, *Æneas*, nomen proprium, gen. Æol. Αἰνεία, Ion. Αἰνέω· ab

Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior*, f. έσω, et ήσω, p. ᾔνεκα· ς. pass. ᾔνημαι a. 1. imperat. act. αἴνεσον· αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος hinc αἴνεσις, εως, ἡ, *laus*.

Αἰνή, ῆς, ἡ, *res gravis*, f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus, honor*.

Αἴνημ', pro αἴνημι, et hoc pro αἰνέω.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνεσα, vel ᾔνησα, verbi αἰνέω.

Αἰνεῖς Ion. pro αἰνεῖς ab αἰνός.

Αἰνήσαιμι, Æol. pro αἰνέσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τό, *ænigma, obscurus sermo*: ab αἰνίσσομαι· Att. αἰνίττομαι f. αἰνίξομαι, p. ᾔνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστής, οῦ, ὁ, *obscurè, vel in parabolis, loquens*.

* Αἰνιγματίας, ὁ καὶ ἡ, *qui ænigmaticè et obscurè loquitur*.

* Αἰνιγματωδῶς, adv. *obscurè in sermone*.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνόθεν, adv. à re gravi. Th. αἰνός.

Αἰνολίνον, ου, ἡ, *fatum ac formidabile*: ab αἰνός, et λίνον.

Αἰνόμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infortunatus*: ab αἰνός, et μόρος.

Αἰνοπαθής, *gravia passe*, voc. sing. ab αἰνοπαθής, έος· ab αἰνός, et πάσχω.

Αἰνοποιέω, ῶ, *hymnum dico, cano*.

Αἰνοπλήξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *graviter percutiens*: ab αἰνός, et πλήσσω.

ΑΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *apologus, oratio proverbialis*; item *laus*: ab αἰνέω· hinc αἰνίσσομαι, *obscurè significo*, αἰνιγμός, οῦ, ὁ, et αἴνιγμα, *ænigma*; αἰνέω, *laudo*.

ΑΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gravis, horribilis*: à δεινός, comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος dat. αἰνοτάτῳ· αἰνότατε, voc sing. Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quæ duriter peperit*: ex αἰνός, et τίκτω, *pario*.

ΑΙ'ΝΥΜΑΙ, *capio*: αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis indecl.

Αἰνῶς, *graviter*, adv. Vide in αἰνός

ΑΙ'Ξ, αἰγός, ἡ, *capra*, Dor. etiam *procella*: ab ἀΐσσω, vel ab Heb. [illegible] ez, vel gez. hinc αἴγειος [illegible] αἰγοβοσκός, *caprarius*; αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*.

'Αΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

'Αἰξίν, dat. pl. ab αἴξ.

'Αΐουσα, Dor. pro ἀΐουσα, *audiens*: ab

Αἰολανίς, ίδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς·

Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολίς, ίδος, ἡ, *Æolia*, nomen regionis. Αἰολίδης, ου, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab

Αἰόλλω, *vario*, f. λῶ, p. κα. Th. αἰόλος· hinc et αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, ου, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ου, *qui velocia tonitrua excitat*. Jovis epith. ab αἰόλος, et βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, *vario thorace indutus*: à θώραξ.

Αἰολόμητις, *variis consiliis*: et

Αἰολομήτης ου, ὁ, Dor. αἰολομήτας, ου ὁ, *sapiens, prudens*: ab αἰόλος, et μῆτις.

Αἰολομίτρης, ου, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet*: à μίτρα, et αἰόλος.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *varios seu veloces equos habens*: ab αἰόλος, et πῶλος.

'ΑΙΟ'ΛΟΣ, ου, *varius, velox*: indè αἰόλλω.

Αἴολος, ου, ὁ, *Æolus*, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας. à χαίτη.

'Αΐον, Ion. pro ᾔιον, imperf. ab ἀΐω.

ΑΙΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo*: indè

Αἰόνησις, εως, ἡ, *perfusio*.

Αἰορπάτα, Vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ*.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. ab αἰπύς.

Αἰπεινή, ῆς, ἡ, *alta*: etiam ab αἰπεινός, ή, όν, *excelsus*.

Αἶπερ, Dor. pro ᾗπερ, *ubi*.

Αἰπόλιον, ου, τό, *grex caprarum*: ab αἰπόλος, ου, ὁ, *caprarius*; περὶ τὰς αἶγας πολῶν hinc αἰπολέω, *capras pascere*; αἰπολικός, *caprario dignum*; πολέω, et αἴξ.

Αἰπός, ή, όν, idem quod αἰπύς.

ΑΙ'ΠΥ'Σ, εῖα, f. αἰπεῖα, n. αἰπύ, *altus, a, um*; acc. αἰπύν αἶπος, εος, τό, *altitudo, locus excelsus, mons*.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπύς, vel α, ον, possessivum ab Αἴπυτος, nomen proprium.

ΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus, securis, lolium*. ab αἴρω vel à ῥέω, per metath. undè et ῥαιστήρ. Indè αἰρικός, et αἴρινος, ου, ὁ, *loliaceus*.

Αἴρας, *tollens*, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἵρει, Ion. pro αἵρει, et hoc pro ᾕρει, *capiebat*, 3. sing. imperf. verbi αἱρέω.

Αἱρεθέωσι, a. 1. subj. pass. Ion. pro αἱρεθῶσι, ab αἱρέομαι, indè ᾑρέθην.

Αἱρέθη, *captus est*, a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι αἱρεθείς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἱρεῦ, *tolle*, præs. imperat. Ion. pro αἴρου, ab αἴρω.

Αἱρέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *captu facilis*: ab αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, secta*; indè

Αἱρετικός, ου, ὁ, *hæreticus*: qu. ab αἱρέω.

Αἱρετέος, *eligendus*, verbale ab αἱρετός, *qui capit*: quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, *habitabit*, Gen. xxx. 20.

Αἱρετίζω, *eligo*, f. ίσω, p. κα. ab αἱρέω.

Αἱρετίς, ίδος, ἡ, *electrix*.

Αἱρετός, οῦ, ὁ, *eligendus, optabilis*. Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερον, *optabilius*, comp. ab αἱρετός.

ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio, eligo*, f. ήσω, p. ᾕρηκα· f. 2. ἑλῶ præs. pass. αἱρέομαι p. pass. ᾕρημαι, σαι, ται a. 2. med. ἑλόμην, sub. ἕλωμαι, inf. ἑλέσθαι αἱρῇ, *ceperit*, 3. præs. sub. act. αἱρήκει, *ceperat*, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. plusquamperf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον, a. 2. αἱρεύμεθα, 1. pl. αἱρεῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρεύμενος, η, ον, præs. part.

ΑἼΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, puto, bajulo*, f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1. ἦρα· 1. pl. ἤρατε· ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ, a. 1. subj. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, perf. pass. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1. [illegible]

Αἷς, *quibus*, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.

Αις, αισα, Æol. terminationes a 1 part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, et sic in aliis.

ΑἾΣΑ, ας, ἡ, *fatum, sors, parca*: (inde αἴσιος, et αἴσιμος) qu. ἀεὶ οὖσα, vel ἀεὶ ἴσα· vel ἀ ἀΐω, ἀΐσσω. Item *officium*.

ΑἸΣΑΛΩΝ, ὁ, accipitris species.

Αἰσᾶμαι, Dor. pro ᾀσῶμαι, et hoc pro ᾄσομαι, f. 1. ind. med. verbi ᾄδω, *cano*.

Αἴσηπος, nomen fluvii.

ΑἸΣΘΑΝΟΜΑΙ, *sentio*, f. αἰσθήσομαι. p. ᾔσθημαι a. 2. m. ᾐσθόμην sub. αἴσθωμαι 3. pl. αἴσθωνται· αἴσθοιντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis*: ab αἴσθω.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus*: αἰσθητήριον, ου, τὸ, *sentiendi instrumentum*, metaph. *facultas sentiendi*: ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητικὸς, *sensu præditus, sensibilis*.

Ἀΐσθω, pro ἀΐω, *audio*; item pro ἐκπνέω, *exspiro*.

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσιμος, ου, ὁ, *fatalis*: ab αἶσα.

ΑἸΣΙΜΟΩ, f. ώσω, p. ωκα, *insumo, impendo*.

Αἴσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *faustus*: ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ου, ὁ, *filius Æsonis*.

Αἴσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. m. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἀΐσσω.

ἈΪΣΣΩ, f. ξω, p. χα, *irruo, prosilio, cum impetu feror*: hinc ἀΐξασα, a. 1. part. f. g.

Ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus*: ex α et ἴσημι· hinc ἀϊστόω, *deleo*: ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt*.

Αἰσυητὴς, ῆτος, ὁ, *adolescens valdè robustus*: ex α epitat. et [illegible]. Alii pro *decens, moderatus*, ab αἶσα, *officium*; alii ab ἀΐσσω derivari malunt. Eustath. in Il. ω. 347.

ΑἼΣΥΛΟΣ, ου, ὁ, *iniquus, nefarius*: ab ἄσυλος, undè et ἀάσυλος, hoc per epenthesin τοῦ α, illud τοῦ ι.

ΑἸΣΥΜΝΗΤΗΣ, ου, ὁ, vel αἰσυμνητὴς, ῆτος, *certaminis præses et curator*.

Αἴσχεσι, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschines*, Orator Græcus.

ΑἾΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo, probrum*: ab α et ἴσχω· nemo enim αἶσχος haberi velit.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deditus turpi lucro*: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, et κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium*: ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, *turpiloquus*: ex αἰσχρὸς, et λόγος.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis*, et dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι· comp. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων· superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος· hinc

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscænitas*: αἰσχροῤῥημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscænitas*: ab αἶσχος.

Αἰσχρῶς, adv. *fœdè, turpitèr*.

Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet*. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor*. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείη, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, *pudibundus, verecundus*. ab αἶσχος.

Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, *pudendus*: ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, *pudefacio contamino*, f. υνῶ, p. ᾔσχυγκα· p. pass. ᾔσχυμμαι· a. 1. ᾐσχύνθην· f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι· ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator: hinc

Αἰσώπειος, *Æsopicus*.

Ἀΐτας, ου, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἴτε, Dor. pro εἴτε, *sive, vel*.

Αἴτει, præs. imperativ. 2. sing. ab αἰτέω· αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem*.

Αἰτεῦ, *pete*, 2. sing. pr. imperat. med. Hinc

Αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑἸΤΕΏ, ῶ, *peto, postulo* f. ήσω, p. ᾔτηκα· a. 1. ᾔτησα· imperf. pass. ᾐτούμην, όμην, εῖ, οῦ, εῖτο, εῖτο· p. pass. ᾔτημαι. Hinc

Αἴτημα, et αἴτησις, εως, ἡ, *petitio*; f. 1. pass. αἰτηθήσομαι.

Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσατε, a. 1. sub. 2. pl. ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ου, ὁ, *socius, qui amatur libidinosè*: ab ἄω, *flo*.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

ΑἸΤΊΑ, ας, Ion. αἰτίη, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen*.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio, crimen*: ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, acceptum fero*, f. άσομαι· præs. inf. αἰτιᾶσθαι· p. ᾐτίαμαι.

Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, *criminatorius*.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, *causæ redditio*. Th. λέγω.

Αἴτιον, ου, τὸ, *noxa, causa*.

Αἴτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auctor*: ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῶντο, *culparent*, Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *causalis*, αἰτιῶδες, n. g.

Αἰτιώτατος, *auctor præcipuus*, sup. ab αἴτιος.

Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. Vide αἰτέω, *peto*.

Αἶτος, Dor. pro τέμενος, εος, τὸ.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, *Ætolus*; Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ου, ὁ, *Ætolus*, patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. subj. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. subj. pass. ab αἰτέω.

Αἴφνης, adv. *subitò, repentè*: ex ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, per Apoc. τοῦ σ ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *repentinus*: hinc

Αἰφνιδίως, adv. *repentè*: ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, *adigi*, a. 1. inf. pass. ab ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro*: ab αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, *captivus*; et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva*: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς· quod ab ἁλίσκω, *capio*. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, *captivitas*.

Αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*, f. εύσω, p. ᾐχμαλώτευκα· Αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco*, f. ίσω, p. ικα· p. pass. ᾐχμαλώτισμαι· f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχματᾶ, ᾶ, Dor. pro αἰχμητοῦ· et αἰχματάων, gen. Dor. Bœot. et Æol pro αἰχμητῶν.

ΑἸΧΜΗ, ης, ἡ, *cuspis*: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἀΐσσω.

Αἰχμητὰ, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ου, *jaculator*; acc. αἰχμήτην. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles hastatus*. Th. αἰχμή, et φέρω.

ΑἼΨΑ, et αἶψ', adv. *statim, celeritèr*.

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeritèr viam conficiens*, epitheton Boreæ ex αἰψηρὸς. pro λαιψηρὸς, quod ab αἶψα, et κέλευθος, *via*.

ἈΐΩ, *audio*, Poët. qu. ab ἄω, *sono*: præs. part. ἀΐων.

ΑἸΩΝ, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, sæculum*; qu. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita*: hinc

Αἰώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æternus*.

Αἰωνίζω, *æternum reddo*.

Ἀΐων, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *littus*: qu. a fr. m. [illegible] verbi εἶμι, *eo*.

ΑἸ῍ΩΡΕ΄Ω, f. ήσω, p. ηκα, *furſum tollo.*

Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio, oſcillum:* ab αἰωρῶ per pleonaſm. τοῦ ω.

Ἀκὰ, adv. Poët. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, *tacitè.*

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ου, *Academus,* nomen propr. Hinc

Ἀκαδήμεια, ſeu Ἀκαδημία, ας, ἡ, *Academia,* Schola publica Athenis.

Ἀκάζω, *acuo,* f. σω p. paſſ. ἤκασμαι ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, *immunditiès, impuritas.*

Ἀκάθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impurus.*

Ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas:* ex α et καθαίρω.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non poteſt contineri:* ex α et κατέχω.

Ἄκαινα, ης, *ſtimulus:* ab ἀκὴ, *acies.*

Ἄκαιρα, *intempeſtivè,* adv. ab ἄκαιρος, ου quod ex α et καιρός.

Ἀκαιρέομαι, *opportunitate temporis deſtituor;* imperf. ἠκαιρεόμην, ούμην, έω, οῦ, έετο, εῖτο f. ήσομαι p. paſſ. ἠκαίρημαι ab ἄκαιρος.

Ἀκαίριος, ου, ὁ, *momentaneus, brevi durans.*

Ἄκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempeſtivus:* ex α et καιρὸς, *tempus.*

Ἀκαίρως, adv. *intempeſtivè.*

ἈΚΑΚΑΛΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis ex Ægypto.

Ἀκακῆτα, voc. ab ἀκακήτης, ου, ὁ, *nihil mali faciens,* vel *nullo malo dignus:* ab α et κακός.

Ἀκακία, ίας, ἡ, *innocentia, ſimplicitas;* item genus arboris: ab eod. Th.

Ἄκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innocens.* Th.

Ἀκαλαῤῥείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, *quietè fluens:* ἀκαλὸς, et ῥέω.

ἈΚΑΛΗ΄ΦΗ, ης, ἡ, *urtica.* Chald. קלפה.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *invenuſtus.* Th. κάλλος, *pulcbritudo.*

Ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus:* ab ἦκα, *quietè.*

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *apertus, rectus:* ex α et καλύπτω.

Ἀκάμαντι, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefeſſus:* ex α et κάμνω.

Ἀκαμαντολογχᾶ, gen. Dor. pro ἀκαμαντολόγχου ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, *indefatigabilis haſtâ.* quod ab ἀκάμας, et λόγχη.

Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, *indefatigabilis pugnator:* ab ἀκάμας, et μάχομαι.

Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefeſſos:* ex α et πούς.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

Ἀκαμάτῃσι, dat. pl. Ion. fœm. γ. ἀκαματοιο, gen. ſing. Ion. ab ἀκαματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indefeſſus:* ex α et κάμνω, *fatigo.*

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἄκαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis:* ex α et κάμπτω, *flecto.*

ἌΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *ſpina:* forſan ab ἀκὴ, et ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *ſpineus, a, um.*

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis;* ἀκανθώδης, ὁ ϗ ἡ, *ſpinoſus;* ἀκανθόω, *ſpinoſum reddo.*

Ἄκανθος, ου, ἡ, *acanthus,* arbor quædam.

Ἄκανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frutex ſpinoſus et aculeatus.*

Ἄκαπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſine fumo.* Th. καπνός.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vecors:* ab α et καρδία.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inſeperabilis, exiguus.* Th. κείρω ἀκαριαῖος, ου, idem.

Ἀκάρι, minutiſſimum animal.

ἈΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, *genus plantæ.*

Ἄκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſterilis:* ex α et καρπός.

Ἀκάστη, ης, ἡ, nomen mulieris: ab ἀκάζω.

Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui damnari nequit:* ex α et καταγνώσκω.

Ἀκατακάλυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non velatus:* ex α, κατὰ, et καλύπτω.

Ἀκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui indictâ cauſâ pœna infligitur:* ex α, et κατάκριτος à κρίνω.

Ἀκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui in fine nihil deeſt.* Th. λήγω.

Ἀκατάλλακτος, ὁ ϗ ἡ, *ſine reconciliatione:* ex α, κατὰ, et ἀλλάσσω.

Ἀκατάλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indiſſolubilis:* ex α, κατὰ, et λύω.

Ἀκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexpugnabilis, invictus.*

Ἀκατάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ceſſare neſcius, qui nequit cobiberi:* ex α et καταπαύω.

Ἀκαταπλήκτως, adv. *intrepide.*

Ἀκατάποτος, *qui non poteſt abſorberi.*

Ἀκατασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quod nullis ſignis probari poteſt.*

Ἀκατασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu:* ex α et κατασκευάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, *ſeditio;* ἀκατάστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconſtans:* ab α et καθίστημι.

Ἀκατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui coerceri nequit:* ex α et κατάσχετος.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non ementitus:* ex α, κατὰ, et ψεύδω.

ἌΚΑΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *genus navigii actuarii:* qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Eſt et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

Ἀκατηγόρητος, ὁ ϗ ἡ, *ſine accuſatione.*

Ἄκαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inuſtus:* ex α et καίω.

Ἀκαχείατο, Ion. et Poët. ἀκαχέατο, pro ἀκάχηντο, *triſtati erant* 3. pl. pluſq. p. ind. paſſ. verb ἀκάχιω, per redupl. pro ἀχέω Th. ἄχος.

Ἀκαχέω, ἀκάχημι, et ἀκαχίζω *triſtitiâ afficio:* ab ἄχος.

Ἀκαχήμενος, *ex animo dolens,* præſ. part. ab ἀκάχημι.

Ἀκαχμένος, *acutus,* part. paſſ. pro ἠκασμένος ab ἀκάζομαι f. άσομαι et ex dialecto ἀκάζομαι per. ἤκαγμαι, undè ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. eſſe volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκάχοιτο, 3. præſ. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio;* part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκειόμενος, Ion. et Poët. pro ἀκέόμενος, præſ. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκειρεκόμας, Dor. pro ἀκειρεκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, *intonſus.*

Ἀκελδαμὰ, *ager, ſanguinis.*

Ἀκέντητος, *indomitus.* Th. κεντέω.

ἈΚΕ΄ΟΜΑΙ, *medior;* ἀκέοντο, 3. pl. imperf. fut. έσομαι, et ήσομαι hinc ἀκεσμὸς, ου, ὁ, *ſanatio.*

Ἀκέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innocens, ſimplex:* q. d. cornibus non feriens, ex α et κέρας.

Ἀκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *minus lucroſus:* ex α et κέρδος, *lucrum.*

Ἀκέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum.* Th. κέρδος.

Ἀκερσεκόμης, ου, Dor. ἀκερσεκόμας, ου, ὁ, *intonſus:* ex α, κείρω, et κόμη.

Ἀκέσασθαι, *mederi,* a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

Ἄκεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, εως, ἡ, *remedium.* Th. ἀκέομαι.

Ἀκέσσεται, *medicatur,* f. 1. Poët. pro ἀκέσεται ab ἀκέομαι.

Ἀκεστὸς, ου, ὁ, *ſanabilis.*

Ἀκέστρα, ας, ἡ, *acus.*

Ἀκεύμενος, Æol. et Dor. pro ἀκουόμενος, *audiens,* præſ. part. paſſ. verbi ἀκούω.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *capite carens, mutilus.* Th. κεφαλή.

Ἀκέων, *tacite,* adv. ab ἀκήν.

ἈΚΗ, ῆς, ἡ, *ACIES, cuſpis:* hinc ἀκάζω.

Ἀκήδεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhumatus, inſepultus:* ab α et κῆδος, *exequiæ.* Eſt et *indeſletus,* à κῆδος, *mœror;* et *incuratus,* à κῆδος, *cura.* Poteſt etiam eſſe ſuperl. τοῦ ἀκηδής.

Ἀκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens;* acc. ἀκηδέα ab α et κῆδος, *cura.*

Ἀκηδία, ας, *tædium, pigritia, tristitia, mæror, incuria*: ab α et κῆδος. Hinc

Ἀκηδιάζω, f. σω, p. κα, *tædio afficior, angor, mærore conficior, negligo.*

Ἀκηκόα, p. m. Att. pro ἤκοα· sic ἀκηκόειν, plusq. p. pro ἠκόειν, et ἀκηκόεισαν, *audiverant*; ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότε, part. pl. num. ab ἀκούω, q. v.

Ἀκηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implacabilis*: ex α et κηλέω.

Ἀκηλίδωτος, ὅστε, ὁ καὶ ἡ, *immaculatus.*

Ἄκημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

Ἀκὴν, q. d. ἀχανῶς, *tacitè*: ab α et χαίνω.

Ἀκηράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod.

Ἀκήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *purus, incorruptus*: ab α et κεράω vel ab α, κῆρ, *cor*, et ἄτη vel à κὴρ, *fatum.*

Ἀκήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exanimis, cor non habens*: ab α et κῆρ, *cor*; sed κηρ, *mors*: hinc

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *per caduceatorem non denuntiatus*: à κηρύσσω.

Ἀκηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem.*

Ἀκηχέατο, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκηχηντο, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, *tristitiâ afficior*; vel, ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκάχημαι ἀκηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκηχηνται, *dolore affecti sunt*, 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημι, *tristitiâ afficio.* Th. ἄχος.

Ἀκάχημαι, vel ἀκήχημαι, *tristor*, præs. ind. hinc ἀκηχημένη, *dolens.* Th. ἄχος, *mæror.*

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus, sincerus*: ex α et κίβδηλος.

Ἀκιδνὸς, ἡ, ὸν, *infirmus, qui vix se movere potest*; compar. ἀκιδνότερος: ab α et κινέω.

Ἀκίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuspidatus: ab ἀκὶς, ίδος, ἡ, *acies*, ut ἀκή.

ἈΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, *gladius Persicus*: ab ἀκή.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liber, extra periculum*: ex α et κίνδυνος.

* Ἀκινδύνως, adv. *tutè.*

Ἀκινήτα, Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo sæpiùs legas ἀκίνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *immobilis*; ἀκινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α et κινέω, *moveo.*

ἌΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, *acinus*; herbæ genus.

Ἀκιρὸς, ῦ, idem ac ἰσχνὸς, ου, ὁ, *debilis*: ex α intens. et κὶς, et plerumque enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quòd *antiquatum*, aut *infirmum.*

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, *ACIES*, ut ἀκή hinc *SAGITTA.*

Ἀκίχητος, ου, ὁ, *quem non possumus assequi.* Ἀκιχήτα, adv. pro ἀκιχήτως ab α et κίχημι.

Ἀκιώτατοι, *firmissimi*, pl. superl. ab ἄκιος, *incorruptus*: ex α et κίς.

ἈΚΚΩ', οῦ, ἡ, *Acco*, mulier stulta. Hinc.

Ἀκκίζομαι, *simulatè recuso*: et

Ἀκκισμὸς, ου, ὁ, *ficta recusatio.*

Ἀκλάρωτος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκλήρωτος, *exsors*: ex α et κλῆρος.

Ἄκλαυστος, vel ἄκλαυτος, ου, *indeploratus*: ab α et κλαίω.

Ἀκλεὴς, ὁ καὶ ἡ, et ἀκλειὴς, *inglorius.* Undè

Ἀκλεῶς, Ion. et Poët. pro ἀδόξως, *inglorie*: ex α at κλέος, *gloria.*

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, p. κα, *sum exsors, non sum particeps*: ex α et κλῆρος.

Ἄκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vocatus*: ex α et κλητός.

Ἀκλινὴς, έος, ὁ, *non vacillans, firmus*: ex α et κλίνω.

Ἀκμάζω, *floreo, maturesco*, f. άσω, p. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

Ἀκμὰν, Dor. pro ἀκμήν. Vide ἀκμή.

* Ἀκμαστὴς, ου, ὁ, *vigens ætate*, et *viribus.*

ἈΚΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis*; ab ἀκή hinc

Ἀκμαῖος, *florens ætate*; ἀκμάζω, *vigeo*; et

Ἀκμὴν, *adhuc, etiamnum*; et

Ἄκμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adultus*; item *famelicus.*

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *non fatigatus, integer*: ab α et κάμνω, *fatigo.*

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, *lignum, cui incus imponitur*, per Sync. pro ἀκμονόθετον ab ἄκμων, et τίθημι.

Ἄκμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

Ἀκμονίδας, Dor. pro Ἀκμονίδης, ου, ὁ, *Acmonis filius.*

Ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*: ex α et κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur, q. ἀκάμων.

Ἄκναμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inflexibilis*, Poët. pro ἄγναμπτος· ex α et κάμπτω.

Ἄκνηστις, εως, ἡ, *spina dorsi.* Th. κνάω.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, et Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, *auditus, fama, sermo*: q. à p. med. verbi ἀκούω.

Ἀκόην, a. 2. pass. Ion. verbi ἀκούω.

Ἀκοήσομαι, *audiar*, fut. 2. pass. verbi ἀκούω.

Ἀκοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insomnis*: ex α et κοιμάω.

* Ἀκοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile*: ab α, et κοινωνέω.

Ἀκοίτης, ου, ὁ, et Dor. ἀκοίτας in acc. ἀκοίτην, *maritum*; ἄκοιτις, ιος, ἡ, *marita*: ex α pro ἅμα, et κοίτη.

Ἀκολασία, *incontinentia.* Th. κολάζω.

Ἀκόλαστος, ου, ὁ, *qui non punitur*: ex α et κολάζω.

Ἀκολουθέω, ῶ, *sequor*, imperf. ἠκολούθεον, ουν, f. ήσω, p. ἠκολούθηκα· ἀκολουθεῦνται, præs. part. pass. pl. num. f. g.

Ἀκολουθητικὸς, *sequax*: ex ἀκόλουθος.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, *secutio*: ab eod.

ἈΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *pedissequus, comes, acoluthus*: ab α pro ὁμοῦ, et κέλευθος, *via.*

Ἀκολούθως, adv. *consequentèr.*

* Ἀκολύμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natandi inscius*: ex α et κολυμβάω.

Ἀκομιστία, ας, ἡ, *incuria*: ab α et κομίζω.

Ἀκονᾶν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo.* Th. ἀκή.

* Ἄκοντα, acc. ab ἄκων, *invitum retractantem.*

ἈΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *cos*, quasi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum.*

Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè, sine labore.*

* Ἀκόντιον, ίου, τὸ, *jaculum, telum.*

Ἄκοντε, *inviti*, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per crasin. ab ἀέκων.

Ἀκοντίζω, *jaculor*, f. ίσω, p. ικα· a. 1. ἠκόντισα· Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, q. v.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, proprium nomen.

Ἀκοντιστὴς, ου, ὁ, *jaculator*; Dor. ἀκοντιστάς.

Ἀκοντιστικώτατοι, pl. superl. ab ἀκοντιστικὸς, η, ον, *jaculandi peritus.*

Ἀκοντιστὺς, υος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἄκων.

Ἀκοπιαστὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *laboris vacuus*; undè

Ἀκοπιάστως, adv. *sine labore, et fatigatione.*

Ἄκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus*; ab α et κόπος, *labor.*

* Ἀκόρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insatiabilis*: ex α et κορέω, *satio.*

Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος.

ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum*; herba quædam.

Ἄκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκόρεστος.

Ἄκος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.

Ἀκόσμητον, *inornatum*: ex α et κοσμέω.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immunditiεs, status rerum perturbatus*; ἄκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus.*

Ἀκόσμως, *turpitèr*, adv. ex α et κόσμος.

'ΑΚΟΣΤΗ, ῆς, *hordeum*, cibus quilibet. Hinc ἀκοςάω, *abundo ejus hordei*.

'Ακοτάζω, idem quod ἀκούω.

'Ακουέμεν, præs. inf. Ion. ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή. ἀκούοντεσσι, dat. pl. part. Ion. et Poët. ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι, 3. pl. præs. ind. ab ἀκούω.

'Ακουρος, υ, ὁ καὶ ἡ, *intonsus*. Th. κείρω.

'Ακυς, vide ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.

'Ακούσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν ἄκουσα, pro ἤκουσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκουκα, pro ἤκουκα· ἀκούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. act. ἀκούσεαι, Ion pro ἀκούσῃ, 2. sing. f. 1. med. ab ἀκούω.

'Ακουσιασθεὶς, θεῖσα, θὲν, *ignorans*, *ignorus*, *nesciens*, a. 1. part. pass.

'Ακουσιάζω, *cogo*, f. σω, p. κα.

'Ακούσιος, υ, ὁ καὶ ἡ, *non voluntarius*: ex α et ἑκών.

'Ακουσίως, adv. *inconsultò*, *invitè*.

"Ακουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur*, *auditio*.

'Ακουςὸς, οῦ, ὁ, *audibilis*; ἀκουςέον, verbale: ab ἀκούω.

'Ακουςὴς, οῦ, ὁ, *auditor*: ab ἀκούω.

'Ακουςικὸς, *auditor*, *obtemperans*.

'Ακουτίζω, *audire facio*, f. Att. pro ἀκουτίσεις ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.

'ΑΚΟΥ'Ω, *audio*, *obedio*, imperf. ἤκουον, ες, ε f. 1. med. ἀκούσομαι, η, εται p. act. ἤκουκα· pass. ἤκουσμαι a. 1. ἠκούσθην f. 1. ἀκουσθήσομαι p. m. Att. ἀκήκοα, pro ἦκοα.

Ακρα, ας, ἡ, *summitas*, *extremitas*, *littus*; et pro *præmio*: ab ἄκρος.

'Ακράαντος, υ, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus*, *irritus*: ex α et κραίνω.

'Ακραιος, idem.

'Ακραὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *flans in superficie*; ab ἄκρος et ἄημι.

'Ακραῖος, υ, ὁ, *summus*, *extremus*.

'Ακραιφνὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *purus*; qu. ἀκεραιοφανής· item *alacer*.

* "Ακρας, vide ἄκρος.

'Ακρασία, ας, ἡ, *intemperies*, *intemperantia*.

'Ακρατὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *intemperans*; ab α et κεράννυμι.

* 'Ακράτητος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui contineri et cohiberi nequit*: ex α et κρατέω.

'Ακράτιςος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui non sumpsit jentaculum*.

'Ακράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum*; quod ab ἀκρατίζω, *jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis*.

"Ακρατος, υ, τὸ, *merum*, *non dilutum*; ex α et κεράννυμι.

'Ακράχολος, υ, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis*; ab ἄκρος, et χολή.

'ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis*, *virgultum*; ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δενδροῦ ὤν.

'Ακρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere*; ab ἄκρος, et ἑσπέρα.

"Ακρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa*; it. neut. pl. ab ἄκρον, superl. ἀκρότατος.

"Ακρηβος, ὁ καὶ ἡ, *valdè juvenis*; ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὢν, *qui est summâ pubertate*.

'Ακρητοποσία, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*; hinc ἀκρητοπότης, υ, ὁ, *meri potator*: ab ἄκρητος, et πόσις.

"Ακρητος, υ, ὁ καὶ ἡ, *non mixtus*; ab α et κεράννυμι, *misceo*.

'Ακριβάζω, f. σω, p. κα, *probo*, *diligenter indago*; ἀκριβώθη, probatus est 3. sing. a. 1. pass. Hinc ἀκριβασμὸς, υ, ὁ, *accuratio*.

'Ακρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*; ab ἀκριβής.

'Ακριβὲς, ἐος, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.

'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *exquisitus*, *accuratus*; compar. ἀκριβέςερος· superl. ἀκριβέςατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆναι.

'Ακριβοδίκαιον, τὸ, *summum jus*; ab ἀκριβὴς, et δίκη.

'Ακριβολογέομαι, *accuratè recenseo*; præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι ab ἀκριβὴς et λέγω.

'Ακριβόω, ω, *exquiro*, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής.

'Ακριβῶς, adv. *exquisitè*; ab ἀκριβής.

'Ακριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas*; dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *locusta*. Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis*; ab ἄκρος.

'Ακριτόμυθος, υ, ὁ καὶ ἡ, *qui loquitur inconsideratè*: ab ἄκριτος, et μῦθος.

"Ακριτος, υ, ὁ καὶ ἡ, *indiscretus*, *confusus*, *anceps*, *qui cunctam non dixit*; ex α et κρίνω.

'Ακριτόφυλλος, υ, ὁ, *frondes habens indiscretas*, *frondosus*; ab ἄκριτος, et φύλλον.

'Ακρίτως, adv. *indictâ causâ*, *ultra judicium*.

* 'ΑΚΡΟ'ΑΜΑ, τος, τὸ, *in scena auditum*.

'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. ασομαι, *audio*, *pareo*; p. pass. ἠκρόαμαι. part. ἀκροώμενος, ἀκροώμενοι· hinc ἀκρόαμα, τος, τὸ, *quod auditur*.

'Ακρόασις, εως, ἡ, *auditio*, *auditus*.

'Ακροάσει, dat. sing.

'Ακροατήριον, υ, τὸ, *auditorium*.

'Ακροατὴς, υ, ὁ, *auditor*; ab ἀκροάομαι.

'Ακροβολίζεσθαι, ἔσθαι, Ion. *velitari verbis*; ab ἄκρος et βάλλω.

'Ακροβολισμὸς, υ, ὁ, *prælusoria pugna*.

'Ακροβυςία, *præputiatus fuit*. Hinc 'Ακρόβυςος, υ, ὁ, *incircumcisus*, *qui est in præputio*.

'Ακροβυςία, ας, ἡ, *præputium*; ex ἄκρος, *extremus*, et βύω, *tego*; quod extremam pudendi partem tegat.

'Ακρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angularis*, *imus*; ex ἄκρος, et γωνία, *angulus*.

'Ακροδακτύλιον, *pollex*; ex ἄκρος, et δάκτυλος.

'Ακρόδρυα, ων, τὰ, *fructus arborei*, propriè qui lignosum putamen habent. Angl. ACORNS. Th. δρῦς.

'Ακροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ*, *spoliorum decimæ*; ex ἄκρον, et θὶς, vel θίν.

'Ακροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *leviter ebrius*; ab ἄκρος, et θωρήσσω.

'Ακροκελαινιάω, *in summo vel superficie nigrico*; ab ἄκρος, et κελαινιάω, *nigrico*.

'Ακροκνεφαῖος, υ, ὁ καὶ ἡ, *vespertinus*; ex ἄκρος, et κνέφας, *tenebræ*, *caligo*.

'Ακρόκομος, υ, ὁ, *comatus in vertice*; ab ἄκρος, et κόμη.

'Ακροκόρδων, ἀκροχορδών.

'Ακρομανὴς, ὁ καὶ ἡ, *summè insanus*; ex ἄκρος, et μαίνομαι.

* 'Ακρομάσθιον, υ, τὸ, *papilla*.

* 'Ακρόνιον, υ, τὸ, *summa seu extrema pars navis*.

* 'Ακροπενθὴς, ἐς, *summè tristis*.

'Ακροποδητὶ, adv. *summis pedum digitis*. Th. πούς, et ἄκρος.

'Ακρόπολις, εως, ἡ, *arx*; acc. ἀκρόπολιν ex ἄκρος, et πόλις.

'Ακρόπολος, υ, ὁ καὶ ἡ, *excelsus*; dat. pl. ἀκροπόλοισιν, Ion. ab ἄκρος, et πόλος, *vertex*.

'Ακρόπορος, υ, ὁ καὶ ἡ, *extremâ parte acutus*.

'Ακροποσθία, ας, ἡ, *præputium*, item *glans* ipsa: ab ἄκρος, et πόσθη, *præputium*.

'ΑΚΡΟΣ, α, ον, *summus*, *extremus*; hinc

'Ακρότης, ητος, ἡ, *fastigium*.

'Ακρόσοφος, υ, ὁ, *summè sapiens*; ex ἄκρος, et σοφός.

'Ακροτάτη, ης, ἡ, *summa*, superl. ab ἄκρα.

'Ακρότομος, υ, ὁ καὶ ἡ, *durus*, *præruptus*; *rupes*.

'Ακρόχολος, idem quod ἀκράχολος.

'Ακροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca*; ab ἄκρος, et χορδὴ, *chorda*.

"Ακρυ, Dor. pro ἄκρου gen. sing. ab ἄκρος, α, ον, *summus*, *extremus*.

"Ακρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri*; ab ἄκρος.

'Ακρωτήριον, υ, τὸ, *summitas*, *cacumen*, *vertex*; ἀκρωτήρια νεὼς, *navis fragmentum*: ab ἄκρος.

'Ακρωτηριάζω, f. άσω, p. κα, *trunco extremitates*, *mutilo*; ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηριασμὸς, ῦ, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis.*

Ἀκταία, ας, ἡ, *Actæa*, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκταίων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon.*

ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, *littus, fruges:* ab ἄγω, *frango.*

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *inops.* Th. κτάομαι, *possideo.*

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, *radius Solis;* ἀκτίνεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango.*

Ἄκτιος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *littoralis:* ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκύλας, ῦ, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

Ἀκύλιστος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui non volvitur.*

ἈΚΥ'ΛΟΣ, ῦ, ἡ, *glans ilicis.*

Ἀκυρολογέω, f. ήσω, p. ηκα, *impropriè loquor:* ab ἄκυρος et λέγω.

Ἄκυρος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *authoritate privatus:* ex α et κῦρος, *dominus.*

Ἀκυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*, f. ώσω, p. ἠκύρωκα· ab ἄκυρος, q. v.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, *acies;* idem quod ἀκὴ, *acies.*

Ἀκώλιστος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *membro aliquo carens.*

Ἀκωλύτως, adv. *sine obstaculo:* ab ἀκώλυτος, ὁ καὶ ἡ, quod ex α et κωλύω, *impedio.*

ἈΚΩΝ, et ἄκους, οντος, ὁ, *jaculum:* ab ἀκὴ. Inde ἀκόντιον, *parvum jaculum;* ἀκοντίας, ῦ, ὁ, *jaculus*, serpentis genus.

Ἄκων, et ἀέκων, ουσα, ον, *invitus:* ab α et ἑκὼν, *volens.*

Ἄλα, acc. sing. ab ἅλς.

Ἀλαβάρχης, ῦ, ὁ, *magister scripturæ:* ab ἄλαβα, *atramentum*, et ἄρχω, *impero.*

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ῦ, τὸ, et ἀλάβαστρος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *alabastrum.*

Ἅλαδ', pro ἅλαδε, *ad mare.* Th. ἅλς, ὁ, *sal:* ἡ, *mare.*

Ἀλάδρομος, ῦ, ὁ, *in mari vagans, ut nauta, mercator.*

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia:* ab ἀλαζὼν, *ostentator.*

Ἀλαζονεύομαι, *me jacto, glorior:* ab

ἈΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ ᾗ ἡ, *jactator, ostentator.*

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθής.

Ἀλαλεὶς, έντος, part. *qui erravit:* ab ἀλάλην, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. pass. ἤλαμαι.

Ἀλάθητον, ῦ, τὸ, *quod latere nequit:* ex α et λανθάνω, *lateo.*

Ἀλαιὸς, *antiquus*, pro παλαιὸς, v. Æschyl.

Ἀλαλάτα, ας, α, Dor. pro ἀλαλητη, q. v.

Ἀλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, et ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio et exultatio bellica, jubilatio.*

Ἀλαλάζω, *tinnio, ejulo*, f. άσω, vel άξω, p. ακα, vel αχα· ab

ἈΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀλαλά, ᾶς.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum*, p. ind. pass. Ion. pro ἠλάλημαι ab ἀλάομαι.

Ἀλάλητος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *inenarrabilis:* ex α et λαλητός.

Ἀλαλητὸς, ῦ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλή. Th. ἀλαλὴ.

Ἀλαλκομενηῒς, ΐδος, ἡ, pro ἀλκομενηῒς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος et ἀλάλκω, *profligo.*

Ἄλαλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam*, imperf. Ion. ab. ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω, ab ἀλκεὼ, pro ἀλαλκέω, *arceo.*

Ἄλαλος, ὁ καὶ ἡ, *mutus:* ex α et λάλος, *verbosus.*

Ἀλαλύκτημαι, *erro; molestè fero, metuo*, p. pass. Atticam reduplicationem habens: ab ἀλυκτέομαι. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀλύκτημαι, et per reduplicationem ἀλαλύκτημαι.

Ἀλαζόνες, ῶν, οἱ, gens Scythiæ proxima.

ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro.*

ἈΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, ᾗ ἡ, *cæcus, luscus:* qu. ex α et λάω, *video.* Hinc ἀλαόω, f. ώσω, *excæco:* ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas.*

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *cæca speculatio;* acc. Ion. ἀλαοσκοπίην· ex ἀλαὸς et σκοπὸς, *speculator.*

Ἀλαπαδνὸς, ῦ, ὁ, *vastatu facilis, imbecillis:* ab ἀλαπάζω, *vasto.*

Ἀλαπάζοντα, *dissipantem*, acc. sing. part. præs. ab

Ἀλαπάζω, f. ξω, *vasto, diripio, exinanio;* a. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλάπαξα· ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per Pleon. præpositâ.

Ἄλας, ατος, τὸ, *sal.* Th. ἅλς.

Ἀλαστέω, ῶ, *mærore afficior;* ἄλαστος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ἄληστος, *gravis, non obliviscendus:* ex α et λήθω, *lateo*, vel λήθομαι, *oblivis[c]or*

Ἀλάστορα, acc. sing. ab Ἀλάστωρ, *Alastor*, nomen propr.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαστα, i. e. *non obliviscenda; execrandus;* pl. ἀλάστορες· ex α et λήθομαι, *obliviscor.*

Ἀλάτας, ῦ, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ῦ, ὁ, viri propr. nomen.

Ἀλᾶτο, *vagabatur*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο ab ἀλάομαι. Ἄλατο, Dor. pro ἥλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio.*

Ἄλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, *dolor;* dat. ἄλγεσι.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, p. ἤλγηκα, *doleo animo* vel *corpore.* Th. ἄλγος, *mæror.*

Ἀλγηδὼν, όνος, ἡ, *dolor:* ab ἄλγος, *dolor.*

Ἄλγημα, ατος, τὸ, *dolor:* ab ἄλγος, *dolor.*

Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, *molestus.* Th. ἄλγος, *dolor.*

Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. p. part. ab ἀλγέω, *doleo.*

Ἀλγιόεντα, acc. ab ἀλγιόεις, εντος, ὁ, *molestus;* ἀλγιόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος, *mæror, dolor.*

Ἀλγίων, ἄλγιστος, *molestior, molestissimus:* comp. et superl. ab ἄλγος, *dolor.*

ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mæror:* ab ἀλγέω, *doleo.*

Ἀλγοῦσα, *dolens*, part. fœm. g. ab ἀλγέω, *doleo.*

ἈΛΔΕ'Ω, vel ἀλδῶ, f. ήσω, p. κα, *augeo.* Indè ἀλδήσκω, *augeo*, f. ήσω.

ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor, qui est è sole:* hinc ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, *calidus, tepidus.*

Ἀλέασθαι, *vitare*, a. 1. inf. med. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύεσθαι, et ἀλέασθαι, per geminam Sync. ab ἀλέω, *molo;* item *vito, caveo*, pro quo et ἀλεύω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab. ἀλέομαι.

Ἀλεγεινῇ, dat. sing. fœm. g. ab ἀλεγεινὸς, ἡ, ὸν, *curæ plenus, molestus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus:* ab ἄλγος, *dolor.*

Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo*, f. ίσω, p. ικα· ab

ἈΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.*

Ἀλεείνω, *evito*, ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. Th. ἀλέω, *vito.*

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga:* ab ἀλέω, *vito.*

Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα, *calor.*

Ἀλεία, ἡ, *piscatus*, ut ἁλιεία.

Ἀλείαντος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui lævigatus non est.*

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, *farina:* ab ἀλέω, *molo.*

Ἀλήλιφα, *unxi*, præt. Att. pro ἤλειφα· ab ἀλείφω, *ungo*, f. 1. ψω.

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, *unguentum.*

Ἀλεῖος, ῦ, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus.*

Ἀλείπτης, ῦ, ὁ, *unctor:* ab ἀλείφω. Undè

Ἀλειπτήριον, ῦ, τὸ, *vasis unguentarii genus.*

ἈΛΕΙΣΟΝ, ῦ, τὸ, *poculum cælatum.*

Ἀλείτης, ῦ, ὁ, peccator, *sceleratus:* idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω, *pecco, delinquo.*

'Αλειφαρ, ατος, τὸ, ut et ἄλειφα, *unguentum:* pro *pice* sumitur: ab

'ΑΛΕΙΦΩ, *ungo*, fut. ψω, per. ἤλειφα ab ἀλέω, *calefacio;* a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν a. 2. ind. ἤλιφον p. med. ἤλοιφα Att. ἀλήλοιφα.

'Αλικτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. per Sync. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator.* Th. ἀλέξω, *arceo.*

'Αλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium:* ab ἀλέκτωρ, *gallus*, et φωνὴ, *cantus.*

'Αλέκτρυὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *gallus* vel *gallina.*

'Αλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λέκτρον, *lectus.*

'Αλειτουργησία, ας, ἡ, *immunitas.*

* 'Αλίματος, Dor. pro ἠλίματος, *irritus.*

'Αλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs. hinc

'Αλεξανδρεὺς, έος, *civis Alexandriæ.*

'Αλεξανδρινος, η, ον, *Alexandrinus, a, um.*

'Αλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, rex Macedoniæ: ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator.*

'Αλεξάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ventos arcens:* ab ἀλεξέω et ἄνεμος, *ventus.*

'Αλέξασθαι, *auxiliari*, per Sync. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. inf. ab ἀλεξέω.

'Αλεξέμεναι, *auxiliari*, Dor. et Ion. pro ἀλέξειν. seu ἀλεξεῖν ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *opitulor.*

'Αλεξήσει, *avertisset*, 3. sing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἀλέξω, *arceo.*

'Αλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix:* ab ἀλέξω et ἀρὰ in bonam et malam partem accipitur.

'Αλεξιβιάδας, ου, ὁ, 'Αλεξιβίου παῖς Καλλίωτος.

'Αλεξίκακος, ου, *malum pellens, averruncus:* ab ἀλέξω et κακὸν, *malum.*

'Αλεξίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propulsans ab hominibus mala;* ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

'ΑΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω, p. κα, *arceo, propulso, opitulor.*

* 'Αλεός, ου, ὁ ϗ ἡ, *calidus.*

* 'Αλεότης, ητος, ἡ, *collectio.*

* 'Αλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *demens.*

'Αλεπίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non squamatus.*

* 'Αλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor.* Th. ἀλέω, *molo.*

'Αλετὼν, ῶνος, τὸ, *pistrinum.*

'Αλευάδαι, οἱ, οἱ τοῦ Αλευᾶ παῖδες.

'Αλευάμενος, *devitans*, a. 1. med. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλευάσθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit*, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito.* Vide ἀλέασθαι.

'Αλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, 1. sing. f. 2. med. ab ἀλέω, *molo.*

'Αλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλέασθαι.

'Αλευρον, ου, τὸ, *farina.* Th. ἀλέω.

'ΑΛΕ'Ω, *molo*, f. έσω et ήσω, p. κα· Item *vito, caveo, congrego*, pro quo potiùs ἀλέομαι.

'Αλεόμεθα, *vitemus*, præs. ind. ab ἀλέομαι.

'Αλεωρὴ, *tutamen, munimentum;* sæpe idem quod ἀλέη, *evitatio:* ab ἀλέω, *vito.*

'Αλη, ης, ἡ, *error:* ab ἀλάω.

'Αληθέα, acc. ab. ἀληθὴς, *verus.*

'Αλήθεια, ας, ἡ, *veritas;* ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθὴς, *verus.*

'Αληθεστάταις, dat. pl. superl. f. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

'Αληθεύω, *vera loquor*, f. εύσω, p. ἠλήθευκα· a. 1. imperat. ἀλήθευσον· ab

* 'ΑΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἀληθὲς, *verus:* ab α et λήθη, ης, ἡ, *oblivio.*

'Αληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

'Αληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus:* ab ἀληθὴς.

'Αληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas;* ab eodem.

'Αλήθω, *molo*, f. ήσω, p. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo.*

'Αληθῶς, et ἀληθινῶς, *verè*, adv. ab ἀληθὴς, *verus.*

'Αλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pauper, sine prædâ:* ex α et λητς, vel λεία. Vel quasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens:* à λήϊον, *seges.*

'Αληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incessabilis:* ex α et λήγω, *desino.*

'Αληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis; q. d. *irrequieta.*

'Αλήλεκα, *molui*, perf. Att. pro ἤλεκα ab ἀλέω. Undè p. pass. ἀλήλεσμαι, *molitus sum;* part. ἀληλεσμένος.

'Αλήλημαι, pro ἄλαμαι, indicat. præs. Æol pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro.*

'Αλήλιμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλειμμαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ: undè part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, *unctus;* et ἀλήλιπται, pro ἤλειπται.

'Αλήλιφα, *unxi*, pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω, *ungo.*

"Αλημα, ατος, τὸ, *vagatio, erratio.* Th. ἀλάομαι, *erro.*

'Αλήμεναι, *congregari*, præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι ab ἄλημι, et hoc ab ἀλάομαι, *erro.*

'Αλήμων, ονος, ὁ, *vagus, erro:* ab ἀλάομαι, *erro.*

'Αλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *congregatus, confertus.* Th. ἄλις. Sed "Αλης, εντος, fluvii nomen.

"Αληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. ἄλαστος, *cujus erit memoria perpetua:* ex α et λανθάνω, *lateo.*

"Αληται, *saliat*, 3. pers. sing. a. 1. sub. m. ab ἄλλομαι, *salio.*

'Αλητεύω, f. σω, *vagor:* ab

'Αλήτης, ου, ὁ, *vagus, erro:* ab ἀλάομαι, *erro.*

'Αλθαία, ας, ᾳ, ἡ, *Althæa*, quædam mulier.

'Αλθαίνω, et ἀλθέω, *medeor:* ab ἄλθω, *sano.*

"Αλθετο, *sanata est*, imperf. Ion. pro ἤλθετο ab ἀλθομαι, *sanor.* Th. ἄλθω, *sano.*

"ΑΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano, augeo.*

'Αλία, ας, ἡ, *cœtus hominum:* ab ἄλις, *affatim.*

'Αλιαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *per mare fluns:* ab ἅλς, *mare*, et ἄημι, *flo.*

'Αλιάετος, vel ἀλιαίετος, ου, ὁ, *aquila marina; haliætus;* cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς et αἰετὸς, *aquila.*

'Αλιάκμονα, acc. ab 'Αλιάκμων, ονος, ὁ, nomen fluvii: ex ἅλς et ἀκμὴ, *incrementum.*

'Αλίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inevitabilis:* ab α et λιάζω, *jacto, devito, separo me:* quod dicitur per Metaph. verbi ἁλίζω, *congrego:* q. ab ἀλὶς.

'Αλίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus.*

'Αλίβροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui à mari abluitur.* Th. βρέχω, *madefacio.*

'ΑΛΙ'ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, *similis.* Angl. LIKE, ALIKE.

'Αλιεία, ας, ἡ, *piscatio, piscatus:* ab ἀλιεὺς, *piscator, marinator.*

'Αλιερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coercetur:* ab ἅλς et ἕρκος, *septum.*

* 'Αλιεὺς, έος, ὁ, *piscator:* hinc ἀλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piscandi.* 'Αλιεύω, *piscor*, f. εύσω, p. ἡλιευκα· ab ἅλς, *mare.*

'Αλίζω, *sale condio, conspergo*, f. ίσω, p. ἥλικα· pass. ἥλισμαι· a. 1. ἡλίσθην f. 1. pass. ἀλισθήσομαι· à ἅλς, *sal.* Sed ἁλίζω, *congrego, coacervo:* q. ab ἄλις, *affatim.*

'Αλιζώνων, gen. pl. *Halizonum*, nomen propr.

'Αλιηχία, *marisonum*, acc. ab ἀλιηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Th. ἅλς et ἦχος, *sonus*

'Αλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *stultus, inanis;* ἀλιθίως, *frustrà.*

'Αλίκος, Dor. pro ἡλίκος, *quantus.*

'Αλιμαζόνες, *nomen populi.*

'Αλίμενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *importuosus.*

'Αλιμήδη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. d. *quæ curat mare:* ex ἅλς et μῆδος, *cura.*

Ἄλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *marinus, salsus.* Est et frutex quidem sic dictus, quod in maritimis nascitur: à ἅλς. Scribitur et ἄλιμος, quia admorsu eo fames interdiu non sentiatur: ab α et λιμὸς, *fames.*

Ἁλιμυρήεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *in mare cum strepitu fluens:* ab ἅλς et μύζω, *&c.*

Ἀλινδέω, *volvo,*

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum:* ab

Ἀλινδέομαι, *versor,* pro καλινδῦμαι, q. v.

Ἅλινος, ὁ ϗ ἡ, *è sale confectus.* Th. ἅλς, *sal.*

ἉΛΙΞ, ικος, ὁ, Dor. pro ἧλιξ, *æqualis.* Th. ἡλικία, *ætas.*

Ἁλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ȣ, *marinus.* Est et nomen propr. à ἅλς, *mare.*

Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ȣ, ὁ, *sole tostus:* ex ἥλιος et καίω.

Ἅλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic ἅλιος, ȣ, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol.*

Ἅλιος, ȣ, ὁ, *marinus;* item *vanus, irritus.*

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui in mare alitur.* Th. τρέφω, *alo.*

Ἁλιόω, *vanum reddo,* f. ώσω, p. ωκα· ab ἅλς, *mare.*

Ἁλίπλαγκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *mari vagus;* ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, ἤτοι πλανώμενος.

Ἁλίπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mari natans:* ab ἅλς et πλέω, *nato.*

Ἁλίπνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mare olens:* ex ἅλς et πνέω, *oleo.*

Ἁλιπόρφυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens:* ab ἅλς et πορφύρα, *purpura.*

ἉΛΙΣ, adv. *affatim, satis, abunde.*

Ἄλις, ιδος, ἡ, Dor. pro Ἦλις, Elis, urbs Peloponnesi.

ἈΛΙΣΓΕ'Ω, f. ήσω, p. ηκα, *polluo, contamino.*

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio:* ab ἀλισγέω.

ἉΛΙ'ΣΚΩ, vel ἅλωμι, *capio, convinco, damno,* f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα· a. 2. act. 1. sing. cum signific. passivâ, ἥλων, Att. ἑάλων· præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι· part. ἁλισκόμενος, η, ον perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται ἄλωθι, 2. sing. a. 2. imperat. pass. a. 2. sub. act. 1. sing. ἁλῶ, ῷς, ῷ. [illegible]

ἌΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλιστρεφέων, gen. pl. ab ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui in mare versatur:* ab ἅλς et στρέφω, *verso.*

ἈΛΙΤΕ'Ω, vel ἀλειτέω, *pecco, delinquo,* f. ήσω, p. ἤλιτηκα· a. 1. ἤλιτησα· hinc

Ἀλίτης, ȣ, ὁ, *peccator:* ab α et λιτή, *preces.*

Ἀλίτῃ, *deliquerit,* a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἀλιτέω, *delinquo.*

Ἀλιτόμενος. Vide ἠλιτόμενος.

Ἀλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, *offenderunt,* 3. pl. a. 2. med. verbi ἀλιτέω, *pecco.*

Ἀλιτόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in hospites peccat:* ab ἀλιτέω et ξένος, *hospes.*

Ἀλιτραίνεται, *malè agit,* 3. sing. præs. pass. ab

Ἀλιτραίνω, *pecco.* Th. ἀλιτέω.

Ἁλιτρόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mari jactatus:* ab ἅλς et τρέπω, *verto.*

Ἀλιτρὸς, ȣ̃, ὁ, *peccator;* dat. pl. ἀλιτροῖς· ab ἀλιτέω, *pecco.*

Ἁλίτρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in mari est attritus* vel *absumptus:* ab ἅλς et τρύω, *vexo, tero.*

ἉΛΙ'Ω, *volvo,* f. ίσω, p. ἧλικα.

Ἁλίως, adv. *frustrà:* à ἅλιος.

Ἀλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, ης, ἡ, *robur:* hinc

Ἀλκάεις, εντος, et contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus.*

Ἀλκάθοος, ȣ, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis.*

Ἀλκαΐδης, ȣ, ὁ, ὁ τȣ̃ Ἀλκαίȣ παῖς.

Ἀλκαϊκὸς, ȣ, ὁ, *Alcaicus,* nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro Ἀλκαίȣ· ab Ἀλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab Ἀλκείδης, ȣ, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium.*

Ἀλκὶ, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκὸς, ἡ, *robur, potentia.*

ἈΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκιβιάδειος, *anchusæ species,* herba.

Ἄλκιμος, ὁ ϗ ἡ, *robustus, fortis:* ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ ab Ἀλκμαίων, ονος, ὁ τȣ̃ Ἀμφιαράȣ υἱὸς, *filius Amphiarai.*

Ἀλκμήνη, *Alcmene,* nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ.*

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor, propugnator;* acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone,* nomen mulieris.

Ἄλκω, et ἀλάλκω, *arceo,* f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, et ἀλαλκήσω· a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκὴ, *robur.*

ἈΛΛΑ', *sed:* ἀλλ', pro ἀλλὰ, et pro ἄλλο· ἀλλάγε, *at certè, sed tamen.*

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio.* Th. ἀλλάσσω, *muto.*

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀλλαλοισιν, Dor. et Ion. pro ἀλλήλοις, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes:* ab ἀλλήλων et φόνος, *cædes.*

Ἄλλαν, acc. Dor. pro ἄλλην· ab ἄλλος, *alius.*

Ἀλλάξαιτο, *permutaret,* 3. sing. a. 1. opt. med. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι, a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω, *muto.*

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, *lucanica, botulus.* Hinc

Ἀλλαντοπώλης, ȣ, ὁ, *fuccarius:* ἀλλαντοπώλης, ȣ, ὁ, *qui vendit farcimina.*

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ. vel ἀλλάττω, Att. *muto:* ab ἄλλος f. ξω, p ἤλλαχα· a. 2. ἤλλαγον· perf. pass. ἤλλαγμαι a. 1. ἠλλάχθην a. 2. ἠλλάγην f. 1. ἀλλαχθήσομαι f. 2. ἀλλαγήσομαι

Ἀλλάττα, *reliqua,* pro ἄλλα ἅττα.

Ἀλλαχȣ̃, et ἀλλαχῆ, *alibi;* ἀλλαχόθεν, *aliunde:* ab ἄλλος *alius.*

Ἀλλάων, *aliorum,* gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος, *alius.*

Ἄλλεγον, pro ἀνέλεγον, et hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλέες, *congregati,* Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, Poët. et metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. infin. act. ab ἀναλέγω, *congrego.*

Ἄλλῃ, adv. *aliter;* ἄλλη, ης, *alia;* ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, *mutatio,* vel figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ȣ, ὁ, *allegoricus:* ab eodem.

Ἀλληγορȣ́μενα, ῶν, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur,* nom. pl. n. g. præs. part. pass. ab ἀλληγορέω· quod ex ἄλλος et ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω, *prædico, dico.*

Ἄλληκτος, ȣ, ὁ, Æol. pro ἄληκτος.

Ἀλλήλαις, *inter se,* dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις· ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιιν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλȣ́ϊα, *Allelujah,* i. e. *laudate Dominum.*

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγία, *mutua depastio:* à φάγομαι, *edo, comedo.*

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλȣς, ας, α, per *invicem, mutuò, alius alium;* ἄλλος, *alius.*

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *alienigena:* q. d. ἐξ ἄλλȣ γένȣς, *ex alia gente.*

Ἀλλόγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est diversæ linguæ:* ab ἄλλος et γλῶσσα, *lingua.*

Ἀλλόγνωτος, ȣ, *aliis cognitus:* ab ἄλλος et γινώσκω, *cognosco.*

Ἀλλοδαπὸς, ȣ, ὁ, *extraneus, alienigena:* ab ἄλλος et δάπεδον, *solum.*

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *formam mutatam habens:* ab ἄλλος et εἶδος, *forma.*

Ἄλλοθεν, *aliunde,* adv. [illegible]

ἄλλ☉, *aliundè alius;* ἄλλοθι, *alibi;* et ἄλλοτι, *alibi.*

'Αλλόθρο☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *aliâ linguâ utens:* ab ἄλλ☉ et θρό☉, *vox.*

'Αλλοία, ας, f. g. ab ἀλλοῖ☉, α, ον, *diversus;* ἄλλ☉, *alius.*

"Αλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, *alibi.*

'Αλλοκότ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *monstrosus:* q. ἀλλόκοτ☉.

"ΑΛΛΟΜΑΙ, *salio:* à Hebr. הלל, *chalal;* imperf. ἡλλόμην, ου, ετο f. 2. m. ἀλῦμαι a. 1. m. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. HALT, et Lat. *salio*, aspiratione in *s* versâ.

'Αλλοπάθεια, ας, ἡ, *aliorum passio.*

'Αλλοπρόσαλλ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutabilis, nunc hic, nunc illic, adhaerens,* epith. Martis; voc. ἀλλοπρόσαλλε ex ἄλλ☉, πρὸς, et ἄλλ☉.

"ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS, a, ud;* ἄλλοτε, *alias, interdum,* adv. ἄλλοσε, *alio.*

"Αλλοτε, *alias, alio tempore.*

'Αλλοτριώ☉, Æol. pro

'Αλλότρι☉, α, ον, *alienus.* Th. ἄλλ☉, *alius.*

'Αλλοτριοεπίσκοπ☉, ου, ὁ, *curiosus hospes a iena domûs, alienarum rerum inspector;* ex ἀλλότρι☉ et ἐπισκέπτομαι, *inspicio.*

'Αλλοτριοφθονέω, *alienis invidio:* ab ἀλλότρι☉ et φθονέω, *invideo.*

'Αλλοτριοφρονέω, *adversus aliquem sentio, diversarum partium sum.*

'Αλλοφάσσω, *turbor animo:* ab ἄλλο et φάω, *dico.*

'Αλλοφρονέων, *mente alienatus, insanus:* ab ἄλλ☉ et φρονέω, *intelligo.*

'Αλλοφυλισμὸς, ου, ὁ, *ritus alienigenarum.*

'Αλλόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienigena;* ἐξ ἄλλου φύλου, *ex aliâ gente.*

'Αλλόφων☉, ὁ ϗ ἡ, *qui est alienâ linguâ.*

'Αλλυδις *aliorsum,* Poët pro ἀλλοσῦ, adv. ab ἄλλ☉.

'Αλλύεσκε, Poët. et Ion. pro ἀνέλυε, *resolvebat,* 3. sing. imperf. act. ab

'Αλλύω, Poët. pro ἀναλύω.

'Αλλώνι☉, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄλλων☉.

'Αλλωσεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.

"Αλλως, adv. *aliter, temerè, inconsultò;* ἄλλως τε καὶ, *praesertim:* ab ἄλλ☉.

"Αλματι, dat. sing. ab ἄλμα, ατ☉, τὸ, *saltus:* ab ἄλλομαι.

'Αλμεν☉, per Sync. pro ἀλλόμεν☉, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἄλλομαι, *salio.*

"Αλμη, ης, ἡ, *salsugo:* ab ἅλς, *sal.*

'Αλμυρὸς, ρα, ρον, *salsus.* Th. ἄλμη, *salsugo, sal.* Hinc fortassè fluxerunt ADMIRAL, *Almirante, &c.*

"Αλξ, κὸς, ἡ, idem quod ἀλκή.

'Αλοαθεὶς, *tritus,* a. 2. part. pass. ab

'ΑΛΟΑ'Ω, *trituro, comminuo,* f. ήσω, et άσω, p. ηκα· ἀλοάοντ☉, ῶντ☉, gen. sing. part. præs. Dicitur et ἀλοιάω.

'Αλογέω, ῶ, *aspernor, contemno,* f. ήσω, p. ηκα· ex α et λόγ☉, *verbum, ratio.*

'Αλογίη, ης, ἡ, *contemptio:* ab ἀλογέω, *contemno.*

'Αλόγιστ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *rationis expers.* Hinc ἀλογίσ☉, *inconsiderate:* ex α et λόγ☉, *ratio.*

"Αλογ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀλόγιστ☉.

'ΑΛΟ'Η, ης, ἡ, *aloë,* herba.

'Αλοητὸς, ου, ὁ, *tempus triturandi, tritura.*

'Αλόθεν, adv. *ex mari:* ab ἅλς.

'Αλοίαε, *pulsabat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et contr. pro ἠλοίαε ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

'Αλοίην, *captus sim,* 1. sing. a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἅλωμι.

'Αλοίμαν, Dor. pro ἀλοίμην, οιο, οιτο, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi ἄλλομαι.

'Αλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo:* quod ab ἀλείφω.

"Αλοξ, οκ☉, ἡ, *sulcus, vulnus;* idem quod αὖλαξ.

'Αλόντε, *capti,* a. 2. part. act. dual. ab ἁλοὺς, οῦσα, ον.

"Αλ☉, Dor. pro ἧλ☉, *clavus.*

'Αλουργὴς, ὁ ϗ ἡ, *purpureus.*

'Αλοσύδνη, ης, ἡ, epith. *Thetidis;* fit ab ἅλς, *mare:* undè ἀλοσύν☉, ἀλοσύνη, et per Pleonasm. τῦ δ', ἀλοσύδνη.

'Αλοὺς, όντος, όντι, *captus,* a. 2. part. act. ab ἁλίσκω, *capio.*

"Αλοφ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine crista.* Th. λόφ☉, *crista galea.*

"Αλοχ☉, ου, ἡ, *uxor:* dat ἀκόχῳ ex α pro ἅμα et λέχ☉, *lectus.*

'Αλόω, *erra,* 2. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάω, ἀλῶ, Poët. ἀλόω.

'Αλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται ab ἀλάομαι, *erro, vagor.*

"Αλπεις, *Alpes,* montes, dat. pl. "Αλπεσιν.

"Αλπνιστ☉, vel, ut alii leg. ἄλπιστ☉, quod à θάλπω, *foveo:* hinc θαλπνίων, θάλπνιστὸς, et, sublato θ, ἄλπνιστ☉, quod idem valet ac ἥδιστ☉, *jucundissimus.* Vel è θάλπ☉, ι☉, comp. θαλπίων, θάλπιστ☉, et, sublato θ, ἄλπιστ☉, *suavissimus.*

"ΑΛΣ, ἁλὸς, ὁ, *sal,* Lat. SALT, Angl.

"Αλς, ἁλὸς, ἡ, *mare:* ab ἅλς, ex ἄλλομαι, *salio.*

"Αλσος, εος, τὸ, *lucus, nemus,* ubi stirpes ἄλλονται ita *saltus* Latinis. Hinc

'Αλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *frondosus, nemorosus.* Th. ἄλσ☉, *nemus.*

'Αλτικὸς, η, ον, *agilis.* Th. ἄλλομαι, *salio.*

"Αλτο, *saliit,* pro ἥλατο ab ἄλλομαι, 1. sing. ind. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, et Ion. ἄλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro adspirato.

'ΑΛΥ'Η, ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva:* q. ab α et λύω, *solvo.*

'Αλυκὸς ἡ, ὸν, *salsus.* Th. ἅλς, *sal.*

'Αλυκτάζω, *metuo, anxius sum.* Th. ἀλύω, *inquieto animo sum.*

'Αλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica;* ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.

'Αλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξεται, 3. sing. ind. f. 1. m. ab ἀλύσσω, *vito,* f. ξω. Th. ἀλέω, *vito.*

'Αλύουσ', pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω, *animo sum inquieto.*

"Αλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dolorum expers;* comp. ἀλυπότερος· ex α et λύπη, *dolor.*

"Αλυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *anxietas mentis:* ab ἀλύω.

'Αλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, *viribus destituor, dolore afficior.*

'Αλυσθμαίνω, *doleo,* vel *anhelo:* ex ἀλύω et ἀσθμαίνω, *anhelo.*

"Αλυσις, εως, ἡ, *catena:* ex α et λυω, *solvo.*

'Αλυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inutilis:* q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia.*

'Αλυσκάζοντι, *fugienti,* dat. part. ab ἀλυσκάζω, *evito.* Th. ἀλέω, *vito.*

'Αλυσμὸς, ῦ, ὁ, *anxietas:* ab ἀλύω.

'Αλύσσω, f. ξω, *anxius sum:* ab ἀλύω.

'Αλυταίνω, *imbecillis sum:* ab ἀλύω.

'Αλύτης, ου, ὁ, *lictor:* ab ἄλυσις.

"Αλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insolutus, insolubilis:* ex α et λύω, *solvo.*

'Αλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebra oscitatione:* q. ab

'ΑΛΥ'Ω, f. σω, *propriè, vagor, erro;* animo per varias rerum imagines tacite erro; animo sum inquieto; læto hilariquc animo sum: ab ἄλυς, υος, ὁ, *error, anxietas animi:* vel ab α priv. et λύω, *solvo.*

"ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc

'Αλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio,* f. ήσω, et ήσω a. 2. ἤλφον opt. ἄλφοιμι.

'Αλφαῖος, ου, ὁ, *Alphæus,* nomen viri propr. è Hebr. אלף, *dux.*

"Αλχειος, ου, ὁ, nomen fluvii. Alii scribunt Αλφειὸς, ῦ.

'Αλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur quæ propter formam sponses *inveniunt,* è quibus munera

accipiant, boves, potissimum: ab ἀλφω et βῦς.

Ἀλφησεω, Ion. pro ἀλφησαῖς.

Ἀλφηςὴς, ῦ, ὁ, inventor: ab ἀλφίω. Th. ἄλφω.

ἈΛΦΙΤΟΝ, ῦ, τὸ, farina.

Ἀλφὸς, ἡ, ὸν, albus. ἀλφὸς, ὁ, species vitiliginis albæ: ergo ab ἀλφὸς, ἡ, ῦ, albus, a, um.

Ἀλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφω.

Ἀλῶ, 1. sing. sub. 2. a. act. sub. ἁλίσκω, capio.

Ἀλωὰ, Dor. et ἀλωὴ, ῆς, ἡ, area, locus vitibus et arboribus consitus, vinetum, campus frumentarius, seges. ἀλωάων, gen. plur. Æol. ἀλωὰς, acc. Th. ἄλως, area.

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, arealis. Th. ἄλως, area.

Ἀλῴη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus sit, caperetur. 3. sing. a. 2. opt. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλωῆος, Aloei, gen. ab. Ἀλωεὺς, ὁ, Att. ῆος, nomen propr.

Ἀλῶναι, capere, seu capiaris, 2. sing. a. 2. imperat. pass. ab ἅλωμι, capio.

Ἄλωκα, captus sum, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

Ἅλωμι, vide Ἁλίσκω, capio.

Ἅλων, ωνος, ἡ, area, in quâ trituratur frumentum. Th. ἄλως.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. act. ab ἁλίσκω.

ἈΛΩ΄ΠΗΞ, έκος, ἡ, VULPES: ἀλωπέκιον ῦ, τὸ, vulpecula. ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis. ἀλωπεκιδεὺς, ῆος, ὁ, catulus vulpis. ἀλωπεκίζω, fraudulenter ago. ἀλωπὸς, ῦ, ὁ, fraudulentus, astutus. ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum.

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area: circulus et corona solerum. Hinc

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in areâ, frumentum terit.

Ἁλώσιμος, ὁ καὶ ἡ, qui capi vel expugnari potest.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἁλωσομένης, expugnandæ, f. 1. part. m. f. g. gen. sing.

Ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, captus: ab ἁλίσκω.

Ἁλώω, pro ἁλῶ. ab ἁλίσκω.

Ἀμ, ex ἀμφὶ, circa: ἀμ' pro ἅμα.

Ἅμα, adv. unà cum: à עם ham, cum, ἁμᾶ, Dor. pro ἅμα sed ἀμὰ, Dor. pro ἀμῦ.

Ἀμάζονες, ὄνων, αἱ, Amazones: ex α et μαζὸς, mamma.

Ἀμαθαίνω, indoctus sum: ab ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀμαθέστατος, ῦ, ὁ, superl. ab ἀμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indoctus: ex α et μανθάνω, disco.

Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής.

Ἀμαθῶς adv. indocte. Ἀμαθῶς stulte.

Ἀμαθία, ας, ἡ, ignorantia.

Ἀμαθόεις, εντος, ὁ, arenosus; Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος, arena.

Ἄμαθος, ῦ, ἡ, arena.

Ἀμαθύνω, εις, ει, in pulverem redigo, præs. ind. ab ἄμαθος, arena.

ἈΜΑΙΜΑ΄ΚΕΤΟΣ, ὁ, indomitus: ἀμαιμακέτοιο, pro ῦ, gen. Ion. Ex α intensivo, et μαιμάω vel ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut sit inexpugnabilis. Significat etiam immensus: ex μῆκος, Dor. μᾶκος, longitudo.

* Ἀμαλακισία, ας, ἡ, durities, magnitudo animi.

ἈΜΑΛΔΥ΄ΝΩ, corrumpo, consumo: ut molle: ab ἀμαλὸς, mollis. aliquando demolior.

ἈΜΑ΄ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμαλθεύω, f. ευσω, dito, nutrio.

ἌΜΑΛΛΑ, ης, manipulus: hinc

Ἀμαλλεύω, in manipulos colligo.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, ῦ, ὁ, manipulorum ligator: ab ἄμαλλα et δέω, ligo.

ἈΜΑΛΟ΄Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener: pro ἀπαλὸς, π mutato in μ. Æol.

ἈΜΑ΄ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾶν, metere, præs. inf. contrac. verbi ἀμάω, meto.

ἈΜΑΝΙΤΗ΄Σ, ῦ, ὁ, fungus, vel fungi species.

ἌΜΑΞΑ, ης, ἡ, currus, plaustrum. Hinc

Ἀμαξιτὸς, ῦ, ἡ, via vehicularis, ἀμαξεύω, f. ευσω, plaustris transeo. ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, plaustellum, Dim. ἀμαξοπηγέω, plaustra fabrico: à πήγνυμι, fabricor.

Ἆμαρ, ατος, τὸ, dies, Dor. pro ἦμαρ.

ἈΜΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, aquæ ductus, cloaca.

ἈΜΑ΄ΡΑΚΟΣ, ῦ, ὁ, amaracus, herbæ species.

Ἀμαράντινος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, non marescens: à μαραίνω Ἀμάραντος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἈΜΑΡΤΑ΄ΝΩ, aberro, pecco: f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. f. ἁμαρτησάσι, 3. sing. a. 2. act. sub. ἁμάρτῃ, a. 2. par. ἁμαρτών.

Ἁμαρτῆ, simul: ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτηθὲν, a. 1. par. pass. n. g. vel 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡμαρτήθησαν, ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum: ab ἁμαρτάνω, erro, pecco.

Ἁμαρτήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum: item victima pro peccato: ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, cujus mens est prava: ex ἁμαρτάνω et νόος, mens.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ καὶ ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαρτάνω et ἔπω, dico.

Ἀμάρτυρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, testimonii expers: ex α et μάρτυς, testis, Martyr.

Ἁμαρτωλὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, peccator, et peccatrix: ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, et Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, micans fulgor. Ab

ἈΜΑΡΥ΄ΣΣΩ. splendeo, fulgeo: f. ξω. p. χα. ἀμάρυσσε, 3. sing. imperf. Ion. qu. ex α intensiv. et μαίρω, luceo.

Ἀμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς, nos.

Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, meto, a. 1. ἤμησα.

Ἀμάσητος et ἄμασος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, non mansus: ex α et μασάομαι, manduco.

Ἀμᾶσθαι, metere, præs. inf. m. contr. ab ἀμάω, meto.

Ἀματροχία, ας, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. rotarum concursus: ab ἀματροχάω, simul curro: ab ἅμα, vel ἅρμα et τρέχω, curro.

ἈΜΑΥΡΟ΄Σ, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vel ρὸς, ρὰ, ρὸν, obscurus: q. ab α et μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, ἑρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan Maurus, A MOOR.

Ἀμαυρωθείη, intereat, a. 1. opt. pass. 3. sing. ab ἀμαυρόω, effascio. Th. ἀμαυρὸς, obscurus.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, difficultas, Dor. pro ἀμηχανία ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος, difficilis.

Ἀμαχητὶ, Ἀμαχὶ, et Ἀμάχως, sine prælio, adv. et Ἄμαχος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, alienus à pugnâ, vel inexpugnabilis, impossibilis, superl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι, pugno.

ἈΜΑ΄Ω, ῶ, meto. f. ήσω, p. ἤμηκα· forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.

Ἀμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν, ascendere. Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβάλευ, Dor. et Æol. pro ἀμβαλῦ, 2. sing. a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, differo.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, 1. p. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἄμβασι, Poët. et Dor. pro ἀνέβησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνὰ et βάω, inusitat. eo.

Ἀμβάσῃ, ascendes, 2. sing. ind. f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις et ἀμβατὸς, pro ἀνάβασις et ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω, ascendo.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ,

crepido: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, ab אבן, lapis.

"ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβλήδην, interruptè, pro ἀναβλήδην, et Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, procrastinando: ab ἀναβάλλω, remoror.

Ἀμβλυγώνιος, ὁ ϗ ἡ, obtusum angulum habens.

* Ἀμβλύνω, f. υνῶ, obtundo.

ἈΜΒΛΥΣ, έος, ὁ, obtusus, hebes: hinc ἀμβλόω, hebeto, abortivum patio: ἀμβλύνω, obtundo. Undè forsan Angl. BLUNT: ἀμβλυώττω, cæcutio, caligo: ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, hebetudo visûs: ἀμβλίσκω, abortiri facio.

Ἀμβλώθη, abortiatur, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς, obtusus, hebes.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, abortivus partus. "Αμβλωσις, εως, ἡ, abortus: ab ἀμβλόω, in ἀμβλύς.

Ἀμβολάδαν, Dor. pro

Ἀμβολάδην, Ion. et Poët. pro ἀναβολάδην, procrastinando: ab ἀναβάλλω, remoror.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, terra egesta, vel aggesta: ab ἀναβάλλω, rejicio.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, præludium: Poët. Sync. pro ἀναβολὴ, dilatio, rejectio, agger.

Ἀμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι et ἔργον, opus.

Ἀμβρόσιος, α, ον, immortalis: ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, cibus Deorum: ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α et βροτος.

"Αμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis: pro ἄβροτος, ὁ ϗ ἡ, immortalis.

Ἀμβωμοῖσι, Poët. et Ion. pro ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, vel super: à βωμὸς, altare.

ἈΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram.

Ἀμβώσας, Poët. et Ion pro ἀναβοήσας, a. 1. par. act. ab ἀναβοάω, edito clamore. Th. βοάω, clamo.

Ἀμὲ, me, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ, ego.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immensus: ab α idem quod σύν, et μέγας. Aliquando invidiâ carens: et sic ab α, et μεγαίρω, invideo.

Ἀμέθυστος, ὁ ϗ ἡ, Amethystus; ebrietatem arcens: ex α et μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, 3. sing. imperf. m. verbi.

ἈΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, commuto, permuto, alterno, respondeo, vices reddo, succedo, prætereo, p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι. p. pass. ἤμειμμαι. f. 1. [illegible] ήσομαι, f. 2. act. ἀμιβῶ, a. 2. act. ἤμιβον. p. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, α, mutuus, alternus: ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, et ἀμοιβηδὸν, vicissim, alternis vicibus.

Ἀμειδὴς, έος, et Ἀμείδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, tristis, tetricus: ab α et μειδάω, rideo, subrideo.

Ἀμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, asper, durus: ex α et μειλίσσω, demulceo.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis: idem quod ἀμείλικτος· ex α et μείλιχος, ὁ ϗ ἡ, blandus.

Ἄμεινον, ονος, melius: ἀμείνων, melior: acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθός, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α et μείρω, distribuo.

Ἀμέιφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, transiverit, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω, commutuo.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. sing. præs. ind. verbi

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα, mulgeo, fructus immaturos carpo. Hinc Angl. MILK.

Ἀμέλει, nè cura, nè sis sollicitus: imperat. verbi ἀμελέω hinc transit in adv. et significat, certè, nimirum, utique: ex α et μέλει, curæ est, imperson.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia: ex α et μέλει, curæ est.

Ἀμελέω, ῶ, negligo, f. ήσω, p. ἠμέληκα. a. 1. act. ἠμέλησα, ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. præs. act. ἀμελοῦντος. gen. sing. part. præs. act. ἀμεληµένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. n. sing. masc.

* Ἀμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, negligens.

Ἀμέλξῃς, mulseris, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

"Αμελξις, εως, ἡ, mulctio: ab ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμελῶς, adv. indiligentèr, negligentèr, contemptim.

"Αμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus: hinc

Ἀμέμπτως, inculpatè, adv. Ex α priv. et μέμφομαι, queror.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένης, ου, ὁ nom. fluvii.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis, qui citò deficit: ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, debilito.

Ἀμενὴς, έος, ὁ, imbecillis, evanidus, debilis.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ἡ, dies.

Ἀμέρᾳσι, in diebus, interdiu. Poët. et Dor. pro ἡμέραις.

ἈΜΕ'ΡΓΩ, premo, exsugo, propriè ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμέρδω, privo, excæco; item obscuro, obtundo, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α et μέρδω, intueor. Ἀμερθῇς, a. 1. pass. sub. 2. sing.

Ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, individuus à μέρος, pars, divisio.

Ἀμεριμνησία, ας, ἡ, securitas.

* Ἀμεριμνία, ίας, ἡ, securitas.

Ἀμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, securus: ex α et μέριμνα, cura.

* Ἀμερίμνως, adv. securè.

"Αμερος, Dor. pro ἥμερος, mitis, mansuetus.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione suâ privo. Th. μέρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμέραι, ut χέρσαι pro χέραι· aut regularitèr ab ἀμέρδω, privo, excæco.

Ἀμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀμέρδω, privo.

Ἀμερώσαις, Dor. et Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. act. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος, mansuetus.

"Αμες, Dor. pro ἡμεῖς, nos, ab ἐγὼ ego.

Ἀμετάθετος, ου, τὸ, immutabilis: ἀμετάθετον, ου, τὸ, immutabilitas: Ex α, μετὰ, et τίθημι, pono.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immotus: ex α, μετὰ, et κινέω, moveo.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus nos non pœnitet: ex α priv. et μεταμέλομαι, pœnitet me.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, resipiscere nesciens: à μετανοέω, resipisco.

* Ἀμετάπειστος, nullâ persuasione mutabilis.

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, nostra.

Ἀμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus: ex α et μέτρον, mensura, vel μετρέω, mensuro, metior.

Ἀμετροεπὴς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, sine modo loquax: ab α, μέτρον, et ἔπω, dico.

"Αμετρον, ου, το, immensum: ex α et μέτρον, mensura.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, gressus alterans: ex ἀμεύω, muto, et πόρος, via, transitus.

ἈΜΕΥ'Ω, vado, transeo, muto, vinco: qu. ab ἅμα ἴω, simul eo.

"Αμη, ης, ἡ, falx; item ligo. ab ἀμάω, meto.

Ἀμὴν, vere: ἀμὴν ἀμὴν, verissimè. Hebr. אמן, veritas.

Ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers iræ. Th. μῆνις, ira.

"ΑΜΗΣ, ου, et ητος, ὁ, placentæ genus lacteæ.

"Αμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. ab ἀμάω, meto.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor: ab ἀμάω, meto.

Ἀμητὸς, ῦ, ὁ, messis, arista: et ἄμητος, ου, ὁ, messis tempus: ab eod.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre: ex α et μήτηρ, mater.

Ἀμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, [illegible] [illegible], perplexus.

Ἀμηχανέω, *inopiâ consilii laboro.* Unde etc.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, ας, *difficultas:* ex α et μηχανή, *machina.*

ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis nomen.

Ἀμίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impollutus:* ex α et μιαίνω, *polluo.*

Ἀμίθος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, *semideus.*

Ἀμέλγω, pro ἀμέλγειν, per Metath.

ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen.* Indè ἁμιλλάομαι, *certo:* inf. præf. ἁμιλλᾶσθαι, *certare.*

Ἀμῖν, Dor. pro ἡμῖν, *nobis.*

Ἀμιναδαβ, nom. viri, indecl. *populi princeps.*

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii; confusio, truculentia animi et morum, abhorrens ab hominum congressu.

ἈΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, *matula.*

Ἀμισθί, adv. *sine mercede, gratis.*

* Ἀμίσθωτος, ου, *non mercede conductus.*

Ἀμιτροχίτων, ὁ καὶ ἡ, *spoliatus mitrâ ac tunicâ:* ex α, μίτρα, et χιτὼν, *tunica.*

Ἀμιχθαλόεις, εσσα, εν, *inaccessus, importuosus:* ex ἄμικτος et ἅλς, *mare.*

Ἀμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *praedicam.*

Ἄμμας, Æol. pro ἡμᾶς, acc. pl.

Ἅμματα, *nexus:* pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω, *necto.*

Ἄμμε, *nos:* acc. pl. Poët. pro ἡμᾶς. dicitur et in dual. Dor. et Æol. pro νῶϊ, νῶ.

Ἄμμεγα, Poët. pro ἀνὰ μέγα, *per magnum.*

Ἀμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω, *expecto*

Ἄμμεναι, *satiatum esse:* inf. ex ἔω, ἄω, ἔμεναι, Dor. seu Ion. et, exempto, ἐ, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.

Ἄμμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἤμενος, *sideus.* Sed fortasse ἄμενος, scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.

Ἀμμένομεν, *expectamus:* Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. præf. ind. act. verbi ἀναμένω, *exspecto.*

Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio.*

Ἀμμέων, g. pl. Æol. pro ἡμῶν.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, et com. ἡμεῖς.

Ἄμμι, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: et

Ἄμμι, Dat. pl. pro ἡμῖν, Æol.

Ἄμμιγα, *simul:* ἀνάμιγα, Poët.

Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim:* adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι, *misceo.*

Ἄμμιν, seu ἄμμι, *nobis:* dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

ἈΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium.*

Ἄμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers, infelix:* pro ἄμορος. ex α et μόρος, *portio, fatum.*

Ἄμμος, ου, ἡ, *arena:* à ψάμμος.

Ἀμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenosus, sabulosus.*

Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon.* Ἄμμον, Æol. ἡμῶν.

ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, *nepos.*

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνήμων, *immemor.*

Ἀμνάς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή, *agna.*

Ἀμνάσει, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀναμιμνήσκω, *in mentem revoco.*

Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignotus, obscurus:* ex α et μνάομαι, *memoro.*

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a, um.* Th. ἀμνός, *agnus.*

Ἀμνή, ῆς, ἡ, *agna:* ab ἀμνός.

Ἀμνήμονα, *immemorem:* acc. ab ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ, *immemor:* ex α et μνάομαι, *memoro.*

Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω. f. ήσω, εύσω, *obliviscor.*

Ἀμνησικακέω, fut. ήσω, *injurias obliviscor.*

Ἀμνησικάκως, adv. *sine injuriæ memoriâ.*

Ἀμνήστευτα, *non initis sponsalibus:* adv. ex α et μνάομαι, *ambio.*

Ἀμνήστευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innuptus.*

Ἀμνηστεύτως, adv. *non ducendo uxorem.*

Ἀμνηστία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio:* à μνάομαι, *memoro.*

ἈΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem:* qu. ab αἷμα, *sanguis.*

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, *agnicula:* Dim. ab ἈΜΝΟ'Σ, ου, ὁ, *agnus:* qu. ab α et μένος, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ovis fœtum in utero ferens.* hinc ἀμνοφόρους. Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex ἀμνός, et φέρω, *fero, porto.*

Ἀμογητί, *sine labore:* adv. ab α et μογέω, *laboro.*

Ἀμόγητος, ὁ καὶ ἡ, *indefessus.*

Ἀμόθεν, *alicunde*, adv. ab ἀμός.

Ἀμοιβαδίς, *alternatim:* adv. ab ἀμείβω, *alterno.*

* Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖος, ὁ καὶ ἡ, *alternus.*

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, *retributio, mutatio.* ab eod.

Ἀμοιβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ut ἀμοιβὸς χάρις, *gratia mutua:* ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, *auxiliarii.*

Ἄμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parte carens:* ex α et μοῖρα, *pars.*

Ἀμολγαία, *lactea:* ab ἀμέλγω, ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur.*

Ἀμολγεὺς, έος, ὁ, *mulctra, multrale.* ἀμολγιον. idem. Th. ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἀμὸν, *nostrum*, Dor. pro ἡμέτερον.

ἈΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta.*

ἈΜΟΡΒΟΣ, ὴ, ὸν, *obscurus:* qu. ἄμορφος· item, *comes assecla:* παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor*, ἀμορβαῖος, et ἀμόρβιος, ὁ καὶ ἡ, *tenebrosus.*

Ἀμόργη, ης, ἡ herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. etc et insula. Ἀμόργη, ης, ἡ, *AMURCA:* ab ἀμέργω, *exsugo.*

Ἄμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *informis, deformis:* ex α et μορφή, *forma.*

ἈΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *unus, aliquis:* Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμὸς, *meus.*

Ἆμος, pro ἦμος, *quando.*

Ἄμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis:* ex α et μότος, vel potius ab antiquo μέτω, *metior.* Etym. hinc ἄμοτον, *insatiabiliter*, adv. ab ἄμοτος.

Ἄμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rudis, indoctus, inelegans.* à μοῦσα, *musa.*

Ἄμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *labore carens:* à μόχθος, *labor.*

Ἀμπαιανίσαι, Poët. pro ἀναπαιανίσαι, a. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæanem recanto*, quod ex ἀνὰ et Παιάν, *Pæan.*

Ἄμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio*, πάλος enim et κλῆρον sign. significat. Th. πάλλω, *vibro, sortior.*

Ἀμπαλὼν, *cum quassasset:* Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω, *evibro.*

Ἀμπαύσεται, Dor. pro ἀναπαύσεται.

Ἄμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quiesco.* Sic ἀμπαυσις, *cessatio.*

Ἀμπαύσασθε, *requiescite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. *ad quiescendum factus:* ab ἀναπαύω, *cesso a re aliqua.*

Ἀμπεδίον, *per campum*, adv. Poët. pro ἀνὰ πεδίον.

Ἀμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *trajicio, transfodio.* Th. πείρω, *transfigo.*

Ἀμπέλαγος, *per pelagus*, pro ἀνὰ πέλαγος.

᾿Αμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.

᾿Αμπέλινος, ὁ ϗ ἡ, viteus, vinealis: ab ἄμπελος, vitis, vinea.

᾿Αμπελιὼν, ῶνος, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus consitus ager, vinea. ᾿Αμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus consitus, vinifer: ab ἄμπελος, vitis, vinea.

+ ᾿ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, vitis, vinea, vinum. ᾿Αμπέλως, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

᾿Αμπελουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vinitor: ex ἄμπελος et ἔργον, opus.

῎Αμπεμψας, remisisti, Poët. pro ἀνέπεμψας. 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναπέμπω, remitto.

᾿Αμπεπαλὼν, sursum vibrans, a. 2. act. part. Ion. et Poët. pro ἀναπαλὼν, et inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω, vibro, sortior.

᾿Αμπέσσαι, induisse, inf. a. 1. act. Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

᾿Αμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ, πετάω, ἄζω, et πετάννυμι.

᾿Αμπέχομαι, induor, Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

᾿Αμπεχόνιον, ου, τὸ, vestitus, indumentum: ab ἀμπέχω, circumdo: ex ἀμφὶ et ἔχω, habeo.

᾿Αμπηδάω, subsilio, sursum salio, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω, salio, salto.

᾿Αμπισχεῖν, induere, præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπίσχω, circumdo.

᾿Αμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum. Th. πλάζω, erro, vel errare facio.

᾿Αμπλακὼν, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ήσω. Th. πλάζω, erro.

᾿Αμπλίας, ου, nomen viri, Lat. Amplias.

᾿Αμπνευμα, ατος, τὸ, respiratio. Poët. pro ἀνάπνευμα ut et ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω, spiro.

᾿Αμπνέω et ἀμπνείω, respiro, pro ἀναπνέω, respiro.

᾿Αμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἀμπνύνθη, respiravit: ab ἀμπνύομαι, pro ἀναπνύομαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω, spiro.

᾿Αμπολεῖν, animo volutare, Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω, verto, verso, versor.

᾿Αμπόλιν, per urbem, Poët pro ἀνὰ πόλιν.

᾿Αμπόνων, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος, labor.

᾿ΑΜΠΥΞ, υκος, τὸ, fascis quo boves ... ligabantur, vel qua aratra trahunt.

᾿Αμπτάμενα, revolantia, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι, revolo. Th. ἵπταμαι, volo.

᾿Αμπυκίδην, acc. ab ᾿Αμπυκίδης, ου, ὁ, Ampbyci, vel Ampbyci filius.

᾿ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, vel ἡ, reticulum muliebre: qu. ab ἀμπέχω, circumdo.

᾿Αμπωσις, seu ἄμπωτις, per Sync. pro ἀνάπωσις, reciprocatio æstus marini: quod ab ἀναπίνω, resorbeo. Th. πίνω, bibo, absorbeo.

᾿ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, ἡ, amygdalus arbor.

῎Αμυγμα, τος, τὸ, vellicatio, laniatio, scarificatio, ab ἀμύσσω, vellico, scarifico, lacero.

῎Αμυδις, adv. simul, cum, Poët. seu Æol. pro ἁμά, simul.

᾿ΑΜΥΔΡΟΣ, α, ον, subobscurus. ἄμυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, bumidus.

᾿Αμύητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non initiatus: ab α et μυέω, vel μύω, claudo, initio.

᾿Αμυθάν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro ᾿Αμυθάων, άονος, nomen viri.

᾿Αμυθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis: ex α priv. et μυθέομαι, dico.

᾿Αμυκλαθεν, adv. ἐκ τῶν ᾿Αμυκλῶν. ᾿Αμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici calceamenti genus.

᾿Αμυκλαΐσδειν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, Laconicè loqui.

῎Αμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non molitus: à μύλη, mola. It. roboris species, ἄμυλον, τὸ, amylum.

᾿Αμύμονα, acc. sing. ab

᾿ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, præclarus, elegans: ab α intens. et μυω, oculos claudo, labia comprimo.

᾿Αμυνα, ης, ἡ, et ἀμύνη, ης, ἡ, propulsatio injuriæ, auxilium: ab ἀμύνω, auxilior, arceo.

᾿Αμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμύνασθαι, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦσι, Ion. pro ἀμυνοῦσι, 3. pl. fut. 1. vel 2. act. ab ἀμύνω.

᾿Αμυντας, ου, ὁ, Amyntas, nom. viri.

᾿Αμυντήριος, ὁ ϗ ἡ, auxiliatorius.

᾿Αμύντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, et ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator: sed ᾿Αμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

᾿ΑΜΥΝΩ, f. νῶ, auxilior, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμύνω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act.

᾿Αμύξεις, laceralis, f. 1. verbi ἀμύσσω.

῎Αμυξις, εως, ἡ, id. q. ἄμυγμα, q. v.

᾿ΑΜΥΣΣΩ, vel ἀμύττω, rado, unguibus lacero. f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. Hinc

᾿Αμυχμὸς, οῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

᾿Αμυσὶ, adv. raptim, patente ore, sine labiorum compressu: ab α, et μύω, labia comprimo.

῎Αμυστις, ιδος, ἡ, poculi vel potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur; à μύω.

᾿Αμφ' pro ἀμφί.

᾿Αμφαγαπῶντες, præs. part. pl. ab

᾿Αμφαγαπάω, valdè diligo, caritate amplector.

᾿Αμφαδὰ, ἀμφαδὴν, et ἀμφαδὸν, palam, manifestè, adv. pro ἀναφανδὸν, et ἀναφανδὰ, ex ἀνὰ et φαίνομαι. hinc

᾿Αμφάδιος, manifestus. ἀμφαδίη, ης, ἀμφαδίην, manifestè, adv. Omnia à φαίνω, ostendo.

῎Αμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε. 3. sing. imperf. ind. act. ab

᾿Αμφαίνω, pro ἀναφαίνω, ostendo.

᾿Αμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης, utrinque acutus.

᾿Αμφαξονέω, exorbito, cùm ἄξων currûs in utrumque latus vergit, et non rectè hæret.

᾿Αμφαράβιζον, circumstrepebant, 3. pl. imperf. act. Ion. ab ἀμφαραβίζω. ex ἀμφὶ et ἄραβος, strepitus. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

᾿Αμφασίη, ης, ἡ, obmutescentia, Ion. et Poët. pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor quo vox intercipitur: ex α et φημί, dico.

῎Αμφαυξις, ἡ, truncus abietis post ramos recisos.

᾿Αμφαφάασθαι, circumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι ex ἀμφι, circa, et ἁφάω, tango.

᾿Αμφείπετο, imperf. m. 3. sing. ind. ab ἀμφιέπομαι, foveo, agito, ἄμφιπε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀμφιέπω, persequor. Th. ἕπω, sequor, curo.

᾿Αμφεκάλυπτον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ind. act. 3. sing. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω, tego, velo.

᾿Αμφεκάρη, circumtruncatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω, tondeo.

῎Αμφεπονήθη, consumpsit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφιπονέομαι.

᾿Αμφέπω et ἀμφέπω, circumtracto, circumsisto; circa quidpiam versor et occupatus sum, foveo; persequor: Il. λ. ex ἀμφ' et ἕπω.

᾿Αμφιέσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφίεσθαι, recipere: ab ἀναφίημι.

᾿Αμφέσταν, a. 2. ind. 1. sing. ab ἀμφίστημι, circumsisto. Th. ἵστημι, sto.

᾿Αμφιφόσιον, utrinque in sigum

[illegible] sunt, a. 1. ind. pass. 3. pl. Boeot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν, a. 1. 3. pl. ind. pass. à verbo ἀμφιφοβέω.

Ἀμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω, *fugio*.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφιέχυτο, *circumfusus erat*, plusq. p. pass. Ion. ab ἀμφιχέω a. 1. ἀμφιχύθην. Th. χέω, *fundo*.

Ἀμφήκης, ιος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus*, aut *anceps*: ab ἀκή, *mucro*; qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *undique tectus*: ex ἀμφὶ et ἐρέφω, *tego*.

Ἀμφήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anceps*, *controversus*: ex ἀμφὶ et ἔρις, *contentio*, *disceptatio*.

ἈΜΦΙ', præp. *circa*; cum gen. *de*, *propter*, *per*; cum accus. *ad*, *circa*, et *circiter*; cum. dat. *circum*, *prope*, *circa*, *de*, *propter*, *apud*, *contra*.

Ἀμφιάζομαι, et ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω p. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum*, *vestis*: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιάραος, ου, ὁ, peritissimus vates, Oïclei filius: undè et Ὀϊκλείδης, voc. à Pindaro.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, *circumsono*.

Ἀμφιβαίνω, *circumeo*, *lustro*, fut. βήσομαι, perf. βέβηκα· ex ἀμφὶ et βαίνω, *eo*.

Ἀμφίβαλε, a. 2. sub. ἀμφιβαλῶ, a. 2. imperat. med. ex ἀμφιβάλλω, *circumjicio*, *circundo*: ex ἀμφὶ et βάλλω, *jacio*.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissensio*, *disceptatio*.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίβασιν ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *circumivisti*, p. ind. act. 2. sing. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrimque vitam habens*, *in terrâ et in aquâ vivens*; pl. n. g. ἀμφίβια· ex ἀμφὶ et βίος, *vita*.

Ἀμφιβληστεύω, f. εύσω, *reti capio*: ab

Ἀμφίβληστρον, ου, τὸ, *rete piscatorium*, *verriculum*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβολεὺς, εως, ὁ, *piscator*. Esa. 19.

Ἀμφίβοητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumsonus*, *[illegible]*: ex ἀμφὶ et βοάω, *clamo*.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*.

Ἀμφίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφίβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circa hominem tegens undique*: ex ἀμφὶ et βροτός.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus est*, 3. sing. p. m. ab ἀμφιγήθω. Th. γηθέω, *gaudeo*.

Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognosco*, *dubito*, f. ήσω, p. κα· ex ἀμφὶ et νόος, *mens*.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *utroque pede claudus*. Vulcani Epith. ex ἀμφὶ et γυιός, *claudus*.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus*: ex ἀμφὶ et γυιός, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυιῶν, *claudos reddere*.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamus*, nomen propr. q. à δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, *utrinque hirsutus*. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηε, p. m. ἀμφιδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. ex ἀμφὶ et δαίω, *divido*, *convivor*, *scio*, *comburo*.

Ἀμφιδέαι, *catenæ*, *annuli*: ex ἀμφὶ et δέω, *ligo*.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter*, *ambiguus*. Th. δεξιά.

Ἀμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφιδιύταλος, ου, ὁ, *postremus*, *minutissimus*: ab ἀμφὶ et διύταλος.

Ἀμφιδινέω, *circumvolo*; ἀμφιδεδίνηται, 3. sing. p. pass. à δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, *observare capiendi causâ*. Th. δοκεύω.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anceps*; ἀμφιδοξέω, *ambigo*: à δόξα, *opinio*.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *undique laceratus*. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, et ἀμφίδρυφος, ὁ ϗ ἡ, à δρύπτω, *lacero*.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι, i. e. *subiri*.

Ἀμφιδὺς, *indutus*, a. 2. part. act. ἀμφίδυμι. Th. δῦμι, *subeo*, *induo*.

Ἀμφιειμένος, *indutus*, p. part. pass. ab ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatus*, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἱλέω.

Ἀμφιέννυμι, *vestio*, f. έσω· p. pass. ἠμφίεσμαι, et ἠμφίειμαι· ex ἀμφὶ et ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, *gubernantes*, præs. part. ex ἀμφὶ et ἕπω, *tracto*, *ago*.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. Ἀμφιέσμαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιζάνω ab ἱζάνω, *adhæreo*, *circumsedeo*, f. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui utrinque mari cingitur*: ex ἀμφὶ et θάλασσα, *mare*.

Ἀμφιθαλὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *circumfloridus*; item *patrimus* et *matrimus*. Th. θάλλω.

* Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, *Amphitheatrum*.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ et τίθημι, *pono*.

Ἀμφιθέω, *circumcurro*: à θέω, *curro*.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domus quæ anticas et posticas fores habet*. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ, 2. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego*. Th. καλύπτω, *tego*, *velo*.

Ἀμφικαρὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque ansatus*, *biceps*. Th. κάρηνον, vel κάρα, *caput*.

Ἀμφικεάσσας, *circumscindens*, *dividens*, a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας. Vide ἀμφικεάζω.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus*; ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, καὶ κλυζόμενος.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latè comans*, *undique frondosus*: ex ἀμφὶ et κόμη, *coma*.

Ἀμφικρέμαμαι, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.

Ἀμφικυλίσσαις, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω, f. ίσω, p. ικα.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, *poculum rotundum et utrinque ansatum*: ex ἀμφὶ et κύπελλον.

* Ἀμφιλαφὴς, ἐος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ ϗ ἡ, *amplus*, *ingens*, *magnus*.

Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio*, *ubi ex utrâque parte contenditur*: ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφίλοχος, ου, ὁ, *Amphilochus*, nomen viri.

Ἀμφίλυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sublustris*: à λύκη, *lux prima*; vel à λύκος, quod sit similis λυκείῃ, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris; vel à λύγη, *tenebræ*.

Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάξατε, *abstergite*, a. 1. med. imperat. à μάσσω, f. ξω et σω, *purgo*.

Ἀμφιμάτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod circum matricem est in utero: ex μήτρα, *matrix*. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχωμαι, *circumpugnavero*: præs. sub. m. 1. sing. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur φρένες, quod irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας, *niger*.

Ἀμφιμέμυκε, *circummugiit*, p. m. 3. sing. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφινέμομαι, *circumpascor*, *incolor*: à νέμω.

Ἀμφιξέω, *circumrado*, f. ξέσω· a. 1. ἀμφέξεσα· à ξέω, *rado*.

Ἄμφιος, ου, ὁ, *Amphius*: nomen propr.

'Αμφίπαλτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *peltis densus*, i. e *bene instructus:* à πάλτον, *jaculi genus.*

'Αμφίπεδος, ου, ὁ ϰ ἡ, *campis undique cinctus:* ex ἀμφὶ et πέδον, *campus.*

'Αμφιπένομαι, *satago circa* aliquid: à πένομαι.

'Αμφικτιόνεσσι, *vicinis*, dat. pl. ab ἀμφικτιόνες: Th. κτίζω.

'Αμφιπερίστρωφα, 3. sing. imperf. Ion. et contr. pro ἀμφιπεριεστρώφαε ab ἀμφιπεριστρωφάω, *circumverto:* ex ἀμφὶ, περὶ, et στρέφω.

"Αμφιπεσοῦσα, *amplexa*, a. 2. act. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

'Αμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti.* Th. πίπτω.

'Αμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo, comitor:* à πολέω, *versor*, Poët. πολεύω.

'Αμφίπολις, εως, ἡ, *Amphipolis*, nomen urbis.

'Αμφίπολος, ου, ὁ ϰ ἡ, *minister*, vel *ministra;* hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari.* ex ἀμφὶ et πολέω, *versor.*

'Αμφιποτάομαι, *circumvolito:* à πέτομαι.

'Αμφίπυρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *utrinque ardens.* Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

'Αμφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *circumfluus:* ex ἀμφὶ et ῥέω unde et

'Αμφιρώ, contr. nomen mulieris.

'Αμφὶς, *utrinque, in medio*, adv. cum gen. *sine, seorsum, extra.*

'Αμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

'ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, *ambigo, dubito, controversor;* ἀμφισβητήσειε, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, *eo;* hinc

'Αμφισβήτησις, εως, et ἀμφισβησία, ας, ἡ, *disceptatio, contentio, dubitatio.*

'Αμφιστιλάμενος, *colligatus*, a. 1. part. med. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, *orno, mitto.*

'Αμφιστεφὴς, ὁ ϰ ἡ, *utrinque coronatus*, item *undique plenus:* ex ἀμφὶ et στέφω, *corono.*

'Αμφίστομος, ου, ὁ ϰ ἡ, *versipellis, utrinque acutus.* Th. στόμα, ατος, *acies.*

'Αμφιστρατάομαι, *obsideo:* ab ἀμφὶ et στρατός.

'Αμφιταθεὶς, *circum extensus*, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω, *tendo.*

'Αμφίταπης, ητος, ἡ, et ἀμφιτάπις, ιδος, ἡ, et ἀμφίταπος, ου, ὁ ϰ ἡ, *tapes utrinque villosus.* Th. τάπης, *tapes.*

'Αμφίθετε, *circumpone*, præs. imp. act. q. ab ἀμφιθέω. Th. τίθημι, *pono.*

'Αμφιτρίτη, uxor Neptuni; *mare:* ex ἀμφὶ et τρίζω, *strido* vel *sono.*

'Αμφιτρομέω, *tremo ab omni parte.* Th. τρομέω, *tremo.*

'Αμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω, *tero.*

'Αμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro 'Αμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis*

'Αμφίφαλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *clavus undique distinctus:* ex ἀμφὶ et φάλος item *splendidus.*

'Αμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora*, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω, *fero.*

'Αμφιχαίνω, *absorbeo*, propriè *circumbio:* à χαίνω, *bio, bisco, debisco.*

'Αμφίχαιτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *utrinque capillatus.*

'Αμφιχέαι, a. 1. inf. act. ex ἀμφὶ et χέω, *fundo.*

'Αμφιχυθεῖσα, *circumfusa*, a. 1. part pass. f. g. ab ἀμφιχέω, *circumfundo.*

'Αμφιχυτὸς, ου, ὁ ϰ ἡ, *circumfusus, terrâ aggestâ utrinque munitus:* ex ἀμφὶ et χέω, *spargo circa.*

'Αμφίχωλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *utroque pede claudus:* à χωλὸς, *claudus, mutilus.*

'Αμφόδον, ου, *bivium:* q. d. ἄμφω ὁδὼ, *ambæ viæ*

'Αμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἄμφω, *ambo.*

'Αμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem.*

'Αμφορέας, acc. pl. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεὺς, *amphora.*

'Αμφότερος, α, ον, *uterque, ambo;* ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Ion. fœm. gen. pro ἀμφοτέραις, ut et ἀμφοτέρησιν hinc

'Αμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους.

'Αμφοτέρωθεν, *utrinque*, adv. Th. ἄμφω, *uterque.*

'Αμφράσσαιτο, *animadverteret*, a. 1. opt. 3. sing. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι, *delibero.*

'Αμφυλὰ, pro ἀνὰ φυλὰ, *per plantas.*

'Αμφω, *ambo*, vel *ambæ;* ἀμφοῖν, gen. et dat.

'Αμφῶες, *duas ansas habens.* 'Αμφῶτον, idem.

'Αμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ἡ, *inauris, aurium ornamentum*, vel *munimentum:* ab ἀμφὶ et οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris.*

'Αμώσις, 'Αμώσις, Sacrorum rex.

'Αμώμητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *inculpatus;* ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

'Αμωμήτως, adv. ex α et μωμητὸς, *vituperabilis;* quod à μωμέομαι. Th. μῶμος, *dedecus, probrum, labes.*

'ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *amomum*, frutex et aroma.

'Αμωμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *maculæ expers:* ex α et μῶμος, *macula.*

'Αμὼν, ὁ, nomen viri, indecl *Fidelis.* Sed

'Αμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

'Αμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω.

'Αμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part Poët.

'Αμὼς, ὁ, nomen viri, indecl. *Robustus.*

'Αμῷς, *metas*, 2. sing. opt. præs act. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ ab ἀμάω, *meto.*

'Αμωσγέπως, *quoque modo, quomodo:* ab ἀμὸς. Th. ἀμὸς, *unus:*

"Αμωτα, τὰ, *castanea.*

"ΑΝ, conjunctio potentialis, cum o tat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi; (2.) conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, *si*, pro e, ponunt κε, κεν, Poëtæ; utuntur etiam ἂν, pro ἀνὰ, et ἄν, pro ἀνα.

Ἀνὰ, præp. cum acc. *per, inter, in, adversus, juxta, cum, circa;* interdum cum dat. *cum, super;* item adv. *singulatim, quisque;* ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, per Græciam; ἀνὰ τὸν ποταμὸν, *adversus fluvium*, vel *adverso flumine;* ἀνὰ πρώτους, *inter primos;* ἀνὰ σκήπτρῳ, cum vel super sceptro, sceptro innixus; ἀνὰ δηνάριον ἔλαβον, accepere singulatim vel singuli denarium. In composit. significat iterationem, retro, re, sursum.

Ἄνα, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνάστα, quod pro ἀνέστη, Ion. et η mutato in α, a. 2. indicat. act. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est et ἀνὰ, *surge*, pro ἀνάστα, et ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est et ἄνα, voc. sing. ab ἄναξ, *rex;* vel per Apoc. pro ἄνασσα, *regina.*

'Ανάβα pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, *ascende*, a. 2 imperat. ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Αναβαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus scalæ.*

'Αναβαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus scalæ:* ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Ανάβαθρον, ου, τὸ, et ἀναβάθρα, ας, ἡ, *scala;* ἀνάβαθρα, τὰ, *scala navis:* ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Αναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα a. 2. ἀνέβην part. ἀναβάς.

'Αναβάλλεσθαι, *differri*, inf. pass. ab ἀναβάλλω, *rejicio.*

'Αναβάλλω, *procrastino, differo*, f. βαλῶ, p. βέβληκα a. 2. ἀνέβαλον m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο p. m. ἀναβέβολα ex ἀνὰ et βάλλω, *jacio.*

'Αναβάντες, nom. pl. ab ἀναβάς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω, *ascendo.*

'Αναβήσομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

'Αναβιβάσκων, p. part. act. ab ἀναβιβώσκω, *revivisco*, q. v.

'Αναβέβρυχεν, p. ind. act. 3. sing. quod à βρύω, scateo, scaturio. Alii legunt ἀνεβεβρύχειν, resonuit: quod à βρύχω, frendo, strideo; quod dicitur de mari.

'Ανάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

'Αναβιβάζω, ascendere facio, impono, subduco, f. άσω, p. βεβίβακα· a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω, eo.

'Αναβιῴην, reviviscam, Att. pro ἀναβιοίμι, 1. sing. pr. opt. act. ab ἀναβιόω· q. ex ἀνὰ et βιόω, vivo.

'Αναβιόω, -ῶ, revivisco. Th. βίος, vita.

'Αναβίωσις, εως, ἡ, resurrectio.

'Αναβλαστάνω, et τέω, f. ήσω, p. -ηκα, repullulo. Simplex, βλαστάνω, pullulo, fruticor, germino.

'Αναβλέπω, oculos attollo, visum recipio, f. ψω, p. φα· a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc

'Ανάβλεψις, εως, ἡ, visûs recuperatio.

'Ανάβλησις, εως, ἡ, dilatio: ab ἀναβάλλω, differo.

'Αναβλύζω, scaturio: à βλύζω.

'Αναβοάω, -ῶ, exclamo, f. ήσω, p. κα· a. 1. ησα.

'Αναβοῆσαν, n. g. part. 1. a. Th. βοάω, clamo.

* 'Αναβολὴ, ῆς, ἡ, egestio.

'Αναβόλιον, ου, τὸ, et ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, dilatio: à p. m. verbi ἀναβάλλω, differo.

'Ανάβος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, impubes: ex α et ἥβη, pubes, juventus.

'Αναβράζω, et -σσω, fervefacio. Th. βράζω, ferveo, bullio.

'Αναβρόχω, f. ξω, resorbeo; a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξειε· ἀναβροχθεὶς, a. 1. part. pass. à βρόχω.

'Αναβωλακία, γῆ, terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος, gleba, ager, cespes.

'ΑΝΑΓΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, Morsus gallinæ, herba.

'Αναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω, renuntio, narro.

'Ανάγγειλον a. 1. imperat. act. ab

'Αναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, εῖς, εῖ, p. ἀνήγγελκα· a. 1. ἀνήγγειλα· a. 2. ἀνήγγελον· p. pass. ἀνήγγελμαι· a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η· ex ἀνὰ et ἀγγέλλω, nuntio.

'Αναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, narrare.

'Αναγεννάω, -ῶ, regenero, f. ήσω, p. κα p. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι, nascor, gignor.

'Αναγινώσκω, lego, f. 1. m. ἀναγνώσομαι· perf. act. ἀνέγνωκα· a. 2. ἀνέγνων p. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, ται a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω, nosco, cognosco.

'Αναγκάζω, cogo; imperf. ἠνάγκαζον· f. άσω, p. ἠνάγκακα· p. pass. ἠνάγκασμαι· a. 1. pass. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη, necessitudo.

'Αναγκαίη, ης, ἡ, necessitas; ἀναγκαίῃ, adv. necessario: ab

'Αναγκαῖος, αία, αῖον, necessarius, amicus; comparat. ἀναγκαιότερος, superl. ἀναγκαιότατος· gen. plur. ἀναγκαιοτάτων· ab ἀνάγκη, necessitudo.

'Αναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus; ἀναγκαστῶς, coactè, adv. ab

'ΑΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀνάγκα, necessitudo, necessitas, tormentum. Hinc ἀναγκαῖος, ἀναγκαίως, necessariò; ἀναγκάζω, &c.

* 'Αναγκύλος, ὁ ϗ ἡ, uncus, curvus.

'Αναγλυκανθῶσι, dulcedinem ceperint, 3. plur. a. 1. subj. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκὺς, dulcis.

'Αναγνάμπτω, flecto, incurvo, dissolvo, f. ψω, p. φα· a. 1. ψα· a. 1. pass. φθην.

'Αναγνεία, ας, ἡ, scelus, impuritas: ab ἁγνὸς, castus, purus.

'Αναγνόντες, a. 2. part. act. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω, lego.

'Αναγνωρίζω, f. σω, p. κα, recognosco: à γνωρίζω, agnosco, cognosco.

'Ανάγνωσις, εως, ἡ, lectio; dat. ἀναγνώσει.

'Αναγνώστης, ου, ὁ, lector: ab ἀναγινώσκω, lego.

'Ανάγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, reducti sunt, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω, reduco.

'Αναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγορὰν.

'Αναγόρευσις, εως, ἡ, sententiæ declaratio, renunciatio.

* 'Αναγορεύω, proclamo.

'Αναγραμματίζω, transpositis literis ex unâ voce aliam efficere. Hinc ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, literarum transpositio. Th. γράφω, scribo.

* 'Αναγράφω, scribo.

'ΑΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, et ἀνάγυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, fruticis nomen.

'Ανάγω, εις, ει, reduco, subduco, augeo, f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα· a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον· p. pass. ἀνῆγμαι· a. 1. ἀνήχθην, part. ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, provectus: ex ἀνὰ et ἄγω, duco.

'Αναγωγὴ, ῆς, educatio: ab ἀνάγω, educo.

'Ανάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, contumax, malè institutus. Hinc ἀναγωγία, defectus disciplinæ: ab α et ἀγωγὴ, institutio, disciplina.

'Αναγωγότερον, ου, τὸ, munitio murorum.

'Αναδαίειν, dividere. Th. δαίω, divido.

'Αναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. med. 'Αναδασμὸς, ὁ, divisio: ab ἀναδάζομαι.

'Αναδέδρομα, ας, ε, percurri. p. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδρομεν, sursum cucurrimus, 1. pl. p. med. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

'Αναδείκνυμι, ostendo, f. ξω, p. χα· a. 1. ἀνέδειξα, inf. ἀναδεῖξαι p. pass. ἀναδέδειγμαι a. 1. ἀνεδείχθην a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι, ostendo.

'Ανάδειξις, εως, ἡ, ostensio· ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, polliceri. Th. δέχομαι, capio.

'Αναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vel sursum scandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἄνω et δένδρον, arbor.

'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, ostendisse, a. 1. inf. act. Sic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι, ostendo.

* 'Αναδεσμέω, religo, innecto.

'Ανάδεσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio, religo, vincio.

'Αναδέχομαι, excipio, f. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι· à δέχομαι, capio.

* 'Αναδέω, religo, corono.

'Αναδῆσαι, religasse, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ et δέω, ligo.

'Αναδηχθεὶς, remorsus, a. 1. part. pass. ἀναδάκνω, f. δήξομαι· a. 2. ἔδακον.

'Αναδιδάσκειν, valdè docere, vel edocere meliora, et dedocere. Th. διδάσκω, doceo, erudio.

'Αναδίδωμι, reddo, f. ἀναδώσω· a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, figura: ex ἀνὰ et διπλόω, duplico.

'Αναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀνάδυ, Att. ἀνάδοσο, redde, a. 2. imperat. med. ἀναδοῦναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι, reddo.

'Ανάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἀναδοχεὺς, έως, ὁ, susceptor, sponsor: ab ἀναδέχομαι.

'Αναδραμεῖν, redire, crescere, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. fœm. gen. ἀναδραμὼν, masc. g. ab ἀνατρέχω, recurro, cresco.

'Αναδῦμι, emergo, et ἀναδύομαι, respuo, recuso, fugio: ab ἀναδύω, existo, emergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior; a. 2. ἔδυν.

'Ανάεδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dote carens, indotata: ex α et ἕδνα, seu ἔδνα, dos.

'Αναείρω, tollo in altum: ab ἀείρω, tollo.

'Ανάελπτα, insperata, plur. ab ἄελπτος, insperatus: ab α et ἐλπὶς, spes.

'Αναζάω, -ῶ, *revivisco*, f. ήσω, p. ἀνέζηκα· a. 1. ἀνέζησα· ex ἀνὰ et ζάω, *vivo*.

'Αναζεῦξαι, *movere*, *discedere*, a. 1. inf. act. ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio*.

'Αναζέω, *ebullio*, f. έσω, vel έσω, p. εκα, vel εκα· a. 1. part. pass. ἀναζεσθεὶς, *fervefactus*.

'Αναζητέω, -ῶ, *requiro*, f. ήσω, p. ἀνεζήτηκα· a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω, *quaero*.

'Αναζωγραφεῖται, *depingitur*, 3. sing. praes. pass. ab

'Αναζωγραφέω, -ῶ, *depingo*.

'Αναζώννυμι, *succingo*, f. ζώσω, p. ἀνέζωκα· a. 1. ἀνέζωσα· a. 1. med. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, *cingo*.

* 'Αναζωννύω, vel ἀναζωννύμι, *succingo*.

'Αναζωπυρέω, -ῶ, *exsuscito*, f. ήσω, p. ἀνεζωπύρηκα· ex ἀνὰ et ζωπυρέω, *ignem sopitum suscito*, *resocillo*.

'Αναζωσάμενος, a. 1. part. med. ab ἀναζώννυμι.

'Αναθάλλω, *reviresco*, f. λῶ, p. ἀνατέθαλκα· a. 2. act. ἀνέθαλον perf. med. ind. 1. sing. ἀνατέθηλα. Th. θάλλω, *vireo*, *floreo*.

* 'Αναθαῤῥέω, *fiduciam resumo*.

* 'Αναθαρσέω, (activè et transitivè) *alacritatem de novo addo*, *animos fractos accendo*.

'Αναθείην, ης, η, *retulerim*, a. 2. opt. a. 2. ind. ἀνέθην, inf. ἀναθεῖναι, part. ἀναθεὶς. Th. τίθημι, *pono*.

'Ανάθεμα, ατος, *anathema*, *exitio aeterno destinatus*: ab ἀνατίθημι, *sepono*, *seorsum pono*.

'Αναθεματίζω, *exsecror*, *diris devoveo*, *anathema esse declaro*, f. ίσω, p. ἀνατεθεμάτικα· a. 1 ἀνεθεμάτισα· p. pass. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

'Αναθεματιῶ, fut. Att. pro ἀναθεματίσω.

'Αναθέμεν, et ἀναθέμεναι, Dor. Æol. et Ion. pro ἀναθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

'Αναθεωρέω, -ῶ, *contemplor*, f. ήσω, p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρὸς, *spectator*.

'Αναθεώρησις, εως, ἡ, *contemplatio*.

'Ανάθημα, ατος, τὸ, *donarium*, seu *donum quod Deo consecratur*: ab ἀνατίθημι, *sepono*.

'Αναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ἀναθήσειν, infin. ab ἀνατίθημι, *sepono*.

* 'Αναθορέω, *exsilio*, *prosilio*, *resilio*.

'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα, *pecus*, *omne quod alitur*, q. v. item *alumnus*.

'Αναθρώσκω, *insilio*, *saltu conscendo*: à θρώσκω, *salio*.

'Αναθυμίασις, εως, ἡ, *vapor*: ab ἀναθυμιάω, *exhalo*. Th. θυμιάω, *suffio*.

'Αναιδία, acc. ab ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *impudens*.

'Αναίδεια, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia*, *importunitas*: ex α et αἰδὼς, *pudor*.

* 'Αναιδην, *impudenter*.

'Αναιδείηφι, dat. sing. Ion. φι per Paragogen additur: ab ἀναίδεια.

'Αναίμονες, *exsangues*, pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur et ἄναιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod ab α et αἷμα.

'Αναιμωτὶ, et ἀναιμωτὶ, adv. *sine cruore*: ab α et αἷμα, *cruor*.

'Αναίνεται, *recusat*, praes. indicat. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, *recusabat*, 3. sing. imperf. ind. Ion. pro ἀνήνετο· ab

'ΑΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *renuo*, *recuso*; ἀναινομένη, praes. part. f. g. ab α et αἶνος, *assensio*.

'Αναΐξας, *surgens*, a. 1. part. ab ἀναΐσσω, *sursum ruo*.

'Αναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναιρείτω, 3. sing. praes. imperat. act. ἀναιροῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Unde

'Αναίρεσις, εως, ἡ, *caedes*; acc. ἀναίρεσιν.

'Αναιρέω, *tollo*, *aboleo*, f. ήσω, p. ἀνῄρηκα· a. 2. act. ἀνεῖλον, sub. ἀνέλω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀνέλωσι a. 2. inf. ἀνελεῖν· a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο· a. 1. pass. ἀνῃρέθην f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω, *capio*.

'Αναίρειν, *suscipere*, *sequi*. Th. αἴρω.

'Αναισθάνομαι, *sentio*; f. 1 med. ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potiùs *non sentio*: ab α et αἰσθάνομαι, *sentio*.

* 'Αναίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carens sensu*.

* 'Αναισθήτως, adv. *sinè sensu*.

'Αναισιμοῦν, praes. inf. *impendere*, *insumere*. Th. αἰσιμόω. Hinc

'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, *sumptus*, *impensa*.

'Αναΐσσω, *sursum ruo*, *surgo*, f. ξω· ex ἀνὰ et ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

'Αναίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impudicus*: ex α et αἰσχύνω, *pudefacio*.

'Αναίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insons*: ex α et αἰτία, *culpa*, *causa*, *crimen*.

'Αναιτίως, adv. *absque causâ*.

'Ανακαθαροῦνται, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab ἀνακαθαίρω, *repurgo*. Th. καθαίρω, *purgo*.

'Ανακαθίζω, *resideo*, f. ίσω, p. ἀνακεκάθικα· ex ἀνὰ et καθίζω, *colloco*, *constituo*.

'Ανακαινίζω, *renovo*, f. ίσω, p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινὸς, *novus*.

'Ανακαινόω, *renovo*, f. ώσω, p. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινὸς, *novus*.

'Ανακαιόμενος, *accensus*, p. pass. ab ἀνακαίω, *comburo*. Th. καίω, *uro*.

'Ανακαλέω, et -λέομαι, *inclamo*, *revoco*: à καλέω, *voco*, *nomino*.

'Ανακαλυπτήριον, ου, τὸ, *dies quo sponsa facie retectâ prodit*; τὰ ἀνακαλυπτήρια, *munus nuptiale*: ex ἀνὰ et καλύπτω, *tego*, *velo*.

'Ανακαλύπτω, *detego*, f. ψω, p. ἀνακεκάλυφα· p. pass. λυμμαι. Th. καλύπτω, *tego*, *velo*.

'Ανακάμπτω, propr. *reflecto*, *revertor*, f. ψω, p. φα· a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ et κάμπτω, *inflecto*.

'Ανάκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spinis carens*: ex α et ἄκανθα, *spina*, *sentis*, *difficultas*.

'Ανακάπτειν, *deglutire*. Th. κάπτω, *comedo avide*, *spiro*.

'Ανακέαται, Ion. pro ἀνάκεινται, *dicati sunt*, 3. pl. praes. ind. med. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Ανάκειμαι, *discumbo*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Ανακεκραγὼς, *exclamans*, p. part. med. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo*, *crocito*.

'Ανακεράννυμι, et ἀνακεραννύω, et ἀνακεράω, *commisceo*, *permisceo*, *tempero*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

"Ανακες, et 'Ανακοὶ, οἱ, *Castor et Pollux*. 'Ανάκειον, τὸ, *eorum templum*. 'Ανάκεια, τὰ, *eorum festum*: ab ἀνακῶς, quoniam *sedulò* consulebant Atheniensium quieti: vel ab ἀνάσσω, *impero*, *regno*.

'Ανακεφαλαιόω, *capita* seu *summas repeto*, *summatim repeto*, f. ώσω, p. ἀνακεκεφαλαίωκα· praes. med. ἀνακεφαλαιόομαι, -οῦμαι, *sub unum caput reduco*, *recolligo*; a. 1. med. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

'Ανακεφαλαίωσις, εως, ἡ, *recapitulatio*, *redactio in summam*.

* 'Ανακεχωρηκέναι. Vide 'Αναχωρέω, *recedo*, *redeo*, *revertor*.

'Ανακηκίω, *subsilio*; *sursum feror*: ex ἀνὰ et κηκίω, *cum impetu erumpo*.

'Ανακινδυνεύειν, *iterum periclitari*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

* 'Ανάκλασις, εως, ἡ, *reflexio*.

'Ανακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

'Ανακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ἀνακλῖναι, *reducere*, a. 1. inf. act. ἀνακλίνω, *repono*.

'Ανακλίνω, *repono*, *facio discumbere*; et pro *aperio*, fut. νῶ, perf. κέκλικα· a. 1. ἀνέκλινα· a. 1. pass. ἀνεκλίθην f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω, *inclino*, *reclino*.

'Ανακοὶ. Vide "Ανακες.

'Ανακοινέο, *communica*, praes. imperat. pass. Ion. pro ἀνακοινοῦ· ab

Ἀνακοινόω, communico: f. ώσω. p. κα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινὸς, communis.

Ἀνακοιρανέω, f. 1. ήσω, administro, ... à κοίρανος.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ ἡ ἡ, inconsequens, ... infentaneus, ineptus: ex α et ἀκόλουθος, consequens, conveniens.

Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo: Hinc ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, receptio: à κομίζω, fero, repeto.

* Ἀνακομίζω, refero, evcho.

Ἀνακοντίζω, ejaculor, sursum ebullio, subsilio: ab ἀκοντίζω, f. ίσω, p. ικα, jaculor, intorqueo.

Ἀνάκοος, ω, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, sine auditu, imperitus, cui nomen ignotum: ex α et ἀκούω, audio.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello: f. ψω, p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω, cædo, scindo, pulso.

Ἀνακράζω, exclamo: à κράζω. f. ξω.

Ἀνακραθεὶς, ὁ, permixtus: pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι, misceo.

Ἀνακρέμασαν, suspenderunt: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἀνεκρέμασαν à κρεμάω, ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

Ἀνακρίνω, quæstionem habeo, scrutor, dijudico: f. νῶ. perf. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo: p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω, judico cerno. Hinc

Ἀνάκρισις, ιως, ἡ, inquisitio.

Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ πρύμνην, pedetentim recedere. Th. κρούω, percutio, ferio.

Ἄνακτα, regem, acc. ab ἄναξ, rex.

* Ἀνακτάομαι, fut. ήσομαι, recreo, recupero.

Ἄνακτισι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι, recreo.

* Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio.

* Ἀνακυκλισμὸς, ου, ὁ, circumvolutio.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium. ἀνακτόριος, ου, ὁ ἡ ἡ, herilis, ab ἄναξ, herus.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regia, palatium.

* Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, circulatio.

Ἀνακυλίω, f. σω, p. κα, provolvo, sursum volvo, revolvo. Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀνακυμβαλίζω, cum sonitu evertor, vel ... : à κυμβαλίζω, cymbalum pulso. Th. κύμβος, cavitas.

Ἀνακύπτω, erigo, surrigo, oculos, et caput attollo, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ, pro ἄνω, et κύπτω, pronus fero.

* Ἀνάκυκλοι δρομάδες, dromades cameli; qui brevia habent crura.

Ἀνακῶς, adv. sedulò, ab a priv. et ἀκῶς, antiquò, quod est ab eodem vocabulo, undè ἀκὴν, undè colligitur fuisse in usu ἀκὸς, ἡ, ὸν, sedatus, tranquillus; regiè, regum more. Ern.

Ἀνακωχεύω, navem in ancoris stare facio, subductis velis: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, intermissio, quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω, habeo, teneo.

* Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, pro ἀνοχή.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

* Ἀναλαμβάνω, recipio: f. λήψομαι. p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον, part. ἀναλαβὼν, a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀναλάμπω, fut. ψω, resplendeo, inflammor. Th. λάμπω, splendeo.

Ἀναλγὴς, εως, ὁ ἡ ἡ, sine dolore.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia: ab α et ἄλγος, dolor.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. passiv. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, lego, colligo.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo: et Ἀνάληψις, εως, ἡ, sursum receptio: ex ἀναλαμβάνω, recipio.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, discalceatus: ex α et ἧλιψ, ἡ, calceus.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi.

Ἀναλίσκω, consumo, destruo: f. ἀναλώσω. p. ἀνήλωκα, a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω, capio.

Ἀνάλκεια, et Ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, instrenuus.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, impotens: ex α et ἀλκὴ, robur.

Ἀναλκίης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

Ἀναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio: ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo: f. ίσομαι ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

* Ἀναλογισμὸς, ου, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Ἀναλόγως, proportionalitèr: adv. ab ἀνάλογος, ὁ ἡ ἡ, consentaneus. Vide ἀναλογία.

Ἄναλος, ου, ὁ ἡ ἡ, insulsus: ex α et ἅλς, sal.

Ἄναλτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non augescens, inexplebilis, non salitus: ex α priv. et ἄλδω, augeo; vel ἄλω, alo, vel ἅλς, sal.

Ἀναλυέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω. Hinc

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item remigratio.

Ἀναλύω, resolvo; item revertor: f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω, solvo.

Ἀνάλωκα, p. act. pro ἀνήλωκα. Ion. sic et ἀνάλωσα. a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται ab ἀναλίσκω, consumo.

* Ἀνάλωμα, τος, τὸ, sumptus. Hinc

Ἀναλώματα, impensæ: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω, impendo.

Ἀναλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω, destruo.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω, impendo.

Ἀνάλωτος, ὁ ἡ ἡ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. et ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, expugnabilis.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per: à μαιμάω, impetu feror.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ ἡ, qui nullis plaustris permeari potest: ex α et ἅμαξα, plaustrum.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, peccati expers, innocens: ex α et ἁμαρτάνω, pecco, erro.

Ἀναμάσσω, vel ττω, fut. ξω, abstergo, eluo. Th. μάσσω, abstergo.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη, pugna.

Ἀναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, permixti sunt: 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ et μίγνυμι, misceo.

Ἀναμένω, expecto: f. μενῶ. p. νηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. sub. ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω, maneo.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est medius in aliquo loco, intermedius. Th. μέσος, medius.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, plenus: à μεστὸς, plenus.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, insidias disponere: et qu. locum metiri. Th. μετρέω, metior.

Ἀναμίγνυμι, et -γνύω, immisceo, permisceo, f. ίξω. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco: f. ἀναμνήσω. p. ἀναμέμνηκα. p. pass. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ et μνάομαι, memoro, recordor.

Ἀναμὶξ, mixtim, promiscuè: adv. ex ἀναμίγνυμι.

Ἀναμίσγεται, commiscetur: 3. sing. præs. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι, misceor.

Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, vestitus: ex ἀνάπτομαι, circumjicio, induo, q. v.

Ἀναμνάω, suggero, admoneo: f.

ήσω. p. κα. à μνάω, *in memoriam revoco.*

'Αναμνήσεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare, in mentem revocare.*

'Αναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθεὶς, part. aor. 1. pass. ab ἀναμιμνήσκω.

'Ανάμνησις, εως, ἡ, *recordatio:* ab eod. Th.

'Αναμορμύρω, *cum murmure bullio:* à μορμύρω, *murmuro, fervesco.*

'Αναμφίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè dubius:* ex α priv. et ἀμφίλεκτος, *in controversia positus.*

'Αναμφίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indubius:* ex α et ἀμφίλογος. 'Αναμφιλόγως, *sine dubio.*

'Αναμφισβήτητος, ου, *ambiguus.* ἀναμφισβητήτως, *ambiguè,* adv. ex ἀνὰ, et ἀμφισβητέω, *controversor.*

'Ανανδρία, ας, ἡ, *ignavia:* ex α et ἀνδρεία, *fortitudo.*

'Ανανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parum virilis:* ex α priv. et ἀνὴρ, *vir.*

* 'Ανάνδρως, adv. *timidè, ignavè.*

'Ανανεόω, *renovo:* f. ώσω. p. νενέωκα. Th. νέος, *novus.*

'Ανανεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo:* f. σω. p. κα. Th. νεύω, *nuo.*

'Ανάνευσις, εως, ἡ, *arrectio, suspectus.*

'Ανανέωσις, έως, ἡ, *renovatio.*

'Ανανήφω, *mentis sanitatem recipio:* f. ψω. p. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω, *sobrius sum.*

'Ανανίας, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias;* q. interpret. *Dominus commiseratus fuit.*

'Ανάντα, τὰ, *acclivia:* Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, *obviam eo.*

'Αναντίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui contradici nequit:* ex α et ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur:* sed ἀντιῤῥέω non est in usu. Hinc

'Αναντιῤῥήτως, adv. *sine contradictione.*

* 'Ανανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui nullus est æmulus.*

'Αναντλέω, ῶ, *extantlo.*

'Ανανυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu.* adv. ex α et ἀνύτω, vel ἀνύω, *perficio.*

*ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, *Rex.*

*Αναξα, a., 1. Ion. pro ἤναξα, ἀνάξειν, f. 1. inf. ἀνάξασθαι. a. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω, *impero, regno.*

'Αναξηραίνω, f. ανῶ, *exsicco.* Th. ξηραίνω, *sicco.*

* 'Αναξιόλογος, *non memorabilis, indignus qui memoretur,* ab α priv. ἄξιος et λόγος.

'Αναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior:* ab [illegible] et πάσχω, *patior.*

'Ανάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indignus:* ex α priv. et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè.*

'Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara:* ab ἀναξιφόρμιγξ, ιγγος, ὁ ϗ ἡ, *in cithara regnans.* Epith. Hymni, Pind. Ex ἀνάσσω et φόρμιγξ, ἡ, *cithara.*

'Αναξυρίς, ίδος, ἡ, *subligaculum, bracca,* ἀναξυρίδες, *tibialia:* ex ἀνὰ et σύρω.

'Αναοίγεσκον, *aperiebant,* imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poët. ab ἀνοίγω, *aperio.*

* 'Αναπαιδευτότερος, η, ον, *omnis disciplinæ expers.*

'Αναπαίζω, *illudo:* cum dat. f. ξω, vel σω, p. χα. vel κα. a. 1. ξα, vel σα. Th. παίζω, *ludo.*

'Ανάπαλιν, *è contrario.* Th. πάλιν, *iterum, rursus.*

'Αναπάλλω, *vibro,* a. 1. part. ἀναπήλας, a. 2. part. ἀμπεπαλών, Ion. et per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω, *vibro.*

'Αναπάσσειν χάριν τινὶ, *aspergere gratiam alicui,* pro *laudes alicujus carminibus celebrare.* Th. πάσσω, *spargo.*

'Ανάπαυλα, ης, ἡ, *quies, diversorium, cessatio:* ab ἀναπαύω, *quiesco.*

* 'Ανάπαυμα, ατος, τὸ, *requies, intermissio a labore.*

'Ανάπαυσις, εως, ἡ, *requies:* ab eod.

'Αναπαύω, *quiesco, cesso à re aliquâ, reficio, refocillo:* f. σω. p. κα. p. pass. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω, *cesso à re aliquâ.*

'Αναπείθω, *persuadeo,* f. σω. p. κα. Th. πείθω, *suadeo.*

'Αναπειράω, ῶ, *conor, meditor, experior,* f. άσω, p. ακα.

'Αναπέμπω, *remitto,* f. ψω. p. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto.*

'Αναπεπλήρωνται, *completa sunt:* 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *compleo.*

'Αναπεπταμένος, η, ον, *apertus,* p. part. pass. per Sync. pro ἀναπεπετασμένος, vel ἀναπεπετασμένος, ab ἀναπετάω, ἀναπετάζω, ἀναπεταννύω, vel ἀναπετάννυμι, *aperio, expando, explico:* vel ut alii volunt, part. p. pass. ab ἀνίπταμαι, *avolo, subvolo, revolo, sursum volo.*

'Αναπεπτωκώς, ὁ, *qui discubuit,* p. part. act.

'Αναπεπτωμένη, ης, ἡ, p. part. pass. f. g.

'Ανάπεσαι, 2. sing. a. 1. m. imp. *accumbe:* 'Αναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

'Αναπετάννυμι, f. άσω, *aperio:* a. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω, *pando.*

'Αναπέφηνα, *visus sum,* p. m. a ἀναφαίνω.

'Αναπήγνυμι, *suspendo, suffigo.* Th. πηγνύω, *compingo.*

'Αναπηδάω, *exilio,* f. ήσω, p. ηκα.

'Αναπηδήσας, a. 1. part. act.

'Ανάπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutilus.* Th. πηρός, *mutilus, mutus.*

'Αναπιμπλάναι, præs. inf. act. ab ἀναπίμπλημι, *impleo.*

'Αναπίπτω, *discumbo, recumbo,* a. 1. m. ἀνεπεσάμην, ω, ατο, aor. 1 med. imper. ἀνάπεσαι, a. 2. m. ind. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω, *cado.*

'Αναπιτνάμεν, Ion. et Dor. pro ἀναπιτνάναι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι, *expando, explico:* ab ἀνὰ et πιτάω, *pando.* Hinc

'Αναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, ης, *supina.*

'Αναπλάσαντες, a. 1. part. act. nom. pl. ab

'Αναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, *fingo, facio.* Th. πλάσσω, *fingo, simulo.*

'Αναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκουσι, *implicant,* 3. pl. præs. ind. act. Th. πλέκω, *plico.*

'Αναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, *solvo è portu, renavigo.* Th. πλέω, *navigo.*

'Ανάπλεως, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Att. pro ἀνάπλεος, *plenus.* Th. πλέος, *plenus.*

'Αναπλήθω, f. σω, *impleo.* Th. πλήθω.

'Αναπληρόω, ῶ, *compleo:* f. ώσω. p. ωκα. a. 1. ind. act. ἀνεπλήρωσα ex ἀνὰ et πληρόω, *impleo.*

'Αναπλήρωσις, εως, ἡ, *supplementum.*

'Αναπλῆσαι, a. 1. inf. act. ab ἀναπλήθω, *impleo.*

'Ανάπλοος, ὁ, Ion. pro πλοῦς, *navigatio.*

'Αναπλώειν, Ion. id quod ἀναπλεῖν, *solvere portu:* quod à πλώω, seu πλῶμι, q. v.

'Αναπνεῖν, *respirare, recreari.* Th. πνέω, *spiro.* Hinc

'Ανάπνευσις, εως, ἡ, *respiratio, relaxatio.*

'Ανάπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non respirans:* ex α et πνέω, *spiro.*

* 'Αναπνέω, f. εύσω. *respiro.*

'Αναπνοή, ῆς, ἡ, *respiratio.*

'Αναπόδεικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis.*

'Αναποδίζειν, *pedem referre, diligenter examinare:* quod à ποδίζω, *gradior.*

* 'Αναποδίζω, *retrocedo.*

'Αναποδισμὸς, ῦ, ὁ, *diligens inquisitio, regressus.*

'Αναποιέω, ῶ, *formo, efficio,* f. ήσω, p. ηκα. Th. ποιέω, *facio.*

Ἀνάποινος, ὁ ἡ ἡ, *sine pretio* : ex α priv. et ἄποινον, *pretium redemptionis*.

Ἀναπολίζειν, Poët. pro ἀναπολεῖν, *versare in animo*. Th. πολέω, *verso*.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inexcusabilis* : ex α et ἀπολογοῦμαι, *excuso*.

Ἀναπρήθω. f. σω. a. 1. part. ἀναπρήσας. *cum gemitu effundens*. Th. πρήθω, *incendo*.

Ἀναπρίζομαι, *resecor* : ex πρίζω, *serra seco, findo*.

Ἀναπτάσθαι vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπτερυγίζω, *alis me suscito*.

Ἀναπτεροῦν, *animum addere, in spem erigere*, præs. inf. act. contr. pro ἀναπτερόειν. ab

Ἀναπτερόω, ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, *pennis*, seu *alis instruo* ; excito, animum addo, in spem præsumtim levem et temerariam erigo : ex ἀνὰ et πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala, penna*.

Ἀναπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀνίπτημι, *revolo, subvolo*, quod ab ἵπτημι a. 2 act. ἔπτην. inf. πτῆναι. part. πτᾶς, a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος. præs. med. ἵπταμαι præs. inf. med. ἵπτασθαι. f. 1. ind. m. πτήσομαι. ab antiquiore πτάω, *volo, as*.

Ἀναπτοίεμαι, ῦμαι, *consternor*, ex ἀνὰ et πτοιέω, *terreo, terrefacio, obstupefacio*.

Ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo*, ex ἀνὰ et ἅπτω, *tango, accendo, necto*.

Ἀναπτομένοιο, *accensæ*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀναπτύσσω, *explico*, f. ξω. p. ἀνέπτυχα, a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω, *plico*.

Ἀνάπτω, *accendo*, f. ψω. p. ἀνῆφα. a. 1. ἀνῆψα. a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

Ἀνάπυστος, ὁ ἡ ἡ, *pervulgatus, quod nobis innotuit*. Th. πυνθάνομαι, *cognosco*.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπου, gen. ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀνάπωτις, et ἀνάποσις, εως, ἡ alii leg. ἀνάπωτις, et per Sync. ἄμπωτις, *maris et aquarum recessus*. Th. πίνω, *poto, bibo*.

Ἀναραιρηκὼς, *qui sustulit*, Att. pro ἀνῃρηκὼς, p. part. act. verbi ἀναιρέω, *tollo*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἄναρθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *male articulatus, minus compactus* : ab α priv. et ἄρθρον, *articulus*.

Ἀναρίθμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *innumerabilis* : ex α et ἀριθμητὸς, *numerabilis*. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἀνάριστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui nondum est pransus* : ex α et ἄριστον, *prandium*.

ἈΝΑΡΙΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *incongruus* : ex α priv. et ἁρμοστὸς, *aptus*.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act. m. g. ab

Ἀναρπάζω, f. σω, vel ξω, *sursum rapio* : inde •

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *raptus*. Th. ἁρπάζω, *rapio*.

Ἀναῤῥαγήσεσθαι, *erupturum esse*. f. 2. inf. pass. ab ἀναῤῥήγνυμι, *erumpo*. Vide ἀναῤῥῆξαι.

Ἀναῤῥαιρηκὼς, part. perf. act. Ion. pro ἀνῃρηκὼς, *qui sustulit* : à *recubo*, ἀναιρέω, *tollo*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀναῤῥῆξαι, f. 1. inf. act. ἀναῤῥῆξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *diffindo, defringo, dirumpo, erumpo, consero sc. pugnam*, f. ξω. p. χα.

Ἀναῤῥιπτέω, sive ἀναῤῥίπτω, *sursum jacio* : f. ψω. a. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω, *jacio*.

Ἀναῤῥοιβδέω, f. ησω, *resorbeo cum sonitu*. Th. ῥοῖζος, *fluctus vehemens, impetus*.

Ἀναῤῥωγὼς, ὁ, *apertus, hians*, p. part. m. Ion. pro ἀνεῤῥωγὼς, ab ἀναῤῥήγνυμι.

Ἀναῤῥωσθέντες, *revalescentes*, a. 1. part. pl. pass. ab ἀναῤῥώννυμι, *robur pristinum reddo*.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, *implacabilis, qui cum altero non convenit* : ex α priv. et ἄρω, *apto*.

Ἀναρτάω, *suspendo*, f. ήσω. p. ηκα. idem cum ἀρτάω, *suspendo, in altum tollo*.

Ἀνάρτυτον, ου, τὸ, *inconditum* : ex ἀρτύω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *status reip. ubi nullus est magistratus*, ab

Ἄναρχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *principio* vel *principe carens ; soluta licentia* : ex α priv. et ἀρχὴ, *principium*, seu *principatus*.

Ἀνασείω, *concutio, quatio, concito* : f. σω. p. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω, *quatio*.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, *obscænus* : p. part. pass. ab ἀνασύρομαι vide ἀνασύρειν, *detegere*.

Ἀνασκάπτω, f. ψω. p. φα. *effodio, evello radicitùs* : ex ἀνὰ et σκάπτω, *fodio*.

Ἀνασκευάζω, *labefacto, destruo, refuto ; restauro, reædifico, vasa colligo, migro*. f. ασω. p. ακα. p. pass. ἀνεσκεύασμαι. Inde verbale ἀνασκευαστέον. Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *destructivus, refutatorius*.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, *destructio, refutatio* : dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος, *instrumentum*.

Ἀνασκολοπίζω, *in crucem tollo, suspendo, palo affixum tollo*. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, *præacutus palus*.

Ἀνασπάω, *sursum traho, retraho* : f. άσω. p. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην. 3. sing. p. ind. pass. ἀνέσπασται. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ ἡ ἡ, *qui retrahitur*. Th. σπάω, *traho*.

Ἄνασσα, ης, ἡ, *regina* : ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσυτο, Dor. pro ἀνέσσυτο, *insiliit*.

Ἀνάσσει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνάσσω, *regno*.

Ἀνασσείσασα, *quatiens* ; a. 1. act. part. f. g. Poët. ab ἀνασείω, *quatio*. Th. σείω, *quatio*.

Ἀνασσέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀνάσσειν. Ἄνασσε, præs. imp. Ἄνασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, 1. sing. vel 3. plur. ind. imperf. act. ab

Ἀνάσσω, εις, ει, f. ξω, p. χα, *impero, regno*.

Ἀνάστα, *surge*, a. 2. imperat. act. pro ἀνάστηθι, ab ἀνίστημι.

Ἀνασταδὸν, *stando desuper* : adv. ab eod.

Ἀνασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμένος, *sublatus*, p. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω, *mitto, orno*.

Ἀνασταλύζειν, apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν, *gemere*.

Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, *exsurgens* : a. 2. act. part. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio*. Ἀνάστατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ex suis sedibus expulsus*. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ, *statim subverto, ad seditionem concito*. f. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

Ἀνασταυρίζω, et ἀνασταυρόω, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo* : f. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρὸς, ὁ, *crux*.

Ἄνστε, per Sync. ex ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ab ἀνίστημι, *exsurgo*.

Ἀναστείλασα, *contrahens* : a. 1. part. act. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo* : ex ἀνὰ et στέλλω, *inhibeo, contraho*.

Ἀναστενάζω, *altè ingemisco* : f. άξω. p. αχα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάχω, vel -άζω, *ingemisco*.

Ἀναστεναχω, *graviter suspiro* : à στενάχω, *gemo*.

Ἀναστῇ, a. 2. sub. act. 3. sing. ab ἀναστῶ, ἀνάστην, Ion. pro ἀνέστην, a. 2. ind. act. 1. sing. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

Ἀνάστημα, τος, τὸ, *erectio, substantia* : ab ἀνίστημι, *erigo*.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα. a. 1. part. act. f. g. Ἀναστήσειεν, *dimoveret*, a. 1. act. 3. sing.

opt. Æol. ἀνάστητι, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. sing. a. 2. imp. act. ab

Ἀναστεναχίζω, *vehementer suspiro*: vel *ingemisco*: à στεναχίζω, idem quod στένω, *gemo*.

Ἀναστρατοπεδεύω, f. εύσω. p. ευκα, *castra moveo*.

Ἀναστρέφω, *revertor, subverto, converso*: f. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. p. pass. ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. ἀνεστράφην, p. m. ἀνέστροφα. Hinc

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. Th. στρέφω, *verto*.

Ἀναστροφᾷν, *convertere*: præs. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verso*. Th. στρέφω, *verto*.

Ἀνασύρειν, *vestes sursum tollere, ac pudenda revelare, detegere*. Th. σύρω, *traho*.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo*: f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *prosterno*.

Ἀνασχάζειν, *repellere*. Vide σχασθείην.

Ἀνασχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo*. Th. ἔχω.

Ἀνασχέο, *suffer*: imp. 2. sing. a. 2. med. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνάσχέω, vel ἀνέχω, ἀνασχὼν, a. 2. part. act. hinc

Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, p. ικα, *divido, findo*. Th. σχίζω, *divido*.

Ἀνασχοίμην, 1. sing. a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. 2. a. med. ἀνασχὼν, part. a. 2. act. ab ἀνίσχω, *tolero*. Th. ἴσχω, *habeo*.

Ἀνασώσασθαι, *recuperare*: a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω, *servo*.

Ἀνατάσσομαι, *compono*: f. ἀξομαι, p. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην ex τάσσω, *ordino*.

* Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν. *extensus, porrectus, vehemens, minax, contumeliosus jactator*.

Ἀνατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἀνατελεῖ, *germinabit*: 3. sing. f. 1. ind. act. ab

Ἀνατέλλω, *facio oriri, exorior*: f. τελῶ, a. 1. ἀνέτειλα. sub ἀνατείλω, ῃς, ῃ, p. m. ἀνατέτολα. p. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

Ἀνατετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. perf. pass. ab

Ἀνατέμνω, *disseco, incido*, f. 1. act. τεμῶ, p. τέτμηκα, f. 1. pass. τμηθήσομαι, p. pass. τέτμημαι, f. 2. act. ταμῶ, p. med. τέτομα.

Ἀνατιθέασι, *transferunt*: 3. pl. ind. præs. act. pro τιθεῖσι. f. θήσω, a. 2. ἔθην. Ἀνατίθεμαι, *repono, expono*, ἀνατίθενται, 3. pl. ind. præs. pass. ἀνθέμην, εο, το, 1. sing. a. 2. m. ἀνατιθέτω, 3. sing. præs. imp. act. ab

* Ἀνατίθημι, f. 1. act. θήσω, p. act. τέθεικα, *sursum pono, impono*.

Ἀνατιμᾷν, contr. pro ἀνατιμάειν, ab Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, *augeo pretium, supra modum magni facio*: ex ἀνὰ et τιμή.

Ἀνατιναγμὸς, ῦ, ὁ, *concussio*.

Ἀνατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præs. vel a. 2. act. ab ἀνάτλημι, *perfero*.

Ἀνατλήσας, a. 1. part. Th. ταλάω, *tolero, sustineo*.

Ἀνατμηθεὶς, *sectione apertus*: a. 1. part. pass. act ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω, *seco, scindo*.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, *ortus, oriens*: a. p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω, *oriri facio*.

* Ἀνατολικὸς, ἡ, ὸν, *orientalis*.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, et Ἀνατομία, ας, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani*: a. p. med. ἀνατέτομα, verbi ἀνατέμνω, *disseco*. Undè

Ἀνατομικοὶ, *prosectores*, ab ἀνατομικὸς, ἡ, ὸν, *ad anatomen pertinens, anatomicus*. Th. τέμνω, *seco*.

Ἀνατρέπω, *subverto*: ἀνατρέπομαι, *prosternor*. Th. τρέπω, *verto*.

Ἀνατρέφω, *nutrio, alo*: f. ἀναθρέψω a. 1. ἀνέθρεψα. a. 2. ἀνέτραφον. p. ἀνατέτροφα. p. pass. ἀνατέθραμμαι, *educatus fui*, a. 2. pass. ἀνετράφην, a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. p. m. τέτροφα.

Ἀνατρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: ab ἀνατρέπω, *subverto, everto*.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνατρέφω, *educo, nutrio*.

Ἀνατυπόω, et -πόομαι, *imaginor*, f. ώσω. p. ωκα.

Ἄναυδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α et αὐδὴ, *vox*.

Ἄναυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vocis expers*: ab α et αὔω, *clamo*.

Ἄναυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine aurâ*: ex α priv. et αὔρα, *ventus levior, aura*.

Ἀναῦσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, *acclamarunt*: 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω. Ἀναΰξας, Dor. pro ἀναύσας, part. Th. αὔω, *clamo*.

Ἀναφαίνω, *ostendo*: præs. imp. ἀνέφαινε. f. φανῶ. p. πέφαγκα præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, *apparui*. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἀναφαίρετον, *quod auferri non potest*: ab α et ἀφαίρετος, ὁ ϗ ἡ, *auferendus*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

* Ἀναφαίρετος, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus*.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.

Ἀναφανδὸν, *aperte, manifeste, palam*: ab ἀναφαίνω, *ostendo*.

Ἀναφανέντες, a. 2. part. pass. nom. pl. ab ἀναφαίνω.

Ἀναφέρω, *offero, subduco*; f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω, *porto, fero*.

Ἀναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀναφλεχθῆναι, *excandescere*: a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω, *uro*.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω, *refero, offero*.

Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, *vectis, bajulus*.

Ἀναφράσσω, vel -άττω, f. ξω, *obstruo, obsepio, occludo, aperio, explico, quod septo clausum erat*.

Ἀναφροντίζειν, *aliquid animo sæpè volvere*. Th. φροντίζω, f. ίσω, *cogito*.

Ἀναφύρω, idem quod φύρω, *misceo*.

Ἀναφύομαι, *renascor*: à φύω, *produco*.

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσιῶντες: ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, *anhelo*. Th. φυσάω, *flo, sufflo*.

Ἀναφωνέω, -ῶ, *exclamo*: f. ήσω. p. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή, *vox, sonus*.

Ἀναχάζομαι, *retrocedo*: præs. ind. med. Ἀναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω, *recedo, recedere facio*.

Ἀναχαίνων, *adaperiens, hians*: ab ἀναχαίνω, *hisco, dehisco*.

Ἀναχθ', pro ἄνακτα, *regem*: acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ, *rex*.

Ἀναχθεὶς. θέντος, a. 1. part. pass. Th. Ἀνάγω, *reduco*.

Ἀναχυθεὶς, ὁ, *redundans*: a. 1. part. pass. verbi. ἀναχέω, *refundo*. Th. χέω. Hinc

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, *profusio*.

Ἀναχωρέω, -ῶ, *recedo, secedo*: f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα. part. ἀναχωρήσας. Hinc

Ἀναχώρησις, *reditus*. Th. χωρέω, *eo, vado, proficiscor*.

Ἀνάψῃς, *affigas*; a. 1. sub. act. 2. sing. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ind. act. 1. sing. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος, ex ἅπτω, *necto, tango, accendo*.

Ἀναψῦξαι, a. 1. infin. ab Ἀναψύχω, *refrigero, recreo*. f. ξω. p. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ et ψύχω. Hinc

'Ἀνάψυξις, εως, ἡ, et ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, *refrigeratio.*

'Ἀναύξητος, ὁ ϗ ἡ, *qui augeri non potest.*

'Ἀνγνοίη, act. Dor. Sync pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. *agnoverit:* à verbo ἀναγινώσκω, *agnosco.*

'ΑΝΔΑ'ΝΩ, *placeo;* imperf. ἥνδανον f. ἁδήσω q. ab ἁδέω p. m. ἧδα, Att. ἕαδα.

'Ἀνδεῖσθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, *coronari.* Th. δέω, *ligo.* Sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. med. pro ἀναδησάμενος.

'Ἄνδημα, *vitta,* Poët. pro ἀνάδημα. Th. δέω, *ligo.*

'ΑΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, *summitas, cacumen, agger fluvii.*

'Ἀνδησάμενος. Vide in ἀνδεῖσθαι, *coronari.*

'Ἀνδίκτης, *laquei genus,* Poët. pro ἀναδίκτης.

'Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, *divisim,* adv. à δίχα, *bifariam, absque, seorsum.*

'Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι, et ἀνδρέσσι, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, *virile facinus.*

'Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, *strenuitas:* ab ἀνδραγαθέω, *virum me praebeo,* qu. ἀνὴρ ἀγαθὸς εἰμί.

'Ἀνδράγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui strangulat homines:* ab ἀνὴρ et ἄγχω, *strangulo.*

'Ἀνδράγρια, ων, τὰ, *spolia homini detracta:* ab ἀνὴρ et ἄγρα, *praeda, spolium.*

'Ἀνδρακὰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, *viritim:* ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ἀνδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.

'Ἀνδραποδιοῦνται, 3. pl. ind. f. 1. med. pro ἀνδραποδιεῖνται, Att. pro ἀνδραποδίσονται, *mancipabuntur,* seu *in servitutem rapientur:* ab ἀνδραποδίζω quod ab

'Ἀνδράποδον, ου, τὸ, *mancipium:* ab ἀνὴρ et πὼς, *pes.*

'Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, *plagiarius:* ab

'Ἀνδραποδίζω, *mancipo,* f. ίσω, p. ἠνδραπόδικα p. pass. ἠνδραπόδισμαι ab ἀνδράποδον, *mancipium.*

'Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *viro ponderosus:* ab ἀνὴρ et ἄχθος, *pondus, dolor.*

'Ἀνδράχνη, ης, ἡ, *portulaca,* herbae nomen. Angl. PURSLAIN.

'Ἀνδρέας, ου, ὁ, *Andreas,* nomen viri, q. interpret. *Animosus.*

'Ἀνδρεία, ας, ἡ, *fortitudo:* ab ἀνήρ.

'Ἀνδρεῖος, et ἀνδρεῖος, α, ον, *virilis;* dat. pl. ἀνδρείοις compar. ἀνδρειότερος superl. ἀνδρειότατος, η, ον ab ἀνήρ.

'Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, *viricida:* epith. Martis: ab ἀνὴρ et φένω, *occido.*

'Ἀνδρείως, adv. *viriliter.*

'Ἀνδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, *vir factus,* praes. part. pass. à verbo ἀνδρόω, *virilem reddo.* Th. ἀνήρ.

'Ἀνδρέων, gen. pl. Ion. pro ἀνδρῶν, *virorum;* ἀνδρωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo.*

'Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.

'Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, *statua:* ab ἀνήρ.

'Ἀνδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui statuas facit:* ab ἀνδριὰς et ποιέω, *facio.*

* 'Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, *statua:* ab ἀνήρ.

'Ἀνδρίζομαι, *masculè me gero,* f. ίσομαι, p. ἠνδρίσμαι ab ἀνὴρ, *vir, homo.*

'Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, *virilis;* compar. -ώτερος superl. -ώτατος.

'Ἀνδρίον, ου, τὸ, *parvus vir, homuncio:* dim. ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ἀνδριστὶ, *virorum more:* ab eodem Th.

'Ἀνδροβρὼς, ῶτος, ὁ, *qui viros vorat, telisque suis interficit.* Pro eod. dicitur et ἀνδροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hominem vorans:* ex ἀνὴρ et βορὰ, *pabulum.*

'Ἀνδρογόνος, ου, ἡ, *viripara, quae parit masculum:* ab ἀνὴρ et γίνομαι, *gigno.*

'Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, *semivir, semifoemina:* ab ἀνὴρ et γυνή.

'Ἀνδροδάμαν, τὴν, *mariti domatricem,* acc. sing ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη, ης, ἡ, *viri domitrix:* ex ἀνὴρ et δαμάω, *domo.* Sic et

'Ἀνδροδάμας, ου, ὁ, *qui viros domat.*

'Ἀνδροθέα 'Αθάνα, *fortissima Minerva.*

'Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab homine laboratus:* ab ἀνὴρ et κάμνω, *laboro.*

'Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, *caedes virorum;* ἀνδροκτασίᾳ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ, et κτείνω, *occido.*

'Ἀνδρόμεος, έα, εον, *virilis, humanus.* Th. ἀνὴρ, *vir, homo.*

'Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Victor.*

'Ἀνδρολογία, ας, ἡ, *virorum delectus.*

'Ἀνδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, *vir.*

'Ἀνδροῦσθαι, praes. inf. pass. *virum fieri;* ἀνδρωθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo.* Th. ἀνὴρ, *vir.*

'Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, *statua quae viri et sphingis figuram habet.*

'Ἀνδροφαγέω, -ῶ, *humana carne vescor:* ex ἀνὴρ et φάγω, *edo, comedo.*

'Ἀνδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, *homicida:* ab ἀνὴρ et φένω, *occido.*

'Ἀνδρόω, -ῶ, f. ώσω, *virilem reddo.*

'Ἀνδρόομαι, *in virum excresco, adolesco.*

'Ἀνδρώδεις, *fortes, strenui,* nom. pl. ab

'Ἀνδρώδη, *virilem,* acc. sing. ab ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ, ab ἀνήρ.

'Ἀνδρωδῶς, adv. *viriliter, fortiter, strenuè.*

'Ἀνδρῷος, ῴα, ῷον, *ad virum pertinens.*

'Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, *pars domus viris propria.*

'Ἀνδρωθεὶς, ὁ, *vir factus,* a. 1. pass. part. ab

'Ἀνδρόομαι, ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. med. Th. ἀνὴρ, *vir.*

'Ἀνδύεται, 3. praes. ind. m. Poët. pro ἀναδύεται.

'Ἄνδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, *reddidit,* 3. sing. a. 1. indic. act. Th. δίδωμι, *do.*

'Ἀνεβάλλετο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. imperf. ind. m. vel pass. ab ἀναβάλλομαι, *differo.*

'Ἀνέβη, *conscendit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναβαίνω 3. pl. ἀνέβησαν.

* 'Ἀνεβίβασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, f. άσω, *ascendere facio.* Vide ἀναβαίνω.

'Ἀνεβορβόρυξαν, *exclamarunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. à verbo ἀναβορβορύζω, *exclamo.*

'Ἀνέβραχε, *insonuit,* a. 2. ind. act. 3. sing. verbi ἀναβρέχω, *insono.*

'Ἀνέβωσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβοάω, *clamo.*

'Ἀνεγείρω, f. ερῶ, *excito sursum, aedifico.*

'Ἀνέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in jus vocari nequit, inculpatus:* ex α et ἔγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accusatus.*

'Ἀνεγνάμπτοντο, *flectebantur,* 3. pl. ind. imperf. pass. à γνάμπτω, pro κάμπτω, 1. sing. indic. a. 1. p. ἀνεγνάμφθην.

'Ἀνεγνωρίσθη, *agnitus est,* 3. sing. a. 1. indic. pass. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω quod à γνωρίζω, *agnosco.*

'Ἀνέγνωσμαι, 1. sing. ind. p. pass. ἀνεγνώσθην, 1. sing. a. 1. pass. ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. indic. act. verbi ἀναγινώσκω, *agnosco.*

'Ἀνέγρετο, *concitata est,* 3. sing. indic. imperf. pass. ab ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω, *excito.*

Ἀνεδέγμεθα, plusq. p. pass. ind. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, suscipio, pro ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.

Ἀνέδειξεν, a. 1. ind. act. 3. sing. ab ἀναδείκνυμι, ostendo, demonstro.

Ἀνεδέξατο, suscepit, 3. sing. ind. a. 1. med. ab ἀναδέχομαι ex ἀνὰ et δέχομαι, capio.

ἈΝΕ'ΔΗΝ, licentèr, impunè, adv. q. ab ἀνίημι, laxo, emitto.

Ἀνέδρακον, suspexi, 1. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω, suspicio: ab ἀνὰ et δέρκω, video.

Ἀνέδραμον, ες, ε, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνατρέχω, recurro.

Ἀνέδυ, prodiit, 3. sing. ind. imperf. vel a. 2. act. ab ἀναδύμι. Th. δύμι, subeo.

Ἀνέδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀναδύνω, egredior: ex ἀνὰ et δύνω, subeo.

Ἀνεδύσατο, emersit, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀναδύω, emergo.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναδίδωμι, reddo.

Ἀνείργω, cobibeo. Th. εἴργω, probibeo.

Ἀνέζευξεν, discessit, 3. sing. a 1. indic. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, seu ζεύγνυμι, jungo.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, reviviscο: quod à ζωπυρέω. Vide ζωπύρεον, ignis suscitabulum.

Ἀνέηκεν, pro ἀνῆκεν, impulit, 3. sing. a. 1. ind. act. Att. ab ἀνίημι, remitto, impello.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἀνέθαλον ab ἀνὰ et θάλλω, revivesco.

Ἀνεθεὶς, ὁ, remissus, a. 1. part. pass. ab ἀνέθην, 1. sing. ind. a. 1. pass. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνεθέλητ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, involuntarius: ex α et ἐθέλω, volo.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνέθην, vel ἀνείθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, nutrivi, a. 1. indic. med. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀνείληπται, contractum est, p. pass. 3. sing. ind.

Ἀνειληφὼς, ὁς, p. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνεῖλεν, ες, ε, sustuli, interemi, 1. sing. a. 2. ind. act. ἀνειλόμην, 1. sing. ind. a. 2. med. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνειμένη, p. part. pass. nom. sing. fœm. g. Sic ἀνειμένος, nom. sing. masc. g. ab ἀνίημι, remitto.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ὁ οὐκ ἔχων εἵματα, non vestitus, seu malè vestitus.

Ἄνειν, Ion. pro ἀνύειν, conficere, finire: à verbo ἀνύω, conficio.

Ἀνεῖναι, remisisse vel omisisse, inf. ab a. 2. ind. act. ἀνῆν inde part. ἀνεὶς, fœm. ἀνεῖσα a. 2. inf. med. ἀνέσθαι. Sed ἀνεῖσθαι est p. infin. pass. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνείρειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἀνείρυσαν, 3 pl. a. 1. indic. act. subduxerunt. Th. ἐρύω, traho, duco.

Ἀνεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα ab ἄνειμι, ascendo, redeo: ex ἀνὰ et εἶμι, eo.

Ἀνεῖσθαι, remissum esse. Vide ἀνεῖναι.

Ἀνεῖχε, 3. sing. imperf. ind. act. ἀνειχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. vel pass. ab ἀνέχω, sustineo ab ἀνὰ et ἔχω, habeo.

Ἀνείω, ἀνίω, vel ἀνέω, Poët. Ion. vel Att. pro ἀνῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνέκαθεν, adv. ab origine, desuper; ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκὰς, procul, eminus.

Ἀνεκὰς, supernè, eminùs. Th. ἑκὰς, procul.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ, et διηγέομαι, narro.

Ἀνέκλαγον, vocem in altum sustulerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω, clamo.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis: ex α, ἐκ, et λαλέω, loquor.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, ἐκ, et λείπω, deficio, linquo.

* Ἀνεκλείπτως, adv. incessantèr, perpetuò, semper, sine fine.

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνακομίζω, affero, f. ίσω. Th. κομίζω, fero, gero.

Ἀνεκόπη, percussus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω, percutio.

Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ, imperterritus, impavidus: ex α priv. et ἐκπλήττομαι, obstupesco.

Ἀνεκπλήκτως, adv. intrepidè, impavidè.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.

Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis: ab ἀνέχω, tolero: hinc

Ἀνεκτότερον, tolerabiliùs; compar.

Ἀνεκτῶς, adv. tolerabilitèr.

Ἀνεκυλίσθης, prorepsisti, 2. sing. ind. a. 1. pass. ab ἀνακυλίω, volvo.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, immisericors: ex α et ἐλεήμων, misericors.

Ἀνελεημόνως, adv. crudelitèr.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. ἀνεῖλες, 2. sing. subj. a. 2. act. ἀνελὼν, part. a. 2. act. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. med. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνελεύθερ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, illiberalis: ex α et ἐλεύθερ☉, liber, honestus.

Ἀνελήφθην, a. 1. ind. pass. 1. sing. Vide ἀναλαμβάνω, recipio.

Ἀνεῖλκω, imperf. ind. act. 1. sing. ἀνεῖλκον, sursum traho: ab ἕλκω, traho.

Ἀνελόντα, acc. sing. masc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero.

Ἀνέλοντο, sumpserunt, a. 2. med. 3. pl. ind. Ion. pro ἀνείλοντο ab ἀναιρέω, aufero.

Ἀνελπίσῃς, desperes, a. 1. sub. act. 2. sing. ab ἀνελπίζω, f. ίσω, p. ικα. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, desperatio: ab

Ἀνέλπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, desperatus, desperans, præter spem contingens: ab ἀνελπίζω, despero.

Ἀνελπίστως, adv. præter spem, ex insperato.

Ἀνελὼν, οντος, ὁ, a. 2. act. part. ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. act. sub. ab ἀναιρέω, aufero.

Ἀνέμεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀναμένω, exspecto.

Ἀνεμέω, -ῶ, f. ησω, p. ηκα, revomo: ab ἐμέω, vomo.

Ἀνεμίζω, ventis agito, f. ίσω, p. ἠνέμικα· part. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμ☉, ventus.

Ἀνέμιμνε, exspectabat, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀναμίμνω, maneo, Poët. pro μένω, maneo.

Ἀνεμνήσθη, recordatus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi μνάομαι, recordor.

ἌΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, anima, ventus: gen. ἀνέμοιο Ion. dat. pl. ἀνέμοισι qu. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, ventosus: ἀνεμόεν ἱστίον, ventosum velum; ἀνεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; ἀνεμόω, -ῶ, ventilo; ἀνεμιαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento plenus, vanus; ἀνέμιος, ου, ὁ ϗ ἡ. ἀνεμιαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel αία, αῖον, idem.

Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ ϗ ἡ, à vento tegens: à σκέπω, tego, et ἄνεμ☉, ventus.

Ἀνεμοσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento perstrepens: ab ἄνεμ☉, ventus, et σφάραγος, sonus qui gutture emittitur, fragor, strepitus.

Ἀνεμοτραφὴς, et ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, à vento nutritus et auctus, seu corroboratus: ab ἄνεμ☉, ventus, et τρέφω, alo, nutrio.

Ἀνεμότροπ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, qui à vento versatur. Th. τρέπω, verto, versor.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, semen quod ventus perdit; ventorum collisio.

Ἀνεμπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui nihil impedimento est, non impeditus, liber:* ex α priv. et ἐμποδίζω, *pedes impedio*, f. ίσω, p. ικα. Hinc

* Ἀνεμποδίστως, adv. *sine impedimento, et libere.*

Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à vento corruptus:* ab ἄνεμος et φθείρω.

Ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *futilis, vanus, ventosus.* Hinc ἀνεμώλια βάζειν ab ἄνεμος, *ventus.*

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.

Ἀνενδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, *non indigus:* ab α et ἐνδεής, *indigus, egenus.*

Ἀνένδεκτον, ου, τό, *quod fieri nequit:* ab α et ἐνδέχεται, *fieri potest.*

Ἀνενεῖκαι, a. 1. inf. act. ἀνενείκας, part. a. 1. act. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. act. ἀνενεγκών, part. a. 2. act. ab ἀναφέρω, *refero, subduco.*

Ἀνενείκατο, *emisit*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et Poët. pro ἀνενέγκατο. Hinc ἀνενεικάμενος, part. a. 1. med. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ἀνενεχθείς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, *sustollo, emitto.*

Ἀνένευσεν, *renuit*, a. 1. ind. act. 3. sing. ex ἀνανεύω quod à νεύω, *nuo, annuo.*

Ἀνενηνοχυῖα, ἡ, *erumpens*, p. med. Att. part. fœm. g. verbi ἀναφέρω, Gen. xl. 10.

* Ἀνενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non perturbatus, pacatus, quietus:* ex α priv. et ἐνοχλέω, *turbo.*

Ἀνέντες, *remittentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ἀνείς, έντος ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνεξάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indelebilis:* ex α priv. et ἐξαλείφω, *deleo.*

Ἀνεξέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui confutari et coargui non potest:* ex α priv. et ἐλέγχω, *arguo.*

Ἀνεξερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperscrutabilis:* ex α et ἐξερευνάω, *perscrutor.*

Ἀνεξέταστον, τὸ, nom. sing. neut. *inquisitum, indicta causa:* ex α et ἐξετάζω, *inquiro, examino.*

* Ἀνεξετάστως, adv. *sine examine, inexplorato.*

Ἀνεξικακία, ίας, ἡ, *tolerantia malorum, clementia, patientia.*

Ἀνεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tolerans malorum:* ab ἀνέχομαι, *tolero*, et κακόν, *malum.*

Ἀνεξιχνίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *investigabilis:* ex α et ἐξιχνιάζω, *investigo*, f. άσω, p. ακα. Th. ἴχνος, εος, τὸ, *vestigium.*

Ἀνέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nullum habet exitum, imperviu:* ex α et ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus, egressio.*

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. ab ἀνέχω, *tolero.*

Ἀνέωνται, *laxati sunt*, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. perf. ind. pass. ab ἀνίημι, *laxo, remitto.*

Ἀνεπαίσθητος, *qui non sentit, non intelligit;* item *qui non sentitur:* ex α priv. et ἐπαισθάνομαι, *sentio, intelligo.*

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inverecundus, impudens:* ex α et ἐπαισχύνομαι, *me pudet.*

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀνεφαλλόμενος: ab ἀνεφάλλομαι, *resilio:* ex ἀνά, ἐπί, et ἅλλομαι, *salio.*

Ἀνέπαλτο, *resiliit, erectus est*, 3. sing. a. 1. indic. med. per Sync. et Dor. pro ἀνεφήλατο ab ἀνά, pro ἄνω, *sursum*, ἐπί, et ἅλλομαι, *salio.*

Ἀνεπανόρθωτον, ου, τὸ, *non emendabile:* ex α et ἐπανορθόω hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo, corrigo.*

Ἀνεπαχθῶς, *non moleste, non gravate:* ab α priv. et ἐπαχθής, έος, ὁ καὶ ἡ, *molestus, gravis.*

Ἀνέπεισα, *persuasi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπείθω, *persuadeo.*

Ἀνέπεμψα, *remisi*, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπέμπω, *remitto.*

Ἀνέπεσα, ας, ε, *discubui*, a. 1. ind. act. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἀναπίπτω, *discumbo.*

Ἀνεπήδησε, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, *salio.*

* Ἀνεπηρέαστον, adv. *sine contumeliis.*

* Ἀνεπιβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui insidiari nemo potest, tutus ab insidiis.*

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *titulo carens, carens inscriptione.* Th. γράφω, *scribo.*

* Ἀνεπικαλύπτως, *non tecte, aperte, nude.*

* Ἀνεπικωλύτως, *citra impedimentum, libere.*

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inculpatus, irreprehensus:* ex α et ἐπίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reprehensus.* Th. λαμβάνω, *capio, increpo.*

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab omni consortio sejunctus:* ex α priv. et ἐπιμίγνυμι, *commercium habeo.*

* Ἀνεπινόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconsideratus, improvisus:* ex α priv. et ἐπινοέω, *cogito.*

Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impolitus, imperfectus:* ex α priv. et ἐπιξέω, *in superficie rado.* Th. ξέω, *polio.*

Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίρρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nondum confectus*, vel *libatus:* ab ἐπιρρέζω, *sacrifico.* Th. ῥέζω, *sacrifico.*

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *imperitus:* ab ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *sciens, peritus.*

Ἀνεπιστρέφω, f. ψω, p. φα, *averto.*

* Ἀνεπιστρόφως, adv. *sine retrogressu, incuriose.*

Ἀνεπιτήδεος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, *non idoneus, ineptus:* ab α et ἐπιτήδειος, *idoneus.*

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab invidia alienus.* Th. φθόνος, *invidia.*

Ἀνεπτάμαν, *sursum volavi*, Dor. pro ἀνεπτάμην, 1. sing. a. 2. ind. m. verbi ἀναπέταμαι. Th. πέταμαι, *volo.*

Ἀνεπτοίητο, *stupefiebat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι, p. ἀνεπτοίημαι ex ἀνά et πτοιέω, -ῶ, *terrefacio.*

Ἀνέρ', pro ἄνερα, ἄνδρα, acc. sing. ἀνέρες, ἄνδρες, nom. pl. ab ἀνήρ, *vir.*

Ἀνέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inamabilis*, et *ab amore alienus:* ab α priv. et ἐράω, *amo.*

Ἀνερειψαμένη, *abripiens*, a. 1. m. part. ab ἀνερείπομαι, f. ψομαι, *corripio.*

Ἀνερμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullo pondere firmatus.*—Γλῶσσα, Chrys. *lingua volubilis, loquacissima.*

Ἀνερράγην, ης, η, *erupi*, a. 2. ind. pass. verbi ἀναρρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *frango.*

Ἀνερραμμένος, ου, ὁ, *consutus*, p. part. pass. masc. gen. ab ἀναρράπτομαι. Th. ῥάπτω, *suo.*

Ἀνέρρωγε, *rescissum est*, 3. sing. p. ind. med. Att. pro ἀνέρρηγε ab ἀναρρήγνυμι, *rescindo.* Vide ῥήγνυμι, *frango.*

Ἀνέρχομαι, *subeo, redeo*, f. 1. m. 1. sing. ἀνελεύσομαι, a. 2. ind. act. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ἄνες, *remitte, omitte*, 2. sing. a. 2. imperat. act. ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέσαιμι, *reduxero, persuasere*, 1. sing. a. 1. opt. act. ἄνεσα, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίζω, *colloco.* Th. ἵζω, vel ἕω, *pono, colloco.*

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν, a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, *remitto.*

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio:* ab ἀνίημι, *laxo.*

Ἀνέσσυτο, *exsiliebat*, 3. sing. plusq. p. indicat. pass. per Metath. pro ἀνασέσυτο, verbi ἀνασεύω, *exsilio.* Vide σεύομαι.

Ἄνεσταν, Æol. Sync. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι, *excito, moveo.*

Ἀνεστᾶσι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεώς, Ion. pro ἀνεστηκώς, part. perf. act. ejusdem verbi.

Ἀνέστην, *surrexi*, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνίστημι, *surgo.*

Ἀνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domo et lare pro-* [illegible] qui [illegible]

qui incertis sedibus vagatur: ex α priv. et ἑςία, *domus.*

'Ανέσχετο, *sustulit,* 3. sing. a. 2. ind. med. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω, *tollo.*

'Ανετάζω, *inquiro, quaestioni subjicio,* f. άσω, p. ἀνήτακα· ex ἀνὰ et ἐτάζω, *quaero, inquiro.*

'Ανέτελλε, *producebat,* a. 1. indic. act. 3. sing. ab ἀνατέλλω, *produco.*

'Ανετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab ἀνατίθημι, *impono.*

* ''Ανετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laxus:* ab ἀνίημι, *laxo.*

* 'Ανέτως, adv. *solutè, remissè, laxè.*

''Ανευ, *absque, sine,* adv. regit gen. ἄνευθεν, *procul;* ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me.*

* 'Ανευάζω, f. άσω, *evoco, clamo.*

'Ανεύθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non appositus:* ex α priv. et εὔθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *appositus, firmus.*

'Ανεύθυνα, *incomplanata,* nom. pl. neut. g. ab ἀνεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rationes non reddit.*

'Ανευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii,* ut sunt tyranni: ab α priv. et εὐθύνω, f. υνῶ, *complano, inquiro.*

* 'Ανεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non inventus.*

'Ανευρίσκω, *invenio,* f. ἀνευρήσω, p. ἀνεύρηκα a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε a. 2. inf. act. ἀνευρεῖν. Th. εὑρίσκω, *invenio.*

* 'Ανευφημέω, -ῶ, f. ήσω, *cum favore recipio:* ex ἀνὰ, vel etiam α priv. et εὐφημέω, *celebro.*

'Ανεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀναφαίνω, *appareo.* Th. φαίνω ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ἀνέφανα, 1. sing. a. 1. ind. act.

'Ανεφώνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναφωνέω, -ῶ, *exclamo,* f. ήσω, p. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *sonus.*

'Ανεχάζετο, *recedebat,* 3. sing. imperf. ind. pass. ex ἀναχάζω, *retrocedo.*

'Ανεχθέντος, *attracti,* gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνάγω, al. ab ἀνέχω. Alii pro ἀνενεχθέντος ab ἀναφέρω.

'Ανεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem,* 1. sing. praes. opt. med. à verbo ἀνέχομαι, *sustineo.*

'Ανέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret,* 3. sing. praes. opt. med. ab

'Ανέχομαι, *tolero;* 1. sing. imperf. ind. med. ἀνεσχόμην, et ἠνειχόμην, ου, ετο 1. sing. f. 1. ind. m. ἀνέξομαι 1. sing. a. 2. med. ἀνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi.* Th. ἔχω.

'Ανέχων, *sustinens,* praes. part. act. ab

'Ανέχω, *tolero, extollo.*

'Ανεχώρησα, ας, ε, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναχωρέω, *retrocedo.*

'ΑΝΕΨΙΟ'Σ, ου, ὁ, *fratris,* aut *sororis filius, consobrinus, patruelis;* ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, *consobrina:* qu. ab ἀνάπτω, *annecto:* vel ab ἐψία, *colloquium,* ut inter familiares. Angl. A NEPHEW.

'Ανέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo,* f. ξω. Th. ψύχω, f. ξω, *frigefacio.*

''Ανεῳ, *muti,* nom. pl. ab ἄνεως, *mutus.*

'Ανέῳξα, 1. sing. p. m. ind. Att. ab ἀνοίγω, f. ξω, *aperio.*

'Ανεῳγμένος, *apertus,* p. part. pass.

'Ανέωνται, *dimissi sunt,* pro ἀνεῖνται, 3. pl. p. ind. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. sub. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

'Ανέῳξα, ας, ε, *aperui,* a. 1. ind. act. ab ἀνοίγω.

''Ανεως, ω, ὁ, *silens, mutus;* ἄνεῳ, pl. qu. ab α et αἴω, *audio.*

'Ανέῳγα, 1. sing. perf. ind. med. Att. ἀνεῴχθην, et in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

'Ανῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

'Ανηβᾶν, praes. infin. act. contr. pro ἀνηβάειν ab ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco,* f. ήσω. Th. ἥβη, *pubes, juventus.*

'Ανήγαγον, ες, ε, a. 2. indic. act. Att. pro ἄνηγον, *subduxi,* vel *subduxerunt:* ab ἀνάγω.

'Ανήγγειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναγγέλλω ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass.

'Ανηγεῖσθαι, ἀντὶ τῦ διηγεῖσθαι, *narrare.* Th. ἡγέομαι, *duco.*

'Ανηδῶς, *molestè,* adv. ab α priv. et ἡδὺς, *dulcis.*

'Ανήεσαν, *redierant,* pro ἀνῄεσαν, 3. pl. imperf. ind. Att. ab ἄνειμι, *redeo.*

'Ανήῃ, Poët. pro ἀνῇ, *dimisisset,* 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

''ΑΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, *anethum,* herba παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quod citò crescat.

'Ανῆϊξα, 1. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναΐσσω, *prosilio,* q. v.

'Ανήϊον, *sursum,* vel *rursum, ibam:* ab ἀνὰ et ἤϊον.

'Ανῆκε, *remisit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀνίημι ἀνηκάμην, 1. sing. a. 1. ind. med.

'Ανήκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insanabilis;* hinc ἀνηκέστως, *insanabiliter,* adv. ex α et ἀκεστὸς quod à 3. sing. praet. ind. pass. verbi ἀκέομαι, *sano.*

'Ανηκόντιζε, *resiliit,* 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, *jaculum.*

'Ανηκουστέω, f. ήσω, *non ausculto,* et ἀνήκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui audiri non potest:* ex α priv. et ἀκούω, *audio.*

'Ανήκω, *convenio,* f. ήξω, p. ἦχα part. praes. act.

'Ανήκων, ουσα, ον, *ascendens, perveniens, elatus:* ex ἀνὰ et ἥκω, *venio.*

'Ανήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio.*

'Ανήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indomitus, contumax.*

'Ανήλθεν, *rediit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Ανηλώθην, ης, η, *absumptus sum,* 1. sing. a. 1. ind. pass. ἀνήλωκα, p. ind. act. ἀνήλωσα, *insumpsi,* a. 1. ind act. ab ἀναλίσκω, *absumo.*

'Ανήμελκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non mulgetur.* Th. ἀμέλγω, *mulgeo.*

'Ανῆμεν, *divisimus,* pro ἀνίεμεν, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi. At ἀνῆμεν, est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι, *redeo.*

'Ανήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immitis:* ex α et ἥμερος.

'Ανῆν, 1. sing. a. 2. ind. act. ab ἀνίημι, *relaxo.*

'Ανήνασθαι, a. 1. inf. m. *recusasse,* ab ἀνηνάμην, 1. sing. a. 1. ind. m. ex ἀναίνομαι, perf. ἀνήνημαι, σαι, ται.

'Ανήνεγκα, et Ion. ἀνένεικα, 1. sing. a. 1. indic. act. ab ἀναφέρω, *offero,* a. 1. ind. pass. ἀνηνέχθην, pro ἀνηνέχθην.

'Ανηνέχθησαν, *relati fuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἀναφέρω.

'Ανήνηται, *repudiavit,* 3. sing. p. ind. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

'Ανήνοθα, ας, ε, *florui,* 1. sing. p. ind. med. ab ἀνθέω, *floreo,* f. ήσω, p. ἤνθηκα, p. med. ἦνθα, et per Epenth. τῦ, ο, et Att. redupl. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος, *flos.*

'Ανήνορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, *iners:* ex α et ἀνὴρ, *vir.*

'Ανήνυτος, vel ἀνήνυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui perfici nequit.* Th. ἀνύω, *perficio.*

'Ανῆπται, *dicatus est,* 3. sing. p. ind. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

ἈΝΗ'Ρ, ὁ, *vir,* ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ, pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.

'Ανῃρέθη, *interemptus est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

Ἀνηρέψαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀνηρέπτομαι, *rapio, corripio.*

Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, *qui sustulit,* Att. ἀναραιρηκὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. ἀνῄρηνται, *dissoluti*: 3. pl. per. ind. pass. verbi ἀναιρέω, *dissolvo.*

Ἀνηριθμησάμην, 1. sing. a. 1. ind. m. ab ἀναριθμέω, *enumero,* f. ήσω. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἀνήροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inaratus.* Th. ἀρόω, *aro.*

Ἀνήρπασε, *rapuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀναρπάζω, q. v.

Ἀνηρώτων, Ion. et Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀνερωτέω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo.*

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo,* ἀνήσειν, inf. f. 1. act.

Ἀνήφθην, a. 1. ind. pass. ab ἀνάπτω, *accendo.*

Ἀνήχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀνάγω, *subduco.*

Ἀνῶ, Att. pro ἀνέω. Poët. pro ἀνίω, Ion. pro ἀνῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἀνίημι.

Ἀνθ', vid. ἀντί.

Ἄνθεα, *flores,* nom. pl. ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεῖ, *floret,* 3. sing. præs. ind. act. ab ἀνθέω, *floreo,* f. ήσω, p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt,* 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἀνθαιρέομαι. quod ab ἀντὶ, *pro,* et αἱρέω, *eligo,* a. 2. ind. act. εἷλον.

Ἀνθέλκω, fut. ξω, *contra traho,* ex ἀντὶ et ἕλκω, *traho.*

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, part. a. 2. m. Ex ἀνὰ et τίθημι, *pono.*

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, *nigella*: à floris decore.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*: ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos*: ab ἀνθέω. Sic et ἄνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ἀνθεμώδης, Poët.

Ἀνθέξομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ἀνθεξάμην, 1. sing. a. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, *adhæreo.*

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, *mentum,* acc. sing. ἀνθερεῶνα ab ἄνθος, *flos.*

ΑΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ου, ἡ, *albucum, caulis asphodeli*: q. ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonas. τοῦ ν, pro ἀθέριξ id. q. ἀθὴρ, *arista.*

Ἀνθέσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, *deposuerunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσι, dat. pl. ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθέστηκα, 1. sing. p. ind. act. ab ἀνθίστημι, *resisto.*

Ἄνθετο, *superposuit,* pro ἀνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἀνεθέμην, ου, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαι, Dor. pro ἀνθοῦσαι, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, *floreo.*

Ἀνθεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. vel Dat. pl. part. præs. act. Dor. pro ἀνθεῦσι, et hoc pro ἀνθοῦσι. ab ἀνθέω, *floreo,* f. ήσω. Th. ἄνθος, *flos.*

Ἄνθη, vel Ἄντη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, *apis*: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἴδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *floridus.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἀνθίζω, *facio florere, floribus orno.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθεινὸς, ἡ, ὸν, *floridus*: ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθιστάμενος, præs. part. med. vel pass. Ἀνθίστατο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. ab Ἀνθίστημι, *resisto*: f. ἀντιστήσω, p. ἀνθέστηκα. a. 1. act. ἀντέστησα. a. 2. act. ἀντέστην. imperf. med. vel pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ et ἵστημι, *sto.*

Ἀνθοδόκος, ου, ὁ, *canistrum*: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθολογέω, -ῶ, *flores colligo*: ex ἄνθος et λέγω, *colligo.*

Ἀνθομολογέω, -ῶ. f. ήσω. pass. -οῦμαι, *vicissim confiteor*: ab ἀντὶ et ὁμολογέω, *confiteor.*

Ἄνθορε, *exsilit*: Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀναθρώσκω. Th. θόρω, *salio.*

ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos.* Hinc ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, *flos.*

Ἀνθ' ὅτου, *quare,* interrog. et sine interrog.

Ἀνθρακεὺς, έος, vel εως, ὁ, *carbonarius.*

Ἀνθρακιὰ, ας, ἡ, *carbonum congeries*: et Ion. ἀνθρακιὴ, ης, ἡ, *pruna*: ab

ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, *carbo,* in quo ἀνθεῖ, i. e. *floret* ignis: est et *carbunculus.*

Ἀνθράξις, εος, vel εως, ἡ, *carbo,* acc. sing. ἀνθράξιν.

ΑΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa*; qu. ab ἀνθορεῖν, quia audactèr prosilit in animantes.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, *homo.*

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui auram popularem captat, hominibus placens.* Th. ἀρέσκω, *placeo.*

Ἀνθρωπέη, ης, *humana pellis.*

Ἀνθρωπεύομαι, *more hominum ago.*

Ἀνθρώπειος, εια, ειον, et Ion. ἀνθρωπήϊος, et

Ἀνθρώπινος, η, ον, *humanus.*

Ἀνθρωπείως et Ἀνθρωπίνως, *humanitèr.*

Ἀνθρωπία, ας, ἡ, *humanitas.* Th. ἄνθρωπος, *homo.*

Ἀνθρωπίζω, *homines imitor, humanitèr ago.*

Ἀνθρωπίζομαι, præs. ind. pass. *homo fio, incarnor*: undè Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθεὶς.

Ἀνθρωπικὸς, ἡ, ὸν, *humanus, a, um.*

Ἀνθρωπόγλωττος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: ab ἄνθρωπος, *homo,* et γλῶσσα, *lingua.*

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humanâ specie præditus*: ab εἶδος, *species,* et ἄνθρωπος, *homo.*

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio*: ex ἄνθρωπος, *homo,* et θύω, *sacrifico.*

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *homicida*: à κτείνω, *occido.*

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *homo*: sed ἀνθρώπως, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπους. A sursum aspiciendo: Scap.

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος, *homo,* et φάγω, inusitat. *edo, comedo.*

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hominis naturam habens.* Th. φύω, *nascor.*

Ἀνθυπατεία, είας, ἡ, *proconsulatus.*

Ἀνθυπατεύω, *proconsul sum,* f. εύσω. p. ἠνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, *proconsul*: ex ἀντὶ, *pro,* et ὕπατος, ου, ὁ, *consul, quia penes illum Romæ erat summa potestas*: ex ὕπατος, η, ον, *summus, supremus*; hocque iterum ab ὑπὲρ, *super.*

Ἀνθυφαιρέω, *subduco, ex proportione subduco.*

Ἀνθ' ὧν, *quapropter*: ex ἀντὶ et ὃς, ἡ, ὃ.

ΑΝΙ'Α, ας, ἡ, *tristitia, mæror*: ab אניה.

Ἀνιάω, -ῶ, *molestiâ* vel *mærore afficio.* Ἀνιάζω, id. Ἀνιασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *tristis,* comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος, et ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρέστερος, comp. *reperitur.*

Ἀνιᾶσι, *sursum jaciunt.* Att. pro ἀνιεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, *ascendunt,* Ion. pro ἀνεῖσι. 3. pl. præs. ind. act. ab ἄνειμι, *ascendo.*

Ἀνίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insanabilis, immedicabilis*: ex α priv. et ἰάομαι, *medeor.*

Ἀνιάτως, adv. *insanabilitèr*: ab ἀνίατος, *insanabilis.*

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non sanatus*; item *insanabilis.* Th. idem.

Ἀνίαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *streperus*: ab α intens. et ἰαχέω, *clamo.*

Ἀνιδρωτὶ, adv. *sine sudore,* vel *labore*: ab α pr. et ἱδρὼς, *sudor.*

Ἀνίδρωτος, ου, ὁ, *qui est sine sudore.* Xenoph.

Ἀνίει, *solvebat, remittebat,* 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. quasi ab ἀνιέω, priusquam transit in μι, secundæ conjugationis.

Ἀνιείην, ης, η, præs. opt. act. ab ἀνίημι, *incito.*

Ἀνίεις, 2. sing. imperf. ind. act. quasi ab ἀνιέω.

Ἀνιεὶς, ἰέντος, ὁ, et in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνιέειν, Ion. pro ἀνιέναι, *laxare:* ab ἀνίημι, quod vide.

Ἀνιερόω, ῶ, *sacrificio,* f. ώσω. p. ωκα. ab ἀνὰ et ἱερὸς, *sacer.*

Ἀνίεσκε, Poët. pro ἀνίει, 3. sing. imperf. ind. act. ἀνίην, ης, η, Poët. ἀνίεσκεν, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιεῦνται, Dor. et Ion. pro ἀνιῶνται, 3 pl. pr. ind. verbi ἀνιάομαι, quod ab ἀνιάω, pro ἀνίημι.

Ἀνιηθεὶς, a. 1. part. paff. ab ἀνιάω.

Ἀνίημι, *relaxo, remitto, dimitto:* f. ἀνήσω. p. ἀνεῖκα. a. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *dimittam,* part. præf. act. ἀνιεὶς, ἰέντος, a. 2. act. part. ἀνεὶς, ἕντος, præs. part. paff. ἀνιέμενος. a. 1. ind. paff. ἀνέθην, ης, η, *laxatus fui.* Th. ἵημι, *laxo, remitto.*

Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, pro ἀνιαρὰ, Ion. *molesta,* nom. pl. n. g. ab ἀνιαρὸς, *tristis.*

Ἀνιηρέστατον, *difficillimum,* superl. Ion. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρός.

Ἀνιήσεαι, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνιήσῃ. Ἀνιήσειε, 3. sing. a. 1. opt Æol. Ἀνιήσῃ, *molestet,* 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἀνιάω, *molesto.*

Ἀνίησι, *remittit,* 3. sing. præf. ind. act. ab ἀνίημι.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando.*

Ἀνίκατος, Dor. pro Ἀνίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invictus:* ex α et νικάω, *vinco.*

Ἀνίλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *immisericors:* ex α et ἵλαος, Att. ἵλεως, *misericors.*

* Ἀνιμάω, *extraho,* ex ἀνὰ et ἱμάω, *haurio.*

Ἀνίον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, *habena.*

Ἀνιόντα, *orientem,* a. 2. part. m. g. ab ἄνειμι, quod ex ἀνὰ et εἶμι, *eo.* Ἀνιοῦσαν, *redeuntem,* part. f. g.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga.*

Ἄνιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine equis:* ex α et ἵππος, *equus.*

Ἀνίπταμαι, *avolo, subvolo.*

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illotus:* ex α et νίπτω. Hinc

Ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes.*

ΑΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, *anisum.* An quod flatus ἀνίησιν, i. e. *laxat?* An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia?*

Ἀνιστάμενος, ὁ, præf. part. paff. ἀνιστάναι, præf. inf. act. ἀνίστη, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀνίστημι, *excito,* f. ἀναστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην. imperat. ἀνάστα, et ἀνάστηθι. sub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, ἀν. f. 1. m. ἀναστήσομαι. Ἀνίστω pro ἀνίστασο, *surge.* Att. imp. præf. paff. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἀνίσχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus.*

Ἀνίσχω, *attollo,* ον, ονος, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ, præs. imp. med. ἀνίσχου. Ion. ἀνίσχεο, *te contine:* ab ἴσχω pro ἔχω, *teneo, habeo.*

Ἀνιχνεύω, *pervestigo:* ab ἰχνεύω, *vestigo.*

Ἀνιώμεθα, *mæremus,* 1. pl. præs. ind. paff. ab ἀνιάω. præf. opt. paff. ἀνιῳμένη, -ώμην, ᾧο, -ῷτο, ᾧο.τε, ῷντο. Th. ἀνία, *mæror.*

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia.*

Ἀνιὼν, όντος, ὁ, a. 2. act. part. ab ἄνειμι.

Ἀνιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.

Ἄννα, ἡ, *Anna,* nom. mul. Hebr. *Gratiosa.*

Ἄννας, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

Ἀννεῖν, Poët. pro ἀνύειν. Nam ἄνω diximus, et ἀνύω. Hinc metri causâ pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio.*

Ἀννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus;* ab α et νεφέλη, *nubes, nebula.*

Ἄνοδος, ου, ἡ, *via sursum ferens.* Item adj. ὁ ϗ ἡ, *invius:* ex α et ὁδὸς, *via.*

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *non compos mentis, stultus:* ab α priv. et νοήμων, *prudens.*

Ἀνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *demens:* hinc a v. ἀνοήτως, *imprudenter:* ex α priv. et νοέω, *cogito.*

Ἄνοια, ας, ἡ, *amentia:* ab ἄνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amens:* ex α priv. et νόος, *mens.*

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio, reseratio:* *janua,* 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι. 1. sing. perf. paff. verbi.

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, et Ἀνοίγνυμι, *aperio.* part. præf. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳχα. Att. pro ἀνέῳχα, a. 1. ἀνέῳξα, et ἤνοιξα, inf. ἀνοῖξαι, p. paff. ἀνέῳγμαι, et ἤνοιγμαι, a. 1. ἠνεῴχθην, et ἀνεῴχθην, 3. pl. ἀνεῴχθησαν, f. 2. paff. ἀνοιγήσομαι, p. m. ἀνέῳγα, part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th. οἴγω, *aperio.*

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, *amentia.*

* Ἀνοικισμὸς, ου, ὁ, *instauratio.*

Ἀνοικοδομέω, -ῶ, *restauro:* f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, *domus,* et δέμω, *struo.*

Ἄνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extorris:* ex α et οἶκος, *domus.*

Ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, *apertus, apertilis:* ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. ind. paff. verbi ἀνοίγομαι.

* Ἀνοιμώζω, f. ξω, *ingemisco.*

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. paff. ab ἀνοίγω, *aperio.*

Ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio, reseratio:* item *ostium:* ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. ind. paff. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίσω, *referam,* f. 1. ind. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. sing. præf. opt. paff. ab ἄνομαι, *perficior.*

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria:* ex α et ὄλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *beatus.*

Ἀνολβέστερος, *infelicior,* comp. ab ἄνολβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix.* Th. ὄλβος, ου, ὁ, *felicitas.*

Ἀνολεθρὸς, et ἀνώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exitio et damno immunis:* ab α et ὄλεθρος, *perditio.*

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior.*

Ἄνομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imbribus carens:* ab α et ὄμβρος, *imber.*

Ἀνομέω, *iniquè ago,* f. ήσω, p. ηκα. Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, *peccatum.*

Ἀνομία, ας, ἡ, *discrepantia à lege, iniquitas:* ex α et νόμος, *lex.*

Ἀνόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis:* ex α et ὅμοιος, *similis.*

Ἄνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, sceleratus:* hinc

Ἀνόμως, adv. *sine lege:* à νόμος.

Ἀνόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inutilis, injucundus.*

Ἄνοος, ἄνους, ὁ ϗ ἡ, *amens:* ab α et νόος, *mens.*

ΑΝΟΠΑΙΑ, seu ἀνοπαῖα, ἡ, *ΑΝΟΡΑΙΑ*, avis species, ab α et ὄπτομαι vel אנפה.

* Ἄνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inermis.*

* Ἀνόπλως, *more inermium.*

Ἀνορία, ας, ἡ, Dor. pro ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo, strenuitas:* quod ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνορθόω, -ῶ, *surrigo, sursum erigo:* f. ώσω. p. ἀνώρθωκα, a. 1. ἀνώρθωσα, imperat. ἀνόρθωσον, ἄτω, a. 1. paff. ἀνωρθώθην, vel θωθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et ὀρθόω, *erigo.*

Ἀνόρουσε, *surrexit,* a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀνορούω, f. ύσω. p. ἀνόρουκα quod ab ὀρούω, *impetum do.*

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, a. 1. act. part. ἀνορύξῃς, *refodias,* 2. f. a. 1. sub. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non sanctus, scelestus*: comp. ἀνοσιώτερος, superlat. ἀνοσιώτατος. Ex α et ὅσιος, *sanctus*.

Ἄνοσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis à morbis*: ab α et νόσος, *morbus*.

Ἀνόστεος, ὁ ϗ ἡ, *inossis, sine osse*: ex α pr. et ὀστέον, ου, *ossis*.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex α et νόστιμος, *qui redire potest, rediturus*.

Ἄνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reditûs expers*: ab α et νόστος, *reditus*.

Ἀνούατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine auribus*. Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας, τὸ, *auris*.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *repudians admonitionem*: ex α priv. et νουθετεῖν, *admonere*.

Ἄνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *amens*: ex α et νόος, νοῦς.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος, q. v.

Ἀνούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non vulneratus*. Ἀνουτητὶ, adv. *sine vulnere*. Th. οὐτάω, *vulnero*.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia*: ab ἀνέχομαι, *tolero*.

* Ἀνόχυρος, *non munitus*.

Ἄνστα, et Ἄνσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *surge*, 2. sing. a. 2. imp. act.

Ἀνστὰς, *qui surrexit*, Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνίστημι, a. 2. ind. act. Ἀνστήμεναι. Att. et Dor. pro ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m.

Ἄνστησον, a. 1. imp. act. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, *surrexerunt*, pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. 3. dual. ab ἀνίστημι, *surgo*.

Ἀνστρέφεται, *percurrit*, pro ἀναστρέφεται, 3. sing. præs. ind. pass. à στρέφω, *verto*.

Ἀνσχεθέειν, *emergere*, inf. ab ἀνσχεθέω, Poët. pro ἀνίσχω, *emergo*.

Ἄνσχεο, *tolera*, Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, 2. sing. a. 2. imp. m. ab ἀνέχω, *tolero, sustineo*.

Ἀνσχετὸς, Poët. pro ἀνασχετὸς, *tolerabilis*.

Ἀνσχήσεσθαι, *toleraturus*, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, σχέω, vel ἔχω.

Ἄνσχοιτο, *toleraret*, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. ab ἀνέχω.

Ἀντ', pro ἀντὶ, *è regione*.

Ἄντα, *coram, è regione*.

Ἀνταγωνίζομαι, *decerto, repugno*: f. ίσομαι, p. ἀντηγώνισμαι, a. 1. m. ind. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ et ἀγωνίζομαι. Hinc Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo certat*, acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

* Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *adversarius*.

Ἀνταγώνιστος, ου, ὁ, *æmulus, certator*.

Ἀνταείρω, Ion. pro ἀνταίρω, *adversus aliquem quid tollere, sc. ei opponere*: ex ἀντὶ et αἴρω, *tollo*.

Ἀντάεις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, *contrarius, inimicus*: ab ἄντην, *contra*.

Ἀνταίρω. Vide ἀνταείρω.

Ἀντακαῖοι, ων, οἱ, *ingentia cete*, Ion. κήτεος γένος.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, *compensatio*: ab ἀντὶ et ἀλλάττω, *commuto*.

Ἀνταμείβετο. Dor. pro ἀντημείβετο. 3. sing. imp. ind. pass. ab ἀμείβομαι.

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, *compensatio*.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati*: et ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid*: ab ἀντάω, *occurro, obvius fio*.

Ἀνταναιρέω, fut. ήσω, *vicissim aufero*.

Ἀνταναίρω, fut. αρῶ, *contra destruo, demolior*.

Ἀνταναπληρόω, -ῶ, *vicissim expleo*: f. ώσω. p. ἀνταναπεπλήρωκα ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*.

Ἀντανασῆσαι, *contra excitare*, a. 1. inf. act. ab ἀντανίστημι ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Ἀντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι, ab Ἀντήνωρ, *Antenor*, nom. viri.

Ἀντάξιος, ία, ιον, *existimatione par, æqualis pretii*: ab ἀντὶ, *contrà, æquè*, et ἄξιος, *dignus*.

Ἀνταποδίδωμι, *retribuo, vicissim reddo*: f. ἀνταποδώσω, p. ἀνταποδέδωκα, a. 2. ind. act. ἀνταπέδων, inf. a. 2. act. ἀνταποδοῦναι, a. 1. ind. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι, *do*.

Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ab ἀνταποδίδωμι. Undè et

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*; ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius, retributivus*.

Ἀνταποδοῦναι, vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποκρίνομαι, *ex adverso respondeo*, a. 1. ind. pass. ἀνταπεκρίθην, inf. a. 1. pass. ἀνταποκριθῆναι, f. 1. ind. pass. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et κρίνω.

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, *mutua responsio*.

Ἀνταποστέλλω, *remitto*.

Ἀντάπτεσθαι, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere*.

Ἄντάρσις, εως, ἡ, *insurrectio*. ἀντάρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contra regem, rebellis*: ab ἀντὶ et αἴρω, *tollo*.

* Ἀνταύγεια, ας, ἡ, *lucis reflexio*.

Ἀντάυω, f. ύσω, a. 1. ἀντήυσα, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo*: ab ἀντὶ et αὔω, *clamo*.

Ἀντάω, *obviam eo*, f. ήσω, p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἀντεβόλησα, ας, ε, *nactus* (vel *assequutus*) *sum*, a. 1. ind. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio*; ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*: ab ἀντὶ, ἐν, et καλέω, *voco*.

Ἀντεδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ind. med. ab ἀντιδεξιόομαι, *dextram porrigo*.

Ἀντείλας, Poët. pro ἀνατείλας, *oriri fecisti*, 2. s. a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.

Ἄντεινον, *extende*, Dor. pro ἀνάτεινον, a. 1. imp. act. 2. sing. verbi ἀνατείνω. Ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, a. 1. inf. act. Poët. Th. τείνω, *tendo*.

Ἀντείνω, pro ἀνατείνω, Doricè.

—αντειος terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δαιάντειος, à Δείας.

Ἀντειπεῖν, *contradicere*. item *loqui vicissim*, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω. a. 2. ind. act. ἀντεῖπον, a. 1. ind. act. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ et ἔπω, *dico*.

Ἀντειρέσθαι, *vicissim interrogare*, præs. inf. med. verbi ἀντείρομαι, *vicissim interrogo*. Th. εἴρω.

Ἀντεισάγω, fut. ξω, *vicissim introduco*.

Ἀντεκδραμόντες, *contra occurrentes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω quod ab ἀντὶ, ἐκ, et τρέχω, *curro*.

* Ἀντεκκόπτεσθαι, *vicissim exscindere*.

Ἀντέκλινεν, *ex adverso innuebat*, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀντικλίνω, ex ἀντὶ et κλίνω.

Ἀντεκτείνω, idem quod.

Ἀντεκτίω, fut. ίσω, *vicissim luo, rependo*. Hinc

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, *repensio, mulcta*. Th. τίω, *punio*.

Ἀντέλεγεν, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀντιλέγω.

Ἀντέλλοισα, Dor. et per Sync. pro ἀνατέλλουσα, *exoriens*, fem. gend. præs. part. act. ab ἀνατέλλω, *oriri facio*. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, *oriuntur*, 3. pl. præs. ind. act. ab eodem.

Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio unius in locum alterius*: ab ἀντεμβάλλω.

Ἀντεμπλῆσαι, *vicissim implere*, a. 1. inf. act. ab ἀντὶ et ἐμπλήθω.

* Ἀντέξειμι, *contra exeo, sparsim vagor*.

Ἀντεξεταστικὸς, οῦ, ὁ, *contrà quæsitor*: ab

Ἀντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, et ἐτάζω, *quæro*.

* Ἀντεπάγω, fut. ξω, *adversùm tendo*.

Ἀντιπεξῄεσαν, Att. pro ἀντιπεξῄεισαν, *in occursum ierant*, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντιπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Ἀντιπιμελέομαι, -οῦμαι, *vicissim curam gero*. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἀντίπνειν, *contra spirabat*, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, cum ν ἐφελκ. ex ἀντὶ et πνέω, *spiro*.

Ἀντιῤῥαστὴς, οῦ, ὁ, *rivalis*: ab

Ἀντιῤῥάω, -ῶ, *redamo, sum rivalis*: part. præs. pass. ἀντιῤῥώμενος. Ab ἀντὶ et ἐράω, *amo*.

Ἀντερείδω, *inhæreo*, f. είσω. p. ἀντήρεικα.

Ἀντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, *contradico*: ex ἀντὶ et ἐρέω, *dico*.

Ἀντερείσαις. Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, *vicissim firmo*. Th. ἐρείδω, *firmo*.

Ἀντερύσασθαι, *rependi*, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ et ἐρύω, *libero, traho*.

Ἀντερώμενος, η, ον, *qui redamatur*, part. præs. pass. ab ἀντεράω, *redamo*.

Ἄντεσθαι, *supplicare, obviam ire*: præs. inf. med. ab ἄντομαι.

Ἀντέστην, et in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. act. ab ἀνθίστημι, *resisto*.

Ἀντεστραμμένος, η, ον, *in contrarium versus*. part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. *vice versâ*.

Ἀντέτακται, Poët. pro ἀνατέτακται, *circumjectus est*, 3. sing. perf. ind. pass. Ἀντέτανε, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. ab ἀντιτείνω, *contrà intendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἀντετέτρηνα, ας, *transfixi*: a. 1. ind. act. ab ἀντὶ et τετραίνω, *perforo*.

Ἀνθέτευς, *ejusdem anni*, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀντετέτυξο, *similis eras*: 2. pers. s. plusq. p. ind. pass. ex ἀντὶ, *æquè*, et ἐτέτυγμην, 1. sing. plusq. perf. ind. pass. à τεύχω, *sum*.

Ἀντεύκρατος ζώνη, *Zona temperatæ opposita*, Laërt. ab ἀντὶ et εὔκρατος. Th. κεράννυμι, *tempero*.

Ἀντεφέροντο, *ferebantur*, 3. pl. imp. ind. pass. ex ἀντὶ et φέρω, *fero*.

Ἀντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à φιλέω, *amo*.

Ἀντέχομαι, *adhæreo, sublevo*, cum gen. imp. ἀντεχόμην, f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ et ἔχω, *teneo, habeo*.

Ἀντέχρησε, *suffecit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, *do mutuò*.

Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, *detineo*.

Ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *obviam eo*, quod vide.

Ἀντήδην, *simpliciter*, adv. ab ἄντα.

Ἀντημείβετο, *respondebat*, 3. sing. imp. ind. med. ab ἀντὶ et ἀμείβομαι, *respondeo*.

Ἄντην, adv. *coram, ex adverso*, Th. ἀντὶ.

Ἀντήνωρ, ορος, ὁ, *Antenor*, nom. propr. viri. Hinc Ἀντηνορίδαι, *Antenoridæ*.

Ἀντήρης, ὁ καὶ ἡ, *qui vicissim remigat*, et per Metaph. *quicquid vicissim datur*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ et ἐρείδω, *firmiter fulcio, innitor*.

Ἀντήρισα, ας, ε, *certavi*: a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω, *contendo cum aliquo*. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἄντησις, εως, ἡ, *supplicatio*: ab ἀντάω, vel ἀντέω.

Ἀντηχοῦσης, gen. præs. part. act. f. g. ab ἀντηχέω, *resono*: ex ἀντὶ et ἦχος, *sonus*.

ἈΝΤΙ', *pro, contrà*: in compos. sæpè comparationem significat.

Ἀντία, adv. *ex adverso, contrà*, acc. pl. neut. gend. ab ἀντίος. Th. ἀντὶ.

Ἀντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. vide ἀντιάζω.

Ἀντιάομαι, vel ἀντιάζω, præs. ind. *intersum, occurro*: vide in ἀντιάω.

Ἀντιάνειρα, *virago, viris æquiparanda*; ab ἀντὶ et ἀνὴρ, *vir*.

Ἀντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. masc. gend. ἀντιάσαις, Æol. idem.

Ἀντιάσειν, *occursurum esse*, f. 1. inf. act. ab

Ἀντιάω, -ῶ, *occurro obviàm venio*: f. άσω, p. ἠντίακα, ab ἀντὶ. Ἀντιάζω, idem.

Ἀντιαχεῦσι, Dor. et Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, *ex adverso respondent*: ex ἀντὶ et ἰάχω.

Ἀντιβαίνω, *resisto, adversor*: ab ἀντὶ et βαίνω, *eo*.

Ἀντιβάλλω, *sermonem cum aliquo confero*. f. αλῶ. p. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ et βάλλω.

Ἀντιβεβόληκα. Vide ἀντιβολέω.

Ἀντιβῆναι, *repugnare*: a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

Ἀντιβίην, Ἀντιβία, et Ἀντιβίως, *contrà, obviam*, adv.

Ἀντίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ἀντίβιος, ία, ιον, *adversus*, in dat. pl. ἀντιβίοισι· ex ἀντὶ, et βία, *vis*.

Ἀντιβολέω, -ῶ, *occurro*; item *nanciscor*, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præs. ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. act. ἀντιβολῆσαι.

Ἀντιγεγωνέω, -ῶ, fut. ήσω, *reclamo*: ab ἀντὶ et γέγωνα, quod vide.

Ἀντιγενίδας, ου, ὁ, *Antigenides*, nom. propr.

Ἀντιγηροτροφέω, -ῶ, *vicissim in senectute alo*: ab ἀντὶ et γηροτροφέω, quod à γῆρας, *senectus*, et τρέφω, *alo*.

Ἀντιγνωμονέω, -ῶ, fut. ήσω, *contrà sentio, dissentio, refragor*: ab ἀντὶ et γνώμων. Th. γινώσκω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, *contra scriptio*. Th. γράφω.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *alterius loco in cœna suffectus*: ab ἀντὶ et δεῖπνον, *cœna*.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, *contrario animo affectus*, præs. part. pass. masc. gend. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Ἀντιδίδοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀντιδίδωμι, *do vicissim, rependo*.

Ἀντιδικέω, *ad causam occurro, judicio contendo*, f. ήσω. p. ηκα. Hinc

Ἀντίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversarius*: ex ἀντὶ et δίκη, *jus, lis*.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, *retributio, remuneratio*: et

Ἀντίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *datus*, item *ANTIDOTUM*, vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, *donum dono relatum*.

Ἀντίζεσθαι, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθίζεσθαι, *castra castris opposita habere*. Th. ἵζω.

Ἀντίη, *adversa*, Ion. pro ἀντία, q. v. ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, *impono*.

Ἀντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinus, æqualis Deo*: ex ἀντὶ, *æquè*, et θεὸς, *deus*.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, *oppositio*: et

Ἀντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *oppositus*: ab ἀντίθημι, *impono*.

Ἀντιθευσόμενος, η, ον, *qui contra aliquem est cursurus*: f. 1. med. part. à θέω, *curro*.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repono*.

Ἀντίθροος, ὁ καὶ ἡ, *vicissim* (vel *contrà*) *sonans*: ab ἀντὶ et θρόος, *sonus*.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *januæ oppositus*: ex ἀντὶ et θύρα, *janua*.

Ἀντικαθήμενος, *obsidens, oppugnans*.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ττομαι, fut. ξομαι, *commuto*.

Ἀντικάτησθαι, Ion. pro ἀντικάθησθαι, *è regione alicujus sedere*: ex ἀντὶ et κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, *sedeo*.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, *castra castris opposita habere*. Ἀντικατιζόμενος, Ion. pro -ήμενος, et hoc pro -όμενος, præs. part. m. à καθίζω.

Ἀντικαθίστημι, *resisto*, præs. inf. ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, κατὰ, et ἵστημι, *sto*.

'Ἀντικαλέω, -ῶ, *vicissim invito*, f. ἔσω et ήσω, p. ἀντικέκληκα, vel κα a. 1. ind. act. ἀντικάλεσα, vel σα. Th. καλέω, *voco, invito.*

'Ἀντικαταλλάττω, *comparo.* Th. ἀλλάττω.

'Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio:* ab ἀντὶ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἔχω, *habeo.*

* 'Ἀντικατασκευάζω, *contrà struo.*

'Ἀντίκειμαι, *opponor*, f. ἀντικείσομαι præs. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, *adversarius:* ex ἀντὶ et κεῖμαι, *jaceo.*

* 'Ἀντικηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo.*

'Ἀντικιχράω, -ῶ, *vicissim commodo:* ab ἀντὶ et κιχράω.

'Ἀντικρίνομαι, f. οῦμαι, *judicio contendo contra aliquem.*

'Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, *è regione*, *CONTRA*, *adversus*, cum gen. adv. Th. ἀντὶ, *contra.*

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, *contrà vel vicissim funero:* ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα, ων, τὰ, *exsequiæ, inferiæ, justa.*

'Ἀντικύρινον, ου, τὸ, *helleborus*, sic dictus ab Anticyra insula.

'Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, *consequutus (vel nactus) sum*, pro ἀντικυρήσας, a. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.

'Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, *apprehensio:* ab ἀντιλαμβάνομαι, *apprehendo.*

'Ἀντιλάβοις, *vicissim accipias*, 2. pers. sing. a. 2. opt. act. ab

'Ἀντιλαμβάνω, *vicissim accipio;* ἀντιλαμβάνομαι, *suscipio, libero, juvo*, cum genetivo, *opitulor;* f. 1. med. λήψομαι a. 2. med. ἀντιλαβόμην, ου, ετο ab ἀντὶ et λαμβάνω, *capio.*

'Ἀντιλάμπω, *resplendeo.* Th. λάμπω, *luceo.*

'Ἀντιλέγω, *contradico*, f. ξω, p. χα imperf. ind. act. ἀντέλεγον p. ind. m. ἀντιλέλογα, cum dat. ex ἀντὶ et λέγω, *dico.*

'Ἀντιληπτέον, *suscipiendum*, adj. verbale: ab ἀντιλαμβάνω, *suscipio.*

'Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, *defensor, adjutor.*

'Ἀντίληψις, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium:* ab 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι, *opitulor.*

'Ἀντιλογία, ας, ἡ, *contradictio, in jure disceptatio, et causæ dictio* ex ἀντὶ et λέγω, *dico.*

'Ἀντιλοιδορέω, -ῶ, *convicium regero;* imperf. ind. act. ἀντελοιδόρουν, -ει p. [illegible] ἀντιλελοιδόρηκα. Th. [illegible] *maledicus.*

'Ἀντίλοχος, ου, ὁ, *Antilochus*, nomen [illegible]

[illegible] *vicissim molesto* [illegible] ex ἀντὶ et λύπη. Hinc

'Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, *molestia vicissim exhibita.*

'Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium.* Th. λύω, *solvo.*

'Ἀντιμαρτυρέω, *contrarium testor*, f. ήσω, p. ηκα.

'Ἀντιμαχητὴς, ου, ὁ, *oppugnans*, vel *qui pugnat contra aliquem:* ex ἀντὶ et μάχομαι, *pugno.*

'Ἀντιμεθίσταται, *in locum alterius constituitur:* ex μετὰ et ἵστημι, *sto, statuo.*

'Ἀντιμελίζω, *contra modulor:* ab ἀντὶ et μέλος, *carmen modulatum.*

'Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, *commutatio, mutatio in contrarium.*

'Ἀντιμετρέω, -ῶ, *vicissim metior, rependo*, f. ήσω, p. ἀντιμεμέτρηκα a. 1. ind. act. ἀντιμέτρησα f. 1. ind. pass. ἀντιμετρηθήσομαι ex ἀντὶ et μέτρον, *mensura.*

'Ἀντίμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis, æmulus.* Th. μιμέομαι, *imitor.*

'Ἀντιμισθία, ας, ἡ, *compensatio, remuneratio:* ex ἀντὶ et μισθὸς, *merces.*

'Ἀντιξοεῖν, *repugnare*, Poët. pro ἀντιξοεῖσθαι. Hinc ἀντίξοος, ὁ καὶ ἡ, *contrarius.*

'Ἀντίον, ου, τὸ, *liciatorium.* Est et *malus*, qui similis liciatorio. Item adv. *ex adverso:* ab

'Ἀντίος, α, ον, *adversus:* ab ἀντὶ, *contra.*

'Ἀντιοῦσθαι, *adversari*, præs. infin. verbi

'Ἀντιόομαι, οῦμαι, *adversor;* a. 1. indic. pass. ἀντιώθην. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Ἀντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia*, nomen urbis.

'Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, *Antiochensis.*

'Ἀντιόων, et in fœm. g. ἀντιόωσα, *occurrens*, Poët. pro ἀντιῶν, et ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Ἀντιόωντο, pro ἀντιάοιντο, et ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντὶ, *contra.*

'Ἀντίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *adversarius in luctâ, æmulus:* ex ἀντὶ et πάλη, *lucta, luctatio.*

'Ἀντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus*, 1. pl. ind. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω undè et

'Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio.*

'Ἀντιπαράγω, *retribuo, copias hostibus oppono, resisto*, f. ξω. Th. ἄγω, *duco, ago.*

'Ἀντιπαρακαλέω, -ῶ, *è diverso cohortor.*

'Ἀντιπαρασχεῖν, *retribuere*, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, *habeo.*

'Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà instructa:* ab

'Ἀντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo:* ab ἀντὶ, παρὰ, et τάττω, *ordino, instruo.*

'Ἀντιπαρέρχομαι, *ex adverso prætereo*, Luc. x. 33. *supervenio.* Sap. Solomon. xvi. 10. f. 1. med. ἀντιπαρελεύσομαι a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον ex ἀντὶ, παρὰ, et ἔρχομαι, *eo, venio.*

'Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. *Vice omnium.*

'Ἀντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

'Ἀντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adversatur:* ex ἀντὶ et πατὴρ, *pater.*

'Ἀντιπέραιος, *ex adverso situs:* ἀντιπέραια, *loca ex adverso sita:* ἀντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ et πέραν, *ultrà, trans.*

'Ἀντιπεριβάλλω, fut. αλῶ, *ex adverso cingo.* Th. βάλλω, *jacio.*

* 'Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, *stratagema, quum hostes alibi detinentur:* ab

* 'Ἀντιπερισπάω, -ῶ, f. άσω, *retraho.*

'Ἀντιπεριΐσταται, *degenerat:* ex ἀντιπεριΐστημι.

'Ἀντιπεφάσθαι, *contrà vel loco alterius occidi*, præt. inf. pass. ab ἀντὶ et πέφαμαι, perf. ind. pass. verbi inus. φάω, *occido.*

'Ἀντιπίπτω, *obnitor*, f. ἀντιπεσοῦμαι, p. ἀντιπέπτωκα ex ἀντὶ et πίπτω, *cado.*

'Ἀντιπληρόω, *expleo*, f. ώσω ex ἀντὶ et πληρόω, *pleo, impleo.*

'Ἀντιπνεῖν, *resflare*, præs. inf. act. ex ἀντὶ et πνέω, *spiro, flo.*

* 'Ἀντίπνοια, οίας, ἡ, *flatus adversus.*

* 'Ἀντιποιέομαι, οῦμαι f. 1. med. ήσομαι, *contra fio.*

* 'Ἀντιποίησις, εως, ἡ, *studium alicujus rei comparandæ*, ut ἀρετῆς.

'Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*, cum gen. *assequi conans, affectans*, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

'Ἀντιπολεμέω, fut. ήσω, *resisto:* hinc

'Ἀντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος, ὁ καὶ ἡ, *hostis, in bello adversarius.* Th. πόλεμος, *bellum.*

* 'Ἀντίπολις, εως, ἡ, *urbs adversariæ urbi opposita.*

'Ἀντίπορος, ου, ὁ, *oppositus, è regione positus;* ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα, p. indic. med. verbi ἀντιπείρομαι.

'Ἀντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens;* nom. plur. ἀντίποδες, *ANTIPODES:* ab ἀντὶ et πούς, *pes.*

'Ἀντιπράττω, *obsisto*, fut. ξω, perf.

ἀντιπέπραχα· ex ἀντὶ et πράττω, *facio.*

Ἀντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari.* Th. πράσσω, *facio.*

Ἀντιπροῄεσαν, *obviam prodierant,* Att. pro ῄεσαν, 3. plur. plusq perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. ab ἀντιπρόειμι. Th. εἶμι seu ἴω, *eo.*

Ἀντιπρόσωποι, οἱ, *se mutuò aspicientes.*

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ κ ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam:* ex ἀντὶ et πρῶρα, *prora, frons navis.*

Ἀντίπτωμα, ατος, τὸ, *ruina:* ex ἀντιπίπτω.

Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio:* ab

Ἀντιῤῥέω, *contradico:* ex ἀντὶ et ῥέω, *dico.*

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio.* Th. σηκὸς.

Ἀντισθένης, ου, ὁ, *Antisthenes,* nomen propr.

Ἀντιστὰς, άντος, ὁ, *ex adverso stans,* a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι, *sto.*

* Ἀντίστασις, ἡ, *resistentia.*

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, *adversæ factionis homo.* Hinc ἀντιστατέω, -ῶ, *adversor.* Th. idem.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ κ ἡ, *è regione oppositus;* item *æqualis.* Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè opposita collocatio.* Ἀντιστοιχέω, -ῶ, *oppositus sum è regione.* Ἀντιστοίχως, adv. *oppositâ serie:* ab ἀντὶ et στοῖχος. Th. στείχω, *ordine incedo.*

Ἀντίστομος, ου, ὁ κ ἡ, *adversam frontem habens:* ex ἀντὶ et στόμα, *os.*

Ἀντιστρατεύομαι, *repugno,* f. εύσομαι, p. pass. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατὸς, *exercitus.*

* Ἀντιστρατοπεδεύω, *ex adverso castra metor:* ex ἀντὶ et στρατόπεδον, *castrum.*

Ἀντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν· ἀντίσχεσθε, *opponite,* 2. plur. præs. vel imperf. imperat. med. verbi ἀντίσχω.

Ἀντιτάσσομαι, η, εται, *ordine me oppono, obedire recuso, resisto,* f. άξομαι, p. ἀντιτέταγμαι· ex ἀντὶ et τάσσω. Indè ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem:* item *repugnantia.*

Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, *acies sic instructa.*

Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.*

Ἀντιτείνειν, præf. inf. act. *contrà tendere:* ex ἀντὶ et τείνω.

Ἀντιτίειν, præf. inf. act. ex ἀντὶ et τίω, *luo.*

Ἀντιτίθημι, *resisto, retribuo, op-*

pono, loco alterius pono, ex adverso statuo. Th. τίθημι.

Ἀντιτιμάω, f. ήσω, *vicissim honoro, dignum dico* vel *statuo.*

Ἀντίτομον φάρμακον, est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores, et vim: ex ἀντὶ et τέτομα, p. indic. med. verbi τέμνω, *seco.*

Ἀντίτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *vicissim punitus:* ex ἀντὶ et τίω, *punio, luo.*

* Ἀντίταγμα, τὸ, *agmen quod alii agmini opponi potest.*

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typo respondens:* ex ἀντὶ et τύπτω, *percutio, tundo.*

* Ἀντίτυπος, ὁ κ ἡ, *ictum repellens.*

Ἀντιτύχοις, *consequaris,* 2. sing aor. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ et τυγχάνω, *assequor.*

Ἀντιφερίζειν, *obviam se offerre, contendere,* præf. inf. act. ex ἀντὶ et φέρω, *fero.*

Ἀντιφερίξαι, *obviam se obtulisse, contendisse,* Poët. et Dor. pro ἀντιφερίσαι, a. 1. infin. act. ab ἀντιφερίζω.

Ἀντιφέρομαι, *resisto, obviam me fero, repugno,* præf. infin. med. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω, *fero.*

Ἀντίφθεγμα, τὸ, *echo:* ex ἀντὶ et φθέγγομαι, *sonum edo.*

* Ἀντιφιλονεικέω, fut. ήσω, *cum aliquo contendo, contra rixor.*

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus,* nomen propr.

Ἀντιφυτεύω, *vicissim gigno,* fut. εύσω, perf. κα· ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω, *nascor.*

Ἀντιφωνέω, f. ήσω, *alternatim respondeo.*

Ἀντιφωνὴ, ῆς, *Antiphona.* Th. φωνὴ, *vox.*

Ἀντιχρᾶν, *sufficere,* præf. inf. ex ἀντὶ et χράω, *mutuum do.*

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus.*

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, *Antichristus, Christo adversarius.*

Ἀντιωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντλέω, -ῶ, *haurio;* præf. infin. ἀντλεῖν· fut. ήσω, perf. ἤντληκα· a. 1. ind. act. ἤντλησα. Th. ἄντλος, *sentina.*

Ἄντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος, *sentina.*

Ἄντλημα, ατος, τὸ, *haustrum.* Th. ἄντλος.

Ἀντλῆσαι, *hausisse,* a. 1. inf. act. et ἄντλησον, άτω, *haurito,* a. 1. imperat. act. verbi ἀντλέω, *haurio.*

ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *sentina.* Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas quo aqua sentinæ exhauritur.*

* Ἀντοικοδομέω, fut. ήσω, *loco alterius destructi ædificii novum exstruo.*

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus.*

Ἄντομαι, *occurro, obvius fio;* item *supplico.*

Ἀντορχέομαι, -οῦμαι, *vicissim, (vel contrà) salto;* part. præf. med. ἀντορχούμενος ab ἀντὶ et ὀρχέομαι, *salto.*

Ἀντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obnitor, obluctor, coram intueor, contra intueor,* f. ήσω, p. ἀντωφθάλμηκα· ex ἀντὶ et ὀφθαλμὸς, *oculus.*

Ἄντροθεν, *ex antro,* Poët. adv. ab

ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM:* indè

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, *in antris versans,* et

Ἀντρώδης, εος, ὁ κ ἡ, *antris plenus, cavernosus.*

Ἄντρω, gen. sing. Dor. pro ἄντρου.

Ἄντυγες, αἱ, *habenæ,* nom. pl. ab

ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus et circumferentia currûs, orbis scuti, fornix, temporis circulus;* in dat. pl. ἄντυξι.

Ἀντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, *vicissim inservire:* ex ἀντὶ et ὑπουργὸς, ὁ κ ἡ, *adjutor operis, qui sub alio opus exercet.*

Ἀντωθέω, -ῶ, *repello, renitor, obnitor;* ἀντωθεῖσθαι, præf. inf. pass. Indè ἄντωσις, εως, ἡ, *repulsio, renixus:* ab ἀντὶ et ὠθέω, *pello, trudo.*

Ἀνύβριστος, ου, ὁ κ ἡ, *contumeliæ expers:* ex ἄνευ et ὕβρις, *contumelia.*

Ἄνυδρος, ου, ὁ κ ἡ, *aridus, aquâ carens:* ex α priv. et ὕδωρ, ν inserto, euphoniæ causâ.

Ἄνυε, *perficiebat,* 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω, *perficio.*

Ἀνῦμες, *perficiebamus,* Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. ind. act. verbi ἀνύω, *perficio.*

Ἀνύουσα, *quæ perficit,* præf. part. act. fœm. g. ab ἀνύω, *perficio.*

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, *interitus, essentiæ privatio:* ab α priv. et ὑπάρχω, *sum.*

* Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ κ ἡ, *insuperabilis.*

* Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ κ ἡ, *innoxius.*

* Ἀνυπευθύνως, adv. *cum libertate.*

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ κ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *discalceatus, sine calceis:* ab α priv. et ὑποδέω. Th. δέω, *ligo.*

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ κ ἡ, *minimè simulatus, non fucatus:* ex α et ὑποκρίνομαι, *simulo.*

* Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ κ ἡ, *intolerabilis.*

'Ανυπόπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non suspicatus, improvisus.*

'Ανύποπτος, et ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non suspectus, suspicione vacuus*, et

'Ανυπόπτως, adv. *citra suspicionem:* ex α priv. et ὑπόπτομαι, *suspicor, suspectum habeo.*

'Ανυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, non ferendus:* ab α priv. et ὑφίστημι, *subsisto.*

'Ανυπότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indocilis, refractarius:* ex α priv. et ὑποτακτὸς, *subjectus.*

'Ανυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquisivi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀνύω, *conficio.*

'Ανύσας, ὁ, *qui perfecit*, a. 1. part. act. ab ἀνύω.

'Ανυσίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *operis conficiendi studiosus, laboriosus:* ab ἀνύω et ἔργον, *opus.*

'Ανύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *efficax, utilis*, et

'Ανυσίμως, adv. *efficaciter, perfecte:* ab

'Ανύσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus, commodum:* ab ἀνύω, *perficio.*

'Ανύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poet.

'Ανυστὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui effici potest;* item *promptum, facile;* ὡς ἀνυστὸν ἦν, *quoad fieri potest pro viribus;* ἀνυστικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἀνυστικὸς, *efficax:* ab ἀνύω.

'Ανυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf. indic. pass. verbi ἄνυμι, vel est 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab

'ΑΝΥ'Ω, *perficio, profuso, impleo, consumo, impetro, festino*, fut. σω, perf. ἤνυκα.

'Ανυψόω, *erigo, sublevo:* ex ἄνω et ὑψόω, *extollo.*

'ΑΝΩ, *sursum*, adv. ὁ ἄνω, scil. ὤν, *supernus;* ἡ ἄνω, scil. οὖσα, *superna;* τὰ ἄνω, scil. ὄντα, *quae sursum sunt;* compar. ἀνώτερον, *superius, altius.*

'Ανῶ, *desertam*, a. 2. subj. act. ab ἄνωμι a. 2. ind. act. ἄνην.

'Ανωγα, praet. ind. med. Ion. pro ἤνωγα, *jussi:* ab ἀνωγέω, *jubeo.*

'Ανωγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. pro ἤνωγε ἀνώγω, a. 2. sub. 3. sing. act. ab ἀνωγέω, vel ἀνώγω, *jubeo.*

'Ανώγεον, ου, τὸ, *coenaculum*, et Att. ἀνώγεων, ω, τὸ. Scribitur et ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram.*

'Ανωγηθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube*, praes. imperat. act. ab

'Ανώγω, idem quod ἀνωγέω, vel ἀνώγω, q. v.

'Ανῳγμαι, ξαι, κται, *apertus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι part. ἀνῳγμένος, η, ον. Th. οἴγω, *aperio.*

'Ανώγεν, *jubebam*, pro ἤνωγεν, imperf. ind. act. Ion. ab ἀνωγέω, seu

ΑΝΩ'ΓΩ, *jubeo, hortor*, f. ξω, p. ἤνωχα a. 1. ἤνωξα.

'Ανωδυνία, ας, ἡ, *indolentia, doloris vacuitas.* Indè

'Ανώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ; *dolorem nullum sentiens;* et ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat.*

'Ανωδύνως, adv. *sine dolore.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

'Ανωθεν, adv. *desuper, supernè, è loco superiori; coelitùs, è coelo;* à principio, altius repetendo; *denuo, rursum;* οἱ ἄνωθεν dicuntur majores nostri, omnino veteres, antiqui, prisci: ab ἄνω.

'Ανωθέω, -ῶ, *propulso, repello, sursùm impello*, fut. ήσω, et ώσω a. 1. inf. act. ἀνῶσαι, et θῆσαι, m. ἀνώσασθαι, part. ἀνωσάμενος. Inde

'Ανώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm, versùs*, vel *repulsio.* Th. ὠθέω, *pello.*

'Ανώϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inopinatus, improvisus:* hinc ἀνωϊστὶ, *inopinatò:* ex α priv. et οἴομαι, *opinor.*

'Ανωΐχθην, resolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην, a. 1. ind. pass.

'Ανῷκται, *apertus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *interitui non obnoxius:* ex α priv. et ὄλεθρος, *perditio, mors, exitium.*

'Ανώμαλον, τὸ, *inaequale.* Hinc

'Ανωμαλία, ας, ἡ, *inaequalitas:* ex α et ὁμαλὸς, *planus, aequalis.*

'Ανωμοτὶ, *sine jurejurando*, adv. ex α et ὄμνυμι, *juro.*

'Ανων, οντος, ὁ, *expediens*, praes. part. act. ab ἄνω, pro ἀνύω.

'Ανώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers nominis.* Th. ὄνυμα, *nomen.*

'Ανωρθώθην, ης, η, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω, *surrigo.*

'Ανωρία, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *intempestivitas:* ex α priv. et ὥρα, *tempus, hora.*

'Ανωσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἀνώθω, *sursum impello.* Th. ὠθέω, -ῶ, *pello, trudo.*

'Ανῶσαι, *retulisse*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεγκεῖν, et ἀνοίσειν, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρειν vel ἀνῶσαι, *repulisse*, est a. 1. inf. act. ab ἀνωθέω, pro ἀνώθω, *repello, propello.*

'Ανώσασθαι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω, pro ἀνώθω.

'Ανωτερικὸς, ἡ, ὸν, *superior:* ex ἄνω et ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν.

'Ανωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inutilis:* ex α priv. et ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas.*

'Ανῷχα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, *aperio.*

'Ανῴχθην, ης, *apertus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

'Ανωχθι. Vide ἀνώγηθι.

'Ανώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeto*, 3. sing. praes. imperat. act. ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.

"Αξαιμι, αις, αι, *fregerim*, et in 3. pl. ἄξαιεν, a. 1. opt. act. ex ἄγνυμι, seu ἄγω, f. ἄξω a. 1. ind. act. ἦξα.

"Αξας, *ducens*, a. 1. part. act. ab ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα.

"Αξε, pro ἄξον, imperat. a. 1. act. ut vicissim in imperat. a. 2. act. reperitur λάβον, pro λαβέ.

'Αξεια, ας, ε, et in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango.*

"Αξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite:* ex α priv. et ξένος, *hospes.*

"Αξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *radendo non politus:* ab α priv. et ξεστὸς. Th. ξέω, *rado.*

'Αξία, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *dignitas, meritum:* ab ἄξιος, *dignus.*

'Αξιάγαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis:* ab ἄξιος et ἀγαστὸς.

'Αξιάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auditu dignus;* item *memorabilis:* ab ἄξιος et ἀκούω, *audio.*

'Αξιακρόατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio.*

'Αξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ὁ ϗ ἡ, *memorabilis;* superl. ἀξιαπηγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus:* ab ἄξιος et ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

'Αξιέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amabilis:* ab ἄξιος et ἐράω, *amo.*

'Αξιοθαυμαστότερος, *admirabilior.*

'Αξιεῦμαι, *dignum censeo*, Dor. pro ἀξιοῦμαι, 1. sing. praes. ind. med. ab ἀξιόω.

'ΑΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, securis.* Angl. AN AX: qu. ab ἄγω, vel ab חצין.

'Αξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ὁ ϗ ἡ, *spectatu dignus:* ab ἄξιος et θεάομαι, *specto.*

'Αξιόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando:* ab ἄξιος et μάχομαι, *pugno.*

'Αξιόνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *victoria dignus:* ab ἄξιος et νίκη, *victoria.*

'Αξιόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fide dignus:* ex πίστις, εως, ἡ, *fides.*

"ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, *dignus*, cum gen. Hinc

'Αξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum.*

'Αξίωμα, ατος, τὸ, *dignitas, auctoritas;* item *enuntiatum.*

'Αξιωματικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *auctoritate praeditus, augustus.*

'Αξίωσις, εως, ἡ, *auctoritas, dignitas, amplitudo.*

'Αξιῶν, praes. inf. act. vide ἀξιόω

'Αξιόχρεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Ion. et A *qui est solvendo par, ac proinde fi dignus:* ab ἄξιος et χρέως.

Ἀξιόω, -ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum censeo*; imperf. ἠξίουν. -ουν f. ώσω, p. ἠξίωκα· a. 1. ind. act. ἠξίωσα· a. 1. sub. act. ἀξιώσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. act. ἀξιῶσαι· præs. ind. pass. ἀξιοῦμαι, -ῦμαι, *dignus censeor*; 3. pl. præs. imperat. pass. ἀξιούσθωσαν, *digni censentor*: p. ind. pass. ἠξίωμαι· a. 1. ind. pass. ἠξιώθην· f. 1. pass. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος, *dignus*.

Ἀξίως, adv. *dignè*: ab ἄξιος, *dignus*.

Ἀξιώσεια, ας, ε, *dignatus fuerim*, a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, *petitio*.

Ἄξωμαι, *abducam*, f. 1. m. verbi ἄγω.

Ἄξον, a. 1. imperat. act. 2. sing. *duc*, vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων, ὁ, *axis*.

Ἄξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α, vel priv. vel epitat. et ξύλον, *lignum*.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, fut. 1. ind. act. *ducam*, vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis*, *asser*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——αο, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ου, ut ἀνίαο, pro ἀνίου. Est et Ion. et Poët. pro ω, in 2. pers. sing. a. 1. m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab

Ἀοιδὴ, ῆς, et Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, *cantus*; dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς· a. 1. ind. m. ἤεισα, verbi ἀείδω, *cano*.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris*, *decantatus*.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*, *poeta*. Th. ἀείδω.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima*, *cantu suavissima*, superl. ab ἀοιδός.

Ἄοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vino carens*: ab οἶνος, *vinum*.

Ἀοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhabitatus*.

Ἄοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domo carens*: ex α priv. et οἶκος, *domus*.

Ἄοκνος, ὁ ϗ ἡ, *impiger*, *intrepidus*. ex ὄκνος, *pigritia*, *ignavia*.

Ἀολλέες, έων, οἱ ϗ αἱ, *conferti*, nom. pl. masc. et fœm. gen. ab ἀολλὴς, ὁ ϗ ἡ, acc. pl. similis nominativo contracto, ἀολλέας, εῖς dat. ἀολλέσι.

Ἀολλήδην, *confertim*, *simul*, adv. Poët. ab

ἈΟΛΛΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *confertus*, *congregatus*. Hinc

Ἀολλίζω, et ἀολλέω, *congrego*.

——άονη, -ώνη, terminatio Dor. 3. pers. pl. præs. ind. act. contr. pro -άουσι, vel -ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάουσι, βοῶσι.

Ἄοπλος, acc. pl. *inermes*, ab ἄοπλος, ὁ ϗ ἡ, ex ὅπλα, τὰ, *arma*.

ἈΟΡ, et ἄορ, ορος, τὸ, *ensis*: qu. ab ἀείρω, quia *suspenditur*.

Ἀόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invisibilis*.

Ἀοράτως, *invisibiliter*, adv.

Ἀορασία, ας, ἡ, *cæcitas*: ex α priv. et ὁράω, *video*.

Ἀορία, ας, ἡ, *tenebræ*: ab iisd. Th.

Ἀόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, *interminatus*: ex α priv. et ὁρίζω, *termino*, *finio*.

Ἀοριστία, ας, ἡ, *infinitas*.

Ἀοριστικὸς, ἡ, ὸν, *indefinitivus*.

Ἀοριστέομαι, -οῦμαι, *indefinitus sum*; ἀοριστάινω, *dubito*, *nihil definio*, *hæsito*: omnia ab α priv. et ὅρος, *terminus*.

Ἀορίστως, adv. *infinitè*, *indeterminatè*.

Ἄορνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *avibus carens*; item nomen fluvii, *AVERNUS*. Th. ὄρνις, *avis*.

ἈΟΡΤΗ΄, ης, ἡ, *arteria magna*; item *area*.

ἈΟΡΤΗ΄Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum*, (seu *funis*,) *quo ensis*, *clypeus*, *aut pera appenditur*, dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορα τηρῶν ab ἄορ et τηρέω, *servo*.

Ἄορτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. Ion. ab ἀόρμην, pro ἤερμην, plusq. perf. ind. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἤερτο factum volunt, η in α converso, et inserto ο, 3. sing. indic. plusq. p. pass. ἄερτο, ἄορτο.

Ἀοσσέω, -ῶ, *auxilior*, *opem fero*, *adjuvo*. Hinc

Ἀοσσητὴρ, ὁ, *adjutor*; ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui *non avocatus*, alteri opitulatur: ab ὄσσα, *vox*.

Ἄουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illæsus*: ex α et οὐτάω, *vulnero*, *percutio*.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis*.

Ἀόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui molestiâ vacat*: ab α et ὄχλος, *turba*.

Ἄοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *visûs expers*, *cæcus*: ab α et ὄπτομαι, *video*.

Ἀπ', pro ἀπὸ, q. v.

Ἀπαγαγεῖν. Vide ἀπάγω.

Ἀπαγγεῖλαι, *renuntiasse*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, *renuntiato*, et in 2. pl. ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, a. 1. imperat. act. ἀπαγγείλας, άντος, ὁ, *renuntians*, part. a. 1. act. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, *narratio*: ab

Ἀπαγγέλλω, *renuntio*, fut. ἀπαγγελῶ, perf. ἀπήγγελκα· a. 1. ind. act. ἀπήγγειλα· a. 1. imperat. act. ἀπάγγειλον· infin. a. 1. act. ἀπαγγεῖλαι· præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος· ex ἀπὸ et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἀπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impenetrabilis*: ex α intensivo, et πάγω, a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι.

Ἀπαγινέω, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre*, *abducere*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἀπαγξαίμην, αιο, αιτο, *me strangularem*, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, *strangulo*.

Ἀπαγομένην, τὴν, *abductam*, acc. sing. præs. part. pass. fœm. g. ab ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, *prohibens*, præs. p. act. ab

Ἀπαγορεύω, fut. εύσω, *abdico*, *prohibeo*, *interdico*, *recuso*, *nego*: ex ἀπὸ et ἀγορεύω, *dico*.

Ἀπαγριόω, -ῶ, fut. ώσω, *agrestem reddo*, *effero*, *exaspero*: ex ἀπὸ et ἄγριος. Inde

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio*, *exasperatio*.

Ἀπάγχω, *strangulo*, *suffoco*, fut. ἀπάγξω, perf. ἀπήγχα· præs. ind. pass. ἀπάγχομαι, *strangulor*: f. 1. med. ἀπάγξομαι· a. 1. ind. med. ἀπηγξάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ et ἄγχω, *strangulo*.

Ἀπάγω, *abduco*, f. άξω, p. ἀπῆχα· a. 2. ind. act. ἀπήγαγον, Att. ἀπήγαγον, imperat. ἀπάγαγε, inf. ἀπαγαγεῖν, part. ἀπαγαγὼν, οντος, ὁ· perf. ind. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. ἀπήχθην· inf. a. 1. pass. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, *duco*, *ago*.

Ἀπαγωγὴ φόρου, *tributi pensio*.

Ἀπαδεῖν, inf. præs. vel a. 2. act. *displicere*: ex α priv. et ἀδέω, ἄδω, seu ἀνδάνω, *placeo*.

Ἀπαδὶς, ιος, ἡ, *vis mentis*, *providentia*, *cogitatio*; in acc. pl. ἀπάδιας, et per Crasin ἀπάδις. Dicta qu. ἀπιδεῖς, ab ἀπὸ, pro ἄπωθεν ϗ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens et cogitatio res eminùs, et *antè* quam acciderint, *videant* et *prævideant*.

Ἀπαειρόμενος, ου, ὁ, *discedens*, præs. part. m. ex ἀπὸ et ἀείρω, *tollo*.

Ἀπαθανατίζω, *immortalitate dono*, *immortalem facio*, f. ίσω. Th. θάνατος, *mors*.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impatiens*, *qui non est passus*, *affectione carens*, *illæsus*, *expers perturbationis*, *immotus*, *inoffensus*: ex α priv. et πάθος, εος, τὸ, *passio*, *affectus*.

Ἀπαὶ, præpos. Poët. pro ἀπὸ, *ab*.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, *inscitia*, *imperitia*: ex α priv. et παιδεύω, *instituo*. Th. παῖς.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineruditus*, *illiteratus*: ex α priv. et παιδεύω, *instituo*. Th. παῖς.

'Απαιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non sub magistro exercitatus est*; item *inexercitatus*: ab α pr. παῖς et τρίβω, *exerceo*.

'Απαιρεθῶ, *privaver*: Ion. pro ἀφαιρεθῶ. 1. sing. a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

'Απαιρεῖσθαι, præs. inf. pass. Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, *privari*, *spoliari*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

'Απαραιρημένοι, οἱ, *fraudati*: Ion. redupl. et Att. pro ἀφῃρημένοι, vel ἀφῃρημένοι, nom. pl. masc. gen. p. part. pass. ab ἀφαιρέω.

'Απαίρω, *tollo*, *discedo*: f. αρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἀπῆρα, imp. ἄπαρον, άτω, inf. ἀπᾶραι, p. pass. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπήρθην, sub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, ex ἀπὸ et αἴρω, *tollo*.

'Απαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, *liberis carens*: ex α pr. et παῖς.

'Απαίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infaustus*, *inauspicatus*, *mali augurii*: ab ἀπὸ et αἴσιος, ὁ καὶ ἡ, *faustus*, *lætus*.

'Απαΐσσω, f. ξω, *prosilio*, *cum impetu abeo*: a. 1. act. part. ἀπαΐξας. Th. αἴσσω, *ruo*.

'Απαιτεῖ, *repetit*, 3. sing. præs. ind. act. ἀπαίτει, *repetito*, 2. sing. imp. act. præs. ἀπαιτήσουσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ab

'Απαιτέω, ῶ, fut. ήσω, *repeto*: ab ἀπὸ et αἰτέω, *peto*.

'Απαίτησις, εως, ἡ, *repetitio*, *exactio*.

'Απαιτίζω, f. ίσω, *postulo*, *exigo*.

'Απαλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia*. ἀπαλὰς, τὰς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἀπαλὸς, ἡ, ὸν, *mollis*, *tener*.

'Απάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui luctâ, vel calliditate, vel imposturis, est invictus*, *insuperabilis*. Th. παλαιστή.

'Απάλαιστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *palæstræ imperitus*: ab α pr. et παλαίστρα. Th. πάλη, *lucta*.

'Απαλαλκέμεν, *arcere*, *repellere*: Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. act. ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act. verbi.

'Απαλάλκω, *arceo*, *repello*. Th. ἀλκὴ, *robur*, *vis*.

'Απάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consilii inops*, *industriâ carens*, *difficilis*: ex α pr. et παλάμη, *palma*, *manus*, *ars*, *via*, *ratio*, *quâ aliquid efficimus*.

'Απάλαμος βίος, *vita miserrima*: cui nemo παλάμην, i. e. *artem* (seu *auxilium*) reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit*. Th. παλάμη.

'Απαλάομαι, -ῶμαι, *deerro*, *vago*: ab ἀπὸ et ἀλάομαι, *erro*.

'Απαλγέω, ῶ, *dedoleo*, *occallesco*: f. ήσω. p. ἀπήλγηκα, ex ἀπὸ et ἀλγέω, *doleo*.

'Απάλειψον, *dele*: a. 1. imperat. act. ab

'Απαλείφω, f. ψω. p. φα, *deungo*, *deleo*. Th. ἀλείφω, *ungo*.

'Απαλεξίκακον, ου, τὸ, *immedicabile*, *à quo malum depelli nequit*: ab ἀπὸ, ἀλέξω, et κακός.

'Απαληθεύω, f. σω. p. κα. *vera prædico*: ab ἀπὸ et ἀληθεύω. Th. ἀληθὴς, *verus*.

'Απαληλιμμένος, η, ον, *obliteratus*: part. præt. pass. Att. pro ἀπηλειμμένος, η, ον, ab ἀπαλείφομαι.

'Απαλήσεται, *vagabitur*: 3. sing. f. 1. m. ab ἀπὸ et ἄλημι, vel ἀλάομαι.

'Απαλθέομαι, -οῦμαι. fut. ήσομαι, *curo*: vide in ἄλθω, ἀλθέω, et ἀλθαίνω.

'Απαλίας, ου, ὁ, *hædus tenellus*, seu *delicatus*. Th. ἀπαλὸς, *mollis*, *tener*.

'Απαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimissio*; *discessus*, *fuga*, *mors*, *interitus*.

'Απαλλακτέον, *adimendum est*.

'Απάλλαξις, εως, ἡ, *discedendi facultas*: ab

'Απαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto*, *abire jubeo*, *libero*: f. άξω. p. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπαλλάξῃ. præt. ind. pass. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ et ἀλλάσσω, *muto*.

'Απαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno*; ἀπαλλοτριοῖ, 3. sing. præs. act. opt. fut. ώσω. p. ἀπηλλοτρίωκα. p. pass. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*: ex ἀπὸ et ἀλλοτριόω, *alieno*. Th. ἄλλος, *alius*.

'Απαλοῖο, ου, *teneri*, *mollis*: gen. Ion. pro ἀπαλοῦ.

'Απαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura*, *deletio*. Th. ἀλείφω.

ΑΠΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener*, *mollis*, *delicatus*: q. ἀφαλὸς, ab ἀφὴ, *tactus*. q. d. *tactui cedens*. Inde

'Απαλότης, ητος, ἡ, *teneritudo*, *mollities*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Απαλοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *delicatè nutritus*, *saginatus*. Th. τρέφω, *nutrio*.

'Απαλόσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carne mollis*: ex ἀπαλὸς et σὰρξ, *caro*.

'Απαλόχροος, gen. ab ἀπαλόχρους, όος, ὁ καὶ ἡ, *qui tenellum*, seu *molle corpus habet*: ex ἀπαλὸς et χρῶς. Th. χρόα, *corpus* seu *cutis hominis*.

'Απαλύνω, *tenerum reddo*, *mollio*, *emollio*; item *delicatè attingo*: f. υνῶ. Th. ἀπαλὸς.

'Απαλῶς, adv. *molliter*. Th. ἅπτομαι.

'Απαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto*, *obtundo*. Th. ἀμβλὺς, *hebes*.

'Απαμείβετο, *respondebat*: 3. sing. imp. ind. med. Ion. ἀπαμειβόμενος, præs. part. med. ab

'Απαμείβομαι, *respondeo*: ex ἀπὸ et ἀμείβω.

'Απαμμένος, *pendens*, *suspensus*, Ion. pro ἀφημμένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

'Απαμύνω, *propello*, *arceo*: f. υνῶ. Ex ἀπὸ et ἀμύνω.

"Απαν, τὸ, *omne*: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

'Απαναίνεται, *respuit*: 3. sing. præs. ind. ex

'Απαναίνομαι, *renuo*, *respuo*, *recuso*, *rejicio*: cum acc. Ab ἀπὸ et ἀναίνομαι.

'Απαναισχυντέω, *inverecundè facio*; f. ήσω.

* 'Απανάλωσις, *consumptio*.

'Απανάνατο, *respuit*: Poët. et Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

* 'Αποναχώρησις, *discessus*.

'Απάνευθε, *seorsùm*: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

'Απανήνασθαι, *recusare*: a. 1. inf. m. et ἀπηνηνάμην, a. 1. ind. med. 1. sing. *recusavi*, *renui*: ab ἀπαναίνομαι.

'Απανισταμένης, τῆς, *discedentis*: gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι.

"Απαντα, τὸν, *omnem*: acc. sing. masc. ab ἅπας.

'Απαντᾷν, *occurrere*: præs. inf. et ἀπαντῶντας, τοὺς, *occurrentes*: acc. pl. masc. part. præs. act. ab 'Απαντάω, q. v.

* 'Απανταχόθεν, adv. *undique*.

'Απαντάω, -ῶ, fut. ήσω, *occurro*: ab ἀπὸ et ἀντάω.

'Απάντη, *ubique*, adv. Ab ἅπας, *omnis*.

'Απάντημα, ατος, τὸ, *occursus*, *casus*, *eventus*.

'Απάντησις, εως, ἡ, *occursus*: it. *exceptio*, *obviam itio*: ab ἀπαντάω, *occurro*.

'Απαντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντὶ.

"Απαξ, adv. *semel*. ἅπαξ καὶ δὶς, *semel atque iterum*.

'Απαξαπλῶς, *universalitèr*: ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

'Απάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indignus*. Hinc

* 'Απαξιόω, f. ώσω, *dedignor*, *recuso*.

'Απάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus*: qu. ab ἀείρω. p. m. ἦορα, et neglecto augmento ἄορα.

'Απαράβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non transitorius*, *perpetuus*: ex α pr. et παραβαίνω, *transeo*.

Ἀπᾶραι, *sustulisse, decessisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπαραιρημένος, -ημένος, *spoliatus, privatus*: Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, -ημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, -οῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπαραίτητος, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest*. Hinc

Ἀπαραιτήτως, adv. qu. *inexorabiliter*.

Ἀπαρακαλύπτως, *apertè*: adv. ab α pr. παρὰ et καλύπτω, *tego, velo*.

Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis, per omnia similis*.

Ἀπαραλόγιστος, η, ον, vel ὁ ϗ ἡ, *infallibilis, e*: ex α pr. et παραλογίζομαι.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens*: a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, *tollo*.

* Ἀπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus*.

Ἀπαρασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non designatus*.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus*: ex α priv. et 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

* Ἀπαρατηρήτως, adv. *sine observatione, negligenter*.

Ἀπαραφυλάκτως, *incautè*: ex α pr. et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, *primitiæ*: ab ἀπάρχομαι.

* Ἀπαρεγχειρήτως, *tam similis, ut frustraneus sit omnis imitandi conatus, perfectè*.

* Ἀπαρέσκομαι, *displiceor, molestè fero, aspernor*.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui, quæve non est virgo*: ex α pr. et παρθένος, *virgo*.

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit vel numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *Aparine*, herba quædam, *lappa*.

Ἀπαρκτίας, seu ἀπαρκίας, ου, ὁ, *ventus Septemtrionalis*. Th. ἄρκτος, *septemtrio*.

Ἀπαρνέομαι, οῦμαι, *abnego*: f. ήσομαι, ήσω. p. ἀπήρνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπηρνησάμην, a. 1. imp. med. ἀπάρνησαι, -άσθω, inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ et ἀρνέομαι, *recuso, nego*.

Ἄπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀπαρνέομαι.

* Ἀπαρόδευτος, η, ον, *transitu carens, inaccessus, per quem via non datur*, seu munita est, &c.

Ἄπαρον, άτω, *tollito, discedito*: a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπαράσσω, *dejicio, deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ et ἀράσσω, *pulso, illido*.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus*: ab ἀπὸ et αἴρω. Tum enim tollunt sarcinas.

Ἀπαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo*, qu. *seorsum suspendo*: ex ἀπὸ et ἀρτάω, *suspendo*.

Ἀπάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ et ἄρτι. Alii, et quidam doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *plane, omninò*: ab ἄρτιος, *par, integer*.

ΑΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex*, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes*; item *perfectio*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, *perficio, absolvo, quadro, æquiparo, æquo, divido*.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λέγω, *colligo, numero*.

Ἀπαρτισμὸς, ῦ, ὁ, *perfectio, absolutio*: ab ἀπήρτισμαι. 1. per. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπαρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ et ἀρύω, *haurio*.

Ἀπάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare*.

Ἀπαρχέσθαι, præs. inf. med. *primitias offerre*: ab

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum*.

Ἀπάρχομαι, fut. ἄρξομαι, *primitias solvo et decerpo*. cum gen. item *libamenta facio*. Th. ἀρχὴ, *principium*.

Ἅπας, -ασα, -αν, *omnis, e*: gen. -αντος, -άσης. ex α pro ἅμα et πᾶς, *omnis*.

Ἀπασέων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἀπασῶν, ab ἅπας, *omnis*.

Ἄπαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non gustavit, jejunus*: ex α pr. et πάω, *gusto*.

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, *emittens*: præs. part. act. f. g. ex ἀπὸ et ἀστράπτω, *fulguro, emitto*.

* Ἀπασχολέω, fut. ήσω, *negotium facesso*.

* Ἀπασχολία, ἡ, *occupatio, ut simplex*.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, *fraus*: et

Ἀπατᾷ, *decipit*: 3. sing. ind. præs. act. ab

ΑΠΑΤΑ'Ω, -ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω. p. ἠπάτηκα. a. 1. act. ind. ἠπάτησα, et Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præs. inf. act. ἀπατᾷν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν. Hinc

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor*.

Ἀπάτερθε, *seorsum*, ab ἀπὸ et ἄτερθε, seu ἄτερ, *sine*.

Ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*: ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, *decipi*: a. 1. inf. pass. ab eod.

Ἀπατηλὸς, ἡ, ὸν, vel ῦ, ὁ ϗ ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀπατήσει, *fallet*: 3. pers. sing. f. 1. ind. act. ἀπάτησε, *fefellit*. a. 1. ind. act. 3. sing. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, *fraus*: ab eod. Th.

Ἀπατῶντες, οἱ, *fallentes*: præs. part. act. nom. plur. ab ἀπατάω, *fallo*.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sine patre*: ex α pr. et πατὴρ, *pater*.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia*: ab eod. Th.

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare*. Ἀπαυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. act. pl. num. ab Ἀπαυδάω, -ῶ, *renuntio*; item *veto, interdico, prohibeo*; f. ήσω. Ab ἀπὸ et αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, *ausurum esse*: Att. pro ἀπαυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, *arroganter me gero*. Vide in αὐθάδης.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, *seorsum stabulor*, seu *pernocto*.

Ἀπαυλόσυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *seorsum stabulans* seu *pernoctans*: ab ἀπὸ et αὐλὴ, *stabulum*.

Ἀπαύξησις, εως, ἡ, *diminutio*; Longin.

Ἀπαυράω, -ῶ, *aufero*: imp. ind. act. ἀπηύραον, ἀπηύρων. Hinc

Ἀπαύρα, Ion. pro ἀπηύρα. Ex ἀπὸ et αὔρα.

Ἄπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus*; item *fine carens, perpetuus*. Ἄπαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest*.

Ἀπαύστως, et Ἀπαυστὶ, *indesinentèr, incessantèr, irrequietè*: adv. ab ἀπὸ et παύω, *cessare facio*.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, *transfugio, fum perfuga*: ab ἀπὸ et αὐτόμολος. Th. μολέω, *venio, vado*.

* Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, *cervicem incido*.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, *despumo*. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

ΑΠΑ'ΦΩ, et ἀπαφῶ, et ἀπαφίσκω, *fallo, decipio*: Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus*: a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι. ex ἀπὸ et ἄγω, *duco*.

'Απαχθὴς, έ@, ὁ ϗ ἡ, *gravis, molestus.*

'Απαχθίζω, f. ίσω, *gravo.* Th. ἄχθ@.

'Απάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit:* a. 1. act. part. Th. ἅπτω, *necto.*

'Απέβα, Dor. pro ἀπέβη, *successit:* 3. sing. a. 2. ind act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απέβαλον, ες, ε, *abjeci:* a. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω, *jacio.*

'Απέβην, ης, η, *discessi:* a. 2. ind. act. 'Απεβησάμην, ω, ατο, idem a. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

'Απεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum:* 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto.* Th. γάλα, *lac.*

'Απέγγονος, ε, ὁ, *pronepos:* ab ἀπὸ et ἔγγονος, *nepos.* Th. γίνομαι.

'Απεγλυκάνθη, *dulcis evasit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκυς, *dulcis.*

'Απεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum:* a. 1. ind. pass.

'Απεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus:* perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Inde 'Απεγνωκότως, *desperatè.* Th. γινώσκω.

'Απεδανὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, pro ἠπεδανὸς, *claudus, sensibus captus, infirmus:* ab α pr. et πέζα, vel πεδανὸς, quod à πέδον, *solum.*

'Απεδάσσαο, *divisisti:* Ion. et Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω, *divido.*

'Απέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι. a. 1. ind. pass. ἀπεδείχθην. Th. δείκνυμι, *ostendo.*

'Απεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputassem:* a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, et τέμνω, p. ind. m. τέτομα.

'Απέδεξατ', per Apocopen, pro ἀπεδέξατο, *recepit:* 3. sing. a. 1. ind. m. ab. ἀποδέχομαι, *recipio.* Th. δέχομαι, *capio.*

'Απεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum,* a. 1. ind. act. ab ἀποδημέω, ex ἀπὸ et δῆμος, *populus.*

'Απεδίδε, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo.* Th. δίδωμι, *do.*

'Απεδίδεν, Ion. pro ἀπεδίδοσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

'Απέδιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *calceis carens, discalceatus.* Ex α pr. et πέδιλον, *calceus.*

'Απεδίλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Id. Ab α pr. et πεδιλόω, *calceo.*

'Απεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi:* a. 1. ind. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. 1. sing. perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ et δοκιμάζω, *probo:* à δοκέω, *existimo, probo.*

'Απεδόμην, εο, το, *vendidi, sursum dedi:* a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

"Απεδον, ε, τὸ, Ion. et Poët. pro πέδιον, *planities, campus.*

'Απέδοντο, *vendiderunt:* 3. pl. ind. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

'Απέδοσθε, 2. pl. ind. a. 2. m. ab eod.

'Απεδ@, ε, ὁ ϗ ἡ, *planus.* ut "Απεδον χώρα, *plana regio.* Th. πέδον, *solum.*

'Απέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi:* a. 1. ind. act. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, et 3. pl. ἀπέδραν, *aufugerunt.* Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρῆμι, ducunt.

'Απεδυσάμην, ω, ατο, *exui:* a. 1. ind. m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ et δύω, *induo, subeo.*

'Απέδω, *abedo:* a. 1. ind. pass. ἀπηδέσθην, ης, η, ab ἀπὸ et ἔδω, *edo.*

'Απέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, *restituit:* 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δίδωμι, *do.*

'Απέειπον, ες, ε, *negabam:* imperf. vel a. 2. ind. act. Att. per prosthesin Poët. ab ἀπὸ et εἴπω.

'Απεζωσμέν@, η, ον, *exauctoratus:* perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι, *exauctoro.* Th. ζώννυμι.

'Απέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat:* 3. sing. imperf. ind. ab ἄπειμι, *absum,* quod ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*

'Απέθανον, ες, ε, *mortuus est:* a. 2. ind act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ et θνήσκω, *morior.*

'Απεθάῤῥησε, *ausus est:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.

'Απεθέμην, εο, ετο, *deposui, distuli,* a. 2. ind. m. 'Απεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

'Απέθηλα, ας, ε, *deflorui:* a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω, *floreo.*

'Απεθίζω, *desuefacio:* f. ίσω, p. ἀπείθικα, par. perf. pass. ἀπειθισμένος, *desuetus:* ab ἀπὸ et ἐθίζω. Th. ἔθ@, εος, τὸ, *mos, consuetudo.*

"Απει, pro ἄπιθι, *ABI:* 2. sing. præs. imperat. verbi ἄπειμι, *abeo:* ab ἀπὸ et εἶμι, *eo.* Item ἄπει, *abes:* 2. pers. sing. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum.*

'Απείδω, *prospicio è longinquo, video:* f. ἀπείσομαι. a. 2. ind. act. ἀπεῖδον, ες, ε. a. 2. sub. act. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ et εἴδω, *video.*

'Απείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia:* ab ἀπειθὴς. Th. πείθω, *persuadeo.*

'Απειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθὴς, q. v.

'Απειθέω, -ῶ, *non pareo, incredulus sum:* f. ήσω. p. ἠπείθηκα. a. 1. ind. act. ἠπείθησα. Ex α pr. et πείθω, *persuadeo.*

'Απείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum:* a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

'Απειθὴς, έ@, ὁ ϗ ἡ, *contumax, inobediens;* item *incredulus:* ex α pr. et πείθω, *persuadeo.*

* 'Απειθία, ίας, ἡ, *incredulitas.*

'Απεικάζω, *assimilo;* item *comparo;* f. άσω. Inde 'Απεικασία, ας, ἡ, *assimilata et expressa figura:* et à 1. perf. sing. præt. ind. pass.

'Απείκασμα, ατ@, τὸ, *simulacrum, imago.* Ex ἀπὸ et εἰκάζω. Th. εἴκω, f. ξω, *similis sum.*

* 'Απεικονίζω, f. ίσω, *ad imaginem,* seu *exemplar effingo:* à cujus 1. perf. sing. præt. ind. pass.

'Απεικόνισμα, ατ@, τὸ, *adumbratio, imago, effigies.*

'Απεικὼς, υῖα, ὸς, idem quod ἀπεοικώς.

'Απεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

'Απειλὰς, τὰς, *minas:* acc. pl. ab ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *comminatio, minæ.*

'Απειλεῦσα, ἡ, *minans:* Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. act. f. g. 'Απειλεῖς, *minaris:* 2. pers. sing. præs. ind. act. ab

'ΑΠΕΙΛΕ'Ω, -ῶ, Æol. ἀπείλλω, *minitor, interminor;* item *glorior:* imperf. ἠπείλεον, -ουν, f. ήσω. perf. ἠπείληκα. a. 1. ind. act. ἠπείλησα. a. 1. ind. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

'Απειλὴ, ῆς, ἡ, *minatio, minæ:* ab ἀπειλέω, *minitor.*

'Απειλήσωμαι, vide ἀπειλέω.

'Απειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπειλέω, *minitor.*

'Απειλητὴρ, ῆρ@, ὁ, *minax, jactator:* cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix.* 'Απειλητήριοι λόγοι, *minacia verba.* Th. ἀπειλέω.

* 'Απειλητὴς, ε, ὁ, *minator, jactabundus, ostentator, minax.*

'Απείληφα, ας, ε, *recepi.* in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, præt. ind. act. cujus part.

'Απειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα et ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *accipio, sumo, capio.*

"Απειμι, *absum,* 1. sing. imperf. ind. act. ἀπῆν, *aberam;* f. 1. med. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part. ἀπὼν, ἔσα, ὸν, *absens:* ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, *abeo*, f. ἀπεί-σομαι, a. 2. ind. act. ἄπιον. a. 1. a.. ἀπεῖσα, et Att. ἀπήεσα, sic ἀπήεσαν, *abierunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. vel plusq. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. Ex ἀπὸ, et εἶμι, vel ἴημι, *eo*.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, *abdicavi*, a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπειπά-μεθα. Ἀπεῖπαι, *abdicavisse*, a. 1. inf. act. Ἀπεῖπε, *interdixit*, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. Ἀπει-πεῖν, *interdicere*, *recusare*, præs. inf. act. ab

Ἀπείπω, *interdico*, *recuso*, *veto*; *retracto*, *denego*: Poët. pro ἀπαείπω, qu. ex ἀπὸ et εἴπω.

* Ἀπειραγάθως, adv. *imperitè*, *sine omni probitate*.

Ἀπειράκις, *infinitè*, *infinitis modis*, seu *vicibus*, adv. ab ἄπειρος, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*. Th. πέρας, *finis*, *terminus*.

Ἀπείραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, Poët. pro ἄπειρος, quod à πε-ραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας, *terminus*.

Ἀπείραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intentatus*, *qui tentari nequit*: ex α et πειρά-ζω. Th. πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπείρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus*, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th. πειράω, *tento*.

Ἀπειραχῶς, *infinitis modis*, adv.

Ἀπειργειν, præs. inf. act. idem ferè quod εἴργειν, *arcere*.

Ἀπείργω, *arceo*, *inhibeo*, *prohibeo*: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χα. Ab ἀπὸ et εἴργω, *arceo*.

Ἀπείργων, ὁ, *arcens*, *prohibens*, part. præs. act.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ιος, ια, ιον, *ingens*, *infinitus*: ex α et πεί-ρας, pro πέρας, *terminus*.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, *fessus*, part. p. act. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. ἀπειρημένος, *interdictus*, par. p. pass. verbi ἀπερέω, ab ἀπὸ et ἐρέω, *dico*.

Ἀπείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus*: ex α pr. et πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia*: ab eod. Th.

Ἀπείριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*: ex α pr. et πέρας, *finis*.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, *exclusi*, *prohibui*, in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuptiarum expers*, *cælebs*: ab ἄπειρος et γά-μος, ου, ὁ, *nuptiæ*, *conjugium*. Th. γαμέω, *uxorem duco*, *nubo*.

Ἀπειροθάλασσος, et Ἀπειροθά-λαττος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maris* seu *navigandi inexpertus*, ab ἄπειρος et θάλασσα, *mare*.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malorum inexpertus*; item *minimè malus*, *simplex*: inde

Ἀπειροκακέω, ῶ, *simplicitate utor*, *malitiâ non utor*: ab ἄπειρος, *imperitus*, et κακὸς, *malus*.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *honesti expers*: ex ἄπειρος, *imperitus*, et καλὸς, *honestus*, *bonus*.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *expers tori*, *cælebs*: ab ἄπειρος, *inexpertus*, et λέχος, *lectus*, quod à λέχω, *antiquo*, vel λέγω, *cubare facio*.

Ἀπειρομάχας, Dor. pro ἀπειρο-μάχης, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχης, έος, ὁ ϗ ἡ, ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii*: ab α pr. πεῖρα et μάχη, *pugna*, *prælium*.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ.

Ἄπειρος, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, ου ἡ, *terra continens*.

Ἄπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*, *infinitus*, *immensus*, *interminatus*: omnia ab α pr. et πέρας, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*: ab ἄπειρος. Th. πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ἡ, *partûs dolores non experta*: ab ἄπειρος et ὠδὶν, *dolor*.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, *interminatus*.

Ἀπείρων γαίη, *terra rotunda*, Hom. Th. πέρας.

* Ἀπείρως, adv. *imperitè*.

Ἄπεισα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπήεσα. a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. 1. med. 1. sing. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nulla persuasione flexibilis*, *contumax*: inde

Ἄπειστον, ου, τὸ, *pertinacia*, *contumacia*: ab α pr. et 3 perf. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imp. ind. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imp. ind. pass. ab ἀπέχω, *abstineo*.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀποκαλέω, ex ἀπὸ et καλέω, *nomino*.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi*; *revelavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω, *retego*.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ, *abnepos*: ab ἀπὸ et ἔκγονος, *ortus*, *nepos*. Th. γίνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exspecto*; f. ἀπεκ-δέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo*; f. ἀπεκδύσο-μαι. a. 1. ind. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, *exutus*. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *spoliatio*, *ipse exuendi actus*: ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, *induo*.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, *deflebar*, et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. ind. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω, *fleo*.

Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor*, a. 2 ind. m. ἀπεξελαθόμην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελαθέμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. λή-θω, *lateo*.

Ἀπέκλασα, ας, ε, *fregi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ et κλάω, *frango*.

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo*, *non eligo*: ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occlusi*, et in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*. Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λή-θω, *lateo*.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, *amputo*, *abscindo*.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*, a. 1. ind. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. ind. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *occulto*, *celo*.

Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi*, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi*, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. ind. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω, *occido*.

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extensio*.

Ἀπεκτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *impexus*: à πέκω, *pecto*. Ἀπέκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: à πεκτέω, *pecto*.

Ἀπελαθέντες, *expulsi*, nom. pl. part. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω, *expello*.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *resplendebat*, imperf. ind. pass. Ἀπέλαμψα, ας, ε, *resplendui*, *emicui*, a. 1. ind. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, *splendeo*.

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio*: ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, et Ἄπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus*, *cui appropinquare tutum non est*: ab α priv. et πελάζω, *propinquo*.

Ἀπελαύνω, *abigo*, *expello*, *arceo*, f. ἀπελάσω. a. 1. ἀπήλασα. p. ἀπή-λακα. Ex ἀπὸ et ἐλαύνω, *agito*.

Ἀπέλαυσα, et Ion ἀπήλαυσα, ας, ε, *fructum cepi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω. Th. λάω, *fruor*.

Ἀπελαφρύνω, *sublevo*, f. υνῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἐλαφρὸς, *levis*.

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμὸς, ου, ὁ, *refutatio*, *redargutio*, *probrum*: ab ἀπελέγχω,

vel ἀπήλεγμαι, a. 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi

Ἀπελέγχω, *redarguo*, fut. γξω a. 1. indic. act. ἀπήλεγξα præt. indic. act. ἀπελήλεγχα præt. ind. pass. ἀπελήλεγμαι a. 1. ind. pass. ἀπηλέγχθην a. 1. indic. med. ἀπηλεγξάμην ex ἀπὸ et ἐλέγχω, *arguo*.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *immensus*: ex α priv. et πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum*.

Ἀπελείβεν, per Apocopen pro ἀπελείβετο, *distillabat*, 3. sing. imperf. ind. med. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, *stillo*.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *non dedolatus vel securi complanatus*: ab α priv. et πέλεκυς, *securis*.

Ἀπελέσθαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. infin. med. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. med. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *libertus*, *libertate donatus*: ex ἀπὸ et ἐλεύθερος, *liber*.

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, p. έρωκα, *libero*.

Ἀπελεύσομαι, η, εται, *recedam*, et in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ind. med. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo*, *venio*.

Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀπολήγω quod ex ἀπὸ et λήγω, *cesso*.

Ἀπελήλακα, ας, *abegi*, Att. pro ἀπήλακα, perf. indic. act. ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ἀπελαύνω, q. v.

Ἀπελθὲ, *recedito*, *abito*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, *abiisse*, *recessisse*, a. 2. inf. act.

Ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, *qui recessit*, a. 2. part. act. ab ἀπέρχομαι quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo*, *venio*.

Ἀπέλιπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω, *linquo*.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, *fana*, *conciones*: quod ab

Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo*. Hinc forsan Lat. *Capella*. Angl. CHAPEL.

Ἀπελλῆς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri. Lat. *Apella*.

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab ἀπολογέομαι, q. v.

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *qui eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus*, *vulnus*. Dicitur vel quia caro non sibimet appropinquat: vel (φ Ion. verso in π) quia exscinditur aliquid et ...

Ἀπελπίζω, *indè spero*; item *despero*, f. ίσω, p. ἀπήλπικα a. 1. ind. act. ἀπήλπισα a. 1. part. act. ἀπελπίσας, αντος, ὁ ex ἀπὸ et ἐλπίζω, *spero*.

Ἀπελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολύομαι ex ἀπὸ et λύω, *solvo*.

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imperf. ind. pass. ab ἀπολυμαίνομαι ex ἀπὸ et λύμη, *noxa*, vel potius λῦμα, *sordes*.

Ἀπέλυσα, ας, ε, *dimisi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη, *injuria*.

Ἀπέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι, *marcesco*.

Ἀπέμεσσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπέμεσα, ab ἀπεμέω quod ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo*.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. ind. med. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, et inf. ἀπομνήσασθαι, ab ἀπομιμνήσκομαι quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, *recordor*.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, *abstergebam*, imperf. ind. act.

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. ind. m. et i.. 3. pl ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι, *tergo*.

Ἀπεμπολεῖται, *venditur*, *venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπεμπολαθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, -ῶ quod ex ἀπὸ et ἐμπολέω. Scribitur et ἐμπωλέω ex ἐν et πωλέω, *vendo*.

Ἀπεμυθιόμην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος, *verbum*, *suasi*.

Ἀπεμφαίνω, *ostendo*, *non convenio*, *declaro*, *dissimilis sum*: indè

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, *declaratio*, *expositio*, *demonstratio*: ab ἀπὸ et ἐμφαίνω, *speciem præbeo*, *illustro*.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *dissimilis*, *absimilis*: ab ἀπὸ et ἐμφερὴς, *similis*. Th. φέρω.

Ἀπέναντι, et ἀπεναντίον, *coram*, *è regione*, cum gen. item *contrà*: ex ἀπὸ et ἔναντι, quod ex ἐν et ἀντὶ, *contrà*.

Ἀπενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. med. ἀπενέγκων, οῦσα, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. act. part. undè

Ἀπενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, vel ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro ἀπηνέχθην, vel ἀπηνέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενέπω, et ἀπεννέπω, *interdico*, *adversor*: ab ἀπὸ, ἐν, et ἔπω, *dico*.

Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. act. inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *luctu carens*, *indefletus*.

Ἀπένθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem: ab α priv. et πένθος, *luctus*.

Ἀπενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab*: ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus*.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsum*, adv.

Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, nom. plur. masc. g. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

Ἀπεξαμαρτάνω, *delinquo*, *pecco*: ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. ind. med. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo*.

Ἀπεξελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω, *lateo*.

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. indic. pass. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρὸς, *siccus*.

Ἀπέοικα, ας, ε, *absimilis*, seu *dissimilis sum*, præt. ind. med. et

Ἀπέοικε, imperf. *dissentaneum est*, *non decet*, *non par est*.

Ἀπεοικότως, *absimili modo*, *non verisimilitèr*, *absurdè*, *immeritò*, adv. ab

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis*, *dissentaneus*, *absurdus*, *incongruus*, præt. part. m. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἀπεόντα, τὸν, *absentem*, acc. sing. masc. ἀπέοντος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, οῦσα, ὸν, præs. part. ab ἄπειμι, *absum*.

Ἀπέπαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad maturitatem non perductus*.

Ἀπέπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem: ab α priv. et πέπτω, *maturo*.

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act.

Ἀπεπλάγχθην, ης, η, *resilui*, *aberravi*, a. 1. ind. pass. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio*. Th. πλάζω, *errare facio*.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi*, et in 3. plur. ἀπέπλευσαν, a. 1. indic. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω, *navigo*.

῎Απεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peplo carens:* ab α priv. et πέπλος, *peplum.*

᾽Απέπνει, *restabat, exspirabat,* 3. sing. imperf. ind. act. ἀπέπνευσα, ας, ε, *exspiravi,* a. 1. ind. act.

᾽Απεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω, *spiro.*

᾽Απέπνιξα, ας, ε, *suffocavi,* a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω.

᾽Απεπτάμην, a. 2. ind. med. *avolavi,* inf. ἀποπτάσθαι, part ἀποπτάμενος· et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι, part. ἀποπτὰς, ᾶσα, αν, ab ἀφίπτημι, et ἀφίπταμαι· ex ἀπὸ et ἵπτημι.

῎Απεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non coctus, qui coqui nequit:* indè ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus sum:* ab α priv. et πέπτω, *coquo.*

῞Απερ, pro ἅπερ, *quæ.*

᾽Απεραντολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus:* indè

᾽Απεραντολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas:* ab ἀπέραντος, *infinitus,* et λόγος, *oratio.* Th. λέγω.

᾽Απέραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus:* indè

᾽Απεράντως, adv. *infinitè:* ex α priv. et περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας, *finis.*

᾽Απεργάζομαι, ῃ, εται, *efficio, operor,* fut. άσομαι, perf. ἀπείργασμαι· inf. præs. med. ἀπεργάζεσθαι· ex ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔργον, *opus.*

* ᾽Απεργαστικὸς, ὴ, ὸν, *operosus, efficax, qui efficere potest.*

᾽Απέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, *disjungere, arcere, inhibere, præterire, excludere:* ex ἀπὸ et εἴργω, *excludo.*

῎Απεργμαι, *præclusus sum,* perf. ind. pass. pro ἀπεῖργμαι· hinc

᾽Απεργμένος, η, ον, *præclusus,* Ion. pro ἀπειργμένος· ab

᾽Απέργω, *abarceo, excludo, præcludo, probibeo,* pro ἀπείργω· quod ex ἀπὸ et εἴργω, *excludo.*

᾽Απερείδω, et ἀπερείδομαι, f. είσω, είσομαι, *incumbo, projicio, firmitèr figo;* ἀπηρείδοντο, *incumbebant,* 3. pl. imperf. ind. pass. ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere,* a. 1. inf. med. ex ἀπὸ et ἐρείδω, *firmitèr figo.*

᾽Απέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio innitendi:* à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

᾽Απερείσι᾽, pro ἀπερείσια, et per Metathesin, ἀπειρέσια, *infinita:* ex

᾽Απερείσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitus,* pro ἀπειρέσιος, per Metath. ab ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ.

* ᾽Απεριγίνητος, *invictus.*

᾽Απερισκέπτως, *incircumspectè,* adv. ex α priv. περὶ, et σκέπτομαι, *circumspicio.*

᾽Απερισπάστως, *absque ullâ distractione,* adv. ab

᾽Απερίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconcussus, non distractus:* ex α priv. et περισπαστὸς, quod à 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω, *distrabo.* Th. σπάω, *trabo.*

᾽Απερίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quem nibil circumstat:* ex α priv. περὶ, et ἵστημι, *sto.*

᾽Απερίτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incircumcisus:* ex α priv. et περιτέμνω, *circumcido.* Th. τέμνω, *seco.*

᾽Απερίττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *supervacaneum nil babens, luxu carens:* ex α priv. et περισσὸς, *redundans.* Th. περὶ.

* ᾽Απερίττως, adv. *negligentèr.*

᾽Απερίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *excrementis carens, quæ περιττώματα.*

᾽Απεριφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non orbiculatus:* ex α priv. περὶ, et φέρω, *fero.*

᾽Απέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit,* a. 1. part. act. ab ἀποῤῥέζω. Th. ῥέζω, *facio.*

῎Απερῥε, *abi in malam rem,* 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπέρῥω, Æol. pro ἀπέρω· ex ἀπὸ et ἔῤῥω, pro ἔρω.

᾽Απεῤῥωγὼς, ότος, ὁ, *abruptus,* perf. part. med. ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *rumpo, frango.*

᾽Απέρυκε, *arce,* præs. act. imperat. ἀπερυκόμενος, η, ον, *probibens,* præs. part. med. ab

᾽Απερύκω, *arceo, repello, propulso, abigo,* fut. ξω, perf. χα· ex ἀπὸ et ἐρύκω, *inbibeo.*

᾽Απέρχομαι, *abeo, exeo,* f. ἀπελεύσομαι· a. 2. ind. act. ἀπῆλθον, ες, ε· a 2. sub. act. ἀπέλθω, ῃς, ῃ· a. 2. inf. act. ἀπελθεῖν· a. 2. part. act. ἀπελθὼν, ὄντα, ὸν, cujus nom. plur. fœm. ἀπελθοῦσαι· p. ind. m. ἀπελήλυθα· ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio.*

᾽Απερωεὺς, έως, ὁ, *qui impetum alicujus impedit:* ab ἀπερωέω, *discedo, desisto, cobibeo.* Th. ἐρωέω, f. ήσω, *inbibeo.*

῎Απες, Ion. pro ἄφες, *dimitte,* a. 2. imperat. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι· ex ἀπὸ et ἵημι.

᾽Απέσαντος, τυ, gen. sing. ab ᾽Απέσας, αντος, ὁ, nomen viri, q. d. *Qui non cecidit.*

᾽Απέσαξα, ας, ε, *onus* (vel *clitellas*) *deposui,* a. 1. ind. act. Th. σάττω, f. ξω, *onus impono.*

᾽Απέσβας, *extincta es,* Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. indic. act. ἀπέσβησα, ας, ε, *exstinxi,* a. 1. ind. act. ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. act. part.

᾽Απέσβην, a. 2. ind. act. ab ἀποσβῆμι, ἀποσβέννυμι, et ἀποσβεννύω, *extinguo;* item *aboleo, perdo,* fut. ἀποσβέσω, p. ἀπέσβηκα, vel ἀπέσβεκα· f. 1. pass. ἀποσβεσθήσομαι· p. pass. ἀπέσβεσμαι.

᾽Απεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, fut. ψω, *incumbo.* Th. σκήπτω, *incumbo.*

᾽Απεσκολυμμένος, η, ον, *excoriatus,* perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, *evello.*

᾽Απέσομαι, *abero,* f. 1. med. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*

᾽Απέσπασα, ας, ε, *abstraxi,* a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, *trabo.*

᾽Απέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro ἀπεσύθησαν, *proruperunt,* ut ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν, Æol. ab ἀποσσύομαι, *erumpo.*

᾽Απέσσυτο, *excussus* (vel *repulsus*) *erat,* 3. sing. plusq. p. ind. pass. pro ἀπεσέσυτο, à σεύω· p. pass. σέσυμαι, Poët. ἔσυμαι· item ἔσσυμαι.

᾽Απεστάλην, ης, η, *missus sum,* a. 2. ind. pass.

᾽Απεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. ind. pass.

᾽Απέσταλκα, ας, ε, *misi,* perf. ind. act. ἀπέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἀπέσταλμαι, p. ind. pass.

᾽Απέσταλον, ες, ε, a. 2. indic. act. ἀπέστολα, ας, ε, p. ind. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto.*

᾽Απέστασαν, *abfuerunt,* Ion. pro ἀπέστησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. indic. act. Vide ἀπέστην.

᾽Απέστειλα, ας, ε, *misi,* a. 1. indic. act. ἀπόστειλατε, *mittite,* 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto.*

᾽Απεστέρησα, ας, ε, *privavi,* a. 1. ind. act. ab ἀποστερέω. Th. στερέω, *privo.*

᾽Απέστην, *abfui,* et in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2. ind. act. ἀπέστησα, ας, ε, *abfui,* a. 1. indic. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, *sto.*

᾽Απέστιχον, ες, ε, *abii, removi,* a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω. Th. στείχω, *incedo.*

᾽Απέστολα, ας, ε, *misi,* p. indic. m. verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω, *mitto.*

᾽Απεστραμμένος, η, ον, *aversus,* perf. part. pass. ab ἀποστρέφω, *averto.*

᾽Απέστραφον, ες, ε, *averti,* a. 2. ind. act. ἀπεστράφην, ης, η, *aversus sum,* a. 2. ind. pass. ἀπέστρεψα, ας, ε, *averti,* a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω, *verto.*

᾽Απεστὼ, όος, -οῦς, ἡ, *absentia:* ab ἄπειμι, *absum.*

᾽Απέστω, *absit,* 3. sing. præs. imperf. act. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

᾽Απεσφάλην, ης, η, *aberravi,* a. 2.

indic. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, fallo, everto, erro.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, absui, præt. ind. act.

Ἀπέσχον, ες, ε, abstinui, a. 2. ind. act.

Ἀπεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπέχω, abstineo, absum, disto.

Ἀπέταμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀπετέθη, ης, η, depositus est, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀπετίνυον, pœnas luebant, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτινύω. Th. τίω, punio.

Ἀπέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, edo.

Ἀπετρωπῶντο, non audebant, versi fuerant in fugam, 3. plur. imperf. indic. pass. contr. ab ἀποτρωπάω, f. ήσω, perf. ηκα· quod ab ἀπὸ et τέτροπα, p. ind. med. verbi τρέπω, verto.

Ἀπευθής, έος, et ἄπευθος, ου, ὁ ἡ ἡ, famâ inauditus; item imperitus: ab a priv. et πυνθάνομαι, audio, cognosco, interrogo.

Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀπέφηνα, ας, ε, ostendi, a. 2. ind. act. ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. idem, ab ἀποφαίνομαι· quod ex ἀπὸ et φαίνω, ostendo.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, locutus sum, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι, loquor.

Ἀπέφθιτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίνω, corrumpo.

Ἄπεφθος, ου, ὁ ἡ ἡ, incoctus: ex a priv. et ἑφθός, coctus. Th. ἕψω, coquo.

Ἀπέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπέχει, sufficit, imperf. alias 3. sing. præs. indic. act. ab ἀπέχω, abstineo.

Ἀπεχθαίρω, odio persequor, f. αρῶ, a. 1. ind. act. ἀπήχθηρα· ab ἔχθω. Th. ἔχθος, odium.

Ἀπεχθάνομαι, invisus sum, præs. indic. fut. 1. med. ἀπεχθήσομαι· ἀπεχθῶ, 3. sing. præs. sub. pass. ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. Th. idem.

Ἀπέχθεια, ειας, ἡ, inimicitia, odium, simultas.

Ἀπεχθέσθαι, invisum esse, et Ion. ἀπεχθῆναι, Att. et Dor. pro ἀπεχθεῖν, præs. inf. verbi ἀπεχθέω, vel ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθῆναι, odio sis, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro ἀπεχθῇ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθής, έος, ὁ ἡ ἡ, invisus: ex ἀπὸ et ἔχθος, odium.

Ἀπεχθήσομαι, invisus ero, f. 1. m. ἀπεχθόμην, invisus sum, a. 2. med. ind. Ion.

Ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, odio sum.

Ἀπέχεσθαι, abstinere, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθῶς, odiosè, abstinentèr, adv. ab ἀπέχω.

Ἀπέχομαι. Vide ἀπέχω.

Ἀπεχρῆτο, impersonalitèr positum pro

Ἀπέχρη, satis erat, imperf. ind. imperf. verbi ἀπόχρη, fut. ήσει, satis est, sufficit: ex ἀπὸ et χρῶμαι, pro χράομαι.

Ἀπεχυρόω, et ἀποχυρόω, -ῶ, fut. ώσω, munio: ex ἀπὸ et ἰσχυρόω, -ῶ. Th. ἰσχυρὸς, firmus, munitus.

Ἀπέχω, εις, ει, refero, absum, recipio, fut. ἀφέξω, perf. ἀπέσχηκα· a. 2. ind. act. ἀπέσχον, cum acc. et in pass. ἀπέχομαι, abstineo, cum gen. imperf. ind. med. ἀπειχόμην· a. 2. ind. m. ἀπεσχόμην· a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, habeo.

Ἀπεψία, ας, ἡ, quæ coquere (vel concoquere) nequit, indigestio: ab a priv. et πέψις, qu. à 2. sing. præt. ind. pass. verbi πέπτω, coquo.

Ἀπεψύχοντο, abstergebant, 3. pl. imperf. ind. m. ab ἀποψύχω· ex ἀπὸ et ψύχω, frigefacio, sicco.

Ἀπεών, Poët. pro ἀπὼν absens, præs. part.

Ἀπῆν, ῆς, ῆ, aberam, imperf. ind. act. ἀπῇ, absit, 3. sing. præs. sub. ἄπειμι, q. v.

Ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. ind. act. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω, abduco.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, renunciavi, a. 1. ind. act.

Ἀπηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, nuncio.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, narratio. Vide in ἀφήγησις.

Ἀπηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, a. 1. inf. med. narrasse, à verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπήγησις, memoria; item narratio, Ion. pro ἀφήγησις, εως, ἡ.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, abductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, strangulavi, a. 1. ind. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. indic. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγξα, ας, ε, strangulavi, suffocavi, præt. ind. act. ab eod.

Ἀπηδέσθην, ης, η, abusus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀπείδω. Th. ἴδω.

Ἀπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. ind. med. et in 3. plur. ἀπῄεσαν, et Att. ἀπῄεσαν, ab ἄπειμι ex ἀπὸ et εἶμι, eo.

Ἀπῆισα, ας, ε, abii, Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, abeo.

Ἀπῆκε, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. pro ἀφῆκε, dimisit, ab ἀφίημι, q. v.

Ἀπήκοος, ου, ὁ ἡ ἡ, inobediens, idem etiam quod ἀνήκοος· ab a priv. et ἀκοή, auditus, auris, q. v.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, ad amussim (vel ad unguem) factus, part. præt. pass. Undè adv.

Ἀπηκριβωμένως, absolutè, summâ cum diligentia, ad amussim: ab ἀκριβόω, -ῶ, fut. ώσω, summa curâ ac diligentiâ aliquid facio. Th. ἀκριβής.

Ἄπηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, incompactus; item non concretus: ex a priv. et πηκτὸς, ἡ, ὸν, compactus, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι at ἀπηκτὸς, οῦ, ὁ, Suid. est πορευόμενος.

Ἀπήλακα, ας, ε, abegi, perf. ind. act. ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἀπήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, fructum capiebam, imperf. ind. act. sic ἀπήλαυσα, et ἀπέλαυσα, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω· ex ἀπὸ et λάω, fruor.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, dedolui; item animum despondi, perf. indic. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος, dolor.

Ἀπηλεγής, έος, ὁ ἡ ἡ, atrox, tetricus, immitis, sævus; quasi nullius curam gerens. Hinc adv.

Ἀπηλεγέως, sævè, intrepidè: ab ἀπὸ et ἀλέγω, curo, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, redargui, a. 1. ind. act.

Ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπηλεῖται, minatur, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ, q. v.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus sum, a. 1. indic. pass. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπῆλθον, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, eo, venio.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus subsolanus: ex ἀπὸ et ἥλιος, sol.

Ἀπηλλάγην, ης, η, liberatus sum, a. 2. pass. ind.

'Απήλλαγμαι, ξαι, κται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind paſſ. ἀπήλλαξα, ας, ε, *dimisi*, *liberavi*, a. 1. ind. act. et ἀπήλλαχα, ας, ε, idem, perf. indic. act. ἀπηλλάχθαι, *dimissum esse*, perf. infin. paſſ. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω, *muto*.

'Απηλλάσσετο, *recessit*, *abiit*, 3. ſing. imperf. ind. ejuſd.

'Απηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*, perf. ind. paſſ. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα· ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. perſ. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, q. v.

'Απηλοίησα, ας, ε, *contrivi*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαλοιάω· ab ἀπὸ et ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in qua trituratur frumentum.

'Απήλπικα, ας, ε, *inde speravi*; item *desperavi*, præt. ind. act. ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ, *qui desperavit*, à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Απήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illæsus*. Th. πημαίνω, *lædo*.

'Απήμαρτον, *aberravi*, Poët. pro ἀφήμαρτον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, *erro*.

'Απημελημένος, η, ον, *neglectus*, p. part. paſſ. Undè adv.

'Απημελημένως, *neglectim*, ab ἀπαμελέομαι, -οῦμαι ex ἀπὸ et ἀμελέω, *negligo*. Th. μέλει, *curæ est*.

'Απῆμεν, *abiimus*, per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1. plur. pluſq. perf. ind. med. ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

'Απήμονα, τὸν, acc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *innocuus*, *illæsus*. Th. πῆμα, *damnum*.

'Απημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

'Απήμυνεν, *adjuvit*, 3. ſing. imperf. vel a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ· ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

'Απήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, *damnum*.

'Απῆν, *aberam*, 1. vel 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἄπειμι· ab εἰμὶ, *sum*.

'Απήνεγκα, ας, ε, *abduxi*, a. 1. indic. act. ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. ind. act. verbi ἀποφέρω.

'Απηνέος, τοῦ, *crudelis*, gen. ſing. ab ἀπηνὴς, q. v.

'Απήνεια, ας, ἡ, *crudelitas*, *inhumanitas*: ab ἀπηνὴς, q. v.

'Απηνιάθην, ης, η, *obstupefactus sum*, *obmutui*, a. 1. ind. paſſ. ab ἀπηνιάομαι ex ἀπὸ et ἠνιὸς, *stupidus*, *mutus*, ex ἐν et ἄνω, *clamo*.

'ΑΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, *rheda*. Per eam enim ſolemus ἀπιέναι, *abire*, cum ſit viatorium curriculum.

'Απηνηνάμην, ω, ατο, *renui*, a. 1. ind. med. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι, *renuo*, *recuso*.

'ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis*, *immitis*, *sævus*. Hinc ἀπήνεια, ας, ἡ, *inhumanitas*: qu. ab ἀπὸ et ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id eſt, πρᾶος, *lenis*, *mitis*, *mansuetus*.

'Απῆνθον, *abii*, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. indic. act. verbi ἀπέρχομαι ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo*, *venio*.

'Απήντησα, ας, ε, *occurri*, a. 1. indic. act. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντὶ.

'Απῆρα, ας, ε, *recessi*, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

'Απηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*, a. 1. ind. m. ab ἀπερείδω.

'Απήρθην, ης, η, *sublatus fui*, a. 1. ind. paſſ.

'Απῆρκα, ας, ε, *sustuli*, *discessi*, perf. ind. act.

'Απῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. ind. paſſ. verbi ἀπαίρω.

'Απήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* vel *remotus fui*, perf. ind. paſſ. cujus part.

'Απηρτημένος, η, ον, *suspensus*, *remotus*: ab ἀπαρτάομαι, *suspendor*.

'Απήρτισμαι, *perfectus reddor*, *absolutus sum*, præt. ind. paſſ. cujus part.

'Απηρτισμένος, η, ον, *perfectus*, *absolutus*: undè

'Απηρτισμένως, adv. *perfectè*, *absolutè*: ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, *perfectus*.

'Απῇς, *absueris*, 2. ſing. præſ. ſub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Απήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emissurus*, part. fut. 1. act. ab ἀφίημι.

'Απηύρα, *auferebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπηύραε. Sic

'Απηύρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. ἀπηῦρον, a. 2. ind. act. ἀπηύραον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ab ἀπαυράω, *aufero*: ex ἀπὸ et αὔρα, *aura*, *ventus levior*.

'Απῆχα, ας, ε, *abduxi*, *duxi*, perf. ind. act. verbi ἀπάγω, *abduco*.

'Απηχέω, -ῶ, *dissono*, *absono*; part. præſ. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν ab ἀπὸ et ἦχος, *sonus*.

'Απηχήματα, τὰ, *resonantia*, nom. plur. ab ἀπήχημα, ατος, τὸ, *extremus soni pulsus*, *extrema vox*, *resonantia*, contr—corp. Th. ἦχος, *sonus*.

'Απηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *absonus*; item *odiosus*: ab ἀπὸ et ἦχος, *sonus*.

'Απήχθετο, *invisus erat*, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. m. ἀπήχθημαι, perf. indic. paſſ. ab ἀπάχθομαι, vel ἀπεχθάνομαι, q. v.

'Απήχθην, ης, η, *abductus fui*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάγω.

'Απήχθηρα, *odio persecutus sum*, a. 1. indic. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium*.

'Απηχούμενος, η, ον, *resonans*, pro ἀπηχεόμενος, part. præſ. paſſ. ab ἀπηχέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα. Th. ἦχος, *sonus*.

'Απηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. plur. imperf. indic. m. Dor. pro ἀπηωροῦντο ἀπῃώρησα, ας, ε, *ex sublimi dependi*, a. 1. ind. act.

'Απηωρημένος, η, ον, *suspensus*, part. præt. paſſ. ab ἀπαιωρέομαι, -οῦμαι. Th. ἀπαιωρέω, -ῶ ex ἀπὸ et αἰωρέω, -ῶ, *sursum tollo*, *suspendo*.

'Απήωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπηωρημένος.

'Απίασι, *abeunt*, Ion. pro ἀπίασι, 3. plur. præſ. indic. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

'Απίδω, ης, η, a. 2. ſub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἴδω, *video*.

'Απίεμεν, *emittimus*, 1. pl. præſ. ind. act. et part. præſ. med. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*, Ion. pro ἀφιέμεν, et ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

'Απιέναι, *abire*, præſ. inf. act. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*. Et ἀπιέναι, *emittere*, Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

'Απίενται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*, 3. pl. præſ. ind. m. vel paſſ. ab ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

'Απίεσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

'Απίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἄπιμι, *abeo*: ex ἀπὸ et ἴημι, *eo*; indic. præſ. med. ἵεμαι, imperat. ἵεσο, part. ἱέμενος· a. 2. act. part. εἷς, et compoſitum, πρoεὶς.

'Απιῶσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiserint*, 3. plur. ſub. præſ. act. verbi ἀφίημι.

'Απίῃς, *abeas*, a. 2. ſub. act. 2. ſing. ab ἄπειμι quod ab ἀπὸ et εἶμι, *eo*; a. 2. ind. act. ἴον.

'Απίης γαίης, *longinquæ terræ*, gen. ſing. ab ἄπιος, ία, ιον, *longinquus*, *a*, *um*: ex ἀπὸ, remotionis vocula.

'Απίθανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis*: ex α priv. et πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

'Απιθεῖν, *inobedientem esse*, infin. præſ. act. ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα ab

Ἀπειθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto*: ex α priv. et πείθω, *persuadeo*, eliso, ι.

Ἀπίκαται, Ion. pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*; sic ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν, illud 3. plur. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπίκεο, Ion. pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. ἀπικνεῖσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. infin. med. ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. med. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*: ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio*.

Ἄπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non amarus, amaritudinis expers*: ab α priv. et πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *amarus*.

Ἀπιλλήθην, ης, η, *clausus sum*, a. 1. ind. pass. Ion. ab ἀπιλλέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *excludo, arceo, claudo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

Ἀπίμελος, ου, et ἀπιμελὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ *pinguedinis expers*: ex α priv. et πιμελὴ, *pinguedo*.

Ἀπινὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *purus à sordibus*: ex α priv. et πίνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sordes, squalor*.

Ἀπινύσσω, *desipio*; item *effluo*: à πινύω, *sapio*.

Ἀπίξεται, *perveniet*, Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio*.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, incursus*: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, *obii*, a. 2. indic. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, *pyrus*, arbor; ἄπιον, ου, τὸ, *pyrum*. Dici volunt ab Apiâ regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὀπὸς, ῦ, ὁ, *succus*, quia est succulentus fructus.

ἈΠΙΟ'Σ, ία, ιον, *longinquus*: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπιστάναι, *discedere*, Ion. pro ἀφιστάναι, præs. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀπιστέαται, Ion. pro ἀφίστανται, *deficiunt*, 3. pl. præs. ind. pass. sic ἀπιστέατο, Ion. pro ἀφίσταντο, 3. pl. imperf. ind. pass.

Ἀπιστέω, -ῶ, *diffido*; imperf. ἠπίστεον, -ουν f. ήσω· hinc ἀπιστούμενος, præs. part. pass. ex α priv. πίστις, *fides*, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπίστημι, Ion. pro ἀφίστημι, *dissocio*.

Ἀπιστία, ας, ἡ, *diffidentia*.

Ἄπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infidus*; in comparat. ἀπιστότερος, fœm. gen. ἀπιστοτέρα: ex α priv. et πιστὸς, ἡ, ὸν, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπίστως, adv. *perfidè, infidè, fraudulentèr*.

Ἀπλανὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus*: ex α priv. et πλάνη, *error*.

Ἄπλαστος, pro ἀπέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui appropinquare tutum non est*: ex α priv. et πέλας, adv. *propè*. Alii vertunt *informis, ineffigiatus, simplex*: ex α priv. et πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*: à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -ττω, *fingo*.

Ἀπλατὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *latitudine carens*. ex α priv. et πλατὺς, *latus*, vel πλάτος, *latitudo*.

Ἄπλατος, Dor. pro ἄπλητος, et hoc pro ἄπλησος, *magnitudine immensus, inaccessus*, per Sync. τοῦ σ à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἄπλαστος, à πλάσσω, *formo* seu ἄπλαστος, à πελάω, *appropinquo, accedo*.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. sing. imperf. vel a. 1. indic. act. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. xxvi. 22.

Ἄπλετος, Poët. pro ἄπλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, (Dor. ἄπλατος,) pro ἄπλησος, *non impleri potest, infinitus, grandis, immensus, arduus*: ab α priv. et πλήθω, quod à πλέος, *plenus*.

* Ἄπλησος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis*.

* Ἀπλήστως, adv. *insatiabilitèr, avarè, inexplebilitèr*.

Ἄπλητος, pro ἄπλατος, qu. ab ἀπέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*: ab α priv. et πελαστὸς, quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi πελάζω. Th. πέλας, *propè*.

Ἄπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui latus non stipatum est*: ab α priv. et πλευρὰ, *latus*.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*, apud Sophoclem, quæ Homero est ἁπλοῒς· ab ἁπλῆ (pro ἁπλόη) fit enim ἁπλοῒς, et epenthesi τοῦ γ, ἀπληγὶς. Hinc ἀπλήγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *simplex, innocens, innocuus*. Th. ἁπλόος.

Ἀπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *non percussus*.

Ἄπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex α pr. et πλήττω, vel πλήσσω, *percutio*.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexpletus, non completus*: ex α priv. et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος, *plenus*.

Ἀπληστεύομαι, fut. εύσομαι, *sum avidus, insatiabilis*.

Ἀπληστία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas*.

Ἄπληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus*. Indè adv.

Ἀπλήστως, *inexplebilitèr, insatiabilitèr, immensè*: ex α priv. et 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἁπλόη, ης, ἡ, *simplicitas, candor*: ab ἁπλόος, *simplex*.

Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *qui promissum* vel *porrectum habet capillum*; item *qui raro est capillitio*: ex ἁπλόος et θρὶξ, *capillus*.

Ἄπλοια, ας, ἡ. Vide ἄπλοος.

Ἁπλοΐζομαι, f. ίσομαι, *simplicitate utor*. Th. ἁπλόος, *simplex*.

Ἁπλοῒς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*; in acc. pl. ἁπλοΐδας· cui opponitur διπλοῒς. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος, *simplex*.

Ἄπλοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non plicatus*: ab α priv. et πέπλοκα, præt. ind. m. verbi πλέκω, *plico*.

Ἁπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium qu. *Cynicus simplici veste utens, Cynicus verissimus*: ab ἁπλόος et κύων, *canis*.

ἉΠΛΟ'ΟΣ, -οῦς, ὁ, ἁπλόη, -ῆ, ἡ, ἁπλόον, -οῦν, τὸ, *simplex*; compar. ἁπλούστερος superl. ἁπλούστατος. Derivatur ab α unitatem significante, et πέλω, *sum*, tanquam ἄπελος, quia unicum est quod simplex est: Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πολὺς, quia quod simplex est non è multis.

Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ καὶ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis*: ab α priv. et πλόος, *navigatio*. Indè ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor*.

Ἄπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divitiis carens*: ab α priv. et πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἁπλόω, -ῶ, *expando, explico, extendo*, f. ώσω, p. ωκα· imperf. ind. act. ἥπλοον, ἥπλουν· a. 1. inf. act. ἁπλῶσαι· ἁπλόομαι, -οῦμαι, *expandor*, præt. ind. pass. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, *expansus, simplex*. Th. ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immunditiès, illotio*; in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ quæ elui nequeunt.

Ἄπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus*; propriè de vestimento: ex α priv. et πλύνω, *lavo*.

Ἁπλῶς, *simplicitèr, benignè*, adv. ab ἁπλόος.

Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innavigabilis*. Th. πλώω, *navigo*.

Ἀπνεὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, *valdè spirans*: ab α epitat. et πνέω, *spiro*; vel *non spirans, flatu destitutus*: ab α priv. et πνέω, *spiro*.

Ἀπνευμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à vento non perflatus*.

Ἄπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis*. Indè ἀπνευστὶ, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, con-*

sertim; ἀπνευςία, ας, ἡ, spiritûs repressio.

Ἀπνευςιάζω, spiritum reprimo et contineo: omnia ab α priv. et præt. indic. pass. verbi πνέω, spiro.

Ἄπνοος, ἄπνυς, ὁ ϗ ἡ· in acc. sing. ἄπνοον, ἄπνυν, flatu, seu respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis. Indè

Ἄπνοια, ας, ἡ, quasi dicas, carentia flatûs; ubi nullus est flatus; item sedata tempestas, tranquillitas à ventis: ab α priv. et πνόη, flatus. Th. πνέω, spiro.

ἈΠΟ', præpositio regit gen. à, ab, post, ante, præ, propter, per; item ex, de, absque. Indè Lat. ab: ab Hebr. אב, ab, id est, auctor cujusvis rei.

Ἀπὸ, adv. longè, procul; et ἄπο, pro ἄπεςι, abest, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, sum. Et ἄπο, pro ἄπιθι, abi, apage, ab ἄπειμι, abeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀπὸ αὐτῦ, ab illo tempore.

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, aufero, detraho, adimo; imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπαινύμην, σο, το, auferebam: ab ἀπὸ et αἰνύμαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, auferri, præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ et αἱρέω.

Ἀποαίρεο, ablatus esto, Ion. pro ἀφαιρέυ, 2. sing. præs. imp. pass. ab eod.

Ἀποαιρέομαι, -ῦμαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -ῦμαι, q. v.

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo: ab ἀπὸ et βαδίζω. Th. βαίνω, eo.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, scala quâ è navi descenditur: ab

Ἀποβαίνω, descendo, abeo, discedo, cedo, f. ἀποβήσομαι, p. ἀποβέβηκα, part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς· a. 2. ind. act. ἀπέβην, ης, η, et in 3. pl. ἀπέβησαν· a. 2. sub. act. ἀποβῶ, ῇς, ῇ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, ἄντος, & ab ἀπὸ et βαίνω.

Ἀποβάλητε. abjeceritis, 2. pl. a. 2. sub. act. ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, qui abjecit, a. 2. part. act. ab

Ἀποβάλλω, abjicio, amitto, fut. ἀποβαλῶ, perf. ἀποβέβληκα· a. 2. ind. act. ἀπέβαλον, ες, ε· a. 2. sub. act. 1. sing. ἀποβάλω· præt. ind. pass. ἀποβέβλημαι· a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα ἐν· p. ind. med. ἀποβέβολα.

Ἀποβάπτω, fut. ψω, intingo, immergo leniter: ab ἀπο et βάπτω, tingo; f. 2. act. βαφῶ.

Ἀποβὰς, ἄντος, ὁ, qui descendit vel cessit; nom. plur. ἀποβάντες, descendentes, egressi, a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω, descendo, cedo.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, descensus: item eventus, exitus: ab ἀποβαίνω, descendo.

Ἀποβάτης, ε, ὁ, certaminis equestris genus, qu. descensor, dictum; qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι· indè

Ἀποβατικοὶ τροχοὶ, dicebantur.

Ἀποβατήριος, Jovis cognomen: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, descendi, cessi, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, firmatus: à verbo ἀποβαίνω, descendo.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, qui abjecit, in gen. plur. ἀποβεβληκότων, part. præt. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, descendere, a. 2. inf. act. ἀποβήσομαι, ῃ, εται, descendam, f. 1. ind. med. verbi ἀποβαίνω, seu ἀποβῆμι, conjug. secund.

Ἀποβήσσω, et -ττω, f. ξω, extussio, extussiendo ejicio: ab ἀπὸ et βήσσω, seu -ττω. Th. βὴξ, βηχὸς, ἡ, tussio.

Ἀποβιάζομαι, vim affero, vi cogo; item enitor, ut mulier in partu, et pass. vi cogor: ab ἀπὸ et βιάζομαι. Th. βία, vis.

Ἀποβιβάζω, et ἀποβιβάζομαι, jubeo vel facio aliquem descendere; item trajicio; præs inf. act. ἀποβιβάζειν, pass. ἀποβιβάζεσθαι· a. 1. ind. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ et βιβάζω, ire vel venire facio. Th. βαίνω, eo.

Ἀποβιόω, -ῶ, et ἀποβίωμι, de vitâ discedo, morior; a. 2. ind. act. ἀπεβίων, ως, ω· præs. inf. act. ἀποβιῶναι· ex ἀπὸ et βιόω, -ῶ. Th. βίος, vita.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ et βίωσις, ipsa vivendi actio: indè

Ἀποβιώσιμος, quicquid fit propter obitum, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, testamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλάπτομαι, f. ψομαι, lædor, privor, jacturam facio: ex ἀπὸ et βλάπτω, f. 1. act. ψω· f. 2. act. βλαβῶ, lædo.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo, oblædo, privo.

Ἀποβλαςάνω, f. ήσω, germino, egermino: ex ἀπὸ et βλαςάνω, germino, produco.

Ἀποβλάςημα, ατος, τὸ, germen; item proles.

Ἀποβλάςησις, εως, ἡ, germinatio: à 2. pers. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποβλαςάνω, germino.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, privatus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβλάπτω.

Ἀποβλέπω, intuor, respicio, oculos converto ad, f. ψω, p. ἀποβέβλεφα· a. 1. ind. act. ἀπέβλεψα· a. 1. imperat. act. ἀπόβλεψον, -άτω, et in 2. pl. ἀποβλέψατε· 3. pl. a. 1. sub. act. ἀποβλέψωσιν· a. 1. ind. med. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, abjectus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur seu rejicitur: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per apocop. pro ἀπόβλητα, abjicienda, rejicienda, respuenda, nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus; ἀπόβλητον, ε, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum. Indè

Ἀποβλητικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui abjecit vel amisit, vel abjiciendo vel amittendo est: ex ἀπὸ et 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, f. ίσω, p. ικα, exprimendo aufero, ut è favis mel: ex ἀπὸ et βλίττω, exprimendo aufero, ut è favis mel.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, scaturio, emitto aquas; item evomo; præs. part. act. ἀποβλύζων ex ἀπὸ et βλύζω, scaturio.

Ἀποβλώσκω, f. ώσω, discedo: ex ἀπὸ et βλώσκω, advenio, vado.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβέβολα, præt. ind. m. verbi ἀποβάλλω, q. v.

Ἀποβόσκομαι, f. 1. med. βόσομαι, vel βόσομαι, vel βοσκήσομαι, depasco: ex ἀπὸ et βόσκω, pasco, q. v.

Ἀποβυκολέω, -ῶ, abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio; item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio, f. σω, p. κα· a. 1. ind. act. ἀπεβυκόλησα, ας, ε· ἀποβυκολέομαι, -ῦμαι, abducor à grege, è grege aberro: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀποβυκόλημα, ατος, τὸ, è grege alieno abductio, impostura, deceptio.

Ἀποβυκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβυκολέω· omnia ex ἀπὸ, βῦς, et κόλον, cibus.

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, et ἀποβράττω, f. σω, fervendo seu æstuando exspuo sive eructo, per æstum exspuo; item exæstuo, defervesco.

Ἀποβράσσομαι, per æstum exspuor aut ejicior: à cujus 1. sing. præt. ind pass. fit ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma; item furfur tritici: ex ἀπὸ et βράζω, ferveo, bullio.

Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo, f. ξω· ἀποβρέχομαι, perfundor, madefio: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; item aqua quâ quid perfusum, vel prolutum est: ex ἀπὸ et βρέχω, irrigo, madefacio.

Ἀποβρίζω, *crapulam edormio, dormio*: f. ίσω, et ίξω. a. 1. ind. act. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, άντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ, et βρίζω, *post sumptum cibum paululùm dormio.*

Ἀποβρίθω, f. ίσω, *degravo*, vel sect. *præ pondere devergo*: ex ἀπὸ, et βρίθω, *gravis sum.*

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, *perfusio, madefactio*: ab ἀπὸ, et βρέχω, *madefacio.*

Ἀποβροχθίζω, f. ίσω, *sorbeo, glutio, voro*: ex ἀπὸ, et βροχθίζω. Th. βρόγχος, *guttur.*

Ἀποβροχίζω, f. ίσω, *illaqueo, laqueis implico*: ex ἀπὸ, et βρόχος, *laqueus, restis.*

Ἀποβρύχω, f. ξω, *demordeo, abedo*: ex ἀπὸ, et βρύχω, *mordeo.*

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *exesus*: a. 1. part. pass. ab

Ἀποβρώσκω, *abedo, comedendo consumo*: f. σω, p. βέβρωκα. præt. ind. pass. βέβρωμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ, et βρώσκω, *comedo, depasco.*

Ἀποβύω, *obturo, obstruo*: f. σω. Ex ἀπὸ, et βύω, *obturo, obstruo, impleo, tego.*

Ἀπόβωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profanus, ab aris alienus*: ex ἀπὸ, et βωμὸς, *altare, ara, delubrum.*

Ἀπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à terrâ remotus*; ut et ἀπόγειος, q. v. ab ἀπὸ, et γαῖα, *terra.*

Ἀπογαιόω, -ῶ, *in terram vertò*; f. ώσω. Ex ἀπὸ, et γαῖα, *terra.*

Ἀπογεία, ας, ἡ, *ventus qui è terrâ exortus in mare fertur*: cui contrarius est qui dicitur τροπαία.

Ἀπόγεια, τὰ, *retinacula navium, funes quibus navis alligatur in littore*: unde Ἀπόγεια λύειν, *oram solvere.*

Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox mathematica quâ denotatur *summa planetæ altitudo*: opponitur τῷ ἐπίγειον, quod vide.

Ἀπόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à terrâ remotus*, ut et ἀπόγαιος, q. v. Omnia ex ἀπὸ, et γαῖα, *terra.*

Ἀπογαλακτίζω, *ablacto, à lacte depello*: Ἀπογαλακτίζομαι, *ablactor, à lacte depellor*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit. Ἀπογαλακτισμὸς, ῦ, ὁ, *ablactatio*: ex ἀπὸ, et γαλακτίζω. Th. γάλα, *lac.*

Ἀπογεισόω, -ῶ, vel ἀπογεισσόω, fut. ώσω, *imbrico, imbricatim* (vel *suggrandiorum modo*) *facio* vel *tego*: ex ἀπὸ, et γεισόω, -ῶ, vel γεισσόω. Th. γεῖσον, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *suggrunda.*

Ἀπογεμίζω, f. ίσω, *depleo, demo ei quod plenum est.*

Ἀπογεμίζω, id. q. γεμίζω. Ex ἀπὸ, et γέμω, *plenus sum.*

Ἀπογεννάω, -ῶ, *genero, produco*: ex ἀπὸ, et γεννάω, -ῶ, *gigno, genero, pario.* Th. γίνομαι, *gignor, nascor, procreo, sum.*

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, *degusto*: ex ἀπὸ, et γεύομαι, *gusto.*

Ἀπογεφυρόω, -ῶ, f. ώσω, *ponto jungo, pontem impono*: ex ἀπὸ, et γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα, *pons.*

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, *consenescens*: in acc. pl. masc. ἀπογηράσκοντας, præs. part. act. ab

Ἀπογηράσκω, *consenesco*: f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. act. ἀπεγήρασα. a. 1. sub. act. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ, et γηράσκω. Th. γῆρας, *senectus.*

Ἀπογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, *absum, decedo*: item *morior*: f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. ind. m. ἀπεγενόμην. a. 2. med. part. ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus.* Ex ἀπὸ, et γίνομαι, *sum.*

Ἀπογινώσκω, *rejicio, non agnosco, abnuo, improbo*; item *absolvo, renuntio, despero*, f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. plusq. perf. ind. act. ἀπεγνώκειν. a. 1. ind. act. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ. et in 3. pl. ἀπέγνωσαν, a. 2. act. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. act. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. act. inf. ἀπογνῶναι. a. 2. act. part. ἀπογνοὺς, οῦσα, ὸν. perf. ind. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. præt. part. pass. Ἀπεγνωσμένος, η, ον, *rejectus*: ex ἀπὸ, et γινώσκω, *cognosco.*

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo.* Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, et Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo*: à 1. et 2. sing. præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς, *cæsius.*

Ἀπόγλουτοι, οἱ, *qui exilibus sunt clunibus, depyges.* Th. γλουτὸς, *clunes.*

Ἀπογλυκαίνω, f. ανῶ, *dulce reddo, dulcio*: ex ἀπὸ, et γλυκαίνω. Th. γλυκὺς, *dulcis.*

Ἀπόγνοια, ης, ἡ, *desperatio*: à præt. ind. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim*: a. 2. sub. act. Ἀπογνοὺς, οῦσα, ὸν, *qui rejecit*: a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμι, conjug. sec.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit, ὁ μὴ ἔχων δι' ὧ γνωσθῇ.* à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio*: ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, *qui desperat, desperator*: ab eod.

Ἀπογονὰ. Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *progenies, posteritas.*

Ἀπόγονα, τὰ, *fæcunda, orta, oriunda*, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ortus, oriundus*, et subst. *nepos, posterus.* Ex ἀπὸ, et γέγονα, à præt. ind. m. verbi γίνομαι.

Ἀπογραΐζω, *senectutem aufero, juvenilem reddo.* Th. γραῖα, *anus.*

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.*

Ἀπόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus.*

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio*; ex

Ἀπογράφω, *in tabulas refero, describo.* imperf. ind. act. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ind. act. ἀπέγραψα. a. 1. sub. act. ἀπογράψω, ῃς, ῃ. Ἀπογράφομαι, *describor*; item *nomen profiteor.* perf. ind. pass. ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui.* a. 1. ind. pass. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. ind. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, deartuo, delumbo.* f. ώσω, p. ἀπογεγυίωκα. a. 1. subj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, et γυιόω, -ῶ, q. v.

Ἀπογυμνάζομαι, *exerceor, me exerceo*: ab ἀπὸ, et γυμνάζομαι. Th. γυμνὸς, *nudus, inermis.*

Ἀπογυμνόω, -ῶ, *nudo, denudo*, f. σω. a. 1. part. pass. ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, *denudatus.* Ab ἀπὸ, et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνὸς, *nudus.*

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ, q. v.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, *effœminatio.* Th. γυνὴ, *fæmina, mulier.*

Ἀπογωνιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *in angulum me colligo.* ιι. præs. m. ἀπογωνιοῦσθαι ex ἀπὸ, et γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία, *angulum.*

Ἄποδα, τὸν, vel τὴν, *pedibus carentem*, acc. sing. m. vel. f. ab ἄπους. Th. πούς. Est. et ἄποδα, nom. neutr. plur.

Ἀποδάζομαι, *divido, distribuo, partior, impertio*: f. 1. m. δάσομαι, et Poët. δάσσομαι. f. 1. inf. m. ἀποδάσεσθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse.* Th. δαίω, *divido.*

Ἀποδαίω, *comburo*: ex ἀπὸ, et δαίω, *uro.*

Ἀποδάκνω, f. δήξω, *demordeo, præmordeo*: ex ἀπὸ, et δάκνω, *mordeo.*

Ἀποδακρύω, *lachrymas fundo, illachrymo*: f. ύσω. p. κα. a. 1. ind. act. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτικὰ, ῶν, τὰ, *medicamenta lachrymas moventia.* Ex ἀπὸ, et δακρύω. Th. δάκρυ, *lachryma.*

'Αποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, pr. inf. act. *peregrè proficisci*; sic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrè agens*. Vide in ἀποδημέω, -ῶ.

'Αποδαρθεῖν, a. 2. inf. act. idem quod δαρθεῖν.

'Αποδάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui tributum pendit*, et *tributum cujus fit divisio*; item *quod pro parte* (seu *portione*) *alicui cedit*.

'Αποδασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio*, *partitio*, *pars*, *portio*, à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδάζομαι.

'Αποδάσσασθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse*, Poët. pro ἀποδάσασθαι, a. 1. inf. m. vel -σεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀποδάζομαι, *distribuo*.

'Αποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo*; item *contundo*: ex ἀπὸ et δαυλὸς, Æol. pro δαλὸς. Th. δαίω, *uro*.

'Αποδέδεγμαι, *exceptus sum*, perf. ind. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

'Αποδέδειγμαι, perf. ind. pass. *demonstratus*, *approbatus sum*; perf. pass. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonstratus*, *approbatus*: ab ἀποδείκνυμι.

'Αποδεδειλιακότως, *timidè*, *meticulosè*, *eorum more*, *qui conciderunt animo*, adv. ab

'Αποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, *timidus*, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

'Αποδέδεκται, *æstimatur*, *censetur*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

'Αποδέδομαι, *redditus sum*, præt. ind. pass. ex

'Αποδέδωκα, *reddidi*, præt. ind. act. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αποδέδρακα, ας, ε, *aufugi*, et in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio*.

'Αποδεὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *inferior*, *vacuus*, *cui aliquid deest*: ex ἀποδέω, *absum*. Th. δέω, *egeo*, *deficio*.

'Αποδεῖ, *deest*, *deficit*, *abest*, 3. sing. præs. ab eod.

'Αποδειδίττω, -ίσσω, et ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo*; imperf. indic. med ἀπεδειδισσόμην, -ου, ετο: ab ἀπὸ et δειδίττω. Th. δείδω, *timeo*.

'Αποδείκνυμι, f. ξω, p. χα, *ostendo*, *ostento*, *demonstro*, *probo*; præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ se ferens*; præs. inf. pass. ἀποδείκνυσθαι a. 1. ind. act. ἀπέδειξα, ας, ε a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι, vel δεικνύω, *ostendo*.

'Αποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, vel οῦ, ὁ καὶ ἡ, *demonstrativus*.

'Αποδεικτικῶς, *demonstrativè*, adv

'Αποδεικτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *demonstrabilis*, *probabilis*: omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, *demonstro*.

'Αποδειλίασις, εως, ἡ, *timor*, *ignavia*: ex ἀπὸ et δειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

'Αποδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio*, *reformido*, f. άσω, p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς unde adv. ἀποδεδειλιακότως, *timidè*, *meticulosè*.

'Αποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδέξειν, f. 1. inf. act. ab eod. Th.

'Απόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonstratio*, *declaratio*, *probatio*; item *specimen*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

'Απόδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cœnam finivit*, *qui cœnatus est*; qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου vel *incœnatus*, ab ἀπὸ, pro α priv. et δεῖπνον, *cœna*, *cibus*.

'Αποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, infin. præs. act. verbi ἀποδέρω.

'Αποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco*, *cervicem abscindo*, *decollo*; item *abscindo à cervice*, f. ήσω, p. κα· a. 1. ind. act. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε f. 1. inf. act. ἀποδειροτομήσειν ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, *cervix*, *collum*, et τέτομα, 1. sing. præt. ind. med. verbi τέμνω, *seco*, *scindo*.

'Αποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demonstratus*, *approbatus*, a. 1. part. pass. ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

'Αποδεκατόω, -ῶ, *decimo*, *decimas accipio*; item *decimas do*, f. ώσω, p. ἀποδεδεκάτωκα· ex ἀπὸ et δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα, *decem*.

'Αποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio*, *decimarum exactio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

'Αποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. m. verbi ἀποδέχομαι.

'Αποδεκτέος, έα, έον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *recipiendus*, *admittendus*.

'Αποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *receptor*, in nom. pl. ἀποδέκται, et ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium*.

'Αποδεκτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dignus qui admittatur et recipiatur*, *receptus*, *acceptabilis*, *gratus*, *probatus*: omnia à 3. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποδέχομαι.

'Αποδενδρόομαι, -οῦμαι, *arboresco*; inf. præs. m. vel pass. ἀποδενδροῦσθαι a. 1. ind. pass. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἀπὸ et δενδρόομαι, -οῦμαι. Th. δένδρον, *arbor*.

'Αποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *demonstrare*, a. 1. infin. act. verbi ἀποδείκνυμι sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. et in aliis.

'Απόδεξις, εως, ἡ, *demonstratio*, Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

'Αποδέομαι, -οῦμαι, *religor*, *alligor*, *præligor*, præs. indic. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

'Αποδέρω, Ion. ἀποδείρω, fut. … *excorio*: à cujus 1. sing. præt. … pass. fit.

'Απόδερμα, ατος, τὸ, *cutis detracta*, *spolium*.

'Αποδερματόω, -ῶ, idem quod ἀποδέρω, q. v.

'Απόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à … sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

'Αποδεσμὸς, οῦ, ὁ, *fasciculus*, *ligamentum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens* … inde

'Αποδεσμέω, ἀποδεσμέω, -ῶ, et ἀποδεσμεύω, *colligo*, *religo*: ex ἀπὸ et δεσμὸς, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω, *ligo*.

'Αποδεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *exceptus*, a. 1. part. pass. ab

'Αποδέχομαι, *excipio*, *recipio*, *admitto*; item *probo*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι· a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, et in 3. plur. ἀπεδέχθησαν a. 1. ind. med. ἀπεδεξάμην, ω, ατο a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι ex ἀπὸ et δέχομαι, *capio*.

'Αποδεχόμενος, η, ον, *acceptus*, præs. part. pass.

'Αποδέχου, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. m. ab eod.

'Αποδέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *religo*, *alligo*, *præligo*: in præs. ind. pass.

'Αποδέομαι, -οῦμαι, *religor*: ab ἀπὸ et δέω, *ligo*.

'Αποδέω, -ῶ, *absum*, *inferior sum*: ex ἀπὸ et δέω, *deficio*.

'Αποδηλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *manifestum reddo*, *declaro*: ab ἀπὸ et δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος, *certus*, *manifestus*.

'Αποδημέω, -ῶ, *absum domo* seu *patriâ*, *peregrinor*, *peregrè proficiscor*, f. ήσω, p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε a. 1. ind. act. ἀπεδήμησα, ας, ε a. 1. part. act. ἀποδημήσας, ασα, αν ex ἀπὸ et δῆμος, *populus*.

'Αποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia*, *peregrinatio*.

'Αποδημητὴς, οῦ, ὁ, *peregrinator*.

'Αποδημητικὸς, ὴ, ὸν, vel οῦ, ὁ καὶ ἡ, *peregrinari solitus*.

'Απόδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peregrè agens*, *absens à domo* vel *patriâ*: omnia ex ἀπὸ et δῆμος, *populus*, *plebs*, *vulgus*.

Ἀποδία, ας, ἡ, *pedum defectus, pedum carentia:* ab ἄπυς, q. v.

Ἀποδιαιτάω, -ῶ, f. ήσω, *arbitratu absolvo;* a. 1. ind. act. ἀπεδιῄτησα, ας, ε· ex ἀπὸ et διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium.*

Ἀποδιαστέλλω, *dispesco, arceo, interdico, divido:* ex ἀπὸ, διὰ, et στέλλω, *mitto.*

Ἀποδιατρίβω, fut. ψω, *immoror, tempus consumo:* ex ἀπὸ, διὰ, et τρίβω, *tero.*

Ἀποδιδάσκω, fut. ξω, *deduco:* ex ἀπὸ et διδάσκω, *doceo, disco.*

Ἀποδιδόειν, -ῦν, *reddere,* præs. inf. act. ab ἀποδιδόω, pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, rependor,* præs. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι, q. v.

Ἀποδιδράσκω, fut. δράσω, *aufugio.* Vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω, *fugio.*

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do;* item *interpretor;* præs. imperat. act. ἀποδίδοθι, ότω· præs. inf. act. ἀποδιδόναι· præs. part. act. ἀποδιδῦς, ῦσα, ὸν· f. ἀποδώσω, εις, ει, perf. ἀποδέδωκα, ας, ε· a. 1. ind. act. ἀπέδωκα, ας, ε· a. 2. ind. act. ἀπέδων, ως, ω· a. 2. imperat. act. ἀπόδος, ἀποδότω, *solve,* 2. pl. ἀπόδοτε· præs. opt. act. ἀποδιδοίην, ης, η· a. 2. opt. act. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην,) et in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν· præs. sub. act. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ· a. 2. sub. act. ἀποδῶ, ῷς, ῷ· præs. inf. act. ἀποδιδόναι, et ἀποδόειν, -ῦν a. 2. inf. act. ἀποδῦναι, et Att. Dor. et Æol. ἀποδόμεναι· præs. part. act. ἀποδιδῦς, ῦσα, ὸν a. 2. part. act. ἀποδῦς, ῦσα, ὸν præs. indic. pass. ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor;* imperf. ind. pass. ἀπεδιδόμην, σο, το· perf. ind. pass. ἀποδέδομαι· plusq. perf. ind. pass. ἀπεδεδόμην· aor. 1. ἀπεδόθην· f. 1. pass. ἀποδοθήσομαι· paulo post. f. ἀποδεδόσομαι· præs. imp. med. ἀποδίδοσο, σθω· præs. opt. med. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 1. opt. m. ἀποδοθείην, ης, η· præt. optat. pass. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο· præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται· perf. sub. m. vel pass. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται· perf. inf. med. vel pass. ἀποδεδόσθαι· a. 1. inf. pass. ἀποδοθῆναι· præs. part. med. vel pass. ἀποδιδόμενος, η, ον· a. 1. ind. med. ἀπεδωκάμην· a. 2. ind. m. ἀπεδόμην, ου, ετο, *vendidi;* a. 2. imperat. m. ἀπόδου, σθω· aor. 2. opt. med. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται· a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι· a. 2. part. med. ἀποδόμενος. Th. δίδωμι, *do.*

Ἀποδιΐστημι, et ἀποδιϊστῶ, *dirimo, distinguo; intervallo sejungor:* ex ἀπὸ, διὰ, et ἵστημι.

Ἀποδικάζω, f. άσω, *absolvo,* opp. καταδικάζω· ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη, *jus.*

Ἀποδικέω, -ῶ, fut. ήσω, *causam meam defendo:* ex ἀπὸ et δίκη, *jus.*

Ἀποδινέω, -ῶ, fut. ήσω, *devolvo:* ex ἀπὸ et δινέω, -ῶ. Th. δίνη, *vortex.*

Ἀποδίομαι, f. ίσομαι, idem quod ἀποδίω, q. v.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, et ἀποδιοπομπέομαι, -ῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio;* præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῦ ἀποτροπαίυ Διός· ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ, à πέμπω, *mitto.*

Ἀποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo,* f. ίσω, p. ἀποδιώρικα· ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρ☉, *terminus, limes.*

Ἀποδισκεύω, *discum dejicio; in disci morem dejicio:* ex ἀπὸ et δίσκος, *discus.*

Ἀποδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, *in diphthongum conflo, sive contraho:* indè

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio, seu contractio:* ex ἀπὸ et δίφθογγ☉, q. vide. Th. φθέγγομαι, *vocem* seu *sonum emitto, sonum edo.*

Ἀποδίω, f. ίσω, *expello:* à δίω, pro διώκω.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, *abigo, alicundè expello:* indè

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio:* ab ἀπὸ et διώκω, *persequor.*

Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass.

Ἀποδοθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποδοθήσομαι, f. 1. indic. pass. verbi ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδοκεῖν, *displicere;* ἀποδοκεῖν, res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω, *video, probo.*

Ἀποδοκιμάζω, vel ἀποδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio,* f. άσω, p. ἀποδεδοκίμακα· a. 1. ind. act. ἀπεδοκίμασα.

Ἀποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior;* perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι· a. 1. indic. pass. ἀπεδοκιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι· à 2. sing. præt. ind. pass. fit.

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio.*

Ἀποδόκιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus:* omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδόμεναι, *reddere,* a. 2. inf. act. Æol. pro ἀποδῦναι.

Ἀποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. ἀποδῦναι, a. 2. inf. act. ἀπόδος, ἀποδότω, in 2. plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδοντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio:* ex ἀπὸ et ὀδὺς, *dens.*

Ἀπόδος, ἀποδότω, *reddito,* a. 2. imperat. act. et in 2. pl. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

Ἄποδος, υ, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ἄποδος, τῦ, *pedibus carentis,* gen. sing. ab ἄπυς. Th. πῦς, *pes.*

Ἀποδόσιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui reddi aut restitui debet:* ab ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio:* à 2. perf. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, *do.*

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor.*

Ἀποδοτικὸς, ὴ, ὸν, *retributorius:* ab eod. Th.

Ἀπόδυλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *ex servo genitus:* ex ἀπὸ et δῦλ☉, *servus.*

Ἀποδῦναι, *reddidisse,* a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδοχεῖον, υ, τὸ, *receptaculum, receptorium.*

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio:* ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, -ῶ, *obliquo, incurvo;* a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans;* a. 1. inf. act. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvâsse:* ex ἀπὸ et δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμὸς, ἡ, ὸν.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, *quod manu alicundè carpitur:* à 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω, *decerpo.*

Ἀποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormiisse,* a. 2. inf. act. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, *aufuge,* a. 2. imperat. act. ἀποδραίην, ης, η, *aufugerim,* a. 2. opt. act. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui* vel *quæ aufugit,* part. aor. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω, *aufugio.*

Ἀποδράσειε, ας, ε, *aufugerim,* a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω, *aufugio.*

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio:* à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ.*

Ἀποδράσσω, vel -ττω, et ἀποδράσσομαι, vel -ττομαι, *decerpo:* ab ἀπὸ et δράσσω, vel ττω, f. ξω, perf. χα, *carpo, prehendo.*

Ἀποδράω, -ῶ, *fugio, effugio, aufugio,* f. ἀποδράσω, p. ἀποδέδρακα

a. 1. indic. act. ἀπέδρασα, et per Sync. ἀπέδρα, undè part. ἀποδράς, ᾶσα, ὰν, quod ab ἀποδρῆμι a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε a. 2. ind. act. ἀπέδρην, et a. 2. opt. act. ἀποδραίην a. 2. imperat. act. ἀπόδραθι a. 2. inf. act. ἀποδρᾶναι ab ἀπὸ et δράω.

'Αποδρέπε, decerpe, 2. sing. præs. imperat. act. ab

'Αποδρέπω, decerpo, f. ψω, p. φα præs. ind. pass. ἀποδρέπομαι ex ἀπὸ et δρέπω, decerpo.

'Απόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

'Αποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, aufugisse, a. 2. infin. act. verbi ἀποδράω, aufugio.

'Απόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.

'Απόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, cursu revertens; item cursu inferior: à præt. indic. med. verbi ἀποτρέχω.

'Αποδρύπτω, dilacero, dilanio, discerpo, excorio; præs. infin. act. ἀποδρύπτειν ex ἀπὸ et δρύπτω, lacero.

'Αποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω præs. infin. act. ἀποδρύφειν præs. opt. act. ἀποδρύφοιμι, οις, οι a. 1. sub. act. ἀποδρύψω, in 3. pl. ἀποδρύψωσι a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η ab eod. Th.

'Αποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, q. v.

'Αποδρῴην, præs. optat. Att. pro ἀποδράοιμι, aufugerem: ab eodem Th.

'Αποδύρομαι, f. οδυρῦμαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ et ὀδύρομαι, lamentor, ploro.

'Αποδύς, ῦσα, ὺν, exutus, part. præs. act. ἀποδῦσαι, exuere, spoliare, a. 1. inf. act.

'Αποδυσάμενος, η, ον, resolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

'Απόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, exuo.

'Αποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω, stomachor, ægrè fero, impatientèr agitor; item renitor, resisto, difficultèr cedo: ex ἀπὸ, δὺς, et πίπτω, cado, ruo. Th. πίπτω, cado.

'Αποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ.

'Αποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur; ἀποδύομαι.

'Αποδύω, vel ἀπόδυμι, exuo, f. ύσω, p. κα præs. ind. pass. ἀποδύομαι imperf. ind. ἀπεδυόμην, et in 3. pl. ἀπεδύοντο ex ἀπὸ et δύω.

'Αποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, a. 2. sub. act. et ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam, in 1. pl. ἀποδώσομεν, f. 1. ind. act. et

'Αποδώην, ώης, ώη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. act. Att. verbi ἀποδίδωμι.

'Απόδων, τῶν, pedibus carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πῶς, pes.

'Απόειπε, pro ἀπόειπε; 2. sing. a. 2. imperat. act. ἀποειπεῖν, refutare, a. 2. inf. act. sic

'Απόειπον, Poët. a. 2. indic. act. pro ἀπεῖπον.

'Αποείπω, a. 1. vel 2. sub. act. 3. sing. ab ἀπὸ et εἴπω, dico.

'Απόεργω, Poët. pro ἀπείργω ab ἀπείργω, f. ξω, arceo, dirimo. Th. εἴργω, arceo.

'Απόερσε, ας, ε, corrupit, a. 1. ind. act. Æol. sine augmento, ab ἀποέρρω. Th. ἔρρω, f. 1. act. Æol. ἔρσω hinc ἀπόερσε, pro ἀπόερσε, f. 1. ind. act. 3. sing. Æol.

* 'Αποζωννύω, f. ζώσω, discingo; p. ind. pass. ἀπέζωσμαι f. 1. pass. ἀποζωσθήσομαι.

'Αποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποζωννύω. Th. ζώννυμι, vel ζωννύω, cingo.

'Αποθάλλω, defloresco, f. 1. indic. act. ἀποθαλῶ a. 1. ind. act. ἀπέθηλα, ας, ε præt. ind. act. ἀποτέθαλκα p. ind. pass. ἀποτέθαλμαι ex ἀπὸ et θάλλω, floreo.

'Αποθανεῖν, a. 2. inf. act. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, et in fœm. gen. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.

'Αποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. ind. m. verbi ἀποθνήσκω.

'Αποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. Vide ἀποθανεῖν.

'Αποθαρρέω, f. ήσω, audeo, confido.

'Αποθέμενος, η, ον, depositus, a. 2. part. m.

'Αποθέσθαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. med. ab ἀποτίθημι ex ἀπὸ et τίθημι, pono.

'Αποθερίζω, fut. ίσω, demeto, spicas decutio, abscindo.

'Απόθεσις, εως, ἡ, depositio: à 2. pers. sing. præt. indic. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.

'Απόθεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur: ex α priv. et ποθεστὸς, qu. à ποθέω, ῶ, Th. πόθος, desiderium.

'Απόθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui reponi solet in apothecis, repositus, reconditus, conditus: ab ἀποτίθημι.

'Αποθευσόμενος, η, ον, cursu discessurus, f. 1. part. m. ex

'Αποθέω, curro; f. 1. m. θεύσομαι ex ἀπὸ et θέω, curro.

* 'Αποθεώρησις, εως, ἡ, prospectus.

* 'Αποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos seu divos, consecratio.

'Αποθήκη, ης, ἡ, repositorium, re[illegible] conditorium, granarium, horreum, nom. plur. ἀποθῆκαι, αἱ, ab ἀποτίθημι in a. 1. ind. act. ἀπέθηκα depoſui, quod in horreo deponantur fruges.

* 'Αποθηρίωσις, εως, ἡ, efferatio vel efferus animus, feritas, immanitas.

* 'Αποθησαυρισμὸς, ῦ, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei asservatio thesauri instar.

'Αποθησαυρίζω, recondo, congero pro thesauro, f. ίσω, p. ἀποτεθησαύρικα à θησαυρίζω, thesauros extruo.

'Αποθήσομαι, seponam, f. 1. ind. m. ex ἀποτίθημι, sepono.

'Αποθλίβω, opprimo, f. ψω, p. ἀποτέθλιφα ex ἀπὸ et θλίβω, premo.

'Αποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs.

'Αποθνήσκοντα, τὸν, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab

'Αποθνήσκω, morior; fut. 2. ind. med. ἀποθανοῦμαι perf. ind. act. ἀποτέθνηκα a. 2. indic. act. ἀπέθανον a. 2. sub. act. ἀποθάνω, ῃς, ῃ a. 2. inf. act. ἀποθανεῖν a. 2. part. act. ἀποθανών, ῦσα, όν. Th. θνήσκω, morior.

'Αποθορεῖν, desilire, præs. inf. act. contr. pro ἀποθορέειν, ab ἀποθορέω, -ῶ, desilio.

'Αποθεῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθέω, curro, aufugio.

'Αποθρώσκωσιν, desiliant, 3. plur. præs. sub. act. ab

'Αποθρώσκω, desilio, resilio, exsilio: ex ἀπὸ et θρώσκω, salio.

'Απόθυμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, invisus; ab ἀπὸ et θυμὸς, ῦ, ὁ, mens, animus, qu. diversum à mente.

'Αποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio: ab

'Αποικέω, -ῶ, aliundè habitatum venio, migro in coloniam, procul habito, f. ήσω, et

'Αποικίζω, in coloniam deduco; pass. ἀποικίζομαι, in coloniam deducor; præt. ind. pass. ἀπῴκισμαι à cujus 1. pers. sing. fit ἀποικισμὸς, ῦ, ὁ, coloniæ deductio, part. præt. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus, a. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθεὶς, ῖσα, ὲν omnia ab ἀπὸ et οἶκος, domus.

'Αποικὶς, ίδος, ἡ, et ἄποικος, ου, ὁ, colonus, in coloniam aliquam missus: ex ἀπὸ et οἶκος, domus: hinc

'Αποικίζω, colonos aliquò mittere, a. 1. inf. act. verbi ἀποικίζω.

'Αποινα, τὰ, pretia, loco pœnæ debita: ex α pr. et ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna. Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, munera, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

'Αποινᾶν, redimere, præs. inf. act. ab ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, redimo, debitas pœnas eximo. Th. ἄποινα.

'Αποίσετον, f. 1. act. 3. dual. auferent: ab ἀποφέρω. f. ἀποίσω, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, fero.

'Αποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω, fero.

'Αποίχομαι, transeo, prætereo, abeo, f. 1. m. χήσομαι, p. ind. pass. ἀπῴχημαι.

'Αποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ, et οἴχομαι, abeo.

'Αποκαθαρίζω, f. ίσω, expurgo.

'Αποκαθημένη, ης, ἡ, mulier menstruata.

'Αποκαθιστᾷ, restituit, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

'Αποκαθίστημι, et 'Αποκαθιστάω, -ῶ, et ἀποκαθιστάνω, restituo, fut. ἀποκαταστήσω, perf. ἀποκατέστηκα. a. 1. ind. act. ἀποκατέστησα. a. 1. ind. pass. ἀποκατεστάθην, restitutus fui. a. 1. sub. pass. ἀποκατασταθῶ, restituar. Ex ἀπὸ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἵστημι, sto.

'Αποκαθίστων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ex ἀπὸ, κατὰ, et ἵστημι, sto, statuo.

'Αποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, et καίω, uro.

'Αποκαμεῖν, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio.

'Αποκαλέω, f. έσω, vel ήσω, revoco, advoco.

'Αποκαλύπτω, detego, revelo; f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ind act. ἀπεκάλυψα. a. 1. inf. act. ἀποκαλύψαι. perf. ind. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. pass. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. ind. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, et καλύπτω, tego, velo.

'Αποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio; a. 2. perf. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, revelo.

'Αποκάμνω, f. καμῶ, defatigor.

'Αποκαπύω, efflo, expiro: ab ἀπὸ, et καπύω, flo, quod à κάπτω, flo, spiro.

'Αποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exspectatio. Ex ἀπὸ et κάρα, et δοκέω, exspecto.

'Αποκαρτερέω, f. ήσω, inedia mortem mihi consciscere.

'Αποκαταλλάττω, reconcilio; f. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ind. act. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, et καταλλάττω.

'Αποκατάστασις, εως, ἡ, in pristinam formam, vel statum, restitutio: ab ἀποκαθίστημι, restituo.

'Αποκατέαται, 3. pl. præs. ind. med. Ion. pro ἀποκάθηνται, resident, quod ex κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι.

'Αποκατεστάθην, ης, η, restitutus fui, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

'Απόκειμαι, σαι, ται, seponor, reponor. 'Απόκειται, statutum est, præs. part. 'Αποκείμενος, η, ον, sepositus, a, um. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, et κεῖμαι, jaceo.

'Αποκείρω, detondeo, incido; item decutio, spolio; f. ἀποκερῶ, et Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ind. act. ἀπέκειρα, et ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, et κείρω, tondeo.

'Αποκεκλίατο, Ion. pro ἀπεκέκλιντο, vel -ιντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀποκαλέω, revoco, advoco.

'Αποκεκλεισμένος, η, ον, inclusus, part. perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, claudo.

'Αποκεκρυμμένος, η, ον, occultatus, perf. part. pass. hinc 'Αποκεκρυμμένως, occultè, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, occulto, tego, celo.

'Αποκενόω, ῶ, evacuo, f. ώσω, p. ωκα.

'Αποκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfigo: hinc

'Αποκέντησις, εως, ἡ transfixio.

* 'Αποκερδαίνω, ῶ, f. ήσω, lucrifacio, lucrum refero, ex ἀπὸ, et κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

'Αποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondeam, f. 1. ind. act. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, tondeo.

'Αποκεφαλίζω, amputo caput, decollo; f. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ind. act. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, et κεφαλὴ, caput.

'Αποκινέω, -ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo: ex ἀπὸ, et κινέω, -ῶ, moveo.

'Απόκινος, ου, ὁ, recessus, discessus, fuga: ab eod. Th.

'Αποκλαίω, εις, ει, lugeo; f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, et κλαίω, f. κλαύσω, fleo.

'Αποκλάξας, qui exclusit, a. 1. part. act. Dor. pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, excludo.

'Απόκλαξον, exclude, Dor. pro ἀπόκλεισον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀπὸ, et κλείω, claudo; f. κλείσω, et Dor. κλάξω, verso ει in α: hinc a. 1. ind. act. ἔκλαξα, a. 1. imperat. act. 2. sing. κλάξον.

'Απόκληρος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἀπόκληρος, exsors. Ex ἀπὸ, et κλῆρος, sors.

'Απόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid includitur, carcer, custodia: ex

'Αποκλείω, occludo, includo, excludo, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα. a. 1. ind. act. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. act. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω, claudo.

'Αποκλέπτω, furor, surripio; f. 1. ind. act. ψω. Ex ἀπὸ, et κλέπτω, furor.

'Αποκληΐζω, et ἀποκληΐω, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, occludo.

'Απόκλιμα, ατος, τὸ, declivitas, acclivitas: à 1. perf. sing. præt. ind pass. verbi ἀποκλίνω.

'Αποκλινθεὶς, ἐῖσα, ὲν, reclinatus, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi

'Αποκλίνω, inclino, vergo; f. νῶ. Ex ἀπὸ, et κλίνω. Th. κλίνω, inclino.

'Απόκλισις, εως, ἡ, inclinatio: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.

'Αποκλύζω, eluo, abluo; f. σω. p. κα.

'Αποκνίζω, f. σω, vellico, pungo, amputo, decerpo.

* 'Αποκομίζω, fut. ίσω, asporto, deporto, aufero.

'Απόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum: à 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω, abscindo.

'Αποκοπείσης, της, abscissæ, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω, abscindo.

'Αποκοπὴ, ῆς, ἡ, abscissio, figura grammatica, quâ à fine vocis aliquid aufertur.

'Αποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

'Αποκόπτω, abscindo; f. ψω. p. ἀποκέκοφα. a. 1. ind. act. ἀπέκοψα. a. 2. ind. pass. ἀπεκόπην. a. 2. inf. pass. ἀποκοπῆναι. part. a. 2. pass. ἀποκοπεὶς, εῖσα, ὲν, Th. κόπτω, scindo, seco, findo.

'Αποκορυφοῦν τι, paucis rem expedire, præs. inf. act. contr. ab ἀποκορυφόω, -ῶ, f. ώσω, paucis rem expedio. Th. κορυφὴ, vertex capitis, summa, caput.

'Απόκος, ἡ, ὸν, vel ου, ὁ καὶ ἡ, vellere carens: ab α pr. et πέκω, pecto.

'Αποκόψειν, abscissurum esse; f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω, abscindo.

'Απόκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præruptus. Th. κρημνὸς, rupes, præcipitium.

'Αποκριθῆναι, a. 1. inf. pass. vide ἀποκρίνομαι.

'Απόκριμα, ατος, τὸ, responsum, decretum: à 1. perf. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκέκριμαι. Th. κρίνω, cerno.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, cerno.

Ἀποκριθέντε, semoti, dual. num. a. 1. part. pass. Poët. ab

Ἀποκρίνομαι, respondeo, f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι. perf. ind. pass. ἀποκέκριμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, respondi; a. 1. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. ἀποκρίθητε, respondete; a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, έν. a. 1. ind. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, respondi. Th. κρίνω, cerno.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio. Ἀπόκρισιν διδόναι, responsum dare. In nom. p. Ἀποκρίσεις, à 2. perf. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, cerno.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, judicalis, excernendi vim habens: ab eod. Th.

Ἀποκρούεσθαι, propulsare, præs. inf. med. ab ἀποκρούω, excutio, retundo, propulso, fut. ύσω. ab ἀπὸ et κρούω.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἀποκρύπτω, abscondo; f. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 1. ind. act. ἀπέκρυψα. a. 2. ind. act. ἀπέκρυβον. perf. ind. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, celo, tego, occulto.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. A præc.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, occultus, absconditus: ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio: à 2. perf. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, interficere, a. 1. inf. act. Ion. ut et ἀποκτάμεναι. a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποκτεῖναι.

Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass. Ἀποκτανθῶ, 1. sing. a. 1. sub. pass.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. act. Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, occido, interimo, aboleo; f. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκταγκα. a. 1. ind. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. act. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἀποκτεῖναι, part. a. 1. act. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἀπέκτανον. præt. ind. m. ἀπέκτονα. perf. ind. pass. ἀπέκταμαι, et ἀπέκταμμαι, σαι, ται, vel ανσαι, ανται, a. 1. ind. pass. ἀπεκτάνθην, occisus fui; a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, occido.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut et ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννύναι, occidere, necem inferre; præs. inf. act. Ἀποκτιννύντα, occidentem; acc. sing. præs. part. act. ex ἀπὸ, et κτίννυμι. Th. κτείνω, occido.

* Ἀποκυβεύω, alea, seu tesseris ludo, fortunæ casum subeo, periclitor.

Ἀποκυέω, -ῶ, gigno; f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα. a. 1. ind. act. ἀπεκύησα, progenui. Ex ἀπὸ, et κυέω, in utero habeo: quod vide.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo; f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα. a. 1. ind. act. ἀπεκύλισα, perf. ind. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, volvo, voluto, roto.

Ἀποκωλύω, fut. ύσω, idem quod κωλύω, impedio, prohibeo.

Ἀπολαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι, idem ferè quod λαγχάνω, sortior.

Ἀπολαμβάνω, recipio, recupero, seduco, intercludo, intercipio, dirimo, capio, accipio; f. ἀπολήψομαι. a. 2. ind. act. ἀπέλαβον. a. 2. sub. act. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ind. act. ἀπολέληφα, et Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολελειχὼς, υῖα, ὸς, et Att. ἀπειληχώς. a. 2. ind. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολάμπω, emico, refulgeo, resplendeo; item ejaculor, emitto; f. ψω. p. φα. a. 1. ind. act. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ, et λάμπω, splendeo.

Ἀπολαμπρύνω, f. υνῶ idem quod λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολαμφθέντες, interclusi, nom. pl. a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. tanquam à λάμβω. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio.

Ἀπολαυστὸς, et Ἀπολαυστικὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, in voluptate vivens: omnia ab

Ἀπολαύω, fruor, cum gen. præt. ind. act. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præs. act. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. ex ἀπὸ, et λαύω, pro λάω, volo, video; item fruor.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, sortior.

Ἀπολέγομαι, sum defessus dicendo, succumbo, cedo, repudio.

Ἀπολέγω, deligo, declaro, repudio, interdico, seligo; item, veto, decerpo: f. ξω, p. λέλεχα. a. 1. ind. act. ἔλεξα ex ἀπὸ, et λέγω, colligo, dico.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, peribis, 2. sing. ind. f. 2. med. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολείβω, et Ἀπολείβομαι, destillo, fundo: ex ἀπὸ, et λείβω, stillo, libo.

Ἀπολείπω, εις, ει, derelinquo, relinquo; præs. imp. act. ἀπόλειπε. præs. inf. act. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλοιπα. a. 2. ind. act. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, præs. ind. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, reliquus sum; præt. ind. pass. ἀπολέλειμμαι. præt. ind. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ, et λείπω, linquo.

Ἀπολεῖς, perdes, 2. sing. f. 2. ind. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. med. Ἀπολεῖσθε. 2. pl. f. 2. ind. m. ut et ἀπολεῖται. 3. sing. ind. ejusd. temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολείχω, lingo, lambendo aufero. imperf. ind. act. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. a. 1. ind. act. ἀπέλειξα. Th. λείχω, lambo, lingo.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, defectus, relictio, derelictio: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, defectus Lunæ.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. ind. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis, inexpugnabilis, pacificus.

Ἀπολεύμενος, Ion. pro ἀπολούμενος, periturus, part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

Ἀπολέοντες, pro ἀπολοῦντες, perdituri, f. 2. act. part.

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, idem quod

Ἀπολέπω, f. ψω, et Ἀπολέπομαι, f. ψομαι, decortico: ex ἀπὸ, et λέπω, decortico.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. Ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub act.

Ἀπολέσθαι, perire, a. 2. inf. m.

Ἀπόλεσσαν, interfecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολήγει, 3. sing. præs. opt. act. ab

Ἀπολήγω, desino, f. ξω. Th. λήγω.

Ἀποληΐζεσθαι, per latrocinium eripere: quod à ληΐζομαι, sortior. Th. λεία, ας, ἡ, præda.

Ἀπόληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀποληψομαι. f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολιβάζω, f. άξω, celeriter recedo. Th. λείβω.

Ἀπολιθόομαι, f. θώσομαι. p. ἀπολελίθωμαι, lapidesco, in lapidem convertor. Th. λίθος, lapis.

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω, pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω, linquo.

Ἄπολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, patriâ pulsus. Th. πόλις, urbs.

Ἀπολισθαίνω, f. ήσω, delabor: ex ἀπὸ, et ὀλισθαίνω, labor. Th. ὄλισθος, lapsus.

Ἀπολιχμάω, -ῶ, lambendo aufero: f. ήσω ab ἀπὸ, et λιχμάω. Th. λείχω, lambo, lingo.

Ἀπολλήγω, desino, Poët. pro Ἀπολήγω, et Ἀπολλήξω, fut. 1. act. pro Ἀπολήξω.

Ἀπολλόδωρος, ου, ὁ, Apollodorus, nom. prop.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, ABOLEO, perdo. praes. part. act. ἀπολλύων, ύντος, ὁ, vastator: f. 1. act. ἀπολέσω. f. 2. act. ἀπολῶ. a. 1. ind. act. ἀπώλεσα. perf. ind. act. ἀπώλεκα, et Att. ἀπολώλεκα, et in inf. ἀπολωλεκέναι. praes. ind. pass. ἀπόλλυμαι, pereo, perdor: f. 2. ind. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. ind. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. p. ind. m. ἀπόλα. Att. ἀπόλωλα, et inf. ἀπολωλέναι, et part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ἀπόλλυται, deperit: 3. sing. praes. ind. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, et in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, APOLLO, Jovis et Latonae filius, Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: bene igitur sic dictus ab ἀπολλύω, perdo. Alii ducunt à Syriac. הבלא perditio: Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia à malis ἀπολύει vel ἀπολούει, vel quia ἁπλοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, semper collimans.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, Apollini sacra.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, Apollonius Rhodius.

Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, lunaticus, lymphatus: ab Ἀπόλλων, et βλητὸς, à βάλλω, qu. ab Apolline ictus.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. praes. ind. pass. ἀπολογεῖσθαι, praes. inf. pass. ἀπολογούμενος, ου, praes. part. pass. ab

•Ἀπολογέομαι, -οῦμαι, excuso, defendo sermone, loquor pro aliquo defensione: imperf. ἀπελογεόμην, -ούμην; έου, -οῦ; έετο, -εῖτο. f. 1. m. ind. ήσομαι, perf. ind. pass. ἀπολελόγημαι. a. 1. ind. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. cas. sing. num. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ, et λόγος, verbum, oratio, sermo.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excusatio, refutatio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -οῦμαι. Undè et

•Ἀπολογία, ας, ἡ, excusatio, defensio: gen. pl. ἀπολογιῶν. Hinc Anglicè, APOLOGY.

*Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa et verbosa, seu fabulosa: fabula moralis. Th. idem.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, reliquus.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m.

Ἀπολοῦμαι, 1. sing. f. 2. ind. m. ab ἀπόλλυμι, perdo.

Ἀπολούω, abluo: f. ἀπολούσω, perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ind. act. ἀπέλουσα. a. 1. ind. m. ἀπελουσάμην, ablutus fui. ἀπόλουσαι, abluitor: 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.

Ἀπολοφύρομαι, f. 1. m. ῦμαι, ejulatibus prosequor, deploro: ex ἀπὸ, et ὀλοφύρομαι, lamentor.

Ἀπολοχμόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticor; fruticesco, densis fruticibus sylvesco. Th. λόχος, cohors, insidiae; vel potiùs λόχμη, ης, ἡ, fruticetum, dumetum.

Ἀπολυθέντες, dimissi: nom. pl. à 1. part. pass. ἵνα ἀπολυθῆτε, ut dimittamini, 2. pl. a. 1. sub. pass. vide ἀπολύω.

Ἀπολυμαίνεσθαι, lustrari: praes. inf. pass. ab

Ἀπολυμαίνομαι, purgor: f. 2. m. Ἀπολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ, et λύμη, ης, ἡ, noxa: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, sordes.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολύσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. Ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, refutatio, profectio, obitus, discessus, decessus, absolutio, confectio sc. negotiorum, mors.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, redimo. Th. λύω.

•Ἀπολύω, dimitto, absolvo, libero: imperf. ind. act. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω, p. ἀπολέλυκα. a. 1. ind. act. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἀπόλυσον, a. 1. sub. act. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἀπολῦσαι. a. 1. part. act. ἀπολύσας, αντος, ὁ, ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. digressi sunt: ἀπολέλυμαι, perf. ind. pass. ἀπελύθην. a. 1. ind. pass. et in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. pass. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. λύω, solvo.

Ἀπολωβάω, -ῶ, f. ήσω, et Ἀπολωβάομαι, -ῶμαι, injuriâ (vel contumeliâ) afficio. Ex ἀπὸ, et λωβάω, -ῶ. Th. λώβη, injuria.

Ἀπόλωλα, ας, ε, periit: perf. ind. m. et in 1. pl. ἀπολώλαμεν, periimus.

Ἀπολωλεκέναι, perdidisse: perf. inf. act. et Ἀπολωλέναι, periisse: perf. inf. m. Ἀπολωλὸς, quod perierat: perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολοπίζω, f. ίσω, exuo, denudo: vide λοπίζω. Th. λέπω, decortico, exuo.

Ἀπολωφάω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, sedo, cessare facio: ex ἀπὸ, et λωφάω, -ῶ, cesso.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, furore incitata: a. 2. part. pass. f. g. ab

Ἀπομαίνομαι, f. μανοῦμαι, furo, insanio, vel furere et insanire desino: ex ἀπὸ, et μαίνομαι, furo.

Ἀπομανθάνω, dedisco: f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. ind. pass. ἀπομεμάθημαι.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, eorum quae didicimus oblivio: ab ἀπομανθάνω, dedisco.

Ἀπομαραίνω, labefacio: -αίνομαι, flaccesco, Ἀπομαρανθείσης ὀργῆς, irâ imminutâ, a. 1. part. pass. gen. sing. f. g.

Ἀπομαρτυρέω, -ῶ, f. ήσω, attestor, testimonium perhibeo.

Ἀπομάσσομαι, seu Ἀπομάσσω, -άττω, alicujus rei formam exprimo, abstergo: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, et μάσσω, abstergo.

Ἀποματαΐζειν, crepitum ventris emittere, quod à ματαΐζω, q. v.

Ἀπομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπὸ, et μάχομαι, pugno.

* Ἀπομάχομαι, propugno, propulso hostes, pugnam sustineo, item, arceo simpliciter.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, fut. ίξω, et ἀπομειλίσσομαι, demulceo, delinio, placo: ex ἀπὸ, et μειλίσσω, verbis factove demulceo, mellitum reddo.

Ἀπομελαίνω, f. ανῶ, denigro, nigrum reddo: ex ἀπὸ, et μελαίνω. Th. μέλας, niger.

Ἀπομείρεται, sortitur, 3. sing. praes. ind. med. ex ἀπὸ et μείρω, divido, seu potiùs, μείρομαι, partior. praet. ind. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι. praet. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

'Ἀπομέμαγμαι, 1. sing. perf. ind. pass. vide in præced.

'Ἀπομέμαχα, ας, ε, abstersi: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, abstergo.

'Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuso, increpo, reprehendo. Th. μέμφομαι, queror.

* 'Ἀπομένω, f. νῶ, remaneo.

'Ἀπομερίζω, f. σω, divido, tribuo, separo.

'Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, metior, dimetior.

'Ἀπομηκύνω, in longum extraho, produco, prolongo: f. νῶ. p. γκα. Ex ἀπὸ, et μῆκος, longitudo.

'Ἀπομηνίσας, ασα, αν, iratus, a. 1. part. act. ab

'Ἀπομηνίω, irascor: f. ίσω, p. κα. Ex ἀπὸ, et μηνίω, succenseo.

* 'Ἀπομίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, simulacrum, imitatio.

'Ἀπομιμεῖσθαι, imitari, præs. inf. m. ab ἀπομιμέομαι, -οῦμαι, part. præs. m. ἀπομιμούμενος, perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, -οῦμαι, imitor.

'Ἀπομνάομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, recordor: f. 1. ἀπομνήσομαι, a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο, a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ind. pass. ἀπομέμνημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, et μνάομαι, seu μιμνήσκομαι, memoro, recordor.

'Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, res, quæ memoratur, historia, pl. commentarii rerum gestarum. gen. pl. ἀπομνημονευμάτων, à 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi

'Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, commemoro, recordor. Th. μνάομαι, recordor.

'Ἀπόμνησαι, rependе, 2. sing. a. 1. imperat. m. ab ἀπομιμνήσκω.

'Ἀπομνησικακεῖν, injuriæ memoriam ex animo delere, memoriam injuriarum acceptarum servare: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακὸς.

'Ἀπομνύειν, præs. inf. act. interposito jurejurando aliquid affirmare. Th. ὄμνυμι, juro.

'Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio. Th. μείρομαι, divido.

'Ἀπομόργνυμι, vel 'Ἀπομόργνυω, f. ξω, formam exprimo, abstergo; ind. a. 1. m. ἀπομορξάμην, quod ex ἀπὸ, et ὀμόργνυμι, tergo: ab antiquo, et inusitato primit. μόρξω, f. μορξω, p. μέμορχα, a. 1. ind. m. ἐμορξάμην.

'Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. Vide ἀπομνύειν.

'Ἀπομυθέω, -ῶ, f. ήσω, dissuadeo, prohibeo, imperf. ind. pass. ἀπεμυθέμην. Th. μῦθος.

'Ἀπόναντο, potiti sunt, freti sunt, imperf. 3. pl. Ion. ab

'Ἀπόναμαι, seu ἀπόνημι, f. ὀνήσομαι, ὀνήσω, fruor: ex ἀπὸ, et ὄνημι, juro, fruor.

'Ἀποναίσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀποναίσωσιν, a. 1. sub. act. ab ἀποναίω, -ῶ, f. άσω, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. ναίω, habito.

'Ἀπονέεσθαι, redire, præs. inf. med. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, eo, redeo.

'Ἀπονέμω, tribuo, f. 1. act. ἀπονεμῶ, perf. ind. act. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, tribuo.

'Ἀπονενοημένος, desperatus, part. perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νοῦς, mens.

'Ἀπονέστερος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro ἀπονώτερος, ου, ὁ ἡ, minus laboriosus: ex α pr. et πόνος, labor, q. v.

'Ἀπονεύω, f. εύσω, p. νένευκα, innuo, declino. Th. νεύω, nuo, innuo.

'Ἀπόνημι, fruor, præs. ind. act. quod ex ἀπὸ, et ὄνημι, fruor, juro.

'Ἀπονητὶ, sine labore, adv. hinc superl. ἀπονητότατα, facillimè, adv. ex α pr. et πόνος, labor. Th. πονέομαι, facio, laboro.

'Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ, f. ήσω, vinco, exoro. Th. νίκη, victoria.

'Ἀπονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo, quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, lavo: propriè de manibus.

'Ἀπονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo.

'Ἀπονοέω, -ῶ, f. ήσω, ad despientiam redigo.

'Ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia. Th. νοῦς, mens.

'Ἀποξενόω, -ῶ, in alienam terram abigo, alium me esse simulo, dignitate privo, alieno, exulem facio, f. ώσω.

'Ἀπονοστάσας, Dor. pro 'Ἀπονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. 'Ἀπονοστεῖν, f. 1. inf. act. verbi

'Ἀπονοστέω, f. ήσω, redeo alicundè, revertor. Th. νοστέω, -ῶ.

'Ἀπονόσφι, seorsim, ab, adv. undè 'Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, separo, sejungo; item privo, ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, et νόσφι, seorsim.

'Ἀποξηραίνω, f. ξηρανῶ, p. ξηράγκα, arefacio, exsicco.

'Ἀποξύσας, αντος, ὁ, abradens, a. 1. act. part. ab

'Ἀποξύω, abrado, f. ύσω. Th. ξέω, vel ξύω, rado.

'Ἀποπαγήσομαι, concrescam, f. 2. ind. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

'Ἀποπαρθενόω, f. ώσω, devirgino.

'Ἀποπατέω, -ῶ, f. ήσω, à via recedo; item ventrem exonero, caco: tum enim à viâ receditur: indè

'Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, merda.

'Ἀπόπατος, ου, ὁ, idem, ut et secessus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω, calco, protero.

'Ἀποπαύεο, absiste, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro ἀποπαύου.

'Ἀποπαύεσθαι, f. 1. inf. med. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω, cesso, cessare facio.

'Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum, conatum, experientia: hinc 'Ἀποπειρᾶσθαι, experiri. Th. πεῖρα, experimentum.

'Ἀποπέμπειν, remittere, præs. inf. act. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω, mitto.

'Ἀποπεμπτοῦν, præs. inf. act. contr. quintam partem solvere. Th. πέμπτος, quintus.

'Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimissio: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω, dimitto, remitto.

'Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, seduxi, præt. ind. act.

'Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, seductus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω, -ῶ, aberrare facio, seduco, med. aberro.

'Ἀποπέπλευκα, ας, ε, navi discessi, solvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

'Ἀποπέπλυγκα, ας, ε, ablui, præt. ind. act. ἀποπλύνω.

'Ἀποπέπνιχα, ας, ε, suffocavi, præt. ind. act. 'Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, suffocatus sum, præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

'Ἀποπέπτωκα, ας, ε, decidi, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

'Ἀποπηδάω, -ῶ, f. ήσω, resilio.

'Ἀποπιέζω, fut. έσω, exprimo.

'Ἀποπίπτω, decido, f. ἀποπεσοῦμαι, p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ind. act. ἀπέπεσον. Th. πίπτω, cado.

'Ἀποπλάζω, vel -άγγω, aberrare vel evagari facio: f. 1. ind. act. γξω. a. 1. ind. act. ἀπέπλαγξα, ας, ε, p. ind. act. γχα. præs. ind. pass. ἀποπλάζομαι, vel -άγγομαι, aberro, evagor, seu vagor, a. 1. ind. pass. ἀπεπλάγχθην, ης, η. a. 1. ind. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, ab ἀπὸ, et πλάζω, vel πλάγγω, errare facio.

'Ἀποπλανάω, -ῶ, seduco, f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. præs. ind. pass. ἀποπλανάομαι, aberro, perf. ind. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἀπεπλανήθην, erravi. Th. πλάνη, error.

'Ἀποπλείειν, remeare, renavigare, præs. inf. act. Poët. pro ἀποπλεῖν. verbi

'Ἀποπλέω, navi discedo, solvo, f. ἀποπλεύσω, perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ind. act. ἀπέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

'Ἀποπληξία, ας, ἡ, Apoplexia,

corporis totius stupor, motûs omnis ac sensûs subita privatio, vehemens in toto corpore facta percussio, quæ attonitum reddit: ex ἀπὸ et πλήσσω, *percutio*.

Ἀποπληρόω, -ῶ, f. ώσω, *impleo, compleo*, ex ἀπὸ et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος, *plenus*.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. præced. verbi.

Ἀποπληρωτὴς, ῦ, ὁ, *qui aliquid complet ac perficit, executor*: ab eod.

Ἀπόπλοος, ε, ὁ, Ion. pro ἀπόπλους, *discessus propriè navi*: ab ἀποπλέω, q. v.

Ἀπόπλυμα, ατος, τὸ, *aqua sordida ex eo quod eluitur, eluvies*: ab.

Ἀποπλύνω, *abluo*, f. υνῶ. p. ἀποπέπλυγκα. a. 1. ind. act. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, *lavo propriè vestes sordidas*.

Ἀποπλώειν, Ion. pro ἀποπλεῖν, *navi discedere, solvere*, præs. inf. act. verbi ἀποπλώω, q. v.

Ἀποπνείουσα, ἡ, *efflans, exhalans, exspirans*, pro ἀποπνέουσα, præs. part. act. f. g. Poët. ab Ἀποπνέω, et Poët. ἀποπνείω, *efflo, exhalo, exspiro*. f. 1. ind. act. ἀποπνεύσω. a. 1. ind. act. ἀπέπνευσα. a. 1. ind. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, præt. ind. act. ἀποπέπνευκα. p. ind. pass. ἀποπέπνευμαι, à cujus 2. pers. sing. ind. Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio*: ab ἀπὸ et πνέω, *spiro*.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, *suffocaturus*, f. 2. part. pass. ab

Ἀποπνίγω, *suffoco*, f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. 1. ind. act. ἀπέπνιξα. a. 2. ind. act. ἀπέπνιγον. p. ind. pass. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. ind. pass. ἀπεπνίγην. f. 2. ind. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, *suffoco*.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, *qui suffocavit*, a. 1. part. act. à præced.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio*: a. præt. ind. m. verbi ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, *flatus*: ab eod.

Ἀποπομπέω, -ῶ, f. ήσω, *submoveo*.

Ἀποπομπαῖος, ε, ὁ, *depulsor*, et *aversor malorum*, id. q. ἀλεξίκακος.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, rejectio, ablegatio, repudium*.

Ἀποπρατίζομαι, fut. ίσομαι, *vendo*.

Ἀποπρόθεν, et Ἀποπροθε, adv. *procul, longè, eminus*. Th. πρό.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo*, quod ex ἀπὸ et ἵπταμαι, *volo*.

Ἀποπταίνουσι, *respiciunt ad*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἀποπταίνω, quod ab ἀπὸ, *rursùm*, et ὀπτάω. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίπτημι, a. 2. ind. act. ἀποπτήσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀποπτύουσι, *respuunt*, 3. pl. præs. ind. act. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ et πτύω, *spuo*.

Ἀποπτώσω, εις, ει, *decidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, id quod ἀδύνατον, *impossibile*: vide in ἀπορία.

Ἀποργίζομαι, f. ίσομαι, *irascor*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ἀπορεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀπορέω, f. ήσω, *dubito, consilio destitutus sum*; præs. part. act. ἀπορῶν, ῦντος, ὁ. Ex α pr. et πόρος, *via*.

Ἀπορέομαι, *dubito, perplexus sum*; f. ήσομαι. p. ἠπόρημαι, à πόρος, q. à πείρω. Unde et

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, *dubitatio, quæstio; de quo ambigitur*.

Ἀπόρθητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inexpugnabilis, incolumis*, ex α priv. et πορθέω, *diruo, vasto, everto*.

Ἀπορία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia consilii*: ab ἄπορος, quod vide.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, *concitatæ*, præs. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. sing. num. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ et ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἄπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *invius*; item *hebes, difficilis, dubius, consilii inops, pauper*: ex α priv. et πόρος, *meatus, via, transitus*.

Ἀπόρουσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab

Ἀπορούω, f. σω, p. ἀπώρυκα. Ex ἀπὸ et ὄρω, *excito*.

Ἀποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo*.

Ἀποῤῥαίνω, *spargo*. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab

Ἀποῤῥαίω, f. σω, p. κα, *destruo*; item *careo*. Th. ῥαίω, *profligo*.

Ἀποῤῥάπτω, *sarcio, resuo*: hinc a. 1. part. act. Ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω, *suo*.

Ἀποῤῥέω, f. ῥεύσω, *defluo, effluo*, à ῥέω, *fluo*.

Ἀποῤῥέω, f. ῥήσω, p. -έῤῥηκα, *veto, interdico, abdico*.

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω. p. ηχα, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀποῤῥηθὲν, *vetitum*, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ et ῥέω, *dico*.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, *interdictum magistratûs*, et

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, *defectio*; item *interdictum magistratûs, abdicatio*: ab eod.

* Ἀποῤῥήσσω, -ττω, f. ξω, p. χα, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀποῤῥήξας, et in f. g ἀποῤῥήξασα, *abrumpens*, a. 1. part. act. ex ἀπὸ et ῥήγνυμι, *frango, rumpo*.

Ἀπόῤῥητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *legibus vetitus, ineffabilis, nefandus, arcanus, silentio suppressus, &c.*

Ἀπόῤῥητον, *secretum, penetrale, inauditum, nefandum, arcanum*; item

Ἀποῤῥήτως, *clam, secreto, occultè*, adv.

Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, *interdicere, silentio supprimere*. à ῥέω, *dico*.

Ἀποῤῥίπτω, *abjicio*, f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ind. act. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ind. act. ἀπέῤῥιφον. a. 1. part. act. ἀποῤῥίψας. ex ἀπὸ et ῥίπτω. hinc

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, *projectio, abjectio*.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, *defluvium, profluvium*; item

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, et Ἀπόῤῥυσις, *defluxus*.

Ἀποῤῥοφέω, -ῶ, f. ήσω, *exhaurio, sorbeo, absorbeo*.

Ἀπόῤῥυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *deorsum fluens*: ab

Ἀποῤῥύω, *defluo*. Th. ῥύω, id. quod ῥέω, *fluo*.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, substantivè accipitur pro *fragmento avulso, parte, emanatione, rivo*, &c. item pro *stillâ, propagine*. Adjectivè, *abruptus, præruptus, derivatus*: ab ἀποῤῥέω: alii ab ἀποῤῥήσσω, *erumpo, abrumpo*.

Ἀπορφανίζω, *orbo, orphanum reddo*, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα. a. 1. ind. act. ἀπωρφάνισα. præt. ind. pass. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. pass. ἀπορφανισθεὶς. Ex ἀπὸ, et ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, *orbus parente* vel *parentibus, orphanus*.

Ἀπόρως χεῖσθαι, *inopem esse*: ab ἄπορος, *pauper*.

ΑΠΟΣ, εος, τὸ, *lassitudo, labor*; item *altitudo*: ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσάττω, fut. άξω, *deonero*. Th. σάττω.

Ἀποσβέννυμι, -νύμι, f. έσω, p. εκα, *extinguo, cessare facio*; et

Ἀποσβέσωσι, *extinguant*, a. 1. sub. act. 3. pl. Poët. ab ἀπὸ et σβέννυμι, *extinguo*.

Ἀποσειόμενος et ἀποσεῖσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσιεύμενος, pro ἀφοσιούμενος, *sanctè et religiosè perficiens*. Sic ἀποσιῶσθαι, pro ἀφοσιῶσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεισάμενος, *spoliatus*, a. 1. part. med. ex

Ἀποσείω, f. σείσω, p. σέσεικα, *excutio, propulso, rejicio, depello*. Th. σείω, *quatio*.

Ἀποσεσημασμένα, *refecta*, perf.

part. pass. ab ἀποσημιόω, annotationes facio, in notarum librum refero. Th. σῆμα, signum, nota.

Ἀποσημαίνω, f. άνω, indico, significo; et

Ἀποσημαίνομαι, obsigno, designo. Th. σῆμα.

Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, p. -ημμαι; et

Ἀποσήπω, f. ήψω, maresco, putrefacio. Th. σήπω, putrefacio.

Ἀποσιτέω, -ῶ, f. ήσω, à cibis abstineo; et

Ἀπόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, à cibo abstinens, abhorrens à cibo. Th. σῖτος, cibus.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo, obticeo; et

Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; item figura rhetorica. Th. σιωπάω, taceo.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitando expiro, palpitans pedes in adversum jacto.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, dissipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι, dissipo.

Ἀποσκεπάζω, f. σω, operio, detego.

Ἀποσκέπτω, f. ψω. visito. -ομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.

Ἀποσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, everto, rejicio, depono; item destruo: f. 1. med. άσομαι. præt. ind. pass. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. ind. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ et σκευάζω, q. v.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo; item aufero: ab eod.

Ἀποσκευὴ, ῆς, ἡ, sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta. Th. σκεῦος, vas.

Ἀποσκηνέω, f. ήσω, longiùs habito, vel remotiùs tendo. Th. σκηνὴ, tentorium.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ab

Ἀποσκήπτω, f. ψω, p. φα, decumbo in, decido, desino, evado. Th. σκήπτω.

Ἀποσκιάζω, obumbro, f. άσω, p. ἀπεσκίακα, p. ind. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιὰ, umbra. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. act. à σκλάω. a. 2. ind. act. ἔσκλην: alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω, exsicco.

Ἀποσκληρύνω, f. υνῶ, induro: ex σκληρὸς, durus.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, et

Ἀποσκοπιάω, f. άσω, contemplor, ex alto despicio, scopum intueor, &c.

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, absurdus, à scopo aberrans; item procul spectans: ex ἀπὸ et σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, ad corvos abire jubeo; reprobo: et

Ἀποσκορακισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ et σκορακίζω, ad corvos abire jubeo, cujus Th. κόραξ, corvus.

Ἀποσκορπίζω, f. ίσω, dissipo, exauctoro.

Ἀποσκυλάω, f. ήσω, Poët. pro ἀποσυλάω, despolio, deprædor.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, &c.

Ἀποσμάω, f. ήσω, et

Ἀποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abstergo, purgo. Th. σμάω et σμήχω ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμυγεὶς, έντος, ὁ, part. a. 2. pass. qui exarsit, contabescens: ab

Ἀποσμύχω, f. ξω, p. χα, igni caeco absumo, exuro, &c. Th. σμύχω, attero, consumo.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Th. σοβέω.

Ἄποσος, ου, ὁ καὶ ἡ, quantitatis expers.

Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, substantivè et

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars, fragmentum, avulsum quidquam: ab

Ἀποσπάω, abstraho, educo, evello, f. άσω. p. ἀπέσπακα. a. 1. ind. act. ἀπέσπασα. a. 1. part. act. ἀποσπάσας. perf. ind. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀποσπασθεὶς. Th. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, dissemino, f. ερῶ, p. αρκα. p. ind. m. ἀπέσπορα.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Th. σπείρω, sero.

Ἀποσπουδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino, negligo, remitto; et part. præs. act.

Ἀποσπουδάζων, negligens: ex ἀπὸ et σπουδὴ, ardor, studium, quod à p. ind. m. verbi σπεύδω, festino.

Ἀπόστα, pro ἀπόσταθι, vel ἀπόστηθι, absiste. a. 2. imp. act. ab a. 2. ind. act. ἀπέστην, ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, sto.

Ἀποσταδὰ, et

Ἀποσταδὸν, eminùs, adv. ex ἀπὸ et ἵστημι, sto.

Ἀποστάζουσα, stillans, præs. part. act. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, distillo, stillatim fundo. Th. στάζω, stillo.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, fugiens, a. 2. act. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio; et

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium, discessio, libellus repudii; et

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio. Omnia à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀποστατέον, desistendum est: ab

Ἀποστατέω, f. ήσω. p. ηκα, absisto, deficio; et

Ἀποστάτης, ου, ὁ, defector, fugitivus, desertor: necnon

Ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, rebellis, contumax; et

Ἀποστατικῶς, deficientium more.

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix. Omnia ex ἀπὸ et ἵστημι, quod à στάω, inusit.

Ἀποστεγάζω, tectum removeo, detego. f. άσω. p. ἀπεστέγακα. a. 1. ind. act. ἀπεστέγασα; στέγη, tectum. Th. στέγω, tego.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum: à præc.

Ἀποσταλκὼς, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω, ablego.

Ἀποστείχω, f. ξω, discedo, abeo, revertor: ex ἀπὸ et στείχω, incedo.

Ἀποστέλλω, ablego, mitto; f. ελῶ. p. ἀπέσταλκα. a. 1. ind. act. ἀπέστειλα. a. 2. ind. act. ἀπέσταλον. p. ind. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. ind. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass ἀποσταλεὶς. p. ind. m. ἀπέστολα. Th. στέλλω, mitto.

Ἀποστενόω, f. ώσω, angustum reddo; à στενόω. Th. στενὸς, angustus.

Ἀποστέργω, f. ξω, desino amare, odio prosequor: ex ἀπὸ et στέργω, amo.

Ἀποστερέω, -ῶ, damno afficio, privo, f. ήσω. p. ἀπεστέρηκα. a. 1. ind. act. ἀπεστέρησα. a. 1. sub. act. ἀποστερήσω. perf. ind. pass. ἀπεστέρημαι. part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω, privo.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio. Th. ἵστημι, sto.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio, à 2. perf. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator: à 3. perf. sing. p. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, apostema, ulcus, abscessus, suppuratio. à 1. perf. sing. præt. ind. pass. v. ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, confirmo. Th. στηρίζω, firmo.

Ἀποστῆσαι, abduxisse, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. ejusdem verbi.

Ἀποστίλβω, splendeo, f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imperat. act. ab ἀποστείχω, abeo.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, rei nauticæ præfectus, qui classi præest; et

Ἀποστολεῖς, nom. pl. rei nauticæ præfecti. Th. στέλλω, mitto.

Ἀποστολικὸς, ἡ, ὸν, *ad apostolos pertinens, apostolicus*: ab

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, profectio, expeditio*: ab

Ἀπόστολος, ου, ὁ, *apostolus, legatus*: à p. ind. m. v. ἀποστέλλω, *ablego*: Hinc Angl. APOSTLE.

Ἀπόστολον, ου, τὸ, *navis*: pro *navigio*, apud Herodot.

Ἀποστοματίζω, propriè *memoriter recito; allicio ad loquendum*, f. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα, a. 1. ind. act. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ, et στόμα, ατος, τὸ, *os*.

Ἀπόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inimicus, amoris expers*: à præt. ind. m. vide ἀποστέργω. Th. στέργω, *amo*.

Ἀποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium*; ab ἀπὸ, et ὄστρακον, *testa*: quod in illis scripta fuerint olim suffragia.

Ἀποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. pass.

Ἀποστραφεὶς, a. 2. part. pass. ἀποστραφῇς, *averseris*, 2. sing. a. 2. sub. pass.

Ἀποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass.

Ἀποστράφηθι, a. 2. imperat. pass. ab

Ἀποστρέφω, *averto, refero*, f. ψω p. ἀπέστροφα. a. 1. ind. act. ἀπέστρεψα. a. 1. imp. act. ἀπόστρεψον, ατω, a. 2. ind. act. ἀπέστραφον. in pass. præs. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, *aversor*. a. 2. ind. pass. ἀπεστράφην, et in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, *verto*. Unde

Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. et

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, receptus, refugium*, Figura rhetorica: et

Ἀπόστροφος, ου, ὁ, *apostrophus*, Figura granum. nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: et

Ἀπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *abhorrens, aversus*: ab eod.

Ἀποστυγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor*: cum accus. ex ἀπὸ, et στυγέω, *odio prosequor*.

Ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποσυλῆσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari et auferre ab aliquo quid*: a. 1. inf. act. verbi ἀποσυλάω. Th. σύλη, *præda, spolium*.

Ἀποσυνάγω, f. ξω, ind. *colligo, recipio in, disgrego, dispello*. Th. ἄγω.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *synagogâ motus*: ex ἀ priv. et συναγωγὴ Th. ἄγω.

Ἀποσυρίζω, -ίσσω, -ίττω, f. ίσω, vel ίξω, *sibilo*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Ἀποσυσκευάζω, f. άσω, *compilo*.

Ἀποσφαγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάζω, f. ξω, *jugulo*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Ἀποσφακελίζειν, præs. inf. act. *putrefacere*. Th. σφάκελος, *gangræna*.

Ἀποσφαλεὶς, *spe falsus*, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, *aberrare facio, subverto, seduco*, a. 2. ind. pass. ἐσφάλην. Th. σφάλλω, *fallo, everto*.

Ἀποσφάττω, f. ξω. p. χα. *jugulo, macto*: idem quod ἀποσφάζω, suprà.

* Ἀποσφενδονάω, ῶ, seu ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fundâ torqueo*.

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*. 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.

* Ἀποσφενδονίζω, f. ίσω, *fundâ torqueo*: idem quod ἀποσφενδονάω, suprà.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, *signaculum*: ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

Ἀποσχάζω, f. άσω, *diffringo, scarifico, venam seco*: ex ἀπὸ, et σχάζω, *scarifico*.

Ἀποσχεῖν, *abstinere*, a. 2. inf. act. et Ἀπεσχόμην, a. 2. ind. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω, *teneo, habeo*.

Ἀπόσχου, *abstine*, pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Unde et

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia*; et

Ἀποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind. act.

Ἀποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo*, a. 1. ind. act. ἀπέσχισα, ας, ε, et

Ἀπόσχισις, εως, ἡ, *avulsio, abscissio, ramus, propago*: ab ἀπὸ, et σχίζω, *scindo, findo*.

Ἀποσχολάζειν, præs. inf. act. *vacare rei alicui*: quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολὴ, *otium, vacatio*.

Ἀποσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor*, f. ήσομαι, part. præs. pass. ἀποσχολούμενος, *occupatus*: ex ἀπὸ, et σχολέω. Th. σχολὴ, *otium, vacatio*.

Ἀποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. sub. m. ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

Ἀποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, *tandem servo, sanitati restituo*.

Ἀποσώζεσθαι, *aufugere*, præs. inf. m. vel pass. apud Xenoph. et

Ἀποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo*. Th. σῶς, *salvus*.

Ἀποταγὴ, ῆς, et Ἀπόταξις, εως, ἡ, *renunciatio* opponitur etiam τῇ συντάξει, ab ἀπὸ, et τάσσω, vel τάττω, *ordino*.

Ἀποτάδην, adv. *extentè, prolixè*: et

Ἀποταθεὶς, *porrectus*, a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω, *tendo*.

Ἀποτακεὶς, *liquefactus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω, *liquefacio, mollio*.

Ἀπότακτος, ὁ καὶ ἡ, *ad certum usum sepositus*. Th. τάσσω.

Ἀποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, propriè *dimitto cum mandatis, renuntio*; cum dat. item *valedico, de absente*; interdum *colloco*. f. ἄξομαι, p. ἀποτέταγμαι, a. 1. ind. m. ἀπεταξάμην, *valedixi*. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάττω, f. άξω, p. αχα, *colloco, seorsùm pono, destino, renuntio*; item *seorno, attribuo*: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, *longissimè*, adv. superl. τοῦ ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

Ἀπόταφος, ὁ καὶ ἡ, *privatus sepulchro*; item *seorsim ab aliis sepultus*: ex ἀπὸ, et τάφος, à θάπτω, *sepelio*.

* Ἀποταφρεύω, f. σω, *circumdo fossa*.

Ἀποτεθεῖεν, *referrentur*, per Sync, pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀποτίθημι, *depono, repono*.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. τέτακα, *extendo, intendo*: ἀποτείνει, *spectat*; et ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor*. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα. a. 1. ind. act. ἀπετείχισα, *muro cingo, vallo*: à τειχίζω, q. à τεῖχος, *murus*.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, et Ἀποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, *obstructio per murum, munitio*: et

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, *murus*: ab eodem. Th.

Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω, *pario*.

Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effectio, effectus*; item *eventus*: nom. pl. Ἀποτελέσματα, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam*; unde

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *scientia harum usus et modum conficiendi docens*.

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, efficiendi vim habens*.

Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, *effectio, effectus*. Omnia à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελεστικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *effectivus, effectus præstans*, à 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusdem verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, f. ήσω, *finem facio, morior, recido, desino*: à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors*. Ab ἀπὸ, et τελευτάω. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, -ῶ, *efficio, perficio, præsto*: f. έσω, et ήσω, p. ἀποτετέλεκα. præs. pass. ἀποτελέομαι, -οῦμαι, *perficior*: item *convalesco*. perf. ind. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἀπετελέσθην, ης, η,

cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ἐν, consummatus. Ab ἀπὸ, et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, finis.

'Αποτελέω, -ῶ, pendo, (vel solvo) tributi nomine; item persolvo. Th. τέλος, vectigal.

'Αποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, consummatus, absolutus, part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, οῦμαι. Th. τέλος, finis.

'Αποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, deseco, reseco, abscindo: et

'Αποτεμῶν, part. ejusd. fut. Th. τέμνω, scindo, seco.

'Αποτέξεσθαι, enixuram esse, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω, pario.

'Απότεξις, εως, ἡ, partus: ab eod.

'Απότηλος, longinquus: ab ἀπὸ, procul, adv. Poët.

'Αποτέρω, longius: adv. ab eod.

'Αποτεταμένος, dependens, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι. ἀποτέτανται, 3. pl. perf. ind. pass. Th. τείνω, tendo.

'Αποτέτμητο, detruncatus, erat; Ion. et Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποτέμνομαι: hinc a. 1. opt. pass. 1. sing. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

'Απότευ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ. Ion.

'Απότευγμα, ατος, τὸ, damnum; opp. τῷ ἐπιτεύγματι et

'Απότευξις, εως, ἡ, res malè gesta, sinister successus: Th. τεύχω, paro.

'Αποτηγανίζω, f. ίσω, è sartagine comedo, uro, igne crucio, frigo; ex τήγανον, sartago.

'Αποτίθημι, depono, expono, differo, confero: f. ἀποθήσω, p. ἀποτέθεικα. a. 1. ind. act. ἀπέθηκα. a. 1. ind. pass. ἀπετέθην. a. 1. ind. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. m. ἀποθέσθαι. reliqua tempora vide in τίθημι, pono.

'Αποτίκτω, gigno, pario: Th. τίκτω.

'Αποτίλλω, f. ιλῶ, evello, divello, depilo: Hinc

'Απότιλμα, ατος, τὸ, laceramentum, frustum. Th. τίλλω, vello.

'Αποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æstimo, rependo, mulcto. Th. τίω, honoro, punio: hinc

'Αποτίμημα, ατος, τὸ, et

'Αποτίμιον, τὸ, pretium, pignus: item

'Απότιμος, ὁ ϗ ἡ, inglorius: interdum oppigneratus. ab eod. Th.

'Αποτίναγμα, ατος, τὸ, purgamentum, id quod excutitur, seu decutitur.

'Αποτινάσσω, excutio, f. άξω, p. ἀποτετίναχα. a. 1. ind. act. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. act. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. act. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, quatio.

'Αποτιννύμενος, ου, ὁ, ulciscens, præs. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel -τίννυμι: idem quod Th. τίω, punio.

'Αποτίνω, dependo, pœnas luo, ulciscor, solvo. f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα. a. 1. ind. act. ἀπέτισα· ex ἀπὸ, et τίνω, pro τίω, persolvo.

'Αποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

'Αποτίσει, luet: f. 1. ind. act. 3. sing. ἀποτίσῃ, luat: 3. pers. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

'Αποτίω, f. ίσω, p. ικα, punio, persolvo, reddo, remunero. Th. τίω, punio.

'Αποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, abscindo: f. ξω. a. 1. part. act. ἀποτμήξας. a. 2. pass. ἀπετμάγην· quod ex ἀπὸ, et τμήσσω, idem cum inusitat. τμάω, seco. Th. τέμνω.

"Αποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infelix, miser: unde ἀποτμότατος, infelicissimus: ex α pr. et πότμος, sors; ἄποτμος πότμος, sors miserrima.

'Αποτολμάω, -ῶ, audaciâ utor; f. ήσω. p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

'Αποτομή, ῆς, ἡ, abscissio: et

'Αποτομία, ας, ἡ, rigor, severitas: ab

'Απότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, abruptus: sic πέτρα ἀπότομος, rupes prærupta: per Metaph. severus. Hinc

'Αποτόμως, severè, præcisè: omnia à Th. τέμνω.

"Αποτος, ὁ ϗ ἡ, qui sine potu vivit: ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minimè bona: ex α pr. et πίνω, poto, bibo.

'Αποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, comedo. Th. τρώγω, edo.

'Αποτραχύνω, f. υνῶ, exaspero, audeo; Th. τραχὺς, asper.

'Αποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, dissuasorius: à seq.

'Αποτρέπω, averto, dehortor: f. ψω, p. ἀποτέτροφα. a. 1. ind. act. ἀπέτρεψα. a. 2. ind. act. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, aversor, repudio: cum acc. Th. τρέπω, verto.

'Αποτρέχω, abhorreo, recurro, fugio. Th. τρέχω, fut. θρέξω, curro.

'Αποτρίβομαι, f. ψομαι, et

'Αποτρίβω, f. ίψω, amoveo, purgo, attero, expello, impedio, conatum frango, abstergo: à cujus 1. sing. præt. ind. pass.

'Απότριμμα, ατος, τὸ, res quæ deterendo decidit, ramentum. Th. τρίβω, tero.

'Αποτροπάασθαι, præs. inf. med. Poët. pro ἀποτροπᾶσθαι, contr. ab

'Αποτροπάομαι, aversor, declino: quod à τροπάω, pro τρέπω, verto.

'Αποτρόπαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, fugiendus, odio dignus, malorum depulsor: et

'Αποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, aversatio: item amuletum, Jos. l. 1. c. 4. ab eod. Th.

'Αποτροπιάζω, pro piaculo expio, f. άσω, p. ακα.

'Απότροπος, ὁ ϗ ἡ, aversandus, segregatus, injucundus, et declinatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, verto.

'Απότροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω, alo.

'Αποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio. Th. τρύγη, vindemia.

'Αποτρύχω, f. ύξω, consumo, frango, domo: et

'Αποτρύω, f. ύσω, laboribus conficio, abjicio, attero, labefacto: ἀποτρύομαι, succumbo, lassesco: à Th. τρύω, et inde τρύχω, tero.

'Αποτυγχανόμενα, ων, τὰ, infortunia: ab

'Αποτυγχάνω, aberro, frustror, spe excido, amitto: f. τεύξομαι. a. 2. ind. act. ἔτυχον· inde a. 2. part. act. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, et τυγχάνω, adipiscor: cum gen.

'Αποτύπτεσθαι, præs. inf. m. verberandi finem facere. Th. τύπτω, verbero.

'Αποτυπόω, -ῶ, et -οῦμαι, f. 1. act. ώσω, p. ωκα, effingo, exprimo: à τύπος, quod à τύπτω.

'Αποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies, à præc.

'Αποτύπωσις, εως, ἡ, idem.

'Αποτυφλόω, f. ώσω, p. ωκα, excæco.

'Αποτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.

'Αποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa: ab ἀποτυγχάνομαι, frustror. Th. τυγχάνω, adipiscor.

'Αποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, aberro.

'Απουράμενος, privatus: per Sync. pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, definio, extermino: ab ὅρος, terminus, finis.

'Απούρας, auferens: a. 1. part. act. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω, pro ἀφορίζω ab eod. Th.

"Απους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens: ex α priv. et ποῦς, pes.

'Αποῦσα, absens: nom. sing. f. g. ab ἀπὼν, part. præs. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, terra peregrina: hinc

'Απεσία, ας, ἡ, *absentia, detrimentum.*

'Αποφαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *ostendo, probo, efficio, declaro, defero, in lucem profero:* hinc ἀποφαίνεσθαι præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, ε, et in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. pr. med. Th. φαίνω, *ostendo.*

'Αποφανῶμεν, 1. pl. f. 1. vel 2. ind. act. ab ἀποφαίνω.

'Απόφανσις, εως, ἡ, *enunciatio, breve dictum, recensio, demonstratio, asseveratio:* cui opponitur ἐνδοιασμός· et

'Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus, enuncians:* adj. verbal. ab ἀποφαίνω.

'Απόφασθε, *renunciate:* 2. pl. a. 2. imper. m. ab a. 2. ind. m. ἐφάμην verbi φημὶ, *dico.*

'Απόφασις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, edictum, enunciatio:* in dat. pl. ἀποφάσεσι ab ἀπόφημι, *declaro, edico.*

'Αποφασμένως, *palàm, manifestè:* adv. ab ἀποφαίνω.

'Αποφερέιατο, *reportent:* Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab

'Αποφέρω, *abduco, asporto, reporto, tollo:* f. ἀποίσω, a. 1 ind. act. ἀπήνεγκα. a. 2. ind. act. ἀπήνεγκον. a. 1. ind. pass. ἀπηνέχθην. a. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari.* a. 2 inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre.* Th. φέρω, *fero, porto.*

'Αποφεύγω, *effugio:* f. 1. ind. m. ἀποφεύξομαι. a. 2. ind. act. ἀπέφυγον. a. 2 opt. act. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω, *fugio.*

'Απόφημι, fut. φήσω, *edico, declaro, demonstro, nego:* cui opponitur σύμφημι, *concedo.* Ex ἀπὸ, et φημι. Th. φάω, *dico.*

'Απόφημος, ε, ὁ ἡ, *infaustus, inominatus:* ab ἀπὸ, et φημη, *omen.*

'Αποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

'Απόφησις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, enunciatio:* ab ἀπόφημι, *edico,* &c.

'Αποφθέγγομαι, *eloquor, sententiosè dico:* f. γξομαι, a. 1. ind. m. ἀπεφθεγξάμην. ω, ατο. Ex ἀπὸ, et φθέγγομαι. Unde

'Απόφθεγμα, ατος, τὸ, *APOPHTHEGMA, sententia breviter et scitè dicta:* Hinc Angl. APOPHTHEGM.

'Αποφθίμενος, *corruptus, interfectus, perditus,* præs. part. pass. per Sync. pro ἀποφθειόμενος, ab ἀποφθίω, *perdo.* Th. φθίω, vel φθείω, *corrumpo.*

'Αποφθινύθεσι, *dispereunt:* 3. pl. præs. ind. act. ab ἀποφθινύθω. Th.

'Αποφθίσει, *perdiderit:* 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, *corrumpo, perdo.*

'Αποφθίσθω, per Syncop. pro ἀποφθιέσθω, 3. sing. præs. imperat. m. vel pass. ab ἀποφθίομαι, ab eod.

'Αποφλαυρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, Dor. *floccifacio:* à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος, *pravus, vilis, nequam.*

'Αποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

* 'Αποφοιβάζω, f. σω, *expurgo, Phœbi numine afflatus vaticinor.*

'Αποφορὰ, ᾶς, ἡ, *ablatio, vectigal, tributum:* item *reditus, proventus,* et

'Αποφορὴ, ῆς, ἡ, Idem, Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω, *fero.*

'Αποφορτίζομαι, f. ίσομαι, *onus abjicio, exonero:* ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus.*

'Αποφρὰς, άδος, *nefandus, inauspicatus:* ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti.* Th. φράζω, *dico, loquor.*

'Αποφράττω, sive -άσσω, f. άξω, *intersepio, obstruo, obturo;* item *abjicio.* Th. φράττω, sive φράσσω, *sepio.*

'Αποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω, *effugio.*

'Αποφυγὴ, ῆς, ἡ, *effugium:* ab eod.

'Αποφώλιον, ε, τὸ, *fœtus ferinus, monstrum abortivum:* et

'Αποφώλιος, ε, ὁ ἡ, *irritus, vanus, monstrosus:* ab ἀπὸ et φωλεὸς, seu φωλεά, *lustrum, in quo feræ latent.*

'Αποχειρόβιος, et

'Αποχειροβίωτος, ε, ὁ ἡ, *qui manibus propriis victum sibi parat:* ex ἀπὸ, χεὶρ, *manus,* et βίος, *victus.*

'Αποχειροτονέω, f. ήσω, *improbo, rejicio:* et

'Αποχειροτονεῖσθαι, *abdicari, exauthorari, plebiscito absolvi:* item

'Αποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magistratu, abrogatio:* ex ἀπὸ, χεὶρ, et τείνω, *tendo.*

'Αποχετευσάμενος, *transferens:* a. 1. part. m. ab

'Αποχετεύω, f. εύσω, *derivo, aquam per rivulos deduco, transfero.*

'Αποχέω, f. εύσω, p. κέχυκα, f. 1. pass. χυθήσομαι, p. pass. κέχυμαι, *effundo.* Th. χέω, *fundo.*

'Αποχεύομαι, f. εύσομαι, et 'Αποχύω, f. ύσω, idem.

'Αποχὴ, ῆς, ἡ, *distantia.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Αποχρᾷν, Ion. pro ἀποχρῆν, præs. inf. act. *satis esse:* ἀποχρᾷ μοι, *mihi sufficit:* ab ἀποχράω.

'Αποχρῶμαι, -ῶμαι, f. ήσομαι. p. ἀποκέχρημαι, *abutor, liberiùs utor:* item *utendo consumo.* Th. χράω, *do utendum.*

'Αποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus:* ut et ἀποχρῆσθαι, *contentum esse:* vide

'Απόχρη, *sufficit:* imperf. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, et per Apoc. ἀπόχρη, unde inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, *satis esse:* f. ἀποχρήσει, *satis erit:* part. ἀποχρῶν, et in f. g. ἀποχρῶσα. à χράω, *commodo.*

'Απόχρησις, εως, ἡ, propriè *consumptio rei per usum;* item *abusus, usus:* ab ἀποχράομαι, *utor, abutor.*

'Αποχρώντως, *sufficienter:* adv. ab ἀποχρῶν, *sufficiens,* quod à χράω.

'Αποχυθεὶς, *effusus:* a. 1. part. pass. ab ἀποχέω. Th. χέω, *fundo.*

'Αποχωρέω, -ῶ, *recedo, discedo:* f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ind. act. ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας· ex ἀπὸ, et χωρέω, *cedo.*

'Αποχώρησις, εως, ἡ, *abscessus, discessus:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. præced. verbi.

'Αποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *sejungo, secerno, separo:* f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. ind. pass. ἀπεχωρίσθην, *discessi.* a. 1. inf. pass. ἀποχωρισθῆναι, ex ἀπὸ, et χωρὶς, *seorsum.*

'Αποψάω, f. ήσω, et 'Αποψάομαι, f. ήσομαι, *abstergo.* Th ψάω, *tergo.*

'Αποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *suffragio absolvo, censeo, sententiam fero, abrogo.* Th. ψῆφος, *lapillus, calculus.*

'Απόψις, εως, ἡ, *aspectus.* Th. ὄπτομαι.

'Αποψύχω, *frigefacio, restinguo, exsicco, exanimo, exspiro, animo concido, alvum exonero, consumo:* f. ξω. præt. ἀπέψυχα. a. 1. ind. act. ἀπέψυξα. Th. ψύχω, *frigefacio.*

'Απώμνυς, *abjurabas:* 2. sing. imperf. ind. act. Poët. pro ἀπώμνυς, ab imperf. ind. act. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι, *abjuro,* quod ex ἀπὸ, et ὄμνυμι, *juro.*

'Απραγία, ιας, ἡ, *inefficacitas, otium, inutilitas.*

* 'Απραγμάτευτος, ε, ὁ ἡ, *impatiens, improvidus, otiosus,* ex α pr. et πραγματεύω, *negotiis implico.*

'Απραγμόνως, *negligenter, nullo negotio fieri:* adv. et

'Απραγμοσύνη, ης, et ἀπραξία, ας, ἡ, *otium, tranquillitas, inertia, incuria.* Item

'Απράγμων, ονος, ὁ ἡ, *quietus, otiosus, segnis, iners:* et

'Απρακτέω, -ῶ, f. ήσω, *nihil pro-*

Ἄπρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non factus*: et activè, *nihil agens, otiosus, ignavus, inutilis*: undè

Ἀπράκτως, adv. *re infectâ*. Omnia ex α priv. et πράττω, *facio*.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, *indecentia, indecorum*; et

Ἀπρεπής, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπρεπές, έος, -οῦς, *indecorus*: ex α pr. et πρέπει, *convenit*, vel πρέπω, *decorus sum*: hinc

Ἀπρεπῶς, *indecorè*, adv.

Ἄπρηκτος, Ion. pro ἄπρακτος, ου, *infectus*: ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. et Poët. ex α pr. et πράττω.

Ἀπριάτην, adv. *non redemptus*, *sine pretio, gratis*: vel adj. acc. sing. f. gend. ab α pr. et πρίαμαι, *emo, redimo*.

Ἀπρὶξ, *tenacitèr*: ut vel ferrâ desecari nequeat, ab α pr. et πρίω, *ferro*.

Ἀπροαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non fit consultò, involuntarius*; et

Ἀπροαιρέτως, *non consultò*: adv. ex α pr. πρὸ et αἱρετὸς, quod ab αἱρέω, *capio*.

Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ἀπροβούλευτος, *temerarius, inconsultus*; et

Ἀπροβουλεύτως, et ἀπροβουλεύτως, *inconsultò*: adv. et

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, *temeritas*: ex α pr. πρὸ et βουλὴ, *consilium, deliberatio*.

Ἀπρόθυμος, ὁ καὶ ἡ, *minimè alacer, invitus, non promptus*: ex α pr. et πρόθυμος, *promptus*. Th. θυμός. Hinc

Ἀπροθύμως, *invitè*: adv. eod. Th.

Ἄπροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dotis expers, indotatus*: ex α pr. et προὶξ, per Synæresin προὶξ, *dos*.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, *imprudentia*; et

Ἀπρονόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inconsultus, improvidus, temerarius*; et indè

Ἀπρονοήτως, *inconsultò, improvidè*, adv. Ex α pr. πρὸ et νόος, *mens*.

Ἀπρόοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Ἀπρόϊδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *improvisus*: et exinde

Ἀπροόπτως, et Ἀπροοράτως, *de improvisò*: ex α pr. πρὸ, ὄπτομαι, et ὁράω, *video*.

Ἀπρεπον, *indecens, absurdum*: ab α pr. et πρέπω.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui nullâ re indiget, non dignus*.

Ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, *absurda*: ab

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nihil ad rem facit*: unde

Ἀπροσδιόνυσον, *absurdum*: ἀπροσδιόνυσα λέγειν, *absurda loqui*. Vox manavit ex Proverbio οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, *improvisò*, et Ἀπροσδοκήτως, idem; adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ου, *inexpectatus, inopinus*: ex α pr. πρὸς et δοκάζω, *exspecto*.

* Ἀπροσδοκήτως, adv. *inopinatò, præter exspectationem*.

Ἀπρόσικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus*: ex α pr. πρὸς et ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, *venio*.

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaccessus*: ex α pr. et πρόσιτος, *accessu facilis*: à πρόσειμι, quod ex πρὸς et εἶμι, *eo*.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine offendiculo, inviolatus, inoffensus*: ἀπροσκόπως, adv. ex α pr. et προσκοπὴ, *offendiculum, -sio*, quod à προσκόπτω, *allido, offendo*. Th. κόπτω, *percutio*.

Ἀπρόσμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui se cum aliis non miscet, insociabilis*: ex α pr. πρὸς et μίγνυμι, *misceo*.

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aspectu horrendus*: ex α pr. πρὸς et ὁράω, *video*.

* Ἀπροσόρμιστος, η, ον, *importuosus*, ex α pr. et προσορμίζω, *in portum pervenio*.

Ἀπροσωποληπτως, adv. *sine faciei seu personarum respectu*: ab α pr. et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον et λαμβάνω, *capio*.

Ἀπροσώπως, adv. *sine personâ*: ab α pr. et πρόσωπον, *facies, persona*.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intactus, incontaminatus*: ex α pr. et προτιμάσσω pro προσμάσσω, *tango*. Th. μάσσω, *tango*.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prætextu carens, inexcusabilis*; et

Ἀπρόφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non prædictus, ex improviso accidens*: ab α pr. πρὸ et φάω, *dico*.

Ἄπταιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à lapsu* vel *peccato, irreprehensibilis*: ex α pr. et πταιστὸς, quod à πταίω, *impingo, pecco*.

Ἄπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implumis, alas non habens, pennis* seu *pinnis destitutus*. Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

Ἀπτέρωτος, et Ἀπτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α pr. et πτερὸν, *ala*.

Ἄπτεσθον, in 2. dual. præs. imperat. med. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, *involucris, implumis*: ex α pr. et πτηνὸς, *volucris*, quod ab ἵπταμαι, *volo*.

Ἁπτικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *tangendi vim habens*: τὸ ἁπτικὸν, *tangendi facultas*: ἁπτικὴ αἴσθησις, —δύναμις, *tangendi sensus*,—*potentia*: ab ἅπτομαι. Th. πτω, *tango*.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *interrito dicendo intrepidus*: ex α pr. πτοέω et ἔπος, *verbum*; vel ἀπτοεπὴς, *verbis audax*: ab ἅπτομαι et ἔπος, *verbum*.

Ἀπτόητος, sive Ἀπτοίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus*: ab α pr. et πτοέω, *consterno*.

Ἀπτόλεμος, ὁ καὶ ἡ, *imbellis*: ex α pr. et πτόλεμος, idem quod πόλεμος, *bellum*.

Ἅπτομαι, η, εται, *tango*, item *invado, capesso*, cum gen. et Poët. dat. aliquando *appropinquo, adeo*: imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. fut. 1. med. ἅψομαι. a. 1. ind. med. ἡψάμην, ω, ατο. sub. ἅψωμαι, η, ηται.

ΑΠΤΩ, *necto, alligo, tango, accendo*: cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. 1. ind. act. ἧψα. part. a. 1. act. ἅψας, a. 2. ind. act. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, *annexus, aptus*. præt. ind. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ind. pass. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, *lapsûs expers, stabilis*: ex α pr. et πτῶσις. Th. πίπτω, *cado*.

Ἄπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indeclinabilis*, idem: item ὁ ἄκλιτος, *indeclinabilis*, vel *sine casu*.

Ἀπύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carens febri, non febricitans*; et

Ἄπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignis expers, crudus*; item *qui igni non admovetur*: ex α pr. et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *igni nunquam admotus, novus*.

Ἄπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fando inauditus, famâ ignotus*: ab α pr. et πυνθάνομαι, *audio, cognosco*.

ΑΠΥΩ, *sono, sonitum reddo*; item *clamo, loquor, dico*: fut. ύσω. p. ἤπυκα.

Ἀπφία, ας, ἡ, nom. Hebr. *pistrix*.

ΑΠΦΥΣ, vel ἀπφῦς ύος, ὁ, *pater*: q. ab ἀποφύω, *exorior*.

Ἀπωδύρετο. 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ab ἀποδύρομαι, *lamentor*. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἀπωθεν, adv. Poët. *procul, eminus*: pro ἄποθεν, quod ab ἄπο, *procul*, adv. Poët.

Ἀπωθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, in mediâ formâ, *repello, abjicio, detrudo*: ἀπωθώμεθα pro ἀπωθεώμεθα, *abjiciamus*, 1. pl. præs. sub. med. a. 1. ind. med. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et ὠθέω, ῶ, *trudo*.

Ἀπωθέω, ῶ, idem f. ἀπώσω. p. ἀπῶκα. p. pass. ἀπῶσμαι. Th. ὠθέω, ῶ, *trudo*, f. ὤσω, vel ὠθήσω, p. ὦκα, ὠθήκα, &c.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*, part. præt. pass. ab ἀποικίζομαι, præs. ind. pass.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, *perditio, amissio, exitium*: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ et ὄλλυμι, *perdo*.

Ἀπώλεσα, ας, ε, *perdidi*, a. 1.

ind. act. ab ἀπόλλυμι. Undè et

Ἀπωλόμην, ου, ετο, *perii*, a. 2. ind. med.

Ἀπωλώλειν, *perieram*, plusf. perf. ind. m. Att. ab ἀπωλα, præt. ind. med. et Att. ἀπόλωλα ab eod. Th.

Ἀπὼν, ὄντα, ὂν, *absens*: Ion. ἀπεὼν, præf. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί, *sum*.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, *sciſſura*, *propago*.

Ἀπωρχήσω, *ſaltando amoviſti*, 2. ſing. a. 1. ind. m. Ion. αο pro ω, verbi ἀπορχέομαι, *deſulto*, i. e. *impritè ſaltando perdo*.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, *repuli*, a. 1. ind. m. ab ἀπωθέομαι, *repello*.

Ἄπωσις, εως, ἡ, et Ἀπωσμὸς, ῦ, ὁ, *repulſio*, *rejectio*: à præt. ind. paſſ. τῦ ἀπωθέω, ῶ, ſupra.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω, ſuprà.

Ἀπωστικὸς, ῦ, vel ὸς, ἡ, ὂν, *vim habens expellendi*, et

Ἀπωστὸς, ῦ, vel ὸς, ἡ, ὂν, *qui pulſari poteſt*, *expulſus*: à præt. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἀπώτερος, *remotior*: ἀπώτατος, *remotiſſimus*: ab ἀπὸ, *procul*.

Ἀπωτέρω, *remotiùs*, et Ἀπωτάτω, *remotiſſimè*: adverb.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imp. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo*. Th. οἴχομαι.

Ἀρ, per metatheſin pro ῥὰ, particula expletiva, *certè*, *utique*.

Ἀρ᾽ et ῥὰ, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, *utique*, *igitur*, *nempè*: τίς ἄρα; *quiſnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*: ἄρα ἂν, aut ἄρα γε, *igitur*, *ergo*, *quamobrem*: ſæpè etiam redundat.

Ἆρα, (interrogat.) *an*, *utrum?* ἆρα γε, et ἆρα ἂν; *utrum?* ἆρα μὴ; *numquid?* ἆρα μὴ ταῦτα; *haeccine*.

ἈΡΆ, ᾶς, ἡ, *preces*; item *diræ*, *imprecatio*, *noxa*: qu. ab αἴρω, vel ἄρω.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβοῦσαι, *concutientes non ſine ſtridore*, præf. part. act. f. g. pl. num. nom. caſ. ab

Ἀραβέω, -ῶ, *ſtrepitum* ſeu *fragorem edo*, f. ήσω, p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος, *ſtrepitus*.

Ἀράβησε *inſonuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. præced verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, *Arabia*, nom. regionis, Hebr. *eremus*. Hinc.

Ἀράβιος, pro Ἄραψ, et Ἀραβικὸς, ἡ, όν.

ἌΡΑΒΟΣ, υ, ὁ, *ſtridor dentium*, *ſtrepitus*: propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, *utique*, *fortè*, *igitur*.

Ἀραγμὸς, ῦ, ὁ, *colliſio*, *pulſatio*, *ſtrepitus*. Th. ἀράττω, f. ξω, *pulſo*.

ἌΡΑΔΟΣ, υ, ὁ, *cordis pulſus poſt vehemens exercitium*.

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀραία, ας, ἡ, *venter et inteſtina*, ubi eſt multa ἀραιότης. Hinc μεσάραιον eſt μεσεντέριον, ex μέσος, et ἀραιὰ, fœm. gend. τῦ

ἈΡΑΙΌΣ, ὰ, ὸν, *rarus*, *imbecillis*, *tenuis*, *anguſtus*: cui opp. πυκνὸς, *frequens*, &c.

Ἀραῖος, α, ον, *imprecationibus et diris devotus*; item *diris devovens*: Th. ἀρά, *imprecatio*.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas ſpongioſa*: à præced. Th.

Ἀραιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *rarefacio*: undè ἀραιῦμαι, *rareſco*: ab eod.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, *laxatio*. Th. ἀραιός.

Ἀραιρημένος, par. perf. paſſ. Att. et Ion. pro ᾑρημένος, -ημένος, *captus*: ab αἱρέω, *capio*.

ἈΡΑΚΌΣ, ῦ. ὁ, *leguminis ſpecies*.

ἈΡΑΚΤΌΝ, υ, τὸ, *atramentum ſutorium*.

Ἀράμενος, *qui ſuſcipit*, a. 1. part. m. ab αἴρω, *ſuſcipio*, *tollo*.

Ἀρὰν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus*.

Ἄραξα, 1. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξα, et ἄραξεν pro ἤραξεν. 3. ſing. ejuſd. temp. ab ἀράσσω, *amputo*, et

Ἀραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. ſing. fut. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἄραο, 2. ſing. imperf. ind. med. ab ἔραμαι, *amo*, imperf. ἠράμην, ἤρασο, et Ion. ἤραο, et Dor. ἄραο.

Ἀράομαι, -ῶμαι, f. άσομαι, *precor*, *vota facio*; item *imprecor*, *maledico*: ἀρᾶσθαι ἀρὰς, *imprecari diras*. Th. ἀρά, *preces*.

Ἄραρα, ας, ε, *me accommodavi*, *placui*; p. ind. m. Sic ἀράρῃ, 3. ſing. ſub. præt. m. verbi ἄρω, *apto*; p. ind. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, ὸς, *adaptatus*, *a*, *um*.

Ἀράρισκε, *adaptavit*, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto*: quod à præt. ind. m. verbi ἄρω vide ἄραρα, *ſupra*.

Ἀραρoίατο, Ion. pro ἀράροιντο, *conveniſſent*, 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω, *apto*.

Ἄραρον, per reduplic. pro ἦρον. a. 2. ind. act. ſic ἀραρὼν, pro ἀρὼν. a. 2. part. act. ab ἄρω, *apto*.

Ἀραρότως, adv. *commodè*, *firmiter*, *fixè*.

Ἀραρὼς, præt. m. part. vide ἄραρα, *ſupra*.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab αἴρω, *tollo*.

Ἄρασθαι, *ſolviſſe*, a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo*, &c.

ἈΡΆΣΣΩ, ſeu ἀράττω, f. ξω. a. 1. ind. act. ἤραξα, *amputo*, *abſcindo*, propriè *ferro*; item *pulſo*.

Ἀρᾶται, *precatur*, 3. ſing. præſ. ind. med. contr. verbi ἀράομαι, *precor*.

Ἀράτω, 3. ſing. a. 1. imp. act. ἆρον, άτω. et in 2. pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo*.

ἈΡΑΚΊΔΝΑ, ης, ἡ, *planta quædam*.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, et Ἀράχνειος, εία, ειον, *ad araneam pertinens*, aut *ab araneâ factus*: ab

ἈΡΆΧΝΗΣ, υ, ὁ, *ARANEUS*: et ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA*, et *araneæ tela*, et

Ἀράχνιον, υ, τὸ, *araneæ tela*: item *aranea*, et vitium olivis et vitibus peculiare, quod *araneum* dicitur.

Ἀραχνοϋφὴς, έος, *ab araneâ textus*. Th. ὑφάω, *texo*.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen Gentile, q. v. *deſertum incolens*.

ἌΡΒΗΛΟΣ, υ, ὁ, *ſcalprum*, *culter ſutorius*.

ἈΡΒΎΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus et profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτη ſeu πηλοβάτη.

Ἀργαῖος, υ, ὁ, *Argæus*: ab Ἄργος, υ, ἡ, nomen urbis in Peloponneſo.

Ἀργαλῆ, pro ἀργαλία. Ab

Ἀργαλέος, έα, έον, *moleſtus*, *difficilis*, *gravis*, pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος, *dolor*: vel quaſi ἐργαλέος, ab ἔργον, *opus*.

ἈΡΓΑΣ, ᾶντος, et ἄργης, υ, et ἄργας, ᾶ, *ſerpentis genus*.

Ἄργει, *Argis*, dat. ſing. ab

Ἄργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc

Ἀργεῖος, εία, εῖον, *Argivus*, et

Ἀργείη, ης, ἡ, Ion. *Argiva*. Ἀργείοισι, dat. pl. m. g. Ἀργείων, gen. pl. ab Ἀργεῖος, *Argivus*.

Ἀργειφόντης, υ, ὁ, *Argi occiſor*, *Argicida*, epith. Mercurii: ex Ἄργος, ἑκατόφθαλμος, et φόντης pro φοντὴς, *occiſor*. Th. φένω, *occido*.

Ἀργεννὸς, ſeu ἀργεινὸς, ἡ, ὸν, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀργέστης, ῦ, et Æol. -αο, ὁ, *albus*, *velox*: ab eod. Th.

Ἀργὴς, ῆτος, ῆτι, per μεταβολὴν, et συστολὴν, dicitur pro

Ἀργήεις, εσσα, εν. Th. ἀργὸς, *albus*

'Αργίω, -ῶ, *otior*, fut. ἠσω, perf. ἤργηκα· a. 1. ind. act. ἤργησα· ab ἀργὸς, *otiosus*, q. v.

"Αργην, acc. fing. ab

"Αργης, ου, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

'Αργητὴς, ῦ, ὁ, Poët. pro ἀργὴς, feu ἀργὸς.

'Αργία, ας, ἡ, *fegnities*, *otium*; item *feftivitas*, quâ Deo otiamur: ab ἀργὸς, *otiofus*, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

"ΑΡΓΙΛΟΣ, feu ἄργιλλ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *ARGILLA*, terra alba et pura: qu. ab ἀργὸς, *albus*.

'Αργινόεις, εντος, *candidus*, *albus*, *fplendidus*: ab eod. Th.

'Αργιόδες, οντος, ὁ ϗ ἡ, *albos dentes habens*: ex ἀργὸς et ὀδὲς, *dens*.

"Αργμα, ατος, τὸ, vel potiùs, ἄργματα, άτων, τὰ, *primitiæ*, ficut ἄπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἄρχομαι, *incipio*.

'Αργμένος, Ion. pro ἠργμένος, *qui cæpit*, perf. part. paff. ab ἄρχομαι, *cæpi*.

"Αργοι, *Argivi*; fic "Αργ☉, pro Σπάρτη, et

'Αργεῖοι, pro Σπαρτιάται.

'Αργολογεῖν, præf. inf. act. *verba fupervacanea dicere*, *vel fcribere*, et

'Αργολογία, ας, ἡ, *otiofus fermo*.

"Αργ☉, ου, ὁ, nomen proprium viri, *Argus*; ἑκατόφθαλμ☉, qui habuit centum oculos.

"Αργ☉, εος, τὸ, oppidum Theffaliæ: urbs in Peloponnefo; item pro totâ Peloponnefo, et fæpè pro Græciâ universâ: undè

"Αργοι, *Argivi*, Græci dicti.

'ΑΡΓΟ'Σ, ὴ, ὸν, *albus*; item *otiofus*, *fegnis*, *focors*, *piger*; nec non et *rudis*, *de lapide non cæfo*: ab ἀεργὸς, ab α priv. et ἔργον, *opus*.

'Αργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Vide ἀργύρ☉, ου, ὁ, *argentum*.

'Αργύρεος, έα, εον, et ἀργυρεῖος, εα, εον, et contr. ἀργυρᾶς, ρᾶ, ρῦν, *argenteus*; ἀργυρέῃς, dat. plur. Ion. pro ἀργυρέαις· ab ἀργύρ☉, *argentum*.

'Αργυρικὸς, ὴ, ὸν, *pecuniarius*, *argenteus*: ab eodem.

'Αργύριον, ου, τὸ, *pecunia*, *nummi argentei*: ab eod. Th.

'Αργυρὶς, ίδος, ἡ, *argentea phiala*.

'Αργυροδίνης, ὁ ϗ ἡ, *argenteus*, id eft, *limpidos habens vortices*: ἀργύρ☉ (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) et δίνη, *vertex*.

'Αργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum*, *pecuniola*, dim. ab ἀργύριον, q. v.

'Αργυρόηλος, ὁ ϗ ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἀργύρ☉ et ἧλ☉,

'Αργυροκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argentarius*, *monetarius*, *argenti fignator*: ex ἄργυρος et κόπος, à κόπτω, *cudo*.

'Αργυραμοιβὸς, ῦ, ὁ, *argentarius*, *trapezita*; παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

'Αργυρόπεζα, ης, ἡ, et -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argenteos pedes habens*, id eft, argentei coloris, *candidos*: ex ἀργύρ☉ et πέζα, ἡ, Dor. *pes*, *malleolus pedis*; vel à πέζα, *fimbria*.

'Αργυρόρριζος, η, ον, *argenteas radices habens*: ab ἀργύρ☉ et ῥίζα, *radix*.

'ΑΡΓΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*; fic dicitur à candore: ab ἀργὸς, *albus*: hinc

'Αργυρότοξ, pro ἀργυρότοξε, voc. fing. ab

'Αργυρότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argenteo arcu decorus*: ab ἀργύρ☉, et τόξον, *arcus*.

'Αργυροῦν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος, q. v.

'Αργυροχό☉, όυ, ὁ, *faber argentarius*, *argenti fufor*.

'Αργυρῷ, dat. fing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργυρέος, q. v.

'Αργυρώματα, άτων, τὰ, *vafa argentea*, *ornatus*, *fupellex argentea*. Th. ἀργύρ☉.

'Αργυρώνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argento emptus*: ab ἀργύρ☉ et ὠνέομαι, *emo*.

'Αργυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *argento duco*, *pecuniâ dono*.

'Αργύφεος, et ἄργυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex albâ texturâ conftans*; item *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, et ὕφος, *textilè*, qu. ab ὑφάω, *texo*.

'Αργυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Αργὼ, όος, ἡ, *Argo*, *navis Jafonis*, fic dicta quòd in Argo fabricata; item *fidus quoddam*.

'Αργῶς, adv. *otiosè*, *fegnitèr*; item *temerè*, *fruftrà*: qu. ab ἀεργῶς, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

"Αρδα, *inquinamentum*, quia folet ἀρδεῦσαι unde

"Αρδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immundus*, et

'Αρδαλόω, fut. ώσω, *contamino*, *inquino*: à feq. verbo.

'Αρδεῖν, Att. et Dor. pro ἄρδειν, *rigare*, præf. inf. act. verbi ἄρδω, *rigo*, &c.

'Αρδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἄρδω, *rigo*, *irrigo*.

'Αρδηθμὸς, ῦ, ὁ, idem qu. ἀρδμὸς, q. v.

"Αρδην, *altè*, *funditùs*, *planè*, *omninò*, adv. ab αἴρω, *tollo*.

"Αρδησκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

"ΑΡΔΙΣ, ιος, et εως, ἡ, *arma*, *quibus cominùs pugnabant*, *cufpis teli*: qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω, *apto*.

'Αρδμὸς, ῦ, ὁ, *irrigatio*, *adaquatio*,

"Αρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant*, 3. pl. præf. ind. act. verbi feq.

"ΑΡΔΩ, f. σω, p. κα, *rigo*, *irrigo*, *potum præbeo*; ἄρδομαι, *irrigor*; [* ἄρδω, *rigo*; ἄρδη τι νηδυν, *et ventrem riget*, pro quo lege ἄνυδρον, *riget terram ficcam*, Eurip. Mul. 207. Mark.] ἀρδόμενοι, *madens*.

'Αρεὰ, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ἀρὰ, *imprecatio*, quia maledictionis denunciatio.

'Αρέθουσα, Dor. pro ἀρέθουσα, *fons Ætheræ*, aut *Siciliæ*, de quo Ovid. Metam. l. 5. 165.

'Αρείας πόρος, *Areæ trajectus*. Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

'Αρειμάνιος, ου, et ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *bellicofus*, *Marte furens*: ab ἄρης, et μαίνομαι, *furo*.

'Αρεοπαγίτης, vel 'Αρεοπαγίτης, feu 'Αρειοπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita*, *fenator* vel *judex Athenienfis*; qui de rebus capitalibus judicabat: ab

'Αρειοπάγ☉, feu 'Αρεί☉ πάγ☉, *curia Athenienfis fic dicta*: ad verbum, *Martius collis*.

'Αρεῖος, et 'Αρήϊος, ὁ ϗ ἡ, *Martius*: ab "Αρης, *Mars*.

'Αρειότερος, *melior*, comparat. pro ἀρείων.

'Αρεῖται, 3. fing. f. 1. vel 2. ind. m. ab ἀρῦμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

'Αρείων, ὁ ϗ ἡ, et in n. g. ἄρειον, ονος, *præftantior*, propriè armis; *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς: ab "Αρης, *Mars*.

"Αρεος, gen. fing. ab "Αρης, *Mars*.

'Αρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω, *placeo*.

'Αρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, 1. fing. aor. 1. opt. med. verbi ἀρέσκω, *placeo*.

'Αρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀρέσκω *placeo*.

'Αρέσεια, ας, ε, aor. 1. act. opt. Æol. ab ἀρέσκω, *placeo*.

'Αρέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἴρω, *tollo*.

'Αρέσκεια, ας, ἡ, *placitum*; item *facetiæ*, *lepos in fermone*: ab

"Αρεσκος, η, ον, *placendi ftudiofus*, *blandus*: quod ab

'ΑΡΕ'ΣΚΩ, *placeo*, *placo*; imperf. indic. act. ἤρεσκον· præf. imperat. act. ἄρεσκε, ἔτω· f. ἀρέσω, p. ἤρεκα· a. 1. ind. act. ἤρεσα, inf. ἀρέσαι, particip. ἀρέσας· ἀρέσκομαι, in medii formâ cum dativo, *acquiefco*; a. 1. ind. m. ἠρεσάμην, et Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο· præf. inf. paff. ἀρέσκεσθαι· hinc ἀρεστὸς, ἀνθρωπάρεσκος, ἀπαρέσκω, εὐάρεσκος, εὐάρεστος, εὐαρέστω, de quibus in fuis locis.

'Αρέσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo*.

μ. Poët. pro ἀρεσσάμενος, ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, *gratus, a, um.* ἀρεστόν ἐστι, *æquum est,* à 3. sing. perf. ind. pass. ἤρεσται, ab ἀρέσκω, Hinc

Ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, *placita:* undè *Curiæ placita, arresta:* Angl. ARRESTS.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè:* ab ἀρεστὸς, et

Ἀρεσκόντως, adv. idem.

Ἄρετ' pro ἄρετο, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. med. Ion. pro ἤρετο, verbi ἄρω, *apto:* vel ut alii, 3. sing. imp. vel a. 2. ind. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, *tollo.*

Ἄρεται, 3. sing. præs. ind. m. ab ἄρομαι, *aptor,* Th. ἄρω, *apto.*

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab

ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus, probitas, industria, fortitudo, integritas; potestas, vis, robur; superbia, divitiæ.* qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, f. ίσω, *placo.* q. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. sing. contr. ab Ἄρης, Ἄρεος, Ἄρευς, *Mars.*

Ἀρέων, *imprecationum,* gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρά, *preces, diræ, imprecatio.*

Ἄρη, pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, ηος, *Mars.*

Ἄρηαι, *auferas,* Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται. ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀρήγειν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ἀρῆγεν, pro ἤρηγεν, ab ἀρήγω, *auxilior.*

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. act. nom. sing. f. g. ab ἀρήγω, *auxilior.*

Ἀρηγόνες, *auxiliatores,* pl. num. ab ἀρηγών, όνος, ὁ ἡ, *auxiliator.* ab

ΑΡΗ'ΓΩ, f. ξω, p. χα, *auxilior, opem fero,* propriè in bello: nam ab Ἄρης, et ἄγω, deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ἡ, *auxiliator, defensor, tutor et tutrix:* à partic. præced. Th.

Ἀρήϊα, pl. *Mavertia.* Ab

Ἀρήϊος, seu ἄρειος, ου, ὁ ἡ, *Martius, bellicosus.* Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ ἡ, *bellicosus, propriè agilis in prælio:* ab Ἄρης, *Mars,* et θοὸς, *velox.* Est et Ἀρηΐθοος, nom. propr.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρείφατος, ου, ὁ ἡ, *Martius, fortis, bellicosus,* ἐν τῷ ἄρει φαίμενος, *in prælio occisus;* ab Ἄρης, et inusit. φάω, *occido.*

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ ἡ, *Marti charus, aut cui Mars charus, bellator:* ab Ἄρης, et φίλος, *charus.*

2

Ἀρημένος, *læsus, damnum passus, detentus:* ab ἀρέομαι, quod ab ἀρά, *damnum.*

Ἄρην pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, ηος, q. v.

Ἀρὴν, ὁ ἡ, *agnus,* gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρω, ἀρνὸς, ὁ, *agnus.*

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. sing. Ion. ab ἀρὰ, *damnum.*

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. act. ἀρήξειν, f. 1. inf. act. verbi ἀρήγω, *auxilior.*

Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui.* præt. ind. med. verbi ἄρω, *apto.* Vel ἄρηρα, p. ind. m. ab αἴρω significante *sustuli:* ubi discriminis causâ ι subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegerem:* plusq. p. ind. med. ἀρηρὼς, p. m. part. vide ἄρηρα *supra.*

Ἄρης, εος vel ους, εως, ηος, ηϊ, ει, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, bellum, vulnus, ferrum:* et dicitur Ἄρης, ευ, Ion. εω, et propriè est *ferrum.*

Ἀρῆς, gen. sing. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ.*

Ἀρησόμεθα, *supplicemus,* Ion. pro ἀρασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἀράομαι, f. άσομαι.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo.*

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, et

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos, precator,* in acc. sing. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces.*

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nom. patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, *funestus, noxius, perniciosus,* παρὰ τὴν ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *incurabilis:* ab α pr. et ῥέω, *dico.*

Ἀρηφαίνων, præs. part. act. *Martem præ se ferens:* ex Ἄρης, *Mars,* et φαίνω, *appareo.*

Ἀρθεὶς, *sublatus, elevatus, evectus:* a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo,* a. 1. ind. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. pass. ab ἤρθην· verbi ἄρω, *aptè compono.*

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo.*

Ἄρθητι, a. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀρθήσεται, *tolletur,* 3. sing. f. 1. ind. pass. ab ἄρω, *apto,* vel αἴρω, *tollo.*

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo, concordiæ vinculo jungor:* et

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia:* item

Ἀρθμιος, ου, *amicus, confœderatus:* necnon

Ἀρθμὸς, οῦ, ὁ, *amicitia, concordia:* ab ἄρω, *apto,* et θυμὸς, *animus.*

Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, *articularis:* et idem quod.

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, *articulari morbo laborans, podagricus, articularis:* et

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor:* ab

ΑΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus, articulus, naturalis ossium compages: Articulus, vox grammaticorum.* q. ab ἄρω, *apto.*

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo, fingo, formo:* ut ἀρθροῦν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere.*

Ἀρθρώσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. inf. a. 1. act. vel etiam 2. sing. imper. a. 1. m. præc. verbi.

ἌΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, q. v. &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne,* Minoïs filia.

Ἀριγνώτοις, dat. pl. *manifestis:* ab

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ ἡ, et Ἀριγνὼς, ῶτος, ὁ ἡ, *clarissimus, valdè notus:* ex ἀρι, *valdè,* et γινώσκω, *cognosco.*

Ἀριδάκρυος, ου, ἡ

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ ἡ, *multum lacrymans, ad lachrymas propensus:* ab ἀρι, et δάκρυ, *lachryma.*

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. sing. ab

Ἀριδείκετος, ου, ὁ ἡ, *præclarus, valdè inclytus:* ex ἀρι, et δεικτὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, *ostendo.*

Ἀρίδηλος, ου, ὁ ἡ, *valdè clarus, præclarus:* ex ἀρι, et δῆλος, *manifestus.*

Ἀρίζηλος, ου, ὁ ἡ, *multum æmulandus:* ex ἀρι, et ζῆλος, *æmulatio.* Sunt qui malint pro ἀρίδηλος, accipere, verso δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifestè, studiosè, magnâ cum æmulatione.* Et

Ἀριζήλωτος, ου, ὁ ἡ, *valdè æmulandus:* ex ἀρι, et ζηλόω, *æmulor.*

Ἄριζος, ου, ὁ ἡ, *radice carens:* ex α pr. et ῥίζα, *radix.*

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. contr. et ἀριθμεῦνται, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi.

Ἀριθμέω, -ῶ, *numero,* f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. ind. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἠρίθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um.* ἀριθμηθήσομαι, f. 1. pass. Th. ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *numerus, quod numeratur, numeratum.* Et

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio.* Item

Ἀριθμητικὴ, (subaud. τέχνη) *numerandi et numerorum ars, arithmetica.*

Ἀριθμητικὸς, κὴ, κὸν, *ad numeros, seu artem numerandi pertinens, numerandi peritus.*

Ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν, *numerabilis.* Omnia à præt. ind. paff. verbi ἀριθμέω, *numero*; quod ab

ΑΡΙΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *numerus.*

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus.*

Ἀριμασποὶ, *Arimaspi*, homines vocantur Scythicè qui unicum habent oculum.

ἈΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ου, ὁ, nom. *emplastri*, ab *Ariobarzane.*

Ἀριπρεπέεις, *decori*, nom. pl. masc. ab

Ἀριπρεπὴς, έ☉, et έως, ὁ ϗ ἡ, ex ἄρι, *valdè*, et πρέπω, *decorus sum.* Undè etiam

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus, decor.* Et

Ἀριπρεπέως, et ἀριπρέπως, *admodum decenter, pulchrè.*

"Αρις, vel ἄρις, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ιν☉, ὁ ϗ ἡ, *naso*, vel *naribus carens, non sagax*, ab α pr. et ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus.*

ἈΡΙ'Σ, ίδ☉, ἡ, *fabrile instrumentum, scobina.* "Αρις. Hesych. *herba*, quæ et ἀρίσαρον, ου, τὸ.

Ἀρίσαμ☉, Dor. pro ἀρίσημ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *bello clarus*: ex ἄρι, *valdè*, et σῆμα, *signum.*

Ἀρισθάρματος, ου, *qui præstantissimum currum habet*, quod ab ἄριστος, et ἅρμα, *currus.*

"Αριστα, *optima*, pl. num. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. ἀρείων. interdum n. g. adv. *præstantissimè.*

Ἀρισταγόρας, ου, ὁ, *Aristagoras*, nom. viri.

Ἀρισταῖ☉, ου, ὁ, *Aristæus*, nomen viri.

Ἀρισταρχέω. fut. ήσω, *optimè impero*, seu *magistratum gero*; ab ἄριστ☉, et ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρίσταρχος, ου, ὁ, *Aristarchus*, nom. viri. Gr. *optimus princeps.*

Ἀριστάω, ῶ, *prandeo*, f. ήσω, p. ἠρίστηκα. a. 1. ind. act. ἠρίστησα. a. 1. imperat. act. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστεία, ας, ἡ, *fortitudo, strenuitas.* Th. "Αρης, *Mars.*

Ἀριστείδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, *præmium*, propriè fortitudinis ergò. Th. "Αρης, *Mars.*

Ἀριστερὰ, ας, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus* et

Ἀριστερεύω, f. εύσω, *sinistrâ utor*: ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *sinister, infaustus*, qu. ab ἄριστος, per euphemismum.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat*, 3. sing. ind. imperf. act. Ion. (nam Iones in imperf. et a. 1. et 2. formant. 3. perf. singularem à secundâ, remoto augmento, additâ syllabâ κε) verbi ἀριστεύω. Th. "Αρης, *Mars.*

Ἀριστεύοισα, Dor. pro ἀριστεύουσα, præs. part. act. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortiter me gero.*

Ἀριστεὺς, έως, ὁ, *princeps, omnium fortissimus*: ab ἄριστος, *optimus.* Th. "Αρης, *Mars.*

Ἀριστεύσασα, *antecellens*: a. 1. part. act. f. g. ab

Ἀριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, *excello, principatum teneo, fortissimè me gero.* Th. "Αρης, *Mars.*

Ἀριστῆες, ήων, nom. pl. Ion. pro ἀριστεῖς, *fortissimi*: item *optimates*, seu *proceres*: ἀριστήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσι, ab ἀριστεὺς, έως.

Ἀριστίζω, f. ίσω. p. ικα, *prandium præbeo, prandio excipio aliquem*; *prandeo*, in act. et med. Th. ἄριστον, *prandium.*

Ἀριστίνδην, adv. *optimos quosque deligendo.*

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *optimus consiliarius.*

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *optimus vicinus.*

Ἀριστογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parens optimæ prolis*: ab ἄριστος, et γόνος, *soboles.* Th. γίνομαι, *sum, gigno, nascor.*

Ἀριστόδημος, ου, ὁ, quasi *populi princeps*: ex ἄριστος, et δῆμος, *populus.*

"Αριστοκράτεια, vel ἀριστοκρατία, ας, ἡ, *status reip. quæ ab optimatibus gubernatur*: undè sequentia.

Ἀριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *optimè impero.* Ἀριστοκρατοῦμαι, *sub optimatum regimine vivo.*

Ἀριστοκράτης, εος, ους, ὁ, *Aristocrates*, nom. propr.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ῦ, *ad aristocratiam pertinens*: item *aristocratiæ studiosus.*

Ἀριστοκρατικῶς; *more optimatum remp. gubernantium, pro statu optimatum.* Omnia ab ἄριστος, *optimus*, et κρατέω, *impero*, quod à κράτος, *imperium, potestas.*

Ἀριστόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præstantissimus in prælio*; ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, *in præliis præstantissimus.*

"ΑΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium.*

Ἀριστόνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, optimâ mente præditus*: ex ἄριστος, et νόος, *mens.*

Ἀριστοπόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *optimè laborans*: ab ἄριστος, et πόνος, *labor*, quod à p. ind. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

"Αριστος, η, ον, *optimus, præstantissimus*; propriè *Marte, sive armis*; *optimus generaliter*; *egregius*; *maximè idoneus.* ἄριστοι, οἱ, *optimates, primores, proceres*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*, comp. ἀρείων. Th. "Αρης, *Mars*, vel ἄρι, *benè*; vel ἄρω, *apto.*

Ἀριστοτέλης, -εος, -ους, ὁ, *Aristoteles*, princeps philosophorum.

Ἀριστοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quæ optimos liberos parit*; ἀριστόγονος, ου, *optimo partu editus, præstantissimus*: et ἀριστοτόκεια, *quæ*, &c. ab ἄριστος, et τίκτω, *pario.*

Ἀριστοφάνευς, gen. sing. Æol. et Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab

Ἀριστοφάνης, *Aristophanes*, Poëta comicus.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, *manibus strenuus, fortissimus.* Ab ἄριστος, et χεὶρ, *manus.*

Ἀριστωτὸς, ου, ὁ, *tempus prandii*: ἀρίστου ὥρα, Hesych.

Ἀρισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè lubricus, fallax*; ἀρισφαλέες, οἱ, *dubii.* Et

Ἀρισφαλῶς, οἱ, *facilè decepti*: ab ἄρι, et σφαλὴς, quod à σφάλλω, *decipio.*

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus, insignis.* Et

Ἀριφραδέως, adv. *valdè manifestè*; ab ἄρι, *valdè*, et φραδὴς, *prudens.* Th. φράζω.

Ἀρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

Ἀρκαδίη, ἡ, *Arcadia*, nom. regionis.

Ἀρκεῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. *sufficit*, impersonal. ab ἀρκέω, *sufficio*: a. 1. ind. act. ἤρκεσα, Ion. Ἀρκέεσθαι, præs. inf. pass.

Ἀρκιόντως, Ion. pro ἀρκούντως, adv. *sufficienter.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*

Ἀρκέσει, *arcebit*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso.*

Ἀρκεσθησόμεθα, *arcebimur*, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι, vide ἀρκέω.

Ἀρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arcesilaus*, nom. propr.

"Αρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium.* Et

Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, ῦ, *sufficiens.* Et ἀρκετόν, *sufficit*, pro ἀρκετὸν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio.* Hinc

Ἀρκετῶς, adv. *sufficienter*: ἀρκούς, idem.

Ἀρκεύθινος, η, ον, *juniperinus*: ab

ἈΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *juniperus, arbor et fructus*, παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κωλύειν, id est, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia *sc.* reptilia averiantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν εἶναι.

ἈΡΚΕ'Ω, *propulso, sufficio, arceo*; *par sum, contentus sum*; *opitulor, ad-*

φίζω, f. ίσω, p. ἤρχικα a. 1. ind. act. ἤρκεσα, et Ion. ἄρκεσα præs. ind pass. ἀρκέομαι perf. ind. pass. ἤρκεσμαι a. 1. ind. pass. ἠρκέσθην fut. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι, cum dat.

Ἄρκιος, ὁ ἡ, et ἄρκιον, τὸ, Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens*, *satis dignus*, *septentrionalis*.

Ἀρκτέον, *incipiendum*, verbale: ab ἄρχω, *ordior*.

Ἀρκτῷος, εια, ῷον, *ursinus*, et

Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, *septentrionalis*. Th. ἄρκτος, *ursus*, *ursa*.

Ἀρκτομῦς, υὸς, ἡ, *mus ursinus*: sic dictus quòd incedit bipes, et prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica: ex ἄρκτος et μῦς, υὸς, ὁ, *mus*.

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ, *ursus*, *ursa*; item *signum cæleste*. Angl. THE SEVEN STARS.

Ἀρκτοῦρος, ου, ἡ, *Arcturus*: Stella post ἄρκτου οὐρὰν, nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

* Ἀρκτῷος, ώα, ῷον, *septentrionalis*.

ἈΡΚΥΣ, υὸς, ἡ, *rete*, *reticulum*, *vitta*.

ἍΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus*, *quadrigæ*, *vehiculum*.

Ἀρμαγεδδὼν, τὸ, ἄκλιτον, Hebr. q. d. *exercitus maledictus*.

Ἀρμαλιὴν, acc. sing. Ion. ab

Ἀρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus*, *alimentum*, *demensum*. Th. ἄρω, *adapto*: παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη, Hesych.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, *currus*, *plaustrum*, *rheda*. Th. ἅρμα, *currus*.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, et ἁρμάτιος, ου, ιον, *ad currum pertinens*, *curulis*: ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs*, et

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator*: ex ἅρμα, *currus*, et ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματονίκη, et Dor. -α, ἡ, *victoria curulis*: ex ἅρμα, *currus*, et νίκη, *victoria*.

Ἁρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*, dim. Th. ἅρμα, *currus*.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα, *currus*, et δρόμος, *cursus*, quod à τρέχω, *curro*.

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ, *qui currum fabricatur*: ab ἅρμα, *currus*, et πήγνυμι, *fabricor*.

Ἄρμενα, *apta*, *congrua*, per Sync. pro ἀρόμενα, nom. vel acc. plur. præs. part. pass. neut. gend. ab

Ἄρμενος, pro ἀρόμενος, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto*. Sic ἴκμενος, pro ἰκόμενος, ubi est Syncope, et spiritûs mutatio Æolica.

Ἄρμενον, ου, τὸ, *instrumentum*: ut congruum et necessarium opifici: ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμόδιος, ια, ιον, ου, *congruus*, *familiaris*, *aptus*. Th. ἄρω, *apto*. Est et

Ἁρμόδιος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἁρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, *conveniens*, præs. part. act. f. g. ab

Ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto*, *apto*, *quadro*, *convenio*, *congruo*, *jungo connubio*, et pro *ordino*, fut. όσω, perf. ἥρμοκα a. 1. ind. med. ἡρμοσάμην ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμοῖ, *modò*, *nuper*, adv. sed ἁρμοῖ, *congruenter*: ex ἄρω, *apto*.

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro

Ἁρμονία, ας, ἡ, *compages*; apud Musicos, *concentus*: ab eod. Th. Hinc Angl. HARMONY.

Ἁρμονίδεω, gen. Æol. pro ου ab

Ἁρμονίδης, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ἁρμονικὸς, ἡ, ὸν, *ad harmoniam pertinens*, *harmoniam habens*; item *musicæ peritus*: ex ἁρμονία, q. v.

Ἁρμόνιον, ου, τὸ, *quod aptè cohæret*.

Ἁρμὸς, ου, ὁ, *commissura*, *articulus*, *compages*: à præt. ind. pass. verbi ἄρω, mutato spiritu.

Ἅρμοσται, *adaptatus est*, Ion. pro ἥρμοσται ab ἥρμοσμαι, perf. indic. pass. verbi ἁρμόζω, *apto*.

* Ἁρμοστὸς, ἡ, ὸν, *conveniens*, *congruens*; ἁρμοστη, *sponsa*.

Ἁρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. act. ab

Ἁρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω præs. part. act. ἁρμόττων, οντος, et in fœm. g. ἁρμόττουσα.

Ἀρναῖος, ου, ὁ, *Arnæus*, nomen propr.

Ἀρνακὶς, ιδος, ἡ, *pellis agni*, *pellis ovina cum lanâ*: ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἄρνας, acc. pl. ἀρνάσι, dat. pl. et ἄρνες, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur*, *macellum*: ab

Ἀρνειὸς, ου, ὁ, *agnus adultus*, at

Ἀρνεῖος, εία, ειον, *agninus*. Th. ἄρς, *agnus*.

Ἀρνεῖσθαι, *negare*, præs. inf. med. ab

ἈΡΝΕ'ΟΜΑΙ, *recuso*, *detrecto*, *nego*, *abnego*; imperf. indic. ἠρνούμην, -ούμην, *negabam*; fut. ήσομαι, perf. ἤρνημαι, σαι, ται a. 1. ind. med. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit*, et in pl. ἠρνησάμεθα, ασθε, αντο, sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι, part. ἀρνησάμενος, η, ον.

Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator*, παρὰ τὰς ἄρνας, *agnos*; ubi solent in caput desilire, velut arietem cornibus impetentes; eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

Ἄρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. infin. med. ab ἀρνέομαι, q. v.

Ἄρνησις, εως, ἡ, *recusatio*, *negatio*, et

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, *negativus*: à p. ind. pass. ἤρνημαι.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι, q. v.

Ἀρνίον, ου, τὸ, *agnus*, *agnellus*: dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρς, *agnus*. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

ἈΡΝΥΜΑΙ, *capio*, *capto*, *consequor*, *commuto*, *comparo*; ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part. pass.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. med. ἄρξασθαι, a. 1. infin. med. ab ἄρχω, *incipio*.

Ἀρξεῦμαι, Dor. pro ἀρξοῦμαι, quod Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ind. med. ab ἄρχομαι, *incipio*.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. med. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀροίης, οίη, 2. sing. præs. opt. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem*, *perferrem*, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi αἴρω, *tollo*, a. 2. indic. med. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med. et

Ἄροιο, ἄροιτο, *tuleris*, *-it*, 2. et 3. sing. a. 2. opt. med. ejusd. verbi.

Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. act. ab ἀρόω, *aro*.

ἌΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est et

Ἆρον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. med. ejusd. verbi.

Ἀρόσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ ἡ, *segetibus accipiendis aptus*, *arabilis*; item *cultus*, et

Ἄροσις, et ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio*, *agricultura*; interdum *ager frumentarius*: ab ἀρόω, *aro*.

Ἀροται, nom. pl. ab ἀρότης, q. v.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR*, Epith. *bovis*: vox Poëtica, ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem, et ab eod. scil. 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἀρότοιο, gen. sing. Ion. pro ... ab

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; sed ἀροτὸς, οῦ, ὁ, *tempus arandi*; est et ἀροτὸς, τὴ, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. neut. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ἀροτρευτὴρ, ῆρος, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator*, *agricola*.

Ἀροτριάω, -ῶ, et ἀροτριάζω, *aro*, f. άσω, perf. ἠροτρίακα· p. ind. pass. ἠροτρίαμαι.

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω, *aro*.

* Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aratri formam referens*.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer*: ab ἄροτρον et ποῦς, *pes*.

Ἀρῶν, necnon ἀρόσσειν, præs. inf. act. pro ἀρόειν ab ἀρόω, *aro*: hinc

Ἄρουρα, ας, et Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum*, *terra arata*, et *terra*; in nom. pl. ἀροῦραι, et

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agrestis*, *arvalis*, *ruralis*, *campestris*, et

Ἀρούριον, ου, τὸ, *agellus*, dim. ab ἄρουρα, quod ab

ἈΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*, fut. ἀρόσω a. 1. ind. act. ἤροσα· p. ἤροκα· p. ind. pass. ἤρομαι, σαι, ται.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina*, *raptus*, *ipsa rapiendi actio*; et ἁρπασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè et

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

Ἅρπαγμα, et ἅρπασμα, ατος, τὸ, *præda rapta*, *rapina*: à 1. sing. p. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάζοντες, *rapientes*, præs. part. act. pl. num. ab

ἉΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*, fut. σω, et ξω, perf. ἥρπακα, -αχα· p. ind. pass. ἥρπασμαι, -αγμαι· a. 1. ind. pass. ἡρπάσθην, -άχθην· a. 2. ind. pass. ἡρπάγην, -άδην· p. ind. m. ἥρπασα, -αδα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. et ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, *raptor*; item

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, *rapiendi peritus*, *rapax*. Undè

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapacium more*, *rapacitèr*; item *raptim*, et

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὸν, *ereptus*: omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus*, *a*, *um*, *celer*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπαλέως, et ἁρπάγδην, *rapacitèr*, *cupidè*, idem quod ἁρπακτικῶς· ab eod. Th.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX*, *raptor*, in plur. ἅρπαγες· ab eodem, q. v.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. act. masc. g. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab eod.

Ἁρπάξω, *rapiam*, 1. sing. fut. 1. ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Ἁρπάσας, άσασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπάω, fut. άσω, *rapio*, *furor*. Steph. refert ab ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere*.

Ἁρπεδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solo æqualis*; quia ἅρπει πέδῳ, *solo congruit*.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus*, *funis*, et

Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

Ἄρπιζα, quasi ὀρόπιζα, ας, ἡ, *pes* vel *imum montis*; tanquam ὄρους πίζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*; item *ensis falcatus*; et *harpe*, *avis quædam*, *è genere aquilarum*: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἁρπυία, ας, ἡ, *Harpyia*, *monstrum rapax fictitium*; *procella*: ab eod. undè

Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ*, *Harpyiæ*; gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἄρπυς, ὁ, *amor*; cui facultas ad rescecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾶ, *rapit*.

ἈῬΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO*; pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ; item *pignus*, Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infractus*, *infragilis*, *firmus*: ab α priv. et ῥήσσω, *frango*.

Ἄῤῥαξεν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, f. ξω, p. χα, *amputo*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insutilis*, *inconsutus*: ex α priv. et ῥαφὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*, *consuo*.

Ἄῤῥενα, acc. sing. masc. g. vel acc. pl. neut. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥένων, gen. sing. et gen. plur. ab ἄῤῥην, *mas*; *strenuus*, *fortis*.

Ἀῤῥενικὸς, vel ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus*: ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, *mas*.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *masculos procreans*: ab ἄῤῥην, *mas*, et γίνομαι, *procreo*.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *masculè*, *fortitèr*.

Ἀῤῥενωπὸς, ἀῤῥενωπὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *aspectu masculus*, *fortis*, *virilis*: ex ἄῤῥην et ὤψ, *aspectus*.

Ἀῤῥεπὴς, έος, et ἄῤῥεπος, *non vergens quoquam*, *in neutram partem inclinans*, et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensius inclinans*: ab α priv. et ῥέπω, *vergo*.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*, dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *firmus*, *infractus*: ex α priv. et ῥήσσω, *frango*.

ἌῬῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas*; item adj. ὁ ϗ ἡ, *masculus*, *virilis*. Metaph. *fortis*, *strenuus*; et in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas*.

Ἀῤῥηνέω, f. ήσω, p. ηκα, *rixor*, *convicior*, prop. *de uxore adversus maritum*.

Ἄῤῥηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἄγριος, δυσχερὴς, *molestus*, *difficilis*. Deductum videtur ab ἀῤῥηνεῖν, pro λοιδορεῖν, *conviciari*; ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥενα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *versus maritum contendere*.

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum facinus*, *obscœnè perpetratum*, et

Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *nefanda perpetrans*, *obscœnus*: ab ἄῤῥητος et ποιέω, *facio*.

Ἄῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*, *inauditus*, *celatus*, *obscurus*; item *fœdus*, *nefandus*: ex α priv. et ῥητὸς, *fandus*, *dictus*. Th. ῥέω, *dico*.

Ἀῤῥήτως, adv. *infandè*, *ineffabilitèr*, *arcanè*: ab eod.

ἈῬΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursum tendere*.

ἌῬΡΙΧΟΣ, ἄριχος, vel ἄρσιχος, ὁ ϗ ἡ, *cophinus*, *vas vimineum*.

Ἀῤῥύθμως, adv. *inconcinnè*, *incompositè*, *sine numeris*, *innumeratè*: ex α priv. et ῥυθμὸς, *rythmus*, *concinnitas*.

Ἀῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind. m. Poët. pro ἀναρύσονται, *haurient*, à verbo ἀναρύω, -ύτω, f. ύσω, *haurio*.

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo*: hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus*. Th. ὀῤῥὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis*.

Ἀῤῥωστέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum*, *adversâ valetudine laboro*; de καχέκταις dicitur, neut. absolut. ab α priv. et ῥώννυμι, *confirmo*, *roboro*.

Ἀῤῥώστημα, *languor*, *ægritudo*; est νόσημα μετὰ ἀσθενείας, et

Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas*, *morbus*: ab

Ἄῤῥωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infirmus*, *ægrotus*: ex α priv. et ῥώννυμι, *roboro*.

ἈΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus*, *a*; dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. med. ab ἄρω, *apto*, f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. ind. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἄρσενα, acc. sing. [illegible] ενος, *masculos*, in acc. dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas*, et

Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus*: ab eod.

Ἀρσενοκοίτης, ου, ὁ, *qui cum maribus concumbit*, *cinædus*: ex ἄρσην, *mas*, et κοίτη, *cubile*.

Ἄρσην, ενος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἄρσεν,

ως, masculus. Vide Ἄῤῥην, mas, masculus.

Ἄρσις, εως, ἡ, subvectio, elevatio; item ablatio, detractio, onus, tributum: ab ἀίρω, tollo.

Ἄρσον, adapto, 2. sing. a. 1. imperat. act. à fut. 1. indic. act. Æolico, verbi ἄρω, apto. Vide ἀράμενος.

Ἄρσω, coaptabo, 1. sing. f. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, et Æol. σω a. 1. indic. act. ἦρα, et Æol. ἦρσα.

ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, mensura Persica.

Ἄρταμις, ίδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, Diana.

ἌΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius, coquus; παρὰ τὸ ἐς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; item suspendium: ab ἀρτάω, q. v.

Ἀρταξέρξης, ου, ὁ, nomen propr. Regis Persarum: magnus bellator.

ἈΡΤΑ'Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. ηκα, in altum tollo, suspendo, appendo; et ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo: qu. ab ἀίρω, attollo.

Ἀρτεμᾶς, α, ὁ, Artemas, nomen propr. viri Gr. incolumis.

Ἀρτεμέα, acc. sing. ab

ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ἡ ἡ, integer, sanus, salvus, perfectus, validus, incolumis: quod ab ἄρτιος, integer. Vel Pleonasmo τοῦ ρ, quasi ἀτεμὴς, à τέμνω, seco.

Ἄρτεμις, ιος, ιδος, ἡ, Diana; acc. -ιν et -ιδα· voc. ὦ Ἄρτεμι· quod ab ἀρτεμὴς, perfectus. Vel παρὰ τὸ τὰ ἀέρα τέμνειν· nam venationi præest, unde venatrix dicitur.

Ἀρτεμισία, ας, ἡ, Artemisia, herba.

Ἀρτεμίσιον, Dianæ festum, templum, aut statua: ab Ἄρτεμις, Diana.

ἈΡΤΕΜΩ'Ν, όνος, ὁ, artemo, velum navis majus, antenna: qu. ab ἀρτάω, suspendo.

Ἀρτέμων, ονος, nomen propr. viri; qui περιφόρητος cognominatus est, quod ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕ'ΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, f. ήσομαι, p. ind. pass. ημαι, paro, appero: qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβουλος, ου, nomen muris: ab ἄρτος, panis, et ἐπίβουλος, insidiator, ex ἐπὶ et βουλὴ, consilium.

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, suspendo.

Ἄρτημα, ατος, τὸ, suspensum, appensum; ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à 1. sing. præt. indic. pass. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum sublator, quasi ab αἴρω, tollo. Vel humerus quo onus sublatum fertur; item genus calceamenti. Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento (νωτοφόρων, gen. plur. id est,) bajulatorum: ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τοῦ ο fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum seu funis, quo ensis, vel clypeus, vel pera appenditur; seu theca, in quâ reconditur, quasi ἄορα τηρῶν· ab ἄορ, ensis, et τηρέω, servo.

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, spiritûs semita, spiritûs receptaculum; omnis vena pulsans à motu obscillatorio; παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens, et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio: à τομὸς, quod à τέμνω, seco, et ἀρτηρία, arteria.

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, arteriosus, arteriæ similis.

ἌΡΤΙ, modo, paulo, ante, nuper, nunc; ἕως ἄρτι, huc usque; ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempore; et ἀπ' ἄρτι, jam nunc. In compositione interdum significat brevitatem, et integritatem, seu perfectionem; interdum etiam novitatem.

Ἀρτιάκις, adv. pariter, i. e. pari numero, et

Ἀρτιάζω, fut. άσω, perf. ακα, ludo par impar; interdum præparo, et

Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par.

Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, recens germinans. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀρτίγαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nuper uxorem duxit, recens nupta: ab ἄρτι et γάμος, nuptiæ, conjugium, qu. à γαμέω, uxorem duco, nubo.

Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ab ἄρτι et γενέθλη, genus, idem quod

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, et

Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ ἡ ἡ, recens genitus, modò natus: ex ἄρτι et γεννητὸς, à γεννάω, progigno, pario, vel à γείνομαι, nascor, procreo.

Ἀρτιέπειαι, veridicæ, nom. plur. ab ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum, veridica.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator; item veridicus: ab ἄρτιος, perfectus, et ἔπω, dico.

Ἀρτίζω, fut. ίσω, compono, paro, instituo, perficio; cujus composita sunt usitatiora: ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, recens florens, recens ortus, ut flos planta, &c. ab ἄρτι et θάλλω, floreo.

ἌΡΤΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, par, ut numerus; integer, perfectus, omnibus partibus suis constans: sanus, consentaneus, paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτίπος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedibus integer, et valens: ex ἄρτιος, integer, et πούς, pes.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, recens peremptus: ab ἄρτι et φάω, interficio.

Ἀρτίως, adv. nuper, paulò ante, integrè, aptè, ut cohæreat; Att. distinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκόπος, ὁ ἡ ἡ, pistor et pistrix: ab ἄρτος, panis, et κόπτω, scindo, pinso.

Ἀρτοκοπιακος, ου, ὁ, frustum panis.

Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ, pistor, pistrix; vel adj. ὁ ἡ ἡ, pistorius.

ἌΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis, quivis cibus.

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, panivorus, qui pane vescitur; nomen muris apud Hom. ex ἄρτος et φάγω, comedo.

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum: ab

ἈΡΤΥ'Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, apparo, adorno, instruo, condio: qu. ab ἄρω a. 1. ind. act. ἤρτυσα· part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, conditus; præt. ind. pass. ἤρτυμαι, part. ἠρτυμένος, conditus; a. 1. ind. pass. ἠρτύθην f. 1. pass. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύω, haurio.

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum: ab

ἈΡΥ'Ω, et ἀρύτω, fut. σω, perf. ἤρυκα, haurio; ex profundo traho: hinc ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear, haustrum.

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Heb. sanans vastationem.

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, Archangelus; q. d. ἄρχων ἀγγέλων, princeps angelorum; ἄρχω, verò, impero, ab ἀρχὴ, principatus; ἄγγελος, verò ab ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux.

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, ου, ὁ, idem; ex ἀρχὴ, principatus, et ἡγέομαι, duco.

Ἀρχᾶθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. ab initio, antiquitus. Th. ἀρχὴ, initium, principium.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ, principia, pl. ab eod. Th.

Ἀρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, οῦ, et Att. ἀρχαιϊκὸς, vetustus, sine moribus, stultus, simplex, et

Ἀρχαϊκῶς, adv. prisco more: ab eod. Th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (supple δάνειον) mutuum, sors usurarum, reditus.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, antiquus, a, um; et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία: ab ἀρχὴ. ἀρχαῖοι, οἱ, majores, veteres.

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαι-

ταῖος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος, q. v.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἵρεσις, *electio*, ex αἱρέω, *eligo*, et

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia magistratibus creandis.*

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magistratus creandos convenio, magistratum creo*, aut *ambio*: ab iisdem.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, p. ικα, *antiquos imitor, antiquo*, et

Ἀρχαϊσμὸς, ου, ὁ, *priscorum imitatio*: maximè in sermone; undè nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχὴ, *exordium, initium.*

Ἀρχαίως, *antiquè*, adv. ab eod.

Ἀρχίδημος, ου, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχέδικος, ου, ὁ, prop. *auctor juris, qui justè imperat*; ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχέζωστις, εως, ἡ, *vitis alba.*

Ἄρχει, 3. sing. indic. præs. act. ἄρχειν, præs. infin. act. ἄρχεσθαι, præs. infin. pass. ἄρχεται, 3. sing. præs. indic. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis*, aut *magistratuum curia*; ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρχέϊος, εία, εῖον, idem q. ἀρχαῖος, *antiquus*, q. v.

Ἀρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auctor*, seu *origo malorum*: ab ἀρχὴ et κακὸς, *malus.*

Ἀρχέλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, *populi rector, princeps*: ex ἀρχὴ et λαὸς, *populus*; item

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, *Archelaus*, nomen viri. Gr *princeps populi.*

Ἀρχέπολις, ιος, et εως, ὁ καὶ ἡ, *imperans civitati*; ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ', pro ἄρχεσθαι, *incipe*, præs. infin. med. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω, *incipio.*

Ἄρχεσθαι, vero inf. sæpe *parere*, sed sæpius *imperium ferre.*

* Ἄρχετο, Ion. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω, *incipio, impero.*

Ἀρχέτυπος, ου, *archetypus, qui primam rei alicujus formam exhibet*; in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχὴ et τύπος, *forma, exemplar.*

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχου, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Ἀρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω, *impero*: ab

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium, exordium; fundamentum, magistratus, principatus, imperium; origo, caussa, extremum.* Ab ἀρχὴ verò est ἀρχαῖος, ἄρχω, et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi suis in locis.

Ἀρχηγετεύειν, et ἀρχηγετεῖν, præs. inf. act. *principatum obtinere.*

Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, et Dor. ἀρχαγέτας, *dux, præses, princeps, auctor*, et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona; metropolis imperii.*

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux, princeps, auctor, inventor*, in voc. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ et ἡγέομαι, *dux sum, præeo.*

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs, denuò*, adv. Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἀρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm, primitùs, principio*; et interdum *omninò, ante omnia, in primis.*

Ἀρχθέντα, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, q. v.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius*: ab ἀρχὸς et ἰατρὸς, *medicus*, quod ex ἰάομαι, *medeor.*

Ἀρχιγραμματεὺς, έος, ὁ, *scribarum præfectus*: ab ἀρχὸς et γραμματεὺς, *scriba*, quod à γράφω, *scribo.*

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, *Archidamus*, nomen propr.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos et princeps, seu præfectus carceris.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem *Suicer.*

Ἀρχιερατεύω, fut. εύσω, *fungor sacerdotio summo.*

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, *pontificus*, et

Ἀρχιερεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *summus pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos*; q. d. ἄρχων τῶν ἱερῶν, *princeps sacerdotum*: qu. ab ἀρχὴ, *principatus*, et ἱερεὺς, *sacerdos*, quod ab ἱερὸς, *sanctus.*

Ἀρχιεταῖρος, ου, ὁ, *præcipuus sodalis.*

Ἀρχιευνοῦχος, ου, ὁ, *præpositus Eunuchorum.*

Ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, *principalis, primarius, aptus ad regendum, imperans*: ab ἄρχω.

* Ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernatorum princeps.*

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, *Archilochus*; Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, *præfectus coquorum*: ab ἀρχὴ, *imperium*, et μάγειρος, *coquus.*

Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, *pincerna, poculorum*, vel *pocillatorum, magister*: ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo.*

* Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, *piratarum princeps.*

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps*: ab ἀρχὴ, *principatus*, et ποιμὴν, *pastor.*

Ἄρχιππος, ου, ὁ, propr. nomen viri. Gr. *magister equorum.* Th. ἵππος, *equus.*

* Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatorum princeps.*

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, *pistor, pistorum princeps*: ex ἄρχω, *impero*, et σῖτος, *frumentum, panis*, et ποιέω, *facio.*

Ἀρχιστρατηγὸς, οῦ, ὁ, *imperator exercitûs*: quod ab ἀρχὴ, *principatus*, et στρατηγὸς, *dux*, quod ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco.*

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, *præfectus*, vel *rector synagogæ*: ab ἄρχων et συναγωγὴ, *conventus*, quod à συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἀρχιτεκτονεῖν, *fabrifacere, fabricari*, præs. inf. act. contr.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architecturæ, ars fabrifaciendi, fabricatio.*

Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *ad architecturam pertinens, peritus architecturæ*, et in fœm. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (subauditur τέχνη) *architectura*: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps*; item Metaphor. *structor, machinator*: ex ἄρχων et τέκτων, *faber*, q. à τεύχω, *fabricor.*

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum.*

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, *architriclinus, triclinii præfectus, symposiarcha*, qui præest apparando convivio: ex ἀρχὴ, *principatus*, et τρίκλινον, ου, τὸ, *triclinium*, id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum; qu. ex τρεῖς et κλίνη, *lectus*, à κλίνω, *reclino.*

Ἀρχίφυλος, ου, ὁ, *præfectus tribûs*; ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum.* Th. φυλὴ, *tribus.*

Ἄρχμενος, per Sync. pro

Ἀρχόμενος, *subditus*, præs. part. pass. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχὴ, *imperium.* Vel etiam ἀρχμένος, pro ἠρχμένος, et hoc iterum pro ἠργμένος, part. perf. pass. γ mutato in χ.

Ἄρχομαι, q. v. sub ἄρχω.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, *dux. princeps.* Hinc adj. Angl. ARCH.

* Ἄρχω, *incipio; principium, auctor*, vel *origo sum; prior aliquid incipio; dominor, præsum, impero; magistra-*

τε fungor: cum gen. fut. ἄξω. p. ἦρχα. a. 1. ind. act. ἦρξα. a. 1. part. act. ἄρξας, αντος. praes. ind. med. ἄρχομαι, incipio, inchoo, impero; pass. subditus sum, sum sub imperio alterius; pareo, obtempero, imperium accipio: imperf. ind. med. vel pass. ἠρχόμην, ου, ετο. praes part. pass. ἀρχόμενος, subjectus: ἀρχώμεσθ pro ἀρχώμεθα, 1. pl. praes. sub med. vel pass. f. 1. med. ἄρξομαι, η, εται. a. 1. ind. med. ἠρξάμην, ω, ατο a. 1. med. subj. ἄρξωμαι, η, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, principium, imperium, &c.

Ἀρχώμεσθα, ordiamur: Dor. vel Poët. pro ἀρχώμεθα. 1. pl. praes. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, q. v.

Ἄρχων, οντος, ὁ, rector, praeses, magistratus, princeps: ἀρχόμενος, subditus, par. praes. pass.

ἌΡΩ, apto, adapto, congruo, f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ind. act. ἦρα. et Æol. ἄρσα, et ἦρσα part. ἄρσας, αντος, p. ind. m. ἦρα, et facta reduplicatione ἄρηρα, et Poët. ἄραρα. Et ἄρω potest etiam esse 1. sing. a. 1. sub. act. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium: et

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ ἡ, auxiliator, vindex, defensor: ab ἀρήγω, auxilior; verso η in ω.

ἈΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum; ἀρώματα, ων, τὰ, aromata: ab ἄρι et ὄζω, oleo: hinc

Ἀρωματικὸς, ή, όν, aromaticus, odoratus: et -ώδης, εος, ὁ ἡ, aromata redolens.

ἈΡΩΝΙΑ, ας, ἡ, mespilus arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, Heros.

Ἂς, adv. usquequò.

Ἃς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quae, quod.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Syr. Medicus.

Ἆσα, Dor. pro ᾖσα. 1. sing. et in 2. sing. ἆσας. Dor. pro ᾖσας, a. 1. ind. act. verbi ἀείδω, cano, et ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. ind. act. et Dor. ᾆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, satio, f. ἄσω. At ᾄδω, f. ᾄσω, ι subscripto, cano.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ ἡ, inconcussus, immotus: ex α pr. et σαλεύω, agito. Th. σάλος, ου, ὁ, salum.

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπιστος, ου, ὁ ἡ, tubâ non proclamatus: ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος. Hesych. quod mane solum, et vespere, tubâ canere solerent: ab α pr. et σάλπιγξ, tuba.

Ἀσάμενος, ου, ὁ, dolens, maestus: par. a. 1. med. ab ἄδω, satio, vel ἄω, laedo.

ἈΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, solium balneatorium. παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, à sordibus minuendis, i. e. eluendis.

Ἀσᾶν, fastidio afficere; praes. inf. act. contr. ab ἀσάω, f. ήσω, p. ηκα, fastidio, vel molestiâ afficio. Th. ἄδω, satio.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ἡ, sandaliis carens: ab α pr. et σανδάλιον, sandalium.

Ἀσαπὴς, έος, et Ἄσηπτος, ου, ὁ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius: ab α pr. et σήπω, putrefacio.

Ἄσαρκος, ου, ὁ ἡ, carnis expers; item gracilis, macilentus: et

Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α pr. et σὰρξ, caro.

ἌΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, ASARUM, nardus sylvestris.

Ἆσας, Ion. pro ᾖσας, cecinisti; 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas: et

Ἀσαφὴς, -έος, -οῦς, ὁ ἡ, obscurus: ex α pr. et σαφὴς, manifestus.

Ἄσβεστος, ου, ὁ ἡ, vel -ος, -η, -ον, inextinctus, inextinguibilis: ἀσβέστη, in f. g. apud Hom. ex α pr. et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, extinguo.

ἈΣΒΟΛΗ, ης, et ἄσβολος, ου, ἡ, fuligo, macula, favilla: q. ab ἄσις, et βάλλω.

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, gen. εντος, εσσης, εντος, fuliginosus, Poët. et

Ἀσβολόω, -ῶ, f. ώσω, et Ἀσβολάω, -ῶ, f. ήσω, fuligine inficio, polluo. Th. ἀσβόλη, suprà.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ἡ, idem, apud Oratores.

Ἀσδρούβαλ, Asdrubal, dux Carthaginiensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, -ῶ, impiè ago; f. ήσω. p. ἠσέβηκα. a. 1. inf. act. ἀσεβῆσαι ex α pr. et σέβω, colo.

Ἀσεβῆ, impia, nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium, impietas, piaculum; et

Ἀσεβὴς, έος, ὁ ἡ, τὸ ἀσεβὲς, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, impius, a, um: ex α pr. et σέβω, colo.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, lascivia, obscaenitas, petulantia; et

Ἀσελγέω, -ῶ, f. ήσω, et Ἀσελγαίνω, f. ανῶ, petulantèr et lascivè ago, lascivio; et

Ἀσελγίως, seu Ἀσελγῶς, petulantèr, lascivè, impudicè, insolentèr: omnia ab

ἈΣΕΛΓΗΣ, έος, ὁ ἡ, petulans, protervus, lascivus; impudicus, flagitiosus, obscaenus, libidinosus, incestus; violens, luxuriosus.

Ἀσέληνος, ου, ὁ ἡ, illunis, obscurus: ex α priv. et σελήνη, Luna. q. sine lunâ.

Ἄσεμνος, ου, ὁ ἡ, minimè venerandus, inhonestus, incestus, foedus: ab α pr. et σεμνὸς, venerabilis.

Ἄσεπτος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀσεβής. Ex α pr. et σέβω, colo.

Ἀσετὴς, έος, ὁ ἡ, impius. Gen. xviii. 25.

Ἄσευμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. ind. m. ab ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, fastidium, nausea; item molestia animi, sordes, dolor: ab ἄδω, satio.

Ἀσῆ, cantabis, 2. sing. f. 1. ind. m. Dor. pro ᾄσομαι, η. Th. ᾄδω, cano.

Ἀσηθείην, molestiâ afficiar, 1. sing. a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσηθῇς, maestus fueris, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab a. 1. ind pass. ἠσήθην: verb. ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, fastidio laboro, irascor. Th. ἄδω, satio.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ ἡ, non signatus, incustoditus, incertus, rectore carens: ut ἀσήμαντα μῆλα, oves carentes signo, i. e. non custoditae: ab α pr. et σημαίνω, signo, signum do.

Ἄσημος, ου, ὁ ἡ, cui signum, seu nota non est impressa; per consequens, obscurus, qui nihil significat, ignobilis: ex α priv. et σῆμα, signum.

Ἀσήμως, obscurè.

Ἄσηπτος, ου, ὁ ἡ, incorruptus; idem quod ἀσαπής: ab α pr. et σήπω, putrefacio.

Ἀσήσῃ, 2. pers. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

Ἀσθεὶς, έντος, cantatus, a. 1. part. pass. ex a. 1. ind. pass ᾔσθην, verbi ᾄδω, canto.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, debilitas, aegritudo, languor, infirmitas; ignavia, inopia. Vide ἀσθενία, infrà.

Ἀσθενέστερος, imbecillior: comp. ab ἀσθενής, q. v.

Ἀσθενέω, -ῶ, aegroto, langueo, nihil ago, infirmus sum; item infirmor: imperf. ind. act. ἠσθένεον, -ουν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. 1. ind. act. ἠσθένησα. praes. part. act. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -οῦντος, aegrotus, rudis, et in f. g. ἀσθενέουσα, -οῦσα, -ης, infirma, ἀσθενήσας, αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α pr. et σθένος, vis, robur, potentia. Unde et

Ἀσθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas, ægritudo, morbus*; et

Ἀσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *debilis, infirmus, impotens, ægrotus, tenuis, pauper*: ab eod. Th.

Ἀσθενίη, Ion. pro Ἀσθένεια, *debilitas*, q. v.

Ἀσθενικὸς, ή, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper*: ab eod. Th.

Ἀσθενῶς, adv. *invalidè, infirmè*: ab eod. Th.

Ἄσθη, *detrimentum passus est*: Ion. pro ἤσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἄω, *lædo*: pro quo tamen potiùs, ἀάσκω, vel ἀάω dicitur.

ἌΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *flatus, spiritus, anhelatio*; *spirandi difficultas*: ab ἄω, *flo, spiro*. Hinc

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ. p. ἤσθμαγκα, *anhelo, spiritum difficultèr traho*: ἀσθμάζω, f. άσω, idem.

Ἀσθμαίνοντα, *anhelantem*, acc. sing. masc. præs. part. act. ab ἀσθμαίνω, *anhelo*.

Ἀσθματικὸς, ή, ὸν, *ad anhelationem*, seu *respirationem pertinens, difficultèr spirans*. Th. Ἆσθμα, *anhelatio*.

Ἀσία, ας, ἡ, *Asia*, nom. reg. G. *limosa*. Indè

Ἀσιανὸς, ή, ὸν, *Asianus, a, um*.

Ἀσιάρχης, ου, ὁ, *Asiarcha, nomen magistratûs Asiatici, qui curam sacrorum habet; Asiæ princeps*. qu. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sine ferro est, qui sine ense est*.

Ἀσίη, *limosa*: Ion. pro ἀσία, f. g. ab ἄσιος, ία, ιον, *limosus, a, um*: ab ἄσις, *limus, sordes*.

Ἄσιμος, ου, ὁ, *argentum*, Hesych. ἄσιμος, ἄργυρος.

ἈΣΙΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

Ἀσίνη, est etiam nom. propr. urbis Græciæ, Iliados β.

Ἀσινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus*, Æschyl. Agam. 1530. Th. σίνω, *noceo*.

ἈΣΙΓΑΚΟΣ, ου, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, et prælonga habens crura.

ἈΣΙΣ, εως, ἡ, *limus, sordes, cœnum*: qu. ab ἄζω, *sicco*. Ἆσις, *cantio, cantus, cantilena*: ab ᾄδω, *cano, canto*.

Ἀσιτία, et Ἀσιτεία, ας, ἡ, *inedia, esuries, abstinentia à cibo*: ab

Ἄσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus*: ex α pr. et σῖτος, *cibus*.

ἈΣΚΑΛΑΒΟΣ, ου, sive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*, animalculum simile lacertæ: et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

ἈΣΚΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.

Ἄσκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non sossus, incultus*: ex α pr. et σκάλλω, *fodio*.

ἈΣΚΑΛΩΠΑΣ, ου, ἡ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur σκολόπαξ.

ἈΣΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatulus*: q. ab α priv. et σκηνὴ, q. v.

ἈΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, *genus, vermis*.

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus; incolumis*. Scribitur et ἀσχεθὴς, et ἀσκηθὴς; ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*: ex α pr. et ἴσχω, vel σχέω, *coërceo*.

Ἀσκελέως, adv. *durè, assiduè, graviter*: ab α pr. vel inten. et σκέλλω, *exsicco*.

Ἄσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, non circumspectus*; et

Ἀσκέπτως, adv. *temerariè, inconsulto*: ab α pr. et σκέπτομαι, *contemplor*.

Ἀσκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἄσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui caret instrumentis, imparatus*. Th. σκεῦος, *vas*.

ἈΣΚΕΩ, ῶ, *colo, exerceo, doceo, meditor, orno*; f. ήσω, p. ἤσκηκα. a. 1. ind. act. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, -αντος. Hinc

Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo, meditatio, institutio*.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium*; *monasterium*.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, *qui exercet se in divinis rebus, exercitator*: qu. dic. *athleta, certator, meditator*.

Ἀσκητὸς, ή, ὸν, *exercitatus, a, um*; *arte elaboratus, ornatus*: ab ἀσκέω, *exerceo*.

Ἄσκιος, ία, ιον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram*: ex α intensivâ particulâ, et σκία, *umbra*; item *umbrâ carens, inopacus*: ἄσκιον, μὴ ἔχον σκίαν. Hesych. ab α priv. et σκία, *umbra*.

Ἀσκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Ἀσκλήπιος, ου, ὁ, *Æsculapius*.

Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, *Asclepiades*, nom. propr.

Ἄσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἄσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Ἀσκόπως; quod ἀσκέπτως, adv. suprà ab eod. Th.

ἈΣΚΟΣ, οῦ, ὁ, *uter, utris*; *urna, pellis, follis*.

Ἀσκοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. contr. ab ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀσκρῃ, dat. sing. Ion. pro Ἄσκρα, ab Ἄσκρα, ας, ἡ, nomen proprium pagi; ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*, apud Hesych.

Ἆσμα, ατος, τὸ, *cantus, canticum, cantilena, carmen*, ᾆσμος, ου, ὁ, idem. et

Ἀσμάτιον, ου, τὸ, *canticula*, dim. *cantilena*: ab ᾄδω, *canto*.

Ἀσμενέστερον, *gratius, licentius*; et ἀσμενέστατα, *libentissimè*: adv. ab ἄσμενος, q. v.

Ἀσμενίσειεν, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. ab

Ἀσμενίζω, fut. ίσω, *comitèr excipio, adquiesco, gratum et acceptum habeo*: ab

ἌΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, *alacris, gaudens, gratus, libens*: ab ἥδω, *delecto*: perf. ind. pass. ἥσμαι. part. ἡσμένος, et Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutatâ, itemque translato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superlat. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος et -ώτατος.

Ἀσμένως, adv. *libentèr, cum gaudio*; *jucundè*.

Ἀσοφία, ας, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia*; ex α pr. et σοφία, *sapientia*.

Ἄσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insipiens, imperitus*; ex α priv. et σόφος, *sapiens*.

Ἀσόφως, adv. *stultè, imperitè, insipienter*.

ἈΣΠΑΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, cupidè apprehendo, amicè et familiaritèr excipio*: imperf. ἠσπαζόμην. f. 1. med. ἀσπάσομαι. a. 1. ind. m. ἠσπασάμην, ω, ατο. imperat. a. 1. med. ἄσπασαι, άσθω. subj. a. 1. med. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος. præt. ind. pass. ἤσπασμαι. Ex α quod idem est cum ἅμα, *simul*, et σπάω, *traho*. Hinc

Ἀσπαίρω, f. αρῶ, et ἀσπαρίζω, f. ίσω, *tremo, singultio, palpito*: Atticè pro σπαίρω, f. αρῶ, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant, à σπάω, *traho*. Hinc Angl. SPRAWL.

ἈΣΠΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *frutex* multis spinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa*, animal oculis carens; herbæ genus.

Ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior*; q. à σπάω, *traho*, ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Ἀσπαλιεὺς, έος, vel έως, *piscator*: ab ἄσπαλος, *piscis*, quod à σπάω, et ἅλς, vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

ἈΣΠΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος Atticè, *asparagus*; planta turionibus nobilis. Græci verò omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructûs et seminis emissionem, ἀσπαράγους vocant, siqua Galeno fides, in lib. 2. de Alimentis.

Ἀσπάρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non satus, inseminatus, cui semen non committitur*; et

Ἀσπάρτως, adv. *semente non factâ, citra sationem*: ab α pr. et σπείρω,

τὸς, *seminatus*, quod à σπείρω, *semino*.

Ἄσπασαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι, q. v.

Ἀσπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι, q. v.

Ἀσπάσιος, ου, ὁ ἡ, vel -ιος, -ία, -ον, *amplectendus, gratus, acceptus*; et

Ἀσπασίως, adv. *gratè, lubentèr*. Item

Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, *salutatio, amplexatio*; et

Ἀσπαστὸς, ή, όν, *quem quis amplecti velit*; idem quod ἀσπάσιος. Omnia à præt. ind. pass. præced. verbi ἀσπάζομαι, q. v.

* Ἀσπαστῶς, adv. *libentèr*.

Ἄσπερμος, ου, ὁ ἡ, *sine semine et prole, semine carens*: ab α pr. et σπέρμα, *semen*. Th. σπείρω, *semino*.

Ἀσπερχὲς, adv. *studiosè, diligentèr, sedulò, incessantèr*: ex α epitat. et σπέρχω, *urgeo*.

Ἄσπετος, ου, ὁ ἡ, *immensus, quem oratione assequi nequeas*: ex α pr. et ἕπομαι, *sequor*.

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ ἡ, *in clypei modum rotundus*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru; parvus clypeus*.

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, *scutatus clypeum gerens, bellator*, ab eod. Th.

Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ ἡ, *qui scuto strepitum edit*. Ex ἀσπὶς, *clypeus*, et δοῦπος, *sonitus*.

* Ἀσπιδοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *qui clypei formam gerit, scutatus*.

Ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ ἡ, *scutatus, clypeatus, scutigerulus*.

Ἀσπίζω, f. ίσω. p. ικα. *defendo*, propriè *clypeo meipsum protego et defendo*. Th. ἀσπὶς.

Ἄσπιλος, ου, ὁ ἡ, *immaculatus, intemeratus*: ex α pr. et σπίλος, *macula*.

ἈΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *clypeus, scutum, clypeatorum agmen*; ἐξ ἀσπίδος, à *sinistrâ*; item *aspis*, genus serpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστὴς· alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτη Thraces; ἐπ' ἀσπίδα, *ad sinistram*.

Ἀσπιστάων, *bellicosorum*, gen. pl. Æol. ab

Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, *clypeatus miles*. Th. ἀσπὶς.

Ἀσπλάγχνος, ου, ὁ ἡ, *non habens cor; ignavus, timidus; immitis, crudelis, inhumanus*: ex α pr. et σπλάγχνον, *viscera*.

Ἀσπλήνιον, ου, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia*; item herba sic dicta, quòd spleneticis curandis conducat.

Ἄσπληνος, ου, ὁ ἡ, *lienis expers*: ab α pr. et σπλὴν, *splen*.

Ἀσπονδεὶ, adv. *sine amicitiâ, sine fœdere* aut *libatione*; et

Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, *fœdus*, aut *inducias non servo*, aut *non admitto*.

Ἄσπονδος, ου, ὁ ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus*: ex α priv. et σπονδὴ, *libatio, fœdus*: quod à σπένδω, *libo*, præt. ind. m. ἔσπονδα, undè σπονδὴ, *libatio*.

Ἄσπορος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἄσπαρτος, q. v. item *seminis expers*: ab α pr. et σπόρος, *semen*.

Ἀσπούδαστος, ου, ὁ ἡ, *neglectus*; et

Ἀσπουδεὶ, adv. *sine curâ, negligentèr*; item *sine studio, sine labore*: ex α pr. et σπουδὴ, *studium*, quod à σπεύδω, *festino*.

Ἄσσ' et Ἄσσα, Att. ἄττα, pro ἅτιρ, et ἅτινα, *quæcunque, quæ*: ἄσσα, vel Att. ἄττα, significat τίνα, *aliqua, quædam*. Ἄττα, ὁ, *pater*: etiam est vox, quâ juniores appellant senes, *sodes, amabo, pater*, Lat. *attæ, senes*.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, *assarius*, quarta pars unciæ; dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, *as, assis*.

ἌΣΣΟΝ, adv. *propè, propiùs, juxtà*; cum dat. et genit. idem quod ἐγγὺς, in comparat. ἐγγίων, et ἴσσων, quod etiam dicitur ἄσσων, et in neut. g. ἴσσον, et ἄσσον. Hinc

Ἀσσοτέρω, *propriùs*, et ἀσσοτάτω, *proximè*.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Assyria*, quæ et *Babylonia*, et *Chaldæa*, vocabatur.

Ἀσσύτερον, *propiùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *astacus, cancer marinus*.

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, *nuntius*, seu *tabellarius Persicus, Angarus*; q. ab α priv. et στῆναι, quod non stet, sed ambulet. Persicum vocabulum.

Ἀστατέω, -ῶ, *inconstans sum, incertis sedibus vagor*: f. ήσω. p. ἠστάτηκα, a. 1. ind. act. ἠστάτησα. Ab

Ἄστατος, ου, ὁ ἡ, *instabilis, parum accuratus*: quod ex α priv. et στατὸς, *qui stat*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀστάτως, adv. *inconstanter, non solidè*.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, *spica, arista, culmus*; pro στάχυς, *spica*, addito α, Pleon.

Ἄστεγος, ου, ὁ ἡ, *qui tectum sive domum non habet, exul, peregrinus; qui non retinet in pectore secreta; intolerabilis*: ex α pr. et στέγω, *tego*.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, *venustus, a, um, urbanus; festivus, facetus; gratus, bonus, jucundus*: ab ἄστυ, εος, τὸ, *urbs, astutia*.

Ἀστείως, adv. *urbanè, festivè*: ab eod. Th.

Ἀστεμφὴς, έος, vel έως, ὁ ἡ, pro ἀστεμβὴς, ὁ ἡ, *immotus, non perturbatus, firmus*: ἀστεμφέως, -φῶς, -βέως, -βῶς, adv. *rigidè, obnixè, firmitèr*: ex α pr. et στέμβω, *assiduè moveo, contumeliâ afficio*.

Ἀστερίη, ῆς, ἡ, nom. mulieris: q. d. *Stellata*.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, *stellula, asteriscus, herba quædam*. Th. ἀστήρ.

* Ἀστερισμὸς, ου, ὁ, idem.

Ἀστερόεντ', pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, *stellis plenus, stellatus*. Th. ἀστήρ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*: Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, *fulgur*, ab ἀστράπτω, *fulguro*.

Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, *fulgurator*: ab ἀστεροπὴ, *fulgur*.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis fœmina*; et in m. g. ἀστὸς, οῦ, ὁ, *civis*; ab ἄστυ, *urbs*.

ἈΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, *stella*: hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum, A STAR.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ ἡ, *instabilis, infirmus*: ex α pr. et στηρίζω, *stabilio*.

Ἀστιβὴς, έος, ου, ὁ ἡ, *non calcatus, non tritus*: ex α pr. et στείβω, vel στίβω, *calco*.

Ἄστιβος, ου, ὁ ἡ, idem, et ab eod.

Ἀστικὸς, aliquando Ἀστυκὸς, ἡ, όν, *urbis incola*; et opponitur τῷ ἀγροίκῳ· item *civilis, scitus, urbanus, festivus*; necnon *prudens*: et

Ἀστικῶς, adv. *sapientèr; festivè*. Th. ἄστυ.

Ἀστοῖσιν, *civibus*, dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.

Ἄστοργος, ου, ὁ ἡ, *naturalis amoris expers*; in quo στοργὴ, h. e. *naturalis amor*, planè extinctus, ex α priv. et στέργω, *diligo*: p. ind. m. ἔστοργα, undè στοργὴ, ῆς, ἡ, *amor*.

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, m. g. et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, *civis, popularis*. Th. ἄστυ.

Ἀστοχέω, -ῶ, *à scopo aberro*; f. ήσω, p. ἠστόχηκα. a. 1. ind. act. ἠστόχησα. Ex α pr. et στοχάζομαι, *ad scopum tendo*.

Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον, q. v.

ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ἡ, *sella, ephippium ligneum, asinus, omne jumentum*.

Ἀστραβὴς, ὁ ἡ, *non detortus, qui non fallit, certus*: ex α pr. et στρέφω, *verto, torqueo*.

Ἀστραγάλειος, ου, ὁ ἡ, *varius, diversicolor*.

ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vertebra, spondylus; talus lusorius*.

Ἀςράγαλοι, ων, οἱ, *tali lusorii*, ἀςράγαλοι πόδες, *lucidi pedes*.

Ἀςραγαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *talis ludo*.

Ἀςραγαλωτὸς, ἡ, ὸν, et ἀςραγάλειος, *talos habens implicitos*.

Ἀςραῖος, ου, ὁ, nomen propr viri.

Ἀςραπὴ, ῆς, ἡ, *coruscatio, fulgur*: ab

ΑΣΤΡΑΠΤΩ, *fulguro*: *corusco, emitto*, f. ψω, p. ἤςραφα· a. 2. ind. act. ἤςραπον· p. ind. m. ἤςραπα· q. ab ἄςρα ἰάπτω.

Ἀςρατεία, ας, ἡ, *vacatio militiæ, militiæ desertio; pax*, et

Ἀςράτευτος, ου, ὁ ἡ, *immunis à militiâ*: ab α priv. et ςρατὸς, *exercitus*.

Ἄςρεπτος, ου, ὁ ἡ, *qui se non convertit, immobilis, non respiciens*: ex α priv. et ςρέφω, *verto*.

Ἀςροθέτημα, ατος, τὸ, *asterismus*, idem q. ἄςρον, Didym. in Il. Δ.

Ἀςρολογία, ας, ἡ, *astrologorum scientia*, γενεθλιαλογία, et

Ἀςρολογικὸς, ἡ, ὸν, *ad astrologiam seu astrologos pertinens*: ab

Ἀςρολόγος, ου, ὁ, antiquioribus idem ac ἀςρονόμος, citerioribus verò *qui effectus siderum prædicit*, γενεθλιακὸς. Th. ἄςρον et λόγος, *sermo*, q. à λέγω.

Ἀςρομαντεία, ας, ἡ, *divinationis astronomicæ peritia*.

* Ἀςρομαντικὴ, scil. τέχνη, idem.

Ἄςρον, ου, τὸ, *astrum, sidus, constellatio*. Signum *scil.* cœleste multis stellis constans; et interdum *stella*. Th. ἀςὴρ.

Ἀςρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, astronomia*, et

Ἀςρονομικὸς, ἡ, ὸν, *ad astronomiam pertinens*; item idem quod

Ἀςρονομικὸς, οῦ, ὁ, *astrorum scientiæ peritus, astronomus*: ab ἄςρον, qu. ab ἀςὴρ et νόμος, qu. à νέμω, *distribuo*.

* Ἀςρονόμος, ου, ὁ, *astronomus*: ab eod.

ΑΣΤΥ, υος, vel εος, τὸ, *astutia, urbs; peculiariter Athenæ*: quod à ςάω.

Ἀςυάναξ, ὁ, nomen propr. filii Hectoris: ab ἄςυ et ἄναξ, quia Hector pater, et princeps, civitatis Trojæ fuit.

Ἀςυβοώτης, ου, ὁ ἐν ἄςει βοῶν, *in urbe clamans*; Epith. *præconis*.

Ἀςυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, et

Ἀςυγείτων, ονος, ὁ ἡ, *suburbanus, urbi vicinus*; item *finitimus, propinquus*: ab ἄςυ et γείτων, *vicinus*.

Ἀςυκὸς, ἡ, ὸν, *qui in urbe habitat, oppidanus; scitus urbanus*. Vide ἀςεῖος, idem.

Ἀςυνόμος, ου, ὁ ἡ, *urbanus, civilis*; ἀςυνόμοι οἱ, *inferiores magistratus, ædiles, tribuni*; curatores *scil.* viarum, ædificiorum, et decoris urbium: ex ἄςυ, υος, vel εος, τὸ, *urbs*, et verbo νέμω, *distribuo, colo, rego*.

Ἀςύνοος, ου, ὁ, *Astynous*, nomen propr.

Ἀςύφελος η, ον, vel ου, ὁ ἡ, *minimè durus*: ex α priv. et ςυφελὸς, *durus*. Th. ςύφω, *adstringo*.

* Ἀσύγγραφος, ον, Epith. *pecuniæ sine syngraphâ datæ*. à συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *syngrapha, cautio scripturæ*.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ, *incomparabilis, dissimilis*; item *qui concrescere* seu *coalescere nequit*; item *qui cum alio non habet commercium*. Est etiam nomen proprium viri. Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω, *judico*.

Ἀσυλεὶ, adv. *tutò*, et

Ἀσυλία, ας, ἡ, *sanctitas loci*: item *jus libertatis*, et *veniæ, quod quis apud aras* olim *consequutus est*: *Asylum ipsum*, apud *Jos.* hodiè *immunitas Ecclesiæ*. Th. σύλη, *spolium, prædatio*.

Ἀσυλλόγιςος, ου, ὁ ἡ, *malè colligens*, aut *collectus; rationis expers, imprudens*, et

Ἀσυλλογίςως, *sine ratiocinatione*: ab α priv. et συλλογίζομαι, *colligo, ratiocinor*, quod à συν et λέγω, *colligo*.

Ἄσυλον, τὸ, *Asylum, locus sacrosanctus*, sub. τέμενος, vel χωρίον ab

Ἄσυλος, ου, ὁ ἡ, et ἀσύλητος, *inviolabilis, inspoliatus*: à *violentiâ tutus, sacer*: ex α priv. et σύλη, *spolium*.

Ἀσύμβολος, ου ὁ ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert, qui nihil in medium attulit*; item *inutilis*: ab α priv. et σύμβολον, quod à σὺν, et βάλλω, *jacio*.

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ ἡ, *expers consilii, inconsultus*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, *proportionis carentia; chordæ in circulo*: ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab α priv. σὺν, et μέτρον, *mensura*.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ἡ, *qui non compatitur*; item *affectuum expers, durus, immitis*.

* Ἀσυμπαθῶς, adv. *sine ulla commiseratione*.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ ἡ, *incommodus, noxius*: ex α priv. et σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia*, et

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ ἡ, *absonus, discors; abhorrens, dissentiens*: ex α priv. σὺν, et φωνὴ, *sonus, vox*.

Ἀσύνδετος, ου, ὁ ἡ, *non copulatus, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens*.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α priv. et σύνδετος, quod à συνδέω, *copulo*, ex σὺν, et δέω, *ligo*.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, *insolentia*: ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ἡ, *insuetus, insolens*: ex α priv. σὺν, et ἦθος, εος, τὸ, *mos, ritus*.

Ἀσυνεσία, ας, et ἀσύνεσις, εως, ἡ, *insania, inscitia, stultitia*, et

Ἀσυνετέω, -ῶ, f. ήσω, *desipio, non intelligo*, et

Ἀσύνετος, ου, ὁ ἡ, *desipiens, amens*: ab α priv. et συνετὸς, *intelligens*, quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἴσημι, *scio*.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fœderis*.

Ἀσυνθετέω, f. ήσω p. ἠσυνθέτηκα, *reprobo*.

Ἀσύνθετος, ου, ὁ ἡ, *non compositus, aut concertus, simplex; fœdifragus*: ex α priv. et συντίθημι, *compono, paciscor*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ ἡ, *inordinatus*; item *immunis à muneribus*; *in nullum ordinem ascriptus*: ex α priv. σὺν, et τάσσω, *ordino*.

Ἀσυντέλεςος, ου, ὁ ἡ, *imperfectus, ad finem non perductus*, et

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ἡ, *imperfectus, inutilis; immunis*: ex α priv. σὺν, et τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἀσυνὴς, έος, ὁ ἡ, *scelestus, temerarius*.

Ἀσύςατος, ου, ὁ ἡ, *qui consistere nequit, non cohærens, parum sibi constans*: ex α priv. et συνίςαμαι. Th. ἵςημι, *sto*.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ ἡ, *vilis, abjectus*: ab ἄτω, f. άσω, p. ηκα, *noceo*, et φῆλος, *impostor*. Alii interpretantur etiam, *stolidus*, et derivari posse credunt ab α priv. et σοφὸς, *sapiens*, ο in υ verso, Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. quo ἡσυχῶς, *quietè*. Th. ἥσυχος. Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

Ἀσύχιμος, ου, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, ου, ὁ ἡ, undè ἡσύχιος, ου, ὁ ἡ, *quietus*.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακος, ὁ, pro ἀσπάλαξ, ακος, (π verso in φ,) ὁ, *talpa*: à σπάω, *traho*.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, *securitas; cautio; fides publica; firmitas, veritas*: ab ἀσφαλὴς, quod ab α priv. et σφάλλω, *supplanto, fallo, everto*.

Ἀσφαλὶς, neut. g. ἀσφαλέες, nom. pl. masc. g. ἀσφαλέως, Ion. *tutò, facilè*, pro ἀσφαλῶς: ab ἀσφαλὴς, q. v.

Ἀσφαλέςατος, *certissimus*; superl. ἀσφαλέςερος, compar. ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *certus, minimè lubricus; tutus à lapsu, firmus, cautus*, et

Ἀσφαλῶς, *tutò, facilè; firmitèr, certè*: ex α priv. et σφάλλω, *supplanto*, fut. σφαλῶ, perf. ἔσφαλκα· præt. indic. paff. ἔσφαλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, erratum*.

Ἀσφαλίζω, *confirmo, propulso, munio, stabilio*, f. ίσω, p. ἠσφάλικα· p. ind. paff. ἠσφάλισμαι· a. 1. indic. paff. ἠσφαλίσθην, inf. ἀσφαλισθῆναι· a. 1. ind. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *astrinxit*, et in 3. pl. ἠσφαλίσαντο· a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, άσθω, et in 2. pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

Ἀσφαλτῖτις, ιος, vel ιδὸς, ἡ, scil. λίμνη, *bitumen fundens*.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, *mare mortuum*: ab

ἈΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, *bitumen*.

Ἀσφαλτόω, fut. ώσω, *bitumine illino*.

Ἀσφαραγεῖν, præs. inf. act. *valdè strepere*: ex α intens. et σφαραγέω, f. ήσω, quod à σφάραγος, ου, ὁ, *sonus, qui gutture emittitur*.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, *gula, guttur; sonus, strepitus; asparagus*; ἀπὸ σφαραγεῖν, *sonare*. Th. σφάραγος, *guttur*, &c.

ἈΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *Asphodelus*, plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, adj. qu. d. *asphodeloses*; idem quod ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Didym. in Odyss. Δ.

Ἀσχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem quod

ἈΣΧΑΛΛΩ, et ἀσχαλάω, -ῶ, *mæreo, doleo, ægrè fero, succenseo*; ἄσχαλλε, præs. imperat. act. fut. αλῶ, vel ήσω, perf. αλκα, vel ηκα· præs. inf. act. ἀσχ. -αλᾶν -άλλειν· qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν sit, ἄχος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere*.

Ἄσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit*: dicitur et ἀάσχετος· ex α priv. et σχέω, seu ἔχω, *contineo*.

Ἀσχημονέω, -ῶ, *indecorè ago*, fut. ήσω, perf. ἠσχημόνηκα· a. 1. ind. act. ἠσχημόνησα· a. 1. inf. act. ἀσχημονῆσαι, et

Ἀσχημόνως, adv. *indecorè*; item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio*, cum turpissimis gestibus, et

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *turpis, indecorus*: ex α priv. et σχῆμα. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, *occupatus sum*, præs. ind. paff. ἀσχολούμεθα, 1. pl. præs. opt. paff. et

Ἀσχολέω, fut. ήσω, p. ἠσχόληκα, *exerceo, occupo, negotium facesso*.

Ἀσχολία, ας, ἡ, *occupatio*: ex α priv. et σχολὴ, *otium*.

Ἄσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non habet otium, occupatus*: ab eod. Th.

Ἄσω, *contristeris*, ab ἀσάω, -ῶ, 2. sing. præs. imperat. paff. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauseo*, q. v. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσωτία, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta*: ab

Ἄσωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui servari nequit, luxuriosus, perditus*. ex α priv. et σώζω, *conservo*, q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profusè, perditè*.

Ἄταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*: ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτακτέω, -ῶ, *inordinatè me gero*, f. ήσω, p. ἠτάκτηκα· a. 1. ind. act. ἠτάκτησα· ἀτακτοῦν, præs. part. act. neut. g. ex α priv. et τάσσω, *ordino*.

Ἄτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perturbatus, inordinatus; petulans, confusione gaudens*: et hinc

Ἀτάκτως, adv. *inordinatè, incompositè, petulanter*: ab eod. Th.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *molestiis carens*; item *facilis, manifestus, iners*: ab α priv. et ταλαίπωρος· q. τλάων πῶρον, *luctum ferens*.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen proprium mulieris.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *paris ponderis; equalis, par, similis; incomparabilis*. Th. τάλαντον, *statera, talentum*.

Ἀταλάφρων, ὁ ϗ ἡ, *Infans, puerilia sapiens, tenellus, impotens*: ab α priv. et ταλάω, *patior*, et φρὴν, *animus*; vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener*, et φρὴν, *mens, animus*.

Ἀτάλλω, seu ἀτιτάλλω, fut. αλῶ, *cresco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto*; dicitur et ἀτιτάλλω· ab

ἈΤΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener, mollis, juvenilis*: qu. ab α priv. et ταλάω, *perfero*, qu. nondum potens ferre multa.

Ἀταξία, ας, ἡ, *confusio*; item *incontinentia, ordinis in militiâ desertio*: ab α priv. et τάξις, quod à τάσσω, *ordino*.

Ἀτάομαι, fut. 1. med. ήσομαι p. ind. paff. ημαι, *patior damnum*: ab ἀτάω, *lædo*, q. v.

ἈΤΑ'Ρ, *sed, ut, verùm, cæterùm, propterea*, Poët. pro quo aliquando αὐτὰρ· ἀτὰρ οὖν, *quamobrem*.

Ἀτάραχος, ὁ ϗ ἡ, *sedatus ac defæcatus, intrepidus, imperturbatus*.

Ἀταράχως, *intrepidè, sine pavore*.

Ἀτάρβητος, ου, vel εις, Dor. et Ion. pro

Ἀτάρβητες, seu ἀταρβὴς, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus, imperterritus*: quod ex α priv. et ταρβέω, *timeo*. Th. τάρβος, *terror*.

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oculos non claudit; non connivens; intrepidus, impavidus*: ex ἀτὰρ et μύω, vel α priv. et ταρμύσσω, *terreo*.

Ἄτρακτον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ*: ab α priv. et τείρω, *tero*; τρίβει τὸν ἄξονα.

Ἀταρπιτὸς, et ἀταρπὸς. Vide in ἀτραπιτὸς, et ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vel -ρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *noxius, damnosus, contumeliosus*: ex α priv. et ἀτηρὸς, *noxius*. Th. ἄτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo*.

Ἀτάφευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insepultus*: ex α priv. et ταφεύω, *sepelio*.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, *improbitas, vecordia, amentia, petulantia*; ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. quod ἄτῃ θαλίας, et

Ἀτασθάλλω, f. αλῶ, præt. κα, et ἀτασθαλέω, fut. έσω, p. ηκα, *ineptè ago, protervè me gero*: ab

ἈΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *scelestus, injustus, impius, perniciosus, magnorum malorum auctor*; q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.

Ἄταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sepulchro carens, insepultus, inhumatus*: ex α priv. et τάφος, *sepulchrum*, quod à θάπτω, *sepelio*.

Ἀτάχος, Dor. pro ἦ τάχος, *quàm celerrimè*.

ἈΤΑ'Ω, *lædo, noceo*, f. ήσω, perf. ἤτηκα· hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ἈΤΕ, *utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti*; ἀτεδὴ, *utpote, quippe*, et Dor. pro ὅτε, *quum*; sed ἆτε, Dor. pro ἧτε, *ubi*.

Ἀτέγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit; cujus animus molliri non potest, durus, rigidus*. Th. τέγγω, *tingo*.

Ἀτέειν, Ion. pro ἀτᾶν. Vide ἀτάω, *lædo*.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indomitus*: ex α priv. et τείρω, *domo*.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine muris, non muratus*: ex α priv. et τεῖχος, *murus*.

Ἄτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberis*, seu *prole carens*, sive *sterilis*, sive *orbus*. ex α priv. et τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἀτεκνόω, f. ώσω, *liberis et prole orbo; sterilem efficio*: ab eod. Th.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, et ἀτελίη, Ion. *imperfectio*, item *immunitas à publicis vectigalibus et tributis*: ab α priv. et τέλος, *finis, vectigal*.

Ἀτέλεστα, adv. *frustrà, sine fine*: ab eod.

Ἀτέλεστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infectus, rudis, infinitus, non initiatus*; idem

Ἀτελεσφόρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*: ex α priv. τέλος, et φέρω, *fero*.

Ἀτελεύτητος, ὁ ϗ ἡ, *imperfectibilis, interminatus; fine carens, aeternus*: ex α priv. et τελευτάω, *finio*: ab eod.

Ἀτεληΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, *irritus, immunis; inanis, qui nihil perficit, imperfectus*; sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quae nihil eorum perficit quae sibi peragenda proposuit: ab α priv. et τέλος, *finis*; item *à pendendo vectigali immunis*: ex α priv. et τέλος, *vectigal*.

ἈΤΕ΄ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *tristitiâ afficio; privo*: q. ab ἄτη et ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido*.

Ἀτενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *fixus, obstinatus, intentus*: ex α intens. pro ἄγαν, *valdè*, et τείνω, *tendo*: hinc

Ἀτενίζω, *oculos in aliquem defigo*, fut. ίσω, perf. ἠτένικα· a. 1. inf. act. ἀτενίσαι, part. ἀτενίσας, αντος.

ἌΤΕΡ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *sine, citra, extra, praeter, absque*, cum gen. idem quod ἄνευ, χωρίς.

Ἀτεράμνω, *duri*, gen. sing. Dor. pro ἀτεράμνȣ· ab

Ἀτέραμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis*: ex α priv. et τέραμνος, *mollis, coctu facilis*. Th. τείρω, *tero*.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, *durities*: ab eod. Th.

Ἀτεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem qu. ἀτέραμνος· ab α priv. et τεράμων, idem, ac τέραμνος, et ab eod. Th.

Ἄτερθα, Æol. pro ἄτερθε, seu ἄτερθεν, *absque, sine*. Th. ἄτερ.

Ἄτερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος, sic porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab

Ἀτερπής, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingratus, insuavis, injucundus*, et

Ἄτερπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ab α priv. et τέρπω, *delecto*.

Ἀτερψία, ας, ἡ, et ἀτερψίη, ης, Ion. *molestia*: ad eod.

Ἀτεχνής, έος, ὁ ϗ ἡ, *rudis, imperitus, qui est sine arte vel fraude*: ex α priv. et τέχνη, *ars, fraus*.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, *imperitia*, et

Ἄτεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inartificialis, calidus, imperitus*; item

Ἀτεχνῶς, *verè, certè, valdè, simpliciter*, adv.

Ἀτέχνως, *imperitè, negligenter, sine artificio*: ab α priv. et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus*.

Ἄτη, ης, ἡ, *damnum, noxa, peccatum*: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *laedo*.

Ἀτημελέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *negligo*.

Ἀτημελέως, ἀτημελῶς, vel ἀτημελήτως, adv. *inscitè, negligenter*; item

Ἀτημέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *neglectus, inornatus*, et

Ἀτημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, *negligentia*; ab

Ἀτημελής, ὁ ϗ ἡ, *neglectus, inornatus*: quod ex α priv. et τημελής, *diligens*. Th. μέλει, *curae est*, impers.

Ἀτηρός, ρά, ρόν, et ἀτηρής, έος, ὁ ϗ ἡ, *noxius, contumeliosus*; in acc. pl. f. g. ἀτηράς, *perversus*: ab ἀτάω, *laedo*.

Ἀτθίς, ίδος, *Atthaea*, Orithyia, nomen propr.

Ἀτίει, *contemnit*, 3. sing. indic. praes. act. ab ἀτίω· quod ex α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτίζω, f. ίσω, p. ικα, *vilipendo, privo*: ex α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτιθάσσευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus*: ab α priv. et τιθασσεύω, *mansuefacio, mansuetus*.

* Ἀτίθασσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *asper, intractabilis*.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, ȣ, ὁ, *qui spernit gregem*: hinc ἀτιμαγελεῖν, praes. inf. act. contr. *gregem contemnere*, et ἀτιμαγελεῦντες, praes. part. act. pro -οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾶν ἀγέλην.

Ἀτιμάζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε· ab

Ἀτιμάζω, *honore privo, contumeliâ afficio*, f. άσω, p. ἠτίμακα· p. ind. pass. ἠτίμασμαι· a. 1. indic. pass. ἠτιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀτιμασθῆναι, idem qu. ἀτιμάω, et ἀτιμόω· ab α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτιμασμός, ȣ, ὁ, *ignominia*: ab eod.

Ἀτιμαστέον, adj. verbale *quod debet contemni*: ab ἀτιμάζω, q. v.

Ἀτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, *despicio, vilupero, dehonesto*: ab ἄτιμος, *inhonestus*, q. v.

Ἀτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inhonoratus, contemptus*; item *inaestimabilis*: ab eod. Th.

Ἀτιμία, ας, ἡ, *ignominia, infamia, dedecus*; et ἀτιμασμός, ȣ, ὁ, idem, q. v.

Ἄτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus, cui aditus ad honores non patet*: ab α priv. et τίω, *honoro*: undè

Ἀτιμότατος, *inhonoratissimus*, superl. ab ἄτιμος· comp. ἀτιμότερος· ab α priv. et τίω, *honoro*.

Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, *ignominiâ afficio, infamiâ noto*, f. ώσω, p. ἠτίμωκα perf. pass. ἠτίμωμαι, part. ἠτιμωμένος· ab eod. Th.

Ἀτιμώρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inultus, impunitus*, et

Ἀτιμωρήτως, et ἀτιμωρητί, adv. *impunè*: ab α priv. et τιμωρέω, *punio*, q. ab ὁράω, *animadverto*.

* Ἀτίμως, adv. *sine honore, cum infamiâ*.

Ἅτιν, pro ἅτινα, *quae*, nom. plur. neut. ab ὅστις.

Ἅτις, pro ἥτις, Dor. *quae*.

Ἀτίταλλ', pro ἠτίταλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτάλλω, *delicatè nutrio*.

Ἀτιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν· ab

Ἀτιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τȣ τι, *delicatè nutrio, curo*, vel *augeo*. Th. ἁταλός, *mollis, tener*.

Ἄτιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inultus, impunitus; inhonoratus*: ab α priv. et τίω, *punio*.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab

Ἀτλαγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *Atlante genitus*: ab Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, et γείνομαι, *nascor*.

Ἄτλας, αντος, ὁ, *Atlas*, nomen proprium; extrema colli vertebra; qui aliquid more Atlantis coeliferi bajulat; statua aliquid capite sustinens; qui non est audax; qui nihil patitur: ex α priv. vel Pleon. et τλῆμι, *perfero*.

Ἄτλατος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος, ȣ, ὁ.

Ἀτλαντίς, ίδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th. Ἄτλας.

Ἄτλητα, nom. pl. neut. g. *intolerabilia*; ἀτλήτῳ, dat. sing. ab

Ἄτλητος, ȣ, et Dor. ἄτλατος, ω, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, intolerandus*: ab α priv. et ταλάω, seu τλῆμι, *perfero*.

ἈΤΜΕ΄ΝΟΣ, ȣ, ὁ, et ἀτμήν, ένος, ὁ, *famulus, servus; subjectus alterius potestati*.

Ἀτμή, ῆς, ἡ, *vapor*: ab ἀτμός, q. v.

Ἀτμίζω, f. ίσω, perf. ικα, *vaporo, exhalo*. Th. ἀτμός, *vapor*.

Ἀτμίς, ίδος, ἡ, et

ἈΤΜΟ΄Σ, ȣ, ὁ, *flatus, vapor, halitus, fumus*: q. ab ἄω, *spiro*: hinc ἀτμή, ἀτμίς, et ἀτμίζω de quibus suprà.

Ἀτόλματος, ω, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ȣ, ὁ, *non audendus, non sustinendus*: ab α priv. et τόλμα, *audacia*.

Ἄτομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insectilis, individuus*; ἄτομοι, αἱ, *minuta corpuscula*; ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò*: ab α priv. et τέμνω, *seco*; p. ind. med. τέτομα· hinc per Metath. Angl. A MOTE, vel AN ATOM.

'Ατονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *deficio, infirmus sum, langueo:* ab α priv. et τόνος, *tonus*, quod a τείνω, *tendo.*

'Ατονία, ας, ἡ, *defectus, languor, infirmitas:* ab eod.

'Ατοπία, ας, ἡ, *insolentia, turpitudo, absurditas; inconvenientia, obscuritas:* ab

'Ατοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus:* ab α priv. et τόπος, *locus:* hinc

'Ατόπως, adv. *absurdè, inconvenienter.*

'Ατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insatiabilis*, per Crasin. pro ἄατος· ab α priv. et ἄω, *satio.*

'ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *fusus, colus; sagitta, jaculum.*

'Ατρακτυλὶς, et -λλὶς, ίδος, ἡ, *spinæ genus:* ab ἄτρακτος, q. v.

'Ατραπὸς, vel ἀταρπὸς, ῦ, ἡ, *via trita, trames, callis, semita;* legitur et ἀτραπιτὸς, et ἀταρπιτὸς· ex α epitat. et τραπέω, *calco.*

'ΑΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, ιος, ἡ, et ἀτράφαξυς, υος, ἡ, *atriplex*, oleris genus.

'Ατρεΐδαι, ᾶν, οἱ, Doricè pro 'Ατρεΐδαι, *Atridæ.*

'Ατρεΐδα, *Atridæ*, dual. num. ab

'Ατρεΐδης, ου, ὁ, 'Ατρέως παῖς, *Atrei filius, Atrides; ut Agamemnon et Menelaus;* 'Ατρεΐδῃσι, dat. plur. Ion.

'Ατρεΐων, ωνος, ὁ, id est, 'Ατρεΐδης, *Atrides*, nomen propr.

'Ατρέκεια, ας, ἡ, et ἀτρεκείη, Ion. *veritas, certitudo, perspicuitas:* ab ἀτρεκὴς, *verus.*

'Ατρεκέστατα, nom. plur. neut. superl. ab

'ΑΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *verus, accuratus, certus:* q. ab α pr. et τρέω, *trepido;* quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

'Ατρεκῶς, et Ion. ἀτρεκέως, *verè, certè.*

'Ατρέμα, et ἀτρέμας, adv. *quietè, tacitè, sine aliquo motu; intrepidè:* ab ἄτρεμος, *intrepidus*, quod ab α priv. et τρέω, *tremo, trepido.*

'Ατρεμίζεσθαι, præs. infin. pass. ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. sub. act. ab

'Ατρεμέω, *immotus maneo*, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα· ex eod. Th.

'Ατρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies;* q. non trepidatio: ab eod. Th.

'Ατρεμίζω, f. ίσω, *stabilio, firmo;* item id. qu. ἀτρεμέω, q. v.

'Ατρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus, immutabilis, firmus, rectus*, et

'Ατρέπτως, adv. *immutabiliter, rectè.* Th. τρέπω, *verto.*

'Ατρεὺς, έως, ὁ, *Atreus*, nomen propr.

'Ατριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *non tritus, inusitatus;* item *inexercitatus, imperitus.* Th. τρίβω, *tero.*

'Ατριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac ἀτριβής· item *indomitus*, et *laboris inexpertus:* ab eod. Th.

'Ατριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *capillis carens, sine capillis;* ἄτριχα, neut. pl. ex α priv. et θρὶξ, τριχὸς, *capillus.*

'Ατρομέω, -ῶ, f. ήσω, *non tremo*, et

'Ατρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus:* ex α priv. et τρομέω, *trepido.*

'Ατροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immutabilis, perpetuus, æternus; rigidus, inexorabilis;* ἡ, *una P[illegible]rum, Atropos: quod averti, sive [illegible]ari, nequeat:* ex α priv. et τρέπω, *verto.*

'Ατροφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tabesco, non nutrior, languesco*, et

'Ατροφία, ας, ἡ, *alimenti defectus;* item *tabes*, morbus: ab

'Ατροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impastus;* item *non alens:* ex α priv. et τροφὴ, *alimentum.* Th. τρέφω, *nutrio.*

'Ατρύγετος, ου, ὁ καὶ ἡ, gen. sing. et Ion. ἀτρυγέτοιο, *sterilis, infructuosus:* ex α priv. et τρυγὴ, *fructus.*

'Ατρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus, indomitus, vehemens, ingens;* item *purus, sine fæce:* ex α priv. et τρύω, *tero.*

'Ατρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, (idem qu. ἀτειρὴς, ἢ ἄτρυτος,) *indomita:* ab eod. Th.

'Ατρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invulneratus, illæsus, inoffensus:* ex α priv. et τιτρώσκω, *vulnero.*

'ΑΤΤΑ, Atticum pro ἄτινα, ων, τὰ, vel ἅτινα, *quæcunque;* cum leni spiritu ἄττα, Att. ἄττα, pro τινὰ, *quædam, sumitur;* et ἄττα, pro ποτὲ.

'Αττα, ὁ, *pater;* est enim vocabulum quo juniores compellant senes, sodes, amabo, pater, Lat. attæ, senes.

'ΑΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, et Atticè ἀτταγᾶς, seu ἀτταγὰς, *avis picto dorso;* interpretatur et *gallinago;* et *rusticula*, et *coturnix.*

'ΑΤΤΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, ῦ, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

'Αττάλεια, ας, ἡ, *Attalia*, nomen urbis. Hebr. *tempus Domini.*

'Αττάλλω, f. αλῶ, *delicatè nutrio.* Vide in ἀτάλλω ab ἀταλὸς, *tener, mollis.*

'Αττανίτης, et ἀττανίτης, ου, ὁ, et ἄττανον, ου, τὸ, *placenta in sartagine fricta.*

'ΑΤΤΑ'ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ, crustulæ, fragmenta minuta, ex pane nimium cocto, decidentia.*

'ΑΤΤΑΤΑΙ', interjec. atat.

'ΑΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ου, ὁ, locustæ species.

'Αττικίζω, f. ίσω, p. ικα, *partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor*, et

'Αττικισμὸς, ῦ, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus:* ab

'Αττικὸς, ἡ, ὸν, *Atticus, a, um*, et in f. g. 'Αττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica, ager Atticus;* 'Αττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

'Αττον, Att. pro ἆσσον, *propiùs*, id. q. ἐγγὺς.

'ΑΤΤΩ, *prosilio, impetum facio, irrumpo, exulto, tripudio:* quod ex ἀίσσω, *prosilio, ruo.*

'ΑΤΥ'ΖΩ, *terreo, perturbo, obstupefacio*, f. ύξω, p. χα· præs. ind. pass. ἀτύζομαι, *timeo, consterno;* præs. part. pass. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus, timens.*

'Ατυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infectus:* ex α priv. et τεύχω, *fabricor, fio;* p. ind. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

'Ατυμνάδης, ου, ὁ, *Atymnades*, nomen propr.

'Ατυχέστατος; *infelicissimus*, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχὴς, quod ab

'Ατυχέω, -ῶ, έεις, -εῖς, f. ήσω, *miser sum, non assequor.* Th. τύχη· hinc

'Ατύχημα, ατος, τὸ, *miseria, infortunium, scelus;* dat. plur. ἀτυχήμασιν.

'Ατυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infelix;* item *impos voti; scelestus.*

'Ατυχία, ας, ἡ, *miseria, infortunium:* ab ἀτυχὴς, quod ab α priv. et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω.

'Ατυχοῦσα, ας, ἡ, præs. part. act. fœm. g. ab ἀτυχέω, q. v.

'ΑΥ', *rursùm, retrò, vice versâ; vicissim; vero, pro* δὲ· αὖ, αὖ, *vox ficta latratum canis exprimens;* αὖθις, et αὖθις, idem.

'Αυ, apud Cretenses pro ἀλ· ut αὐκὰ, pro ἀλκὰ, &c.

'Αυαίνω, f. ανῶ, *exsicco.* Vide in αὐάνθην.

'Αυαλέος, έα, έον, *siccus, squalidus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco.*

'Αυάνθην, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, *arefacio.*

'Αυανσις, εως, ἡ, *ariditas, senium* et *tabes plantarum;* est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

'Αυάτα, ας, ἁ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas.*

'Αυγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, *video, illustror, respicio, splendeo, contemplor.*

'Αυγάζω, *illustro, video, illucesco*, f. άσω, p. ηὔγακα· a. 1. ind. act. ηὔγασα· præs. ind. pass. αὐγάζομαι, *illustror;* p. indic. pass. ηὔγασμαι hinc

'Αυγασμα, ατος, τὸ, *splendor.* Th αὐγή.

'Αυσασμὸς, ȣ, ὁ, idem, et ab eod. Th.

'Αυσαῖς, dat. pl. ab ἀυγὴ, q. v.

'Αυγάσδεο, Dor. pro ἀυγάζεο, et hoc Ion. pro ἀυγάζȣ, *inspice*, 2. sing. præs. imperat. m. vel pass. verbi ἀυγάζομαι, *video*. Th. ἀυγή.

'Αυγάσεαι, *respicies*, Ion. pro ἀυγάσῃ, 2. perf. sing. f. 1. ind. m. ab ἀυγάζομαι, *video*.

'ΑΥΓΗ', ης, ἡ, *splendor*, *lux*, *oculus*, *radius*, *diluculum*: qu. ab ἄυω, *splendeo*.

'Αυγȣ̃στος, *Augustus*, Lat. *augens*. Σεβαςός.

'Αυδάξασθαι, Ion. pro ἀυδήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀυδάω, *loquor*. Th. ἀυδὴ, *vox*.

'Αυδάσομαι, Dor. pro ἀυδήσομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀυδάομαι, *loquor*. Sic ἀυδάσας, ασα, Dor. pro ἀυδήσας, a. 1. part. act. ab

'Αυδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, *vocem edo*, *loquor*; item *alloquor*: ab

'ΑΥΔΗ', ῆς, ἡ, *vox*, *oratio*, *sermo*; *nuncium*: q. ab ἄυω, *clamo*.

'Αυδήσασχ', pro ἀυδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τοῦ σκε, ab ἀυδάω, q. v.

"Αυην, acc. sing. fœm. ab ἄυος, η, ον, *siccus*. Th. ἄυω, *sicco*.

"Αυθ', pro ἀυθι; vel ἄυθις, *iterum*, *rursus*; *posthac*, *in posterum*; *retro*, *post*: hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄυθις, *posterus*, *sequens*: et pro ἔπειτα, *deinde*, ab ἄυ, idem. Atticè scribitur per θ, Ion. verò per τ.

'Αυθάδεια, et ἀυθαδία, ας, ἡ, *arrogantia*, *morositas*; *amor sui*; *pertinacia*, *temeritas*: ab

'Αυθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἁδῶν, *sibi placens*; *qui seipsum admiratur*, *superbus*, *contumax*: ex ἀυτὸς, *ipse*, et ἁδέω, *placeo*, τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

'Αυθαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ultroneus*, *voluntarius*: ex ἀυτὸς et ἁιρέομαι, q. v. hinc

'Αυθαιρέτως, adv. *spontè*, *ultrò*.

'Αυθέκαστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *justus*, *severus*. Th. ἕκαστος.

'Αυθεντέω, -ῶ, *auctoritatem usurpo in aliquem*, cum gen. *auctorem me præbeo*, f. ήσω, p. ηὐθέντηκα ab

'ΑΥΘΕ'ΝΤΗΣ, ȣ, ὁ, *qui suâ manu se perimit*; qu. ἀυτοέντης, idem quod ἀυτοφόνος, *qui suâ manu cadem infert*; *auctor cadis*, et *auctor quilibet*: ex ἀυτὸς, *ipse*, et ἔντεα, τὰ, *arma*; item *actor*, *qui suo jure aliquid facit*, *dominus*, Eurip. Supplic. 412. 442. ab ἀυτὸς et ἵεσθαι, qu. ἀυτὸν ἵεντος, *se mittentis*, *qui seipsum mittit ad negotia*, *qui liberâ est potestate*: hinc

'Αυθεντικὸς, ή, ὸν, *authenticus*, *auctoritate justâ munitus*, et

'Αυθεντικῶς, *cum auctoritate*, *authenticè*, adv.

'Αυθήμερον, adv. *eo ipso die*: ab

'Αυθήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eodem die factus*, *qui est ejusdem diei*; *subitus*, *extemporalis*. Th. ἡμέρα, *dies*.

"Αυθι, per Sync. pro ἀυτόθι, *illic*, *istic*, *ibi*, *hic*; item *statim*, *huc*; et interdum pro ἔπειτα, *deinde*.

'Αυθιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigena*, *in aliquo loco natus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

"Αυθις, Ion. ἄυτις, et ἄυθι, tum ἄυτι, *rursus*, pro ἄυ. Vide ἀυθ', *iterum*, &c.

'Αυΐαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *clamosus* vel *clamans ut canes latrantes*: ab ἄυ et ἰάχω, *clamo*.

'Αυλαία, ας, ἡ, *locus ante aulam*, *vestibulum*, *tentorium*; *aulæum*, *cortina*: ab ἀυλή.

'Αυλαῖος, αία, αῖον, *ad aulam pertinens*.

'Αυλᾶν, pro ἀυλῶν, Dor. gen. pl. ab ἀυλὴ, *aula*.

"ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus*, accus. sing. ἄυλακ', pro ἄυλακα. Hinc ἀυλακίζω, f. ίσω, *sulco*.

'Αυλάρχης, ȣ, ὁ, *aulæ princeps* vel *præfectus*.

'Αυλεία, ας, ἡ, *aulæ janua*. Th. ἀυλὴ, *aula*.

* "Αυλειον, τὸ, *vestibulum*, *atrium*.

* "Αυλειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vestibularis*, *atriensis*.

'Αυλέω, *tibiâ cano*, fut. ήσω, perf. ηὔληκα. Th. ἀυλὸς, ȣ̃, ὁ, *tibia*.

'Αυλικὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *aulicus*; qui est ex principis aulâ: ab ἀυλὴ, *aula*; vel *fistularis*, *tibialis*, *inflandæ tibiæ peritus*: ex ἀυλὸς, *tibia*, *fistula*.

'ΑΥΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA*, *domus regia*; *locus subdialis*, *atrium*, *stabulum*. Hinc Angl. HALL.

'Αυλησεῦντι, Dor. pro ἀυλήσουσι, *tibiâ ludent*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ἀυλέω, *tibiâ ludo*.

"Αυλησον, *tibiâ cana*, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀυλέω, q. v.

'Αυλητὴς, ȣ̃, ὁ, *tibicen*; ut et ἀυλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, et in fœm. g. ἀυλητρὶς, ίδος, et ἀυλῆτις, ιδος, ἡ, *tibicina*, *quæ tibiâ canit*. Th. ἀυλὸς, *tibia*.

'Αυλητικὸς, ή, ὸν, *ad tibias pertinens*, *tibiarum peritus*: ab eod. Th.

'Αυλίδος, gen. sing. ab 'Αυλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

'Αυλίζομαι, *diversor*, *fabulor*; imperf. ηὐλιζόμην, ȣ, ετο· item *dormio*, *pernocto*, *castra loco*, f. ίσομαι, perf. ηὔλισμαι a. 1. ind. pass. ηὐλίσθην. Th. ἀυλὴ, *aula*, *stabulum*.

"Αυλιν, vel -ιδα, acc. sing. ab

"Αυλις, ιδος, vel ιος, ἡ, *aula*, *cubile*; *castra*, *tentorium*, *stabulum*. Th. ἀυλὴ, *aula*; est et

"Αυλις, ιδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

"Αυλιον, ȣ, τὸ, *stabulum*, *domicilium*. Th. ἀυλὴ, *aula*.

'Αυλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

'Αυλίσκος, ȣ, ὁ, *parva tibia*, *fistula*, dim. ab

'ΑΥΛΟ'Σ, ȣ ὁ, *tibia*, *fistula*, *follis*; *par hastilis*, *annulus fibulæ*; *sanguinis è naribus torrens*; *jaculum*, *ferrum*; item piscis qui *unæ*, sive *dactylus*, dicitur: qu. ab ἄω, vel ἄυω, *flo*: hinc ἀυλέω, ἀυλητὴς, &c.

"Αυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *materiæ expers*, id. q. ἀσώματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incorporeus*: ab α priv. et ὕλη, *materia*.

'Αυλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis*, *convallis*, *planities*, *pratum*.

* 'Αυλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vallis figuram habens*, *anfractuosus*.

'Αυλώπιδι, *galeæ*, dat. sing. ab

'Αυλῶπις, ιδος, ἡ, *galea*: ab ἀυλωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ; *fistulæ similes habens oculos*: ex ἀυλὸς, *tibia*, vel *quicquid oblongum est*, et ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

'Αυξάνω, vel ἀυξέω, *augeo*, *cresco*, f. ἀυξήσω, p. ηὔξηκα· imperf. vel a. 2. ind. act. ηὔξανον perf. ind. pass. ηὔξημαι a. 1. ind. pass. ηὐξήθην· a. 1. pass. sub. ἀυξηθῶ, ῇς, ῇ· a. 1. infin. pass. ἀυξηθῆναι. Th. ἀυξω.

"Αυξε, *adjuva*, præs. imperat. act. ἀύξει, 3. sing. præs. indic. act. ab ἀύξω, *augeo*; ἀύξεται, *augetur*, 3. sing. præs. indic. pass. ab ἀύξομαι ab eod.

'Αυξηθεὶς, a. 1. part. pass. Vide seq.

'Αυξῆσαι, a. 1. infin. act. ἀυξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. ἀυξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἀυξάνω. Th. ἀύξω, *augeo*.

"Αυξησις, εως, ἡ, *augmentum*, *incrementum*; in dat. plur. ἀυξήσεσιν ab eod. q. v.

"Αυξηται, *crevit*, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. ab. ἀυξάνω, *cresco*, q. v.

'Αυξητικὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *augendi* vel *crescendi vim habens*, *qui augetur*; item *augens* ab eod. q. v.

'Αυξόμενος, *crescens*, præs. part. med. ab

"Αυξω, vel ἀυξέω, f. ἀυξήσω, perf. ηὔξηκα, *augeo*, *amplifico*, *cumulo*: idem quod αὔξω, *augeo*, q. v.

'Αυόνη, ης, ἡ, *clamor*; item *ariditas*, *siccitas*: ab ἄυω, *clamo*, vel *sicco*.

"Αυος, η, ον, vel -ος, -α, -ον, *siccus*, *aridus*: ab ἄυω, *sicco*.

'Αυότερος, *siccior*, comparat. ab ἄυος, *siccus*.

'Αυπνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vigil*, *insomnis*;

in quo somnus non capitur: q. ἄυπνος ex α pr. et ὕπνος, *somnus*.

ʼΑΥΡΑ, vel ἄυρα, ας, ἡ, *ventus lenior, aura*; dat. pl. ἀυραισιν.

ʼΑΥΡΙΟΝ, *cras*, *crastino die*; *citò*, adv. Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἄυριον, *crastinus, a, um*. q. ab ἄυω, *luceo*. Est lux sequentis diei.

ʼΑῦσαι, *clamasse*, a. 1. inf. act. verbi ἀύω, *clamo*.

ʼΑύσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀύω, per Dialysin pro ἄυω, *clamo*. Sic ἀύσαν, pro ἤυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

ʼΑυσταλέος, έα, έον, *siccus*, *squalidus*: ab ἄυος, q. v.

ʼΑυστηρία, ας, ἡ, *austeritas*, *tetricitas*: ab

ʼΑΥΣΤΗΡΟ'Σ, *austerus*, *severus*, *agrestis*, *tetricus*, *durus*. in f. g. -ὰ, in n. g. ὸν. q. ab ἄυω, *exsicco*.

ʼΑυτ', pro ἀυτε, *rursus*.

ʼΑὐτὰ, ας, Dor. pro ἀύτη, ῆς, ἡ, *pugna*, quod vide. At ʼΑυτὰ, *illa*, *ipsa*, Dor. pro ἀυτὴ.

ʼΑυτάγγελος, ου, ὁ, *qui sibi nuncius est, qui ultro nuncius venit*: ex ἀυτὸς et ἀγγέλλω, *nuncio*.

ʼΑυτάγαστος, vel ἀυτάγητος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *sui ipsius admirator*; seipsum ἀγάμενος, i. e. *mirans*: ex ἀυτὸς et ἄγαμαι, *admiror*.

ʼΑυτάγρετος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *à seipso collectus, sumptus, et electus*: ex ἀυτὸς et ἀγείρω, *congrego*.

ʼΑυτάγρετα, ων, τὰ, *quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostrâ; ultrò oblata*.

ʼΑυται, nom. pl. f. g. ab ἄυτος, ἄυτη, ἄυτο, q. v.

ʼΑυτὰν, acc. sing. fœm. Dor. pro ἀυτὴν, *ipsam*.

ʼΑΥΤΑ'Ρ, *sed*, *deinde*, *autem*, *postquam*, *cæterum*: hinc. Angl. AFTER, manâsse videatur: q. ἄυτε ἄρ.

ʼΑυτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia*, *contentatio*: ab

ʼΑυταρκέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *sufficio*, *satis sum*; *duro*.

ʼΑυτάρκης, εος, ὁ ꝁ ἡ, *contentus*, *sibi sufficiens*; *opportunus*, *idoneus*.

ʼΑυταρκῶς, adv. *sufficienter*, *satis*, *commodè*. Omnia ex ἀυτὸς, *ipse*, et ἀρκέω, *sufficio*, q. v.

ʼΑυτᾶς, gen. sing. fœm. Dor. pro ἀυτῆς.

ʼΑυτᾶων, *ipsarum*, Dor. pro ἀυτῶν, gen. pl. ab ἀυτὸς, *ipse*, q. v.

ʼΑυτε, adv. *rursus*, *iterum*, *porrò*. Th. ἄυ, *rursum*.

ʼΑυτέη, ης, Ion. pro ἀυτὴ, ῆς, *ipsa*: ab ἀυτὸς.

ʼΑυτεξούσιος, ὁ ꝁ ἡ, *qui sui juris*, vel *suæ est potestatis*: ex ἀυτὸς et ἐξουσία, *potestas*, quod ab ἔξεστι, *licet*. Hinc

ʼΑυτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas*.

ʼΑυτεπάγγελτος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *ipse indicans*, *sponte pollicens*, *non rogatus*: ex ἀυτὸς, *ipse*, et ἐπαγγέλλω, *annuntio*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

ʼΑυτευν, Dor. pro ἤυτευν, *resonabant*: 3. pl. imperf. ind. act. contr. ab

ʼΑὐτέω, *clamo*; f. ήσω, p. ἤυτηκα: ab ἄυω, vel ἀύω, idem.

ʼΑυτέων, Ion. pro ἀυτῶν, gen. pl. fœm. ab ἀυτὸς, ἡ, ὁ, *ipse*, *a*, *um*.

ʼΑὐτὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *vox pugnæ commissæ*; et, ex consequenti, pro *pugna*. Th. ἄυω, vel ἀύω, *clamo*.

ʼΑυτήγε, Att. pro ἀυτὴ, *ipsa*: ab ἀυτὸς, q. v.

ʼΑυτήκοος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui suis auribus aliquid audivit*; interdum *qui sui est juris*: ex ἀυτὸς et ἤκοα, p. ind. m. verbi ἀκύω, *audio*, q. v.

ʼΑυτῆμαρ, adv. *eodem die*: ab ἀυτὸς, et ἦμαρ, ατος, τὸ, pro ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*.

ʼΑυτῇς, *ipsis*, Ion. pro ἀυταῖς, dat. pl. fœm. ab ἀυτὸς, q. v.

ʼΑυτὶ, pro ἀυτόθι.

ʼΑυτίκ', et ἀυτίχ', pro

ʼΑυτίκα, *statim*, *protinus*, *extemplo*, *actutùm*; *exempli causâ*, *vicissim*. adv. ab ἀυτὸς; ὁ, ἀυτίκα, *præsens*, *momentaneus*, *subitus*; τὸ ἀυτίκα, *in præsentiâ*; ἀυτίκα νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. quum advesperâsset; ὡς ἀυτίκα, *quàm celerrimè*; ἀυτίκα δὴ, et ἀυτίκα γίτοι, *principio*, vel *jamprimùm*; ἀυτίκα μάλα, et δὴ μάλα, *quamprimum*, *confestim*, *brevi admodum*, *propediem*.

ʼΑυτις, Dor. pro ἄυθις, adv. *rursum*, *post*, *deinceps*. Th. ἄυ, *rursus*.

ʼΑΥΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus*, *spiritus*, *vapor*: q. ab ἄυω, *spiro*.

ʼΑϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

ʼΑυτὸ, τὸ, *ipsum*, absque ν, Att. εἰς τὸ ἀυτὸ, *in unum*, *in idem*, *pariter*; κατὰ ἀυτὸ, *simul*; ἐπὶ τὸ ἀυτὸ, *in eundem*, vel *in unum locum*; ἀυτὸ μόνον, *duntaxat*; ꝁ ἀυτὸ δὴ τῦτο, *id ipsum est*, *sicque res habet*.

ʼΑυτοβοᾶν, *testari de seipso*, *suâ voce seipsum prædicare*. Th. βοάω.

ʼΑυτοβοεὶ, *statim*, *ipso clamore*, *primo impetu*; ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

ʼΑυτόγα, Dor. pro ἀυτόγε, *hic profectò*, *ad eundem locum*.

ʼΑυτογένεθλος, ου, ʼΑυτογενὴς, έος, et ʼΑυθόρονος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *ipse per se genitus*, *à seipso ortum habens*, *ingenitus*, i. e. æternus. Th. γείνομαι, *gigno*, *nascor*.

ʼΑυτόγραφος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *manu propriâ scriptus*. Th. γράφω, *scribo*.

ʼΑυτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. cui vomer includitur. Ex ἀυτὸς et γύα, vel γυιά, *arvum*.

ʼΑυτοδιάκονοι, ων, οἱ, *ipsi sibi ipsis famulantes*, et *inservientes*; et

ʼΑυτοδιακονία, ας, ἡ, *sui ipsius famulitium*: ex ἀυτὸς et διάκονος; quod à διὰ et κονίω, *festino*.

ʼΑυτοδίδακτος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *à seipso doctus*, *suapte naturâ aliquid faciens*. Th. διδάσκω.

ʼΑυτοετὶ, adv. τῷ ἀυτῷ ἔτει, *eodem anno*.

ʼΑυτόθεν, vel ἀυτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco*, vel *tempore*; *hinc*, *inde*, *illico*; οἱ ἀυτόθεν, *illic habitantes*: q. ἐξ τῦ ἀυτόθι, ἢ χρόνυ.

ʼΑυτόθι, *illic*, *istic*, *ibi*, *inibi*; adv. ab ἀυτος.

ʼΑυτοῖο, *ipsius*, gen. sing. Ion. pro ἀυτῦ, ab ἀυτος, *ipse*, q. v.

ʼΑυτοκασίγνητος, ου, ὁ, *frater germanus*: i. e. ex utroque parente. Et ἀυτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana*: ab ἀυτος, κάσις, et γνητὸς, pro γεννητὸς, quod à γίνομαι, om. qu. vid.

ʼΑυτοκατάκριτος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *suopte judicio condemnatus*: ex ἀυτος, *ipse*, et κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω, *judico*.

ʼΑυτοκέλευστος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *injussus*, *suâ sponte*: ex ἀυτος, *ipse*, et κελεύω, *jubeo*: et

ʼΑυτοκελὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *qui sponte suâ quid facit*: ex ἀυτος, et κέλω, seu κέλομαι, *jubeo*.

ʼΑυτοκρατορικος, ἡ, ὸν, *ex libero arbitrio manans*, *imperialis*: et

ʼΑυτοκράτωρ, ορος, ὁ ꝁ ἡ, *imperator*, *qui sui juris est*, *dux belli*, *legatus*; acc. pl. ἀυτοκράτορας. Ex ἀυτος et κρατέω, *imperium obtineo*. Th. κράτος, *imperium*.

ʼΑυτολεξεὶ, adv. *ad verbum*, *de verbo ad verbum*.

ʼΑΥΤΟ'ΜΑΤΟΣ, η, ον, vel ου, ὁ ꝁ ἡ, *ex seipso aliquid faciens*, *non alieno impulsu*; *qui per se movetur*, *aut moveri videtur*; *spontaneus*, *ultroneus*: ex ἀυτος et μάομαι, *excitor*, vel μάτην, *facilè*, quod ipsum à se temerè, *sine* consilio venit. Hinc

ʼΑυτομάτη, sc. ἄρυρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges.

ʼΑυτόματοι, ων, οἱ, *sponte venientes*.

ʼΑυτόματα, ων, τὰ, *quæ per se moventur*, ut horologia.

ʼΑυτομάτως, *spontè*, *fortuitò*, adv.

ʼΑυτομέδων, ὁ, *Automedon*, nom. propr.

ʼΑυτομήτωρ, ορος, ὁ ꝁ ἡ, *eâdem matre natus*, *qui vel quæ mores matris refert*.

ʼΑυτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, *transfugio*, *ad hostes deficio*. Hinc

ʼΑυτόμολος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *transfuga*: ex ἀυτος et μολέω, *vado*.

'Αυτόνοη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, filia Cadmi; *quæ sc. ipsa intelligit*: à νόος, νῦς, *mens*.

'Αυτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris*.

'Αυτόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per se fidem faciens, sine argumentis*: αὐτόπιστον, neut. gend. *per se credibile, per se notum*: ex αὐτὸς et πιστὸς, quod à πείθω, *persuadeo*.

'Αυτόπτης, ου, ὁ, *spectator, testis oculatus*, qui ipse vidit: ex αὐτὸς et ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.

'Αυτόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sponte fluens*: ex αὐτὸς et ῥέω, *fluo*.

'ΑΥΤΟ'Σ, ἡ, ὁ, *ipse, a, um*, modò demonstrativum, modò relativum; præposito articulo *idem*; εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum, una, simul*; κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*; ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *ibidem, in eundem locum, in eodem loco*.

'Αυτοσταδία, ας, ἡ, *pugna stataria*, quâ sc. *pede collato cum hoste pugnatur; statio in proprio loco*: ex αὐτὸς et στάδιος, *stabilis*. Th. ἵστημι, *sto*.

'Αυτόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sine navi trajicit, qui ipse sibi navis est*, de natante: ex αὐτὸς et στέλλω, *apto*.

'Αυτοσχεδιάζω, f. άσω, *ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu inconsultè ago, loquor, judico; meâ sponte ago*.

'Αυτοσχεδίην μῖξαι, *cominùs miscere*: ab

'Αυτοσχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ιος, ια, ιον, *extemporalis, ex tempore factus, rudis, tumultuarius*; et

'Αυτοσχεδίως, adv. *ultrò, sine curâ, extempore, tumultuariè*: ab

'Αυτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δὴν, adv. *propè, cominùs*: quod ex αὐτὸς et σχεδὸν, *propè*.

'Αυτότατος, *ipsissimus*: ab αὐτὸς *ipse*.

'Αυτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perficiens*, et *perfectus, absolutus, sufficiens*; item *suis qui sumptibus aliquid facit, vivit, suis qui utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς, et τέλος, *finis, sumptus, vectigal*.

'Αυτοῦ, *ibi, illic; hic*: adv. ab αὐτὸς, *ipse*.

'Αυτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν, *sui ipsius*, &c.

'Αυτουργέω, ῶ, f. ήσω, *per me, manu meâ facio*; et

'Αυτουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui per se operatur, qui suâ industriâ victum sibi comparat*; item *artifex, opifex*: ab αὐτὸς et ἔργον, *opus*.

'Αυτόφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unà cum suo cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

'Αυτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex se ipso procreatus, suâ sponte natus, nativus; opere non factus, arte carens*, &c. ut et

'Αυτόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex αὐτὸς et φύω, *gigno*.

'Αυτόφωρον, ου, *ipsum furtum, flagrans facinus*; item *ipsum factum*: ex αὐτὸς, et φῶρ, φωρὸς, ὁ, *fur*. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, *in ipso facto*.

'Αυτόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *qui aliquid suâ manu facit*; vel *se manu suâ interficit*; et hinc

'Αυτοχειρὶ, 'Αυτοχειρία, *manu propriâ*: ex αὐτὸς et χεὶρ, *manus*.

'Αυτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *ex ipsâ tellure oriundus in quâ vivit, indigena, vernaculus*: αὐτόχθονες ἄνδρες, aborigines: et

'Αυτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς et χθὼν, *terra*.

'Αυτόχρημα, *reipsà, reverà, planè*, adv. ex αὐτὸ et χρῆμα, *res, negotium*.

'Αυτόχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *suâ sponte fusus*: ex αὐτὸς et χέω, *fundo*.

'Αυτόχωνος, *veluti suâ spontè fusus, ingens*: ex αὐτὸς et χῶνος, *fornax fusoria*: quod ex χέω, *fundo*.

'Αυτοψεὶ, adv. *ipso aspectu*: et

'Αυτοψία, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides*: ex αὐτὸς et ὄψις, quod ab ὄπτομαι, *video*.

'Αυτῇ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*; et in nom. dual. αὐτὼ, *ipsi duo*; sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτοῦ, vel αὐτόθι, *illic*.

'Αυτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi*.

'Αυτως, adv. *frustrà*, item *similitèr*, pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, *ipse*.

'Αυφένα, Æol. pro αὐχένα. Et

'Αυχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*. Hinc

'Αυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cerviculis, ad cervicem pertinens*.

'ΑΥΧΕ'Ω, *jacto me, glorior*; f. ήσω, p. ηὔχηκα, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*. Hinc

"Αυχη, ης, ἡ, *jactatio, animi elatio, gloriatio*.

'ΑΥΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix, locus angustus*; acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad cervicem pertinens*.

'Αυχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, squalidus, pauper, siccus*.

'ΑΥΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *siccitas ex vehementi æstus, squalor, situs, pædor, illuvies*: quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

'Αυχμώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, *æstuosus, aridus præ æstu, sordidus, squalidus*.

"ΑΥΩ, fut. αὔσω, per ηὖκα, *sicco, aresfacio, accendo*; in quâ significatione etiam cum aspero, αὔω. Item ἀύω, et per Dialys. ἀΰω, f. ἀύσω, p. ἤϋκα, *clamo, resono, boo, splendeo, flo*: ab ἄω, *spiro*.

'Αφ', pro ἀπὸ, *ab*.

'Αφαγνίζειν, præs. inf. act. *consecrare, purificare, expiare, spoliare*: ab ἀπὸ et ἁγνὸς, *purus*, q. v.

'Αφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio, abstractio*; Figura Grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur: et

'Αφαιρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab

'Αφαιρέω, -ῶ, *aufero, detraho, adimo; vindico, adsero; eximo*: f. ήσω, p. ἀφήρηκα. a. 1. ind. act. ἀφῄρησα. a. 2. ind. act. ἀφεῖλον. præs. ind. pass. ἀφαιρέομαι, -οῦμαι, *auferor*. p. ind. pass. ἀφῄρημαι, vel -ημαι. a. 1. ind. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. ind. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*. Hinc

'Αφαίρεμα, vel -ημα, ατος, το, *id quod aufertur, ablatio, separatio, detractio*.

'Αφαιρέματα, ων, τὰ, *partes quæ à victimis auferuntur*.

'Αφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω, q. v.

"Αφαιστος, ου, vel οιο, ὁ, Dor. vel Ion. pro "Ηφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*.

'ΑΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*; item oppidum Libyæ.

"Αφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine cono, aut cristâ*: ex α pr. et φάλος, *conus galeæ*.

'Αφάλλομαι, f. 1. m. ἀφαλοῦμαι, p. ind. pass. ἀφῆλμαι, *insilio, salto, desilio, resilio*.

'Αφαμαρτάνω, *aberro, privor*: ex ἀπὸ et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ήσω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ind. act. ἤμαρτον, ες, ε.

'Αφάμαρτε, *aberravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

'Αφάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo*: et

'Αφανὴς, ὁ καὶ ἡ, τὸ ἀφανὲς, έος, *obscurus, non manifestus, incertus, ignotus*: unde ἀφανῶς, *occultè*, adv. ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

'Αφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo*; f. ίσω. p. ἠφάνικα. præs. ind. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco*. p. ind. pass. ἠφάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἠφανίσθην. f. 1. ind. pass. ἀφανισθήσομαι. Ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

'Αφανισμὸς, οῦ, ὁ, *evanescentia, excidium, interitus*; ἀφάνισις, εως, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, *ostendo*.

'Αφαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non conspicuus, non apparens, qui evanuit*.

'Αφάντως, et ἄφαντον, *obscurè, occultè, clanculùm*; ἀφανῶς, idem; ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφάπτω, f. -άψω, p. ἀφῆφα, p. pass. ἀφῆμμαι, Ion. ἀπαμμαι, undè ἀπαμμένος, *suspensus; suspendo, aliàs, applico, adnecto:* ab ἀπὸ et ἅπτω, *necto.*

ἌΦΑΡ, *statim, citò, facilè:* qu. ἀπ' ἀφῆ, id est, *ipso tactu;* vel ab ἅπαξ *simul*, et φάω, *dico:* hinc ἀφάρτερος, *celerior.*

Ἀφαρεὶ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρῆα, acc. sing. ab Ἀφαρεὺς, -έως, -ῆος, -έος, ὁ, *Aphareus*, nom. propr. viri.

Ἀφαρητιάδαι, Poët. pro Ἀφαρηΐδαι, ῶν, οἱ τοῦ Ἀφαρέως, παῖδες, *filii Apharei.*

ἈΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, *Apharca, arbor semper virens.*

Ἀφαρπάζω, f. -άσω, vel -άξω, p. -ακα, vel -αχα, *surripio, abripio, rapio.*

Ἀφαρτέρος, -ρα, -ρον, *celerior, -or, -us*, compar. ab ἄφαρ, *citò*, q. v.

Ἀφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, præ quo loqui non possumus:* ex α pr. et φημὶ, *loquor*, seu φάω, *dico.* Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri causâ.

Ἄφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis, non laudatus;* item *incelebris:* et

Ἄφατοι, ων, οἱ, pl. num. *non clari:* ex α priv. et φατὸς, *dicendus,* quod à φημὶ, *loquor*, seu φάω, *dico.*

Ἀφάτως, *ineffabiliter, ita ut dici, numerari nequeat; AFFATIM, abunde:* adv. ab ἄφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. v.

ἈΦΑΥΡΟ'Σ, -ρὰ, -ρὸν, *imbecillis, debilis:* in comp. ἀφαυρότερος, *imbecillior;* superl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus:* q. ex α intens. et φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis.* Alii à παῦρος, *paucus*, π in φ mutato, *in robore parvus.*

Ἀφαύω, fut. αύσω, *sicco, uro, incendo exaresco.* Th. αὔω, *sicco.*

Ἀφάω, ῶ, f. άσω, *palpo, contrecto, tango*, acc. sing. masc. ἀφόωντα, Poët. pro ἀφῶντα: ab ἀφὴ, *tactus*, quod ab ἅπτομαι, *tango*, q. v.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus, cæcus, lumine carens.*

Ἀφεδρῆ, *seffeceris;* imprecantis est.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *cloaca, latrina:* ex ἀπὸ et ἕδρα, *sella:* ἄφεδρος, ου, ὁ, *menstrua purgatio mulierum.* Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum.*

Ἀφέητε, *dimiseritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, q. v.

Ἀφεθεὶς, *dimissus*, a. 1. part. pass. ἀφέθην, -ης, vel -είθην, ης, η, *relictus sum.* a. 1. ind. pass. ἀφεθῶ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι. a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, 1. fut. et in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. ind. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberalitèr:* ab

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non parcens, profusus; rigidus, asper:* et

Ἀφειδήσαντα, *securum, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, f. ήσω, p. ηκα, *non parco; contemno, nullam curam habeo:* ex α priv. et φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas, severitas disciplinæ, profusio;* q. *imparsimonia:* ab ἀφειδὴς, *non parcens:* ex eod. Th.

Ἀφείθην, 1. sing. et in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimissi sunt*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖλε, *abstulit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἀφείλετο. 3. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

Ἀφεῖμαι, *dimissus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. ab ἀφίημι: perf. part. pass. ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖμεν, *omisimus;* volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro ἀφήκαμεν, ab ἀφῆν, a. 2. ind. act. verbi ἀφίημι; sed ibi scribendum ἀφεῖμεν. Mallem ergò dici in 1. pl. a. 2. opt. act. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφεῖμεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

Ἀφεῖναι, *dimisisse*, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, έντος, et in f. g. ἀφεῖσα, *derelinquens;* a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abstinendum est:* ab ἀπέχομαι, *abstineo.* Th. ἔχω, *teneo, habeo.*

Ἀφελγύνω, f. υνῶ, p. υγκα, *lædo.*

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas orationis, cultûs*, &c. ab ἀφελὴς, q. v.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω, q. v.

Ἀφελεῖται, 3 sing. f. 2. ind. m. et

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *aufertis*, Ion. pro ἀφείλεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ἀφελόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio.*

Ἀφέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω, q. v.

ἈΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *simplex, tenuis, frugalis.*

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, *aufero.*

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas;* idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, supra.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*, q. v.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. part. act. ab eod. q. v.

Ἀφελῶς, *simpliciter, nudè, tenuiter, sine artis affectatione*, adv. ab ἀφελὴς, q. v.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, *dimissio, id quod dimittitur.*

Ἀφέμενος, *derelinquens, dimittens;* nom. sing. mas. part. a. 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto.*

ἈΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ου, ὁ, vel ἄφνος, εος, τὸ, *divitiæ, opes, reditus*, propriè *unius anni:* qu. ἀφ' ἑνὸς, ἔτους, vel ἔνου, *uno anno collectum.*

Ἀφέντι, *derelinquenti*, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι, q. v.

Ἀφέξω, εις, ει, *abstinebo*, f. 1. ind. act. ab ἀπέχω, f. ἕξω. Th. ἔχω, *teneo, habeo.*

Ἀφέρπω, f. ψω, p. φα, *subrepo, serpendo abeo:* serpentis proprium. Th. ἕρπω, *serpo.*

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω. f. 1. ind. act. verbi ἀφέρπω, q. v.

Ἄφες, ἔτω, 2. et 3. sing. *sine, remitte, -ito;* ἄφετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino*, q. v.

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remissio, debiti, e. g. delicti, pœnæ, dimissio uxoris*, &c. ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, Poëtico more, pro ἀφεσταίη, 3. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίστημι, *discedo.*

Ἀφεσταίην, *dimitterem:* Poët. pro ἀφιστάην, 1. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *cessant*, 3. pl. præs. ind. act. pro ἵστασι, ab ἵστημι, nam aliquando per ε reduplicatur, undè est ἕσταμεν, et opt. ἑσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι, per Syncop. pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. Th. ἵστημι.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ων, αἱ, locus ita dictus; q. d. *dimissæ.* Sunt qui τὸ ἀφέτας vertant *in altum vela dare.* Stephan. dicit Ἀφέται, esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

Ἀφετέον, *dimittendum est*, adv. positivum.

Ἄφετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dimissus, liber, absolutus;* item *sacer;* item *expositus, prostitutus, rejectaneus:* ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.*

Ἀφεύω, vel -εύω, f. ἀφεύσω, *decoquo:* undè ἄφευμα, ατος, τὸ,

decoctum, et ἄφεψις, εως, ἡ, *decoctio*: ex ἀπὸ et ἕψω, *coquo*.

Ἀφέωκα, *remisi*, Att. pro ἀφῆκα 1. sing. perf. ind. act. et

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. ind. pass. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεώρα, *prospectabat*: Att. pro ἀφώρα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, *commissura*; item *tactus*; *ictus*, *plaga*; *accensio*, *incensio*: à præt. ind. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -οῦμαι, f. -ήσομαι, p. -ημαι, *duco*, *dux sum*, *impero*; part. præs. med. ἀφηγούμενος, *ducens*, *dux*, *princeps*; item *narro*, *commemoro*: ex ἀπὸ et ἡγέομαι, *dux sum*.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *narratio*, *memoria*; et idem quod

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, *narratio*: à præt. ind. pass. præced. verbi.

Ἀφῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. act. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφήλατο, *desiliit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀφημμένος, ου, ὁ, *suspensus*, *pendens*; perf. par. pass. ab ἀφάπτω, præt. ind. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango*.

* Ἀφηνιάζω, f. άσω, p. ακα, *habenas detrecto*, *et excutio*; *contumax sum*, *non pareo*.

Ἀφῃρούμην, -οῦμην, -οῦ, -εῖτο, εῖτο, *auferebam*; imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -οῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio*.

Ἀφῃρέθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor*, *jaculator*; Epith. *Apollinis*, *vaticinator*, *ab emittendis oraculis*: ex ἀφίημι, *emitto*. Th. ἵημι.

ἌΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris superficie*; item, *in ore ulceri*.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas*, *incorruptibilitas*: ex α priv. vel negat. et φθάρσις, *corruptio*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis*, *immortalis*: ab α negat. vel priv. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *sine*, et φθαρτος, quod ab eod. Th.

Ἀφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, *tango*. Th. ἅπτω, *necto*, &c.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἥφθη, *conflagravit*; 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo*.

Ἄφθιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis*: id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθείω, *corrumpo*.

Ἀφθέγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non vocalis*, *mutus*: ex α pr. et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*; p. ind. m. ἔφθογγα, unde φθόγγος, *sonus*.

Ἀφθόνατος, ω, ὁ, Dor. pro

Ἀφθόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invidiâ carens*, *invidiæ non obnoxius*: ex α pr. et φθόνος, *invidia*. Hinc

Ἀφθονέστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, *invidiæ minus obnoxius*.

Ἀφθονία, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*; item *invidiæ carentia*.

Ἄφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invidiâ carens*, *copiosus*. Hinc ἀφθόνως, adv. *sine invidiâ*, *copiosè*, *affatim*, ex α priv. et φθόνος, ου, ὁ, *invidia*.

* Ἄφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*, *impollutus*, *impubes*, *imberbis*.

ἈΦΙΆ, ας, ἡ, *genus plantæ*.

Ἀφιᾶσι, *dimittunt*, *absolvunt judicio*; 3. pl. præs. ind. act. pro ἀφιεῖσι, et Ion. ἀφίεισι, verbi ἀφίημι.

Ἀφῖγμαι, perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*.

Ἀφίδρυμα, ατος, τὸ, *statua*, *dedicatio*, *simulacrum*, *delubrum*, *effigies*: ex ἀπὸ et ἱδρύω, *stabilio*.

Ἀφίεθι, -ίετω, *remitte*, *-ito*, 2. et 3. sing. præs. imperat. act. ab ἀφίημι.

Ἀφίει, *dimittebat*, 3. perf. sing. imperf. vel præs. ind. act. pro ἀφίησι, q. ab ἀφιέω, εις, ει, priusquam transit in μι, conjug. secund. Et

Ἀφιεὶς, έντος, præs. part. act. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφίημι, *dimitto*, *repudio*, *omitto*, *permitto*, *sino*, *emitto*, *pro-ex-jicio*, *remitto*, *relinquo*. ἄφετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. act. f. ἀφήσω. a. 1. ind. act. ἀφῆκα. a. 2. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. act. ἄφες, ἑτω, et 2. pl. ἄφετε, a. 2. sub. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. act. ἀφεὶς, έντος, præs. ind. pass. ἀφίεμαι, εσαι, εται, *relinquor*. p. ind. pass. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφέωνται. a. 1. ind. pass. ἀφέθην, -ήθην, vel -είθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. ind. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*.

Ἀφίκετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*.

Ἀφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*. Sic ἀφίκευ, Dor. et Æol. pro ἀφικοῦ, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass.

Ἀφίκηαι, *adveneris*, Ion. per Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

Ἀφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*, *advenio*, *assequor*, sc. *cursu*, *virtute quacunque*, *similitudine*, &c. inde gen. pl. præs. part. med. ἀφικνουμένων. præs. inf. med. ἀφικνεῖσθαι. f. 1. m. ἀφίξομαι. p. pass. ἀφῖγμαι. a. 2. ind. m. ἀφικόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. med. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio*.

Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè amans bonos*: ex α pr. φίλος et ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inclemens*, *inhumanus*; -πία, *-itas*, -ώπως, *-manitèr*: ab α pr. φίλος et ἄνθρωπος.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab avaritiâ*: ex α pr. φίλος et ἄργυρος, *argentum*.

Ἄφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab amicitiâ*, *amicis carens*: ex α pr. et φίλος, *amicus*.

Ἀφιλότιμος ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè ambitiosus*; cum meliori, tum deteriori, sensu: ab α pr. et φιλότιμος, *ambitiosus*; quod à φίλος et τιμὴ, à τίω, *honoro*.

Ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus*, *accessus*; *discessus*, *profectio*: ab ἀφικνέομαι, q. v.

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, q. v.

Ἀφίπταμαι, *avolo*; f. 1. m. ἀποπτήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέπτην. a. 2. ind. m. ἀπεπτάμην vel -όμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι. seu πτάω, *volo*, *-as*.

Ἀφίστημι, *sejungo*, *amoveo*; *absisto*, *desero*, *desisto*; *recedo*, *discedo*, *deficio*; *abduco*, *deduco*; item *abesse*, *distare*; in med. *rependo*, in pass. voce, *disjungi*, *avelli*: Hom. Il. N. 745. fut. ἀποστήσω. præt. ἀφέστηκα. a. 2. ind. act. ἀπέστην. a. 2. imperat. act. ἀπόστηθι, ήτω. et in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. act. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. act. ἀποστῆναι. a. 2. part. act. ἀποστὰς, ἄντος, præs. ind. m. ἀφίσταμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt*. præs. imperat. m. ἀφίστασο. f. 1. ind. m. ἀποστήσομαι, *deficiam*: ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto*.

Ἀφῖχθαι, *devenisse*: perf. inf. pass. à perf. ind. pass. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, *pervenio*, &c. q. v.

'Αφλαστον, ου, τὸ, *summa pars et ornamentum puppis*; ex α pr. et θλαστὸς, *qui contundi facilè nequit.*

'Αφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo.* Et

'Αφλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit.* Ab α pr. et φλογιστὸς, quod à 3. perf. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, *uro, flammo.*

'Αφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρισμὸς, οῦ, ὁ, *spuma*; mutato ρ in λ, et Pleonasm. τοῦ ι.

'Αφνειὸς, οῦ, ὁ, καὶ ἡ, *dives*; (comp. -ιότερος, *ditior*; super. -ιότατος, *ditissimus.*) Poët. pro ἀφνιὸς, comp. -ώτερος. Th. ἄφενος, *divitiæ.*

'Αφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, genit. singul. ab ἀφνειὸς, q. v.

'Αφνω, adv. *repentè, subitò, protinus* per Sync. τοῦ α, et Apoc. τοῦ ς, pro ἀφανῶς. Ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

'Αφοβία, ας, ἡ, *securitas*: et

'Αφοβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *metum non adferens, intrepidus*: et inde

'Αφόβως, *intrepidè, sine metu*: ex α pr. et φόβος, *metus*; quod à p. ind. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo*, vel φοβέω, *terreo, timeo.*

'Αφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum*: et

'Αφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina*: ab

'Αφοδεύω, f. -εύσω. p. ἀφώδευκα, *caco, excerno, alvum exonero.*

'Αφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, q. v. ab

'Αφοδος, ου, ὁ, *discessus, digressus, reditus*; item *secessio ad exonerandam alvum*; *latrina, stercus, excrementum*: ab ἀπὸ, et ὁδὸς, *via.*

'Αφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, assimilo*: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα, p. ind. pass. ἀφωμοίωμαι, part. perf. pass. ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*: ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, ὴ, ὸν, idem.

'Αφοπλίζω, f. ίσω, p. ικα, *armis spolio*; med. vel pass. *arma exuo*: neut. absolut. Hinc ἀφωπλίζοντο, *exuerunt*: 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. Ex ἀπὸ, et ὅπλα, τὰ, *arma.*

'Αφοράω, -ῶ, *intueor, respicio, adspecto*: f. άσω. p. ἀφώρακα, et Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ, et ὁράω, *video.*

'Αφόρδιον, ου, τὸ, pro ἀφόδιον, ου, τὸ, q. v. ρ inserto metri ergò, *excrementum*: ex ἀπὸ, et ὁδὸς, *via.*

'Αφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intolerabilis, molestus*, verbale: ex α pr. et φορέω, *fero, gero.* Th. φέρω, *fero.*

'Αφορία, ας, ἡ, *sterilitas, frugum, agrorum.*

'Αφοριῶ, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. ab

'Αφορίζω, *separo, segrego, distinguo*; *finio, termino*; *deligo, designo*; *excommunico, repudio*, &c. imperf. ind. act. ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, et Att. ἀφοριῶ, ιεῖς, ιεῖ. p. ἀφώρικα. a. 1. ind. act. ἀφώρισα. imperat ἀφόρισον, άτω. a. 1. sub. act. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. perf. ind. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον. *separatus.* a. 1. ind. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἀφορίσθητι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε, ex ἀπὸ, et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus, finis.*

'Αφορισμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω, *separo.*

'Αφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, et ab aliis separatum.* Et

'Αφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determinatio, distinctio, separatio*; *brevis sententia*: ἀφορισμοὶ, ῶν, οἱ, *breves sententiæ*: à 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφορίζω, q. v.

'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, *impetus, perfugium, auxilium*; *occasio, opportunitas*; *pecunia ad peculiarem usum destinata*: ex ἀπὸ, et ὁρμὴ, *impetus.*

'Αφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, f. ήσω, *ex aliquo loco me proripio, proficiscor*: ex ἀπὸ et ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus.*

'Αφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à tributo.*

'Αφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *expio, consecro, devoveo*; *justa facio, abominor*; *perfunctoriè ago, unde est, leviter defungor, velut auspicandi tantùm causâ*; *deprecor, recuso*, &c. ab ἀπὸ et ὅσιος.

'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum.* Et

'Αφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à præt. ind. pass. præced. verbi.

'Αφ' οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore.*

'Αφοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. m. Att. pro ἄφεο, et hoc Ion. pro ἀφίεσο, *libera*, ab ἀφίημι, q. v.

'Αφοῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπολύθητι.

'Αφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. act. contr. ab ἀφάω, *palpo, contrecto*: quod ab ἀφὴ, *tactus.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

'Αφραδέοντι, *inscienti*: dat. sing. præs. part. act. ab

'Αφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconsultè ago*; vel *stultè loquor, insanio*: quod ex α pr. et φραδὴς, *prudens, intelligens, consultus.* Th. φράζω, *dico, intelligo.*

'Αφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *temerarius, inconsultus.* Et indè

'Αφραδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii*; ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις, ex α pr. et φραδὴς, *prudens.*

'Αφραίνω, f. ανῶ, *insanio, desipio, amens sum*: præs. part. act. ἀφραίνων. Ex α pr. et φρὴν, *mens.*

'Αφραστος, ὁ καὶ ἡ, *ineffabilis, non dictus*, vel *non dicendus*; item *inexspectatus, improvisus*; *occultus*: ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco*: ex α pr. et φράζω, *dico.*

'Αφρήτωρ, ορος, ὁ, *qui est extra tribum*; item *osor*, vel *inimicus, civilis societatis*: ex α pr. et φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis*, q. à φρατρία, *curia, tribus*: ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

'Αφρίζω, *spumo, spumam excito*: f. ίσω, p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma.*

'Αφρικὴ, ῆς, ἡ, *AFRICA.*

'Αφρογένεια, ας, ἡ, *ex spumâ prognata*, et 'Αφρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *spumâ prognatus.* Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma*, et γένος, quod à γίνομαι, *nascor.*

'Αφροδισιαστὴς, οῦ, *venereus, libidinosus.* Et

'Αφροδίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ιος, ία, ιον, idem. Ab

'ΑΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφροῦ, i. e. *spumâ*, dicitur genita.

* 'Αφροδισιακαὶ ἡδοναὶ, *voluptates venereæ.*

'Αφρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spumicomus*: ex ἀφρὸς, et κόμη, *coma.*

'Αφρονέω, f. ήσω, p. ηκα, *non sapio, amens sum*, ἀφρονέοντας, acc. pl. masc. part. præs. act. ex α pr. et φρὴν, *mens.*

'Αφροντιστέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *non curo, negligo*: et

'Αφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia*, et

'Αφρόντιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *curis vacuus, securus*; *curis abundans*: ab α pr. vel intens. et φροντίζω, *curo.*

'Αφρόνως, adv. *insipienter, incautè.*

'ΑΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *spuma, saliva.*

'Αφροσι, *insipientibus*, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens.*

'Αφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia*: ex α pr. et φρὴν, *mens*, q. v.

'Αφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *insipiens, stultus, imprudens*: ab eod. q. v.

'Αφύη, ης, ἡ, *piscis*: qui ἐξ ἀφροῦ nascitur.

'Αφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *hebes, ineptus, rudis.* Et

'Αφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, natura ad aliquid inepta*: ab α pr. et φυὴ, *natura*; quod à φύω, vid.

'Αφυκτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἄφυκτος, *qui vitari nequit, inevitabilis, necessarius*; ex α pr. et φεύγω, *fugio.* Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe, inevitabiliter.*

'Αφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non observans, securus, incautus*: item *non observatus, incustoditus.* Et

'Αφυλάκτως, incautè, incustoditè, adv. ab α pr. et 3. perf. sing. præterit. ind. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω, custodio.

"Αφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, hauriam: 1. sing. f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω, haurio. Th. ἀφύω, idem.

'Αφυπνόω, sopior, obdormisco: f. ώσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ind. act. ἀφύπνωσα. neut. ab ἀπὸ, et ὕπνος, somnus.

'Αφυσγετὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, haustus, depromptus: ab ἀφύω, haurio.

'Αφύσσαι, Poët. pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab ἀφύω, haurio, id. qu.

'Αφύσσω, haurio, hauriendo promo: f. ξω. f. 1. inf. act. ἀφύξειν. p. χα.

'Αφυστερέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, defraudo.

'ΑΦΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo, exhaurio. 'Αφύσσω, idem, q. v.

'Αφ' ȣ̃, Dor. pro ἀφ' ȣ̃, subaudi χρόνȣ, ex quo sc. tempore.

'Αφ' ὧν ἐδύνατο, pro viribus.

Αφ' ὥτε, sc. χρόνω, Dor. pro ἀφ' ȣ̃ χρόνȣ, ex quo.

'Αφωμοιωμένος, assimilatus: perf. par. pass. ab ἀφομοιόω, -ῶ, assimilo: ex ἀπὸ, et ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Αφώνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et

'Αφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, privatus facultate edendi vocem, mutus: ex α pr. et φωνὴ, vox, sonus.

'Αφώριζον, ες, ε, imperf. ind. act. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, separo: ex ἀπὸ, et ὅρος, terminus.

'Αφῶσιν, dimiserint: 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφίημι, q. v.

'Αχαζ, ὁ, Achaz, nom. viri, indecl.

'Αχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος, dolor.

'Αχαΐδα, acc. sing. ab 'Αχαΐς, -ΐδος, Achaia; hinc

'Αχαϊκὸς, ἡ, ὸν, Achaicus, Græcus.

'Αχαϊὰς, άδος, nom. propr.

'Αχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. 'Αχαιΐδες.

'Αχαιοὶ, Achivi, nom. pl. in acc. pl. 'Αχαιȣ́ς. Ab 'Αχαΐα, Græcia, q. v.

'Αχαῖναι, οἱ ϗ αἱ, cervi, ab Achaineâ urbe, Oppian.

'Αχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, effrænatus: ex α pr. et χαλινὸς, frænum.

'ΑΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas, aut cista frumentaria: fortè ab

'Αχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non hians, unde, mutus, ob defectum virium, vel animi, qui hiscere non potest, silentio defixus. Ab α pr. et χαίνω, hisco. At α intens. valdè hians, vastum hiatum habens, unde et, non tectus, de ædificio; vastus, immensus.

"Αχαρι, injucundum, n. g. ab

'Αχαρὶς, ιτος, ὁ ϗ ἡ, ingratus, injucundus, insulsus, molestus; tristis, durus, acerbus; officii immemor: ex α pr. et χάρις, gratia.

'Αχαριστέομαι, -ȣ̃μαι, debitam gratiam non accipio, ingratum aliquem experior, in pass. 'Αχαριστέω, ῶ, f. ήσω, ingratus sum, gratiam non rependo; non obsequor.

'Αχαριστία, ας, ἡ, ingratitudo. Et

'Αχάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ingratus: ab α pr. et 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi χαρίζομαι, gratificor, quod à χάρις, gratia.

'Αχαρίστως, ingratè, adv. ab ἀχάριστος, q. v.

'ΑΧΑ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, gemma quædam ab Achate fluv. Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri, Æneæ socii.

'Αχει, primâ longâ Dor. pro ἤχει, resonabat: 3. sing. imperf. ind. act. ab ἤχεον, -ȣν, εες, εις, εε, -ει ab ἠχέω. Th. ἦχος, sonus: sed

'Αχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act. vel 2. sing. præs. imper. act.

'Αχειρεῖς, sine manibus: nom. pl. ab

'Αχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manu seu manibus carens, mancus: ἄχειρος, id. ut et ἄχειρ. Th. χεὶρ, manus.

'Αχειροποίητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non manu vel manibus factus, non humano structus artificio: ex α pr. χεὶρ, manus, et ποιητὸς, factus. Th. ποιέω, facio.

'Αχέοισα, Dor. pro ἀχέȣσα, vide ἀχέȣσ'.

'Αχέυσ', pro ἀχέȣσα, dolens: præs. part. act. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, dolor.

"ΑΧΕΡΔΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, spina quædam.

'ΑΧΕΡΩΙ'Σ, ΐδος, ἡ, populus alba: q. ab 'Αχέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

'Αχέρων, Acheron, fluvius Epiri; item inferni: et hic est ἄχεος ῥόος, doloris fluvius.

'Αχεῦσιν, Æol. et Dor. pro ἠχȣ̃σιν, resonant, modulantur: 3. pl. præs. ind. act. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος, sonus.

'Αχεύω, f. εύσω, idem quod

'Αχέω, f. ήσω, p. ηκα, p. pass. ημαι, doleo, agrè fero. Th. ἄχος, dolor. Estque

'Αχέω, Dor. pro ἠχέω, resono. Th. ἦχος, sonus.

'Αχέων, præs. part. act. ab ἀχέω, doleo.

'Αχὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, pauper, mendicus: ex α pr. et ἔχω, quod nihil habet; vel ab α intens. et χάω, χαίνω, hisco, ut sit valdè avidus, admodum famelicus, Ern. Hinc

'Αχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.

'Αχθεὶς, ductus: a. 1. part. pass. ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. pass. ἀχθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἄγω, duco.

'Αχθέσει, feres moleste: Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. ab

"Αχθομαι, ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero, succenseo: cum dat. f. 1. m. έσομαι, et ήσομαι, p. pass. ἤχθημαι, ab obsoleto ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, pondus, dolor.

'Αχθόμεθα, 1. pl. præs. ind. et ἄχθονται, 3. pl. præs. ind. præced. verbi ἄχθομαι, quod ab

"Αχθος, εος, τὸ, pondus, onus, sarcina, dolor gravis, molestia: hinc ἄχθομαι, gravor, ἐπαχθὴς, onerosus, &c.

'Αχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, onera fero, onus sustineo, et

'Αχθοφόρος, ȣ, ὁ, qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius: ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, et φέρω, fero.

'Αχὶ vel "Αχι, facilè, adv.

'Αχι, ubi: Dor. pro ᾗ, vel ἧχι.

'Αχιλῆα, pro 'Αχιλλέα, acc. sing. Ion. et Poët. ab 'Αχιλλεὺς, έος, ὁ, Achilles.

'Αχιλλεὺς, έως, έος, et Att. ῆος, ὁ, Achilles: hinc 'Αχιλλήϊος, ΐα, ϊον.

"Αχλαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui est sine lænâ, vel veste: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

"Αχλυόεις, όεσσα, όεν, εντος, εσσης, εντος, caliginosus: ab

'ΑΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, tristitia. Hinc

'Αχλύω, f. ύσω, p. υκα, obtenebror: undè verisimile Angl. A CLOUD.

"ΑΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus: fumus, fuligo, spuma, sordes; tenuissima et minima pars alicujus rei.

"Αχνυμαι, doleo: f. ύσομαι, p. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.

'Αχνύμενος, præs. part. m. ejusd.

'Αχοῖ, dat. Dor. pro ἠχοῖ, (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, Echo. Th. ἦχος, sonus.

"Αχολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, bile, seu felle carens: item bilem abigens: ab α pr. et χολὴ, bilis.

'Αχόρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sine choreis: ex α pr. et χορὸς, chorus.

'ΑΧΟΣ, εος, τὸ, mæror, dolor, tristitia: Angl. ACHE, et inde AKE.

'Αχραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, impollutus, immaculatus, purus, intactus: ex α pr. et χραίνω, coloro. Th. χρόω.

'ΑΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, pyrus silvestris, fructus pyri silvestris.

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, *inutilis, e; ineptus*: et hinc

Ἀχρείως, adv. *turpiter*: ex α pr. et χρεία, *utilitas*.

Ἀχρειότης, ητος, ἡ, *inutilitas*.

Ἀχρειόω, -ῶ, *inutilem reddo*; f. ώσω, p. ἠχρείωκα. præſ. ind. paſſ. ἀχρειόομαι, *inutilis fio*: p. ind. paſſ. ἠχρείωμαι. a. 1. ind. paſſ. ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, ab eod.

Ἀχρῆος, pro ἀχρεῖος, Poët. facta Dialyſi.

Ἀχρήϊστος, idem quod ἄχρηστος, quod vide.

Ἀχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eſt ſine pecuniis, inops*: ex α pr. et χρήματα, *opes*.

Ἄχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inutilis, e, incommodus, inuſitatus; improbus; qui oraculum non conſuluit*, vel *ab eo non tulit reſponſum*: dat. pl. ἀχρήστοισιν ex α pr. et χρηστὸς, ἡ, ὸν, *utilis, e*. Th. χράομαι, *utor*.

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. *uſque, donec*: cum gen. item *intrà, quoad*. Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, *acervus palearum*. Ab

ἌΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, *palea, acus, ſtramentum, feſtuca; folliculus tritici*.

Ἀχυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *paleis ſterno*.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, *acervus palearum*.

Ἀχὼ, Dor. pro ἠχὼ, *Echo*.

ἈΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *manans capitis ulcus, ſordes capitis*.

ἌΨ, adv. *retro, retrorſum, rurſus, ſtatim*: ἂψ ἰέναι, *regredi*.

Ἄψαι, *tetigiſti*, Ion. pro ἄψω, et hoc Dor. pro ἥψω, 2. ſing. a. 1. ind. m. ἄψαιο. 2. ſing. a. 1, opt. m. verbi, ἅπτομαι, *tango*: f. 1. m. ψομαι. a. 1. ind. m. ἡψάμην, ω, ατο. p. paſſ. ἧμμαι.

Ἅψασθαι, *tetigiſſe*, a. 1. inf. m. ejuſd. verbi.

Ἄψαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. *intactus, illibatus; non tangendus, qui non tetigit*: ex α pr. et ψαύω, *tango*. Th. ψάω.

Ἄψεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irreprehenſus*: ex α pr. et ψέγω, *vitupero*.

Ἀψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mentiri neſcius, verus*: in acc. ſing. ἀψευδέα hinc

Ἀψευδέως, ἀψευδῶς, *citra mendacium, verè*: ex α pr. et ψεύδω, *decipio, mentior*.

Ἄψευδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non mentitus, minimè fallax*: ab eod. Th.

Ἀψῖδες, nom. pl. vide in ἄψις, *connexio*.

Ἀψίκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *faſtidioſus*: qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, ſatietatem ſeu κόρον habet, quod à κορέω, *ſatio*.

Ἄψιν, acc. ſing. ab ἄψις, ιος, ἡ, *tactus*. Sed ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *curvatura in rotâ*: in nom. pl. ἀψῖδες, dat. pl. ἀψῖσι· ex ἅπτω, *connecto*.

ἈΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, *abſinthium, herba amara*. Angl. WORMWOOD.

Ἄψινθος, ου, ὁ, idem.

Ἄψις, ιος, ἡ, *connexio, tactus*: vid. ἅπτομαι, *tango*. Ἀψὶς, ῖδος, ἡ *teſtudo, circulus, arcus, fornix, rotæ curvatura*: vid. ἅπτω, *necto*.

Ἄψοῤῥος, et ἀψόῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reciprocus, retrogradus, refluens*: ex ἄψ, *retrò*, et ῥόος, *fluxus*: q. à ῥέω, *fluo*. p. ind. m. ἔῤῥοα.

Ἄψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animâ carens, inanimus; timidus, ignavus*: ex α pr. et ψυχὴ, *anima*.

ἌΩ, ἀάω, ἀίω, et ἄημι, *flo, ſpiro*: f. ήσω. hinc ἄημα, *flatus, ſpiritus*: ἀήτης, *ventus, &c.*

Ἀῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, *manè*, adv. Th. ἠώς, *aurora*, Dor. ἀώς.

Ἀὼν, ἀόνος, Dor. pro ἠὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus*.

Ἀωρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠώρηκα, *non cuſtodio, negligo*.

Ἀωρὶ, adv. *intempeſtivè*: ex α pr. et ὥρα, *tempus, hora*.

Ἀωρία, ας, ἡ, *intempeſtivitas, immaturitas*: ab

Ἄωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intempeſtivus, indecens; difficilis cuſtoditu, negligens*. Ex α pr. et ὥρα, *tempus*, vel ὥρα, *cura*, vel οὖρος, *cuſtos*.

Ἄωρτο, *pependerat*: per Sync. et Ion. pro ἀιώρητο, vel ἠώρητο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi αἰωρέω, *ſurſum tollo*. Vel dicitur Poët. pro ἤρτο, vel ἦρτο, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. verbi ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*; ω pro η, et Pleonaſmo τοῦ ω.

Ἀὼς, ἀόος, ἀοῦς, ὁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, *aurora*.

Ἀωτέω, f. ήσω, p. ηκα, *flores decerpo, carpo, ut ſomnum*. Ab

ἌΩΤΟΣ, ου, ὁ, et ἄωτον, ου, τὸ, *flos: præſtantiſſimum quodque in omni re, lana*. Eſt et

Ἄωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auribus carens*: ex α pr. et οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*.

B.

B, Secunda litera, dicitur *Beta*. In numeris eſt *binarius*. Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρὸς. Macedones β pro φ, ut βερνίκη pro φερνίκη. aliquando otioſè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον,

ΒΑ῀, vocula eorum, qui ſe mutuò inclamant: ut et vocula riſûs, qu. à βοάω.

Βᾶ et βάθι, *incede*, Dor. et per Apoc. pro βῆθι, 2. ſing. a. 2. imperat. act. ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, *eo*.

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, Lat. *dominus*: apud Sidonios *primitùs*. Pœni contractiùs *Bal*, Chaldæi *Bel*, idem enuntiant.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, *radix herbæ cujuſdam mirabilis*.

Βάβα, *vox inarticulata*.

Βαβάζω, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα, *inarticulatam vocem edo, vagio*: à βάζω, *loquor*.

ΒΑΒΑΙ', *papæ*, admirantis adv. vel παπαί. hinc Angl. BABE et BABY.

Βαβάλιον, ου, τὸ, *cunabula, -orum*.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, *cunæ*; à præc. in illis enim infantes, βαβάζουσι, *vagiunt*.

Βάβαλον, ου, τὸ, αἰδοῖον, *foramen, porta; pudenda*.

Βάβαξ, ακος, ὁ, *garrulus, nugator, vanus, impudens*. Th. βάζω, *loquor*.

Βαβράζειν, præſ. inf. act. *contentè clamare*, ut Cicadæ cantant; q. à βάζω, *loquor*.

Βάβριξ, ικος, ἡ, *gingivæ*.

Βαβυλὼν, ῶνος, nom. urbis Heb. *confuſio*.

Βαδδὶν, *lina, veſtes lineæ ſacerdotales*; à בדים, plur. τοῦ, בד, *linum*.

Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu*, adv. à βαίνω, *eo*.

Βαδίζω, *vado, eo*, f. ίσω. Att. βαδιῶ. p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. 1. ind. act. à βαδίζω, q. v.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. m. verbi βαδίζω, à quo.

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingreſſio, -ſus*.

Βάδισμα, ατος, τὸ, *greſſus, inceſſus*: et

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, *eundum eſt*.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, *curſor*.

Βαδιστικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, *qui ambulare poteſt*: et

Βάδος, ου, ὁ, *greſſus, iter*. Omnia à βαίνω, *eo*.

ΒΑ'ΖΩ, *loquor, dico, vaticinor*; f. σω, et ξω. p. βέβαχα.

Βαθέην, Ion. pro βαθεῖαν, acc. ſing. fœm. à βαθὺς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, *profundo*, dat. ſing. contr. à βαθὺς, βαθεῖα, βαθὺ, et Ion. -έῃ, dat. ſing. f. g. à βαθεῖα, ας, et Ion. -ης. Hinc

Βάθειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -α, -ον, *profundus, altus*.

Βαθέως, adv. *profundè, altè, graviter*.

Βαθίων, comp. pro βαθύτερος, *profundior*: et

Βάθιστος, ſuperl. pro βαθύτατος, *profundiſſimus*, τοῦ βαθὺς, *profundus*.

Βαθμηδὸν, *gradatim:* adv. et

Βαθμὶς, ἴδος, ἡ, *gradus, basis;* et

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus, limen; gradus dignitatis, statio pœnitentium.* Th. βαίνω, ω, *vado, gradior.*

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas, altitudo, gurges, cavitas, locus intimus; fundus.*

Βάθρον, ου, τὸ, *gradus, scala, basis; scamnum, subsellium:* à βαίνω, *eo.*

Βαθύγλωσσος ου, ὁ ϗ ἡ, *eloquens:* ex βαθὺς, et γλῶσσα, *lingua.*

Βαθυδίνης, ου, ὁ ϗ ἡ, *vortices profundos habens;* ex βαθὺς, (quod à βάθος,) et δίνη, *aquarum vortex.*

Βαθύδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gloriosissimus, celeberrimus:* qu. βαθεῖαν, ἤγουν μέγιστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latè,* vel *profundè, cinctus:* ex βαθὺς, et ζώνη, *zona, cingulum.*

Βαθύκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet:* ex βαθὺς, et κλῆρος, *hæreditas.*

Βαθύκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundum sinum habens, magnos sinus habens, de veste:* qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui profunda præcipitia habet,* ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνὸς, *præcipitium.*

Βαθυκρηπὶς, ἶδος, ἡ, *profundum fundamentum habens:* ex βαθὺς, et κρηπὶς, *fundamentum.*

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *habens undas profundas:* ex βαθὺς, et κῦμα, *unda.*

Βαθύλειμος, ου, ὁ ϗ ἡ, et βαθυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *læta pascua habens:* ex βαθὺς, et λειμὼν, *pratum.*

Βαθύμαλλος, ου, ὁ, *qui profundam, densamque lanam habet, villosus.* Th. μαλλὸς, *lana promissa, villus.*

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus,* ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τουτ' ἐστὶ βουλὴν, ἔχων.

Βαθὺν, *profundum,* acc. sing. masc. et

Βάθυνος, ου, ὁ, *fovea:* item

Βάθυνσις, εως, ἡ, *excavatio:* ϗ

Βαθύνω, *excavo:* f. υνῶ. p. γκα. p. pass. βεβάθυμμαι, et Att. βεβάθυσμαι. Omnia à βάθος, *profunditas.*

Βαθυπέδιος, ια, ον, vel ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui profundum campum seu planitiem habet.* Ac proindè *ferax;* ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et βαθύπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prædives, opulentus.* Th. πλοῦτος, *divitiæ, Plutus.*

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet:* ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

* Βαθύπρῳροι, αι, αἱ, scil. νῆες, *profundæ naves.*

* Βαθυπώγων, ὁ, sc. ἀνὴρ, *vir prolixa barbâ.*

Βαθυῤῥέεται, gen. sing. Æol. pro βαθυῤῥέοντος, à

Βαθυῤῥέτης, ου, ὁ, *profundè fluens:* ex βαθὺς, et ῥέω, *fluo.*

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, *radicis profunditas:* et

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altas radices habens, altè radicatus:* ex βαθὺς, et ῥίζα, *radix, stirps.*

• Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um, altus, longus et extremus; crassus, plenus; densus, gravis, promissus; ingens, amplus:* in gen. sing. βαθέος, είας, έος, dat. sing. βαθεῖ, ῷ, in comp. , χγ

Βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων. superl. βαθύτατος et βάθιστος. Th. βάθος, *profunditas.*

Βαθύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus:* ex βαθὺς, et σκιά, *umbra.*

Βαθύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundum habens pectus:* ὁ βαθὺ στέρνον, ἤτοι στῆθος, ἔχων.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altè,* vel *molliter, stratus:* ex βαθὺς, et στρώννυμι, *sterno.*

Βαθύσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundos habens juncos, juncis obsitus, juncosus:* à βαθὺς, et σχοῖνος, ὁ, et aliquando ἡ, *juncus.*

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas.* Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, *callidus, prudens, profunda mente præditus;* ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundè sonans, sonorus, cui vox est gravis.*

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, *qui densam habet cæsariem:* ex βαθὺς, et χαίτη, *coma, cæsaries.*

Βαθύχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profunda habens labia:* ex βαθὺς, et χεῖλος, *labium.*

Βαῖεν, per Syncop. et Ion. pro βαίησαν, *iverint:* 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην à βαίνω, seu potius, βῆμι, *eo;* q. v.

Βαῖνε, 3 sing. imperf. ind. act. Ion. *ibat:* ab eod.

Βάϊνος, η, ον, vel ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *è palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens.* Th. βαΐς.

ΒΑΊΝΩ, et βῆμι, intransitivè, *eo, vado, gradior, incedo; abeo; coëo, ineo, de animalibus:* f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα. a. 2. ind. act. ἔβην. a. 2. imperat. act. βῆθι, pro quo βᾶ, et βάθι. a. 2. opt. act. βαίην. a. 2. part. act. βὰς. perf. ind. pass. βέβημαι, βέβαμαι, et βέβασμαι.

Βαΐον, vide in βαΐς, infrà.

Βαιὸν, *paulispèr, parum:* adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ὸς, ὰ, ὸν, *parvus, modicus, unus, paucus.*

Βαϊοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *palmifer; solemnitas olivarum.*

ΒΑΙ"Σ, ἡ, seu βαΐον, ου τὸ, *ramus,* propriè *palmæ;* παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.

ΒΑΙ"ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, *pellis, indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, et pastoralis; membrana in quâ scribitur:* et βαίτη, Dor. pro διφθέρα, q. v.

ΒΑΙΩ'Ν, ὄνος, ὁ, *piscis quidam gobio similis:* quod à βαιὸς, qui parvi pretii. item *mensura apud Alexandrinos,* Hesych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, *semen raphani,* id est, *brassicæ.*

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, et mulierosus:* item *eunuchus, exsectus, eviratus.*

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, seu βάκχαρις, εως, ἡ, *baccar, herba odorata.*

ΒΑ'ΚΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, *baculus, scipio:* item

Βακτήριον, ου, τὸ, et

Βάκτρον, ου, τὸ, idem qu. à βάω, *eo,* vel *ire facio.*

Βακχεῖον, ου, τὸ, *templum Bacchi:* et

Βακχεῖος, ου, ὁ, *Bacchius, pes Poeticus ex syllabâ brevi, et duabus longis:* sic dictus quòd hymnis in Bacchum sit frequentissimus: item -εῖος, -εῖα, -εῖον, *furore Bacchico adflatus; Bacchus, ad Bacchum pertinens.*

Βακχεύματα, των, τὰ, *Bacchanalia:* et

Βακχεύω, f. εύσω, et Βακχιάω, f. ήσω, *Orgia celebro, debacchor; insanio:* et

Βακχεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *furiosus sum:* et

Βακχεία, ας, ἡ, *debacchatio, insania:* omnia à

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, *furore percitus, Bacchus, Deus vini; Orgia celebrans; coronæ quoddam genus.* Βάκχη, ης, ἡ. *furore percita, Bacchi sacerdos:* qu. à βάζω, *loquor:* quia loquax ebrietas: vel ἐκ τοῦ βάζειν, signif. φλυαρεῖν, ut sit Βάκχος, *qui furore agitatus, nugas multas deblaterat.*

Βαλαάμ, ὁ, nomen arioli. Hebr. *vetustas populi.*

Βαλὰκ, ὁ, nom. regis, ἄκλιτον. Hebr. *exinaniens.*

Βαλανάγρα, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *clavis:* ex βάλανος, *pessulus,* et ἄγρα, *captura.*

ΒΑΛΑΝΕΙ"ΟΝ, ου, τὸ, *BALNEUM.*

Βαλανεὺς, έος, vel έως, βαλανεύτης, ου, et βαλανίτης, ου, ὁ, *balneator, curiosè res alienas inquirens.*

Βαλανηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui glandes edit, et iis vescitur:* ex βάλανος, *glans,* et φάγω, *comedo.*

Βαλανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *palmulas*

ferens, glandifer: ex βάλανος, *glans*, et φέρω, *fero*.

Βαλανίζω, *glandes excutio*, f. ίσω, p. ικα. Th. βάλανος, *glans*.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix*: et

Βαλάνισσα, ης, ἡ, idem. Th. βαλανεῖον, *balneum*.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *glans, quercûs fructus; obex, pessulus; arbor quædam, animal aquatile; extrema pars penis, species medicamenti*. qu. à βάλλω, *immitto*.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu βαλλάντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus*: qu. à βάλλειν ἐντὸς.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur zonarum*: item *sector crumenarum, saccularius*: ex βαλάντιον, et τέμνω, *seco*.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos mali silvestris Punici*.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ίδος, ἡ, *repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur: carceris initium*.

Βάλε, 2. sing. impert. a. 2. act. βάλεν, *dimisit, projecit*, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. βαλεῖν, a. 2. inf. act. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω, q. v.

Βαλέειν, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. βάλετον, 2. dual. Ion. a. 2. ind. act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. m. à βάλλω, *jacio*.

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάλῃαι, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, vel ίος, ία, ίον, *varius, maculosus*: item *celer, velox, rapidus*; à βάλλω. Est et βάλιος, *orbus oculis*.

Βάλλ' et βάλλε, *jaciebat*: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔβαλλε à βάλλω, q. v.

Βάλλεαι, *inducis*, Ion. pro βάλλῃ, 2. sing. præs. ind. m. vel pass. et

Βάλλεο pro βάλλου, Ion. 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ejusd.

Βαλλέσκετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

Βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. act. n. g. verbi βάλλω, *jacio*.

Βάλλησα, *jeci*, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, quod à verbo inusitat. βαλλέω, f. ήσω, pro βάλλω, f. αλῶ.

Βαλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tripudio, crura jacto*; qu. à βάω, *eo*, vel *ire facio*; et ἄλλομαι, *salio*.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium*: à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, ferio, saucio, attingo, projicio; emitto, immitto; trado, condo, flecto*: imperf. ind. act. ἔβαλλον. f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλοῦσι. perf. act. βέβληκα. a. 2. ind. act. ἔβαλον. a. 2. imperat. act. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ. præs. ind. pass. βάλλομαι, *abjicior*: perf. pass. βέβλημαι. plusq. perf. ind. pass. ἐβεβλήμην, εο, το. a. 1. ind. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. pass. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. ind. m. βέβολα. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΛΩ'ΤΗ, ῆς, ἡ, *marrubium nigrum*.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. Βάλοιο, 3. sing. a. 2. opt. m.

Βάλον, Ion pro ἔβαλον, a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω, *jacio*.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALSAMUM*.

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. Et

Βαλὼν, a. 2. part. act. à βάλλω, *jacio*.

Βάλωμαι, a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Βάμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, *gressus*. Th. βαίνω, *eo*.

Βάμμα, *tinctura*, Dor. pro βάμμα, q. v. ex βάπτω, *tingo*.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, p. αγκα, *inarticulatè loquor, balbutio*: item *dentes quatio præ metu*: q. à Βᾶ, q. v. Hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *tremo labiis, strideo*. Et

Βαμβάλω, f. αλῶ, p. αλκα, id. signific.

Βᾶμεν, βᾶμες, *eamus*, Dor. pro βῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, acetum, salsamentum*: à. 1. sing. p. ind. pass. verbi βάπτω, *tingo*.

Βᾶν, *iverunt*, Ion. et per Syncop. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, *eo*.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis, et illiberalis; ars mechanica*.

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, *illiberalis, mechanicus*: ex seq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *sedentarius, ineptè magnificus; trivialis, vilis, negligens*; prop. *artifex mechanicus, et illiberalis, qui manibus suis sibi victum quærit*: præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt, qu. ex βαῦνον αὔω, qui *fornacem incendit*.

Βάντες, *conscendentes*, nom. pl. a. 2. part. act. mas. gen. à βὰς, βάντος, par. ab a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo*.

Βάξις, εως, ἡ, *fama, sermo; oraculum*: à βάζω, *loquor*.

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, *baptizo, mergo, abluo, lavo*: f. ίσω, p. βεβάπτικα. a. 1. ind. act. ἐβάπτισα. imperf. ind. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο, p. ind. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. ind. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. ind. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. 2. sing. βάπτισαι. a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero*. Th. βάπτω, *mergo*. Angl. BAPTISE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *immersio, tinctio, baptisma*. Angl. BAPTISM.

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, *baptismus, lotio*: et

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, *qui immergit, baptista*: et Angl. BAPTIST.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum; baptisterium, locus, ubi baptismus peragitur*: à βαπτίζω, quod à βάπτω. Angl. BAPTISTARY.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, aliquo colore infectus, medicatus*; subs. gemma quædam: à

ΒΑ'ΠΤΩ, *mergo, intingo, lavo, haurio, hauriendo impleo; pereo, de navi*, in pass. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ind. act. ἔβαφον. perf. ind. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται. f. 2. ind. act. βαφῶ, εῖς, εῖ.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Lat. *filius patris*. Ex Hebr. בר, *filius*, et א א, *pater*.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *fossa profunda, barathrum; exitium, pernicies*: Atticè βέρεθρον, propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, *barathro similis, voraginosus*: à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. Lat. interpret. *benedicens Domino*.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor*. Et

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, ῦ, *barbaricus*. Et

Βαρβαρικῶς, *barbarè, barbaricè*, adv. Item

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, *barbarismus*, idioma barbaricum. Angl. BARBARISM.

Βαρβαριστὶ, *more barbarorum*, adv. Omnia à

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *barbarus, pronuntiatione insuavi et peregrinâ utens; ineruditus, imperitus; agrestis, non Græcus; extraneus*.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *barbarum vocem habens, rudis in voce*: à βάρβαρος, et φωνὴ, *vox*.

Βαρβαρόω, f. ώσω, p. ωκα, *ferum facio, barbarum reddo; barbarorum potestati subjicio*: βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. act. βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι, 2 Macchab. xiii. ver. 9. *mente effrenatus*.

Βαρβάρως, adv. *barbarè.*

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, *barbitum pulso, barbito cano:* à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus,* vel *barbitum;* instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, *tardissimus,* superlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος, compar. βράσσων, ὁ & ἡ, Poët. pro βραδίων, et βραδύτερος, *tardior:* à βραδὺς, *tardus.*

Βαρέα, *graviter,* adv. vel Ion. pro βαρεῖα, fœm. à βαρὺς, *gravis.*

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e.* Th. βάρος, *onus.*

Βαρείσθω, *gravetur,* 3. sing. præs. imperat. pass. contr. à

Βαρέω, *gravo, onero,* f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ind. act. ἐβάρησα. p. ind. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος, *onus.*

Βαρέως, adv. *graviter, molestè:* ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. Lat. interpret. *filius haurientis aquas.*

Βαριησοῦς, οῦ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jesu.*

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita et regia;* propriè, *quodvis ædificium,* οἰκοδόμημα, respondetque, Lat. *mœnia.* Deindè, *murus, porticus, sphæra.* Hinc Angl. BARGE.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr. *filius Jonæ.*

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, nom. viri Syr. *filius consolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, molestia: auctoritas, gravitas; opes, potestas:* qu. βίᾳ αἴρεται. Angl. TO BEAR, et BURDEN.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, nom. viri Syr. *filius quietis.*

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi.*

Βαρύβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *graviter fremens, perstrepens, horrisonus:* ex βαρὺς, *gravis,* et βρόμος, *strepitus.*

Βαρύγδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Ion. gen. οιο, *graviter sonans;* à βαρὺς, *gravis,* et δοῦπος, *sonitus.*

Βαρύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus lingua gravis est, maledicus:* ex βαρὺς, *gravis,* et γλῶσσα, *lingua.*

Βαρυγούνατος, idem ac βαρύγουνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravia* seu *infirma genua habens, tardus:* ex βαρὺς, *gravis,* et γόνυ, *genu.*

Βαρυδάκρυς, υος, et Βαρυδάκρυος, ου, ὁ & ἡ, *luctuosus; graviter lacrymans:* ex βαρὺς, *gravis,* et δάκρυ, *lacryma.*

* Βαρυηχὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *gravisonus.*

Βαρύθει, *gravatur,* 3. sing. præs. ind. act. a βαρύθω, f. ύσω, *gravis sum;* idem quod βαρύνομαι, f. 1. m. ῦμαι, *gravor:* à βαρὺς, Th. βάρος, *onus.*

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, *irascor; mœstus sum.* Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas* vel *abjectio animi.* Item

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animo ferox, animo abjectus.* Et

Βαρυθύμως, *iratè, ægrè, gravato animo;* adv. Omnia ex βαρὺς, *gravis,* et θυμὸς, *animus.*

Βαρύκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravem strepitum edens:* ex βαρὺς, et κόμπος, *sonitus.*

Βαρύκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravistrepus, graviter fremens:* ex βαρὺς, et κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono.* Th. τύπτω, *verbero.*

Βαρυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς, et λόγος, *oratio.* Th. λέγω, *dico.*

Βαρυμάνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *iracundus:* ex βαρὺς, et μανία, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Βάρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à

Βαρύνω, *gravo, premo; molestiâ adficio:* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. βάρυνε. f. υνῶ. p. βεβάρυγκα. a. 1. ind. pass. ἐβαρύνθην. a. 1. sub. pass. βαρυνθῶ à βαρὺς, quod à βάρος, *onus.*

Βαρυόπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, ὁ, *gravisonus, gravem vocem habens:* Jovis Epithet. à βαρὺς, et ὄψ, ὀπὸς, *vox.*

Βαρυπνείοντας, *graviter flantes,* acc. pl. mas. part. præs. act. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, *onus,* et πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro.*

• Βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis, e:* in acc. βαρὺν. comp. βαρύτερος. superl. βαρύτατος. Th. βάρος. •

Βαρυστενάχω, f. ξω, p. χα, *graviter gemo:* à βαρὺς et στενάχω, -άζω, f. ξω, p. χα, *gemo;* à στενὸς, *angustus,* q. v.

Βαρύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *graviter suspirans, infelix, luctuosus:* ab eod.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët. pro δυστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *infelix, miser, qui graves calamitates fert:* à βαρὺς et συμφορά, *calamitas;* quod ex σὺν et φέρω, *porto, fero.*

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gravem edit strepitum, gravistrepus:* ex βαρὺς et σφάραγος, *sonus, stridor, strepitus.*

Βαρύτεροι, οἱ, nom. pl. mas. *morosiores:* compar. à βαρὺς, q. v.

Βαρύτης, ητος, ἡ, *gravitas; odiosa morum sævitas.* Th. βάρος, *onus.*

Βαρύτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pretiosus,* qu. *gravis pretii,* quod olim æs appenderetur: ex βαρὺς et τιμὴ, *pretium;* quod à τίω, *honoro.*

Βαρυτονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *gravi tono profero.* Item

Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravitonus.* Item

Βαρυτόνως, *gravi tono,* adv. ex βαρὺς et τόνος, *tonus, accentus;* quod à τείνω, *tendo.*

Βαρύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui gravem sonum habet, gravisonus:* ex βαρὺς et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gravis, onustus:* ex βαρὺς et φόρτος, *onus.*

Βὰς, βάντος, *qui ivit, ingressus,* in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. à βῆμι, vel βαίνω, *eo,* q. v.

Βᾶσαν, *insistentem,* a. 2. part. act. acc. sing. fœm. in masc. nominat. βὰς ab eod. q. v.

Βασανίζω, *exploro, examino, adfligo quocunque modo; torqueo, tento aliquem; excrucio* ad eruendam veritatem: f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. 1. ind. act. ἐβασάνισα. a. 1. sub. act. βασανίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. βασανίσαι. præt. ind. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. ind. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, *explorator, tortor.* Et

Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, *quæstio, tormenta, cruciatus:* à pr. ind. pass. verbi βασανίζω, q. v.

Βασανιοῦται, i. e. διελέγχεται, aut διακρίνεται, seu βασανίζεται, à βασανιόω, f. ώσω, p. ωκα, id. qu. βασανίζω, q. v.

ΒΑ'ΣΑΝΟΣ, ου, ἡ, *lapis quo probatur aurum; lapis Lydius; probatio, inquisitio per tormentum, cruciatus quivis,* &c.

Βασεῦμαι, *ibo,* Dor. et Æol. pro βήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. verbi βῆμι, vel βαίνω, *eo,* q. v.

Βασεῦνται, Dor. et Æol. pro βήσονται, *progredientur,* 3. pl. f. 1. ind. m. à βῆμι, vel βαίνω, f. 1. ind. m. βήσομαι, *ibo.*

Βασιλεία, ας, ἡ, *regnum, diadema.* Et

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, *regia domus, regia:* pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, *regum palatia.* Et

Βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *regalis.*

Βασίλευε, *regna,* præs. imperat. act. 2. sing. βασιλευέμεν, præs. inf.

act. Ion. pro βασιλεύειν à βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, &c.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έος, Att. έως, Poët. et Ion. ῆος, ὁ, rex; qu. βάσις λαῶ, id est, λαοῦ, fulcimentum populi; βασίλεια, ας, ἡ, regina.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, compar. augustior, regno dignior; et in superl. βασιλεύτατος, regno dignissimus, inter reges primus: à βασιλεύς, rex.

Βασιλεύω, regno, impero, sum rex; regnum adipiscor; regnum creo, f. εύσω, p. βεβασίλευκα a. 1. ind. act. ἐβασίλευσα a. 1. inf. act. βασιλεῦσαι ab eod.

• Βασιλίζω, f. ίσω, regis partes sequor, -ίζομαι f. 1. m. ίσομαι, regem ago, regio more ago; regiam potestatem affecto, &c.

Βασιλῆϊ, regi, Ion. pro βασιλεῖ, dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. et Poët. pro έος à βασιλεύς, rex, q. v.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, regia, palatium, pro βασίλειον, ου, τὸ, Poëticâ Dialysi: ab eod.

Βασιληΐς, ΐδος, ἡ, regia; quod à βασιλεὺς, per Dialysin. Ion. βασιλῆος ab eod. Th.

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, a, um: à βασιλεύς, rex, q. v. Hinc

Βασιλικῶς, augustè, regalitèr, adv. posit. undè βασιλικώτερον, augustiùs, comparat. et βασιλικώτατα, augustissimè, superl.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; item avicula quædam, serpens, stella in corde leonis. Angl. BASILISK, sic dictus. Th. βασιλεύς, rex.

Βασιλίς, ίδος, et βασίλισσα, ης, ἡ, regina: ab eod. q. v.

• Βάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui patet, qui potest audiri, pervius, accessibilis, accessus, stabilis, fixus, firmus: à

Βάσις, εως, ἡ, basis, gressus, gradus; pes, planta pedis; fulcimentum, vestigium; locus in quo pes figi potest: à βαίνω, eo, p. ind. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α breve. Hinc Angl. BASE.

Βάσκ', pro ἴθι, vade, accelera, 2. sing. præs. imp. act. à βάσκω, vado, Poët. pro βαίνω, eo, vado: ab inus. βάω, ire facio.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, FASCINO, invideo; criminor; reprehendo, indignor, f. ανῶ, p. γκα a. 1. ind. act. ἐβάσκηνα a. 2. ind. act. ἐβάσκανον qu. à φάσκω κακά, dico horrenda, vel qu. βασκαίνω, i. e. φάεσι καίνω, h. e. oculis interficio.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, fascinatio; obtrectatio, odium; calumnia, et

Βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidus, malignus, fascinans, obtrectator; invisus, nefarius; et undè

Βασκάνως, invidè, adv. à βασκαίνω, q. v.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, vado, eo.

Βασεῦνται, pro βήσονται, gradientur; 3. pl. f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. à βασεῦμαι, f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. verbi βαίνω, eo, vado.

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, concavitas.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, sive βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus; item Bacchi nutrix, Baccha; meretrix, et vulpes.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, porto, bajulo, examino, exporto; libro, sustineo, è medio tollo, deleo, sepelio, f. σω, et Dor. βαστάξω, p. βεβάσταχα a. 1. ind. act. ἐβάστασα a. 1. inf. act. βαστάσαι a. 1. part. act. βαστάσας, αντος, quasi à βάω et τάω, q. v.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν, 1. pl. præs. subj. act. verbi βήσω, quod à futuro formatum est. Th. βαίνω, eo.

Βαταλίζεσθαι, præs. inf. med. turpitèr et effœminatè vivere; Prov. à sequente.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, mulierosus, effœminatus, cinædus; à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, ου, pro πατάνιον, ου, τὸ, parva patina, patella; dim. à πατάνη, ης, ἡ, patina, q. v. Delphorum est β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, ite, 2. pl. a. 2. imperat. act. à βῆθι, quod ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, seu βῆμι, vado, eo.

Βατεύω, f. εύσω, coëo, de animalium coitu venereo dicitur: undè βατεύειν, maribus, et βατεῖσθαι fœminis tribuitur; per sync. βατεῖν, et βατεῖσθαι, et βατιοῦνται, pro βατεύονται, qu. à βατέω, ῶ, f. ήσω, idem; calco, pro πατέω, q. v.

Βάτην, duo iverunt, Ion. et Dor. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην et βάτην, pro ἔβησαν, iverunt, in 3. pl. a. 2. ind. act. à βαίνω, seu βῆμι, vado, eo.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; item meta, limen: undè

Βατήριος, ία, ιον, scansorius: à βαίνω, vado, eo.

Βατία, ας, ἡ, idem, ac βάτος, ου, ἡ, rubus, q. v.

Βατιάκη, ης, ἡ, poculi genus.

• ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, rubus, sentis; qu. ἄβατος, inaccessus, vel à βία, vis, et ἄτω, lædo; quod violenter lædat.

Βάτος, ου, ὁ, batus, nomen mensuræ liquidorum, à Hebr. בת.

Βατὸς, ἡ, ὸν, verò pervius, accessu facilis.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum et murium pugna, titulus carminis Homero tributi: à βάτραχος, rana, μῦς, mus, et μάχη, pugna; quod à μάχομαι, pugno.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, rana, Ion. βότραχος, quasi à βοᾶν τραχέως. Est et tumor sub linguâ, maximè pueros infestans.

Βατταρίζω, f. ίσω, p. ικα, garrio, balbutio; idem et ab eod. ac

Βαττολογέω, garrio, loquax, verbosus sum; deblatero, nugor; item balbutio, linguâ titubo et hæsito, f. ήσω, p. βεβαττολόγηκα a. 1. ind. act. ἐβαττολόγησα 2. pl. a. 1. sub. act. βαττολογήσητε, et

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis verborum repetitio, loquacitas; cui opp. λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Laconismus, breviloquentia; item titubatio in loquendo: à λόγος, et sequente.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, Battus, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit: item, Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebriùs iterabat. Hinc

ΒΑΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, nana, fœmina pusilla; quia βαιά.

Βάτω, veniat, 3. sing. a. 2. act. imperat. βάθι, βάτω, pro βῆθι, βήτω ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, seu βῆμι, q. v.

ΒΑΥΒΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, dormio; item sopio: à Βαυβὼ, όος, contract. οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, p. χα, latro, as; fictum à canum latratu; βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλία, ας, ἡ, et

Βαυκάλιον, ου, τὸ, patera, vas vinarium, vas angusti oris.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, jucundus, delicatus; βαύκαλος, ἡ, ὸν, idem.

ΒΑ'ΝΟΣ, οῦ, ὁ, fornax, caminus: qu. ab αὔω, uro.

Βαΰσδειν, Dor. pro βαΰζειν, latrare. Vide βαΰζω, latro.

Βαφεὺς, έος, ὁ, tinctor, et

Βαφὴ, ῆς, ἡ, immersio; item tinctura, macula, color: à βάπτω, mergo.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. et βάψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à βάπτω, intingo.

Βάω, inusit. f. βήσω, p. βέβηκα p. ind. med. βέβαα, ire, vel venire, facio, transitivè: unde βῆμι, βαίνω, eo, vado.

ΒΔΑ'ΛΛΩ, mulgeo, sugo, f. αλῶ, p. ἔβδαλκα. Dicitur et βδέλλω, f. ελῶ, p. ἔβδελκα, id. undè

Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, sanguisuga, Prov. xxx. 15.

Βδέλλιον, ου, τὸ, et βδέλλα, ης, ἡ, arbor quædam Arabica, et lachryma ejus.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, et βδελυγμὸς, ῦ, ὁ, *abominatio, res exsecranda;* item *fœtor:* à βδελύσσομαι, *exsecror.* Th. βδέω, *pedo.*

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *exsecrabilis, abominabilis, e,* ut et

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *protervus, flagitiosus, impurus, scelestus:* ab eod.

Βδελύσσομαι, et -ύττομαι, *abominor, exsecror, detestor,* prop. *ob fœtorem; exhorreo, fastidio,* f. ξομαι, p. ἐβδέλυγμαι a. 1. ind. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατω· à

ΒΔΕ'Ω, f. έσω et ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto; fœteo, puteo.*

Βδόλος, ου, ὁ, *flatus ventris;* item *crepitus; fœtor gravis,* ut extinctæ lucernæ. Th. βδέω.

Βέβαα, *ivi,* 1. sing. perf. ind. act. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, et η in α mutato; et in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι à βαίνω, *eo.* Alii volunt esse 1. sing. perf. ind. m. βέβαα à βάω, *ire facio,* q. v.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *stabilis, firmus:* qu. à βέβαα· comparat. βεβαιότερος, et in f. g. βεβαιοτέρα. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas.*

Βεβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo; fidem facio, adfirmo,* f. ώσω, p. βεβεβαίωκα· a. 1. ind. act. ἐβεβαίωσα· præs. inf. pass. βεβαιοῦσθαι -ῦσθαι perf. ind. pass. βεβεβαίωμαι a. 1. ind. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus.*

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò,* et

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio:* ab eod. q. v.

Βέβαμεν, *ivimus,* per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. indic. act. verbi βαίνω, *eo;* at βεβάμεν est perf. inf. m. Poët. pro βεβαέναι à βέβαα, perf. ind. m. verbi βαίνω, à βάω, *ire facio,* q. v.

Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω, *eo, vado,* q. v.

Βέβαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profanus,* Dor. pro βέβηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Βεβαρημένος, η, ον, *granatus, a, um,* perf. part. pass. à βαρέω, *gravo.* Th. βάρος, *onus.*

Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, q. v.

Βέβασαν, *ingressi erant,* Ion. et Dor. et per Sync. pro ἐβεβάκεσαν, et hoc pro ἐβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. à βαίνω, *eo,* perf. ind. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα.

Βέβαφα, *tinxi,* perf. ind. act. à βάπτω, *intingo,* q. v.

Βεβὼς, ῶτος, ὁ, *stans,* perf. part. act. Dor. et per Sync. pro βεβηκὼς· à βαίνω, *eo, vado,* vel perf. part. med. à βέβαα, perf. ind. med. verbi βαίνω, *eo,* à βάω, *ire facio,* q. vide.

Βέβηκα, *ivi,* perf. ind. act. βεβήκειν, pl. perf. indic. act. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. verbi, q. v.

Βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus, non initiatus.* Th. βηλὸς, *limen domûs.*

Βεβηλόω, *profano, contamino,* f. ώσω, p. βεβεβήλωκα a. 1. ind. act. ἐβεβήλωσα· ab eod. Th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio.*

* Βεβιασμένως, adv. *coactè, invitè:* à βιάζω, *cogo.*

Βεβίηκα, *vim intuli,* perf. ind. act. à βιάω, q. v. et perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus.* Th. βία, *vis.*

Βεβίωμαι, 1. sing. perf. ind. pass. et in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta est,* impers. βεβιωμένος, *vivendo peractus,* perf. part. pass. à βιόω, *vivo,* q. v. Th. βίος, *vita.*

Βέβλαβα, *nocui,* p. ind. m. verbi βλάπτω, *noceo,* q. v.

Βέβλαμμαι, *offensus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. βεβλαμμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βεβλάστηκα, *pullulavi,* 1. sing. perf. ind. act. à βλαστάνω, q. v.

Βέβλαφα, perf. ind. act. à βλάπτω, *noceo,* q. v.

Βέβλησαι, 2. sing. p. ind. pass. *vulneratus es,* Ion. pro βεβλῆσαι à perf. ind. pass. βέβλημαι, σαι, ται, verbi βάλλω, *jacio.*

Βεβλήαται, Ion pro βέβληνται, 3. pl. perf. ind. pass. βεβλήατο, augmento neglecto, et Ion. pro ἐβέβληντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Βέβληκα, *jaculatus sum,* perf. ind. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. et

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. undè βεβλημένος, part. perf. pass. βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, *jacio,* q. v.

Βεβοήαται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. ind. pass. à βοάω, *clamo,* q. v.

Βεβολήαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. et Pleon. τῦ ο, pro βέβληνται· à βάλλω. Sed

Βεβολήατο, *ejecti erant,* 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et abjecto augmento pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλομαι, undè 3. pl. Ion. βέβλειντο, et interjecto ο, βεβόληντο, et Ion. abjecto augmento ἐ, βεβολήατο. Alii à βολέω, f. ήσω, inusitato pro βάλλω, *jacio,* derivari malunt.

Βεβολημένος, *agitatus,* pro βεβλημένος, p. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio,* q. v.

Βέβουλα, *volui,* p. ind. med. verbi βούλομαι, q. v.

Βεβούλευμαι, *deliberavi,* perf. ind. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. infin. pass. verbi βουλεύω, *consulto.* Th. βουλὴ, *consilium.*

ΒΕΒΡΑ'Σ, et βεμβρὰς, άδος, ὁ, Att. pro μεμβρὰς, quæ species *aphuæ,* piscis; in nom. pl. βεβράδες, ῶν, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. et part. βεβρεγμένος, *madidus:* à βρέχω, *rigo,* q. v.

Βεβρίμηκα, *strepui,* 1. sing. p. ind. act. à βρίμω, *fremo,* q. v.

Βέβρηκες, ων, *pars illa, quæ inter maxillas est.*

Βέβριθα, *gravis fui,* 1. sing. perf. ind. med. verbi βρίθω, q. v. perf. part. med. βεβριθὼς, et in fœm. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus,* perf. part. pass. à βρίθω, f. σω, *sum gravis,* q. vide.

Βέβροχα, 1. sing. p. ind. m. vel Att. pro βέβρεχα, 1. sing. perf. ind. act. à βρέχω, f. ξω, *irrigo,* vide.

Βέβρυχα, *fremui,* 1. sing. p. ind. act. vel med. verbi βρύχω, f. ξω, *strideo,* q. v.

Βεβρώθοις, *comederes,* 2. sing. opt. præs. act. verbi βεβρώθω, f. ώσω, *comedo, depasco.* Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις, 2. sing. opt. perf. act. à βρώσκω, f. ώσω, p. βέβρωκα, *comedo,* q. v.

Βέβρωκα, *comedi,* perf. indic. act. βεβρώκειν, plusq. perf. ind. act. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo,* f. βρώσω, q. v.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. act. ejusd. q. v.

Βέβωκα, vel βέβοκα, *pavi,* perf. ind. act. verbi βόσκω, ab inus. βόω, q. v.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβοημένος, *celebris, clarus,* perf. part. pass. à βοάω, f. ήσω, *boo, clamo,* q. vide. Alii à βόω, pro βόσκω, f. βόσω, vel βώσω, p. βέβοκα, vel βέβωκα, *pasco,* formant; sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. et Ion. pro βεβηκὼς, *progressus;* undè Att. βεβακὼς, et sublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. act. verbi βαίνω, *eo,* q. v. Alii, tamen, dicunt esse part. perf. med. contr. à βέβαα, q. v.

Βέδυ, *aqua,* Phrygibus.

Βεελζεβὺλ, ὁ, pro Βεελζεβὺβ, nomen idoli, indecl. Hebr. *Dominus muscarum.* Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βείη, *iret,* Ion. pro βῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, seu potiùs à βῆμι, conjug. sec. id. signif.

Βείομαι, *vivam,* pro βιώσομαι, Poët. f. 1. ind. med. rejectio σ, à verbo inus. βιῶ, f. βιώσω, *vivo.*

Βείω, ivero, Poët. pro βῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω· sic βείομεν, 1. pl. pro βῶμεν· à βαίνω, seu βῆμι, vado, eo.

Βεκκος, Phryges panem vocant bec et beccum.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, delirus, stupidus: item antiquus, quasi ante βεκκον, panem, et σελήνην, lunam.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, panis, Phrygum linguâ: item amens.

Βέλεα, tela, acc. pl. item.

Βελέεσσι, et βελέεσσιν, Ion. et Poët. pro βέλεσι, dat. pl. à βέλος, telum, q. v.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, telum, sagitta.

Βέλεσσιν, dat. pl. pro βέλεσι, Poët. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, Belial, nomen origine Heb. Lat. sine jugo, vel nequam.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, mala. Etymol. à βάλλω, q. v.

Βελλεροφόντης, ου, ὁ, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piscis: à seq.

ΒΕ'ΛΟΣ, έος, vel εος, τὸ, telum, jaculum, sagitta, et quicquid vulnerat; fulmen; ictus, et dolor ex ictu illatus: dat. pl. βελέεσσιν, Ion. et Poët. qu. à βάλλω, jacio.

Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela explodenda, vallum: item machina bellica, aries, balista: qu. à βελῶν στάσις.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior; Poët. pro βελτίων, q. v.

Βελτιόω, f. ώσω, p. ωκα, meliorem reddo: à

Βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. irreg. ab ἀγαθὸς, bonus, superl. βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus: hinc

Βέλτιστα, adv. optimè.

Βελτίω, acc. sing. nom. voc. vel acc. pl. à βελτίονα, eliso ν, οα, contr. ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βεμβικίζω, f. ίσω, p. ικα, in gyrum ago, velut turbonem, quo pueri ludunt; circumago, volvo. A

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus. Scribitur et βέμβιξ, ικος, ἡ, idem.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: dat. pl. Ion. βένθεσσι. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. filius dextræ.

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς

Βέομαι et βείομαι, vivam, 1. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro βιώσομαι, à verbo inus. βιόω, vivo.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, Indicâ linguâ concha, quæ uniones continet.

Βέρεθρον, Att. et per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ου, τὸ, barathrum, fossa, profunditas: παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro Βερονίκη, ἡ. Gr. afferens victoriam.

Βέροια, ας, ἡ, Berœa, nomen urbis, qu. βαρεῖα, ponderosa. Hinc

Βεροιαῖος, αία, αῖον, et Βεῤῥοαῖος, Beroënsis.

Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. pro Βερονίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba: alitèr dictamnus.

ΒΕΥ͂ΔΟΣ, έος, τὸ, vestis genus, varium aut purpureum.

ΒΗ', imitatio vocis ovium balantium; undè βήζω, clamo, βῆ, ut oves, balo; clamo.

Βῆ, ivit, pro ἔβη, Ion. 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἔβην, βῆς, iveris, 2. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βηκα, ων, τὰ, oves. Hes. Βηκία, τὰ, Hipp. à βή, q. v.

Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, nomen loci. Hebr. interpretat. domus transitûs.

Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ Hebr. Interpretatur Lat. domus afflictionis.

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piscinæ, domus beneficentiæ.

Βῆθι, vade, pro quo βῶ, et βάθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βηθλεὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. interpret. domus panis: vocatur et urbs Davidis.

Βηθσαϊδὰ et Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. domus piscationis.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. domus ficuum præcocium.

Βῆγος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, limen domûs, vel templi quod calcatur: q. à βάω et λᾶας, quod per limina sæpiùs eatur.

Βῆμα, ατος, τὸ, gressus, vestigium; item tribunal, suggestus; à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βαίνω, vel βῆμι, ascendo.

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. infinit. act. à βαίνω, vel βῆμι, vado, eo.

Βῆν, βῆς, βῆ, Ion. et Poët. sine augmento, pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. à βῆμι, vel βαίνω, eo, vado, q. v.

Βὴξ, βηχὸς, ἡ, tussis.

ΒΗ͂ΡΟΣ, birrus, vestis genus.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, beryllus gemma.

Βησάμενος, nom. sing. masc. a. 1. part. med. qui ascendit: à βαίνω a. 1. ind. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, iverunt: 3. pl. Ion. a. 1. vel. 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβησα, a. 1. vel. ἔβην, a. 2. ind. act. à βῆμι, vel βαίνω, eo, vado, q. v.

Βῆσε, imposuit: pro ἔβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab inusitat. βάω, f. βήσω, ire facio, q. v.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eodem, q. v.

Βήσετο, ascendebat: 3. sing. imperf. ind. m. Ion. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. ind. m. verbi βαίνω, transformatur in præs. undè ἐβησόμην, imperf. ind. med.

Βήσομαι, progrediar; f. 1. ind. m. verbi βαίνω, eo, vado.

Βήσομεν, 1. pl. f. 1 ind. vel per systolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, eo, seu βάω, ire facio, f. βήσω. a. 1. ind. act. ἔβησα.

ΒΗ͂ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi possumus; saltus, valles profluæ, convalles; reperitur et sing.

Βήσσῃς, vallibus, dat. pl. Ion. ab eodem.

Βησσήεις, εσσα, εν, gen. εντος, saltuosus: à βῆσσαι, q. v.

Βήσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, tussio: qu. à βία, vis, vel potius à βὴξ, q. v.

Βηταρμὸς, ῦ, ὁ, saltatio concinno gressu, seu ad sonum: et indè

Βητάρμων, ονος, ὁ, saltator ad sonum: qu. à βάω, ire facio, et ἄρω, apto, q. v.

Βήτην, duo vel ambo iverunt, Poët. et Ion. pro ἐβήτην. 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην, à βαίνω, eo, q. v.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; violentia, contumelia, injuria: βίαι, pl. Hom. μετὰ βίας, cum vi.

Βιάζεο, urge: Ion. pro βιάζου, 2. sing. præs. imperat. m. et

Βιάζευ, 2. sing. imperat. præs. m. Dor. pro βιάζου, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ind. med. ἐβιασάμην, in mediâ formâ, idem ac βιάω, et βιάζω at frequentiùs apud oratores, vim affero, opprimo, vi efficio, cogo; item nitor, et stupror: passivè, opprimor, urgeor, cogor; à

Βιάζω, vim affero, urgeo; f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, vis.

Βίαιος, αία, αιον, et βίαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, violentus, a, um, item injurius, et coactus; et βιαιότερος, comp. ab eodem.

Βιαίως, adv. et βίᾳ, adverbialitèr

violentèr, cum vi; à βίαιος, quod à βία, *vis.*

Βιᾶσθαι, *cogere, vim afferre:* præſ inf. med à βιάομαι, quod ab. eod.

Βιάσθω, *urgeat, vim inferat;* 3. ſing. præſ. imperat. m. contr. βιάω, -ῶ, βιαζέσθω, -ᾶσθω, à βιάζομαι, quod vide.

Βιαστὴς, ῦ, ὁ, *qui vim infert, latro, violator:* Matt. xi. 12 Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, *fortis, ſtrenuus,* Dor. apud Pind. pro βιατὴς, ῦ, ὁ, idem, ab eodem, q. v

Βιάω, -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, et ηκα, Ion. et Poët. hinc perf. ind. paſſ. βεβίημαι, et part. βεβιημένος, *coactus.*

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, *ire* vel *venire facio, vi admoveo, admitto, ineo.* Th. βαίνω, *eo, vado.*

Βιβὰς, άντος, *gradiens, aſcendens,* præſ. part. act. à βίβημι, loco βῆμι, vel part. a. 2. act. pro βὰς, ab eodem, q. v.

Βιβάω, -άζω, et βίβημι, *gradior, incedo,* Poët. pro βαίνω, *eo;* f. άσω, in compoſ. βιβῶ, et f. 1. m. άσομαι. a. 1. ind. act. ἐβίβασα. part. præſ. act. βιβῶν, -άζων, et βιβὰς. præſ. ind. paſſ. βιβάζομαι, *ineor.* a. 1. ind. paſſ. ἐβιβάσθην. f. 1. med. βιβάσομαι. a. 1. ind. m. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, βιβλάριον, et βιβλίδιον, ῦ, τὸ, *libellulus, codicillus; duo priora contemptum habent.* Th. βίβλος, *liber.*

Βιβλία, ων, τὰ, pl. *Biblia, Scriptura ſacra:* à

Βιβλίον, ῦ, τὸ, *liber, ſcheda.* Th. βίβλος, *liber.*

Βίβλινος, ίνη, ινον, *Biblinus;* natus in Biblinis montibus Thraciæ; *chartaceus.* Βίβλινος, οἶνος, *vinum Biblinum:* à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, *librorum ſcriptio:* et

Βιβλιογράφος, ῦ, ὁ, ϗ ἡ, *librorum ſcriptor, librarius:* à βιβλίον, quod à βίβλος et γραφὴ, quod à γράφω, *ſcribo.*

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *Bibliotheca, libraria:* ex βιβλίον, et θήκη, quod à τίθημι, *pono, loco.*

Βιβλιοπώλης, ῦ, ὁ, voc. ſing. βιβλιόπωλα, *Bibliopol-, venditor librorum.* Th. πωλέω, *vendo.*

Βιβλιοφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *libellio, librum ferens, tabellarius.*

Βιβλιοφυλάκιον, ῦ, τὸ, *Bibliotheca, locus ubi libri cuſtodiuntur et adſervantur.*

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ῦ, ἡ, *liber; liber arboris, ut tiliæ.* Ern.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, *edo, comedo, depaſco;* idem ac βρώσκω, *comedo.*

Βιῶντες, Dor. pro βιοῦντες, *viventes:* præſ. part. act. nom. pl. à βιόω, *vivo,* f. ώσω. Th. βίος, ῦ, ὁ, *vita.*

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis, fortitudo,* q. v.

Βιήσατο, *cogebat:* 3. ſing. a. 1. ind. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, *vis.*

Βίηφι, pro βίῃ, dat. ſing. adverbialitèr, *vi, violentèr:* φι eſt Paragoge Poët et reddit vocem ἄκλιτον à βίη, *vis,* Ion. pro βία, q. v.

Βιθυνία, ας, ἡ, nomen provinciæ Aſiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, ῦ, ὁ, *fovea,* quod à βάθος, *profunditas.*

ΒΙ'ΚΟΣ, ῦ, ὁ, *urna anſata, urceus; doliolum.* Βικίον, et βικίδιον, ῦ, τὸ, dim. *urceolus;* eſt etiam *vicia.*

ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, *ineo, coeo:* f. ήσω. p. βεβίνηκα. qu. à βαίνω, vel à βία, q. v.

Βιοῖ, *vivit:* 3. ſing. præſ. ind. act. contr. à βιόω. Hinc βιόμην, *vivam,* opt. præſ. med. contr. à βίος, *vita,* q. v.

Βιολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *vitam alicujus deſcribo,* part. præſ. paſſ. contr. βιολογύμενος.

• ΒΙ'ΟΣ, ῦ, ὁ, *vita, victus, facultates; vivendi ratio inſtituta, annona; res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria; vulgus, populus.* At

Βιὸς, ῦ, ὁ, *arcus, nervus arcûs:* qu. βίᾳ, i. e. *vi tenditur.*

Βιοτεύω, *victum quæro, vivo:* f. σω, βιοτεύσῃς, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. à βίος, ῦ, ὁ, vel

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita;* à βίος, q. v.

Βιότης, ητος, ἡ, idem, et ab eod.

Βιοτικὸς, -ὴ, ὸν, idem ac βιωτικὸς, ὴ, ὸν, q. v.

Βιότοιο, *victus:* gen. ſing. Ion. pro βιότυ, à

Βίοτος, ῦ, ὁ, *vita, victus, facultates;* idem Poët. ac βιὸς, q. v.

Βιὺς, *qui vixit:* a. 2. part. act. ex ἐβίων, ut δὺς ex ἔδων quod ἐβίων, eſt 1. ſing. a. 2. ind. act. à βίωμι, inuſ. ſec. conjug. quod à βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βιῦσθαι, præſ. inf. med. Ion et Poët. pro βιῦν, præſ. inf. act. verbi βιόω, *vivo,* ab eodem, q. v.

Βιοφθόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vitam corrumpens, vitæ corruptela:* et in voc. ſing. βιοφθόρε ex βίος, et φθείρω, *corrumpo,* q. v.

Βιόω, ῶ, *vivo:* f. ώσω, et f. 1. m. ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ind. act. 1. ſing. ἐβίων (à βίωμι, conjug. ſec. inuſ.) indè opt. βιοίην, inf. βιῶναι. part. βιὺς. perf. ind. paſſ. βεβίωμαι a. 1. ind. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita.*

Βίσων, vel βίσων, *bos quidam ſilveſtris.*

Βιτίνη, ης, ἡ, idem quod βῖκος, *urna,* q. v.

Βιῴην, *viverem:* Att. pro βιώιν a. 2. optat. act. à βίωμι, vel præſ. optat. act. à βιόω, ῶ, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βίωθι, *vive,* 2. ſing. imperat. a. 2. act. verbi inuſitat. βίωμι, *vivo.*

Βίων, ὁ, *Bion,* Philoſophus.

Βιῶναι, *vixiſſe:* a. 2. inf. act. ab inuſ. βίωμι quod à βιόω. Th. βίος, *vita.*

Βιῶσαι, a. 1. inf. act. ab eodem.

Βιώσιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ſpem vitæ ſervandæ habens, ſanabilis; vitalis:* ab eodem.

Βίωσις, εως, ἡ, *ipſa vivendi actio, vita anteacta.*

Βιωτικὸς, ὴ, ὸν, *vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens, ſecularis, &c.* à βιόω, vel βίωμι, *vivo,* q. v.

Βιωτὸν, in neut gen. *vivendum:* à

Βιωτὸς, ὴ, ὸν, *vitalis:* à βιόω, *vivo,* q. v.

Βιώτω, *vivito,* 3. ſing. a. 2. imperat. act. à βίωθι, quod à βίωμι. Vide βιόω, *vivo.*

Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vitæ utilis:* ex βίος, *vita,* et ὠφελέω, *proſum.*

Βλαβεῖν, præſ. inf. act. priſcum et Poët. verbum pro βλάπτειν, *nocere.* Hinc a. 2. ind. act. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, *læſus:* et in f. g. εῖσα. a. 2. part. paſſ. à βλάπτω, *lædo,* q. v.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, a, um, damnoſus;* et inde

Βλαβερῶς, *perperàm,* adv. à βλάπτω, *noceo.*

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum:* à p. ind. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω, *lædo, noceo,* q. v.

Βλαβῆναι, *læſum eſſe:* a. 2. inf. paſſ. et

Βλαβήσομαι, f. 2. ind. paſſ. ab eod. q. v.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη, q. v.

Βλαβῶ, *nocebo,* 1. ſing. f. 2. ind. act. à βλάπτω, *noceo,* quod vide.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, *immatura:* à βλάζω, ſeu potiùs βλαστὸς, *germen,* q. v.

Βλάζω, *ſtultus ſum:* qu. à βλὰξ, *inutilis,* q. v.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, *valgus, cui diſtorta ſunt crura, blæſus, balbus:* dicitur et βλαισσὸς, gem. σ Poët. à βλάπτω, *lædo,* q. v.

Βλακεία, ας, ἡ, *ſocordia, ſtupor, mollities,* et

Βλακεύω, f. εύσω, p. εύκα, *socordiae me dedo, stupeo, torpeo*: huic opp. σπουδάζω. Item

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, *ignavus, socors, mollis, stultus*; et exindè

Βλακικῶς, adv. *ignavè, tardè*. Omnia à βλὰξ, *iners*, q. v.

Βλάσος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *lippus, caecutiens, ignavus*.

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis*, siluro similis; item *ignavus, iners, obscoenus, nefarius, faedus, impius*; qu. à βάλλω, *abjici dignus*.

Βλάπτη, 3. sing. praes. sub. act. βλάπτευσ', pro βλάπτευσα, praes. part. act. f. g. à

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *laedo, noceo; sum impedimento*: cum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ind. act. ἔβλαψα. a. 2. ind. act. ἔβλαβον. f. 2. ind. act. βλαβῶ. praet. ind. pass. βέβλαμμαι. a. 1. ind. pass. ἐβλάφθην. a. 2. ind. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. pass. βλαβεὶς, et in f. g. εῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. ind. pass. βλαβήσομαι. praet. ind. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, fruticor; produco, profero*: f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ind. act. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen*: à 1. perf. sing. praet. ind. pass. verbi βλαστάνω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. et

Βλαστήσω, *germinabo*: f. 1. ind. act. ab eodem.

Βλάσος, ου, ὁ, nomen viri: sed βλαστὸς, ῦ, ὁ, *germen*.

Βλασφημέω, *obscoena, foeda, malè ominata loquor; impiè loquor, conviciis, maledictis lacesso*: imperf. ind. act. ἐβλασφήμουν, ευν. f. ήσω. p. ηκα. praes. ind. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blasphemus accusor*: perf. ind. pass. βεβλασφήμημαι. f. 1. ind pass. βλασφημηθήσομαι, et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia, obscoenitas, foeditas*, vel *impietas sermonis, maledicentia*: à

Βλάσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obscoenus, infaustus; impius in Deum, blasphemus, conviciator, maledicus*: qu. à βλάπτειν φήμην, vel potius à βλὰξ, *impius*, et φημὶ, *dico*, q. v.

* Βλασφήμως, *ignominiosè*, adv.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, ου, τὸ, *os anterius narium purpurae*: Matthiolus dicit esse *onychem*, vel *conchulam Indicam*.

ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, *genus calceamenti*.

Βλαφθεὶς, *laesus*: a. 1. part. pass. βλαφθῆναι. a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *laedo*, q. v.

Βλέμμαν, ῆιε, ῆτε, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio*: quod à βάλλω ut θείμην, εἷο, εῖτο, à τίθημι.

Βλεὶς, *percussus* a. 2. part. act. verbi βλῆμι, *percutio*; vel per sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio*, q. v.

Βλεμεαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *trucibus oculis circumspicio, minor*: quod à

Βλέμμα, ατος, τὸ, *vultus, intuitus, aspectus*: à βλέπτω, *aspicio*, q. v.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus*. Hinc

Βλεννὸς, ἡ, ὸν. *ignavus*: et

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mucosus*.

Βλέπεισα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens*: praes. part. act. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, εις vel πρὸς, *aspicio intueor; specto, vergo*; item *sedulò caveo; rationem habeo, vivo*: f. ψω. praet. βέβλεφα. a. 1. ind. act. ἔβλεψα. praet. ind. pass. βέβλεμμαι qu. βάλλω ὦπα.

Βλίτυγις, et βλίκυγις, ῶν, αἱ, *nugae*: qu. à βαλεῖν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò conniveo*: et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, *cilium*; seu βλεφαρίδες, ων, αἱ, in plur. frequentiùs, *cilia, pili palpebrarum*; item *palpebra*.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, *palpebra, pellis tegens oculos*: qu. βλέπους φάρος, id est, *visûs tegmen*: vel quia ἐν τῷ βλέπειν ἀείρεται.

Βλέψις, εως, ἡ, *ipsa intuendi actio, intuitus*: à 2. perf. sing. praet. ind. pass. verbi βλέπω, *intueor*, q. v.

Βληθεὶς, *ictus, trajectus*: a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. pass. βλήθητι, a. 1. imperat. pass. βληθῶ, a. 1. sub. pass. à βάλλω, *percutio*, q. v.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus*. Th. βάλλω, *jacio*.

Βλήμενος, *ictus*: per Aphaer. vel Ion. et Poët. pro βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω. perf. ind. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι, formare.

Βλῆσθαι, *jactum esse*, abjecto augmento et reduplic. pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. et Ion. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd. verbi.

Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus* aut *ligneus, pessulus*: ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *balo ut ovis; vagio ut infans*.

Βλήχεσθαι, (praes. inf. med. à βλήχομαι), Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare*, à βληχάομαι. Undè

Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus*: undè Angl. BLEAT.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, et ab eodem. Th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *debilis, imbecillis; validus, robustus*: ut et ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς, adv.

Βλὶξ, *continenter, assiduè*, adv. qu. à βολὴ, *ictus*.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitum, olus insipidum*.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, p. βέβλικα, *exprimendo aufero*, ut è favis mel.

Βλοσυροῖο. gen. sing. Ion. pro -οῦ, à

Βλοσυρὸς, -ρα, -ρον, *terribilis aspectu, torvus, truculentus*.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces*: et

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, *terribilis aspectu*: ab ὤψ, *oculus*, et βλοσυρὸς, *truculentus*.

ΒΛΥ'ΖΩ et βλύω, f. βλύσω, p. βέβλυκα, *scaturio; effundo, mano* Sic dictum à murmure aquarum

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *celsus, procerus; frondosus, viridis, tener*: à βλώσκω, *ascendo*, q. v.

ΒΛΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *bucella, fragmentum, panis portio*: qu. à βάλλω, q. v.

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus*: à

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, *advenio, adscendo, cresco; vado, clamo*.

Βοᾷ, *reboat*: 3. sing. praes. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω, q. v.

Βοάα, Poët. pro βοᾷ, Pleonasmo literae α, 3. sing. indic. praes. act. ab eodem Th. q. v.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. indic. act. Ion. et Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*, q. v.

Βοάγριον, ου, τὸ, *scutum, indutum corio bubulo, ex boûm agrestium pelle*: à βοῦς, et ἄγριος, *agrestis*, q. v.

Βοάγριος, ου, ἡ, *Boagrius*, Locrensium amnis.

Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθός, ου, ὁ ϗ ἡ, *opitulator, auxiliator, bellator, in praelio velox*. Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ, βροντῆς. Lat. *filii tonitrui*: Marc. iii. 17.

Βόαξ, ακος, ὁ, *piscis, à clamore dictus*; qu. et βόηξ, item βὼξ, dicitur. A βοάω, *clamo*.

Βοᾶσαι, Dor. pro βοάῃ, 2. sing. praes. ind. pass. verbi βοάω, *clamo*.

Βοάσας, άντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Βοάσι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. praes. ind. act. contr. à verbo

ΒΟΑ'Ω, ῶ, BOO, *clamo, vociferor, cum clamore dico, clamando voco, celebro*: *usurpatur et de inanimatis*:

f. ήσω. imperf. ind. act. ἐβόαον, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ind. act. ἐβόησα. a. 1. imperat. act. βόησον, άτω.

Βοεία, ας, ἡ, *pellis bubula; scutum*, sive *clypeus è corio bubulo factus*. Th. βῦς.

Βόειος, εία, ειον, *bovinus, bubulus*: ut et

Βόεος, έα, εον, idem ab eodem. Th.

Βόες, nom. pl. à βῦς, βοὸς, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor*; item *pugna*: à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοῆ, Ion. et Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοήθεια, ας, ἡ, *adjumentum, auxilium; depulsio malorum; persecutio fugientium*: à verbo

ΒΟΗΘΕ΄Ω, ῶ, *auxilior, opitulor, succurro; opem fero, occurro hostibus; patrocinor*: qu. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro*: f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ind. act. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. act. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. act. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum*: et

Βοηθητικὸς, ή, ὸν, *auxiliaris*. Item

Βοηθὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et βοηθόος, Poët. *auxiliator, opitulator*; vide βοαθόος, à βοηθέω, *auxilior*, q. v.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boûm abactio, præda*: à βῦς, et ἐλαύνω, *abigo*, q. v.

Βοηλατέω, f. ήσω, p. ηκα, *boves ago, pasco; boves abigo*: à

Βοηλάτης, ου, ὁ, *bubulcus, boûm agitator*, vel *abactor*: et

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, *boûm agitatrix*, vel *abactrix*: à βῦς, et ἐλαύνω, *agito*, q. v.

Βοῆν, Ion et. Dor. pro βοᾷν, præs. inf. act. contr. à βοάω, *clamo*; et βοῆς, Ion. et Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. sub. act. ab eod.

Βοηνόμος, ου, ὁ, *boûm pastor, bubulcus*; παρὰ τὸ βῦς νέμειν, id est, *boves pascere*.

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor*. Th. βοάω, *clamo*.

Βόθριον, ου, τὸ, *parva scrobs*; dim. à

ΒΟ΄ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs*: qu. βάθρος à βάθος, *profunditas*.

Βόθυνος, ου, ὁ, idem, sed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum*.

Βοϊδάριον, vel βοΐδιον, ου, τὸ, *bucula*: à βῦς.

* Βοϊκὸς, ή, ὸν, *bubulus*; ab eod. q. v. Ζεύγη βοϊκὰ, (nom. pl.) *juga boûm*.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia*: hinc

Βοιωτὸς, ου, ὁ, *Bœotus*.

Βοιωτάρχω, vel -έω, f. ξω, vel -ήσω, *impero Bœotiis*.

Βολάων, *ictuum*: gen. pl. Æol. à βολὴ, *ictus*. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλβιτον, et βόλιτον, ου, τὸ, *stercus, fimus*: à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda*. Hinc

Βολβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bulbosus*.

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus*; item *ictus plaga*; gen. pl. Æol. βολάων· à præt. mid. med. βέβολα, verbi antiq. βέλλω, βελέω, vel. βολέω, pro βάλλω, *jacio*, usitat.

Βολίζω, *bolidem demitto*: f. ίσω, p. βεβόλικα. a. 1. ind. act. ἐβόλισα. a. 1. part. act. βολίσας, άντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta*; item *funis alligato plumbo*, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλος, ου, ὁ, *jactus*, vel *tesseræ* aut *tali*, vel *retis, undè et captura; dentitio*. Ion. et Poët. *funda, verriculum*: ab eodem Th. q. v.

Βομβεῦντι, -εῦσι, Dor. pro βομβῦσι, βομβεῦσα, Dor. pro βομβῦσα, *susurrans*: præs. part. act. contr. nom. sing. f g. à

Βομβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *bombum edo* vel *facio, susurro, resono*: à

ΒΟ΄ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonus quem edunt apes, strepitus quivis*. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis streperæ*; item, *insectum quodlibet streperum*: et

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem: est et *genus poculi*, βομβῦν ἐν τῇ πόσει et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermis*: à βόμβος, *bombus*, q. v.

ΒΟ΄ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ου, ὁ, *animal silvaticum*; aliter *monops*.

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indec. Hebr. et interpret. *in quo robur*.

Βοοζύγιον, ου, τὸ, *jugum boûm*.

ΒΟΡΑ΄, ᾶς, ἡ, *pabulum, esca*, propriè brutorum: qu. à βόω, seu βόσκω, *alo*.

* Βόρηθρον, ου, τὸ, *fovea in terra excavata*.

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in cœno* vel *luto*: nomen ranæ: ex βόρβορος, et κοίτη, *cubile*.

ΒΟ΄ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cœnum, lutum, limus*, propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, *cœno contamino*.

ΒΟΡΒΟΡΥ΄ΖΩ, f. ύσω, *strepo*, propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. sing. Æol. pro βορέου, ut et βορέω, gen. sing. Ion. à

ΒΟΡΕ΄ΑΣ, et Ion. βορέης, ου, ὁ, *Boreas, aquilo; septemtrio*: qu. ἀπὸ τῦ βοῆς, ϗ ῥεῖν, quod ventus sit sonorus, et violentus: vel à βορὰ, quod edacitatem afferat. Hinc

Βορέηθεν, adv. Poët. à *septemtrionali plagâ*: et

Βόρειος, et Βορήϊος, Poët. ου, ὁ ϗ ἡ, *Borealis*: ὑπερβόρειος, *qui ex remotissimâ regione venit*.

Βορὴν, acc. sing. Ion. pro βορὰν, à βορὰ, *pabulum*.

Βόρμαξ, et μύρμαξ, ακος, ὁ, *formica*: quia diligenter βορὰν μάει, id est, *cibum quærit*: vel à μύρμηξ, (Æolicè, μ pro β ponitur), et certè, μ et β cognata sunt.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas*: sic et βορρῆς, nom. sing. Ion. Βόρραθεν, à *Boreâ*, adv.

Βόσις, εως, ἡ, *pastus, cibus*. Th. βόω, inusitat. *pasco*.

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal*; item *pascua*: à βόσκω, qu. ab eod. Th.

Βοσκησεῖσθε, *pascemini*: Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi βοσκέω, vel βόσκω, *pasco*: f. βοσκήσω, βόσω, vel βώσω, ab eodem Th. q. v.

Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio*: ab eodem Th.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. act. à

Βόσκω, βόω, βοσκέω, *PASCO*: f. βόσω, βώσω, βοσκήσω. p. βέβοκα, βέβωκα, βεβόσκηκα. a. 1. ind. act. ἔβοσα, ἔβωσα, ἐβόσκησα. Ab obsoleto βόω, q. v.

* Βόσπορον, ου, τὸ, *planta et fructus Indicus*.

Βοσὼρ, nomen propria Hebr. interpret. *sparsor*: qui etiam dicitur Βεώρ, *pater Balaami*.

ΒΟ΄ΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, et βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus, cirrus muliebris; capillus, cæsaries*: qu. à βότρυς, *quod uvæ instar pilorum cohæreant*.

Βοτὰ, ῶν, τὰ, pl. *oves*; vide Βοτὸν, infrà.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen*; qu. à βόω, *pasco*, Hinc

Βοτανικὸς, ή, ὸν, *herbarius, ad herbas pertinens*. Hinc βοτανικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *Botanica, peritia herbarum*: et

Βοτάνιον, ου, τὸ, *herba pusilla, herbula*: ab eod. Th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët.) *pastor*: ab eod. Th.

Βοτὸν, ῦ, τὸ, *pecus, armentum, quod pascitur*, pl. τὰ βοτὰ, ῶν, *oves*: à βόω, inus.

Βοτὸς, ῦ, ὁ, *pascuum, alimentum*: ab eod. Th.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, *racemulus; acinus*. Dim. et

Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in modum racemi*. Th. βότρυς, *racemus*.

Βοτρυόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis, quæ botros, ut liberos*, seu *prolem fert*: ex βότρυς et παῖς.

†ΒΟ΄ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva; racemus*; nom. herbæ; met. de capil-

lis: voc. ὦ βότρυ, acc. pl. βότρυας, quae ποτὶν φίει. Hinc βοτρυόεις, εσσα, εν, gen. εντος, *racemosus.*

Βου, est particula augendi à βοῦς, *bos*, quia magnum animal; ut βούπαις, βούπαις, q. v.

Βου etiam Poët. pro βοός.

Βουβαλις, ιδος, ἡ, *bubula*, vacca silvestris: et

Βούβαλος, ου, ὁ, *bubulus*, silvestris bos: à βοῦς, *bos*, q. v.

Βουβότης, ου, ὁ, Dor. pro βουβότης, ου, ὁ, *boum pastor*, *buculcus*: à βοῦς, et βόω, inus. *pasco*.

Βούβρωστις, vel βούβρωστις, εως, ἡ, *magna fames*: à βοῦ, particulâ augente, et βρῶσις, *cibus*: quod à βρώσκω, *comedo*.

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic et tumor dicitur circa inguina, vel in quacunque corporis parte.

Βουγάϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui valdè se jactat*: à γαίω, *glorior*, et βοῦ, q. v.

Βούγλωσσος, et -ον, ου, ὁ καὶ τὸ, *lingua bubula*, herba: Angl. BUGLOSS; et

Βούγλωσσος, ου, ὁ, *solea*, piscis: Angl. SOLE: ex βοῦς, et γλῶσσα, q. v.

Βουδόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *boves excorians*: à βοῦς, et δορὰ, *pellis*; qu. à δέρω, *pellem detraho*.

Βουθυσία, ας, ἡ, *immolatio boûm*: ex βοῦς, et θύω, *macto*, q. v.

Βουκαῖος, ut et βοῦκος, et βωκος, Dor. ου, ὁ, *buculus*, et *bubulcus*, *rustor*: idem quod βούτης, ου, ὁ. Th. βοῦς.

Βούκεντρον, ου, τὸ, *stimulus boûm*: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *boves pasco*; item generalitèr *pasco* et *alo*; pass. *erro*, *vagor*: blandis verbis *decipio*, *demulceo*: βουκολέοντι, dat. sing. part. praes. act. ex βοῦς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βουκολία, ας, ἡ, idem ac βουκόλιον, ου, τὸ, q. v.

Βουκολιάζω, item βουκολιάζω, et βουκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, *pastoritium carmen cano*: et inde

Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulatio*, tibiae cantu et tripudio: et

Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulator*: à βοῦς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βουκολικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*, *pastoritius*; et

Βουκόλιον, vel -ος, ου, τὸ, vel ὁ, *grex*, vel *armentum boûm*: item

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, *pastoralis cantilena*: et

Βουκόλος, et Dor. βωκόλος, ου, ὁ, *bubulcus*, *armentarius*: ex iisd. Th. q. v.

Βουλαφόρος, Dor. pro βουληφόρος, ου, ὁ, q. v.

Βούλει, *vis*, Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. praes. ind. med. à βούλομαι, *volo*, q. v.

Βούλεο, *malis*: 2. sing. praes. imperat. med. Ion. pro βούλου, ab eodem Th. q. v.

Βούλετ', pro ἐβούλετο, 3. sing. imperf. ind. med. ejusd. verbi.

Βουλεύεο, Ion. pro βουλεύου, 2. sing. praes. imperat. med. vel. pass. à βουλεύω, *consulto*, q. v.

Βουλεύησθα, *consulas*, pro βουλεύῃς, 2. sing. praes. subj. act. Ion. per Paragogen τοῦ θα, à verbo βουλεύω, q. v.

Βούλευμα, ατος, τὸ, *consilium*: à βουλεύω, *consulto*, q. v.

Βουλευμένος, Dor. et Poët. pro βουλόμενος, *volens*, praes. part. m. à βούλομαι, *volo*.

Βούλευσαι, 2. sing. a. 1. imperat. m. βουλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Βουλεύσαντε, a. 1. part. act. nom. dual. βουλεύσῃ, 3. pers. sing. a. 1. sub. act. à βουλεύω, q. v.

Βούλευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab. eod. Th. q. v.

Βούλευσις, εως, ἡ, *consultatio*: et

Βουλευτήριον, ου, τὸ, *consilii locus*, *curia*, *senatus*: item

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *consultor*, *senator*: ab. eod. Th.

Βουλευτικὸς, ἡ, ὸν, *consultus*; item *senatorius*, *ad senatum*, *seu curiam pertinens*: et

Βουλευτὸς, ἡ, ὸν, *in deliberationem cadens*: ab eodem Th.

Βουλεύω, *consulto*, *delibero*, *meditor*, *consilia agito*, f. εύσω, p. βεβούλευκα. a. 1. ind. act. ἐβούλευσα. a. 1. ind. m. ἐβουλευσάμην. Th. βουλὴ, *consilium*.

Βουλέων, *consiliorum*, gen. pl. Ion. pro βουλῶν, à

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium*, *consultatio*; *curia*; *locus consilii*; hinc βουλεύω, *consulto*, βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *senator*; βουλευτήριον, ου, τὸ, *curia*, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiae*; συμβουλεύω, *consilium do*, &c.

Βούληαι, Ion. vel Poët. pro βούλῃ, 2. sing. praes. subj. vel ind. med. à βούλομαι, *volo*, q. v.

Βουληθείην, ης, η, *voluerim*, 1. 2. et 3. sing. a. 1. opt. pass. ab cod.

Βουληθεὶς, εῖσα, ὲν, *qui voluit*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas*, *arbitrium*, *propositum*, *decretum*. Th. βούλομαι, *volo*.

Βουλῇσιν, et βουλῇσι, *consiliis*, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλὴ, *consilium*, q. v.

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα, ατος, τὸ, et ab eod. q. v.

Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, *voluntarius*: et

Βουλητὸς, ἡ, ὸν, *sub voluntatem cadens*: à βούλομαι, *volo*, q. v.

Βουληφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consultor*, *consiliarius*; *princeps*, *magistratus*; voc. ὦ βουληφόρε. Ex βουλὴ, et φέρω, q. v.

* Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, p. ακα, *fame ingenti et intolerabili premor*, *fame enecor*: Xen. Cyropaed.

Βούλομ', pro

• ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo*; item, *malo*, *cupio*, *opto*: βούλει Att. et βούληαι, Poët. *vis*, 2. sing. praes. ind. med. pro βούλῃ. praes. opt. med βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. indic. med. ἐβουλόμην, et ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. 1. med. βουλήσομαι. p. ind. pass. βεβούλημαι, tanq. ab antiquo βουλέομαι. a. 1. ind. pass. ἐβουλήθην. et Att. ἠβουλήθην. praet. ind. m. βέβουλα, in compos. tanq. à βουλέω, obsoleto; è partic. aug. βου, et λάω, *volo*.

Βοῦλος, *intestina*; undè farcimina fiunt. Lat. *bolus*.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis*, *vespera*: à βοῦς, et λύω, *solvo*.

Βούνεβρος, ου, ὁ, *binnulus magnus*: ex βου particula augente, et νεβρὸς, *binnulus*. Invenitur et τὰ βούνεβρον.

* Βουνοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, *montanus*, *clivosus*: à sequen. et εἶδος, εος, τὸ, *species*, *forma*.

ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *collis*, *tumulus*, *clivus*, *acervus*.

Βουνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *clivosus*; à βουνὸς, et εἶδος, *species*; qu. à βαίνω, quia scanditur.

Βούπαις, αιδος, ὁ, *puer* vel *adolescens grandis*, vel *pinguis*. Ex βου particulâ intens. et παῖς, *puer*. Hinc fortassis Angl. BOOBY.

Βούπαλος, ου, ὁ, *magnus*, propriè *luctator*; item *magnus asinus*; vel simp. *magnus*: à βου, et πάλη, *lucta*.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, *stimulus*, quo boves punguntur; *id. ac.* βούκεντρον, q. βοῦς πλήττων. Vel *scutica*, quae fit ex bubulâ pelle.

Βουπόροι ὀβελοὶ, ων, οἱ, *magna verua*, qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς, et πείρω, *transfigo*: p. ind. m. πέπορα.

Βύρασσος, sive βόρασσος, ου, ὁ, *fructus*, *qui clauditur spathè*, seu *elatè*; i. e. palmâ suo involucro inclusâ.

• ΒΟΥ~Σ, οὸς, ὁ καὶ ἡ, *BOS*, *taurus*, *vacca*; *bovina pellis*; *flagellum factum è corio bubuli*, item *scutum*, &c. αἱ βόες, *vaccae*; dat. pl. βουσὶ, et Ion. βόεσσιν in acc. sing. βοῦν acc. pl. βόας, βοῦς, contr.

Βούσιρις, ὁ, in acc. sing. Βούσιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.

Βούτας, Dor. pro

Βώτης, ου, ὁ, *pastor boûm, bubulcus*; et hoc à βότης, pro quo et

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω, inus. *pasco*.

Βύτομος, ὁ, et -ον, ου, τὸ, *Butomum*; herba, quam βόες τέμνουσι, *boves carpunt*.

Βούτυρον, ου, τὸ, *BUTYRUM, lactis spuma*. Gen. xviii. 8. à βοῦς, *vacca*, et τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. BUTTER.

Βυφονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *boves macto*: et hinc

Βυφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui boves cædit et mactat; sacerdos boves immolans*: à βοῦς, et φένω, *occido*: p. ind. med. πέφονα· hinc φόνος, *cædes*, q. v.

ΒΟ'Ω, f. όσω, et ώσω, p. κα, *pasco*, thema inusit. pro quo in usu est, βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μηλοβότης, &c.

Βοῴην, *clamarem*, 1. sing. præs. opt. act. Att. pro βοάοιμι, contr. βοῷμι. Et

Βοώμενος, præs. part. pass. contr. *celebratus*: à βοάω, q. v.

Βόων, *clamabant*, Ion. et contr. pro ἐβόαον, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω· βοῶντος, gen. sing. part. præs. act. contr.

Βοῶντι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. à βοάω, q. v.

Βοώπης, ου, ὁ, et Βοῶπις, ιδος, ἡ, *magnos (i. e. pulchros) oculos habens; cui bovini sunt oculi, magni et venusti*: ex βοῦς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*, quod à p. ind. med. ὦπα· ab ὄπτομαι, *video*.

Βοώσης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. contr. verbi βοάω, q. v.

Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα, *aro*; præs. inf. act. contr. βοωτεῖν· ex βοῦς, et ὠθέω, *pello*.

Βοώτης, ου, Ion. εω, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis, quod *Arctophylax* dicitur; ex βοῦς, et ὠθέω, *trudo*. Est enim boûm agitator; item *bubulcus*.

Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, *præmium victoriæ*, à seq. Th. Hinc Angl. BRAVE.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, ῆος, vel έως, *qui dat præmium certaminis; certaminis moderator et arbiter*.

Βραβευτὴς, ῦ, ὁ, idem: à

Βραβεύω, *præmium do certaminis, certaminis sum arbiter et moderator, de victoriâ decerno*; item *impero moderor*; βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω, p. βεβράβευκα. a. 1. ind. act. ἐβράβευσα. Th. βραβεὺς.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *pruna Damascena*.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel ιος, τὸ, *raucedo, raucitas*: à βρόγχος, *guttur, fauces; quia gutturi accidit*.

Βραδέως, *serò, tardè*; item *segnitèr, et cunctantèr*; βραδύτερον, *tardiùs, segniùs*; βραδύτατα, *tardissimè*, adv. à βραδὺς, q. v.

Βραδινὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, q. v.

Βράδιον, *tardiùs*, comparat. et in superl. βράδιστον à βραδὺς, *tardus*, q. v.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. act. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. υνῶ, p. υγκα· a. 1. ind. act. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, et πλόος, ου, ὁ, *navigatio*: quod à πλέω, *navigo*.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um, segnis; tardus ingenio*: in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities*.

ΒΡΑ'ΖΩ, et βράσσω, f. σω, p. κα, *ferveo, bullio*.

ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, sive βράθυς, υος, ὁ, herba. Lat. *sabina*, seu *savina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum*, seu *tegmen pudendorum*; *bracca* nunc dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. pass. verbi βράζω, *ferveo*, q. v.

Βράσμα, ατος, τὸ, et βρασμὸς, ου, ὁ, *æstus, ebullitio, fervor*. Th. βράζω, *ferveo*.

Βράσσω, idem quod βράζω, q. v.

Βράχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à βράχω, *strepitum edo*, q. v.

Βραχέα, ιων, τὰ, *brevia*. Vada, quæ propter aquarum brevitatem *brevia* vocantur.

Βραχέη, Ion. pro βραχεῖα, nom. sing. f. g. à βραχὺς, q. v.

Βραχεὶς, et in f. g. βραχεῖσα, *perfusus*: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio*. a. 2. ind. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. pass. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. *breviter; paucis; ad breve tempus*.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, *BRACHIUM, lacertus; armus*, v. gr. *vituli*: q. comp. à βραχὺς· quod lacertus brevior sit ulnâ.

Βραχίων, etiam *brevior*; compar. ut et βράχιστος, *brevissimus*; superl. à

ΒΡΑΧΥ'Σ, χεῖα, χυ, ίος, *brevis, e; parvus, exiguus; celer, subitus*: μετὰ βραχὺ, *paulò post*; ἐν βραχεῖ, *brevi tempore, repentè, paucis*; κατὰ βραχὺ, *sensim, paulatim*; βραχύ τι, *paululùm*; διὰ βραχέων, *paucis*. Hinc forsan Angl. TO BREAK.

Βραχυσίδαρος, Dor. pro βραχυσίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui brevè ferrum*, seu *cuspidem habet*: ex βραχὺς, et σίδηρος, *ferrum*, q. v.

Βραχύτης, ητος, ἡ, *brevitas*: à βραχὺς, q. v.

* Βραχυτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *breve qui collum habet*.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *sono, strepo*; propriè de iis, quæ franguntur. Hinc fort. Angl. BRAKE.

Βρέγμα, ατος, τὸ, et βρεγμὸς, ῦ, ὁ, *sinciput*: à βρέχω, *madefacio*.

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.

Βρέμεσθαι, *fremere*, præs. inf. m. verbi.

ΒΡΕ'ΜΩ, *FREMO, murmuro*, f. μῶ, p. ind. m. βέβρομα· inde βρόμος, *fremitus*.

Βρένθις, et βρένθιξ, ἡ, *lactuca*.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, *avicula incerta, unguentum quoddam Lydorum*; item *tumor, superbia, fastus*; inde βρενθύεσθαι, *arrogantem esse: cum fastu incedere*, Luc. Timôn.

Βρέξαι, *pluere*: a. 1. infinit. act. βρέξω, f. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo*, q. v.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, *simulacrum, rude è ligno; imago, statua, idolum*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *infans*. Hinc

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, *infantulus*; dim.

Βρέχμα, ατος, τὸ, et

Βρεχμὸς ῦ, ὁ, *sinciput, caput*: à

ΒΡΕ'ΧΩ, *madefacio, humecto, irrigo, bibo, pluo*, f. ξω, p. χα. a. 2. ind. act. ἔβραχον. a. 2. ind. pass. ἐβράχην. p. ind. m. βέβροχα. p. ind. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω, p. χα, *tussiendo exspuo*; qu. à βήσσω. Undè forsan Angl. BREAST, utpote inde exspuimus.

ΒΡΙ˜, particula epitat. in composit. significans ἄγαν, *valdè, vehementèr*.

Βριάει, 3. sing. præs. ind. act. à βριάω, q. v.

Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis; ex βρὶ particulâ intens. et Ἄρης, *Mars*; vel à

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, *fortis, robustus, validus*: qu. à

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *robustum reddo, robustus sum*; vel *potentem reddo, potens sum, extollo, excello, tumesco*.

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, et ίξω, *post sumptum cibum paululùm dormio*: qu. βρίζω.

Βριήπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vehementèr clamans*, Martis Epithet. ex βρὶ, et ἠπύω, *sono, clamo*.

Βρῖθος, εος, τὸ, et

Βριθοσύνη, ης, ἡ, *pondus, gravitas*. Item

Βριθὺς, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, *gravis*: à

ΒΡΙ'ΘΩ, *sum gravis, onustus sum, deorsum vergo præ pondere; propendeo, cum impetu inclino; abundo, plenus sum, gravo*, f. σω, p. κα, p. ind. m. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, *robur, potentia*: à βριάω, q. v.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, ῦμαι, et άομαι, ῶμαι, *fremo, frendeo, exscandesco irâ*: qu. à βρέμω, *fremo*, q. v.

Βριθάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *currum gravans*: ex βρίθω, *gravo*, et ἅρμα, *currus*, q. v.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *echini marini genus*.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *guttur, fauces; aspera arteria*: βρόχθος, ου, ὁ, idem qu. à βρέχω, *sorbeo*, q. v.

Βρόδον, *rosa*; Æol. pro ῥόδον, q. v.

Βρόμιος, ου, ὁ, *Bromius*, cognomen Bacchi; adj. -ιος, -ια, -ιον, *fremens, fremebundus*: à

Βρόμος, ου, ὁ, *fremitus, fragor; item avena*: à βρέμω, *fremo*. Hinc βρομία φόρμιγξ.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tono*: à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, *tonitru*.

Βροτιᾶν, Dor. pro βροτίων, gen. pl. fœm. à

Βρότιος, ία, ιον, et βρότειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mortalis, humanus*: qu. à βροτὸς, *mortalis*.

Βροτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac præc. et ab eod.

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *calcator hominum*: ex βροτὸς, *homo*, et βῆμα, *gressus*; quod à βαίνω, *eo, vado, gradior*.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, *saniosus, cruore respersus*; in acc. sing. masc. vel pl. neut. βροτόεντα· à βρότος, *cruor*.

Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ, *homicida*: ex βροτὸς et λοιγὸς, *pernicies*.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*, dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mortalis, homo*; à βρώσκω, *comedo*, derivari videtur.

Βρότος, ου, ὁ, (παροξύτονον) *sanies, cruor; sanguis pulvere permixtus*.

Βροτόω, f. ώσω, *cruore infisio, cruento*; à βρότος, *cruor*; item *hominem facio*; βροτωθῆναι, *mortalis fieri*; à βροτὸς *homo*, q. v.

ΒΡΟΥ~ΚΟΣ, seu βροῦχος, ου, ὁ, *species locustarum*.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus*. Th. βρέχω, *humecto*.

Βρόχθος, idem ac βρόγχος, *guttur*, q. v.

Βροχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inaquosus, aridus, non irriguus*.

ΒΡΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *laqueus, restis*.

ΒΡΟ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *sorbeo*, inusit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω, q. v.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus*: à βρύκω, *mordeo*.

Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, *stridor*; propriè dentium; *fremitus*; item *rugitus*: à βρύχω, *strideo*.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, p. χα, *mordeo, rodo*; item *deglutio*.

ΒΡΥ~Ν, *vox infantium potum petentium*, pro πιεῖν.

ΒΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga*; est et *herbæ genus*.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ου, τὸ, et βρυτὸς, ου, ὁ, *cerevisia*; *potus ex hordeo, vinum hordeaceum*: qu. à βρύω. Hinc forsan Angl. TO BREW.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium; fremo; mugio; gemo*; m. *furo*. perf. ind. pass. βέβρυγμαι· inde βρυγμὸς, q. v.

ΒΡΥ'Ω, f. σω, p. βέβρυκα, *scateo, fundo, is, germino, pullulo; floreo; abundo; mano*. inde ἔμβρυον, ου, τὸ, *infans utero conclusus*.

Βρωθεὶς, έντος, *rosus*; a. 1. part. pass. à βρώσκω, q. v.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *cibus, esca*; à βρώσκω, *comedo*.

Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, *fœteo*; à

ΒΡΩ~ΜΟΣ, ου, ὁ, *graveolentia, fœtor; vinus*: et hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus*.

Βρώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *edulis, esculentus*; βρώσιμον, *edulium*: à βρώσκω.

Βρῶσις, εος, εως, et ιος, ἡ, *cibus, edulium*; et *ipsa comedendi actio*; item *erosio*: à

ΒΡΩ'ΣΚΩ, *comedo, consumo, depasco*, f. βρώσω, p. βέβρωκα· p. ind. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐβρώθην. Angl. TO BROWSE.

Βρωτὸς, ἡ, ὸν, *qui comedi potest, esculentus*: undè forsitan Germ. *broat*. Angl. BREAD.

ΒΥ'ΑΣ, ου, ὁ, *bubo*, avis nocturna.

ΒΥ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, *papyrus Ægyptia; herba quædam papyro similis; liber*: scribitur et βίβλος

Βύζω, f. ύσω, *confertim impleo; vagio; bubulo*; inde βύζην, adv. *densè*. Th. βύω, *obturo*; vel βῦ, *vox infantilis*; vel βύας, *bubo*, q. v.

Βυθίζω, *mergo*, f. ίσω, p. βεβύθικα. a. 1. ind. act. ἐβύθισα· à

ΒΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fundum, imus gurges, profundum*: qu. à βάθος, quod vide.

ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA*. Indè

Βυκανίζω, f. ίσω, *buccino*: et

Βυκανιστὴς, ίτης, ου, ὁ, *buccinator*.

Βύκτης, ου, ὁ, *sonans, spirans*, venti Epithet. à βύζω, *confertim impleo*, q. v.

Βυλλὸς, ῦ, adj. *confertus*: à βύω, *impleo*.

ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum*, quod coctores cerevisiarii *maltam* vocant.

Βυττέω, ῶ, f. ήσω, *mergo*: Hesych. βυττεῖν, βαττίζειν, Æol. est à βάπτω, q. v.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis*: indè Angl. BURSE et PURSE. Et

Βυρσεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *coriarius*.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, *cerdo, coriarius*: ex βύρσα, et δέψω, *excorio*.

Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βύω, *obturo*.

Βύσσινος, η, ον, *BYSSINUS*: metaph. βύσσινα ῥήματα, *ornata verba*. Th. βύσσος.

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, *profundè cogito, aliquid in animo molior, machinor*; item *fundamenta probè jacio*: à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*, et δομεύω pro δομέω, *ædifico*. Th. δέμω, *struo*.

Βυσσόθεν, *ex imo*, adv. à

Βυσσὸς, ῦ, ὁ, *fundum, profunditas*, Ion. pro βυθὸς. Inde ἄβυσσος, ου, ἡ, q. v.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, *byssus*; lini pretiosissimi genus.

ΒΥ'Ω, f. σω, p. βέβυκα, *obturo, obstruo*; item *impleo, tego*: βύζω, f. ύσω, idem.

Βῶ, βῇς, et βέω, βέῃς, Ion. a. 2. sub. act. à βαίνω, seu potius βῆμι, *vado, eo*.

Βωθεῖν, præs. inf. act. per contr. et Ion. pro βοηθεῖν.

Βωκολιαξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro βυκολιάσεις, *bucolicum carmen cantabis*: et

Βωκολιάσδω, -άζω, Dor. pro βυκολιάζω, f. ασω, vel άξω, Dor. *pastorali more cano*: βωκολιάσδευ, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro βυκολιάζου. Hinc et

Βωκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βυκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor*: ex βοῦς, *bos*, κόλον, *cibus*, et ᾄδω, *cano*.

Βωκολικὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro βυκολικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: et

Βωκόλος, ω, Dor. pro βυκόλος, ῦ, ὁ, *bubulcus*: à βοῦς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βῶχος, ω, ὁ, Dor. pro βῆχος, ου, ὁ,

id. quod, *βυκαῖος*, *bubulcus*, *messor*, q. v. Th. *βοῦς*, *bos*.

Βωλὰ, *consilium*, Dor. pro *βουλή*, q. v.

Βώλαξ, *ακος*, *ἡ*, *gleba*, Poët. idem quod *βῶλος*, q. v.

Βωλίτης, *ου*, *ὁ*, *boletus*; fungi genus: à

ΒΩ'ΛΟΣ, *ου*, *ἡ*, *gleba*, *ager*, *massa*; item *bolus*. Angl. BOL. Hinc

Βωλώδης, *εος*, *ὁ* *ἡ*, *glebosus*.

ΒΩΜΟ'Σ, *ῦ*, *ὁ*, *basis*; item *ara*, *altare*, *templum*, *delubrum*.

Βῶν, Ion. et Dor. pro *βοῦν*, acc. sing. à *βῶς*, *ὁ* *ἡ*, Dor. pro *βοῦς*, *οὸς*, *bos*, et in acc. pl. *τοὺς βῶς*, et in dat. pl. *βωσί*.

Βῶξ, *κὸς*, *ὁ*, *piscis*, à clamore dictus: nempe à *βοῶ*, (contr. à *βοάω*, *clamo*,) Dor. *βόαξ*, item *βόηξ*, idem.

Βῶρος, *ου*, *ὁ*, *Borus*; nomen propr. viri. Item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. pro *βοῦς*, vide in *βῶν*, suprà.

Βῶσαι, *vocare*; contr. Ion. et Dor. pro *βοῆσαι*, a. 1. inf. act. verbi *βοάω*, q. v.

Βώσας, *αντος*, et *βώσομαι*, ac *βώσεσθαι*, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro *βοήσας*, a. 1. part. act. et *βοήσομαι*, f. 1. m. et *βοήσεσθαι*, f. 1. inf. m. per contract. à *βοάω*, *clamo*, q. v.

Βωστρέομες, *vocamus*, Dor. et Poët. pro *βωστρέομεν*, 1. pl. præs. ind. act. à

Βωστρέω, f. *ήσω*, *clamo*, *voco*: *τί με βωστρεῖς*, *vocas?* Aristoph. Ach. 964, et in aliis. Dor. verb. pro *βοάω*, *voco*. Hinc

Βωστρήσωμες, Dor. et Poët. pro *βωστρήσωμεν*, 1. pl. a. 1. sub. act.

Βώτας, *α*, *ὁ*, Dor. pro *βώτης*, *ου*, *ὁ*, *pastor*.

Βωτιανείρῃ, *populosæ*, dat. sing. f. g. Ion. à

Βωτιάνειρος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, vel -*ρὸς*, *ρὰ*, *ρὸν*, *alens et educans viros*. Epith. *agri*, *ex cujus culturâ colonis victus satis redit*; ex *βώτης*, *ὁ*, et *βῶσις*, *ἡ*, *pastor*; (à *βόω*, inus. *pasco*,) et *ἀνὴρ*, *vir*.

Βώτωρ, *ορος*, *ὁ*, idem quod *βώτης*, *ου*, vel *βωτὴρ*, *ῆρος*, *ὁ*, *pastor*: à *βόω*, inus. *pasco*, q. v.

Γ.

Γ, est tertia apud Græcos litera, et ternarium numerum denotat: *γ*, interdum pro *δ* ponitur. Et *γ'* pro *γε*, *quidem*, *certè*.

Γὰ, Dor. pro *γῆ*, *γᾶ*, Dor. pro *γῆ*, q. v.

Γαββαθὰ, *ἡ*, nomen Plateæ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, *ὁ*, nomen angeli, indecl. Hebr. interpret. *Robur Dei*.

ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, *ου*, *ὁ*, *Gagates*, lapis; à *Γάγης*, quod est fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, f. *ίσω*, p. *ικα*, *titillo*: à *γάω τὸ γελᾶν*, *facio ridere*; vel à *χάνος*, *εος*, *τὸ*, *lætitia*, q. v.

ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, *ης*, *ἡ*, *sagena*, *rete piscatorium*.

ΓΑΓΓΙ'ΤΙΣ, *λίθος*, seu *γαγγίτης*, *ου*, *ὁ*, *gemma quædam*: à Gange fluv.

ΓΑΓΓΛΙ'ΟΝ, *ου*, *τὸ*, *nervi præter naturam contortio*.

ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, *ης*, *ἡ*, *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. GANGRENE, qu. à *γράω*, vel *γραίνω*, *depasco*, *comedo*.

Γὰδ, *Gad*, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma*.

Γαδαρεὺς, *έος*, vel *έως*, *ὁ*, *Gadarensis*. À *Γάδαρα*, quæ urbs fuit in Cælo-Syriâ.

Γαδαρηνὸς, *οῦ*, *ὁ*, *Gadarenus*, nomen Gentile; ab eodem Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus*.

ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.

ΓΑ'ΖΑ, *ης*, *ἡ*, *gaza*, Persica vox, *opes*, *divitiæ*; item *thesaurus*.

* *Γαζοφυλακεῖν*, præs. inf. act. *gazæ custodiam agere*.

Γαζοφυλάκιον, *ου*, *τὸ*, *gazophylacium*, *ærarium Ecclesiasticum*; et pro loco ipso: ex *γάζα*, et *φυλακὴ*, *custodia*; quod à *φυλάσσω*, *custodio*.

Γαζοφύλαξ, *ακος*, *ὁ* *ἡ*, *ærarii*, vel *thesauri custos*. Ab eod. q. v.

Γαθεῖν, *gaudere*, Dor. pro *γηθεῖν*, præs. inf. act. contr. à *γηθέω*, *gaudeo*, Dor. *γαθέω*.

Γάθησεν, *gavisus est*, Dor. pro *γήθησεν*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. cum *νφιλκ*, pro *ἐγήθησε*, verbi *γηθέω*, *gaudeo*, *lætor*, q. v.

Γαῖ, pro *γαῖα*, *ας*, et Poët. *γαίη*, *ης*, *ἡ*, *terra*, *tellus*; item *regio*, *patria*: et per Aphæresin *αἶα* in prosâ *γῆ*. Hinc

Γαίηθεν, adv. *à terrâ*, et

Γαιήϊος, *γήϊνος*, et *γήϊος*, *ου*, *ὁ* *ἡ*, item

Γαιώδης, *εος*, *ὁ* *ἡ*, *terreus*, *terrenus*, *terraneus*, *terrestris*, *corruptioni obnoxius*; *mortalis*, Th. *γαῖα*.

Γαιήοχος, et *γαιάοχος*, *ου*, *ὁ* *ἡ*, *terram cingens et continens*: dicitur et pro eodem contractè, *γαιοῦχος*, et *γαοῦχος*, *ου*, *ὁ* *ἡ*, idem ex *γαῖα*, et *ἔχω*, *contineo*.

Γαίμω, *γείμω*, *γήμω*, et *γάμω*, omnia jam inus. à quibus tamen manant f. 1. act. *γαμῶ*, a. 1. ind. act. *ἔγημα*, idem med. *ἐγημάμην*, a. 1. act. subj. *γήμω*, *ῃς*, *ῃ*, infin. *γῆμαι*, part. ejusd. *γήμας*, et jam usitat. verb. *γαμέω*, *uxorem duco*, *nubeo*, q. v.

Γαῖος, *ου*, *ὁ*, *Gaius*, vel *Caius*, nomen viri: adj. *terrenus*: à *γαῖα*, *terra*.

ΓΑΙΣΟ'Σ, vel *γαῖσος*, *ου*, *ὁ*, *gæsum*, *contus*, armaturæ genus.

ΓΑΙ'Ω, f. *γαίσω*, *glorior*, *superbio*; præs. part. act. *γαίων*, unde Angl. GAY.

ΓΑ'ΛΑ, *ακτος*, (tanquam à *γάλαξ*,) *τὸ*, *LAC*; succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac*: à Gr. ut casus ejus secundus et tertius demonstrant.

Γαλαθηνὸς, *ἡ*, *ὸν*, *lacteus*; subs. -*ὸς*, *ῦ*, *ὁ*, *binnulus qui non ablactatur*: à *γάλα*, *lac*.

Γαλακτικὸς, -*ινὸς*, *γαλαθηνὸς*, *ἡ*, *ὸν*, et *γαλακτώδης*, *εος*, *ὁ* *ἡ*, *lacteus*, *lactisimilis*, *lac referens*: ab eodem Th. q. v.

Γαλακτοπότης, *ου*, *ὁ*, *qui lac potat*: ex *γάλα*, et *πίνω*, *bibo*, *poto*.

Γαλάνα, *ας*, *ἡ*, Dor. pro *γαλήνη*, *ης*, *ἡ*, *serenitas*.

Γαλαξαύρη, *ης*, *ἡ*, nomen propr. mulier.

Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circulus in cælo*.

Γαλάτης, *ου*, *ὁ*, nom. Gentilitium, *Galata*.

Γαλατία, *ας*, *ἡ*, nomen regionis in Asiâ minori. *Galatia* et *Galiogræcia*, Gr. *lactea*.

Γαλατικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *Galaticus*; *Gallicus*.

Γαλέαγρα, *ας*, *ἡ*, *cava ferrea*, *genus carceris*, *decipula*, *muscipula*.

ΓΑΛΕ'Η, *ης*, et in prosâ *γαλῆ*, *ῆς*, *ἡ*, *mustela*, *catus*; nam *felis* est propriè *αἴλουρος*, *ου*, *ὁ* *ἡ*· hinc

Γαλεὸς, *ῦ*, *ὁ*, *mustelus*, piscis genus: et

Γαλιδεὺς, -*έος*, *ὁ*, *catulus*, *felis*: *γαλεώτης*, *ου*, *ὁ*, *stellio*.

Γαληρὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, *γαληνὸς*, *ἡ*, *ὸν*, et *γαλήνιος*, *ια*, *ιον*, *tranquillus*, *serenus*, *hilaris*. Th. *γαλήνη*, infrà

Γαλῆ, *ῆς*, *ἡ*, *felis mustela*. Vide *Γαλέη*.

Γαληναία, *ας*, Poët. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, *ης*, *ἡ*, *serenitas*, *tranquilitas et hilaritas vultus*, *tranquilitas maris*, *μαλακία*, qu. *γελάνη*· à *γελάω*. Est nomen propria mulieris: hinc

Γαλήνιος, *ου*, *serenus*; *γαληνὸς*, *ῦ*, idem, vide *γαληρὸς*, suprà.

Γαληνιῶσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à *γαληνιάω*, f. *σω*, p. *κα*, *tranquillas sum*. Th. *γαλήνη*.

Γαληνιάω, f. *σω*, p. *κα*, *tranquillus sum*. Th. *γαλήνη*.

Γαλιλαία, *ας*, *ἡ*, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes*.

Γαλιλαῖος, *αία*, *αῖον*, *Galilæus*.

ΓΑΛΙΟΨΙΣ, ιος, ἡ, *frutex, urticæ similis, urtica mortua.*

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio.*

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, seu γαλλὸς, *gallus castratus, spado:* q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit; vel à *Gallo*, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γάλοως, ω, ἡ, *GLOS, soror mariti*, vel *uxor fratris.*

Γᾶμαι, *nupsisse:* Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. act. à γαίμω, id. qu. γαμέω, *nubo*, quod vide.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*

Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, *connubio jungo*, vel *socio;* à

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *gener, socer;* item *frater uxoris:* in dat. pl. γαμβροῖσι, Ion.

Γαμείσθωσαν, *matrimonio junguntur*, 3. plur. præs. imperat. act à γαμέω, q. v.

Γᾶμεν, Dor. et Ion. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à γαίμω, id. qu. γαμέω, quod vide.

Γαμίσσεται, gem. σ, pro γαμίσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμετέον, verbale à γαμέω, q. v.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, et γαμέτις, ιδος, ἡ, *uxor.* Et

Γαμέτης, ου, ὁ, *maritus:* à

ΓΑΜΕ'Ω, ῶ, et γαίμω, *uxorem duco, nubo:* fut. -ήσω, -έσω, vel -ῶ, præt. γεγάμηκα, -εκα· a. 1. ind. act. ἐγάμησα, -εσα, et ἔγημα· unde aor. 1. subj. act. γήμω· infin. aor. γῆμαι et part. aor. γήμας· aor. 1. ind. med. ἐγημάμην· a. 1. ind. pass. ἐγαμήθην. Plurimum, *sponsus* γαμεῖν, *sponsa* γαμεῖσθαι dicitur: *qui accepit uxorem*, dicitur γαμῆσαι, *parentes filiæ, qui eam dant uxorem*, γαμίσαι. Hinc

Γαμήλιον, ου, τὸ, *munus nuptiale:* et

Γαμήλιος, ου, ὁ ἡ, *nuptialis, conjugalis.*

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October*, aut *Januarius:* à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησείω, *nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero:* à γαμέω, *uxorem duco*, q. v.

Γαμίζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, *nuptum do:* γαμίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *nuptui collocor, elocor;* τὸ γαμίζειν, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμῆσαι, *sponsa* vero γαμηθῆναι. Item

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis:* et

Γάμιος, ία, ιον, Poët. idem à γαμέω, *matrimonium*, quod à γαμέω, vide

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, et γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι, q. v.

Γάμοιο, gen. sing. Ion. pro γάμου, à γάμος, q. v.

Γαμοῖτο, *nubat:* 3. sing. præs. opt. pass. contr. à γαμέω, q. v.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo:* à γάμος, et κλέπτω, *furor:* p. ind. m. κέκλοπα.

Γαμόρος, Dor. pro γημόρος, ου, ὁ, *agricola:* à γῆ, *terra*, et μείρω, *divido:* præt. ind. m. ἔμμορα, per Metath. pro μέμορα.

Γάμος, ου, ὁ, et Ion. gen. γάμοιο, *connubium, conjugium, matrimonium:* vel οἱ γάμοι, ων, *nuptiæ;* item *conjux:* à γαμέω, quod vide.

Γαμοστόλος, ου, ὁ ἡ, *nuptias parans, ornans;* γαμοστόλος νὺξ, *pronuba nox:* à γάμος, et στέλλω, *orno:* hinc γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, *nuptias paro.*

Γαμουμένη, dat. sing. præs. part. pass. f. gen. contr. à γαμέω, *nubo*, q. v.

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, *malæ, maxillæ*, à

Γαμψὸς, ὴ, ὸν, *incurvus, inflexus, aduncus:* idem quod καμψὸς, q. à κάμπτω, *flecto.*

Γαμψώνυξ, υχος, ὁ ἡ, *cui curvi sunt ungues:* à γαμψὸς, et ὄνυξ, *unguis.*

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ἡ, idem, et ab iisdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *lætitia, voluptas;* item *splendor:* item *quod est in quâque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum.*

Γανόω, ῶ, fut. ώσω, præt. ωκα, *lætitiâ afficio;* item *splendeo, polio;* et

Γάνυμαι, seu γάννυμαι, et γανύομαι, fut. 1. med. -ύσομαι, p. ind. pass. -υμαι, *lætor, gaudeo:* unde γανύσσομαι, idem. Th. γάνος.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνωμα, ατος, τὸ, *lætitia, splendor:* et

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *nam, enim, igitur, quippe, scilicet*, conjunctio causalis; ὐ γὰρ, *non profecto*, Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, præs. infin. act. *splendere*, q. ex μαρμαίρειν, item *plenus esse, vibrare, palpitare, multiplicare.*

ΓΑΡΓΑΛΛΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *titillo, lætitiâ afficio:* id. cum γαργαλίζω· q. γάω γέλων, *gigno risum.* Hinc

Γαργαλισμὸς, ῦ, ὁ, *titillatio:* et

Γάργαλος, ου, ὁ, idem.

ΓΑΡΓΑ'ΡΕΙΝ, præs. inf. act. *splendere:* vide γαργαίρειν· hinc

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur *de multitudine insigni.*

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio, guttur*, à sono fictum. Hinc

Γαργαρίζω, f. ίσω, *os aquâ*, sive *alio aliquo liquore colluo, gargarizo.* Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum, liquamen piscium sale conditorum.*

Γαρύεμεν, Dor. et Ion. pro γηρύειν· et γαρύετον, dual. præs. ind. act. Dor. pro γηρύετον· et

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, præs. inf. act. à γαρύω, Dor. pro γηρύω, f. ύσω, *sono, loquor.*

Γαρύομαι, Dor. et f. 1. m. γαρύσομαι, pro γηρύομαι, f. 1. m. γηρύσομαι· et γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. ejusd.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, -τέρος, per Sync. -τρὸς, ἡ, (quondam gen. γαστῆρος); dat. pl. γαστῆρσι, *venter, ventriculus in quem cibus recipitur, uterus:* ἐν γαστρὶ ἔχειν vel φέρειν, *gravidam esse.*

Γάστρη, ης, et γαστρα, ας, ἡ, *fundum vasis*, vel *navis*, et *similium; vas ventricosum:* à γαστὴρ, *venter.*

Γαστρίδουλος, ου, ὁ ἡ, *ventri deditus:* à γαστὴρ, et δοῦλος, *servus.*

Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem expleo, sagino:* ab eodem Th.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ ἡ, *gulosus, cibi avidus:* ex γαστὴρ, et μάργος, ου, ὁ ἡ, *insanus.*

Γάστρις, ιος, et γάστριος, ου, ὁ, item γάστρων, ωνος, ὁ, *gulosus, lucro, ventri deditus.*

ΓΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mulctra, mulctrale, situla:* à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ου, ὁ, *navigii genus, sentina.*

Γαυλὼς, *mulctras*, Dor. pro γαυλὺς, acc. pl. à γαυλὸς, q. v.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, *exultatio:* ex

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, p. ακα, *superbio, glorior, exulto, efferor, jacto me.* Undè

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nominat. pl. part. præs. act. contr. à

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *elatus, superbus, arrogans, ferox:* qu. à γαίω, *superbio.* Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *superbia, ferocia, elatio, alacritas.*

Γαυρούμενος, *elatus, superbiens:* præs. part. m. à γαυρόομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ώσομαι, *superbio.* Hinc

Γαυροῦ, *efferaris*, 2. sing. præs. imp. pass. Th. γαῦρος.

Γαυρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *glorior, superbio;* idem quod γαυριάω, q. v. ab eod. Th.

ΓΑΥΣΟ'Σ, ή, όν, vel γαῦσος, ὁ, ὁς, *curvus, tortuosus:* hinc

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, *reddo* γαυσὸν, *curvo.*

ΓΑ'Ω, f. γάσω, inusit. p. ind. m. γέγαα, q. v. *genero; nascor; capio; pario; lætor.*

ΓΕ', Doricè γὰ, *quidem, certè.* Et κὶ idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio; separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat, præsertim articulo ὁ, vel relativo ὅς adjuncto: frequentiùs sine accentu pingitur: ὄφελόνγε, *utinam sanè;* καίγε, *et quidem;* διάγε, *tamen;* καίτοιγε, *etsi;* μενοῦνγε, *imò, verò.*

Γέα, ας, et contractè γῆ, ῆς, ἡ, *terra; patria.*

Γεάοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terram complectens;* γεάοχος, γαιάοχος, et Ionicè γαιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terram cingens et continens.* Neptuni Epithet. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, *genitus sum:* 1. sing. præt. ind. m. Poët. verbi γάω, inusitat. pro γίνομαι, *nascor.* Alii volunt esse perf. ind. act. pro γέγηκα, detracto κ et η, in α mutato; undè γεγαὼς pro γεγηκώς.

Γεγάατε, et γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2. et 3. pl. ejusd. γέγαα, q. v.

Γεγαθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, ότος, *gaudens.* Vide γέγηθα, infrà.

Γεγάκω, εις, ει, Poët. pro γίγνομαι, ῃ, εται, *natus sum:* à γάω, q. v.

Γεγάμεν, Poët pro γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. m. à γέγαα, perf. ind. med. à γάω, pro γίνομαι, *nascor,* q. v.

Γεγανυμένος, perf. part. pass. à γάννυμαι, f. 1. m. ύσομαι, p. pass. υμαι, *lætor, gaudeo;* quod à γάνος, q. v.

Γεγαὼς, ὼς, gen. ῶτος, ῶτος, *natus.* Vide in γέγαα.

Γέγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *antiquus:* quod à γέα et γάω, q. v.

Γεγεναμένος, perf. part. pass. Dor. pro γεγενημένος, *genitus:* à

Γεγένημαι, ηαι, ηται, *natus fui;* præt. ind. pass. γεγενῆσθαι, perf. infin. pass. verbi γίνομαι, *fio, sum,* q. v.

Γεγενοίμην, et γεγενοίμεθα, 1. sing. et 1 pl. a. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro γενοίμην, et γενοίμεθα, verbi γίνομαι, *sum:* q. v.

Γέγηθα, *lætus sum,* perf. ind. act. per Sync. pro γεγήθηκα, et indè γεγηθὼς, perf. part. act. *alacer, lætus:* à γηθέω, f. ήσω, p. ηκα, q. v. Alii tamen volunt γέγηθα et γεγηθὼς esse p. ind. et p. part. med. verbi γήθω, f. γήσω, p. γέγηκα, f. 2. act. γαθῶ, &c.

Γεγήρηκα, seu γεγήρακα, *senui;* perf. ind. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, *senesco.* Th. γῆρας.

Γέγονα, p. ind. m. *natus sum,* et in 3. pl. γεγόνασι· hinc p. m. inf. γεγονέναι et in part.

Γεγονὼς, υῖα, ός à γείνω, inusitat. Vide γίνομαι, *sum.*

Γεγόνει, *natus fuerit,* 3. sing. plusq. p. ind. m. Ion. pro ἐγεγόνει à p. ind. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ου, perf. part. pass.

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. et

Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, *scribo,* q. v.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, f. ήσω, *gymnasii præfectus sum:* ab ἀρχὴ, *principatus,* et γυμνάσιον, *locus exercitationis:* quod à γυμνὸς, vide

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, f. άσω, *exerceo.* Th. γυμνὸς, *nudus.*

ΓΕ'ΓΩΝΑ, *clarè clamavi,* p. ind. m. verbi γνόω, inuf. per Metathesin. pro γέγνωα· hinc γεγώνω, pro γέγωνα, 1. sing. præt. ind. m. in præsens transeunte: vel est, præt. ind. m. à γεγωνέω, ῶ, f. ήσω. Vide Periz. ad Ælian. V. H. et Clark ad Il. Ξ. 469.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. act. et γεγώνειν, Ion. et Dor. pro ἐγεγώνειν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. contr. à

Γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *clarè vociferor, clamo, jactito:* quod ex præt. ind. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbal. *celebrandum est.*

* Γεγωνὸς, ή, όν, *alto clamore enunciatus.*

Γεγὼς, ῶτος, *natus,* pro γεγαὼς, part. perf. med. à γέγαα, quod vide, perf. ind. med. verbi. γάω, inus. pro γίνομαι, *nascor.*

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evulsor.*

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna,* locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. *vallis Hinnomi.*

Γεθσημανὴ, *Gethsemane:* nomen loci. Hebr. interpret. Lat. *vallis pinguissima, fertilissima.*

Γεινάμην, ω, ατο, *natus sum;* vel *genui,* a. 1. ind. med. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο à γείνομαι, quod vide.

Γεινάμενος, η, ον, *natus,* part. a. 1. med. ab eodem verbo; idem ac γενηθεὶς, q. v.

Γείνασθαι, *natum esse,* a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, et γεινόμεθ', pro ἐγεινόμεθα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt γεινόμην, Poët. dici pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. abjecto augmento, et ι metri causâ inserto. Sic γείνετο pro ἐγένετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, *gignor, nascor;* activè de mare et fœminâ, *pario, gigno, procreo; sum.* Sed apud Oratores etiam a. 1. ind. med. ἐγεινάμην, frequens in activâ signif. *genui:* et de utrovis et utroque parente dicitur; de matre, *peperi;* a. 2. ind. med. ἐγενόμην inf. a. 2. med. γενέσθαι part. γενόμενος, *natus;* a. 1. med. inf. γείνασθαι et part. γεινάμενος. Vide γίνομαι, *nascor,* &c.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, *suggrunda* seu *suggrundium:* id est, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus ἐς γέαν σείει, in terram amovet. Hinc forsan Angl. A JOIST.

Γεῖσος, εος, τὸ, idem; est ἀσφαλὶς, *capitellum.*

Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, p. ωκα, *suggrundâ munio; in suggrundæ modum conformo.* Hinc

Γείσωμα, ατος, τὸ, *suggrundatio, imbricamentum:* vide γεῖσον, suprà.

Γειτνία, ας, et γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas:* et

Γειτνιάω, ῶ, et -άζω, f. άσω, p. ακα, *vicinus sum; adfinis; cognatus sum:* part. præs. act. contr. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, *vicinus.*

Γειτονέω, -ῶ, f. ήσω· part. præs. act. γειτονέων, έοντος, idem, et ab eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, et

Γειτονία, ας, Γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas:* à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, adfinis, similis;* q. à γέα, q. γείτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρας, ου, ὁ, *peregrinus, advena:* opponitur αὐτόχθονι, ut *advena,* opp. *indigenæ.*

Γελᾷ, *ridet,* 3. sing. præs. ind. act. contr. à γελάω, *rideo;* est et

Γέλα, *splendor Solis;* q. à γελέω, *splendeo.*

Γελᾶιν, *ridere,* præs. inf. act. Æol. pro γελᾶν et

Γελαῖς, *rides,* Æol. pro γελᾷς, 2. sing. præs. ind. act. à γελάω, *rideo.*

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, *ridens,* præs. part. act. contr. ejusd. verbi; γελᾷν, verò, iota subscripto, est præs. inf. act. contr. unde

mollis per Metath. Angl. το laugh.

Γελαστὴς, ῖ©, ὁ ϗ ἡ, *hilaris;* Poët. pro λαρὸς, q. v.

Γελάξω, Dor pro γελάσω, *ridebo* f. 1. ind. act. verbi γέλαω, f. άσω, *rideo.*

Γελασμάζω, f. άσω, p. ακα, *irrideo, jocor:* hinc

Γελασμασμὸς, ϐ, ὁ, *irrisio.*

Γελασμαστὴς, ῦ, ὁ, *irrisor.*

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præs. part. act. f. g. verbi γελάω, *rideo,* q. v.

Γελάσιμ©, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ridiculus, risu dignus:* ab eod. Th.

Γελαστὶς, ὴ, ὸν, idem, et ab eodem Th.

Γελάσωμεν, *rideamus,* 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo;* item *irrideo;* item *splendeo, niteo, floreo, hilaro,* f. ασω, et f. 1. med. άσομαι, p. γεγέλακα· a. 1. ind. act. ἐγέλασα· perf. ind. pass. γεγέλασμαι· a. 1. ind. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces; color, tinctura.*

ΓΕ'ΛΓΙΣ, ι©, et γέλγις, ιδ©, ἡ, *allii caput,* seu *nucleus.*

Γέλγω, f. ξω, p. χα, *tingo, coloro:* à γέλα, *splendor Solis.*

Γελεῦσα, Dor pro γελῶσα, præs. part. act. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo.* Nam Dor. et Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, f. ήσω, p. ηκα, *splendeo:* à quo γέλα.

Γελῇς, *rides,* 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro γελᾷς à γελάω vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda,* item *jocosa,* nom. pl. n. g. è γελοῖ©, q. v.

Γελοιάζω, f. άσω, *ridicula* seu *jocosa dico, jocor:* à

Γελοῖ©, οία, οῖον, *jocosus, facetus, urbanus;* at γέλοι©, ut Grammaticis placet, *ridiculus, irridendus:* γελοῖον, ϐ, τὸ, substantivè pro *joco;* γελοιῖ©, Poët. hinc γελοιιάω, f. ασω, pro γελάω, *rideo;* à γέλως, seu γελάω, q. v.

Γελόωντες, et γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à γελάω, q. v.

Γελῶν, *ridens,* nom. sing. et in pl. γελῶντες, præs. part. act. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. act. contr. γελῶσι.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident,* 3. pl. præs. ind. act. contr.

Γέλως, ωτ©, ὁ, *risus, maris serenitas;* et γέλως, gen. sing. ω, acc. sing. γέλων, dat. sing. γέλῳ, à γελάω, *rideo,* q. v.

Γεμίζω, *impleo, onero,* f. ίσω, p. γεγέμικα· a. 1. ind. act. ἐγέμισα· p. ind. pass. γεγέμισμαι· a. 1. ind. pass. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum.*

Γεμίσας, a. 1. part. act. γεμίσαὶε, a. 1. imperat. act. 2. pl. à γέμισον, άτω, 2. et 3. sing. imperat. a. 1. act. verbi γεμίζω, *impleo,* ab eod. Th.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo.*

Γέμομεν, *pleni sumus,* 1. pl. ind. præs. act. γεμούσαις, dat. pl. part præs. act. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, f. μῶ, *plenus sum,* vel *onustus:* præs. part. act. γέμων. ουσα, ον· p. ind. med. γέγομα· undè γόμος, ϐ, ὁ, *onus navis:* inde Lat. *gemo.*

Γενὰ, ᾶς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *natales;* ἀπὸ γενεᾶς, *à natalibus, à puero; generatio, progenies, ætas:* εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Γενεαλογέω, ῶ, *genus recenseo, natales progenitorum investigo,* f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα· γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ;* γενεαλογούμεν©, præs. part. et

Γενεαλογία, ας, ἡ *genealogia,* generis recensio: à γέν©, *genus,* et λόγ© à λέγω, *colligo,* q. v.

Γενέηφιν, *generatione,* dat. sing. Ion. Φιν additur per Paragogen, à γενεή, Ion. pro γενεὰ, q. v.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio:* à γενεὰ hinc

Γενέθλια, ῶν, τὰ, *natalitia:* item

Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, *ad natalitia pertinens, natalitius;* substantivè *astrologus,* et

Γενέθλι©, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *natalis, natalitius, auctor generationis;* Θεοὶ γενέθλιοι, *penates:* à γίνομαι, *nascor;* q. v.

Γένει, dat. sing. à γέν©, ε©, τὸ, *progenies, genus,* ab eodem.

Γενειᾶν, *barbatum esse,* præs. inf. act. contr. à γενειάω, q. v.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens,* part. præs. act. à

Γενειάζω, f. άσω, et

Γενειάω, ῶ, *barbam gesto, pubesco,* f. ήσω· a. 1. part. act. γενειήσας, αντ© à γένειον, *barba.* Th. γένυς, *mentum,* q. v.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειήτης, ϐ, ὁ, *barbatus,* et hoc p. γενειάτης, fœm, γενειάτις· à γενειάω, q. v.

Γένειον, ϐ, τὸ, *mentum, barba.* Th. γένυς, q. v.

Γένεο, Ion. pro γένε, et hoc pro ἐγένου, *fuisti,* 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην, ϐ, ετο· à γίνομαι, *sum,* q. v.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γενέσια, ῶν, τὰ, *natalitia:* à γένεσις, *generatio;* quod à γίνομαι, *nascor,* p. pass. γεγένημαι, σαι, ται.

Γενεσιάρχης, -©, ϐ, ὁ, *auctor ortûs* et *generationis.*

Γένεσις, εως, ἡ, *origo, creatio, generatio, nativitas, ortus:* ab eod. Th.

Γένετ', pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. à γίνομαι, vel γείνομαι, q. v.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas, ortus;* et

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γενέτης, ϐ, ὁ, *parens, genitor:* et

Γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix, parens:* à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γίνομαι, q. v.

Γένηαι, *fuerit,* 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, vel γείνομαι, q. v.

Γενέτης, ο©, ὁ, (Ion. et Poët. pro γονεὺς, ι©, vel εως, ὁ,) *GENITOR, parens.*

Γένευ, Ion. et Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *nascor,* vel γείνομαι, q. v.

Γένῃ, 2. sing. sub. a. 2. med. ab eod. q. v.

Γενηθεὶς, ένΐ©, *natus, factus,* a. 1. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Γενήθητι, ήτω, *fias,* imperat. 2. sing. a. 1. pass. ejusd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. med. sic γένηται, 3. sing. sub. a. 2. med. ejusd. verbi, q. v.

Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi, vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, à f. 2. act. γενῶ, a. 2. ind. act. ἔγενον à γένω, inus. undè a. 2. ind. pass. ἐγένην, ης, η.

Γενικὸς, ἡ, ὸν, *generalis,* item *genitivus,* ut γενικὴ πτῶσις, apud grammaticos: à γέν©, *genus.*

Γεννάδας, ϐ, ὁ, *strenuus, audax; generosus, ingenuus.*

Γενναῖ©, αία, αῖον, *cognatus, ingenuus, nobilis; naturalis, insitus; generosus, validus, strenuus, vehemens:* à γεννάω. Th. γίνομαι, q. v.

Γενναιότης, ητ©, ἡ, *generositas,* et

Γενναίως, adv. *generosè, fortitèr:* ab eod. Th.

Γέννατο, Ion. et Æol. pro ἐγέννατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ejusd. verbi; vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. et Aphær. à

ΓΕΝΝΑ'Ω, *GENERO,* pro *GIGNO, de viris;* pario, *de mulieribus; pario,* Metaph. f. ήσω, p. γεγέννηκα· a. 1. ind. act. ἐγέννησα, perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum;* a. 1. ind. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Indè Angl. το gender.

Γέννημα, ατ©, τὸ, *progenies, fructus:* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. præced.

Γεννηματίζω, f. ίσω, germen seu fructum profero.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. à γεννάω, q. v.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in Galilæa, indecl. Syr. interpret. hortus principis.

Γέννησις, εως, ἡ, nativitas, generatio: à 2. perf. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γένομαι.

Γεννητὴς, ῦ, ὁ, generator, et

Γεννητὸς, ἡ, ὸν, genitus, natus; item mortalis; et

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens; γεννήτειρα, ας, ἡ, genetrix: à 3. perf. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γένομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο et γένοιτο, 3. pl. et 3. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, nascor.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, fiam, essem, 1. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, sum, q. v.

Γενόμενος, η, ον, factus, a. 2. part. m. γενόμην, Ion. pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. à γίνομαι, vel γένομαι, nascor.

Γένος, εος, τὸ, GENUS, progenies, familia; gens, natio; stirps; genus, cui opp. species; in dat. pl. γένεσι ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. GENDER.

Γενοῦ, ἴσθι, esto, 2. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, Gentiana, herbæ genus. Angl. GENTIAN.

Γέντο, 3. sing. a. 2. ind. m. Poët. pro ἐγένετο, fuit: ab ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι, vel γείνομαι, sum, q. v.

ΓΕ'ΝΥΣ, υος, ἡ, mentum, barba; maxilla, acies.

Γένωμαι, fiam, 1. sing. a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, seu γίνομαι, nascor, fio.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro γέρασι à γέρας, munus, q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus: à

Γεραιὸς, ιὰ, ιὸν, senilis, et; masc. senex, vir venerabilis, magnæ auctoritatis; comp. γεραίτερος superl. γεραίτατος, per Syncop. γεραιά, ᾶς, ἡ, anus: à γέρων, senex, q. v.

Γέραιρε, venerare, 2. sing. præs. imperat. act. γεραιρέμεν, inf. Dor. pro γεραίρειν, honorare: à

Γεραίρω, f. αρῶ, muneror honoris causâ, orno, veneror. Th. γέρας, munus. q. v.

Γεραίτερος, per Sync. pro γεραιότερος, compar. γεραίτατος, per Sync. pro γεραιότατος, superl. à γεραιὸς, senilis, senex, q. v.

ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, avis vigilans; machina tollendis oneribus comparata; γεράνιον, ου, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γεράραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμάω, honoro, et

Γεραρὸς, ὰ, ὸν, honorandus, augustus; compar. γεραρώτερος, honorabilior, augustior; superl. γεραρώτατος, augustissimus: è seq. Th.

ΓΕ'ΡΑΣ, ατος, τ elis. αος, cont. ως, τὸ, præmium, munus, honor: hinc

Γεράσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, honoratus, honorificus, senilis.

Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράτων à γέρας, munus, q. v.

Γεργεσηνὸς, ῦ, ὁ, nomen gentile, Hebr. interpret. Lat. vicinus peregrinationi.

Γέρδιος, γερδὸς, et γέρδιος, ου, ὁ, textor, Suid. et γερδία, ας, ἡ, textrix.

Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, præmium, q. v.

Γερήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. Nestoris, ap. Hom. honoratus: à γέρας, honor, aut à loco Γερήνα.

Γέρον, senex, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. et acc. sing. à γέρων, senex, q. v.

Γεροντεῖος, εία, εῖον, Poët. pro

Γερόντειος, εια, ειον γεροντικὸς, ἡ, ὸν, senilis: à γέρων, senex, q. v.

Γερόντιον, ου, τὸ, vetulus, senecio; dim. à γέρων, q. v.

Γέρουσι, senibus, dat. pl. à γέρων, senex, q. v.

Γερουσία, ας, ἡ, senatus: à

Γερούσιος, α, ον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad senes vel principes reipublicæ pertinens. Th. γέρων, senex, q. v.

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, scutum Persicum ex vimine textum; quodvis instrumentum defensionis.

Γέρυνος, parva rana.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, vetustus, senex; voc. sing. ὦ γέρον, dat. pl. γέρουσι forsitan à γῆρας, quia senectus honorabilis.

Γευθμὸς, ῦ, ὁ, et

Γεῦμα, ατος, τὸ, gustus: à γεύω, gusto, q. v.

Γευόμεθα, Ion. et Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, gustavimus, 1. pl. perf. ind. pass. verbi γεύω, gusto, q. v.

Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύομαι, et γεύσωνται, 1. sing. et 3. pl. a. 1. sub. m. γεῦσαι, a. 1. inf. act. à γεύω, q. v.

Γεῦσις, εως, ἡ, gustatio, et

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, gustatorius, item

Γευστὸς, ἡ, ὸν, gustabilis: à

ΓΕΥ'Ω, gustare facio, gustandum præbeo; item cibum potumve do, GUSTO, f. γεύσω, p. γέγευκα m. γεύομαι, gusto, f. 1. m. γεύσομαι a. 1. ind. m. ἐγευσάμην, ω, ατο a. 1. inf. m. γεύσασθαι part. γευσάμενος p. pass. γέγευμαι.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons, quia εἰς γῆν φέρει, in terram defert: hinc

Γεφύριον, ου, τὸ, dim. ponticulus: et

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, ponte jungo, pontem impono; γεφυροῦν, pontem sternere, præs. infin. act. contr.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, terrarum orbem describo; et

Γεωγραφία, ας, ἡ, terræ descriptio; tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, terra, et γραφὴ, scriptio, pictura; quod à γράφω, scribo.

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ distributio, partitio, seu divisio. Th. γέα, terra et δαίω, divido.

Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, -enus. -estris.

Γεώλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, è terrâ instar tumuli, seu collis, eminens; subs. ὁ, tumulus; homo crassus, stupidus inutile terræ pondus: à γέα, terra et λόφος, jumenti cervix, item conus in galeâ et cristâ; λόφοι etiam dicuntur, colles et tumuli; qui et γήλοφοι, et γεώλοφοι, om. qu. vid.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior, et

Γεωμέτρης, ου, ὁ, geometra, agrimensor, et

Γεωμετρία, ας, ἡ, geometria, terram dimetiendi scientia: à γέα, terra et μέτρον, mensura, q. v.

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, geometricus, peritus artis geometricæ; ab iisd.

Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. qui terra fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus: à γέα, terra et πεῖνα, seu πείνα, fames. Th. πένομαι, laboro.

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura: à γέα, terra et πόνος, labor; quod à πένομαι, laboro; à p. ind. med. πέπονα

Γεώπυς, οδος, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum operâ utitur.

Γεωργέω, ῶ, terram colo, agriculturam exerceo, f. ήσω, p. γεγεώργηκα à γέα, terra et ἐργάζομαι, operor, quod ex ἔργον, opus: hinc

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura, et

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, ad agriculturam pertinens, rusticus; hinc γεωργικὰ, ων, τὰ, libri de agriculturâ, et

Γεώργιον, ου, τὸ, arvum, ager aratus, et

Γεωργήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργὸς, ῦ ὁ, agricola, vinitor, colonus quivis.

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, fodio: à γέα, terra et ὀρύσσω, fodio.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio: qu.

et ind. γέα, contr. γῆ, in prosâ pro γαῖα, idem.

Γηγενέων, *terrigenûm*, gen. pl. à

Γηγενὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *terrigena*, *terræ filius*, *indigena*; γηγενεῖς, pl. *gigantes*: ex γῆ, *terra* et γένος, *genus*, quod à γίνομαι, *nascor*, q. v.

Γηγενέτης, ε, ὁ, idem, et ab iisd. ac γενέτης, q. v.

Γήδιον, ε, τὸ, *agellus*, dim. et

Γῆθεν, adv. *è terrâ*: à γῆ.

ΓΗΘΕ'Ω, -ῶ, *gaudio*, *lætor*, f. ήσω, p. ind. act. γεγήθηκα, et per Sync. γέγηθα p. ind. m. γέγηθα, undè et part. γεγηθὼς, f. 2. act. γηθῶ et γήθεν, Ion. pro ἐγήθεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act.

Γήθησαν, *lætati sunt*, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. à præced.

Γηθήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.

Γῆθ☉, έ☉, τὸ, et

Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium*, *lætitia*, et

Γηθόσυν☉, η, ον, *lætus*, *a*, *um*, *exultans*: à γηθέω.

ΓΗ'ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ε, τὸ, *genus cepe*, q. è γῆ θύω.

Γήθω, inusit. f. γήσω, p. γέγηκα f. 2. act. γηθῶ p. ind. m. γέγηθα part. p. m. γεγηθὼς, ότ☉ idem qu. γηθέω, *gaudeo*, *lætor*, q. v.

Γήϊν☉, ε, ὁ ϗ ἡ, et

Γήϊ☉, ε, ὁ ϗ ἡ, *terrenus*; *corruptione obnoxius*; *mortalis*: à γῆ, *terra*, q. v.

Γῆμαι, a. 1. inf. act. γήμας, a. 1. part. act. γῆμε, Ion. et Poët. ab a. 1. ind. act. ἔγημα, ας, ε à verbo γαμέω, inusitat. f. γαμῶ, p. -ηκα, *uxorem duco*, &c. vel ut alii volunt, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, f. -ήσω, p. ηκα, *uxorem duco*, *nubo*, *matrimonium contraho*; tanquam à γάμω, inusitat. formæ. Vide γαμέω.

Γηοχέειν, præf. inf. act. quasi γῆν ἔχειν, *terram habere*, aut *agrum possidere*. Et de Neptuno dici potest, quia terram ambit et continet, et propterea, γαιήοχος, γαιήοχος, et passim γαιήοχος, appellatur.

Γήρᾳ, dat. sing. à γῆρας, quod vide.

Γηραιὸς, ά, ὸν, *senex*, *senilis*, *antiquus*, *grandævus*, *senio confectus*: γηραιαὶ, ῶν, αἱ, *vetulæ*. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηραλέ☉, έα, έον, Poët. id. quod γηραιὸς, præc.

Γηράντεσσι, *senescentibus*, Poët. vel Ion. pro γηρᾶσι, dat. pl. a. 1. part. act. et hoc pro γηράσασι, à γήρας, αντος, *senescens*, pro γηράσας à γηράω, f. άσω, *senesco*; undè a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗ'ΡΑΣ, τὸ, gen. sing. ατος, τ elis. αος, contr. ως, dat. γήρατι, τ elis, αϊ, contr. ᾳ, *senectus*.

Γηράσης, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à γηράσκω, f. άσω, *senesco*; γηράσαι, a. 1. inf. act. à

Γηράσκω, *senesco*, *consenesco*, f. άσω, p. γεγήρακα a. 1. ind. act. ἐγήρασα a. 1. sub. act. γηράσω, ῃς, ῃ acc. pl. part. præs. act. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηράω, -ῶ, f. άσω a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἐγήρα, unde part. γήρας perf. ind. act. γεγήρακα et part. γεγηρακὼς, *senio affectus*.

Γηροβοσκέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo*, et

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senis sustentatio*, *senilis educatio*: à γῆρας et βόσκω, *pasco*.

Γηροβοσκὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *senum nutritor*, *qui aliquem in senectute alit*. ab iisd. Th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *cura* et *nutritio senum*, et

Γηροκόμοιο, gen. sing. Ion. à

Γηροκόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui curam habet senum*: à γῆρας et κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo*: è γῆρας et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *senes nutriens*: ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur*, pro γηρύεται, 3. sing. præs. ind. m. γηρύομαι f. 1. m. ύσομαι. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis*, *garrula*; q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ε, ὁ, *Geryones*, nomen viri.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έος, vel Ion. ῆος, ὁ, nomen viri *Geryon*.

ΓΗ'ΡΥΣ, υος, vel εως, ἡ, *vox*: hinc

Γηρύω, f. ύσω, p. υκα, *sono*; velut pro *mugire*, *canere*, &c. *loquor*, *dico*, *conqueror*; et γηρύομαι, f. 1. m. ύσομαι, idem

Γήρως, gen. sing. è γῆρας, ατος, τ elis. αος, et contractè γήρως, *senectus*.

* Γήτης, ε, ὁ, *agricola*, *rusticus*: à γῆ, γῆς, ut à πόλις, εως πολίτης, ε, ὁ, *civis*.

Γιγάντειος, εία, ειον, et γιγάντειος, εία, ειον, *giganteus* vel *eus*, *a*, *um*: à γίγας, *gigas*, q. v.

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, *gigantes imitor*, *gigantum similis sum*: ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna*, seu *bellum gigantum*: è γίγας et μάχη, *pugna*; quod à μάχομαι, *pugno*.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ε, τὸ, *quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est*.

Γιγαρτώδης, εος, vel εως, ὁ ϗ ἡ, *vinaceus*, *acinosus*.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas*: qu. à γέα, γῆ, *terra* et γάω, *nascor*, q. v. nam terræ filii dicuntur

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ε, τὸ, *herbula*, pastinacæ silvestri similis.

ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *titillatio*: qu. à γιγλίζω, f. ίσω, quod idem est cum γαργαλίζω, q. v.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cardo januæ* vel *portæ*; qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ε, ὁ, *parvula tibia*, ad flebiles sonos.

Γίγνομαι, vide γίνομαι, infrà.

Γίγνε, *fias*, 2. sing. præs. imperat. pass. à γίγνομαι, q. v.

Γιγνώσκω, εις, ει, et γιγνώσκοντα, acc. sing. masc. part. præs. act. Vide in γινώσκω, *cognosco*, infrà.

Γίνετ', *fiebat*, Ion. et per Apostr. pro ἐγίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. γίνεσθαι, *fieri*, præs. infinit. med. a

• ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, *sum*; *fio*; *nascor*, *gignor*; *orior*, *accido*, *evenio*, *contingo*: à γέω, hoc modo, γι(γ)νομαι manâsse videtur; γάω (ω mutato in ινω) fit γα-ινω, contr. γαίνω, per Sync. γείνω, quod habet in f. 1. act. γενῶ ε inserto γενέω fit, in m. voce γενέομαι, cum γι reduplic. γιγενέομαι, per Sync. γιγνέομαι, per Sync. iterum γί(γ)νομαι f. 1. med. γενήσομαι p. pass. γεγένημαι a. 1. ind. pass. ἐγενήθην f. 1. pass. γενηθήσομαι a. 1. ind. med. ἐγενησάμην a. 2. ind. med. ἐγενόμην, ε, ετο, *factus sum*; a. 2. imperat. med. γενε, έσθω a. 2. opt. med. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, *absit*; a. 2. sub. med. γένωμαι, ῃ, ηται a. 2. infin. med. γενέσθαι a. 2. part. med. γενόμενος p. ind. med. γέγονα à γείνω vel γείνομαι, inus. 1. sing. pl. perf. ind. m. ἐγεγόνειν p. m. inf. γεγονέναι, et γεγάναι, à γέγαα, p. ind. med. à verb. inus. γάω, q. v. part. præt. med. γεγαὼς et γεγαὼς, ῶτα, ὼς.

Γινώσκειν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. act. et

Γινώσκοντι, *cognoscunt*, Dor. pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω. *COGNOSCO*. Angl. TO KNOW, exinde etiam f. 1. med. γνώσομαι a. 1. ind. act. ἔγνωσα p. ἔγνωκα plusq. p. ἐγνώκειν a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω 3. pl. ἔγνωσαν a. 2. imperat. act. γνῶθι a. 2. opt. act.

γνοίην· a. 2. sub. act. γνῶ, γνῷς, γνῷ· a. 2. inf. act. γνῶναι· a. 2. part. act. γνοὺς, οῦσα, όν· à γνῶμι, Ice. conjug. quod à γνόω, prim. conjug. inus. sig. *nosco*; p. pass. ἔγνωσμαι· a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην· f. 1. pass. γνωσθήσομαι· p. ind. m. γέγωνα, per Metath. pro γέγνωα· part. γεγωνὼς, pro γεγνωὼς, -ότος· à form. γνόω, inus.

Γλάγος, εος, τὸ, *lac*: à γάλα, quod vide.

Γλάζω, *expando alas, clamo*; item *pronum expando me*, f. σω, p. κα· a. 2. ind. act. ἔγλαδον, ες, ε.

Γλακτόφαγος, pro γαλακτόφαγος, ου, ὁ ἡ ἡ, per Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac* et φάγω, *edo*.

Γλαμάω, et γλημάω, f. ήσω, (id. quod λημάω,) *gramiis laboro, lippio*: à

Γλάμη, ης, ἡ, et γλάμα, Dor. (pro Th. λήμη· Pleonasm. τῦ γ,) *gramia, lippitudo; oculorum sordes*.

ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδος, ἡ, *piscis genus*. Legitur et γλανὶς, ίδος, id. Nomen ei dedit *Glanis* fluv. Cumæ.

Γλὰξ, per Sync. q. γάλαξ, antiq. *lac*; herba γαλακτοποιητικὴ, apud Plin.

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, *instrumentum fabrorum ad lapides excavandos et poliendos; lima; fovea*: γλαρίδες, pl. *architecti instrumenta*. Th. γλάφω, *cavo, fodio*, q. v.

Γλαῦκ', et γλαῦκας, acc. sing. et acc. pl. à γλαὺξ, κὸς, ἡ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*, q. v.

Γλαῦκε, voc. sing. à Γλαῦκος, ου, ὁ, *Glaucus*, nomen propr.

Γλαυκὴ, ης, ἡ, nomen propr. mulieris; sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*, q. v.

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribiliter intueor*, et

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præs. part. act. contr. Th. γλαυκὸς, q. v.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, *GLAUCUS, cæsius, cæruleus*: qu. à γλαύσσω, *splendeo*, q. v.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus*, et

Γλαυκόχροος, contr. -ους, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo*. Th. γλαυκὸς, q. v.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, et γλαυκώπης, ου, ὁ, *cæsios habens oculos*; Minervæ epith. acc. sing. γλαυκῶπιν et -ιδα. Sic γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ ἡ ἡ, *qui cæsios habet oculos*: hinc

Γλαυκῶπις, pl. nom. è γλαὺξ, *noctua* (hoc à γλαυκὸς, *glaucus*,) et ὤψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, seu

Γλαύκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgo dictum *glaucedo*: à γλαυκόω, q. v. Th. γλαυκὸς.

Γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ. Vide γλαυκῶπις, suprà

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, seu γλαῦξ, *ulula, noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*, q. v.

Γλαύσσω, *splendeo, cerno*: undè fortassè γλαυκὸς, q. v.

Γλάφυ, υος, τὸ, *spelunca, antrum, caverna*, et

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, *cavus*. Vide in γλάφω, *cavo*.

Γλαφυρῇσι et γλαφυρῇς, dat. pl. f. g. Ion. à γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, *concinnus*, et

ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, *cavo, fodio, sculpo*, f. ψω, p. φα· hinc γλάφυ, υος, τὸ, *antrum, spelunca*; γλαφυρὸς, ῦ, *cavus, profundus; elegans, scitus, venustus; lautus; concinnus; aptus, appositus; festivus*: à γλύφω. Γλύπτης, ου, ὁ, *sculptor*.

Γλάχων, Dor. pro γλήχων, ωνος, ἡ, *pulegium*, q. v.

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *mustum, succus dulcis*: à γλυκὺς, *dulcis*.

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo*; idem quod λήμη, q. v.

Γλήνεα, ων, τὰ, *res ornatæ, pretiosæ, spectaculo dignæ oculi*: à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa; cavitas ossis quæ aliud os recipit*; item *favus*; q. αἰγλήνη· ab αἴγλη, *splendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia serenitas mentis in oculis maximè conspicitur. Hinc γλήνεα, ων, τὰ, *res ornatæ*, q. v.

Γλῆνος, εος, τὸ, *stella, lumen*: à præc.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, et γλάχων, Dor. ωνος, ἡ, *pulegium*, herba. Angl. PENNY-ROYAL.

Γλία, ας, ἡ, *gluten*; affine est, κόλλα, ης, ἡ, q. v. Angl. GLUE.

ΓΛΙ'ΝΟΣ, seu γλεῖνος, ου, ὁ, *genus aceris campestris, gallica*.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, vel -ρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *lenitus, viscosus, lubricus; tenax, parcus; jejunus; valdè sordidus; ærumnosus; gulosus; suavis; humilis; adulator*. Reperitur etiam γλισχρὸς, ρὰ, ρὸν, id. undè γλισχρῶς, adv. *tenaciter, lubricè*; q. à γλία, *gluten*: hinc

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viscositas, tenacitas; lubricitas; avaritia, sordes*; et

Γλισχρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *lentus, tenax, viscosus*.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, f. 1. med. -ξομαι· p. pass. -γμαι, *cupio, affecto, appeto, GLISCO*; qu. à γλυκὺς, q. v.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *invalidus, sordidus, malignus, malus*, vel *sordidis moribus, imbutus*; item substantivè *strigmentum*, olei sordes: hinc

Γλοιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *strigmentosus, glutinosus*.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *nates, clunes, coxa*: qu. à γλοιὸς.

Γλυκάζω, f. άσω, *dulce reddo; dulcesco*, et

Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Γλύκασμα, ατος, τὸ, et γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, *dulcedo*.

Γλυκεροῖο, gen. sing. Ion. et γλυκερῶ, gen. sing. Dor. pro γλυκεροῦ à

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, *dulcis*: à γλυκὺς, q. v.

Γλυκίων, ὁ ἡ ἡ, compar. ab eod. q. v.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui dulcem fructum fert*. Vitis epith. à γλυκὺς, *dulcis* et καρπὸς, *fructus*, q. v.

Γλυκύπικρον, ου, τὸ, *suav-amarum*: è γλυκὺς, *dulcis* et πικρὸς, *amarus*, vide.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e; jucundus; mollis, clemens*; gen. sing. -έος, -είας, -έος· γλυκεῖα, substantivè *de radice dulci*; item

Γλυκὺ, *passum*, i. e. vini dulcis genus: in comp. γλυκίων, γλύσσων, et γλυκύτερος in superl. γλύτος et γλυκύτατος· hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo*.

* Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *dulcis vox, cantus dulcis*: à γλυκὺς et φωνὴ, *vox, sonus*.

Γλύμμα, ατος, τὸ, *sculptura, cælatura, opus cælatum*.

Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, *sculptilis, sculptus*.

Γλυφάνοιο, gen. sing. Ion. à

Γλύφανος, ου, ὁ, *sculptorius*. Th. γλύφω, *sculpo*.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *sculptura, cælatura, sigillum*.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *crena* vel *incisura sagittæ; sagitta ipsa; incisura*, in quam nervus inseritur: ab eod. Th.

Γλύφω, f. ψω, p. φα, *scalpo, sculpo, cælo, rado, polio*: hinc γλύπτης, ου, -τὴρ, ῆρος, ὁ, *sculptor*, &c.

ΓΛΩ'ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua; dicendi facultas; sermo unicuique genti peculiaris*: hinc compos. ἐπιγλωττὶς, ἔγγλωσσος, ἄγλωσσος, πολύγλωσσος, &c. et Angl. TO GLOZE.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor*: à γλῶσσα et ἀλγέω, *doleo*.

Γλωσσάριον, ου, τὸ, *lingula*: dim. à γλῶσσα.

Γλώσση, Ion. pro γλῶσσα, *lingua*;

γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea;* item *marsupium:* à γλῶσσα, et κομέω, *servo.*

Γλωσσότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; linguam habens præcisam:* à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido, linguam amputo.*

Γλωσσοχαριτοῦντες, των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis:* ex χαριτόω, f. ώσω, *blandior;* à χάρις, *gratia, blanditiæ;* et γλῶσσα, q. v.

Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lingulatus; linguæ similis; linguax, loquax:* à γλῶσσα, et εἶδος, *species,* q. v.

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, *ad linguam pertinens:* à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα, q. v.

Γλῶχις, ῖν, ὶν, *spicæ,* vel *aristæ:* tanquam à γλῶξ, ωχὸς, *spica,* vel *arista.*

ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis teli, angulus, acies:* q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναῖφος, ου ὁ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, *mala, maxilla; dentes, bucca.* Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, *cædo in malas:* et

Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus:* item propr. nom. *Gnatho.*

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ὴ, ὸν, *incurvus,* item *flexibilis:* à

Γνάμπτω, f. ψω, p. ἔγναμφα, *inflecto, domo, frango;* q. à κάμπτω, idem. Et

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, p. ἔγναφα, *carpendo,* vel *vellicando polio, mollio, carmino:* undè Angl. NAP; pani et fortassè etiam somni.

Γναφεὺς, έος, ὁ, *fullo:* à præced.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legitimè genitus, germanus; sincerus, genuinus:* in compar. γνησιώτερος, γνησίως, adv. *legitimè, genuinè.* Dicitur q. γεννήσιος, vel γεννήσιος, à γίνομαι, *nascor,* q. v.

Γνοίην, ης, η, *novero:* a. 2. opt. act. à γινώσκω, *cognosco;* 1. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ab eod.

Γνοὺς, γνόντος, *sciens,* a. 2. part. act. ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *tenebrosus, caliginosus:* à

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ,* item *turbo; opacitas aëris, nubes:* q. à νέφος, hinc

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, et γνοφέω, ῶ, f. ήσω, *obtenebro:* et

Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *caligenosus.*

Γνόω, f. ώσω, p. ἔγνωκα, *nosco,* inus. à quo tamen γνῶμι, et γιγνώσκω, vel γινώσκω à νόος, *mens.*

Γνὺξ, adv. *genu flexo:* per Sync. dictum, q. γόνυξ à γόνυ, *genu,* q. v.

Γνῶ, *cognovit,* Ion. et Poët. pro ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω· at

Γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. act. γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco,* q. v.

Γνῶμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, *mens,* &c. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Ion. et Poët. *notitia, experientia.* Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, *sententia, mens; voluntas; consilium; sententia,* seu *dictum aliquod insigne:* undè

Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, *sententiosus:* et

Γνωμολογικῶς, adv. *sententiosè:* à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. et Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, *cognosco,* q. v.

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cognitor; index, nempe,* v. gr. *in horologio; gnomon, stylus horas indicans; norma, amussis; dens, index ætatis.* Th. γινώσκω.

Γνῶναι, vide in γνῶ, suprà.

Γνωρίζω, *noscito, agnosco, cognosco; probo, exploro; notum facio, indico, in memoriam revoco,* in N. T. f. ίσω, et Att. γνωριῶ, p. ἐγνώρικα a. 1. ind. act. ἐγνώρισα a. 1. inf. act. γνωρίσαι a. 1. part. act. γνωρίσας, αντος præs. ind. pass. γνωρίζομαι, *innotesco, patefio:* hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. *innotescat:* p. pass. ἐγνώρισμαι a. 1. ind. pass. ἐγνωρίσθην a. 1. sub. pass. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, *cognosco:* hinc

Γνώριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *notus;* item *familiaris;* item *clarus, celebris:* in compar. γνωριμώτερος, *notior:* superl. γνωριμώτατος, *notissimus:* et

Γνώρισμα, ατος, τὸ, *indicium, nota; proprietas; insigne, ornamentum, decus.*

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, fut. 1. act. Att. verbi γνωρίζω, *noscito,* quod vide.

Γνώσεαι, Ion. pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. à γινώσκω, q. v.

Γνώσῃ, *cognosces:* 2. sing. f. 1. ind. m. verbi γινώσκω f. 1. m. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, *cognitus:* a. 1. part. pass. à γινώσκω a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην inf. ejusd. γνωσθῆναι.

Γνωσιμαχεῖν, præs. inf. act. contr. *mutatâ sententiâ, suarum virium imbecillitatem agnoscere.*

Γνῶσις, εως, ἡ, *cognitio, notitia; scientia, doctrina, sapientia,* &c. à γινώσκω, q. v.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. Th.

Γνωστέος, verbal. *cognoscendus.*

Γνώστης, ου, ὁ, *gnarus:* item *divinator, ariolus:*

Γνωστὸς, ἡ, ὸν, *notus, a, um, cognitus; amicus:* ut et

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, *notus:* item *consanguineus, propinquus, frater:* ab eodem Th.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à γνῶθι, *nosce:* ab eod. Th.

Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, *agnoscant;* a. 2. sub. act. 3. pl. ejusd. verbi; seu 3. pl. sub. præs. act. verbi inusitati γνόω, *nosco,* f. ώσω, p. ἔγνωκα p. ind. m. γέγνωα part. γεγνωὼς, ότος vel γνόω, Poët. pro γνῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἔγνων, a. 2. ind. act. ab eodem Th.

Γοάντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *gemo, deploro, defleo, lugeo:* Poëticum à sono fictum. Repritur et γοήμεναι, Dor. inf. a. 2. act. pro γοῆναι qu. à γόημι, conjug. sec. et γοηθεὶς, *defletus:* a. 1. part. pass. à γοάω, *defleo,* conjug. prim.

ΓΟ'ΓΓΡΟΣ, ου, *CONGRUS,* piscis.

ΓΟΓΓΥ'ΖΩ, *murmuro,* f. σω, p. γεγόγγυκα a. 1. ind. act. ἐγόγγυσα perf. ind. pass. γεγόγγυσμαι indè γογγυσμὸς, q. v.

Γογγύλος, ἡ, ὸν, vel γογγύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod στρογγύλος, *rotundus:* atque indè dicunt γογγύλη, ης, et γογγυλὶς, ίδος, ἡ, substantivè *rapum,* quod rotundum.

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, *murmur, fremitus, mussitatio:* et

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, *murmurator:* à γογγύζω, q. v.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ,* vide γόης.

Γοήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro γοῆναι à γόημι. Th. γοάω, *gemo,* q. v.

ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, *incantator, præstigiator, impostor quivis:* hinc

Γοητεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantatio;* et

Γοήτευμα, ατος, τὸ, *præstigiæ, incantamentum;* et

Γοητεύω, f. εύσω, p. ευκα, *incanto, fascino, præstigiis decipio:* item

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, *incantatorius.*

Γολγοθᾶ, nomen loci ἄκλιτον. Syr. *locus Calvariæ.*

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nomen urbis. Syr. *habitatio.*

Γόμος, ου, ὁ, *onus navis, merces:* à præt. ind. m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum.*

Γομφιάζω, f. άσω, *dentibus stupeo,* et

Γομφιασμὸς, ῦ, ὁ, *confractio*, vel *stupor dentium*; à

Γομφίος, ου, ὁ, *dens molaris*; quod à

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, *cuneus*; *clavus*; *piscis quidam*; dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUMS.

Γομφόω, ῶ, f. ώσω, *clavis compingo*, et

Γόμφωσις, εως, ἡ, *articulationis species*, cum os ossi, clavi modo, infigitur.

Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. contr. à

Γονεὺς, έος, vel έως, ὁ, *parens*; gen. pl. γονέων· acc. pl. γονῆας, -έας, cont. γονεῖς, similis nomin. dat. pl. γονεῦσι· à præt. ind. med. γέγονα, verbi γίνομαι, q. v.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura*: *semen genitale*, *fœtus*, *soboles*; hinc γοναὶ Ἡρακλεῖαι, *semen Herculeum*: ab eod. Th.

Γόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *genitalis*, *prolificus*; item *fecundus*: à γίνομαι, q. v.

Γονόῤῥοια, vel -ύα, ἡ, *geniture*, vel *seminis genitalis profluvium*, et

Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fluxum seminis patior*: à

Γονοῤῥυὴς, ου, ὁ, vel γονόῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui seminis fluxum patitur*; cui γονὴ ῥέει, i. e. *genitura fluit*.

Γόνος, ου, ὁ, *soboles*; *generatio*; *genus*; *semen*: à γίνομαι, *nascor*; p. ind. med. γέγονα. At

Γονὸς, (ὀξύτονον,) ῦ, ὁ, pro quo γουνὸς, Poëticum, Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus*, γόνιμος· item substantivè, *locus* vel *solum fertile*: comp. γονώτερος, *fertilior*: ab eod. Th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU*, gen. sing. γόνυος, γόνατος, per transposit. vel Metath. γουνὸς, et per Epenth. γούνατος· dat. pl. γόνασι, γούνασι, et γονάτεσσι· γνὺξ, adv. *genu flexo*, *in genua*; per Sync. q. γόνυξ, et πρόχνυ, per Sync. pro προγόνυ, idem, q v. Indè Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γονυπετέω, ῶ, *ad genua accido*, *procido*, f. ήσω, p. γεγονυπέτηκα· a. 1. indic. act. ἐγονυπέτησα· à γόνυ, et πίπτω, *cado*.

Γόος, ου, ὁ, *luctus*: acc. sing. γόον· nom. pl. γόοι· à γοάω, *lugeo*, q. v.

Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgonium caput*: à γοργὸν, vide in Γοργόνες.

Γόργειος, εία, ειον, f. g. Ion. -είη, et Γοργόνειος, ια, ον, *Gorgonius*.

Γοργεύω, f. εύσω, *horrifico*; *festino*, *velocius gradior*.

Γοργόνες, ῶν, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Stheyno, et Euryale: à γοργὸν, όνος, ὁ, *nomen animalis noxii in Africâ*.

ΓΟΡΓΟ'Σ, ἡ, ὀν, *velox*, *acer*, *vividus*; *terribilis*; quasi δεινὸν ἔργῳ. hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*, *torvitas*, et

Γοργῦς, gen. sing. à γοργὼ, gen. όος, contr. ῦς, *celeritas*, *torvitas*; id. qu. præc. item, nomen mulieris. Alias γοργῦς, est acc. pl. à γοργὺς, *velox*, q. v.

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis subterraneus*, *per quem aqua effluit*: à γῆ, et ὀρύσσω, *fodio*.

Γοῦν, pro γ' οὖν, *igitur*, *certè*, *quidem*, *saltem*, *etiam*: è γε, et οὖν.

Γουνάζομαι, *genua amplectens oro*; 1. f. med. άσομαι· a. 1. ind. med. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.

Γούνατα, pro γόνατα, acc. pl. γούνασι, dat. pl. à γόνυ· gen. γόνατος, &c. q. v.

Γουνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γουνὸς, pro γονὸς, q. v.

Γουνόομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ώσομαι, *genua amplector supplex*; hinc γουνούμενος, præs. part. m. contr. Th. γόνυ, *genu*.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *genua pinguia* vel *crassa habens*: è γόνυ, et παχὺς, *crassus*.

Γουνὸς ἡ, ὀν *fertilis*: item subst. *solum ferax*. Vide γονός.

Γουνῷ, *fertili*, ejusd. dat. sing.

Γούνων, pro γονάτων, *genuum*, gen. pl. à γόνυ, q. v.

Γοῶσα, *gemens*, præs. part. act. f. g. contr. à γοάω, *gemo*.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, *tædæ genus*, nempe lignum inspicatum pro face.

ΓΡΑΙ'Α, ας, ἡ, *anus*, *vetula*; à γραῖα, per Sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis Angl. GRAY.

Γραΐδιον, ου, τὸ, *vetula*, *anicula*, dim. et

Γραϊκὸς ἡ, ὀν, et γραϊῶδης, ου, ὁ ϗ ἡ, *anilis*: à γραῖα, *anus*. At

Γραικὸς, ἡ, ὀν, gentilium est, *Græcus*, *a*, *um*.

Γραίνω, *comedo*. Th. γράω, quod vide.

Γράμμα, ατος, τὸ, *litera scripta*; *liber*; *scriptum*; *tabula*; seu *chirographum*; in pl.

Γράμματα, *scripta*; *epistola*, *literæ*; *literæ*, i. e. *eruditio*; *acta publica*. Th. γράφω, *scribo*: hinc

Γραμματεία, είας, ἡ, *literatura*, et

Γραμματεὺς, έως, ὁ, *scriba*; et in N. T. *legis interpres*, *præco verbi divini*, *Theologus*: et

Γραμματικὴ, (sub. τέχνη,) ης, ἡ, *grammatica*, sc. *ars*: à

Γραμματικὸς, ἡ, ὀν, *literarius*, *grammaticus*, et

Γραμματιστὴς, ῦ, ὁ, *grammaticæ præceptor*; γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *ludi literarii magister*, *qui docet literas*; item *literator*, *librarius* omnia ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*; item *carceres*, seu *initium curriculi*, quod olim lineâ ductâ notabatur, et

Γραμμικὸς, ἡ, ὀν, *linearis*: ab eod Th.

Γράπις, ιδος, ἡ, *senecta*, *exuviæ serpentis*, &c.

Γραπτέον, *scribendum*, adj. verbale: à γράφω, *scribo*; perf. ind. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc etiam

Γραπτὸς, ἡ ὀν, *scriptus*, *a*, *um*.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *sordes quæ in ovium lanis colliguntur*; *alarum fœtor*. Dicitur et γράσσος, γρᾶσος, et γράς.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *clamor militum in congressu acierum*. Puto à γῆρυς, *vox*, *clamor*.

Γράστις, ιος, ἡ, *gramen*: qu. à γράω· quia pabulum pecorum. Hinc Angl. GRASS.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *anus*; Ion. γρηῦς, et per Dialysin. γρηΰς à γραῖα, idem.

Γραφεῖον, ου, τὸ, *graphium*, *stylus*, *scriptorius*; *penicillus*.

Γραφεὺς, έως, ὁ, *scriptor*, *pictor*: à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura*, *scriptio*; *pictura*; *accusatio*; γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ*: à γράφω, *scribo*, q. v. hinc Angl. A GRAVE.

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γράφηθι· à γράφω, *scribo*; a. 2. part. pass. γραφείς.

Γραφικὸς, ἡ, ὀν, *scriptorius*; item *pingendi peritus*: undè

Γραφικῶς, *graphicè*, *expressè*: ab eod. Th.

Γραφίον, ου, τὸ, et

Γραφὶς, ιδος, ἡ, *stylus*; *penicillus*; *lineamentorum ductus*: à

ΓΡΑ'ΦΩ, *scribo*, *pingo*; olim *insculpo*; *fero legem ad populum*, *sancio*; f. ψω, p. γέγραφα· a. 1. ind. act. ἔγραψα· perf. ind. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc Angl. TO GRAVE, GRAFF, &c.

Γράψῃς, *imprimas*, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. γράφω.

ΓΡΑ'Ω, (undè γραίνω, quod fit per contr γραΐνω,) f. σω, *comedo*; a. 1. ind. act. ἔγρασα· undè forsan Angl. TO GRAZE, herbas depascere.

Γραώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.

Γρηγορέω, ῶ, *vigilo*, f. ήσω, p. ἐγρηγόρηκα· a. 1. ind. act. ἐγρηγόρησα· præt. ind. med. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphær. pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia*.

Γρηγορὼς, *qui vigilavit*; item *vigilans*; præt. med. part. carens

augmento, Ion. ab ἐγρήγορα, p. m. ind. verbi γρηγορέω, q. v.

Γριπεὺς, έως, vel ῆος, ὁ, *piscator*: à γρῖπος, q. v.

Γριπίζω, f. ίσω, *piscor*: undè

Γρίπισμα, ατος, τὸ, *lucrum*, *captura*.

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *rete*, et γρῖφος, ου, ὁ, et εος, τὸ, idem. Item *ænigma* sig. quo irretiri solent: hinc forsan Angl. GRIPE.

Γράφομαι, *scribo*: à γράφω.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, *vetula porca*. Hesych.

Γραφεῖς, οἱ ζωγράφοι, *pictores*: à γράφω.

ΓΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *pilum*, teli genus; vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ', vel γρῦ, *quicquid minimum est*; *sordes unguium*. Hesych. hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. υχα, *grunnio*, *mutio*; *bisco*, *leniter loquor*.

Γρυλλίζω, f. ίσω, p. ικα, *grunnio*: undè

Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, et γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*.

Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genus*, *res vilis* et *minimi pretii*.

Γρὺξ, *locus unguis*. Hesych. à γρῦ, q. v.

Γρυσμὸς, οῦ, ὁ, *grunnitus*: à γρύζω, q. v.

Γρύτη, ης, ἡ, et γρυτάρια, ων, τὰ, *scruta*, *frivola*: à γρῦ, q. v.

Γρυτοπώλης, ου, ὁ, *scrutorum venditor*: à γρύτη et πωλέω, *vendo*.

ΓΡΥ'Ψ, υπὸς, ὁ, GRYPS, GRYPHUS. Angl. GRYPHON, inde etiam GRIPE; et γρυπὸς ἡ, ὸν, *incurvus*, *inflexus*; item *qui naso*, vel *rostro est adunco*.

ΓΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *caverna*, *saxum excisum*, *foramen*; qu. à γράω, *exedo*: hinc

Γρῶνος, η, ον, *cavus*, *profundus*.

ΓΥ'Α, seu γύη, Ion. et γυία, ας, ἡ, *arvum*, *jugerum*, *via*, *fossa*. q. à γῆα, *terra*.

Γυάλαι, ῶν, αἱ, *pocula*. Vox Megarica.

Γυάλοις, gen. sing. Ion. γυάλοις, dat. pl. à

ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, *cavitas*; undè *vola*, *vallis*, &c. hinc

Γυαλὸς, ἡ, ὸν, *qui manu comprehendi potest*.

Γυαρκὴς, έος, ὁ ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores*, *vegetus*: à γυῖον, *membrum*, et ἀρκέω, *sufficio*.

Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύγης, ου, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.

Γύης, ου, ὁ, *dentale*, pars aratri: à γύα, seu γύη, *jugerum*, q. v.

Γυιοβόρος, ου, ὁ, Poët. et Dor. ὁ τὰ γυῖα δαμῶν, *qui membra domat*. Epith. athletæ.

Γυιοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *membra depascens*, *membra fatigans*: à γυῖον, *membrum*, et κορέω, *satio*, *depasco*.

ΓΥΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *membrum*, *in primis majus*, *ut pes manusve*; in pl. γυῖα· undè

Γυιὸς, ἡ, ὸν, *claudus*, et

Γυιόω, -ῶ, f. ώσω, *membra frango*; *claudum reddo*, *enervo*.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, *pedica*, *vinculum*, *quod membra vincit* atque *ligat*: à γυῖον et πέδη, *pedica*.

Γυιόχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui membra ærea habet*, *robustissimus*: à γυῖον, *membrum*, et χαλκὸς, *æs*.

Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. à γυιόω, *claudum reddo*. Th. γυῖον, *membrum*.

ΓΥΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vasculum militare*, vimineum *in primis*, *in quo cibus adservabatur*: à γύαλον, quia *cavum*.

Γυμνάζω, *exerceo*, f. άσω, p. γεγύμνακα· a. 1 ind. act. ἐγύμνασα· perf. ind. pass. γεγύμνασμαι· à γυμνὸς, *nudus*, q. v.

Γυμνησία, ας, ἡ, et γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio*.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem: ab eod. Th.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *exercitationibus præsum*, *gymnasii præfectus sum*, et

Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, vel γυμνασίαρχος, ου, ὁ, *gymnasii præfectus*, *ludimagister*, et

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Γυμνάσιον, ου, τὸ, *exercitatio*; item *palæstra*, *gymnasium*, *locus ubi olim nudi se exercebant*, et jam pro *schola*. Th. γυμνὸς, q. v.

Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, *præfectus pueris exercendis*, et

Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, *palæstricus*, *exercitatorius*: ab eod. Th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles levis armaturæ*, *veles*, *itis*; inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: à γυμνὸς, q. v.

Γυμνητεύω, *nudus sum*; propriè, *sum miles levis armaturæ*; f. εύσω, p. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς vel γυμνήτης· ab eod. Th. q. v.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio*: à γυμνὸς, *nudus*, et παῖς, *puer*.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *nudus*; *inermis*; qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικὸς, ἡ, ὸν, *gymnicus*.

Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, *Indorum sapientes*, sic dicti quod nudi vitam voluptatis expertem agerent: à γυμνὸς et σοφιστὴς, *sapiens*; quod à σοφὸς, idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas*; *paupertas*, et

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *nudo*; *spolio*; *detego*, et

Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio*; *nuditas*: omnia à γυμνὸς.

Γυμνωθέντα, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo*: γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. ind. pass. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus*, *nudatus*, part. a. 1. act. verbi γυμνόω, *nudo*, q. v.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier*.

Γύναι, *O mulier!* voc. sing. (ab inus. γυναὶξ·) à γυνὴ, *mulier*; in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, *muliercula*, dim. ejusd. Th.

Γυναικεῖον, ου, τὸ, scilicet δῶμα, GYNÆCEUM, conclave mulierum: et γυναικεῖα, ων, τὰ, *menstrua*: à

Γυναικεῖος, εία, εῖον, *muliebris*: hinc

Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον, q. v.

Γυναικήϊος, Ion. pro γυναικεῖος, q. v.

Γυναικίας, ου, ὁ, *muliebris*, *effeminatus*, *mollis*.

Γυναικισμὸς, οῦ, ὁ, *muliebres blanditiæ*.

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, p. pass. ημαι, *fœminarum imperio regor*, *fœminæ pareo*: à

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, *muliebre imperium*.

Γυναικοκρατούμενος, ου, part. præs. pass. *qui sub mulierum est imperio*; *uxorius*.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mulierum amore insanus*; *mulierosus*: à γυνὴ et μαίνομαι, *insanio*, q. v.

Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. et dat. sing. à γυνὴ, q. v.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικοφίλης, ου, ὁ; *mulierum amator*, *effœminatus*: à γυνὴ, *mulier*, et φίλος, *amicus*, q. v.

Γυναικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *effœminatus*.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, et

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, item

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, *mulierum conclave*: à γυνὴ, q. v.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, q. vide.

Γύναιον, ου, τὸ, *muliercula*: dim. à γυνὴ, q. v.

Γύναιξιν, dat. pl. cum ν ἐφελκ· à

ΓΥΝΗ', ἡ, *mulier*, *uxor*; q. à γονὴ, *genitura*, q. à γίνομαι, *pario*; gen. sing. γυναικὸς· dat. -κὶ· acc. γυναῖκα· Dor. γυνὴν· voc. ὦ γύναι· dat. pl. γυναιξὶ. Hinc

Γύννις, ιν gem. Poët. pro γύννις, ιδος, ὁ, *mollis*, *effœminatus*.

Γυπὶς, μακρὸς, Hesych. altus.

ΓΥΓΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, canistrum è vimine.

ΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, pollen: à γῦρος, gyrus, nempe mola.

ΓΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, curvus, incurvus; rotundus; ὁ, substant. scrobs.

Γῦρος, ου, ὁ, autem GYRUS, circulus, vel ambitus.

Γυρόω, -ῶ, f. ώσω, incurvo; item in gyrum colligo; in scrobem condo: hinc

Γύρωμα, ατος, τὸ, et

Γύρωσις, εως, ἡ, circumactio in orbem; circus. Th. γυρὸς.

ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur: hinc γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus.

ΓΥΨΟΣ, ου, ἡ, GYPSUM: à γῆ et ἕψω, q. cocta terra. Hinc

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino.

ΓΩ, contr. è γάω, inus. capio, gigno, pario, lætor, glorior, et

Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ ἰδίῳ, καὶ σῷ, sibi ipsi, privatim, tuo, Hesych.

Γώγ, ὁ, nomen regis et gentis, vulgò tectum interpretantur.

ΓΩΛΕΑ, ῶν, τὰ, speluncæ et latibula, seu lustra ferarum.

Γῶν, Ion. pro γοῦν, saltem, igitur.

Γώνατα, genua, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, genu, q. vide.

ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus; item locus abditus: hinc

Γωνιαῖος αία, αῖον, et γωνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, angularis.

Γωνίδιον, ου, τὸ, parvus angulus; item locus angustus vel abditus, dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑΩ, subsanno, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, οῦ, ὁ, pharetra: à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ ἑλκυστὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ.

Δ, Est quarta litera, et quaternarium numerum designat. Ion. et Dor. pro σ, sic ὀδμὴ pro ὀσμὴν, odor, et subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, et τ.

Δα, particula per se nihil significans, sed in compositione auget; ut δάσκιος, valdè umbrosus, à δα et σκιὰ, umbra; δαφοινὸς, cædis admodum avidus, à δα et φόνος, cædes, &c. q. v.

Δᾶ, vero, et δᾶς, Dor. pro γᾶ, et γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς, q. v.

Δαβὶδ, nomen regis ἄκλιτον. Hebr. dilectus.

ΔΑΓΥΣ, ῦδος, crystallus, glacies.

Δᾳδίον, ου, τὸ, facula. Th. δαίω, uro, q. v.

ΔΑΔΙΞ, κος, ἡ, mensuræ genus.

Δᾳδουχέω, -ῶ, f. ήσω, facem teneo, præluceo, et

Δᾳδουχία, ας, ἡ, facis gestatio; et δᾳδοῦχος, ου, ὁ, qui facem gestat, tædifer; à δᾲς, fax, et ἔχω, teneo, q v.

Δᾳδῶν, tædarum, gen. pl. à δᾲς, δᾳδὸς, è δαΐς; per contr. Th. δαίω, uro, q. v.

Δαεὶς, doctus, a. 2. part. pass. à δαίω, disco, a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δαείω, pro δαίω, disco: hinc δαείῃς, in 2. sing. sub. præs. act.

Δαερὸς, ὰ, ὸν, niger, ra, rum: à δαίω, uro, q. v.

Δαέω, ῶ, disco, scio, f. ήσω, p. δεδάηκα, et perf. ind. pass. δεδάημαι inf. δεδάασθαι, -ησθαι part. δεδαημένος· a. 2. ind. pass. ἐδάην infin. δαῆναι f. 1. m. δαήσομαι perf. δέδαα· part. δεδαὼς. Th. δαίω, q. v.

Δάζομαι, f. 1. m. άσομαι p. pass. ασμαι, divido, lacero, disseco; 3. sing. perf. ind. pass. δέδασται à δαίω, q. vide.

Δάζω, divido, distribuo, f. δάσω, p. δέδακα· ab eod.

Δάη, ης, ἡ, et δαῒς, -ίδος, ἡ, pugna; fax, lumen: à δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didicisse, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι f. 2. pass. δαήσομαι, et in 2. sing. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ a. 2. ind. pass. ἐδάην p. ind. m. δέδηκα· à δαίω, inus. quod vide suprà. Hinc

Δαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doctus, gnarus, peritus; comp. δαημονέστερος· superl. δαημονέστατος. Th. δαίω, disco, scio, q. v.

ΔΑΗΡ, έρος, ὁ, (ὁ ἀνδράδελφος,) LEVIR, mariti frater.

Δαηρὸς, ρὰ, ὸν, lucidus, a, um: à δαίω, uro.

Δαὶ, pro δὴ, autem, significat discretionem: à δαίω, divido.

Δαΐ, verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαῒς, ίδος, ἡ, fax, tæda; pugna ardens: à δαίω, uro, q. v.

Δαιδαλέοιο, gen. sing. δαιδαλέοισι, dat. pl. Ion. à

Δαιδάλεος, έα, εον, seu -λος, -ου, ὁ ϗ ἡ, artificiosus, varius. Th. Δαίδαλος, Dædalus, q. v. Undè et

Δαιδάλλω, f. αλῶ, et δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, artificiosè facio, vel variego, orno.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum, vel egregium: à δαιδάλλω, orno, quod à

ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, DÆDALUS, ingeniosus artifex Cretensis; adj. artificiosus, varius, q. à δαίω, scio, δ interposito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαῒς, ΐδος, ἡ, fax, tæda. Th. δαίω, uro, q. v.

Δαῖε, et δαῖεν, lucebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω, q. v.

Δαίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à δαίομαι, divido; a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ίξω, vel ίσω· a. 1. ind. act. ἐδάϊξα, -ισα· præs. pass. δαΐζομαι· perf. ind. pass. δεδάϊγμαι, -ϊσμαι· part. δεδαϊγμένος, -ϊσμένος. Omnia Poëtica, divido, decerpo, occido, inquiro: à δαίω, divido. Hinc Angl. DAISY, quod sit flos multifidus.

Δαίμονες, ων οἱ, DÆMONES, (καταχθόνιοι, manes; κατοικίδιοι, lares;) nom. pl. à δαίμων, ονος, q. vide.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, voc. sing. à δαιμόνιος, q. v. undè

Δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, à dæmonio obsessus, aut afflatus. Th. δαίμων, q. vide.

Δαιμονιάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, insanio, sum dæmoniacus, et

Δαιμονίζομαι· f. 1. m. ίσομαι· à dæmonio vexor, torqueor; præs. part. pass. δαιμονιζόμενος, ου, dæmoniacus; perf. ind. pass. δεδαιμόνισμαι· a. 1. ind. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων, q. v.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina; item misera; in dat. pl. Ion. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις à δαίμων, q. v.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, DÆMONIUM, i. e. spiritus impurus, seu Diabolus, in N. T. Apud prophanos scriptores, Numen; item larva; genius; fortuna: dim. à δαίμων, quod vide; δαιμόνια, ων, τὰ, Dii et Deæ.

Δαιμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinus, felix, augustus; item in malam partem, miser, miserandus; scelestus, furiosus: ab eod. Th.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dæmoni similis, dæmoniacus, et

Δαιμονιῶν, sum dæmoniacus, præs. part. act. contr. à δαιμονιάω, ῶ, f. ήσω, cujus Th. est.

ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus; heros; genius; fortuna cum bona, tum adversa; DÆMON; apud sacros scriptores, tametsi in malam partem accipitur pro spiritu impuro, Diabolo; q. δαήμων, sciens: è δαίω, scio.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per Apocop. præbe convivium, 2. sing. præs. imperat. act. à δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυμαι, convivor, epulor: undè

Δαίνυνθ' et δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, convivati sunt, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. ejusd. et

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθαι, epulari, comessari, præs. inf. m. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαῖξαι, divisisse, a. 1. inf. act. à δαΐζω, q. v.

Δαίομαι, f. 1. med. δάσομαι, divido, et divisor; item incendor: à δαίω, divido, uro, q. v.

Δάϊος, ΐα, ϊον, prudens, vel hostilis; δαΐοι, in nom. pl. hostes: à δαίω, disco, vel uro, q. v.

Δαΐζω, f. ξω, cædo, verbero.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, acc. sing. δαΐδα, *TÆDA*; item *pugna accensa* et *ardens*, *prælium*, *bellum*: à δαίω, *uro*, q. v.

Δαὶς, δαιτὸς, et δαῖς, δαῖτος, ἡ, *epulum*, *convivium*, *DAPES*; ut et δαίτη, ης, ἡ, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*. Hinc Angl. DAINTIES.

Δαῖσαι γάμον, *celebrare nuptiale convivium*; quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*, q. v.

Δαισάμενος, a. 1. part. m. δαίσηαι, 2. sing. a. 1. sub. med. à δαίω, *epulor*, q. v.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum præbeo*, q. v.

Δαιτόθεν, Poët. adv. (qu. ἐκ τῆς δαιτὸς,) *ex convivio*. Th. δαίω, q. v.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro*; *coquum ago*: à

Δαιτρὸς, ῦ, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est *dividit*. Aliquando δαιτρὸν, adv. *divisim*, *viritim*, *particulatim*.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, *epulo*, *conviva*; et qui δαῖτα instruit.

Δαιτὺς, ύος, ἡ, *convivium*; idem ac δαὶς, q. v.

Δαΐφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus*, *in bello prudens*; in dat. sing. δαΐφρονι à δαίω, *disco*; vel à δαῒς, *pugna*, et φρὴν, *mens*, q. v.

Δαϊχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δαΐζω, *interficio*, *saucio*: à sequente

ΔΑΊΩ, vel δαίω, universè *divido*; *speciatim* instrumenti acie cujusvis acuti divido, e. g. ferri, vel gladii, i. e. *seco*, vel *cædo*; igne, vel incendio divido, i. e. *uro*, vel *incendo*; loco alicui ignemque ferrum infero, i. e. *pugno*, *bellum gero*; antiquitùs convivis, victûs in partes diversas divisione factâ, sua cuique portio dapum apponebatur, unde signif. *epulum præbeo*; *epulum accipio*; et, quia, ἐξ χρημάτων ἀνάλυσεως, (è rerum divisione in partes suas, melius causâ investigandi,) scientia exquisita sæpe oritur, et doctrina, signif. *scio*, *disco*, f. 1. act. δαίσω, vel δαέσω, p. act. δέδαικα· p. pass. δέδαιμαι, *divisus sum*; f. 2. act. δαῶ· p. med. δέδηα, vel δέδαα, *combussi*; ejusq. perf. med. ἐδεδήειν a. 2. act. ἔδαον a. 2. pass. ἐδάην, *novi*, *divisus sum*.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi*: à δάκνω, q. v.

Δακέειν, Poët. pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Δακέθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mordens animum*; *gravis*, *molestus*: è δάκνω, *mordeo*, et θυμὸς, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo*; *pugno*, *molestiâ adficio*; format tempora q. à δήκω, ut fut. 1. act. δήξω· fut. 2. act. δακῶ· a. 1. ind. act. ἔδηξα· a. 2. ind. act. ἔδακον· inf. δακεῖν· perf. ind. act. δέδηχα· perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. ἐδήχθην, et part. δηχθεὶς, εῖσα, ὲν· a. 2. ind. pass. ἐδάκην· f. 1. med. δήξομαι· a. 1. ind. med ἐδηξάμην· a. 2. ind. med. ἐδακόμην.

Δακόντος, et δακούσης, gen. sing. masc. et fœm. g. a. 2. part. act. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τὸ, *morsus*; (Poët. pro δῆξις, εως, ἡ,) propriè *animal venenatum morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur*. Th. δάκνω, *mordeo*.

ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, *lachryma*; *humor*, vel *succus è plantis distillans*; in nom. pl. δάκρυ', pro δάκρυα· dat. pl. δάκρυσι. Fortasse à δάκνω, quia salsa et mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACHRYMA*, idem quod δάκρυον, et Th. δάκρυ, q. v.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν· gen. εντος, εσσης, εντος, *lachrymosus*: in acc. sing. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ, q. v.

Δακρυόεν, adv. *lachrymis effusis*: ab eodem.

Δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ, q. v.

* Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, *lachrymis fluo*, *lachrymor*: à δάκρυ et ῥέω, *fluo*, q. v.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lachryma*.

Δακρύσας, a. 1. part. act. à δακρύω, *lachrymor*.

Δακρυχέων, *lachrymas fundens*, præs. part. act. à δακρυχέω, ῶ, f. εύσω· quod è δάκρυ, *lachryma*, et χέω, *fundo*, q. v.

Δακρύω, f. υσω, p. υκα, *lachrymor*. Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lachrymosus*: ab eod. Th.

Δακτύλιος, ου, ὁ, *annellus*, *annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, à δείκω, inus. *digitus*; pes metricus, *è syllabâ longâ et duabus brevibus constans*; *palmæ fructus*. Undè Angl. A DATE.

Δακῶ, *mordebo*, *pugnam*, f. 2. act. à δάκνω, q. v.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. act. à δάκνω, q. vide.

Δᾶλι, *Dele*, Dor. pro Δῆλι, voc. sing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. contr. verbi δηλέω, *lædo*, sic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, 3. sing. a. 1. ind. act.

Δάλιος ξεῖνος, ὁ Ἀπόλλων, Poëticum, et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανυθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλιτον. Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, et δαυλὸς, ῦ, ὁ, *lampas*, *fulgor*; *titio*, *torris*: à δαίω, *uro*, q. vide.

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾶ, *domat*, 3. sing. præs. ind. act. à δαμάω, q. v.

Δαμάζω, *domo*; *interficio*, f. σω, p. δεδάμακα· a. 1. ind. act. ἐδάμασα· a. 1. infin. act. δαμάσαι· perf. pass. δεδάμασμαι· præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω, q. v.

Δαμαῖος, ου, Poët. pro δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, vel δαμάζων, *domans*, *domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμάλη, ης, ἡ, et

Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca*, *vitula*, *bucula*: à δαμάω, quod dometur ad laborem.

Δαμαλίζω, f. ίσω, *domo*; Poët. pro δαμάζω, f. άσω, quod vide.

Δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more lascivire*.

Δάμαρ, vel δάμαρς, αρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

* Δαμαρέτιον, *nummus quidam aureus apud Siculos*, *à Damaretæ Gelonis*, *Syracusanorum principis*, *conjuge*, *nomen sortitus*.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*, quod vide.

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδάμασε· δάμασον, *mitiga*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à δαμάω, *domo*, q. v.

Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. act. à δαμάζω, *domo*, q. vide.

Δαμασίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domitor mortalium*; παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτοὺς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui domat mentem*: à δαμάω, *domo*, et φρὴν, *mens*.

Δαμασκὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis, *Damascus*, in Asiâ, Syriæ μητρόπολις: unde DAMASK, rosæ, item panno adjicitur. primitus

siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, ὴ, ὸν, *Damascenus*. Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu quod circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. et Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. ind. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi δαμάω, *domo*, q. v.

Δαμασώνιον, ȣ, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO*, *subigo; affligo; occido*, f. άσω, p. ακα· f. 2. act. δαμῶ· a. 2. ind. act. ἔδαμον· p. m. δέδαμα.

Δαμείη, *domitus sit*, 3. sing. a. 2. opt. pass. à δαμάω, q. v.

Δάμεν, Poët. et Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab eodem.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. δαμέντα, acc. sing. ejusdem: à δαμάω, vel fortasse à δέμω, q. v.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δέμω, vel δαμάω.

Δαμναίμαν, *domer*, Dor. pro δαμναίμην, 1. sing. præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνάω, ῶ, f. ήσω, idem, ac Th. δαμάω· undè Lat. *damno*. Vide δέμω.

Δάμνημι, pro δάμνημι, ης, ησι, *domo*, et

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. ind. act. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, ȣ, ὁ, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis*.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ȣ, ὁ, *populus*. Hinc

Δαμότας, α, ὁ, et δαμότης, ȣ, ὁ, Dor. pro δημότης, ȣ, ὁ, *popularis*. et

Δαμότις, ιδος, ἁ, Dor. pro δημότις, ιδος, ἡ, *popularis*, fœm. Th. δῆμος, *populus*.

Δάμων, ωνος, ὁ, *Damon*.

Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. pro δημωσώμεθα, verbi δημόομαι, *aliquid ad populum affero*. Est et δημῶσθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι.

Δανάας παῖς, *Danaæ filius*.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*; item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, *Argivi*: à

Δαναΐδης, ȣ, ὁ, *filius Danai*: à

Δαναὸς, ȣ, ὁ, *Danaus*.

Δανάκη, ης, ἡ, *nummus quidam barbaricus*; item *obolus Charonti solvi solitus*.

Δανείζω, *mutuum do, fænero*; f. σω, et Att. δανειῶ, p. δεδάνεικα· a. 1. ind. act. ἐδάνεισα· præs. ind. med. δανείζομαι, *mutuum sumo*, vel *accipio*, *fæneror*; a. 1. ind m. ἐδανεισάμην, ω, ατο· a. 1. inf. med. δανείσασθαι a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, *donum*.

Δάνειον, ȣ, τὸ, *fænus; mutuum, æs alienum, debitum*: ab eod. Th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω, q. v.

Δάνεισμα, ατος, τὸ, *pecunia, fæneratitia*; item *ipsa fæneratio*, et

Δανεισμὸς, ȣ̃, ὁ, *fæneratio, mutatio*, et

Δανειστὴς, ȣ̃, ὁ, *creditor, fænerator*; acc. pl. δανειστάς· omnia à perf. ind. pass. verbi δανείζω, cujus Th. δάνος, *donum*.

Δανιὴλ, ὁ, nomen Prophetæ. Hebr. *judex Dei*.

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *donum, mutuum*.

Δανὸς, ἡ, ὸν, *aridus*: à δαίω, *uro*, q. v.

Δαπανᾷν, præs. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, *consumo, impendo, sumptus facio; exhaurio*, f. ήσω, p. δεδαπάνηκα· a. 1. ind. act. ἐδαπάνησα· a. 1. imperat. act. δαπάνησον, άτω. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, *sumptus, impendium*, et

Δαπανηθὲν, *expensum*, neut. gend. part. a. 1. pass.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, *impensa, sumptus*.

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. à δαπανάω, *consumo*, q. v

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, *sumptuosus*, *profusus*, et

Δάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem, *consumendi vim habens, consumptor*: à δαπανάω, *consumo*, q. v.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ȣ, τὸ, *pavimentum; solum*: q. à δὰ et πέδον, *solum*, quod vide.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, p. αφα, *voro, dilanio*: q. à δαίω, *divido*, q. v.

Δάρδανος, ȣ, ὁ, *DARDANUS*, Trojæ conditor. Δαρδανιάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν· Δαρδανίδαο, gen. sing. Æol. à

Δαρδανίδης, ȣ, ὁ, *Dardanides*, Priamus.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod Th. δάπτω, per redupl. factum, q. v.

Δαρεικὸς, ȣ, ὁ, *nummus aureus* Persicus: à

Δαρεῖος, ȣ, ὁ, *DARIUS*, Rex Persarum.

Δάρης, *Dares*, nomen propr.

Δαρήσομαι, η, εται, *vapulabo*, f. 2. ind pass. δαρήσεσθε, 2. pl. et in 3. pl. δαρήσονται· à δέρω, *excorio, verbero*, q. v.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, *dormio*; f. 1. med. δαρθήσομαι· perf. ind. act. δεδάρθηκα, et part. δεδαρθηκώς· f. 2. act. δαρθῶ· a. 2. ind. act. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, et part. δαρθών· q. à δαρθέω, f. ήσω, inus. *in pellibus cubo*: q. à δέρμα, seu δέρας, *pellis*, q. v.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, q. v.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialitèr, *diu*: à

Δαρὸς, ȣ̃, Dor. pro δηρὸς, adj. *diuturnus*. Th. δὴν, *diu*.

Δαρτὸς, et δρατὸς, ἡ, ὸν, *excoriatus*; item *carnosa testium tunica*: à δέρω, *excorio*, q. v.

Δᾲς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, *tæda, fax*, per contr. à δαῒς, quod à δαίω, *uro*.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Undè δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, *divido*; ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem, q. v.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, *ligo*, q. v.

Δασάσκετο, *distribuebat*, Poët. et Ion. pro ἐδάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. interposito σκε· à δάζω, f. άσω, *divido*; nisi à δασάσκω, derivare malis.

Δασάσκω, *distribuo*, Poët. et Ion. à δάζω, f. δάσω, p. δέδακα.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς· item *signum vocalis aspiratæ*.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. circumflectunt enim Dores futura sua; à δάζω, *divido*. Th. δαίω, q. v.

Δασέως, adv. *aspiratè*. Th. δασὺς, q. v.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *DASCILLUS*, piscis, qui cœno et stercore vescitur: q. à

Δάσκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè umbrosus, densam et spissam umbram faciens*: à δὰ, particula augente, et σκιὰ, *umbra*, q. v. Hinc fortasse Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tributum colligo*; δασμολογȣ̃μαι, *tributum pensito*, et

Δασμολογία, ας, ἡ, *tributi collectio*, et

Δασμολόγος, ȣ, ὁ, *tributorum collector, quæstor*: à δασμὸς, *tributum*, et λέγω, *colligo*.

Δασμὸς, ȣ̃, ὁ, *divisio, portio*; item *tributum, vectigal*: à δάζομαι, quod à δαίω, *divido*.

Δασμοφόρος, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit, tributarius, stipendarius*: à δασμὸς et φέρω, q. v.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *magnorum malorum plenus, atrox*: q. à δὰ et πλάω, *impleo*.

Δασπλῆτις, ιδος, ἡ, (δυσπερατίλα-

τα) γενὶς; *accessu difficilis.* Th. δασπλὴς, q. v.

Δάσαιντο, *diviserint*, Ion. et Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαιντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Hinc δασσάμενος et δάσσασθαι, a. 1. part. m. et a. 1. inf. med. verbi δάζομαι, quod à δαίω, *divido.*

Δασύκερκος, ον, ὁ ἢ ἡ, *cui villosa est cauda:* à δασὺς, *densus*, et κέρκος, *cauda*, q. v.

Δασύνω, f. υνῶ, *DENSO, pilosum reddo:* item apud Gram. *spiritu aspero vocabulum noto.*

Δασύπους, οδος, ὁ, *lepus, cuniculus;* ab hirsutis pedibus.

ΔΑΣΥΣ, έος, δασεῖα, εῖας, δασὺ, έος, *DENSUS, pilosus, hirsutus.*

Δασυστέρνων, gen. pl. à

Δασύστερνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *hirsutum pectus habens:* à δασὺς et στέρνον, *pectus.*

Δασύτης, ητος, ἡ, *densitas, pilositas, hirsutia*, et apud Gram. *aspiratio vocum.* Th. δασὺς, q. v.

Δατέεσθαι, præs. inf. pass. pro δατεῖσθαι, ε pro ει à

Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *divido, partior; absumo, comedo.* Th. δαίω, idem.

Δατεῦντο, *dividebant*, ejusd. 3. pl. imperf. ind. med. Ion pro ἐδατέοντο.

Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. Dor. et Ion. ab eod. verbo et Th. q. v.

Δατεώμεθα, *diviserimus*, præs. sub. med. 1. pl. à δατέομαι, ab eod. Th. q. v.

Δάτις, ιδος, ὁ, *Datis*, Persarum satrapa. Hinc

ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ῦ, ὁ, *Datismus*, i. e. *barbarismus*, vel *solœcismus; Datidis imitatio*, id est, odiosa ejusdem rei pluribus verbis repetitio: à Datide quodam Persa, qui cum Græcè loqui affectaret, dicebat v. g. ἥδομαι ἢ τέρπομαι, ἢ χαίρομαι, (pro χαίρω,) pluribus eadem de re coacervatis synonymis, et quidem barbarè.

Δατύνω, *voro, belluor:* à δαίω, *epulum præbeo.*

ΔΑΥΚΟΣ, ου, ὁ, *audax;* item ου, ἡ, *herba* quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ου, τὸ, appellatur.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, *densus:* à δα et ὕλη, *silva*, q. v.

Δαυλὶς, ῦ, ὁ, pro δαλὸς, q. v. Pleonasmo Æol. *titio, torris:* à δαίω, *uro*, vide.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus, Apollinis, Epith. à Δάφνη, quam adamavit.

ΔΑΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus:* quia resonat dum uritur: à δαίω et φωνὴ. Item nomen propr. Nymphæ in laurum conversæ. Hinc

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος et per contr. δαφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ῆσσης, ῆντος, *laureus.*

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lauri comestor;* Epith. vaticinantium: à δάφνη et φάγω, *comedo.*

* Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, *laurum gero; laureatus sum*, et

* Δαφνηφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lauriger:* à δάφνη et φέρω, q. v.

Δαφνιακὸς, ἡ, ὸν, item

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, et

Δάφνινος, *laureus, laurinus.* Th. δάφνη, *laurus*, q. v.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea;* item *laurina bacca.*

Δαφοινὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, *valdè cruentus, valdè sanguineus, ruber*, seu

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *cædis admodum avidus:* à δα, particulâ augente, et φένω, *occido;* p. ind. m. πέφονα unde φόνος, *cædes.*

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia, abundantia;* item *liberalitas*, et

Δαψιλεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *copiosè* et *abundanter subministro, liberalitate utor:* à

ΔΑΨΙΛΗΣ, έος, ὁ ἢ ἡ, *DAPSILIS, largus, copiosus; multus*, etiam *in malam partem.* Hinc

Δαψιλῶς, *largè, lautè, abundantèr*, adv. contr. à δαψιλέως, idem.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω, vel δαίω at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην possit tamen δαῶμεν esse, 1. pl. præs. sub. act. à δαίω.

Δ', vel δὲ, conjunctio discretiva, *verò, et, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quin, porro*, &c. respondet enim ad μὲν, interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἠδὲ, τοιόσδε sæpe pro γὰρ. Sæpe Poët. pro εἰς, ut οἶκόνδε, (εἰς οἶκον,) *domum*, adv.

Δέαται, detracto aug. et redupl. pro δεδέαται, Ion. *ligati sunt*, et hoc pro δέδενται, 3. pl. p. ind. pass. à δέομαι, *ligor*, præs. ind. pass. à δέω, *ligo*, q. v.

Δέγμενος, *accipiens*, Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. pass. verbi δέχομαι, *capio.* Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδαα, p. ind. med. *novi;* perf. part med δεδαὼς, et

Δεδάηκα, *didici, novi*, perf. ind. act. à δαίω, *disco*, f. δαήσω a. 2. ind. pass. ἐδάην p. ind. pass. δεδάημαι unde part.

Δεδαημένος, *doctus, peritus.* Alii pro δέδαιμαι, accipiunt: à δαίω, q. v.

Δεδαίαται, *divisi sunt*, pro δέδαινται, 3. pl. p. ind. pass. Ion. item δεδαίατο, pro ἐδέδαιντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. abjecto augmento, et Ion. verbi δαίω, q. v.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, f. ξω, vel σω, *divido, vulnero, cædo.* Th. δαίω, *divido*, q. v.

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. à δαμάζω, *domo*, q. v.

Δέδαον, *divisi*, per redupl. Poët. pro ἔδαον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, seu δαίω, q. v.

Δέδαρμαι, *excoriatus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. à δέρω, perf. ind. act. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis*, q. vide.

Δέδασται, *distributum est*, 3. sing. perf. ind. pass. δέδασμαι à δάζω, -ομαι, *divido.* Th. δαίω, *divido*, q. vide.

Δεδαὼς, ότος, *doctus*, part. præt. med. à δέδαα, præt. ind. med. à δαίω, q. v.

Δεδέημαι, *rogavi* seu *indigui*, 1. sing. perf. ind. pass. à δέομαι, f. 1. m. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

Δεδείπναμεν, 1. pl. præs. ind. act. per redupl. Ion. à δείπνημι. Vel ut alii volunt, 1. pl. præt. ind. med. à δειπνέω, *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δεδίσαι, Ion. redupl. pro δεῖσαι a. 1. inf. act. verbi δείδω, *timeo*, q. vide.

Δέδειχα, Ion δέδιχα, 1. sing. perf. ind. act. verbi δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω, p. χα.

Δέδεκται, 3. sing. perf. ind. pass. δέδεκτο, neglecto augmento Ion. pro ἐδέδεκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*, q. v.

Δέδεμαι, σαι, ται, et δεδέμην, abjecto aug. *ligatus eram*, Ion. pro ἐδεδέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐδέδεντο, perf. et plusq. p. ind. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregulariter etiam pro δέδημαι et ἐδεδήμην nam facit f. δήσω, p. δέδηκα.

Δεδεμένος, η, ον, *vinctus, ligatus*, part. perf. pass. præced.

Δέδμηκα, *exstruxi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δέμω, *exstruo*, quod vide.

Δέδεντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. Ion. abjec. aug. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. sing. (f. 1. ind. med. Ion. redupl.) paulo post fut. à δέχομαι, *capio.* Vel Ion. redupl. pro δέξεται, 3. sing. f. 1. ind. med. ejusd.

Δέδεξο, *excipe*, 2. sing. præt. imperat. pass. à δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. infin. pass. Vide δέδεμαι, supra.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. ind. pass. abjec. aug. Ion. *ligatus erat:* à δέω, *ligo*, q. v.

Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶ item

Δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. et plusq. p. ind. pass. à δέχομαι, *capio*, q. v.

Δέδηα, ας, ε, *combussi*, p. ind. med. δεδήειν ειις, ει, plusq. p. ind. med. Ion. abjec. aug. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, *uro*, q. v.

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, et loco præsentis Metaph. *tristor*, *angor*, perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*, *pungo*, q. v.

Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. ind. pass. δεδημιουργημέναι, nomin. pl. fœm. perf. part. pass. à δημιουργέω, *fabricor*. Th. δῆμος, *populus*, et ἔργον, *opus*, q. v.

Δέδησθε, pro δεδεμένοι ἦτε, 2. pl. perf. sub. pass. à δέω, *ligo*, perf. ind. pass. δέδημαι, -σμαι.

Δεδήσομαι, *vinciam*, 1. sing. (f. 1. ind. med. Ionicè reduplic.) paulò post fut. ejusd.

Δέδηχα, *momordi*, *pupugi*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum*, perf. ind. pass. verbi δῃόω, seu δηϊόω, *hostiliter depopulor*, et

Δεδῃωμένος, η, ον, part. perf. pass. *cæsus*, *spoliatus*, *depopulatus*, *vastatus*. Th. δαίω, *uro*, q. v.

Δέδια, pro δέδια, (ab inus. δίω, format.) præt. ind. med. verbi δείδω, *timeo*.

Δεδιδαγμένος, η, ον, *doctus*, part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo*, q. v.

Δεδιηκόνηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω, q. v.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus sum*, pro διῄτηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror*.

Δέδιθι, *time*, (et Poët. δείδιθι,) 2. sing. præs. imperat. act. verbi δέδιμι, conjug. sec. quod à δίω, inus. *timeo*, formatur.

Δεδικαιωμένος, η, ον, *justificatus*, part. perf. pass. à δικαιόω, *justifico*, ut inibi est videre.

Δέδιμεν, et δέδιτε, *veremur*, *veremini*, per Sync. pro δεδίαμεν, et δεδίατε, (ab inus. δίω, *timeo*, format.) 1. et 2. pl. p. ind. m. verbi δείδω, q. v.

Δεδίττω, -σσω, seu -ομαι, *terreo*; *timeo*, *metuo*; f. 1. med. ίξομαι p. pass. ιγμαι.

Δεδιῴκηνται, 3. sing. perf. ind. pass. duplici augm. pro διῴκηται vide διοικέω, *administro*. Th. οἶκος, *domus*, q. v.

Δεδιώς, ότος, (ab inus. δίω, format.) part. perf. med. sæpe pro præs. *timens:* à δείδω, q. v.

Δέδμανθ', per Sync. Dor. et per Apocop. pro δεδέμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi δέμω, *struo*, q. v.

Δεδμήατο, *domiti sunt*, pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus præt. pass. per Sync. δέδμημαι, et plusq. p. ἐδεδμήμην, 3. pl. ἐδέδμηντο, et Ion. δεδμήατο, à tertiâ sing. ἐδέδμητο, sublato augmento, et interposito α.

Δέδμηκα, *ædificavi*, pro δεδέμηκα, per Sync. perf. ind. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, *extructus est:* à δέμω, *extruo*; item

Δέδμημαι, *domitus sum*, per Sync. pro δεδάμημαι, p. ind. pass. undè part. δεδμημένος· à δέμω, inus. pro δαμάω, *domo*: Vide δέμω.

Δέδμητο, *extructus erat*, 3. sing. pro ἐδέδμητο, ab ἐδεδμήμην, plusq. perf. ind. pass. verbi δέμω, *ædifico*.

Δέδογμαι, *institutus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. à δοκέω vel δόκω, f. ξω, p. χα, q. v.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. med. verbi δείδω, *timeo*; p. ind. med. δέδοικα, euphoniæ gratiâ, pro δέδοιδα, et

Δέδοικ', pro δέδοικα, p. ind. med. ejusd. δείδω, pro quo sæpè usurpatur, *timeo*, *trepido*.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. med. δέδοικα deductum. Vel perf. med. sub. loco præsentis Dor.

Δεδόκημαι, 1. sing. p. ind. pass. à δοκέω.

Δεδοκημένος, η, ον, perf. part. pass. ejusdem.

Δεδόκηται, vel δέδοκται, *visum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκέω vel δόκω, *videor*, q. v.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. à δεδοκίμασμαι, undè δεδοκιμασμένος, perf. part. pass. verbi δοκιμάζω, *probo*, q. v.

Δεδοκιμασμένος, η, ον, *probatus*, part præt. pass. à δοκιμάζω, *probo*. Indè

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δέδοκται, *visum est*, *decretum est*, *functum est*, 3. sing. perf. ind. pass. à δέδογμαι, verbi δόκω vel δοκέω, *video*.

Δεδόνατο, Dor. et Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi δονέω, *quatio*, *agito*, q. v.

Δεδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορκα, *vidi*; δέδορκε, *videtur*; *apparet*, *cernitur*, præt. ind. m. undè δεδορκώς, part. perf. med. à δέρκομαι, *video*, q. v.

Δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δεδούλευκα, *servivi*, 1. sing. perf. ind. act. è δουλεύω, q. v.

Δέδουπα, *cecidi*, 1. sing. præt. ind. m. undè part. præt. m.

Δεδουπώς, *mortuus:* à δουπέω, q. v.

Δέδρακα, 1. sing. perf. ind. act. hinc part. δεδρακώς, ότος, in perf. ind. pass. δέδραμαι undè part δεδραμένος· à δράω, *facio*, q. v.

Δεδράμηκα, (ab inus. δραμέω, format.) *cucurri*, 1. sing. perf. ind. act. verbi τρέχω, *curro*, quod vide.

Δέδραται, *excoriatus est*, per Metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δέρω, *excorio*, q. v.

Δέδρακα, *vidi*, pro δέδορκα, per Metathes. 1. sing. præt. ind. m. verbi δέρκω, *video*, q. v.

Δέδρομα, (ab inus. δρέμω, format.) *cucurri*, 1. sing. p. ind. m. verbi τρέχω, q. v.

Δεδροσωμένος, *aspersus*, *roscidus*, part. perf. pass. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*, q. v.

Δέδυκα, *subii*, *ingressus sum*; item *immersus sum*, 1. sing. p. ind. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. act. à δύω vel δύνω, *subeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. ejusd. hinc

Δεδύκω, Poët. verbum à perf. ind. act. δέδυκα formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi δύναμαι, *possum*, q. v.

Δεδυστύχηκα, *infelix fui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δυστυχέω, à δυς et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*, q. v.

Δέδωκα, 1. sing. et in 3. pl. δεδώκασιν, perf. ind. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δεδώρηνται, 3. sing. perf. indicat. pass. verbi δωρέομαι, *dono*, quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δέω, *opus habeo*, *indigeo*, *precor*, f. δεήσω, a. 1. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, activè signif. *med.* δέομαι, f. 1. m. δεήσομαι.

Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet*, et

Δέῃ, *eges* vel *egeas*, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. à δέομαι, *indigeo*, q. v.

Δεήθητε, *orate*, 2. pl. imperat. a. 1. pass. à δέομαι, *oro*, q. v.

Δεῆσαν, a. 1. part. act. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, q. v. tanquam à δέω.

Δέησις, εως, ἡ, *obsecratio; deprecatio:* etiam simpliciter *supplicatio; δεήσεις*, nom. pl. *preces*. Th. δέομαι, q. v.

Δεήσομαι, *rogabo*, seu *egebo:* f. 1. m. à δέομαι, q. à δεύομαι, q. v.

Δεητικὸς, ἡ, ὸν, *precatorius*, item *supplex;* ab eod. Th. q. v.

• ΔΕΙ, *oportet, convenit; caret, vacat, deest:* impersonal. cum acc. in sub. δέῃ, imperf. ἔδει, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν, part. δέον. Th. δέω, *ligo*, q. v. •

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum; specimen mercis quod empturientibus ostenditur; conjectura:* à δείκνυμι, *monstro:* præt. ind. pass. δέδειγμαι. Inde

Δειγματίζω, *palam traduco;* propriè *aliquem in exemplum spectandum propono:* f. ίσω, perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ind. act. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι, *ostendo*, q. v.

Δειδέκτ', pro δέδεκτο, *exceperat:* 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. pass. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*, q. v.

Δειδέχαται, *exceperunt*, Ion. pro δεδεγμένοι, εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et per Ectasin Poët. verbi δέχομαι, *capio*, q. v.

Δείδια, per Ectasin Poët. pro δέδια, (ab inus. δίω, format.) præt. ind. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.

Δείδιθι, eod. modo, pro δέδιθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi δίδημι, conjug. sec. ab obsol. δίω, format. vel pro δέδιε, *time:* p. m. imperat. 2. sing. præced. δέδια.

Δείδιμεν, *timuimus:* itidem pro δέδιμεν, 1. pl. præt. ind. m. ejusd. verbi.

Δειδίξεται, *perterrebit:* 3. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro δειδίξεται, à δειδίσσομαι, seu -ίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes:* nom. pl. perf. part. m. à δέδια, verbi δείδω, q. v.

Δειδίσκομαι, pro quo et δεδίσκομαι, *metuo;* item *humanitèr excipio*, aut *prabeo:* et

Δειδίσσομαι, et Att. δειδίττομαι, (à δεδίττομαι, per Epenth. τοῦ ι,) f. ίξομαι. p. ιγμαι, *terreo*, item *timeo, metuo:* ab eod. Th. q. v.

Δείδοικα, *timui*, Poët. pro δέδοικα, 1. sing. præt. ind. m. a

• ΔΕΙ´ΔΩ, *timeo, paveo, trepido:* f. δείσω, p. δέδοικα, imperf. ind. act. ἔδειον, à δίω, inus. 2. sing. imperat. præs. act. δίδιθι, et δείδιθι, Poët. ab inus. δίδημι. a. 1. ind. act. ἔδεισα, et ἔδδεισα, Poët. a. 1. act. opt. Æol. δείσεια, inf. δεῖσαι, præs. inf. pass. sub δίομαι, à δίω, obsoleto; inf. δεδιέσθαι, et per Aphær. διέσθαι, quasi à δίομαι, à δέος, *metus:* f. 1. m. δείσομαι. a. 1. ind. m. ἐδεισάμην, sub. δείσωμαι, perf. ind. m. δέδοικα, (et δείδοικα, Poët.) quasi à δείκω, obsol. pro δέδοιδα, euphon. gratiâ. Item δέδια, et δείδια, ac Poët. δείδια, perf. ind. med. à δίω, inus. plusq. perf. ind. med. ἐδεδοίκειν, et ἐδεδίειν, Poët. ἐδειδίειν. perf. inf. med. δεδιέναι, et part. δεδιώς, et δειδιώς. Poëticè sæpe præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c. •

Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, *meridior:* hinc

Δειελιήσας, αντος, *cœnans:* a. 1. part. act. ejusd. à δείελος, *vesper*. Th. δείλη.

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus, vespertinus:* à

Δείελος, ου, ὁ, & ἡ, *vespertinus;* subst. ὁ, *vesper:* à

Δείελον, ου, τὸ, *merenda; crepusculum*. Th. δείλη, q. v.

Δεικανάειν, contr. ᾶν, præs. inf. act. Poët. pro δεικνύναι, *ostendere:* à prisco δείκω, deducitur δεικάνω; hinc

Δεικανάω, ῶ, f. ήσω, imperf. ἐδεικάναον, -ων, ας, -ᾶς, α, -ᾶ, *ostendo, commonstro, signo:* et hinc præsens Poët. δεικανάσκω, idem, et imperf. Ion. δεικανάασκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, *ostendo;* vel ut alii volunt δέχομαι, *dextrâ prehendo*.

Δεικανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *comitèr* et *benignè accipio; saluto:* à δέκομαι, quod est Ion. pro δέχομαι, q. v.

ΔΕΙ´ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, *simulacrum*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à δείκνυμι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat:* vel pro δείκνυθι, *ostende*, 2. sing. præs. imperat. act.

Δεικνύει, 3. sing. præs. ind. act. à δεικνύω, *ostendo*.

ΔΕΙ´ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, (δείκω, inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) *ostendo, monstro, indico:* f. δείξω, præt. δέδειχα, aor. 1. ind. act. ἔδειξα, a. 1. imperat. act. δεῖξον, άτω, a. 1. sub. act. δείξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf δεῖξαι, perf. ind. pass. δέδειγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Δεικνύναι, *ostendere:* præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. act. à δείκνυμι, *ostendo*. Hinc

Δείκτης, ου, ὁ, *ostensor, demonstrator:* et

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, *ostensivus, demonstrativus:* compos. ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, idem à Th. supradicto.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, ἡ, ὸν, *timidus*, q. v.

Δείλαιος, αία, αῖον, *timidus, miser:* ab eod. Th.

Δειλαῖος, Dor. et Att. pro δείλαιος, q. v.

Δειλαίνω, f. ανῶ, et -αίνομαι, f. 1. m. ανοῦμαι, *timidus sum;* à δειλὸς, *timidus*, q. v.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, *vesperi:* à

ΔΕΙ´ΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus; vespera, diluculum;* item *crepusculum*.

Δείλης, quum πρωῒ opponitur, *vesperi*.

Δειλία, ας, ἡ, *timiditas:* et

Δειλιαίνω, f. ανῶ, *terrefacio;* item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor, formido:* à δειλὸς, *timidus*, q. v.

Δειλιάζω, f. άσω, p. ακα. et

Δειλιάω, -ῶ, *formido, ob ignaviam refugio;* fut. άσω, p. δεδειλίακα. aor. 1. ind. act. ἐδειλίασα. a. 1. part. act. δειλιάσας: præs. imperat. act. δειλίαε, -α, δειλιαέτω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus*, q. v.

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, substantivè *merenda:* adverbialitèr subint. χρόνον, *vespertino tempore;* à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus, vespertinus*. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, et ab eod.

Δειλόομαι, -οῦμαι, fut. 1. med. ώσομαι, *timeo, paveo:* unde δειλωθεὶς, *territus:* a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟ´Σ, ἡ, ὸν, *timidus, ignavus; miser; debilis; improbus, malus:* qu. à δείδω, *timeo*, vel qui δεῖται λίαν, *valdè ligatur*.

Δειλότερος, ου, compar. à δειλὸς, *timidus*, q. v.

Δειλότης, ητος, ἡ, *timiditas:* ab eod.

Δεῖμα, ατος, τὸ, et δειμὸς, οῦ, ὁ, *timor, metus:* à δείδω, *timeo*, q. v.

Δειμαίνω, *timeo:* f. ανῶ, p. γκα, ab eod.

Δειμαλέος, έα, έον, *timidus, terribilis:* ab eod. Th.

Δειμάω, -ῶ, -ομαι, f. ήσω, f. 1. m. ήσομαι, *timeo*. Hes. à δεῖμα, q. v.

Δείμας, *qui ædificavit:* a. 1. part. act. δέμω, vel δείμω, cum ι ἐφελκ. Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind.

act. δείμασθαι, (δειμᾶσθαι enim timere, sig.) et δειμάμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δείμω, *struo*.

Δειματόω, -ῶ, f. ώσω, *terrefacio*, pro φοβέω 3. sing. imperf. ind. act. contr. ἐδειμάτου, *terrefaciebat*. Th. δείδω, q. v.

Δειμὸς, ῦ, ὁ, idem ac δεῖμα, *metus, terror*: ab eod. Th. At

Δεῖμος, ῦ, ὁ, nomen viri: ab eod. Th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet*: quod vide.

ΔΕΙ͂ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, *quidam*. Vocabulum est infinitum. Et δεινὰ, adv. pro δεινῶς, *vehementèr*: à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινάζω, fut. άσω, *molestè fero, indignor*.

Δεινοβίτας, α, Dor. pro

Δεινοβίτης, ου, ὁ, *graviter homines tractans*: Amoris epithet. à δεινὸς, *gravis*, et τίθημι, *impono*.

Δεινέω, *terribilis*, gen. sing. Ion. pro δεινῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι: à δεινὸς, quod vide.

Δεινολογέομαι, ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *graviter conqueror*: à δεινὸς et λέγω, *dico*.

Δεινομένιος παῖς, ὁ τῦ Δεινομένυς υἱὸς Ἱέρων, Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela gravis*: et

Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, *graviter afficior, ægrè fero*: et

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *gravi affectus injuriâ, graviter ferens*: quod à δεινὸς et πάθος, à πάσχω, *patior*, q. v.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, universè, *qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens*, unde speciatim, *gravis; solers; peritus; validus; magnus; nefarius; terribilis; aliquid graviter faciens; splendidus*; τὰ δεινὰ, *mala quævis*, etiam *mors*: qu. à δέος, *metus*, vel δείδω, *timeo*. compar. δεινότερος, sup. sl. δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis; solertia; atrocitas; gravitas; dicendi facultas*.

Δεινόω, -ῶ, fut. ώσω, *contorqueo, in orbem ago*; sicuti δεινοποιῶ, *exaggero*: à δεινὸς, q. v.

Δεινὼ, *duo terribiles*: nom. dual. à δεινὸς, q. v.

Δεινωποὶ, *graves aspectu*: nom. pl. à

Δεινωπὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, idem ac δεινώψ, ῶπος, ὁ ἡ ἡ, *torvus, aspectu gravis*: à δεινὸς, et ὤψ, ωπὸς, ὁ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*, q. v.

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribiliter, mirè, accuratè*: à δεινὸς, q. v.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas*; item *exaggeratio*, et *amplificatio*, apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur. Th. δεινὸς, q. v.

Δείξαις, *monstrares*: 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. act. à δείκνυμι, *ostendo*; fut. δείξω, q. v.

Δεῖξε, vel ἔδειξε, *ostendit*, pro ἔδειξε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab eod. Th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *ostensio, -tio, ostentatio*; item *indicium, argumentum*: ab eod. Th.

Δεῖξον, *ostende*: 2. sing. a. 1. imperat. act. ejusd.

Δείξω, εις, ει, *ostendam*: f. 1. act. ab eod. Th.

Δεῖος, εος, τὸ, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus*: à δείδω, *timeo*, q. v.

Δειπνεῦντες, Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes*: præs. part. act. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno*; item simpliciter *comedo*: fut. ήσω, præt. δεδείπνηκα, a. 1. ind. act. ἐδείπνησα, a. 1. inf. act. δειπνῆσαι, a. 1. part. act. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, *ad cœnam pertinens*.

Δειπνηστὴς, ῦ, ὁ, idem ac δεῖπνον et

Δείπνηστος, ου, et

Δειπνηστὸς, ῦ, ὁ, *cœnæ tempus*: à δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *cœnam præbeo*. Th. δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνολόχης, *comessatricis*: gen. sing. f. g. pro δειπνολόχου à

Δειπνολόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur*, et accuratè illa observat; *parasitus*: ex δεῖπνον, *cœna*, et λόχος, *insidiæ*, q. v.

ΔΕΙ͂ΠΝΟΝ, ου, τὸ, *cœna; cibus; convivium, epulum*: παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, quia tum homines à labore cessant.

Δειπνοποιέομαι, -ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *cœnam instruo*: à ποιέω, *facio*, et δεῖπνον, *cœna*, q. v.

Δειπνῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον, q. v.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio*; f. ερῶ, a. 1. ind. act. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium*, q. v.

Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix*, q. v.

Δείρειν, præs. inf. act. Ion. pro δέρειν, *excoriare*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum, cervix*: idem quod δέρη at

Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειριάω, ῶ, *probris scindo*: verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δειρὸς, ῦ, ὁ, *collis*, Hes. Th. δέρη, *collum*.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *decollo*: à δειρὴ, *collum*, et τομὸς, quod à τέμνω, *seco*, q. v.

ΔΕΙ͂ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, *humor; stercus; fœtor*.

Δείσαντι, *duo territi*: nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus*: a. 1. part. act. verbi δείδω, quod vide.

Δεῖσε, *veritus est*: Ion. pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo*.

Δεῖσθαι, præs. inf. med. contr. pro δέεσθαι, à δέομαι, *precor*: et à δείδομαι, *vereor*.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio, metus deorum*: item *religio*: à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *superstitiosus*: à δείδω, perf. ind. pass. δέδειμαι, σαι, ται in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior, us*.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, *DECEM* pl. num. quasi δίχα, à δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc

Δεκάβοιον, ου, τὸ, *genus monetæ et sacrificii*; à decem bobus sic dictum *Plutarch.* in *Theseo*.

Δεκαγονία, ας, ἡ, *generatio ad decimum usque gradum*, Lucian.

Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκὰς, infrà.

Δεκαδάρχης, et δεκάδαρχος, ου, ὁ, *decurio*: à δέκα et ἀρχὴ, *principatus*: et

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus; decurionatus*: δεκαδαρχίαι, ων, αἱ, *decuriæ*.

Δεκαδύο, omn. gen. *duodena; duodecim*, ἄκλιτον dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα à δέκα, *decem*, et δύο, *duo*.

Δεκάδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *longus decem palmis*: à δέκα, *decem*, et δῶρον, *palmus, donum*.

Δεκαέξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *sedecim*.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ind. *septendecim*.

Δεκαέτης, εος, ὁ ἡ ἡ, *decennis, decennalis*; et

Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium*: à δέκα et ἔτος, *annus*.

Δεκάζω, f. άσω, p. ακα, *do decimam*; item *munere corrumpo*: et δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse*: qu. à δέκα, pro δέχ -ω, -ομαι, *accipere facio*.

Δεκάκις, *decies*; adv. à δέκα, *decem*.

Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, *fluctus*, q. v.

Δεκάλογος, ου, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος, q. v.

Δεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *decumestris*, *decem mensium*: à δέκα, *decem*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

*Δεκαναΐα, ας, ἡ, *decem navium classis*.

Δεκανάομαι, -ῶμαι, *humanitèr excipio*, Hes. à δέκομαι, pro δέχομαι, q. v.

Δεκαδύο, *duodecim*; ἄκλιτον, omn. gen. uti

Δεκαπέντε, *quindecim*; omn. gen. ἄκλιτον à πέντε, *quinque*, et δέκα, *decem*.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *decemcubitalis*, *decem cubitorum*.

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, p. -ακα, *decuplo*.

Δεκάπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui decem plethrorum*, seu *jugerum est*: à δέκα et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, quod vide.

Δεκαπλοῦς, adj. *decuplex*.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium*.

Δεκάρχης, ου, ὁ, *decurio*, et

Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*, et

Δεκαρχικὸς, *decurionalis*: à δέκα et ἀρχὴ, *principatus*.

Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius. Angl. A DECADE; item *decuria*.

Δεκασμὸς, ῦ, ὁ, *decimatio*, *decimæ*; item *corruptio munerum largitione*: à δεκάζω, q. v.

Δεκάται, ων, αἱ, *decimæ*: à δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, et δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim*: à τέσσαρες et δέκα, q. v.

Δεκατευτὴς, ῦ, ὁ, *decimator*, *qui decimam colligit*: à

Δεκατεύω, f. εύσω, *decimo*, *decimas do*: à

Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars*.

Δέκατος, η, ον, *decimus*, *a*, *um*.

Δεκατόω, -ῶ, *decimas accipio*, f. ώσω, p. δεδεκάτωκα· δεκατόομαι, -ῦμαι, *decimor*, perf. pass. δεδεκάτωμαι à δέκα, *decem*.

Δεκατρεῖς, τριῶν, οἱ ϗ αἱ, δεκατρία, τὰ, *tredecim*: à τρεῖς et δέκα, quod vide.

Δεκάχαλκον, ου, τὸ, *decussis*, *decem Chalci*, *decem æreï nummi*, *denarius*.

Δεκάχιλοι, -χίλιοι, αι, α, *decem millia*: à δέκα, *decem*, et χίλιοι, *mille*, q. v.

Δεκάχορδον, ου, τὸ, *decem chordarum*, *psalterium*.

Δεκελὶα, Ion. pro Δεκέλεια, ας, ἡ, *Decelia*. De quâ Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, *&c.*

Δέκευ, Ion. et Dor. pro δέχου, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. m. à

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio*. Sic δεκόμεθα, 1. pl. pro δεχόμεθα.

Δεκτικὸς, ἡ, ὸν, *ad recipiendum aptus*, *capax*: ab eod. Th.

Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. Ion. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι, q. vide.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus*, *a*, *um*, *gratus*. Th. δέχομαι, *capio*,

Δελεάζω, *inesco*; *escam impono*; Metaph. *allicio*, f. σω, p. δεδελέακα· a. 1. ind. act. ἐδελέασα· à

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca*. Hinc

Δελέασμα, ατος, τὸ, et δελεασμὸς, ῦ, ὁ, *illicium*, *illectamentum*.

ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, *laterna*, *fax*.

Δελλίθες, vel δελίθες, ων, αἱ, *vesparum cellæ*.

ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*; *pars Ægypti*; *pudendum muliebre*.

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. plur. Ion. à

Δέλτος, ου, ἡ, *liber*. Th. δέλτα· item

Δέλτος, ου, ἡ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΛΦΑΞ, κος, ὁ ϗ ἡ, *porcellus*.

ΔΕ'ΛΦΙΝ, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN*, *piscis*, in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλαινα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, ῦ, ὁ, *civis Delphicus*.

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, et Æol. βελφὺς, *VULVA*, *uterus*: undè ἀδελφοὶ, *uterini fratres*.

Δέλω, f. ελῶ, *inesco*: qu. à δαίω, *epulor*.

Δέμα, ατος, τὸ, *vinculum*, *fasciculus*: à δέω, *vincio*, q. v.

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, *corpus*, nom. indecl. Fortè à δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum*; est etiam

Δέμας, *sicut*, adv. similitud.

Δέμειν, *ædificare*, præs. inf. act. à δέμω, q. v.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *stratum*, *lectus*; ubi δέμας κεῖσι, corpus inclinatur ad quietem; δέμνια, ων, τὰ, *cubilia maritorum*.

ΔΕ'ΜΩ, *struo*, *ædifico*; est inusitat. sicut et δέμομαι, in usu hæc, a. 1. ind. act. ἔδειμα· part. a. 1. act. δείμας· p. ind. m. δέδομα· perf. ind. act. δέδμηκα· a. 1. ind. med. ἐδειμάμην, et cætera in suis locis.

Δέμω, item, vel δάμνω, inus. pro δαμάω, *domo*, *subigo*, *interficio*, f. 1. act. δεμῶ, perfectum δέδμηκα, per Syncop. pro δεδέμηκα· f. 2. act. δαμῶ· a. 2. ind. act. ἔδαμον· a. 2. indic. pass. ἐδάμην, infin. δαμῆναι, et δαμήμεναι, part. ejusd. δαμεὶς, ἐντος· perf. indic. pass. δέδμημαι, part. ejusd. δεδμημένος.

ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ*, *panes*; à τένδω, *edo*, q. v.

Δενδίλλω, (verbum Ion.) *oculos huc illuc verto*; *oculis nuo* vel *adnuo*, f. λῶ, p. κα· ab ἴλλος, *oculus*, et δινέω, *volvo*.

Δένδρεον, ου, τὸ, *arbor*, *lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus*, *arboribus abundans*. Th. δένδρον, *arbor*, q. v.

Δένδριον, ου, τὸ, *arbuscula*, Poët. dim. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor*; *stirps*: undè

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arboreus*.

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *probrum*, *contumelia*. Hinc δεννάζω, f. άσω, p. ακα, *maledico*, *probris incesso*.

Δέξαι, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. à δέχομαι, quod vide; vel Ion. pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. à δείκνυμι, q. v.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna*, *lacus*: à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι, *recipio*, q. v.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐδέξατο· à δέχομαι, *capio*.

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ,) *DEXTRA*; (sub. manus,) item *fides* per dextram data: q. à δέχομαι, *capio*. Hinc

Δεξιάδην, adv. *à dextrâ*.

Δεξιάομαι, -ῶμαι, *dextram jungo*, *dextrâ prehendo*, *saluto*.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet*.

Δεξιόλαβος, ου, ὁ, *satelles*; *stipator*, *lancearius*; *jaculator*; παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -ῦμαι, fut. ώσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo*, *dextra prehendo*; item *humanitèr excipio*: à δεξιὰ, q. v.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, *dexter*; *faustus*; *solers*; *urbanus*; *agilis*, *promptus*; ἀμφιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter*, et

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas*, *solertia*: ab eod.

Δεξιόωντο, Poët. pro ἐδεξιοῦντο, -ῦντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi δεξιόομαι, -όομαι, *dextram jungo*. Th. δεξιὰ, *dextra*, q. v.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, *dexter*; idem ac δεξιὸς· δεξιτερῇ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*, q. v.

Δεξιῶς, adv. *dextrè*; *prosperè*; item *solertèr*: ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, susceptio per dextram, gratulatio: ab eod Th.

Δεξιώτερος, dexterior compar. et δεξιώτατος, dexterrimus, superl. à δεξιὸς, q. v.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, dextrorsùm, commodiùs; et δεξιώτατα, commodissimè.

Δέξομαι, 1. sing. f 1. ind. med. δέξωμαι, 1. sing a. 1. subj. med. ejusd verbi δέχομαι, q. v.

Δέομαι, δοῦμαι, ligor, vincior, pass. à δέω, ligo, vincio, q. v.

Δέομαι, et δεύομαι, inus. oro, rogo, item indigeo, cum gen imperf. ind. med. ἐδεόμην, ἔυ, έετο fut 1 med. δεήσομαι perf. ind. pass. δεδέημαι, ab inus. δεέομαι a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, rogavi, act. signif. a. 1. imperat. pass. δεήθητι, et in 2. pl δεήθητε, orate; præs. part. med. δεόμενος à δεῖ, opus est. Th. δέω, opus habeo, q. v.

Δέον, ligabant, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf ind. act. à δέω, vincio, et

Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum; item deficiens; necessarium, præs. part. neut. g. ut δέον ἐστὶ, necessarium est, in pl. δέοντα ab imperf. δεῖ, oportet hinc

Δεόντως, adv. commodè.

Δέος, εος, τὸ, et Poët. δεῖος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo

Δεπάεσσιν, poculis, dat. pl. Ion. pro δέπασι à δέπας, q. v.

Δεπάζω, f. άσω, p. ακα, bibo: à

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, et αος, τὸ, poculum; item patera; quia πόσει δεύεται, potu irrigatur.

Δέρα, ας, ἡ, jugum montis, Hesych. quâ significatione δειρὰς dicitur, q. v.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. stimulus. Hinc Δερβαῖος, ου, ὁ, Derbensis.

Δέργμα, ατος, τὸ, aspectus: à δέρκω, video, q. v.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, cervix, collum.

Δέρθρον, ου, τὸ, rostrum avis, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκιάομαι, ῶμαι, video: à δέρκω, q. v.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præs. ind. mi contr. à δερκιάομαι, video. Th. δέρκω, idem.

Δερκίσκω, seu -ομαι, idem quod δέρκω. et -ομαι.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. fœm. g. à δερκομένη, part. præs. med. fœm. g. à δέρκω, seu δέρκομαι, video, q. v.

Δερκομένοιο, intuentis, gen. sing. Ion. part præs. med. δερκομένω, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, et δέρκομαι, video, aspicio, f. ξω, p. χα· f. 2. act. δαρκῶ, per Metath. δρακῶ· a. 2. ind. act. ἔδαρκον, per Metath. ἔδρακον a. 2. inf. act. per Metath. δρακεῖν· præt. ind med. δέδορκα, pro quo et δέδροκα, per Metath. perf. indic. pass. δέδερμαι a. 1. indic. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθεὶς. Hinc quidam ducunt per Antiphra. Angl. DARK, vel per Aphær. à composito ἀδερκὴς, obscurus.

Δέρμα, gen. ατος, dat. ατι, τὸ, idem ac Th. δέρας· item cutis: à δέρω, excorio, quod à δέρας, corium.

Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus, et

Δερμύλλω, f. λῶ, sanguinem acutè sugo; excorio, detego: à δέρμα. Th. δέρας, corium.

Δέρξις, εως, ἡ, visio, ipsa actio videndi: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi δέρκω, video, q. v.

Δέρος, εος, τὸ, idem, ac δέρας, pellis, corium, q. v.

Δέρρις, εως, ἡ, pellis; cilicium: à δέρας, corium.

Δέρτρον, ου, τὸ, membrana; omentum; item rostrum: ab eod. Th.

Δερχθεὶς, έντος, obtuitus, a. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, video.

Δέρω, pellem detraho, excorio; item verbero, cædo, f. 1. act. δερῶ f. 2. act. δαρῶ perf. act. δέδαρκα a. 1. ind. act. ἔδειρα a. 2. ind. act. ἔδαρον perf. ind. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδραμαι, σαι, ται a. 2. ind. pass. ἐδάρην f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, pellis, q. v.

ΔΕ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ, mensis Junius, apud Maced. ut nonnulli vol.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio; nodus; junctura, et

Δέσμα, ατος, τὸ, idem, ac δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum.

Δεσμεύω, ligo, vincio, colligo, f. εύσω, p. δεδέσμευκα a. 1. ind. act. ἐδέσμευσα à δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.

Δεσμέω, -ῶ, f. ήσω, p. δεδέσμηκα imperf. ind. pass. ἐδεσμούμην, ύμην, -ου, ῦ, -εῖτο, εῖτο, idem, et ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. Th. δέω, ligo.

Δέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinctus: ab eod. Th.

Δεσμὸς, ῦ, ὁ, vinculum, ligamen; in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, compedes: ejusd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pro δεσμιοφύλαξ, commentariensis, vinctorum custos: à φυλάσσω, custodio, et δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσμόω, -ῶ, in carcerem conjicio; item vincio, ligo, f. ώσω· p. indic. pass. δεδέσμωσμαι, et

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer, et

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Th. δέω, ligo.

Δεσμῶτις, ιδος, ἡ, captiva: ab eod.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo, in pass. dominio alicujus pareo, acquiror: quasi à δέω, ligo, et ποῦς, pes.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, hera, regina: à δεσπόζω, dominor; δεσπότις, ιδος, ἡ, idem.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, berilis filia, fœm. à δεσπόσυνος. Item Ion. et Poët. pro δεσποτεία, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.

Δεσπόσυνος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, berilis; idem ac δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad dominum pertinens; item ὁ δεσπόσυνος, ου, substantivè berilis filius: ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominatus, et

Δεσπότης, ου, ὁ, berus, dominus; imperator, rex; alicujus rei possessor; in dat. sing. δεσπότη, voc. sing. ὦ δέσποτα ab eod. Th. δεσπότης νεῶν, pro Neptuno.

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, berilis; item imperiosus; τὸ δεσποτικὸν, ῦ, dominandi potestas: et hinc

Δεσποτικῶς, adv. berilitèr, dominorum more: ab eod. Th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, domina: ab eod. Th.

Δεσποτὸς, ἡ, ὸν, dominabilis: ab eod. Th. q. v.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη, ης, ἡ, fistula, et per Metalepsin pro tæda.

Δεταὶ, faces in fasciculum colligatæ: à

Δετὸς, ἡ, ὸν, vinctus, ligatus. Th. δέω, ligo, q. v.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον, 1. sing. imperf. ind. act. à δεύω, irrigo.

Δευήσομαι, indigebo, fut. 1. med. Poët. pro δεήσομαι à δεύομαι, per Epenth. Æol. τῦ υ, pro δέομαι. Th. δέω, opus habeo, q. v.

Δευκαλίων, οντος, et -ίων, ωνος, ὁ, nomen propr. DEUCALION.

ΔΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, dulcedo, apud Ætolos.

Δευοίατο, indigerent, 3. pl. præs. opt. med. Ion. pro δέοιντο à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω, opus habeo, q. v.

Δεύομαι, f. 1. m. δεύσομαι, madefio, irrigor; part. præs. med. δευόμενος, madens. Th. δεύω, rigo.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τῦ υ, pro δέομαι, f. 1. med. δευήσομαι, indigeo: undè

Δευόμενος, η, ον, indigens, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον. à δεῖ, opus est. Th. δέω, opus habeo, q. v.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δευρὶ, (Att. δευρὶ, item δεύρω,) pro

ΔΕΥ῏ΡΟ, adv. *hûc, hunc in locum; adsum*.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*, f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, ῦ, ὁ, *infector, tinctor*; item adjec. *benè tinctus*; à Metaph. *indelebilis*: à δεύω et ποιέω, *facio*.

Δεύτατος, ατη, ατον, *ultimus, postremus*: à δεύτερος, *secundus*.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ᾽, adv.) *huc agite, adeste, venite*; δεῦτε δὴ, *eja accedite*: à δεῦρο, *hûc*.

Δευτέρα, pro δευτέρᾳ, vel δευτέρως, *secundo, secundo loco, iterùm*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *secundarius; secundâ die aliquid faciens*: ab eod. Th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, *secundæ partes*.

Δευτερεύω, f. εύσω, *secundus sum, sequor, proximus sum; vincor, superor; dissimilis sum*.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, *secundaria decima*, à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.

Δευτερόγονα, *secundâ fœtificatione edita*.

Δευτερολογέω, -ῶ, f. ήσω, *iterum sermonem habeo*.

Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio, secunda dicendi* vel *agendi vices*: à δεύτερος et λέγω, *dico*; præt. ind. m. λέλογα· unde λόγος, q. v.

Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò*, acc. sing. neut. g. à δεύτερος, q. v.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, *repetitio legis*; ità inscribitur quintus liber Mosis. Angl. DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, ου, ὁ, *secunda* aut *posterior lex*: à δεύτερος et νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ ἡ, *à secundò primus*: à πρῶτος, *primus*, et

ΔΕΥ΄ΤΕΡΟΣ, ερα, ερον, *secundus, a, um; posterior, alter*; δεύτερος ἐκείνου, *secundus ab illo*; δεύτερον, *postpositum, postbabitum*, apud Demost. item adverbialitèr, *secundò*; ἐκ δευτέρου, *secundâ vice*: à δεύω, q. δεύτερος. Hinc

Δευτερόω, -ῶ, f. ώσω, *secundò facio; itero, repeto*; item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, idem ac δευτέρωσις, q. v.

Δευτέρως, adv. *secundariè, secundò, secundo loco*.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus*, aut *ordo, iteratio, repetitio*.

ΔΕΥ΄Ω, *rigo*, f. δεύσω, p. δέδευκα· a. 1. ind. act. ἔδευσα· a. 1. sub. act. δεύσω, ῃς, ῃ· undè Angl. DEW.

ΔΕ΄ΦΩ, *excorio; glandem penis denudo*, f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχαται, redupl. et aug. abject. pro δεδέχαται, Ion. perf. ind. pass. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσὶ à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. m. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχηλεύω, f. εύσω, *ungulam scissam habeo*.

Δεχήμερος, ου, ὁ ἡ, *decem dies durans*: à δέχα, pro δέκα, euph grat. et ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. pass. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι δεχθεὶς, a. 1. part. pass. à δέχομαι, q. v.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. med. (scribitur et δέγμενος,) per Sync et mutat. τῦ χ, in γ, pro eod. vel pro δεδεγμένος, part. perf. pass. ab. eod. verbo.

Δέχνυμαι, *capio*, idem quod

ΔΕ΄ΧΟΜΑΙ, *capio, accipio; percipio; excipio, suscipio; admitto, recipio; sustineo, approbo; credo; exspecto*; f. 1. med. δέξομαι p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. m. ἐδεξάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. m. δέξαι· a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται· a. 1. inf. m. δέξασθαι· a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον· præt. ind. med. δέδοχα, -χα, q. à δέχω, -χω, inus. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ης, ἡ, *pellis, corium*, Suid. à δέφω, *excorio*.

Δεψέω, *DEPSO, subigo, mollio* coriariorum more: f. ήσω· a. 1. ind. act. ἐδέψησα, part. δεψήσας· à δέφω, *excorio*, q. v.

ΔΕ΄Ω, *ligo, vincio; in vincula conjicio*, fut. δέσω, vel δήσω, perf. δέδεκα, vel δέδηκα· a. 1. ind. act. ἔδεσα, vel ἔδησα· a. 1. imperat. act. δέσον, vel δῆσον, άτω, et in 2. plur. δέσατε, vel δήσατε, *ligate*; a. 1. sub. act. δέσω, vel δήσω, ῃς, ῃ· a. 1. part. act. δέσας, vel δήσας, αντος· perf. pass. δέδεμαι, -ημαι perf. inf. pass. δεδέσθαι perf. part. pass. δεδεμένος, -ημένος, η, ον, *vinctus*; a. 1. ind. pass. ἐδέθην, -ήθην, ης, η· a. 1. inf. pass. δεθῆναι f. 1. pass. δεθήσομαι, vel δηθήσομαι.

ΔΕ΄Ω, *opus habeo, indigeo, deficio; oro, rogo, precor*, f. δεήσω, (à δεέω, inus. format, q. v.) a. 1. ind. pass. ἐδεήθην *rogavi*, activè. Undè δεῖ, *oportet*, ἔδει, δεήσει, ἐδέησε· δέομαι, *oro; indigeo, &c.*

ΔΗ΄, *sanè, profectò; equidem, porrò, verò; igitur, proindè; demum*; ironicum *scilicet, videlicet*; Eurip. 521. Dion. Hal. iii. 23, interrogationi servit; abundat; est etiam repetentis, ut *inquam*: quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur et δῆτα, et δήπουθεν in carmine verò δὴ ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὅς δὴ, ὅ δὴ, &c. et sæpè δὴ pro δὲ, δῆγε, *utique*. ἔνθα δὴ καὶ ἔνθα, *huc atque illuc*; τί δὴ, *quid ita?* ὡς δὴ, *ceu planè*: δὴ ἄριστοι, *longè optimi*: δήποτε, *tandem*; σὺ δὴ, *tu ne?* μὴ δὴ, *quare ne?*

Δῇ, pro δέῃ, *oporteat*, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus*: à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*, q. v.

Δηγμὸς, ῦ, ὁ, idem, et ab eod. Th.

Δηγόω, f. ώσω, *impleo*, Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. act. verbi δήω, *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δὴθ᾽, pro δηθὰ, *diu*; item δηθὰ, vel δηθάκις, *crebro*, adv. à δὴν, *diu*, q. vide.

Δηθαγόρος, ου, ὁ ἡ, *loquax, qui diu loquitur*: à δηθὰ, *diu*, et ἀγορεύω, *loquor*, q. v.

Δῆθεν, *scilicet, videlicet*, adv. à δὴ, *sanè*.

Δηθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, *tardo, moror*; præs. part. act. δηθύνων, οντος, et in acc. sing. masc. δηθύνοντα· à δηθὰ, quod à δὴν, *diu*.

Δηϊάω, -ῶ, *igne ferroque vasto, depopulor*: ut et δηΐζω, et δηϊόω à δαίω, *uro*.

Δηϊκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nomen propr.

Δήϊος, ΐα, ιον vel -ος. ν, ὁ ἡ, Ion. pro δάϊος, ία, ιον, *hostis; infestus, hostilis; bellicosus, ardens*; gen. Ion. δηΐοιο, pro -ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι· à δαίω, *uro*, q. v.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna; bellum*: à δήϊος, *hostilis*, quod à δαίω, *uro*, q. v.

Δηϊόω, -ῶ, et per Sync. δηόω, -ῶ, *vasto, uro*: à δαίω.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipylus*, nomen propr. viri.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, *Deipyrus*, nomen propr. viri.

Δηΐς, ΐδος, ἡ, *pugna; bellum*; à δαίω, q. v.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis*.

ΔΗ΄ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, scil. *aqua*: à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ ἡ, *mordax*: undè forsan Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*, q. v.

Δηκτὴς, ῦ, ὁ, et

Δηκτικὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod. Th.

Δήκω, f. ήξω, p. ηχα, inus. *mordeo*; quasi ἰδήκω, ab ἴδω. Vide δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δόκωσις

εις, τῶς, ἡ, *contignatio*: à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδὴ, adv. *videlicet*: q. à δῆλα δὴ, *manifestò*, *certè*. Th. δὴ, *certè*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλεόμενος, præs. part. pass. contr. à

ΔΗΛΕ'Ω, -ῶ, *LAEDO*, *noceo*, *corrumpo*; impr. *incantando* et *veneficiis deludo*, *decipio*, fut. ήσω, perf. δεδήληκα· a. 1. ind. act. ἐδήλησα, ας, ε. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*, et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui lædit*, *noxius*: ab eod. Th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum*, scil. pharmacum; *venenum*, *DELETERIUM*.

* Δηλητήριος, α, ον, *nocivus lethalis*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλια, ων, τὰ, Apollinis festa in Delo; à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius*, item *Apollo*: à Delo insulâ sic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. δηλή, ῆς, ἡ, *voluntas*: qu. à θέλω.

Δῆλον, ου, τὸ, *Apollinis templum*; item neut. gen. à δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δηλονότι, *nimirùm*, *omninò*, *profectò*, *quippè*, adv. qu. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, *manifestus*, *notus*, *certus*, *perspicuus*.

Δῆλος, ου, *DELUS*, nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Arist. vel ob ejus celebritatem: sive quod exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, -ῶ, *declaro*, *manifesto*, *notum facio*, *indico*; imperf. ind. act. ἐδήλοον, ουν, -οες, ους, -οε, ου, fut. ώσω, perf. δεδήλωκα a. 1. ind. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod declarat*, *indicium*, et

Δήλως, adv. *palam*, *manifestè*; item

Δήλωσις, εως, ἡ, *declaratio*, *significatio*, *enunciatio*: ab eod. Apud LXX. Urim et Thummim.

Δημαγωγέω, -ῶ, *populum duco quò volo*, *populi gratiam capto*, *auræ populari servio*; *aliquem capio*, *concilio mihi*; in pass. *ab aliquo capi*, *delectari*, impr. *oratione*, fut. ήσω hinc

Δημαγωγία, ας, ἡ, *populi regimen*; *administratio reipublicæ*; *concio*,

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor*, *popularis*, *populo gratus*: à δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco*, q. v.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis*: à δῆμος, *populus*, et ἀρχὴ, *principatus*, q. v.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis*.

Δήμευσις, εως, -ιος, -ιας, ἡ, *proscriptio*: à

Δημεύω, f. εύσω, *publico*; *proscribo*; *in exilium mitto*. Th. δῆμος.

Δημηγορέω, -ῶ, *concionor*, *orationem ad populum habeo*; imperf. ind. act. ἐδημηγόρεον, -ουν f. ήσω, p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator*; à δῆμος *populus*, et ἀγορέω, idem quod ἀγορεύω, *concionor*, quod ab ἀγορὰ, *forum*, q. v.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio*, *oratio*, *deliberatio*, et

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, *concionatorius*, *orationem habens*: à δημηγορέω, q. vide.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *orator*, *concionator*: ab eod. Th.

Δημήτηρ, ἔρος, vel -τρος, ἡ, *Ceres*, Dea frugum, *fruges*: à δῆ, i. e. γῆ, *terra*, et μήτηρ, *mater*: Doribus autem usitatum δᾶ, pro γῆ. Undè et Atticè Δάματερ, in voc. sing. vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum*.

Δημήτηρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres*, q. v.

Δημήτρια, ων, τὰ, *festum Cereris*, *Cerealia*, ἑορτὴ Δημήτρος.

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, et

Δημήτριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *Cerealis*: à Δημήτηρ, q. v.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Cerealis*.

Δημητρουλὸν, μὴν, appellatus, ἀπὸ τῆς Δημήτρος, quia Cereri sacer, qui et Δημήτριος, vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donatæ*; item adverbialitèr, *publicè*: à δήμιος, quod à δῆμος, q. v.

Δημίδιον, ου, τὸ, *plebecula*, *popellus*, dim. à δῆμος, q. v.

Δήμιος, ια, ιον, vel -ος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *publicus*, *plebeius*; item substantivè -ος, ου, ὁ, pro ministro publico, *lictor*, *carnifex*. Th. δῆμος, *populus*, q. v.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, *officina*, et

Δημιουργέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *sum opifex*, *opificium exerceo*, *fabricor*, *condo*, *efficio*, item

Δημιούργημα, ατος, τὸ, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium*; *quicquid ab aliquo effectum est*, et

Δημιουργικὸς, ἡ ὸν, *fabrilis*: à

Δημιουργὸς, et Poët. δημιοεργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *conditor*, *opifex*, qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur*: Achæi summos magistratus δημιουργοὺς appellabant, Liv. xxxviii. 30. et Peloponnesii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος, q. à δῆμος, et ἔργον, *opus*.

Δημοβόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui bona populi devorat*: à δῆμος, *populus*, et βορὰ, *pabulum*.

Δημογέροντες, *senatores*, nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator*; *qui in populo honoratior est propter ætatem*: à δῆμος, *populus*, et γέρων, *senex*, q. v.

Δημόθεν, adv. *à populo*, *ex plebe*: à δῆμος, q. v.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *populo invisus*; *publicæ execrationi obnoxius*: à δῆμος, κατὰ, et ἀράομαι, *precor*.

Δημοκλῆς, *Democles*, nomen proprium viri.

Δημοκρατέομαι, -οῦμαι, fut. 1. m. ήσομαι, *sub populi regimine vivo*, et

Δημοκρατία, -ίη, ας, ἡ, *popularis status*, *imperium populare*; *Democratia*. Angl. DEMOCRACY: à δῆμος, *populus*, et κρατέω, *regno*, à κράτος, *potentia*, q. v. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, *imperio populari faveo*.

Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, *ad democratiam* sive *imperium populare pertinens*, et

Δημοκρατικῶς, adv. *juxta popularem statum*.

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus*, Philosophus, q. δήμου κριτής.

* Δημόλευστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *à populo obrutus lapidibus*, Soph. Ant. 36. à δῆμος et λεύω, *lapidibus obruo*.

Δημόπρακτος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *publicus*, *à populo factus*, *decretus*, &c. à δῆμος et πρακτὸς, à πράσσω, -ττω, *facio*, q. v.

Δημόῤῥιφος, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *à populo jactatus*, seu *vulgatus*, *popularis*: à δῆμος et ῥίπτω, *jacio*, q. v.

Δημόνικος, ου, ὁ, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόνικε, nomen propr.

ΔΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *populus*, *plebs*, *vulgus*: q. à δέω, *ligo*.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *pinguedo*; (partes tribuum Atheniensium dictæ δῆμοι) fortè quod uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro*: vel subintel. Th. δῆμος.

Δημοσθένης, εος, -ους, ὁ, *Demosthenes*, orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμου σθένος, *robur*, seu *potentia populi*: hinc

Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν, *ad Demosthenem pertinens*.

Δημοσίᾳ, adverbialitèr, *publicè*; cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim*, dat. sing. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. εύσω, activè *divulgo*; item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero*; cui oppon. ἰδιωτεύω, f. εύσω, q. v.

Δημόσιος, ια, ιον, *publicus*, *a*, *um*,

ſclavus; ſubſt. *ſervus publicus*; cui opp. ἴδιος: item τὸ δημόσιον, *ærarium, carcer*: à δῆμος.

Δημοσιόω, ῶ, f. ώσω, *publico*; *divulgo*: ab eod.

* Δημοσιώνης, ου, ὁ, *publicanus*, *vilis, plebeius*: et

Δημοσίως, adv. *publicè*: ab eod. Th.

Δημότης, ου, ὁ, *homo plebeius*; *popularis*: et

Δημότις, ιδος, ἡ, in fœm. idem.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *plebeius*, *popularis*, *civilis*: à δῆμος, *plebs*: unde

Δημοτικῶς, adv. *populariter*, *plebeio more*; *humaniter*: et

Δημοτικώτατος, η, ον, ſuperl.

* Δημοῦχος, ου, ὁ, *Demuchus*, *præſes populi apud Theſpienſes*.

Δημοφάγος, ου, ὁ ϰ ἡ, *plebivorus*: à δῆμος, ου, ὁ, *plebs*, et φάγω, *comedo*, q. v.

Δημώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *plebeius*, *popularis*, *publicus*; in acc. pl. n. g. δημώδη: à δῆμος, *populus*.

* Δημωφελὴς, ἑος, ὁ ϰ ἡ, *populo utilis*: hinc τὸ δημωφελὲς, ἑος, publica utilitas.

ΔΗΝ, et δηθὰ, adv. *diu*: hinc δηναιὸς, ὰ, ὸν, *diuturnus*, *longævus*; *vetus, qui jam olim fuit*: δηρὸς, ὰ, ὸν, idem, q. v.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *denarius*; Rom. à denis æris.

Δήν', pro δήνεα, *conſilia*: nom. pl. à

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *conſilium*: *ars*; *verſutia*: à δὴν, *diu*, enim deliberatur.

Δὴξ, κος, ἡ, *teredo*, *vermis qui lignum corrumpit*: à δάκνω, *mordeo*, q. v.

Δῆξις, εως, ἡ, *morſus*: ab eod. Th. q. v.

Δήξω, *mordebo*, *pungam*: 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω, q. à δήκω, inuſ.

Δήουν, *comburebant*, 3. pl. imperf. ind. act. et δηοῦν, *vaſtare*; præſ. inf. act. ſeq. verbi.

Δηόω, ῶ, f. ώσω, *vaſto*: (δηωθεὶς, a. 1. part. paſſ.) per Sync. pro δηϊόω, id. ſig. à δηΐς, *pugna*, quod à δαίω, *uro*, q. v.

Δήπου, *ſaltem*, adv. à δὴ, *ſanè*: ſic

Δήποθεν, *undecunque*, adv.

Δήποτε, *aliquando*, *tandem*, *unquam*; adv.

Δήπου, δήπουθεν, *nimirum*; *certè*, *utique*, *profectò*: à πῶ, *ubi*? Th. πὸς, πὴ, πῆ, antiq. interrog. et δὴ, *ſanè*.

Δηρίαω, -ριάω-ίζω, f. ίσω, (Poët. pro ἐρίζω καὶ μάχομαι,) *contendo*, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηρινθήτην, *duo contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. abject. aug. Ion. à

Δηρίνω, f. ινῶ, idem quod δηριάω, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηρίομαι, f. 1. m. ίσομαι, *pugno*, *certo*: à

ΔΗ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, *contentio*, *rixa*, *pugna*, *prælium*, in acc. ſing. δῆριν q. δάερις, à δα partic. intenſ. et ἔρις, *contentio*, q. v.

Δηρισάντοιν, *duobus certantibus*: gen. et dat. dual. a. 1. part. act. δηρίσας, αντος, à δηρίζω, f. ίσω, idem quod δηριάω, *pugno*: ab eod. Th.

Δηρίω, ſeu δηρίομαι, f. 1. m. ίσομαι, *contendo*, *certo*: ab eod. Th.

Δηρὸν, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, *diuturnus*: q. à δὴν, *diu*, q. v.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. δήσατε, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δήσω, άτω· δήσαιθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo*, q. v.

Δησάσκετο, *alligabat*: Ion. 3. ſing. imperf. ind. m. verbi Poët. δησάσκομαι vel potiùs pro ἐδήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, abject. augm. Ion. 3. ſing. a. 1. ind. act. δήσῃς, ῃ, 2. et 3. ſing. et in 2. pl. δήσητε, a. 1. ſub. act. à δήσω, f. 1. act. ejuſd.

Δῆτα, *igitur*, *certè*, *tandem*; *demum*; adv. à δὴ, *ſanè*, q. v.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, *poſtremus*. Heſ. à δεύτατος.

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorſus*: part. a. 1. paſſ. à δάκνω, *mordeo*, quod vide.

ΔΗ'Ω, *invenio*; à δὴν, *diu*, quaſi *diu quæſitum*. Sed crebriùs futuri habet ſignificationem.

Δηὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

Δηώσειν, *interfecturus*, f. 1. inf. act. verb. δηόω, pro δηϊόω, f. ώσω, p. ωκα, *vaſto*, *uro*.

Δί', pro Δία, *Jovem*: acc. ſing. à Ζεὺς, gen. ſing. διὸς, (ab antiquo Δὶς, *Jupiter*;) dat. διὶ, acc. δία, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*.

Δῖα, et Ion. δῖη, *divina*, *dia*, *egregia*: f. g. à δῖος, δῖα, δῖον, contractè pro δίϊος, ία, ιον· δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum; à διὸς, gen. ſing. à Ζεύς.

ΔΙΑ', præp. cum gen. *per*; *ex*; *in*; *poſt*; *inter*: notat *cauſam inſtrumentalem*, et redditur Latinè Ablativo; cum Nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. gr. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo quoque anno: facit periphraſin Adverbii, v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; notat *ſpatium* vel *intervallum*, διὰ βίου, tota vitâ, δι' ἔτους, toto anno; cum Accuſativo, *per*; *propter*; in *compoſitione*, notat *Diverſitatem*, ut διασκεδάζω, diſpergo; *medium*, per quod, ut διαβαίνω, tranſeo vel eo per; *continuum*, ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perſpicio; *rem fieri inter duos, pluresve*, ut διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c. Redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *poſt*, *ob*, *contra*, et *ſub*, *cum*, *inter*; *præter*, ut διὰ τείχη ἀνδρῶν ἔρχεσθαι: ſæpiſſimè *ſignificationem ſimplicis* non mutat; interdum vero *minuit*, ut διαμειδιάω, *ſubrideo*.

Διαβαίνω, *tranſeo*, *trajicio*; item *divarico*: fut. 1. m. βήσομαι, præt. act. βέβηκα. a. 2. ind. act. διέβην. a. 2. inf. act. βῆναι. part. a. 2. act. βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*, q. v.

Διαβάλλω, *trajicio*, *transfero*; item *calumnior*; *deſero*, *criminor*; *odioſum reddo*: fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, a. 2. ind. act. διέβαλον, a. 1. ind. paſſ. διεβλήθην, p. ind. m. βέβολα.

Διαβὰς, *emenſus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *tranſeo*: quod vide. [* ἐν διαβὰς, Il. Μ. 458.] *ſtans firmiter pedibus rectè divaricatis*.

Διάβασις, εως, ἡ, *tranſitus*; *divaricatio crurum*. ab eod. Th.

Διαβαστάζω, f. άσω, idem quod βαστάζω, *porto*, q. v.

Διαβαστάσαι, ejuſd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, *ſacrificia pro tranſitu*: et

Διαβατήριος, (Ζεὺς,) ου, ὁ, *qui felicem tranſitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *tranſeo*, q. v.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui tranſiri poteſt: ejuſd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, οῦμαι, *aſſevero*; f. 1. m. ώσομαι, p. διαβεβεβαίωμαι et

Διαβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, *confirmo*; *certiorem reddo*: à διὰ, *per*, intenſ. et βεβαιόω, *ſtabilio*. Th. βέβαιος, *ſtabilis*, q. v.

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus*: part. perf. paſſ. à διαβάλλω, q. v.

Διαβῇ, *tranſierit*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ à διὰ, et βαίνω, *eo*, q. v.

Διάβημα, ατος, τὸ, *tranſitus*; *greſſus*: ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peragro*, *perambulo*: f. άσω, p. ακα à διὰ et βιβάζω. Th. βάω, *ire facio*, q. v.

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, et -όομαι, f. 1. m. ώσομαι, *vitam tranſigo* ſeu *tra-*

duco; à διὰ et βιόω, *vivo*; q. à βίος, *vita*, q. v.

Διαβλέπω, *perspicio*; *despicio*; f. ψω, p. διαβέβλεφα· à διὰ et βλέπω, *video*, q. v.

Διαβληθεὶς, έντος, *delatus*: a. 1. part. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβοάω, -ῶ, *divulgo*; *celebro*: f. ήσω, p. ηκα· διαβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à διὰ et βοάω, q. v.

Διαβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris*, *insignis*; item in malam partem *famosus*: ab eod. q. v.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia*, *obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*; p. ind. m. διαβέβολα, q. v.

Διαβολία, ας, ἡ, idem, et ab eod. q. v.

Διαβολίῃ, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικὸς, ὴ, ὸν, *DIABOLICUS*, *calumniatorius*; et

Διάβολος, ου, ὁ, *calumniator*; *DIABOLUS*, *Satan*: ab eod. Th.

Διάβορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *absumptus*, *exesus*; item *exedens*: à διὰ et βορὰ, *pabulum*, q. v.

Διαβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero*, *decerno*.

Διαβουλία, ας, ἡ, et

Διαβούλιον, ου, τὸ, *consilium*, *deliberatio*: à διὰ et βουλὴ, q. v.

Διαβυνέεσθαι, -εῖσθαι, *trajicere*; alii legunt διαβύνεσθαι, præs. inf. med. verbi διαβυνέομαι, -οῦμαι. Verbum rarissimum.

Διαβῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. vide in διαβῇ.

Διαγγέλλω, *annuncio*, *divulgo*: f. ελῶ, p. διήγγελκα, a. 1. ind. act. διήγγειλα· διαγγέλλοισα, Dor. pro -ουσα, f. g. præs. part. act. à διὰ et ἀγγέλλω, *nuncio*, q. v.

Διάγγελμα, ατος, τὸ, *annunciatio*; et

Διάγγελος, ου, ὁ, *internuncius*: ab iisd. q. v.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*: 3. sing. a. 2. ind. act. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco*, q. v.

Διάγε, *tamen*, *propter*: à διὰ, *per*, et γὲ, q. v.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, *derideo*, *arrideo*: à διὰ et γελάω, q. v.

Διαγενόμενος, *exactus*, a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *intersum*, *absolvor*; item *permaneo*, *perenno*: f. 1. m. διαγενήσομαι, p. pass. διαγεγένημαι, a. 2. ind. m. διεγενόμην, a. 2. part. m. διαγενόμενος· à διὰ et γίνομαι, *sum*, q. v.

Διαγινώσκω, *pernosco*, *planè cognosco*; f. 1. m. διαγνώσομαι, p. act. διέγνωκα, a. 2. ind. act. διέγνων, perf. pass. διέγνωσμαι· à διὰ et γινώσκω, *cognosco*, q. v.

* Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, *digitos amento jaculi insero*.

Διαγλύφω, f. ψω, *insculpo*; *designo*.

Διαγνωρίζω, *notifico*, *divulgo*; f. ίσω, p. διεγνώρικα, a. 1. ind. act. διεγνώρισα· à διὰ et γνωρίζω, *agnosco*, q. v.

Διάγνωσις, εος, vel εως, ἡ, *discretio*; *cognitio causæ*; *plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*, imperf. ind. act. διεγόγγυζον, f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα, a. 1. ind. act. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*, q. v.

Διαγορεύω, f. εύσω, *publicè dissero*, *concionor*; *sancio*, *jubeo*, *veto*: à διὰ et ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, *forum*, *oratio*, q. v.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus*; *breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*; *Diagramma*, seu *figura geometrica*: διαγράμματα, ων, τὰ, *theoremata geometrica*; et

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio*, *tabella descripta*: à

Διαγράφω, f. άψω, p. αφα, *describo*, *conscribo*, *deligo*; *deleo*, *abrogo*; διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, *non instare accusationi institutæ*.

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

*Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo*; f. ήσω, p. διεγρηγόρηκα, a. 1. ind. act. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*, q. v.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, *insomnem noctem transigo*: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, *dormio*, quod ex ὕπνος, *somnus*.

Διάγω, *traduco*, *trajicio*; *vitam dego*; *abduco*: f. διάξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον, Att. διήγαγον· à διὰ et ἄγω, *ago*, q. v.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio*, *productio*; *vitæ institutum*; item *oblectamentum*; *statio*: ab eod. Th.

* Διαγωνίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *certo*, *prælior*.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. v. διαδάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *divido*. Th. δαίω, q. v.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*: quod vide.

Διαδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dexter*, *faustus*. Th. δεξιὰ, q. v.

Διαδέρκω, f. ξω, *perspicio*; a. 2. ind. act. per Metath. διέδρακον. Th. δέρκω, quod vide.

Διαδέχομαι, *accipio per alium*, qu. *per manus traditum*; *succedo*: f. ξομαι, p. διαδέδεγμαι, a. 1. ind. m. διεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio*, q. v.

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, *corono*, *redimio*, *cingo*; item *connecto*, *intertexo*: à διὰ et δέω, *ligo*, q. v.

Διάδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus*, *apertus*, *notus*.

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA*, candida fascia quâ regum frons præcingebatur: Angl. A DIADEM; item *corona*: à διαδέω, q. v.

Διαδιδράσκω, *diffugio*, *aufugio*, *effugio*, *evito*, *elabor*; f. άσω, p. ακα.

Διαδίδωμι, *trado per manus*, item *distribuo*; *dissemino*: f. διαδώσω, (et διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσουσι, q. à διαδιδόω, inus.) p. διαδέδωκα, a. 2. ind. act. διέδων, a. 2. imperat. act. διάδος, ότω, *distribue*; imperf. ind. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do*, q. v.

Διαδικάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *judicio contendo*; propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Διαδικαζόμενος, ου, ὁ, *litigator*; cùm *actoris*, tùm *rei*; et

Διαδικάζω, f. άσω, p. ακα, *dijudico*, *judicium fero*; quod judicis est. Th. δίκη, *jus*, q. v.

Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio*; et

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab eod. Th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *hastâ certo*, *dimico*.

Διάδος, *distribue*, 2. sing. a. 2. imperat. act. à διέδων, a. 2. ind. act. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *successio*; et

Διάδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *successor*; *vicarius*, Jos. Ant. xv. 13. à p. ind. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

Διαδοῦναι, a. 2. inf. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδράκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. à διαδέρκω· vide in δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον.

Διαδραμεῖν, *percurrisse*, a. 2. inf. act. et

Διαδραμοῦσα, a. 2. act. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, a. 2. ind. act. ἔδραμον, part. δραμών.

Διαδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. Dor. à διέδρην, ης, η, a. 2. ind. act. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. act. διαδρὰς. a. 2. inf. act. Dor. διαδρᾶναι, pro διαδρῆναι. a. 2. opt. act. διαδραίην. Th. δράω, *fugio*; item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. act. f. g. à διαδρὰς, a. 2. part. act. m. g. quod à διάδρημι, id. qu. διαδιδράσκω, vel;

• Διαδράω, ῶ, f. άσω, p. ακα, effugio.

Διαδρήσκηται, Ion. pro διαδράσηται, effugiat, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδρομέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, Dor. ακα, discurro; et

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursitatio: à p. ind. m. verbi διατρέχω, q. v.

Διαδύομαι, f. 1. m. ύσομαι, subeo, per medium evado; et

Διαδύνω, vel -ύω, item δίαδυμι, idem; undè

Διαδὺς, ύντος, ὁ, subiens, a. 2. part. act. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δύμι, subeo, a. 2. ind. act. ἔδυν.

Διαειμένος, trajectus; pro διειμένος, perf. pass. part. à διὰ et ἵημι, mitto, perf. pass. εἷμαι. Th. ἕω, mitto, q. v.

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu διείδω, f. σω, p. κα, perspicio, cognosco. Th. εἴδω, scio.

Διαζάω, ῶ, f. ζήσω, vivo, vitam ago.

Διαζευγνύω, vel -υμι, f. ζεύξω, disjungo, abgrego, repudio; et

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disjunctivus; item

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, stamini addo quod desit; διάζεται, orditur: qu. à διὰ et ἵζω, colloco.

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio; et

Διαζύγιον, ου, το, divortium: à διὰ et ζευγνύω, jungo, q. v.

Διαζώννυμι, praecingo, succingo; cum. acc. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. ind. act. διέζωσα, p. pass. διέζωσμαι, a. 1. ind. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω vel ζώννυμι, cingo, q. v.

Διαήσει, Poët. pro διήσει, trasmittet, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi διαίημι, pro διίημι, transmitto. Th. ἵημι, mitto, q. v.

Διάησι, perflat, 3. sing. praes. ind. act. à διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, flo.

Διαθερμαίνω, f. μανῶ, p. διατεθέρμαγκα, calefacio, fervefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; item affectio, affectus; acc. sing. διάθεσιν. à διατίθημι, dispono.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispositor, dispensator; venditor, Herod. vii. 6. ab eod.

Διαθέω, f. εύσω, percurro, discurro: à διὰ, et θέω, curro.

Διαθήκη, ης, ἡ, foedus, testamentum, dispositio: à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono, q. v.

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. Διαθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. Διαθησόμεθα, 1. pl. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à διατίθημι, dispono.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφὴ.

Διαθρύπτεσθαι, praes. inf. act. gestibus ad cantandum se praeparare: à

Διαθρύπτω, dissolvo, frango luxu; f. ύψω· διατεθρυμμένως, adv. delicatè, molliter. Th. θρύπτω, frango.

Διαιθύσσω, f. ξω, vide in ἀιθύσσω. Th. αἴθω, uro, q. v.

ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo.

Διαιρέειν, -εῖν, dirimere; et διαιρεῖν, praes. inf. act. dividere, differere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; discrimen: apud Gram. συναιρέσει opponitur, à διαιρέω. Th. αἱρέω, capio, q. v.

Διαιρέω, ῶ; divido, distribuo: f. ήσω, p. διῄρηκα, a. 2. ind. act. διεῖλον, praes. part. act. διαιρέων, -ῶν, έουσα, -οῦσα, έον, -οῦν, ejusd. Th.

Διαιρῶν, dividens: ejusd. praes. part. act. n. g.

Διαίρω, f. αρῶ. attollo, erigo: διαιράμενος ἀπαλλάττεσθαι, sese efferens correpto gradu abire. Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. αἴρω, tollo, q. v.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, vivendi institutum, mos, genus vitae: DIÆTA, certa victûs ratio, qualis à medicis praescribitur: Angl. DIET. idem habitatio, item arbitrium.

Διαιτάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, vitam dego; commoror: et in pass. alor, certâ victus ratione utor; et

Διαίτασεν, Poët. et Dor. pro διῄτησεν, peregit; 3. sing. aor. 1. ind. act. à διαιτάω, quod à δίαιτα, q. v.

Διαιτάω, -ῶ, alo seu nutrio medicè; item judico, rego, arbitror, discepto, ordino: f. ήσω, p. ηκα et δεδιῄτηκα, pro -αίτηκα, p. pass. δεδιῄτημαι· à δίαιτα, victus, arbitrium.

Διαιτητὴς, ῦ, ὁ, arbiter; et

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, pars medicinae quae de victûs ratione agit: à διαιτάω, ῶ, f. ήσω, quod ab eod. Th.

Διαιτωμένη, praes. part. m. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, vitam dego. Th. δίαιτα, q. v.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à

Διαιωνίζω, f. ίσω, idem quod αἰωνίζω, perpetuò duro, perenno. Th. αἰὼν, aevum, q. v.

Διακαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. act. Att. à

Διακαθαρίζω, perpurgo; f. ίσω, et Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ, p. διακεκάθαρικα, a. 1. ind. act. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, purgo, q. v.

Διακαθιζάνω, -ίω, f. ήσω, et -ίζω, f. ίσω, Att. ιῶ. seorsim colloco; separatim consideo.

Διακάμπτω, f. ψω. incurvo.

Διακαρτερεῖν, praes. inf. act. perdurare, tolerare: vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo: imperf. ind. m. διακατηλεγχόμην, ου, ετο. f. 1. m. διακατελέγξομαι. p. pass. διακατήλεγμαι. à διὰ, κατὰ, et ἐλέγχω, arguo, q. v.

Διακατέχω, f. θέξω, et διακατασχέω, ῶ, f. ήσω, detineo, possideo; moror; retardo.

• Διάκειμαι, constitutus sum, afficior; praes. part. διακείμενος, dispositus; praes. inf. διακεῖσθαι. à διὰ et κεῖμαι, q. v. •

Διάκεισο, 2. sing. praes. imperat. à praeced.

Διακελεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, p. pass. ευμαι, hortor, admoneo, jubeo: à διὰ et κελεύω, jubeo, q. v.

Διακενῆς et διακένως, adv. supervacuè, frustra, inaniter; et

Διάκενος, ου, ὁ ἡ ἡ, vacuus, inanis; item macilentus: à διὰ et κενὸς, vacuus, q. v.

Διακέρσαι, discindere, intersecare; Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. à διὰ et κείρω, tondeo, scindo; f. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ind. act. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, segregatus, part. p. pass. et -ένως, adv. discretè, separatim: à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, periculum subeo; item periculum facio: à διὰ et κινδυνεύω, idem, Th. κίνδυνος, periculum, q. v.

Διακινέω, -ῶ, f. ήσω, permoveo, incito. Th. κινέω, moveo, q. v

Διακλάσσας, qui infregit; a. 1. part. act. gem. σσ, verbi

Διακλάω, ῶ, f. άσω, diffringo, frango. Th. κλάω, fut. άσω, frango, q. v.

Διακλέπτω, f. ψω, furtim amoveo, suffuror, occultè distraho.

Διακληρονομούμενος, distributus, divisus, part. praes. pass. contr. à διακληρονομέω, ῶ, f. ήσω, distribuo, divido.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato. Th. κολυμβάω, nato, q. v.

Διακολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. praes. act. contr.

Διακομίζω, f. ίσω, transveho; perfero ut bajulus: à διὰ et κομίζω, porto. Th. κομέω, curo, q. v.

\ Διακονέω, -ῶ, f. ήσω, ministro, famulor, inservio: cum dat. imperf. ind. act. διηκόνουν, -εον. p. διηκόνηκα, a. 1. ind. act. διηκόνησα. praes. pass. διακονέομαι, alii mihi inserviunt. p. pass. διηκόνημαι. a. 1. ind. pass. διηκονήθην. à διὰ et κονέω, festino. Hinc

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. paſſ. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, miniſterium, officium publicum, functio: ab eod. Th.

Διάκονος, ου, ὁ, vel ἡ, miniſter, qui in adminiſtrandâ republ. vel familiâ, vel eccleſiâ verſatur: ſpecialiter DIACONUS, præfectus ærarii eccleſiaſtici. Angl. A DEACON, compar. διακονέστερος, expeditior: à διὰ et κονίω, feſtino, famulor; vel κόνις, cinis, q. v.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, interciſio, ſeparatio: à

Διακόπτω, f. ψω, p. φα, amputo, diſſeco, intercido: à διὰ et κόπτω, ſcindo, q. v.

Διάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſatiatus, repletus. Th. κορέω, ſatio, q. v.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, æ, a: à διὰ, vel δὶς, bis, et ἑκατὸν, centum. Hinc

Διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ducenteſimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, diſtribuo, ordino, diſpono, exorno. Them. κόσμος, ordo, q. v.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejuſd. a. 1. opt. paſſ. 1. pl.

Διακόσμησις, εως, ἡ, diſpoſitio: ab eod.

Διακούομαι, planè audio; f. 1. m. διακούσομαι, a. 1. ind. med. διακουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω, audio, q. v.

Διακούω, f. ούσω, audio; propriè ut diſcipulus præceptorem: à διὰ et ἀκούω, audio, q. v.

Διακρανεῖν, aperire; q. caput aperire; præſ. inf. act. contr. à

Διακρανόω, ῶ, f. ώσω, (per Sync. pro διακρανόω,) aperio; qu. caput aperio. Th. κάρηνον, caput.

Διακρατέω, -ῶ, f. ήσω, pertinacitèr obtineo, conſervo.

Διακριβόω, -ῶ, f. ώσω, exactè diſcutio; accuratè elaboro.

Διακριδὸν, adv. diſcretè, eximiè: à διακρίνω, diſcerno. Th. κρίνω, judico, q. v.

Διακρινθεῖτε, Poët. Sync. pro διακρινθείητε, 2. pl. a. 1. opt. paſſ. ejuſd. verbi, q. v.

Διακρινθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab eod. verbo. q. v.

Διακρινθῆτε, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. à διακρίνω, diſcerno, quod vide.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. diſſolut. 3. ſing. f. 1. ind. act.

Διακρινθέντες, diſcreti: Poët. pro διακριθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à

Διακρίνω, DISCERNO, dirimo; dijudico, diſcepto; perſpicio: imperf. ind. act. διέκρινον. f. νῶ, p. διακέκρικα. a. 1. ind. act. διέκρινα. præſ. paſſ. διακρίνομαι, ſæpè ambigo, dubito; διακρινώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. διεκρινόμην, ου, ετο. imperf. ind. paſſ. p. διακέκριμαι. a. 1. ind. paſſ. διεκρίθην. a. 1. ſub. paſſ. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθεὶς. Th. κρίνω, judico, q. v.

Διάκρισις, εως, ἡ, diſcretio, ſecretio; examinatio, dijudicatio; certamen: à διακρίνω, q. v.

Διακριτικὸς, ὴ, ὸν, diſcernendi vim habens, perſpicax; item ſegregativus: ab eod. q. v.

Διάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, diſcretus, eximius: ab eod. q. v.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. ind. m. à

Διακρούω, f. ούσω, pulſando tranſigo; med. potius, depello, interpello, impedio, &c. Th. κρούω, f. -σω, pulſo.

Διακτορία, ας, ἡ, functio perferendi mandata; acc. ſing. Ion. διακτορίην à διάκτωρ, nuncius. Th. διάγω, traduco.

Διάκτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, miniſter, nuncius, internuncius: qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, traduco.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam, vel feneſtram, vel ſimile, perſpicio, proſpicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum, q. v.

Διακωλύω, obnixè prohibeo; imperf. ind. act. διεκώλυον, f. ύσω, p. διακεκώλυκα· a. 1. ind. act. διεκώλυσα. Th. κωλύω, impedio, q. v.

Διαλαγχάνω· f. 1. m. λήξομαι a. 2. ind. act. διέλαχον, ſortior, ſortè divido. Th. λαγχάνω, q. v.

Διαλακτίζω, f. ίσω, calcitrando repello: à διὰ et λακτίζω, q. v.

Διαλαλέω, -ῶ, colloquor; divulgo; imperf. ind. act. διελάλεον, -ουν f. ήσω, p. διαλελάληκα· imperf. paſſ. διελαλεόμην, -ούμην, έο, οῦ, έετο, εῖτο à διὰ et λαλέω, loquor, q. v.

Διαλαμβάνειν, præſ. inf. act. diviſim et ſigillatim accipere, intercipere, dividere, diſtinguere, diſſerere de re aliquâ, comprehendere, intelligere, dijudicare, conſultare, tractare, &c. Th. λαμβάνω, capio; ubi flectionem videas.

Διαλανθάνω, [λήθω,] f. ήσω, perlateo, delitеſco: à διὰ et λανθάνω, lateo, quod vide. Th. λήθω, idem, q. v.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. διαλαχὼν, a. 2. part. act. à διαλαγχάνω, ſortitò divido: à διὰ et λαγχάνω, ſortior, q. v.

Διαλέγομαι, diſſero, colloquor, cum dat. imperf. ind. m. διελεγόμην, ου, ετο p. paſſ. διαλέλεγμαι a. 1. ind. paſſ. διελέχθην à διὰ et λέγω, dico, q. v.

Διαλέγω, f. ξω, p. χα, diſcerno, animadverto, deligo.

Διαλείπω, f. είψω, p. ειφα, intermitto, interjicio. Th. λείπω, linquo, q. v.

Διαλεκτικὴ, (ſub. τέχνη) ῆς, ἡ, DIALECTICA, ars diſſerendi, f. g. à

Διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, diſſerendi peritus, DIALECTICUS: à διαλέγομαι, diſſero. Th. λέγω, dico, q. v.

Διάλεκτος, ου, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus; item lingua: ab iiſd. q. v.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελημμένος, diſtinctus, diſtributus, captus, comprehenſus, perf. part. paſſ. à διὰ et λαμβάνω, capio, q. v.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à διαλέγομαι, colloquor; διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Th. λέγω, dico, q. v.

Διαλήσῃ, 2. ſing. f. 1. ind. med. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, prorſus lateo. Th. λήθω, q. v.

Διάληψις, εως, ἡ, interceptio; propoſitum, conſilium; diſceptatio.

Διαλιμπάνω, intermitto, idem qu. διαλείπω, q. v.

Διαλιπεῖν, a. 2. infin. act. διαλίπῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. à διαλείπω, abſtineo. Th. λείπω, linquo, q. v.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; item reconciliatio: à διὰ et ἀλλάσσω, muto, q. v.

Διαλλάγηθι, ήτω, reconciliator, 2. ſing. a. 2. imperat. paſſ. à διαλλάσσω, q. v.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, et διαλλακτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, reconciliator, pacificator; reconciliandi vim habens: ab eod. Th.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, reconcilio; permuto; differo, fut. διαλλάξω, præt. διήλλαχα· a. 1. ind. act. διήλλαξα· a. 2. ind. act. διήλλαγον· præſ. paſſ. διαλλάττομαι· perf. paſſ. διήλλαγμαι· a. 1. ind. paſſ. διηλλάχθην· a. 2. ind. paſſ. διηλλάγην a. 2. imperat. paſſ. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, muto, q. v.

Διάλλομαι, fut. 1. med. αλοῦμαι, tranſilio, deſilio.

Διαλοάω, -ῶ, fut. άσω, vel ήσω, percutio: à διὰ et ἀλοάω, percutio, q. v.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, idem quod διαλογισμὸς, q. v.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto; imperf. ind. med. διελογιζόμην, ου, ετο a. 1. ind. m. διελογισάμην, ω, ατο p. ind. paſſ. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, ῦ, ὁ, *confabulatio, cogitatio, dubitatio, disceptatio:* à διὰ et λέγω, *dico*, q. v.

Διάλογος, ῦ, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio:* à διαλέγομαι, q. v.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia.*

Διαλυμαίνεσθαι, præs. inf. act. *lacerare, corrumpere; dilaniare, excarnificare:* quod à διὰ et λυμαίνω, *vasto.* Th. λύμη, *exitium*, q. v.

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio;* item *lis composita, pacificatio, fœdus:* à

Διαλύω, *DISSOLVO; DILUO;* item *litem compono*, f. ύσω, p. διαλέλυκα· a. 1. indic. act. διέλυσα· perf. paff. διαλέλυμαι· a. 1. ind. paff. διελύθην, *dispersus fui:* à διὰ et λύω, *solvo*, q. v.

Διαμαρτάνοι, 3. fing. præf. opt. act. à

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω (ab obfol. ἁμαρτέω,) *pecco, à scopo aberro, fallor*, f. ἁμαρτήσω· præt. ἡμάρτηκα· a. 2. indic. act. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor;* item *contestor, testificor;* f. 1. m. διαμαρτυρῦμαι· a. 1. ind. m. διεμαρτυράμην, ω, ατο· a. 1. fub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται· a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι à διὰ et μάρτυς, *testis*, q. v. hinc

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, *contestatio,* genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

Διαμασάομαι, et διαμασσάομαι, -ῶμαι f. 1. m. ήσομαι, *commanduco.*

Διαμαχετέον, verbal. *pugnandum est.*

Διαμάχη, ης, ἡ, *pugna, oppugnatio.*

Διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, acriter pugno;* imperf. ind. med. διεμαχόμην, ε, ετο· f. 1. med. διαμαχήσομαι, -έσομαι· p. paff. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*, q. v.

Διαμάω, -ῶ, fut. ήσω, *demeto, abscindo.* Th. ἀμάω, *meto*, f. ήσω, q. v.

Διαμείβομαι, f. 1. m. ψομαι· p. paff. ειμμαι, *commuto, permuto;* unde

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*, f. 1. med. 1. pl. à διὰ et ἀμείβω, *muto*, q. v.

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio:* ab eod. q. v.

Διαμελεϊστὶ, adv. *per partes, membratim*, pro quo διαμμελεϊστὶ, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum*, q. v.

Διαμέλλω, -σω, fut. ήσω, *cunctor, procrastino* ...

Διαμεμενηκότες, *qui permanserunt,* nom. plur. mafc. perf. part. act. à διαμένω, *permaneo*, q. v.

Διαμέμφομαι, *incuso, accuso:* à διὰ et μέμφομαι, *conqueror, accuso;* f. 1. med. ψομαι p. paff. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro*, fut. μενῶ, p. διαμεμένηκα a. 1. ind. act. διέμεινα· a. 1. fub. act. διαμείνω, ῃς, ῃ imperf. ind. act. διέμενον à διὰ et μένω, *maneo*, q. v.

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo;* imperf. ind. act. διεμέριζον f. ίσω, p. διαμεμέρικα· a. 1. indic. act. διεμέρισα· a. 1. imperat. act. διαμέρισον, άτω· perf. paff. διαμεμέρισμαι a. 1. ind. paff. διεμερίσθην, *discidi;* f. 1. paff. διαμερισθήσομαι· a. 1. ind. m. διεμερισάμην, ω, ατο· à διὰ et μερίζω, *separo.* Th. μείρω, *divido*, q. v.

Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, *distributio; dissidium:* à διαμερίζω, q. v.

Διαμετρέω, -ῶ, *dimetior*, f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα· à διὰ et μέτρον, *mensura*, q. v.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, ejusd. a. 1. inf. m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio*, et

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, *dimensus, mensuratus:* ab eod. Th. q. v.

Διάμετρος, ῦ, ἡ, (fub. γραμμὴ) *DIAMETER*, linea recta figuram quà longissimè patet, ex æquo fecans. Th. μέτρον, *mensura*, q. v.

* Διαμιλλάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto, contendo.*

* Διαμινύρομαι, f. 1. med. ῦμαι, *querulâ voce lamentor*, et

Διαμινυρίζομαι, idem; f. 1. med. ίσομαι femel Aristoph.

Διαμνημονεύω, fut. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro:* à διὰ et μνημονεύω, *memor sum.* Th. μνάομαι, q. v.

Διαμοιράομαι, -ῶμαι, f. 1. med. ήσομαι, *dispartior, divido:* à διὰ et μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido*, q. v.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas:* à διαμένω, quod vide.

Διαμορφόω, -ῶ, f. ώσω, *deformo:* à διὰ et μορφόω, *FORMO.* Th. μορφὴ, *FORMA*, q. v.

ΔΙΑ'ΜΠΑΞ, adv. *in totum, utrinque;* διὰ παντός.

Διαμπερὲς, et διαμπερέως, adv. *prorsus, in totum, perpetuo, exactè, utrinquè perforatum:* à διὰ et ἀμπείρω, per Tmefin, pro διαναπείρω, à διὰ, ἀνὰ, et πείρω, *transfadigo*, q. vide.

...

et Poët. pro διαναπειρεῖν à διαναπείρω, *vasto.*

Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *rictu os distraho, tortis labris illudo,* et *irrideo;* item *pastoritiâ fistulâ prosequor.* Th. μυλλὸς, *curvus*, q. v.

Διαμυσίλλειν, præf. inf. act. *in minima frusta dissecare.* Vide μυσίλλω, *in parva seco.*

Δίαν, acc. fing. fœm. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um.* Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter.*

Διᾶναι, *humectasse*, a. 1. inf. act. à διαίνω, *madefacio*, q. v.

Διαναπαύω, f. αύσω, *recreo, quietem do, interquiescere facio:* à διὰ, ἀνὰ, et παύω, q. v.

Διαναυμαχεῖν, præf. infin. act. *navali prælio dimicare.* Vide ναυμαχία, *navale prælium.*

Διάνδιχα, *bifariam*, adv. Poët. à διὰ et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem; uti etiam fimplex δίχα, per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hefiod. Th. δὶς, adv. *bis*, q. vide.

Διανεῖν, præf. inf. act. à διανέω, f. νεύσω, *enato; periculum* vel *molestiam evado.* Vide in νέω, *nato.*

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. et

Διανεμηθῇ, *serpat*, 3. fing. a. 1. fub. paff. et

Διανενέμημαι, perf. ind paff. à

Διανέμω, *divido; administro, rego*, f. μῶ· a. 1. ind. act. διένειμα· p. ind. m. διανένομα· præt. διανενέμηκα· præf. paff. διανέμομαι, *serpo; divulgor, distribuor;* perf. paff. διανενέμημαι· a. 1. ind. paff. διενεμήθην· a. 1. fub. paff. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ· à διὰ et νέμω, *tribuo*, q. v.

Διανεύω, *annuo, innuo*, f. εύσω, p. διανένευκα· a. 1. ind. act. διένευσα· à διὰ et νεύω, *annuo*, q. v.

* Διανήχομαι, fut. 1. m. ξομαι, *transeo, pervenio; pertranseo.*

* Διανθίζω, f. ίσω, *floridam reddo.*

Διανίστημι, f. στήσω, *excito; incito;* in a. 2. *consurgo; impetum facio*, cum εἰς, in med. *assurgo.*

Διανοέομαι, -ῦμαι f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor, mente agito, sentio:* à διὰ et νοέω, *cogito.* Th. νόος, vel νῦς, *mens*, q. v.

Διανοηθεὶς, ejusd. a. 1. part. paff.

Διανόημα, ατος, τὸ, *cogitatum, cogitatio; sententia:* à 1. perf. fing. perf. ind. paff. ejusd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. fub. præf. paff. contr. ab eod.

Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, *ad cogitationem pertinens, intellectualis:* à 3. perf. fing. perf. ind. paff. ejusd.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio; ratiocinatio; mens, animus;* ...

Διανοίγω, *adaperio*, præs. part. act. διανοίγων, ουσα, ον· imperf. ind. act. διήνοιγον· f. διανοίξω· a. 1. ind. act. διήνοιξα· a. 1. ind. pass. διηνοίχθην, ης, η, et in 3. pl. διηνοίχθησαν· a. 1. imperat. pass. διανοίχθητι, *aperitor*: à διὰ et ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ et οἴγω, *aperio*, q. v.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum*: à p. ind. med. verbi διανέμω, *distribuo*, q. v.

Διανούμενος, præs. part. pass. contr. à διανοέομαι, *mente agito*, q. v.

Διανυκτερεύω, *pernocto*, f. εύσω, p. διανενυκτέρευκα· a. 1. ind. act. διενυκτέρευσα· à διὰ et νυκτερεύω, *noctem transigo*, quod à νύκτερος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*, q. v.

Διάνυσμα, ατος τὸ, *iter; itineris confectio, progressus; iter uno die absolutum, mansio unâ nocte*: à

Διανύω, propriè *iter absolvo, expedio, perficio*, f. ύσω, p. διήνυκα· a. 1. ind. act. διήνυσα· à διὰ et ἀνύω, *perficio*, q. v.

Διάξεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. sed διαξεῖς, Dor. 2. sing. f. 1. ind. act. à διάγω, *dego*, f. ξω, p. διῆχα· a. 2. ind. act. διήγαγον. Th. ἄγω, *duco*, q. v.

* Διαξύσματα, ων, τὰ, *striges; cava vel sulci inter strias columnarum*.

* Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, *pernoctatio, pervigilium*.

Διαπαντὸς, adv. *semper*. Legitur ut vox una; et διὰ παντὸς, scil. χρόνυ, adv. *per omne tempus, sempiternum*.

Διαπαρθενεύειν, præs. inf. act. *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*, q. v.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori, vel potui inspersum*: à

Διαπάσσω, et Att. -αττω, f. άσω, *inspergo*. Th. πασσω, -ττω, f. άσω, idem, q. v.

Διαπαύομαι, f. 1. med. παύσομαι, *desisto, desino*.

Διαπειλέω, -ῶ, fut. ήσω, *minor, minitor*.

Διάπειρα, ας, ἡ, *experientia, periculum, experimentum*: hinc

Διαπειράω, -ῶ, et -άζω, fut. άσω, *experior, exploro*: à πειράω, -ῶ, vel -άζω, fut. άσω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*, q. v.

Διαπέμπω, f. ψω, *dimitto, transmitto*. Th. πέμπω, *mitto*, q. v.

Διαπεραίνω, f. ανῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*, q. v.

Διαπεράναι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. act. à

f. άσω, et ήσω, p. διαπεπέρακα· a. 1. ind. act. διεπέρασα, pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc f. διαπρήσω, et Poët. gem. σσ, διαπρήσσω. Th. περάω, *transeo*, q. v.

Διαπερδικίζω, f. ίσω, idem quod ἐκπερδικίζω, f. ίσω, *decipio, effugio*. Th. πέρδιξ, *perdix*, q. v.

Διαπέρθω, f. πέρσω, idem quod Th. πέρθω, *devasto, depopulor*, q. v.

* Διαπερονάω, -ῶ, f. ήσω, *fibulâ trajicio, necto*.

Διαπέρσομεν, *destruxerimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. à διαπέρθω, q. v.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. med. inf. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*, fut. 2. m. πεσῦμαι· a. 2. ind. act. ἔπεσον, q. v.

Διαπετάζω, -άω, sive

Διαπετάννυμι, fut. άσω, *aperio, explico, expando*.

Διάπηγα, ων, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται, *disponuntur*.

Διάπικρος, ρα, ρον, *peramarus*: à διὰ, *per*, intens. et πικρὸς, *amarus*, q. v.

Διαπίπτω, f. 2. m. πεσῦμαι, *intercido, interlabor; interco, vanesco, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*, q. v.

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei alicujus committo*: à διὰ et πιστεύω, idem. Th. πείθω, q. v.

Διαπιστέω, -ῶ, f. ήσω, *prorsus diffido, fidem non habeo*: à διὰ et ἀπιστέω, *non credo*, ab eod. Th. q. v.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio, fomentum totum corpus oblinens; formatio, conformatio*: à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, fut. άσω, *fingo, formo; item illino*: à πλάσσω, vel -άττω, f. άσω, idem.

Διαπλατύνω, f. υνῶ, *dilato*.

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere*. Vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens*, Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à διὰ et πλέκω, *necto*, q. v.

Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à

Διαπλέω, *transnavigo, pernavigo*, f. πλεύσω, perf. διαπέπλευκα· a. 1. ind. act. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*, q. v.

Διαπληκτίζομαι, et διαπληκτίζω, fut. 1. med. ίσομαι· f. 1. act. ίσω, *decerto, pugno, contendo*.

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. idem qu. διαπλέω, q. v.

Διαπνέω, (et είω, Poët.) f. εύσω, *perspiro, perflo; difflo; respiro*. Th. πνέω, *spiro*, q. v.

Διαπολεμέω, -ῶ, fut. ήσω, *debello, bello decerto*. Th. πόλεμος, *bellum*, q. v.

Διαπονέω, -ῶ, et διαπονέομαι, -ῦμαι, f. ίσω, vel ήσω· f. 1. m. ίσομαι, vel ήσομαι, *elaboro; operam do; exerceo; ægrè fero*. a. 1. ind. pass. διεπονήθην· a. 1. part. pass. διαπονηθεὶς· à διὰ et πονέω, *laboro*. Th. πένομαι, *ago*; p. ind. m. πέπονα· undè πόνος, πονέω, &c.

Διαπόντιος, υ, ὁ ϗ ἡ, (ὁ διὰ πόντυ πλέων,) *qui per mare navigat; transmarinus; maritimus*.

Διαπόρευμα, ατος, τὸ, *transitus*: à

Διαπορεύομαι· f. 1. med. εύσομαι, *prætereo, pertranseo; perambulo, proficiscor*; imperf. ind. med. διεπορευόμην· p. pass. διαπεπόρευμαι· aor. 1. ind. pass. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo*; p. ind. med. πέπορα· undè πόρος, *transitus*, &c.

Διαπορέω, -ῶ, f. ήσω, *hæsito, ambigo; addubitans quæro*, imperf. ind. act. διηπόρεον, -ῦν, εις, -εῖς, ει, -εῖ. Th. πείρω, *transadigo*; p. ind. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito*, &c.

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi, q. v.

Διαπορθμεύειν, præs. infin. act. *fretum trajicere*: à διὰ et πορθμὸς, *fretum*, quod à πείρω, *transeo*, q. vide.

Διαποσίλλω, f. ιλῶ, *amando in diversas partes*.

* Διαποφωνέω, -ῶ, f. ήσω, *dissentio, discrepo*.

Διαπραγματεύομαι, *negotior*, f. 1. m. εύσομαι· a. 1. ind. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο· à διὰ et πραγματεύομαι, *negotior*, à πρᾶγμα, *negotium*. Th. πράσσω, vel -ττω, f. ξω, *facio*.

Διαπραθέειν, *devastare*, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπραθεῖν, per Metath. pro διαπαρθεῖν· à διὰ et πέρθω, *vasto*; a. 2. ind. act. ἔπραθον, pro ἔπαρθον, per Metath.

Διαπράθομεν, *destruximus*, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. à διὰ et ἔπραθον, per Metath. pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, *vasto*, q. v.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπράξασθαι, a. 1. inf. med. verbi διαπράσσω, *perficio*, q. v.

Διάπρασις, εως, ἡ, *venditio*.

Διαπράσσω, Att. άττω, f. ξω, *perficio, perago; impetro*. Th. πράσσω, vel -άττω, *facio*, q. v.

Διαπρεπὴς, έος, vel έως, ὁ ϗ ἡ, *eximius, excellens, præclarus*.

Διαπρέπω, fut. ψω, *honestè vivo, excello, præcello; orno, excolo*; a. 1. part. act. διαπρέψας, ὁ, *excellens, eximius, splendens*: à διὰ et πρέπω,

Διαπρεπῶς, adv. eximiè, decorè: à præced.

Διαπρῆξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. verbi διαπράσσω, q. v.

Διαπρήσουσα, f. 1. act. part. f. g. et

Διαπρήσουσι, pertransibunt, 3. pl. fut. 1. ind. act. Poët. gem. σσ, à διαπεράω, pertransco: quod à διὰ et περάω, f. περήσω, et per Sync. πρήσω, et Poët. gem. σσ, πρήσσω unde

Διαπρήσσω, (verb. Poëticum pro διαπεράω,) pertransco, percurro.

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel ἄπλω, perficio, q. v.

Διαπρησσέμεν, præf. inf. act. indicium deferre, quod à διαπρήσσω, pertranseo.

Διαπρίω, serrâ disseco, f. ίσω, perf. διαπέπρικα· a. 1. ind. act. διέπρισα· hinc

Διαπρίομαι, fut. 1. med ίσομαι, frendeo; item pass. serrâ diffindor; imperf. ind. pass. διεπριόμην, ου, ετο· a. 1. ind. pass. διεπρίσθην. Th. πρίω, serro, q. v.

Διαπρὸ, adv. per totum, penitùs, omninò, prorsus: à διὰ et πρὸ, ante.

Διαπρύσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vel -ιος, ια, ιον, penetrabilis, aditu pervius, quasi διαπορεύσιος· à διαπορεύω. Th. πόρω, transeo, q. v.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, ruina, et

Διάπτωσις, εως, ἡ, ruina; opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ; peccatum: à διαπίπτω, intercido. Th. πίπτω, cado, quod vide.

Διαπυνθάνομαι, f. 1. m. πεύσομαι, percontor, exquiro; intelligo, cognosco; a. 2. inf. med. διαπυθέσθαι à διὰ et πυνθάνομαι, q. v. hinc

* Διάπυστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, auditus, intellectus, notus.

Διαριστεύω, f. εύσω, strenuè pugno.

Διαρκέω, -ῶ, f. έσω, perf. κεκα, par sum; perduro, permaneo: à διὰ et ἀρκέω, sufficio, propulso, opitulor.

Διαρκῇς, ejusd. 2. sing præf. sub. act. contr.

Διαρκὴς, εος, ὁ ᾗ ἡ, sufficiens, durans, constans.

Διαρκῶς, adv. sufficientèr: ab eod.

Διαρμόζω, f. όσω, p. οκα, dispono, disjungo, instruo; perf. part. pass. διηρμοσμένος.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, direptio: à

Διαρπάζω, diripio, f. άσω, vel άξω, p. διήρπακα, -αχα· a. 1. inf. act. διαρπάσαι, -άξαι à διὰ et ἁρπάζω, rapio, q. v.

Διαῤῥαγείης, 2. sing. a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι, q. v.

Διαῤῥαίσει, vastabit, 3. sing. fut. 1. ind. act. à διαῤῥαίω, destruo, fut. σω· à διὰ et ῥαίω, fut. σω, vasto, q. v.

Διαῤῥέω, -ῶ, f. εύσω, perfluo, diffluo: à διὰ et ῥέω, fluo, q. v.

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, dirumpo, diffringo, f. διαῤῥήξω, perf. διέῤῥηχα· a. 1. ind. act. διέῤῥηξα· aor. 1. part. act. διαῤῥήξας, αντος, imperf. pass. διεῤῥηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, frango, q. vide.

Διαῤῥήξας, αντος, masc. g. et in fœm. g. διαῤῥήξασα, a. 1. act. part. à διαῤῥήγνυμι, q. v.

• Διαῤῥίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio; f. 2. act. διαῤῥιφῶ.•

Διαῤῥυθμίω, -ῶ, f. ήσω, compingo, concinno.

* Δίαρσις, εως, ἡ, elatio in altum: à διαίρω, attollo; ἐκ διάρσεως μάχεσθαι, cæsim in pugnâ rem gerere, Polyb.

Διαρτάω, -ῶ, fut. ήσω, in altum tollo, suspendo; interrvallo aliquo intercipio; mihi consilio: fallo. Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. si vera lectio.

Διαρτίζω, fut. ίσω, reformo, fingo, compingo, perficio.

Διασαφέω, -ῶ, significo, manifestum reddo, fut. ήσω, perf. διασεσάφηκα· a. 1. ind. act. διεσάφησα· à διὰ et σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, perspicuus, q. v.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio, declaratio, explicatio, patefactio: à præced.

Διασείω, vehementèr concutio, fut. σείσω, p. διασέσεικα· a. 1. ind. act. διέσεισα· a. 1. sub. act. διασείσω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. διασείσητε, concutite: à διὰ et σείω, quatio, q. v.

Διασημαίνω, fut. ανῶ, signum do, manu significo: à

Διάσημος, ου, ὁ ᾗ ἡ, illustris: quod à διὰ et σῆμα, signum, q. v.

Διασιγάσομαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. à διασιγάω, f. ήσω, reticeo.

* Διασκιδάννυμι, vel διασκιδάω, f. άσω, dissipo.

Διασκιδασμὸς, ῦ, ὁ, dissipatio: à

Διασκιδάω, seu άζω, fut. άσω, dissipo, disjicio: à διὰ et σκιδάω, vel -άζω, dissipo, q. v.

Διασκιρτάω, -ῶ, fut. ήσω, exulto, exilio, commoveo.

Διασκευάζομαι, f. 1. m. άσομαι, colligo vasa, sarcinas compono.

Διασκευάζω, f. άσω, apparo, instruo, adorno: et indè

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, adornatio, ornamentum: à διὰ et Th. σκεῦος, vas, q. v.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, consultatio: à διὰ et σκέψις, idem, quod à σκέπτομαι, circumspicio, q. vide.

Διασκηνίπτω, f. ψω, idem quod διασκορπίζω, fut. ίσω, dispergo, dissipo, quod vide, et σκνίπτω, idem.

Διασκιδνᾶσι, dissipant, 3. pl. præf. ind. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, dissipo, diffundo. Th. σκιδάω, dispergo, q. v.

Διασκορπίζω, dissipo, dispergo, disjicio, f. ίσω, perf. διεσκόρπικα· perf. pass. διεσκόρπισμαι· a. 1. ind. pass. διεσκορπίσθην· fut 1. pass. διασκορπισθήσομαι· à διὰ et σκορπίζω, dissipo, q. v.

* Διασκώπτω, f. ψω, scommata et dicteria jacio.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium: à διάζομαι, telam perficio, q. v.

Διασμᾶν, abstergere, præf. inf. contr. act. à διασμάω, -ῶ, abstergo. Th. σμάω, idem, q. v.

Διασπαρεῖσαι, nom. pl. fœm. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω, q. v.

Διάσπασις, εως, ἡ, et

Διάσπασμα, ατος, τὸ, me non

Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, distractio, divulsio: à perf. ind. pass. seq.

Διασπάω, -ῶ, convello, divello, discerpo, distraho, f. άσω, p. διέσπακα· a. 1. ind. act. διέσπασα· perf. pass. διέσπασμαι perf. inf. pass. διεσπάσθαι a. 1. ind. pass. διεσπάσθην· a. 1. sub. pass. διασπασθῶ· à διὰ et σπάω, f. σπάσω, traho, q. v.

Διασπείρω, dispergo, dissemino, dissipo, f. 1. act. διασπερῶ f. 2. act. διασπαρῶ p. act. διέσπαρκα· a. 1. ind. act. διέσπειρα· a. 2. ind. act. διέσπαρον a. 2. ind. pass. διεσπάρην, dispersus fui; a. 2. part. pass. διασπαρεὶς, έντος· p. med. διέσπορα· à διὰ et σπείρω, q. v.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dispersio: à 1. sing. præt. ind. m. διέσπορα, verbi διασπείρω, q. v.

Διασταλήσονται, dividentur, 3. pl. fut. 2. ind. pass. verbi διαστέλλω, q. v.

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum; distinctio: à διαστέλλω, q. v.

Διαστὰς, άντος, distans, divisus, a. 2. part. act. verbi διΐστημι, dirimo, et

Διάστασις, εως, ἡ, distantia, dissidium: à διΐστημι, separo, quod à διὰ et ἵστημι, sto, q. v.

Διάστειλον, constitue, 2. sing. a. 1. imperat. act. à

Διαστέλλω, diduco, separo, distinguo,

definio; item mando, edico, f. διαστελῶ, p. διέσταλκα a. 2. ind. act. διέσταλον imperf. ind. pass. διεστελλόμην, ου, ετο a. 1. ind. m. διεστειλάμην, ω, ατο præt. m. διέστελα à διὰ et στέλλω, mitto, q. v.

Διάστημα, ατος τὸ, intervallum: à διΐστημι, disto. Th. ἵστημι, sto, quod vide.

Διαστηρίζω, f. ίσω, perf. διεστήριχα, stabilio, fulcio, firmo: à στηρίζω, stabilio, q. v.

Διαστῆσαι, a. 1. inf. act. διαστήσας, αντος, progressus; a. 1. part. act. ab eod. verbo et Th.

Διαστήτην, disjuncti sunt, a. 2. ind. act. 3. pers. dual. num. Ion. pro διεστήτην, à διέστην, a. 2. indic. act. verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζω, f. άσω, constipo. Th. στοιβάζω, stipo, calco, q. v.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia; item dilatatio, diductio, extensio; cui συστολὴ opponitur, apud Medic. et Gram. à perf. ind. m. verbi διαστέλλω, diduco. Th. στέλλω, contraho, q. v.

Διαστρατοπεδεύω, f. εύσω, toto exercitu obsideo.

Διαστρέφω, perverto, distorqueo, fut. ψω, perf. διέστροφα a. 1. ind. act. διέστρεψα a. 1. inf. act. διαστρέψαι, divertere: perf. pass. διέστραμμαι, part. διεστραμμένος, η, ον, perversus; perf. m. διέστροφα à διὰ et στρέφω, verto, q. v.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, perversio, distortio, et

Διάστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, perversus, distortus, qui à mente est alienatus: à perf. ind. m. verbi διαστρέφω.

Διαστρώννυμι, -ννύω, sterno, insterno, f. στρώσω, p. ἔστρωκα f. 1. pass. στρωθήσομαι p. pass. ἔστρωμαι à διὰ et στρώννυμι, -ύω, sterno: quod ab antiquo στρόω formatur.

Διασυριγμὸς, ῦ, ὁ, exsibilatio, irrisio: à

Διασυρίζω, f. συρίξω, sibilum edo; exsibilo.

Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, distractio; irrisio, obtrectatio: à

Διασύρω, εις, ει, distraho, lacero, detraho, obtrecto. Th. σύρω, f. ρῶ, traho, p. σέσυρκα perf. pass. σέσυρμαι.

Διάσφαξ, αγὸς, ἡ, loci distantia, intervallum, divortium: à διὰ et σφάζω, jugulo, q. v.

Διασχίζω, f. ίσω. perf. διέσχικα, vel διέσχικα, discindo.

* Διασχολέω, -ῶ, f. ήσω, negotiis distineo, occupo: à διὰ et ἀσχολέω, non sum otiosus, q. v.

Διασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, vel διασχίω, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo; a. 2. ind. act. ἔσχον.

Διασώζω, servo, conservo: f. σω, p. διασέσωκα, a. 1. ind. act. διέσωσα, a. 1. sub. act. διασώσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. διασῶσαι, a. 1. ind. pass. διεσώθην, ης, η, sanatus fui; a. 1. part. pass. διασωθεὶς, a. 1. inf. pass. διασωθῆναι à διὰ, et σώζω, servo. Th. σόος, salvus, q. v.

Διασώσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. διασώσωσι à διασώζω, q. v.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, dispositio: ab a. 2. ind. pass. διετάγην, ης, η, vel potius à perf. ind. m. v. διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, sanctio, edictum: à perf. ind. pass. ejusd. verbi, q. v.

Διάταξις, εως, ἡ, constitutio; ab eod. temp. in eod. verbo, q. v.

Διαταράσσω, vel -ττω, perturbo, conturbo; f. ξω, p. διατετάραχα. a. 1. ind. act. διετάραξα, perf. pass. διατετάραγμαι, a. 1. ind. pass. διεταράχθην à διὰ, et ταράσσω, vel -ττω, commoveo.

Διάτασις, εως, ἡ, extensio, distentio, contentio: à διατείνω, q. v.

Διατάσσω, seu -ττω, ordino, dispono; constituo, præcipio: f. ξω. p. διατέταχα. a. 1. ind. act. διέταξα, a. 2. ind. act. διέταγον. f. 1. m. διατάξομαι. perf. pass. διατέταγμαι, edixi: perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. διετάχθην hinc τὰ διαταχθέντα, demandata: n. pl. neut. a. 1. part. pass. a. 2. ind. pass. διετάγην, et part. διαταγεὶς, a. 1. ind. med. διεταξάμην, ω, ατο. perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel -ττω, ordino, q. v.

Διαταχέων, adv. celerrimè, repentè; seu seorsim. διὰ ταχέων item διατάχυ, seu διὰ τάχυς, et διαταχέως, necnon διατάχως. Th. ταχὺς, celer.

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, a. 1. ind. pass. ἐτέθην hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, divulgata, n. pl. neut. perf. part. pass. à διαθρυλλέω, ῶ, divulgo: f. ήσω, p. ηκα à διὰ, et θρύλλος, susurrus, murmur, q. v.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, extendo, distendo: f. νῶ, a. 1. ind. act. διέτεινα, p. act. διατέτακα. Th. τείνω, tendo, q. v.

Διατελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, &c. permaneo, neut. abs. item activè perago, traduco, conficio: f. έσω, p. διατετέλεκα à διὰ, et τελέω, perficio, q. v.

Διατέλους, et διὰ τέλους, continenter, assiduè, adv.

Διατέμνω, f. μῶ, disseco, separo, divello: à διὰ et τέμνω, seco, quod vide.

Διατεταμένος, ου, distentus, part. perf. pass. à διατείνω, distendo: indè

Διατεταμένως, adv. obnixè.

Διατετευχέναι, perf. infin. act. à διατάσσω, q. v.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, discutio, concutio, f. ξω, p. χα. Th. τινάσσω, quatio, q. v.

Διατετραίνω, vel διατετραίνω, fut. ανῶ, perforo, perterebro, pertundo; διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς, perforabis, 2. sing. f. 1. vel 2. ind. act. Vide τετραίνω, -άω. Th. τράω, foro, q. v.

Διατήκω, f. ξω, p. act. χα p. m. διατέτηκα, liquefacio; tabefacio: à διὰ et τήκω, q. v.

Διατηρέω, -ῶ, conservo, imperf. ind. act. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει, f. ήσω, p. διατετήρηκα. Th. τηρέω, servo, q. v.

Διατήρησις, εως, ἡ, conservatio.

Διατί, quare? adv. interrogandi: à διὰ, propter, et τί, quid?

• Διατίθημι, dispono, compono, constituo, f. διαθήσω, p. διατέθεικα a. 2. ind. act. διέθην, præs. med. διατίθεμαι, paciscor, et in 3. plur. διατίθενται f. 1. m. διαθήσομαι a. 2. ind. med. διεθέμην, εσο, ετο. Th. τίθημι, pono, q. v.

Διατόνιον, ου, τὸ, fibula.

Διατορεύματα, ων, τὰ, tornaturæ, cælaturæ.

Διατρέπω, f. ψω, p. φα, distorqueo, perverto; averto, arceo, repudio.

Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέτρεφα, nutrio, enutrio, salvo.

Διατρέχειν, percurrere, discurrere, præs. inf. act. à

Διατρέχω, f. θρέξω, percurro, discurro: à διὰ et τρέχω, curro, quod vide.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora; commoratio, conversatio; item exercitatio, argumentatio; institutum vitæ, collatio, congressus: à

Διατρίβω, commoror, versor, dego, neut. item activè attero, consumo, procrastino; imperf. ind. act. διέτριβον f. ψω, p. διατέτριφα a. 1. ind. act. διέτριψα a. 2. ind. act. διέτριβον, contrivi; præs. part. pass. διατριβόμενος, attritus; διατρίβοντας, acc. pl. masc. part. præs. act. Th. τρίβω, tero, q. v.

Διάτριχα, trifariam, adv. à διὰ et τρίχα, Dor. τριχθὰ. Th. τρεῖς, tres, q. v.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, cibus

...τρέφω: à διατρέφω, *nutrio*; p. ind. m. διατέτροφα· à διὰ, et τρέφω, ... q. v.

Διατρυφεὶς, ἕντος, a. 2. part. pass. à διαθρύπτω, *diffringo*, *contero*: q. à διὰ, et θρύπτω, *frango*, q. v.

ΔΙΑΤΤΑ΄Ω, -ῶ, *percribo*.

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, *fingo*, *informo*, *conformo*, *describo*: et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio*, *descriptio*, *informatio*. Th. τυπόω, *formo*, q. v.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαυαίνω, -ομαι, *exsicco*, *desicco*. Th. αὔω, *arefacio*, *accendo*, q. v.

Διαυγάω, et -άζω, *illucesco*: f. ήσω, vel άσω, p. διηύγηκα, vel -ακα. a. 1. ind. act. διηύγασα. a. 1. sub. act. διαυγάσω, ῃς, ῃ· à διὰ, et αὐγάζω, *illustro*. Th. αὐγὴ, *splendor*, *lux*, q. v.

Διαύγεια, ας, ἡ, *pelluciditas*. A

Διαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, *pellucidus*: à διὰ, et αὐγὴ, *lux*, q. v.

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, *qui diaulum currit*, *qui cursum circensem*, i. e. δίαυλον, *peragit*: à δίαυλος, et δρόμος, *cursus*, qu. à p. ind. med. v. τρέχω, *curro*. Legitur et διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων, à διαυλοδρόμης, ου, ὁ, idem.

Δίαυλος, ου, ὁ, *circumactus curriculi hujusmodi*, ut, *quum ad metam pervenissent*, *flectentes* eo *rursum recurrant*, unde *cursum inierant*; *cursus duplex à carcere ad metam*, et *à metâ ad carcerem*; *mensura duorum stadiorum*; *studium abeundi*, *sed* et *mox redeundi*. A διὰ, et αὐλὸς, q. v.

Διαφάγῃ, *comedat*, *devoret*; 3. sing. sub. præs. ind. act. à διαφάγω, *comedo*; quod à διὰ, et φάγω, ... vid.

Διαφαγὼν, ουσα, ον, *comedens*, *exedens*; part. præs. act. ejusdem verbi.

Διαφαίνω, f. ανῶ, *demonstro*; *eluceo*: à διὰ, et φαίνω, *ostendo*, q. v.

Διαφάνεια, -ία, ας, ἡ, *perspicuitas*: et

Διαφανὴς, έος, ὁ ἡ, *perlucidus*, qui transparet; *clarus*, *illustris*: à διαφαίνω, *ostendo*; p. ind. m. διαπέφηνα. Th. φαίνω, *splendeo*, q. v.

Διαφαύσκω, -φαύω, f. σω, p. κα, *illucesco*, *illucesco*. Them. φάω. q. v.

Διαφέροντα, ων, τὰ, *discrepantia*; *præstantia*, *potiora*; nom. pl. neut. part. præs. act. à

Διαφέρω, DIFFERO; *dissipo*, *divulgo*; *traduco*; *sustineo*; *antecello*, &c. f. διοίσω, a. 1. ind. act. διήνεγκα. a. 2. ind. act. διήνεγκον, a. 1. vel 2. sub. act. διενέγκω, ῃς, ῃ. præs. pass. διαφέρομαι, *disseminor*, item *hinc inde jactor*, &c. Th. φέρω, *fero*, q. v.

Διαφεύγω, *evito*, *effugio*; f. ξω, p. πέφευγα, (χ in γ mutato, Euphoniæ causâ,) f. 1. m. διαφεύξομαι, a. 2. ind. act. διέφυγον, a. 2. opt. act. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio*, q. v.

Διαφημέω, ῶ, *spargo famam*; f. ήσω, p. ηκα· à διὰ, et φήμη, *fama*. Them. φάω, *dico*, q. v.

Διαφημίζω, *divulgo*, *dissemino*: f. ίσω, p. διαπεφήμικα, a. 1. ind. pass. διεφημίσθην, ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

• Διαφθείρω, *corrumpo*; *stupro*; *interficio*: f. 1. act. διαφθερῶ, f. 2. act. διαφθαρῶ, p. act. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθεῖραι, a. 2. ind. act. διέφθαρον, perf. pass. διέφθαρμαι, part. διεφθαρμένος, *corruptus*; a. 2. ind. pass. διεφθάρην, p. ind. m. διέφθορα· à διὰ, et φθείρω, *corrumpo*, quod à φθέω, idem. •

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *corruptela*; *stupratio*; *abortus*; *interitus*, *pernicies*: à p. ind. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, *corrumpo*, q. v. Hinc

Διαφθορέω, ῶ, f. ήσω, *diripio*, *vastio*.

Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *terreo*; unde

Διαφόβημα, ατος, τὸ, *terror*.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *pervagor*.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia*, *discrimen*; *dissensio*, *dissidium*: à διαφέρω, *differo*, q. v. Hinc

Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, (id. ac διαφέρω,) *differo*; *discutio*, *diripio*; *digero*: a. 1. inf. act. διαφορῆσαι in pass. *exhaurior*, *dissipor*. Them. φέρω, *fero*, q. v.

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, *discutiendi vim habens*, v. gr. *per sudorem*; vox medica: (Διαφορητικὰ φάρμακα.) à 3. perf. sing. perf. ind. pass. præced. verbi, q. v.

Διάφορος, ου, ὁ ἡ, *diversus*; *excellens*: τὸ διάφορον, ου, *pretium*; compar. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior*, *us*: à διαφέρω, q. v. Hinc •

Διαφόρως, adv. *cum differentiâ*; *variè*, *diversè*.

Διαφραγὴ, ῆς, ἡ, *ruptura*.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, *intersepimentum*, *quod intersepit*, seu *intersepiendo discludit*; *membrana*, *quæ cor* et *pulmonem à jecore* et *liene distinguit*; *præcordia*: à 1. perf. sing. perf. ind. pass. seq.

Διαφράσσω, seu -ττω, f. άξω, p. αχα, *intersepio*, *obstruo*. Th. φράσσω, *sepio*, q. v.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, idem ac διαφυὴ, ῆς, ἡ, *interstitium inter artus*, *rima*, *fissura*.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. act. opt. verbi διαφεύγω, *effugio*; a. 2. ind. act. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio*, q. v.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, f. άξω, p. αχα, *custodio*, *conservo*, Th. φυλάσσω, -ττω, idem, q. v.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, *discrepo*, *dissentio*; item *dissono*, &c. A διὰ, et φωνέω, *vocem edo*; quod à φωνὴ, *vox*.

Διαφώσκω, *illucesco*. Th. φάω, *luceo*, q. v.

Διαφωτίζω, f. ίσω, *lucidum reddo*, *illumino*. Th. φῶς, *lux*, q. v.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à διαχέω, q. v.

Διαχειρίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *violentis manibus occido*, *interficio*; à

Διαχειρίζω, *in manibus habeo*, *administro*; f. ίσω, p. διακεχείρικα, a. 1. ind. act. διεχείρισα, a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. διαχειρίσασθαι· à διὰ, et χειρίζω, *manu tracto*. Th. χεὶρ, *manus*, q. v.

Διαχειρόομαι, idem.

Διαχειροτονεῖν, præs. inf. act. *dijudicare*, vel *decretum facere*, propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν verò *calculis*: et

Διαχειροτονία, ας, ἡ, *dijudicatio*: qu. *suffragiorum divisio*: à διὰ, χεὶρ, et τείνω, *extendo*, q. v.

Διαχέω, f. χέσω, et χεύσω, *diffundo*: a. 1. ind. act. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. Th. χέω, *fundo*, q. v.

Διαχράομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, p. pass. ημαι, *interficio*, *suppliciis afficio*: idem ac simplex χράομαι, *utor*. Th. χράω, q. v.

Διαχρᾶσθαι μιν, *seipsum interficere*: hinc διαχρησεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet*, 3. sing. f. 1. ind. m.

Διαχρῆναι, præs. inf. à διαχράω, vel διάχρημι.

Διαχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι, q. v.

Διάχρυσος, ὁ ἡ, *deauratus*, *inauratus*.

Διαχύω, f. χύσω, id. q. διαχέω, *diffundo*, q. v.

Διαχωρέω, ῶ, f. ήσω, *pervado*, *peregrinor*. Th. χῶρος, *locus*, *ager*, q. v.

Διαχωρίζω, *separo*, *disjungo*: f. ίσω, p. διακεχώρικα, a. 1. ind. act. διεχώρισα. præs. m. διαχωρίζομαι, *discedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. pass. à διὰ, et χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsùm*, q. v.

Διάχωσις, εως, ἡ, *actio aggerandi* et *obstruendi aquam*; *aggeris oppo-*

ftio. A διαχόω, f. χώσω, *aggerem perduco.* Th. χόω, *aggero*, q. v.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio, rhythmi commutatio, vicissitudo canendi*; alii *pausam*; alii *alterius sensûs exordium*; et alii *cujusd. musicæ varietatis silentium*, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, q. v.

Διαψεύδομαι, f. 1. m. ψεύσομαι, *fallo, decipio, mentior*; item *fallor, frustror.* Th. ψεύδω, *fallo*, q. v.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, *sibilos facio fraudulentus*; *susurro.*

Δίβαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bis tinctus*; purpuræ Epith. δίβαφος, ου, ἡ, *vestis purpurea*: à δὶς, *bis*, et βάπτω, *tingo*, q. v.

Δίγαμμα, *duplex gamma*: Æolica litera figurâ et vi similis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*; à δὶς, et γλήνη, *oculi pupilla*, q. v.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*: præt. ind. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes* doctrinâ *comparatæ*: διδάκτ', scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: et

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um*: idem quod δεδιδαγμένος· et *de rebus quæ doceri discive possunt.* Th. διδάσκω, *doceo*, q. v.

Δίδακτρον, ου, τὸ, *minerval*: ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*; f. διδάξω.

Διδάξης, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. act. à διδάσκω, *doceo*, q. v.

Δίδαξις, εως, ἡ, docendi actus, *doctrina, præceptio*: ab eod.

Δίδασκ', pro δίδασκε, *doce*, 2. sing. præs. imperat. act. à διδάσκω, q. v.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, *locus docendi*, schola; et

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina, docendi munus*; διδασκαλίαι, ων, τὰ, pro *documentis rebusque quas quis aliquem docet*; *minerval*: ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, *magister, præceptor*; ab eod.

Διδασκέμεν, et διδασκέμεναι, præs. inf. act. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, *doceo.*

Διδάσκευ, *disce*; Dor. 2. sing. præs. imperat. pass. pro διδάσκου, ejusd. verbi.

Διδασκέω, f. ήσω, Att. pro διδάσκω, f. ξω, *doceo*, q. v.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, *doceo, discere facio*; imperf. Ind. act. ἐδίδασκον, f. διδάξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ind. act. ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. imperat. act. 2. sing. δίδαξον, a. 1. sub. act. διδάξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. διδάξαι, *præs. pass.* διδάσκομαι, disco, certior fio; *in med.* erudiendum curo, loco: p. pass. δεδίδαγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. pl. ἐδιδάχθητε, *didicistis.*

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, *doctrina*; à διδάσκω.

Διδαχθῇς, *docearis*; 2. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδέασι, 3. pl. præs. ind. act. Poët. pro διδέασι, seu διδέισι, à δίδημι, idem quod δέω, *ligo*, q. v.

Δίδη, Ion. et Poët. pro ἐδίδη, 3. sing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod à δέω, *ligo*, q. v.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. pl. præs. ind. act. Pleonasmo literæ α, à δίδωμι, *do*, q. v.

Διδοῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. præs. ind. act. contr. et per Paragog. Æol. Syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, *do*; sic et δίδου, Dor. pro δίδου, 2. sing. præs. imperat. act. contr. à δίδοε, -ου, pro δίδοθι, conjug. sec.

Διδόμεν, Ion. pro διδόναι, præs. inf. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δίδοντι, Dor. pro δίδωσι, *dat*; 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, 2. sing. et in 2. pl. δίδοτε, *date*; à δίδωμι, q. v.

Δίδου, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίδου, *dabat*; à διδόω· potest etiam esse imperat. præs. med. δίδου, et δίδοσο, *da*; διδοῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδοὺς, præs. part. act. διδοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Διδοῦν, Ion. et Poët. pro διδόναι, *dare*; præs. inf. act. à δίδωμι vel inf. à

Διδόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι, q. v.

Διδράσκω, *fugio*: f. δράσω, p. ακα, q. à δράω, pro *fugio*, inus. pro *facio*, usitat. a. 1. ind. act. ἔδρασα, per Apocop. ἔδρα, opt. δραίην, inf. δρᾶναι, Dor. pro δρῆναι; part. δρὰς· à δρῆμι, conjug. sec.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα,) *DIDRACHUM*, nummus duas continens drachmas, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*; à δὶς, *bis*, et δραχμὴ, *drachma.*

Διδυμάονε, *gemini*, -οι; nom. et acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *geminus.*

Διδυματόκος, ου, ἡ, *gemellipara*: à δίδυμος, *geminus*, et τίκτω, *pario*; p. ind. m. τέτοκα.

Διδυμίσσα, ης, ἡ, *quæ gemellis est fœtibus*; Cant. iv. 2.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *geminus, duplex*; δίδυμοι, *gemelli*, διδυμάονες, idem, et etiam *bini*: q. à δύω, *duo.*

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, *parientes gemellos.*

Διδυμόχροος, contr, ους, ὁ ϗ ἡ, *bicolor*: à δίδυμος, *duplex*, et χρόα, *color*, q. v.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. et

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. et Æol. 2. sing. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, *do, dono, constituo*: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω. f. δώσω, a. 1. sub. act. δώσω, ῃς, ῃ, pro δώκω, ῃς, ῃ, p. δέδωκα, plusq. p. ἐδεδώκειν, et δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ind. act. ἔδωκα, ας, ε, (habens -κα, pro -σα a. 1. cum ἵημι, *mitto*, et τίθημι, *pono*, q. v.) a. 2. ind. act. ἔδων, ως, ω, a. 2. imperat. act. 2. sing. δὸς, et in 2. pl. δότε, *date*; a. 2. sub. act. δῶ, ῷς, ῷ, a. 2. opt. act. δοίην, et Attic. δῴην, ης, η, a. 2. inf. act. δοῦναι, a. 2. part. act. δοὺς, δόντος, *qui dedit*; imperf. ind. pass. ἐδιδόμην, σο, το, perf. pass. δέδομαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδόθην, ης, η, a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η, a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. δοθῆναι, a. 1. part. pass. δοθεὶς, εῖσα, ὲν, f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, ται, &c.

Διδῶν, *dare*; præs. inf. act. Dor. pro διδοῦν, quod vide.

Δίε, pro ἔδιε, *timebat*; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. ind. act. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. ind. fit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. ind. verbi διαβαίνω, *transvado.* Th. βαίνω, *eo*, q. v

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, *trajicio*, q. v.

Διεβλήθην, *delatus fui*; a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, *trajicio, calumnior.* Th. βάλλω, *jacio*, q. v.

Διεγείρω, *excito, suscito, expergefacio*: f. διεγερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind act. διήγειρα, imperf. ind. pass. διηγειρόμην, ου, ετο, a. 1. ind. pass. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito*, q. v.

Διεγερθεὶς, *excitatus*; a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio; ab ...

Διέγνωκα, dijudicavi, decrevi; perf. ind. act. διέγνων, a. 2. ind. act. pro med. à διαγινώσκω, q. v.

Διεγγυάω, ῶ, oppignero; in med. -ῶμαι; sponsores do.

Διεδάσατο, distribuit: 3. sing. a. 1 ind. m. Poët. gem. σσ, sic διεδάσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσω, Ion. ω mutatur in αο à διαδάζω, distribuo; f. δάσω. Th. δαίω, divido, q. v.

Διέδειξε, et διέδεξαν, Ion. pro διέδειξε, et διέδειξαν, 3. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, f. ξω, p. χα, ostendo.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Hesych. à διαβαίνω, trajicio, aut transeo, q. v.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. ind. pass. à διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do, q. v.

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. verbi διαδοκέω, vel διαδόκω, videor; f. -ήσω, vel δόξω.

Διέδρα, effugit: Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. ind. act. à διάδρημι, quod à διὰ, et δρῆμι, inus. pro quo διδράσκω usurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννυμι, præcingo; f. ζώσω. Th. ζώω, ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo, q. v.

Διέθετο, pepigit; 3. sing. a. 2. ind. m. à διατίθημι. a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ind. m. ἐθέμην et

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, dispono; à διὰ, et τίθημι, pono, q. v.

Διίει, 3. sing. imperf. ind. act. (tanq. à διίω,) verbi διίημι, transmitto, trajicio. Potest enim esse 3. sing. præs. ind. act. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, traduce; est 2. sing. præs. imperat. (ut ἴθι, vel εἶ, 3. sing. ἴτω, ab inusit. ἴω,) verbi εἶμι, eo, q. v.

Διειδής, έος, vel έως, et τὸ διειδὲς, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video, q. v.

Διείδω, et διαείδω, dignosco, perspicio. Th. εἴδω, scio, q. v.

Διεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαιρέω, divido; f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. εἷλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio, q. v.

Διειλημμένος, η, interceptus, distinctus; part. perf. pass. à διαλαμβάνω, quod adeas.

Διείληφα, ejusd. verbi perf. ind. act.

* Δίειμι, transeo, penetro, prosequor.

Διείρεο, interroga; 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro διείρου à

-Διείρομαι, inquiro, interrogo: à διὰ, et εἴρω, q. v.

Διεκβάλλω, trajicio, per medium emitto; p. διεκβέβληκα· à διὰ, ex, et βάλλω, jacio, q. v. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectio, eruptio.

Διέκειτο, constitutum erat; 3. sing. imperf. ind. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. 1. m. κείσομαι, jaceo.

Διεκκύπτω, f. ψω, perspicio: à διὰ, ἐκ, et κύπτω, q. v.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω, disseco. Th. κόπτω, scindo, q. v.

Διεκπλέω, f. εύσω, enavigo.

Διέκπλοος, contr. -ους, ου, ὁ, transitus, eductio, enavigatio. à διὰ, et ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, navigo, q. v.

Διεκπλώειν, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere; præs. inf. act. contr. ab eod. verbo.

Διέκριθεν, Bœot. pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à διακρίνω, discerno, quod adeas.

Διέκροος, contr. -ους, ου, ὁ, fluxus aquarum per aliquem locum: à διὰ, et ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, effluo. Th. ῥέω, fluo, q. v.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. ind. act. à διακωλύω, f. ύσω. obnixè prohibeo. Th. κωλύω, impedio, q. v.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, lateo; f. 1. m. λήσομαι, p. act. λέληκα. Th. λανθάνω, lateo, q. v.

Διελάλει, imperf. ind. act. contr. à διαλαλέω, divulgo. Th. λαλέω, loquor, q. v.

Διελαύνω, f. λάσω, decurro in armis, transeo, trajicio.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. ind. m. vel pass. à διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico, q. v.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, redarguo, refello; præs. pass. διελέγχομαι, redarguor, reus fio: p. pass. διήλεγμαι, vel -εγγμαι, ξαι, κται, part. διηλεγμένος, vel -εγγμένος, accusatus. Th. ἐλέγχω, arguo, q. v.

Διελεῖν, divisisse; a. 2. inf. act. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, divido. Th. αἱρέω, capio: a. 2. ind. act. εἷλον, (ab obsol. ἑλέω, vel ἕλω,) inde fort. Angl. TO DEAL A DEAL.

Διελευσόμεθα, transibimus, 1. pl. f. 1. ind. m. verbi διέρχομαι, transeo; f. 1. m. διελεύσομαι.

Διελέχθην, 1. sing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, dissero, colloquor. Th. λέγω, dico, q. v.

Διελήλυθα, transivi; Att. perf. ind. m. et

Διεληλυθότα, act. sing. mas. part. præt. m. à διέρχομαι, transeo, quod vide: et in p. ind. m. Att. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω, q. v.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, percurro. Th. ἔρχομαι, venio; f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. ἦλθον.

Διελοιδοροῦντο, conviciis afficiebantur; 3. pl. imperf. ind. pass. à διαλοιδορέω, convicior. Th. λοίδορος, convitiator, q. v.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. pro διείλοντο, à διαιρέω, divido; a. 2. ind. act. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo, q. v.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. à διαμαρτύρομαι, etiam atque etiam obtestor; f. 1. m. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυς, testis, q. v.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαμάχομαι, dimico. Th. μάχομαι, pugno; f. 1. m. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, f. 1. vel 2. act. αλῶ, injicio, immitto.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, partior, distribuo; à διὰ, et μερίζω, divido, q. v.

Διεμπιπλάω, -ημι, f. πλήσω, impleo.

Διενέγκας, et διενεγκὼν, præstans, eximius; part. a. 1. et 2. act à διαφέρω, quod videbis.

Διενέγκω, ης, η, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, differo, quod vide.

Διενεῖκαι, conficere; a. 1. inf. act. Poët. verbi διαφέρω, q. v.

Διενῶντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, cogito; à διὰ, et νοέω. Th. νοῦς, mens, q. v.

Διενήνοχα, ας, ε, præt. ind. m. à διαφέρω, differo; f. οἴσω, p. ind. m. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, totum annum in aliquo loco transigo, vel alicui rei incumbo: à διὰ, et ἐνιαυτὸς, annus, q. v.

Διενοήθη, doluit in corde; 3. sing. a. 1. ind. pass. à διανοέομαι, q. v.

Διεξάγω, f. άξω, traduco, transigo, litem dirimo; à διὰ, ἐξ, et ἄγω, duco, qu. vid.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio, transactio, compositio: ab eod. q. v.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξήϊξε, cum impetu transiit: 3. sing. a. 1. ind. act. à διὰ, ἐξ, et ἀΐσσω, irruo; f. ξω, a. 1. ind. act. ἤϊξα, ας, ε.

• Διέξειμι, narro, edissero, mente revolvo; recito; item transeo: à διὰ, ἐξ, et εἶμι, eo, q. v.

Διέξεισιν, ejusd. 3. pl. præs. ind. cum ν ἐφελκ.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, transire, præs. inf. act. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω, q. v.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. et

Διεληλύθω, ας, ε, transsi; præt. ind. m. Att. verbi διεξέρχομαι, pertransco, quod vide.

Διεξελθεῖν, transiisse: a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, præs. inf. act. explicare quod est implicitum, dissolvere; à διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, circumvolvo. Th. ἑλέω, volvo, q. v.

Διεξέρχομαι, pertransco, digredior, enarro: item legendo percurro; à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, venio, eo, q. v.

Διεξέρχονται, ejusd. 3. pl. præs. ind. et διεξερχόμενος, η, ον, præs. part. ejusd.

Διεξίμεναι, enarrare; Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. act. à διέξειμι, vel διεξίημι, enarro, transeo; quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, vel ἵημι, eo, vid. Them. ἴω, eo, q. v.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere: vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum, digressus, decursus, exitus latior: à διὰ, et ἔξοδος, via quâ exitur. Th. ὁδὸς, via, q. v.

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à διαπεράω, trajicio. Th. περάω, transeo; f. άσω, p. πεπέρακα quod à πέρας, terminus, vel πέρα, ultrà.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, intercido, clabor. Th. πίπτω, cado; f. 2. ind. med. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ind. act. ἔπεσον, q. v.

Διέπεφραδε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro διέφραδεν, ες, ε, dixi, differui; à διὰ, et φράζω, dico; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ind. act. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διέπουσι, gubernant; Dor. pro Διέπουσι, 3. pl. præs. ind. act. à διέπω, rego, q. v.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, devasto. Th. πέρθω, vasto; a. 2. ind. act. per Metath. ἔπραθον.

Διέπρησσον, exegi; 1. sing. imperf. ind. act. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel -ττω, facio. Est et διαπρήσσω, pertransco; factum per Sync. et Epenth. τοῦ σ, à (διὰ, et) fut. περήσω, quod à περάω, transeo, venit.

Διέπω, administro, rego, guberno: à διὰ, et ἕπω, curo, ago, operor. Th. ἐπὶ, q. v.

Διεργάζεσθαι, præs. inf. conficere, interficere: vide ἐργάζομαι.

Διερεθίζω, f. ίσω, valde irrito, excito; unde διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum.

Διερείδω, f. είσω, infigo; διερείδομαι, innitor; urgeo, insto: διερείδομαι σκίμπωνι χερὸς, baculo innitor. Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, -ττω, f. ξω, trajicio, remigo per.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, indago, pervestigo, perscrutor: à διὰ, et ἐρευνάω, indago, q. v.

Διερευνῶν, ejusd. part. præs. act. contr.

Διερὴν, acc. sing. f. g. Ion. à διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus. Th. διαίνω, vel δίημι, humecto, q. v.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres: à

Διερμηνεύω, interpretor; imperf. ind. act. διηρμήνευον, ες, ε, præs. imperat. act. διερμήνευε, έτω, f. 1. act. εύσω. p. act. διηρμήνευκα. A διὰ, et ἑρμηνεύω, interpretor: quod ab ἑρμηνεὺς, interpres.

Διεῤῥηγνύμην, σο, το, imperf. ind. pass. verbi διαῤῥήγνυμι, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango; f. ῥήξω, p. ἔῤῥηχα, q. v.

Διέῤῥηξα, ας, ε, ejusd. aor. 1. ind. act.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαῤῥίπτω, disjicio; à διὰ, et ῥίπτω, jacio: f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, transeo, prætereo, progredior; enarro, percurro; conficio, perago; obambulo: imperf. ind. m. διηρχόμην, ου, ετο, f. 1. m. διελεύσομαι, a. 2. ind. act. διῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. act. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. διελθεῖν, a. 2. part. act. διελθὼν, όντος, præt. m. Att. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, eo, venio, q. v.

Διερωτάω, ῶ, percontor, interrogo: fut. ήσω, præt. διηρώτηκα, a. 1. ind. act. διηρώτησα, a. 1. part. act. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro, q. v.

Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. à διασαφέω, significo; p. act. διασεσάφηκα. A διὰ, et σαφὴς, perspicuus, q. v.

Δίεσις, εως, ἡ, divisio; transmissio; item musicus tonus minimus: à διίημι, transmitto: quod à διὰ, et ἵημι. Est et δίεσις, perfusio; à διίημι, perfundo.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, dispergo, q. v.

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, dispergo; f. ίσω. Th. σκορπίζω, spargo, q. v.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διὰ, et σπαράσσω, vel -αττω, discerpo, lacero: f. ξω, p. ἐσπάραχα, a. 1. part. act. σπαράξας.

Διεσπάρην, 1. sing. et in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic. διέσπειρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασπείρω, dispergo; f. ερῶ, a. 1. ind. act. διέσπειρα. Th. σπείρω, semino, q. v.

Διεσπάσθαι, perf. inf. pass. à διασπάω, discerpo; f. άσω, p. διέσπακα, a. 1. ind. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho, q. v.

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην, suprà.

Διέσσυτο, motus est; 3. sing. plusq. p. ind. pass. Poët. pro διεσέσυτο, à perf. ἔσσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, ab inus. σύω, vel à σεύω, agito; f. 1. pass. συθήσομαι. Them. σείω, quatio, q. v.

Διετάλασαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Διεστειλάμην, ω, ατο, et in 1. pl. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, mando; f. ελῶ, p. διέσταλκα, a. 2. ind. m. διέσταλον. p. m. διέστολα. Th. στέλλω, mitto, q. v.

Διέστην, ης, η, disjunctus fui; a. 2. ind. act. à διΐστημι, disto; f. διαστήσω, p. διέστηκα, -ακα, ας, ε, a. 1. ind. act. διέστησα. Th. ἵστημι, sto, q. v.

Διέστιχε, discessit; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστείχω, f. ξω, discedo. Th. στείχω, vado, q. v.

Διεστραμμένος, η, ον, perversus, a, um; perf. part. pass. à διαστρέφω, perverto; f. ψω, p. διέστροφα. A διὰ, et στρέφω, verto, q. v.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεστῶς, et in f. g. διεστῶσα, et in acc. pl. fœm. διεστώσας, dissitas; perf. part. act. per Crasin, pro διεστακὼς, -στακυῖα, et Ion. -στεὼς, et per Crasin, -στῶς, ῶτος, et in f. g. -στῶσα, -ώσης, et in n. g. -στῶς. Th. ἵστημι, sto.

Διέσχε, divisit; 3. sing. a. 2. ind. act. à διέχω. Th. ἔχω, habeo, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, conservo. Th. σώζω, servo, q. v.

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, servo, q. v.

Διέταξε, disposuit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, ordino; f. ξω, p. τέταχα. Th. τάσσω, -ττω, idem q. v.

Διεταράχθην, ης, η, perturbatus fui; a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, perturbo; f. ξω, p. -χα. Th. ταράσσω, turbo, q. v.

Διετεκμήραντο, distinxerunt; 3. pl. a. 1. ind. m. à διατεκμαίρω, certis signis, probo, vel ostendo; f. αρῶ, a. 1. ind. act. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, signum, q. v.

Διετέλει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. verbi διατελέω, permaneo; f. έσω, et ήσω, a. 1. ind. act. διετέλεσα. Th. τέλος, finis, q. v.

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι, ἦσαν, instructi fuerant; 3. pl.

πλῶ, perf. ind. pass. verbi διαφαίνω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. διετήρειν, -ουν, εις, εις, verbi διατηρέω, conservo; f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ind. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, servo, q. v.

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, idem ac διετία, et ab iisd.

Διετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bimulus, biennis: à δὶς, pro δὶς, bis, et ἔτος, annus, q. v.

Διετία, ας, ἡ, biennium: à δὶς, bis, et ἔτος, annus, q. v.

Διέτμαγεν, divisi sunt; pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, disseco; f. 2. act. -τμαγῶ, a. 2. ind. act. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco, q. v.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, discidit, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διέτριβεν, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero; f. ψω, p. τέτριφα.

Διέτρεψεν, dilapidavit; 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, -ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω, discerno, discutio, dijudico: à διὰ, et εὐκρινὴς, dijudicatu facilis. Hinc

Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio.

Διευλαβέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι; metuo; caveo.

Διέφαυσεν, illuxit: 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. à verbo διαφαύσκω, f. φαύσω. Them. φάω, luceo, q. v.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, corrumpo; f. ερῶ, p. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθεῖραι, p. m. διέφθορα. à διὰ, et φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, idem q. v.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Διέφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. à διὰ, et φύομαι, vel φύω, gigno, nascor; a. 2. ind. act. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, interfecistis; 2. pl. a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio; f. ίσω, p. διακεχείρικα, a. 1. ind. act. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Διεχὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, disjunctus, discretus; cui opp. συνεχὴς, continuus.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. διεχρησάμην, ω, ατο, à διαχράομαι, f. 1. m. ήσομαι, idem quod χράομαι, utor, quod à χράω, commodo.

Διέχω, disjungo, distineo; disto: à διὰ, et ἔχω, q. v.

Διέψευσται, 3. sing. perf. ind. pass. διέψευσμαι, σαι, σται, verbi διαψεύ-

δομαι, mentior. Th. ψεύδω, fallo, decipio, q. v.

Δίζεο, quære, 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro δίζεσο, præs. inf. m. δίζεσθαι et

Δίζηαι, Poëtica ectasi, pro δίζῃ, Ion. pro δίζεσαι, 2. sing. præs. ind. m. à

Δίζημι, (-ημαι, -ιμαι,) quæro; f. 1. m. διζήσομαι. Th. δίζω idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præs. ind. διζήμενος, perquirens; præs. part. ab eod. verbo.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, bijugis, e, vel bijugus, a, um, duplex: à δὶς, bis, et ζυγὸς, jugum, à ζεύγνυμι, jungo; invenitur et δίζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem; ex antec. gen. factum.

ΔΙ'ΖΩ, dubito; quæro; studeo: f. σω, p. κα. Hinc. δίζημι, f. ήσω, (qu. à διζέω, obsol.) idem, de quo suprà.

Δίζων, Dor. pro δίζων, geminum, n. g. contr. à δίζωος, -ως, et δίζως, duplicis vitæ; à δὶς, bis, et ζωὴ, vita.

Δίζως, ω, ὁ ϗ ἡ, qui geminam habet vitam; à δὶς, et ζωὴ, vita.

Δῖη, divina, Ion. pro δῖα, f. g. à δῖος, q. δίιος, divinus; à Διὸς, gen. à Ζεὺς, Jupiter.

Διήγειρα, ας, ε, et in 3. pl. διήγειραν, a. 1. ind act. verbi διεγείρω, excito; f. ερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind. pass. διηγέρθην. A διὰ, et ἐγείρω, excito, q. v.

Διηγέομαι, -οῦμαι, narro, commemoro; διηγέο, contr. -οῦ, narra; præs. m. imperat. f. 1. m. διηγήσομαι, p. pass. διήγημαι, a. 1. ind. m. διηγησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διηγήσωμαι, ῃ, ηται. A διὰ, et ἡγέομαι, duco, q. v.

Διήγημα, ατος, τὸ, et

Διήγησις, εως, ἡ, narratio; commemoratio: à perf. ind. pass. præc. verbi.

Διήειν, plusq. p. ind. m. et in 3. pl. διήεσαν, -ισαν, Att. à δίειμι, transeo: à διὰ, et εἶμι, eo, q. v.

Διηθέω, ῶ, et διήθω, percolo, eluo: f. ήσω à διὰ, per, et ἠθέω, vel ἤθω, colo: f. ἠθήσω, vel ἤσω.

Διηκόνουν, -οῦν, -εις, -εις, -ει, ει, imperf. ind. act. contr. à διακονέω, ministro: f. ήσω, p. διηκόνηκα. Th. κονέω, festino, q. v.

Διηκονέω, ministro, et διήκονος, ε, ὁ, minister; Ion. pro διακονέω, et διάκονος, q. v.

Διηκόσιοι, ducenti: pro διακόσιοι à δὶς, bis, et ἑκατὸν, centum, q. v.

Διήκω, pervado, pertranseo, pertineo; f. ξω. A διὰ, et ἥκω, venio, q. v.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio; f. 1. m. ἐλεύσομαι. a. 2. ind. act. per Syn. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, litem dirimo, permuto. Th. ἀλλάττω, muto; f. ξω, p. χα.

Διημαρτήκασι, 3 pl perf. ind. act. à διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco; f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον.

ΔΙ'ΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, differo; f. διοίσω, a. 2. ind. διήνεγκον. Th. φέρω, fero, q. v.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ ϗ ἡ, et τὸ διηνεκὲς, gen. έος, perpetuus, perennis, continuus: à διὰ, et ἠνεκὴς, continuus: διηνεκὲς, adverbialitèr, et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. continuò, assiduè, perpetuò.

Διήνεμος, ε, ὁ, locus venti flatibus expositus: δι' ὃ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel qui à vento fertur, vel instar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus, q. v.

Διηνέχθην, -ήγχθην, dissensi; aor. 1. ind. pass. à διαφέρομαι, quod adi.

Διήνοιξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ης, η, apertus fui; a. 1. ind. pass. à διανοίγω, adaperio; quod ex ἀνοίγω, compos. ex ἀνὰ, et οἴγω, aperio, q. v.

Διῆξε, per Crasin. Ion. pro διήιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, cum impetu transeo per aliquem locum. Th. ἀΐσσω, ruo, irruo, q. v.

Διεπόρει, 3. sing. imperf. ind. act. διηπόρειν, -ουν, à διαπορέω, ambigo; fut. ήσω, præt. διηπόρηκα à διὰ, et πόρω, transadigo: præt. ind. med. πέπορα.

Διήρεσα, trajeci; a. 1. ind. act. irregulariter, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, remigo.

Διήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, (sub. ναῦς, vel διήρες πλοῖον,) biremis: à δὶς, bis, et ἐρέσσω, remigo, q. v.

Διήρηται, -ειται, 3. sing. perf. ind. pass. διῃρημένος, -ειμένος, η, perf. part. pass. à διαιρέω, distinguo. Th. αἱρέω, capio, q. v.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, interpretor; f. εύσω, p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, interpres.

Διήρπασα, -ξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio; quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. qu. à διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo, q. v.

Διηρχόμην, ε, ετο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, eo, venio, q. v.

Διῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. regulariter, à δίημι, transmitto: fut. διήσω, quod à διὰ. Th. ἵημι, mitto, q. v.

Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. contr. à διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, vivendi mos, q. v.

Διῄτησα, arbitratus sum; pro διαιτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, arbitrium, q. v.

Διηχέω, -ῶ, f. ήσω, persono. Th. ἦχος, sonus, q. v.

Διθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ ἡ, bimaris: à δὶς, bis, et θάλασσα, mare. Est ergo locus qui utrinque mari adluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, DITHYRAMBUS: species carminis in honorem Bacchi, cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrârit, à δίθυρος, et ἐμβαίνω, q. v.

Δίθυρος, ου, ὁ ἡ, biforis, bivalvis: à δὶς, bis, et θύρα, janua, q. v.

Διΐ, Jovi: dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διΐημι, transmitto, trajicio; dimitto: unde διειμένος, part. perf. pass. dimissus; à διὰ, et ἵημι, mitto.

Διϊκνέομαι, -οῦμαι, vado, permeo; pervenio, enarro: præs. part. m. διϊκνούμενος, f. 1. m. διΐξομαι, p. pass. διῖγμαι, a. 2. ind. m. διϊκόμην, ου, ετο, Th. ἱκνέομαι, venio, q. v.

Διΐξομαι, permeabo; ejusd. f. 1. ind. m.

Διιπετὴς, vel Διοπετὴς, εος, ὁ ἡ, à Jove delapsus, qui cœlitùs decidit: ut pluvia, &c. undè fluvios διιπετέας appellat Hom. à dat. et gen. Ζεὺς, Jupiter, et πίπτω, cado.

Διϊπτάμενος, præs. part. m. à διΐπταμαι, pervolo. Th. ἵπταμαι, volo; f. 1. m. πτήσομαι.

Διϊστάναι, dirimere; præs. inf. act. à διΐστημι. Διϊστάνω, dirimo, divello; à διΐστημι.

Διΐστημι, distinguo, separo, disto; f. διαστήσω, p. διέστηκα, a. 1. ind. act. διέστησα, a. 1. part. act. διαστήσας, αντος, a. 2. ind. act. διέστην, ης, η, disjunctus fui: à διὰ, et ἵστημι, statuo, q. v.

Διϊσχυρίζομαι, affirmo, assevero: imperf. ind. m. διϊσχυριζόμην, ου, ετο à διὰ, et ἰσχυρίζομαι, idem; quod ab ἰσχυρὸς. Th. ἰσχὺς, robur.

Διῖχθαι, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, pervenio, quod vide.

Δίκα, ας, ἡ, Doricè pro δίκη, ης, ἡ, mos; consuetudo, q. v.

Δικαζέμεναι, decernere; præs. inf. act. Ion. pro δικάζειν et

Δικάζεσθαι, judicio premi; præs. inf. pass. à

Δικάζω, jus dico, judico; item litigo, in jus voco: f. άσω, p. ακα, part. præs. act. δικάζων, οντος, præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, jus, et fortè ἄγω, q. v.

Δίκαι', pro δικαία, justa: à δίκαιος, q. v.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, justitia.

Δικαιεῦμαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικαιοῦμαι, mulctor: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, jurisdictio; item causa idonea: et

Δικαιοδότης, ου, ὁ, juris dator, juridicus; à δίκη, jus, et δίδωμι, do, q. v.

Δικαιόεσθε, -οῦσθε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium; q. d. δικαία κρίσις· à δίκαιος, et κρίνω, judico, q. v.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, justus judex; qu. δίκαιος κριτής· ab eod.

Δικαιολογέω, -ῶ, f. ήσω, judicio contendo; accuso: defendo: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, causæ suæ defensio; allegatio. Th. λέγω, colligo, q. v.

Δικαιόπολις, ιος, ὁ ἡ, justitiam in suis urbibus colens; Epith. insulæ, Pind. à πόλις, urbs, et δίκη, jus.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, a, um; æquus, dignus, innocens, probus: in compar. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, jus, q. v.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, justifico, justum et æquum pronuntio; justum censeo; præs. inf. act. δικαιόειν, contr. -οῦν, part. præs. act. δικαιόων, -ῶν, -όοντος, -οῦντος, fut. ώσω, præt. δεδικαίωκα, præs. ind. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, justificor, absolvor; item mulctor: præs. inf. pass. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι, perf. pass. δεδικαίωμαι, part. perf. pass. δεδικαιωμένος, a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. δικαιώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. Them. δίκη, jus, q. v. Hinc

Δικαίωμα, ατος, τὸ, justè factum; jus; privilegium; justificatio: δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. justè, meritò, jure: à δίκαιος, q. v. Et

Δικαίωσις, εως, ἡ, justificatio: ab eod.

Δικᾶν, judicare; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forensis, e, judicialis; item causidicus. Th. δίκη, jus, q. v.

Δικανὸς, οῦ, ὁ, causidicus, qui δίκας tractat; à Th. supradict.

Δικάρηνος, ου, ὁ ἡ, biceps; δικάρηνοι, ων, οἱ, bicipites: à δὶς, bis, et κάρηνον, caput, q. v.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, jus, q. v.

Δικάσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, jus dico, q. v.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus; rex; à δίκη, et πολέω, versor.

Δικάσσαι, gem. σσ, Poët pro δικάσαι, a. 1. inf. act. δικάσσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus, q. v.

Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale, tribunal; judicium: et

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex, ultor: à δικάζω, perf. ind. pass. δεδίκασμαι.

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, ad judicium pertinens; judiciarius: ab eod. verbo.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens, instrumentum rusticum: q. à δὶς, et κέλλω, moveo, q. v.

Δικέραος, ου, ὁ ἡ, item δικέρως, ω, δίκερος, δικέραιος, δίκραιος, δικραιρος, δίκρος, et δίκρους, ου, ὁ ἡ, bicornis: à δὶς, et κέρας, cornu, q. v.

Δικέφαλος, ου, ὁ ἡ, biceps: à δὶς, et κεφαλὴ, caput, q. v.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, propriè jus, (νόμος, lex; et θέμις, fas:) justitia, DICA, causa, judicatio; pœna, vindicta; item mos jure receptus: δίκην διδόναι, dare pœnas, causam dicere, judicio sisti.

Δίκην, (sub. κατὰ) more; à δίκη, mos, q. v.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta: qu. à δικάω.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores; à δὶς, bis, et κλείω, claudo; vel à κλεὶς, clavis.

Δικογραφία, ας, ἡ, scriptio causarum. Th. γράφω, scribo, et δίκη, causa, q. v.

Δίκρανος, ου, ὁ ἡ, biceps: cui duo κράνα.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ὁ, DICTAMNUM, -US, herba sic dicta; Angl. DITTANY. A

Δίκτη, ης, ἡ, mons in Creta.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, rete: q. à δίκω, jacio. Hinc

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, irretio.

Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam retis factus, reticulatus: à δίκτυον, rete, q. v.

ΔΙ'ΚΩ, jacio, dejicio: δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismus utrinque constringens: à δὶς, et λῆμμα, quod à λαμβάνω, capio, q. v.

Διλογέω, -ῶ, f. ήσω, bis idem dico, res easdem, vel antedictas repeto.

Δίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bilinguis*, *fallax*: à δὶς, et λόγος, *sermo*; quod à λέγω, *dico*: p. ind. m. λέλογα.

Δίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *duplicem cristam habens*: à δὶς, et λόφος, q. v.

Διμάχαιροι, ων, οἱ, *binis gladiis armati*.

Διμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *bipartitus*, *bimembris*: et

Διμερῶς, adv. *bipartitò*: à δὶς, et μέρος, *pars*, quod à μείρω, *divido*, q. v.

Διμηλαίνω, f. ανῶ, *labra moveo*, *distorqueo*: à διὰ, et μῆλα, *labra*, q. v.

Δίμιτρον, ου, τὸ, *ligamen duplex*: à δὶς, et μίτρα, *cinctus*, q. v.

Διμναίως, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνασε, Dor. et Ion. pro ἐδίνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*, q. v.

Δινέμεν, *vertere*; præs. inf. act. Ion. ut δινέμεναι. Æol. pro δινεῖν à δινέω, *moveo*, ab eod.

Δινεύεσκ', pro δινεύεσκε, *volutabat se*: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε à

Δινεύω, f. εύσω, Æol. pro

Δινέω, *instar vorticis circumago*, *moveo*, *verso*; *moveo* vel *voluto me*, *versor*: f. ήσω, p. δεδίνηκα· à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*: δίνῃς, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Δινητὸς, ὴ, ὸν, *volubilis*.

Δινήεις, εσσα, εν, gen. -εντος, -έσσης, -εντος, *vorticosus*, *a*, *um*. Th. δίνη, *vortex*, q. v.

Δινοβία, ας, ἡ, *violentus vortex*: quasi δίνη βιαία.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo*, *gyrus*; item *vertigo*, *tornus*, *poculum*: at

Δινὸς, ἡ, ὸν, *vorticosus*: et δινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, à δίνη, q. v.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, et δίνω, f. νῶ, *torno*: ab eod. q. v.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, *rotundus*, *versatilis*, *torno factus*: ab eod. verbo.

Διξὸς, ὴ, ὸν, *geminus*: Ion. pro δισσὸς, ὴ, ὸν, idem.

Διὸ, conj. *ideò*, *propterea*, *idcirco*, *proinde*, *quapropter*, *quamobrem*: à διὰ ὃ, *propter quod*.

Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Jove genitus*, seu *ortus*; *generosus*: voc. ὦ Διογενὲς: à Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter*, et γίνομαι, *nascor*, q. v.

Διογένης, εος, ὁ, *DIOGENES*: nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Jove generatus*, *generosus*: à Διὸς, gen. à Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync. pro γενητὸς. Th. γίνομαι, *nascor*, q. v.

Διοδεύω, iter facio per, *transeo*, *commeo*: imperf. ind. act. διώδευον. f. εύσω. p. διώδευκα. a. 1. ind. act. διώδευσα· à διὰ, et ὁδὸς, *via*, q. v.

Διοδοιπορέω, ῶ. f. ήσω, *permeo*: à δίοδος, *transitus*, et πόρω, *transeo*: p. ind. m. πέπορα.

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus*: à διοδεύω, *transeo*, q. v.

Διόθεν, adv. è loco, *à Jove*. Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, *Jupiter*.

Διοιδαίνω, *intumesco*, *erumpo*.

Διοικέω, ῶ, *seorsum habito*; item activè *ordino*, *rego*, *administro*: præs. imperat. act. 2. sing. contr. διοίκει; f. ήσω, p. διῴκηκα, 3. sing. præs. ind. pass. contr. διοικεῖται, f. 1. m. διοικήσομαι à διὰ, et οἰκέω, domum habeo, *habito*. Th. οἶκος, *domus*, q. v.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio*, *moderatio*: à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor*, *dispensator*.

Διοικίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *dissocio*, *incolas dispergo*, *sparsim colloco*: à διὰ, et οἰκίζω, *ædifico*, ab οἶκος, *domus*, q. v.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. act. contr. à διοικέω, q. v.

Διοιστρέω, ῶ, f. ήσω, *vehementi cupiditate* ac *prope insanâ incendo*.

Διοίσω, *differam*: 1. sing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo*: quod vide.

Διοκλεὺς, ῆος, ὁ, *DIOCLEUS*; accusat. sing. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, έος, ὁ, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES*, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διολισθαίνω, -θέω, ῶ, f. ήσω, labor per, *effugio*.

Διόλλυμι, -ύω, f. διολέσω, *disperdo*; à διὰ, et ὄλλυμι, q. v.

Διόλου, adv. *omninò*, *in totum*, *perpetuò*. Th. ὅλος, q. v.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea*, nom. proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes*, nom. propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. 2. m. διομοῦμαι vel διόμνυμι, f. ομόσω, *dejero*, *juro*: à διὰ, et ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, et δίε, pro ἔδιον, et ἔδιε, 1. et 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi δίω, f. σω, *expello*, *timeo*: pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. sing. à δῖος, δῖα, δῖον, *divus*, *a*, *um*. Th. Ζεὺς, *Jupiter*; gen. Διὸς, q. v.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia*, *sacra Bacchica*: et

Διονύσιον, ου, τὸ, *ædes* vel *templum Bacchi*: à Διόνυσος, *Bacchus*, q. v.

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius*: nomen viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Dionysus*, *Bacchus*: quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.

Διόπερ, conj. *quapropter*, *quare*, *proinde*, *idcirco*, *quocirca*; à διὰ, *propter*, et ὅπερ, *quod*.

Διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *à Jove delapsus*, *de cælo descendens*; (et τὸ διοπετὲς, *cælitùs delapsum*, sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ è cælo delapsum*;) a Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*, q. v.

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. ὄψομαι, *inspicio*, *curo*, *speculor*; *pervideo*, *perspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*, q. v.

Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eodem Th.

Διοράω, ῶ, f. άσω, *perspicio*. Th. ὁράω, *video*; f. άσω, p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθοῦμαι, præs. med. vel pass. et

Διορθόω, ῶ, *corrigo*, *emendo*: f. ώσω, p. διώρθωκα, perf. ind. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθὸς, *rectus*, q. v.

Διορθῶν, ejusd. part. præs. act. contr.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio*, *correctio*: et

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector*: acc. pl. διορθωτὰς à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *distermino*, *distinguo*, *definio*, *constituo*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διόρισμαι, σαι, ται, et

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, *distinctio*, *definitio*: à perf. ind. pass. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *fossa*, *perfossio*: et

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea*, *fossa*: necnon

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio*: fut. διορύξω, præt. διώρυχα, a. 1. ind. act. διώρυξα, a. 2. ind. act. διώρυγον, perf. ind. pass. διώρυγμαι, a. 2. ind. pass. διωρύγην, ης, η, a. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio*, q. v.

Διὸς, *Jovis*, gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter*: dat. Διῒ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro δίϊος, *Jove oriundus*, *DIVUS*, *divinus*; *excellens*, *præstantissimus*: à gen. Διὸς, q. v.

Διόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Jove datus*: à δίδωμι, *do*, et Ζεὺς, gen. sing. Διὸς, *Jupiter*.

Διοσημεία, -ία, ας, ἡ, *signum in cælo*, à Iove datum: à Διὸς, et σημεῖον, q. v.

Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui *eadem semper* dicunt et faciunt. Hesych.

Διοσκοῦροι, vel -ωροι, ων, οἱ, *Jovis*

filii, Castor sc. et Pollux; reges: à Διὸς, *Jovis*; quod à Ζεὺς, et κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*, q. v.

Διςμύριοι, αι, α, bis decies mille, *viginti millia*.

Διότι, *quoniam*, et interrogativè *quamobrem?* conjunct. à διὰ, *propter*, ὅς, et τις, q. v.

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. et Διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à Jove nutritus*, *Jovis alumnus*: Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis*, quod à Ζεὺς, et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. τέτροφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinam ciendi vim habens*: à διουρέω, ῶ, f. ήσω, *permeio*. Th. οὖρον, *urina*, q. v.

Διπάλαιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duorum palmorum*, *bipalmis*: à δὶς, *bis*, et παλαιστὴ, *palmus*, q. v.

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et δίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *bicubitalis*: à δὶς, et πῆχυς, *cubitus*, q. v.

Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, *geminus sum*; *duplico*: à διπλόος, *duplex*, quod vide.

Δίπλαξ, (*DUPLEX*,) ακος, ὁ ϗ ἡ, *duas crustas habens*; ἡ, *duplicata vestis*: à δὶς, et πλὰξ, *crusta*, vel à διπλάζω, *duplico*. Th. διπλόος, *duplus*, q. v.

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico*, *gemino*, *itero*: hinc

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio*: à

Διπλάσιος, ια, ιον, et διπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *duplico major*, item *duplex*: ab eod.

Διπλῆ, adv. *dupliciter*: à διπλόος, quod vide.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, quod vide.

Διπλοΐς, ΐδος, ἡ, *læna duplicata*; item *tunica*, *pallium*, *chlamys*: à

ΔΙΠΛΟΟΣ, οῦ, ὁ, *DUPLUS*, *duplex*: in f. et n. g. διπλόη, -ῆ, διπλόον, -οῦν.

Διπλότερον, *duplo magis*: adv.

Διπλόω, ῶ, *duplico*: f. ώσω, a. 1. imperat. act. δίπλωσον, ώτω, et in 2. pl. διπλώσατε, p. δεδίπλωκα, præt. ind. pass. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος, οῦς, quod vide.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA*, literæ principum, vulgò *patentes*; item *vas duplex*: ab eod.

Δίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *BIPES*: à δὶς, et ποῦς, quod vide.

* Διπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps*, *bifrons*.

Δίπτυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, *duplex*: et Δίπτυχα, adv. *dupliciter*: item.

Δίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duplex*, *geminus*: à δὶς, *bis*, et πτὺξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico*.

Δίρκα, ας, ἡ, Dor. pro δίρκη, ης, ἡ, *fons*.

ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙ'Σ, adv. *BIS*, per Sync. pro δυάκις, à δύο in compos. plerumque retinet σ, seq. vocali vel diphth. sequente autem consonante, interdum retinet, interdum amittit. ἅπαξ ϗ δὶς, *semel atque iterum*, Nehem. xiii. 20. 1 Thess. ii. 18.

Δὶς, *Jupiter*: inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διὸς, &c. Est et *aër*, à διὰ, quia omnia transit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι, q. v.

Δίσευνος, ου, ὁ, *qui duas habet uxores*: à δὶς, et εὐνὴ, *cubile*, q. v.

Δισκεὺς, έως, ὁ, *cometa* quidam, à disci figurâ.

Δισκεύω, f. εύσω, et

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, *disco ludo*, *discum jacio*. Th. δίσκος, *discus*, q. v.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, *discum jaculatus*; ejusd. a. 1. part. act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, *disci jactus*: et

Δισκοβόλος, ου, ὁ, *disci jaculator*: à δίσκος, et βολὴ, seu βόλος, quod ab antiquo βίλλω, *jacio*, *manare dicitur*.

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo, jaculari solebant Græci, (apud quos frequens hujusmodi lusus:) item *orbis Solis*; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl. DISH, q. à δίκω, *jacio*, q. v.

Δίσκουρα, *terminus*; qui disci jactu petitur. A δίσκος, et Ionico οὖρος, pro ὅρος, *terminus*.

Δισσαὶ, *duæ*: nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, ἡ, ὸν, (Att. διττὸς, et Ion. διξὸς,) *duplex*, *geminus*. Th. δὶς, *bis*, quod vide.

Διστα γμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio*, *ambiguitas*: à

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito*: f. άσω, vel άξω, p. δεδίσταχα, vel αχα· q. à δὶς, et στάω, q. v.

Διστακτικὸς, et -αστικὸς, ἡ, ὸν, *dubitativus*: ab eod.

Δίστασις, εως, ἡ, *dubitatio*: à διστάζω, quod vide.

Διστεγὸς, ὁ ϗ ἡ, -γὸν, οῦ, τὸ, *duplex tectum habens*: à δὶ, pro δὶς, et στεγὸς, *tectum*, q. v.

Δίστιχος, et δίστοιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duos ordines habens*; duobus versibus constans: à δὶς, et στίχος, seu στοῖχος, *ordo*, *versus*: quod à στείχω, *vado*.

Δίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *geminum os habens*; *anceps*, *utrinque acutus*: à δὶ, pro δὶς, et στόμα, ος, q. v.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille; *duo millia*: à δὶς et χίλιοι.

Δισχίλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, (σταθμὸς,) *duorum talentorum pondo*.

Διττὸς, ἡ, ὸν, *duplex*; Att. pro δισσὸς. Th. δὶς, *bis*, quod vide.

Δίτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *duplicem gibbum habens*, epith. camelorum; à δὶς, et τύλος, *callum*, quod vide.

Διϋλίζω, *defæco*, *percolo*, *per colum transfundo*; à διὰ, et ὑλίζω, *defæco*: f. ιυλίσω, p. -ύλικα. Th. ὕλη, *materia*, *fæces*, q. v.

Διυφαίνω, f. ανῶ, p. διϋφαγκα, *intertexo*, *pertexo*.

Διφάσιος, α, ον, *bifarius*, *geminus*, *duplex*. Th. δὶς, *bis*, q. v.

* ΔΙΦΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *quæro*, *vestigo*: q. δὶω ἀφῇ, *persequor tactu*.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *pellis*, *exuvium*; *vestis coriacea*, *membrana* in quâ scribitur: q. à δέφω, *excorio*, q. v.

Δίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *DIPHTHONGUS*, *duplicem sonum habens*: à δὶς, et φθόγγος, *sonus*: q. à φθέγγομαι, *sono*, q. v.

Δίφραξ, ακος, ἡ, *sella*. Th. δίφρος, quod vide.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currûs agitatio, *aurigatio*: et

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator*, *auriga*: à δίφρος, et ἐλαύνω, *agito*.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ὁ, gen. ου, et Ion. δίφροιο, *locus in curru in quo parabates et auriga sedebant*: indè dictus, q. διφορος. Synec. verò *currus*, *bigæ*, *sella*: m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.

Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, *curru vehor*: à δίφρος, *currus*, et φέρω, *fero*, quod vide.

Διφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *duas habens naturas*: à δὶς, et φυὴ, *natura*, à φύω, *nascor*, quod vide.

Διφῶσα, *inquirens*: præs. part. act. f. g. contr. à διφάω, q. v.

Δίχ', pro δίχα, *bifariam*, *divisim*; item *sine*, *absque*; cum gen. q. d. *seorsim ab*. Th. δὶς, *bis*, q. v.

Διχάζω, et διχάω, *in duo divido*, *separo*: f. άσω, a. 1. inf. act. διχάσαι, perf. δεδίχακα· à δίχα, quod ab eod.

Διχθὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *divisim*, *dupliciter*, ab eod.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -α, -ον, id qu. δισσὸς, *duplex*, q. v.

Διχθὰς, άδος, ἡ, idem, à δίχα, q. v.

Διχόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discors*, *dissentiens*: q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. A δίχα, et βουλὴ, q. v.

Διχῆϑεν, adv. à duabus partibus : à δίχα. Th. δὶς, bis, q. v.

Διχομηνία, ιας, ἡ, et

Διχομηνὶς, ίδος, ἡ, (Poët.) Luna plena et Soli adversa : et

Διχόμηνος, ου, ὁ, (id. qu. διχόμην, νος, ὁ ϗ ἡ,) in duas partes mensem secans ; Luna semiplena. A δίχα, et μὴν, q. v.

Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, factio ; in dat. διχοστασίῃ, Ion. à δίχα, divisim, quod à δὶς, et στάσις. Th. ἵστημι, sto, q. v.

Διχοτομέω, ῶ, in duas partes seco, disseco, separo : f. ήσω, p. διδιχοτόμηκα, a. 1. ind. act. ἐδιχοτόμησα. A δίχα, dupliciter ; q. à δὶς, et τέμνω, seco ; p. ind. m. τέτομα.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, dimidia portio ; particula, frustum : et

Διχοτομία, ας, ἡ, divisio in duas partes, bipartita sectio : à διχοτομέω, q. v.

Διχῶς, dupliciter : adv. à δὶς, bis, q. v.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, sitis ; vehemens desiderium : undè

Διψαλέος, έα, έον, sitibundus, siticulosus : et

Διψὰς, άδος, ἡ, DIPSAS, q. d. siticulosa ; viperæ genus veneno celerius necantis ; prester, causon, melanurus ; genus herbæ : item adj. siticulosa, bibula, arida.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio ; et Metaphor. vehementèr expeto : [* τὸν Θεὸν, Pf. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Pf. lxiii. 1. ὕδατι, Exod. xvii. 3.] p. δεδίψηκα, a. 1. ind. act. ἐδίψησα. Th. δίψα, sitis, q. v.

Διψῆ, Dor. pro διψᾷ, sitit ; 3. sing. præf. ind. act. διψῆς pro διψᾷς, sitis ; 2. sing. præf. ind. act. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, præf. inf. act. à διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis, q. v.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1 sub. act. à διψάω, sitio, q. v.

Δίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, siticulosus ; Att. in f. g. διψία. A δίψα, sitis, q. v.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα, q. v.

Δίψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animo duplex, (hypocrita,) cor habens divisum : à δὶς, et ψυχὴ, anima, q. v.

Διψῶντες, præf. part. act. contr. pl. num. à διψάω, sitio, q. v.

ΔΙ'Ω, f. σω, p. κα, expello, abigo : item timeo ; celeritèr curro.

Διωβόλιον, et διωβόλιον, ου, τὸ, duo oboli : à δὶς, et ὀβολὸς, q. v.

Διωγμὸς, ῦ, ὁ, persecutio, vexatio ; à διώκω, persequor, q. v.

Διωθεῖται, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διωθέω, quod vide.

Διωθεῖν, -εῖν, et διωθεῖσθαι, -εῖσθαι, præf. inf. act. et med. dispellere, propulsare. Th. ὠθέω, pello, q. v.

Διώκειν, ὕμνῳ ἀρετὰς, celebrare virtutes, id est, laude persequi.

Διωκέμεν, et διωκέμεναι, insequi ; præf. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκην, Dor. pro διώκειν, præf. inf. act. insectari ; à διώκω, q. v.

Διώκησις, εως, ἡ, persecutio ; et

Διώκτης, ου, ὁ, persecutor ; item

Διωκτέος, έα, έον, persequendus : à

ΔΙΩ'ΚΩ, expello ; persequor, insequor ; consector ; percutio, ferio : item fugo : imperf. ind. act. ἐδίωκον, ες, ε, f. διώξω, p. δεδίωχα, a. 1. ind. act. ἐδίωξα, a. 1. act. imperat. δίωξον, άτω, a. 1. sub. act. διώξω, ῃς, et in 2. pl. διώξητε, præf. ind. pass. διώκομαι, persecutione premor ; præt. ind. pass. δεδίωγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιώχθην, f. 1. pass. διωχθήσομαι forte à δίω ὤκα, celeritèr expello.

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, magnus, vehemens, latè se extendens.

Δίων, ωνος, Dion ; cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii jurisconf.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici : q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina, Dea maris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, perf. part. pass. à διονομάζω, f. άσω, denomino. Th. ὄνομα, nomen, q. v.

Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus ; quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σσ, et ο mutato in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator, equester : à διώκω, et ἵππος, equus, q. v.

Δίωξις, εως, ἡ, persecutio : à διώκω, persequor, q. v.

Διωρία, ας, ἡ, dilatio ; intervallum. Th. ὅρος, terminus, q. v.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, definio. Th. ὅρος, terminus, q. v.

Διώροφον, seu διόροφον, ου, τὸ, duplici tecto et concameratione : à δὶς, bis, et ἐρέφω, tego, q. v.

Διώροφος, vel διόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, duplex tectum vel duo culmina habens : ab eod.

Διώρυξ, -υχος, vel -υγος, ἡ, fossa ; cuniculus : à διορύσσω, perfodio, q. v.

Διώρυχεν, perfodit ; 3. sing. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, vel διώθω, f. -ωθήσω, -ώσω, dispello. Th. ὠθέω, vel ὤθω, pello, trudo, q. v.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid ex vulnere διωθεῖται, i. e. detruditur ; item vectis.

Δμᾶθεν, domiti fuerunt : 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμαθεν, et δμᾶθεν, Dor. δμᾶθεν à

Δμάω, f. δμήσω, p. δέδμηκα, per Sync. pro δαμάω, DOMO, q. v.

Δμηθεῖσα, domita ; a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δέμω, pro δαμάω, domo ; præt. ind. part. δέδμημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδμήθην, part. δμηθεὶς, εῖσα, ὲν. Sed a. 2. part. pass. δαμείς. Th. δαμάω, domo, quod adeas.

Δμηθήτω, dometur ; 3. sing. a. 1. imperat. pass. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, domo. Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, domitio.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix ; et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor ; (Poët. pro δαμαστὴς, ῦ, ὁ,) à δαμάω, domo, q. v.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, domitus ; ab eod.

Δμῶας, servos ; acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμωὰς, famulas ; acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla ; et

Δμωὶς, ΐδος, idem ; sed

Δμωὸς, ῦ, ὁ, et

Δμὼς, -ωὸς, -ωὸς, ὁ, servus : omnia à δαμάω, domo : q. servitute domiti.

Δμώεσιν, et δμώεσσιν, Ion. dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, agito et percutio, vel excutio, manibus : qu. δινῶ, seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφερῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, obscurus, caliginosus, tenebrosus ; et

Δνοφόεις, εσσα, εν, idem : à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo : idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, et (accessione δ,) δνόφος.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοιάσατο, detracto ι, et geminato σσ, estque 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. à δοιάζω, dubito, consulto ; secundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ cum aug. exempto, et Æol. σσ gem. à δοξάζω, existimo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum ; placitum, DOGMA : δόγματα, ων, τα, ritus, instituta, traditiones : à δοκέω, censeo, q. v.

Δογματίζω, dogma aliquid introduco, dogmata trado ; ritibus onero ; consulto, censeo : f. ίσω, p. δεδογμάτικα.

Δογματίζομαι, pass. ritibus oneror ; ab eod.

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, DOGMATI-

CUS, qui certa dogmata in aliquâ scientia persequitur.

ΔΟ'ΔΡΑ, ας, ἡ, *potio*, seu *quoddam jusculum*.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, *datus, a, um*; a. 1. part. pass. à δίδωμι, *do*; a. 1. opt. pass. δοθείην.

Δοθῆναι, *datum esse*; a. 1. inf. pass. δοθήσομαι, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. nom. pl. Poët. et δοιαὶ, f. g. pro δύω, *duo*.

Δοιάζω, f. άσω, *dubito; consulto*.

ΔΟΙΔΥ'Ξ, ύκος, ὁ, *pistillum mortarii*, cochlear *quo contusa eximuntur*.

Δοῖεν, *darent*; pro δοίησαν, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δοίην. verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δοίη, *daret*; ejusd. 3. sing. a. 2. opt. act.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. δύω, *duo*, q. v.

Δοιοὶ, pl. et δοιὼ, dual. Poët. pro δύω, *duo*, in dat. pl. δοιοῖσιν, *duobus*.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo, exspecto, arbitror*: f. άσω, p. δεδόκακα.

Δοκαεῦς, Dor. pro δοκήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. à δοκέω, f. ήσω, *arbitror*.

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem ac δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur, placet, volo*; imperson. δόκει, præs. imperat. à δοκέω, q. v.

Δοκεῖς, δοκεῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. contractè, verbi δοκέω, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod δοκάζω· item *insidior*.

Δοκεύων, *insidiatus, expectatus*; ejusd. part. præs. act. A.

ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, (qu. ideam habeo;) *video; censeo, existimo; probo; in aliquâ existimatione sum, laudor*: imperf. ind act. ἐδόκεον, -ουν, f. δόξω, (ab obsol. δόκω,) rarò δοκήσω; p. δέδοχα, et δεδόκηκα, quæ sunt inus. a. 1. ind. act. ἔδοξα, a. 1. sub. act. δόξω, ῃς, ῃ, perf. ind. pass. δέδογμαι· δοκέων, ῶν, præs. part. act. n. g. κατὰ τὸ δοκοῦν, *prout ipsis videbatur*: οἱ δοκοῦντες, *qui censentur*; item, *qui sunt in aliquâ existimatione*: hinc et compos.

Δοκησῶ, pro δόξω, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio; suspicio; expectatio*: à δοκέω, q. v.

Δοκιμάζω, *probo, exploro, existimo, eximino*: f. άσω, p. δεδοκίμακα, perf. ind. pass. δεδοκίμασμαι, et in 3. pl. præs. imperat. pass. δοκιμαζέσθωσαν, à δόκιμος. Th. δοκέω, q. v.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum*: à δοκιμάζω, *probo*.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator, destinator, censor*: ab eod.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia; documentum*: et

Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio*: item

Δόκιμος, ου, ὁ ἡ, *probus, probatus, acceptus*: à δοκέω, q. v.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *trabecula; trabs*. à

ΔΟΚΟ'Σ, οῦ, ἡ, *trabs, tignum*: q. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus quibus immittitur; et pro *hasta* vel *lancea*: at

Δόκος, ου, ὁ, Poët. idem ac δόκησις, et ab eod.

Δοκόω, f. ώσω, *contigno*; à δοκὸς, *tignum*, q. v.

Δόκωσις, εως, ἡ, *contignatio*; Eccles. x. 18. malè δόκησις.

Δολερὸς, ὰ, ὸν, idem quod δολόεις, *dolosus*. Th. δόλος, *fraus*, q. v.

Δολερῶς, adv. *dolosè*; ab eod.

Δολίῃσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ια, ιον, *dolosus*; in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus, dolus*.

Δολιόω, ῶ, *dolo utor, decipio*; f. ώσω, p. δεδολίωκα· ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. ind. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος, *dolus*.

Δολίχ', pro δολιχὰ, *longa*; acc. pl. n. g. à δολιχὸς, *longus*, q. v.

Δολιχήρετμος, ου, ὁ ἡ, *qui longis remis utitur*: à δολιχὸς, *longus*, et ἐρετμὸς, *remus*, quod ab ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inserto υ,) ου, ὁ ἡ, *collum longum habens*: à δολιχὸς, *longus*, et δειρὴ, *cervix collum*, q. v.

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, *longus, prolixus; multus*. Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 aut 24 *stadiorum*; in quâ signif. etiam δόλιχος, ου, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ου, ὁ ἡ, *longam faciens umbram*, itaque *longus*: à δολιχὸς, et σκιὰ, *umbra*, q. v.

Δολίως adv. *dolosè*.

Δολόεις, όεσσα, όεν, *dolosus; dolosè factus*: à δόλος, q. v.

Δολομάχανος, ου, ὁ, *dolorum machinator*; Poët. Dor. pro δολομήχανος· à δόλος, *dolus*, et μηχανὴ, *machina*, q. v.

Δολομῆτα, voc. sing. à

Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer, dolosus*: quod et

Δολόμητις, ιος, ὁ ἡ, idem; à δόλος, *dolus*, et μῆτις, *consilium*, q. v

Δολόπεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*; nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus*: à δόλος, *dolus*, et πλέκω, *necto*: p. ind. m. πέπλοχα.

Δολοπλόκος, ου, ὁ ἡ, *dolos nectens, versutus, dolosus*: ab iisd. q. v.

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ἡ, *ex dolis consutus; dolosus*: à δόλος, *dolus*, et ῥάπτω, *suo*, q. v.

Δολοῤῥαφία, (et Ion. -ίη,) ας, ἡ, *vafrities*: ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *DOLUS, fraus*.

Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à δολόω, quod vide: δολοῦν, præs. inf. act. contr. ab eod.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ἡ, *qui dolum cogitat*: à δόλος, *dolus*, et φράζω, *dico*, q. v.

Δολοφρονέω, ῶ, *fraudes cogito*: f. ήσω· à δόλος, et φρονέω, *cogito*, quod à φρὴν, *mens*.

Δόλοψ, οπος, ὁ, *speculator, explorator, insidiator*; à δόλος, et ὄψις; quod astuto vultu: vel quia Δόλοπες, *Thessaliæ incolæ fraudulenti*.

Δολόω, ῶ, *falsò* vel *dolosè ago, dolis capio, decipio; adultero, depravo*: f. ώσω, p. δεδόλωκα. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δόλῳ, dat. sing. δόλους, acc. pl. à δόλος, ου, ὁ, *dolus*, q. v.

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos machinor, circumvenio*: ab eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, *sica, gladiolus*, seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus; item *minimum in navi velum*. Th. δόλος, *dolus*: est et

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON*. Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, *decipiens*; part. præs. act. contr. à δολόω, q. v.

Δόλωσις, εως, ἡ, *fraus, deceptio*. Th. δόλος, *dolus*, q. v.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum: δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι, *do*; p. ind. pass. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. et δόμεναι, Dor. et Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δομέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *ædifico*: à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis*. Th. δέμω, *struo*, q. v.

Δόμινος, ου, ὁ, *dominus*; δόμινα, ης, ἡ, *domina*, id est, δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, *DOMUS*, gen. pl.

δόμον δόμονδε, adv. domum versus. Th. δέμω, aedifico; p. ind. m. δέδομα.

Δοναθεῦσα, commota, concitata; Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, qu. vide.

Δονακεὺς, έως, ὁ, arundinosus: à δόναξ, arundo, q. v. Hinc

Δονακῆα, acc. sing. Ion. pro -έα,

Δονακοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, arundinifer: à δόναξ, arundo, et τρέφω, alo; p. ind. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo, sagitta, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo: itemque calamus scriptorius; q. à δονέω, agito, quod facilè à ventis agitetur.

Δονέω, f. ήσω, idem quod

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, agito; f. ήσω, praes. part. act. f. g. -έουσα.

Δόνημα, ατος, τὸ, motus; (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio; à perf. ind. pass. verbi δονέω, q. v.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δοὺς, gen. δόντος, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, do; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, opinio, fama: in Novo Testamento gloria.

Δόξαι, ῶν, αἱ, dignitates: à δοκέω, in existimatione sum, q. v.

Δοξάζω, laudo; existimo; suspicor; glorifico: imperf. ind. act. ἐδόξαζον, f. άσω, a. 1. ind. act. ἐδόξασα, ad gloriam vexi; δόξασον, άτω, a. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. δοξάσαι, a. 1. inf. act. δεδόξακα, perf. ind. act. δοξάζομαι, glorificor; praes. ind. pass. δεδόξασμαι, perf. ind. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. ind. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus Th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur; ab eod.

Δοξαστὸς, ὴ, ὸν, opinabilis; ab eod.

Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, quod vide.

Δοξικὸς, ὴ, ὸν, gloriosus; à δόξα, gloria, q. v.

Δόξις, εως, ἡ, visio; à δοκέω, videor, q. v.

Δοξολογέω, -ῶ, f. ήσω, laudibus celebro: et

Δοξολογία, ας, ἡ, collaudatio, celebratio, quae fit recensendis iis qu. ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY: à δόξα, gloria, et λόγος, quod à λέγω, dico, q. v.

Δοξοῦσθαι, praes. inf. pro δοκεῖν, videri, haberi; verbi δοξόω, f. ώσω, a. 1. ind. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, videbor; f. 1. act. ἔδοξα. a. 1. ind. act. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta, excoriatio: q. à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis, q. v.

Δόρας, ατος, τὸ, Ion. et Poët. pro praeced. et δοῦρας, ατος, τὸ, lancea. Hinc

Δοράτιον, ου, τὸ, hastile; Dim.

Δόρατος, δόρυος, (et per Metath. δουρὸς,) gen. sing. à δόρυ, hasta; in pl. τὰ δόρατα.

* Δορίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus; à δόρυ, et κτάομαι, acquiro, q. v.

Δορίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, (Poët.) hastifremus, bellicosus: à δόρυ, lancea, et κτύπος, strepitus. Th. τύπτω, pulso, q. v.

Δορὶς, ίδος, ἡ, culter, quo fit δορὰ, excoriatio. Th. δέρας, pellis, q. v.

Δορκάδιον, ου, τὸ, parva caprea, damula: Dim. à

Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, caprea sylvestris: item propr. nomen mulieris, quae et Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. Et

Δόρκος, ου, ὁ, capreolus: necnon

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem; cervus: à

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, dama: q. à δέρκω, video, quia acuto visu praedita.

Δορὸς, οῦ, ὁ, uter, culeus, saccus è corio factus. Th. δέρας, pellis, q. v.

Δορὸς, etiam gen. sing. Poët. à δόρυ, hasta, q. v.

Δόρπα, nom. et acc. pl. à δόρπον, caena; et

Δορπέω, ῶ, f. ήσω, caeno: à δόρπον, caena, q. v.

Δορπίη, ης, ἡ, Ion. pro

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, et δόρπος, ου, ὁ, caena.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, hasta, lancea, pilum; lignum, trabs; lignum oblongum navis: gen. sing. δόρατος, et δουρὸς, (per Metath. pro δόρυος,) et Poët. δορὸς dat. sing. δόρατι, et δουρὶ, et δορὶ, Poët. ἐπὶ δόρυ, ad dextram; ἐκ δόρατος, à dextrâ.

Δορυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, bello captus, captivus, mancipium: à δόρυ, lancea, et ἁλίσκω, capio, q. v.

Δορυσσόος, ου, ὁ ϗ ἡ, hastâ impetuosus, bellicosus: à δόρυ, et σόος, impetus, quod à σείω, agito.

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, hastâ pugno; pugno: à δόρυ, hasta, q. v.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, lanceam fero, stipo, munus satellitis obeo: δορυφορούμενος, stipatus; part. praes. pass. et

Δορυφορία, ίας, ἡ, satellitium.

* Δορυφορικὸν, οῦ, τὸ, praetorium, praetorianae cohortes.

Δορυφόρος, ου, ὁ, satelles praetorianus: sic dictus à δόρυ, hasta, et φέρω, fero, q. v.

Δὸς, et δόθι, da; 2. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, do; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόσαν, dederunt; Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, do, q. v.

Δόσεις, dona; nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, donum: quod ab eod. verbo.

Δοσίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui alicujus peccati dat poenas: à δόσις, et δίκη, poena, q. v.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio: quod à 2. sing. perf. ind. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, do, q. v.

Δόσκον, ες, ε, imperf. ind. act. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, dederitis: 2. pl. a. 2. imperat. act. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix; à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, DATOR; quod et

Δότης, ου, ὁ, idem; à δίδοται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δίδωμι, do, q. v.

Δοτικὸς, ὴ, ὸν, ad dandum propensus: ab eod.

Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, do, q. v.

Δοῦ, dederit; Att. pro δόο, et hoc Ion. pro δόσο, 2. sing. aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δουλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, in servitutem redigo: cum acc. à

Δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, servorum ductor: à δοῦλος, servus, et ἀγωγὸς, dux viae; quod ab ἄγω, duco, q. v.

Δουλάριον, ου, τὸ, servulus; dim. à δοῦλος, q. v.

Δουλεία, ας, ἡ, servitus; et

Δούλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, servilis: à δοῦλος, servus, q. v.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et

Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλεύω, servio, inservio, sum servus: f. εύσω, a. 1. part. act. δουλεύσας, p. δεδούλευκα à δοῦλος, servus, q. v.

Δούλη, ης, ἡ, ancilla, serva: ab eod.

Δουληΐη, ης, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, servitus: hinc

Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, servilis; et

Δουλικὸς, ὴ, ὸν, servilis; item

Δούλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, servilis: à δοῦλος, servus, q. v.

† Δουλιχόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, longam habens cervicem: à δουλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, et δειρὴ, cervix, q. v.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, servo con-

veniens, servilis, illiberalis: à δῦλος, et πρέπω, q. v.

ΔΟΥ΄ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *servus*; adj. -ος, -η, -ον, *servus, a, um.*

Δυλοσύνη, ης, ἡ, *servitus*. Th. δῦλος, *servus*, q. v.

Δυλότερος, α, ον, *qui servitutis jugo magis premitur*: compar. ab eod. q. v.

Δυλύμενος, præs. part. pass. contr. à

Δυλόω, ῶ, *in servitutem redigo, servum facio*: f. ώσω, p. δεδύλωκα, præs. ind. pass. δυλόομαι, *servus fio*; perf. ind. pass. δεδύλωμαι, part. δεδυλωμένος, *mancipatus*; a. 1. ind. pass. ἐδυλώθην, part. δυλωθεὶς, ἐντος, ab eod. q. v.

Δυλοσύνη, *servitus*; Ion. pro δυλοσύνη, q. v.

Δῦναι, *dedisse*; a. 2. inf. act. δὺς, gen. δόντος, et in f. g. δῦσης, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δυπέω, ῶ, *sonitum edo, cadendo sono*: f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. ἔδυπον, perf. ind. m. δέδυπα, *cecidi*; part. δεδυπώς, *mortuus*: apud Homerum: à δῦπος, *sonitus*, q. v.

Δύπησεν, *sonuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi δυπέω, à

ΔΟΥ΄ΠΟΣ, ῦ, ὁ, *sonitus* propriè ad terram allisorum.

Δῦρα, *ligna, trabes, hasta*: nom. et acc. pl. à gen. sing. δυρὸς vel à δῦρον, antiq. *lignum*: alii pro δόρατα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα, à δόρυ, gen. δόρατος, et δυρὸς, τὸ, *hasta, lignum*; δῦρας, ατος, τὸ, idem. Ion.

Δῦρας, ατος, τὸ, Poët. pro δόρυ, q. v.

Δύρατ', pro δύρατα, vide δῦρα.

Δυράτιος, ία, ιον, et

Δύριος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, item Δούριος, ία, ιον, *ligneus*: unde Lat. *duratius*, et *durius*: ab antiq. δῦρον, in pl. δῦρα, *ligna*. Th. δόρυ, *lignum*, q. v.

Δυρηνεκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *tantum intervallum continens* quantum hastæ jactus: à δόρυ, *hasta*, et ἠνεκὴς, *longus*, q. v.

Δυρὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρυι, à δόρυ, gen. δόρατος, τὸ, *hasta*, q. v.

Δυρικλειτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *hastâ clarus, præclarus bellator*; à δόρυ, *hasta*, et κλειτὸς, *inclytus*: quod à κλείω, *celebro*.

Δυρικλυτὸς, et δυρίκλυτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem; sed à δόρυ, et κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio*.

Δυρίκτητος, Poët. pro δορίκτητος, *hastâ acquisitus, captivus, captiva*: à δόρυ, *hasta*, et κτάομαι, *possideo*, q. v.

Δυρὸς, gen. sing. (per Metath. pro δόρυος,) dat. δυρὶ, à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δοχεῖον, ῦ, τὸ, *receptaculum*; à δέχομαι, q. v.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum, convivium*: à δέχομαι, q. v. Est et δοχὸς, ἡ, ὸν, *capax*: ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, et δόχμη, ης, ἡ, *palmus*: à δέχομαι, *capio*, q. v.

ΔΟ΄ΧΜΟΣ, et -χμὸς, ἡ, ὸν item δόχμιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *tortus, obliquus*: indè

Δοχμόω, ῶ, *incurvo, oblique, flecto*: f. ώσω, a. 1. part. pass. δοχμωθεὶς, *sese obliquans*.

Δοχμωθεὶς, a. 1. part. pass. *ut supra*.

Δόω, f. δώσω, *DO*; inus. pro δίδωμι, q. v.

ΔΡΑ΄ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τὸ, *manipulus*; δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*. Th. δράσσω, f. ξω, *prehendo*, q. v.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo*: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, *dormio*, q. v. f. 1. vel 2. med. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω, f. 2. act. δαρθῶ, per Metath. a. 2. ind. act. ἔδραθον.

Δραίην, *fugerem*; 1. sing. a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro διδράσκω. Th. δράω, *fugio*, q. v.

Δραίνω, idem quod δράω, *fugio*, q. v.

Δράκα, *pugillum*; acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, *visus*; a. 2. part. pass. et

Δράκον, *aspiciebant*; Ion. pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. ind. act. à δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον, p. ind. m. δέδορκα, a. 2. ind. pass. per Metath. ἐδράκην.

Δράκοντι, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à

ΔΡΑ΄ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO*; item nomen propr. legislatoris Atheniensis; dat. pl. δράκουσι; in f. g. δράκαινα, ης, ἡ, *dracæna*: q. à δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. ἔδρακον, part. δρακών.

Δρᾶμα, ατὸς, τὸ, *DRAMA, fabula, Tragœdia*, vel *Comedia*. Th. δράω, *ago*: quomodo et partes fabulæ dicuntur *actus*.

Δραματικὸς, ἡ, ὸν, *activus, poeticus, fabulosus*: à δρᾶμα, q. v.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. δραμὼν, ῦσα, ὸν, *currens*; a. 2. part. act. δραμῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, qu. à δραμέω, obsol. a. 2. ind. act. ἔδραμον, p. ind. m. δέδρομα, qu. à δρέμω, antiq.

Δρέμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, ῦ, ὁ, *cursus*, quod vide.

Δραμῆν, *cucurrisse*: Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δραμῦσα, a. 2. act. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, *facere*; a. 2. act. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δράω, *facio*; vel δρᾶναι, *fugere*; est a. 2. inf. act. à δρῆμι, vel διδράσκω, *fugio*; f. δράσω, a. 2. ind. act. ἔδρα, ας, ε, a. 2. opt. act. δραίην, inf. δρᾶναι, pro δρῆναι, part. a. 2. act. δρὰς.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.

Δραξάμενος, *arripiens*; a. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, *fugio*: à

Δραπέτης, ῦ, ὁ, *servus fugitivus*: à δράω, *fugio*, q. v.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro

Δραπετίδης, ῦ, ὁ, idem quod δραπέτης, q. v.

Δραπετίσκος, ῦ, ὁ, *servulus fugitivus*; Dim.

Δραπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à δρέπω, *decerpo*; f. ψω, a. 2. ind. act. ἔδραπον,

Δρασμὸς, ῦ, ὁ, *fuga*; à δράω, *fugio*, q. v.

Δράσσομαι, præs. ind. m. vel pass. à

ΔΡΑ΄ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω, *prehendo, manu arripio*; δράσσομαι, seu -ττομαι, *carpo*: f. 1. m. δράξομαι, a. 1. ind. m. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. m. imperat. δράξαι, et in 2. pl. δράξασθε, perf. pass. δέδραγμαι. Unde Angl. To DRAG.

Δρέστης, α, ὁ, Poët. et Dor. pro δρήστης, ῦ, ὁ, *servus*: et

Δρηστὴρ, ῆρος, ὁ, (pro quo δρηστὴς Ion.) *famulus, minister*. Th. δράω, *famulor*: item

Δρατὴρ, ῆρος, et

Δραστήριος, ὁ, ον, *efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger*: à δράω, *facio*, q. v.

Δρατὸς, pro δαρτὸς, *excoriatus*: à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

ΔΡΑΧΜΗ, ης, ἡ, *DRACHMA*; moneta et ponderis nomen: inde δίδραχμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*.

ΔΡΑ΄Ω, f. άσω, *ago, facio; famulor, ministro*; pro *fugio*, sed inusit.

Δρεπάνη, ης, ἡ, *falx*: acc. pl. δρεπάνας, et

Δρεπανηφόρον ἅρμα, *currus falcatus*: item

Δρεπανηφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *falcifer, falcatus*.

Δρέπανον, ου, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v. à

ΔΡΕ'ΠΩ, fut. ψω, *decerpo, carpo, fructus colligo*; δρέπομαι, idem: hinc verisimilè Angl. TO REAP.

Δρεψάμεναι, Dor. pro δρεψάμεναι, et hoc Ion. pro δρεψάμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi superadict.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus*, q. v.

Δρήσας, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*, f. άσω, q. v.

Δρησμὸς, ῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga*. Th. δράω, *fugio*, q. v.

Δρηστοσύνη, Ion. pro δραστοσύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas*: ab eod.

ΔΡΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *lumbricus*. In Epigram.

Δριμεῖα, ας, ἡ, *acris gustu, gravis, molesta*: à

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acris gustu*, vel *sapore asper; vehemens; astutus; iracundus*: hinc δριμύτης, τητος, ἡ, *acrimonia; asperitas; acumen*.

Δρίον, ου, τὸ, *locus arboribus consitus*: à δρῦς, *arbor*, q. v.

Δρίος, ου, τὸ, id. qu. δρίον, *silva*: ab eod. q. v.

Δροίτη, ης, ἡ, *solium, alveus balneatorius*: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.

Δρομαῖος, αία, αῖον, *cursu valens, velox*, et

Δρομὰς, άδος, ὁ ἡ, *cursitans, velox*; item

Δρομὰς, άδος, ἡ, *DROMAS*, piscis; item δρομὰς κάμηλος, (*DROMEDA camelus*,) vulgò *DROMEDARIUS*; item *vagum scortum*, et

Δρομεὺς, έως, ὁ, *cursor*, et

Δρόμος, ου, ὁ, *cursus*: omnia à p. ind. med. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*, q. v.

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, *DROMO*, *parvus cancer*: fortè ab eod.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *ros*; δρόσοι, plur. *lachrymæ*: quod ρόος, à ρέω, *fluo*: hinc

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, et δρόσιμος, ου, ὁ ἡ, item

Δροσώδης, εος, ὁ ἡ, *roscidus, rorulentus*.

Δροῦγγος, ου, ὁ, *cohors* et *globus militum, drungus*. Vide Lat. Etymol.

Δρούσιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris, à Druso.

Δρυάδες, ων, αἱ, *Dryades, nymphæ*; (et ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, *silvarum Nymphæ*.) Th. δρῦς, *quercus*, q. v.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, *qui quercuum satis habet*.

Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nomen patris Lycurgi.

Δρύϊνος, ινη, ινον, *roboreus, quernus*, et

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, *silva querna, quercetum; nemus*; item δρυμὸς, ῦ, τὸ, idem: à δρῦς, q. v.

* Δρυμώδης, εος, ὁ ἡ, *silvosus*: ab eod. et fortè εἶδος, *species*, q. vide.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμοὺς, accus. pl. à δρυμὸς, q. v.

Δρύον, -ος, ου, τὸ, *nemus*: à δρῦς, q. v.

Δρύοχος, ου, ἡ, *carina, alveus navis*; παρὰ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν à δρῦς et ἔχω, q. v.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ ἡ, *oliva drupa; fructus maturus*; à δρῦς et πέπτω, quæ in arbore fuit, et ad maturitatem perducta; sed melior lectio est

Δρυπετὴς, έος, ὁ ἡ, idem; sed à πίπτω, *cado*; *fructus*, q. d. *jamjam casurus*.

Δρύπεψ, πος, ὁ ἡ, idem, et ab iisd.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, *lacero, lanio*, perf. δέδρυφα· fut. 2. act. δρυφῶ· indè

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus.

ΔΡΥ~Σ, υὸς, ἡ, *quercus; robur*, quercûs species; item *quævis arbor*, impr. *fructifera*; in accus. sing. δρῦν· hinc comp. χαμαίδρυς, υος, et χαμαίδρωψ, πος, ἡ, *quercus humilis*.

Δρυτόμος, ου, ὁ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum* vel *arborum incisor, faber lignarius*: à δρῦς, *quercus*, vel *arbor*, et τέμνω, *seco*; p. ind. m. τέτομα· undè τόμος, *qui secat*, vel *quod secatur*.

Δρώντων, Att. pro δραέτωσαν, 3. plur. imperat. præs. act. à δράω, *facio*, vel *fugio*. Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. usurpare pro tertiis pers. imperat. præs. temp. plur. numeri.

Δρώοιμι, pro δρῷμι, seu δράοιμι, præs. opt. act. verbi δράω, *facio*, q. v.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*, medicamenti species, ad evellendos pilos; adj. *vulsus, glaber*: fortè à δρέπω, *carpo*, q. v.

Δῦ, Ion. pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. et pro δῦθι, a. 2. imperat. act. à δῦμι, *subeo*, q. v.

Δὺ, pro δύω, *duo*, q. v.

Δυὰς, άδος, ἡ, qu. *dualitas, binarius*. Hinc Angl. DUCE.

Δύεται, 3. sing. præs. ind. pass. à δύομαι, et δύω, *subeo*, q. v.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, *infortunium, calamitas; dolor, anxietas*: fortè à δύω, *occido*, q. v.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Δῦθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. ejusd.

Δυϊκὸς, ἡ, ὸν, *dualis*: à δύω, quod vide.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à

Δῦμι, *subeo*. Vide δύνω, idem.

Δῦν', pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δύνω, *subeo*, q. v.

Δύνᾳ, *potes*, 2. sing. præs. ind. per Sync. pro δύνασαι, vel Dor. pro δύνῃ, à δύναμαι, q. v.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο, à δύναμαι, q. v.

Δύναμ', pro

• ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum, valeo; æstimor*, de nummis; *efficio*; in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται· imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἠδυνάμην· fut. 1. med. δυνήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἠδυνήθην· a. 1. sub. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ· legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἠδυνάσθην· et a. 1. med. ἐδυνησάμην· qu. ab antiq. δυνάζομαι, vel δύνομαι, conjugatur.

Δυνάμει, dat. sing. et δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις, q. v.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. à δυνάμενος, part. præs. verbi δύναμαι· item nomen propr. mulieris, q. d. *potens*.

Δυνάμεσθα, Poët. pro δυνάμεθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. à δύναμαι, q. v.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia, vis, virtus; dexteritas; copia, exercitus*; αἱ δυνάμεις, plur. *angeli, miracula, virtutes, potestates*; ἐξουσία, *moralis facultas, naturalis* verò δύναμις· ab eod. q. v.

Δυναμόω, -ῶ, *confirmo, roboro*, f. ώσω, perf. δεδυνάμωκα· præs. pass. δυναμόομαι, -οῦμαι· undè

Δυναμούμενος, -ούμενος, *corroboratus*, ejusd. part. præs. pass.

Δύνασαι, 2. sing. præs. ind. pro δύνῃ, *potes*, à δύναμαι, q. v.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Δύνασις, εως, ἡ, *potentia*: ab eod. q. v.

Δυναστεία, ας, ἡ, *magistratus, imperium*, et

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præs. act. à

Δυναστεύω, *impero, sum princeps*, f. εύσω· quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, *DYNASTA, potens, dominus*; à δυνάομαι, vel -ζομαι, *possum*: undè δύναμαι, conjugatur.

Δυνατέω, -ῶ, *potens sum*, fut. ήσω, perf. δεδυνάτηκα· à

• Δυνατὸς, ἡ, ὸν, *potens; corpore validus*; δυνατός εἰμι, idem quod

δύναμαι, *possum*; δυνατὸν, et τὸ ἐν δυνατῷ, *possibile*, *quod fieri potest*; δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι, *possum*, q. v.

Δῦνε, *ingressus est*, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. à δύνω, *subeo*, q. v.

Δυνίαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. ind. med. verbi δύναμαι, *possum*, q. v.

Δύνῃ, *possis*, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται ab eod. q. v.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, q. v.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δύναμαι, q. v.

Δυνήσεαι, *poteris*, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος· ab eod. q. vide.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*, q. v.

Δύνυσ', pro δύνυσι, *ingrediuntur*, 3. plur. præs. ind. act. verbi δύνω, q. v.

Δύντα, *occidentem*, acc. sing. masc. aor. 2. part. act. à δῦς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel potiùs δῦμι, *subeo*, *ingredior*; *occido*, *induo*; δύνω, tantum in compos. invenitur; δύω, fut. δύσω· a. 1. indic. act. ἔδυσα· perf. δέδυκα· p. pass. δέδυμαι, δῦμι· a. 2. ind. act. ἔδυν, υς, υ· a. 2. inf. act. δῦναι· a. 2. part. act. δὺς, δύντος. Indè ut quibusdam videtur, Angl. DAWN, (aurorâ enim exoriente, astra minora δύνει,) et DEN.

ΔΥ'Ο, vel (Att.) δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν· gen. pl. δυῶν· dat. pl. δυσὶ· sæpè etiam indeclinat.

Δυώωσι, Poët. pro δύωσι, à δύω, *subeo*, pro δύω, q. v.

Δύπτης, ου, ὁ, *urinator*; qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo*; à quo fluxisse videntur Angl. TO DIP, TO DIVE.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. act. à δῦμι, quod in δύνω, videas.

ΔΥ'Σ, particula inseparabilis, in compos. pro *ægrè*, *malè*, *infeliciter*; pro α priv. *item* pro α intensiv.

Δύσαβος, ου, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, *infelix puber*: à δὺς et ἥβη, *pubes*, q. v.

Δυσαέος, *graviter spirantis*, gen. sing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *graviter spirans*: à δὺς et ἄω, vel ἄημι, *flo*, *spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, *subeo*, f. σω, præt. δέδυκα· a. 1. ind. act. ἔδυσα· a. 2. ind. act. ἔδυν, *subii*.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *cui ærumnosa est vita*.

Δυσάλια, ας, ἡ, *sordes*.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inevitabilis*.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix*; δυσάμμορος· à δὺς et μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido*; p. ind. m. μέμορα, per Metath. ἔμμορα.

Δυσαντεῖ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cujus malus*, seu *sinister est occursus*; *difficilis*, *arduus*: à δὺς et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contrà*, q. v.

Δυσάντητος, idem, et ab iisdem, q. v.

* Δυσαποσπάστως, adv. *ita ut ægrè avelli possit*; *tenaciter*.

Δυσαρεστέω, -ῶ, f. ήσω, *morosum me præbeo*, *offenso sum animo*: à

Δυσάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *morosus*; et τὸ δυσάρεστον, ου, *morositas*. Th. ἀρέσκω, *placeo*, q. v.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit*, *sed* malo *fato*: à δὺς et ἀριστοτόκος, *quæ optimos parit*; quod ab ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς et τίκτω, *pario*; præt. ind. med. τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis ablatu*: à δὺς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, q. v.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis portatu*: à δὺς et βασταχτὸς, *portabilis*, à βαστάζω, *porto*, q. v.

Δύσβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus*, *impervius*: à δὺς et βατὸς, *pervius*, à βαίνω, *eo*, q. v.

* Δυσβοήθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui vix succurri potest*.

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obscuritas*, *ignobilis*, et

Δυσγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis*: à δὺς et γένος, *genus*, quod à γίγνομαι, seu γίνομαι, *nascor*, q. v.

* Δυσδιάβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *transitu difficilis*, *impervius*.

* Δυσδιάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui discerni ægrè potest*.

* Δυσδιεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficulter percurri potest*.

* Δυσδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ægre pervius*, et

Δυσδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *enarratu difficilis*: à δὺς et διηγέομαι, *narro*, q. v.

Δύσεαι, *induas*, vel *indues*, 2. sing. a. 1. sub. vel f. 1. ind. med. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, *induo*, q. v.

Δυσειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deformis*, *turpis*: à δὺς et εἶδος, *forma*, q. vide.

* Δυσείσβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accessu difficilis*, *inaccessus*: à δὺς et εἰσβολὴ, *ingressus*, q. v.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est abjectæ spei*; cui oppon. εὐέλπιστος· à δὺς et ἐλπὶς, *spes*, q. v.

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, morbus *viscerum tormina* dictus: à δὺς et ἔντερον, *intestinum*, quod ab ἐντὸς, *intus*: hinc

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, *dysentericus*; *qui dysenteriâ laborat*.

* Δυσεντευξία, ας, ἡ, *morsitas*, *asperitas in congressu*.

* Δυσεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficulter deletur*.

* Δυσεξίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impervius*, *ægrè pervius*.

* Δυσέξιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix emendabilis*: à δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*, q. v.

* Δυσεπίβατος, (ου, ὁ ϗ ἡ, *aditus difficilis*;) χώρα, scil. *regio quæ difficulter aditur*.

* Δυσεπιτεύκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ægrè obtineri potest*, *cum magnâ difficultate conjunctus* vel *successu carens*.

Δύσεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *piger*, *ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*, q. v.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inscrutabilis*. Th. ἐρευνάω, *scrutor*, q. v.

Δύσερις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *pertinax*, *morosus*, *rixosus*: à δὺς et ἔρις, *lis*, q. vide.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *explicatu difficilis*: à δὺς et ἑρμηνεύω, *interpretor*, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*, q. v.

Δύσερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *infelix in amore*: à δὺς et ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*, q. v.

Δύσεται, *se condit*, 3. sing. præs. ind. verbi Poët. δύσομαι· à fut. 1. m. δύσομαι, verbi δύω, q. v.

Δύσετο, et δύσσετο, 3. sing. imperf. ind. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod. q. v.

Δυσεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inventu difficilis*: à δὺς et εὑρετὸς, *inventus*. Th. εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

* Δυσέφικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad quem vix pertingere possumus*.

Δυσήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficulter audiens*; *inobediens*. Th. ἀκούω, *audio*, q. v.

Δυσηλεγέες, *molesti*, *æ*, nom. plur. masc. et fœm. à

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *molestus*, *gravis*: quod à δὺς et ἀλέγω, *curo*: q. δυσαλεγὴς· vel ut alii volunt, à λέγομαι, *cubo*, *dormio*.

Δυσημερέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *infelix sum*, et

Δυσημερία, ας, ἡ, *infaustus dies*; *adversitas*: à δὺς et ἡμέρα, *dies*, q. vide.

Δυσημέρουν, imperf. ind. act. contr.

vel δυσαπιστέω, -ῶ, f. ήσω à δὺς et ἀπιστέω, *non credo*, q. ab α priv. et πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*, q. v.

Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *horrisonus*: à δὺς, *ægrè*, *malè*, et ἦχος, *sonus*, q. vide.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *calefactu difficilis*, *frigidus*: à δὺς et θάλπω, *foveo*, *calefacio*, q. v.

Δυσθανατέω, -ῶ, f. ήσω, *iniquo animo mortem obeo*: à δὺς et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*, q. v.

Δυσθυμέω, -ῶ, f. ήσω, *animum despondeo*: à δὺς et θυμὸς, *animus*, q. vide.

* Δυσθυμία, ας, ἡ, *animi mæror*, et

Δύσθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *graviter animo affectus*; *tristis*, *anxius*, *remissus*: ab iisd. q. v.

Δυσὶ, *duobus* dat. plur. à δύο, *duo*, q. v.

Δύσις, εως, ἡ, *occasus*; acc. sing. δύσιν à δύω, *subeo*, q. v.

* Δυσκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comprehensu* vel *intellectu difficilis*.

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis ad discendum*, *obscurus*, et

Δυσκαταμαθήτως, adv. *vix intelligibile*: à δὺς et καταμανθάνω, *perdisco*, quod ex κατὰ et μανθάνω, *disco*, q. v.

* Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis*.

* Δυσκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix potest animadverti* vel *percipi*.

* Δυσκαταπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix bello subigendus*.

* Δυσκατάσβεστος, *qui non facilè extingui potest*. Th. σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, *extinguo*, q. v.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, *adeo*, *subeo*, q. v.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malum sonum edens*, *horrisonus*: à δὺς et κέλαδος, *sonus*, *vox*, q. v.

Δυσκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis motu*, *segnis*, *tardus*: à δὺς et κινητὸς, *mobilis*, q. à κινέω, *moveo*, q. v.

Δυσκλεὴς, έος, -ῦς, ὁ ϗ ἡ, *inglorius*: à δὺς et κλέος, *gloria*. Th. κλέω, *celebro*, q. v.

Δύσκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: à δὺς et κλύω, *audio*, q. v.

Δυσκολαίνω, fut. ανῶ, perf. αγκα, *morosus sum*, *ægrè fero*, *indignor*, *succenseo*, et

Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas*, *morum difficultas*: à

Δύσκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis in sumendo cibo*, *difficilis*, *morosus*, et

Δυσκόλως, adv. *difficultèr*: à δὺς et [illegible], q. v.

* Δύσκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malè temperatus*. Th. κεράννυμι, *misceo*, q. vide.

* Δύσκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *judicatu difficilis*. Th. κρίνω, *judico*, q. v.

Δύσκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *surdaster*. Th. κωφὸς, q. v.

Δύσλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *onerosus cervici*: à δὺς et λόφος, *cervix in jumentis*, q. v.

Δύσλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nodosus*, *solutu difficilis*: à δὺς et λύω, *solvo*, quod vide.

Δυσμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indocilis*, *hebes*. Th. μανθάνω, *disco*, q. v.

Δυσμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Δύσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*, q. v.

* Δυσμένεια, ας, ἡ, *odium*, *inimicitia*.

Δυσμενέεσσι, *inimicis*, dat. pl. Ion. et Poët. à

Δυσμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infestus*, *hostis*; acc. sing. δυσμενῆ, *malevolum*: hinc

Δυσμενῶς, adv. *inimicè*, *infestè*: à δὺς et μένος, *animus*, *ira*, q. v.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tractatu difficilis*: à δὺς et μεταχειρίζομαι, *administro*. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*, q. v.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus* propriè *solis*. Th. δύνω, *subeo*, q. v.

Δυσμήτηρ, τρος, ἡ, *mala* seu *infesta mater*, *nomine suo indigna*. Th. μήτηρ, *mater*, q. v.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, *memoratu difficile*: à δὺς et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *recordor*, q. v.

* Δυσμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr memoriâ retineri potest*.

Δύσμορε, *infelix*, voc. sing. masc. vel fœm. à

Δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui difficile fatum obtingit*, *infelix*; à δὺς et μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido*; p. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα, per Metath.

Δυσμορφίη, ης, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*, q. v.

Δύσμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deformis*: ab eod. q. v.

Δυσνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis intellectu*: à δὺς et νοητὸς, *intelligibilis*. Th. νοέω, *cogito*, q. v.

Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *malarum legum institutio*, *licentia*: à δὺς et νόμος, *lex*, quod à νέμω, *tribuo*; præt. ind. med. νένομα.

Δύσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *avius*, *invius*; item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*, q. v.

Δύσοκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *segnis*, *piger*: hinc

* Δυσόκνως, adv. *segnitèr*, *pigrè*.

Δυσόνειρος, (ου, ὁ ϗ ἡ, *molestis somniis vexans*;) ὕπνος, scil. *somnus somniis interpellatus*.

Δυσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*, q. v.

Δύσοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*, q. v.

Δυσόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis definitu*: à δὺς et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ascensu difficilis*: à δὺς et παίπαλα, ων, τὰ, *loca prærupta*.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis*, *qui luctâ difficultèr superari potest*: à δὺς et πάλη, *lucta*, q. v.

* Δυσπαράπλους, ὁ ϗ ἡ, ου, τὸ, *prætervectu difficilis*, *transitu arduus*.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. sing. δύσπαρι, *infelix Paris*.

Δυσπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis persuasu*, et

Δύσπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à δὺς et πείθω, *persuadeo*, q. v.

* Δυσπελαγία, fœmin. τοῦ δυσπελάγιος, *infestus ob maris fluctus*, *tempestuoso pelago expositus*.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trajectu difficilis*: à δὺς et πέμπω, *mitto*; p. ind. m. πέπομφα.

* Δυσπερίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr comprehendi potest*: à δὺς, περὶ, et λαμβάνω, *capio*, q. v.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *casus adversus*, *adversitas*: à δὺς et πέτω, *cado*, pro πίπτω, q. v.

Δυσπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *malè cadens*, *difficilis*: ab iisd. q. v.

Δύσπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à δὺς et πείθω, *persuadeo*, q. v.

Δυσπνοέω, -ῶ, f. ήσω, *spirandi difficultate laboro*, *ægrè respiro*, et

Δυσπνοία, ας, ἡ, *spirandi difficultas*, *suspirium*.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *suspiriosus*: à δὺς et πνοὴ, *spiritus*, quod à πνέω, *spiro*, q. v.

Δυσπολιόρκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obsessu difficilis*: à δὺς et πολιορκέω, *obsideo*. Th. πόλις, *urbs*, q. v.

* Δυσπόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impervius*, *inaccessus*, *invius*.

* Δυσπόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ægrè parabilis*.

Δύσποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix*: à δὺς et πότμος, *sors*, q. v.

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω, p. άγηκα, *infelix sum*, et

* Δυσπραγία, ίας, ἡ, *infelicitas in rebus agendis*; *infelicitas quævis*: à δὺς et πράσσω, f. ξω, *ago*, *facio*, q. vide.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem: à δὺς et πράττω, -σσω, f. ξω, *facio*, *ago*, q. vide.

Δυσπρόσιτος, et δυσπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aditu difficilis; qui non est affabilis.*

* Δυσπροσόρμιστος, (ου, ὁ ϗ ἡ, *quo naves appelli non possunt.*) scil. χώρα, *terra appulsu difficilis.*

Δύσριγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frigoris impatiens:* à δὺς et ῥῖγος, εος, τὸ, *FRIGUS*, q. v.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas*, et

Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, *impiè ago*; item

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas*; necnon

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius:* à δὺς et σέβομαι, *colo*, q. v.

Δύσσεο, *indue*, Poët. pro δύσεο, Ion. pro δύσου, ἴσθω, præf. imperat. med. verbi δύομαι, η, εται, et Poët. δύσσεται imperf. ind. med. ἐδυσόμην, ου, ετο, quod præf. formatum est à f. 1. med. verbi δύω, *induo*, q. v.

Δυσσομενάων, gen. plur. fœm. g. Æol. et Poët. pro δυσομένων, præf. part. med. verbi Poët. δύσομαι, *mergor*. Th. δύω, *subeo*, q. v.

Δύσσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix servari potest; infelix, æger.* Th. σόος, *salvus*, q. v.

Δύστανος, Dor. pro

Δύστηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix, miser:* à δὺς et στένω, *gemo:* aut secundum alios, à δὺς et στῆναι, quod *malè stet.* Th. ἵστημι, *sto*, q. v.

Δυστήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *observatu difficilis:* à δὺς et τηρέω, *servo*, q. vide.

Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. fœm. g. à

Δυστοκέω, -ῶ, *difficultèr pario*, fut. έσω, et ήσω à δὺς et τόκος, *partus.* Th. τίκτω, *pario*; p. indic. med. τέτοκα.

Δύστρος, ου, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas; qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυστυχέστατος, ου, *infelicissimus*, superl. à δυστυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix:* quod à δὺς et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *sum*, q. v.

Δυστυχέω, -ῶ, *infelix sum*, f. ήσω, p. ηκα· a. 1. part. act. δυστυχήσας, αντος· τὰ δυστυχηθέντα, *adversa*, a. 1. part. pass. à δὺς et τύχη, *fortuna*, quod à τυγχάνω, *sum*, q. vide.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium*; dat. pl. δυστυχήμασι à δυστυχέω, q. v.

Δυστυχία, ας, ἡ, *miseria, adversitas:* ex eod. q. v.

Δυστυχοῦντας, acc. pl. part. præf. act. contr. δυστυχοῦσι, 3. pl. ind. præf. act. à δυστυχέω, q. v.

Δυσυπόστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus impetus vix sustineri potest:* à δὺς

et ὑφίσταμαι, *impetum excipio*, quod vide.

Δυσφημέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor*, et

Δυσφημία, ας, ἡ, *maledicentia; obscœnitas verborum:* à

Δύσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus, infaustus:* à δὺς et φήμη, *fama*, quod à φήμι, *dico.* Th. φάω, idem, q. vide.

Δυσφήμοιο, *ominosi*; ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *difficultèr porto; indignor, ægrè fero*, et

Δυσφορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, item

Δυσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Δυσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis; latu vel portatu gravis, molestus:* à δὺς et φέρω, *fero*, q. v.

* Δυσφόρως, adv. *ita, ut vix portari queat; ægrè, molestè:* ab eod. q. v.

Δυσφροναὶ, ῶν, τὰ, *molestæ curæ*; quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens*, q. v.

Δυσφρονέω, -ῶ, f. ήσω, *animum abjicio, ægrè fero:* à δὺς et φρὴν, *mens*, q. v.

Δυσφρονέων, ejusd. part. præf. act.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo:* à δὺς et φρὴν, *mens*, q. v.

Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis seu soni*, et

Δύσφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dissonus:* à δὺς et φωνὴ, *vox, sonus*, q. v.

Δυσχείμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infestus hiberno frigore, frigidus, procellosus:* à δὺς et χεῖμα, *hiems*, q. v.

Δύσχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab iisd. q. v.

Δυσχείρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr subigitur* et *capitur, invictus*; in superl. δυσχειρωτότατος. Th. χεὶρ, *manus*, q. v.

Δυσχεραίνω, *molestè fero; gravor, indignor; hæsito*, f. ανῶ in 3. plur. præf. ind. δυσχεραίνουσι acc. plur. part. præf. δυσχεραίνοντας, et

Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, molestia:* à

Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis, molestus, odiosus*; in compar. δυσχερέστερος, et à δὺς et χεὶρ, *manus*, q. v. hinc

Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, molestè.*

Δυσχρηστέομαι, -οῦμαι, fut. r. m. ήσομαι, *usu rei cujuspiam offendor; incommodè* et *impeditè versor:* à δύσχρηστος, q. v.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, *difficultas, incommodum:* ab ejusd. perf. ind. pass. cui oppon. εὐχρήστημα sicuti

Δυσχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas*; oppon. εὐχρηστία à

Δύσχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus usus difficilis est; inutilis, incommodus:* à δὺς et χρηστὸς, *utilis*; quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo.*

* Δυσχωρία, ας, ἡ, *difficultas loci.*

Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *graviter olens, fœtidus.*

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fœtor:* à δὺς et ὄζω, *oleo*; p. indic. med. ὦδα.

Δυσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infaustus, inauspicatus:* à δὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*; Æol. ὄνυμα, Poët. οὔνομα.

Δυσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *pudore afficio*; undè Metaph. *exoro, persuadeo*; δυσωποῦμαι, *erubesco, flector*, et

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor:* à δὺς et ὢψ, ὠπὸς, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*, q. v.

Δυσωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *difficultèr custodio:* à δύσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *custoditu difficilis:* à δὺς et οὖρος, *custos*, q. v.

Δυσωρήσονται, 3. plur. ejusd. f. 1. med.

Δύτης, ου, ὁ, *urinator, qui aquas subit.* Th. δύνω, vel δύω, *subeo*, q. v.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, *qui indui* vel *subiri potest.*

Δύω, (Poët.) pro δύο, *duo*, gen. dual. δυοῖν, gen. pl. δυῶν, dat. δυσί. Vide δύο.

ΔΥΩ, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo, ingredior; occido; induo:* undè δύνω, et δῦμι, idem, q. v.

Δυώδεκα, δυοκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*; ἄκλιτα.

Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, *qui duodecim curricula absolvit.* Th. δρόμος, *cursus*, q. v.

Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui duodecim mensium est*; δυωδεκάμηνον τέλος στρέψαι, id est, *annuum magistratum transigere:* à δυώδεκα, *duodecim*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*, q. v.

Δυωδεκαταῖος, adj. *qui duodecimo* v. gr. *die*, aut *anno aliquid facit*, aut *patitur:* à δυώδεκα et ἔτος, *annus*, q. v.

Δυωδέκατος, ατη, ατον, *duodecimus:* à δύω et δέκα, *decem.*

Δυῶν, gen. plur. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. dual. à δύο, *duo*, q. v.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, *domum*, acc. sing. et δώματα, *domus*, acc. pl. à δέμω, *struo*, q. v.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*, q. v.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*, ἄκλιτον à δύω et δέκα, q. v.

Δωδεκαγώνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim flexus habet; à δώδεκα et κάμπτω, f. ψω, flecto, q. v.

Δωδεκάκις, duodecies, adv. à δύο et δέκα, q. v.

Δωδεκάμηνος, ὁ ϗ ἡ, duodecim mensium, subaud. χρόνος, tempus.

Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abest; et

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus: à δύο et δέκα, decem, q. v.

Δωδεκάφυλον, ε, τὸ, duodecim tribus: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδωνῆθεν, adv. Dor. pro Δωδωνόθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖος, αία, αῖον, DODONÆUS: à

Δωδώνη, ης, ἡ, DODONA; sylva Epiri et urbs. Vide Steph.

Δώην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δώῃσι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. et Att. pro δοίη. Sin verò fit δώῃσι, erit 3. sing. sub. præs. act. verbi antiq. δώω, f. δώσω, sub. præs. act. δώω, δώῃς, δώῃ, et Ion. δώῃσι, vel a. 2. sub. act. pro δῶ, δῷς, δῷ, à δίδωμι, do, q. v.

Δῶκ', pro δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι, do, q. v.

Δῶλος, ε, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ε, ὁ, servus, q. v.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus, tectum; pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασι: hinc Angl. A DOME: à δόμημα, (quod ex δομέω,) factum per contractionem, Th. δέμω, extruo; p. ind. m. δέδομα.

Δωμάτιον, ε, τὸ, domuncula, cubiculum; tectum: dim. à δῶμα, q. v.

Δωμάω, ῶ, f. ήσω, extruo, ædifico: ab eod. q. v.

Δῶναξ, Dor. et Poët. pro δόναξ, ακος, ὁ, arundo, quod vide.

Δῶμεν, dederimus; per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, do, q. v.

Δῶρ', pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ε, τὸ, donum, q. v.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum, donatio; et

Δωρεὰν, adv. (sub. κατὰ,) gratis, immeritò, frustra. Th. δῶρον, donum, q. v.

Δωρέομαι, -ῦμαι, et δωρέω, ῶ, f. ήσω, dono, largior; f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. ind. m. ἐδωρησάμην, &c.

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus, beneficium; et

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis, seu corruptus; item donatus:

à p. ind. pass. verbi δωρέομαι, dono, q. v.

Δωριάζειν, Doricè loqui; præs. inf. act. Poët. pro δωρίζειν, quod à

Δώριος, ία, ιον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, Doricus, a, um. Dicitur et Δωριεὺς, ιέως, ὁ, idem.

ΔΩΡΙΣ, ιδος, ἡ, Doris, regio Græciæ; item nomen Nymphæ.

Δωρίσδειν, Dor. pro δωρίζειν, loqui Doricè; præs. inf. act. verbi Δωρίζω, fut. ίσω, Doricè loquor: hinc

Δωριστὶ, adv. Doricè.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; item muneribus corrumpo: acc. pl. part. præs. act. contr. δωροδοκοῦντας à δῶρον, donum, et δέχομαι, capio, q. v.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ, munus per corruptionem acceptum: à præced. perf. ind. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, sordes.

Δωροδόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, munerum acceptor; donis inhians: à δῶρον, et δέχομαι, capio, q. v.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo: à δῶρον et κόπτω, seco, q. v.

ΔΩΡΟΝ, ε, τὸ, donum; item palmus minor: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.

Δωροφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui dona devorat, donivorus: à δῶρον, donum, et φάγω, edo, q. v.

Δωροφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, (Poët.) qui dona fert alicui danda: à δῶρον et φέρω, fero, q. v.

Δωρύσσομαι, Dor. pro δωρέομαι, -ῦμαι, q. v.

Δὼς, ἡ, DOS, donum; indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do, q. v.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Δώσῃ, tradat, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ind. act. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod. q. v.

Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. Sin absque ι est 3. pl. sub. ejusd. temporis, verbi supradict. q. v.

Δωσεῦντι, Dor. pro

Δώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. δώσω, verbi δίδωμι, do, q. v.

Δωσῶ, Dor. pro

Δώσω, dabo; f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Δωτῆ, datori, dat. sing. à δώτης, ε, ὁ, dator: sed usitatiùs δότης. Th. δίδωμι, do, q. v.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët. pro δοτὴρ) dator, donator: ab eod. q. v.

Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.

Δωτινάζω, f. άσω, dona colligo, et accipio: à δωτίνη, donum, quod vide.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, munus, propriè quod consumitur, ut vinum, vestis: fortè à δωτὸς, gen. inusit. τῦ δὼς. Th. δίδωμι, do, q. v.

Δωτίνῃσι, donis; ejusd. dat. pl. Ion.

Δώτορες, nom. pl. à

Δώτωρ, ορος, ὁ, DATOR, donator: à δίδωμι, do, q. v.

Δῶκα', pro δώκασι, dedissent; per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab eod. vel 3. pl. sub. præs. act. verbi obsoleti.

Δώω, f. δώσω, p. δέδωκα, id quod δίδωμι, do, q. v.

Ε.

Ε, Nota quintæ apud Græcos literæ, signum etiam numeri quinarii. Tum et ι, Æol. in multis pro ο.

Ἓ, HE, dolentis particula, quæ geminari solet.

Ἑ, SE, pronominis tertiæ personæ acc. sing. ὅς, HE, Anglicè; ῦ, sui, οἱ, sibi: hinc ἑὸς, vel ὅς, HIS, σφέτερος, THEIR, Anglicè, &c.

Ἔα, Ah, vah, adv. querentis vel admirantis: ab

Ἔα, sine, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. act. contr. pro ἔαε, verbi ἐάω, sino.

Ἔα, Ion. et Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εἰμὶ, sum, q. v.

Ἑὰ, et ἃ, sua bona, peculium: ex ἑὸς, suus, vid. ἕ, se.

Ἐᾷ, concedit, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐάω, sino, f. ἐάσω, a. 1. sub. act. ἐάσω, ῃς, ῃ, p. act. εἴακα. Vide Moor Elementa L. Gr. pag. 126.

Ἐάα, sinit, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τῦ α.

Ἔαγα, ας, ε, fregi; p. ind. m. Att. pro ἦγα per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus,) ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango; f. ἄξω, p. ἦχα et ἔαχα, p. m. part. ἐαγὼς, a. 1. ἦξα et ἔαξα et

Ἐάγην, fractus sum: Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. ind. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.

Ἕαδα, ας, ε, demulsi; pro ἧδα, præt. ind. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ἕαδα, Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo; præt. m. part. ἑαδὼς: sic

in a. 2. act. ἕαδον pro ἧδον, Æol. ἔυαδον.

Ἑαδότα, *placentem*, pro ἡδότα, ejusd. p. m. part. acc. sing. masc.

Ἕακα, *permisi*, pro εἴακα, p. ind. act. verbi ἐάω, *sino*; f. σω.

Ἑάλωκα, *captus sum*; Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*; fut. ἁλώσω, a. 2. act. ἥλων, a. 2. act. part. ἁλούς, inf. ἁλῶναι, (ab ἅλωμι, conjug. secund. quod ab obsoleto ἁλόω, f. ἁλώσω, formatur;) et pass. ἁλήναι.

Ἑάλων, *captus fui*; Att. similitèr pro ἥλων, a. 2. act. ejusd. verbi. Præt. autem et Aor. Sec. Act. passivè sæpissimè sumuntur.

• ἘΑ'Ν, *si*; conjunct. connexiva construitur cum subj. et opt. ἐὰν μὴ, *nisi*, ἐὰν δὲ μὴ, *sin aliter*, *alioqui*; *particula potentialis* pro ἂν sæpe postponitur, ut εἶπον ἄν, *dixissem*; quandoque deest ἂν sed rariùs præponitur, ut ὃς ἐὰν, *quicunque*: cum τὶ notat *sive*; ἐάνπερ, *si*, *dummodo*, &c. •

Ἑάνδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro ἥνδανον, (εα pro augmento η,) verbi ἁνδάνω, *placeo*, q. v.

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, *indutu pulcher*, *tenuis*, *subtilis*; subst. *pallium*, *peplum*, pro ἱμάτιον ab ἕω, *induo*.

Ἐάντις, conj. *si*, *dummodo*.

Ἕανται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται et ἕαντο, pro ἧντο ab ἧμαι, *sedeo*, q. v.

Ἕαξα, *fregi*, 1. sing. a. 1. ind. act. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.

ἜΑΡ, ρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἦρος, (et Ion. βῆρ,) *Ver*, *sanguis*; *pinguedo*.

Ἐαρινὴ, ἡ, f. g. ab

Ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus*: et per Epenth. εἰαρινός. Th. ἔαρ, *ver*.

Ἐαροτροφὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, *vere nutritus*, *vere natus*, *vernus*: ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

Ἐᾷς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. act. contr. verbi ἐάω. Tum ἔας, pro ἔασε, *permisit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

Ἑᾷς, *suas*, pro ἅς.

Ἕασα, Att. pro ἧσα, a. 1. ind. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*. Vide ἕαδα.

Ἐάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. Ion. sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino*; f. ἐάσω, p. act. εἴακα, a. 1. ind. act. εἴασα.

Ἐάσετε, *sinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act. ἐάσῃς, *sinas*; 2. sing. a. 1. sub. ab eod. q. v.

Ἕασι, Ion. et ἔασσι, Poët. pro εἰσὶ, *sunt*: (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι,) ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕασκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔας, contr. ἔα, verbi ἐάω, *sino*, q. v.

Ἐάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐάω, *sino*; f. ἐάσω, p. εἴακα.

Ἕασσα, *existens*; Dor. pro οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*, q. v.

Ἕαται et ἕατο, Ion. pro ἧνται et ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*: quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω, q. v.

Ἕατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*, q. v.

Ἐατέον, *sinendum*; verbale ab ἐάω, *sino*, q. v.

• Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè αὑτοῦ, ῆς, οῦ, *sui ipsius*; *pronomen reciprocum*, *singulari pluralique numero* casus *habens* tantum obliquos. Ex ἕο pro οὗ *sui*, et αὐτὸς, *ipse*, q. v. •

Ἑάφθην, *accensus sum*; Att. pro ἥφθην, a. 1. ind. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Ion. Dialysi pro ἕφθην, a. 1. ind. pass. ab ἕπομαι, *sequor*.

ἘΑ'Ω, *sino*, *permitto*; imperf. ind. act. εἴαον, -ων, -αεις, -ας, -ε, -α, f. ἐάσω, a. 1. ind. act. εἴασα, a. 1. imperat. act. ἔασον, άτω, a. 1. part. act. ἐάσας, αντος, perf. act. εἴακα, quod recipit ι post ε pro augmento.

Ἑάων, *bonarum*, gen. pl. fœm. Æol. pro ἐῶν, ab ἐὺς, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*, q. v.

Ἕβα, Dor. pro ἔβη, *venit*; 3. sing. ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo*, f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*; (interposito β,) ab ἐάω, *sino*.

Ἐβάδισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βαδίζω, *ire facio*, *vado*, f. ισω, et Dor. ίξω. Th. βάω, idem, q. v.

Ἔβαινε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. à βαίνω, *eo*; f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ind. act. ἔβην.

Ἔβαλον, ες, ε, *jeci*; a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 1. ind. pass. ἐβλήθην, p. m βέβολα.

Ἔβαν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, 3. sing. ab ἔβην, aor. sec. ind. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo*; f. 1. m. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. à βάπτω, *intingo*, *mergo*; f. ψω, præt. βέβαφα, q. v.

Ἐβαρυώπησαν, *caligârunt*, 3. pl a. 2. md. pass. cum duplici augmento, verbi βαρύοπτομαι q. ex βαρὺς, *gravis*, et ὄπτομαι, *video*. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, *visu sum gravato*: ab iisd. q. v.

Ἔβασον, pro ἔασον, *sine*; a. 1. imperat. act. 2. sing. interposito β Laconicè, ab ἐάω, *sino*. Lacones et Syracusii dixerunt ἐβάω.

Ἐβάσταζα, ας, ε, *portavi*; 1. sing. a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

Ἐβάφην, *tinctus sum*; 1. sing. a. 2. ind. pass. ἔβαφον, *tinxi*; 1. sing. a. 2. ind. act. (pro ἔβαπον, euphoniæ gratiâ,) verbi βάπτω, *tingo*, *mergo*; f. ψω, p. βέβαφα, q. v.

Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. m. verbi βδελύσσομαι, *abominor*. Th. βδέω, *pedo*, q. v.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, *qui septimo die aliquid facit*, *septimanus*; et

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, *HEBDOMADA*, *septimana*, *numerus septenarius*, *septima dies*, seu *septima quæque dies*: ab ἑπτὰ, *septem*.

Ἑβδομάτη, ης, (subint. ἡμέρα,) *septima dies*: f. g. ab

Ἑβδόματος, άτη, ατον, *septimus*; et

Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *septuaginta*; ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἑβδομηκονταὶξ, *septuaginta sex*; leg. tanquam vox composita, ex ἕξ, *sex*, et ἑβδομήκοντα.

Ἑβδομηκοντάκις, adv. *septuagies*; et

Ἑβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, *septuagesimus*, Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἕβδομος, η, ον, *septimus*, *a*, *um*; τῇ ἑβδόμῃ, (subint. ἡμέρᾳ,) *die septimo*, ab eod. Th.

Ἐβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βεβαιόω, ῶ, *confirmo*, f. ώσω, p. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, *firmus*, q. v.

Ἐβεβλήμην, σο, το, *ictus eram*, 1. sing. plusq. p. ind. pass. à βάλλω, *jacio*; f. λῶ, p. pass. βέβλημαι.

ἘΒΕΝΟΣ, sive ἔβενος, ου, ὁ, *EBENUS*, lignum gravissimum.

Ἔβερ, ὁ, vel leni spiritu, Ἔβερ, nom. viri. ἄκλιτον, *transiens*.

Ἔβην, ης, η, *veni*, 1. sing. a. 2. ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, *eo*, *venio*; f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, a. 2. part. act. βάς.

Ἔβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. (tanqu. à βάω,) verbi βαίνω, *eo*, *venio*; ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. ejusd.

Ἐβήσετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι, quod (Poët. more,) ex fut. in præsens transla-

tum est. Th. βάω, ire vel venire *facio*.

'Εβιήσατο, et ἐβιάσατο, *per vim egit*, 3. sing. a. 1. ind. m. à βιάω, f. ήσω, vel άσω. Th. βία, *vis*.

'Εβίω, 3. sing. imperf. ind. act. à βιόω, ῶ, *vivo*; f. ώσω, p. βεβίωκα, a. 2. ind. act. ἐβίων, qu. à βίωμι, inus. Th. βίος, *vita*.

'ΕΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ἡ, seu ἰβίσκος, herba quæ et ἀλθαία vocatur, *HIBISCUS*, *ALTHÆA*, *malva silvestris*.

'Εβίων, *vixi*; a. 2. ind. act. à βιόω, vel βίωμι, vide ἐβίω.

'Εβλαβον, *nocui*; 1. sing. a. 2. ind. act. ἐβλάβην, 1. sing. a. 2. ind. pass. à βλάπτω, *noceo*; f. ψω, p. φα, q. v.

'Εβλάκευμαι, *dissolutus sum*; Att. pro βεβλάκευμαι, p. pass. verbi βλακεύω, *socordiæ me dedo*. Th. βλάξ, ακὸς, ὁ, *piscis quidam* omnino inutilis.

'Εβλαμμαι, *læsus sum*; Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, *noceo*; f. ψω, p. φα, q. v.

'Εβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, *germino*; f. ήσω, q. v.

'Εβλάστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εβλαστον, *germinavi*; a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à βλαστέω ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, seu ἁμαρτάνω, *pecco*, q. v.

'Εβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, *impiè loquor*; à βλάξ, et φήμη, *fama*, q. v.

'Εβλεψα, ας, ε, et in 3. pl. ἔβλεψαν, a. 1. ind. act. verbi βλέπτω, *noceo*; f. ψω, q. v.

'Εβλεπον, ες, ε, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi βλέπω, *video*; f. ψω, q. v.

'Εβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλω, *jacio*, quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. vel a. 2. act. à βλῆμι.

'Εβόα, *clamabat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi βοάω, *clamo*; f. ήσω, p. βεβόηκα, a. 1. ind. act. ἐβόησα, ας, ε.

'Εβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi βοηθέω, *succurro*, *auxilior*; f. ήσω, q. v.

'Εβοσκον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi βόσκω, *pasco*, q. v.

'Εβούλετο, et ἐβούλοντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi βούλομαι, *volo*, q. v.

'Εβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, *consulto*; f. σω. Th. βουλή, *consilium*, q. v.

'Εβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

'Εβουλήθην, *volui*; a. 1. ind. pass. à βούλομαι, *volo*; f. 1. m. βουλήσομαι, q. à βουλέομαι, Th. βούλομαι, *volo*, q. v.

'Εβούλου, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. ind m. ejusd.

'Εβραΐζω, f. ίσω, Hebræorum *more loquor*, seu *vivo*; et

'Εβραϊκὸς, ἡ, ὸν, *HEBRAICUS*; et

'Εβραῖος, αία, αῖον, *HEBRÆUS*, a, um; ab 'Εβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21 Numb. xxiv. 24. Alii aliter ἐτυμολογίζουσι, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum suprà.

'Εβραΐς, ΐδος, ἡ, Hebræa; 'Εβραῒς διάλεκτος, lingua Hebræa: et

'Εβραϊστὶ, adv. Hebraicè; ab eod.

'Εβράσθην, *ebullitus sum*: a. 1. ind. pass. verbi βράζω, vel βράσσω, *ferveo*, *bullio*, q, v.

"Εβραχ', pro ἔβραχε, et

"Εβραχεν, ες, ε, *madefeci*; a. 2. ind. act. à βρέχω, *madefacio*: undè a. 2. ind. pass. ἐβράχην, part. βραχεὶς. Alii volunt esse imperf. ind. act. à βράχω, *crepitum do*, *sono*, q. v.

"Εβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo*, q. v.

'Εβρόντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βροντάω, *tono*; f. ήσω. Th βροντὴ, *tonitru*, q. v.

"Εβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

'Εβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à βρυχάομαι, *rugio*. Th. βρύχω, f. ξω, *frendo*.

"Εβρω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βρῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι.

'Εβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, *vocavit*: 3. sing. a. 1. ind. m. et

"Εβωσαν, pro ἐβόησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, *clamo*: vide Hesych.

'Εβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, *celebres facti sunt*; 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per Crasin pro ἐβοήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi βοάω, *clamo*, q. v.

''Εγανώθην, *gavisus sum*; 1. sing. a. 1. ind. pass. à γανόω, ῶ, *voluptate afficio*; f. ώσω. Th. γάνος, *lætitia*, q. v.

"Εγγαγγις πέτρα, eadem gemma quæ γαγγίτις ab ἐν et Γάγγης, quia in Gange reperitur.

'Εγγαστρίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *vaticinator è ventre*: ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις, om. qu. vid.

'Εγγαστρίμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui è ventre vocem reddit*, *ventriloquus*; quia habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθώμενον item *magus*, *ariolus*; apud LXXII. Ab ἐν, γαστὴρ, et μῦθος, om. qu. vid.

'Εγγέγαα, p. m. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω, et in 2. dual. p. ind. m. ἐγγεγάατον et metri causâ per Sync. ἐγγέγατον sic ἐγγέγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, et part. ἐγγεγαὼς, υῖα, &c. Th. γίνομαι, *nascor*, q. v.

'Εγγεγύηκα, *pollicitus sum*; pro ἠγγύηκα, perf. ind. act. (augmento syllabico intrinsecus assumpto,) verbi ἐγγυάω, *spondeo*, f. ήσω. Th. ἐγγυὴ, *sponsio*, q. v.

'Εγγεγυμνασμένος, p. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, *exerceor*. Th. γυμνὸς, *nudus*, q. v.

'Εγγείβατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἔγγειον βαίνειν. Vitruv. *engibata* dicit.

"Εγγειος, et ἔγγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in terrâ seu in ipso solo est*; δανείσματα ἔγγεια, *res usuræ in fundis*.

'Εγγελάω, ῶ, f. άσω, *irrideo*; ἐγγελᾶν τινι *alicui illudere*: ex ἐν, et γελάω, *rideo*, q. v.

'Εγγενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, *indigena*, *ingenitus*, *consanguineus*: ex ἐν, et γίνομαι *nascor*, q. v.

'Εγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, ου, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, *insum*, *innascor*. Th. γίνομαι, *nascor*; f. 1. m. vel. f. 2. pass. γενήσομαι, a. 2. ind. m. ἐγενόμην, a. 2. sub. m. γένωμαι, η, ηται.

'Εγγίζω, *appropinquo*, *accedo*, *immineo*, *insto*, cum dat. item accus. sequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς· imperf. ἤγγιζον, ες, ε, f. 1. act. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ, p. ἤγγικα, a. 1. part. act. ἐγγίσας. Th. ἐγγὺς, *propè*, q. v.

'Εγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere*; ut et pro συμβαίνειν, *accidere*, *contingere*: ab

'Εγγίνομαι, seu -γίγνομαι, *insum* vel *innascor*; *intersum*, *interjicior*; (de tempore,) *contingo*, *evenio*; ἐγγίνεται, Impers. *licet*, *fieri potest*. Th. γίνομαι, *nascor*, q. v.

'Εγγιον, adv. *propiùs*; comparat. ab ἐγγὺς *propè*, q. v.

'Εγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.

"Εγγιστα, adv. *proximè*; superlat. ab ἐγγὺς, *propè*; comp. ἔγγιον, et ἐγγυτέρω· superl. ἐγγυτάτω, et ἐγγύτατα.

'Εγγίσωμα, ατος, τὸ, *cranii fissura*; in quâ os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat*.

'Εγγλύσσω, *dulcedinem affero*, qu. indulco: γλύσσων *est dulcior*, pro γλυκίων, à γλυκὺς, *dulcis*, q. v.

"Εγγλύφω, f. ψω, *insculpo*; ex ἐν, et γλύφω, vel γλάφω, *sculpo*, q. v.

'Εγγόνατον, ου, τὸ, *species horologii*, apud Vitruv. lib. ix. q. *in genu plicatum*, aut *angulatum*: sic ἐγγώνατον.

'Εγγόνη, ης, ἡ, *neptis*: et

"Εγγονος, ου, ὁ, *nepos*: et ἔγγονον, ου, τὸ, *fœtus*: q. ab ἐν, et γόνος, *proles*, à γίνομαι, *nascor*, q. v.

"Εγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inscriptus*; à 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἐγγράφω, *inscribo*, q. v.

'Εγγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*: et

"Εγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scriptus*: cui oppon. ἄγραφος· ab

'Εγγράφω, *inscribo*, *insculpo*: f. ψω, p. ἐγγέγραφα, a. 1. ind. act. ἐνέγραψα, præt. pass. ἐγγέγραμμαι, part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo*, q. v. Indè Angl. TO ENGRAVE.

'Εγγυαλίζω, f. ίσω, et ξω *in manus trado*, *trado*, *insero*, *præbeo*: ab ἐγγυὴ, *sponsio*; vel à γύαλον, *manûs cavitas*.

'Εγγυαλίξαι, *tradere*, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion.

'Εγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

'Εγγυάω, ῶ, f. ήσω, *spondeo*, *promitto*, *despondeo*: ab ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præs*, quod ab

'ΕΓΓΥΗ', ῆς, ἡ, *sponsio*, fidejussio: q. ἐν γυίοις, *in manibus* deponit.

'Εγγύησα, ας, ε, *spopondi*, pro ἠγγύησα, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

'Εγγύησις, εως, ἡ, *fidejussio*, *vadimonium*: et

'Εγγυητὴς, οῦ, ὁ, *sponsor*, *fidejussor*. Th. ἐγγυὴ, q. v.

'Εγγυητὸς, ἡ, ὀν, *promissus*: ἐγγυητὴ, *sponsa*, *desponsata*: ab eod. q. v.

'Εγγύθεν, *cominùs*, *propè*: et

'Εγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.

'Εγγυμνάζομαι, *exerceor*; hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. Th. γυμνὸς, *nudus*, q. v.

"Εγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præs*; idem quod

"Εγγυος, ου, ὁ, *sponsor*: ex ἐν, et γυῖον, *manus*. Th. ἐγγύη, *sponsio*, q. v.

'ΕΓΓΥ'Σ, adv. *propè*: cum gen. sæpè absolutè, et pro ἔγγυθεν.

'Εγγύτατος, et ἔγγιστος, (præc. superl.) *proximus*: et

'Εγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἔγγιστα, adv. *proximè*; superl. et

'Εγγύτερος, et ἐγγίων, *propior*, *propinquior*, *similior*: et

'Εγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. *propiùs*; comparat. ab ἐγγὺς, *propè*, q. v.

'Εγεγραφήκειν, *scripseram*; plusq. perf. ind. act. verbi γράφω, f. ψω, Att. pro γράφω, *scribo*; f. ψω.

'Εγείναο, *genuisti*; Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, *nascor*; a. 2. ind. m. ἐγενόμην, ου, ετο, p. m. γέγονα, a. 1. ind. m. ἐγενηθάμην et ἐγενάμην.

'Εγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *surge*; a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *suscito*: ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est, *victores aliquo splendido carminis ornamento decorare*.

"Εγειρε, *suscitavit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἐγείρῃ, *suscitet*: 3. sing. præs. vel a. 1. sub. act. ab eod.

'Εγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id est, *præclarum carmen in alicujus laudem scribere*, seu *canere*.

'Εγειρομένου, *excitati*; gen. sing. Dor. pro -ου, præs. part. pass. verbi

• 'ΕΓΕΙ'ΡΩ, *excito*, *suscito*, *expergefacio*; *accendo*; *exstruo*; *vitam reddo* in N. T. f. ἐγερῶ, p. ἤγερκα. Att. ἐγήγερκα. a. 1. ind. act. ἤγειρα. præs. pass. ἐγείρομαι, *resurgo*, *excitor*; perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἠγέρθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. 2. sing. ἐγέρθητι. a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. a. 1. part pass. ἐγερθεὶς, f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, *surgam*: a. 1. ind. m. ἠγειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔγειραι, p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγορα, undè part. præt. m. ἐγρηγορὼς, ότος, *vigilans*; undè ἐγρήγορος, *vigil*; et ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, *vigilo*, q. v.

'Εγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γελάω, *rideo*, q. v.

'Εγέλασσε, *risit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. gem. σ, à γελάω, *rideo*; f. 1. act. άσω, f. 1. pass. γελασθήσομαι, q. v.

"Εγεμον, imperf. ind. act. verbi γέμω, *onustus sum*, q. v.

'Εγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, *gigno*; f. ήσω. Th. γίνομαι, *nascor*, q. v.

'Εγγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γεννάω, *gigno*, quod vide.

'Εγενόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *sum*, *fio*, q. v.

"Εγεντο, *factus est*; Dor. per Sync. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab eod. verbo.

'Εγέρθην, *sum experrectus*; a. 1 ind. pass. hinc. Ion. ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. pass. part. ἐγερθῆναι, a. 1. pass. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, *suscito*, q. v.

'Εγέρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excitabilis*: ab ἐγείρω, *excito*, q. v.

"Εγερσις, εως, ἡ, *resurrectio*, *excitatio*, *extructio*: à 2. perf. sing. perf. ind. pass. ἔγερσαι, ab ἐγείρω, *resurgo*, q. v.

'Εγηγέρατο, Ion. et Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.

• 'Εγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus sum*; Att. pro ἤγερμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi, q. v.

'Εγήθην, *lætatus sum*: 1. sing. a. 1. ind pass. à γηθέω, vel γήθω, *gaudeo*; f. ήσω, q. v.

"Εγημα, ας, ε, *uxorem duxi*; a. 1. ind. act verbi obsol. γάμω, vel γαίμω, *uxorem duco*. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, (verbi γαμέω,) α in η converso, unde part. γήμας, inf. γῆμαι, q. v.

'Εγήρα, pro ἐγήρει, ut ἴζα pro ἴζη, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, *senesco*, deduci, quod vide. Th. γῆρας, *senectus*, q. v.

'Εγκάειν, præs. inf. act. Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, *uro*; fut καύσω, q. v.

'Εγκάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ *insidiator*, qu. clam submissus; ab ἐγκαθίημι, *immitto*: quod ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, *mitto*, om. qu. vid.

'Εγκαθῆμαι, *insideo*; *in insidiis sum*.

'Εγκαθίζειν θρόνῳ, *in solio sedere*, pro ἐπικαθίζεσθαι. Vide καθίζω, *colloco*.

'Εγκαθίστημι, fut. στήσω, *colloco*; *constituo in*; *interpono*; aliquando *intersum*: part. p. act ἐγκαθεστὼς, *interpositus*: ab ἐν, κατὰ, et ἵστημι, *sto*, q. v.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν et καινὸς, *novus*, q. v.

'Εγκαινίζω, *renovo*; *confirmo*; *dedico*: f. ίσω, p. ἐγκεκαίνικα, a. 1. ind. act. ἐνεκαίνισα, perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι ab ἐγκαίνια, quod vide.

'Εγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, *renovatio*; *dedicatio*: à præced. perf. ind. pass. 1. sing.

* Ἔγκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opportunus, tempestivus*, et

Ἐγκαίρως, adv. *opportune*; à καιρὸς, *occasio*, q. v.

Ἐγκακέω, f. ήσω, *fastidio*, malè in aliquid affectus sum.

Ἐγκαλέω, *in jus voco*; *accuso*, scil. in causa capitis; cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, -ουν f. έσω vel ήσω, a. 1. ind. act. ἐνεκάλεσα, -ησα perf. act. ἐγκέκληκα, -ηκα perf. pass. ἐγκέκλημαι, -ημαι, σαι, ται part. præs. ἐγκαλούμενος, *reus*: ex ἐν et καλέω, *voco*, q. v.

Ἐγκαλοσκελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *qui habet crura in ligno*; τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis*.

Ἐγκάλυμμα, ατος, τὸ, *velamentum*: à p. ind. pass. seq.

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, *velo, obtego*. Th. καλύπτω, *tego*; f. 2. act. καλυβῶ.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, *velatio*; à præc. p. ind. pass.

Ἐγκαναχάομαι, f. 1. m. ήσομαι, *cachinnum emitto*: à καναχέω, f. ήσω, *resono*, q. v.

Ἐγκαναχέω, ῶ, f. ήσω, *cum sonitu infundo*; ἐγκάναξον, (qu. à κανάχω, -άγω) a. 1. imperat. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *sonus*, q. v.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, *cerebrum*; *pediculus*. Sed hæc vox cum his significationibus tantum grammaticorum auctoritate nititur, eorum scil. qui apud Homerum Il. ι. v. 378. pro ἐν καρὸς, legebant ἐγκαρος, minùs benè.

Ἔγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructum in se habens*; *fecundus*; item *gravidus, a, um*. Th. καρπὸς, *fructus*, quod vide.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, *obliquitas*: ab

Ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem, q. v.

Ἐγκαρσιόχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iracundus, amarus, injucundus*: ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, *caput*, et χολὴ, *bilis*, om. q. v.

Ἐγκὰς, adv. *profunde, altè*.

Ἔγκασι, dat. pl. pro ἐγκάτοισι ab

ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, *intestina, viscera*, Gen. xliii. 30. Sic et ἔγκατ', pro ἔγκατα ex ἔγκατος, q. v.

Ἐγκαταθῆς, *reposueris*, 2. perf. sing. a. 2. subj. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*, q. v.

Ἐγκατακεῖσθαι, *insidere, incumbere*, præs. infinit. ex ἐν, κατὰ, et κεῖμαι, *jacio*, q. v.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, *reliquiæ*; *monumentum*: ex

Ἐγκαταλείπω, *derelinquo, desero in discrimine*, f. ψω, p. ἐγκαταλέλοιπα, a. 2. ind. act. ἐγκατέλιπον, ες, ε, *superstitem reliqui*; a. 2. sub. act. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ ab ἐν, κατὰ, et λείπω, q. v.

Ἐγκαταλιμπάνω, idem.

Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, *insero, immisceo*: ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω vel μίγνυμι, *misceo*, fut. μίξω, perf. χα.

Ἐγκαταπαίζω, *illudo*, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα ex ἐν, κατὰ, et παίζω, q. v.

* Ἐγκαταπήγνυμι, f. ξω, *infigo*.

* Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, *intus conficio*.

* Ἐγκατασπείρω, f. ερῶ, *spargo in*; *dissemino*.

Ἐγκατέβα, Poët. et Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo*, vel potius βάω, *ire facio*, quod vide.

Ἐγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, q. v.

Ἐγκάτθετο, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἐγκατατίθημι, *condo*: ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*, q. v.

Ἐγκατίζεσθαι, præs. inf. m. Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, *sedere in aliquo loco*. Th. ἵζω, *sedeo*, q. v.

Ἐγκατοικέω, ῶ, *inhabito, incola sum*, 2 Pet ii. 8. f. ήσω, p. ἐγκατῴκηκα ex ἐν et κάτοικος, *incola*, ex κατὰ et οἶκος, *domus*, q. v.

Ἔγκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *interior*: ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo*, q. v.

Ἐγκαυχάω, -ῶ, -άομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *glorior*.

Ἔγκαφος, *buccella, bolus*: ab ἐγκάπτω, f. ψω, *devoro*. Th. κάπτω, *comedo*, q. v.

Ἔγκειται, 3. sing. præs. ab

Ἔγκειμαι, q. d. *jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto*; ἐγκείμενος, part. *insitus*. Th. κεῖμαι, *jaceo*, q. v.

Ἐγκεκαίνισαι, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται ab ἐγκαινίζω, *dedico*, q. v.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus, velatus*; perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego*, q. vide.

Ἐγκέλαδος ου, ὁ ϗ ἡ, *cui inest κέλαδος*, i. e. *strepitus*, τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere insectorum*, et

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, *Enceladus*, nom. propr. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, *hortor, incito*: κελεύω, f. εύσω, idem. Th. κέλω, *jubeo*, q. v.

Ἐγκεντρίζω, *stimulo*; *insero*, fut. ίσω, p. ἐγκεκέντρικα a. 1. ind. act. ἐνεκέντρισα a. 1. inf. act. ἐγκεντρίσαι a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui*; fut. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι ex ἐν et κεντρίζω, *pungo*; hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, *aculeus*; *calcar*; *stylus*; à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκεραῦν, *immiscere, perturbare*, præs. inf. act. ab ἐν et κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*, q. v.

* Ἐγκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in capite est*. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, *cerebrum*: ex ἐν et κεφαλὴ, *caput*, q. v.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, *caco in*: ex ἐν et χέζω, f. έσω, *caco, ventris onus depono*.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur*, præs. part. pass. verbi χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι. Th. χράω, *commodo*, q. v.

Ἐγκεχυράσμενος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, *oppigneror*: ab ἐνέχυρον, *pignus*. Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus*, q. v.

ΕΓΚΙΣΣΑ'Ω, *coitum maris appeto, concipio*; ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. act. q. ab ἐν et κίσσα, *pica*, q. v.

Ἐγκισσόω, f. ώσω, *hederæ modo convolvor atque plicor*. Th. κισσὸς, *hedera*, q. v.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ἐγκισσάω, q. v.

Ἐγκλείω, f. είσω, p. εικα, *includo*; p. pass. ἐγκέκλεισμαι p. inf. pass. ἐγκεκλεῖσθαι part. ἐγκεκλεισμένος, *inclusus*. Th. κλείω, *claudo*, quod vide.

Ἐγκληθεὶς, έντος, *accusatus*, a. 1. part. pass. et

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, *crimen*, id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso*. Th. καλέω, q. v.

Ἐγκληματικὸς, ή, όν, *litigiosus*: ab eod.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, *INCLINO*; *fugio*, de acie. Th. κλίνω, *reclino*, q. vide.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, *inclinatio*; apud Gram. *modus*, et

Ἐγκλιτικὸς, ή, όν, *qui inclinari potest*; Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται à 3. sing. perf. indic. pass. verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, *includo*, seu *illigo vinculo, quod collo circumdatur*, Prov. vi. 21. ab ἐν et κλοιὸς, *collare*. Th. κλείω, *claudo*, q. v.

Ἐγκοίλια, ων, τὰ, *intestina*. Vide ἔντερον, *intestinum*.

Ἔγκοιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concavus, cavus*.

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, *sculptura*: ab

Ἐγκολάπτω, *insculpo*, f. ψω, p.

ἰξεκόλαψα. Th. κολάπτω, *tundo*, q. v.

Ἐγκομβόομαι. ῦμαι, *intus me vestio, induor; orno*, f. ώσομαι a. 1. ind. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω, 2. pl. ἐγκομβώσασθε a. 1. part. pass. ἐγκομβωθεὶς ex ἐν et κομβόω, *orno*. Th. κόμβος, *nodus*, (ad ornatum in vestitu:) hinc κόμβωμα, *vestitus elegans*.

Ἐγκονίουσα, *festinans in*, præs. part. act. f. g. ab

Ἐγκονέω, *accelero*, f. ήσω ex ἐν et κονέω, *festino*.

Ἐγκονιτὶ, adv. Poëticum *laboriosè, cum labore*: ab ἐν et κόνις, *pulvis*.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum, offendiculum, incisio*: ex ἐν et κοπὴ, *sectio*. Th. κόπτω, *seco*.

Ἔγκοπος, ου, ὁ ἡ, *in quo est labor, laboriosus*: ex ἐν et κόπος, *labor*, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus et molestiis premor*; p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, *incido, interpello, impedio*, f. ψω a. 1. ἐνέκοψα p. ἐγκέκοφα imperf. pass. ἐνεκοπτόμην p. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

Ἐγκοσμέω, *ordine colloco*. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, -ῶ, idem ac simplex κοτέω, *irascor*. Th. κότος, *ira*.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, et

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem ac Th. κότος, *ira vetus*: à p. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ου, ὁ ἡ, *iratus*, in quo est κότος, *ira vetus*; et substantivè pro *ira*.

Ἐγκράζω, f. άξω, p. αγα, *inclamo*: à κράζω, *clamo*.

Ἐγκρασίχολος, *piscis ex aquis*; sed rejici solet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio*: ab ἐγκρατὴς, *compos, qui potitur, superior*: quod ab ἐν et κράτος, *robur*.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, q. v.

Ἐγκρατεύομαι, *contineo me, sum continens*, f. εύσομαι, p. ἐγκεκράτευμαι ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ἡ, *continens, sum superior*; nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατῶς, *firmiter*. Th. κράτος, *robur*.

Ἐγκρίνω, *admitto, adopto, adjungo*, f. ἐγκρινῶ, p. ἐγκέκρικα a. 1. ἐνέκρινα a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno*.

ΕΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *opus dulciarium ex similâ et oleo*.

Ἐγκροτέουσαι, Dor. pro ἐγκροτέουσαι, -οῦσαι, *pulsantes*, nom. pl. part. præs. fœm. g. à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, ου, ὁ, *pulsus*.

Ἐγκρούω, f. ούσω, p. ἐγκέκρουκα, *ad numeros incedo, impello, salto*.

Ἐγκρύπτω, *condo, intego*, f. ψω, p. ἐγκέκρυφα a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto*.

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, *genus panis*, qui coquitur ἐγκρυφεὶς, occultatus in cinere; *panis subcineritius*.

Ἔγκτησις, -εως, ἡ, *acquisitio*.

Ἔγκτητος, ου, ὁ ἡ, *acquisitus, comparatus, possessus*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

Ἐγκτίζειν, *in aliquo loco condere*. Th. κτίζω, *condo*.

* Ἐγκυθήκη, ης, ἡ, *incitega, fulcrum*, apud Simonidem, ubi verò legendum ἐγγυθήκη, ut ex ea detorta vox Latina indicat.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ἡ, *circularis, rotundus*; τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri solita*: ab ἐν et κύκλος, *orbis, circus*.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series*: ex ἐγκύκλος et παιδεία, *disciplina*.

Ἐγκύκλος, ὁ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω, f. ώσω, *circumago*. Th. κύκλος.

Ἐγκυλίω, et -λίομαι, f. ίσω, p. ικα, *involvo, implico*.

Ἐγκύμων, ονος, ὁ ἡ, *gravida, prægnans; plenus, refertus*: ab ἐν et κύω, f. σω, *uterum fero, sum gravida*.

Ἔγκυος, ου, ἡ, *gravida, prægnans*: ab eod.

Ἐγκυόμενος, præs. part. ab ἐγκύομαι, *in utero gestor*: ex ἐν et κυέω, idem quod κύω, *in utero fero*.

Ἐγκύρσας, αντος, *illapsus*, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρση, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

Ἐγκύρω, *incido, obvio*, f. ρσω a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*.

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo*, f. άσω, p. ἐγκεκωμίακα part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος a. 1. ἐγκωμιασθεὶς. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum est*: ab eodem, et

Ἐγκωμιαστὴς, ου, ὁ, *laudator*, et

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, et Poët. ἐγκώμιος, ια, ον, *laudatorius, a, um*: ab eod. verbo, quod ab

ΕΓΚΩ'ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium, laus*.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulcero, as*. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Ἔγμεν, per Sync. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω.

Ἔγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi, sapui, sensi*, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognosco*.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusd. verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐγνώρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio*, f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα à γνώριμος, *notus*, pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, *cognosco*, f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, *cognosco*; quod adeas.

Ἐγράφησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo*, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔγρεο, *surge*, Att. per Sync. ut volunt nonulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἐγείρομαι, *excitor*, pro ἐγείρεσθαι, undè imperf. ἤγειρετο, pro ἠγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi*, et sæpè in præs. *vigilo*, ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans*, præt. m. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito*, q. v.

ΕΓΡΗΓΟΡΕ'Ω, *vigilo*, f. ήσω ab verbo ἐγείρω p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ρ, ἐγρήγορα: unde ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, f. ήσω a. 1. ἐγρηγόρησα perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρηγόρθαι, *suscitatum esse*, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleon. τοῦ θ, et Sync. literarum ε et ν, est perf. inf. med. verbi γρηγορέω, *vigilo*. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθασιν, *vigilaverunt*, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. p. ind. m. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, et -γορότως, adv. *vigilanter*: ab ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἐγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἔγρομαι, Att. per Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor*, sic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω, *exerceo*, f. σω, p. κα. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, p. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἔγχε', pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta*.

Ἐγχεία, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta*, seu *peritia hastâ certandi*; gen.

pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, *hasta*.

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus, qui hasta fremit ac strepitum edit:* ab ἔγχος, *hasta*, et βρέμω, *fremo*. Hinc et Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epith. *qui fulmine tanquam gladio solet uti:* ab ἔγχος, *hasta*, et κεραυνὸς, *fulmen*.

Ἐγχειρέω, *aggredior, tracto*, f. ήσω, p. κα· ἐγχειροῦντες, præs. part. pl. num. ab ἐν et χεὶρ, *manus*.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus:* ab ἐγχειρέω, q. v.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio:* ab eod. verbo.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellulus, gladiolus, pugio, manubrium:* ab ἐν et χεὶρ, *manus*.

Ἐγχειρίζω, *in manus trado, porrigo*, f. ίσω, p. ικα. Undè et

Ἐγχειρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo*. Th. χεὶρ, *manus*.

Ἐγχειρίθετος, ὁ ϗ ἡ, *in alicujus manu positus:* ex ἐν, χεὶρ, et τίθημι ab eod. Th.

ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *ANGUILLA*; qu. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, *in limo fundatur*.

Ἐγχελις, εως, ἡ, idem.

Ἔγχεον, Poet. et Ion. pro ἐνέχεον, ejusd. imperf. ab ἐν et χέω, f. χεύσω.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἐγχεσίμοιρος, *bellicosus, qui fato quodam belli studio est addictus:* ab ἔγχος, *hasta*, et μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *divido*.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus:* ab ἔγχος, *hasta*, et πάλλω, *vibro*.

Ἐγχεῦντα, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

Ἐγχέω, f. εύσω, *infundo*.

ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, *hasta, ENSIS*, dat. sing. ἔγχει, dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, *infigere:* quod à χραύω, *leviter saucio*. Th. χράω *coloro*.

Ἐγχρίμπτεσθαι τινι, Ion. *in aliquem incidere:* ab

Ἐγχρίμπτω, idem qu. χρίμπτω, *admoveo*, f. ψω.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Ἔγχρισον, άτω, *inunge*, a. 1. imperat. act. ab ἐγχρίω.

Ἐγχρίψας, forte ἐγχρίμψας scribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*.

Ἐγχρίω, f. ίσω, p. ἐγκέχρικα· a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, *ungo*.

Ἐγχρονίζω, *immoror, tardo*, f. ίσω, p. ικα. ab ἐν et χρονίζω, idem. Th. χρόνος, *tempus*.

Ἔγχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *temporarius:* ab eod. Th.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab ἐγχρώννυμι, qu. ab ἐγχρόω, *colore imbuo:* ab ἐν et χρόα.

Ἐγχυράζω, f. άσω, p. ἐγκεχύρακα, *oppignoro, pignoro, capio*.

Ἐγχύω, f. ύσω, idem, ac ἐγχέω, *infundo*.

Ἐγχωρέω, f. ήσω, *concedo, admitto:* undè ἐγχωρεῖ, imperf. *licet, locus vel facultas est*. Th. χωρέω, *eo*.

Ἐγχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domesticus, patrius, rusticus;* et τὸ Ἐγχώριον, subst. *in eo loco ubi habitas; pignus:* ab ἐν et χῶρος, *locus*.

ἘΓΩ, ἐμοῦ, &c. *EGO*, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγών, et ἐγώνγα· Æol. ἐγὼν, et ἰώγα. Hinc ἐμὸς, οῦ, *meus;* νωΐτερος, ου, *noster duorum;* ἡμέτερος, ου, *noster*.

Ἔδαεν, *docuit*, 3. sing. a 2. ind. act. verbi δαέω, *disco:* hinc

Ἐδάην, *novi*, seu *divisus sum*, a. 2. ind. pass. à δαίω, *disco, scio*, p. δεδάηκα, q. à δαέω· part. perf. pass. δεδαημένος· perf. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi*; a. 2. infin. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido*. Th. δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi δαίνυμαι, *epulor*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Ἔδακ', pro ἔδακε, *momordit, pupugit*, 3. sing. a. 2. act. ἔδακον, ες, ε, et

Ἐδάκην, *morsus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo*.

Ἐδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σσ, Poët. verbi δαμάω, *domo*, f. σω, p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. indicat. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δάμνημι f. 2. δαμῶ· a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω, p. δέδμηκα· p. pass. δέδμημαι a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. indic. act. à δαμνάω, pro δαμάω, *domo*.

Ἐδανὸς, οῦ, *suavis:* ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ η.

Ἔδαρ, et εἶδαρ, ατος, τὸ, *esca:* ab ἔδω, *edo*.

Ἔδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω, f. 1. δαρθήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδαρκον, per Metath. pro ἔδρακον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic p. m. δέδορκα, pro δέδρακα.

Ἐδασάμην, ω, ατο, et Poët. δασάσσατο, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido*.

Ἐδασσάμεθ', *divisimus*, 1. pl. a. 1. med. pro ἐδασάμεθα, et in 3. sing. ἐδάσσατο, ejusd.

Ἐδαφιεῖ, 3. sing. et in 3. pl. ἐδαφιοῦσι, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, *solo æquo, solo allido, pavio*, f. ἐδαφίσω, et Att. ἐδαφιῶ, p. ἠδάφικα· quod ab ἔδαφος, *solum*. Th. ἕζομαι, *sedeo*, f. ἐδοῦμαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, *solum, pavimentum:* ab ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act. à δάπτω, *dilanio*, fut. ψω, perf. φα.

Ἔδδεισεν, *timuit*, Poët. pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω, p. δέδεικα· p. m. δέδοικα, δέδια, et δεῖδια.

Ἐδεῖ, pro εἰδεῖ, q. v.

Ἔδηαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo*.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, *prægustator:* ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum*.

Ἐδέγμην, per Sync. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. p. pass. verbi δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδέατο, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerunt*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέω, *ligo*.

Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. δέδηα, verbi δαίω, *divido*.

Ἐδεδίειν, *timueram*, plusq. p. m. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω· p. m. δέδια.

Ἐδεδμήατο, Ion. pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi δέμω, *struo*, f. δεμῶ, p. δέδεμηκα, et per Sync. δέδμηκα· perf. pass. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. p. med. verbi δείδω, *timeo*, f. δείσω· p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, et δέδια.

Ἔδεε, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, impers. quod à δέω, *ligo*.

Ἐδεήθην, *indigui*, seu *oravi*, a. 1. ind pass. verbi δέομαι, tanq. à δείομαι, f. δεήσομαι, *oro* et *indigeo*. Th. δέω, *ligo*.

Ἐδέησε, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi δεῖ, *opus est*, impers.

Ἐδέθην, *ligatus sum*, a. 1. indicat. pass. verbi δέω, *ligo*, perf. pass. δέδεμαι.

Ἔδει, *oportebat*, impers. verbi impers. δεῖ, *oportet*, et interdum pro δεῖ usurpatur, ut ἔχρην, pro χρὴ et προσῆκεν, pro προσήκει. Item

Ἔδει, *comedet*, Att. pro ἔδη, 3. sing. ind. f. 1. m. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item

"Εδει, *ligabat*, 3. sing. imperf. verbi δέω, *ligo*.

'Εδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. et

'Εδείδισαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo*; p. med. δέδοια· plusq. p. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

"Εδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. plur. a. 1. med. ἐδειμάμην, ω, ατο· à δέμω, *struo*.

"Εδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, *ostendo*, fut. δείξω, perf. δέδειχα· a. 1. part. δείξας· a. 1. pass. ἐδείχθην.

"Εδειρα, ας, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio*, f. δερῶ, p. δέδερκα· a. 2. pass. ἐδάρην f. 2. pass. δαρήσομαι.

"Εδεισα, a. 1. Vide δείδω, *timeo*.

"Εδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, *capio*, f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι.

'Εδέμ, regio Babyloniæ.

'Εδέμεναι, et per Sync. ἔδμεναι, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. ab ἔδω, q. v.

'Εδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio*.

'Εδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video*; a. 2. ἔδρακον· præt. m. δέδορκα.

"Εδεσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. ἔδω.

'Εδέσμασι, *cibis*, ejusd. dat. pl.

'Εδεστὴς, ᾶ, ὁ, *esor, qui edit*: ab eod. Th.

'Εδεύετο, *indigebat*, 3. sing. imperf. verbi δεύομαι, Poët. pro δέομαι, *egeo, oro*.

'Εδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἐδέησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro, opus habeo*.

'Εδέων, *sedibus*, gen. pl. ab ἔδος, εος, τὸ, *sedes*.

'Εδῇ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. ἑδοῦμαι, verbi ἕζω, *sedeo*.

"Εδηδα, part. m. Att. reduplicatione ex ἦδα, præt. part. ἐδηδὼς, verbi ἔδω, *edo*, et

'Εδήδαται, et ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι εἰσὶ, et ἐδηδεσμένοι ἦν, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi ἔδω, *edo*, f. 1. act. ἐδέσω, p ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα, undè perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδήδαται.

'Εδήδοκα, *edi*, perf. et pro ἦκα, seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, undè p. ἤδηκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in ο converso, ἐδήδοκα, et in plusq. p. ἐδηδόκειν, part. ἐδηδοκὼς· p. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.

'Εδηδὼς. Vide in ἔδηδα.

"Εδηκα, *edi*, perf. Att. pro ἦκα, ab ἔδω, quod et interjectâ syllabâ δο, ἐδήδοκα, dicitur; undè perf. pass. ἐδήδομαι.

'Εδηλήσαντ', pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi δηλέω, *lædo*, f. ήσω· à δαλὸς, *titio*; q à δαίω, *uro*.

'Εδήλουν, 3. plur. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à δηλόω, *manifesto, declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

"Εδηξα, *momordi*, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω,) *mordeo*.

"Εδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*, f. δήσω, p. δέδεκα· pass. δέδεμαι.

'Εδητὺς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

'Εδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a 1. p. verbi δάκνω.

'Εδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*; a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*; perf. pass. δεδίδασμαι, ξαι, ται.

'Εδίδουν, ως, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*; q. à διδόω. Sic et ἐδίδου, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

'Εδίζητο, *quærebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

'Εδίηνα, ας, ε, a. 1. indic. act. à διαίνω, *irrigo*, f. ανῶ.

'Εδίστασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*, f. άσω, vel άξω, p. δεδίστακα, vel χα. Th. δὶς, *bis*.

'Εδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *sitio, vehementèr expeto*, f. ήσω, p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.

'Εδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor*, f. ξω.

"Εδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

"ΕΔΝΑ, seu potiùs ἕδνα, et ἔεδνα, et ἔεδνα, (Pleonas. τῦ ε) ων, τὰ, *dos, munera* quæ sponsæ sponsus dat. q. ἑδανὰ, *jucunda*. Hinc

"Εδνιος, ια, ιον, *sponsalis*.

'Εδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἕδνα, τὰ, *dos*.

'Εδνοτὴς, et ἐεδνωτὴς, ᾶ, ὁ, *socer*; qui filiam dat, addita dote: ab eod. Th.

"Εδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.

'Εδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκεον, -ουν, εεις, -εις, verbi δοκέω, *video*, f. ήσω, et ξω.

'Εδοκεῦμες, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ejusd.

'Εδολιῦσαν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*, f. ώσω, p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

"Εδομαι, *comedam*, Att. pro ἐδοῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ἔδω, *edo*.

"Εδον, *dederunt*, Dor. et Bœot. pro ἔδοσαν· ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

'Εδονεῖτο, *agitabatur*, 2. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*, f. ήσω, p. ηκα.

"Εδοντι, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

"Εδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor*, f. σω, et δόξω, præt. pass. δέδογμαι.

"Εδος, εος, τὸ, *SEDES*; item *delubrum, cunctatio*: q. d. desidia. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.

"Εδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

"Εδου, pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

'Εδούλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δουλεύω, *servio*, f. εύσω, p. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *servus*.

'Εδοῦμαι, fut. 2. med. verbi ἕζω, *sedeo*.

'Εδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.

"Εδουπον, a. 2. indic. act. verbi δουπέω, *sonitum edo*; fut. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus*.

"Εδουσ', pro ἔδουσι, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo*, p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita usitata.

"Εδρα, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω· q. à δράω, f. δράσω, et Ion. δρήσω· indè f. 1. med. διαδρήσομαι· a. 1 m. διδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu διδρημι. Alioquin potest esse et imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

"Εδρα, ας, ἡ, *sella, sedes, basis, statua, altare, templum*, scil. *sacra sedes*; ἕζομαι, f. 2. ἑδοῦμαι· undè ἕδος, *sedes*.

'Εδράζω, f. άσω, *colloco, stabilio*.

"Εδραθον, *dormivi*, pro ἔδαρθον, a. 2. act. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρέθω, formari malint.

'Εδραῖος, αία, αῖον, *stabilis, firmus, sedentarius*: ab ἕδρα, *sella, basis*. Th. ἕδω, *colloco*.

'Εδραιόω, *stabilio*, f. ώσω, p. ἡδραίωκα· perf. pass. ἡδραίωμαι· ab iisd. Th.

'Εδραίωμα, ατος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum*: à 1. pers. perf. præced. verb.

"Εδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω, *video*, f. ξω, p. χα.

Ἔδραμε, pro ἔδραμι, vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, *fugimus*: 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω. Vide ἔδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri*: a. 2. act. verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα, quod vide.

Ἔδραν, *fugerunt*: per Sync. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔδρησαν, ut ἔσαν, pro ἔησαν, verbi δρῆμι, seu δίδρημι.

Ἔδρασα, *aufugi*; a. 1. act. verbi διδράσκω. q. à δράω.

Ἔδρασμα, ατος, τὸ, *sedes*. Th. ἕζομαι.

Ἔδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδρησ', pro ἔδρησα, *feci*: a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, *facio*: f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. ήσω, *colloco, firmo*: q. ab ἕδρα, *sella*: quod vide.

Ἑδριάω, *sedeo*: ab eod. Th.

Ἑδριόωνται, *sedem habent*: 3. pl. præs. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, -ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομαι. f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.

Ἑδροστρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctatoris epithet. *qui inter luctandum, sedem partesque quibus sedemus, agitat ac versat*: ab ἕδρα, *sella*, (quod vide) et στρέφω, *verto*: p. m. ἔστροφα.

Ἔδυστο, *occidebat*: 3. sing. imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω.

Ἔδυν, υς, υ, *subii*: a. 2. act. verbi δῦμι· interdum ἔδυν est 3. pl. more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, *subeo*.

Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui*: q. v.

Ἐδυναίατο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνίατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *possum*.

Ἐδύναντο, *poterant*: et in 3. sing. ἐδύνατο, imperf. ejusd. verbi.

Ἐδυνάσθην, et Att. ἠδυνάσθην, *potui*: a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo*: ab eod. Th.

Ἐδύνατα, apud Herodot. sumi videtur pro δύνατον ἦν, *possibile erat*.

Ἔδυνε, *induit*: 3. sing. imperf. act. verbi δύνω, *induo*.

Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.

Ἐδυνήθης, et Att. ἠδυνήθην, *potui*: a. 1. pass. verbi δύναμαι, *possum*: f. δυνήσομαι. p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, *subii*: a. 1. verbi δύω, vel δύνω. et

Ἐδύσατο pro ἐδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët.

Ἐδυσέκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυσοτόκεω, *difficultèr pario*: f. ήσω, ex δὺς et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*: ex δὺς et φέρω, *fero*.

ΕΔΩ, *EDO*: præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἧκα inus.) part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. a. 1. pass. ἠδέσθην. part. ἐδεσθεὶς. præs. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι. perf. ἔδηδα, part. ἐδηδώς. Hinc

Ἐδωδὰ, ας, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδή, ῆς, ἡ, *cibus, esus*. Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *esculentus*: ab eod. Th.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἑδώλια, ων, τὰ, *navium transtra, fori, sedes*, ab ἕδος, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδωνται, *vescantur*: 3. pl. præs. sub m. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, *donum*.

Ἔδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonasm. Poët. pro ἕδνα, *dos, sponsalia*: quod videas.

Ἐείκοσι, *viginti*: per Proth. pro εἴκοσι.

Ἐεικοστὸς, ου, similitèr pro εἰκοστὸς, *vigesimus*.

Ἔεικται, *similis est*: Poët. Pleonasm. pro εἶκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum*.

Ἔειπα, ες, ε, *dixi*: Att. pro εἶπα. a. 1. ab ἔπω, *dico*.

Ἔειπον, ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον. a. 2. ejusd. verbi.

Ἔεις pro εἷς, *unus*: per Proth. Poët. f. μία, n. ἕν.

Ἔεις, Ion. pro ἦς, *eras*; 2. sing. imperf. ab εἰμί.

Ἐεισάμενος, pro εἰσάμενος, *assimilatus*: a. 1. m. ab

Ἐεισάμην, *assimulatus sum*: pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: sed

Ἐεισάμην, *indui*: pro ἐσάμην, aor. 1, m. verbi ἕω, *induo*.

Ἐείσω, pro εἴσω, 2. sing. a. 1. m. ἐεισάμην, εἴσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.

Ἐεισάτην, *duo illi iverunt*: 3. dual. a. 1. ἔεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἐέλδεται, *appetit*: 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *cupio*: sic

Ἐέλδωρ, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, *desiderium*. Th. ἔλδομαι, *desidero*.

Ἔελμαι, *convolutus sum*: perf. pass. pro εἷλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo*: et

Ἐελμένοι, dissolutâ diphthongo ει in εε. alii ab ἐλαύνω, *compello*, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per Sync. et Proth. τοῦ, ε, ἐέλσαι hinc Ἔελμαι. alii ab εἰλέω, *congrego*: p. part. εἰλημένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἐέλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio*: præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐέλσαι, *abegisse*: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo*. Th. δύνω, *subeo*.

Ἔεργ', pro ἔεργε, *cohibe*: præs. imperat. ab ἐέργω.

Ἐέργαθε, *disjunxit*: 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distraho*: imperf. εἴργαθεν, per dissol. Poët. et per Pleonasm. ἐέργαθεν. Th. εἴργω, *arceo*.

Ἔεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte*, præs. imperat. Sic et ἐέργει, *continet*: 3. sing. præs. ab ἐέργω, quod infra videas.

Ἐεργμένοι, *muniti*: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔργμαι, pro εἷργμαι, verbi εἴργω, *arceo*.

Ἐέργνυσθαι, eadem ratione pro εἴργνυσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐέργω, pro ἔργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo, prohibeo, includo*.

Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros*: et

Ἐερσήεις, εντος, similitèr pro ἑρσήεις, *roscidus*.

Ἔεργτο, *arcuit*: pro ἔεργκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo*, perf. pass. εἷργμαι.

Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἔεις, pro ἦς, 2. sing. *eras*: imperf. Poët. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐέσθω, pro ἕσθω, 3. sing. a. 2. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἐέσσατο, pro εἴσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ. ab eod. Th.

Ἔεστο, *indutus est*: pro εἷστο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἔζει, *fervebat:* 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo:* f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ου, nomen regis Hebr. et interpretatur Lat. *fortitudo mea, dominus.*

Ἔζετ' et ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, *sedebat:* 3. sing. imperf. Ion. ab ἕζομαι, fut. 2. m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.

Ἔζη, Dor. pro ἔζης, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo.*

Ἐζήλωσας, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω, quod vide.

Ἐζημίωμαι, *mulctatus sum:* perf. ind. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero.* Th. ζημία, *damnum.*

Ἔζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζας, ἔζα, *vivebam,* imperf. verbi ζάω, f. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, studeo:* imperf. ἐζήτεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. imperf. pass. ἐζητεόμην, -ούμην, έου, -ου, εετο, εῖτο.

ΕΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδοῦμαι, SEDEO.

Ἑζόμενος, η, ον, *sedens:* præs. part. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, *junctus sum:* a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζευγῶ. a. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, *colloco, sedere facio:* imperf. εἷζον, (nam pro augmento post ε addiscit ι) f. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἷδον. f. 2. ἑδῶ. perf. pass. εἷσμαι. a. 1. pass. εἵθην, ab ἕω, *pono:* undè ἧμαι, ἕζομαι, *sedeo.*

Ἐζωγρημένος, *captivus factus:* p. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio:* f. ήσω. præt. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι, quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

Ἔζων, *vivebant:* 3. pl. imperf. act. pro ἔζαον, verbi ζάω, *vivo:* f. ζήσω. p. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἔζωσμαι, *cinctus sum,* perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo:* f. ζώσω, p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἔῃ, *sit:* Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *sum.* Sed

Ἐῇ, *suæ* dat. sing. f. g. Poët. ab ἑός, ἑή, ἑόν, *suus, a, um:* ab οὗ, *sui.*

Ἔηκα, ας, ε, *misi:* pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι. *mitto:* f. ἥσω.

Ἔην, *eram, erat:* Ion. et Poët. pro ἦν, a. 1. 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam:* imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni:* gen. sing. pro ἐέος, sed per Poët. Ectasin ἑῆος, et Metath. ἐῆος, ab ἐΰς, *bonus:* gen. sing. ἐέος. Sed

Ἑῆος, *sui:* gen. sing. ab ἑός, *suus.*

Ἤησθα, *eras:* Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ. Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔησθα.

Ἔησι, *sit:* Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἔησον, idem quod ἔασον. a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino,* f. άσω.

Ἔητε, Poët. pro ἧτε, *miseritis:* 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto:* a. 2 ind. ἧν.

Ἔθ', pro ἔτι, *adhuc,* adv.

Ἔθαλαε, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti:* vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, *vigui:* a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo:* f. αλῶ. p. τέθαλκα.

Ἔθανον, *mortuus sum:* a. 2. verbi θνήσκω, *morior* f. 2. m. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνηα.

Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror:* f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, *sepelivi:* et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio:* f. θάψω. p. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. p. m. τέθηπα.

Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto;* f. 1. m. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.

Ἔθειν, *currebat:* imperf. act. verbi θέω, *curro:* f. θεύσομαι seu θεύσομαι.

ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæsaries:* hinc

Ἐθειράζω, *comam alo:* f. άσω. p. ακα.

Ἐθειράς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἐθείς, *missus:* a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod et εἵθην. a. 1. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι. a. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo, soleo.*

Ἐθέλεσκε, *volebat:* pro ἤθελε, 3. sing. imper. (per Epenth. τοῦ σκε.) ejusd. verbi.

Ἐθελημός, ου, *voluntarius:* ab eod. Th.

Ἐθέλῃσθα, *velis:* Poët. Parog. pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελήσῃ, *voluerit:* pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελήσετον, dual. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio:* ab ἐθέλω, *volo:* et θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus.* Th. θρησκεύω, *superstitiosis ceremoniis Deum colo.*

Ἐθέλοι, 3. sing. et ἐθέλοιμεν, 1 plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, *volo*

Ἐθελοκακεῖν, *rem ultrò ignaviter gerere:* ab ἐθέλω et κακός.

Ἐθελοκωφέω, *sum* ἐθελόντως κωφός, *sponte surdus, audire nolo.*

Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. et ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt:* 3. pl. præs. ab ἐθέλω, *volo.*

Ἐθελοντὴν et ἐθελοντηδὸν, *ultrò, suâ sponte,* adv. et

Ἐθελοντής, οῦ, ἐθελοντός, οῦ, et ἐθελούσιος, ου, *voluntarius:* et

Ἐθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò:* ab

ἜΘΕ'ΛΩ, vel θέλω, *volo, opto, delector; possum,* ap. Hom. Il. φ. 366. ν. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. p. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι undè θέλημα, *voluntas.*

* Ἐθελοκακέω, ήσω, *rem ultrò ignaviter gero.*

Ἔθεν, per Sync. Ion. pro ἔθεθεν, et hoc pro οὗ, *sui:* Iones etiam pro οὗ dicunt ἕο. Attici addunt θεν ita etiam ἐμῶ et σῦ se habent. Est et ἔθεν pro ἕ, *se.*

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, *posui:* verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor.* Th. θεράπων, *minister.*

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. ind. m. pro ἔθεσο, ἔθεο et ἔθευ ab eod. Th.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. à θήγω, f. ξω, *acuo.*

Ἐθηεύμεσθα et ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθεώμεθα, et ἐθεῶντο, ἐθεῶντο, 1. et 3. pl. imperf. à θηέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, *specto.*

Ἐθηήσαντο, *inspexerunt:* 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *specto.*

Ἐθηεῖτο, *inspiciebat,* Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

Ἔθηκα, ας, ε, *posui:* et in 3. pl. ἔθηκαν. a. 1. act. verbi τίθημι, *pono* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, *florui:* a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo;* θαλῶ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ & ἡ, *consuetus.* Th. ἔθος.

Ἐθην, pro ἐτέθην, missus sum: a. 1. ind. pass. ab ἵημι, mitto.

Ἔθιζε, assuesce, præs. imp. act.

Ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζου, præs. imperat. pass. ab

Ἐθίζω, assuefacio, instituo: (quod pro augmento ε post ι adsciscit) f. ίσω. p. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. perf. pass. εἴθισμαι, assuefio. p. pass. εἴθισμαι. p. part. εἰθισμένος. a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, consuetudo.

Ἔθλασε, comminuit; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango: f. άσω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, gentis præfectus: ex ἔθνος, gens, et ἀρχός, vel ἄρχων, princeps. Th. ἄρχω, impero.

Ἐθνικός, ή, όν, gentilis, ETHNICUS. Hinc

Ἐθνικῶς, adv. ETHNICE, gentiliter: ab

ἜΘΝΟΣ, εος, τὸ, gens, natio, populus, sexus.

Ἐθοινᾶτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θοινάομαι, devoro: a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, ατο. à θοινάω, epulor. Th. θοίνη, epulum.

Ἐθοίνων, depascebant: 3. pl. imperf. à θοινάω, epulor: f. ήσω. p. τεθοίνηκα. ab eod. Th.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω, p. m. εἴωθα, consuevi: ἐθίζω, assuefacio.

Ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθεο, et per Crasin. Att. ἔθου, verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ου.

Ἔθοωσα, excitavi: a. 1. ind. act. ab inus. Th. θόω, acuo: vel pro ἐθόασα, à θοάζω, celeriter moveo. Th. θοὸς, celer.

Ἐθραξε, conturbavit: per Sync. pro ἐτάραξε. a. 1. ind. act. à ταράσσω, turbo. f. ξω.

Ἔθρεξα, cucurri: a. 1. ind. act. à τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδρομα, quod vide.

Ἐθρέφθην, ης, η, innutrita sum: a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, alo: f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 1. ἔθρεψα. præt. pass. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.

Ἔθρεψα, alui: a. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

Ἐθρήνευν, Æol. et Dor. pro ἐθρήνουν, lugebant: 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνος, luctus.

Ἐθύθην, ης, η, sacrificatus fui: aor. 1. ind. pass. à θύω, macto: f. θύσω. p. τέθυκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, excandui: a. 1. ind. pass. à θυμόω, irrito: f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, animus, ira.

Ἔθυον, furebant, 3. pl. imp. ind. verbi θύνω, id. q. θύω, seu θύω. f. θύσω, cum impetu ruo.

Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, sacrifico, macto: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην.

Ἔθω, ex consuetudine facio, consuesco: p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, mos.

Ἕθωσι, mittantur: 3. pl. a. 1. sub. pass. ἔθην, seu εἴθην. a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto.

Εἰ, si: conj. connexiva, cum ind. construitur significat etiam, an, utrum, num, utinam.

Εἶ, es: 2. sing. præs. ab εἰμὶ, sum.

Εἶ vel εἶς, vadis: 2. sing. ab εἶμι, eo: et imperf. εἶν, εις, ει, ibat: et

Εἶ, i: pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. et in compos. ἄπει, ἔξει.

* Εἰ δὲ μὴ, alioquin, sin: οὐδεὶς βάλλει—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat—εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam. εἰ ἄρα, si fortè: εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, utinam enim: εἴγε, εἴπερ, εἰ δὲ, si autem, si modò: εἴγουν, si saltem: εἰ δ' ἄγε, agedum: εἰ καὶ, etsi: εἰ μὲν, εἰ δὲ, si, sin: εἰ μὴ, nisi: εἴ τις, si quis: εἴ του, si cujus: εἴ τῳ, si cui.

ΕἾΑ, vel εἶα, EJA, adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, ivi, ivisti. p. m. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾔα, &c.

Εἶα, pro εἴαε, sinebat: 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino: imperf. εἴαον. Est et

Εἶα, ας, ἡ, herba, gramen. Angl. HAY.

ΕἸΑΜΕΝΗ, ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus, herbosus: pratum.

Εἰανός, ή, όν, subtilis, λεπτός. pro ἑανὸς, Poëtice.

Εἵατο, Poët. metri causâ pro ἥατο; quod Ion. dicitur pro ἧντο, 3. pl. imp. verbi ἧμαι, sedeo.

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, sino (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα. p. εἴακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἦρι, ab ἔαρ ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινός, ή, όν, vernus, a, um, dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver.

Εἴας, sinebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino, (quod aliud non vindicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴαον, -ων, ας, -ας, ε, -α, perf. εἴακα.

Εἴασε, et Poët. εἴασσε, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino: f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἶαι, ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἴαται, et εἵατο, Poët. pro ἧνται, et ἧντο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, et ἧντο, quorum aliud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, sedeo: hoc 3. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, distillat, 3. sing. ind. præs. pass. Ion. et Poët. pro λείβεται sic εἴβων pro λείβων, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἴγε, si quidem; si modo: conj. cum ind.

Εἴδωμα, ατος, τὸ, IMAGO: ab εἴδω, similis sum.

Εἶδ', eja, adv. hortantis.

Εἰδάλλομαι, et εἰδάλλομαι, assimilor, similis fio: et

Εἰδάλιμος, ου, ὁ, ἡ, speciosus, formosus, ab εἶδος, species: quod ab εἴδω, video.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, esca, dapes: ab ἔδω, edo.

Εἶδε, scito, a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro εἴδησι, per Sync. dici posset ab εἰδέω, scio.

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, IDEA, forma, species: ab εἴδω, video.

Εἰδείην, viderem, præs. opt. act. verbi εἴδημι, f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι ut τιθείην, et τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt per Sync. esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro εἰδέναι ponant à p. m. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2 ind. act. εἶδον, ες, ε, vidi: ab εἴδω, video: a. 2. εἶδον, et ἴδον, 1. fut. m. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

Εἴδεος ἱστάμενοι παῖδες, pueri egregiâ formâ præditi.

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro ἐοικέναι, similem esse: et pro δοκεῖν, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. sing. præs. ind. ab εἴδομαι.

* Εἰδέχθεια, ας, ἡ, deformitas, quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθής, έος, ὁ, ἡ, aspectu deformis, qui odioso aspectu est: ab εἶδος, aspectus, quod ab εἴδω, video, et ἔχθος, odium.

Εἰδέω, scio: f. εἰδήσω, p. εἴδηκα, plusq. p. εἰδήκειν, et per Syncop. ᾔδειν, et ᾔδειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, et in 3. pl. ᾔδεισαν pro quo Poët. ᾔδεσαν, et Ion. ᾔδεα, ας, ε, contractè ᾔδη, ης, η. perf. infinit. εἰδηκέναι, et per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. et in f. g. εἰδυῖα, ας. et in n. g. εἰδός. εἰδῆσαι, a. 1. inf. Lys. pro milite: vox paulo insolentior. præt. m. οἶδα. ab εἴδημι, inus.

Item quod εἰδέω, est εἰδεῖν. Th. εἴδω, idem.

Εἰδῆ, *simul*, adv. Alii volunt esse ἐπειδῆ, alii εἰ δὴ, scribunt. Homeri Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *sciens, peritus.* Εἰδημόνως, *perite*, Poët. ab εἰδέω, *scio.*

Εἰδῆς, *noveris*, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, -ῶ, *scio* : f. ἤσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, *scientia, peritia* : ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδότ', pro εἰδότα, *peritum*, acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἰδοὶ, αἱ, *idus* : vox Latina : ab *iduo*, quod Thuscis est *divido.*

Εἴδομαι, et ἴδομαι, Poët. *assimulor* : p. εἴδημαι ab εἴδω, *video*, q. v.

Εἰδόμενος, et ἰειδόμενος, Poët. *similis*, ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. præs. ind. verbi εἴδω, *video.*

Εἶδον, et ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *species præstans formâ, facies* : dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video.*

Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. a. 2. ind. act. ejusd.

Εἰδότε, dual. et εἰδότες, plur. perf. part. act. ab εἰδὼς, ότος, pro εἰδηκὼς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio* : f. ήσω, p. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. pl. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM*, *parvum poema*, εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia sunt poematum genera* : ab εἶδος, quod ab

ΕΙ῎ΔΩ, *video* : f. m. εἴσομαι, et ἴσομαι, Poët. a. 2. εἶδον, et ἴδον, ες, ε (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδὲ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, οῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, et ἐεισάμην, *simulavi* opt. εἰσαίμην. infin. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην, imperat. ἰδοῦ.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contracté ut τιθῶ, à τίθημι. in præs. opt. εἰδείην. præs. infin. εἰδέναι Alii Syncopen aiunt esse εἰδῶ pro εἰδήκω. perf. sub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM*, *delubrum* : 1 Macc. 1. 17. 1 Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, *idolum*, ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur* : ab εἴδωλον et θύω, *macto, immolo.*

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA* ; *idoli cultus* : et

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA* : ex εἴδωλον, et λάτρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *servus.*

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM*, *simulacrum* : ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli* : ex εἴδωλον et ποιέω, *facio.*

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio* : f. ήσω.

Εἶεν, *essent* : 3. pl. præs. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶεν, *etiam, age verò, esto*, adv. concedentis ab eod.

Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, *essem*, et in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, et per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν. præs. opt. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶθ', pro εἶτα, *deinde* : propter aspirationem.

ΕΙ῎ΘΑΡ, adv. Poët. *statim, confestim.*

Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *si* : pro quo εἰ, εἴτε, *sive.*

Εἵθην, seu ἕθην, *missus sum* : a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω.

Εἰθικὼς, *assuetus*, perf. part. act. et

Εἴθισα, *assuevi*, a. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι post ε adsciscit : sic perf. εἴθικα. et

Εἴθισμαι, *assuetus sum*, p. pass. undè εἰθισμένος, p. part. ejusd. Th. ἔθος, *mos.*

Εἰκ, pro εἰκεὶ vel εἴκειν, *siquidem*. Th. εἰ, *si*, et Particula Poëtica κε vel κεν.

Εἶκα, *similis sum*, p. m. pro quo Attici ἔοικα, dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, et ι in ο verso : verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἷκα, ας, ε, *misi* : perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto* : f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius* : ab εἴκοσι, *viginti.*

Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum.*

Εἰκαὶ, *etiamsi*, conj. disceret. cum ind. ex εἰ, *si*, et καὶ, *etiam.*

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius.*

Εἵκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. ind. verbi ἵημι, *mitto*. p. part. εἱκὼς. Sed

Εἴκασι, *videntur* : 3. pl. p. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum* : ab εἴκω, *similis sum.*

Εἰκάσσαις, *conjecture poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio* : f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *similis sum.*

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo* : f. ξω.

Εἴκειν, et Att. ᾔκειν, *iveram*, plusq. p. à perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo.*

Εἴκελος, ου, *similis*. Th. εἴκω.

ΕΙ῎ΚΗ, adv. *frustrà, temerè, sine consilio, casu* : indè εἰκαῖος, α, ον, *temerarius* : q. ab εἴκω, *cedo.*

Εἰκονίζω, *assimilo, exprimo* : ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *similis sum.*

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile* : ab εἴκω.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies* : ab εἴκοσι.

ΕΙ῎ΚΟΣΙ, et Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti* : pl. tantum et ἄκλιτον. Dor. εἴκατι.

Εἰκοσιέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *viginti annorum* ; et

Εἰκοσίμετρος, *viginti mensuras capiens* : ab εἴκοσι, *viginti*, ἔτος, *annus*, et μέτρον, *mensura.*

* Εἰκοσίκλινος οἶκος, *domus viginti lectisterniis instructa.*

Εἰκοσινήριτος, ὁ καὶ ἡ, *de quo viginti contendunt* : ab εἴκοσι, *viginti*, et ἐρίζω, *contendo.*

Εἰκοστὸς, *vigesimus*, et in f. g. εἰκοστὴ, n. g. όν· ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. *similitèr, ut par est* : ab εἰκὼς, ότος, *similis*. Th. εἴκω.

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. præs. ab εἴκω, *cedo.*

Εἴκτην, *similes erant* : pro εἰκέτην, 3. dual. imp. per Sync. et solutâ diphthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, est plusq. p. m. εἴκειν, et in dual. εἰκέτην, per Sync. εἴκτην, et per Dialysin. ἐΐκτην.

Ἔϊκτο pro ἔοικτο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum*. Vel plusq. p. ab ἔϊγμαι, ξαι, κται.

Εἰκυῖαν, *decoram, aptam*, acc. sing. p. part. m. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum.*

ΕΙ῎ΚΩ, *similis sum* ; item *cedo, non repugno* : f. ξω. p. m. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago, effigies.*

Εἴκων, *cedens* : præs. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, ονος, ἡ, *imago:* ab eod.

Εἰκὼς, *decens*, præt. part. m. ab εἴκω.

Εἰλαμὶς, ἴδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens:* ab εἰλέω, *involvo.*

Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor*, et

Εἰλαπιναστὴς, ῦ, ὁ, *conviva:* ab

ΕἸΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM:* unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium. Hom. Od. ά. 205. dat. pl. εἰλαπίνῃσι q. ab εἴλη, *congregatio, agmen*, et πίνω, *bibo.*

Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod et εἴλαρ) *propugnaculum:* ab εἰλέω, *coarcto.*

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poët. *abiegnus:* ab ἐλάτη, *abies.*

Εἷλε, *cepit*, 3. sing. a. 2. act. ab αἱρέω, *capio.*

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico.*

ΕἸΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina, Dea partûs:* quod parturientibus opituletur: ab ἐλεύθω, undè et ἐλεύθω dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, ου, ὁ, *ILEUS, volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis:* ab εἰλέω.

Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.

Εἷλετ', et εἵλετο, *elegit*, 3. sing a. 2. m. Vide εἷλε· ab αἱρέω, *eligo.*

Εἵλευ, *cepisti, eripuisti*, Dor. pro εἵλεο, 2. sing. ind. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, seu εἰλοῦντο, Dor. 3. plur. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso.*

Εἴλιχα, Att. pro λέλειχα, perf. à λείχω.

ΕἸΛΕ'Ω, *cogo, coarcto, concludo, congredo;* εἰλέω verò, *verso, circumago, involvo*, fut. ήσω, perf. ηκα· undè

Εἴλη, ης, ἡ, *agmen*, et

Εἴλη, et ἕλη, ης, ἡ, *splendor.*

Εἰληθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. *circumdata:* ab εἰλέω.

Εἰλιθερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à sole calefactus:* ab εἵλη, *splendor*, et θέρω, *calefacio.*

Εἰλήλουθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλυθα, p. med. Att. verbi ἔρχομαι, *venio* p. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, *venerat*, ejusd. 3. sing. plusq. p. med.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. med.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι, et

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω, *accipio.*

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, *accipio.*

Εἴληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc

Εἰληφὼς, ότος, perf. part. act. ejusd.

Εἴληχα, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior.*

Εἴλιγξ, ιγγος, ὁ, *vortex, gyrus, tormen intestinorum:* ab εἰλέω, *verso.*

Εἴλιγγος, *vertigo capitis*, σκότωσις.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, *involutio:* ab εἰλίττω, q. v.

Εἴλιγμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. et part. εἰλιγμένος· ab εἰλίττω. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλιγμὸς, ῦ, ὁ, *vortex, gyrus:* ab εἰλίσσω.

Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*, vel à *retortis cornibus:* ab ἕλιξ, q. v.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas:* ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *distinctus, sincerus, clarus;* in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἴλη, *splendor solis*, vel potiùs ἴλη et κρίνομαι, *secerno.*

Εἴλιξ, vel ἴλιξ, ικος, ἡ, *involucrum, gyrus;* item *species hederæ;* sumitur etiam adj. pro *implicito:* ab εἰλίσσω, idem. Ac Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλίποδας, *curvipedes*, vel *curvè gradientes;* dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι· ab

Εἴλιπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *flexipes:* ex ἴλλω, pro quo usitatum εἰλέω, *flecto*, et πῦς, *pes.*

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus, a, um*, præs. part. pass. ab

Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo*, pro quo etiam dicitur ἑλίττω, fut. ίξω, perf. εἵλικα· p. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. p. pass. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho*, et

Εἵλκυσε, *traxit*, a. 1. imperf. ἕλκυσε· ab ἑλκύω, quod perinde ac Th. ἕλκω, ι post ε, pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, ου, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, *arcto, includo.*

Εἱλόμην, *elegi*, indic. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. act. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. med. ab αἱρέω, *eligo.*

Εἷλυ, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. à λέγω.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, perf. pass. verbi εἰλυώ, seu εἰλύμι, *verso, volvo.* Th. εἰλέω, idem.

Εἰλὺς, ύος, ἡ, πηλῶδες τῦ ποταμῦ, Hesych. id. q. ἰλὺς, *limus*, q. v.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, 3. sing. imperf. verbi

Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, *torqueo.* Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, perf. part. nom. plur. ab εἰλυφάω, *verso.* Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω, seu εἰλύμι, fut. ύσω, *verso, volvo:* ab eod.

Εἴλω, seu εἵλω, idem quod εἰλέω, seu εἰλέω.

ΕἹ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA, servus apud Lacedæmonas*, ex Helotis captis.

Εἱλωτεία, ας, ἡ, *servitus*, et

Εἱλωτεύω, f. εύσω, *servio*, et

Εἵλωτις, ιδος, ἡ, *serva:* ab εἵλως.

Εἶμ', pro εἶμι, *eo, vado.*

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, Æol. ἶμμα· ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.

Εἷμαι, εἷσαι, *sedi, sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo;* a. 1. εἷσα· plusq. p. pass. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Est et

Εἷμαι, *missus sum*, p. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus, fatalis*, et inde

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum: à μείρω, *divido*, quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd.

Εἱμὲν, Poët. Dor. et Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶμεν, *simus*, per Sync. pro εἴημεν, præs. opt. 1. pl. ejusd.

Εἴμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præs. inf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἱμένος, η, ον, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo.*

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. plur. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἰ μὴ, *nisi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *sed.*

Εἰμὶ, εἶ, vel εἶς, ἐστὶ, *SUM, ES, EST;* imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἤμην, *fui;* a. 2. sub. ὦ, *fuero;* plusq. p. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram;* præs. imperat. ἴσθι, vel ἔσθι, vel ἴσω, ἔστω, Att. ἤτω· præs. opt. εἴην, ης, η· præs. sub. ὦ, ᾖς, ᾖ, *sim;* f. ἔσομαι, η, εται, et per Sync. ἔσαι, præs. infin. εἶναι· fut. 1. infin. ἔσεσθαι· part. præs. ὢν, ὖσα, ὄν. Th. ἔω, inus. idem.

Εἶμι, *eo*, et in dual. ἴτον, 3. plur. ἴασι imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν· 2. ind. ἴεν, ἴς, præs. im-

perat. ἴθι, ἴτω a. 2. imperat. ἤϊα perf. med. εἶα, (ab εἴω) Att. ἦα, et solutione factâ ἤϊα, ας, ε, plusq. p. ἤειν, 3. pl. ἤεσαν, Att. ἤισαν. Th. ἴω, inus. pro *EO*.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dativo. Est et

Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo*, et

Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰνάετις, et ἐννάετις, adv. *per novem annos*, ab ἐνναετὴς, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, *annus*.

Εἶναι, *esse*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*. Est et

Εἶναι, per Metath. pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, *eo*: inde ἀπεῖναι, *abire*, at

Εἶναι, *misisse*, a. 2. infin. ab ἵημι, *mitto*.

Εἰναλίη, ης, ἡ, et εἰνάλιος, ου, *maritimus*, pro ἐνάλ: ab ἐν et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Εἰνάνυχις, *per novem noctes*, adv. pro ἐννάνυχες· ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus*: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.

ΕἸΝΆΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, *fratria*, id est, *uxor fratris*: dicitur παρὰ εὐνάζειν, *cubare*: ut sit q. εὐνάτηρ, *cohabitatione juncta*.

Εἴνατος, η, ον, *nonus*, pro ἔνατος· ab ἐννέα, *novem*.

Εἰνείκαντο, Ion. et Poët. pro ἠνέγκαντο, et ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. Vide in ἐνεικα, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, *propter*, *causâ*, regit gen. et εἵνεκεν, Ion.

Εἰνόδιος, ου, *in viâ situs*, *in viâ habitans*: ab ἐν, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatiens frondes*, *frondosus*: à φύλλον, *folium*, et εἴνοσις, pro ἔνοσις, *motus*; ab ἐνόω, *impello*, *agito*.

Εἴνται, *sederunt*, 3. pl. perf. pass. εἷμαι, et in plusq. p. 3. pl. εἶντο, *sederant*: ab inus. ἕω.

Εἶξα, *similis sum*, et in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. indic. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *cesserunt*, 3. pl. a. 1. act. ejusd.

Εἷο, pro οὗ, Poët. gen. sing. μετὰ εἷο, *secum*.

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, et in 3. plur. εἶπαν, a. 1. indic. act. εἶπαι, a. 1. infin. εἶπον, ες, ε, a. 2. Et εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.

Εἶπατ', pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. et

Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. inf. ejusd.

Εἰπέμεν, infin. Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *siquidem*, *si*, εἴπερ ἄρα, *si quidem*. Th. εἰ, *si*.

Εἴπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπῃ, *sicubi*, *siqua*, *sique modo*: ab εἰ, *si*.

Εἴπῃς, *dicas*, 2. sing. a. 2. subj. hinc Æol. εἴπησθα, 2. sing. ejusd. temporis, verbi ἔπω.

Εἴποθεν, *sique ex loco*, et

Εἰποὶ, *si aliquo*. Th. εἰ, *si*.

Εἰπόμην, *sequebar*, et in 3. pl. εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *sequor*, f. ἕψομαι, f. ἕψομαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. indic. et Dor. εἰπόν, pro εἰπέ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, *si*, et πότε, *quando*: qu. ab ὅτε, idem. Sic

Εἴπου, adv. *sicubi*: ex εἰ, *si*, et ποῦ, *ubi?* ab ὅς, *qui*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. sub. εἰπὼν, οῦσα, όν, a. 2. part verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπως, adv. *si quo modo*, *si quâ ratione*, *si forte*: ex εἰ, *si*, et πῶς, *quomodo?*

* Εἶρ, *procella*, *fulgor*.

Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.

Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi Epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐρράφθαι, *quia insutus fuit femori*, scil. Jovis, undè et μηρορραφής.

Εἰργάθω, *prohibeo*, *distraho*; imp. εἴργαθον, et dissol. Poët. ἐέργαθον ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui*, a. 1. m. εἰργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*. Th. ἔργον, *opus*.

Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. ind. pass. et

Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus sum*, p. indic. pass. et part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod.

Εἴργει, *cohibet*, 3. sing. præs. ind. act. Ἐέργεσθαι, *dimoveri*, præs. inf. pass. ab εἴργω, *arceo*.

Εἶργμαι, *vinctus sum*, perf. indic. pass. et part. εἰργμένος· ab eodem verbo.

Εἰργμὸς, ου, ὁ, *inclusio*: ab eod.

Εἴργομαι, *facesso*, *abeo*, *submoveo*.

Εἶργον, *coërcens*, præs. part. neut. g. εἴργου, *abstine*, præs. imperat. pass. εἴργουσι, 3. pl. præs. indic. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.

ΕἼΡΓΩ, *includo*, *in carcerem conjicio*, f. ξω, p. χα· item *arceo*, *prohibeo*, *vito*: indè πολιορκέω, *urbem obsideo*.

Εἰρεία, ας, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ, *concio*, *cœtus*: ab εἴρω, *dico*.

Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*, 2. sing. præs. indic. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Εἰρέαται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico*. Vide εἰρημένος.

Εἰρέσθαι, -εσθαι, Ion. et Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare*, *inquirere*.

Εἴρεο, Ion. pro εἴρου, *interroga*, præs. imperat. verbi εἴρομαι potest esse et imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.

Εἰρερὸς, ου, ὁ, *captivitas*, *servitus*: ab εἴρω, *necto*.

Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, *quærere*, *interrogare*.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus*, *lanâ obvolutus*; quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, *lana*.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, Dor. pro ἐροῦσαι; præs. part. pl. num. fœm. g. ab ἐρέω, *dico*; Poët. εἰρέω. Th. ἔρω.

Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, *dico*, f. ῥήσω, p. ἔρρηκα, perf. part. Att. εἰρηκὼς, et

Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι, Att. pro ἔρρημαι, perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἐρέω, derivari malunt.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *puer*, *qui jam fari potest*: ab εἴρω, *loquor*.

Εἰρηναῖος, α, ον, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.

Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud Jurisconsf. ab eod. Th. et ἀρχὴ, *principatus*.

Εἰρηνεύω, *pacem colo*, *in pace vivo*, f. εύσω, p. εἰρήνευκα· ab.

ΕἸΡΗΝΗ, ης, ἡ, *pax*; παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν, (à connectendo.) Hinc

Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, *pacificus*, et

Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio*, f. ήσω, p. εἰρηνοποίηκα· et inde

Εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *pacis studiosus*, *pacificus*: ex εἰρήνη, *pax*, et ποιέω, *facio*.

Εἰρινὸς, οῦ, *laneus*: et pro eod. ἐρίνεος. Th. εἶρος, *lana*.

Εἴριον. idem ac ἔριον Vide εἶρος.

Εἰροκόμος, ου ὁ καὶ ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans*: ab ἔριον, q. ab εἶρος, *lana*, et κομέω, *curo*.

Εἴρομαι. Vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laniger*: à πείκω, vel πέκω, *pecto*, f. ξω p. m. πέποκα· hinc πόκος, *vellus*, et εἶρος, *lana*.

ΕἾΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*, ἔριον, ου, τὸ,

idem, q. ab εἴρω, necto, quia nexilis.

Εἵρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. ab ἕρπω, *repo*, q. v.

Εἰρύαται, Ion. pro εἰρυνται, 3. perf. plur. num. perf. indic. pass. Iones enim et perfecti plusq. p. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται, vel το, α breve inserentes. Sic ἐρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *custodio*.

Εἴρυκα, *sustuli*, perf. act. ejusd. verbi.

Εἰρύμεναι, præs. infin. Dor. pro εἰρύειν ab εἰρύω, vel ἐρύω, *traho*.

Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plur. imperf. ind. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*, *servo*: sic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύσασθαι, *custodire*, a. 1. infin. med. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod. Th.

Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, fut. σω, *traho*.

Εἴρχαται, et εἴρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, et εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. et plusq. p. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*.

Εἷρψα, *erupi*, a. 1. indic. verbi ἕρπω, *serpo*, f. ψω, p. φα.

ΕΙΡΩ, *necto*; item *dico*, *interrogo*, *nuntio*, in quâ signif. præs. est inus. (ἐρέω, et εἰρέω, Poët.) fut. ἐρῶ, et in 2. plur. ἐρεῖτε, *dicetis*; præt. εἴρηκα, tanq. ab ῥέω, quod ι post ε, (pro augmento, adsciscit) perf. pass. εἴρημαι· paulò post f. εἰρήσομαι· præs. m. ἔρομαι, (εἴρομαι et ἔρομαι, Poët.) *interrogo*; f. ἐρήσομαι a. 1. εἰρησάμην, et ἠρόμην a. 2. ἐρόμην, et Poët. εἰρόμην.

ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulatè loquens*.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, *IRONIA*; *dissimulatio in oratione*. Hinc Angl. IRONY, et

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, *qui dissimulatione in loquendo gaudet*: et indè

Εἰρωνικῶς, *IRONICE*, *fictè*, adv. ab εἴρων, ωνος, ὁ.

Εἰρωτᾷ, 3. sing. præs. indic. et εἰρώτα, et εἰρώτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωτάω.

Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, quod pro ἐρωτάειν, præs. inf. ab

Εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*; imperf. ἠρώταον, -ων, -ας, ας, &c.

• ΕΙΣ, vel ἐς, *ad*, *in*; item *erga*, *contra*, *super*, *post*, *propter*, *apud*, *per*, *inter*, *de*, *pro*, acc. soli jungitur, in compos. *in*, *ad*, *intra*, *ex*; εἰς τί, *quorsum?* Hinc ἔσω, *in*, *intra*.•

Εἶς, *eras*, Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*, pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς, vel εἶ, *vadis*, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ', pro εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. verbi εἶμι, *eo*.

Εἷς, ἕντος, *qui misit*, a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, *mitto*.

• ΕΙ῟Σ, μία, ἓν, *unus*, *a*, *um*, *quidam*; idem quod πρῶτος, Mat. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς ἑνός.•

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *scio*, vel εἶμι, *eo*: pro quo ἧσα, etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, *sedi*, a. 1. ind. ab ἵζνυμι, seu ἵζω, *sedeo*, f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco*, f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio*; *accusatio*, et

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, *renuntio*, *refero*; item *defero*, *accuso*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Εἴσαγε, *ingreditor*, præs. vel a. 2. imperat. ab εἰσάγω, q. v.

Εἰσάγω, εις, ει, *introduco*, fut. ξω, perf. εἰσῆχα a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγαγον a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ἴτω a. 2. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν· præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus*: ex εἰς, *in*, et ἄγω, *duco*.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*, et

Εἰσαγωγικὸς, ή, ὸν, *introductorius*, et

Εἰσαγώγιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *importatus*: ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. *semper*; ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus*: ab ἀεὶ, *semper*.

Εἷσαι, pro εἵσατο, *statuâ honoravit*, 3. sing. a. 1. med. verbi ἵω, *statuo*, f. ἵσω a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, *exaudio*, fut. ύσω, perf. εἰσήκουκα a. 1. pass. εἰσηκούσθην, *exauditus fui*; a. 1. part. pass. εἰσακουσθεὶς, έντος f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex εἰς et ἀκούω, *audio*.

• Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, fut. ῦμαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.•

Εἰσάμενοι, Ion. pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco*, *fundo*; a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, *similis sum*, *scivi*, a. 1. ind. med. ab εἰδέω, seu εἴδω, *scio*, et

Εἰσάμην, a. 1. ind. med. ab εἴδω, *vado*.

* Εἰσάμην, *penetravi*, Il. δ. 138. λ. 538. διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς, *perforavit tamen et ipsam*, pro πρόεισατο, a. 1. ex. πρὸ et εἶμι, *eo*.

Εἷσαν, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. act. ἕσα, et Poët. ἔσσα ab ἕω, seu ἵννυμι, idem quod ἵζω, *colloco*.

Εἰσαναβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα a. 2. ἔβην a. 2. part. εἰσαναβὰς, et in f. g. εἰσαναβᾶσα a. 2. opt. εἰσαναβαίην ex εἰς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Εἰσανιὼν, όντος, *scandens*, a. 2. part. act. ab εἰς et εἶμι, *eo*.

Εἰσάπαξ, adv. *semel*: ex εἰς et ἅπαξ, idem.

Εἰσαριθμέω, f. ήσω, *annumero*.

Εἴσας, acc. pl. f. g. ἴσης, gen. ab ἶσος, η, ον, *æqualis*, *e*, idem quod ἴσος.

Εἴσατο, *videbatur*, 3. sing. a. 1. m. ab εἴδω, *video*, f. εἴσομαι a. 2. εἶδον, et

Εἴσατο, *penetravit*, 3. sing. a. 1. m. verbi εἴω, *eo*.

* Εἰσάλλω, *insilio*: ex εἰς et ἅλλω.

Εἰσαῦθις, et εἰσαῦτις, *in posterum*, *posthac*: ab αὖθις, et αὖτις, *rursus*. Th. αὖ, idem.

Εἰσαφίκανε, *reversus est*, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Εἰσαφικάνω, *accedo*, *redeo*: ex εἰς, ἀπὸ, et ἱκάνω, *venio*. Th. ἱκνέομαι, idem fut. ἵξομαι, p. ἷγμαι a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, *venias*, 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ ab.

Εἰσαφικνέομαι, f. ίξομαι, p. ιγμαι, *accedo*, *advenio*: ab eod. Th.

Εἰσβάλλω, fut. αλῶ, perf. κα, *injicio*, *ingredior*, *invado*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εἰσβιάζομαι, *vim infero*, *vi ingredior*: à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis*.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, *ascendere facio*: à βιβάζω, *ineo*, quod à βαίνω, *incedo*.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*, *incursus*, *expeditio militaris*: ab εἰσβάλλω, q. vide.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto*, fut. 1. med. εἰσδέξομαι ex εἰς et δέχομαι, *accipio*, perf. δέδεγμαι a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens*, a. 2. part. act. fœm. g. à τρέχω, *curro*. Vide εἰσέδραμον.

Εἰσδύνω, *subeo*, *ingredior*.

Εἷσε, a. 1. indic. act. verbi ἵω, *colloco*, *induco*, f. ἕσομαι a. 1. med. ἑσάμην perf. ἧμαι.

Εἴσεαι, *scies*, pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. med. verbi εἴδω, *scio*, f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, *introcucurri*, a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, f. θρέξω, f. εἰστέτροχα a. 2. part. εἰσδραμὼν, ῦσα, ὸν ex εἰς et τρέχω, *curro*, f. ξω, p. δεδράμηκα, et τέτροχα.

Εἰσέδυ, *ingressus est*, 3. sing. a. 2.

indic. εἴσδυμι ex εἰς et δῦμι, vel δύνω, *ſubeo*, f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, *intro, ingredior*; in 3. pl. ind. præſ. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσεῖσι ex εἰς, *in*, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι Ion. εἰσιίασι, *immittunt*, 3. plur. præſ. indic. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω, p. κα, *invehor, ingredior, irrumpo*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ab εἰσέρχομαι, *ingredior*; a. 2. εἰσῆλθον p. med. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἴσελθε, ἐτω, a. 2. imperat. act. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. εἰσελθὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, *ingrediamur*, 1. plur. a. 2. ſub. act. verbi εἰσέρχομαι, q. v.

Εἷσεν, *ſedere fecit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἵζω, *ſtatuo*, f. ἵσω, a. 1. εἷσα.

Εἰσενίσκῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. et in 3. plur. εἰσενίσκωσιν, verbi εἰσφέρω, *ingero*, fut. εἰσοίσω a. 1. εἰσήνεγκα a. 2. εἰσήνεγκον ex εἰς et φέρω, *fero*.

Εἰσεπέρησα, *tranſivi*, a. 1. indic. act. ab εἰσπεράω, compoſit. ex εἰς et περάω, *tranſeo*, f. ήσω et άσω.

Εἰσεπήδησα, *inſilii*, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *inſilio*, f. ήσω, p. εἰσπεπήδηκα comp. ex εἰς et πηδάω, *ſalio*.

Εἰσέρχομαι, *ingredior*; in 3. plur. præſ. imperat. εἰσερχέσθωσαν f. 1. εἰσελεύσομαι a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε a. 2. imperat. εἴσελθε perf. med. Att. εἰσελήλυθα ex εἰς et Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσεσπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπάω. Th. σπάω, *traho*.

Εἴσεται, *ſciet*, 3. ſing. f. 1. med. verbi εἴδω, *ſcio*, f. εἴσομαι a. 2. εἶδον et ἴδον.

* Εἰσευπορέω τῇ πόλει χρήματα, *pecunias urbi ſuppedito*.

Εἰσηγεῖται, 3. ſing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, *adduco, ſuadeo*: ex εἰς et ἡγέομαι, *duco*, fut. ήσομαι, perf. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, *ſuaſio, conſilium*; dat. pl. εἰσηγήσεσι, et

Εἰσηγητέον, *ſuadendum*, verbale, et

Εἰσηγητὴς, ῦ, ὁ, *ſuaſor, monitor, author*: ab εἰσηγέομαι, quod videas.

Εἰσῄει, *introivit*, 3. ſing. pluſq. p. med. verbi εἴσειμι, *ingredior*: ex εἰς et εἶμι, *eo*; p. m. εἶα pluſq. p. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, *exauditus fui*, a. 1. indic. paſſ. ab εἰσακούω, *exaudio*, f. σω, p. εἰσήκουκα f. 1. paſſ. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio*.

Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο ab εἰσάλλομαι, *inſilio*. Th. ἅλλομαι, *ſalio*.

Εἰσῆλθον, a. 2. indic. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior*: ex εἰς et ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 1. act. et

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi εἰσφέρω, *adfero*, f. οἴσω a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Εἴσης, gen. ſing. f. g. ab εἶσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ον, *æqualis*.

Εἶσθα, ις, Æol. Paragoge pro εἶς, 2. ſing. præſ. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Εἶσθαι, *miſſum eſſe*, p. inf. verbi ἵημι, *mitto*; p. paſſ. εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo*.

Εἶσι, *vadit*, 3. ſing. præſ. indic. εἶμι, *vado*. Sed εἰσὶ, *ſunt*, 3. plur. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, Ion. pro εἴσεισι, 3. plur. ab εἴσειμι, quod vide.

Εἰσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi εἴσειμι.

Εἰσιέναι, *intrare*, præſ. infin. act. verbi εἴσειμι vel εἰσίημι, *intro*. Th. εἶμι, *eo*.

Εἰσκαλέω, et εἰσκαλέομαι, *intro voco, advoco*; a. 1. m. εἰσεκαλεσάμην, ω, ατο, part. εἰσκαλεσάμενος ex εἰς, *in*, et καλέω, *voco*, f. έσω, et ήσω, p. κέκληκα.

Εἰσκεκλημένος, *invitatus*, part. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, *invectio*.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo, introduco*: à κομίζω, *porto*, quod à κομέω, *curo*.

Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ὲν, *allatus, illatus*, part. a. 1. paſſ. verbi εἰσκομίζω.

Εἰσκυκλέω, -ῶ, f. ήσω, p. εἰσκεκύκληκα, *advolvo*.

Ἐΐσκω, *aſſimilo*, Poët. pro ἴσκω, quod ab εἴκω, *ſimilis ſum*, præſ. inf. ἐΐσκειν.

Εἰσόδια, ων, τὰ, *reditus, ſumptus*.

Εἰσοδιάζομαι, *redeo, inferor*, et

Εἰσοδιαζόμενον ἀργύριον, *pecunia quæ infertur à tranſeuntibus*, et

Εἴσοδος, ου, ἡ, *introitus, adventus*; ut et *ars, ſtudium, diſciplina*: ex εἰς et ὁδὸς, *via*.

Εἰσοικίζω, *domum introduco*. Th. οἶκος.

Εἰσοίσεις, 2. ſing. f. 1. indic. act. verbi εἰσφέρω, q. v.

Εἰσόκα, Dor. pro εἰσόκεν, *donec*, adv. ex εἰς, vel ἐς, *ad*, et ὄκεν.

Εἴσομαι, *ſciam*, f. 1. med. verbi εἴδω, *ſcio*; item

Εἴσομαι, *ibo*, fut. 1. med. verbi εἴω, *eo*.

Εἴσομαι, *ſtatuam*, f. 1. med. verbi ἵω, vel εἵω, inuſ.

Εἰσοράω, *intueor, aſpicio*: ex εἰς et ὁράω, *video*, f. άσω, p. ἑώρακα.

Εἰσορόων, *videns*; Poët. pro εἰσορῶν, ejuſd. præſ. part. ſic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, f. g. pl. num. part. præſ.

Ἐΐσος, η, ον, idem quod ἴσος, *æqualis*.

Εἰσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab

Εἰσπάω, et -πάομαι, f. 1. άσω, ασομαι, *traho in*.

Εἰσπέμπω, f. ψω, *immitto, importo*. Th. πέμπω, *mitto*.

Εἰσπηδάω, *inſilio, irrumpo*, f. ήσω a. 1. εἰσεπήδησα a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν, gen. εἰσπηδήσαντος præt. εἰσπεπήδηκα ex εἰς, *in*, et πηδάω, *ſalio*.

Εἰσπίπτω, *incido in, irruo*: à πίπτω, q. v.

Εἰσπλέω, f. εύσω, *adnavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Εἴσπλοος, contrac. εἴσπλους, ου, εἴσπλοος, et εἴσπλους, *adnavigatio*: ab eod. Th.

Εἰσπνέω, f. πνεύσω, p. εἰσπέπνευκα, *inſpiro, ſpiritum duco, attraho*.

Εἰσπνήλης, ου, et ἴσπνηλος, ου, ὁ, ſeu

Εἴσπνηλος, ου, ὁ, (lingua Laconica) *amator*.

Εἰσποιέω, *adſciſco, adopto*, et

Εἰσποίησις, εως, ἡ, *adoptatio, adoptio*, et

Εἰσποίητος, η, ον, *adoptatus*: omnia à ποιέω.

Εἰσπορεύομαι, *ingredior*; imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο fut. εύσομαι, perf. εἰσπεπόρευμαι ex εἰς, *in*, et πορεύω, *trajicio*. Th. πείρω, *tranſeo*; præt. m. πέπορα.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, *exactio*: ab

Εἰσπράσσω, ſeu -ττω, f. άξω, p. αχα, *exigo*: ex εἰς et πράσσω, ſeu -ττω, *facio*.

* Εἰσρέω, vel εἰσρόω, *influo*.

Εἷσται, Poët. pro εἷται, *ſedit*, 3. ſing. perf. paſſ. εἷμαι, εἷσαι, *ſedi*, ſeu *indutus ſum*: verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, *induo, ſedeo*: vel ab ἵημι, *mitto*, et in 3. ſing. pluſq. p. εἷτο.

Εἱστήκειν, *ſteteram*, et in 3. plur. εἱστήκεισαν, pluſq. p. verbi ἵστημι, *ſto*, f. στήσω, p. ἕστηκα a. 2. ἔστην.

Εἱστία, 3. ſing. imperf. ind. act. ab

Ἑστιάω, *convivio excipio*, (pro augmento ι poſt ε accipiens) fut. άσω, perf. εἱστίακα. Th. ἑστία, ας, ἡ, *focus, lar*.

Εἰστρέχω, *intrò curro*, f. εἰσθρέξω à δρέμω, vel δραμέω, inuſ. format. perf. εἰσδεδράμηκα a. 2. εἰσέδραμον

a. 2. part. *εἰσδραμὼν*, *ῦσα*, *όν*. ex *εἰς* et *τρέχω*, *curro*.

Εἰσφέρω, *ingero*: f. *εἰσοίσω*, a. 1. *εἰσήνεγκα*, *intuli*, a. 2. *εἰσήνεγκον*, *ες*, *ε*, a. 2. sub. *εἰσενέγκω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 2. inf. *εἰσενεγκεῖν*, præf. paff. *εἰσφέρομαι*, *inferor*. Th. *φέρω*.

Εἰσφορὰ, *ᾶς*, *ἡ*, *oblatio*, *collatio*, *tributum*: ab *εἰσφέρω*, quod vide.

• Εἰσφράττω, vel *εἰσφράσσω*, *obſtruo intra*.

Εἰσφρέω, f. *ήσω*. per Metath. pro *εἰσφέρω*.

Εἴσω, *ſciam*: f. 1. verbi *εἴδω*, a. 2. *εἶδον*, et *ἴδον*.

Εἴσω, et *ἔσω*, *intra*: pro *εἰς*, cum accuſ. apud Poëtas, ſed in proſâ cum genit. Item ſine caſu, *intrò*, *intùs*, cum artic. *ὁ εἴσω*, *interior*. Th. *εἰς*, vel *ἐς*, *ad*.

Εἰσωπὸς, *ῦ*, *ὁ*, *ante conſpectum aliquid habens*: ex *εἰς* et *ὤψ*, *oculus*: quod ab *ὄπτομαι*, *video*.

Εἴτ', pro

• ΕΙ'ΤΑ, adv. *poſtea*, *deinde*, *tum*, *ennè? itâne verò?* Heb. xii. 19. *tamen*, Eurip. in Heracl. 816. *ἔπειτα*, idem.

Εἴτε, ſeu Εἴθ', (per Apoſtroph. ſeq. aſpiratâ) *ſive*, conjunct. ex *εἰ*, *ſi*, et *τε*, *que*.

Εἶτε, *ſitis*: præſ. opt. per Sync. pro *εἴητε*, 2. pl. verbi *εἰμὶ*, *ſum*.

Εἴτι, *ſiquid*, *num?*

Εἴτω, *eat*: 3. ſing. imperat. præſ. ab *εἴω*, *eo*, imperat. *ἴτω*, *ἴτω*.

Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi *εἴκω*, *cedo*: fut. *εἴξω*, p. *εἶχα*.

Εἴχου, *tenebas*: Ion. pro *εἴχῃ*, 2. ſing. imperf. ind. paff. ab *ἔχω*, *habeo*.

Εἶχον, *ες*, *ε*, imperf. ind. act. verbi *ἔχω*, *habeo*: (*ι* poſt *ε* pro augmento recipiens,) f. *ἕξω* et *σχήσω*, p. *ἔσχηκα*, a. 2. *ἔσχον*.

Εἴω, et *εἶμι*, *vado*: Poët. f. *εἴσω*, p. *εἶκα*, imperf. *ἦον*, *εἶον*, et *ἤϊον*, imper. *ἴετε*, contr. *εἴτω*, a. 1. *εἶσα*, *ἤισα*, et *ἤισα*, pluſq. p. *ἤκειν*, et *ᾔκειν*, f. 1. m. *εἴσομαι*, a. 1. m. *εἰσάμην*, p. *εἶα*, *ἦα* et *ἤϊα*, pluſq. p. *ᾔειν* et *ᾔειν* *ἰτέον*, (*ἰτητέον* et *ἰτεον*, Poët. in comp.) *eundum eſt*: ab *εἶται*, inuſ.

Εἴω, *ῃς*, *ῃ*, pro *ὦ*, *ῇς*, *ῇ*, præſ. ſub. ab *εἰμι*, *ſum*.

Εἴω, *ῄς*, *ῄ*, *miſiſſem*: a. 2. ſub. pro *ὦ*, *ῇς*, *ῇ*, ab *ἵημι*, *mitto*.

Εἴω, Ion. pro *ὦ*, *ſui*.

Εἴωθα, *conſuevi*: perf. m. (pro *εἶθα* per Pleonaſm. *ω*) inf. *εἰωθέναι*, in 1. pl. *εἰώθαμεν*, et in 3. pl. *εἰώθασι*, *εἰωθότες*, *ſoliti*: præt. m. part. ab *εἰωθὼς*, *ότος*, ab *ἔθω*, *ſoleo*.

Εἴων, *ſinebam*: 1. ſing. imperf. contract. ex *εἴαον*, *ων*, verbi *ἐάω*, *ſino*: quod non aliud quam *ι* poſt *ε* vindicat augmentum: ſic perf. *εἴακα*.

Εἴως, Poët. et *ἕως*, *ut*, *dum*, *interim*, idem ac *ὡς*. ex quo fiunt per Proth. Att.

Εἰῶσι, Poët. pro *ἐῶσι*, 3. pl. præſ. ind. vel ſub. ab *ἐάω*, *ſino*: f. *ἐάσω*, a. 1. *εἴασα*, *ι* recipiens pro augmento.

'ΕΚ, vel *ἐξ*, *E*, *EX*, *a*, vel *ab*, *de*, *pro*, *propter*, *per*, *in*: pro *περὶ*, *per*, vel pro *ἐκτὸς*, *extra*, Hom. Il. *σ*. 431. *φ*. 370. regit gen. *ἐκ* ante conſonantes, *ἐξ* ante vocales ponitur: pro *παρὰ* vel *ὑπὲρ*, cum acc. ad præſtantiam indicandam et pro *κατὰ*. In compoſ. plerumque ſignificat *ex*, *extra*, item *ab*, *in*, *re*, *abs*: ſeorſim *augmentum*, *ornamentum*, *contrarium*.

'Εκάβη, *ης*, *ἡ*, *HECUBA*, Priami uxor.

'Εκάδευον, Dor. pro *ἐκήδευον*, imperf. act. verbi *κηδεύω*, *curam alicujus rei gero*. Th. *κῆδος*, *cura*.

'Εκαέργος, *ου*, *ὁ* *ϗ* *ἡ*, *longè jaciens*: ex *ἑκὰς*, *procul*, et *εἴργω*, *arceo*.

'Εκάην, a. 2. ind. paff. à *καίω*, *uro*: f. *καύσω*, a. 2. act. *ἔκαον*.

'Εκαθεζόμην, *ου*, *ετο*, imperf. à *καθέζομαι*, *ſedeo*. Th. *ἕζομαι*, idem. fut. 2. *ἐδοῦμαι*.

"Εκαθεν, adv. *procul*, *eminus*: id. q. *ἑκάς*.

'Εκάθευδον, *dormiebam*: imperf. act. à *καθεύδω*, *dormio*: ex *κατὰ* et *εὕδω*, idem.

'Εκαθήμην, *σο*, *το*, *ſedebam*: imperf. à *κάθημαι*. Th. *ἧμαι*, *ſedeo*.

'Εκάθηρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi *καθαίρω*, *purgo*: f. *αρῶ*, p. *αρκα*. Et Dor. pro *ἐμάστιξεν*.

'Εκάθιζον, imperf. act. verbi *καθίζω*, *ſedeo*: a. 1. *ἐκάθισα*, *ας*, *ε*, p. *κεκάθικα* ex *κατὰ* et *ἵζω*, ſeu *ἵζομαι*, idem quod *ἵζομαι*, *ſedere facio*.

'Εκάθιξα, Dor. pro *ἐκάθισα*, a. 1. ind. act. vide *ἐκάθιζον*.

'Εκαίνυτο, *vincebat*: imperf. 3. ſing. ab *ἐκαινύμην*, verbi *καίνυμαι*, *ſupero*. Th. *καίνω*, *perimo*.

'Εκάκωσα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *κακόω*, quod vide.

'Εκάλει, 3. ſing. imperf. ab *ἐκάλεον*, verbi *καλέω*, *-ῶ*, *voco*.

'Εκάλεσσε, Poët. pro *ἐκάλεσε*, 3. ſing. a. 1. act. ab eod. Th.

'Εκαλήμην, Æol. pro *ἐκαλούμην*, q. pro *ἐκαλεόμην*, imperf. paff. ejuſd. verbi.

'Εκαλλωπίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. m. verbi *καλλωπίζω*, propriè *pulchros oculos facio*: q. v.

"Εκαλος, *ω*, Dor. pro *ἕκηλος*, *ος*, *quietus*, *tranquillus*.

'Εκάλυψα, *ας*, *ε*, et in 3. pl. *ἐκάλυψαν*, *co-operuerunt*: a. 1. ind. act. à *καλύπτω*, *tego*, f. *ψω*, p. *φα*, a. 2. *ἐκάλυβον*.

'Εκάμμυον, Poët. pro *κατέμυον*, imperf. act. a. 1. *ἐκάμμυσα*, *ας*, *ε*, verbi *καμμύω*, per Sync. pro *καταμύω*, idem quod *μύω*, f. *σω*, *claudo*.

"Εκαμον, et *ἐκαμόμην*, *laboravi*: a. 2. ind. act. et med. verbi *κάμνω*, *laboro*: f. *καμῶ*, p. *κέκμηκα*, a. 2. ſub. *κάμω*, *ῃς*, *ῃ*.

"Εκανον, *ες*, *ε*, *occido*: a. 2. verbi *καίνω*, f. 2. *κανῶ*.

"Εκαον, a. 2. ind. act. verbi *καίω*, *uro*: f. *καύσω*, a. 2. paff. *ἐκάην*.

'Εκάρη, *tonſus eſt*: 3. ſing. a. 2. paff. verbi *κείρω*, *tondeo*: f. *κερῶ*, a. 1. *ἔκειρα*, a. 1. m. *ἐκειράμην*.

'Εκαρτύναντο, *confirmabant*: 3. pl. a. 1. m. verbi *καρτύνω*, f. *υνῶ*. Th. *κράτος*, et per Metath. *κάρτος*, *robur*.

'ΕΚΑ'Σ, adv. *procul*, *eminus*: *ἕκαθεν*, idem.

'Εκαστάτω, ſuperl. *longiſſimè*: et compar. *ἑκαστέρω*, *magis procul*, *ulteriùs*. Th. *ἑκάς*.

'Εκασταχῆ, *ubique*, *ubilibet*: et

'Εκασταχόθεν, *undique*: et

'Εκαστα, *paſſim*, *ubique gentium*.

'Εκασταχόσε, *quocunque*, *quoquoverſum*: et

'Εκασταχοῦ, *ubilibet*, *ubique*: omnia adv. loci, ab

• "ΕΚΑΣΤΟΣ, *η*, *ον*, *quiſque*, *ſinguli*: *ὁ* vel *οἱ καθ' ἕκαστον*, *ſinguli*: *τὸ* vel *τὰ καθ' ἕκαστα*, *ſingula*: *καθ' ἕκαστον*, *ſingulatim*: *καθ' ἑκάστην*, (ſubaud. *ἡμέραν*) *quotidiè*: *εἷς*, vel *πᾶς*, vel *αὐτὸς ἕκαστος*, etiam, *unuſquiſque*, *ſinguli*.

'Εκάστοτε, et *ἑκάστοτε*, *ſemper* et *ubique*, adv. ab *ἕκαστος*.

'Εκαστοτέρω, Poët. adv. pro comp. *πορρωτέρω*, *longiùs*: ab *ἑκὰς*, *procul*.

'Εκάστω, Herodot. pro *ἑκὰς*, *procul*.

'Εκαταβόλος, *ου*, *ὁ*, Poët. et Dor. pro *ἑκατηβόλος*, *longè jaculans*. Apollinis Epithet. ab *ἑκὰς*, *procul*, et *βάλλω*, *jacio*.

'Εκαταῖος, *ου*, *ὁ* *ϗ* *ἡ*, *centeſimus*: ab *ἑκατόν*.

'Εκατέατο, *ſedebant*: Ion. pro *ἐκάθηντο*, 3. pl. imperf. ind. verbi *κάθημαι*, quod vide.

'Εκάτερθεν, *utrinque*: Poët. pro *ἑκατέρωθεν*, per Sync. regit gen. ab

'ΕΚΑ'ΤΕΡΟΣ, *ρα*, *ρον*, *alteruter*, *alter ex duobus*, *utervis*, *uterque*. Hinc

'Εκατέρωθεν, *ἑκατέρωθι*, et *ἑκατέ*-

φωσι, *utrobique, ex alterutrâ parte* : et

'Εκατέρως, adv. *alterutro*, seu *utroque modo*.

'Εκάτη, ης, η, *HECATE* : Luna, tanq. soror 'Εκάτυ, longè jaculantis Apollinis.

'Εκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol. pro. ου, ab

'Εκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans* : ab ἑκὰς, *procul*, et βολὴ, *jactus* : quod à βάλλω, *jacio*. Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum*, derivari malunt.

'Εκατηβολέτης, ου, et 'Εκατηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculans* : Apollinis Epith. ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα.

'Εκατηγόρησα, ας, ε, *accusavi* ; a. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuso* ; f. ήσω. Th. ἀγορά.

"Εκατι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate*. Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

* 'Εκάτινος, vel ἑκατικὸς, sub. στρόβαλος, *Hecatica sphæra, rhombus*, vel *turbo* in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

'Εκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps* : ab ἑκατὸν, *centum*, et κεφαλὴ, *caput*.

'Εκατόγχειρ, ειρος, et 'Εκατόγχειρος, ου, ὁ, *centum manus habens, centimanus* : ex ἑκατὸν, *centum*, et χεὶρ, -ρὸς, *manus*.

'Εκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, *longè jaciens*. Th. ἑκὰς, *longè*.

'Εκατόμβη, ης, ἡ, *centum boum* : i. e. *solenne sacrificium* : et inde

'Εκατόμβοιος, *valens centum boves*, vel *constans centum nummis*, bovis notâ apud Athenienses percussis : ex ἑκατὸν, *centum*, et βοῦς, *bos*.

'Εκατόμπεδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum*, i. e. *latæ* : ab ἑκατὸν et ποῦς, *pes*.

'Εκατόμπολις, εως, ἡ, *habens centum*, (i. e. multas et præclaras) *urbes*. Cretæ Epith. ex ἑκατὸν et πόλις.

'Εκατόμπυλος, ου, ὁ ἡ, *centum*, i. e. *multas portas habens* : Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ* : ex ἑκατὸν et πύλη, *porta*.

'ΕΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM* : sumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis*. Hinc

* 'Εκατονδὰς, άδος, ἡ, *centuria*.

'Εκατόνζυγος ναῦς, *navis centiremis*, &c.

'Εκατονπλασίων, vel ἑκατομπλασίων, ὁ ἡ, *centuplicatus*.

'Εκατονταέτης, ου, et ἑκατονταέτης, εος, ὁ ἡ, *centenarius*, qui vixit centum annos : ex ἑκατὸν, *centum*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

'Εκατοντακάρανος, ου, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro

'Εκατοντακάρηνος, ου, ὁ ἡ, *qui centum capita habet* : ex ἑκατὸν, *centum*, et κάρηνον, *caput*.

'Εκατοντάκις, adv. *centies* : et

'Εκατονταπλάσιος, ου, ὁ ἡ, et

'Εκατονταπλασίων, ονος, ὁ ἡ, *centuplus*. Th. ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοντάρχης, ου, ὁ, et ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, *centurio* : ex ἑκατὸν, et ἀρχὸς vel ἄρχων, *princeps, præfectus* : q. d. ἄρχων τῶν 'Εκατὸν.

* 'Εκατονταρχία, ας, ἡ, *centuria*.

'Εκατοντὰς, άδος, ἡ, *centuria*. Th. ἑκατὸν.

"Εκατος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculatur. 'Εκάτη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, *procul*.

'Εκατοστεύουσα κριθὴ, *centuplicatum hordeum*, Gen. xxvii. 12. Th. ἑκατὸν, *centum*.

'Εκατοστεύω, *centuplus sum*.

'Εκατοστὸς, ἡ, ὸν, *centesimus* : ab ἑκατὸν.

'Εκατοστὺς, ύος, ἡ, *centuria* : ab eod.

'Εκαύθην, *succensus sum* ; a. 1. ind. pass. ἔκαυσα et ἔκηα, *inflammavi*, a. 1. ind. act. verbi καίω, *uro*, f. καύσω.

'Εκβαίνω, *egredior ex navi*. f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίω, *eo* : ἐκβαίνειν, *evenire, accidere*.

* 'Εκβακχεύομαι, *vehementer bacchor*.

"Εκβαλε, pro ἐξέβαλε, *ejecit* : 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

'Εκβάλλω, *ejicio* : f. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. plusq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἔκβαλε, *dimitte* : a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα. perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, *ejiciar*, perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

'Εκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi ejusd.

'Εκβαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, *barbatum reddo*. Th. βάρβαρος.

"Εκβασις, εως, ἡ, *exitus, evasio* : ab ἐκβαίνω, *evado* : ab ἐξ et βαίνω, *eo*.

* 'Εκβατήριον, ου, τὸ, *donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum*.

'Εκβέβληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

'Εκβεβοημένος, *celebris, famosus, divulgatus*. part. perf. pass. Vide ἐκβοάω, f. ήσω.

'Εκβήσῃ, *exibis*, 2. sing. f. 1. m, ab ἐκβαίνω, *exeo* : f. 1. m. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην, ab ἐκ et βαίνω, *eo*.

'Εκβιάζομαι, *vim facio, compello, violo*.

'Εκβλαστάνω, et ἐκβλαστέω, f. ήσω, p. ἐκβεβλάστηκα, *germino*.

'Εκβληθήσομαι, et in 3. pl. ἐκβληθήσονται, fut. 1. ind. pass. verbi ἐκβάλλω, *ejicio* : quod vide.

'Εκβλητος, ου, ὁ ἡ, *ejectitius*.

'Εκβλύζω, f. ύσω, p. ἐκβέβλυκα, *effundo, emano, scaturio*.

'Εκβοάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐκβεβόηκα, *proclamo*. Undè perf. pass. ἐκβεβόημαι.

'Εκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, *cum copiis in aliquem locum ad opem ferendam alicunde proficisci*. Th. βοηθέω, -ῶ, *auxilior*.

'Εκβολὴ, ῆς, ἡ, *ejectio, jactura* : *alicujus loci, ut et fluminus exitus* : ab ἐκβάλλω, *ejicio*. Th. βάλλω, *jacio* : p. m. βέβολα.

'Εκβράζω, f. άσω, p. κα *emitto, ejicio* : et

'Εκβρασμὸς, οῦ, ὁ, *ebullitio, tumultus* : et

'Εκβράσσειν, *ejicere, expellere* ; de mari dicitur, quod à βράσσω, idem quod βράζω, f. σῶ, *ferveo*.

'Εκγαμίζω, *nuptui colloco* : imperf. ἐξεγάμιζον. f. σω. a. 1. ἐξεγάμισα, p. ἐκγεγάμικα.

'Εκγαμίζομαι, et

'Εκγαμίσκομαι, *nuptui collocor* : ab ἐκ et γαμίζω, *nuptui colloco*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

'Εκγεγάμεν, *natum esse*, perf. inf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, *nascor* : p. m. γέγαα, indè infin. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, et per Sync. γεγάμεν.

'Εκγεγαὼς, ῶτος, et in f. g. γεγαυῖα, ας, *prognata*, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, *enascor* : f. 2. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, *nascor*.

'Εκγελάω, f. 1. άσω, *effusè rideo*.

'Εκγενέτης, ου, ὁ, *ortus, oriundus*. Th. γίνομαι.

'Εκγενόμεθα, *nati sumus*, Ion. et Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. ab eod. Th.

'Εκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, *licere* ; præs. inf. ἐκγενέσθω, *liceat mihi*, a. 2. imperat. ab

'Εκγίνομαι, vel -ίγνομαι, *enascor, oriundus sum* : ἐκγίνεται, cum. inf. *licet*. Th. γίνομαι.

"Εκγονα, ων, τὰ, *posteri, nepotes* : pl. ab

"Εκγονον, ου, τὸ, *soboles, progenies* : quod et ab

"Εκγονος, ου, ὁ, *filius, nepos* : item adject. *ortus, oriundus* : ab ἐκ et

γενὴ, *prides.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Ἐκδανείζω, f. είσω, idem ac δανείζω, *fænero.* Th. δάνος, *mutuum.*

Ἐκδαπανάω *expendo:* f. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι, *expendar.* Th. δαπάνη, *ſumptus.*

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. paſſ. ab ἐκδέρω, *excorio:* ab ἐκ et δέρω, f. ερῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, *corium.*

Ἐκδεδίκηται, *ultio dabatur*, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκδικέω, *ulciſcor*, quod ab ἐκ, et δίκη, *jus, pœna.*

Ἐκδεδωριεῦνται, *Dorienſes effecti ſunt*, 3. pl. perf. paſſ. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, *Dorienſem facio.* Th. Δωριεύς, *Dorienſis.*

Ἐκδειματόω, -ῶ, f. 1. ώσω, *timore percello.*

* Ἐκδεκατεύω, *decimas voveo.*

Ἐκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, *excipere.*

Ἐκδέρω, f. ερῶ, p. ἐκδέδαρκα, *excorio.*

Ἐκδέχομαι, *expecto, excipio, ſuccedo; ſpondeo*, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι, ab ἐκ et δέχομαι, *accipio.*

Ἐκδέω, *alligo, ſuſpendo.*

Ἔκδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *evidens;* ab ἐκ et δῆλος, *manifeſtus.*

Ἐκδηλόω, -ῶ, f. 1. ώσω, idem quod δηλόω, *explico, manifeſto:* ab eod. Th.

Ἐκδημέω, *peregrè abſum, peregrinor:* f. ήσω, p. ἐκδεδήμηκα· ab ἐκ et δῆμος, *populus.*

Ἐκδημία, ας, ἡ, *peregrinatio, diſceſſus:* et

Ἔκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peregrè agens, peregrinus, longinquus:* ab iiſd.

Ἐκδιδόμαι, f. ώσομαι. a. 1. ἐξεδόμην, ου, ετο, *eloco*, in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδόναι, *exonerare ſe, dedere:* præſ. infin. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐκδιδόναι, præſ. infin. act.

Ἐκδιδρήσκων, Ion. pro ἐκδιδράσκων, *effugere.* Th. δράω, *fugio.*

Ἐκδίδωμι, *edo*, i. e. extra do, *dedo;* item *eloco:* f. ώσω, p. ωκα. ἐκδίδομαι, *eloco:* f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, ου, ετο, *elocavi.* Th. δίδωμι, *do.*

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, *enarro:* ἐκδιηγῆται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐκ et διηγέομαι, *recenſeo:* quod eſt ex διὰ et ἡγέομαι, *duco.*

Ἐκδικάζω, *judicia exerceo, ulciſcor:* et

Ἐκδικέω -ῶ, *vindicor, ulciſcor:* f. ήσω, p. ἐκδεδίκηκα, ἐκδίκησον, άτω, a. 1. imperat. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι, a. 1. ἐξεδίκησα. ab ἐκ et δίκη, *jus, ultio.*

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, *ultio, vindicta, vindicatio:* ab eod.

Ἐκδικητὴς, ου, ὁ, et Ἔκδικος, ου, ὁ, *ultor, vindex:* et adj. *injuſtus:* à δίκη, *ultio, pœna.*

Ἐκδινεῦντι, Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur.* Th. δινέω, *moveo.*

Ἐκδιώκω, *expello:* f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος· ab ἐκ et διώκω, *perſequor.*

Ἔκδοσις, ἡ, *deditio, editio, locutio:* et

Ἔκδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deditus, traditus:* ab ἐκ et δίδωμι, *do.* perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοὺς, όντος, *qui tradidit:* a. 2. part. act. ἐκδίδωμι ab eod. Th.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio, exceptio, ſuſceptio:* à δέχομαι, *expecto:* f. ξομαι. p. m. ἐκδέδεχα. Th. δέχομαι, *accipio.*

Ἐκδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. Vide ἐκτρέχω.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδρᾶναι, *effugere*, præſ. inf. Th. δράω, *fugio.*

Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ἐκ, et δῦμι vel δύνω, *ſubeo:* f. δύσω. aor. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus:* ab ἐκδύω, quod vide.

Ἐκδύω, *exuo:* f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui:* a. 1. m. infin. ἐκδύσασθαι à δύω vel δύνω, *ſubeo.*

Ἐκδώσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco.* Th. δίδωμι, *do.*

Ἐκέδασσε, *diſſipavit;* 3. ſing. a. 1. act. gem. σσ. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *diſpergo.*

Ἐκεῖ, *illic, illuc, eò*, Matt. ii. 22. iv. 28. τοὺς ἐκεῖ μύθους, *priores ſermones*, Eurip. Suppl. Mul. et Helen. 149. adv. loci: et

Ἐκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

Ἔκειν, *cedere:* Poët. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa.* Vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum:* gen. pl. ab

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud.* Dicitur et κεῖνος, Poët. et τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, *illic, illuc, eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille.*

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. ſing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jacio:* f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, et in 3. ſing. ἐκέκαστο, *inſtructus erat*, pluſq. p. verbi κάζω, f. σω, *orno:* præt. paſſ. κέκασμαι·

Ἐκέκλετο, *acclamabat, jubebat;* 3. ſing. imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epentheſ. τοῦ κ. Th. κέλω ſeu κέλομαι, *jubeo, hortor.*

Ἐκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi κλίνω, *inclino:* f. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ατος, τὸ, *regio.*

Ἐκεκλίφειν, pluſq. p. act. Att. verbi κλέπτω, *furor:* f. ψω, p. κέκλεφα. p. m. κέκλοφα.

Ἐκεκοσμίατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi κοσμέω, *orno.*

Ἐκεκράγειτε, 2. pl. pluſq. perf. ind. m. Vide κράζω.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ind. verbi κτάομαι, *poſſideo:* f. κτήσομαι. p. paſſ. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. ſing. pluſq. p. ind. paſſ. verbi κτάομαι, *poſſideo:* f. κτήσομαι. p. paſſ. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλου, *jubebas:* 2. ſing. imperf. ind. à κέλομαι.

Ἐκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. ἐκελεύθην, ης, η. verbi κελεύω, *jubeo.* Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo:* ab eodem.

Ἐκέρδανον, a. 2. ind. act. à κερδαίνω, *lucror:* f. ανῶ. Th. κέρδος, *lucrum.*

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror:* f. κερδανῶ et κερδήσω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, *lucrum.*

Ἔκερσα, *totondi:* a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo:* f. κερῶ, p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία ας, ἡ, *induciæ*, ab ἔχειν χεῖρας, id eſt, *cohibere manus.*

Ἐκεχήνη, *hiaveram:* Att. pro ἐκεχήνειν, pluſq. p. m. ſic et in tertiâ perſonâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hiſco:* fut. ανῶ. p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, -ῶ, *requiro, exquiro:* fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. ſub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ et ζητέω, *quæro.* Undè

Ἐκζητηθῇ, *repoſcatur:* 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ.

Ἐκζητητὴς, ου, ὁ, *inquiſitor.*

Ἔκηα, *combuſſi:* a. 1. act. à f. κήσω (ſublatâ futuri conſonante) verbi καίω, *uro:* f. καύσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs:* ab

Ἑκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator:* quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio.* p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, *affligebat:* imperf. à κήδω,

mœrore afficio. Th. κῆδος, *cura, mœror.*

'Εκήκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo.*

ΈΚΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *quietus, mitis, pacificus:* q. ab εἴκω, *cedo.*

'Εκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico:* f. ύξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco.*

"Εκητι, dat. Poët. *causâ:* ponitur adverbialiter, pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

'Εκθαμβέω, f. ήσω, p. ηκα. et

'Εκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco, attonitus sum:* a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, et θάμβος, εος, τὸ, *pavor.*

"Εκθαμβος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expavefactus, attonitus sum*, ab eod. verbo et Th.

* 'Εκθεάζω, *Deo dedico.*

"Εκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum; publicum programma:* ab ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι, *pono.*

'Εκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ, et θέω, f. ήσω, *curro:* f. m. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι. a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι.

* 'Εκθεραπεύω, *demereor, mihi concilio.*

'Εκθερίζω, f. ίσω, *meto.*

'Εκθερμαίνω, *excalefacio.* ἐκθερμαίνομαι, *decalesco:* ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ῶ, *calefacio.*

'Εκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

"Εκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν, ab ἐκτίθημι, *expono.*

'Εκθέσθαι, a. 2. infin. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

'Εκθέσφατα, ων, τα, *oracula*, nom. pl. ab

'Εκθέσφατον, ου, τὸ, *scientia divina:* ab ἐκ et θέσφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fatalis; divino ore pronuntiatus:* q. à θεὸς et φάτος, q. à φημὶ, *dico.*

'Εκθετικὸς, ἡ, ὸν, *expositus, a, um:* ab ἐκτίθημι, *expono.* Th. τίθημι, *pono.*

"Εκθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expositus*, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes:* ab eod. verbo et Th.

'Εκθηλάζω, f. 1. άσω, *exsugo*, ex ἐκ et θηλάζω.

* 'Εκθηλύνω, *effæmino.*

'Εκθλίβω, f. ψω, p. φα, *exprimo, elido:* undè ἐκτεθλιμμένος, *qui elisit est testiculis* apud LXX. Th. θλίβω, *premo.*

'Εκθλίψις, εως, ἡ, *elisio;* item figura quâ litera aliqua eliditur à præced. verbo.

'Εκθύειν, ἐκθύεσθαι, *sacrificiis expiare.* Th. θύω, *sacrifico, macto.*

* 'Εκθύμως, adv. *acritèr.*

'Εκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω, f. ήσω.

"Εκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro:* ex ἴκω per Metath.

'Εκίρνη, Dor. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo.* Th. κεράννυμι, idem.

'Εκίχανε, 3. sing. imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio, assequor.*

'Εκκαθαίρω, *expurgo:* f. ἐκκαθαρῶ, a. 1. ἐξεκάθαρα, a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, et in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. sub. ἐκκαθαίρω, ης, η, ab ἐκ et καθαίρω, *purgo.*

'Εκκαθάρατε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

* 'Εκκαίδεκα, *sedecim.*

'Εκκαίω, *exuro, accendo:* f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα, p. ἐκκέκαυκα, p. pass. ἐκκέκαυμαι, a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi:* ab ἐκ et καίω, *uro:* f. καύσω, κήσω, et καύσω, a. 2. ἔκαον.

'Εκκακέω, *segnesco, malis succumbo, deficio:* f. ήσω, p. ἐκκεκάκηκα, a. 1 ἐξεκάκησα, 2. pl. a. 1. sub. act. ἐκκακήσετε, *ne segnes sitis:* ab ἐκ et κακὴ, *malus, ignavus.*

'Εκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

'Εκκαλέω, *evoco:* ab ἐκ et καλέω, *voco:* f. έσω, p. κέκληκα.

'Εκκαλύπτω, *faciem detego.*

'Εκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ et κατείδω, *conspicor:* quod ex κατὰ et εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον et ἴδον.

* "Εκκαυμα, ατος, τὸ, *fomes.*

"Εκκειμαι, *expositus sum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

'Εκκενοῦν θυμὸν, *animo vacuum reddere*, sc. corpus, hoc est, animam efflare: præs. infin. verbi

'Εκκενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio.* Th. κενὸς, *vacuus.*

'Εκκεντέω, seu -άω, (vel -ίζω) *transfigo, transverbero:* f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα, a. 1. ἐξεκέντησα, ab ἐκ et κεντέω, *pungo.*

'Εκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, *effundo:* f. χύσω, perf. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo.*

'Εκκήρυκτος, ὁ ἡ ἡ, *ejectus, expulsus.*

'Εκκηρύττειν, *edicere:* à κηρύσσω, f. 1. ξω, *edico.* Th. κῆρυξ, ὁ, *præco.*

'Εκκλάω, *defringo*, f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. pass. ἐκκέκλασμαι, a. 1. pass. ἐξεκλάσθην, ab ἐκ et κλάω, *frango.*

'Εκκλείω, *excludo:* f. κλείσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, a. 1. infin. ἐκκλεῖσαι, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum:* ab ἐκ et κλείω, *claudo.*

'Εκκλέπτω, f. 1. ψω, *seduco furtim.*

'Εκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi:* ejusd. infin. pass.

'Εκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus, convocatus, ECCLESIA;* conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ, verò confusa promiscuaque congregatio; ab ἐκκαλέω, *evoco*, perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco.*

'Εκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco:* in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι, f. σω, p. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

'Εκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator:* et

'Εκκλησιαστικὸς, η, ον, *ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiam pertinens;* item *concionalis:* à 3. pers. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

'Εκκλητὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *is, ad quem appellatur.*

* "Εκκλιμα, τος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga.*

'Εκκλίνω, *deflecto*, f. νῶ, p. ἐκκέκλικα, a. 1. ἐξέκλινα, a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω, 2. pl. ἐκκλίνατε, ab ἐκ et κλίνω, *inclino.*

"Εκκλισις, εως, ἡ, *declinatio*, à 3. pers. perf. pass. anteced. verbi.

'Εκκλύζω, *eluo, abluo*, ab ἐκ et κλύζω, idem.

'Εκκναισεῦντι, Æol. et Dor. pro ἐκκναίουσι, *odiosè strident*, 3. pl. præs. ind. ἐκκναίω, quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

'Εκκνᾶν, *eradere*, præs. infin. Th. κνάω, *rado.*

'Εκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλαφα, *exscindo, deleo.*

'Εκκολυμβάω, *enato:* f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολύμβησα, a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος, ab ἐκ et κολυμβάω, f. ήσω, *nato.*

'Εκκομιδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*, ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus, exequiæ:* ab

'Εκκομίζω, *effero, exporto:* fut. ίσω, p. ἐκκεκόμικα, a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ε, ετο, ab ἐκ et κομίζω, *porto.* Th. κομέω, *curo.*

'Εκκόμισαι, *exporta*, ejusd. a. 1. imperat. m.

'Εκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio:* ab

'Εκκόπτω, εις, ει, *excido, exscindo:* f. ψω, p. ἐκκέκοφα, a. 1. ἐξέκοψα, a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω, a. 1. sub. ἐκκόψω, ης, η, a. 2. ἐξέκοπον, perf. pass. ἐκκέκομμαι, a. 2. pass. ἐξεκόπην, f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι

ε, ιται· præt. m. ἐκκέκοπα ab ἐκ et κόπτω, *fcindo*.

Ἐκκεφαλαιόω, *fummatim dico*, f. ώσω. Th. κεφαλὴ, *vertex*.

Ἔκκοψον, *excide*, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω.

* Ἐκκραιπαλάω, *ebrius fum*.

Ἐκκρεμάννυμαι, et ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum gen. ἐξεκρέματο, 3. fing. imperf. Th. κρεμάω, *fufpendo*.

* Ἐκκρεμὴς, ·έος, ὁ ἡ ἡ, *pendulus*.

Ἐκκρίνω, fut. νῶ EXCERNO, *expello, eximo, rejicio*: à κρίνω, *fecrno*.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, *excretio*: à 2. perf. fing. perf. paff. præced. verbi.

Ἔκκριτος, *felectus, eximius*: à 3. perf. fing. perf. ejufd. temp. et verbi.

Ἐκκρούω, fut. σω, *expello, excutio, dimoveo*: à κρούω, *pulfo*.

Ἐκκυλίω, *evolvo, devolvo*: ab ἐκ et κυλίω, *volvo*, fut. ίσω, perf. ἐκκεκύλικα· a. 1. ἐκύλισα· perf. paff. κεκύλισμαι.

Ἐκκύπτω, *profpicio, appareo, progredior*.

Ἐκλαγξαν, 3. pl. a. 1 act. verbi κλάζω, *clango, ftrido, fono*, fut 1. κλάγξω· a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε· perf. act. κέκλαγχα· p. m. κέκληγα.

Ἔκλαγον, *clamavi*, vel *clamârunt*, a. 2. act. ejufd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, *oblivifcor*, q. v.

Ἐκλαλέω, *effutio*, fut. ήσω, perf ἐκλελάληκα· a. 1. ἐκλάλησα· a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, *excipio, percipio*. Th. λαμβάνω f. med. λήψομαι, *capio*.

Ἐκλαμπρὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *lucidus, fulgidus*.

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo*, fut. ἐκλάμψω a. 1. ἐξέλαμψα· ab ἐκ et λάμπω, *fplendeo*.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor*.

Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσω a. 2. ἐξέλαθον præf. med. ἐκλανθάνομαι, *oblivifcor*; f. 1. ἐκλήσομαι perf. med. ἐκλέληθα· p. paff. ἐκλέλησμαι ab ἐκ et λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλαπτίζω, *expolio, dolo*.

Ἐκλάπην, ης, η, *furto fum fubtractus*, a. 2. indic. paff. ἔκλεπον, *furatus fum*, a. 2. act. ab ἐκ et κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα· præt. m. κέκλοπα.

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido, lapidibus conftruo*: ab ἐκ et λατομέω, quod à λᾶας, *lapis*, et τέμνω, *feco*; p. m. τέτομα.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. indic. act. verbi κλάω, *frango*, f. κλάσω· a. 1. paff. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, *flevi*, a. 1. indic. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, p. χα, *ELIGO*, et

Ἐκλέγομαι, (in mediâ formâ) *eligo*, imperf ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα, paff. *eligor*; præt. paff. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.

Ἐκλειπτικὸς, ῦ, *defectivus*; τὰ ἐκλειπτικὰ, *ECLIPTICA*: ab

Ἐκλείπω, *deficio, derelinquo*; ἐκλείπῃ, 3. fing. præf. fub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλέλειφα· a. 2. ἐξέλιπον· 2. pl. a. 2. fub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλείσθην, *inclufus fum*, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. indic. paff. verbi κλείω, *claudo*.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio, defectus, ECLIPSIS*; multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipfis dicitur: à perf. paff. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ή, όν, *electus*: à 3. perf. fing. perf. paff. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλελαθὼν, οντος, a. 2. part. verbi λελάθω, quod à præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum eft verbi λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλέλησθε, 2. plur. perf. paff. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, *oblivionenem induco*, f. ἐκλήσομαι· a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐκλελοχισμένος, *felectus*, perf. part. paff. ab ἐκλοχίζω, f. 1. *feligo*. Th. λόχος, *cohors*.

Ἐκλελυμένως, adv. *folutè*: ab ἐκλύω, *diffolvo*, q. v.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. med. ab ἐκλέγομαι.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *candidus, intensè albus, exalbidus*.

Ἐκλευκαίνω, *intensè dealbo* ex ἐκ et λευκαίνω.

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *furripuit*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα· p. med. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. indic. paff. verbi καλέω.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλήϊσαν, *incluferunt*, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*, f. σω.

Ἐκλικμάω, -ῶ, *ventilo*: ex ἐκ et λικμάω.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, *vebemens fames*. Th. λιμὸς.

Ἔκλιναν, *in fugam verterunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ.

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. plur. a. 1. ind. paff. et

Ἐκλίνθην, ης, η, *inclinatus fum*, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. paff. verbi κλίνω, f. νῶ, p. κέκλικα· a. 1. act. ἔκλινα· p. m. κέκλινα.

* Ἐκλιπαρέω, *impensè oro*: à λιπαρέω.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, *defeceritis*; 2. pl. a. 2. fubj. verbi ἐκλείπω, *deficio*; a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλιπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *deficiens, prætermiffus*: ab eod. verbo et Th.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, *electio*, ἐκλογαὶ, in pl. *ECLOGÆ*, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, *eligo*, f. ξομαι· p. m. λέλογα. Th. λέγω.

Ἐκλογίομαι, *excufo*: ab eod. Th.

Ἐκλογίζομαι, *numero, reputo, perpendo, æftimo*. Vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, ῦ, ὁ, *computatio, æftimatio*: ab eod.

Ἐκλονέοντο, imperf. paff. à κλονέω, *commoveo*, f. ήσω. Th. κλόνος, *motus*.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi κλοποφορέω, *furto abduco*, fut. ήσω· quod ex κλοπὴ, *furtum*, (hoc à κλέπτω, *furor*) et φέρω.

Ἐκλύζετο, *mergeretur*, imperf. paff. à κλύζω, *abluo*, fut. σω, perf. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. fing. a. 1. fubj. paff. verbi ἐκλύω, *diffipo*, quod vide.

Ἔκλυον, ες, ε, *audiebam*, imperf. verbi κλύω, f. σω. *audio*.

Ἐκλύσασθαι, *abigere*, a. 1. infin. med. ab ἐκλύω, *exfolvo*. Th. λύω, *folvo*.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, *liberatio, imbecillitas*; acc. fing. ἔκλυσιν· ab eod. Th. Undè et

Ἔκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *diffolutus, languidus*: ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio*: ab eod. Th.

Ἐκλύω, *EXSOLVO, dirimo, diffipo, folvo, difcedo*, f. ύσω, p. ἐκλέλυκα· p. paff. ἐκλέλυμαι· a. 1. paff. ἐξελύθην, ης, η· f. 1. paff. ἐκλυθήσομαι, *deficiam*: ab ἐκ et λύω.

Ἐκμάζω, idem quod ἐκμάσσω, *extergo*.

Ἐκμαίνειν, *ad infaniam adigere*. Vide ἐκμαίνω.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, *perdifco, cognofco*: ab ἐκ et μανθάνω, *difco*, fut. μαθήσομαι, perf. μεμάθηκα· a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, 1. fing. a. 2. fub. paff.

ab ἐκμαίνομαι, *insanio*; a. 2. infin. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem, f. μανῦμαι.

'Εκμαρτυρέω, *testor pro re ab aliis enarratâ, testimonio meo prodo et effero, palam testificor, &c.* item *absens testificor*, Æschin. ab ἐκ et μαρτυρέω.

'Εκμαρτυρία, ων, τὰ, *testificationes*.

'Εκμαρτυρία, ας, ἡ, et

'Εκμαρτύριον, ῦ, τὸ, *testimonium absentis à judico*, Dem.

'Εκμάξας, a. 1. part. ab

'Εκμάσσω, vel -ττω, *extergo, abstergo, exprimo*; imperf. ἐξέμασσον· f. ἐκμάξω· a. 1. ἐξέμαξα· a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, *pinso, abstergo*.

'Εκμιλῖτα, *conare*, præs. imperat. act. ab

'Εκμιλιτάω, *meditor, exerceo*: ab ἐκ et μιλιτάω, *curo*, f. ήσω, p. μεμιλίτηκα. Th. μίλει, *curæ est*.

'Εκμεμύθηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκμυθέομαι, *edico*, fut. ήσομαι· ab ἐκ et μῦθος, ȣ, ὁ, *verbum, oratio*.

'Εκμετρέω, -ῶ, fut. ήσω, *dimetior*: ex ἐκ et μετρέω.

'Εκμιαίνομαι, *polluor*: ab ἐκ et μιαίνομαι.

"Εκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, *exivit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, *exeo*. Th. μολέω, seu μόλω, *venio, advenio*.

'Εκμυζέω, vel -άω, *exsugo, sugo*. Th. μύζω, *musso*; item *sugo*.

'Εκμυκτηρίζω, *irrideo, sannis excipio*; imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε· fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut ψαλμ. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα· ab ἐκ et μυκτηρίζω, *subsanno, naso suspendo*. Th. μυκτὴρ, *naris*.

'Εκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, *enato, natando effugio*, fut. ἐκνεύσω. Th. νέω, *no*.

'Εκνεύω, *nutu jubeo*. Th. νεύω, *innuo*. Est et

'Εκνεύω, pro ἐκνέω, *enato, clam evado, subduco, diverto, discedo*, f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα· a. 1. ἐξένευσα· quod à νεύω, *nato*, Gl. Cyr. ἐκνεύω, *diverto*; ἔκνευσις, *diverticulum*.

'Εκνήφω, q. d. *sobrius fio ex, evigilo*. fut. ψω· a. 1. ἐξένηψα· a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω· perf. ἐκνένηφα· à νήφω, *sobrius sum*.

"Εκνηψις, εως, ἡ, *vigilia, requies*: ab eod.

'Εκνικάω, f. ήσω, p. ηκα, *supero, evinco*. Th. νικάω, *vinco*.

"Εκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, *pupugit, punxit*, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, *rado*.

'Εκνίπτω, f. ψω, *eluo, expio, abstergo*: à νίπτω.

'Εκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, *seco*. Th. κνάω, *rado*.

'Εκνόμιος, ȣ, ὁ & ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, *insitatus, insolens*: ab ἐκ et νόμος, *lex*. Th. νέμω. Hinc

'Εκνομίως, adv. *insitatè*: ab iisd.

'Εκνοστήσαντε, *redeuntes*, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo*, fut. ήσω.

'Εκοίλαναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, *cavo, concavum reddo*, f. ανῶ· a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus*.

'Εκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, *cubare facio*; ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

'Εκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω· a. 1. pass. ἐκοιμίσθην· idem quod κοιμάω, *dormire facio*.

'Εκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio*, f. σω· a. 1. ἐκόλασα, ας, ε· perf. κεκόλακα.

'Εκολάφισα, ας, ε, et in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. indic. act. verbi κολαφίζω, *alapam impingo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα· à κόλαφος, *colaphus*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Εκολοβώθην, ης, η, et in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, *contraho, decurto, amputo*, fut. ώσω, perf. κεκολόβωκα· a. 1. ἐκολόβωσα· f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, η, εται· quod à κολοβὸς, *mancus, mutilus*. Th. κολούω, f. σω, *amputo, decurto*.

'Εκόμιζον, ες, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομιζόμην, ȣ, ετο, *ferebatur*, imperf. pass. verbi κομίζω, *fero*, et

'Εκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, *reportarunt*, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. act. Th. κομέω.

'Εκομίσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero*, f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω, *curo*.

'Εκομίσθην, ης, η, *allatus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἐκομίσαντο.

'Εκόμπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, idem qu. κομπέω, *crepo, sonitum edo*. Th. κόμπος, *crepitus*, propriè apri, dentes acuentis.

'Εκόνισσεν, gem. σσ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fœdo*, f. ίσω. Th. κόνις, *pulvis*.

'Εκοντὶ, et ἐκοντὴν, *sponte, ultrò*, adv. ab ἐκὼν, όντος, *voluntarius*.

'Εκόπασα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi κοπάζω, *quiesco, sedor*, f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, *seco*.

'Εκόπην, ης, η, *scissus sum*, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. φα· p. m. κέκοπα.

"Εκοπτον, ες, ε, *incidebat*, imperf. ejusd.

'Εκοπώθην, ης, η, *defatigatus sui*, a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, *fatigor*. Th. κόπτω, *seco*, f. ψω.

'Εκορέσθην, ης, η, a. 1. indic. pass. verbi κορέννυμι, fut. κορέσω. Th. κορέω, *satio*.

'Εκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κορέω, *satio, verro*.

'Εκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, *armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

'Εκόσμηθεν, *ornati sunt*, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κοσμέω, *orno*; a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, *ordo*.

'Εκοῦσα, ης, *volens*, f. g. ab ἐκὼν, όντος, *voluntarius*, q. v.

'Εκουσιάζομαι, *sponte offero*, et

'Εκουσιασμὸς, ȣ, *spontanea oblatio*: ab

'Εκούσιος, ȣ, ὁ & ἡ, *spontaneus, voluntarius*; τὸ ἑκούσιον, substantivè, *liberum arbitrium*. Th. ἑκὼν, όντος, idem. Undè

'Εκουσίως, adv. *ultrò, spontè*.

"Εκπαγλ', pro ἔκπαγλα, et ἔκπλαγον, adv. pro ἐκπάγλως, *vehementissimè*: quod et

'Εκπαγλέομαι, -ȣμαι, Ion. et Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor, stupeo*: ab

"Εκπαγλος, ȣ, ὁ & ἡ, *horribilis, stupendus, vehemens*, per Poët. Met. pro ἔκπλαγος, idem, ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio*: ab ἐκ et πλήσσω, fut. ξω, *percutio*; a. 2. ἔπλαγον.

'Εκπαγλότατ', pro ἐκπαγλότατε, *terribilissime*, voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος, q. v.

'Εκπάγλως, *horridè, vehementèr*, adv. Poët. ab ἔκπαγλος, q. v.

'Εκπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, *illæsus*; item *immodicè affectus*: ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω.

'Εκπαιδεύω, f. εύσω, *instituo, erudio*. Th. παῖς.

'Εκπαιφάσσω, *insanio* seu *fanatico more inruo*: ab ἐκ et παιφάσσω, *oculus undique verto*: et per redupl. ex φάω, quidam dictum volunt alii qu. πάντη τὰ φάη ἀΐσσω. Th. φάω, *luceo*.

"Εκπαλαι, adv. *jam, olim*. Th. πάλαι, *olim*.

'Εκπαύομαι, *quiesco*: ab ἐκ et παύομαι.

'Εκπειράζω, vel ἐκπειράω, *tanto experior*; ἐκπειράζωμεν, 1. pl. præs. sub. fut. άσω, perf. ἐκπεπείρακα· a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

'Εκπέμπω, *emitto*, f. ψω· a. 1. ἐξέπεμψα· p. ἐκπέπομφα· perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται· a. 1. pass. ἐξεπέμφθην· a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, et in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ et πέμπω, *mitto*, f. ψω.

'Ἐκπεπλῆχθαι, perf. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello.

'Ἐκπεπόρευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορεύω, q. v.

'Ἐκπεπότασαι, evolâsti, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, evolo, f. ήσομαι, p. πεπότημαι· quod ab ἐκ et πότομαι, volo, -as.

'Ἐκπεραιόω, -ῶ, transeo, traduco: ab ἐκ et περαιόω.

'Ἐκπεράω, f. άσω, exeo, trajicio: à περάω, transeo.

'Ἐκπερδικίζω, decipio, effugio, callidè, seu πέρδιξ, aucupem.

'Ἐκπέρθω, everto, devasto, f. 1. ἐκπέρσω· ἐκπέρσουσ', in 3. plur. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, vasto; f. 2. περθῶ, et per Metath. πραθῶ a. 2. ἔπραθον· p. m. πέπορθα.

* 'Ἐκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo: ex ἐκ, περὶ, et ἔρχομαι.

'Ἐκπεριπορεύομαι, pertransfeo indè, circumeo. Th. πορεύομαι.

'Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

'Ἔκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. infin. ἐκπεσὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido, q. v.

'Ἐκπέσωσι. Vide in ἐκπίπτω.

'Ἐκπετάννυμι, expando, f. ἐκπετάσω· a. 1. ἐξεπέτασα, cum acc. ab ἐκ et πετάω, f. 1. άσω, pando, aperio.

'Ἐκπεφράσται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero: ab ἐκ et φράζω, fut. σω, dico, memoro; a. 2. ἔφραδον· p. m. πέφραδα.

'Ἐκπέφυα, p. med. et ἐκπέφυκα, p. act. editus sum, natus sum, et

'Ἐκπεφυκὼς, ότος, enatus, editus, part. perf. act. et

'Ἐκπεφυυῖαι, fœm. g. plur. num. part. præt. med. ἐκπεφυὼς· ab ἐκφύομαι, enascor. Th. φύω, gigno, quod adeas.

* 'Ἐκπηδάω, exilio, f. 1. ήσω. Th. πηδάω, salio, f. ήσω.

'Ἐκπηδήσας, αντος, elapsus, ejusd. a. 1 part.

'Ἐκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi.

'Ἐκπηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, stamen, seu filum educo, extrico: ab ἐκ et πῆνος, textum, seu tela.

'Ἐκπιάζω, f. άσω, p. ἐκπεπίακα, exprimo, deprimo.

'Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, p. ἐκπεπίκρανκα, exacerbo: à πικραίνω.

'Ἐκπίνω, ebibo, epoto; ab ἐκ et πίνω, f. πίσω, bibo.

'Ἐκπίπτω, excido, expellor, erumpo, f. ἐκπεσοῦμαι, præt. ἐκπέπτωκα a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε· a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in pl. ἐκπέσωσι ab ἐκ et πίπτω, cado, f. πτώσω.

* 'Ἐκπίπτω, de oraculorum responsa redd ibus.

'Ἐκπλαγεὶς, έντος, animo perculsus, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, q. v.

'Ἔκπλεθρον, ου, τὸ, plethri, seu jugeri mensuram excedens: et indè

'Ἐκπλεθρίζειν, plethrum, seu jugerum cursu metiri, exercitii genus: ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, jugerum.

'Ἐκπλείω, gen. sing. ab ἔκπλεως, pro ἔκπλεος, η, ον, expletus. Th. πλέος, plenus.

'Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

'Ἐκπλέω, enavigo; imperf. ἐξέπλεον, -ουν, -εες, -εις f. ἐκπλεύσω a. 1. ἐξέπλευσα a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo, f. εύσω.

'Ἐκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, terrorem adferens, horribilis, et

'Ἐκπληκτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, attonitus: ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor, f. ξομαι p. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

'Ἔκπληξις, εως, ἡ, stupor, pavor, consternatio.

'Ἐκπληρόω, impleo, f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα a. 1. ἐξεπλήρωσα p. pass. ἐκπεπλήρωμαι ab ἐκ et πληρόω, repleo. Th. πλέος, plenus.

'Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio; à præced.

'Ἐκπλήσσεο, perturbare, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω, f. ξω, percutio.

'Ἐκπλήσσω, vel Att. -ττω, percello, perterrefacio, stupefacio, f. ξω, p. ἐκπέπληχα a. 2. ἐξέπλαγον· imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in 3. plur. ἐξεπλήσσοντο a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus fui: ab eod.

* Ἔκπλυς, ου, ὁ, pro ἔκπλεος, α, ον, expletus.

'Ἐκπλύνω, eluo, abluo: ab ἐκ et πλύνω, f. υνῶ, lavo.

'Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. extra mentem navigare, h. e. de sano mentis statu deturbari: quod à πλώω, seu πλώμι, Poët. pro πλέω, navigo.

'Ἔκπνευσις, εως, ἡ, exspiratio: ab

'Ἐκπνέω, exspiro, efflo, f. ἐκπνεύσω p. ἐκπέπνευκα a. 1. ἐξέπνευσα ab ἐκ et πνέω, spiro.

'Ἐκποδὼν, eminus, procul, adv. q. ἐκ ποδῶν, ex pedibus.

'Ἐκποιέω, subduco, do adoptandum, alienum efficio: à ποιέω.

'Ἐκποίησις, ἡ, feminis emissio, alienatio, et

'Ἐκποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, adoptatus, emancipatus: à p. pass. verbi ἐκποιέω.

'Ἐκπολεμέω, f. ήσω, debello, expugno, et

'Ἐκπολεμόω, f. ώσω, idem ac πολεμόω, ad bellum excito. Th. πόλεμος, bellum.

'Ἐκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, expugno, vi capio.

'Ἐκπονέω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; labores perfero: à πόνος, labor, quod à πένομαι, facio.

'Ἐκπορεύομαι, egredior; imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο f. ἐκπορεύσομαι, p. ἐκπεπόρευμαι 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω ab ἐκ et πορεύομαι, eo; quod à πόρος, transitus. Th. πείρω, f. περῶ, transadigo; p. m. πέπορα.

'Ἐκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, depopulor, capio, captivos duco.

'Ἐκπορίζω, f. ίσω, p. κα, excogito, quæro, comparo, suppedito: à πόρος ab eod. Th.

'Ἐκπορνεύω, effusè scortor, f. εύσω, p. ἐκπεπόρνευκα a. 1. ἐξεπόρνευσα a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν ab ἐκ et πορνεύω, scortor, quod à πόρνη, meretrix. Th. περάω, vendo.

'Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.

'Ἐκπράκτης, ου, ὁ, tributorum collector: ab

'Ἐκπράττω, seu -σσω, f. ξω, perficio, exigo: à πράττω, facio.

'Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eximius, elegans, decens: ab ἐκ et πρέπω, decorus sum.

'Ἐκπρήξας, operatus, a. 1. part. act. Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήττω, facio, f. ξω.

'Ἐκπρίαμαι, eximo, pecuniâ corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

'Ἐκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.

'Ἐκπριόω, -ῶ, redimo: ab eod. Th.

'Ἐκπρολείπω, relinquo; et indè

'Ἐκπρολίποις, dimittas, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, linquo, f. ψω a. 2. ἔλιπον.

'Ἐκπτάω, evolo.

* 'Ἐκπτοέω, consterno.

'Ἐκπτύω, respuo, abhorreo, f. ύσω, p. ἐκπέπτυκα a. 1. ἐξέπτυσα ab ἐκ et πτύω, spuo.

'Ἔκπτωσις, εως, ἡ, delapsio, calamitas, et

"Ἔκπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, delapsus: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.

'Ἐκπυνθάνομαι, audio, sciscitor. Th. πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, idem, q. v.

'Ἐκπυρόω, -ῶ, incendo. Th. πῦρ.

"Ἔκπυστος, exauditus, cognitus: à 3. perf. perf. pass. ἐκπυνθάνομαι, q. v.

"Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum: ab ἐκπίνω, ebibo. Th. πίνω, bibo.

'Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράαν-

θησαν, 3. pl. a. 1. pass. Vide in ἐκραίαινον.

῎Εκραγα, *clamavi*, p. med. ἐκραγῆναι, p. med. inf. pro κεκραγῆναι, verbi κράζω, *clamo*; f. 2. κράγω· a. 2. ἔκραγον· a. 1. ἔκραξα.

᾽Εκραγῆναι, *erumpere*; ἐκραγεὶς, εῖσα, ὲν, *qui erupit*, verbi ἐκρήγνυμι, q. v.

᾽Εκράηνα, Dor. pro ἐκρήηνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω. Vide in ἐκραίαινον.

᾽Εκράθην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκεράθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

᾽Εκραίαινον, *implebam*, *exsequebar*, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*, f. κρανῶ a. 1. pass. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκραάνθην.

῎Εκραξα, *clamavi*, et in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.

᾽Εκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*, f. άσω, p. κεκραύγακα· à κραυγὴ, *clamor*, ab eod. Th.

᾽Εκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρεμάμαι, seu κρεμάω, *suspendo*.

᾽Εκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, et Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι a. 1 pass. ἐκρεμάσθην.

᾽Εκρέω, *effluo*, *excido*. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

῎Εκρηγμα, ατος, τὸ, *abruptum*, *salebra*, *eruptio aquarum*: ab

᾽Εκρήγνυμι, -ύω, f. ἐκρήξω· a. 2. ἐξέῤῥαγον, *effringo*, *erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.

᾽Εκρήηνα, pro ἔκρηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*; item *impero*, f. κρανῶ· a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, et Pleonas. Poët. ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.

᾽Εκριζόω, *eradico*, *extirpo*, f. ώσω, p. ἐξεῤῥίζωκα· a. 1. ἐξεῤῥίζωσα· a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ· a. 1. pass. ἐξεῤῥιζώθην· a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω· a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος· fut. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι· ab ἐκ et ῥίζα, *radix*.

᾽Εκρίθην-ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.

᾽Εκρίνατ᾽, pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. med. *interpretatus est*; ἔκρινεν, *eligit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, 3. pl. imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno*, *judico*.

᾽Εκρίπτω, *projicio*: et inde

῎Εκριψις, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.

᾽Εκροὴ, ῆς, ἡ, et ἔκρευσις, εως, ἡ, et

῎Εκροος, ου, ὁ, *affluxus*: ab ἐκ et ῥέω, *fluo*.

᾽Εκρούσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρούω, *pulso*.

᾽Εκρούσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρουσάμην, ω, ατο· ab eod. verbo.

᾽Εκρύβην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2 act.

᾽Εκρυέω, *effluo*, f. ήσω, p. ἐξεῤῥύηκα· ab ἐκ et ῥυέω.

῎Εκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, *abscondo*; f. 2. κρυβῶ.

῎Εκρυφα, perf. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*, et

῎Εκρυψα, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd.

᾽Εκσαρκίζω, fut. ίσω, *excarnifico*, *carnem separo*: ab ἐκ et σάρξ.

᾽Εκσιφονίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus et canalis*.

᾽Εκσκευάζομαι, *exporto*, fut. med. άσομαι· p. act. ἐξεσκεύακα.

᾽Εκσοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *commoveo*, *expello*.

᾽Εκσπάω, f. άσω, p. ακα, *evello*.

᾽Εκσπερματίζω, fut. ίσω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.

῎Εκσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exclusus* vel *immunis à fœdere*; *fœdifragus*. Th. σπένδω, *paciscor*.

᾽Εκστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sex stadiorum*: à στάδιος, vel -ον, *stadium*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

῎Εκστασις, εως, ἡ, *ECSTASIS*, *stupor*, *admiratio*; item *excessus mentis*: ab ἐξίστημι, *de statu mentis dejicio*, *mente alienor*, ab ἐκ et ἵστημι, *sto*, f. στήσω· p. pass. ἕσταμαι, σαι.

᾽Εκστατικὸς, ή, όν, *attonitus mente alienatus*, *furiosus*; item *dementans*: ab iisd.

᾽Εκστραγγίζω, f. ίσω, *excolo*, *stillatim exhaurio*.

᾽Εκστρατεύω, f. εύσω, *infesto exercitu exeo*, *invado*, *prodeo*.

᾽Εκστρέφω, *inverto*, *immuto*, f. ψω, p. ἐξέστρεφα· p. pass. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται· ab ἐκ et στρέφω, *verto*; p. m. ἔστροφα.

᾽Εκσυρίζω, *exsibilo*, f. ίσω ab ἐκ et συρίζω.

῎Εκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα· p. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα· a. 2. ἔκτανον, et per Apoc. ἔκταν, et in 3. sing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.

῎Εκτακα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.

᾽Εκτάδην, et ἐκταδὸν, adv. *porrectim*, *extense*, et

᾽Εκτάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *extensus*; item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.

᾽Εκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ἐκτείνω, *extendo*: ab ἐκ et τείνω, *tendo*.

῎Εκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio*.

῎Εκτακα, perf. indic. act. verbi κτείνω, *occido*.

᾽Εκταμένος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω· p. pass. ἔκταμαι.

᾽Εκτάμῃσι, Ion. Paragoge, pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido*: quod ab ἐκ et τέμνω, *seco*, *scindo*; f. 2. μῶ· a. 2. ἔταμον· perf. τέτμηκα· p. m. τέτομα.

῎Εκταμμαι, perf. indic. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτάνω, *occido*; fut. 2. κτανῶ· perf. ἔκτακα.

᾽Εκτάμνῃσι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τάμνω, *scindo*, Ion. et Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*; a. 2. ἔκταμον.

῎Εκταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. plur. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo*; a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

῎Εκτανε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, *occido*; f. 2. κτανῶ· perf. ἔκτακα.

᾽Εκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum*, a. 1. indic. pass. à κτείνω· perf. pass. ἔκταμαι.

῎Εκτανον, ες, ε, a. 2. indic. act. ejusd.

᾽Εκτανύω, fut. ύσω, idem quod ἐκτείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

῎Εκταξις, εως, ἡ, *ordinatio*, *instructio aciei*: ab ἐκτάττω, quod vide.

᾽Εκτάραξις, εως, ἡ, *perturbatio*, et

᾽Εκταράσσω, vel -άττω, *perturbo*, fut. ξω, perf. ἐκτετάραχα· a. 1. ἐξετάραξα· ab ἐκ et ταράσσω, *commoveo*.

῎Εκτας, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti*, 2. sing. ἔκταν, pro ἔκτειναν, 3. pl. a. 1. verbi κτείνω. Vide ἔκτα.

῎Εκτασις, εως, ἡ, *extensio*; item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo*, quod videas.

᾽Εκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem*;

item *præfero, delego.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Ἐκτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἐκτάμην, σο verbi κτείνω, p. ἔκτακα, p. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, *possideo*, f. κτήσομαι.

Ἐκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. masc. verbi ἐκτίθημι, *expono.*

Ἐκτεθραμμένους, acc. pl. perf. masc. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio*: ab ἐκ et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, *extende*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

Ἔκτεινε, *occidit*, 3. sing. a. 1. act. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, *EXTENDO*, *educo*; f. ἐκτενῶ, p. ἐκτέτακα, a. 1. ἐξέτεινα, a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω, a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ et τείνω, *tendo.*

Ἐκτελέοιτ᾽, pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, *quum complevisset*, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*, 3. sing. f. 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Ἐκτελέω, *perficio*: ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω, p. ἐκτετέλεκα, a. 1. ἐξετέλεσα, a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ et τέλος, *finis.*

Ἐκτελής, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus*: ab iisd.

Ἐκτέμνω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα, a. 2. ἐξέταμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excido, amputo, castro.* Th. τέμνω, *scindo*, f. τεμῶ.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, *perpetuitas*: ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ et τείνω, *tendo.*

Ἐκτενέστερον, adv. *intensiùs, enixiùs*, comp. ab

Ἐκτενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, assiduus, diligens, vehemens*: et hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

Ἐκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

Ἐκτενῶς, *vehementèr, impensè, prolixè*: ab ἐκτείνω, quod videas.

Ἑκτέον, *habendum*, adv. positionis, ab ἔχω, *habeo.*

Ἕκτη, *SEXTA*, ab ἕκτος, *SEXTUS.* Th. ἕξ, *SEX.*

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui*, Ion. vel Att. perf. et

Ἐκτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid*, perf. pass. part. verbi κτάομαι, *possideo.*

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ἐκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, *ex illo tempore.*

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro.*

Ἐκτίθημι, *expono*: et 1. pl. ἐκτιθέμεθα, imperf. ἐξετιθέμην, σο, τὸ, a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐξέθεντο ab ἐκ et τίθημι, *pono.*

Ἑκτική, ῆς, *HECTICA* febris: fœm. ab

Ἑκτικός, ή, όν, *in habitu positus*; item *qui hectica febri laborat.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἐκτίκτω, f. ἐκτέξομαι, *pario, in lucem edo.*

Ἐκτίλλω, f. λῶ, p. ἐκτέτιλκα, *evello, emoveo.*

Ἐκτιμάω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo*: et

Ἔκτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers honoris*: ab ἐκ et τιμή, quod à τίω, *honoro.*

Ἐκτιναγμός, ῦ, ὁ, *excussio*; et

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

Ἐκτινάσσω, *excutio*; f. ξω, a. 1. ἐξετίναξα, a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε, a. 1. m. ἐκτιναξάμην. a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος, ab ἐκ et τινάσσω, *quatio.*

Ἐκτινύω, f. ύσω, et

Ἐκτίνω, f. ίσω, *exsolvo, luo.* Th. τίω, *punio, solvo.*

Ἔκτισε, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, *condo*: p. ἔκτικα, a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, *persolutio*; et

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, *mulcta, judicatum*: à τίω, *solvo, punio.*

Ἔκτισται, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι verbi κτίζω, *creo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτιτρώσκω, f. ώσω, p. ἐκτέτρωκα, *vulnero*: pass. ἐκτέτρωμαι, *pario abortum.*

Ἐκτίω, f. ίσω, *punio, luo, solvo, rependo*, Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔξωθι, *extrà*, regit genit. ab ἐκτὸς, *extrà.* Th. ἐκ, *ex.*

Ἐκ τότε, *ex eo tempore.*

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fœneri do*: à τόκος, *usura*, quod à τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, *audeo.* Th. τόλμα, *audacia.*

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, *perficio*; f. εύσω, ab ἐκ et τολυπεύω, *glomero.* Th. τολύπη, *lana carpta et operi parata.*

Ἐκτομή, ῆς, ἡ, *excisio*; et

Ἐκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, *exsectus, castratus*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*: dicitur et Ion. ἐκτομίης, et

Ἐκτομίς, ίδος, ἡ, *sectrix.*

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, *exhaurio*, propriè *pharetram.* Th. τόξον, *arcus.*

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, *è loco moveo, peregrè abeo*: ab ἐκ et τόπος, *locus.*

Ἐκτόπιος, ὁ ϗ ἡ, *peregrinus*; et

Ἔκτοπος, ὁ ϗ ἡ, *è loco suo emotus; insolitus*: ab iisd.

Ἕκτορ᾽, pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, *SEXTUS, A, UM.* Th. ἕξ, *SEX.*

Ἐκτὸς, adv. *extrà*, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex, è, à*, ἐκτὸς εἰ μή, *sin minus*, 1 Cor. xv. 2.

Ἔκτοσθεν, *extrà*, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσε, seu ἔκτοσε, *extra*: ab ἐκτὸς, idem, quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, *aversandus*: ab ἐκ et τρέπω, *verto.*

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor*, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ et τρέπω, *verto.*

Ἐκτρέπω, f. ψω, p. φα, *deflecto*: ab eod. Them.

Ἐκτρέφω, *enutrio.* Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio.*

Ἐκτρέχω, *excurro.* Th. τρέχω, *curro*, quod videris.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρίβω, *perdo.* Th. τρίβω, *tero.*

Ἐκτρίβω, f. ψω, p. φα, *extero.* Th. τρίβω, *tero.*

Ἐκτρίψαι, *absumere*: ejusd. a. 1. inf. act.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, *deletio*, *obliteratio.*

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*, *digressio*, *diverticulum*; et

Ἔκτροπος, *deflexus*, *malè moratus*, *dissentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: p. m. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio*, *educatio.* Th. τρέφω, *nutrio*: præt. m. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, f. ήσω, *vindemio*: à τρυγάω, idem; quod à τρύγη, *triticum*, *vindemia.*

Ἔκτρωμα, ατὸς, τὸ, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ et τιτρώσκω, *vulnero.*

Ἔκτυπε, *intonuit*, 3. sing. a. 2. act. verbi κτυπέω, *resono.* Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expressus ex archetypo*; et

Ἐκτυπόω, -ῶ, f. ώσω, *exprimo*, *effingo*, *informo*: ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies*, *expressio*; et

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, *excæco*; et indè

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*: à Them. τυφλὸς, *cæcus.*

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR*, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior.* Th. κύδος, ου, ὁ, *convitium.*

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*, quod vide.

ἙΚΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*, mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus*, mariti mater: ut πενθερὸς, et -ρα, *socer*, et *socrus*, uxoris pater et mater.

Ἔκυρσα, *incidi*, et in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido*; f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio.* Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas.*

Ἔκυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me*; f. ψω.

Ἐκφαίνω, *profero*, *evulgo*: ab ἐκ et φαίνω, *in lucem edo*; f. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus*, *illustris*: ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω, et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, *parvi facio*, *extenuo*, *ejicio*: ab ἐκ et φαυλίζω.

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre*, præs. inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO*, *promo*, *profero*; f. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 1. ind. act. ἐξήνεγκον, a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ et φέρω, *fero.*

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO*; f. m. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, et ἐκφευξοῦμαι, a. 2. act. ἐξέφυγον, a. 2. sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ, p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio.*

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. et ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβέομαι, οῦμαι, *pertimesco*; et

Ἐκφοβέω, *terrefacio*, f. ήσω, perf. ἐκπεφόβηκα, a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ et φοβέω, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor.* Th. φέβομαι, *fugio*, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exterritus*, *consternatus*: ab eod. Them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio*, *elatio funeris*, *divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero*, *exporto*, f. ήσω. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus*; et

Ἔκφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exportatitius*, *divulgatus*, *percitus*: ab ἐκφέρω, *effero.* Them. φέρω, *fero.*

Ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*, *edissero*; part. præs. ἐκφράζων, οντος, part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ et φράζω, *dico*; f. σω, p. κα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, *descriptio*; acc. ἔκφρασιν, gen. plur. ἐκφράσεων ab ἐκφράζω, quod vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. Th.

Ἐκφροντίζω, *excogito*, *non curo.* Th. φροντὶς, *cogitatio.*

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ et φεύγω, *fugio*: f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσι, 3. pl. a. 2. sub. πέφευγα, præt. m.

Ἐκφύρομαι, *inquinor.*

Ἐκφύρω, *inclino concubitu fœdo.*

Ἐκφυσᾶν, *efflare*, pro ἐκφυσάειν, præs. inf. act. Th. φυσάω, *inflo.*

Ἐκφύω, *enascor*, *germino*; f. ύσω, p. ἐκπέφυκα, a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor.*

Ἐκφωνέω, f. ήσω, *exclamo*, *evoco*, *pronuntio.* Th. φωνὴ, *vox.*

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio*, *pronuntiatio*, *evocatio*: à perf. pass. præc. verbi.

Ἐκχέω, *effundo*, *exhaurio*; f. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχῶ, a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω, 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*, a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. pass. ἐξεχεόμην, όμην, έυ, ῦ, έετο, εῖτο. Th. χέω, *fundo.*

Ἐκχρᾷν, *sufficere*, *satis esse*, præs. inf. à χράω, *do mutuo.*

Ἐκχρήσει, *utile erit*; imperf. f. 1. q. d. ἐν χρήσει ἔσαι. ab eod.

Ἐκχυθεὶς, έντος, *effusus*, a. 1. part. pass. et

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass. et

Ἔκχυντο, *effundebantur*, pro ἐξεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ab

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*; f. ἐκχύσω, p. ἐκκέχυκα, a. 1. ἐξέχυσα, præs. pass. ἐκχύνομαι, perf. pass. ἐκκέχυμαι, a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η, f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται, ab ἐκ et χύω, seu χύνω, idem ac Th. χέω, *fundo.*

Ἐκχωρέω, *excedo*, *discedo*; ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant*; f. ήσω, p. ἐκκεχώρηκα, a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor.*

Ἐκψύχω, *animam efflo*, *exspiro*; f. ξω, p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ et ψύχω, *spiro.*

Ἐκώλυσε, *prohibuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio*, *veto*; f. σω, p. κα.

ἙΚΩ'Ν, όντος, *voluntarius*; in f. g. ἑκοῦσα, ης; et in n. g. ἑκὸν, όντος, *volens.* Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spontaneus.* ἑκουσίως, adverb. *ultrò*, *sponte.* ἀεκὼν et ἀεκούσιος, ἄκων et ἀκούσιος, *non voluntarius*, *invitus.*

Ἔκων, Dor. pro εἴκων, *celebrans*, *obtemperans.* Pind. Olymp. xiii. 121.

Ἐλάα, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἐλάαν, *incitare*, Poët. pro ἐλάειν. ἐλᾷν, præs. inf. ab ἐλάω: sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, et Poët. ἐλάα, *cursum init*: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω, a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, et Dor. ἐλάβον, *sumpsi*, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio*; f. λήψομαι.

Ἐλαθεὶς, *transfixus*, a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, perf. pass. ἤλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, *latui*; a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*; f. λήσω, p. m. λέληθα.

ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA*, *OLIVA*, arbor: hinc ἀγριέλαιος, ου, *agrestis oliva.*

Ἐλάϊνος, (et ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. [illegible]) ου, ὁ ϗ ἡ, *oleaginus*; ab ἐλαία.

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM*. Th. ἐλαία.

Ἐλαίη, Dor. pro ἐλαίῃ, ab ἔλαιον.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum*, ἐλαιὼν, ind. m. Th. ἐλαία, *olea*.

Ἔλαχες, ες, ε, a. 2. verbi λαγχάνω, *sortitum do*; præt. m. λέλογχα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. *latitans*.

Ἔλαμψε, ας, ε, *splenduit*, a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Ἔλασ᾽, pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, q. vide.

Ἐλάσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, a. 1. part. ἐλάσας, αντος, et Poët. ἐλάσσας.

Ἐλάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello*.

Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. pro. ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.

Ἐλάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator*, ἐλαύνων ἵππων.

Ἔλασις, εως, ἡ, et Ἐλασία, ας, ἡ, *agitatio*, *militaris expeditio*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἐλάσκε, Ion. et Poët. pro ἤλα, seu ἤλαυνε, 3 sing. imperf. verbi ἐλάω seu ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἠλασσα, ας, ε, a. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

Ἔλασε, *trajecit*, 3. sing. a. 1. Poët. ut et ἐλάσσῃ, *abigat*, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, οι, ω, ab

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (et ἐλαχίων) ονος, ὁ ϰ ἡ, *minor*. ἐλάττονες, *pauciores*: compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus*; in superl. ἐλάχιστος.

Ἐλαστρέω, agito, *impello*: ab ἐλατὴς, ῆ, ὁ, *impulsor*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Ἐλάσω, *abigam*, f. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτεια, ας, ε, *Elatia*, nomen propr.

ἘΛΑ´ΤΗ, ας, ἡ, *abies*: at ἐλάτης et ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλάτινος, *abiegnus*.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator*, *auriga*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατίνη, herbæ nomen: et

Ἐλάτινος, η, ον, et Poët. εἰλάτινος, *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies*.

Ἐλατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *exscindo*; f. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, *lapicida*: quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, et τόμος, *frustum*: ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo*.

Ἔλαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, *minùs*, *parum*; et

Ἐλαττονάκις, *minus*, *rariùs*; et

Ἐλαττονέω, *minus habeo*; f. ήσω, a. 1. ἠλαττόνησα. à Them. ἐλαχὺς, *parvus*.

Ἐλαττονοθῶσιν, an ἐλαττωνθῶσιν, legend. 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλαττόω, vel -σσόω, *minuo*, *diminuo*; f. ώσω, a. 1. ἠλάττωσα, perf. ἠλάττωκα, præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus*: ἐλάσσων vel -ττων, *minor*.

Ἐλάττωμα, vel -σσωμα, ατος, τὸ, *vitium*, *defectus*: à præc. verbo.

Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, *diminutio*: ab ἐλαττόω, q. vide.

Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν, ἐλαύνειν σκοπὸν, *scopum attingere*, ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἠλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. et

Ἐλαύνοντ᾽, pro ἐλαύνοντι, *impellentes*, nom. dual. part. præs. ab

ἘΛΑΥ´ΝΩ, Dor. ἐλαύω, *agito*, *proveho*, *duco*; f. άσω, q. ab ἐλάω, p. ἤλακα, et Attic. ἐλήλακα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, οτος, imperf. pass. ἠλαυνόμην, ου, ετο, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλάφειος, ου, ὁ ϰ ἡ, *cervinus*; et

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab

ἜΛΑΦΟ´Σ, ου, ὁ ϰ ἡ, *cervus*, *cerva*: quasi ἐλᾶν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, *levitas*: ab

ἘΛΑΦΡΟ´Σ, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *levis et celer*, instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος.) item *levis*: hinc

Ἐλαφρότερος, η, ον, *levior*: compar. et

Ἐλαφρῶς, *leviter*, *celeriter*: ab ἐλαφρὸς, *levis*.

Ἔλαχεν, *sortitus est*, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior*; f. λήξομαι, λάξομαι, et κληρώσομαι, perf. Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, ες, ε, p. m. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, 3. sing. a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio*.

Ἐλάχιστα, adverbialitèr, *minimè*, ἐν ἐλαχίστᾳ, *imprimis*: ab

Ἐλάχιστος, η, ον, *minimus*, *paucissimus*, *brevissimus*; superl. et compar. ἐλάσσων, *minor*: à μικρὸς, vel Them. ἐλαχὺς, *parvus*: exinde novus comparat.

Ἐλαχιστότερος, *minimo minor*: ab ἐλάχιστος. Ephes. iii. 8.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ ϰ ἡ, *qui alas*, vel *pinnas parvas habet*: μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, *parvus*, et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala*.

ἘΛΑΧΥ´Σ, εῖα, ὺ, *parvus*, ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος, *minimus*.

Ἐλάω, *agito*, *arceo*: Poët. pro Th. ἐλαύνω.

Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab

ἜΛΔΟΜΑΙ, η, εται, et per proth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero*, *cupio*, *appeto*; hinc

Ἔλδωρ, et ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium*.

Ἕλε, et Ἕλ᾽, *interfecit*, *rapuit*, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nom. viri, ἄκλιτον. Hebr. *Dei auxilium*.

Ἐλεαίρω, f. αρῶ, *misereor*, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia*.

Ἐλιακεὶμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *Deus restituet*.

ἘΛΕΑ῀Σ, ὁ, avis nomen; vel ἐλεία, quia paludes inspectat; quæ ἕλη.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen*: ab ἔλεγος, idem.

Ἐλεγκτικὸς, ῦ, *redargutorius*, *reprehensorius*; et

Ἐλεγκτὸς, ῦ, *reprehensibilis*; et

Ἐλεγμὸς, ῦ, ὁ, *redargutio*, *reprehensio*: omnia ab ἐλέγχω.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

Ἐλέγξῃς, *spreveris*, 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, *argue*: a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo*, *reprehendo*.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, *redargutio*, *reprehensio*: ab eodem Them.

Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

ἜΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, *lamentatio*, *luctus*, *ELEGIA*, *carmen lugubre*: q. ab ἐλεέω. vel à λέγω, flentium vox.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, *probrum*; et

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *vituperabilis*; et

Ἐλέγχιστος, ejusd. superl. *probris dignissimus*, vel *notatus*; et

Ἐλεγχθῇ, 3. singul. a. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*; et in pl. ἐλέγχεα. et

Ἔλεγχος, ου, ἡ, *ELENCHUS*, *argumentum*, *probatio*: ab

ἘΛΕ´ΓΧΩ, f. ξω, *arguo*, *argumentis*, (vel *exemplis*) *demonstro*, *convinco*, *refuto*, a. 1. ἤλεγξα, a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, perf. ἤλεγχα, ἐλέγχομαι, *redarguor*, *reprehendor*, perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι,

αται, a. 1. paff. ἠλίχθην, a. 1. fub. paff. ἑλιχθῶ, ῇς, ῇ.

'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA*, fpecies quædam polypi.

'Ελέειν, *capere*, Dialyf. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'Ελεεινὸς, η, ον, *miferabilis*: ab ἔλεος, ου, ὁ, *mifericordia*.

'Ελεεῖσθαι, præf. inf. ab

'Ελεέομαι, *confequor mifericordiam*: vid. feq.

'Ελεέω, -ῶ, *mifereor*, cum. accuf. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα, a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω, a. 1. fub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐλεῆσαι, perf. act. ἠλέηκα, præf. paff. ἐλεέομαι, *mifericordiam confequor*, perf. ἠλέημαι, part. ἠλεημένος, a. 1. ἠλεήθην, a. 1. fub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ, parr. ἐλεηθεὶς, έντος, f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *mifericordia*.

'Ελεηθῶσιν, *mifericordiam confequantur*, 3. pl. a. 1. fub. paff. ejufd. verbi.

'Ελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mifericors*: ab ἐλεέω.

'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, *mifericordia*, *ELEEMOSYNA*: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contradictùs, ALMS, et inde AN ALMONER: ut Lat. Eleemofynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

'Ελέησε, *mifertus fuit*, 3. fing. a. 1. ind. act. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

'Ελέησον, άτω, a. 1. imperat. act. ejufdem verbi.

'Ελεητὺς, ύος, ἡ, *commiferatio*, Poët. Th. ἔλεος, idem.

'Ελείθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina*, quod vide.

'Ελεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio*, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

'Ελειὸς, ῦ, ὁ, *glis*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*.

'Ελείψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*; f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον.

"Ελεκτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. fing. plufq. p. verbi λέγομαι, *cubo*; f. ξομαι, p. λέλεγμαι.

'ΕΛΕΛΕΥ͂, *acclamatio bellica*: an ab ἐλελεῦ ἰὴ, ab *hallelujah*, i. e. *laudate Dominum*.

'Ελελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. fing. plufq. p. m. et in 3. pl. ἐλελήθεισαν, correptâ Att. penultimâ: verbi λανθάνω, *lateo*; f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, præt. m. λέληθα.

'Ελέλιζεν, *torquebat*, 3. fing. imperf. Ion. ab

'Ελελίζω, f. ίσω, *quaffo*, *convolvo*. Them. ἐλίω, *verfo*.

'Ελελίζω etiam, *clamo*: ab ἐλελεῦ.

'Ελέλικτο, *convolutus erat*, pro ἐλήλικτο, 3. fing. plufq. p. paff. ab ἑλίσσω, *volvo*: f. ξω, p. ἧλιχα, perf. paff. ἧλιγμαι, et per redupl. Attic. ἐλήλιγμαι, undè plufq. p. ἐληλίγμην, ξο, κτο, fublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. ἐλίω, *verfo*.

'Ελελίξαις, Æol. prò ἐλελίξας, a. 1. part. act. ab ἐλελίζω, *pulfo*, *quatio*. Them. ἐλίω, *verfo*.

'Ελέλιξε, *commovit*, a. 1. ind. act. ab

'Ελελίττω, f. ξω, p. χα, *circumago*, *torqueo*, *concutio*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἐλίω, *verfo*.

'Ελέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejufd. 3. pl. a. 1. paff.

'Ελελόγχει, 3. fing. plufq. p. m. verbi λαγχάνω, *fortior*, f. λήξομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

'Ελελοίπεισαν, *omiferant*, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plufq. p. m. verbi λείπω, *linquo*, f. ψω, p. λέλειφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

"Ελεν, pro εἷλεν, *invafit*, 3. fing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. 'Ελένα, *HELENA*, item *vas*. Sed ἑλένη, feu ἑλάνη, *lampas*, *fax*.

'Ελένιον, ῦ, τὸ, feftum in honorem Helenæ. Eft et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

'Ελέξατο, *dormivit*, 3. fing. a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

'Ελεόθρεπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *genitus*, feu *nutritus in paludibus*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*, et τρέφω, *alo*.

'Ελεοῖσιν, *menfis*, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

'Ελεὸν, *miferè*, per Sync. pro ἐλεεινὸν, ab ἐλεεινὸς, *mifer*, quod ab ἐλεέω, *mifereor*. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *mifericordia*.

"Ελεος, ου, ὁ, *mifericordia*, *commiferatio*: vel εος, ους, τὸ. Hinc ἐλεεινὸς, *miferabilis*: ἐλεέω, *mifereor*: ἐλεήμων, *mifericors*: ἐλεημοσύνη, *eleemofyna*, *mifericordia*.

'ΕΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, five ἐλεὸν, ῦ, τὸ, *menfa coquinaria*, undè coquus ἔλεος, i. e. accipit coquenda.

'Ελέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, *decortico*, quod vide.

'Ελέσθαι, *inftituiffe capere*, a. 2. inf. m. verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. m. εἱλόμην.

'Ελέσθε, *fumite*, 2. pl. ἑλέσθω, 3. fing. a. 2. imperat. m. ejufd. verbi.

'Ελετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi poteft*, ab ἑλετὸς, ὴ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio*.

'Ελέτην, *interfecerunt*, 3. dual. a. 2. act. ἕλετο, pro εἵλετο, *abftulit*, 3. fing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

"Ελευ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλέσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

'Ελευθερία, ας, ἡ, *libertas*; et

* 'Ελευθεραῖος, aliis ἐλευθέριος, *liberator*; Jovis epitheton.

'Ελευθεριότης, ητος, ἡ, *ingenuitas*, *liberalitas*; et

'Ελευθέριος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *liberalis*, *ingenuus*; ab

'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ῦ, ὁ, *LIBER*; cui δοῦλος opponitur. ἐλευθέρα, ας, ἡ, *libera*. Adjectivè ἐλεύθερος, α, ον, *liber*, *a*, *um*, *immunis*.

'Ελευθεροῦντας, acc. pl. part. præf. ab

'Ελευθερόω, *libero*, f. ώσω, perf. ἠλευθέρωκα, a. 1. ἐλευθέρωσα, a. 1. fub. ἐλευθερώσω, ῃς ῃ, perf. paff. ἠλευθέρωμαι, a. 1. paff. ἠλευθερώθην, a. 1. part. paff. ἐλευθερωθεὶς, έντος, f. 1. paff. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευθέρως, et -ίως, adv. *liberaliter*, *ingenuè*: ab eod. Th.

'Ελευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio*; et

'Ελευθερωτὴς, ῦ, ὁ, *liberator*; à perf. paff. verbi ἐλευθερόω, cujus Them. ἐλεύθερος, *liber*.

'Ελευθῆρος, et ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

'Ελεύθω, *venio*, inuf. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*: at

'Ελευθὼ, ἐλεύθυια, *Lucina*, quod invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, *venio*.

"Ελευσις, εως, ἡ, *adventus*: ab inufit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

'Ελεύσομαι, ῃ, εται, *veniam*, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. m. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

'ΕΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, *decipio*, *noceo*, *lædo*: 3. fing. imperf. m. vel paff. ἐλεφαίρετο.

'Ελεφαντάρχης, ῦ, ὁ, *dux eorum qui pugnant ex elephante*, -τάρχαι, *qui fexdecim elephantis præfunt*.

'Ελεφάντειος, 'Ελεφαντικὸς et

'Ελεφάντινος, η, ον, *ELEPHANTINUS*; *eburneus*: ab ἐλέφας.

'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra*; et

* 'Ελεφαντόμαχοι κυνηγοὶ, *venatores*, *cum elephantis pugnantes*: ab

'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*; item *ebur*: dens elephantis; hinc verbum præcedens.

'Ελέχθην, ης, η, *dictus fum*: a. 1. ind. paff. à λέγω, *dico*; f. ξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα.

'Ελειψε, *decorticavit*, 3. sing. a. 1. indic. act. à λέπω, fut. ψω a. 2. ἔλεπον.

'Ελη, vel εἵλη, ης, ἡ, *calor solaris*. Hinc εἵλησις, εως, ἡ, *æstus*. Sed

'Ελῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. qu. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*; a. 2. εἷλον, et dempto ι, quod pro augmento accipit ἕλον, in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.

'Ελῃε, pro ἕλησα, Poët. à λάω, λῶ, *volo*, pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

'Εληαι, *ceperis*, 3. sing. a. 2. sub. med. Ion. pro ἕλῃ ab αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα a. 2. εἷλον, et sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus. expuncto ι, quod pro augmento ἕλω recipit, ut in ἕλῃ dictum.

'Ελέληστο, *oblitus est*, Ion. pro ἐλέληστο, 3. sing. a. 2. med. verbi λανθάνω, fut. λήσομαι a. 2. ἐλάθετο.

'Ελήλακα, *abegi*, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*, fut. ἐλάσω.

'Εληλάκεισαν, *ejecerant*, Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ejusd.

'Εληλακότες, *provecti*, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.

'Ελήλαμαι, et ἐληλάμην, perf. et plusq. perf. pass. *abactus sum*, et

'Εληλαμένος, *summotus*, *abactus*, pro ἠλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

'Ελήλαται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. pers. et ἐλήλατο, *immissus erat*, Att. pro ἤλατο, plusq. p.

'Ελήλεγκται, *redargutus est*, 3. sing. perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, *redarguo*.

'Ελήλιγμαι, *convictus sum*, pro ἤλιγμαι, perf. indic. pass. Att. ab eod. Th.

'Εληλέδαται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλαμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἐλαύνω.

'Εληλυθὼς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἠλυθὼς, verbi ἔρχομαι, *venio*, fut. ἐλεύσομαι p. med. ἤλυθα, et

'Ελήλυθα, Att. et Æol. ἐλήλυθα, pro ἤλυθα, *veni*, perf. med. ejusd.

'Εληλύθειν, *veneram*, et in 3. pl. ἐληλύθεισαν, Att. pro ἠληλύθεισαν, plusq. p. med. ejusd.

'Εληλυθότες, nom. pl. perf. part. med.

'Εληλυθυῖα, *adveniens*, præt. part. med. fœm. g. à masc. ἐληλυθὼς, quod à præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

'Εληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso*, f. ξω.

'Ελήφθης, *sumptus es*, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo*, f. λήψομαι a 2. ἔλαβον.

'Ελθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni*, a. 2. imperat. et

'Ελθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. ἔλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio*.

'Ελθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem.

'Ελθεῖν, etiam et

'Ελθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *venisse*, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

"Ελθῃς, ἔλθῃ, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθῃσ', pro ἔλθῃσι, quod ejusdem verbi Ion. pro ἔλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. σι, Paragog.

"Ελθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, το, a. 2. opt. m. ejusd.

'Ελθὸν, a. 2. part. neut. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. masc. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part act. verbi præced.

'Ελθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσι.

"Ελθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis. pro ἔλθοιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

'Ελθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. fœm. g. ab eod.

"Ελθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et

'Ελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*; a. 2. ἦλθον.

'Ελιγήσομαι, *complicabor*, fut. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -ττω a. 2. ἤλιγον a. 2. pass. ἠλίγην. Th. ἑλίω, *verso*.

'Ελιέζερ, ὁ, *Eliezer*, nomen viri, indecl. Hebr. *Deus restituet*.

'Ελιθοβόλησαν, -ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio*: à λίθος, *lapis*, et βάλλω, *jacio*; p. med. βέβολα.

'Ελικας, acc. pl. *curvas*; ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*; et adj. sumitur pro *intortus*. Th. ἑλίω, *verso*.

'Ελίκη, ης, ἡ, nomen urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ; item ursa major, inter astra; item ab Arcad. *Salix*, quod tortilis sit.

'Ελικοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epith. ab

'Ελικὸς, ἡ, ὸν, *volubilis*, *niger*: ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίω, idem.

'Ελικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus*, *intortus*, *curvus*: quod ab ἑλίσσω, *circumvolvo*: ab eod. Th.

'Ελικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

'Ελικωνιάδες, αἱ, *Musæ*; dat. pl. 'Ελικωνιάδεσσι, et

'Ελικώνιαι παρθένοι, pro Musis.

'Ελικώπες, nom. pl. ab ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ἡ, *cui oculi versatiles*, *blandi*, vel *rotundi*: ab ἑλικὸς, *volubilis*, *niger*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*, (Th. ἑλίω, *verso*, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Ελίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis*.

'Ελικώπιδα, acc. sing. *limis oculis contuentem*: ab

'Ελικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad se trahit*, vel *quæ nigris oculis est decora*, vel *oculi sunt cui volubiles et rotundi*: ab iisd. ac ἑλίκωψ, suprà.

'Ελιννὺς, ύος, ὁ ἡ, *otiosus*, Polyb. in Excerpt. Ursini.

'ΕΛΙΝΝΥ'Ω, et ἐλιννύω, *quiesco*, *otior*, *sedo*: qu. ab εἵλω, *concludo*; ut sit conclusum velut vivere.

"ΕΛΙΝΟΣ, ου, ὁ; *ramus*: quod ab εἱλεῖσθαι, *circumagi*; agitatur in arbore.

"Ελιξ, et ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*; item *species hederæ*. Adjectivè etiam pro *interto*, *implicito*, *volubili*: ab ἑλίσσω. Th. ἑλίω, *volvo*.

'Ελιοὺδ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Laus Dei*.

'Ελίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio*, f. ανῶ.

"Ελιπον, ες, ε, *reliqui*, et in 3. pl. ἔλιπον, a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω, perf. φα p. med. λέλοιπα.

'Ελισάβετ, *Elizabetha*, nomen mulieris indecl.. Hebr. interpr. *Deus juravit*.

'Ελισσαῖος, αίου, nomen Prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus*.

'Ελισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. infin. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. ἑλίω, *volvo*.

'Ελίσσετο, 3. sing. et ἑλίσσοντ', pro ἑλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.

'Ελισσομένη, præs. part. pass. ab

'Ελίσσω, vel -ττω, et εἱλίσσω, seu -ττω, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*, f. ξω, p. εἷλικα, (pro augmento enim ἑλίσσω post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. ἑλίω.

"Ελιφθεν, *relicti sunt*, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω a. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσος, vel ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens, εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον χρόῳ, καὶ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyll. 1.

Ἕλκε, trahebat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro εἷλκεν, ες, ε· ἕλκεο, Ion. pro ἕλκου, præf. imperat. paff. verbi ἕλκω, traho, f. ἕλξω, q. v.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκέμεν, præf. inf. act. Ion. pro ἕλκειν· ab ἕλκω.

Ἕλκεο. Vide in ἕλκε.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longâ veste induta*: ab ἕλκω, *traho*, et πέπλος, ου, ὁ, *vestimentum muliebre*.

Ἕλκετο, *traxit*, 3. sing. imperf. paff. Ion. pro εἵλκετο· ab ἕλκω, *traho*, q. v.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *cui longa est tunica*: ab ἕλκω, *traho*, et χιτὼν, *tunica*.

Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω, id quod ἕλκω, *traho*; item *dilacero*, *violo*.

Ἑλκηδὸν, adv. *tractim*, *luctando*, *attrahendo*, ut supplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἑλκέω.

Ἑλκίζω, fut. ίσω, idem, ac Th. ἕλκω, *traho*.

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS*; dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει quod ab ἕλκω, *traho*; ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quod vitiosus attrahat humores.

Ἑλκόω, *exulcero*, fut. ώσω, perf. ἥλκωκα· p. paff. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, *tractorius*, *attractivus*; et

Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, *tractus*, *ductilis*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ἕλκυσις, εως, *tractio*, et

Ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἑλκυστάζω, *trahendo rapto*: ab

Ἑλκύω, *traho*, f. ύσω a. 1. εἵλκυσα, (per ι enim ἑλκύω facit incrementum), a. 1. inf. act. ἑλκύσαι a. 1. part. ἑλκύσας, ασα· ab

ἝΛΚΩ, *traho*, et Metath. *vivo cum aliquo*; imperf. εἷλκον, (augetur etiam ἕλκω, ι post ε recipiendo), f. ξω, p. χα· hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*; ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem; ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus*; ἑλκέω, et ἑλκύω, *traho*; ἑλκυστικὸς, *attractivus*.

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ulcerosus*, et

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum*, et

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, *ulcerativus*, et

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio*: omnia à Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἕλλαβε, *sumsit*, Poët. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*, fut. λήψομαι, perf. λέληφα, et Att. εἴληφα· a. 1. ἔλαβον.

Ἑλλάδος, gen. sing. ab Ἑλλὰς, q. v.

Ἑλλαμβανόμενος, η, ον, *captus*, *apprehensus*, pro ἐλλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.

Ἑλλάμπω, *illustro*, et

Ἑλλάμψεσθαι, Ion. et Poët. fut. 1. inf. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore*: ex ἐν et λάμπω, *splendeo*.

Ἕλλαν, ανος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ου, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia*, dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὴ. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἑλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse*, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, α, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.

Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum*, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *sortior*; a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ· p. med. λέλογχα.

ἘΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, *HELLEBORUS*, *veratrum*; παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat seu suffocet esu.

Ἑλλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

Ἑλλεδανὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*, *restis*: ab ἕλλω, *stringo*. Th. εἰλέω, *coarcto*.

Ἑλλειπτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐλλειπὴς· ab

Ἑλλείπω, εις, ει, *relinquo*, *prætermitto*, *deficio*: à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα· a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio*; *prætermissio*, *defectus*; item figura: à Th. præced.

Ἕλλερα, *mala*: quasi ab ὀλλύω, *perdo*.

Ἔλλεσχος, ὁ ϗ ἡ, *vulgatus*, *qui est in omnium ore et sermone*: ab ἐν et λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*.

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN*, filius Deucalionis, à quo Incolæ Phthiotidis primum Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραικοὶ dicti quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*, *Græcos imitor*, *Græcè loquor*, fut. ίσω, perf. ἡλλήνικα· p. paff. ἡλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus*. Th. Ἕλλην, *Græcus*.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, *Græcus*, *a*, *um*: item *Græcanicus*; et *quod ad Græcos attinet*.

Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè*, et

Ἑλλήνιος, η, ον, idem, ac Ἑλληνικὸς, q. v. et

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica*. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, *Græcismus*; proprietas Græcæ linguæ, et

Ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, *Græcanicus*, et

Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè*: à perf. paff. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum*, qui et ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus*.

Ἕλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *cesso*, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.

Ἑλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid*, *imperfectum*: ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

Ἑλλογέω, *imputo*, cum dativo; ἐλλόγει, præf. imperat. fut. ἐλλογήσω· a. 1. ἐνελόγησα· ab ἔλλογος, *rationis particeps*: ex ἐν et λόγος, *ratio*, quod à λογίζομαι, *reputo*. Th. λέγω, *dico*.

Ἑλλόγιμος, η, ον, idem quod λόγιμος, *celebris*, *nobilis*. Th. λέγω, *dico*.

Ἔλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rationis particeps*: ab ἐν et λόγος.

Ἔλλοπας, *mutos*, acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.

Ἑλλοπεύω, et ἐλλοπιεύω, *piscor*: ab ἔλλοψ, epitheton piscium, q. vide.

ἘΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hinnulus*; vertitur etiam *mutus*: quod ab ἕλλω, *contineo*.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus*, *piscis*, *accipenser*: ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, et λείπω, *linquo*.

Ἕλλω, *contineo*, quod ab εἰλέω, *coarcto*.

Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies festus*, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.

ἝΛΜΙΝΣ, ιθος, ὁ, *lumbricus*, *tinea*: ab εἰλεῖν, quia se volvit repens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. *Deus mensurabit eos*.

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*, *attractus*: ab ἕλκω, *traho*.

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἐλόουν, *lavabam*, Dor. pro ἐλούουν, verbi λούω, *lavo*; vel à verbo Poët.

λάω imperf. ἐλάεσι, ἐλάων, et Dor. ἐλῶν.

Ἐλοιδόρει, 3. fing. imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Ἕλοιμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα· a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. et

Ἑλοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. med. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act. ἕλοντ', pro ἕλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. fing. part. ejusd. temp. ἕλοντο, sumpserunt, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inuf. pro quo αἱρέω, capio.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus: indè ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluftris, an ἕλος à πηλὸς, niger; quia lutulentula paludis aqua.

Ἑλοῦ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ἑλοῦμεν, lavabamus, per Sync. pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, lavo, f. σω.

Ἑλοῦσαι, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω· f. 2. ἑλῶ, ῶς, ῶ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. ejusd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi λοχεύω, pario, f. εύσω· a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, peperi. Th. λοχὼς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, gravida, vel λόχος, cohors.

Ἐλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. plur. præf. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω, utuntur.

Ἐλπιαὶ, fperas, pro ἔλπῃ, 2. fing. præf. ind. ἔλπεσθαι, præf. inf. ab ἔλπομαι, η, εται, Poët. pro ἐλπίζω, fpero. Th. ἐλπὶς, fpes.

Ἔλπεο, fpera, Ion. pro ἔλπου, præf. imperat. vel 2. fing. imperf. Ion. pro ἤλπου, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, fpero: ab eod. Th.

Ἐλπίζω, fpero; imperf. ἤλπιζον fut. 1. ίσω, Att. ιῶ, perf. ἤλπικα· p. part. ἠλπικὼς, ότος· a. 1. act. ἤλπισα· a. 1. part. paff. ἐλπισθεὶς· ab

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, fpes, expectatio; dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. paff. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπιστέον, fperandum, nomen verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, fperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejufd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπόμενος, fperans, ejusd. præf. part.

Ἐλπῶ, fperare facio, p. med. ἔολπα, Att. feu. Ion. pro ἦλπα, fæpè pro præfenti ufurpatur.

Ἔλσαι, immittere, per Sync. pro ἐλάσαι. Il. Λ. 401. a. 1. infin. act. Sic et ἔλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Ion. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω.

Ἕλσαι, verò eft a. 1. inf. act. per Sync. pro ἑλκύσαι· ab ἑλκύω, traho, q. v.

Ἕλυμα, et ἔλκυμα, ατος, τὸ, dentale, lignum in quod vomer includitur, Hef. Op. 430: ab ἕλω, traho. Th. εἰλέω, verfo.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi, Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. fing. a. 1. m. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vaflo; f. 2. med. λυμανοῦμαι. Th λύμη, exitium.

Ἔλυμος, theca citharæ, tibiæ genus è buxo, arcus: ab ἐλύω, intego; eft et ἔλυμος, panicum, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. fing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi λυπέω, doleo, f. ήσω, p. λελύπηκα. Th. λύπη, dolor.

Ἔλυσα, ας, ε, folvi, a. 1. indic. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi λύω, folvo, fut. σω, perf. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum: ab εἰλέω, involvo,

Ἐλυτρόω, tegmine involvo, f. ώσω· à præced.

Ἐλυτρώσω, liberafti, 2. fing. a. 1. m. verbi λυτρόω, libero. à λύτρον, pretium redemptionis. Th. λύω, folvo, f. σω, p. λέλυκα.

Ἐλύω, vel ἑλύω, f. υσω, involvo, intego, implico: ab εἰλέω, involvo.

Ἔλφος, εος, τὸ, butyrum, Cypriis.

Ἕλω, capiam, a. 2. fub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, fut. ήσω, perf. ᾕρηκα· a. 2. εἷλον· ab ἕλω, inuf.

Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, paluftris: ab ἕλος, palus.

Ἐλωὶ, Syriacè Hebr. ἠλὶ, hoc eft Θεὲ μου, Deus mi.

Ἕλωμαι, auferam, a. 2. fub. m. verbi αἱρέω, capio; a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, capiens, a. 2. part. act. ejufd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, captura; plur. ἕλωρα, et

Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, capio, inuf. pro αἱρέω.

Ἕλωρος, ου, ὁ, fluvij Siculi nomen.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. fing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et

Ἔμαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα· a. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, didicerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Bœot. pro ἔμαθον, q. v.

Ἐμαίμασσε, defideravit, 3. fing. a. 1. act. Poët. geminato σσ, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementèr cupio.

Ἐμακάριζεν, 3. fing. a. 1. indic. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico, f. ίσω, p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, beatus.

Ἐμαλάχθην, emollitus fum, a. 1. paff. verbi μαλάσσω, feu -ττω, mollio, f. ξω, p. μεμάλαχα.

Ἐμηλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. fing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, poma fero: ex μῆλον, pomum, et φέρω, fero.

Ἐμάνην, infanivi, aor. 2. indic. paff. verbi μαίνομαι, infanio, fut. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, exterfit, 3. fing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, abftergo, fut. ξω· aor. 1. ἔμαξα· p. paff. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, tabefecit, 3. fing. a. 1. act. à μαραίνω, undè etiam

Ἐμαράνθην, ης, η, extinctus fum, et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. paff. à μαραίνω, marcefcere facio, fut. ανῶ, perf. μεμάρανκα· perf. paff. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, infanio. Th. μάργος, infanus.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. ind. verbi μάρναμαι, pugno.

Ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ή, όν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἐμαυτοῦ, meiipfius, dat. ἐμαυτῷ, caret nom. fing. dual. necnon pl. Quoties vero pluralitèr effertur, id fit divisè, ἡμεῖς αὐτοὶ, nos ipfi; ὑμεῖς αὐτοὶ, vos ipfi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipfe; σὺ αὐτὸς, tu ipfe; ἀπ' ἐμαυτοῦ, fponte meâ.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. à μάχομαι, pugno, 3. plur imperf. ἐμάχοντο, f. μαχήσομαι, et έσομαι· p. paff. μεμάχημαι· aor. 1. paff. ἐμαχήθην.

Ἔμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, ingredior; aor. 2. ἐνέβην ex ἐν et βαίνω, eo, fut. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. terreftri itinere: ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάθυνος, fapiens, i. e. profundus cogitatione, Hefych. ab ἐν, βάθος, et νόος.

Ἐμβαίνεσκον, imperf. act. Ion. pro ἐνέβαινον· ab

'Εμβαίνω, *ingredior*, *progredior*, f. ἐμβήσομαι, p. ἐμβέβηκα· a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος· εἰς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, *eo*.

'Εμβαλεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.

'Εμβαλεῖν κώπαισι, Poët. *incumbere remis*.

"Εμβαλλε, *conjiciebat*, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat*, et

'Εμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab

'Εμβάλλω, *injicio*, *infero*, *impello*, *ingredior*, *irrumpo*, f. αλῶ, p. ἐμβέβληκα· a. 2. ἐνέβαλον, infin. ἐμβαλεῖν· ab ἐν et βάλλω, *jacio*.

'Εμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

"Εμβαλον, pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.

"Εμβαμμα, ατος, τὸ, *intinctus*: ex ἐμβάπτω.

'Εμβαπτίζω, f. ίσω, et

'Εμβάπτω, *intingo*, *immergo*, fut. ψω, p. ἐμβέβαφα· a. 1. ἐνέβαψα· a. 1. part. act. βάψας, αντος· ex ἐν et βάπτω, *tingo*.

'Εμβὰς, άντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*, q. v.

'Εμβασίλευον, ες, ε, imperf. act. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab

'Εμβασιλεύω, *regno in*, f. εύσω, p. ἐμβεβασίλευκα· a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.

"Εμβασις, εως, ἡ, *ingressus*; *solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, q. v.

'Εμβασίχυτρος, ου, ὁ, nomen propr. muris: ab ἐμβαίνω, *ingredior*, (Th. βαίνω, *eo*), et χύτρις, *olla*.

'Εμβατεύω, *fastuosè incedo*, *invado*, *ingero me*; *ingredior in possessionem rei oppignoratæ*, f. εύσω, p. ἐμβεβάτευκα· a. 1. ἐνεβάτευσα· ab ἐν et βατεύω, *ineo*: ab eod. Th.

"Εμβατος ἡ χώρα ἱππάσιμος καὶ ταῖς συνωρίσιν ἔμβατος, *terra equitabilis et bigis pervia*.

'Εμβάφιον, τὸ, *acetabulum*, *vas quod lucernæ usum præstat*, et

'Εμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.

'Εμβέβακεν, Dor. et Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit*, 3. sing. perf. act. et

'Εμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior*, *eo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, Ion. βέβαα· et in 3. pl. plusq. p. act. Ion. ἐβεβάεσαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.

'Εμβεβαὼς, υῖα, *ingressus*, *insistens*, et ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.

'Εμβείη, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν et βαίνω, *eo*, fut. βήσομαι a. 2. ἔβην, et in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, et Poët. βάω, βάῃς, &c.

"Εμβη, Ion. et Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

'Εμβήη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut σπῆη, pro σταίη), ejusd. verbi.

"Εμβηθι, *inscende*, a. 2. imperat. act. et

'Εμβῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἐμβαίνω.

'Εμβιβάζω, *facio ut inscendat*, *impono*, *impello*, fut. άσω a. 1. ἐνεβίβασα· ex ἐν et βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Εμβίωσις, εως, ἡ, *vita*, *victus*, *permansio in vitâ*.

* 'Εμβιωτήριον, *habitaculum*.

'Εμβλέπω, *intueor*, cum dativo; imperf. ἐνέβλεπον· f. ἐμβλέψω· a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε· ab ἐν et βλέπω, *video*.

'Εμβληθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. et

"Εμβλημα, ατος, τὸ, *EMBLEMA*, *operi alteri insertum*, et

'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *irruptio*, *fluminis ostium*: omnia ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.

'Εμβολιμαῖος, αία, αῖον, *insertus*: sic

'Εμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intercalaris*: ab eod. verbo et Th.

"Εμβολα, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab

"Εμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium*, *paxillus*, *vectis*, *promontorium*, et

"Εμβολος, ὁ, *navis rostrum*, *acies cuneata*; et loci nomen Pind. ab iisd.

"Εμβραμαι, *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι, perf. ind. pass. et indè

'Εμβραμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido*, *sortior*; p. med. ἔμμορα, pro μέμορα.

'Εμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis*, *constans*, *firmus*, *ferox*: ab ἐν et βρίθω, *ingravesco*.

'Εμβριθῶς, *severè*, *ferocitèr*, *gravitèr*.

'Εμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo*, *gravitèr interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, -ώμην, f. ήσομαι a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο ab ἐν et βρίμω, *fremo*.

'Εμβρίμημα, ατος, τὸ, *comminatio cum austeritate*, *mugitus*, *indignatio*.

'Εμβρόνιον, μικρὸν καὶ ἀπόρφυρον ἱμάτιον Ἰωνικὸν q. ab ἐν et βόρα, ut in eo cibus capi possit.

'Εμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: undè

'Εμβροντησία, ας, ἡ, *stupor*, *vesania*, et

'Εμβρόντητος, ὁ καὶ ἡ, *attonitus*, *vesanus*: ab ἐν et βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

"Εμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐνδὸς τῆς γαστρὸς βρύον), *EMBRYON*, *infans utero conclusus*; *fœtus*. Th. βρύω, *scateo*, *pullulo*.

"Εμβρυος, ὁ καὶ ἡ, *prægnans*, *genitalis*: ab eod.

'Εμεγάλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*, quod vide.

'Εμέγηρα, *invidi*, a. 1. indic. act. verbi μεγαίρω, *invideo*, f. αρῶ.

"Εμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἷκα· a. 1. ἧκα· a. 2. ἧν.

'Εμέθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Ion. pro ἐμοῦθεν, gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

'Εμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. et

'Εμεθυσθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

"Εμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. ind. act. verbi μένω, *maneo*, fut. νῶ, perf. μεμένηκα· a. 1. inf. μεῖναι.

'Εμεῖο, gen. Ion. et Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

"Εμελε, *curæ erat*, imperf. verbi μέλει, *curæ est*, imperf. f. μελήσει, p. μεμέληκε.

'Εμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. indic. verbi μέλει, *curæ est*, imperf.

"Εμελλε, 3. sing. imperf. verbi μέλλω, *futurus sum*.

'Εμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*: quod infrà videas.

'Εμεμίγμην, ξω, κτο, plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μνάομαι, *memini*.

'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso*, f. ψομαι.

'Εμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εμεν, *esse*, Ion. pro εἶναι ab eod.

"Εμεν, et ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. inf. verbi ἵημι, *mitto*. Potest et ἔμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἦν, ἧς, in pl. ἧμεν, et ἕμεν.

'Εμενόνα, pro ἐμενόνας, 3. sing. imperf. verbi μενονάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

"Εμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo*, f. μενῶ a. 1. ἔμεινα.

"Εμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω a. 2. ἧν a. 2. med. ἕμην.

'Εμέσας, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

'Εμετέθη, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθείθη, 3. sing. a. 1. pass. à μεθίημαι.

'Εμετιάω, *vomiturio*, et

'Εμετικὸς, ἡ, ὸν, *vomitorius*, et

'Εμετὸς, οῦ, ὁ, *vomitus*; item adj. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo*.

'Ἐμεῦ, mei, gen. Dor. et Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, ego.

'ΕΜΕ'Ω, -ῶ, VOMO: f. έσω, p. ἤμεκα et Att. redupl. ἐμήμεκα, a. 1. ἤμεσα, a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω, a. 1. infin. ἐμέσαι.

'Ἐμεωυτοῦ, Ion. pro ἐμαυτοῦ, mei ipsius. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

'Ἐμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

"Ἕμην, missi, a. 2. m. verbi ἵημι, mitto: a. 2. act. ἧν.

'Ἔμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, insanio; f. 2. m. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

'Ἐμήνει, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω, q. v.

'Ἐμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. verbi μηνύω, indico; f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ὲν.

'Ἐμήνυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

'Ἐμήσατο, excogitavit, paravit, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μήδομαι, delibero, cogito; cum solertiâ quid facio: f. ήσομαι. Th. μῆδος.

'Ἐμηχανέωντο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, q. pro ἐμηχανάοντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, -ῶμαι. Th. μηχανὴ, machina.

'Ἐμίανε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

"Ἔμιγον, miscui, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, misceo; f. μίξω, p. μέμιχα.

'Ἐμίηνα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, inquino, fœdo.

"Ἔμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, misceo; f. ξω, p. χα.

'Ἐμιμήσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi μιμέομαι, imitor; f. ήσομαι.

"Ἔμιμνε, expectabat, 3. sing. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μένω, f. νῶ, maneo: a. 1. ἔμεινα.

'Ἐμὶν et ἐμίνι, mihi, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, ego.

"Ἔμιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, misceo; f. μίξω, a. 2. ἔμιγον.

'Ἐμίσγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, misceor; f. 1. pass. μιχθήσομαι, p. μέμιγμαι, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην.

'Ἐμίσησαν, oderunt, 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, odi; f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τὸ.

'Ἐμισθώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθὸς, merces.

"Ἔμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, misceo, f. ξω.

'Ἐμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.

"Ἔμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, vestis: ab ἕω, induo.

"Ἔμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, disco; f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

'Ἐμμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, furens: ab

'Ἐμμαίνομαι, adversus aliquem insanio; fut. ἐμμανοῦμαι. Th. μαίνομαι, insanio.

'Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen Salvatoris, indecl. Hebr. interpret. Θεάνθρωπος, nobiscum Deus.

'Ἐμμαοὺς, ἡ, nomen villæ, indecl. Hebr. interpret. propugnaculum.

'Ἐμματίως, adv. dicto citiùs. q. ἅμα τῷ ἔπει ab ἔπος, verbum. Th. ἔπω, dico.

'Ἐμματέω, attrecto, palpo: expon. ἐμμάττειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, abstergo.

'Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo, q. v.

'Ἐμμελετάω, f. ήσω, meditor: quod à μελετάω, curam gero. Th. μέλει, curæ est.

'Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, meditatio, exercitatio: à præced.

'Ἐμμελετητέον, ejusd. adj. verbale.

'Ἐμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aptus, concinnus: ab ἐν et μέλος, carmen. Indè

'Ἐμμελῶς et ἐμμελέως, concinnè, aptè, adv.

'Ἐμμεμαυῖα, p. part. act. Ion. f. g. verbi ἐμμάω, q. à μάω, cupio; f. ήσω, p. μέμηκα, p. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin μεμαὼς, υῖα, ὸς.

'Ἐμμεμαὼς, incitatus, præt. act. part. m. g. genit. ῶτος, et per Ectasin Poët. μεμαῶτος, acc. sing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.

'Ἐμμέμηνα, ind. p. m. verbi ἐμμαίνομαι, insanio: ab ἐν et μαίνομαι, idem, f. μανοῦμαι.

"Ἔμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, esse: ab εἰμὶ, sum.

'Ἐμμενὲς, έος, τὸ, constantia; et adverbialitèr constantèr: n. g. ab ἐμμενὴς et

'Ἐμμενέως, Poët. et ἐμμένως, adv. constantèr, alacritèr: ab

'Ἐμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permanens: ab

'Ἐμμένω, permaneo, persevero: præs. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, p. ἐμμεμένηκα, a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν et μένω, maneo.

"Ἔμμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, intermedius, qui medium habet. Th. μέσος, medius.

"Ἔμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, servans modum: ab ἐν et μέτρον, mensura.

'Ἐμμήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ et

"Ἔμμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, menstruus, a, um; τὰ ἔμμηνα, vel -ια, menstrua mulierum: ex ἐν et μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

'Ἐμμὶ, sum, Dor. et Æol. pro εἰμὶ, existo.

'Ἐμμὸρ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον, Heb. lutulentus.

"Ἔμμορα, ας, ε, sortitus sum, per Metath. pro μέμορα, ind. p. m. verbi μείρω, divido, sortior.

'Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola: Ald. Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, mola.

'Ἐμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

'Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per redupl. et Pleonasm. pro τοῦ ν. ab ἠμύω, inclino, cado.

"Ἔμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco; f. μνήσω, p. μέμνηκα, p. pass. μέμνημαι et

'Ἐμνήσθην, ης, η, memini, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

'Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, q. pro ἐμνάοντο, memores erant, Poët. 3. pl. imperf. pass. verbi μνάομαι.

'Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defessus fui; a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγος, labor.

"Ἔμοιγε, mihi, dat. sing. ab ἐγὼ, ego: γὲ adjectio Att.

'Ἐμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγὼ, et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.

"Ἔμολε, venit, 3. sing. a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, advenio.

'Ἐμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.

'Ἐμὸς, ἡ, ὸν, MEUS, a, um: ab ἐμοῦ, mei, gen. ἐγὼ, ego.

'Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, laboro; f. ήσω, p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, labor.

"Ἔμπα, tamen, idem quod ἔμπας.

'Ἐμπαγέντων, gen. pl. ab

'Ἐμπαγεὶς, infixus, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, infigo: ex ἐν et πηγνύω, seu πήγνυμι, compingo; f. πήξω, p. πέπηχα, a. 1. ἔπηξα, a. 2. ἔπαγον, a. 2. pass. ἐπάγην, p. m. πέπηγα.

'Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ind. ab

'ΕΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo: f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator.

'Ἐμπαθὴς, έος, contr. οῦς, ὁ ϗ ἡ, affectibus deditus: ex ἐν, et πάθος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior: a. 2. ἔπαθον.

'Ἐμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.

"Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illusio; et

'Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium: ab

Ἐμπαίζω, *illudo*; cum dat. imperf. ἐνέπαιζον, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα, a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, p. pass. ἐμπέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐνεπαίχθην, f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: à præc.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔμπαλιν, *retrò, contrà, è contrario*, adv. ἔμπαλιν γνώμης, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis*. Th. πάλιν, *rursus*.

Ἐμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλίσσειν, *involvere, illaqueare*. Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω, *inquino*.

Ἐμπαραγίνομαι, *supervenio*: ex ἐν, παρὰ, et γίνομαι.

Ἐμπαροινέω, ήσω, *temulenter, aliquid facio*, cum dat.

ἜΜΠΑΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor ἔμπα et ἔμπαν, *tamen, omninò, prorsus*: q. ab ἐν et πᾶς, *omnis*.

Ἐμπάσσω, f. άσω, *inspergo, intexo*. Th. πάσσω, vel -ττω, *conspergo, variego*.

Ἔμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum; tutum et constans*: ab ἐν et πέδον, *solum*.

Ἐμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδίω, Ion. *compedibus constringo*: ex ἐν et πεδάω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐμπεδέως, Poët. adv. ab ἔμπεδος, *firmitèr, constantèr, assiduè*.

Ἐμπεδόμοχθος, ου, ὁ & ἡ, Poët. *laboriosus, ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) et μόχθος, *labor*.

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmitèr, tuto, perpetuò*: ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, -εῖν, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἔμπεδος, ου, ὁ & ἡ, *stabilis, firmus*: ab ἐν et πέδον, *solum*.

Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ & ἡ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω, *stabilio firmitèr, et constantèr servo*, seu *observo*; et

Ἐμπέδως, adv. *firmitèr, certè*: ab ἔμπεδος, *stabilis*. Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, idem, per Crasin, pro ἐμπεδέως, quod vide: ab ἔμπεδος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia*: et indè

Ἐμπειρικὸς, -οῦ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solum medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRICK. Utrunique ab

Ἔμπειρος, *peritus*: unde ἐμπείρως, *peritè*, adv. Th. πεῖρα, *conatus*.

* Ἐμπείρως, quoque adv. *prudentèr*.

Ἐμπέλα, præs. imperat. ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, adv. *propè*.

Ἐμπελαδὸν et -άδην, *propè, juxtà*, adv. ab eod.

Ἐμπελάζω, et -άω, f. άσω, idem quod πελάζω, et -άω, *appropinquo, admoveo*. Th. πέλας, *propè*.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*; f. ερῶ, p. ἐμπέπαρκα· ab ἐν et πείρω, *transfigo*.

Ἐμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν, *custodia ejus fidei commissa*; perf. part. pass. ex ἐν et πιστεύω, *credo*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπεπρασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo*. Th. πιπράσκω, *vendo*, f. σω, p. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*; ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco*.

Ἐμπερόνημα, ατος, τὸ, *vestis, fibulis astricta*: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à p. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibula*.

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ejusd.

Ἐμπετάννυμι, f. άσω, p. κα, *extendo*: ex ἐν et πετάννυμι, id.

Ἔμπετες, Dor. per Sync. et conversione ε in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. ind. act. ab ἐμπίπτω, *incido*. Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφυῖα, *implexa*, perf. act. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, et in m. voce πέφυα, p. part. πεφυὼς, πεφυῖα, et per Sync. πεφυῖα.

Ἐμπεφύη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, *innascor*. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ης, η, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor*.

Ἐμπεφυκὼς, et ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *implexus, affixus*, part. ab. ἐμπέφυκα, et in m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

* Ἐμπήγνυμι, *infigo, et concrescere facio*, et ἐμπήγνυμαι, *concresco*: à πήγνυμι, *figo*, f. πήξω.

Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *insilio, irruo*.

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιμπλάω, vel -ιπλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -ίπλημι, *impleo, satio*; f. ήσω, p. ἐμπέπληκα. ex ἐν et πίμπλημι, quod cum πλήθω, ejusd. est originis et significationis. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπίμπρημι, f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα, *incendo*.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπίπλασθαι, præs. inf. verbi ἐμπιπλάω et

Ἐμπίπλη, *impleto*, Att. pro ἐμπίπληθι, seu ἐμπίπλαθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eod.

Ἐμπιπρασκόμενοι, ων, præs. part. ab ἐν et πιπράσκω, *vendo*, perf. pass. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo*.

Ἐμπίπτω, *incido, invado; obvius fio*; f. ἐμπεσοῦμαι, p. ἐμπέπτωκα, a. 1. ἐνέπεσα, a. 2. ἐνέπεσον, f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν et πίπτω, *cado*: p. πέπτωκα.

ἘΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, *culicis genus*: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, *fido, concredo, fidei committo*: à πιστεύω, idem quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐμπλακεὶς, έντος, *implicatus*, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, q. v.

Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. άσω, *illino, inspergo, obstruo; in massam formo*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Ἐμπλαστὸς, et -αστικὸς, ἡ, ὸν, *ad illinendum aptus*; et

Ἔμπλαστρος, (sub. φαρμακεία) vel ἔμπλαστρον, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis: ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστος, materiam respiciens. Angl. A PLAISTER: ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, *plena*: Ion. ab ἔμπλεως, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπιμπλημι, *impleo*: ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέκω, *IMPLICO*, *irretio, intexto*: f. ἐμπλέξω, p. ἐμπέπλεχα, a. 1. ἐνέπλεξα, a. 2. ἐνέπλακον, præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι, a. 2. pass. ἐνεπλάκην, a. 2. part. pass. ἐμπλακεὶς, έντος, p. m. ἐμπέπλοκα· undè ἐμπλοκὴ, *nodus*: ab ἐν et πλέκω, *necto*.

Ἔμπλεος, id. quod πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέω, *innavigo, innato*. Th. πλέω, f. εύσω.

Ἐμπλήδην, *confertim, plenè*, adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo, expleo*; f. ήσω, p. ἐμπέπληκα, a. 1. ἐνέπλησα, p. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus sui*:

κα, a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην, a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλησθῶ. ab ἐν et πλήθω. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus, ſtupidus, vecors*: ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλημένος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo*. Sunt qui velint dici præſ. paſſ. verbi πλῆμι, à πλέω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλημένος, qui præteritum eſſe innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Ἐμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo*; f. σω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλησθεὶς, ἐντος, a. 1. part. paſſ.

Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo irruo, ingruo: obſtupefacio*. Th. πλήσσω, *percutio*.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *modus, implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἐμπλόκια, ων, τὰ, *mundi muliebris ſpecies crinibus implicata*: it. *feſtum* Athenis.

Ἐμπνεύσαις, Æol. pro

Ἐμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. et

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, *inſpiratio*; et

Ἐμπνευστὸς, ῦ, *inſpiratus*: ab

Ἐμπνέω, et -είω, Poët. *inſpiro, ſpiro*, cum gen. f. εύσω, perf. ἐμπέπνευκα, a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *ſpiro*.

Ἔμπνοος, et ἔμπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſpirans, vivus*: acc. ἔμπνουν ab ἐμπνέω, *inſpiro*: ex eod. Th.

Ἐμπνύνθη, *reſpiravit*, pro ἐνεπνύνθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à πνύομαι, *ſpiro, ſapio*; p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, *ſapiens*. Th. πνέω, *ſpiro*; f. εύσω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico, impedimento ſum*; et

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν et ποῦς.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, et -μὸς, ῦ, ὁ, idem et ab iiſd.

Ἐμποδοστατέω, *impedio*, f. ήσω, p. ἐμπεποδοστάτηκα. à ſeq. et ἵσταμαι, *ſto*; et

Ἐμποδοστάτης, ου, ὁ, *qui eſt impedimento*: ab

Ἐμποδὼν, adv. *ante pedes, impedimento*; ὁ ἐμποδὼν, *obvius*; τὰ ἐμποδὼν, *præſentia*: ab ἐν et ποῦς, *pes*.

Ἔμποσθεν, *coram*, Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conſpectu*: ab ἐν et πρὸ, *ante*. Alii pro πόσθεν.

Ἐμποιέω, f. ήσω, *efficio in* aut *extra, infero, induco*. Th. ποιέω, *facio*.

Ἐμποίησαν, *fecerunt*, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπολάω, et έω, f. ήσω, *vendo, comparo, emo*. Vide ἐμπολόωντο. Hom. Od. O. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, et πολεμικὸς, ὁ ϗ ἡ, *bellicus, ad bellum reſpiciens*. Th. πόλεμος.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, *emptum, comparatum*: ab ἐμπολάω.

Ἐμπολιτεύω, et -εύομαι, *verſor in republicâ; adminiſtro rempublicam*; item *verſor in*: ab ἐν et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.

Ἐμπολόωντο, *ſibi comparabant*, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imperat. præſ. paſſ. verb.

Ἐμπορεύομαι, *nundinor, mercor, lucror*, f. εύσομαι, a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator*: ab ἐν et πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio*; acc. ſing. Ion. ἐμπορίην· ab iiſd.

Ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, *mercatorius, negotiatorius*; et

Ἐμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus*: ab

Ἔμπορος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν et πόρος, *tranſitus*. Th. πείρω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

Ἐμπορπάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρπηκα, *infibulo, conjungo*. Th. πορπὴ, *fibula*.

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA, ſpectrum*.

Ἔμπρακτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, dicitur de re *quæ fieri conficique poteſt, poſſibilis*: ab ἐν et πράσσω, *facio*.

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere*: à πρέπω, *decorus ſum*.

Ἐμπρήθω, *incendo*; f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα, a. 1. ἐνέπρησα, p. paſſ. ἐμπέπρησμαι, a. 1. paſſ. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐμπρῆσαι, *incendiſſe*, a. 1. inf. act. et

Ἐμπρήσεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et

Ἐμπρησθεὶς, *incenſus*, a. 1. part. paſſ. ejuſd.

Ἔμπρησις, εος, ἡ, et ἐμπρησμὸς, ῦ, ὁ, *incenſio, incendium*; et

Ἐμπρηστὴς, ου, ὁ, *incendiarius*: à perf. paſſ. verbi ἐμπρήθω, quod adeas.

Ἐμπρισθεὶς, *ſectus*, a. 1. part. paſſ. ab

Ἐμπρίω, *ſerrâ incido*, f. ίσω, p. κα, a. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην. ab ἐν et πρίω, *ſerrâ ſeco*.

Ἔμπροσθεν, *coram, antè*: πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, *ante, coram*.

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anterior*: à præced.

Ἐμπτισσόμενος, *piſtus, tunſus*, Prov. xxvii. 22. nuſquam alibi occurrens. Th. πτίσσω, f. πτίσω.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, *ſputum*: à

Ἐμπτύω, *inſpuo, conſpuo*, f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα, a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς, perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι, a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην, f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν et πτύω, *ſpuo*.

Ἐμπυρίζω, ſeu -ρέω, vel -ρεύω, *incendo*; f. σω et

Ἐμπυρισμὸς, ου, ὁ, *incenſio*: ab

Ἔμπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus*: ἔμπυρον, (ſc. θῦμα) *holocauſtum*: ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro*; f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, et λέγω, *dico*.

Ἔμυκον, *mugivi*, a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio*; f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ab

Ἐμφαίνω, *repræſento, illuſtro*: ex ἐν et φαίνω, *oſtendo*, f. φανῶ, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. πέφαγκα, p. m. πέφανα.

Ἐμφανέστατα, *valdè manifeſtè*: ſuperl. ab

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conſpicuus, manifeſtus*; et hinc ἐμφανέως, Ion. pro ἐμφανῶς, *apertè*.

Ἐμφανίζω, *indico*, as, *patefacio, ante oculos pono*; f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω, 2. pl. ἐμφανίσατε, præſ. paſſ. ἐμφανίζομαι, *appareo*: ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν et φαίνω, *oſtendo*.

Ἐμφανισμὸς, ῦ, ὁ, *indicium*.

Ἐμφανῶς, *aperte*: ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφασις, εως, ἡ, *repræſentatio, ſpecies expreſſa; ſimulatio*: Latinis et Angl. quoque *Emphaſis*; et

Ἐμφατικὸς, ſeu -αντικὸς, ῦ, *ſignificativus cum emphaſi*: Angl. EMPHATICAL. Undè

Ἐμφατικῶς, ſeu -αντικῶς, adv. *ſignificanter*; et

Ἐμφατικώτερον, et -αντικώτερον, compar. *ſignificantiùs*: ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *oſtendo*.

'Εμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, similis; quod refert ad aliquid: ab

* 'Εμφέρομαι, f. ἐνοίσομαι, p. ἐνήνεγμαι, deferor, circumferor, similis sum. Vid. If. Voff. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν et φέρω, fero.

'Εμφιλονεικῶς, adv. contentiosè.

"Εμφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, perterritus, metu perculsus: ab ἐν et φόβος, metus: à φέβομαι, timeo; p. m, πέφοβα.

'Εμφορέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, repleor, satior; fruor: ab

'Εμφορέω, -ῶ, importo, infligo. Th. φέρω, fero.

'Εμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, p. χα, obturo, obstruo, infarcio: ἐμφράξηται, 3. sing. a. 1. sub. m. à φράττω, sepio, quod videas.

"Εμφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, mentis compos, prudens, sapiens: ab ἐν et φρὴν, mens.

'Εμφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. naturâ insitus et ingenitus, naturalis: id. quod ἔμφυτος q. v.

"Εμφυλος, ου, et ἐμφύλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, tribulis, intestinus: ex ἐν et φυλὴ, tribus.

'Εμφὺς, ῦσα, ὺν, ὺντος, inhærens: a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ. ab ἔμφυμι, innascor. Vide in φὺς.

'Εμφυσάω, afflo, inspiro; f. ήσω, a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, sufflo.

'Εμφύσημα, ατος, τὸ, inflatio; item inflatum: à p. paff. præced.

* "Εμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, insitus, innatus: ab

'Εμφύω, f. σω, p. ἐμπέφυκα, ingenero: ab ἐν et φύω, gigno.

"Εμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animatus, spirans, vivus: ab ἐν et ψυχὴ, anima, vita.

'Εμῶν vide ἐγώ.

'ΕΝ, (pro quo ἐνὶ et εἰν Poët.) IN: regit dat. et significat quietem. Vertitur etiam per cum, ut ἐν φόβῳ et inter, ut ἐν ὑμῖν et propter, ad, apud, de, pro, erga, pro διὰ, intra etiam et contra, penes, propè, coram: imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. In compositione plerumque significat in: interdum ad, contra, inter; augmentum quoque, et defectum.

"Εν, pro ἔνθα, ibi; et ἐν pro ἔνεστι, licet.

"Εν, unum, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

'Εν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, alternatim; alternis vicibus.

"Ενα, ας, ἁ, Dor. pro ἕνη, ης, ἡ, vesperi, serò. Th. ἕνος, ου, ὁ, annus.

'Εναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sacer, piaculo obstrictus: ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι.

ἐναγίσις, εως, mystagogia, initia.

'Εναγίζειν, justa persolvere, parentare. Th. ἄγος, εος, τὸ, veneratio; et

* 'Ενάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; et

* 'Εναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio: à præc.

'Εναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector; f. ίσομαι, a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος ex ἀγκάλη, ulna. Th. ἀγκαὶ, ulnæ.

* 'Εναγκυλῶντες βέλη, tela amentantes: ab ἀγκύλη, amentum.

'Εναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, 2. sing. f. 1. ab

'Εναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino: ex ἐν et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

"Εναγχος, nuper: ab ἐν et ἄγχι, prope.

'Ενάγω, f. ξω, p. χα, induco, incito. Th. ἄγω, duco.

'Εναγωνίζεσθαί τινι, adversari, seu resistere alicui: quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.

'Εναγώνιος, ου, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus: ab eod. Th.

* 'Εναθλέω, f. ήσω, exercito: ab ἀθλέω.

"Εναιε, habitabat, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito; f. σω, p. νέναικα.

'Εναίρειν, præs. inf. act. ab

'ΕΝΑΙ'ΡΩ, occido, interficio, spolio; f. αρῶ, a. 1. ἔνηρα, a. 1. m. ἐνηράμην.

'Εναίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, &c. ab ἐν et αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, sors.

'Εναλίγκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, similis: ab ἐν et ἀλίγκιος, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ενάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, marinus, maritimus: q. d. ἐν ἀλὶ, scil. ὢν ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

'Εναλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio.

'Ενάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio, pretium; et

'Εναλλὰξ, alternatim, vice versâ: adv. ab

'Εναλλάττω, permuto, alterno; in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξῶ, p. χα, ab ἐν et ἀλλάσσω, vel -ττω, muto.

'Ενάλλομαι, insilio, pedibus conculco: ab ἅλλομαι, salio.

"Εναλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius, diversus: ἔναλλα, propriè dicuntur ea, quæ vicissim altera, in alterorum naturam migrant. Th. ἄλλος, alius.

'Εναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω ab ἐν et ἀλίσκω, capio; f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων, a. 2. inf. ἁλῶναι, a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, quod ab ἅλωμι.

* "Εναμμα, ατος, τὸ, vitulinum, ab ἐνάπτω.

"Ενάντα, contra, vel pro ἐναντίον ab ἐν et ἀντὶ, coram, apertè. Th. ἀντὶ, pro, &c.

"Εναντι, coram, ante: cum gen. ex ἐν et ἀντί. Th. ἀντὶ, pro, contra, &c.

'Εναντία, ας, contraria: ἐξ ἐναντίας, adverbialitèr, è regione; f. g. ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίβιον, adv. adversus, contra: ab

'Εναντίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, adversarius: q. vim contrariam habens: ἐναντίαν βίαν ἔχων ex ἀντὶ, contra, et βία, vis.

'Εναντιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, adversor: ab ἐναντίος, quod vide.

'Εναντίον, adv. idem cum ἔναντι à quo

* 'Εναντιοπραγέω, adversarum sum partium, cum hostibus sentio: ex ἐν et πράσσω.

'Εναντίος, ία, ον, contrarius, a, um: ab ἐν et ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, pro.

'Εναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas; et

'Εναντίωμα, ατος, τὸ, adversatio; ab ἐναντιόομαι, quod vide.

'Εναντίως, adv. contrariè: ab ἐναντίος, q. v.

'Εναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia: ab ἐναντιόομαι, quod videas.

"Εναξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo ac complano: f. ξω,

'Εναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, se ostendebant: 3. pl. imperf. paff. ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι, ostendo.

'Εναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐναπήρεισμαι, firmo, innitor. Vide ἐρείδω.

* 'Εναποδείκνυμι, demonstro: ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι.

'Εναποθνήσκω, morior: ex ἐν, ἀπὸ, et θνήσκω, morior; f. θανοῦμαι.

* 'Εναποκυβεύω, ludo, ac tesseris committo. Th. κυβεύω.

* 'Εναπολαμβάνω, intercipio: à λαμβάνω.

* 'Εναποπνέω, ut ἐναποπνεῦσαι ταῖς ἀνάγκαις, calamitatibus ultimis, vel tormentis immori.

* 'Εναποτίθημι, depono: ex ἐν, ἀπὸ, et τίθημι.

"Εναρα, τὰ, spolia, arma, quia interfectis detrahuntur: ab ἐναίρω, occido, spolio.

'Ενάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor, quod vide.

'Εναργέως, apertè, adv. ab

'ΕΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ ϗ ἡ, *clarus, evidens*: q. ab ἐν et ἀργὸς, *albus*.

* 'Ενάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *virtutis particeps*: ab ἀρετὴ, *virtus*.

'Εναρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *execrandus*: ex ἐν et ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, preces*. Sic ἐνάρας, dici videntur, qui ἐναρέες vocantur.

'Εναρίζω, fut. ίξω, perf. χα, *interficio, spolio*: ab ἐναίρω, idem, q. vide.

'Εναρίθμιος, et ἐναρίθμητος, et 'Ενάριθμος, *annumeratus*. Th. ἀριθμὸς.

'Εναριμβροτος, ου, ὁ, *qui cædit mortales, homicida*: ab ἐναίρω, *interficio*, et βροτὸς, *mortalis*.

'Ενάριξε, 3. sing. a. 1. indic. act. Poët. et Dor. pro ἐνάρισε· ἐναρίξοι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, *interficio*, q. v.

'Ενάρκησα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ναρκέω, *torpeo*. Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo*. Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.

'Εναρμόζω, fut. όσω, perf. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo*. Th. ἄρω, *apto*.

'Εναρμόνιος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus*.

'Εναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, *aptare*, a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, ζω. Th. ἄρω, *apto*.

'Εναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, *incipio*, q. v.

'Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. plur. a. 2. act. pro ἤναρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido*.

'Εναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος ab ἔναρα, τὰ, *spolia*, et φέρω, *fero*.

'Ενάρχομαι, *incipio, auspicor*, fut. ἐνάρξομαι a. 1. med. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi*; a. 1. med. part. ἐναρξάμενος: ab ἐν et ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

'Ενάσθην, *habitavi*, a. 1. pass. verbi ναίω, inus. pro ναίω, *habito*.

'Ένασσα, *habitandi causâ collocavi*, a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito*.

'Ενάτη, ... ονα, Poët. pro ἐννάτη ab ἐννέα, *novem*.

* 'Εναυγμὸν φυσικὸν, *vapor naturalis*.

'Εναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor*. Th. αὐλὴ, *stabulum, aula*.

'Εναυλισάμενος, *moratus*, ejusd. a. 1. part. m.

'Ένaυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tibiis personans*: ab ἐν et αὐλὸς, *tibia*, et

'Ένaυλος, ου, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum*.

* 'Εναυξάνω, *innutrio*.

* 'Έναυσμα, *scintilla, fomes*; ἀπὸ τῦ ἐναύειν, *accendere*.

'Εναύω, *accendo*. Th. αὔω, idem.

'Ενεφίημι, f. ἐναφήσω, p. ἐναφεῖκα, *inserto, immitto, injicio*.

'Ενδαΐς, ΐδος, ἁ, Dor. pro ἐνδηΐς, nom. pl.

'Εν δὲ, Poët. pro ἐνῆν δὲ, vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò*, vel *inerant*. Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐνὶ δὲ.

'Ενδεδυμένοι, *induti*, perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo*, f. ύσω, p. ἐνδέδυκα· a. 1. ἐνέδυσα· ab ἐν et δύω, *induo*.

'Ενδέει, ἐνδεῖ, imperf. *deest, opus est*, et

'Ενδεέστερον, compar. ab

'Ενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigus, egenus*: ab ἐν et δέω, *opus habeo*.

'Ένδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia*: ab ἐνδεῖ, q. v.

'Ένδειγμα, ατος, τὸ, *manifestum indicium*: ab

'Ενδείκνυμαι, *indico*; præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo*, et in 3. plur. ἐνδείκνυνται præs. inf. ἐνδείκνυσθαι f. m. ἐνδείξομαι præt. pass. ἐνδέδειγμαι a. 1. med. ἐνεδειξάμην, ω, ατο a. 1. imperat. med. ἔνδειξαι, -άσθω a. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται ab ἐν et δείκνυμι, *ostendo*.

'Ενδέδεικτο, pro ἐνεδέδεικτο, *ostensus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

'Ένδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim*; ἀπλιτον ex ἐν, *unum*, et δέκα, *decem*.

'Ενδεκάκις, adv. *undecies*, et

'Ενδέκατος, ατη, ατον, *undecimus*: ab ἕνδεκα.

'Ενδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare*. Th. δέχομαι.

'Ενδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, assiduitas*: ab

'Ενδελεχέω, *continuus sum*.

'Ενδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus*: ab ἐντελὴς, *perfectus, integer*, ab ἐν, τέλ☉, et ἔχω.

'Ενδελεχίζω, fut. ίσω, *sum assiduus, continuo*, et

'Ενδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, *assiduitas, continuatio*, et

'Ενδελεχῶς, adv. *assiduè*: ab ἐνδελεχὴς, q. v.

'Ενδέξια, adv. *aptè, dextrè*: ab

'Ενδέξιος, α, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

'Ενδέομαι, fut. δεήσομαι, *indigeo*; item *illigor; obligor*. Vide ἐνδέω.

'Ένδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum*, et

'Ενδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico*, et

* 'Ενδεσμεύω, idem: ab

'Ένδεσμ☉, ου, ὁ, *illigatio, amentum, vinculum, fasciculus*: ab ἐν et δεσμὸς, *vinculum*, quod à δέω, *ligo*.

'Ενδέχεται, *licet, fieri potest*, imperf. ab

'Ενδέχομαι, ῃ, εται, *admitto, recipio*, f. ἐνδέξομαι, perf. ἐνδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

'Ενδεχόμενος, *possibilis, licitum*: ab ἐνδέχεται.

'Ενδέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐνδέδηκα, *illigo, implico, adstringo*; item *desum, opus habeo*: ab ἐν et δέω, *ligo, egeo*.

'Ενδημέω, *incolo*, fut. ήσω, perf. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *manere cum populo suo*: ex ἐν et δῆμ☉, *populus*.

'Ενδήμι☉ νόσ☉, *morbus cuidam populo peculiaris*: ab eod. Th.

'Ενδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

'Ένδημος, ου, *qui in civitate vel domi est, domesticus*: ab eod. Th.

'Ενδιάασκον, Ion. pro ἐνδίαον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco*. Th. ἔνδιον, *meridianus*.

'Ενδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adversor*.

'Ενδιάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *internus*: ab ἐν et διατίθημι, quod adeas.

'Ενδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*, et

'Ενδιαθρύπτω, *per delicias illudo*: ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango*, fut. ψω, q. v.

* 'Ενδιαιτάομαι, *immoror*: ab διαιτάομαι.

* 'Ενδιαπρέπειν γυμνασίαις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis se probare, ibi decenter et pulchre agere*.

'Ενδιατρίβω, *immoror*: ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero*, f. ψω.

'Ενδιατριπτέον, *immorandum*, ejusd. verbale.

'Ενδιδάσκω, *doceo, erudio*, f. ξω, p. ἐνδεδίδαχα.

'Ενδιδόναι, *cedere, remittere*, præs. inf. act. ex ἐν et δίδωμι, *do*.

'Ενδιδύσκομαι, *induor*, cum accus. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ετο est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor*: ab ἐν et δύω.

'Ενδιδύσκω, *induo*. Th. δύω.

'Ενδίδωμι, f. ώσω, p. ἐνδέδωκα, *in manus trado, præbeo; cedo, remitto*. Th. δίδωμι, *do*.

'Ενδίεσαν, *incitabant*, pro ἐνδιῆσαν, 3. pl. imperf. act. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto*. Alii volunt esse a. 2. act. 3. plur. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto*. Alii imperf. pro ἐνεδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro διώκω, (ut sit *insecuti sunt*.) Th. δίω.

'Ένδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus*: ab ἐν et δίκη, *jus*.

'Ένδινα, τὰ, *intestina*: ab ἔνδον, *intus*.

'ΕΝΔΙΟΣ, α, ον, *meridianus*. Et ἔνδιον substantivè ponitur pro διατριβῇ hinc ἐνδιάω, *meridior*.

'Ενδογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intus genitus*.

Ἔνδοθεν, adv. *ex interiori loco*, et

Ἔνδοθι, Poët. *intus*, *in*: ab ἔνδον, idem.

Ἐνδοῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus*.

Ἐνδοιάζω, f. άσω, *dubito*: et indè

Ἐνδοιασιμὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et ἐνδοιαστὸς, *dubius*, *incertus*, et

Ἐνδοιασμὸς, ῦ, ὁ, et ἐνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio*: ab ἐν et δοιάζω, *dubito*, à δοιὴ, *dubium*. Th. δύο.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

Ἐνδομαχὴς, ῦ, ὁ, *intus* vel *domi pugnans*: ab ἔνδον, *intus*, et μάχομαι, *pugno*.

Ἐνδομενία, *supellex*; quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, *pila*, *moles erecta ad mœnia fulcienda*: ab inus. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo*.

* Ἐνδομυχέω, *intus lateo*.

Ἐνδόμυχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *intestinus*: ex ἔνδον, *intus*, et μυχὸς, *penetrale*.

ἜΝΔΟΝ, *intus*, adv. et pro ἐν· hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*; ἔνδοθι, *intus*.

Ἐνδοξάζω, *glorifico*, f. άσω, p. ἐνδεδόξακα· perf. pass. ἐνδεδόξασμαι· a. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η· a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ· a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι· ab ἐν et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Ἐνδοξασθῇ, 3. sing. sub. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἔνδοξος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *nobilis*, *gloriosus*, *opinabilis*; ἔνδοξα τὰ, *res gloriosa*; in compar. ἐνδοξότερος· in superl. ἐνδοξότατος· ab iisd.

* Ἐνδόξως, adv. *gloriosè*.

Ἐνδόσιμον, ῦ, τὸ, *carminis*, *orationis* vel *cantionis exordium*; *incitatio*, *occasio*, et

Ἐνδόσιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *gratuitus*, et

Ἔνδοσις, εως, ἡ, *remissio*: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδότατος, *intimus*, et

Ἐνδοτάτω, adv. *intimè*, superl. ut

Ἐνδότερος, ῦ, *interior*, et

Ἐνδοτέρω, adv. *interiùs*, compar. ab ἔνδον, *intus*.

Ἔνδρυον, ῦ, τὸ, *cor et medulla arboris*, et

Ἔνδρυον, seu -ος, *temo*, *aratrum*: ex ἐν et δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nemorosus*: ab ἐν et δρυώδης, *quernus*. Th. δρῦς, *quercus*.

ἘΝΔΥΚΕΩΣ, *prompto animo*, *diligentèr*, Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM*, *vestimentum*: ab ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω· a. 1. ἐνέδυν, υς, υ.

Ἐνδύμιος. Vide ἐνθύμιον.

Ἐνδυναμόω, *corrobero*, f. ώσω, p. ἐνδεδυνάμωκα· aor. 1. ἐνεδυνάμωσα· præs. pass. ἐνδυναμῦμαι, *invalesco*; imperf. pass. ἐνεδυναμούμην, -ύμην, όυ, -ῦ, οῦτο, -ῦτο· a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην· ex ἐν et δυναμόω, *roboro*. Th. δύναμαι, *possum*.

Ἐνδύντες, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύνω, q. v.

Ἐνδύνω, *irrepo*, *induco*, f. ἐνδύσω· a. 2. ἐνέδυν, υς, υ· ab ἐν et δύω, δύνω, et δύμι, *subeo*.

ἜΝΔΥΟ, *celeritèr*, *ocyùs*; quasi duobus momentis.

Ἐνδῦσα, *induta*, a. 2. part. f. g. ab ἐνδὺς, ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, *subeo*.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, *amictus*: ab

Ἐνδύω, (ut et ἐνδύνω, et ἐνδύομαι,) *INDUO*, cum dupl. acc. f. ύσω· a. 1. ἐνέδυσα· a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω· perf. ἐνδέδυκα· perf. pass. ἐνδέδυμαι, part. ἐνδεδυμένος, *indutus*; a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο· imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι, -άσθω· a. 1. sub. m. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. ἐνδύσησθε· a. 1. m. inf. ἐνδύσασθαι, et part. ἐνδυσάμενος· ab ἐν et δύω, seu δύνω, *subeo*, *induo*.

Ἐνέβαλλε, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono*, f. άσω· ab ἐν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incendo*.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, *gravitèr interminatus sum*, a. 1. med. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo*. Th. βρίμω, idem.

Ἐνεγγυάομαι, *spondeo*, Dem. c. Apaturium: ab ἐν et ἐγγύη, *sponsio*.

Ἐνεγγύησα, *spopondi*, ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνηγγύησα.

Ἐνεγγὺς, idem quod ἐγγὺς, *propè*.

Ἐνεῖγκαι, *tulisse*, a. 1. infin. act. ἐνείκας, a. 1. part. ab ἤνεικα, a. 1. ind. act. ἐνείκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεγκάσθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἐνεγκὼν, ῦσα, όν, a. 2. part. ab inus. ἐνέκω, pro φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ἐνεδίδυ, 3 sing. imperf. act. quasi à διδόω. Vide ἐνδίδωμι.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, *insidiæ*: et indè

Ἐνεδρεύω, *insidior*, cum acc. fut. εύσω, p. ἐνήδρευκα· a. 1. ἐνήδρευσα· imperat. ἐνέδρευσον, -άτω· ab ἐνέδρα, q. ex ἐν et ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐνεδρεύων, οντος, ejusd. præs. part. act.

Ἔνεδρον, ῦ, τὸ, idem ac ἐνέδρα, vide.

Ἐνέδυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.

Ἐνέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. indic. act. verbi ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἐνεικα, ας, ε, pro ἤνεικα, ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνέκω, pro ἐνέγκω, inus. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνῆκεν, Poët. et Ion. pro ἐνῆκε, 3. sing. indic. a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto*: ab ἐν et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, *mitto*, *statuo*, *induco*.

Ἐνεθεὶς, έντος, *dilutus*, *infusus*, a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνῆκεν.

Ἐνέθηκα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα· a. 2. ἔθην.

* Ἐνεθίζω, *insuesco*: ab ἐθίζω.

Ἐνεθυμήθη, *pœnituit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, q. v.

Ἐνείδω, *inspicio*: ab εἴδω, q. v.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum*: quod ab ἐν et εἰμὶ, *sum*: vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto*: facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

Ἔνεκα, Poët. pro ἕνεκα, *propter*, q. v.

Ἔνεικα, ας, ε, *attuli*, a. 1. indic. act. Poët. pro ἤνεγκα· ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inus. pro φέρω, f. οἴσω· a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκειε, *intulisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, *ferat*, 3. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.

Ἐνειλέω, -ῶ, *INVOLVO*, f. ήσω· a. 1. ἐνείλησα· præt. ἐνείληκα· ab ἐν et εἰλέω, *VOLVO*.

Ἔνειμα, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*, f. νεμῶ, p. νενέμηκα· p. m. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præs. ind. Poët. pro ἔνεσμεν ab

Ἔνειμι, *insum*, ἔνεστι, et per Apoc. Ion. ἔνι, pro ἐστὶ, *est*; τὰ ἐνόντα præs. part. neut. g. pl. num. *quæ penes non sunt*: ab ἐν et εἰμὶ, *sum*.

Ἐνεὶς, έντος, *qui misit*, et in f. g. ἐνεῖσα, et in neut. g. ἐνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν et ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἷκα· a. 2. ἧν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto*; interdum ab ἐνέω, seu ἐνίημι. Th. ἵω· perf. pass. εἷμαι

Ἔνεισι, insunt, 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνεῖχε, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνείχθην, latus sum, Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. ind. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνέκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

ἝΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνεκα, et εἵνεκεν, propter, causâ, adv. regit gen. ἕνεκα σοῦ, tui causâ; interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς· οὗ ἕνεκα, finem significat; ex quibus οὕνεκα, quia, ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, hujus rei causâ, quapropter.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι quod ab ἐν et κεῖμαι, jaceo, f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκολάπτω, insculpo. Th. κολάπτω, tundo, f. ψω· perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, πται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, insitus fui, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, insero, f. ίσω, perf. ἐγκεκέντρικα· ab ἐν et κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκίσσων, pro ἐνεκίσσαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, impedio, f. ψω· a. 1. ἐνέκοψα· p. ἐγκέκοφα· ab ἐν et κόπτω, scindo.

Ἐνεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ira vetus.

Ἐνέκοψα, ας, ε, a. 1. indic. act. Vide ἐνεκοπτόμην.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, intego· p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto, f. ψω, p. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adj. verbale à φέρω, fero; perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, incidi, et in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

* Ἐνελαύνω, agito, Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et ἐλαύνω.

Ἐνελίπανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλλιπαίνω, qu. ab ἐν et λιπαίνω, pinguefacio. Th. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμετο. Vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐν et νέμω, tribuo, pasco, f. νεμῶ, p. νενέμηκα· a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, depascebantur, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεμφύομαι, innascor. Th. φύω, nascor.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, nonaginta; ex ἐννέα, novem, et εἴκοσι, viginti.

Ἐνενόητο, cogitaret, Ion. pro ἐνενόητο, per contr. 3. sing. plusq. p. pass. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, mens.

Ἐνένιπεν, Ion. et

Ἐνένιπτε, Attic. redupl. pro ἤνιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενοοῦμεν, cogitabamus, 1. plur. imperf. act. verbi ἐννοέω, et

Ἐνενώκασι, per contr. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl perf. ind. act. ab ἐν et νοέω, cogito. Th. νόος.

Ἐνενῶντο, cogitaverant, pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεξουσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξουσίασμαι, mihi potestatem assumo.

Ἐνεὸς, ὴ, ὸν, mutus, surdus, stultus.

Ἐνεοττοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. à νεοττοποιέομαι, pullos excludo: à νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, et ποιέω, facio.

Ἐνεόχμωσε, innovavit, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi νεοχμόω, -ῶ, innovo: à νέοχμος, novus. Th. νέος.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐμπήγνυμι, infigo: ab ἐν et πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. et

Ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐμπαίζω, illudo, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐνέπαξεν, infixit, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

Ἐνεπεπορπέατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. plur. plusq. p. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulis astringo. Th. πόρπη, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, cado.

Ἐνεπετάννυς, extendebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐμπεταννύω.

Ἐνεπήγνυτο, 3. sing. imperf. act. verbi ἐμπήγνυμι, infigo: ab ἐν et πήγνυμι, f. ξω, compingo. Desinentium in γνύω, vel γνύμι, tempora formantur à finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, impleo, f. σω, p. ἐμπέπληκα· a. 1 ἐνέπλησα· ab ἐν et πλήθω, repleo. Th. πλέος.

Ἐνέπνευσαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἐμπνέω, inspiro: ab ἐν et πνέω, spiro, f. πνεύσω.

Ἐνεπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμαι, respiro, reviviſco: ab iisd.

Ἐνεπόδιζον, impediebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἐμποδίζω· ex ἐν et ποῦς.

Ἐνεποιήσαντο, duxerunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐμποιέω, facio in. Th. ποιέω, facio.

Ἐνεπόντι, Dor pro ἐνέπουσι, dicunt, vocant, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

Ἐνέπρηθον, incendebant, 3. pl. imperf. act. et

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo, f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπτυσα, ας, ε, inspui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, inspuo, f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα· ex ἐν et πτύω, spuo.

Ἐνέπω, insequor: ab ἕπω, sequor, et

Ἐνέπω, (et Poët. ἐννέπω,) dico, cano; item calumnior, et

Ἐνέπων, alloquens, ejusd. præs. part. ab ἐν et ἔπω, dico; a 1. εἶπα.

Ἐνεργάζομαι, facio in, ingenero: ab ἐργάζομαι, operor. Th ἔργον.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia, et

Ἐνεργέω, -ῶ, operor, intus efficio, ago, f. ήσω, perf ἐνήργηκα· præt. pass. ἐνήργημαι· a. 1. ἐνήργησα· imperf pass. ἐνηργεόμην, -ούμην, ου, -οῦ, ἔετο, -εῖτο ab ἐνεργὴς, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργῆ, pro ἐνεργέα, acc. sing. ab ἐνεργὴς, q. v.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, affectus, operatio, facultas: à 1. perf. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, operor, q. v.

Ἐνεργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, activus, a, um: ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, operator, efficax; qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

Ἐνεργῶς, efficacitèr, adv. ab ἐνεργὴς, q. v.

Ἔνερθε, et ἔνερθεν, infrà, adv. ab ἐν et ἔρα, ας, ἡ, terra.

* Ἔνεροι, mortui, manes, INFERI, dat. pl. Ion. ἐνέροισι ab iisd. et

Ἐνέρτερος, inferior, per Sync. pro ἐνερώτερος, compar. ab ἔνερος, inferus.

Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι ab ἐν et ἵημι, mitto; a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, et per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium: ab

Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio: ab ἐνίημι, immitto, quod ex ἐν et ἵημι, mitto.

Ἐνέσται, per Sync. pro ἐνέσεται, 3. sing. f. 1. ind. ab εἰμὶ, sum.

Ἐνέστακτο, 3. sing. plusq. p. pass.

verbi ἐνστάζω, instillo, f. ξω. Th. στάζω, stillo.

'Ενεστῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. sing. ab ἐνεστὼς, q. v.

'Ενεστάμην, a. 1. ind. m. verbi ἐνίσταμαι ab ἐν et ἵστημι, sto, f. στήσω a. 2. ἔστην.

"Ενεστι, et ἔξεστι, licet, inest. Th. εἰμὶ.

'Ενεστὼς, ῶτος, ὁ ἡ τὸ, præsens: dat. sing. ἐνεστῶτι, p. part. per Crasin pro ἐνεστηκὼς ab ἐν et ἵστημι, sto, f. στήσω a. 2. ἔστην.

'Ενετειλάμην, ω, ατο, a. 1. indic. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dativo, f. ἐντελοῦμαι, p. m. ἐντέτολα ab ἐν et τέλλω, pro προστάσσω.

'Ενέτη, ης, ἡ, fibula: ab ἐνίημι, injicio: ab ἐν et ἵημι, mitto.

'Ενετία, ας, ἡ, propr. nomen urbis, *VENETIA*.

* 'Ενετορνεύω, εύσω, rotundo: ab ἐν et τορνεύω.

'Ενετὸς, ῦ, ὁ, *VENETUS*.

'Ενετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiscor: ab ἐν et τυγχάνω, fut. τεύξομαι, sum; a. 2. ἔτυχον.

'Ενετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, involvo, f. ξω, p. ἐντετύλιχα ab ἐν et τυλίσσω, in modum culcitræ convolvo, quod à τύλη, culcitra. Th. τύλος, callus.

'Ενέτυχον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpello, fut. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, sum.

'Ενεῦδειν, Dor. pro ἐνεύδειν, in aliquo loco dormire, præs. inf. act. ab ἐν et εὕδω, f. ήσω, dormio.

'Ενευλογέω, benedico, f. ήσω, perf. ἐνευλόγηκα, fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι ex ἐν et εὐλογέω. Th. λέγω, dico.

'Ενεύσαν, natârunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

'Ενεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ενεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, conspicuum me exhibeo, indico, ostendo, f. ίσω a. 1. ἐνεφάνισα a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

'Ενεφορεῖτο, satiabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐμφορέομαι, repleor: quod ab ἐμφορέω, importo. Th. φέρω, fero.

'Ενέφραξαν, obstruxerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, obturo, fut. ξω.

'Ενέφυν, υς, υ, a. 2. et part. ἐμφὺς, inhærens: ab ἔμφυμι, adhæreo. Th. φύω.

'Ενεφύσησα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐμφυσάω, afflo, fut. ήσω, perf. ἐμπεφύσηκα ab ἐν et φυσάω, flo.

"Ενεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. propter, gratiâ.

'Ενεχάραττον, ες, ε, insculpebam, imperf. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, sculpo.

'Ενέχεα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐγχέω, infundo: ex ἐν et χέω, fundo, f. χεύσω, et χεύσω a. 1. ἔχευσα, et ἔχεα.

'Ενέχεεν, 3. sing. a. 1. vel imperf. ind. act. ejusd.

'Ενεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior, fut. ήσω a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε ab ἐν et χεὶρ, manus.

'Ενέχεσθαι, detineri, implicari: ab ἐν et ἔχω.

'Ενεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, fero, f. οἴσω a. 1. ἤνεγκα a. 1. pass. ἠνέχθην a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in opt. ἐνεχθείην, et in sub. ἐνεχθῶ.

'Ενεχθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd.

'Ενέχραε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχραύω, vel ἐγχράω, infligo: ab ἐν et χράω, commodo.

'Ενεχυράζω, f. άσω, pignoror, pignora capio, loco pignoris accipio vel aufero; oppignero: ab ἐνέχυρον, pignus, q. v.

'Ενεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus, oppigneratum, et

'Ενεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, pigneratio, pignus: à perf. pass. anteced. verbi.

'Ενέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo, q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, tutus.

'Ενέχω, immineo, insto, cum dat. f. ἐνέξω imperf. ἐνεῖχον, ες, ε præs. pass. ἐνέχομαι, teneor, implicor, obstringor, obnoxius sum: ab ἐν et ἔχω.

* 'Ενέωρος, suspensus, animi dubius.

"Ενη, ης, ἡ, novilunium. Th. ἔνος, ου, seu ἔνος, vel ἔνος, ου, ὁ, annus.

'Ενηβητήρια, τὰ, loca amœna in quibus juvenes voluptatibus indulgent: ex ἐν et ἡβητήριον, locus amœnus. Th. ἥβη, pubes.

'Ενήδρευον, insidias collocabam, imperf. verbi ἐνεδρεύω, insidior, quod videas.

'Ενήεια, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo: ab ἐνηὴς, quod adi.

'Ενῆεν, Poët. pro ἐνῆν, inerat, imperf. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

'Ενηέος, placidæ, gen. sing. ab

'Ενηὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, benignus, placidus, mitis: ab ἐὺς, ἐέος, bonus.

'Ενεθῆναι, immissum esse, a. 1. inf. pass. ab ἐνέθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, immitto: ab ἐν et ἵημι, mitto.

'Ενῆκα, ας, ε, immisi, a. 1. indic act. ejusd.

'Ενήλατα, ligna recta, in quæ defiguntur et adiguntur gradus scalæ ab ἐν et ἐλαύνω, agito.

'Ενήμενος, η, ον, insidens, præt. part. ab ἐνῆμαι qu. ex ἐν et ἧμαι, sedeo.

* 'Ενημορεύω, pluribus inhiare.

'Ενημμένος, η, ον, alligatus, annexus; item indutus, part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, necto.

'Ενῆν, imperf. verbi ἔνειμι, insum: ab ἐν et εἰμὶ, sum.

'Ενήνοθα, florui, p. m. verbi ἐνανθέω ex ἐν et ἀνθέω, floreo, f. ήσω p. m. ἦνθα, et inserto ο, ἤνοθα Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

'Ενήνοχα, tuli, præt. med. Att. verbi φέρω, fero, fut. οἴσω a. 1. ἤνεγκα p. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

'Ενήρατο, interfecit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐναίρω, occido, fut. ἐναρῶ a. 1. ἤνηρα ab ἐν et αἴρω, tollo.

'Ενηρξάμην, ω, ατο, incepi, inchoavi, a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

"Ενησα, nevi, a. 1. ind. act. à νέω, neo, f. νήσω, p. νένηκα.

'Ενῆσαν, inerant, 3. plur. imperf. verbi ἔνειμι, insum; imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, sum.

'Ενήσειν, jaculatum esse, fut. inf. ab ἐνίημι, fut. ἐνήσω ab ἐν et ἵημι, mitto.

'Ενηχέω, -ῶ, insono, inculco, et pass. ἐνηχοῦμαι, doceor: ab

"Ενηχος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, sonans, sonorus: ab ἐν et ἦχος, sonus.

"Ενθ', pro ἔνθα, hic, illic, et Dor. ἔνθε, pro ἐλθὲ, Att. pro ἦλθε, venit.

"ΕΝΘΑ, adv. hic, ibi, illic, ubi, tum; ἐνταῦθα, idem; ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, hic, illic.

'Ενθάδε, et Att. ἐνθαδὶ, hic, huc, illic, et [illegible].

"Ενθαπεν, tunc, ibi, et

* 'Ενθάλπω, foveo. Th. θάλπω, f. ψω, idem.

"Ενθαπερ, ubi: ab ἔνθα.

'Ενθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, hic, tunc, q. v.

'Ενθεάζω, divino spiritu afflatum esse: ab ἔνθεος, in quo Deus est. Th. θεὸς, Deus.

"Ενθεμα, ατος, τὸ, insitum, et

'Ενθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et Dor. pro ἐνθεῖναι, inserere, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 1. part. med. ab ἐν et τίθημι, pono, fut. θήσω aor. 2. ἔθην.

"Ενθεν, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, hinc, [illegible]

hinc, adv. de loco. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθου, imposuisti, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθου, verbi ἐντίθημι, concipio: ab ἐν et τίθημι, pono.

Ἔνθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, numine afflatus, divinus: ab ἐν et θεός.

Ἔνθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono; a. 2. ἐνέθην.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, impositio manuum; et

Ἔνθετος, ου, ὁ, insitus: ab ἐντίθημι, quod vide.

Ἐνθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, veneris, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθοι, Ion. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

Ἐνθορέω, insilio: ab ἐν et θόρω, seu θορέω, salio.

Ἔνθορον, insilui, pro ἐνέθορον, a. 2. ejusd. act.

Ἔνθου, vel pro ἐνέθου, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνθέμην, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν et τίθημι, pono.

Ἔνθους, per contract. pro ἔνθεος quod vide.

Ἐνθουσιάζω, seu ιάω, f. άσω, p. ακα, fanatico, seu divino furore agor, numine afflor: ab ἔνθους.

Ἐνθουσιασμὸς, ῦ, ὁ, et ἐνθουσίασις, εως, ἡ, fanaticus, seu divinus afflatus. Angl. ENTHUSIASM: et

Ἐνθουσιάστης, ῦ, ὁ, numine afflatus, fanaticus. Angl. ENTHUSIAST: et

Ἐνθουσιαστικὸς, ὁ ϗ ἡ, numine afflatus, fanaticus; item activè, furore arripiens: à perf. pass. anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἔνθους. Th. θεός.

Ἐνθρέψασθαι, inferere, a. 2. inf. m. ἐνέθρεψε, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, alo, f. θρέψω, a. 2. ἔτραφον, præt. m. τέτροφα.

Ἐνθρονίζω, in throno loco; et -ίζομαι, in throno sedeo: ἐνθρονισθῆν, a. 1. pass. ab ἐν et θρόνος, quod à θράω, sedeo.

Ἐνθρύπτω, f. ψω, imminuo, intero; a. 1. act. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

Ἐνθυμέομαι, ῦμαι, cogito, mente agito et verso, f. ήσομαι, p. ἐντεθύμημαι, a. 1. pass. ἐνθυμηθεὶς, εῖσα, έν, ab ἔνθυμος, qui est animo præsenti. Th. θυμὸς, animus.

Ἐνθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, cogitatio, conceptus animi, sensum: ENTHYMEMA, syllogismus; et

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, commentatio: à perf. pass. ejusd.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio; et

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, idem, et id quod in animo versatur; et

Ἐνθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in animo est, et de quo cogitamus; et

Ἐνθυμιόομαι, irascor: ab ἐνθυμέω.

Ἔνθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est animo præsenti (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν et θυμὸς, animus.

Ἐνθυμόω, ad iram provoco.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, p. ἐντεθυσίακα, sacrifico: ab ἐν et θυσιάζω. Th. θύω.

Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. act. Sic ἐνθὼν, veniens, Dor. pro ἐλθὼν, profectus, a. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio; f. ἐλεύσομαι.

* Ἐνθωράκιος, thorace indutus, loricatus. Th. θώραξ, lorica.

Ἔνι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεισι, insunt: ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνὶ, in, Poët. pro ἐν.

Ἑνὶ, uni, dat. sing. ab εἷς, μία, ἓν, unus, a, um.

Ἐνιαύσια, adv. quotannis: sed n. g. pl. num. et

Ἐνιαυσιαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniculus, anniversarius; et

Ἐνιαύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniversarius: ab

ἘΝΙΑΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, annus: q. d. ἀπὸ τῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. indè ἐνιαυτίζω, annum alicubi ago.

Ἐνιαχῆ, nonnullis in locis, aut partibus, id. q.

Ἐνιαχῦ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω. Th. εἴδω, video.

Ἐνίδρις, ιος, ἡ, lutra; credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.

Ἐνιδὼν, a. 2. part. act. verbi ἐνείδω. Th. εἴδω.

Ἐνίει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἵω.

Ἔνιεν, iniit, 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι ab ἐν et εἶμι, eo.

Ἐνεῖναι, perf. inf. ut et ἐνεὶς, præs. part. et

Ἐνίετε, immittite, 2. pl. imperat. præs. ab ἐνίημι; ἐνιέτω ab

Ἐνίημι, immitto, injicio. Th. ἵημι vel ἵω, mitto; imperf. ἐνίην, a. 2. ἧν.

Ἐνίκα, pro ἐνίκαε, vincebat, 3. sing. imperf. act. et in 3. pl. ἐνίκων, pro ἐνίκαον, verbi νικάω, vinco, f. ήσω, p. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, repone, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono.

Ἐνικλάω, infringo: ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν et κλάω, frango.

Ἔνικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus. Th. ἰκμὰς, humor.

Ἐνινίομαι, ῦμαι, intro, penetro: ab ἐνίομαι.

Ἑνικὸς, ῦ, singularis; et

Ἑνικῶς, adv. singularitèr. Th. εἷς, unus.

ἜΝΙΟΙ, ιαι, ια, aliqui, nonnulli: quasi ἔνι οἵ, sunt qui. Hinc

Ἐνίοτε, interdum; et ἐνιαχῦ, alicubi: ab eod.

Ἐνιπᾶ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio: ab ἐνίπτω, objurgo: quod ab ἐν et ἔπω, dico.

Ἐνιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω, f. σω, inuro. Th. πρήθω, uro.

Ἐνίπτω, f. ψω, dico, objurgo: ab ἐν et ἔπω, dico; et pro ἐνέπω, indico, declaro.

Ἐνισκίμπτω, innitor, incumbo; pro ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, nitor, incumbo.

Ἔνισπε, dixit, a. 2. verbi ἐνισπέω. Vel

Ἐνίσπειν, præs. inf. pro ἐνέπειν. Th. ἔπω, dico.

Ἐνισσέμεν, terrere, inf. præs. act. Dor. pro

Ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dico.

Ἐνιστάνται, sustineant, 3. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐνίστημι, insto, impendo, immineo; f. ἐνστήσω, p. ἐνέστηκα, perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, et per Crasin. ἐνεστὼς, ῶτος, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, præsentia; a. 2. act. ἐνέστην, f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν et ἵστημι, sto.

Ἐνισχεῖν, Ion. pro κατέχειν, impedire: ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, p. ἐνισχύρισμαι, insto, causæ fiduciam in hoc colloco.

Ἐνισχύω, corroboro; f. ύσω, p. ἐνίσχυκα, a. 1. ἐνίσχυσα: ab ἐν et ἰσχύω, possum. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἐννάετες, et ἐνάετες, adv. per novem annos: ab ἐνναετὴς, quod vide.

Ἐνναέτηρος, ου, (ἐνναετήρω, dual. num.) novennis; et

Ἐνναέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, novennis: ab ἐννέα, novem, et ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐνναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐνναίω, *inhabito*. Th. ναίω.

Ἐννακόσιοι, αι, α, *nongenti*; et

Ἐννακοσιοστὸς, η, ον, *nongentesimus*: ab ἐννέα et κόσιοι, numerorum terminatio: vide infrà ἐνενήκοντα.

Ἐνάτη, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab

Ἔνατος, η, ον, *nonus, a, um*: ab

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*: ἄκλιτον.

Ἐννεάβοιος, ου, ὁ ἡ, *novem boum*, seu *ejus nominis nummûm pretium valens*: à βοῦς, *bos*, et ἐννέα, *novem*.

Ἐννεακαίδεκα, indecl. *novemdecim*.

* Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, *novemdecennalis circuli tabula, à Metone, celeberrimo Atheniensium mathematico, inventa*.

Ἐννεακαιδέκατος, ὁ, *decimus nonus*.

* Ἐννεάκλιτος, scil. οἶκος, ab ἐννέα et κλίτη, *cœnaculum novem lectorum*.

Ἐννεάνυχες et ἀνάνυχες, adv. *per novem noctes*: ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

* Ἐννεάστεγον κατασκεύασμα, *structura novem contignationum*.

Ἐννεάφωνος, ὁ ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, *novem*, et φωνὴ, *vox*.

Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεακισχίλιοι, αι, α, *novem millia*: ex ἐννέα et χίλιοι, *mille*.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ *-ginta*. Sic κόσιοι est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.

Ἐννεὸς, η, ον, *attonitus, mutus*, q. ἐνανὸς, ex ἐν et αὔω, *clamo*, in quo vox præ metu et stupore suppressa.

Ἔννεπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνεπε. Sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνέπετε, 2. pl. præs. imperat. ab ἐνέπω. ab ἐν et ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἐννέποισα, ας, ἁ, Dor. et Poet. pro ἐνέπουσα, ης, ἡ, *locuta*, ejusd. a. 2. part.

Ἐννεσία, ας, ἡ, *consilium*: ab ἔννεσις, *immissio*, quod ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐννεσίαις.

Ἐννεύω, *INNUO*, *nutu significo*; imperf. ἐνένευον, f. ἐννεύσω, p. ἐνένευκα, a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, *innuo*.

Ἐννέωρος, ου, ὁ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora*.

Ἔννη, seu ἔνη, pro ἔνη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*, Th. ἔνος seu ἔνος, *annus*.

Ἐννῆμαρ, adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*, et ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.

Ἔννηφιν, *perendinum*: ab ἔννη. φιν est Paragoge Poet.

Ἐννοέομαι, οῦμαι, et Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor*: ab ἔννοος.

Ἐννόημα, ατος, τὸ, *notio, mentis conceptus*.

Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio*: ab ἔννοος, *cordatus*: q. ab eod. Th.

Ἐννόμως, *legitimè*: adv. et

Ἔννομος, ου, ὁ ἡ, *legitimus, subjectus legi*: ab ἐν et νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*; p. m. νένομα.

Ἔννοος et ἔννους, ὁ ἡ, *mentis compos, sapiens, prudens*: ab ἐν et νόος, νους, *mens*.

Ἐννοσίμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. verbi ἐννόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.

Ἐννοσσεύω, f. εύσω, p. ἐννενόσσευκα, *nidifico*.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni Epithet. *terræ quassator*: ab ἐνόω, *moveo*: (quod ab εἷς, ἑνὸς, *unus*) et γαῖα, *terra*.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo*, et τὴν δᾶν, pro γῆν, *terram*.

* Ἐννοσσεύω, *pullos gigno*.

Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἕννυμαι. Vide in ἐννύω, *video*.

Ἔννυχον vel -υχιον, adv. *noctu, multâ nocte*: ab

Ἔννυχος, η, ον, seu ἐννύχιος, ου, *nocturnus, a, um*: ab ἐν et νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Ἐννυχώτερον, *maturius*: compar. ab ἔννυχον.

Ἐννύω, et ἕννυμι, *induo*. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. act. verbi ἐννοέω, *mente concipio*: ab ἐν et νόος, νοῦς, ὁ.

Ἐνόησα, ας, ε, *cognovi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*; f. 1. ήσω, ab eod. Th.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, *motio, agitatio*. Hesych. ἐνοσίμεν, ἐκπλήττειν.

* Ἐνοικειοῦν, *familiarem reddere, instillare*.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo*: ab ἐν et οἶκος, *domus*.

Ἐνοικέω, *inhabito*: f. ήσω, p. ἐνῴκηκα, a. 1. ἐνῴκησα, præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, έουσα, οῦσα· έον, -οῦν. ab ἐν et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio*: à p. pass. superioris verbi.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio*. ab ἐν et οἰκίζω. Th. οἶκος.

Ἔνοικος, ου, ὁ ἡ, *incola, inquilinus, domesticus*: ab eod. Th.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo*; f. ίσω, p. νενόμικα, q. à νόμος, *lex*.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus, conversor*: ab ἐν et ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Ἐνωμίλησε, *usus consuetudine*: ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἔνον, *quum liceat, quod inest*; et

Ἐνόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt*; ubi Ellipsis præp. κατὰ· præs. part. ab ἔνειμι, *insum*, quod vide.

* Ἐνοοῦσαν, 2 Reg. xx. 11. pro ἐνόουν, 3. pl. imp. act. *cogitabant*: ab ἐνοέω.

Ἐνόπη, ης, ἡ, *Enope*, nom. propr.

Ἐνοπὴ, ης, ἡ, *clamor*: ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω.

Ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*.

Ἐνοπλίζω, *armo*. Vid. ἐνοπλισθῶμεν.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, *armati*: ab ἐν et ὅπλον, *arma*.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*: ab ἐν et ὅπλον, *arma*.

Ἔνοπλος, η, ον, *armatus*: vide ἐνόπλιοι.

Ἐνορᾷν, pro ἐνορᾶν, *inspicere, animadvertere*, præs. inf. act. ex ἐν et ὁράω, *video*.

Ἐνόρκιος λόγος, *verbum jurejurando firmatum*.

Ἐνόρκιος, Poët. pro Ἔνορκος, ου, ὁ ἡ, *juratus, jurejurando obstrictus*, vel *comprobatus*: ab ἐν et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.

Ἐνορχίων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν. ab

Ἐνόρχης, ου, ὁ, ἔνορχος, ου, ὁ, et ἔνορχις, ιος, ὁ, *testiculos habens, mas*: ab ἐν et ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

ΕΝΟΣ, et ἔνος, vel ἔνος, seu ἔνος, ου, ὁ, *ANNUS*: hinc

Ἔνος, η, ον, *annuus*: ἔνη καὶ νέα, *ultima dies mensis lunaris*: q. *vetus et nova*.

Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto*; f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus*.

Ἔνοσις, εως, ἡ, *motus*: ab ἐνόθω, *moveo*.

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*: Neptuni Epithet. quod ab ἐνόθω, *quatio*, et χθὼν, *terra*.

Ἐνόσουν, pro ἐνόσεον, 1. sing. vel

3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto*. Th. νόσος, *morbus*.

Ἐνοσφίσθησαν, *seperati sunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, p. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim*.

Ἑνότης, ητος, ἡ, *unitas*: ab εἷς, ἑνὸς, *unus*.

Ἐνοχλέω, -ῶ, *turbo, molestus sum*: f. ήσω, p. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba*.

Ἐνοχλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Ἔνοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obstrictus, obnoxius, reus*: ab ἐνέχομαι, *obstringor*: ex ἐν et ἔχω, *habeo*.

* Ἔνοχος, vel cum. genit. vel cum dat. notat *reatum criminis, et reatum pœnæ*. Deut. xix. 10. αἵματι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64. εἶναι ἔνοχον θανάτου, subaudito εἶναι.

Ἑνόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἥνωκα, *quasi unio, aduno*. Ab εἷς, ἑνὸς, *unus*.

Ἐνσείω, f. είσω, p. ἐνσέσεικα, *incutio, traho*. ab ἐν et σείω, *quatio*.

Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, *significo, exprimo, imprimo*: ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, *signum*.

Ἐνσιτίομαι, *convivia agito*: ex ἐν et σιτίομαι.

Ἐνσκήπτω, *ingruo, irruo*: de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado, ruo*: f. ψω.

Ἐνσκολιύομαι, f. ύσομαι, *laqueis capio*.

* Ἐνστάζω, *instillo*. Th. στάζω, *stillo*.

Ἔνστασις, εως, ἡ, *exordium et auspicatio rei institutæ, instantia litis et causæ, institutum*: item figura Oratoria: et

Ἐνστάτης, ου, ὁ, *qui in viâ obsistit, adversarius*: et

Ἐνστατικὸς, η, ον, *instans et urgens*: ab ἐνίσταμαι, *insto*. Th. ἵστημι.

Ἐνστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, vestire*. Th. στέλλω, *amicio, orno*.

Ἐνστρέφομαι, ῃ, εται, *invertor*: f. ψομαι. ex ἐν et στρέφω, *verto*: f. ψω, a. 2. ἔστραφον.

Ἐνσχερῶ, vide σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, propè*.

Ἐνταχεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo*: ex ἐν et τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω.

Ἐνταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo*: p. pass. ἐντέταλμαι, p. m. ἐντέτολα, ab ἐν et τέλλω, *mando*.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, *mandatum*: ab ἐντέλλω. Vide præced.

Ἐντανύειν, *intendere*: ex ἐν et τανύω, idem quod Th. τείνω, *tendo*.

Ἔντασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, productio*: et

Ἐντατὸς, η, ον, *intentus*: et

Ἐντατικὸς, η, ον, *intendendi vim habens*: omnia ab ἐντείνω, Th. τείνω, *tendo*.

Ἐνταῦθα et ἐνταῦθοι, *hic, illic, huc, eò*. Th. ἔνθα, *hic, ibi*.

Ἐνταφεὶς, έντος, *sepultus*: a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod

Ἐνταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono*: f. άσω, p. ἐντεταφίακα, p. pass. ἐντεταφίασμαι. ex ἐν et ταφὴ, *sepultura*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Ἐνταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, *funeratio*: à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, *sepultorium linteum, exequiæ*: ab

Ἐντάφιος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *sepulchralis, funebris*: ab ἐν et τάφη, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.

Ἔντε, pro

ΕΝΤΕΑ, et per contract. ἔντη, ων, τὰ, *arma, vasa convivialia*.

Ἐντειλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*, quod vide.

Ἐντείνω, f. τενῶ, p. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, fero*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. m. ἐντελοῦμαι. vide ἐντέλλομαι.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus*: ab

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus, assiduus*: vide in ἐντελέχεια.

Ἐντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *absolutus, perfectus*: à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.

Ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*: cum dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι, perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *sum, fio, mando*.

Ἐντενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, contentus*: et

Ἐντενίζω, f. σω, *oculos defigo*: ab ἐν et τείνω, *tendo*.

Ἔντερον, ου, τὸ, *intestinum*: ab ἐντὸς.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*.

Ἐντεσιεργος, Epithet. est mulorum, *subjugalis*: fortè ab εἴργω, *arceo*, et ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντεσιουργὸς, ου, ὁ, *armorum opifex*: ab ἔντεα, *arma*, et ἔργον, *opus*.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo*: f. ἐντελοῦμαι, p. ἐντέταλμαι, σαι, ται ex ἐν, et τέλλω, *mando*.

Ἐντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um*. p. pass. verbi ἐντείνω, *intendo*. Vide ἐντέταται.

Ἐντεταμένως, adv. *vehementèr*: deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

Ἐντέταται, 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω, q. v.

Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio*: ab ἐν et τυγχάνω, *sum*. f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

• Ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, *hic, illic*.

Ἔντευξις, εως, ἡ, *interpellatio, preces*: in nom. pl. ἐντεύξεις; ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἔντεχνος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *peritus, artificialis*. • Th. τέχνη, *ars*.

Ἐντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo, imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐντὶ, *sunt*: Dor. pro εἰσὶ, et ἐστὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐντίθημι, et ἐντίθεμαι, *impono, infero, recondo*. Th. τίθημι.

Ἔντιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus, honoratus*: compar. ἐντιμότερος, *dignior*: ab ἐν et τιμὴ, *honor, pretium*. Th. τίω, *honoro*.

Ἐντίμως, adv. *honorificè*.

Ἔντο, *miserunt*: 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono*: p. m. ἐντέτολα; ab ἐν, et τέλλω, *mando*.

Ἔντομα, ων, τὰ, *insecta*; tum *incisiones victimæ*: ex ἐν et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

* Ἐντομὴ, *fauces, angustiæ loci*. E.

Ἐντομὶς, ίδος, *incisio*: ab eod.

Ἔντομος, ὁ ϗ ἡ, *exsectus, castratus*. ab. eod.

Ἔντονος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, acer, vehemens*: ex ἐν et τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus*: ejus luci incola q. d ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

ΕΝΤΟ'Σ, *INTUS, intra*: adv. hinc

Ἔντοσθε, et ἔντοσθι, pro eod.

Ἐντραπείης, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q. v.

Ἐντράπελος, η, ον, *illiberalis, turpis, quod quilibet adversari debet*. Vide τραπελὸς. Th. τρέπω.

Ἐντραπῇ, *erubescat*: 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐντρέπε, *revertere*: præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, *revereor, erubesco, curo*: f. m. ἔψομαι, p. ἐντέτροπα, imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο, a. 2. pass. ἐνετράπην, *erubui*: a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. ἐντραπήσομαι, passivè, *mutor, flector*: ab

Ἐντρέπω, *pudore afficio*: quasi facio, ut quis faciem avertat; f. ψ-

τρέφω, p. ἐντέτροφα, a. 2. ἐνέτραπον· ab ἐν et τρέπω, verto.

Ἐντρίφαις enutrio: f. ἐνθρέψω, p. ἐντέτροφα, præs. paſſ. ἐντρέφομαι ab ἐν et τρέφω, alo: f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, ἐος, ὁ ἡ, ſolers, diligens: ab

Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo: ab ἐν et τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ἰψω, p. ιφα, intero, infrico; et Metaph. infligo, incutio, impingo. Th. τρίβω, tero.

Ἔντριτος, et -ον, triplex: ab ἐν et τρίτος, tertius: et

Ἔντριτος, ſubſtant. mediator inter duos: Gl. Phil. ſequeſter, μεσίτης.

Ἔντρομος, ου, ὁ ἡ, tremefactus: ex ἐν et τρόμος, tremor: à τρέμω, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντροπαλίζω, reſpecto, reflectens inter eundum: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, q. v.

Ἔντροφος, ου, ὁ ἡ, innutritus: ab ἐντρέφω, q. v.

Ἐντρυφάω, -ῶ, oblecto me, luxurioſè utor, ludificor: f. ήσω, p. ἐντετρύφηκα ab ἐν et τρυφὴ, mollities. Th. θρύπτω, frango.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, deliciæ, oblectamentum.

Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciſcor: f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον ab ἐν et τυγχάνω, ſum.

Ἔντυε, parabat: Ion. pro ἤντυε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐντύω, armo, inſtruo: ab ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίσσω, involvo: f. ίξω, p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐνετύλιξα, perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι quod ab ἐν et τυλίττω, in modum culcitræ involvo: q. à τύλη, culcitra, ſtragulum.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. et

Ἔντυνον, para: a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, inſtruo: Th. ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυπὰς, adv. impreſſo corporis veſtigio, obvolutim: ab

Ἔντυπος, ου, ὁ ἡ, impreſſus: q. ab

Ἐντυπόω, imprimo, informo, inſculpo: f. ώσω, p. ἐντετύπωκα, p. paſſ. ἐντετύπωμαι ab ἐν et τύπος, veſtigium, nota. Th. τύπτω, verbero.

Ἐντύω, et ἐντύνω, inſtruo, apparo. Th. ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, Mars, Martius. Th. Ἐνυὼ, ἡ, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumeliâ afficio: f. ίσω, p. ἐνύβρικα, a. 1. ἐνύβρισα, a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος· ab ἐν et ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνύδριος, ου, ὁ ἡ, aquatilis, irriguus aquis. Th. ὕδωρ, aqua. Undè et

Ἔνυδρος, ὁ ἡ, aquoſus, madidus.

Ἐνυεὺς, ῆος, ὁ, ENYEUS, nom. propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, ſponſam ornavit: a. 1. ind. act. 3 ſing. verbi νυμφοκομέω ex νύμφη, ſponſa, et κομέω, orno.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, fodio, punctim cædo: f. ξω, p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, ſomnio: f. άσω, p. ἐνυπνίακα, f. 1. paſſ. ἐνυπνιασθήσομαι ἐνυπνιάσθην, a. 1. paſſ. et indè, à perf. paſſ.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, inſomniator: ab

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Accipitur etiam adv. per ſomnum: ab ἐν et ὕπνος, ſomnus.

Ἐνύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, nicto, præ ſomno capite nuto: fut. ξω, p. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω pro νευστάζω, à νεύω, nuo.

Ἐνύστρον, ου, τὸ, magnum inteſtinum: quia ἐν ὑστέρῳ, in poſtremo corporis. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐνυφαίνω, intexo: et

Ἐνυφαντὸς, ἡ, ὸν, intextus: ex ἐν, in, et ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

* Ἐνυφάσματα χρυσᾶ, texturæ aureæ.

ἘΝΥΩ, όος, -οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica.

Ἐνύω, perimo: quod et ἔνω, Etym. pro φένω, et ex eo fit per Aphæreſin.

Ἐνχρῷ, Poët. perpetuâ ſerie. Simpliciter dicitur ἐγχρῷ, q. v.

Ἐνώμα, quatiebat; pro ἐνώμαε, 3. ſing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, diſtribuo.

Ἐνωπῇ, manifeſtè, coram: Dativus adverbialiter uſurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus: ab ἐν et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domûs qui ſunt è regione januæ.

Ἐνωπιδίως, adv. perſpicuè: ab ἐνώπιος.

Ἐνώπιον, adv. in conſpectu, coram: ab

Ἐνώπιος, ου, qui in alicujus præſentiâ quid dicit aut facit, adverſus: q. d. ἐν ὠπὶ. ab ἐνωπὴ, aſpectus; q. vid.

Ἐνώρσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Æol. et

Ἐνώρτο, irruerat: 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἐνόρμενη, ου, τὸ, verbi ἐνόρω ex ἐν et ὄρω, excito: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω, p. ὦρκα, perf. paſſ. ὤρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. homo.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, cogitavi; per Craſin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐνῶσι, inſint: 3. pl. præſ. ſub. verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio: ab ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus.

Ἐνώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iiſd.

Ἐνωτίζομαι, auribus percipio: f. ἐνωτίσομαι, et Att. -ιοῦμαι, a. 1. m. ἐνωτισάμην, f. 1. paſſ. ἐνωτισθήσομαι ab ἐν et οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ἐνώτιον, ου, τὸ, inauris: ab iiſd.

Ἐνώτισαι, ἐνωτισάσθω, 2. et 3. ſing. et

Ἐνωτίσασθε, auribus percipite: 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, q. v.

Ἐνὼχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. conſecratus.

Ἐνωχλήθην, moleſtiâ ſum affectus: a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνοχλέω, moleſtiam exhibeo: ab ἐν et ὄχλος, ου, ὁ, turba, moleſtia.

ἘΞ, EX; præpoſit. regit gen. ſcribitur ἐκ, ſequente conſon. quod vide: ſed

ἝΞ, SEX: adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, ſexies: ἕκτος, ſextus.

Ἔξαγ', pro ἔξαγε, eduxit: quod pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. act. Tum ἔξαγε, educ: præſ. imperat. act. et

Ἐξάγαγε, ἐτω, et in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγών, a. 2. part. act. ejuſd. verbi.

Ἐξαγγέλλω, prædico, annuntio: f. ἐξαγγελῶ, p. ἐξήγγελκα, a. 1. ἐξήγγειλα, a. 1. ſub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. et Ion. 3. ſing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

Ἐξαγινέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, educere: vide ἐξάγω.

Ἐξάγιον, ου, τὸ, ſextula: pondus pendens ſex ſcrupula. Th. ἕξ, ſex, et ἄγω, pendo.

Ἐξάγιστος, ου, ὁ ἡ, ſceleſtiſſimus: ab ἐξ et ἅγος, vel ἄγος, εος, τὸ, ſcelus.

Ἐξάγνυμι, frango, rumpo: ab ἐξ et ἄγω, id. f. ἄξω.

Ἐξαγοραζόμενοι, redimentes: part. med. ab

Ἐξαγοράζω, et -ζομαι, redimo: f. άσω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. ἐξηγόρασα, a. 1. ſub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ.

ab ἐξ et ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, forum.

Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ; confessio: ab

Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἐξαγριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξηγρίωκα, agrestem reddo.

Ἐξάγω, educo, f. ἐξάξω, p. ἐξῆχα a. 2. act. ἐξῆγον, et Att. ἐξήγαγον sic a. 2. inf. ἐξαγεῖν, et ἐξαγαγεῖν a. 2. part. ἐξαγών, et ἐξαγαγών, όντος. Th. ἄγω, duco.

* Ἐξαγωγεῖς, τυτέσι οἱ κατὰ πόλεις ἐξάγοντες φρουράς, præsidiorum deductores, qui ex urbibus præsidia deducunt.

Ἐξαγωγή, ῆς, ἡ, eductio, exportatio, et

Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ ἡ, exportatus: et hinc τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur: ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω, duco.

Ἑξαγώνιος, et ἑξαγώνος, sexangulus.

Ἐξάδελφος, ου, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

Ἐξάδιος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

* Ἐξαδυνατέω, elangueo, deficio. Th. δυνατός, validus.

Ἑξαέτης, έος, et ἑξαέτης, ου, pro quo et ἑξέτης, ου, sexennis, et

Ἑξαέτις, ίδος, ἡ, et Poët. sexennis: ex ἕξ, sex, et ἔτος, εος, annus.

Ἔξαιμος, ου, ὁ ἡ, exsanguis.

Ἐξαίνυτο, abstulerat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐξαίνυμαι, eximo: ab ἐξ et αἴνυμαι, capio.

Ἐξαιρέθησαν, expugnati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. Th.

Ἐξαίρετα, Poët. eximiè, supra modum, vehementer: ab

Ἐξαίρετος, ου, ὁ ἡ, eximius, selectus; et

* Ἐξαιρέτως, maximè, præcipuè.

Ἐξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab

Ἐξαιρέω, eruo, tollo, evello, seligo, everto; f. ήσω, p. ἐξῄρηκα, a. 2. act. ἐξεῖλον, a. 2. imperat. ἔξελε, a. 2. m. ἐξειλόμην, ου, ετο, eripui, navem exoneravi; a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι, a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.

Ἐξαίρω, tollo, effero; f. ἐξαρῶ, et in 2. pl. ἐξαρεῖτε, præt. ἐξῆρκα, præt. pass. ἐξῆρμαι, a. 1. pass. ἐξήρθην, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur: ab ἐξ et αἴρω, tollo.

Ἐξαίσιος, ου, ὁ ἡ, iniquus, indecens: ab ἐξ et αἶσα, sors.

Ἐξαιτέομαι, -οῦμαι, expeto, postulo; et passivè exposcor ad pœnam, fut. ήσομαι a. 1. med. ἐξῃτησάμην, ω, ατο ab

Ἐξαιτέω, deposco, exposco ad quæstionem: ab ἐξ et αἰτέω, peto.

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, postulatio ad quæstionem vel pœnam; deprecatio pro reo: à p. pass. præced.

Ἐξαίφνας, Dor. pro

Ἐξαίφνης, repentè, adv. et Poët. ἐξαπίνης ab ἐξ et αἴφνης, subitò, qu. ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, subito, adjecto σ, quod ex α priv. et φαίνω, ostendo.

Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ ἡ, repentinus. ab ἐξαίφνης, q. v.

Ἐξακέσας, a. 1. part. act. ab

Ἐξακέω (quod et ἐξακέομαι) medeor, f. έσω, et ήσω, p. ηκα ab ἐξ et ἀκέομαι, sano.

Ἑξάκις, adv. sexies. Th. ἕξ, sex.

Ἑξακισμύριοι, sexaginta millia: ab ἑξάκις, et μύριοι, decem millia.

Ἑξακισχίλιοι, sex millia: ab ἕξ, sex, et χίλιοι, mille.

Ἐξακολουθέω, -ῶ, sequor, cum dativo, f. ήσω, p. ἐξηκολούθηκα ab ἐξ et ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ, pedisequus, comes.

Ἐξακονάω, et ἐξακονέω, exacuo.

Ἑξακόσιοι, αι, α, sexcenti. Th. ἕξ, sex.

Ἑξακοσιοστός, ῦ, sexcentesimus: ab eod. Th.

* Ἐξάκουστος, ου, ὁ ἡ, qui facile exaudiri potest.

* Ἐξακούω, exaudio, fut. σω ab ἀκούω, audio.

Ἐξαλαπάζω, diripio, populor, f. ἐξαλαπάξω, εις, ει ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.

Ἐξαλαπάξαι, vastare, a. 1. infin. act. ejusd.

Ἐξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, exiluit, a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι, q. v.

Ἐξαλιάσθαι, evitare, a. 1. inf. m. pro ἐξαλιύσασθαι, per Sync. ab ἐξ et ἀλιύω, idem, ac Th. ἀλέω, vito, f. έσω, p. ἤλεκα.

Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, unguentarium vas: ab ἐξαλείφω, ungo, deleo, q. vide.

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. infin. pass. ab

Ἐξαλείφω, unguentum abstergo, deleo, oblitero, interdum ungo, f. ψω, p. ἐξήλειφα a. 1. pass. ἐξηλείφθην ab ἐξ et ἀλείφω, ungo.

Ἐξαλείψεια, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

Ἐξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν ab

Ἐξαλλάττω, f. ξω, p. χα, immuto, differo. Th. ἀλλάσσω, muto.

Ἐξάλλομαι, η, εται, exsilio, fut. ἐξαλοῦμαι a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἔξαλλος, ὁ ἡ, clarus, præstans, è numero exemptus.

Ἐξαλλοτριόω, f. ώσω; p. ἐξηλλοτρίωκα, alieno, vendo.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; peccare facio; a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν ab ἐξ et ἁμαρτάνω, f. ήσω, p. ἡμάρτηκα a. 2. ἥμαρτον.

Ἐξαμείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

Ἐξαμείβομαι, immuto: ab ἐξ et ἀμείβω, commuto, fut. ψω, perf. ἤμειφα.

Ἐξαμελέω, idem quod ἀμελέω, negligo, q. v.

Ἑξάμετρος, HEXAMETER, versus sex pedum: ab ἕξ, sex, et μέτρον, mensura.

Ἑξάμηνος, ου, ὁ ἡ, semestris, -νον, semestre.

Ἐξαναδύς, regressus, a. 2. part. act. ab

Ἐξαναδύω, f. ύσω, emergo, detrecto: quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δύμι, subeo.

Ἐξαναλίσκω, consumo: ab ἐξ et ἀναλίσκω, absumo, quod ab ἀνὰ et ἁλίσκω, capio, fut. ἁλώσω, perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα aor. 2. ἥλων.

Ἐξαναλωθείς, ejusd. a. 1. part. pass.

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, resurrectio: ab ἐξανίστημι, excito, quod vide.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστάς, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

Ἐξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Ἐξανατέλλω, exorior, fut. ἐξανατελῶ ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, orior, sum.

Ἐξανδραποδίζομαι, fut. ίσομαι, mancipo, expungo: ab ἐξ, ἀνήρ, et ποδίζω.

Ἐξανδραποδιούμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, in servitutem abstracturi, f. 1. part. med. à præced.

Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, direptio in servitutem: ab ἐξ et ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, mancipium, ex ἀνήρ, vir, et πῦς, pes.

Ἐξανέδυσαν, egressæ sunt, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω, q. v.

Ἐξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, q. v.

Ἐξανέχω, emineo, assurgo: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἔχω, habeo.

Ἐξανῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab

Ἐξανίημι, *emitto*: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐξανθέω, f. ήσω, *effloresco, pullulo, erumpo*, interdum *defloresco*: ab ἐξ et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἐξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo*: ab eod.

Ἐξανίσταμαι, *exurgo*. Vide ἐξανίστημι· undè et

Ἐξανιστάναι, *funditùs evertere*, præs. inf.

Ἐξανίστασο, άσθω, præs. imperat. pass. ἐξανιστὰς, ἄντος, a. 2. part. act. ab

Ἐξανίστημι, *excito, surgo*, f. ἐξαναστήσω· aor. 1. ἐξανέστησα· aor. 2. ἐξανέστην, ης, η· ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

* Ἐξάντης, ὁ καὶ ἡ, *indemnis, integer*, qu. ἔξω τῆς ἄτης, Plut. in Phædro.

Ἐξαντλέω, -ῶ, *exhaurio, EXANTLO*. ab ἀντλέω, *haurio*. Th. ἄντλος, *sentina*.

Ἐξανύω, idem quod ἀνύω, *perficio*, f. σω, perf. ἤνυκα. Dicimus et ἀνύτω, et ἀνύτλω.

Ἐξάξω, fut. 1. ind. act. verbi ἐξάγω, *educo*.

Ἐξαπατᾷν, pro -άειν, præs. inf. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἐξαπάτη.

Ἐξαπατάω, -ῶ, *seduco, decipio*; præs. imperat. ἐξαπάτα, -α, αέτω, -άτω· f. ήσω, p. ἐξηπάτηκα· a. 1. ἐξηπάτησα· a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς ῃ· ab ἐξ et ἀπατάω, *fallo*.

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio*: ab eod.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1. infin. act. ἐξαπάτησε, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

Ἐξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

Ἐξαπατίσκων, *fallens*, ejusd. præs. part.

Ἐξαπατῶντι, *decipiunt*, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plur. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

Ἐξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. act. *imponet*: ab

Ἐξαπάφω, *decipio*: ab ἐξ et ἀπάφω, seu ἀπαφῶ, *decipio*, Poët. pro ἀπατάω.

Ἐξαπέσταλκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαποστέλλω. Vide ἀπέσταλκα.

Ἐξάπινα, *repentè*, adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, q. v.

Ἐξαπιναῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, *subitus, improvisus*: ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

Ἐξαπιναίως, *repentinò*, adv. à voce superiori.

Ἐξαπίνας, Dor. pro

Ἐξαπίνης, *ex improviso*, Poët. pro ἐξαίφνης, q. ex α priv. et φαίνω, *in lucem profero*.

Ἐξαπλήσιος, α, ον, Ion. pro ἐξαπλάσιος, *sescuplo major*. Th. ἕξ, *sex*.

Ἐξαπλόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ἐξήπλωκα, *explano, explico*.

Ἐξαποδίωμαι, *expellam*, præs. sub. ab

Ἐξαποδίομαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ, et δίω, *expello*.

Ἐξαπόλλυμι, *funditùs perdo*, et ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ολέσω, p. ὤλεκα· præt. m. ὦλα.

Ἐξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπωλόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

Ἐξαπορέομαι, -οῦμαι, *prorsus hæreo, et quò me vertam nescio*, f. ήσομαι· a. 1. pass. ἐξηπορήθην· a. 1. infin. ἐξαπορηθῆναι· ab ἐξ, α, et πείρω, *transeo*.

Ἐξαπορέω, *destituo, ad indigentiam redigo*.

Ἐξαποστέλλω, *ablego*, f. λῶ, perf. ἐξαπέσταλκα· a. 1. ἐξαπέστειλα· ab ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.

Ἐξάπτω, *adnecto, appendo*: ab ἐξ et ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ἧφα.

* Ἐξάπωλον, ου, (subaudi ζεῦγος, *jugum*,) *à sex equis tractum*.

Ἐξαραιρημένος, Ion. et Att. pro ἐξῃρημένος, *emptus, eximiè selectus*, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.

Ἐξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐξάρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio*, f. αρῶ a. 1. ἦρα. Th. αἴρω.

Ἐξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo* vel *permuto*: ab ἐξ et ἄργυρος, *argentum*.

Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

Ἐξαργυροῦν, pro -όειν, *redigere in pecuniam signatam*, præs. infin. act. ab

Ἐξαργυρόω, *ære æstimo*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐξαριθμέω, *enumero, suppeto*, fut. ήσω· a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος· ab ἐξ et ἀριθμός.

Ἐξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *sufficienter abundare fortunis*, i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit.

Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire*. Th. ἀρκέω, *sufficio*.

Ἐξαρκούντως, *sufficienter, satis*: ab ἐξ et ἀρκέω.

Ἐξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego*.

Ἐξαρνησάμενος, ejusd. a. 1. part. med.

Ἔξαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui aliquid negat* Th. ἀρνέομαι, *nego*.

Ἐξαρπάζω, f. άσω, p. ἐξήρπακα, *diripio, aufero*.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, *evulsio*.

Ἐξαρτάομαι, *dependeo*: ab

Ἐξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendeo, annecto, devincio, attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Ἐξαρτίζω, *absolvo, præparo*, fut. ίσω, p. ἐξήρτικα· a. 1. ἐξήρτισα· a. 1. inf. ἐξαρτίσαι perf. pass. ἐξήρτισμαι, et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*: ab ἐξ et ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus, integer*.

Ἐξαρτυμένοι, *instructi*, Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab

Ἐξαρτύω, idem quod Th. ἀρτύω, *instruo, adorno*, f. ύσω, p. κα.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*, idem quod πάλιν, cum quo junctum sæpè legitur.

Ἔξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor*: undè Angl. EXARCH, et

Ἐξάρχω, idem ac simplex ἄρχω, *incipio, auspicor*: ab ἐξ et ἀρχὴ, *initium, principatus*.

Ἑξὰς, άδος, ἡ, *numerus senarius; nummus æreus Siculus*. Th. ἕξ, *sex*.

Ἐξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio*, fut. ήσω· ab ἐξ et ἀσθενέω.

Ἐξασθενίζω, *debilito*: ab eod.

Ἐξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio* Th. ἀσκέω, *exerceo*.

Ἐξαστίας, villos vocant pannorum textilium: fortè ab ἐξίεσθαι, à ξέω, *rado, carmino*.

Ἐξαστράπτω, *emico, refulgeo*, fut. ψω, p. ἐξήστραφα· ab ἐξ et ἀστράπτω, *fulguro*.

Ἐξατιμάζω, f. άσω, *infamo, parvi facio*: ab

Ἐξατιμόω, f. ώσω, *despicio*: ab ἐξ et ἀτιμόω, *dedecoro*.

Ἐξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω.

Ἐξαύδα, pro -αε, *dic*, præs. imperat. act. ab

Ἐξαυδάω, *eloquor*, fut. ήσω. ab ἐξ et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ἐξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim*: quod ab ἐξ et αὐτῆς, (scil. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse*.

Ἐξαῦτις, pro quo αὖτις, *rursus, denuo*, adv. Th. est αὖ, *rursus*.

Ἐξαφίημι, *omitto, dimitto, sino*: ab ἐξ, ἀπὸ, et ἵημι.

Ἐξαφύω, *exhaurio*. Th. ἀφύω, *haurio*.

Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*, q. vide.

Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν,

ἐξέβησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ et βαίνω, eo: βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Εξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, vi adigo. Th. βία, vis.

'Εξεγείρομαι, exurgo: et

'Εξεγείρω, excito, suscito. f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα, a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐξ et ἐγείρω, excito.

'Εξεγίνοντο, procreati sunt, 3. pl. ab ἐξεγινόμην, a. 2. ind. m. verbi ἐκγίνομαι ab ἐκ et γίνομαι, nascor, quod vide.

'Εξέγροντο, Ion. et Poët. pro ἐξηγέροντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο. ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.

'Εξεδεχόμην, ου, ετο, expectabam, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐξ et δέχομαι, capio, excipio.

'Εξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, vindico: f. ήσω, p. ἐκδεδίκηκα, a. 1. ἐξεδίκησα, a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ et δίκη, jus.

'Εξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi: verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, do; a. 2. ἔδων.

'Εξέδρα, ας, ἡ, EXEDRA: ab ἐξ et ἕδρα, sella. Th. ἕζομαι, sedeo: Undè et

Ἔξεδρος, ου, ὁ ϰ ἡ, loco suo emotus, expulsus.

'Εξέδυσαν, exuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo: f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ et δύω, vel δῦμι, subeo: a. 2. ἔδυν.

'Εξέδω, EXEDO. Th. ἔδω.

Ἔξεν, pro ἔξεεν, radebat: 3. sing. imperf. act. verbi ξέω, rado: f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, expavesco, attonitus sum: ab ἐκ et θάμβος, stupor, suvor.

'Εξέθεντο, exposuerunt: 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι, Th. τίθημι.

'Εξέθλιψα, expressi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.

'Εξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, prosilio: ab ἐκ et θόρω, seu θορέω, salio.

'Εξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εξεθρέψατο, eduxit; 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ et τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.

Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. EXI, præs. imperat. ab. ἔξειμι, q. ab ἐξίω, EXEO, ab ἐξ et εἶμι, eo.

Ἕξει, habebit; 3. sing. f. 1. act. verbi ἔχω, habeo, f. ἕξω et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ.

'Εξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adv q. ab ἔχω.

'Εξεικάζω, similem reddo: ab εἰκάζω. Th. εἴκω.

'Εξείκαστο, assimilis erat, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐξεικάζω.

'Εξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, fingo. Ab εἰκονίζω, assimilo.

'Εξεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω. Vide ἐξειλόμην.

'Εξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, extraho. Th. ἕλκω, traho.

'Εξειλόμην, ου, ετο, exemi, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, eximo: f. ήσω. ab ἐκ et αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior, præs. inf. ἐξιέναι, a. 2. act. ἔξιον, ες, ε, a. 2. part. ἐξιών, οντος, a. 1. act. Att. ἐξῄεσα, egressus sum: ab ἐξ et εἶμι, vel ἵημι, eo.

'Εξεῖναι, licere, fas esse, præs. inf. ab ἔξεστι, licet, imperf. ab ἐξ et εἰμὶ, sum.

'Εξένισα, hospitio excepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, pro ξινίζω, f. σω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, hospes

'Εξεῖπα, dixi, a. 1. act. et

'Εξεῖπον, ἔξειπε, ἐξειπέτω, ἐξειπεῖν, ἐξειπών, a. 2. act et

'Εξείπω, dicam, a. 1. sub. act. ab ἐξεῖπα. ab ἐξ et ἔπω, dico: a. 1. εἶπα.

'Εξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, elaboro: f. άσομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

'Εξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, cohiberi: ab

'Εξείργω, f. ξω, p. χα, cohibeo, excludo. Th. εἴργω, arceo.

'Εξειρύσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, traho: f. σω.

'Εξείρω, f. ἐξερῶ, EXERO. Th. εἴρω, necto.

'Εξεὶς, qui emisit, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, emitto: a. 2. ἔξην, ab ἐξ et ἵημι, mitto: f. ἥσω.

Ἕξεις, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω, imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, prodit, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo: a. 2. ἴον.

'Εξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐξεκαύθην, exarsi, verbi ἐκκαίω, exuro: f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ et καίω, uro: a. 2. ἔκαον.

'Εξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo: f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ et κεντέω, pungo.

'Εξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Th. κενὸς, vacuus.

'Εξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, congrego: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, voco.

'Εξεκλάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, defringo: f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf. pass. ἐκκέκλασμαι, ab ἐκ et κλάω frango.

'Εξεκλείσθην, ης, η, exclusus sum: a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo: f. είσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται. ab ἐκ et κλείω, claudo.

'Εξέκλεψεν, furatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ et κλέπτω, furor: f. ψω, p. φα, p. m. κέκλοφα.

'Εξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, deflecto, quod vide, et ἐξέκλιναν. 3. pl. a. 1.

'Εξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo: ab ἐκ et κολάπτω, tundo, excavo: f. ψω, p. κεκόλαφα.

'Εξελάαν, Poët. τοῦ α Epenthesi pro ἐξελᾶν, præs. inf. act. verbi ἐξελάω, expello, quod vide, hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι ab ἐξ et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, agito.

'Εξέλαθον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω et ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Th. λήθω, lateo, f. λήσω.

'Εξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, effutio.

'Εξελάμβανε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.

'Εξελάουσι, expellunt, 3. pl. præs. ind. verbi ἐξελάω, quod vide.

'Εξελάσαι, a. 1. inf. act. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. act. ἐξέλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.

'Εξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio: et

'Εξέλασις, εως, ἡ, expulsio, discessus. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

'Εξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello: ejusd.

'Εξελατόμησας, fodisti, 2. sing. a. 1. ind. act. ἐκλατομέω.

'Εξελαύνουσι, 3. pl. ind. præs. ab

'Εξελαύνω, expello, consto, facio, Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

'Εξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ, p. ἐξήλακα, et Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, expello, abigo. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act.

ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξειλε pro ἐξεῖλε, Ion. et ἔξειλον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐξελέγχω, redarguo, convinco, f. γξω, p. ἐξήλεγχα, a. 1. ἐξήλεγξα, a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ et ἐλέγχω, arguo, f. ξω.

Ἐξεῖλε, delegit, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. Vide ἐξειλόμην.

Ἐξελέξω, elegeris, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, dico, eligo, f. λέξω, p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo, a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ et αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, egredior: ab ἐξ et ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, a. 2. inf. ἐλθεῖν, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt, Ion. et Att. pro ἐξηλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελήλυθα, exii, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, et part. ἐξεληλυθὼς. ab ἐξέρχομαι. Vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐξ et ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὸν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo et Th.

Ἐξέλθω, a. 2. sub. et 1. pl. ἐξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd.

Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo: ab ἐκ et λείπω, linquo: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἐξελκύω, f. ύσω, et

Ἐξέλκω, abstraho, extraho: imperf. ἐξεῖλκον, f. ἐξέλξω, præs. part. pass. ἐξελκόμενος, abstractus: ab ἐξ et ἕλκω, traho.

* Ἐξέλκωσις τῶν ὀνύχων, unguium fodicatio.

Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω, ἐξελόμενος, absolutè, navem exonerans. ab ἐξ et αἱρέω, capio: f. ήσω a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, eripui, a. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, capio, a. 2. εἷλον.

Ἐξελῶσι, expellent, est 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐλαύνω, abigo. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abstergo: imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, et ἐξέμεναι, emisisse, Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι, a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ et ἵημι, mitto.

Ἐξέμεν, servare, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμέω, f. έσω, evomo. Vide ἐμέω.

Ἐξεμπεπολημένος, η, ον, venditus, Ion. pro ἐξημπολημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπολέομαι. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεμυκτηρίσω, a. 1. sub. act. ἐκμυκτηρίζω, subsanno, irrideo. ἐξεμυκτήρισα, a. 1. ind. Th. μυκτὴρ, naris.

Ἐξεναίρω, f. αρῶ, id. ac Th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξεναντίας, adv. et divisim ἐξ ἐναντίας, ex adverso, adversum: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, adversus, quod ab ἀντὶ, pro.

Ἐξεναρίζω, f. ίξω, idem ac simplex ἐναρίζω, et Th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξενάριξε, interfecit, ejusd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo, f. 1. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ et φέρω, fero.

Ἐξενῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. act. Sic ἐξενίκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. act. ejusd.

Ἐξένευσε, subduxit, a. 1. act. ab ἐκνεύω, f. εύσω, enato, elabor. Th. νεύω, innuo.

Ἐξενεχθεὶς, έντος, et Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω, vide ἐξενέγκατε.

* Ἐξενεχυράζω et ἐξενεχυριάζω, pignus capio, Diog. Laërt. in Menipp.

Ἐξενηνειγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, et in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, p. ind. m. ejusd.

Ἐξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω, q. v.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hospitio recipio: f. ίσω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, hospes.

Ἐξέντο, emiserunt: 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξέμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξέπαρθον, et per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, devasto: f. σω. ab ἐκ et πέρθω, vasto.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido; f. ἐκπεσοῦμαι, p. ἐκπέπτωκα, a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἐκπέσωσι, a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando: f. άσω. ab ἐκ et πετάω, seu πετάννυμι, f. σω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probè novi, calleo, præs. ind. ab ἐξ et ἐπίσταμαι, scio: f. ἐπιστήσομαι, quod ab ἐπὶ et ἵστημι, scio.

Ἐξεπίστεαι, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, scis: 2. sing. præs. ejusd.

Ἐξεπίτηδες, consultò, datâ operâ, adv. ab ἐξ et ἐπιτηδὴς, έος, ὁ ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello: f. ξω. ab ἐκ et πλήσσω, vel -ττω, percutio: f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo: f. εύσω, ab ἐκ et πλέω, navigo, a. 1. m. ἐξεπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, percello, quod vide.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, elaboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πένομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati sumus, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, vasto, f. 2. παρθῶ.

Ἐξέπτη, evolavit: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι, f. ἐκπτήσομαι, a. 2. ἐξέπτην. ab ἐξ et ἵπταμαι, volo, as.

* Ἐξέρω, evulgo. Th. ἔρω, dico.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. ab

Ἐξεράω, evacuo, exprovo: f. άσω, p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζομαι, absolvo, perficio: item everto, occido: f. άσομαι. p. ἐξ-

ἐξεργάζομαι; ab ἐξ et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.
Ἐξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.
Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio.
Ἐξεργασμένος Ion. pro ἐξειργασμένος, factus; perf. part. ab ἐξεργάζομαι.
Ἐξεργαστικὸς, ῦ, ad perficiendum idoneus: ab ἐργάζομαι, q. v.
Ἐξερέεινε, interrogabat, 3. sing. imperf. act. ab
Ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, eloquor, perquiro; item interrogo. Th. ἔρω, dico.
Ἐξερείπω, prosterno, everto. Th. ἐρείπω, everto.
Ἐξέρειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
Ἐξερέομαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion. interrogo, sciscitor: ab ἐξ et ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.
Ἐξερέοντο, interrogabant, ejusd. 3. pl. imperf. pass.
Ἐξερευνάω, penitus scrutor; f. ήσω, p. ἐξηρεύνηκα, a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐξ et ἐρευνάω, f. άσω, indago, vestigo.
Ἐξερέω, dico, vel eloquor; item perquiro: ab ἐξ et ἐρέω, idem quod Th. ἔρω, dico.
Ἐξερημόω, -ῶ, f. ώσω, devasto. Th. ἔρημος.
Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod Th. ἐρείπω, cado, everto; f. ψω, a. 2. ἤριπον.
Ἐξέρπω, f. ψω, p. ἐξερφα, erepo, prorepo; erepere facio. Ps. civ. 22.
Ἐξεῤῥάγη, erupit, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ et ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango; f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον.
Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, extraxit, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab
Ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. σω, traho.
Ἐξέρχομαι, exeo, egredior, imperf. ἐξηρχόμην, ε, ετο, f. ἐξελεύσομαι, a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω, a. 2. sub. ἐξέλθω, ης, η, a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελθών, ῦσα, ὸν, p. m. ἐξήλυθα, et Att. ἐξελήλυθα, plusq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, venio.
Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, rado; f. έσω, p. ἔξεκα.
Ἐξεσία, ας, ἡ, et Ἐξεσίη, ης, ἡ, legatio: ab ἐξ et ἵημι, mitto.
Ἔξεσις, ιος, ἡ, Ion. et Poët. pro ἔξεσις, expulsio: παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.
Ἐξεσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλήω, exarefacio: quod ab ἐκ et σκλέω, pro σκελλέω, per Sync. idem quod σκέλλω, exsicco, arefacio.
Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμων, -ων, verbi ἐκσμάω, extergo: ab ἐκ et σμάω, seu σμέω, abstergo.
Ἐξέσπασε, retraxit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ et σπάω, traho; f. σω, a. 1. ἔσπασα.
Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, licet.
Ἐξεστηκὼς, υῖα, ὸς, mente commotus, pavens, mutatus, part. perf. act. ab ἐξίστημι.
Ἐξέστην, ης, η, perculsus fui; a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, et ἐξιστάω, obstupefacio; f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ et ἵστημι, sto.
Ἔξεστι, licet, imperf. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ et εἰμὶ, sum; f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.
Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, eversus fui; perf. pass. ab ἐκστρέφω, everto; f. ψω, p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.
Ἐξεστρατοπεδεύσαντο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατοπεδεύω, castra loco, seu pono: ab ἐκ et στρατὸς, exercitus, et πέδον, solum.
Ἐξετάζω, exquiro, examino, exploro, æstimo, comparo; f. άσω, et Dor. ξω, p. ἐξήτακα, a. 1. ἐξήτασα, a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, inquiro.
Ἐξέταμον, secuerant, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ, p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ et τέμνω, seco; p. m. τέτομα.
Ἐξετανύσθη, extensus est, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ et τανύω, idem quod τιταίνω, tendo. Th. τάνω.
Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.
Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio: ab ἐξετάζω.
Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, questio. usit. quoque pro recensione exercitus.
Ἐξεταστέον, inquirendum.
Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.
Ἐξετέλεον, perfecerunt, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλειον, Poët.
Ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et
Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, finis.
Ἐξετέλεσσ', pro ἐξετέλεσσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
Ἐξέτης, εος, ὁ ἢ ἡ, sexennis, pro ἑξαέτης. ab ἓξ, sex, et ἔτος, annus.
Ἐξ ἔτι τῦ, ab illo tempore.
Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ et τέμνω, seco; f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον.
Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐκτρέπομαι, aversor; f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, deflectam; a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ et τρέπω.
Ἐξέτρω, vulnerabatur; 3. sing. imperf. ab ἐκ et τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.
Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio: ab eod. Th.
Ἐξετύφλου, excæcabat, 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς, cæcus.
Ἐξευρεῖν, invenire, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio.
Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio, lucrum; ἐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, nihil lucri accrescit ex operibus eorum, Baruci, iii. 18. Malè vers. Angl.
Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab
Ἐξευρηκὼς, ότος, qui invenit, part. perf. act. ejusd.
Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, inventum: à perf. pass. verbi seq.
Ἐξευρίσκω, excogito, comperio: ab ἐξ et εὑρίσκω, idem, f. ήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.
Ἐξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. Vide ἐξευρεῖν.
Ἐξεφαάνθη, ης, η, emersi, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τῦ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, ostendo, f. νῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.
Ἐξέφαναν, exorta sunt, Att. 3. pl. a. 1. act. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν. ab eod. Th.
Ἐξέφερον, exportabant, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.
Ἐξεφρέομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præf. ind. act. ab ἐκφρέω, pro ἐκφέρω.
Ἐξέφυν, υς, υ, natus sum, cum gen. a. 2. act. ab ἐκ et inus. φῦμι, (idem ac Th. φύω, nascor.) Undè a. 2. ἔφυν.
Ἐξέχει, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo; f. 1. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχέω, a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. ἔκχεον, άτω, 2. pl. ἐκχέατε, imperf. pass. ἐξεχεόμην, -έετο. ab ἐκ et χέω, fundo, f. χεύσω.
Ἐξέχρησε, suffecit, 3. sing. a. 1. act. Vide in ἐκχρῆν, pro ἐξαρκεῖν, sufficere.
Ἐξεχύθην, ης, η, exii, penetravi; a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, effundo; f. ύσω, p. ἐκκέχυκα. ab ἐκ et χύω, fundo. Th. χέω, χεύσω.
Ἐξέχω, f. ἕξω, p. ἐξέσχηκα, emineo, exto, exorior: ab ἐξ et ἔχω.

'Εξέψυξε, *animam efflavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*; f. ξω. ab ἐκ et ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

'Εξέψω, *coquo, elixo*.

'Εξέωσαν, Att. pro ἔξωσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *impello*: ab ἐκ et ὠθέω, f. ὤσω, *pello*.

'Εξήγαγον, pro ἐξῆγον, *eduxit*; a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*, q. vid.

'Εξήγγειλα, ας, ε, *indicassem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*, f. λῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

'Εξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito, suscito*; f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

'Εξηγέομαι, οῦμαι, *expono, enarro; præsumo, rego; censeo, differo*: imperf. ἐξηγεόμην, -ούμην, ου, -ῦ, -εῖτο, εῖτο, f. ἐξηγήσομαι, a. 1 m. ἐξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐξ et ἡγέομαι, *duco*.

'Εξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω.

'Εξηγούμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγοῦνται, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι.

'Εξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio, quod narratur*; et

'Εξήγησις, εως, ἡ, *enarratio, expositio*: propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et

'Εξηγητὴς, ῦ, ὁ, *interpres, magus, conjector*: ἐξηγηταὶ, Athenis, *sacrorum interpretes*; et

'Εξηγητικὸς, η, ὸν, *enarrativus*: τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales*. Omnia à p. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono*.

'Εξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*; f. σω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. sub. act. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Εξηγορία, ιας, ἡ, *accusatio*.

'Εξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi, expergefactus sum*; imperf. pass. ab ἐξ et ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

'Εξήεσαν, *egressi sunt*, 3. pl. a. 1. Att. ἐξήεσα, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι. ab ἐξ et εἶμι, *eo*; a. 2. ἐξ-ιον, ες, ε, præs. inf. ἐξιέναι.

'Εξήκειν, *exire, exitum habere*: ab ἐξ et ἥκω.

'Εξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξηκοντατὴς, ῦ, ὁ, *sexagenarius*.

* 'Εξηκοντάκλινος, *domus sexaginta lectulorum*.

'Εξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito, expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἤλακα.

'Εξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th. ἄλλομαι, *salio*; a. 1. m. ἡλάμην, ου, το, et per Sync. ἆλτο.

'Εξήλατος, η, ον, *extensus, extrinsecus obductus*: ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

*'Εξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εξήλειψε, 3. sing a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo*.

'Εξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

'Εξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.

'Εξηλίασα, *crucifixi*, a. 1. ind act. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo, sole aduro*: ab ἐξ et ἡλιάζω, *soli expono*. Th. ἥλιος, *sol*.

'Εξηλλαγμένος, p. part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

'Εξήλυσις, Ion. et Poët. pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

* 'Εξήλθοσαν, *exierant*, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.

* 'Εξημέρωσις, εως, ἡ, *cicuratio*.

'Εξήμεσε, *evomuit*, a. 1. ind. act. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

'Εξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

'Εξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*; f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*; a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

'Εξηπάτησα, ας, ε, *decepi, frustratus sum, seduxi*; a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

'Εξήπαφε, *decepit*, 3. sing. imperf. act. ab

'Εξηπάφω, et ἐξηπαφίσκω, Odyss. λ. ver. 216. Poët. id. quod ἐξαπατάω.

'Εξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐξαπλόω, *expando, explico*: ab ἐξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλοῦς, *simplex*.

'Εξῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

'Εξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco*; f. ανῶ, p. ἐξήρασκα. Th. ξηρὸς, *aridus*.

'Εξήρανα, *arefeci*, a. 1. ind. act. ejusd.

'Εξηράνθην, *exarui*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εξῆρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

'Εξήρετο, 3. sing. imperf. m. vel pass. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*. Hinc εἴρομαι et ἔρομαι, idem.

'Εξηρεύνησα, ας, ε, et in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs scrutor*.

'Εξηρεύξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐξερεύγομαι, a. 1. ind. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω, *eructo, ructum effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

'Εξηρτισμένος, *perfectè instructus*; perf. part pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio*.

'Εξηρτυμένοι, *instructi, muniti*, p. part. pass. ab ἐξ et ἀρτύω, *instruo*.

'Εξῆρχον, *incipiebant, duces erant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω ab ἐξ et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium, imperium*.

'Εξηρώησε, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror, celeritèr recedo*. Th. ἐρωέω, *eo, fluo*.

'ΕΞΗ̃Σ, adverbialitèr, *deinceps, consequenter*: ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, *ordine sequens*: ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies*: Poët. ἑξείης qu. ab ἔχω.

'Εξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. ind. act. verb. ἐξετάζω, *examino, exploro*; f. σω, et Dor. ξω.

'Εξηχέομαι, -οῦμαι, *persono*; f. ήσομαι, p. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

'Εξηχέω, *resono*.

'Εξίειν, Ion. pro ἐξιέναι, *exire*, et pro *ejicere* sumitur: vel ab ἐξ et ἵημι, *mitto*: vel ἵημι pro ἴω, εἶμι, *vado*.

'Εξιέω, seu ἐξίημι, *expando*. Pindar.

'Εξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. pro pl. ἐξίκοντο et

'Εξίκετ', *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξικόμην, ου, ετο. ab

'Εξικνέομαι, *pervenio*: ab ἐξ et ἱκνέομαι, *venio*; f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

'Εξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

'Εξικόμην, ου, ετο, *perveni*; ejusd. a. 2. m.

'Εξιλάομαι, et -άσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

'Εξίλασις, εως, ἡ, *placatio*; et

'Εξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen*; et

'Εξιλασμὸς, ῦ, ὁ, *placatio*: à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι.

'Εξιλάσομαι, *placabo*; f. 1. m.

'Εξίμεναι, *exire*: Dor. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ et εἶμι, *eo*.

'Εξιόντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰών.

'Εξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ expatior, evagor*.

'Εξίπτημι, *evolo*; ab ἵπτημι.

'Εξις, εως, ἡ, *habitus*; in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

'Εξισάζω, f. άσω, *adæquo et æquiparo*.

'Ἐξισοῦσθαι, præf. inf. paff. ab
'Ἐξισόω, *adæquo*: ab ἐξ et ἰσόω, *equo*, f. ώσω. Th. ἴσος, vel ἶσος, *par*, *æqualis*.
'Ἐξίσταντο, *percellebantur*, 3. plur. imperf. m. ab
'Ἐξίσταμαι, *obstupesco*, *cedo*; ab
'Ἐξίστημι, et ἐξιστάω, *obstupefacio*, *immuto*, f. ἐκστήσω· a. 1. ἐξέστησα· a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*; imperf. m. ἐξιστάμην, ασο, ατο ab ἐξ et ἵστημι, *sto*.
'Ἐξιστορεῖν τι, *exquirere quid*, Ion. et Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἵστωρ. *sciens*.
'Ἐξισχύω, *valeo*, *possum*, f. σω, p. ἐξίσχυκα· a. 1. ἐξίσχυσα· a. 1. sub. ἐξισχύσω, ης, η· ab ἐξ et ἰσχὺς, *robur*, *vires*.
'Ἐξίτηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *evanidus*, *exolescens*: ab ἐξιέναι, *exire*, *evanescere*.
'Ἐξιτὸν, verbale, οἷς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.
'Ἐξιχνεύω, f. εύσω, *vestigo*, *pervestigo*.
'Ἐξιχνιάζω, f. άσω, p. κα, idem: undè
'Ἐξιχνιασμὸς, ῦ, ὁ, *investigatio*.
'Ἑξκαίδεκα, indecl. *sexdecim*: ab ἓξ, καὶ, et δέκα.
'Ἐξοδεύω, f. εύσω, p. ἐξωδεύκα, *excedo*, *morior*.
'Ἐξοδία, ας, ἡ, *egressio*, *expeditio*: et indè
'Ἐξοδιάζω, *exire facio*, *expendo*: ab ἔξοδος, *exitus*, quod ab ἐξ et ὁδὸς, *via*.
'Ἐξοδιασθεὶς, ἕντος, *ab eunte illatus*, ejufd. a. 1. part. paff.
'Ἐξόδιον, ου, τὸ, *EXODIUM*, *exitus*, et
'Ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus*; item *mors*: ab ἐκ et ὁδὸς, *via*.
'Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro*, et
'Ἐξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio*, *expello*: ab
'Ἐξοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exul*: ab ἐξ et οἶκος.
'Ἐξοίσομεν, *efferemus*, 1. plur. et ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*, f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*; a. 1. ἤνεγκα· a. 2. ἤνεγκον.
'Ἐξοιχνεῦσιν, *egrediuntur*, pro ἐξοιχνέουσιν, Dor. et Ion. 3. plur. præf. ind. act. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*, fut. οἰχήσομαι, perf. ᾤχημαι.
'Ἐξοκέλλω, f. ελῶ· a. 1. ἐξώκειλα, *delabor*, *impingo*; item *averto*: ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.
'Ἐξολέσειεν, *perdat*, 3. fing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἐξ et ὄλλυμι, *perdo*, f. ολέσω, p. ὤλεκα· p. med. ὦλα.
'Ἐξολέσωμεν, *deperdamus*, 1. pl. a. 1. fub. act. ejufd.

'Ἐξολισθαίνω, *effugio*, *elabor*, *excido*, *eludo*, f. ανῶ, p. ἐξωλίσθηκα.
'Ἐξολλύω, -λλυμι, f. ολέσω, *perdo*. Th. ολέω.
'Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, et
'Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, *perditio*: ab
'Ἐξολοθρεύω, *funditus perdo*, fut. εύσω, perf. ἐξωλόθρευκα· præf. paff. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo*; p. paff. ἐξωλόθρευμαι· a 1. paff. ἐξωλοθρεύθην· f. 1. paff. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ et ὄλεθρος, *exitium*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
'Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo*, f. ξω, p. χα.
"Ἐξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.
'Ἐξομβρέω, f. ήσω, p. ἐξώμβρηκα, *pluo*, *stillo*; ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione*, Eccl. x 13. Th. ὄμβρος, *pluvia*.
'Ἐξόμνυμι, et frequentiùs -μαι, f. όσω, p. ωμόκα, *abjuro*, *ejuro*: ab ἐξ et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.
'Ἐξομοιόω, -ῶ, fut. ώσω, p. ἐξωμοίωκα, *assimilo*, *effingo*: undè
'Ἐξομοιοῦμαι, *similitudinem refero*.
'Ἐξομολογέομαι, -οῦμαι, *confiteor*, *gratias ago*, *celebro*, *glorifico*, cum dat. f. ήσομαι· a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο· ab ἐξ et ὁμὸς, *similis*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.
'Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio*, *prædicatio*, *gratiarum actio*: à perf. paff. fuperioris verbi.
'Ἐξὸν, præf. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet*, q. v.
'Ἐξονομάζω, *nomine voco*, *invoco*, *loquor*, et
'Ἐξονομαίνω, f. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.
'Ἐξόπιθεν, Poët. pro
'Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo*, *in posterum*, *è longinquo*; cui opponitur κατόπιν, *proximè*, et
'Ἐξοπίσω, adv. *retrò*, *in postremum*, *posteà*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.
'Ἐξοπλίζω, *penitus armis instruo*, *instituo*, f. ίσω· p. paff. ἐξώπλισμαι.
'Ἐξοπτᾶν, pro ἐξοπτάειν, præf. inf. act. *excoquere*. Th. ὀπτάω, *asso*, f. ήσω.
'Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio*, *exilium*: ab ἐξ et ὅρος, *terminus*.
'Ἐξορίζειν, præf. inf. act. *exterminare*, ab ἐξορίζω, *extermino*. Th. ὅρος, *terminus*.
'Ἐξορκίζω, *adjuro*, f. ίσω, et Att. -ιῶ, perf. ἐξώρκικα· a. 2. ἐξώρκισα· perf. paff. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.
'Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, *adjuratio*: à 1. perf. et
'Ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ, *EXORCISTA*: à 3. perf. perf. paff. fuperioris verbi.
'Ἐξορκιῶ, f. Att. ejufd.

"Ἐξορκος, ου, ὁ, *eximium jusjurandum*, vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.
'Ἐξορκῦν, pro ἐξορκόειν, præf. inf. act. ab
'Ἐξορκόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, idem, ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.
'Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, *jusjurandum*: à 2. perf. perf. paff. fuperioris verbi.
'Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo*, *proficiscor*, *impello*, ναῦν, *navem ex statione deduco*: ab ἐξ et ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμή.
'Ἐξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio*: à 2. perf. præt. paff. fuperioris verbi.
'Ἐξορμίζω, pro quo etiam dicitur.
'Ἐξορμιῶ, f. ίσω, perf. ἐξώρμικα, *erumpo*.
* 'Ἐξόροφος πύργος, *turris sex contignationum*. Vide ὀρόφος.
'Ἐξορπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th ὅρπηξ, idem.
'Ἐξόρυξις, εως, ἡ, *effossio*: ab
'Ἐξορύσσω, *effodio*, *perfodio*, f. ύξω, a. 1. ἐξώρυξα· a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*. p. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα.
* 'Ἐξορχέομαι, *celebro*.
'Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. Th. ὄζω, *oleo*, f. ὀζήσω.
'Ἐξοστρακίζω, fut. ισω, *in exilium mitto*, teftarum fuffragiis: ab ἐξ et ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa*.
'Ἐξοστρακισμὸς, ῦ, ὁ, *EXOSTRACISMUS*, *relegatio*, per teftarum fuffragia, *exilium*: à 1. perf. perf. paff. fuperioris verbi.
'Ἐξότε, et ἐξότου, pro ἐξ οὗ, *ex quo*, fcil. tempore.
'Ἐξουδενέω, -ῶ, idem cum ἐξουδενόω, q. v.
'Ἐξουδένησις, εως, ἡ, *contemptus*, et
'Ἐξουδενητὴς, ῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. paff. verbi ἐξουδενέω.
'Ἐξουδενόω, -ῶ, *nihili facio*, *pro nihilo habeo*, f. ώσω, p. ἐξουδένωκα· perf. paff. ἐξουδένωμαι· a. 1. paff. ἐξουδενώθην· a. 1. fub. paff. ἐξουδενωθῶ· a. 1. part. paff. ἐξουδενωθεὶς, ένος· ab ἐξ et οὐδενόω, qu. ab οὐδεὶς, ενός. Th εἷς.
'Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, *despectio*.
'Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, *contemptus*: à perf. paff. verbi ἐξουδενόω.
'Ἐξουθενέω, -ῶ, et ἐξουθενίζω, *nihili facio*, *aspernor*, f. ήσω, p. ἐξουθένηκα· a. 1. ἐξουθένησα, *sprevi*; a. 1. fub. act. ἐξουθενήσω, ης, η· perf. paff. ἐξουθένημαι· perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus*: ab ἐξ et οὐθεὶς, ενὸς, *nullus*, idem quod οὐδεὶς, qu. ex οὐδὲ et εἷς. οὐδεὶς, verò ex οὔτε, *neque*, (ubi τ, propter fe-

quentem aspiratam mutatur in θ) et εἷς, *unus*.

Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, *abjectio*.

Ἐξουθενῶ, *sperno*: Dor. est pro ἐξουδενῶ. ab ἐξουθενέω, quod vide.

Ἐξουσία, ας, ἡ, *licentia, potestas, autoritas, dignitas*: est ejus sive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, *potestates, magistratus*: ab ἔξεστι, *licet*.

Ἐξουσιάζω, *potestatem habeo, dominor, in potestate habeo*, cum gen.; sed cum dat. *potestatem do*: f. άσω, p. ἐξουσίακα, f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι ab ἐξουσία, quod vide.

Ἐξουσιαστὴς, ῦ, ὁ, *dominus*: à perf. pass. superioris verbi.

Ἔξοχ', pro ἔξοχα, et Poët. ἐξέχως pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellentèr*, adv. ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*: κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè*; et

Ἔξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximiè*: n. gen. ab

Ἔξοχος, ου, ὁ ἡ, *eminens, excellens*: ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellentissimus*; superl. à superiori verbo.

Ἐξυλωμένος, η, ον, *ligno stratus*: apud LXXII. Th. ὕλη, *sylva*.

Ἐξυνῆκα, vel ξυνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto*; a. 1. ἧκα, Att. ἕηκα, et ξὺν pro σύν.

Ἐξυπνίζω, *è somno excito*; f. ίσω, p. ἐξύπνικα, a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, η. ab ἐξ et ὕπνος, *somnus*.

Ἔξυπνος, ου, ὁ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit*: ab eod. Th.

Ἐξύρατο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, -ῶ, -ατο, verbi ξυράω, *abrado*: quod à ξυρὸς, *acutus*. Th. ξέω, *rado*.

Ἐξύρημαι, *rasus sum*, perf. pass. verbi ξυράω, *abrado*: ab eod. Th.

Ἐξύρησαν, 3. pl a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. Th.

Ἐξυφαίνω, f. ανῶ, *texo, telam absolvo*: ab ἐξ et ὑφαίνω, idem ac Th. ὑφάω, *texo*.

Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui*; ejusd. a. 1. ind. act.

Ἐξυψόω, f. ώσω, *sublimo*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ἔξω, adv. *foras, foris, extra*: ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*: ὁ ἔξω, scil. ὤν, *exterior*. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἕξω, *habebo*; f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumesco*. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*.

Ἔξωθεν, adv. *extrinsecus, foris*: cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἐξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo*; *impello*, Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω, p. ἐξῶκα, a. 1. ἐξῶσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

Ἐξῴκισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω, p. ἐξῴκικα. ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξωλέκειν, εις, ει, plusq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditus perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. m. ὦλα, Att. ὀλώλα.

Ἐξώλης, εος, ὁ ἡ, *perditus, deploratus, perniciosus*: ab iisd.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω seu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido*: ab ἐξ et ὄλισθος, *lapsus*. Hinc ὀλισθέω, *laboro*.

Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*: quod adi.

Ἐξωμοιωμένος, η, ον, *assimilatus*; part. ab ἐξωμοίωμαι, præt. ind. pass. verbi ἐξομοιόω.

Ἔξωμος, ου, ὁ ἡ, *abjuratus, expeditus*.

Ἐξώπιος, ου, ὁ ἡ, *extra conspectum positus*: ab ὤψ, *oculus* vel *aspectus*. Th. ὄπτομαι.

Ἐξώπλισε, *instruxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma*.

Ἐξώργισμαι, perf. pass. *iratus* vel *irata sum*: ab ἐξ et ὀργίζω, *irascor*. Th. ὀργή.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo*: ab ἐξ et ὁρμή, *impetus*.

Ἔξωρος, ου, ὁ ἡ, *intempestivus, exoletus*. Th. ὥρα, *tempus, vigor ætatis*.

Ἐξώρετο, *exiluit*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐξωρόμην, ου verbi ἐξόρω, *excito*. Th. ὄρω, idem, f. ρῶ et ὄρσω, ὦρκα.

Ἐξῶσαι, *expellere*, a. 1. inf. pass. Act. xxvii. 30. ἔξωσον, άτω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*; fut. ὤσω, a. 1. ὦσα.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, *expulsio*: ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, *expulsor violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωστρακισμένος, ου, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus*; perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω. Vide in ὄστρακον, *testa*.

Ἐξώτατος, η, ον, *extimus*: undè

Ἐξωτάτω, adv. *extimè*: utrumque cum

Ἐξωτερικὸς, η, ον, *externus, trivialis*.

Ἐξώτερος, α, ον, *exterior, extimus*: ab ἔξω, *foras*.

Ἐξωτέρω, adv. *exterius*; et

Ἐξωτικὸς, η, ον, *EXOTICUS, peregrinus*: ab eod. Th. Hinc Angl. EXOTIC.

Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo*. Th. οἴχομαι, φω; fut. οἰχήσομαι, præt. ᾤχημαι.

Ἔξωχρος, *valdè pallidus*. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἕο, pro οὗ, *sui*: aliq. αὐτοῦ, Pronom: à quo

Ἑοῖ, Poët. pro οἷ, seu αὐτῷ, *ipsi*.

Ἔοι, *sit*, 3. sing. præs. opt. ab ἔιμι, ἔοις, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

Ἐείγμεν, *videbamur*: per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. Att. ab

Ἔοικα, ας, ε, *assimilatus sum, visus sum*; præt. med. Attic. pro εἶκα. ab εἴκω, *similis sum*: undè

Ἔοικε, *decet*, p. m. Att. pro εἶκε, et.

Ἐοίκεσαν, *similes facti erant*: Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi εἴκω, *similis sum*.

Ἐοικότα, *similem*; acc. sing. et

Ἐοικότες, *similes*; nom. pl. ab ἐοικὼς, q. v.

Ἐοικότως, *eodem modo*, adv. ab

Ἐοικὼς, ότος, *similis*; perf. part. m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἕοιμι, *immitterem*: Poët. pro ἱείην, præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: quasi ab ἕω.

Ἑοῖο, gen. Ion. pro ἑοῦ. ab ἑὸς, *suus*: Poët. pro ὅς.

Ἑοῖς et ἑοῖσι, *suis*; dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅν, *SUUS, a, um*. Sed ἑοῖς vide in ἑοῖ.

Ἐοῦσα, Dor. pro οὖσα, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔολπα, *speravi*; præt. m. Att. pro ἔλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἔον, *eram*; imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμί.

Ἐὸν, ἐόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὤν. ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in plur. ἐόντες. et

Ἐόντ', pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὤν. et

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl. præs. part. Ion. pro ὄντε et ὄντες. ab εἰμί.

Ἔοργα, *feci*; præt. m. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω, præt. m. ἔῤῥογα et ἔεργα, et per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. p. m. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut τέτυφαν pro τετύφασι. Vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Ion. et Poët. pro ἐώργει. 3. sing. plusq. p. m. ab eod.

Ἐόργη, ης, ἡ, *tudicula*, *cochleare*: ab ὀργάω, *appeto impatientèr*.

Ἑορτάζω, f. άσω, *festum celebro*: et

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solennis*, *festus*; unà cum

Ἑορταστικὸς, *festus*: ab

ἙΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, *festum*.

Ἐὸς, ἐὴ, ἐὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεὸν, communitèr σὸς, σὴ, σὸν. *tuus*, *a*, *um*.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὃς, ἣ, ὃ, *suus*, *a*, *um*.

Ἐοῦσα pro οὖσα, et ἐὼν pro ὤν, præs. part. Ion. ab εἰμὶ, *sum*: ἐοῦσι pro οὖσι, dat. pl.

Ἐπ pro ἐπὶ, *in*, &c. quod vide.

Ἐπάβολος, ὁ, *compos*, Dor. pro ἐπήβολος, quod vide: ab ἐπιβάλλω, α pro ι, Poëticâ licentiâ.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti*; a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*; per Att. reduplicat. Th. ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, *exulta*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου ex ἐπὶ et ἀγάλλομαι, *ornor*, *glorior*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἐπαγάλλομαι, *exulto*, *efferor*: ab eod.

Ἐπάγαμαι, *admiror*, *affecto*: ex ἐπὶ et ἄγαμαι, *admiror*: ab inusitat. ἀγάω, idem.

Ἐπαγανακτέω, *indignor*: ex ἐπὶ et ἀγανακτέω, idem.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod cum

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, *promissio*, et

Ἐπαγγελλέεται, 3. sing. præs. ind. pass. et

Ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*: simul cum

Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt*, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι ab

Ἐπαγγέλλω, *indico*, *denuntio*; f. ἐπαγγελῶ, p. ἐπήγγελκα, a. 1. ἐπήγγειλα, præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor*, *profiteor*, *spondeo*; præt. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi*; a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*; f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, *promissum*; ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, *inducere*, præs. inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, *congrego*: quod ex ἐπὶ et ἀγείρω, idem; f. ἀγερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα, a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, *collectio*: à præcedenti.

Ἐπάγεσθαι, *induci*, inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπαγον, *fixi*; verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*; fut. πήξω, f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, *adducere*, Ion. et Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπαγλαϊεῖ, Att. dictum. pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀγλαΐζω, *illustro*. Th. ἀγλαὸς, *splendidus*.

Ἐπαγλαΐζειν, Ion. *illustrare*, *celebrare*: ab eod. verbo et Th.

Ἐπαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid*: ab eodem quod super.

Ἐπαγμένος, præs. part. m. *alliciens*; Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro ἐπαγόμενος. ab ἐπάγω.

Ἐπάγομαι, *adduco*, *allicio*, item *cito auctorem*: ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγην.

Ἐπαγορεύειν, *dictis adjicere*: ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐπαγριὸς, ὁ ϗ ἡ, *agrestis*, *ferox*: ex ἐπὶ et ἄγριος, *agrestis*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ἐπαγριόω, *agrestè reddo*, *effero*: ab eod.

Ἐπαγρυπνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *invigilo*: ab ἐπὶ et ὑπνέω, *dormio*; per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *somnus*.

Ἐπάγω, *adduco*, *induco*; fut. ἐπάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντος, a. 2. ἐπῆγον Att. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν. Ex ἐπὶ et ἄγω, *duco*, quod vide.

Ἐπαγωγὴ, ης, ἡ, *ingressus*, *inductio*, *subvectio*, et

Ἐπαγωγὸς, η, ὸν, *blandus*, *ad persuadendum aptus*; et indè superlat.

Ἐπαγωγότατα, *quæ maximam vim habent suadendi*: ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω.

Ἐπαγωνίζομαι, *decerto*: f. ίσομαι, p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ et ἀγὼν, *certamen*.

Ἐπάδω, f. άσω, *accino*, *incanto*: ex ἐπὶ et ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano*.

Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere*: ex eod.

Ἐπαείρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo*, *incito*. Th. ἀείρω, *tollo*; f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαείρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex iisdem.

Ἐπαείρω, *solicito*, *erigo*; ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo*.

Ἔπαθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. inf. παθεῖν, p. m. πέπονθα.

* Ἔπαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*.

Ἐπαθροίζω, *congrego*; f. ίσω, p. ἐπήθροικα, præs. pass. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπὶ et ἀθροίζω, *cogo*. Th. ἀθρόος, *confertus*.

Ἐπαϊάζω, *illacrymor*: ex ἐπὶ et αἰάζω.

Ἐπαΐγδην, adv. *cum impetu*, *impetuosè*; item *in superficie*, *léviter*. Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, *irruo*, *impetuosè spiro*: ab ἐπὶ et αἰγὶς, ἡ, *procella*, quod ab ἀΐσσω, *irruo*.

Ἐπαιδέομαι, *erubesco*. Th. αἰδῶς; undè et

Ἐπαιδεσθεὶς, *reveritus*: part. a. 1. præced. verbi Th. αἰδῶς, όος, οῦς, ἡ, *pudor*.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior*, *castigor*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.

Ἐπαΐειν, *audire*, *percipere*. Th. ἀΐω, *audio*

Ἐπαίκλια et ἐπαίκνια, ων, τὰ, *quæ post cœnam apponuntur*, *bellaria*: ab ἐπὶ, *post*, et αἶκλον, vel αἶκνον, *cibus*, *cœna*. Th. αἶκλος, *vespertinus*.

Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω, *laudo*: quod vide.

Ἐπαινέοντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. ut et

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπαινέσειε, 3. sing. a. 1. opt act. Æol. pro ἐπαινέσαι. et

Ἐπαινέσσειε, *probaverit*, a. 1. opt. act. Æol. pro præced. et

Ἐπαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, omnia ab ἐπαινέω, *laudo*, f. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέος, *laudandus*, adject. verb. et

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, *laudator*, et

Ἐπαινετὸς, η, ον, *laudabilis*, et

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. quod interpretatur *laudabilis*: omnia ab

Ἐπαινέω, -ῶ, *laudo*; f. έσω, et Poët. ήσω, p. ἐπῄνεκα, et ηκα, a. 1. ἐπῄνεσα, a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, έσω, idem. Th. αἶνος, *laus*.

Ἐπαινὴ, *dura*: ab ἐπὶ et αἰνὸς, η, ον, *gravis*, *horrendus*.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. et

'Επαινέσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et
'Επαινῆται, pro ἐπαινέηται, *laudatur*, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.
"Επαινος, ου, ὁ, *laus:* ex ἐπὶ et αἶνος, *laus.*
'Επαινοῦμεν pro ἐπαινέομεν, *laudamus*, 1. pl. ἐπαινοῦσι pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. act. et
'Επαινούμενος pro -εόμενος, *laudatus*, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, *laudo*, q. v.
'Επαῖξαι, *irruere*, a. 1. inf. act. et
'Επαΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ et αἴσσω, *ruo;* f. ξω.
'Επαίρομαι, *attollo*, et
'Επαίρω, *attollo, erigo: exigo*, περισσὰ ἐπαίρειν, *plusquam opportebat exigere;* ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo;* f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. part. ἄρας, αντος.
"Επαισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio;* f. ίσω.
'Επαισθάνομαι, *sentio*, et
'Επαίσθημα, *sensus:* ab αἰσθάνομαι, *sentio.*
'Επαΐσσομαι, *irruo*, et
'Επαΐσσοντα, *irruentem*, acc. sing. part. præs. act. ab
'Επαΐσσω, *irruo*, cum. dat. aliquando *occurro*, et cum gen. item *insequor, impero, percutio, invado;* cum acc. aliquando *insurgo:* ex ἐπὶ et αἴσσω, *ruo.*
'Επάϊστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cujus facinora innotuerunt.* Vide ἄϊστος.
'Επαισχυνθήσομαι, *erubesciam;* f. 1. pass. ab
'Επαισχύνομαι, *pudet me, erubesco*, cum. acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τὸ.
'Επαιτέω, *mendico:* f. ήσω, p. ἐπήτηκα. Th. αἰτέω, *peto.*
'Επαίτης, ου, ὁ, *mendicus;* à præced.
'Επαιτιάομαι, *conqueror, &c.* v. αἰτιάομαι.
"Επαίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui* vel *quæ est in culpâ.* Th. αἰτία, *culpa.*
'Επαίχθη, *lusus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, *ludo;* f. ξω, et σω.
'Επαΐω, *exaudio:* ab ἀΐω, *audio.*
'Επαιωρέω, *elevo, suspendo*, et
'Επαιωροῦμαι, pro -έομαι, *efferor*, et
'Επαιωρούμενος, pro -εόμενος, ου, *erectus:* ab αἰωρέω, *elevo.*
'Επακήκοα, ας, ε, perf. m. vide in ἐπακούω.
'Επακμάζω, *vigeo:* ex ἐπὶ et ἀκμάζω, *vigeo.* Th. ἀκμὴ, *flos ætatis.*
'Επακολουθέω, *subsequor;* f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. act. ἐπηκολούθησα, a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ et ἀκόλυθος, ου, ὁ ἡ ἡ.
'Επακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia:* à perf. pass. præced. verbi.
'Επάκοος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor.* Th. ἀκούω, *audio.*
'Επάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. act. et
'Επακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.
'Επάκουστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui auditur, auscultabilis:* ab
'Επακούω, *exaudio, obtempero;* f. ύσω, p. ἐπήκουκα, a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐπήκουσμαι, p. m. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio.*
* 'Επακριβῶμαι, pro- όομαι, *accuratè et diligenter curo:* f. ώσομαι. Ex ἐπὶ et ἀκριβόω.
'Επακροάομαι, ωμαι, *exaudio:* imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio:* f. άσομαι,
'Επακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio:* à superiori.
'Επακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*, et
'Επακτικὸς, η, ον, *illex, advena:* ab ἐπάγω.
'Επακτικὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *littoralis:* ab ἀκτὴ, *littus.*
'Επακτὸς, η, ον, *adscititius, peregrinus;* ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber:* ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello.*
'Επακτρεὺς, *venator*, qui canes in feras ἐπάγει, *impellit*, et
'Επακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum* et
"Επακτρον, ου, τὸ, *navigium piscatorium:* ab ἐπάγω, *impello.*
'Επάλαιεν, *luctabatur*, 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor*, q. v.
'Επαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus:* ex ἐπὶ, et ἀλαλάζω, *acclamo.* Th. ἀλαλὴ.
'Επαλάομαι, *pervagor:* ab ἀλάομαι, *vagor.*
'Επαλαστέω, *graviter afficior ob mala:* ex ἐπὶ et ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus oblivisci non possumus.* Th. λήθω, *lateo.*
'Επαλαστήσασα, *miserata*, ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.
'Επαλείφω, *superillino:* ab ἀλείφω, *ungo.*
'Επαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ et ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *arceo.*
'Επαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*, et
'Επαλλάττω, f. ξω, *permuto:* ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto;* f. ξω.
'Επάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito:* Alii poni volunt pro ἐφήλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio.*
'Επάλληλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *alternus:* ex ἐπὶ et ἀλλήλων, *mutuo:* quod ab ἄλλος, *alius.*
'Επάλμενος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.
"Επαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri:* ex ἐπὶ, et ἀλκὴ, *robur.*
"Επαλπνος, ου, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantum reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπίθαλπνος: ex ἐπὶ et θάλπνος, *splendidus*, et per Metaph, *lucis instar gratus:* à θάλπω, *calefacio, foveo.*
"Επαλτο, *insiliebat*, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφῆλτο ab ἐφάλλομαι vide ἐπάλμενος.
'Επαμᾶν, pro ἐπαμαῖν, et ἐπαμάσθαι, pro ἐπαμαίεσθαι, *accumulare:* præs. inf. act. ab ἀμάω.
'Επαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno;* f. ψομαι. ab ἐπὶ et ἀμείβω, *muto*, f. ψω, p. ἤμειφα.
'Επαμεινώνδας, ου, ὁ, *EPAMINONDAS*, Thebanorum dux.
'Επάμειπτο, *responderat*, Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.
'Επάμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem:* ab ἐπὶ et ἡμέρα, *dies.*
'Επαμησάμενος, *obrutus*, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo:* quod ex ἐπὶ et ἀμάω.
'Επαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim:* ab ἐπαμείβω, *alterno.*
'Επαμοιβὸς, η, ον, *alternus*, ab eod. Th.
'Επαμύνω, f. νῶ, *auxilior.* Vide
'Επαμῦναι, *propugnare*, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo.* Th. ἀμύνω, *auxilior.*
'Επαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum, oratione ambiguâ utor.* ex ἀμφότερος, *uterque.* Th. ἄμφω, *ambo.*
'Επὰν, *postquam:* Conj. ex ἐπὶ et ἂν, v. ἐὰν.
'Επαναβαίνω, *ascendo super;* ab ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*
'Επαναβάλλεσθαι, *differre*, præs. inf. m. Vide ἀναβάλλω.
'Επαναβληδὸν, adv. quasi *injectim, injiciendo.* Th. βάλλω.
'Επαναβοάω, f. ήσω, *acclamo:* ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo.*
'Επαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, q. v.
'Επαναγινώσκω, *relego, is:* ex ἐπὶ

et ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, *urgeo, compello*: ex ἀναγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *necessè, necessariò*; τὰ ἐπάναγκες, scil. ὄντα, *necessaria*, Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπανάγω, *redeo, commoveo*, fut. άξω a. 2. ἐπανήγαγον a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *provehe*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi*: ex ἐπὶ et ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόος, -ῦς.

* Ἐπαναζεύγνυμι, f. ξω, *reverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.

Ἐπαναιρέομαι, *suscipio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio, interitus*: ab ἀναιρέω, *occido*. Vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *tollo*.

Ἐπανάκειμαι, *repositus sum*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio, restitutio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto, apprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, *repetitio*: à superiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, præs. inf. act. *altiùs repetendo aperire*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, *exspecto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μένω.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio*, cum acc. f. ήσω, p. ἐπαναμέμνηκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*, f. ώσω, perf. ωκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νεόω, idem. Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquiesco*, cum dat. f. αύσομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι a. 1. med. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο ab ἐπὶ, ἀνὰ, et παύω, *cesso*; a. 2. ἐπάην.

Ἐπαναπλεῖν, *crebrò navigare*, præs. inf. act. Th. πλέω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ et στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστίλλω, *cohibeo*. Th. στίλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, *prominentia*, et

Ἐπαναστήσομαι, fut. 1. med. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστρέφω, *revertor*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et στρέφω.

Ἐπαναστροφή, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio*: à præced. p. m.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, *insuper impono, acceptum fero*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

* Ἐπανατρέπω, *subverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.

Ἐπανατρυγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo*; ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *repeto, crimen in alium rejicio*, et

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio*: à φέρω, *fero*.

Ἐπανεθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι· ab ἴω.

Ἐπανέρεσθαι, *denuò interrogare*: ab ἔρομαι, *interrogo*. Th. ἔρω, *necto, interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo*, f. ἐπανελεύσομαι a. 2. ἐπανῆλθον, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo*, f. ήσω· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρομαι, *interrogo*. Th. ἔρω, *dico*.

Ἐπανθέω, *superfloreo*, f. ήσω, perf. ἐπήνθηκα· p. med. ἔπηνθα, et per Epenth. τοῦ ο, ἐπήνοθα, et redupl. Att. ἐπενήνοθα· ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*, 3. pl. præs. ind. Att. ab

Ἐπανίημι, *remitto*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱᾶσι, et per Crasin. Att ἰᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Ion. pro ἐπανισταῖντο, *insurrexerunt*, 3. plur. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵσταμαι, vel scribendum ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.

Ἐπανίσταμαι, *insurgo*: ab eod.

Ἐπανιστέαται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab

Ἐπανίστημι, *insurgo*, f. ἐπαναστήσω, p. ἐπανέστηκα· f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι.

Ἐπανιτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, *eo*.

Ἐπανιὼν, *regressus*, a. 2. part. ab eod.

Ἐπάνοδος, ου, ἡ, *reditus*: ex ἐπὶ et ἄνοδος, ἡ, *ascensus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. et

Ἐπανορθοῦσθαι, præs. infin. pass. ab

Ἐπανορθόω, -ῶ, *corrigo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθὸς.

Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, et

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, *correctio*, et

Ἐπανορθωτέος, α, ον, *corrigendus*, et

Ἐπανορθωτὴς, ου, ὁ, *corrector*: à p. pass. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.

Ἐπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, perf. ἐπήντηκα· a. 1. ἐπήντησα· ex ἐπὶ et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπαντέλλουσα, *oriens*, præs. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior; oriri facio, sublevo*, Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior*.

Ἐπάντησις, εως, ἡ, *occursus*: ab ἀντὶ.

Ἐπάνω, *supra*, adv. cum gen. ex ἐπὶ et ἄνω.

Ἐπάξας, αντος, a. 1. part. act. et

Ἐπάξειν, f. 1. inf. act. ab ἐπάγω, *induco*, f. άξω, p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, *fixisset*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πήγνυμι, *figo*, f. ξω.

Ἐπάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dignus*, Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus*: ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.

Ἐπαξόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui circum axem volvitur*, Epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.

Ἐπάξω, Dor. pro ἐπήξω, *compegisti*, 2. sing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, *compingo*, f. πήξω.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, *incantatio*, et

Ἐπαοιδὸς, ου, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ἔπαον, *sedavi*, a. 2. indic. act. hinc in aor. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, *cesso*, f. παύσω, p. πέπαυκα.

* Ἐπαπαλαύω, ταῖς ἡδοναῖς, consumo ætatem voluptatibus.

Ἐπαπειλέω, *minor, -aris*, fut. ήσω, perf. ηκα· ex ἐπὶ et ἀπειλέω, idem.

Ἐπαποδύομαι, *suscipio*: ex ἐπὶ et ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.

Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, *quæstio*, qu. et

Ἐπαπορῶμεν, pro -έωμεν, 1. plur. præs. sub. act. ab ἐπαπορέω, *addubito*: quod ex ἐπὶ et ἀπορέω, hæ

ex α priv. et πείρω, *transeo*; p. m. πέπορα.

Ἐπαποστέλλω, *insuper mitto*: ex ἐπὶ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, *circumspicio*; f. ανῶ, a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπαρὰ, ας, ἡ, *imprecatio*: ex ἐπὶ et ἀρά.

Ἐπαράομαι, f. άσομαι et ήσομαι, *imprecor*: ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, *preces*.

Ἐπάρας, *attollens*, et

Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*; f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω, a. 1. pass. ἐπήρθην. ab ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.

Ἐπαράσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ et ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαράσσω, *irruo*: ex ἐπὶ et ἀράσσω, *ampruto, pulso*; f. ξω.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπάρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *execrabilis*: ab ἐπαράομαι, quod vide.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inargentatus, argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐπαρῆ, *transfixus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω, *transeo*. At ἐπάρῃ, *sustulerit*, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπαρήγω, *adjuvo*, f. ήξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπαρήρειν, plusq. p. m. verbi ἐπάρω, *apto*: quod ex ἐπὶ et ἄρω, *apto*; p. m. ἦρα, et Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*: Th. ἀρὰ, *diræ*.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri*; et

Ἐπάρθητε, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*.

Ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον, *diripui*; a. 2. ind. act. verbi πέρθω, f. 2. πραθῶ.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, *auxilium*, et

Ἐπάρκεσε, *præstitit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε et

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ab

Ἐπαρκέω, *subvenio*, cum dat. item *propulso*; f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκηκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ et ἀρκέω, *propulso*.

Ἔπαρμα, ατος, τὸ, *latitudo, elatio*: ab ἐπαίρω.

Ἐπάρμενον, *sufficientem, aptum*, præs. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἄρμενον.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor*: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *initium*.

Ἐπάρσις, εως, ἡ, *elevatio*: ab ἐπαίρω, *elevo*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ. ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto*; a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρτάω, f. ήσω, p. κα, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *suspendeo*.

Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, et

Ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, *haustrum, emunctorium*. Th. ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*, et

Ἔπαρχος, *præfectus, præses*: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἐπαρωγὸς, ου, ὁ, *auxiliator*, et ἡ, *auxiliatrix*: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω. f. ξω, *auxilior*.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *incanto*. Th. ᾄδω pro ἀείδω, *cano*.

Ἐπάσαντο, et gem. σσ, ἐπάσσαντο, *gustârunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor*, p. pass. πέπαμαι.

Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno, exerceo*.

Ἐπασσύτεροι, *frequentes*: ab ἐπὶ et ἄσσον, *propè*, seu ἀσσοτέρω, *propius*: ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliud faciunt continuâ serie sequentes.

Ἐπάσχον, *passus fui*, imperf. à πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*; p. πεπάταχα, a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, ἡ, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*, a 1. ἐπάτησα.

Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαυλέω, f. ήσω, p. ηκα, *præcino, accino*: ex ἐπὶ et αὐλέω, *cano tibiâ*: ab αὐλὸς, *tibia*.

Ἐπαυλίζομαι, *stabulor, in loco immoror*: ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, *commoratio, villa*: ab eod.

Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, *adaugeo, amplifico*: ex ἐπὶ et αὐξάνω vel αὔξω, *augeo*. Th. αὔξω.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, *amplificatio*: à præced.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, 3. sing. ind. et

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. ex

Ἐπαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρου, *adeptus es*: ab ἐπαυρέω, -ῶ, f. ήσω, a. 2. m. ἐπηυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt esse imperf. verbi seq.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, et ἐπαύρομαι, *fruor, consequor*; item *pœnas luo*. ἐπαυρεῖν βασιλῆος, *luere pœnas propter regem*, Il. ά. 410. κακοῤῥαφίης, *pœnas insidiarum*, Il. ό. 17. sub. κακόν ἐκ vel ἕνεκα, quod exprimitur, Od. έ, 106. Πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ, *magis autem nocte laborat*, Hes. Op. 419. sub. κακόν. Th. αὔρα, *aura*.

Ἐπαύρῃαι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.

Ἐπαύριον, *cras*, adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. et

Ἔπαυρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruantur*, 3. pl. præs. sub. m. vel pass. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, αύσω, αύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*; f. σω, a. 1. ἔπαυσα.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαῦσον, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ et αὔω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαΰτειν, *acclamare*: ἐπαΰτεον, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηΰτουν, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ et αὐτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto, in ipso facto*: ex ἐπὶ, *in*, et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, et φωρὰ, *furtum*. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.

Ἐπαυχένιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur, qui cervici imponitur*: ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.

Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto, demulceo*: vide in ἀφάω, *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco, accendo*.

Ἐπάφησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπαφίημι, *immitto*, f. ἐπαφήσω, p. ἐπαφῆκα, a. 2. sub. ἐπαφῶ ab ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus*.

Ἐπαφρίζω, *despumo*, f. ίσω, p. ἐπήφρικα. ex ἐπὶ et ἀφρὸς, *spuma*.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nom. viri, Gr. *venustus*.

'Επαφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

'Επαχθὴς, εος, ὁ ᾗ ἡ, *gravis, molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

'Επάχνωσεν, *vexavit, constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.

'Επαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio*. Th. παχὺς, εῖα, ὺ, *crassus*.

"Επε', pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *posteaquam*, vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.

'Επέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην q. ab ἐπίβημι.

'Επέβαινεν, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Επέβαλλεν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

'Επέβαλον, a. 2. ind. act. vide præced.

'Επέβασε, Dor. pro ἐπεβήσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit, imposuit, restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επέβην, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, quasi ἐπίβημι ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Επέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. act. et

'Επεβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab eod.

'Επεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*; f. άσω. ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

'Επεβίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβιώμι, *supervivo*: à βιόω, *vivo*; f. ώσομαι, a. 2. ἐβίων, a. 2. imperat. βίωθι, a. 2. opt. βιώην, a. 2. inf. βιῶναι, a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita*.

'Επέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*; f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα· ex ἐπὶ et βλέπω, *video*.

'Επεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ et βουλεύω, *consulto*: quod à βουλὴ, *consilium*.

'Επεγγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, et γελάω, *rideo*; f. σω, p. κα.

'Επεγείρε, præs. imperat. act. et

'Επεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

'Επεγείρω, *excito*; f. ερῶ, p. ἐπήγερκα, a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπὶ et ἐγείρω, *excito*.

'Επέγρετο, per Sync. pro ἐπεγείρετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ et γίνομαι, *sum*.

'Επεγκολάπτω, f. ψω, p. φα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

'Επεγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*; f. 1. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

'Επεγνώσθην, a. 1. ind. pass. et

'Επέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ab ἐπίγνωμι.

'Επέγρετο, *expergefiebat*, 3. sing. imperf. pass. per Sync. Poët. pro ἐπηγείρετο. ab ἐπεγείρομαι· Vide ἐπεγείρω.

'Επεγχανεῖν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, *hisco*; a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

'Επεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*, a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα. ex ἐπὶ et δείκνυμι, *ostendo*.

'Επέδησα, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*; f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

'Επεδίδου, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*; f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

'Επέδραμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2 act. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ et τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

'Επέδρη, ης, η, Ion. pro ἐφέδρα, *sessio, obsidio*: vide ἕδρα, *sella*.

'Επέδυν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδῦμι, *exorior*: ex ἐπὶ et δῦμι, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo*.

'Επέδωκα, ας, ε, a. 2. ind. act. ex ἐπὶ et δίδωμι, *do*; f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

'Επέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*, Th. ἔπω, *dico*.

'Επεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

'Επέζησα, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω, p. ἔζηκα.

'Επεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω, *quæro*; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

'Επέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

'Επέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

'Επεθύμησα, et in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*; ex ἐπὶ et θυμέω. Th. θυμὸς, *animus*.

'ΕΠΕΙ', et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quanquam*; conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*, 1 Cor. vii. 14.

* 'Επεὶ δὲ, *deinde*.

* 'Επειδὰ τε, *alioqui*, Soph. Elect. 325.

* 'Επεὶ τάχιστα, *simul atque*.

'Επείγεαι, Ion. et Dor. pro ἐπείγῃ, *urgeris, properas*, 2. sing. præs. ind. pass. et

'Επείγετο, *festinabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο· ab

'Επείγομαι, *impellor, urgeor*; quod ab ἐπείγω.

'Επειγομένοιο, *festinatis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, à præced. et

'ΕΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo, impello, festino*; f. ξω, p. ἤπειχα.

'Επειδὰν, *postquam*, pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί.

'Επειδὴ, idem quod ἐπεί.

'Επειδήπερ, *quandoquidem*, cum ind. ab eod.

'Επείδοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

'Επείδω, *intueor, respicio*; f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι, a. 2. ἐπεῖδον, a. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ et εἴδω, *video*.

'Επειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum, quoniam*. Th. ἐπεί.

"Επειτ', pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea*. Th. εἶτα, *postea, tum*.

'Επείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

'Επεὶ κα, Dor. pro Poët. ἐπεί κε, et hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quam*.

'Επείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

'Επειλημμένη, *tenens*, p. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in εἴλημμαι.

"Επειμι, *succedo, invado*, a. 2. ἔπιον, ες, ε, a. 2. part. act. ἐπιὼν, οῦσα, όν, *sequens*: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *jugis*; ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*.

"Επειμι, *supersto, immineo*: ab εἰμὶ, *sum*.

'Επεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere*; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Επείνυσθαι, *indui*, præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ et ἕω, *induo*: hinc Ion. ἐνύω.

'Επείξις, εως, ἡ, *festinatio*. Th. ἐπείγω.

'Επείπερ, *quandoquidem*, conj. cum indicat. ab ἐπεί.

'Επειπὼν. a. 2. part. act. ἐπειπεῖν, *insuper dicere*; a. 2. inf. act. ab ἐπὶ et ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

"Επειρα, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo*; f. ερῶ, p. πέπαρκα, a. 2. ἔπαρον, p. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην.

'Επειράθην, ης, η, et in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. et

'Επειράσω, tentâsti, 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, et ήσω, *conor, tento*. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Επειρᾶτο pro -άετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*; ab eod.

'Επείρεσθαι, *interrogare*, præs. inf. m. ab εἴρω.

'Επείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. act. verbi πειράω, *conor*. Vide ἐπειράσω.

'Επειρύσθαι, *attrahere*; q. ab ἐρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

'Επειρώατο, Ion. pro

'Επειρῶντο, q. pro ἐπειράοντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*. Th. πεῖρα.

'Επειρωτᾶν, præs. inf. act. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*.

'Επειρώτεον, Ion. pro ἐπερώταον, imperf. act. et

'Επειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio*: ab eod.

"Επεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo*: ex εἶμι, *eo*; a. 1. inus. εἶσα. Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo*; f. πείσω unde a. 1. ἔπεισα.

'Επεισάγω, f. ξω, p. ηχα, *superinduco*, et

'Επεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio*; ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

* Επείσακτος, ὁ, ἡ, *ascititius (rex.)*

'Επεισέρχεται, *subit*, 3. sing. præs. ind. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior*: quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

* 'Επεισηγέομαι, *insuper induco*.

'Επείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio*. Vide πείθω, *persuadeo*.

"Επεισιν, *adeat*, 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ et εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον.

'ΕΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars, τὸ αἰδοῖον*· an ab ἐπὶ et σείω, *moveo*? an ab ἐπεισιέναι?

'Επεισκωμάζω, *impudentèr et velut temulentèr me infero in alicujus societatem*: ex ἐπὶ, εἰς, et κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, *comessatio*.

'Επεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia*. Th. ὁδὸς, *via*.

'Επεισόδιος, *superinductus, adventitius*, et

'Επεισοδιώδης, idem: ab eod. Th.

'Επεισπηδάω, *superinsilio*; f. ήσω, p. ηκα. ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, *salio*.

'Επεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab

'Επεισφέρω, *adfero*: ex ἐπὶ, εἰς, et φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

•"Επειτα, *deinde*, adv. Th. εἶτα, *postea*.•

'Επείχθην, *properavi*, a. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

'Επεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, *inhibeo, attendo*, q. v.

'Επεκάθισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, *colloco*; f. ίσω, perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ et καθίζω, *colloco, sedere facio*. Th. ἵζω, f. ίσω, idem.

'Επεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπικαλέω, *advoco*. Th. καλέω, *voco*, fut. έσω et ήσω, p. κέκληκα.

'Επεκαλύφθησαν, *clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, q. v.

'Επεκέατο, Ion. pro ἐπέκειντο, *instabant, irruerunt*, 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, q. v.

'Επέκεινα, *trans*, adv. cum. gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque*.

'Επέκειτο, ἐπέκειντο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super, impositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Επεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et καλέω, *voco*; f. έσω et ήσω, p. κέκληκα, perf. pass. κέκλημαι.

'Επεκλώσαντο, *destinârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco*: quod ex ἐπὶ et κλώθω, *neo*.

'Επεκράτει, pro ἐπεκράτεε, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*.

'Επεκρέμασα, ας, ε, *appendi*, a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω. q. ab ἐπὶ et κρεμάω, *suspendo*; f. άσω, a. 2. ἐκρέμαθον, q. à κρεμάθω.

'Επέκτασις, εως, ἡ, *extensio*, et

'Επεκτείνομαι, η, εται, *contendor, nitor, extendor*, fut. ἐπεκτενοῦμαι, a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab

'Επεκτείνω, *extendo*: quod ab ἐπὶ, ἐκ, et τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα.

'Επεκτήσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro*. Th. κτάομαι, q. v.

'Επελάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*; f. λήψομαι, a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio*.

'Επελάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*; fut. λήσομαι, a. 2. ἐπελάθον. ex ἐπὶ et λανθάνω, seu λήθω, *lateo*; f. λήσω.

'Επελαύνω, *invado*: ex ἐπὶ et ἐλαύνω, *agito*; f. άσω, p. ἤλακα.

'Επέλευσις, εως, ἡ, *invasio, impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

'Επελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*: quod ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per. Sync. ἦλθον.

'Επελθὼν, οῦσα, ον, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.

'Επελπίζω, f. σω, *in spem erigo*: ex ἐπὶ et ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Επέλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico*; f. ύσω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo*.

'Επεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, *instigabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito*: quod ex ἐπὶ et μάω, *vehementer cupio*.

'Επεμάξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abstergo*.

'Επεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Επέμβαλε, *injecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

'Επεμβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inferor*: ab eod. Th.

'Επεμβάτης, ου, ὁ, *sessor, qui equo insidet*, et

'Επεμβεβαὼς, *conscendens*, perf. part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος. ab ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*; fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

'Επέμεινα, ας, ε, et in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*; f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ et μένω, *maneo*.

'Επεμελήθην, ης, η, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*; f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ est*.

'Επεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ et μέμφομαι, *accuso*; f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

'Επέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπέμεινα.

'Επεμηνάμην, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*; f. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

"Επεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω.

'Επέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύσσω, *subsanno*: ex ἐπὶ et μύσσω, vel -σσω, *mungo, emungo*. Th. μύζω, *clausis labris quendam ex naribus sonum emitto*.

"Επεμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. imperat. πέμψον.

'Επενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο,

superuotabat : 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

Ἐπενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor* : p. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, undè part. ἐπενδεδυμένος, *indutus* : et

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, *amiculum*, *indusium* : ab

Ἐπενδύω, *superinduo* : f. ύσω, p. ἐπενδέδυκα, a. 1. m. ἐπενδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ἐν, et δύω, *induo*.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. act. et

Ἐπενεγκὼν, a. 2. part. act. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενείκαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ et ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπένειμα, ας, ε, *distribui* : a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo* ; f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor* . ab eod. Th.

Ἐπένεον, *accumulabam* : imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo* : ex ἐπὶ, ἐν, et νέω, *glomero* : imperf. ἔνεον et ἤνεον, undè ἐνήνεον et ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, *florui super* : p. m. pro ἐπῆνθα, Epenth. τοῦ ὁ, et redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo* ; ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Seu in 3. sing. potius aor. 2. ἐπενήνοθεν, ut ostendit Clarkius ad Il. Β. 219, ex significatione temporis. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἐπενήχετο, *innatabat* : 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th. νέω, *nato*.

Ἐπένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo*.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπέξειμι, *erumpo*, *egredior adversus*. ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo* : quod ex ἐπὶ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iisdem.

Ἐπεξεργάζομαι, *elaboro* : ex ἐπὶ, ἐξ, et ἐργάζομαι, *laboro* : f. σομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπεξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio* : ex ἐπὶ, ἐξ, et εὑρίσκω, idem, f. ήσω, a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps* : id. q. ἑξῆς.

Ἐπεξιέναι, cum dat. *reum peragere et convincere* : item *erumpere* vel *edisserere* ; et

Ἐπέξιθι, *persequere*, *percense* : præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Ἐπέοικε, *convenit* : 3. sing. ind. p. m. ex ἐπὶ et εἴκω, *similis sum*. Vide ἔοικα.

Ἐπεπείθεθ' pro ἐπεπείθετο, *obedivit* : 3. sing. imperf. pass. et

Ἐπεπείθεσαν, per Synt. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. fortè legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ et πείθω, *persuadeo* : f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα.

Ἐπέπειν, Ion. pro ἐφέπειν, *insequor* : ex ἐπὶ et ἕπω, *sequor*.

Ἐπεπειρέατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πειράω, *conor* : f. άσω, et Ion. ήσω, p. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

Ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi* : a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo* : cum dat. f. ἐπιπτώσω, p. ἐπιπέπτωκα· ex ἐπὶ et πίπτω, *cado*.

Ἐπεπήγει, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπὶ et πήγνυμι seu πήσσω, *figo* : f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

Ἐπέπιθμεν, *persuasimus* ; per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. pl. plusq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

* Ἐπέπλας, a. 1. part. act. pro ἐπιπλάς, idque pro ἐπιπλάσας. et

Ἐπέπλεον, *adnavigabant* : 3. pl. imperf. act. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

Ἐπέπληγον, *percussi* ; per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio* : f. ξω ; a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, vel est a. 2. verbi compos. ab ἐπιπλήττω, quod vide.

Ἐπέπληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo* : ex ἐπὶ et πλήσσω, *percutio*.

Ἐπέπλων, ως, ω, *adnavigabam* : imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

Ἐπεποίθειν, *confisus fueram* : plusq. perf. m. ex ἐπὶ et πείθω, *persuadeo* : f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

Ἐπεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη pro ᾔδειν, plusq. perf. m. verbi πάσχω, *patior* : f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπεπράγεσαν, *egerant* : pro ἐπεπράγεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπραγα.

Ἐπέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *insuper sternuto* : ex ἐπὶ et πταίρω, f. αρῶ.

Ἐπέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. m. *advolavit*. Vide ἐπτάμην.

Ἐπεπτώκειν, *excideram* : plusq. p. act. verbi πίπτω, *cado* : f. πτώσω, p. πέπτωκα.

Ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio*, *interrogo* : f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπεραιώθην, *transgressus sum* : a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transvebo*. Th. πέρα, *ultra*.

Ἐπεργάζομαι, *colo*, *aro*, *subigo* : ex ἐπὶ et ἐργάζομαι, fut. άσομαι, p. ασμαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπερείδω, *fulcio*, *firmo* : et

Ἐπέρεισε, *adegit* : 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et ἐρείδω, f. σω, p. κα, *figo*, *firmo*.

Ἐπέρεσθαι, *sciscitari* : verbi ἐπέρομαι, *suscitor*, f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπείρεσθαι.

Ἐπερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπέρεισε.

Ἐπέρησα, ας, ε, *transivi*, *trajeci* : a. 1. ind. act. verbi περάω, f. άσω et άσω, p. πεπέρακα.

Ἐπερράγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιρρήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango* : f. ξω.

Ἐπερρίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanq. ab ἐπιρρίφω pro ἐπιρρίπτω, *injicio* : ex ἐπὶ et ῥίπτω, *projicio* : f. ψω, p. ἔρριφα.

Ἐπερρώσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπιρρώννυμι, *confirmo*, *impello*, *fortiter moveo* : ex ἐπὶ et ῥώννυμι, fut. ῥώσω, perf. ἔρρωκα, a. 1. pass. ἐρρώσθην.

Ἐπέρχομαι, *supervenio* : f. ἐπελεύσομαι, a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio* : p. m. ἦλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præs. ejusd.

Ἐπερωτάω, *interrogo* : imperf. ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω. ex ἐπὶ et ἐρωτάω, *rogo*, *sciscitor*.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio* : et

Ἐπερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio* : ab eod.

Ἐπέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *sterno* : f. ξω. Th. σάττω, *onero*.

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, *convitium* : et

Ἐπεσβόλος, ὁ καὶ ἡ, *verba proterva*

ἐν aliquem jaciens: ex ἐπὶ, εἰς, Att. ἐς, et βάλλω, jacio: p. m. βέβολα· vel qu. ἔπεσιν ὡς βέλεσι βάλλων, verbis tanquam telis, impetens.

Ἔπεσεν, cecidit: 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado: fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπεσθίω, insuper edo, post aliud edo: ex ἐπὶ et ἐσθίω, edo. Th. ἔδω, idem.

Ἑπέσθω, sequatur: 3. sing. præs. imperat. et

Ἑπέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι, sequor: præs. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσσι, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico: a. 2. εἶπον.

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. act. verbi σκάζω, claudico: f. σω.

Ἐπέσκεπε, tegebat: 3. sing. imperf. act. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, tego.

Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, inviso, visito: f. ψομαι, p. pass. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, circumspicio.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, inumbro: cum dat. fut. άσω, præt. ἐπεσκίακα, a. 1. sub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et σκιὰ, umbra.

Ἐπεσκίρτησε, insiluit: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et σκιρτάω, salto. Th. σκαίρω, salio.

Ἐπεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, obtenebro: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα. ex ἐπὶ et σκότος, tenebræ.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

Ἐπέσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐφέπεσθαι, sequi: et

Ἔπεσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπών, ab inus. ἐπίσπω, assequor: ex ἐπὶ et σπέω, fact. ex ἕπω per transposit. et Pleonasm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

Ἐπέσσεται, gem. σσ, pro ἐπέσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι. Ex ἐπὶ, et verb. εἰμὶ, sum.

Ἐπέσσυται, impetum fecit, per Metath. pro ἐπέσυνται, 3. sing. perf. pass. et

Ἐπέσσυτο, pro ἐπέσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἐπὶ et σεύομαι, concito, verbum inus. pro σείομαι, idem. Th. σείω, quatio.

Ἐπεστάλμαι, missus sum: perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, mitto: quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, misi: a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, ingemisco: ex ἐπὶ et στεναχίζω, gemo, f. σω. Th. στενὸς, angustus.

Ἐπέστενε, ingemiscebat, 3. sing. imperf. act. ex ἐπὶ et στένω, gemo: ab eod. Th.

Ἐπεστέψαντο, coronaverunt: 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, corono: f. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Crasin Ion. pro ἐφεστηκὼς et ἐφεστὼς, perf. part. act. et

Ἐπέστην, ης, η, superveni, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, insto: f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα. ex ἐπὶ et ἵστημι, sto.

Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἐστήρικται. à στηρίζω, firmiter statuo: f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo: ab eod. Th.

Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

Ἔπεστι, imminet, aliquando, licet, 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, supersto, immineo. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε. ex ἐπὶ et στοναχίζω, gemo. Th. στενὸς, angustus.

Ἐπεστραμμένα, perversa et asperiora verba, perf. part. pass. n. g. pl. Vide seq.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, converto: f. ψω. Th. στρέφω, verto, a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐπεστυφέλιζον, verberabant: 3. pl. imperf. ex ἐπὶ et στυφελίζω, duriter tracto. Th. στύφω, adstringo: fut. ψω.

Ἔπεσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐπέσχον. ab ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἕπεται, sequitur: 3. sing. præs. ind. ab ἕπομαι, sequor: a. 1. m. ἑψάμην. Th. ἕπω.

Ἐπέτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, assecla, comes, famulus: ab eod. Th.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. άσω, pando, volo. Th. πετάω.

Ἐπέτειλα, ας, ε, jussi: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω. ex ἐπὶ et τέλλω, inusit.

Ἐπέτειος, ου, ὁ ἡ, anniversarius. Th. ἔτος.

Ἐπέτελλε, imperabat: 3. sing. imperf. act. et

Ἐπιτέλλεο pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπιτέλλω.

Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, sector studiose, operam do: fut. εύσω. Th. ἐπιτήδειος, idoneus.

Ἐπετήσιος, ου, ὁ ἡ, vel ιος, ια, ιον, annuus, totum annum durans. Th. ἔτος, annus.

Ἐπετίθευν, pro ἐπετίθεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.

Ἐπετίμα, pro ἐπετίμαε, 3. sing. imperf. act. ab

Ἐπιτιμάω, objurgo: fut. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ et τίω, punio.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo: q. v.

Ἐπέτοσσα, ας, ε, incidi in, offendi, nactus sum: a. 1. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi τοτέω, -ῶ, f. ώσω, q. à prisco verbo τέτω. Th. πίπτω.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, permitto: f. ψω, p. ἐπιτέτροφα, a. 1. ἐπέτρεψα, p. m. ἐπιτέτροπα. ex ἐπὶ et τρέπω.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτυγχάνω, assequor: ex ἐπὶ et τυγχάνω, sum: fut. τεύξομαι.

Ἐπεύαδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonasm. τοῦ υ pro ἐπέαδον, ab ἕαδον, resolutione Ion. pro ἧδον, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo: f. ἁδήσω.

Ἐπευθόμεθα, intelleximus: 1. pl. imperf. ex ἐπὶ et πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, æquo animo sum. Th. θυμός.

Ἐπευκτὸς, οῦ, optabilis: et

Ἐπευλαβέομαι, metuo, non audeo.

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, apprecor. Th. εὔχομαι, precor: fut. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

Ἐπευφημέω, f. ήσω, laudibus prosequor, benedico: ex ἐπὶ et εὔφημος, laudatus, quod ab εὖ, bene, et φημὶ, dico. Th. φάω, dico.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω. ex ἐπὶ et εὔφημος, laudatus, quod ab εὖ, bene, et φημὶ, dico. Th. φάω, dico.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, glorior. Vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ίκα, vilis pretii facio. Th. ὠνέομαι, emo.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro πεφασμένοι, ἦσαν,

à verbo φαίνομαι, appareo, fut. φανήσομαι, p. pass. πέφασμαι, et Att. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, ostendo.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero, fut. ἐποίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἔπεφνεν, occidit, 3. sing. imperf. act. verbi πέφνω idem quod φένω, occido; p. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, et per Sync. ἔπεφνον, occidi. Alii à φένω, deducunt, et per redupl. πεφένω, per Sync πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον. Aut. à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico, f. σω, p. ἐπιπέφρακα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracusana reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.

Ἐπεφράσσατ' pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπιφράζομαι, excogito: ab. eod.

Ἐπεφράσσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.

Ἐπέφυτο. Vide ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, enatus vel enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor, f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ου, ετο, adnascebar, imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, gigno.

Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπεφώνεον, -ουν, -εις, ει· verbi ἐπιφωνέω, acclamo, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνή, vox.

Ἐπέχευν, 3. sing. imperf. vel à 2. ind. act. verbi ἐπιχέω, infundo. Vide ἐκχέω.

Ἐπέχειν, abstinere, occupare, præs. inf. act. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in scopum: ab ἐπέχω, q. v.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior, imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα· ex ἐπὶ et χεὶρ, manus.

Ἐπέχευτο, pro ἐπεχεῖτο, infundebat, 3. sing. imperf. m. ex ἐπὶ et χέομαι. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, pecto, tondeo, f. πέξω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐπιχραύω, seu ἐπιχραίνω. Th. χραύω, invado furiosè.

Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino, f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ἐπέχω, inhibeo, item attendo: Job xviii. 2. 1. Tim iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα, a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ et ἔχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.

Ἐπέων, gen. pl. et

Ἔπη, pro ἔπεα, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico, a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, insit, 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, insum: ex ἐπὶ et εἰμὶ, sum.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, ὁ ϗ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, adduxit, Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, adducor, ab eod. Th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto: ex ἐπὶ et ἀγγέλλω, nuntio, f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito, f. ρω, p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ et ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ, dictæ quasi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, fero, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεῖν, Ion. pro κατηγορεῖν.

Ἐπήειν, ῄεις, ῄει, plusq. p. m. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐπῆν, pro ἐπῆν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et εἰμὶ, sum.

Ἐπητανὸς, η, ον, annuus: ex ἐπὶ et ἔτος, annus.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω, quod ex ἐπὶ et ἀθρέω, video, f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. immiserunt: ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, 3. sing. ab eod. temp.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, subsequor, f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, pedissequus.

Ἐπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπήκουσα, a. 1. act. verbi ἐπακούω, q. v.

Ἐπηκροῶντο, pro -οάοντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, exaudio: ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, audio.

Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, vibro, f. αλῶ, a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐπὶ et ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebræ.

Ἐπήλυδες, οἱ ϗ αἱ, advenæ, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος ab ἐπέρχομαι, vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπῆλθε ab eod. verbo.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, advena, extraneus: vid. ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσία et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio, quæ fit veneficiis. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, ου, et ἐπήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena: ab eod. Th.

Ἐπήμηναν, 3. p. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do, f. ανῶ. Th. πῆμα.

Ἐπημοιβὸς, η, ον, mutuus, alternans: ab ἀμείβω, alterno.

Ἐπῆν, aderat, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, sum. At

Ἐπὴν, quandoquidem, Ion. pro ἐπὰν· ab ἐπεὶ, postquam, et ἄν, si.

Ἐπῄνεον, laudabam, et contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo, f. ήσω, et έσω, a. 1. ἐπῄνεσα, a. 1. pass. ἐπῃνέθην· ex ἐπὶ et αἶνος, laus.

Ἐπῄνεσσαν, approbârunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. σσ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.

Ἐπῄνησαν, laudârunt, 3. pl. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν ab ἐπαινέω, vel etiam regularitèr, à f. ήσω.

Ἐπήνθε, p. m. verbi ἐπανθέω, superfloreo: ex ἐπὶ et ἀνθέω. Th. ἄνθος, flos. Vide ἐπενήνοθε.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro, f. ήσω, p. ἐπήντηκα· ex ἐπὶ et ἀντάω. Th. ἀντὶ, contrà.

Ἐπηνύθη, completa erat, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω. compingo, figo; p. m. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, minor, f. ήσω.

Ἐπῆρα, sustuli, a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis: ex ἐπὶ et ἐράω, f. άσω, amo.

ἘΠΗΡΕΑ΄ΖΩ, damno afficio, inj-

festo, vexo, calumnior, f. ἁσω, p. ἐπηρέακα qu. ex ἐπὶ et Ἄρης, Mars.

Ἐπηρεασμὸς, οῦ, ὁ, vexatio, malevolentia, contumelia, et

Ἐπηρεαστικὸς, ή, όν, injuriosus, infestus, et

Ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum, injuria: ab ἐπηρεάζω, q. v.

Ἐπῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαίρω, attollo, f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, αντος, a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ et αἴρω, tollo.

Ἐπήρετμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad remigationem accinctus, remis instructus: ab ἐπὶ et ἐρετμὸν, remus. Th. ἐρέσσω, vel ἐρέττω, remigo.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπέρομαι, interrogo: ex ἐπὶ et εἴρω, dico. At ἐπῄρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, attollor. Th. αἴρω, tollo.

Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, tectus, copertus: ex ἐπὶ et ἐρέφω, tego, f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, attollo. Vide in ἐπῆρεν.

* Ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum, injuria, calumnia, odium, Diod. Sic.

Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπαρκέω, sufficio, subvenio, f. έσω, p. ἐπήρκηκα. Th. ἀρκέω, propulso.

Ἐπήρκεσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπηρμένος, elatus, part. præt. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπήρετο.

Ἐπῆρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ et ἄρω, apto, f. Æol. ἄρσω, unde infin. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, p. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, immineo: quod ab ἐπὶ et ἀρτάω, suspendo, f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώτων, -ων, -ας, -α, verbi ἐπερωτάω, interrogo, f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπῆσαν, insuper erant, 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, sum.

Ἐπησθεῖεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, delector super aliquâ re: quod ex ἐπὶ et ἥδω, delecto, f. ἥσω. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἐπῄσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, sentio: ex ἐπὶ et αἰσθάνομαι, idem, f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ἐπησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπασκέω, exerceo. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἕπηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἕπομαι, sequor, a. 1. m. ἑψάμην.

Ἐπήτης, ου, vel ἐπητὴς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, facundus. Th. ἔπω, dico.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, densus: ab ἐπὶ et ἤτριον.

Ἐπηχέω, -ῶ, obstrepo, insono: ex ἐπὶ et ἠχέω, sono. Th. ἦχος, sonus.

Ἐπηχθισμένος, p. pass. part. ab ἐπάχθομαι, ingemo sub pondere: quod ex ἐπὶ et ἄχθομαι, idem, f. ἄχθεσομαι et ἐσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, pondus.

ΕΠΙ', præpositio, cum gen. in, ad, supra, super, coram; cum. dat. in, propter, coram: facit periphrasin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, quiete; ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, robuste. ἐπὶ δὲ τούτου, interea, Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, cum conditione avehendi, τελευτᾶν ἐπὶ παισὶν, mori post se relinquens pueros. ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐτελεύτησεν, mortuus est operibus multis relictis. ἐπὶ τούτοις παράγαγε, adducito post hos: ἐφ' ᾧτε, ea conditione, ut, ἐπὶ τοῖς σώμασι, sub nexu obligationis corporis. Cum accus. ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. ἐπὶ δεξιὰν, ad dextram. ἐφ' σκιὰν, ad sinistram. Cum acc. personæ post verba motus, contra Luc. xiv. 31. Herod. I. cum accus. rei propter, Matth. iii. 7. cum acc. super, adversus, per: ἐπὶ μᾶλλον, multò magis: in compositione significat in, super, contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem.

Ἔπι pro ἔπεσι, inest, instat, ponitur etiam pro ἔπεισι, insunt: ab ἔπειμι. Th. εἰμί.

Ἐπιάλλω, immitto: ab ἰάλλω, mitto, f. αλῶ.

Ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ et ἄλλομαι, salio, a. 2. m. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατο, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo, f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, premo, crucio: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, dormio inter vel apud: ab ἰαύω, f. σω, p. κα, commoror, dormio.

Ἐπίαχον, clamabam, vel clamabant, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἐπίβα, insulta, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, naulum: ab ἐπιβαίνω, conscendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβαίην, ης, η, conscendam, a. 2. opt. act. quasi ab ἐπίβημι, ab eod. Th.

Ἐπιβαινέμεν, ascendere, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, conscendo, f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, (a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβὰς, ἄντος, à forma ἐπιβῆμι.) Ex ἐπὶ et βαίνω, eo.

Ἐπιβάλης, 2. sing. a. 2. sub act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβάλλεν, Dor. pro ἐπιβάλλειν, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto, imperf. ἐπέβαλλον, erumpebam, f. ἐπιβαλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος, p. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω,

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 1. act. et

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρέω, aggravo, f. ήσω, p. ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπιβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ et βαρέω, idem. Th. βάρος.

Ἐπιβὰς, αντος, conscendens, a. 1. part. act. et in f. g. ἐπιβᾶσα ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, εως, ἡ, invasio, basis: ab eod.

Ἐπιβατεύειν, occupare, usurpare: ab ἐπιβαίνω Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβατήρια, ων, τὰ, machinæ ad invadendos muros, et

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, scansorius, et

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, EPIBATA, vector: ab eod. verbo et Th.

Ἐπιβατὸς, ή, όν, de loco dicitur ad quem patet accessus: ab ἐπιβαίνω, conscendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπίβδα, ἡ, festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, tempus, scil. sequens vel futurum. Scap. dicit, quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod ἀπατούρια, vocabant, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, p. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conscendo.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejusd.

Ἐπιβήσεο, ascende, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβησόμενος, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inscensor, et epithet. maris fœminam ascendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio ascendere, f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα, a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ, et βιβάω, eo.

Ἐπιβιόω, *supervivo.*

Ἐπιβλέπω, *respicio*, f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα, et

Ἐπιβλέψεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ἐπιβλέπω, *intueor.* Th. βλέπω, *video*, f. ψω, p. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, *fibula:* ab ἐπιβάλλομαι, quia *immittitur*, ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio.*

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum, panniculus, ornamentum domus:* ab iisd.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, *obex, pessulus*, eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, *vociferor, invoco*, fut. ήσω, p. ἐπιβεβόηκα· ex ἐπὶ et βοάω, *clamo.*

Ἐπιβωθεῖν, præs. inf. act. *suppetias ferre.* Th. βωθέω, *auxilior.*

Ἐπιβόητος, υ, ὁ ϗ ἡ, pro *infami*, apud Anacreont. à βοάω, *clamo, celebro.*

Ἐπιβόλαιον, υ, τὸ, idem quod ἐπίβλημα, q. v.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, impositio, vectigal, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio:* ab ἐπὶ et βάλλω, *impono.* Th. βάλλω, *jacio.*

Ἐπίβολος, υ, ὁ ϗ ἡ, *compos:* ab eod.

Ἐπιβόσκω, *pasco*, f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, f. όσω, et ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, υ, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, υ, τὸ, *boum armentum;* sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλ☉, *bubulcus.*

Ἐπιβούλευμα, idem quod ἐπιβουλή.

Ἐπιβουλεύω, *insidias struo, animo agito*, f. εύσω, et

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ;* Poët. ἐπιβουλία, et

Ἐπίβουλ☉, υ, ὁ, *insidiator:* ex ἐπὶ, *adversus*, et βουλὴ, *consilium.*

Ἐπιβραδύνω, *cunctor, immoror:* ex ἐπὶ et βραδύνω, *tardo.* Th. βραδὺς, *tardus.*

Ἐπιβραχὺ, *ad breve tempus.* Th. βραχύς.

Ἐπιβρέμω, *adfremo:* ex ἐπὶ et βρέμω, f. μῶ, p. μηκα.

Ἐπιβρέχω, *perfundo, irroro.* Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιβρίθειν, præs. inf. act. *ingruere*, et

Ἐπιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιβρίθω, *impressionem facio*, f. σω, p. κα. Th. βρίθω, *sum gravis.*

Ἐπιβρόντητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *attonitus, vesanus, cui tonitrua mentem perculere.* Th. βροντὴ, *tonitru.*

Ἐπιβύω, *obturo:* à βύω, fut. σω, idem.

Ἐπιβώμια, ων, τὰ, *sacrificia.* Th. βωμὸς, *ara.*

Ἐπιβώσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, *invocâsse*, a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo;* sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, *vocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.

Ἐπιβωσόμεθα, *invocabimus*, contr. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. à βοάω, *clamo;* sic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾶν, *invocare:* ab eod.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, *pastor:* ab ἐπιβόσκω, *pasco:* qu. à Th. inus. βόω, idem.

Ἐπιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco*, fut. εύσω, p. ἐπιγεγάμβρευκα· a. 1. ἐπιγάμβρευσα· ex ἐπὶ et γαμβρὸς, *gener.*

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, *affinitas, jus connubiale*, et

Ἐπίγαμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *nubilis:* à γάμ☉, *nuptiæ.* Th. γαμέω.

Ἐπιγάστριον, υ, τὸ, *EPIGASTRIUM, venter exterior.* Th. γαστὴρ, *venter.*

Ἐπιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

Ἐπίγεια, ων, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur*, et

Ἐπίγειον, υ, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò *auge;* ἀπογείῳ, opponitur, qu. et

Ἐπίγειος, υ, ὁ ϗ ἡ, et ἐπίγαιος, *terrestris;* τὰ ἐπίγεια, *terrena:* ex ἐπὶ et γέα, ας, ἡ, et contract. γῆ, idem, ac γαῖα, *terra.*

Ἐπιγελάω, -ῶ, f. άσω, *arrideo, illudo, insulto.* Th. γελάω, *rideo.*

Ἐπιγεμίζω, *superimpleo, onero super.*

Ἐπιγενόμενος, υ, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

Ἐπίγυια, ων, τὰ, *funes quibus puppis à terrâ religatur:* ab ἐπὶ et γύα, vel γύα, meliùs igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγίγνομαι, præs. ind. hinc

Ἐπιγιγνόμενος, præs. part. idem quod

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, *supervenio, supernascor, succedo*, f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπιγενόμην· p. med. ἐπιγέγονα· ex ἐπὶ et γίνομαι, *nascor.*

Ἐπιγινόμενοι, ων, οἱ, *posteri*, ejusd. part. præs.

Ἐπιγινώσκω, *agnosco*, (ἐπιγνώσκω non est in usu), f. ἐπιγνώσομαι p. ἐπέγνωκα· a. 1. ἐπέγνωσα, sequent. sunt à forma ἐπιγνῶμι· a. 2. ἐπέγνων, ως, ω· a. 2. imperat. ἐπίγνωθι a. 2. opt. ἐπιγνοίην· a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ· a. 2. inf. ἐπιγνῶναι· a. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος· p. pass. ἐπέγνωσμαι, a. 1. pass. ἐπεγνώσθην· ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco.*

Ἐπιγλωττὶς, seu ἐπιγλωσσὶς, ίδος, ἡ, *lingula*, apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua.*

Ἐπιγνάμπτω, *inflecto*, f. ψω, p. φα· ἐπίγναμψα, a. 1. Th. γνάμπτω, *flecto.*

Ἐπιγνάμψας, ασα, ejusd. aor. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐπιγνώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab

Ἐπιγνοὺς, όντος, aor. 2. part. act. verbi præced.

Ἐπίγνωθι, aor. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ῆς, ἡ, *arbitrium, cognitio*, et

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *arbiter, judex, intercessor*, et

Ἐπιγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. infin. act. et

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ· ἐπιγνωσθήσομαι, ηι, εται, f. 1. pass. et

Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι ab ἐπὶ et γινώσκω, q. v.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio.*

Ἐπίγνωστος, *cognitus:* ab eodem verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *posteri, filii.* Th. γίνομαι, *sum, fio;* p. m. γέγονα.

Ἐπιγουνίδιος, *genibus impositus* e ab

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, *femur, genu musculus; os quo tegitur genu:* ex ἐπὶ, *super*, et γόνυ, τὸ, *genu.*

Ἐπιγράβδην, *strictim*, adv. ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, *EPIGRAMMA, inscriptio*, et

Ἐπιγραφεὺς, *quæstor*, et

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio, titulus; indictio; descriptio censûs:* omnia ab

Ἐπιγράφω, *inscribo, subscribo, acceptum refero*, f. ψω, p. ἐπιγέγραφα a. 1. ἐπέγραψα· perf. pass. ἐπιγέγραμμαι· plusq. p. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο· quod ex ἐπὶ et γράφω, *scribo.*

Ἐπιδαίσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *communis:* ab ἐπὶ et δαίω, *partior.*

Ἐπιδάκνω, *mordeo super, pungo:* ab ἐπὶ et δάκνω.

Ἐπιδανείζομαι, *pecuniam iterum sub eadem hypothecâ accipio:* ab ἐπὶ et δανείζομαι, Dem. c. Lacritum.

Ἐπιδαψιλεύσεσθαι, [illegible] præs. inf. act. et m. *liberaliter exhibere*, verbi ἐπιδαψιλεύω. [illegible] Luc. Dial. *quod copiosius exemplum [illegible] productum explices.* Th. δαψιλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *largus, copiosus.* [illegible]

Ἐπίδε, *respice*, a. 2. imperat. act. verbi ἐπεῖδον, *respicio, intueor;* fut.

ἐπεῖδον a. 2. εἶδον, et ἴδον ab εἴδω, *video*.

Ἐπιδεδωκότα, accus. sing. perf. part. act. ἐπιδεδωκώς, ab ἐπιδίδωμι *insuper do, cresco*. ex ἐπὶ et δίδωμι, fut. δώσω, perf. δέδωκα· aor. 2. ἔδων.

Ἐπιδεής, έος, ὁ ἡ, idem quod ἐπιδευής, έος, ὁ ἡ, *indigens*, quod vide.

Ἐπιδείελα, adv. *post meridiem*; malim ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus*: ab

Ἐπιδείελος, ου, ὁ ἡ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum*, quod à δέω et ἕλη, *quum solis splendor deficere incipit*.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, *indicium, specimen*: ab

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo, demonstro*; præs. part. ἐπιδεικνύς, ύντος, f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα· a. 1. ἐπέδειξα· a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, et 2. pl. ἐπιδείξατε· a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι· præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος· ex ἐπὶ et δείκνυμι, *monstro*.

Ἐπιδεικτικός, ή, όν, *demonstrativus, ostentans*: à super. verbo.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen*; acc. sing. ἐπίδειξιν ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδέκατος, η, ον, *decimus*; τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα, *decem*.

Ἐπιδέξιος, α, ον, *sincerus, elegans, dexter*; ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manûs, dextrâ manu*: ab ἐπὶ et δεξιὰ, *dextera*.

Ἐπιδέομαι, *insuper egeo, indigeo*. Th. δέω, idem.

Ἐπιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. ind. m. ab

Ἐπιδέρκω, *inspicio*: ex ἐπὶ et δέρκω, *video*; fut. 2. δρακῶ· aor. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *absis*, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo*: ex ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδεύῃς, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.

Ἐπιδευής, έος, ὁ ἡ, et ἐπιδεής, *indigens*; nom. plur. ἐπιδευέες, contr. ἐπιδευεῖς· ab ἐπιδεύω, *indigeo*: quod ab

Ἐπιδεύομαι, idem qu. ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *egeo*.

Ἐπιδευόμενος, ejusd. præs. part. med.

Ἐπιδέχομαι, *excipio*; imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο· fut. ξομαι, perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐπιδέω, f. ήσω, et ήσω, *ligo*. Th. δέω.

Ἐπίδηλος, ου, ὁ ἡ, *manifestus*: ab ἐπὶ et δῆλος.

Ἐπιδημεύω, Poët. pro

Ἐπιδημέω, *advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor*, f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα· a. 1. ἐπεδήμησα· a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, et in acc. ἐπιδημήσαντα· ab

Ἐπιδημία, ας, ἡ, *adventus*, et

Ἐπίδημος, et ἐπιδήμιος, ου, ὁ ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus*: ex ἐπὶ et δῆμος, *populus*.

Ἐπιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπιδιῃρηκα, *distribuo, partior*: ab ἐπὶ et διαιρέω, *divido*.

Ἐπιδιατάσσομαι, *insuper mando* vel *constituo*; item *insuper addo*, f. ξομαι· a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ, διὰ, et τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

* Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, p. φα, *tempus tero*: ex ἐπὶ, διὰ, et τρίβω.

Ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco*; ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. act. pro ἐπεδίδω, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα· a. 1. ἐπέδωκα· a. 2. ἐπέδων· a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπιδιελόμενοι, *inter se partiti*: ab ἐπιδιαιρέω.

Ἐπιδιζῆσθαι, *inquirere*, verbi ἐπιδίζω, *inquiro*. Th. δίζω, *quaero*.

* Ἐπιδιετής, έος, ὁ ἡ, *qui biennium excessit*; ἐπιδιετεῖς ἡβήσαντες, *biennium ex ephebis egressi*.

Ἐπιδικάζομαι, *hæreditatem peto* vel *jure obtineo; adjudico*: ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.

Ἐπίδικος, ὁ ἡ, *litigiosus, controversus*: ab eod. Th.

Ἐπιδινέω, *in orbem ago, verso*: ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex*.

Ἐπιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, -ῶ, *corrigo*, fut. ώσω, perf. ἐπιδιώρθωκα· aor. 1. act. ἐπιδιώρθωσα· a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ· a. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, διὰ, et ὀρθὸς, *rectus*.

* Ἐπιδιπλασιάζω, *duplico*. Th. διπλάσιος, *duplex*.

Ἐπιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *duplico*.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currûs*, et

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ ἡ, *qui sedet* aut *ponitur in curru*; aliquando *otiosus*: ex ἐπὶ et δίφρος.

Ἐπίδιχα, *seorsùm, separatim*, Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, *bis*: hinc δίχα, *seorsùm*.

Ἐπιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi διώκω.

Ἐπιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδίδωμι. Vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ου, ὁ ἡ, *de quo est opinio, futurum*; ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύσειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret*, et

Ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, gloriosus*: à δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

Ἐπιδόξως, adv. *gloriosè*.

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cæna secundaria*: ab ἐπὶ et δόρπον.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cænam*: ex ἐπὶ et δόρπον, *cæna*.

Ἐπίδος, -ότω, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum*: ab eod.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδούς, a. 2. part. act. ejusd.

Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. act. ἐπιδραμοῦσα, nom. f. g. a. 2. part. ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, fut. θρέξω a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio*, et

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus*: ab ἐπιτρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, f. ξω, p. δεδράμηκα· p. m. δέδρομα.

Ἐπιδύω, *occido*, f. ύσω ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo*.

Ἐπιδῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, *inspicio*.

Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, q. v.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas*: ab ἐπιεικὴς, *æquus*, q. v.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ἡ, *similis*: ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἐπιεικεύω, f. εύσω, *mitesco, mitis fio*.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert; clemens, mansuetus*; ἐπιεικὲς, scil. ἐστὶ, *consentaneum est, decet*.

Ἐπιεικτὸς, ή, όν, *tolerabilis, facilè cedens*.

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr*: ex ἐπὶ et εἴκω, *cedo, similis sum*.

Ἐπιειμένος, *indutus*, pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. et in form. ἐπιειμένην ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, *induo*, f. ἕσω a. 1. ἕσα.

Ἐπιέλπεο, Ion. pro ἐπιέλπου, et ἐφίεσο. Vide ἐφίεμαι.

Ἐπιέλπεο, pro ου, *spera*, præs. imperat. Ion. ab

Ἐπέλπομαι, quod et simplex ἔλπομαι. Poët. pro ἐλπίζω, spero: f. σω, p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίημι, admitto: vel Ion. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ et εἶμι, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ et ἕννυμι, seu ἕω, induo: f. ἕσω, a. 1. m. ἑσάμην.

Ἐπίεσται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιέω, induo: f. 1. ἐπιέσω, a. 1. ἕσα, perf. pass. εἷμαι, et assumpto σ, fit ἐπιεῖσμαι, σαι, σται. Hinc ἐπιέσμαι.

* Ἐπιζαρέω, ήσω, gravo, premo, pro ἐπιβαρέω, Eurip. Phœniss. χ. 45.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehemens: et indè

Ἐπιζαφελῶς, adv. graviter: ex ἐπὶ et ζαφελὴς, vehemens, agrestis.

Ἐπιζάω, -ῶ, f. ήσω, sum superstes. Ex ἐπὶ et ζάω.

Ἐπιζευγνύω, vel -υμι, conjungo. Th. ζευγνύω, vel -υμι, jungo: f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio: EPIZEUXIS, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, damnosus, noxius: ex ἐπὶ et ζημία, damnum.

Ἐπιζῆν, præs. et ἐπιζῆσαι, supervivere, a. 1. inf. act. Vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, requiro, efflagito: f. ήσω, p. ἐπιζήτηκα, a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ et ζητέω, quæro.

Ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, immitto: f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω, a. 2. ἔφεν, et Ion. ἔπεν, hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto: quod ex ἐπὶ et ἰάλλω, f. ἰαλῶ, mitto: a. 1. ἦλα.

Ἐπίηρα, amabilia. Vide

Ἐπιήρανος, quasi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, et per Sync. ἐπήρατος et ἐπίηρος, ὁ ϗ ἡ, amabilis: ab ἐράω, amo: verso α in η.

Ἐπιησθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, gaudeo super aliquâ re: ex ἐπὶ et ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuptialis: τὸ ἐπιθαλάμιον, EPITHALAMIUM, carmen nuptiale. Th. θάλαμος, thalamus.

Ἐπιθανάτιος, et ἐπιθανάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, morti destinatus: ex ἐπὶ et θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior: f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, inducere: a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ et τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, additamentum.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio, invasio: ab ἐπιτίθημι, impono: quod vide.

Ἐπίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, adjectitius, accessarius, impostitius: ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. EPITHETUM, adjectivum: ab eod. verbo.

* Ἐπιθέω, incurro, irruo. Th. θέω, curro.

Ἐπιθῇ, ῃς, 3. et 2. sing. a. 1. sub. act. ἐπιθῶ. ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio: et

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen: ab ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et Th.

Ἔπιθι, invade: præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo: præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἴον.

Ἔπιθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω, persuadeo: f. πείσομαι. et

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, persuadeo: p. m. πέποιθα, perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audacem reddo: ex ἐπὶ et θράσος, εος, τὸ, audacia: per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, insiliens: præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, insilio, subsulto. Th. θρώσκω, salto.

Ἐπιθυμέω, concupisco, desidero: imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εις, ει, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1. ἐπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. Hinc

Ἐπιθυμητὴς, οῦ, cupidus: ex ἐπὶ et θυμὸς, animus. et

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, et ἐπιθύμησις, εως, ἡ, necnon

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido.

Ἐπιθύω, f. ύσω, p. κα, cum impetu feror in aliquem, immolo: ex ἐπὶ et θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, impono: a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.

* Ἐπικάθημαι, insideo: τραπεζῆς, insidens mensæ, ut mos fuit nummulariorum.

Ἐπικαθίζω, colloco: f. ίσω, p. ἐπικεκάθικα, a. 1. ἐπεκάθισα, a. 1. pass. ἐπικαθισθεὶς, έντος: ex ἐπὶ et καθίζω, sedere facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, sedeo.

Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

Ἐπικαίριος et ἐπίκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, tempestivus, opportunus. Th. καιρὸς, tempus.

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, appello: item cognominor: f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι, plusq. p. ἐπικεκλήμην, σο, το, a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, η, ηται, a. 1. pass. ἐπεκλήθην, a. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ὲν: ex ἐπὶ et καλέω, voco.

Ἐπικαλεύμενα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur: ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen: ab

Ἐπικαλύπτω, contego, obscuro: ex ἐπὶ et καλύπτω, tego: f. ψω, p. φα, perf. pass. κεκάλυμμαι, a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, inflecto, persuadeo: f. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem quod Th. κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύζω, inundo.

* Ἐπικαταλαμβάνω, supervenio, immineo. Th. λαμβάνω.

* Ἐπικαταπλέω, adnavigo. Th. πλέω.

Ἐπικαταράομαι, maledico, et

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, execrabilis: ex ἐπὶ et κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ας, ἡ.

Ἐπίκαυτος, ὁ ϗ ἡ, præustus. Th. καίω, uro: f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, insto, urgeo: 3. pl. ἐπικείαται, imperf. ἐπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἐπικεῖσθαι, præs. part. ἐπικείμενος, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. imperat. verbi ἐπίκειμαι, qu. vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verb. ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quæstuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέω, f. ήσω, p. ηκα, verba profero mordacia, ac quasi aur proscindentia. Vide in κερτομέω.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομοῦσα, præs. part. act. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύσω, celabo: fut. 1. ind. act. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ et κεύθω, occulto: fut. κεύσω, perf. κέκευθα.

'Επικήδιον, ου, τὸ, *EPICEDIUM*: ab

'Επικήδειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *funebris*: ab ἐπὶ et κῆδος, *cura*, *funus*.

'Επικηρυκεύεσθαι, *per praconem aliquid agere*. Th. κῆρυξ, *praco*.

'Επικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, *caput alicujus pecunia licitari*. ab

'Επικηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *per praconem denuntio, edicto pronuntio*: ex ἐπὶ et κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo*. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, *praco*.

'Επικίδνημι, f. σω, *diffundo super*: quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκιδάω, *dispergo*.

'Επικίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *periculosus*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

'Επικινέω, f. ήσω, p. ηκα, *commoveo*: à κινέω.

'Επικίρνασθαι, *misceri*, præs. inf. act. à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *misceo*.

'Επικλέπτω, *furor*: f. ψω. Th. κλέπτω, *furor*: fut. ψω, p. m. κέκλοφα.

'Επικληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, *invoco*: quod vide.

'Επίκληρος, ου, ἡ, *ad quam universa hæreditas pertinet*, *locuples*: ex ἐπὶ et κλῆρος, *sors*.

'Επικλήρῳ, ejusd. dat. sing.

'Επικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, *appello*: f. έσω, p. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ et καλέω, *voco*.

'Επίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio*, *invocatio*: ab eod. verbo. Th. καλέω, *voco*: p. pass. κέκλημαι, σαι.

'Επίκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accersitus*: ex ἐπὶ et καλέω.

'Επίκλινον, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

'Επίκλοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furax*: item *subdolus*: ab ἐπὶ et κλέπτω, f. ψω, *furor*: p. m. κέκλοφα.

'Επικλύζω, *proluo*, *inundo*. quod ex ἐπὶ et κλύζω, f. σω, *abluo*: a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.

'Επίκλυστος, η, ον, *aquis irriguus*: à præced.

'Επικλύσασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

'Επικλώθω, f. ώσω, p. ωκα, *neo*, *fatalia flamina duco*: ex ἐπὶ et κλώθω, *neo*: f. κλώσω.

'Επικοιμάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *obdormisco*, *incubo*: à κοιμάω, q. v.

'Επίκοινον, (scil. γένος) *EPICOENUM* apud Grammat. item adverbialitèr *in commune*: n. g. ab

'Επίκοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis*, *promiscuus*. Th. κοινὸς, *communis*.

'Επικοινωνέω, f. ήσω, *communico*, *sum communis*: ab eod.

'Επικοσμέω, f. ήσω, p. κα, *exorno*, *excolo*: à κοσμέω, q. v.

'Επικούρειος, ου, *EPICUREUS*, nomen Sectæ ab Epicuro philosopho infami. ab ἐπίκουρος, *auxiliator*.

'Επικουρέω, f. ήσω, *auxilior*, *auxilio venio*: f. ήσω. ab eod. Th.

'Επικουρῆσαι, *auxilium præbere*: ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem*: acc. sing. a. 1. part. act.

'Επικουρία, ας, ἡ, *auxilium*, *remedium*: ab

'ΕΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator*, *auxiliatrix*; ab ἐπὶ et κοῦρος, quod juvenum sit belligerare.

'Επικουφίζω, εις, ει, f. σω, p. ἐπικεκούφικα, *allevo*: præs. ind. ex ἐπὶ et κουφίζω, *levo*. Th. κοῦφος, ου, *levis*.

'Επικράανον, Poët. pro ἐπικράηνον, quod vide.

'Επικραίνω, *perficio*: f. ανῶ, a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπὶ et κραίνω, f. νῶ, *effectum reddo*.

'Επικρᾶναι, *capite annuisse*: ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικρανεῖς, a. sing. f. 1. ind. act.

'Επικράνθην, *amarus factus sum*: a. 1. ind. pass. à πικραίνω, *amarum reddo*: fut. ανῶ, p. πεπίκρακα. Th. πικρὸς, *amarus*.

'Επικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, *insuper confirmo*: ἐπικραταιώθην, a. 1. ind. pass. *prævalui*, *invalui*. Th. κράτος.

'Επικράτεια, ας, ἡ, *continentia*: ab eod.

'Επικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. præs. part. act. ab

'Επικρατέω, *prævaleo*, *potior*, *dominium obtineo*, *supero*, *cohibeo*. f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ et κράτος, εος, τὸ, *robur*.

'Επικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *validè*, adv. ab iisd.

'Επικρατήσειεν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, *vinco*. Th. κράτος, *vis*.

'Επικρατίδες, *sudaria*, *lintea sudatoria*: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κράς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

'Επικρέμαμαι, *impendeo*, *immineo*. Th. κρέμαμαι.

'Επικρήηνον, pro ἐπικρήνον, *perfice*: a. 1. imperat. act. per Epenth. τοῦ η. verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ et κραίνω, *efficio*: f. ανῶ, a. 1. ἔκρηνα.

'Επικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. act. sub. ab eod. Th.

'Επικρῆναι, a. 1. inf. act. Ion. pro ἐπικρᾶναι, verbi ἐπικραίνω,

admisceo: q. ex ἐπὶ et κεράννυμι, *misceo*: f. 1. κεράσω, q. v.

'Επικρίνω, f. νῶ, *decerno*, *approbo*. Th. κρίνω.

'Επικροτέω, f. ήσω, p. ἐπικεκρότηκα, *applaudo*, *crepito*. hinc

'Επικρότησις, εως, ἡ, *complosio*.

'Επικρούω, f. σω, p. ἐπικέκρουκα, *implaudo*. Th. κρούω, *pulso*.

'Επικρύπτω, f. ψω, idem ac Th. κρύπτω, *abscondo*, *celo*, *dissimulo*.

'Επίκρυφος, η, ον, Poët. pro quo et κρύφιος, ια, ον, et κρυπτὸς, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

'Επίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acquisititius*: ex ἐπὶ et κτάομαι, *acquiro*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

'Επικυέω, -ῶ, f. ήσω. et

'Επικυΐσκω, et -ομαι, *superfœto*: ex ἐπὶ et κύω, *in utero gesto*.

'Επικυλισμὸς, ῦ, ὁ, *supervolutio*: ab

'Επικυλίω, f. ίσω, *volvo super*.

'Επικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσειαν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*. Vide κυρτὸς.

'Επικυρτόωντι, *attollentes*: dual. præs. part. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurvo*. Th. κυρτὸς.

'Επικώμιον, ου, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, *encomium*, *laus*: et hinc

'Επικώμιος, ια, ιον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, *laudatorius*, *a*, *um*, *laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

'Επιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*, q. v.

'Επιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*, q. v.

'Επιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

'Επιλαλέω, f. ήσω, p. κα, *superloquor*, *vocifero*: à λαλέω.

'Επιλαμβάνομαι, *apprehendo*, *capio*, *assumo*, cum gen. *nanciscor*: f. 1. m. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ, a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἐπιλαβέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος et

'Επιλαμβάνω, *insuper accipio*, *corripio*, *occupo*, *retineo*: ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio* perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

'Επίλαμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ et λάμπω, *luceo*: hinc

'Επιλάμψαντος ἔαρος, *effulgente Vere*, a. 1. part. act. gen. sing.

'Επιλανθανέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. ab

'Επιλανθάνομαι, *obliviscor*: f. ἐπιλήσομαι, p. pass. ἐπιλέλησμαι, a. 2. m. ἐπελαθόμην, ου, ετο, a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum gen. ex ἐπὶ et

λανθάνω, idem quod Th. λήθω, *lateo*; f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.

'Επίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, ιος, ἡ, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, q. v.

'Επιλεαίνειν, *lævigare*, *polire*: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, *levis*.

'Επιλέγομαι, *nominor*, *dicor*, *subjicior*, *eligo*, *ratiocinor*, præf. paff. ab

'Επιλέγω, *dictis addo*, *concludo*; item *eligo*; f. 1. m. ἐπιλέξομαι, a. 1. m. ἐπιλεξάμην, ω, ατο, *allegi*: ex ἐπὶ et λέγω, *dico*, *deligo*; f. ξω, p. λέλεχα.

'Επιλείπω, *deficio*, et in 3. pl. λείπουσι, f. ψω, p. ἐπιλέλειφα, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

'Επίλεκτος, ου, ὁ, *electus*: ab ἐπιλέγομαι.

'Επιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, *oblitus sum*, præt. m. et

'Επιλελῆσθαι, perf. inf. paff. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. paff. ab ἐπιλανθάνομαι.

'Επιλεύσσω, *prospicio*, præf. ind. ex ἐπὶ et λεύσσω, *video*: Poëticum eft.

'Επιλήθεο, *obliviscere*, Ion. pro ἐπιλήθου, præf. imperat. ab

'Επιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. Th. λήθω.

'Επιλήνιοι ὕμνοι, *Hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, q. v.

'Επιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3. *in luctu quasi morbo comitiali apprehendor*.

'Επιληπτικὸς, η, ον, et ἐπίληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *comitialis*, *comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, q. v.

'Επιληπτίζω, et -πτομαι, *morbo comitiali laboro*: à præced. ἐπίληπτος.

'Επιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*: quod ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*; p. paff. ἐπιλέλησμαι.

'Επιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *obliviscor*; utrum libet videas.

'Επιληψία, ας, ἡ, *invasio*, *EPILEPSIA*, *morbus comitialis*: ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, q. v.

'Επιλίγδην, idem quod Th. λίγδην, *strictim*, *leviter*, adv.

'Επιλλίζω, f. ίσω, *oculis innuo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

'Επίλογος, ου, ὁ, *EPILOGUS*, *conclusio*: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

'Επίλοιπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *reliquus*: ab ἐπιλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

'Επιλύπως, adv. *cum magnâ tristitiâ*. Th. λύπη, *tristitia*.

'Επίλυσις, εως, ἡ, *explicatio*; item *impetus*, *egressio*, ἔφοδος, quo sensu usurpatur, 2 Pet. i. 23. ab

'Επιλύω, *explico*, *solvo*, f. σω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυον, p. paff. ἐπιλέλυμαι, a. 1. paff. ἐπιλύθην, f. 1. paff. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ et λύω, *solvo*.

'Επιμαίνομαι, *insanio*: Metaph. *furiosè amo*: ab ἐπὶ et μαίνομαι, f. 2. m. μανοῦμαι, a. 1. m. ἐμηνάμην, Att. ἐμηνάμην.

'Επιμαίομαι, *attrecto*, *infligo*, *cupio*, *inquiro*: ab ἐπὶ et μαίομαι, idem ac μάω, *cupio* et *quæro*.

'Επιμάρτυς, ρος, ὁ ἡ ἡ, *testis*. Th. μάρτυς.

'Επιμάρτυρα, *testem*, acc. fing. præced.

'Επιμαρτυρέω, *testificor*, f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυς, *testis*: hinc et

'Επιμάρτυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *testis*.

'Επιμαρτύρομαι, *testes appello*; *attestor*: et

'Επιμάσσασθαι, gem. σσ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

'Επιμάσσομαι, f. άσομαι, *tactu exploro*, *prehendo*, *abstergo*: à μάσσω, vel -ττω, *tango*, f. άξω, p. μέμαχα.

'Επίμαχος, ὁ ἡ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*: hinc superl. ἐπιμαχώτατος.

'Επιμηθεὺς, ίος, ὁ, an 'Επιμηθεὺς, scribend. *EPIMETHEUS*, nomen viri.

'Επιμειδήσας, αντος, a. 1. part. act. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo*. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter*.

'Επιμείλια, ων, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus*: aut *illa dos quæ sponso datur*: quod à μειλίσσω, *mellitum reddo*, vel à μέλει, *curæ est*.

'Επιμελήθητι, a. 1. imperat. paff. ab ἐπιμελέομαι, q. v.

'Επιμέλεια, ας, ἡ, *cura*, *diligentia*, *studium*: ab ἐπιμελὴς. Th. μέλει, *cura est*.

'Επιμελέομαι, οῦμαι, *curam gero*, *curo*: cum gen. f. ήσομαι, perf. ἐπιμεμέλημαι, a. 1. paff. ἐπιμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. paff. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

'Επιμελέστατα, nom. pl. n. g. fuperlat. grad. adverbialitèr, *diligentissimè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*: compar. ἐπιμελέστερος, ab eod.

'Επιμελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *sedulus*, *diligens*, *solicitus*; item *quod curæ est*: τὸ ἐπιμελὲς interdum substantivè pro *diligentia*: ab ἐπὶ et μέλει, *curæ est*.

'Επιμελητέον, *curandum*, adj. verbale: ab ἐπιμελέομαι, q. v.

'Επιμελητὴς, οῦ, ὁ, *curator*, acc. pl. ἐπιμελητὰς, ab eod.

'Επιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia*.

'Επιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

'Επιμελοῦ, præf. imperat. paff. ab ἐπιμελέομαι.

'Επιμελῶς, adv. *accuratè*, *solicitè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*. Th. μέλει, *curæ est*.

'Επίμεμπτα, nom. pl. n. g. ab

'Επίμεμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *culpandus*, *accusabilis*: ab ἐπιμέμφομαι.

'Επιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφη, 2. fing. fub. m. ab

'Επιμέμφομαι, *incuso*, *reprehendo*: ex ἐπὶ et μέμφομαι, *conqueror*, *accuso*; f. ψομαι, p. μεμέμμαι, ψαι, πται.

'Επιμένω, *permaneo*, *persevero*; præf. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπέμεινα, a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*; a. 1. fub. act. ἐπιμείνω, ης, η, a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι, p. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo*.

* 'Επιμερισμὸς, οῦ, ὁ, *partitio*. Th. μέρος.

'Επιμετρέω, f. ήσω, p. ἐπιμεμέτρηκα, *in mensurâ addo*, *certâ mensurâ mutuum do*; et

'Επίμετρον, ου, τὸ, *auctarium*, *additamentum*: ab ἐπὶ et μέτρον, *mensura*.

'Επιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ*: cui προμήθεια oppon. et

'Επιμηθὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *serò sapiens*: et

'Επιμηθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ et μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

* 'Επιμήκης, εος, *porrecta (acies.)*

'Επιμήνια, *menstrua sacra*: ab

'Επιμήνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *menstruus*: à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

'Επίμικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *permixtus*: ex ἐπὶ et μίγνυμι.

'Επιμὶξ, *promiscuè*, *mixtè*; et

'Επιμιξία, ας, ἡ, *commercium*: ab iifd.

'Επιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo*.

'Επίμιξις, εως, ἡ, *congressus*: ab eod. Th.

'Επιμίσγεται, *commiscetur*, 3. fing. præf. ind. ab

'Επιμίσγομαι, *in consortium venio* aut *sum*, *accedo*, præf. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo*; f. ξω.

'Επιμνάομαι, *recordor*, *mentionem facio*; f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

'Επιμνησθεὶς, ἐντος, *recordatus*: a. 1. part. paff. ejuſd.

'Επιμοιράομαι, *impertior*: ex ἐπὶ et μοιράω, *partior*: quod à μοῖρα, *pars*. Th. μείρω, *divido*, p. m. ἔμμορα.

Ἐπιμολύνεσθαι, ejusd. præs. inf. pass.

Ἐπιμομφὰ, ᾶς, ἁ, Poët. et Dor. pro

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio, reprehensio*: ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμοχθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *laboriosus*: à μόχθος, *labor*.

Ἐπιμπλέατο, Ion. pro ἐπιμπλέατο, ἄτο, et hoc pro ἐπίμπλατο, 3. sing. imperf. et

Ἐπίμπλω, *impletus eras*, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, et contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor*, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπίμπρα, *urebat*, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi à πιμπρέω, *comburo*, imperf. ἐπίμπρεον, ων, εις, ας, ει, α. Th. πρήθω, *incendo*.

Ἐπιμύζω, f. ύσω, p. κα, *submissè, suspiro*: à μύζω, *gemo*.

Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, *affabulatio, quod fabulæ annectitur*: ex ἐπὶ et μῦθος, *fabula, verbum*.

Ἐπιμύλιον, ου, τὸ, *superior mola*: et

Ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*: ex ἐπὶ et μύλη, *mola*.

Ἐπιμύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *subsanno*. Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo*.

Ἐπιμωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis*: ex ἐπὶ et μῶμος, *dedecus*.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, *navale emporium*: ex ἐπὶ et ναῦς, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*.

Ἐπινέμεσθαι, *depasci*, præs. inf. pass. Th. νέμω, *pasco*, f. μω, a. 1. ἔνειμα.

Ἐπινενημένος, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo*. a. 1. part. pass. f. g. ἐπινηθεῖσα, ης, ἡ ex ἐπὶ et νέω, *neo*.

Ἐπινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *consideravi*: ex ἐπὶ et νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Ἐπινεύω, *annuo*, f. σω, p. ἐπινένευκα, a. 1. ἐπένευσα· ex ἐπὶ et νεύω, *annuo*.

Ἐπινεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *nubilus, nubibus tectus*.

* Ἐπινήχομαι, f. ξομαι, *influo, innato*: à νήχομαι, q. v.

Ἐπινέω, vel ἐπινηέω, et ἐπινηνέω, f. ήσω, p. ηκα, *in acervos aggero*: ex ἐπὶ et νέω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero*.

Ἐπινικάω, f. ήσω, *vinco, supero*: ab ἐπὶ et νικάω, *vinco*, f. ήσω. Hinc

Ἐπινίκιον, ου, τὸ, *victoriale*. Est et *hymnus in alicujus victoriam*: ab

Ἐπινίκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad victoriam pertinens*.

* Ἐπινίσσομαι, *advenio*, Call. Hymn. in Jovem, χ. 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apol. iv. 281. 817. Ex ἐπὶ et νίσσομαι, *venio*.

Ἐπινοέω, f. ήσω, *comminiscor, cogito, animadverto, destino*; et

• Ἐπίνοια, ας, ἡ, *cogitatio*: ex ἐπὶ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Ἐπίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, *bibebamus*, 1. pl. imperf. act. verbi πίνω, *bibo*.

Ἐπίνομος, ου, ὁ, Poët. ὁ *qui in eodem regionis trac… suis versatur*. Vide νόμο…

Ἔπινον, imperf. act. ve… *bibo*, f. πίσω, p. πέπωκα, a. 2. …

Ἐπινύσσω, *admoveo, impello*, idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. ἐνυχα.

Ἐπινυστάζω, f. ξω, p. χα, *dormio, inclino*: à νυστάζω.

Ἐπὶ ξίνης, vel conjunctim.

Ἐπιξίνης, *in terrâ peregrinâ*, et

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, *hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio*: à ξενοῦμαι, *hospitio conjungor*. Th. ξένος, *hospes*.

* Ἐπιξένωσις, *actio, quâ quis alium hospitio excipit, vel necessitudo hospitii*.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *communis, promiscuus*: à ξυνὸς, ῦ, *communis*, idem quod κοινός.

Ἐπιοίνιος, an legend. ἐπιοίνιος, *vinosus*: ex ἐπὶ et οἶνος, ου, ὁ, *vinum*.

Ἔπιον, *bibi* vel *biberunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίεσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, *bibo*, f. πίσω, p. πέπωκα.

Ἔπιον, Ion. pro ἧφιον, aor. 1. ab ἐφίημι, *immitto*. Vide ἰαίω.

Ἐπιὸν, τὸ, *accedens, irruens*; τὰ ἐπιόντα, *futura*, et

Ἐπιόντα, *accedentem, contra venientem*, accus. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, *inspicio*: ex ἐπὶ et ὄπτομαι, *video*, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, *pejero*, f. ήσω, p. ἐπιώρκηκα· præs. inf. ἐπιορκεῖν· præs. part. act. plur. num. ἐπιορκοῦντες· præs. part. pass. ἐπιορκούμενοι· ex ἐπὶ, *contrà*, et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐπιορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act ejusd.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, *perjurium*, et

Ἐπίορκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *perjurus*: ab ἐπὶ et ὅρκος, *juramentum*.

* Ἐπιόρκως, adv. *perjurè*: à præced.

Ἐπίουρα, τὰ, *intervalla*, Ion. pro ἐπίορα· ab ὅρος, *terminus*.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, *custos*: ab ἐπὶ et οὖρος, ου, ὁ, idem.

Ἐπιοῦσα, *sequens*, et in dat. sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιούσιος, ὁ ἡ ἡ, *de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus*: ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, *succedo, sequor*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπιόψομαι, *videbo*, f. 1. m. verbi ἐπιόπτομαι, q. v.

Ἐπιτάγχυ, *prorsus*, adv. ex ἐπὶ et τάγχυ, pro πάνυ, *valde*.

Ἐπίπαν, *in totum, omnino*, adv. ab ἐπὶ et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *e*.

Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, *paro*, a. 1. opt. med. ἐπιπαρασκευασαίμην, *ασω, ευσα*.

* Ἐπιπάσσω, fut. άσω, *conspergo*. Th. πάσσω.

* Ἐπίπας, idem quod πᾶς. Vet. inscr. ap. Salm. de modo usur.

Ἐπιπείθεο, pro ἐπιπείθου, *obtempera*, præs. imperat. pass. Ion. ἐπιπείθηται, 3. sing. sub. præs. ἐπιπειθόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. ab

Ἐπιπείθομαι, *parco, puto, credo*, f. πείσομαι. Th. πείθω, *persuadeo*, f. σω· a. 1. ἔπεισα.

Ἐπιπεμπτος, ου, ὁ, *quintus*.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, *immitto, supermitto*: à πέμπω, *mitto*.

Ἐπιπεπτωκὼς, perf. part. act. m. g. ab ἐπιπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι p. πέπτωκα· a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*.

Ἐπιπέφυκα, ας, ε, *insuper produxi* seu *edidi*, p. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, *nascor*.

* Ἐπιπηδάω, f. ήσω, p. κα, *insilio*: à πηδάω.

Ἐπιπίπτω, *irruo*, cum dativo, f. ἐπιπεσοῦμαι, perf. ἐπιπέπτωκα· a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, *incidi*; a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι.

* Ἐπιπλαστὸς, ῦ, *fictus*: à πλάσσω.

Ἐπὶ πλεῖον, *ut plurimum*.

Ἐπὶ πλεῖστον, *frequentissimè, maximè*: adv. à πολὺς, *multus*; compar. πλείων· superl. πλεῖστος·

Ἐπιπλέκω, *permisceo, implico*: ex ἐπὶ et πλέκω, *necto*, fut. ξω, perf. πέπλεχα· a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, *innato*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Ἐπὶ πλέον, adv. *copiosiùs, ampliùs* ab

Ἐπίπλεος, έα, εον, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. sing. a. 1. part. fœm. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab

Ἐπιπλήσσειν, vel -σσειν, increpa, quod vide.

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio.

Ἐπιπλήσσεο, increpare, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -ττω, increpo, castigo, cum dat. f. ξω, p. ἐπιπέπληχα, a. 1. ἐπέπληξα, a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et πλήσσω, vel -ττω, percutio.

Ἐπιπλήττω. Vide in ἐπιπλήσσω.

Ἔπιπλα, Ion. pro ἔπιπλα, supellex: q. ab ἐπιπόλαιος, superficiarius: hinc τὰ ἐπιπόλαια, et per gem. Sync. ἐπίπολα et ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, quod vide.

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio. Ab ἐπὶ et πλέκω, plico, p. m. πέπλοχα.

Ἐπιπλωμένοιο, pro -μένου, volventis, gen. Ion. ab

Ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, sum.

Ἔπιπλον, implebam, vel implebant, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. qu. à πιπλάω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, impleo: ut à τιμάω, ἐτίμων. Th. πλέος, plenus.

Ἐπίπλοος, et ἐπίπλους, -όυ, -ου, navigatio adversus aliquem, conflictus: ab ἐπιπλέω, classe invado, πλέω, navigo.

Ἐπιπλώουσι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, et hoc pro ἐπιπλέουσι, innavigant, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλέω, navigo: f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπλὼς, navigans, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. act. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, navigo: f. πλεύσω. Alii deducunt à præt. πέπλωκα, p. m. πέπλωα, unde part. πεπλωὼς, et per Aphær. et Sync. πλὼς, in compos. ἐπιπλὼς, ab ἐπιπλέω, classe invado. Th. πλέω, navigo.

Ἐπιπλώσας, -αντος, ὁ, navigans: a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ας, ἡ, respirans: præs. part. act. f. g. ab

Ἐπιπνείω, inspiro: ex ἐπὶ et πνείω, Poët. pro πνέω, spiro: f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, suffoco: f. ίξω, p. ἐπιπέπνιχα, a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ et πνίγω, strangulo.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, afflatus, instinctus divinus: ab ἐπιπνέω, afflo. Th. πνέω, flo.

Ἐπιποθέω, expeto, desidero, intimè amo: f. ήσω, p. ἐπιπεπόθηκα, a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ et ποθέω. Th. πόθος, desiderium.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium: et

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ἡ, exoptatus: et

Ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium: ab ἐπιποθέω.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, p. ακα, innato, in superficie sum: et

Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus extat. ἐπιπόλαιος κτῆσις, bona mobilia; et

Ἐπιπολαίως, superficialiter: ab

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, in superficie, in summitate: τὸ ἐπιπολῆς, ipsa superficies: q. ab ἐπὶ, suprà, et πέλω, sum.

Ἐπὶ πολλῷ, magni vel magno: et

Ἐπὶ πολύ, adv. magnâ ex parte, multùm: ὡς ἐπιπολύ, plerumque. Th. πολὺς, multus.

Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, p. κα, triumpho, pompam duco: ex ἐπὶ et πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, mitto.

Ἐπίπονος, ου, ὁ ἡ, laboriosus: hinc

Ἐπιπόνως, laboriosè; à πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, proficiscor, peragro: f. εύσομαι, p. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ et πορεύομαι, quod à πείρω, transeo: p. m. πέπορα.

* Ἐπιπορπάω, infibulo, fibulis subnecto. Th. πόρπη, fibula.

Ἐπίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

* Ἐπιπραΰνω, mansuefacio; ab ἐπὶ et πραΰνω.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus: et

Ἐπιπρεπὴς, έος, οῦς, ὁ ἡ, decorus. Th. πρέπω, decorus sum.

Ἐπιπρέπω, decorus sum in, vel super: ab eod.

Ἐπιπροέηκεν, insuper misit: 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, et ἵημι, mitto: f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, et Att. ἕηκα, a. 2. ἧν, a. 2. infin. εἷναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. infin. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροϊάλλω, f. λῶ, p. κα, protendo, foras emitto: ex ἐπὶ, πρὸ, et ἰάλλω, mitto: a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, insupèr mitto. Vide ἐπιπροέηκεν.

* Ἐπίπρωκος, frater vel avus paternus reliquam hæreditatem possidens: nam cui universa hæreditas obvenit fit κλῆρος, Salm. de modo usur. c. 4. p. 165, 6.

Ἐπίπροσθεν, adv. antè: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, antè.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπταμαι, advolo: ex ἐπὶ et ἵπταμαι, volo, -ας: fut. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, plicatura. Th. πτύσσω, plico.

Ἐπιπωλέομαι, f. ήσομαι, obambulo, lustro: ex ἐπὶ et πωλέω, idem cum πολέω, verto.

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, p. ἐπέῤῥαγκα, insperga. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ισω, p. κα, superaspergo, inspergo, à præced.

Ἐπιῤῥάπτω, insuo: f. ψω, p. ἐπέῤῥαφα. ex ἐπὶ et ῥάπτω, suo.

Ἐπιῤῥάσσω, irruo, illidor: ex ἐπὶ et ῥάσσω, allido, dejicio; f. ξω, p. ἔῤῥαχα.

Ἐπιῤῥέω, influere. Th. ῥέω, fluo: f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ, propensus: ab

Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, p. ἐπέῤῥεφα, vergo, propendeo: ex ἐπὶ et ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω. Vide ἐπιῤῥέειν.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, adverbium: pars orationis apud Gramm. Th. ῥέω, dico.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, claudebat, irruebat: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπιῤῥάσσεσκε, verbi ἐπιῤῥάσσω, illidor, irruo: vel ab ἐπαράσσω, idem. ex ἐπὶ et ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, amputo, tundo: Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, infringo: ab ἐπὶ et ῥήσσω, vel -ττω, seu ῥήγνυμι, frango: f. ξω.

Ἐπίῤῥινον, ου, τὸ, frontale, ornamentum frontis, et aurium naribus impendens.

Ἐπιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum acc. f. ψω, p. ἐπέῤῥιφα, a. 1. ἐπέῤῥιψα, a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ et ῥίπτω, ψω, projicio.

Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ἡ, qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator, vel auxiliatrix: item utilis: ex ἐπὶ et ῥόθος, undarum strepitus.

Ἐπιῤῥωννύω, et ἐπιῤῥώννυμι, corroboro. Th.

Ἐπιῤῥωννύω, f. ώσω, p. ἐπέῤῥωκα, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς, έντος, confirmatus, corroboratus, a. 1. part. pass. ex ἐπιῤῥώννυμαι, confirmor: ab eod.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones qui supponuntur clitellis, et ipsa clitella: ab

Ἐπισάττω, insterno. Th. σάττω, f. ξω, onero.

Ἐπισείω, incutio. Th. σείω, f. σω, p. σέσεικα.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐπισημαίνω, indico: f. ανῶ, p. σημαγκα. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ου, ὁ ἡ, insignis, illu-

stris, signatus; ἐπίσημον τῆς νηὸς, *navis insigne*: ab eod.

Ἐπίσης, adv. *æquè ac, perinde*: ex ἐπὶ et ἴσος.

Ἐπισιτευόμενος, part. ab Att. fut. ἐπισιτεῦμαι, communitèr ἐπισιτεύσομαι, hinc f. part. ἐπισιτευσόμενος, Att. ἐπισιτεύμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐπισιτευόμενος, ab

Ἐπισιτίζομαι, *cibaria sumo*, præs. pass. ab

Ἐπισιτίζω, *cibaria præbeo*, f. ίσω, p. ἐπισεσίτικα· perf. pass. ἐπισεσίτισμαι· ex ἐπὶ et σῖτος, *frumentum*.

Ἐπισιτισμὸς, ῦ, ὁ, *cibaria, cibus, victus*: à perf. pass. super. verbi.

Ἐπισκάζω, f. άσω, p. ἐπεσκάκα, *claudico*. Th. σκάζω, idem.

Ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito*, f. ψομαι· p. pass. ἐπέσκεμμαι, *recensitus sum*; a. 2. pass. ἐπεσκέπην, ης, η, *lustratus fui*; a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι, άσθω, 2. plur. ἐπισκέψασθε, *deligite, despicite*; a. 1. med. subj. ἐπισκέψωμαι, η, ηται· ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumspicio, viso*.

Ἐπισκέπτω, f. ψω, p. φα, *considero, aspicio*. Th. σκέπτω.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, p. ακα, *sarcio, instauro, insterno*: ex ἐπὶ et σκευάζω, *instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

Ἐπισκευαστὴς, ῦ, ὁ, *instaurator*.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio, resectio*: ab eod.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, *visitatio*, acc. ἐπίσκεψιν· ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνέω, *in tabernaculo habito*, f. ώσω, p. ἐπεσκήνωκα· a. 1. ἐπεσκήνωσα· a. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ et σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐπισκήπτειν, *cum impetu deferri, accusare, obtestari*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

Ἐπισκιάζειν, *obumbrare*, præs. inf. ab

* Ἐπισκιάζω, *obumbro*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Ἐπισκόπα, *ut scopum assequaris*, adv. quod à σκοπὸς, *scopus*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἐπισκόπει, *considera*, præs. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, *visitationi vaco, prospicio*, f. ήσω, perf. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ et σκοπέω, *contemplor, video*. Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio, video* p. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio*: ab eod. Th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, *EPISCOPUS, inspector, præses*: ab ἐπέσκοπα, præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumspicio*, q. v.

Ἐπισκοτέω, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.

Ἐπισκύζωνται, *indignentur*, 3. pl. præs. sub. med. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ et σκύζομαι, *irritor*, quod à κύων, κυνὸς, *canis*.

Ἐπισκυθίζειν, *Scytharum more largiùs potare*; a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον· a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, *Scytha*.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, *supercilium*: ex ἐπὶ et σκύνιον, *summa palpebra, cilium*.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, p. φα, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor*, f. ψω.

Ἐπισμῇ, Ion. pro ἐπισμᾷ, q. pro ἐπισμάει, 3. sing. præs. indic. act. ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abstergo, detergo*.

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnosa*, Hesiod. ab ἐπὶ et σμύχω, fut. ξω, *vasto, corrumpo*.

Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, *incedo*. Th. σοβέω, q. v.

Ἐπίσος, ου, ὁ, *æqualis*. Th. ἴσος.

Ἐπισπάομαι, -ῶμαι, *attraho*; ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. άσομαι, p. ἐπέσπασμαι· a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ et σπάω, *traho*.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, *cardines ostii*: à præced.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, *laqueus, funis; tentorium, velum*, quò aliquid ἐπισπᾶται, id est, *attrahitur*: ab ἐπισπάομαι, q. v.

Ἐπισπάω, -ῶ, fut. άσω, perf. κα, *attraho*: à σπάω, *traho*.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, *libatio*. Th. σπένδω, *libo*, f. σπείσω.

Ἐπισπένδειν, præs. inf. act. *infundere, libare*: ab eod. Th.

Ἐπισπερχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *festinus*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Ἐπισπέρχω, *urgeo*: ab eod. Th.

Ἐπισπεύδω, *propero, urgeo*. Th. σπεύδω, *festino*, f. σω, p. ἔσπευκα.

Ἐπισπῇ, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐπισπῶ, *abeo*: ab ἐπὶ et verbo σπῶ, Poët. pro ἕπω, *sequor*.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*, 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι, pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, *sequere*: hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορὴ, ῆς, ἡ, *iterata satio*: ab ἐπὶ et σπείρω, *stro*, f. σπερῶ· p. med. ἔσπορα.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, p. ἐπεσπούδακα, *festino*: à σπουδάζω, q. v. hinc et

Ἐπισπουδαστὴς, ῦ, ὁ, *accelerator*.

Ἐπισπώμενος, η, ον, *attractus*, præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho*. Th. σπάω, *traho*.

Ἐπίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, *cantbus*; ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur: ex ἐπὶ et σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ*: qu[od] à σείω, *agito*.

Ἐπίστα, Poët. et Dor. pro ἐπίστασαι, *scis, nosti*, 2. sing. præs. ind[ic.] pass. ab ἐπίσταμαι, q. v.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, *diversatio*: ab

Ἐπισταθμεύω, fut. εύσω, perf. κα, *stativa habeo, diversor*: ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, *mansionum curator*: ex σταθμὸς, *stabulum, statio*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio*, et in 1. pl. ἐπιστάμεθα, præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens*; imperf. ἐπιστάμην, et ἠπιστάμην, σο, ατο· fut. ἐπιστήσομαι· ex ἐπὶ et ἵσαμαι, vel ἵσημι, *scio*; facta Epenth. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, η, ον, *sciens*, part. superioris; item *superstans*. Vide ἐφίστασθαι.

Ἐπισταμένως, *scientèr*, adv. ab ἐπίσταμαι, q. v.

Ἐπιστάντες, *instantes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, ἀντος, verbi ἐφίστημι, *insto*, f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα· a. 2. ἐπέστην a. 2. sub. ἐπιστῶ· ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστὰς, άντος, aor. 2. part. act. Vide sup.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, q. v.

Ἐπίστασθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι, *supra stare*; sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, *insto*, q. v. vel part. a. 2. med.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio*, et

Ἐπίστασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστατέω, f. ήσω, p. ηκα, *præsum* ab

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, *magister, præfectus*, ab ἐφίστημι, *præficio*: ab eod. Th.

Ἐπίστατο, *noverat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, q. v.

* Ἐπίστατον, ου, τὸ, *crateris basis vel fulcrum*, Insc. Sig. à præced. verbo.

Ἐπιστατοῦντες, nom. plur. part. præs. act. verbi ἐπιστατέω, *præsum, præfectus sum*: ab ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.

Ἐπιστέαται, Ion. pro ἐπίστανται, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπίσταμαι, q. v.

Ἐπιστεῖλαι, *scribere*, a. 1. inf. act. ab

Ἐπιστέλλω, *mitto*, fut. ἐπιστελῶ, perf. ἐπέσταλκα· a. 1. ἐπέστειλα· p. med. ἐπέστολα· ex ἐπὶ et στέλλω, *mitto*.

Ἐπιστοῦτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστόω, *credo*, f. ώσω, quod

Ε Π
Ε Π

πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐπιστεύθη, *commissum erat*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

Ἐπιστεφὴς, έος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, *coronatus*: ab

Ἐπιστέφω, f. ψω, p. ἐπέστεφα, *coroно*. Th. στέφω, idem, f. ψω.

Ἐπιστέαται, *sciant*: Ion. pro ἐπίστανται. Vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίστη, *scis*: Att. pro ἐπίστασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod.

Ἐπίστηθι, ήτω, *insta*: a. 2. imperat. act. ab ἐφίστημι, *insto*, quod vide, vel ἐπιστάντις.

Ἐπιστηθίζομαι, f. ίσομαι, *pectori alicujus incumbo*. Th. στῆθος, *pectus*.

Ἐπιστήμαις, dat. pl. ab

Ἐπιστήμη, ης, ἡ, *scientia*, *peritia*, *ars*: ab ἐπίσταμαι, *scio*. Th. ἵστημι, idem.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *scientiâ præditus*; ab eod. verbo et Th.

Ἐπιστῆναι, *instare*: a. 2. inf. ab ἐφίστημι, *supersto*, *incumbo*. Th. ἵσταμαι, *sto*.

Ἐπιστηρίζω, *confirmo*: f. ίξω et ιῶ, Att. p. ἐπεστήριχα, a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπὶ et στηρίζω, *firmiter statuo*.

Ἐπιστήσῃ, *scies*: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστιον, Ion. pro ἐφίστιον, *domicilium*: et

Ἐπίστιος, Ion. pro ἐφίστιος, *domesticus*, *incola*: ab ἐπὶ et ἑστία, *focus*, *lar*.

Ἐπιστοβέεσκεν, Ion. pro ἐπεστοβέεν, seu ἐπεστόβειεν, imperf. act. verbi ἐπιστοβέω pro ἐπιστομέω, f. ήσω, p. κα, *irrideo*, *contumeliâ afficio*: ex ἐπὶ et στόμα, *os*.

Ἐπιστολάδην, adv. *ornatè*, *succinctè*; ex ἐπὶ et στέλλω, *mitto*; item *orno*; f. στελῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

Ἐπιστολάζω, f. άσω, p. ἐπεστόλακα, *infero*, *cumulo*. ab eod.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, *EPISTOLA*: ab ejusd. verbi præt. m.

Ἐπιστολικὸς, ὴ, ὸν, ῦ, *epistolaris*: à præced.

Ἐπιστομίζω, *os obturo*; f. ίσω, p. ἐπεστόμικα. ex ἐπὶ et στόμα, *os*, *oris*.

Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, *EPISTOMIUM*: ab eod.

Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, p. κα, *expeditionem suscipio adversus*: ex ἐπὶ et στρατεύω, *exercitum educo*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Ἐπιστρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιστρατεία, *militaris expeditio adversus aliquem*: à præced.

Ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, *converto*. Th. στρέφω, *verto*: f. ψω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστραφον, p. m. ἔστροφα.

Ἐπιστρέφε, præs. imperat. act. et

Ἐπιστρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστρεφέως, Ion. et Poët. *accuratè*, *fraudulentèr*: adv. ab

Ἐπιστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *industrius*, *versutus*, *perversus*.

Ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω, p. ἐπέστροφα, a. 1. ἐπέστρεψα, a. 1. imperat. ἐπίστρεψον, άτω a. 1. sub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐπιστρέψαι, a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος, a. 2. pass. ἐπεστράφην, ης, η, *converti me*: a. 2. imperat. pass. ἐπιστράφητι, ήτω, a. 2. sub. pass. ἐπιστραφῶ, a. 2. part. pass. ἐπιστραφεὶς, έντος, p. m. ἐπέστροφα. ἐπιστρέφομαι, Med. *curo*, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. στρέφω, *verto*.

Ἐπιστρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo et Th.

Ἐπιστρέψαντα, *advertentem*; acc. sing. masc. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἐπιστροφάδην, adv. *huc illuc se convertendo*, *fortitèr*: et

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: à præt. m. ἐπέστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπίστροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui versatur inter*; item *flexuosus*; à præced.

Ἐπιστρωννύω, *insterno*: ex ἐπὶ et στρωννύω, *sterno*; fut. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα. Th. στορέω, *sterno*.

Ἐπίστω, *sciebas*: per contract. pro ἐπίστασο, Ion. ex ἐπίστασο, 2. sing. imperf. ἐπιστάμην, σο. ab ἐπίσταμαι, *scio*. Th. ἵστημι.

Ἐπιστώσαντο, *pacti sunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi πιστόω, *fidem exigo*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἐπισυνάγω, *congrego*, *cogo*: f. ἐπισυνάξω, p. ἐπισυνῆχα, a. 1. ἐπισυνῆξα, a. 1. inf. ἐπισυνάξαι, a. 2. act. ἐπισυνήγαγον, a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν, præt. pass. ἐπισυνῆγμαι, perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπισυνήχθην, a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ὲν. ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, *ago*.

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, *congregatio*: à præced.

Ἐπισυνάπτω, f. ψω, p. ἐπισυνῆφα, *coagmento*, *conjugo*: ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*, quod vide.

Ἐπισυνέχω, *contineo*, *apto*: undè

Ἐπισυνέχοντες, part. *ducentes* vel *habentes* uxores alienigenas: ap. l. iii. Esdræ, ix. 17. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*.

Ἐπισυνίσταμαι, *conspiro*, *insurgo in aliquem* vide ἐπισύστασις.

* Ἐπισυνίστημι, *ad seditionem excito*. Th. ἵστημι.

Ἐπισυντρέχω, *simul occurro*: ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, *curro*. f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ἐπισύρω, *traho post me*; item *ambage verborum*, *rem de quâ agitur*, *implicare*, *neque cardinem causæ attingere*. Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. σύρω, *traho*.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, *coitio*, *agmen*: ex ἐπὶ et συνίστημι, *consto*, *ad defectionem solicito*. Th. ἵστημι.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, *una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem*.

Ἐπισφαγήσεται, 3. sing. f. 2. ind. pass. ab

Ἐπισφάζω, seu -σφάττω, *jugulo*, *macto*; f. ξω, a. 2. ἔσφαγον, pass. -φάγην.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *periculosus*, *lubricus*: ex ἐπὶ et σφάλλω, *supplanto*.

Ἐπισφαλῶς, adv. *periculosè*.

Ἐπισφραγίζω, f. ίσω, p. ἐπεσφράγικα, *insignio*, *sigillo* ab ἐπὶ et σφραγίζω, *signo*.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, *fibula ocreæ*: ex ἐπὶ et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Ἐπίσχε, *cobibe* præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω pro ἔχω, *habeo*.

Ἐπισχέειν, Ion. pro ἐπισχεῖν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχεο.

Ἐπίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo et Th.

Ἐπισχερὼ, adv. *deinceps*, *ordine*: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐπισχόμενος, *tenens*: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.

Ἐπισχύω, *invalesco*, *magis ac magis urgeo*; imperf. ἐπίσχυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἐπίσχυκα, a. 1. ἐπίσχυσα, ex ἐπὶ et ἰσχύω, *valeo*. Th. ἰσχὺς.

Ἐπισχὼν, *adhibens*: a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, *coacervo*: f. εύσω, p.

ἐπισεσώρευκα: ex ἐπὶ et σωρεύω, cumulo. Th. σωρὸς, acervus.

'Επιταγὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum: ab ἐπιτάσσω, impero, quod vide

'Επίταγμα, ατος, τὸ, subsidiaria cohors; item mandatum: ab eod.

'Επίταδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.

'Επιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.

'Επιτακτὸς, imperatus, part. perf. pass. ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, incidere. Th. τέμνω, seco.

'Επίταξις, εως, ἡ, imperatum, jussum: ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επιταράττω, f. ξω, p. χα, interturbo, interpello. Th. ταράττω, -σσω, turbo, f. ξω.

'Επιτάῤῥοθος, ου, ὁ ἢ ἡ, adjutor, pro ἐπίῤῥοθος, idem: ex ἐπὶ et ῥόθος, undarum strepitus.

'Επίτασις, εως, ἡ, intentio, vehementia: ab ἐπιτείνω p. pass. ἐπιτέταμαι, σαι.

'Επιτάσσω, vel -ττω, colloco, impero, f. ξω præs. part. ἐπιτάσσων, οντος ex ἐπὶ et τάσσω, ordino, fut. ξω, p. τέταχα a. 1. ἔταξα p. m. τέταγα unde ἐπιταγὴ, suprà.

'Επιτάφιος, ου, ὁ ἢ ἡ, funebris: ex ἐπὶ et θάπτω, sepelio; a. 2. ἔταφον

'Επιταχύνω, accelero: à ταχύνω, idem, f. υνῶ. Th. ταχὺς, celer.

'Επιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

'Επιτείλας, qui jussit, a. 1. part. act. et

'Επίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, inus.

'Επιτείνω, intendo: ex ἐπὶ et τείνω, tendo, f. νῶ, p. ἐπιτέτακα.

'Επιτειχίζω, muro cingo, excitato muro oppugno: ex ἐπὶ et τειχίζω, murum struo, f. ίσω, p. ικα. Th. τεῖχος, murus.

'Επιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum adversus aliquem: à præced.

'Επιτέκα, acc. ab ἐπιτέξ, q. v.

'Επιτελεσθέντα, acc. sing. masc. g. aor. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι a. 1. pass. ἐπιτελέσθην ab

'Επιτελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, perago, exequor f. έσω, perf. ἐπιτετέλεκα a. 1. ἐπετέλεσα, absolvo: ex ἐπὶ et τέλος.

'Επιτελὴς, έος, -ῆς, ὁ ἢ ἡ, absolutus, perfectus. Vide ἐπιτελέω.

'Επιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs. imperat. pass. ab

'Επιτέλλομαι, ῃ, εται, exorior, et Poët. pro ἐντέλλομαι, impero: hinc

'Επιτελλομενάων, exorientium, gen. pl. Æol. part. præs. m. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

'Επιτέμνω, f. μῶ, p. μηκα, breviter reddo, disseco: à τέμνω, seco.

'Επιτέξ, εκος, ἡ, pro ἐπίτοκος, partui vicina: ex ἐπὶ et τίκτω, pario; f. τέξομαι p. act. τέτοκα.

'Επιτερπέστερον, jucundius, compar. ab

'Επιτερπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto, f. ψω.

'Επιτέρπομαι, oblector: ab eodem Th.;

'Επιτερπόμενος, præs. part. præc.

'Επιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. Th. τείνω, tendo.

'Επιτέτραπται, commissum est, 3. sing. p. pass. et

'Επιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Th. τρέπω, verto, fut. ψω, perf. φα p. med. τέτροπα.

'Επιτήδεια, et Ion. ἐπιτήδια, apta, nom. pl. neut. g. ab

'Επιτήδειος, ου, idoneus, commodus, opportunus. Th. ἐπιτηδὴς, idem.

'Επίτηδες, Ion. adv. de industriâ: ab ἐπιτηδὴς.

'Επιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum: ab

'Επιτηδεύω, εις, ει, datâ operâ aliquid facio, operam do, f. εύσω a. 1. ἐπετήδευσα, quod et

'Επιτηδείως, accurate, Ion. pro ἐπιτηδείως ex ἐπιτήδειος, aptus, ab

ΈΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ ἢ ἡ, idoneus, aptus.

'Επιτήκειν, liquefactum infundere, præs. inf. act. verbi ἐπιτήκω, f. ξω, liquefacio. Th. τήκω, idem.

'Επιτηρέω, conservo. Th. τηρέω, servo, f. ήσω, p. χα.

'Επιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

'Επιτιθεῖσι, Ion. pro ἐπιτιθέασι, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επιτίθει, pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. ab

'Επιτίθημι, impono; ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quasi ab ἐπιτιθέω, f. ἐπιθήσω, perf. ἐπιτέθεικα a. 1. ἐπέθηκα a. 2. ἐπέθην a. 2. imperat. ἐπίθες, ἔτω, a. 1. pass. ἐπετέθην a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται a. 2. m. ἐπιθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

'Επιτιθῇς, ῇ, præs. sub. act. Vide suprà.

'Επιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

'Επιτιμάῃς, 2. sing. præs. sub. ab

'Επιτιμάω, -ῶ, pretium augeo; item objurgo, cum dativo; imperf. ἐπετίμαον, -ων, f. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα a. 1. ἐπετίμησα a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, ἄτω aor. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι ex ἐπὶ et τιμάω, honoro.

* 'Επιτιμαῖος, ου, ὁ, morosus reprehensor, qui frequenter alios carpit et reprehendit.

'Επιτιμήσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. præced.

'Επιτιμήσεσι, dat. pl. ab

'Επιτίμησις, εως, ἡ, increpatio, caritas σίτου, caritas annonæ, et

'Επιτιμία, ας, ἡ, idem, et

'Επιτίμιον, mulcta, pœna: ab ἐπιτιμάω, q. v.

* 'Επίτιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui bonos suus integer est: ab eod. Th.

'Επιτιμῶνται, pro -άονται, reprehenduntur, 3. pl. præs. ind. pass. et

'Επιτιμῶντας, pro -άοντας, accus. pl. præs. part act. ab eod.

'Επιτίτθιος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem, ac ὑποτίτθιος, lactens. Th. τίτθος, mamma.

'Επιτοαυτὸ, vel divisum ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. eodem loco, simul, adhæc. Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, ipse.

'Επίτοκος, ου, ὁ ἢ ἡ, partui propinqua. Th. τίκτω, pario; p. m. τέτοκα.

'Επιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

'Επιτολμᾶν, sustinere, præs. infin. act. ab

'Επιτολμάω, audeo, f. ήσω, p. ηκα. Th. τόλμα, audacia.

'Επιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio, EPITOME, compendium. Th. τέμνω, seco: p. m. τέτομα.

'Επιτοξάζομαι, f. άσομαι, in aliquem arcum intendo: ex ἐπὶ et τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, arcus.

'Επιτοπολὺ, adv. ut plurimum: ex ἐπὶ et πολὺς.

'Επιτόσσαις, si codex sanus part. a. 1. act. ab ἐπιτοσσέω, f. έσω a. 1. ἐπετόσσα a. 1. part. ἐπιτοσσήσας, Æol. et gem. σσ, et per Sync. ἐπιτόσσαις. Vide τοσσεῖν. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοσσίζω, f. ίσω a. 1. part. ἐπιτοσσίσας, et Æol. et Poët. ἐπιτοσσίσαις, et per Sync. ἐπιτόσσαις ἐπιτοσσίζειν, alicubi in aliquem incidere, eumque nancisci.

'Επιτρεπτέα, et -τέον, permittendum: verbale ab

'Επιτρέπω, permitto, committo, f. ψω, p. ἐπιτέτροφα a. 1. ἐπέτρεψα perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται a. 2. pass. ἐπετράπην p. m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, verto.

'Επίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

'Επιτρέψοντι, permittunt, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέχω, f. θρέξω, p. ἐπιδέδραμα, a. 2. ἐπίδραμον, *accurro, incurro*. Th. τρέχω.

'Επιτρίβω, *attero, affligo*. Th. τρίβω, τερῶ; f. ψω, p. φα.

* 'Επίτριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sesquitertius*; idem quod τρίτος, ἐπὶ τρίτον τόκος, *usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit*.

'Επίτριψις, εως, ἡ, expon. *fluctus*. Psal. xcii. ab ἐπιτρίβω.

'Επιτροπαίη βασιληΐη, *regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet*: ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεύω, f. εύσω, p. κα, *procurationem festino, administro*, et

* 'Επιτροπεύομαι, *educor*: ab

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, *procuratio, tutela*: à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

* 'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, *ipsa actio*.

'Επίτροπος, ου, ὁ, *procurator, tutor*: ab eod.

'Επιτροχάδην, adv. *succinctè, maturè*: à τροχάζω, *curro, festino*. Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχάνω, *assequor*, a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ et τυγχάνω, *adipiscor*; f. τεύξομαι, p. τέτευχα.

'Επιτυμβίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cristata*: Epith. quod alaudis cristatis tribuitur: ex ἐπὶ et τύμβος, *tumulus*: vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

'Επιτυχεῖν τινὶ, *incidere in aliquid et invenire*, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτυχία, ίας, ἡ, *felix successus*.

'Επιτυχὼν, όντος, *quilibet, vilis*, a. 2. part. act. ab eod.

'Επιφαίνω, et -ομαι, *appareo*; præs. imperat. ἐπίφαινε, f. ἐπιφανῶ, p. ἐπιπέφαγκα, a. 1. ἐπέφηνα, p. pass. ἐπιπέφασμαι, et Att. ἐπιπέφασμαι, a. 2. pass. ἐπιφάνην, ης, η. ex ἐπὶ et φαίνω, *ostendo*.

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia, superficies*: ab ἐπιφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *illustris*: quod et

'Επιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

'Επιφανὴς, *illustris*: vide ἐπιφάνεια.

'Επιφαύω, *illucesco*, f. ἐπιφαύσω et -ομαι à φαύω, Æol. pro φάω, *luceo*.

'Επιφέροισα, *afferens*, Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

'Επιφέρω, pass. *incumbo, irruo*.

'Επιφέρω, εις, ει, *infero, objicio*, imperf. ἐπέφερον, ες, ε, f. ἐποίσω; p. ἐπενήνοχα, a. 2. ἐπήνεγκον, a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

'Επιφημίζεσθαι, *malè ominari*; præs. inf. pass. à φημίζω, *divulgo*. Th. φάω, *dico*.

'Επιφθὰς, *præveniens*, a. 2. part. act. ex ἐπὶ et φθάνω, f. φθάσω, *prævenio*; p. ἔφθακα, a. 2. ἔφθην, qu. φθῆμι.

'Επίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidiosus*.

* 'Επιφθόνως, adv. *invidiosè*.

'Επιφθύζοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inspuo, veneficarum more*. Th. πτύω, *spuo*.

'Επιφλέγω, *splendeo, refulgeo*: id. quod φλέγω, *incendo*; sed Metaph. *illustro*.

'Επιφορὰ, ᾶς, ἡ, *impetus, impressio*. Th. φέρω, *fero*.

'Επιφορέω, -ῶ, Ion. id. qu. ἐπιφέρω, *infero*.

'Επιφορήματα, ων, τὰ, *bellaria*: à præced.

'Επίφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *commodus, pronus*; item *uterum ferens*. Th. φέρω, *fero*.

'Επιφράζομαι, *intelligo, considero*: ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, dissero, declaro*. Th. φράζω, *dico*, a. 2. ἔφραδον.

'Επίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ et φρὴν, *mens*.

'Επιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*: ab eod.

'Επιφροσύνῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. ejusd.

'Επιφυὰς, άδος, ἡ, *propago*; et in pl. ἐπιφυάδες, et

'Επιφυέσθω, *accrescat, adhæreat*; 3. sing. imperat. præs. ab

'Επιφύομαι, f. ύσομαι, *adnascor, accresco*. Th. φύω, *gigno*.

'Επιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnascor*: ab eod.

'Επιφωνέω, *acclamo*, imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, εις, -εε, ει, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

'Επιφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio*: à præced.

'Επιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*; dat. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

'Επιφώσκω, *illucesco*, imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo*: undè φάος, et contractè, φῶς, *lux*.

'Επιχαίρω, f. αρῶ, p. ἐπικεχάρηκα, *gaudeo*; item *insulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*; f. χαιρήσομαι, a. 2. pass. ἐχάρην.

'Επιχαλάω, *laxo*. Th. χαλάω, idem, f. άσω, p. κα.

'Επίχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκὸς.

'Επιχαράττω, *insculpo*. Th. χαράττω, vel -σσω, idem, f. ξω, p. κεχάραχα.

'Επίχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium, irrisio*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

'Επιχείρει, pro -εις, *aggredere*, præs. imperat. ab

'Επιχειρέω, -ῶ, *aggredior*, imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, *conabar*; f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.

'Επιχείρημα, ατος, τὸ, *argumentum*; et

'Επιχείρησις, εως, ἡ, idem et *aggressio, conatus, conspiratio*: ab eod. verbo et Th.

'Επιχειροτονέω, *scisco, decerno, suffragia fero*: ex ἐπὶ et χειροτονέω, idem, f. ήσω, p. ηκα, quod à χεὶρ, *manus*, et Th. τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα.

'Επιχέω, *infundo*: vide suprà ἐγχέω.

'Επιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*, gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίησι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ et χθὼν, *terra*.

'Επιχολώτατος, η, ον, *amarissimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.

'Επιχορηγέω, *suppedito, subministro*, f. ήσω, p. ἐπικεχορήγηκα, a. 1. ἐπεχορήγησα ex ἐπὶ et χορηγὸς, *dux chori*: quod ex χορὸς, *cœtus saltantium*, et ἄγω, *duco*.

'Επιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisd.

'Επιχράω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ et χράω, f. ήσω, p. ηκα, *commodo, invado furiosè*.

'Επιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ et χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.

'Επιχρίω, *illino*, f. ίσω, p. ἐπικέχρικα, a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ et χρίω, *ungo*.

'Επίχρυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσὸς.

'Επιχύνω, *infundo*, f. ύσω, p. ἐπικέχυκα. Hinc

'Επίχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio*.

'Επιχωρέω, f. ήσω, p. ἐπικεχώρηκα, *cedo, concedo*, ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, *si concederetur*.

'Επιχώρησις, εως, ἡ, *permissio*: Esd. iii. 7.

'Επιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab

'Επιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ et χῶρος, *locus*.

'Επιψάλλω, *supersallo*, f. λῶ, p. ἐπέψαλκα. à ψάλλω, *cano*.

'Επιψαύων, præs. part. act. ab ἐπιψαύω, *contingo*, quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

'Επιψεκάζω, f. άσω, p. κα, *irro-*

ζω, instillo: ex ἐπὶ et ψεκάζω, roro, stillo: quod à ψεκὰς idem quod Th. ψακὰς, ἡ, ros.

'Επιψηφίζειν τινὶ, alicui suffragari: à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ὁ, calculus.

* 'Επίψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reprehensionem meretur.

'Επιὼν, όντος, instans, insequens, a. 2. part. ab ἔπειμι, aggredior. Th. εἶμι, eo.

'Επλάγην, stupui, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, ferio; f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

'Επλάγχθην, aberravi: pro ἐπλαγχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, errare facio; f. πλάγξω, p. πέπλαγχα, a. 1. ἔπλαγξα.

'Επλανᾶτο, pro -άετο, 3. sing. imperf. m. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

"Επλαξη, finxit, Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. et

"Επλασ', pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

'Επλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -ττω, fingo, formo; f. πλάσω, p. πέπλακα.

"Επλει, navigabat, 3. sing. imperf. act. verbi πλέω, navigo; f. πλεύσω.

"Επλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, sum.

"Επλεο, eras, 2. sing. imperf. m. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, et per Sync. ἔπλεο et ἔπλευ, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, sum. Th. πέλω.

"Επλεον, imperf. act. à πλέω, navigo.

'Επλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plus habeo, abundo; f. άσω, p. κα. Th. πολὺς, multus: comp. πλείων et πλέων, amplior.

"Επλετ', pro ἔπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. m. à πέλομαι, sum. Vide ἔπλεο.

"Επλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.

'Επλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. navigavimus: à πλέω, navigo; f. εύσω.

'Επλήγην, cæsus sum, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω vel -ττω, ferio; f. ξω, a. 2. ἔπληγον, vide ἐπλάγην.

'Επλήσθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, impleo; f. πλήσω, p. pass. πέπλησμαι. Th. πλέος, plenus.

'Επληθύνθην, crevi, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, multiplico, cresco; f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, a. 1. ἐπλήθυνα, p. pass. πεπλήθυμμαι, a. 1. opt. pass. πληθυνθείην. à πλήθω, impleo: ab eod. Th.

"Επληντο, impleverant, pro ἐπέπληντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, impleo, f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, impleo, imperf. ἐπλήμην, σο, το, implebat. Th. πλέος, plenus.

"Επληξε, stupefecit, 3. sing. a. 1. ind. act. à πλήσσω, -σσω, f. ξω, a. 2. ἔπλαγον, a. 1. ἔπληξα.

'Επληρώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πληρόω, impleo; et

"Επλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, impleo; f. ήσω, p. πέπληκα, a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, plenus.

'Επλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

"Επλητο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι vel plusq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο. à πλήθω, impleo. Th. πλέος.

'Επλούτησα, ας, ε, dives evasi, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, divitiæ.

"Επνευσα, spiravi, a. 1. ind. act. à πνέω, spiro; f. πνεύσω.

"Επνιγε, 3. sing. imperf. act. et

'Επνίγη, suffocatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. à πνίγω, suffoco; f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον.

'Επνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, flo, spiro; f. ύσω.

* 'Επογμεύω, f. εύσω, fulcum duco, ab ὄγμος, sulcus.

* 'Επόγμιος Δημήτηρ, Ceres sulcum ducens.

'Επόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, viaticum, commeatus, et

'Εποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, viaticum alicui præbere: ex ἐπὶ et ὁδὸς, via.

'Εποδύρομαι, defleo: ab ὀδύρομαι, f. οῦμαι, ploro.

'Επόζει, f. έσω vel ήσω ab ὄζω, ἐπόζεσε, computrescit, Exod. vii.

'Επόθησα, ας, ε, desideravi; dicitur et ἐπόθεσα, ας, et

'Επόθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποθέω, desidero, amo; f. ήσω. Th. πόθος, desiderium.

'Εποίει, 3. sing. imperf. et

'Εποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, facio; f. ήσω.

'Εποικοδομέω, ædifico, superstruo; f. ήσω, p. ἐπῳκοδόμηκα. et indè

'Εποικοδομηθέντες, ædificati, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ et οἰκοδομέω, ædifico; f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην. ab οἶκος, domus, et δέμω, struo; p. m. δέδομα.

"Εποικος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena; domus dominus. Th. οἶκος, domus.

'Εποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, pasco: quod vide.

'Εποῖσαι, intulisse, a. 1. inf. act. et

'Εποίσει, inferet, 3. sing. f. 1. ind. act. et

'Εποισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. et

'Εποιστέον, verbale, inferendum: ab ἐπιφέρω, infero; f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίσω. Th. φέρω.

'Εποίχεο, accede, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. m. ab

'Εποίχομαι, eo adversum, adeo, irruo, imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο, f. ήσομαι, p. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ et οἴχομαι, abeo.

'Εποιχόμενος, præs. part. pass. præced.

* 'Εποιῦσαν, pro imperf. ἐποίουν, faciebant, Job. i. 4.

'Εποκέλλω, impingo, illido, f. ἐποκελῶ, a. 1. ἐπώκειλα, p. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ et ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello, applico.

'Εποκίξατο, vide in ποκίξατο.

'Επολιτεύοντο, 3. pl. imperf. pass. à πολιτεύομαι, administro; f. εύσομαι. Th. πόλις, urbs.

'Επομβρία, ας, ἡ, imbrium copia. Th. ὄμβρος.

"Επομαι, sequor, f. ἕψομαι, imperf. vel a. 2. m. ἑσπόμην. Th. ἕπω, sequor.

'Επόμενος, η, ον, præs. part. præced.

'Επόμνυθι, jura, præs. imperat. act. ab

'Επόμνυμι, juro, f. ἐπομόσω, p. ἐπομώμοκα, a. 1. ἐπώμοσα. ex ἐπὶ et ὄμνυμι, seu ὀμνύω, juro; f. ὀμόσω.

'Επομόσαι, a. 1. inf. act. et

'Επομόσση, Poët. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι, suprà.

'Επομφάλιον, ου, τὸ, umbo clypei: ex ἐπὶ et ὀμφαλὸς, umbilicus.

'Επόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborârunt, 3. pl. a. 1. ind. act. et

'Επόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, laboro; f. ήσω, p. πεπόνηκα, quod à πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

'Επονειδίζω, probro afficio, f. ίσω, p. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ et ὄνειδος, probrum.

'Επονείδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, probrosus: à præced.

'Επονήθην, ης, η, laboravi, a. 1. ind. pass. à πονέω, laboro, f. ήσω. Th. πένομαι, facio.

'Επονηρεύοντο, malitiosè faciebant, 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

'Επονομάζω, cognomino, nuncupo; nominatim consecro; f. σω, p. ἐπωνόμακα, præs. pass. ἐπονομάζομαι,

ὁ ϰ ἡ, cognominor: ex ἐπὶ et ὄνομα, nomen.

Ἐπόνεον, pro -ουν, laborabant, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, laboro, f. ήσω.

Ἕπονται, sequuntur, 3. pl. præs. ind. m. ἕποντο, sequebantur, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω.

Ἐποξύνω, f. ύνῶ, p. ἐπώξυγκα, exacuo, accelero.

Ἐποπτεύω, inspecto, f. εύσω, p. ἐπώπτευκα, a. 1. ἐπώπτευσα· quod ex ἐπὶ et ὄπτομαι, video, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, testis oculatus, inspector, præses: ab eod. Th.

Ἐπόπτομαι, inspicio, viso, f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐπορᾷν, Ion. pro ἐφορᾷν, inspicere, præs. infin. act. ab ὁράω, video.

Ἐποργίζομαι, irascor ad, ob. Th. ὀργὴ, ira.

Ἐπορέγομαι, porrectâ manu capto: porrigo, extendo, fut. ξω, perf. ὤρεγμαι. ex ἐπὶ et ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι,

Ἐπορεξάμενος, porrectus, ejusd. a. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, proficiscor, ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. πείρω, transeo, p. med. πέπορα· indè πόρος, transitus, &c.

Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, vasto, imperf. ἐπόρθεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, quod à πέρθω, diruo, f. πέρσω, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi πορίζω, præbeo viam, aperio, paro, f. ίσω. Th. πείρω.

Ἐπορμέειν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, in statione stare. Th. ὅρμος, statio navium.

Ἐπορνύμενος, irruens, præs. part. ab ἐπόρνυμαι ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito, f. ὀρῶ, p. ὦρα.

Ἐπόρουσε, irruit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορούω, irruo, f. σω, p. ἐπορούκα. Th. ὄρω, concito, f. ὄρω, et Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, incita, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, concito adversus. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ. Æol. ὄρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρωρέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum: ab ἔπω, dico.

Ἐποτῶντο, volabant, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, -ας.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo, f. ίσω, p. πεπότικα, a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo.

Ἐποτρύνω, instigo: ab ἐπὶ et ὀτρύνω, incito, f. υνῶ, p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ ϰ ἡ, cælestis, ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, cælum: ex ἐπὶ et οὐρανὸς, cælum.

Ἐποφείλω, insuper debeo, 1. pl. ἐποφείλομεν· ex ἐπὶ et ὀφείλω, debeo, f. ὀφειλήσω.

* Ἐποχέομαι, f. ήσομαι, invehor: ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, remora, EPOCHA, status cæli, positusque siderum, apud Math. item, retentio assensûs, apud Philos. ab ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

Ἔποχον, ου, τὸ, instratum equi: ab ὄχος.

Ἔποχος, ου, ὁ, compos, insidens equo: ab eod.

* Ἐποχυρόω, idem cum simplici ὀχυρόω.

Ἔποψ, ὁ, τοῦ ἔποπος, upupa.

Ἐπόψιος, ου, ὁ ϰ ἡ, spectabilis, et

Ἔποψις, εως, ἡ, aspectus: ab ὄπτομαι, video, f. ὄψομαι.

Ἐπράδεν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. p. m. verbi πέρδω, pedo, f. 2. παρδῶ, a. 2. ἔπαρδον, f. 2. pass. παρδήσομαι, p. med. πέπορδα, pepedi.

Ἐπράθην, venditus sum, a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, vendo, factum à περάσω, per Sync. pro περάω, f. περάσω, p. πέπρακα, p. pass. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, populatus sum, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto, f. 2. πραθῶ, p. m. πέπορθα, a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, facio.

Ἔπρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, vendo: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind pass. à πράσσω, facio, f. ξω.

Ἔπρεσε pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo, f. σω.

Ἔπρηξα, feci, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

Ἔπρησε, incendit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, incendo.

Ἐπρήσθην, concrematus sum, a. 1. pass. à πρήθω, incendo, f. πρήσω, p. πέπρηκα. p. pass. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, conficiebar, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, facio, f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, factus sum, aor. 1. indic. pass. ejusd.

Ἐπριάμην, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo, vel est aor. 1. med. ἐπριασάμην, et per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, disseco, f. πρίσω, p. πέπρικα, a. 1. ἔπρισα, p. pass. πέπρισμαι, a. 1. pass. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, emisti, 2. sing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, et Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην, q. v.

Ἔπρωσε, pro ἐπεράτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus.

ἙΠΤΑ, οἱ, αἱ, τὰ, SEPTEM.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ ϰ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus: ex ἑπτὰ, septem, et βοῦς, bos.

Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ ϰ ἡ, septilinguis. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos: nam singulæ proprium edunt sonum: ab ἑπτὰ et γλῶσσα, lingua.

Ἑπταέτης, et -ετὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, septennis, ἑπταέτες, adv. septennium: ab ἑπτὰ et ἔτος.

Ἑπτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, septendecim.

Ἑπτακαιδέκατος, ου, ὁ ϰ ἡ, septimus decimus.

Ἑπτάκις, septies, adv. ab ἑπτὰ, septem.

Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, adv. septies mille.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, septingenti.

Ἑπτάκτυπος, ου, ὁ ϰ ἡ, septisonus: Epith. citharæ septem sonos edentis ab ἑπτὰ et κτύπος, sonitus. Th. τύπτω, pulso.

Ἐπτάμην, et in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, volo, -ας, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην, a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετασάμην. a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάομαι, quod à πτῆμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι, part. πτάς.

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ ϰ ἡ, septimestris: τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) partus septimestris. Th. μὴν, νος, mensis.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à πτήσσω, f. ξω, præ metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Ἑπταπλάσιος, ου, et

Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ϰ ἡ, septuplus: et

Ἑπταπλάσιος, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, et πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπταπόδην, *septempedalem*, acc. sing. ab

Ἑπταπόδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, et πὼς, ποδὸς, *pes*.

Ἑπτάπορος, propr. nomen fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, q. à πείρω.

Ἑπτάπυλος, ου, et Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, *septem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *septem*, et πύλη, *porta*.

Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, *sternuto*.

Ἑπτάχα, et -χῆ, adv. *septempliciter*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἐπτέρνικα, ας, ε, perf. act. *supplantavi* verbi πτερνάω vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, *supplanto*. Th. πτέρνα, *calx*, Gen. xxvi. 36.

Ἐπτερύγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera facio*. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Ἔπτην, ης, η, *volavi*, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. ind. act. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

Ἐπτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio*, *attonitum reddo*, item *animo specto attento*.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, *volo*, *-as*.

* Ἑπτόροφος, *septem tectis*, *vel cameris constans*: ab ὄροφος, *culmen*.

Ἐπτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον

Ἔπυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἔνυδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ἐπυθόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

Ἐπύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*, f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

ἜΠΩ, *dico*, inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα et ἔειπον, et in 3. pl. εἴπωσαν, Ruth. iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν, a. 2. imperat. εἰπὲ, a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. sub εἴπω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰπεῖν, a. 2. part. εἰπὼν, οντος, et in f. g. εἰποῦσα, ης.

ἝΠΩ, *simul eo*; ἕπομαι, *sequor*. Hom. Il. δ. 202. indè ἑπέτης, ου, ὁ, *pedissequus*.

Ἐπωάζω, f. άσω, *incubo*, *ovis incubo*; ab ᾠὸν, *ovum*. hinc et

Ἐπωασμὸς, ου, ὁ, *incubatio*.

Ἐπωδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, et -ία, *EPODA*, *incantamentum*, et

Ἐπῴδιον, ου, τὸ, *quod odæ accinitur*, *versiculus*, et

Ἐπῳδὸς, ου, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ et ᾠδὴ, *carmen*: quod à p. m. verbi ἀείδω, *cano*.

Ἐπώκειλαν, *illiserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, *appello*, *moveo*; ὀκέλλω, id.

Ἐπώλουν, pro -λεον, *vendiderunt*, 3. pl. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo*, f. ήσω.

Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum*, *quæ cum scapulis opertis connectitur*, vicina humero: it. *chlamys*.

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὀνόμασα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*, gen. pl. ἐπωνυμιῶν ab ἐπὶ et ὄνομα, *nomen*.

Ἐπώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἐπωρωρέχατο, Ion. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπορώρεκτο, inserto α ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo*, *extendo*, f. ξω, p. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ἐπῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*, f. Æol. ὄρσω, a. 1. ὦρσα, p. ὦρκα.

* Ἐπωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *profuturus*.

Ἐπωφέλιμος, ου, *utilis*, dat. pl. ἐπωφελίμοισιν ab ἐπὶ et ὠφελέω, *juvo*, *prosum*.

Ἐπώχατο, *inclusi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐπῳγμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπῶχτο, inserto α ante το, et tenui versâ in aspiratam, ab οἴγω, *aperio*: fut. ξω, p. ῷχα, p. pass. ῷγμαι, plusq. p. ῴγμην, ξω, κτο.

Ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. Vel, ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, *irruo*, *adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

ἜΡΑ, ας, ἡ, *TERRA*, et Angl. EARTH.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum, *in terram*, *humi*: in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, *optârim*, 1. sing. præs. opt. ab ἔραμαι, *amo*, q. v.

Ἐραίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à ῥαίω, *profligo*, *corrumpo*, f. αίσω, p. ἔῤῥαικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, *amo*, *cupio*, *gestio*, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾷν, pro ἐράειν, *amare*, præs. inf. ab. ἐράω, -ῶ, άεις, -ᾷς, *amo*, f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, *stipem confero*, ἐρανίζομαι, med. *stipem peto*, *colligo*, *accipio*. Th. ἔρανος, *collecta*.

Ἐραννῆς, *amœna*, gen. sing. f. g. ab

Ἐραννὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*, *jucundus*: ab ἐράω, *amo*.

√ἜΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *collecta*, *collatitia cœna*; *collutio*, *beneficium*, *gratia*. Est verò etiam ἔρανος, *pecunia*, *quâ erogatâ*, *pauper amicus sublevatur*.

Ἔρασδε. Dor. pro ἔραζε, adv. qu. vid.

Ἐράσθην, *amatus sum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐρᾶσθαι, Ion. pro ἐρᾶν ab ἐράω, *amo*, f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans carminis*, *cantûs*: ab ἐράω, *amo*, et μολπὴ, *cantilena*. Th. μέλπω, *cano*.

Ἐράσιμος, ου, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *studiosus capillitii*; ab ἐράω, *amo*, et πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἔρασσαι, *amas*, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab. ἔραμαι, σαι, q. v.

Ἐράσσατο, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, *amator*, ab. eod. Th.

Ἐρατὸς, ῦ, ὁ, nomen viri Gr. *amabilis*.

Ἐρατὸς, ῦ, ὁ, *amabilis*, et

Ἐρατεινὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

Ἐρατὴ, ῆς, *amata*: ab ἐρατὸς.

Ἐρατίζω, *amo*, *cupio*, f. ίσω Th. ἐράω.

Ἐρατὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*: ab eod. Th.

Ἐρατὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERATO*, nomen mulieris, vel musæ; ab ἐράω.

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, *amabilis*.

ἘΡΑ'Ω, *amo*, *appeto*, f. άσω. p. κα. ἔραμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, *depleo*, *evacuo*.

Ἔργ' pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, undè per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργάζευ, Dor. pro ἐργάζου, præs. imperat. ab

Ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*, *lucror*: ἐργάζοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο, f. ἐργά-

ἐργασ, α. 1. m. ἠργασάμην, ω. αἴ, (augetur enim recipiendo ι post ι) p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἐργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. act. Ion. ab ἐργάθω, id. quod εἴργω, arceo.

Ἐργαλῆϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ου, τὸ, instrumentum: ab ἔργον, opus.

Ἐργαξῆ, operaberis; Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Ἐργάσθῃ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ἐργασία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus: ab ἔργον, opus.

Ἐργάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ confectus, elaboratus, cultus: ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργαστηριακὸς, ου, ον, operarius, sedulus: ab

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, fornix. Th. ἔργον.

Ἐργατεύομαι, opus conficio: ab

Ἐργάτης, ου, ὁ, operarius, acc. pl. ἐργάτας ab eod.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix, mercenaria: ab ἔργον, opus.

Ἐργάω, -ῶ, et -άομαι, -ῶμαι, id quod ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἔργει, arcet, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, arceo, repello.

Ἔργμασι, operi, facinori: dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι: sic in dat. pl. ἔργμασι, à ῥέζω, f. ξω, et per Metath. ἔρξω.

Ἐργοδιωκτέω, -ῶ, f. ήσω, exigo opera; ἐργοδιωκτοῦντες, operibus præfecti: ab

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, exactor operum: ex διώκω et ἔργον.

Ἐργολαβεῖν, præs. inf. act. ab

Ἐργολαβέω, f. ήσω, opus faciendum suscipio, quæstum facio: ab ἔργον opus, et λαμβάνω.

Ἐργολαβία, ίας, ἡ, merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.

Ἐργόμενος, prohibitus: Vide ἔργω.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ, illusor, qui ἔργω μωκᾶται. Est et adulator; inde ἐργομωκία, adulatio.

ΕΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus; πρὸ ἔργου τι, quod operæ pretium est.

Ἔργω, Poët. εἴργω, includo. Th. εἴργω, idem.

Ἔρδειν, facere, præs. inf. act. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, facio.

Ἔρδεσκε, perpetrabat: pro ἔρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro ῥέζω, facio.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, facientes: acc. pl. m. g. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. act. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, obscura nox: ab

Ἐρεβεννὸς, ἡ, ον, obscurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

Ἐρέβευσφιν pro ἐρέβευσφι, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, Erebus.

Ἐρεβίνθινος, η, ον, cicerinus: ab

ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer.

ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, Erebus, orcus, inferi: q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, tego: ἐρεβόθεν, ex Erebo: ἐρεβεννὸς, obscurus.

Ἐρεείνω, interrogo, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, dico.

Ἐρέθησιν, irritet, 3. sing. præs. sub. act. per Parag. Ion. pro ἐρέθῃ: ab ἐρέθω, lacesso, irrito.

Ἐρέθιζε, irrita; præs. imperat. act. ἐρεθίζειν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. act. ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, f. ισω, idem quod ἐρέθω, irrito.

Ἐρεθίσδειν, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρέθιζε.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ. et

Ἐρεθισμὸς, ου, ὁ, provocatio, irritatio: et

Ἐρεθιστὴς, ου, ὁ, protervus irritator: ab

ΕΡΕΘΩ, irrito, lacesso: hinc ἐρεθίζω, idem: ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum: q. ab ἔρις, lis.

Ἐρεῖ, dicit, 3. sing. præs. ind. ab ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem. et

Ἐρεῖ, dicet, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, dico.

ΕΡΕΙΔΩ, figo, firmiter fulcio, innitor: et pro ἀντερείδω, resisto: f. ἐρείσω, p. ἤρεικα, a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. pass. ἤρεισμαι.

Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, et ἐρηκτὸς, οῦ, confractus, vel fissus: ab

ΕΡΕΙΚΩ, (et ἐρίκω) frango, contundo: f. ξω.

Ἔρειο, interroga: præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρου, et adscito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι, imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.

Ἐρείομεν, rogamus, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, dico.

Ἐρειὸς, οῦ, Dor. pro ἐριστικὸς, η, ον, contentiosus. Th. ἔρις, lis.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, rudus, in pl. rudera, παραπτώματα τῶν οἴκων. ab ἐρείπω, everto.

Ἐρειπομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab

ΕΡΕΙΠΩ, everto, diruo: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤριπον, hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, rupes.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, necto et dico: f. ἐρῶ.

Ἐρείσατο, hæsit, 3. sing. a. 1. ind. m. ἔρεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, columen: à p. pass. verbi ἐρείδω.

Ἐρείτω, dicat: 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, dico: p. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab

Ἐρεμνὸς, η, ον, tenebricosus, obscurus, niger: pro ἐρεβεννός. Th. Ἔρεβος, Erebus, inferi.

Ἔρεξα, ας, ε, feci, et in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio: f. ξω, et per Metath. ἔρξω, perf. ἔρρεχα.

Ἐρέοντο, interrogabant, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τοῦ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, dico.

Ἐρέουσα, dictura: f. 1. part. act. f. g. ab ἐρέω, dicam, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, dico. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, dico.

ΕΡΕΠΤΩ, edo: Poët. tego, orno, corono, f. ψω, p. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. m.

Ἐρέριπτο, projectus erat, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἐρρίπτο; per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio, f. ψω, p. ἔρριφα, Poët. ῥέριφα, sic perf. pass. ἔρριμμαι, Poët ῥέριμμαι, plusq. p. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο dici volunt pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, everto.

Ἐρεσσέμεναι, remigare, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab

ΕΡΕΣΣΩ, vel -ττω, remigo: et Metath. impello; f. ξω, p. χα.

ΕΡΕΣΚΕΛΕΩ, cavillor, rixor: f. ήσω, p. κα.

Ἐρέτης, ου, ὁ, remex, acc. pl. ἐρέτας ab ἐρέσσω, remigo.

Ἐρετμοῖς, remis, dat. pl. ab

Ἐρετμὸς, ου, ὁ, et ἐρετμὸν, ου, τὸ, REMUS; ab

Ἐρέττω, remigo, idem cum ἐρέσσω.

Ἐρευγμὸς, et ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructatio: ab ἐρεύγω.

Ἐρεύγομαι, eructo, dico: f. ἐρεύξομαι, p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

ΕΡΕΥΓΩ, ERUCTO: f. ἐρεύξω p. ἤρευχα, a. 2. ἤρυγον.

'ΕΡΕΥ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, et ἐρυθραῖος, idem.

Ἐρεύθω, f. εύσω, p. ἠρεύκα, *rebufacio*: à præced.

'Ερεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευόμενον, ab ἐρεύω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρούμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*.

"Ερευνα, ας, ἡ, *indagatio*, *scrutinium*: et

'Ερεύνα, pro -αε, *quære*, præs. imperat. act. ab

'ΕΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, *indago*, *investigo*: f. ήσω, p. ἠρεύνηκα, a. 1. ἠρεύνησα, a. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω.

'Ερευνῆ, Dor. pro ἐρευνᾷ, q. pro ἐρευνάει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐρευνάω.

'Ερευνῶν, pro -άων, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, q. v.

'ΕΡΕ'ΦΩ, *tego*: f. ψω, p. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio*, *tectum*, et ὄροφος, *tectum*.

'Ερεχθῆος, gen. Ion. ab 'Ερεχθεὺς, έος, *ERECTHEUS*.

'Ερεχθόμενος, *jactatus*, *molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι, quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.

"Ερεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*; f. ψω.

"Ερεψις, εως, ἡ, *tectura*, *tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.

'Ερέω, *dico*, *interrogo*, *nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. εἴρεον, (ι post ε pro augmento recipiens) præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι. ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.

'Ερῆ, Dor. pro ἐρᾷ, q. pro ἐράει, *amat*; 3. sing. præs. ind. act. ab ἐράω, *amo*.

'Ερημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον. ab

'Ερημάζω, f. άσω, *solitudine vagor*. Th. ἔρημος,

'Ερημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.

'Ερημία, ας, ἡ, *desertum*, *solitudo*, *penuria*: ab ἔρημος, q. v.

'Ερημιὰς, άδος, ἡ idem ac ἐρημὰς, άδος, ἡ, *deserta*, *solitaria*. Th. ἔρημος.

'Ερημικὸς, η, ον, *solitarius*: et

'Ερημίτης, ου, *solitarius*, *EREMITA*: hinc Angl. HERMITE, quod vulgò HERMIT: ab

"ΕΡΗΜΟΣ, Ion. et Att. ἐρῆμος, ου, ὁ, ἡ ἡ, *desertus*, *solitarius*, *destitutus*: ἔρημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS*, *desertum*, *solitudo*.

'Ερημοῦται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab

'Ερημόω, *vasto*, *desertum reddo*, *derelinquo*: f. ώσω, p. ἠρήμωκα, a. 1. ἠρήμωσα, præs. pass. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημοῦνται, perf. pass. ἠρήμωμαι, p. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, *vastatus*, *a*, *um*, a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η, præs. inf. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

'Ερήμωσις, εως, ἡ, *vastatio*, *desolatio*, *destitutio*: et

'Ερημώτης, ου, ὁ, *vastator*, *desertor*: à p. pass. præced.

'Ερηρέδαται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι, εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω. p. κα, p. pass. ἤρεισμαι, et Att. redupl. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρειδα, et Att. ἐρήρειδα.

'Ερήρεικα, *firmavi*: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum et obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

'Ερηρεισμένος, *firmatus*; part. p. pass. ejusd. verbi: vide ἐρήρεικα.

'Ερήρειστο, 3. sing. plusq. p. pass. Att. Vide ἐρηρέδαται.

'Ερήρικα, *contendi*; perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω, perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ερήριμμαι, *dirutus sum*: perf. pass. Att. redupl. pro ἤρειμμαι, plusq. perf. ἐρηρείμμην. ab ἐρείπω, *everto*.

'Ερήριφα, *dirui*: p. Att. pro ἤρειφα. ab eod.

'Ερηρώτηκα, *interrogavi*: Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερήσομαι, *interrogabo*; f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

'Ερητύετ' pro ἠρητύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρητύομαι, η, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

'Ερήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Sync. pro ἠρήτυθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἠρητύθην. et

'Ερητύσασκε, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρητύω.

'Ερητύσειε, *compesceret*; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐρητύσαι. ab

"ΕΡΗΤΥ'Ω, vel -ΤΤΩ, *inhibeo*: f. ύσω vel ύσω, a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

"ΕΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.

"Ερια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

'Εριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι et αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

'Εριβὸς, ου, ὁ, *clamosus*: ex ἐρι, *valdè*, et βοάω, *clamo*.

'Εριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

'Εριβρεμέτης, ου, ὁ ἡ *graviter fremens*, *grandifremus*: ex ἐρι et βρέμω, *fremo*.

'Ερίβρεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem, ab iisdem.

'Εριβρυχίω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου. ab

'Εριβρύχης, ου, ὁ ἡ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἐρι, *valdè*, et βρύχω, *strideo*: f. ξω.

'Εριβώλακα, acc. sing. ab

'Εριβώλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *valdè glebosus*, *fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, et βῶλος, ου, ἡ, *gleba*.

'Ερίβωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem, et ab iisd.

'Εριγάστωρ, ορος, ὁ, *ventricosus*: ab ἐρι et γαστὴρ, *venter*.

'Εριγδούποιο, gen. sing. Ion. ab

'Ερίγδουπος, ου, ὁ, ἡ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interposito) *valdè*, *sonans*: ex ἐρι, *valdè*, et δοῦπος, *sonitus*.

'Εριγίνεια, vide ἠριγένεια.

'Εριδαίνετον, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab

'Εριδαίνω, *certo*, *contendo*: f. ανῶ, a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, *contentio*.

'Εριδδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

'Εριδδέω, *contendo*, Poët. pro ἐριδέω, quod ex f. 2. ἐρίδω, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ερίδηνα, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.

'Εριδέω, f. ήσω, p. ἠριδήκα, idem quod ἐρίζω, *contendo*: ab eod.

'Εριδήσασθαι, Poët. pro ἐριδήσασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.

"Εριδι, dat. sing. ab ἔρις, *contentio*.

'Εριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι.

'Εριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τοῦ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, *contentio*.

"Εριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω, p. ἤρικα, ab eod. Th.

'Εριζέμεν et ἐριζέμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν verbi ἐρίζω. ab eod. Th. ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. g.

'Ερίζοντι, *contendunt*, *certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

'Ερίζω, f. ίσω. p. ικα, *contendo*, *certo*: item *exaspero*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.

'Ερίηρες, Ion. pro ἐρίηροι. ab ἐρίηρος, *amabilis*, Hinc ἐρίηρε, *peramabilis*: ab ἐρι et ἐράω, *amo*. Alii deducunt ab ἄρω, *adapto*.

'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE*, *cibus apum*, vel *gluten ad conficiendos favos*.

'Ερίθεια, vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio*: ab

'Εριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι, *litigo*, pro ἐριθεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*: item *lanam*

tracto, laboro, servio: ab εἶρος, lana.

Ἐριθηλέων, gen. pl. ab

Ἐριθηλὴς, ιος, ὁ καὶ ἡ, valdè virens, Ion. pro ἐριθαλής. ab ἔρι, valdè, et θάλλω, germino.

Ἔριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanificus, textrix, ancilla: ab εἶρος, εος, τὸ, lana. Est et ἔριθος, ου, ὁ, agricola, messor: q. ab ἔρα, terra, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, ου, ὁ, Dor. et Poët. pro

Ἐρικλαγκτὴς, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè strepens: ex ἔρι et κλάγγω, clamo, f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè sonans: ex ἔρι, valdè, et κτύπος pro τύπος, sonus pulsu factus. Th. τύπτω, pulso.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè illustris, admodum gloriosus: ab ἔρι, valdè, et κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè mugiens: ab ἔρι, valdè, et μυκάω, mugio.

ἘΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινὸς οῦ, ὁ, caprificus arbor.

ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, ERINNYS, furia, peccatorum ultrix: in acc. pl. ἐρίννυας, contrac. ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam prosequitur: et qui fecit: hinc

Ἐριννύειν, indignari: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, lana: ab εἶρος, εος, τὸ idem, q. ab εἴρω, necto.

Ἐριούνης, seu ἐριούνιος, ου, valdè utilis. Epithet. Mercurii sic dicti, quasi ἔρι ὀνήτος: ab ὄνυμι, prosum.

Ἐριουργέω, lanificium exerceo: ab ἔριον, lana, quod vide.

Ἔριπε pro ἤριπε, cecidit, interfectus est: 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε. ἐριπεῖν, a. 2. inf. act. ἐριπὼν, ὦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, everto, f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen: ab ἔρι et πνέεσθαι, quia valdè perflatur.

ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio: acc. sing. τὴν ἔριδα, et ἔριν.

Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, contendo. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν. et

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè potens; ab ἔρι, valdè, et σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω.

Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen: à p. pass. verbi ἐρίζω, quod vide.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè tonans: ab ἔρι et σμαραγέω, magnos strepitus edo.

Ἐρισφαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισφάραγος, ου, grandifremus. Th. σφάραγος, strepitus, seu cordis pulsus vehemens post exercitium.

* Ἐριστάφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnas ferens uvas.

Ἐριστής, οῦ, ὁ, litigator: et

Ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, contentiosus: à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίσχηλος, ου, promptus ad convitia: ab ἔρις, lis, et χεῖλος, εος, τὸ, labrum.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretiosus, valdè honoratus. ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἔρι, valdè, et τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hædus: dim. ab

ἜΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hædus: et ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους, q. ἔαρι φαινόμενος, quod vere nasci soleat.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, ERICTHONIUS, filius Vulcani et Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, et

Ἕρκος, εος, τὸ, septum: pl. τὰ ἕρκεα: ab εἴργω, includo.

Ἑρκτὴ, ης, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer: ab ἔργω, Poët. pro εἴργω, includo.

ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inauris: q. ab εἴρω, necto: vel per Syncop. pro ἔρεισμα. ab ἐρείδω, figo.

Ἑρμαγόρας, HERMAGORAS, nomen propr.

Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio, saburro. Th. ἕρμα.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, lucrum insperatum: ab

Ἑρμαῖος, et ἕρμαιος, Mercurialis. Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri, Dor. pro Ἑρμῆς. Sed

Ἑρμὰς, scopulus in mari occultus: ab ἕρμα, idem.

Ἑρμάων, άωνος, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, et ἑρμίας, ου, ὁ, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius. Hinc

Ἑρμείην, acc. sing. Ion. pro Ἑρμείαν.

Ἑρμῆ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, οῦ, Mercurius.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio: ab

ἙΡΜΗΝΕΥ'Σ, έος, et Att. -έως, ὁ, interpres; q. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres: ab

Ἑρμηνεύω, interpretor, explicor: f. εύσω, p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς, interpres.

ἙΡΜΗ~Σ, οῦ, ὁ, Mercurius: et Poët. ἑρμείας, et -ίας, idem. Hinc ἕρμαιος seu -αῖος, et ἑρμαϊκὸς, Mercurialis, q. ab εἴρω, vel ἐρέω, dico; vel ab אמר, sermo, dixit.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori: ab ἕρμα, quod vide.

Ἑρμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr. ex Mercurio genitus.

ἘΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen, ramus.

Ἔρξαι, facere: a. 1. inf. act. et

Ἔρξαν, fecerunt: Ion. pro εἶρξαν, 3. pl. a. 1 ind. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio: per Metath. f. ῥέξω, εις, ει, et per Metath, ἔρξω, ἔρξον, fac: a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς 2. sing. a. 1. sub. ἔρξαι pro ῥέξαι, a. 1. inf.

Ἔρξει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

Ἔρξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

Ἔοργα, per Metath. pro ἔεργα, p. m. ejusd.

Ἐρόεις, όεσσα, εν, -όεντος, amabilis: ab ἔρος, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐροίην, Att. pro ἐροῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι: ab ἐρέω, dico, interrogo. Th. εἴρω, loquor.

• Ἔρομαι, interrogo: a. 2. m. ἠρόμην, ab eod. verbo et Th.

Ἔρον, acc. sing. ab

✝ Ἔρος, ου, ὁ, amor: Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, amo.

Ἐροῦμεν, 1. pl. f. act. verbi εἴρω, dico: f. ἐρῶ.

Ἐροῦσιν, dicent: 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

Ἑρπετὸς, οῦ, reptilis: ἑρπετὰ, τὰ, reptilia, serpentes, &c. ab ἕρπω, repo: f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἑρπῆν, serpere: Dor. pro ἕρπειν, ab eod.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus: à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. et

Ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, reptator: et

Ἑρπηστικὸς, ἡ, ὸν, reptilis, à 3. pers. p. pass. verbi ἕρπω.

Ἕρπις, vinum: Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis religatur.

Ἑρπύζω, idem quod ἕρπω.

Ἕρπυλλος, ου, ὁ, seu ἕρπυλλον, ου, τὸ, SERPYLLIUM: ab

ἙΡΠΩ, f. ψω, SERPO, REPO, vado: imperf. εἷρπον, a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmenti post ε adsciscit) indè ἑρπετὸς, reptilis.

Ἕρπωμες, eamus: Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. præs. sub. ind. verbi præced.

Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, a. 2. ind. pass. à ῥαβδίζω, virgis cædo: f. ίσω. Th. ῥάβδος.

Ἐῤῥάγην, rupi: et in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. ab

Ἔῤῥαγον, rupi: a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo:

f. ξω, p. ἔῤῥηχα· a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐῤῥάδαται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥασται, correptâ penultimâ, deinde ante ται et το inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἔῤῥαδα formant, abjecto ται et το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo*, *aspergo*: f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, *consutus*: p. part. pass. à ῥάπτω, *consuo*: f. ψω, p. φα, p. pass. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*: p. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἐῤῥάος, ἐῤῥὰς, et ἄριξ, *ARIES*.

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cedo*, *percutio*: f. ίσω, p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga*.

Ἐῤῥάσθην, *inspersus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. pass. et

Ἐῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri*: præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*: f. σω.

Ἔῤῥει, *fluebat*; 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, *dictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*: perf. pass. ἔῤῥημαι, quod et εἴρημαι, a. 1. part. pass. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, *fecit*, *sacrificavit*: 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*: præs. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἔῤῥειον, Ion. et Dor. pro ἔῤῥεον, ex ἔῤῥεον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἔῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥήθη, *declaratus est*: 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐῤῥέθην, à ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε, a. 2. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα.

Ἔῤῥιγα, præt. m. verbi ῥιγέω, *horreo*: f. ήσω, p. ἐῤῥίγηκα, a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥίγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*.

Ἐῤῥίγησι. Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*: dat. sing. præs. part. act. ab

Ἐῤῥίγω, *horreo*, fact ex præt. m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥίγος, εος, τὸ, *horror*.

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum*, perf. pass. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *stabilitus*, part. perf. pass. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum*: à ῥὶν, *nasus*.

Ἔῤῥιπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων *projiciantur illi duo*: 2. dual. perf. imperat. pass. ἐῤῥίψω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω, a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε, a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. pass. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, *fluxi*: perf. act. q. à ῥυέω, pro ῥύω, *fluo*: a. 2. pass. ἐῤῥύην, undè inf. ῥυῆναι, part. ῥυεὶς, à Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπηνα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo*, *maculo*, *infamem reddo*. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui*: a. 1. m. verbi ῥύω, *traho*: f. ῥύσω, p. ἔῤῥυκα, a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

ἘΡ'ῬΩ, f. ἔῤῥσω, *ægrè eo*, *dolens et afflictus eo*, *pereo*: dicuntque Æolicè dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo et φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα, et ῥέω, ut sit, *ad terram fluo*.

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus sum*, p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum*, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεστέρως, *fortiùs*, *robustiùs*, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior*, compar. ab

Ἐῤῥωμένως, *robustè*, adv. à perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *qui animo est forti*; item *validus*: comp. ἐῤῥωμενέστερος, superl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἔῤῥων, præs. part. act. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro*: vel est 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro ἔῤῥωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι, f. ῥώσω.

ἘΡ'ῬΩΟΣ, ου, ὁ, *aper*, vel *aries*: q. ab ἐρι, *valdè*, et ῥώω, *roboro*.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω, a. 1. act. ἔῤῥωσα, tanquam à ῥώσω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. nd. pass. ἐῤῥώσθην, *convalui*, a. 1. ind. pass. ἐῤῥωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale*: et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. act. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo*: quod vide.

ἘΡΣΗ, seu ἔρση, ης, ἡ, *ros*, q. à ῥέω, *fluo*: Hinc ἐρσήεις, -εντος, et ἐρσαῖος, α, ον, *roscidus*.

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, ενος: q. v.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo*.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω, a. 2. ἤρυγον,

Ἐρύγμηλος pro ἐρύγηλος, *graviter boans*: vel *eructans cibos*: ab ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρύσθαι, *liberare*, præs. inf. ab ἐρύομαι, Th. ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυθαίνετο, *rubebat*, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio*, f. ανῶ, a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *robur*.

Ἐρύθεια, ας, et dat. Ion. η, ἡ, *ERYTHEA*, insula: nomen propr. loci.

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*: ab ἐρυθαίνω.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω, quod vide.

Ἐρυθιάω, *rubesio*. Th. ἔρυθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν, q. pro ἐρυθιάουσαν; à præced.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio*.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, *ERYTHRÆUS*, *ruber*: ab ἐρυθρὸς.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen ἐρυθρὰ, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν. ab ἐρυθραί.

Ἐρυθρὸς, ρα, ρον, *RUBER*: ab ἔρευθος, *rubor*.

Ἐρυκακέειν, *coercere*, præs. inf. ab

Ἐρυκακέω, et ἐρυκάνω, idem quod Th. ἐρύκω, *inhibeo*; f. ξω.

Ἐρυκέμεν, et ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. et

Ἐρύκοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

ἘΡΥ'ΚΩ, *inhibeo*, *contineo*, *impedio*: f. ξω, p. χα.

Ἔρυμ', pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen*, *præsidium*, *munitio*; ab ἐρύω, *servo*, *traho*.

Ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι.

Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, *munitus*, *tutus*. Th. ἐρύω.

Ἐρυμνότης, τητος, ἡ, *munitio.*

Ἐρύομαι, *custodio, servo:* f. ύσομαι, p. ἐρύσμαι.

Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio.*

Ἐρυσαίατο, *eriperet,* pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto, α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐρύω, *traho.*

Ἔρυσαν, Ion. pro εἴρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, *traxerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

Ἐρυσάρματας, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτας, *currum trahentes:* ab

Ἐρυσάρματος, *currum trahens:* ab ἐρύω, *traho,* et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

Ἐρύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo:* item *vitium segetis,* quo spicæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἐρυθρὸς, εος, τὸ.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, *herbæ et seminis genus:* ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *custos urbis:* ab ἐρύω, *custodio,* et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs.* Potest etiam exponi *qui urbes vastat,* nam ἐρύω tam significat ἑλκύειν quam φυλάττειν.

Ἐρυσσάμενος, *extrahens:* a. 1. part. m. gem. σ. sic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, *traxerunt,* 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσσομεν, *trahemus:* 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ; vel per Systol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο, *eripuit:* quod pro εἴρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio.* Th. ἐρύω, *traho.* Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd.

ἘΡΥ'Ω, *traho, custodio, servo:* imperf. εἴρυον, (pro augmento ι post ε recipiens) f. ύσω, a. 1. εἴρυσα, p. εἴρυκα, perf. pass. εἴρυμαι, a. 1. pass. εἰρύσθην, a. 1. m. εἰρυσάμην, inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

Ἑρφ', pro ἕρπε, *veni:* præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo.*

Ἔρφος, ου, ὁ, *pellis:* ab ἐρέφω, *tego.* Est etiam σέρφος.

Ἔρχαται, *compressi sunt;* Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἐρχατο pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi εἴργω, *arceo:* f. ξω, p. εἶρχα, perf. pass. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, *prohibeantur:* 3. pl. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατόω, *obsepio, concludo:* quod ab ἔρχατος, *sepes, septum.* Th. εἴργω, *includo.*

Ἔρχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede:* in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio,* quod vide.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. Vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

• ἜΡΧΟΜΑΙ, *venio, eo:* sub ἔρχομαι, imperf. ἠρχόμην, ου, ετο, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, ἴτω et ἄτω, &c. α pro ι accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐλθεῖν, a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα et εἰλήλυθα, ab inus. ἐλεύθω, inf. ἐληλυθέναι, part. ἐληλυθὼς et εἰληλυθὼς, plusq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio:* ἔπηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *advena, extraneus:* προσήλυτος, idem.

Ἑρψῦμεν, Dor. pro ἑρψόμεν, *ibimus:* 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo.*

Ἑρψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.

Ἐρῶ, *dicam:* f. 1. vel. 2. verbi εἴρω. hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.

ἘΡΩΔΙΌΣ, ιδος, et ἐρώδιος, ου, ὁ, *ARDEA,* avis species: q. ab ἔρως, *amor:* quia venerea avis.

Ἐρώει, *quiesce:* præs. imperat. ab

ἘΡΩΈΩ, f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inbibeo, repello.*

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remissio, cessatio:* à verbo præced.

Ἐρωήσει, *fluet:* 3. sing. f. 1. act. ab eod.

Ἐρωμανίεσσι, dat. pl. ἐρωμανίων, gen. pl. ab

Ἐρωμανὴς, ιος, ὁ ϗ ἡ, *amatorius:* ab ἔρως, *amor,* quod ab ἐράω, *amo,* et μανία, ας, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio:* p. m. μέμηνα.

Ἐρῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. act. et

✝Ἔρως, ωτος, ὁ, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

ἘΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, oro:* f. ήσω, p. ἠρώτηκα, a. 1. ἠρώτησα, perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc

Ἐρωτεῖν, *interrogare:* Ion. pro ἐρωτᾷν: q. pro άειν, præs. inf. act. et

Ἐρωτηθεὶς, έντος, *interrogatus:* a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, άντος, a. 1. part. act. et

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæstio:* et

Ἐρωτηματικὸς, η, ον, *interrogativus:* et indè

Ἐρωτηματικῶς, *interrogativè:* adv. et

Ἐρώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio:* omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo.*

Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor:* et

Ἐρωτικὸς, η, ον, *amatorius:* et

Ἐρωτικῶς, adv. *amatoriè:* et

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, scortillum:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amorem pariens:* ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod ab ἐράω, *amo*) et τίκτω, *pario:* p. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλος, ου, *amatorculus, parvus amator, amatorius.* Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, et in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, pro -άων, -άοντος, &c. præs. part. act. et

Ἐρωτῷο, *interrogeris:* 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωταοίμην, ώμην, ἐρωτάοιο, ῷο. ab ἐρωτάω.

Ἕς, *mittito:* a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto:* f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν.

Ἐς, Poët. et Att. pro εἰς, *in,* quod vide; ἐς φάος, *in lucem:* ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari.*

Ἐσαγγελεὺς, έως, ὁ, *internuncius:* ab ἐς, et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Ἐσαειράμενος, *tollens:* a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, et ἀείρω, f. ἀερῶ, a. 1. ἤειρα, indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo.*

Ἐσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐσηθρέηκα, *conspicio:* ex εἰς et Th. ἀθρέω, f ήσω, *video.*

Ἐσαθρήσειεν, *videret:* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.

Ἐσακοντίζω, f. ισω, p. ικα, *jaculo in aliquem jaculor.* ab ἀκοντίζω, *jaculor.* Th. ἄκων, οντος, ὁ.

Ἐσακούειν, *morem gerere, obtemperare,* præs. inf. act. verb. ἐσακούω Th. ἀκούω, *audio.*

Ἐσάλλομαι, *insilio.* Th. ἅλλομαι, *salio:* f. ἀλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσάλπιζον, *clangebant:* 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano:* f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba.*

Ἐσᾶλτο, *insilierat:* Dor. pro ἐσῆλτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel ut alii per Sync pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

Ἔσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant:* 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum.*

"Εσαν, *miserunt*: 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἵς.

"Εσανε, 3. sing. a. 1. ind. act. à σαίνω, f. σανῶ. idem quod σείω, *moveo*.

"Εσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

Ἐσάπην, *putrefactus sum*: a. 1. pass. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω, a. 2. ἔσαπον et ἔσηπον, p. m. σέσηπα.

Ἐσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo*. Th. σάος, *salvus*.

Ἐσάωσα, *servavi*: a. 1. ind. ejusd.

Ἐσβάλλειν, *immittere, irrumpere*: præs. inf. act. verbi ἐσβάλλω. Th. βάλλω.

Ἐσβάντες pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς.

"Εσβεσεν, *extinxit*: 3. sing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus sum*: a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, p. ἔσβεκα. et

"Εσβην, *incendi*: a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω Th. σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. pass. ἐσβέσθην, f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, præs. inf. act. *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω. *eo*.

Ἐσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio*; p. βέβολα.

Ἐσδιδοῦν, Ion. et Poët. pro εἰσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐσδόμενοι, *sedentes*: Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, *sedeamus*: Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*. Dor. ἔσδομαι, f. 2. m. ἐσδοῦμαι.

"Εσεαι, *eris*: Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐσεβάσθην, *colui*. verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι, p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

"Εσει, *eris*: Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

"Εσεισι, *ingreditur*: præs. ind. ab ἔσειμι, ex ἐς, et εἶμι, *eo*.

Ἐσείσατο, *excussit*: 3. sing. a. 1. ind. m. à σείω, *quatio*; f. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à perf. pass. σέσεισμαι, ab eod. Th.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *subire, in mentem venire*: a. 2. inf. act. ex εἰς, Att. ἐς, et Th. ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

Ἐσενειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *illatus, a, um*: a. 1. part. pass. et

Ἐσενηνέχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς et ἐνέκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero*: f. ξω, p. ἤνεχα, præt. pass. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, in inf. ἐνηνέχθαι. Vide ἐνεχθῆν, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero*: a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπτατο, *advolavit*: 3. sing. a. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, *includere*: ab ἐς et ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐσεσάχατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω, p. χα, fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

Ἐσεσήρει, 3. sing. plusq. p. m. à σέσηρα, præt. m. *jam apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo*: f. σαρῶ.

"Εσεσθαι, f. inf. et

"Εσεσθε, 2. pl. f. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσέτευς φανέντος ἄλλυ, *redeunte donec anno*. Fortè legend. ἔς τ' ἔτυς, q. ἔς τε ἄλλυ ἔτυς, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, ἀντὶ τοῦ, ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

"Εσευα, *concitavi*: a. 1. ind. pro ἔσσευα, à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

Ἐσεῦμαι, *ero*: Dor. pro ἔσομαι, f. verbi εἰμὶ, *sum*. Vide ἐσεῖται.

Ἐσέφθην, a. 1. ind. pass. à σέβομαι, seu σέβω, *colo*.

Ἐσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω.

Ἐσέχυντο, Ion. pro εἰσεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ex εἰς vel ἐς, et χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

"Εσῃ, *eris*: 2. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σηκάζω, *stabulo, includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Ἐσῆκε, *immisit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 1. ἧκα.

Ἐσήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio*: ex εἰς et ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσήμανα, ας, ε, *indicavi*: a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo*: f. ανῶ, p. γκα, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

Ἐσθ' pro ἐστὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εσθαι, *misisse*: a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

Ἐσθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

"Εσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

Ἐσθημένος, *indutus*: perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th ἕω, *induo*.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*: in acc. ἐσθῆτα et

"Εσθησις, εως, ἡ, *vestitus*: ab eod. Th.

"Εσθιε, *ede*, præs. imperat. act. et

Ἐσθίειν, *edere*: præs. inf. ab

Ἐσθίω, *edo*: præs. sub ἐσθίω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθιον, ες, ε, f. ἐσθίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

ἘΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, *bonus, a, um*: dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*: à præced.

"Εσθορε, Poët. et Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu -έω, *salio*.

"Εσθ' ὅτε, pro ἐστὶ ὅτε, *est quando*.

"ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*: f. ἔσω, p. ικα.

"Εσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην.

Ἐσιδεῖν, *inspicio*: ab εἰς et εἴδω, *video*: a. 2. εἶδον et ἴδον.

Ἐσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo*: f. ήσω.

Ἐσιδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. et

Ἐσίδῃ, *inspexerit*: Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Ἐσιδὼν, a. 2. part. ab ἐσίδω, quod vide.

Ἐσιέναι, *immittere, intrare*: præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*: vel ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

"Εσις, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι.

Ἐσιτήρια, sive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auspicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. εἴω vel εἶμι, *eo*.

Ἐσιώπα, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo*: f. ήσω, p. σεσιώπηκα.

"Εσκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω, p. ἔσκαφα, a. 2. act. ἔσκαφον, a. 1. pass. ἐσκάφθην.

Ἐσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο. 3. sing. a. 2. ind. m. verbi εἰσκατατίθημι. ex εἰς, κατὰ, et τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. m. ἐθέμην, ετο, το.

Ἔσκαφα, *fodi*: perf. act. et

Ἐσκάφην, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

Ἔσκε, *erat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἦν. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐσκίδνα pro ἐσκίδνασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκιδάω, *dissipo*: f. άσω.

Ἔσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

Ἐσκεμμένως, adv. *considerate, circumspecte*. à praeced.

Ἐσκευάδαται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. et

Ἐσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi σκευάζω, *paro, instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

Ἐσκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio*; item *struo, molior*: à σκεῦος, *vas*, et οὖρος, *custos, inspector*.

Ἐσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Ἐσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι, imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκιδάω, *dissipo*.

Ἐσκίρτα, pro -αε, 3. sing. imperf. act. et

Ἐσκίρτων, pro -αον, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

Ἔσκλην, ης, η, *exarui, mortuus sum*, a. 2. ind. act. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω, p. ἔσκληκα, part. ἐσκληκὼς, et ἐσκληκὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Ἐσκομίσαι, *importare*, a. 2. inf. act ab ἐς, *in*, pro εἰς, et κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Ἔσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσκορόδισας με, *me irritâsti*, veluti comesto allio; vel *ad lacrymas coegisti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio pasco*. Th. σκόροδον, *allium*.

Ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à σκοτίζω, f. ίσω, p. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebrae*.

Ἐσκύπτω, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*: f. ψω.

Ἔσκωπτεν, 3. sing. imperf. act. verbi σκώπτω, *cavillor*: f. ψω, p. ἔσκωφα, a. 1. ἔσκωψα.

Ἐσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

Ἐσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*: ab ἐσθλός.

Ἐσλὼς pro ἐσθλὼς, *bonos*, Dor. Vide praeced.

Ἐσμαράγησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

Ἐσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo, tango*.

Ἐσμὲν, *sumus*, 1. pl. praes. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔσμηγμαι, *extersus sum*, perf. pass. à σμήχω, f. ξω, idem quod σμάω, *abstergo*.

Ἑσμὸς, οῦ, ὁ, *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

Ἔσο, vel ἴσθι, *esto tu*, praes. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔσοδος, vel εἴσοδος, ου, ἡ, *ingressus, vectigal*. ab εἰς, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Ἐσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἔσοιντο, 3. pl. f. opt. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.

Ἔσομαι, *ero*, et

Ἐσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: et

Ἔσοντ' pro

Ἔσονται, *erunt*: 3. pl. f. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐσόπτομαι, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*; f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἔσοπτρον, ου, τὸ, *speculum*: à praeced.

Ἐσορᾶν, praes. inf. ab

Ἐσοράω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῇς et ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς et ἐσορᾷ, quae pro ἐσοράεις et ἐσοράει, 2. et 3. sing. praes. ind. act. et

Ἐσορῆτε pro ἐσορᾶτε, 2. pl. praes. ind. act. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.

Ἐσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*: 1. pl. ejusd. temp. et verbi.

Ἐσορῶν, praes. part. act. in pl. ἐσορῶντες· et

Ἐσορῶσιν, pro -άουσιν, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐσσῦμαι, ῆ, ῆται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσοφίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. à σοφίζομαι, *comminiscor, doceor, cognosco*: f. ίσομαι, p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Ἐσόψομαι, *videbo*: f. 1. m. ab εἰς et ὄπτομαι, *video*.

Ἐσπάθημαι, perf. pass. à σπαθάω, *texo, dilapido*. Th. σπάθη, *textorium instrumentum*; item *spatbula*, &c.

Ἐσπαθημένος, *cumulatus*: praeced. part. pass.

Ἐσπάθων, pro -αον, *accumulabam*: 1. sing. imperf. act. ab eod. Th.

Ἔσπακα, *attraxi*: perf. act. verbi σπάω, *traho*: f. άσω.

Ἐσπάραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω, p. ἐσπάραχα.

Ἐσπάρθαι, *satum esse*: praes. inf. pass. à σπείρω, *sero*: f. ερῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, perf. pass. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.

Ἐσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *evulsit*: 3. sing. a. 1. ind. m. et

Ἔσπα, *evulsit*: 3. sing. a. 2. ind. act ἔσπον, ες. à σπάω, *traho*.

Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero*: f. ερῶ.

Ἔσπεισα, *libavi*: a. 1. act. et

Ἐσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*: a. 1. pass. et ἔσπεισται, 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι. à σπένδω, *libo*.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.

Ἑσπέρας, adverbialiter, *vesperi*: à praeced.

Ἑσπερίδες, ων, αἱ, *HESPERIDES*: et

Ἑσπέριος, ου, *vespertinus, occidentalis*: ab

ἙΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER*: quasi ἕω πέρας, *diei finis*.

Ἕσπεσθαι, *sequi*: Poët. pro ἕπεσθαι, praes. inf. m verbi ἕπω, *sequor*.

Ἔσπετε, *dicite*: 2. pl. imperat. praes. act. ab ἕπω, *dico*: Poët. pro εἴπω, a. 1. εἶπα.

Ἕσπετο, *sequebatur*: Poët. pro εἵπετο, 3. perf. sing. imperf. verbi ἕσπομαι pro ἕπομαι, *sequor*.

Ἔσπευδον, *festinabant*: 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *festino*: f. σω, a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. á σπιλόω, *maculo*: f. ώσω, p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordiâ tactus fui*: a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ moveor*: f. ίσομαι, p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, *viscus, commiseratio*.

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, *adscisco, adopto*. Th. ποιέω, *facio*: f. ήσω, p. ηκα.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, *consequimur*: 1. pl. praes. ind. Poët. ab

Ἕσπομαι, *sequor*: pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.

Ἔσπον, ες, ε, *evulsi*: a. 2. verbi σπάω, *traho*: hinc a. 2. inf. σπᾶν, part. σπῶν, et in a. 2. m. ἐσπά-

μην, a. 2. inf. σπίσθαι, part. σπό-μινος.

Ἔσπυδα, p. m. à σπεύδω, festino: quod vide.

Ἐσπούδασα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, studeo: f. άσω. ab eod. Th.

Ἔσπω, loquor: Poët. pro ἔπω.

Ἐσρὼμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. sagitta exultationis.

Ἔσσα, ας, ε, indui, sedere feci: a. 1. Poët. pro εἶσα. ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἕω seu ἵζω, sedere facio.

Ἔσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω, vel ἵζω, sedere facio: vel 2. sing. perf. pro εἶσαι. ab εἶμαι, perf. pass. verbi ἕω, induo vel sedeo. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσσαι, indutus es, poni, quasi ab ἧσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἑσσαμένη, involuta: a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω seu ἕννυμι, induo. ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν, med. cum nosmet ipsi armaverimus.

Ἔσσαν, Poët. Systole pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας· et

Ἔσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, induo, vel sedeo.

Ἔσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide Ἔσσα.

Ἔσσεαι, eris, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσεαι, sedisti seu indutus es: Poët. pro εἶσαι. 2. perf. sing. perf. pass. εἶμαι ab ἕω, sedeo, induo.

Ἐσσεῖται, Poët. et Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἐσσεῖται, erit: 3. sing. fut. pro ἔσεται, ejusd.

Ἔσσεια, Poët. pro ἔσεισα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσειαν. et

Ἐσσεύαντο, pro ἐσσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, agito, cieo.

Ἔσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι et

Ἐσσεύοντο, exciverunt: pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, agito.

Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, rex, præcipuè apum. παρὰ τὸ ἕσαι, id est, stabilire, scil. subditos.

Ἐσσὶ, es: Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. et

Ἔσσο, esto tu: Poët. pro ἴσο, præs. imperat. ab εἰμὶ. sum.

Ἔσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἶσο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, induo; fut. ἕσω, p. εἶκα, perf. pass. εἶμαι, plusq. p. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura: f. part. n. pl. ab

Ἐσσόμενος, η, ον, futurus, a, um: pro ἐσόμενος, in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι. ab εἰμὶ, sum.

Ἔσσον pro ἕσον, indue: a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσόομαι, vincor: Ion. pro ἡσσῶμαι. ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, minor, inferior.

Ἐσσῦν, Ion. pro ἡσσῦν, sed usitatiùs ἡσσᾶν, præs. inf. ab eod. Th.

Ἔσσυθεν, eruperunt: Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro σέσυται, perf. pass. et

Ἐσσυμένος pro σεσυμένος, p. part. pass. ejusd.

Ἐσσυμένως, adv. incitatè: à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται, et hoc pro σέσυται, irruit: 3. sing. perf. pass. et

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, sedere facio: a. 1. εἶσα.

Ἑσσῶμαι, Ion. pro ἡσσῶμαι, victus sum: perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, vincor, γυναικὸς ἡσσώμενος, ab uxore victus. Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιῷ, à dextro cornu victus, Supplic. 205. Th. ἥσσων, minor.

Ἔσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἥσσων, inferior.

Ἔστ' pro ἐστὶ, est: 3. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἔσταα, steti: Ion. Sync. pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἔσταθεν, steterunt: Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, 3. pl. seq.

Ἐστάθην, statutus sum: a. 1. ind. pass. ab ἵστημι, sto.

Ἔσταζε, stillabat: 3. sing. imperf. act. verbi στάζω, f. ξω, stillo.

Ἔσται, erit: per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. verbi εἰμὶ, sum.

Ἑσταίην, præs. opt. act. verbi ἕστημι pro ἵστημι, sto: undè imperat. ἕσταθι, inf. ἑστάναι, part, ἑστάς.

Ἕστακα, steti: pro ἕστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, sto: a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, stillabatur: Ion. pro ἥστακτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἡστάγμην à στάζω, stillo: f. ξω, p. ἔσταχα.

Ἐσταλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐστάλατο, quod pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi στέλλω, orno, instruo: f. λῶ, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

Ἐστάλατ', succincti erant: pro ἐ-

στάλαται, quod Ion. pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. et

Ἐστάλατο, Ion. pro ἐσταλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass.

Ἐστάλην, missus sum; a. 2. pass. ab ἔσταλον, a. 2. act.

Ἔσταλκα, p. act. à στέλλω, mitto, orno; f. 2. σταλῶ, p. pass. ἔσταλμαι, a. 1. pass. ἐστάλθην.

Ἔσταμεν, stamus; Ion. pro ἕσταμεν, 1. pl. præs. verbi ἕστημι, Poët. pro ἵστημι, sto: undè et ἕστατε, ἑστᾶσι. ἑστάναι, infin. ἑσταίην, opt. Sunt qui velint ἕσταμεν per Sync. dici pro ἑστήκαμεν, perf. act. verbi ἵστημι.

Ἑστάμεν, Ion. pro ἑστάναι, quod pro ἱστάναι, præs. inf. act. verbi ejusd.

Ἔσταν, steterunt; Bœot. Sync. pro ἔστησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔστην. ab eod. verbo.

Ἑστάναι, stetisse; per Sync. pro ἑστηκέναι, perf. inf. ab ἵστημι. Alii volunt esse præs. inf. ab ἕστημι, ut ἑστάναι, ex ἵστημι.

Ἑσταότ' pro ἑσταότα, acc. sing. vel ἑσταότε, stantes: nom. dual. à nom. ἑστεὼς, per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἔστασαν, steterunt: et Dor. ἐστάσαν 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔστησαν, ab ἔστην, a. 2. ejusdem verbi. Mutat spiritum in aoristis, vel si aspiretur, ἕστασαν, per Sync. ponitur pro ἑστήκεισαν, vel ἑστάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵστασαν, ab ἕστημι, pro ἵστημι, sto.

Ἐστάσαντο, Dor. pro ἐστήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. et

Ἐστάσατο, Dor. pro ἐστήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἵστημι, sto.

Ἑστᾶσι, stant: 3. pl. præs. ind. act. ab ἕστημι. Poët. pro ἵστημι, sto. Vel ἑστᾶσι per Sync. dicitur pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἑστάτω, 3. sing. imperat. act. ἕσταθι, -άτω, ab eod. verbo.

Ἑστεὼς, contractè pro ἑστακὼς, perf. part. act. verbi præced.

Ἐστὶ, estis: 2. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, sum. Sed

Ἔστε, estote: 2. pl. præs. imperat. ἴσθι, ἔστω, ejusd. verbi. Est et

Ἔστε, donec: ab ἐς pro εἰς et ὅτε.

Ἔστειλα, misi: a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno: f. λῶ, p. ἔσταλκα.

Ἐστειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd.

Ἔστειχον, ibant: 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ordine eo: f. ξω, p. ἔστοιχα.

Ἐστεῖνεν, 3. sing. imperf. act. ver-

δι τίνω, *gemo*; f. ω. Th. στενὸς, *angustus*.

'Ἐστερέωνται, *confirmati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi στερεόω, *firmo*; f. ώσω, a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεὸς, *solidus*.

'Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi στερέω, *privo*; f. ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην, a. 1. inf. στερηθῆναι.

'Ἐστεφάνιξα, Dor. pro ἐστεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, *corono*.

'Ἐστεφανοῦτο, pro -όετο, 3. sing. imperf. pass. et

'Ἐστεφανώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. et

'Ἐστεφάνωται, *cinctum est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται à στεφανόω, *corono*. Th. στέφω, idem.

'Ἔστεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. Th.

'Ἐστεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. ε᾽ ι, pro ἑστὼς, *stans*: per Crasin pro ἑστηκὼς, p. part. act. verbi ἵστημι, *sto*; f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

'Ἔστη, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

'Ἕστηκ', pro ἕστηκα, ας, ε, perf. act. et

'Ἑστήκαντι, Dor. pro ἑστήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

'Ἑστήκω, *sto*; præsens ortum à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, præt. m. ἕστηκα, plusq. p. εἱστήκειν, et in 3. pl. ἑστήκεισαν, Att.

'Ἑστηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

"Ἔστην, a. 2. ind. act. Vide ἔστη.

'Ἑστήξω, et ἑστήξεται, 3. sing. f. 1. ind. act. et m. verbi ἑστήκω, *sto*: facti more Syracusano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

'Ἐστηριγμένος, perf. part. et

'Ἐστήρικται, 3. sing. perf. pass. à στηρίζω, *statuo*; f. ξω, p. χα, perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, plusq. p. ἐστηρίγμην, ξο, κτο.

'Ἔστησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ἐστησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et

"Ἔστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔστην, ab ἵστημι, *sto*.

'Ἑστὼς, *qui stetit*; per Sync. pro ἑστηκὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

'Ἐστὶ, 3. sing. præs. εἰμὶ, *sum*.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, *focus*, *lar*, *domus*: item *VESTA*.

'Ἑστιάθη, Ion. pro εἱστιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑστιάω, *domo accipio*: quod à præced.

'Ἑστιὰς, άδος, ἡ, *Vestalis*: ab ἑστία.

"Ἑστίασις, εως, ἡ, *cœna*.

'Ἑστιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑστιάω, *convivio excipio*: ab ἑστία, *domus*, *lar*.

'Ἑστιατορία, ας, ἡ, *epulatio*; et

'Ἑστιατόριον, υ, τὸ, *cœnaculum*; et

'Ἑστιάω, *convivio excipio*; f. άσω, perf. εἱστίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑστία, *lar*.

"Ἔστιβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi στείβω, *calco*; f. ψω.

'Ἐστιχέτην, 3. dualis. a. 2. ind. act. à στείχω, *ordine eo*: f. ξω, a. 2. ἔστιχον.

'Ἐστιχόωντο, *ordine ibant*: 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐστιχῶντο, q. pro ἐστιχάοντο, verbi στιχάω, ab eod. Th.

"Ἕστο, *sederat*, seu *indutus erat*; Poët. seu Ion. pro εἷστο, vel εἶτο, 3. sing. plusq. p. pass. εἵμην, verbi ἕω seu ἕννυμι, *sedeo*, *induo*; f. ἕσω, perf. pass. εἷμαι.

'Ἐστόβουν, imperf. act. verbi στοβέω, *maledico*: Æol. pro στομέω. Th. στόμα, ος.

'Ἐστομώθην, *apertus sum*: a. 1. pass. verbi στομόω, f. ώσω, *adaperio*: ab eod. Th.

"Ἔστον, est 2. dual. num. imperat. ἔστο, ἔστω. Ponitur et pro ἦστον, 2. dual. num. imperf. ejusd.

'Ἐστονάχιζεν, *suspirabat*, 3. sing. imperf. act. verbi στοναχίζω, fut. ίσω, p. ἐστονάχικα. Th. στενὸς, *angustus*.

"Ἔστοργα, *amavi*, perf. m. verbi στέργω, f. ξω, *amo*, *acquiesco*.

'Ἐστοργὼς, ότος, part. præt. med. superioris verbi.

'Ἐστόρεσα, *stravi*, a. 1. ind. act. verbi στορέω, *sterno*; f. έσω et ήσω, a. 1. pass. ἐστορέσθην.

'Ἐστόρεται, *stratus est*: Dor. pro ἐστόρεσται, 3. sing. perf. pass. à στορέω, *sterno*. Alii volunt ἐστόρεται Dor. dici pro ἔστρωται, 3. pers. à στρωννύω, f. στρώσω, id. q. στορέω.

"Ἔστραμμαι, ψαι, πται, *versus sum*: perf. pass. verbi στρέφω, *verto*; f. ψω.

'Ἐστρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρατοπεδεύω, *castra metor*: quod à στρατὸς, *exercitus*, et πέδον, *solum*.

'Ἐστρατόωντο, Poët. pro ἐστρατῶντο, q. pro -άοντο, 3. pl. imperf. verbi στρατάομαι, *castra pono*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

'Ἐστράφατο, *aversi erant*, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐστραμμένοι ἦσαν, verbi στρέφω, *verto*; f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστραμμαι.

'Ἐστράφην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

'Ἐστρέφθην, *versus sum*: a. 1. pass. et

"Ἔστρεφον, ες, ε, imperf. act. à στρέφω, *verto*; fut. ψω.

'Ἐστρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi στρηνιάζω, *dissolutè vivo*; f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στρῆνος, *luxus*.

'Ἐστρηνιάζω, f. άσω, p. ἐστρηνίακα, *dissolutè vivo*. Th. στρῆνος.

"Ἔστροφα, *verti*; præt. m. verbi στρέφω.

"Ἔστρωμαι, *constratus sum*, perf. pass. et

'Ἐστρωμένος, perf. part. pass. verbi στρώννυμι, f. στρώσω, idem quod στορέω, *sterno*.

"Ἔστρωσα, a. 1. act. et

"Ἔστρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod.

"Ἔστυγον, a. 2. ind. act. verbi στυγέω, vel inusitat. στύγω, *odio prosequor*: f. στύξω.

'Ἐστυφέλιξεν, *depulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à στυφελίζω, f. ξω, *duriter tracto*. Th. στύφω, *adstringo*: f. ψω.

"Ἔστω, *ESTO*, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Ἐστωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi στωμύλλω, idem quod στωμυλέω, *loquax sum*. Th. στόμα, ος.

"Ἔστων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

"Ἔστωρ, ορος, ὁ, *clavus temonis*: ab ἕω, *mitto*: melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.

'Ἑστὼς, ῶτος, *stans*: in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per Sync. ἑσταὼς, et per Crasin ἑστὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑστώτων, ab ἵστημι, *sto*.

"Ἔστωσαν, *sint*, 3. pl. imperat. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ἑστῶτες, nom. pl. ab ἑστὼς, quod vide.

'Ἐσύθην, *commotus sum*, a. 1. pass. à σύω pro σεύω, *moveo*. Th. σείω, *agito*.

'Ἐσύλα, *spoliabat*, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.

'Ἐσύλευον, *prædati sunt*, imperf. act. verbi συλεύω, *spolio*: ab eod. Th.

'Ἐσυνῆκα, ας, ε, *intellexi*; a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo*; f. συνήσω ex σὺν et ἵω, *mitto*, &c.

'Ἐσύστερον, *posteà*: ex ἐς et ὕστερος, *posterior*.

'Ἐσφάγην, ης, η, *jugulatus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω seu σφάζω, f. ξω, *jugulo*; perf. pass. ἔσφαγμαι.

'Ἐσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.

"Ἔσφαζον, *mactabant*, 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, *macto*; f. ξω.

'Εσφαίρωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio*; f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.

'Εσφάλην, ης, η, *deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

"Εσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd.

"Εσφαξαν, *trucidârunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo*; f. άξω, p. m. ἔσφαγα.

'Εσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus*.

"Εσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

"Εσφιγγεν, *stringebat*, 3. sing. imperf. act. et

"Εσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σφίγγω, *stringo*; f. γξω.

'Εσφράγισεν, *obsignabat*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*; f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

'Εσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

'ΕΣΧΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, crusta ex adustione vulneri adhærens*: undè Angl. A SCAR.

'Εσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. idem.

"Εσχαρὶς, ίδος, ἡ, *focus, craticula*. Th. ἐσχάρα.

'Εσχατιὰ, ᾶς, ἡ, *extremitas*; et

'Εσχατιὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylua, xiii. 25. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior*.

'Εσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate*.

"Εσχατον, ου, τὸ, *extremitas*; item adv. *ultimè*: ab

"ΕΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus*: ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, *post filios mortua est mater*, Maccab. vii. 41. subintelligo ἀπὸ, et

'Εσχατόωσα, pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus*.

'Εσχάτως, adv. *extremè, ad extremum*. ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed. Wess. Non igitur barbaricè, ut Salm. de ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus*.

"Εσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo*; f. ἕξω, p. ἔσχηκα a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ, perf. pass. ἔσχημαι.

'Εσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

"Εσχηκα, perf. act. ab ἔσχον vide ἔσχε.

'Εσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo*: à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Εσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo*; fut. ίσω, perf. pass. ἔσχισμαι.

'Εσχίσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

"Εσχόμην, a. 2. m. et

"Εσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. Vide ἔσχε.

"Εσω, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio* vel ἕω, *induo*.

"Εσω, *intrà*, adv. cum. gen. et

"Εσωθεν, *intrinsecus*: ab εἰς, *in*.

'Εσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo*; f. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

"Εσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.

'Εσώτερος, α, ον, *interior, -us, intimus*.

'Εσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio*; f. ίσω, p. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans*: ex σῶος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

"Ετ', pro ἔτι, *adhuc, etiam*.

'Ετάγην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel -ττω, *ordino*; f. ξω, p. χα, a. 1. ἔταγον.

'Ετάζω, *examino, inquino, scrutor, castigo*, Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. άσω, et Dor. ξω, ab ἔτεος, *verus*.

'Ετάθην, *extentus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι.

'Εται, *familiares*, nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*.

'Εταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix*; et

'Εταιρεία, ας, ἡ, *societas*; et

'Εταιρέω, *prostituo me*; f. ήσω, ab ἑταῖρος.

'Εταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium*; et

'Εταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος. Jovis Epith. *qui sodalitiis præest*: ab eod. Th.

'Εταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia*: ab ἑταιρέω.

'Εταιρία, ας, ἡ, *sodalitium*; et

'Εταιρίζω, f. ίσω, *sodalis sio, opitulor*; et

'Εταιρικὸς, ῦ, *sodalitius, meretricius*: ab

'ΕΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis*.

'Ετάκεν, Dor. pro ἐτήκε, *tabescebat*; 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco*; et

'Ετάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*; f. ξω, a. 2. ἔτακον.

'Εταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum et ærumnosum voco*; f. σω, à τάλας, *ærumniser*. Th. ταλάω, f. άσω, *suffero*.

'Εταμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo*; f. 2. ταμῶ.

'Ετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th. τείνω, idem.

'Εταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel -ττω, *ordino*; f. ξω, p. χα.

'Ετάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo*; f. ξω, p. τετάραχα, præt. pass. τετάραγμαι, a. 2. pass. ἐταράχθην.

'Εταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

'Εταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.

'Εταρίσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem σ, Poët. à præced.

"Εταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*; gen. pl. ἑτάρων.

'Ετασμος, ου, ὁ, *inquisitio, tormentum, flagra*; 2. Mac. vii. 37. ab ἐτάζω, *inquiro*; f. άσω.

"Ετασον, ατω, a. 1. imperat. verbi præced.

'Ετάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; f. ψω.

"Εταφον, *stupui, admiratus sum*; a. 2. ind. act. et τέθηπα, p. m. idem, *vel stupeo, admiror*: ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπει.

'Ετάχυνεν, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

"Ετεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

'Ετεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, *vireo*; f. αλῶ, p. m. τέθηλα.

'Ετέθην, *positus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

'Ετέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, *sepelio*. Alii à θήπτω, *stupeo*, vel θήπω, f. ψω, p. τέθηφα, p. m. τέθηπα.

'Ετεθνήκειν, *obieram*, 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*; f. 2. m. θανοῦμαι, p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθνεα. hinc in τεθνάναι.

"Ετειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*; a. 1. ἔτειλα.

"Ετεινα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα.

"Ετειος, εία, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

"Ετειρεν, *affligebat*, 3. sing. imp. act. vide

'Ετείρετο, *confectus erat*, 3. sing. imperf. pass. à τείρω, *affligo, vexo*: f. τερῶ, p. τέταρκα, a. 1. ἔτειρα.

"Ετεκε, pro ἔτικτε, *peperit*, 3. sing.

a. 2. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, pario: fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιέετο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo; ἐτεκνοποίει, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, fœtus (quod à τίκτω, pario) et ποιέω, facio.

Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, liberos procreo, gigno.

Ἐτελεῖτο, perficiebatur: 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonasm. τοῦ ι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἐτέλεον, perfecerunt: pro ἐτέλουν, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et Th.

Ἐτελείωσα, ας, ε, consummavi: a. 1. ind. act. verbi τελειόω, perficio: f. ώσω, ejusd. Th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, perfeci: a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. Th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

Ἐτελεύτα, pro -αε, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, ad finem perduco, desino: f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, finis.

Ἔτελλε, imperf. act. à τέλλω, mando: a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, incidi: a. 2. act. verbi τέμνω, vel τάμνω, seco: f. τεμῶ et ταμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον et ἔτεμον, p. m. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteocle Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεὸν, adverbialitèr, verum, verè: n. g. ab

Ἐτεὸς, ά, όν, Poët. idem quod ἐτὸς ὢ, verus: undè etiam formatur per interposit. τοῦ ε. Th. εἰμὶ, sum.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, dubius, quasi anceps robur. Et sic dicitur victoria, quia alteri semper tribuit ἀλκὴν. ab ἕτερος, alter, et ἀλκὴ, robur.

Ἑτερηφὶ, alter: Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτερόγλωσσος, ου, qui diversæ linguæ est: ab ἕτερος, alter, et γλῶσσα, ας, ἡ, lingua.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, diversam doctrinam doceo, f. ήσω, ab ἕτερος, alius, et διδάσκω, doceo.

Ἑτεροδοξέω, -ῶ, alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior: et

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa, vel prava: et

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui alterius est opinionis, vel sectæ: Angl. HETERODOX. omnia ab ἕτερος, alter, et δόξα, opinio: q. à δοκέω, censeo.

Ἑτεροζήλως, adv. iniquè: ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur: ab ἕτερος, alius, et ζῆλος, æmulatio.

Ἑτεροζυγέω, ῶ, alteram jugi partem traho: et

Ἑτερόζυγος, altera libræ pars: ex ἕτερος, alius, et ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἑτεροῖος, α, ον, diversus à reliquis; et indè

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, p. ἡτεροίωκα, altero, immuto: ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, alter.

Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, alitèr declinatus: sc. ὄνομα, HETEROCLITON. Th. κλίνω, inflecto.

Ἑτερωκωφῶν, Syrach. xix. 27. Sed rectiùs opinor, ἐθελοκωφῶν, qui surdum se simulat.

Ἑτερόπλοος, contr. ἑτερόπλους, ὁ ᾗ ἡ, ab altera parte navigationem præbens. ἑτερόπλουν δάνεισμα, usuram periculo creditoris navi trans mare vehunt.

ἝΤΕΡΟΣ, α, ον, alter, alius, μηδέτερος et οὐδέτερος, neuter: ἐν ἑτέρᾳ, sc. χειρὶ, alibi, ἑτέρᾳ λαβεῖν, sinistra manu capere, i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, diversitas: et

Ἑτερόω, f. ώσω, altero: et

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, alteratio: ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, delectabat: 3. sing. imperf. act. à τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἔτερσε, 3. sing. a. 1. act. Æol. à τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt à τέρσω, exsicco: undè τερσαίνω, idem.

Ἑτέρῳ, dat. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθι et -θεν, adv. ex alterâ parte. Th. ἕτερος, alter.

Ἑτέρως, adv. aliter: ab eod.

Ἐτετάλμην, σο, το, jussus eram: plusq. p. pass. verbi τέλλω, mando, perf. τέταλκα, a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, humilio: f. ώσω, p. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, humilis.

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α antè το, et κ verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, ordino: f. ξω, p. τέταχα, perf. pass. τέταγμαι.

Ἐτετεύχατο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, fabricor: f. ξω, p. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

Ἔτετμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, invenio: quod derivatur à τέμνω, seco, scindo: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτεμον, ες, ε. et hinc per Pleonasm. τοῦ τ', ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, plusq. p. verbi τρήχω, asper et salebrosus sum: f. ξω, p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, έος, asper, scaber.

Ἐτέτυκτο, factus erat: 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, fabricor, quod vide.

Ἐτετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, 1. sing. et ἐτετύφεε, pro ἐτετύφει, 3. sing. plusq. p. act. à τύπτω, verbero: f. ψω.

Ἐτετύχοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, assequor: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ου, ετο.

Ἔτεχ' pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, natus sum: a. 1. ind. pass. à τίκτω, pario.

Ἔτη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτος, εος, το, annus.

Ἐτήκετο, liquescebat, 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, liquefacio: f. ξω, p. m. τέτηκα.

Ἐτήρουν, servabam, imperf. act. à τηρέω, servo: imperf. ἐτήρεον, ες, ε, f. ήσω, p. τετήρηκα.

ἘΤΗΣ, ου, ὁ, socius, amicus: ὦ τὰν pro ὦ ἐτὰν, O amice, vel amici: q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut sit verus amicus.

Ἐτήσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, annuus, anniversarius: ab ἔτος, annus.

Ἐτητοίμακα, vel ἐτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus et paratus.

Ἐτήτυμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, verus: ἔτυμον et ἐτήτυμον, adv. verè.

ἜΤΙ, adhuc, insuper, amplius, postbac.

Ἐτίθει, ponebat, 3. sing. imperf. act. q. à τιθέω, imperf. ἐτίθεον, ουν, εις, εις. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην, a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, το, a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro

Ἐτίθου, ponebaris, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejusd.

Ἔτικτεν, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 2. sub. τέκω, a. 1. pass. ἐτέχθην, p. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à-

τιμησάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur: 3. sing. imperf. pass. à τινάσσω, quatio: f. ξω, p. τετίναχα.

Ἐτίομεν, honorabamus, solvebamus: 1. pl. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτισα, ας, ε, colui: a. 1. ind. act. verbi τίω, honoro, solvo: f. σω, p. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, extendebatur: 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, tendo.

Ἔτλην, ης, η, sustinui: a. 2. ind. act. ab τλῆμι, tolero: f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλῆμι.

Ἔτμαγεν, dissecti sunt: Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμαγῶ, a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco.

Ἔτμηγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.

Ἐτμήθην, excissus sum: a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, seco: f. μῶ, p. τέτμηκα.

Ἔτμηξα, scidi: a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, seco: f. ξω. Th. τέμνω, idem.

ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, puls ex leguminibus: q. ab ἔδω, edo.

Ἕτοιμα, parata, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, paro, f. άσω, p. ἡτοίμακα, a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι, a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι, et inde

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio: ab

ἙΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ & ἡ, sive ἕτοιμος, Att. promptus, paratus: hinc

Ἑτοίμως, promptè, adv.

Ἑτοίμως ἔχειν, paratum esse.

Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, audeo, imperf. ἐτόλμαον, ων, αον, ας, ας, α, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ἔτον, ἔτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, mitto: a. 2. ἧν.

ΕΤΟΣ, εος, τὸ, annus.

Ἐτὸς, et ἐτεὸς, η, ον, verus, bonus: et

Ἐτὸς, adv. frustrà, temerè: ab εἰμὶ, sum.

Ἔτρωγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodo: f. τρώξομαι.

Ἔτραπ' pro ἔτραπε, evertit: 3. sing. ab ἔτραπον, a. 2. ind. act. verbi τρέπω, verto: f. ψω, p. φα, a. 2. pass. ἐτράπην, p. m. τέτροπα, a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτραπέων, uvas calcabant: 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, verto.

Ἐτράπετ' pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, verto: vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. Vide ἔτραπ'.

Ἐτράφην, educatus sum, et in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, alo: f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Ἔτραφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. Vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, tremebat: 3. sing. imperf. act. à τρέμω, tremo: quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσα, ας, ε, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω, tremo, trepido: f. τρέσω.

Ἐτρέφετ' pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, alo: f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, perforavit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τετραίνω seu τίτρημι, terebro: f. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, strideo: p. m. τέτριγα.

Ἐτρύγων, vindemiabant: 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, vindemia.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, et hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. sing. imperf. act. verbi τρυπάω, perforo. Th. τρύπα, foramen.

Ἐτρύφθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, frango, frango luxu: f. ψω, p. φα, perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo: f. ήσω, p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, frango luxu.

Ἔτρωσα, vulneravi: a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, vulnero, lædo: f. ώσω, q. à τρόω.

Ἐτύθην, immolatus sum, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, macto, sacrifico.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, involvo, perscrutor: f. ξω. Th. τύλος, callus.

Ἔτυμα, vera, nom. pl. g. n. ab ἔτυμος, verus.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA*, originis verborum indicatio: ab ἔτυμος, et λόγος, sermo, quod à λέγω, dico.

Ἔτυμον, ου, τὸ, *ETYMUM*, vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio; item

Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. verè: n. g. ab

ἘΤΥΜΟΣ, ου, ὁ & ἡ, verus: dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν, ἐτήτυμος, ου, ὁ & ἡ, per Epenth. idem ἔτυμος, verè: adv.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, distendo: f. ίσω, p. τετυμπάνικα. à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, sauciatus sum, a. 2. ind. pass. à τύπτω, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τύπτω, verbero.

Ἔτυχε, 3. sing. a. 2. act. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, nanciscor: f. τεύξομαι, perf. pass. τέτευγμαι.

Ἐτύχθη, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθη, à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, fabricor.

Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐτώσια, inania, acc. pl. item adverbialiter, frustrà: ab ἐτώσιος, iners, vanus.

Ἐτωσιεργὸς, qui incassum laborat: ab ἐτώσιον, inane: et ἔργον, opus.

Ἐτώσιος, ου, ὁ & ἡ, iners, vanus: ab ἐτὸς, adv. frustra. Th. εἰμὶ, sum.

Εὖ, benè, bellè, feliciter, adv. in compos. plerumquè, facilè: item benè, feliciter, valdè. Th. ἐὺς, bonus.

Εὗ, Æol. et εὑ, Dor. pro οὗ, sui.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. vivificans.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, nunciatio. Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO*, læta annuncio: f. ίσω, et Att. εὐαγγελιῶ, p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα, a. 1. inf. εὐαγγελίσαι, perf. pass. εὐηγγέλισμαι, a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. εὐαγγελισθεὶς, imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο, f. 1. m. εὐαγγελίσομαι, a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ et ἀγγέλλω, nuncio.

Εὐαγγελικὸς, η, ον, *EVANGELICUS*: et

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*: faustus ac lætus nuncius: ab εὖ et ἀγγελία, nuncium. Th. ἀγγέλλω, nuncio.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, Evangelii præco: à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ου, ὁ & ἡ, qui fausta nunciat: ab εὖ et ἄγγελος, nuncius.

Εὐαγίζω, -ῶ, *sancte ago, purus sum:* ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *sanctus, purus:* ab ἄγος, *veneratio;* item *agilis,* prout

Εὐάγητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *mobilis:* ab ἄγω, *duco.*

Εὐαγόρα, ης, ἡ, nomen mulieris.

* Εὐαγρία, et εὐαγρεσία, *prospera venatio:* ab εὖ et ἄγρα, *venatio.*

Εὐάγων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata:* ex εὖ et ἀγὼν, ῶνος, quod ab ἄγω, f. ἄξω. Alii rectiùs putant hic εὐάγων esse gen. pl. qui cum ... agendos: et duct. ab ..., ου, ὁ ..., pro *rectè instituto in re aliquâ:* hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio et institutio:* παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὐαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τοῦ υ, et mutato simul spiritu, ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo.* Alii volunt esse præt. m. verbi ἅδω, *placeo;* p. med. ἧδα, et solutione ἕαδα· part. m. ἑαδώς.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab

Εὐαὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *salubritèr spirans, qui benè à ventis perflatur:* ex εὖ, *benè* et ἄω, vel ἄημι, *spiro.*

Εὐαιμονίδης, *EUÆMONIDES*, nomen propr.

Εὐαίνετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *benè* vel *valdè laudatus:* ex εὖ, *bene*, et αἰνέω, *laudo.*

Εὐαίρετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui facilè capi potest:* ex εὖ et αἱρέω, *capio.*

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor:* ex εὖ, *benè*, et αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *beatus, felicis ævi*, *EUÆON;* accus. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet:* ex εὖ et ἠλακάτη, *colus.*

Εὐάλωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *captu facilis:* ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio.*

Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas et serenitas;* et pro *secundarum rerum flatu et tranquillitate:* ex εὖ et ἡμέρα, *dies.*

Εὐάνεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *secundus ventus:* ex εὖ et ἄνεμος, *ventus.*

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. plur. ab εὐανθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pro εὐθαλὴς, *florens*, et τὸ εὐανθές· ab εὖ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *floridus.* Vide εὐανθής.

Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ας, ἡ, *strenuitas, fortitudo,* et

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ· ex εὖ, *benè*, et ἀνὴρ, ὁ, *vir.*

Εὐαπάντητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *obvius, comis.*

Εὐαπάτητοι, *qui facilè decipiuntur:* ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio.*

Εὐαφήγητος, ὁ ᾗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu:* ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγέομαι, *duco, narro.*

Εὐαρεστέω, -ῶ, *placeo*, f. ήσω, perf. εὐηρέστηκα· a. 1. εὐηρέστησα· a. 1. infin. act. εὐαρεστῆσαι· præs. pass. εὐαρεστέομαι, *delector:* ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *acceptus:* ex εὖ, *benè*, et ἀρεστὸς, *placitus.* Th. ἀρέσκω, *placeo.*

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum:* ab eodem.

Εὐάρματος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *bonum habens currum:* ab ἅρμα, *currus.*

* Εὔαρχος, *qui nundinationis prima dat munera.*

Εὐαχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, *qui bonum habet sonum, canorus.*

Εὔβοια, ας, ἡ, *EUBOEA*, est nomen loci; ex εὖ et βόω, *pasco.*

Εὔβοτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *benè pastus:* ex iisd.

* Εὐβουλεὺς, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, *propter eximiam in bene consulendo prudentiam.*

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium:* ex εὖ, *benè*, et βουλὴ, *consilium.*

Εὔβουλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *consultus, prudens; qui benè consulit alteri;* item propr. nomen *EUBULUS;* ex iisd.

* Εὐβούλως, adv. *prudenter.*

Εὖγε, Lat. *EUGE*, laudantis et exultantis, adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, *nobilitas*, et

Εὐγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *nobili genere ortus, generosus:* ex εὖ, *benè*, et γένος, εος, τὸ, *genus.* Th. γένομαι, *nascor.*

Εὔγεως, ω, ὁ ᾗ ἡ, Atticè, et

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγεος, *fertilis.* Th. γῆ.

Εὖγμαι, p. pass. ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *equus, candidus:* ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *cognitor*, quod à γνώμη, *sententia.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Εὔγνωστος, et εὔγνωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis.*

Εὐδαιμονέστατα, adverbialitèr, *felicissimè*, neut. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *felicissimus*, superl. et

Εὐδαιμονέστερος, *felicior*, comp. ab εὐδαίμων, *felix*, q. v.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo*, f. ήσω, et

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, *felicitas:* ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico:* ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὐδαιμονικὸς, ή, όν, *ad felicitatem idoneus* vel *pertinens, beatus*, et

Εὐδαιμονικῶς, adv. *beatè:* ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas*, et

Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudinis existimatio* vel *prædicatio:* à perf. pass. verbi εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, feliciter:* ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *beatus:* ab εὖ et δαίμων, *deus, fortuna.*

Εὖδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὗδεν, ες, ε· εὗδε, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio.*

* **Εὐδένδρος**, ου, ὁ ᾗ ἡ, *(sylva) arboribus densa.*

Εὔδησι, *cessat*, Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab eod.

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas:* ex εὖ et δία, quod *aërem* significat, à Ζεὺς, *Jupiter, aër;* genit. Διός.

Εὐδιανὸς, ή, όν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ή, όν, idem quod

Εὔδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *serenus, tranquillus, tepidus.* Th. εὐδία, *serenitas.*

Εὔδματος, ου, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, q. v.

Εὔδμητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *benè ædificatus:* ex εὖ, *benè*, et δέμω, *struo*, f. μῶ, p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, -ῶ, *acquiesco, aliquo oblector; benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum*, f. ήσω, p. εὐδόκηκα· a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*, f. ήσω, et δόξω· hinc

* **Εὐδόκησις**, εος, ἡ, *approbatio.*

Εὐδόκητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *placens, gratus*, et

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum:* ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*, fut. άσω· a. 1. part. εὐδοκιμάσας· ex εὖ et δοκιμάζω, *exploro.* Th. δοκέω, *videor.*

Εὐδοκιμέω, *benè audio, clarus sum*, f. ήσω, perf. ηκα· ex εὖ et δόκιμος, *probatus:* ab eod. Th.

Εὐδοκιμηκότες, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. infin. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *probatus*, et *laudatus:* ab eod.

Εὕδοντ', pro εὕδοντα, *dormientem*, accus. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio*, f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas:* ab εὖ

et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδρανεὰ, vel -νία, ίας, ἡ, *vis*, *potentia*: ex εὖ, *bene*, et δράω, *facio*.

ΕΥ'ΔΩ, *dormio*, f. εὑδήσω, p. κα· hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐίανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *decentèr velatus*: ex εὖ et ἱανὸς, q. v.

Εὔει, *torret*, 3. sing. præs. indic. verbi εὔω, vel ὕω, *uro*, f. εὔσω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *speciosus*: ab εὖ et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Εὐειδότος, *benè scientis*, gen. sing. p. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκὼς· ab εὖ et εἰδέω, *scio*, fut. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo*, *sanus sum*, *benè me habeo*: ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὔελπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, et εὐέλπιστος, *benè sperans*, et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes*: ab εὖ et ἐλπὶς, *spes*.

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὐεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facundus*, et

Εὐεπία, et εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia*: ab εὖ et ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.

Εὐεπίην, *facundiam*, ejusd. accus. sing. Ion.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ου, q. v.

Εὐεργὲς, *fabrefactum*, neut. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργετέω, f. ήσω, p. εὐηργέτηκα, *benefacio*. Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργέτηται, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, *beneficium*, à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, *beneficus*, gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας· ab εὖ et ἔργον, *opus*.

Εὐεργετικὸς, ἡ, ὸν, *beneficus*.

Εὐεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus*, et

Εὐεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus*: ab iisd.

Εὐερέστησα, credo scribend. εὐηρέστησα, q. v.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè septus*, *benè munitus*: ab εὖ, *benè*, et ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, *cohibeo*.

Εὐέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aditu facilis*: ex εὖ et ὁδὸς.

Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωή, ἡ, *bona et beata vita*: ab εὖ et ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bene cinctus*, *formosus*, *expeditus*: ex εὖ et ζωννύω, *cingo*, fut. ζώσω hinc ζώνη, *zona*.

Εὐηγγέλην, *nunciatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω ex εὖ *benè*, et ἀγγέλλω, *nuntio*, fut. λῶ a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncio*, q. v.

Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. med. ejusd.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per Pleonasm. τοῦ η, pro εὐγενὴς, *generosus*: ex εὖ et γίνομαι, *nascor*.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia*, *stultitia*, et

Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bonis moribus præditus*, *simplex*; item *stultus*: ex εὖ et ἦθος, εος, τὸ.

Εὐήθως, *simplicitèr*, adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *valdè acutus*: ex εὖ et ἀκὴ.

Εὐήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè audiens*, *quod benè auditur*.

* Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi*.

Εὐήκτουν, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *benè corporis habitudine sum*, ab εὐήκτης· ex εὖ et ἔχω.

Εὐήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *apricus*: ex εὖ, *benè*, et ἥλιος, ου, ὁ, *Sol*.

Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego*, *plausus fero*. Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *prosperitas diei*.

Εὐημερία, ίας, ἡ, idem, *serenitas diei*.

Εὐηνίνη, ης, ἡ, *Eueni filia*, nomen propr.

Εὔηνος, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *valdè amabilis*: ab εὖ, *bene*, et ἐράω, *amo*.

Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act verbi εὐαρεστέω, *libens acquiesco*, *placeo*: ex εὖ et ἀρεστὸς, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. έσω, *placeo*.

Εὔηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè sonans*, *canorus*.

Εὐθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, *benè florens*, *floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.

Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona et facilis mors*: ex εὖ, *benè*, et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.

Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *confidens*, *audax*. Th. θάρσος, *audacia*: hinc et

Εὐθαρσῶς, adv. *confidentèr*.

Εὐθείῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα, ας, *recta*: ab εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθενέω Vide εὐθηνέω.

Εὐθεράπευτοι, *quibus facilè mederi licet*: ab εὖ et θεραπεύω.

Εὔθεν ἦν, *illud placebat*. Vide εὐθὴς.

Εὐθετέω, -ῶ, fut. ήσω, *aptus sum*, et idem quod

Εὐθετίζω, f. ίσω, *concinnè dispono*: ex εὖ et τίθημι, *pono*.

Εὐθετίσας, αντος, ejusd. a. 1. part. act.

Εὔθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *appositus*, *aptus*. ex εὖ, *bene*, et θετὸς, *positus*. Th. τίθημι, *pono*.

*Εὐθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis spectatu*. Th. θεωρέω, *specto*.

Εὐθέως, adv. *statim*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio*: ab.

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus*, *aptè dispositus*: quod à τίθημι, *pono*.

Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor*: ab εὖ et θὴν, idem qu. θὶν, θινὸς, *cumulus*, *acervus*.

Εὐθηνία, ας, ἡ, *prosper successus*: ab iisd.

Εὐθηνοῦντα, *affluentem*, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab εὐθηνέω, q. v.

Εὐθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placens*.

Εὐθικτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *tactu facilis*; item *facetus*, *dicax*: à θίγω, *tango*: hinc

Εὐθίκτως, *aptè*, *congruè*, adv.

Εὔθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis contusu*, *friabilis*: ab εὖ, *benè*, et θραύω, *frango*.

Εὔθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum thronum habens*: ex εὖ et θρόνος, *thronus*. Th. θράω, *sedeo*, f. θράσω.

Εὐθὺ, adv. *rectà*, vel pro εὐθὺς, *statim*: ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui veridicam linguam habet*, *veridicus*, *sincerus*, *probus*: ab εὐθὺς et γλῶσσα, *lingua*.

Εὐθυδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo*, f. ήσω, p. εὐθυδεδρόμηκα ab

Εὐθύδρομος, *qui recto cursu pergit*: quod ex εὖ et δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*; a. 2. ἔδραμον præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit*, *vir fortis*: ab εὐθὺς et μάχομαι, *pugno*.

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo sum*, fut. ήσω, p. εὐθύμηκα a. 1. εὐθύμησα ex εὖ et θυμὸς.

Εὐθυμία, ας, *lætitia*, *alacritas*, et εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, idem, et

Εὔθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est bono et hilari animo*, et

Εὐθύμως, adv. *alacritèr*; εὐθυμότερον, *alacrius*, comp. ab iisd.

Εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, *disquisitio*, *inquisitio*, *accusatio*, *pœna*, *crimen*, et

Εὐθύπορος ὁδὸς, *directa via*: et

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντὴς, et εὔθυνος, ου, ὁ, *director, corrector*: omnia ab

Εὐθύνω, *complano, erigo, dirigo*; item *rectus sum*: εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectè administrare jura populis*; f. υνῶ, p. ηὔθυγκα, a. 1. εὔθυνα, a. 1. imperat. εὔθυνον, άτω, a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθυπνόοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, *rectè spirantis* seu *secundi Zephyri flatus*: ab εὐθὺς, *rectus*, et πνέω, *spiro*.

Εὐθύπομπος αἰὼν, *rectè ducens ævum*: ab εὐθὺς et πέμπω, *mitto*.

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, *dirigere*: hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, *rectà viam ire*.

Εὐθὺ πορεύεσθαι, *rectà ire*: ab εὐθὺς et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, -ἰος, *rectus, a, um*: ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam*.

Εὐθὺς, etiam adv. *statim*, cum gen. εὐθὺ τοῦ Διὸς, *rectà ad Jovem*, Aristoph. in Pace 67.

Εὐθύτερος, *rectior*: compar. ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo*, et Metath. *atas*: ab eod. Th.

Εὐθύτονος, ου, Poët. *in rectitudinem extensus*: ab εὐθὺς et τείνω, *tendo*: p. m. τέτονα.

Εὔιλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propitius*: ex εὖ, *benè*, et ἱλάω, *propitius sum*.

Εὐιλατεύω, *propitius sum*: f. εύσω, p. κα à præced.

* Εὐιχθὺς θάλασσα, *mare piscosum*.

Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi*: imperf. Att. ηὐκαίρουν, -ειν, f. ήσω, p. ηὐκαίρηκα, a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, *occasio*.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas*: et

Εὔκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opportunus*;

Εὐκαίρως, *opportunè*: adv. ex εὖ et καιρὸς, *temporis opportunitas*.

Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus, stomacho conveniens*. Th. καρδία.

Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expugnatu facilis*.

Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *despiciendus*, -φρονητότερος, *contemptior*, compar.

Εὐκέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὐκίαστος, *qui facilè scindi secarique potest*: ex εὖ et κεάζω, *findo*. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, *placatrix*: ex εὖ et κηλέω, *mulceo*.

Εὔκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, *quietus, mitis*.

* Εὐκινήτως, *facili motu*: ab

Εὐκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè mobilis, agilis*. Th. κινέω.

* Εὐκινησία, *facilis motus, mobilitas*: ab eod.

Εὐκλέα, *inclytum*: acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέα, dat. εὐκλέϊ, Poët. pro εὐκλεέϊ ab

Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus*. Th. κλέω, *celebro*.

Εὔκλεια, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*: ab eod. Th.

Εὐκλείη, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*: Th. κλέω.

Εὐκλεΐξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλεΐσαι. Vide κλεΐξαι.

* Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, *prospera fortuna*. Th. κλῆρος.

Εὐκνήμις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *benè ocreatus*, vel *armatus*: ex εὖ, *benè*, et κνήμη, *tibia*.

Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὔκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso, simplex*: ex εὖ et κόλον, *cibus*.

Εὐκόλως, adv. *expeditè*: ab εὔκολος, q. v.

Εὐκομίσασθαι, *benè recondere*: a. 1. inf. m. ex εὖ et κομίζω, *curo*. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus*. ex εὖ et κόμη, *coma*.

Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὔκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: ex εὖ et κόπος, *labor* Th. κόπτω, *scindo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modestè me gero, officio fungor*: et

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi*: et

Εὔκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè ordinatus, concinnus*: et

Εὐκοσμότατα, *ornatissimè*, superl. neut. pl. adv. loco sumitur: et

Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè*: omnia ex εὖ et κόσμος, *ordo*.

Εὐκραέος, gen. sing. ab

Εὐκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*: vel εὐκραὴς, per Sync. pro εὐκρατής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινεῖς, nom. pl. sunt *venti Etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus, liquidus, ordine collocatus*. Th. κρίνω, *discerno*.

* Εὐκταῖος, αία, αῖον, *optabilis*: et

Εὐκτικὸς, ἡ, ὸν, *optativus*: ab εὔχομαι, *precor*: f. εὔξομαι, p. ηὖγμαι.

Εὐκτικῶς, *optativè*; adv. ab εὐκτικός.

Εὐκτιμένη, vel Poët. ἐϋκτιμένη, *benè ædificata*: perf. part. pass. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt εὐκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor*: f. σω, p. κα.

Εὔκτιτος, η, ον, *benè structus*: ex εὖ et κτίζω, *condo*.

Εὐκτὸς, ἡ, ὸν, *optabilis, votivus*: ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rotundus*: ex εὖ, *benè*, et κύκλος, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia, circumspectio*: ab εὐλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui benè res capessit, circumspectus*: ab εὖ et λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, *vereor, caveo, vito*: ηὐλαβεῖτο, *metuebat*: 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι, a. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η, a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, *veritus*. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumspectus, timidus, religiosus, verecundus*. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum est*: verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis*: gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, q. v.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè*: ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ et λαμβάνω, *capio*.

Εὐλαβῶς ἔχειν, *vereri*: ab εὐλαβής.

ΕΥ'ΛΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore nascuntur.

ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo*: qu. ab εὖ et λαχαίνω, *fodio*: vel potiùs ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

Εὔλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè loquens, facundus*: ab εὖ et λαλέω, *loquor*.

Εὐληπτότατα, *facillimum captu, commodissimè*: neut. superl. pl. ab

Εὔληπτος, *facilis captu*. Th. λαμβάνω.

ΕΥ"ΛΗΡΑ, ων, τὰ, *lora, habenæ*.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico*; cum acc. *felicia precor, præsto*; item *celebro, laudo, gratias ago*: f. ήσω, p. εὐλόγηκα, a. 1. Att. ηὐλόγησα, perf. pass. εὐλόγημαι, part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus*: ex εὖ et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*: f. ξω, p. m. λέλογα.

Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. et

Εὐλόγημαι, p. pass. εὐλογημένος, p. part. et

Εὐλογητὸς, ἡ, ὸν, *benedictus, a, um*;

a. 3. perf. sing. perf. pass. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus*: ἐπ' εὐλογίαις, *benignè*: et

Εὔλογος, ου, *blandus sermo*; item *rationabilis*: ab εὖ et λόγος, *sermo, ratio*; à λέγω, præt. m. λέλογα.

* Εὐλόγως, *honestum specie (respondere)*: à præced.

* Εὐλύτως, *nexu facilè solubili*: à λύω, *solvo*.

Εὐμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *docilis, ingeniosus*; item *intellectu facilis*: ab εὖ et μανθάνω, *disco*.

Εὐμαθῶς, *facilè discendo, cum docilitate*.

Εὐμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus, &c.* quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecorosus, bonas habens oves*: ex εὖ et μῆλα, *oves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

Εὐμάρεια, seu -ρία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὐμαρέως, et -ρῶς, adv. *facilè*: ab

Εὐμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: ex εὖ et μάρη, *manus*, q. *tractabilis*.

* Εὐμαρῶς, *facilè*.

Εὐμαρία, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur: q. d. *Commoditates*. Vide εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμεθόδως, et εὐμεθοδικῶς, *compendiosè*: ex εὖ et μέθοδος, ου, ἡ, *via, compendium*: q. ex μετὰ et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Εὐμελὴς μουσικὴ, *musica quæ versatur in melodia*.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ hastæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενής.

Εὐμενεστέρως, *benigniùs*: adv. comp. ab εὐμενής.

Εὐμενέω, *benevolus sum*: εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. ab εὖ et μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, benignus*: comparat. εὐμενέστερος, ab iisd. Et hinc

Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè*.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Εὐμετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè mutabilis*: ex εὖ, *bene*, et βάλλω, *jacio*: f. λῶ, p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum*; ex εὖ et μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè longus*: ex εὖ et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ovibus abundans, pecorosus*: à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis*: adj. verbale ab εὖ et μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur*: quod à μνημονεύω, *memoria teneo*. Th. μνάομαι, *recordor*: f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

* Εὐμοιρία, ἡ, *bona sors*.

Εὔμολπος, ου, ὁ, EUMOLPUS: nom. propr.

Εὐμορφία, ίας, ἡ, *elegans forma*: ab

Εὔμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formosus*: ab εὖ et μορφὴ, *forma*.

Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζη, *cubitum ieris*, 2. sing. præs. sub. pass. ab

Εὐνάζω, *sopio, dormio*: f. άσω, p. εὔνακα. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præs. part. pass. ab εὖ et ναίω, *habito*.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *conjux*: ab εὐνὴ, ης, ἡ, *cubile*.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, p. εὐνήκα, *sopio*: ab eod. Th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *bene litigans*.

ΕΥΝΗ, ης, ἡ, *cubile*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*: a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio*: f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνήστερος, Ion. pro εὐνούστερος, *benevolentior*: comp. Vide in εὐνούστατος.

Εὐνίκη, ης, ἡ, et Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὖνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *orbus, privatus*: acc. εὖνιν, ab εἷς, *unus*.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus sum*: f. ήσω, p. εὐνόηκα et

* Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia*: ab εὔνοος, -ους, ὁ ϗ ἡ, *benevolus*: ex εὖ, et νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *benevolus*: et

Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè*: compar. εὐνοϊκώτερως, superl. εὐνοϊκώτατα, ab iisd.

Εὐνομεῖν, præs. inf. act. *bonis legibus instituere*: hinc

Εὐνομεῖσθαι, præs. inf. pass. *bonis legibus uti*: εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. et

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur*: ex εὖ et νόμος, *lex*.

Εὐνομίην, acc. sing. ab εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, *legitima*: ab iisd.

Εὔνοος, et εὔνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus*: εὐνοέστερος, compar. et εὐνοέστατος, superl. et

Εὔνουν, *amicum*: acc. sing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus*: ab εὖ et νόος, *mens*.

Εὐνοέστατος, η, ον, *benevolentissimus*: superl. ab εὔνοος, *benevolus*.

Εὐνοέστερος, α, ον, *benevolentior*: comp. ab. eod.

Εὐνουχίας, ου, ὁ, *spado*: et

Εὐνουχίζω, *castro*: f. ίσω, p. εὐνούχικα, p. pass. εὐνούχισμαι, a. 1. pass. εὐνουχίσθην ab

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, EUNUCHUS; item *dynasta*: à gynæceis custodiendis sic dictus. ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, et ἔχω, *habeo, servo*.

Εὖντα, Dor. et per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὤν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro*: f. ξομαι, a. 1. m. ξάμην, ω, *aro*.

Εὐξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eod. Th.

Εὔξεινος, vel -ξενος, ου, *hospitalis*: et

Εὐξένως, adv. *hospitaliter, amicè*: ab εὖ et ξένος, *hospes*.

Εὔξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè rasus, politus*. Th. ξέω, *rado*.

Εὔξῃ, *oraveris*: 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔξοον, *benè rasum, politum*: acc. sing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεστος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, p. εὐωδήκα, *prosperè progredior*; et *prosperum iter præbeo*: et

Εὐοδία, ας, ἡ, *prosperum iter*; item propr. nom. mulieris, Gr. *prosperè agens*: ab εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, *odoratus*: ex εὖ et ὄζω, *oleo*.

Εὔοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pervius, prosperum* vel *expeditum habens iter*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὐοδόω, -ῶ, *prosperum iter præbeo*: f. ώσω, p. εὐώδωκα, præs. pass. εὐοδόομαι, -οῦμαι, *prosperum iter habeo, prosperor*: perf. pass. εὐώδωμαι, a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η, f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι ab εὔοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iter expeditum habens*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὐόδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.

Εὐόδως, adv. *prospero itinere*.

Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.

ΕΥΟΙ, *EVOE*, vox quâ Baccho acclamabatur: inde Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.

* Εὐοιώνιστον, ου, τὸ, *bonum augurium, omen*.

Εὐόμεναι, *assatis* præs. part. pass. verbi εὕω, seu εὔω, f. σω, *uro*.

Εὔοπλος, ου, ὁ, *benè armatus*, seu *felix in armis*: hinc superl. pl.

Εὐοπλότατοι, *armis instructissimi.* Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ου, ὁ, *conspicuus.* Th. ὄπτομαι.

Εὐορκέω, *religiosè juro*, f. ήσω, p. εὐωρκήκα praes. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides:* ab

Εὔορκος, ου, ὁ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit:* ab εὖ et ὅρκος, *jusjurandum.*

Εὔορμος, ου, ὁ ἡ, *tutus:* ab εὖ et ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium:* qu. ab εἴρω, *figo.*

Εὐπαγὴς, έος, ὁ ἡ, *benè compactus:* ex εὖ et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo.*

Εὐπάθεια, et -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θείη, et -θίη, *natura quae facilè affici potest, voluptas, beneficium,* et

Εὐπαθέω, -ῶ, f. ήσω, *indulgeo voluptatibus, facilè afficior,* seu *beneficio afficior.* Th. πάσχω, *patior,* f. πάσομαι a. 2. ἔπαθον.

* Εὐπάθημα, ατος, τὸ, *majestas, spiritus.*

Εὐπαθὴς, έος, ὁ ἡ, *qui facilè afficitur, injuriae obnoxius:* ab eodem Th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt,* et

Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ, *felix multâ prole,* seu *bonos habens liberos.* Th. παῖς, *puer.*

Εὔπακτος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro εὔπηκτος, q. v.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ ἡ, *intellectu facilis;* item *perspicax:* ab εὖ et παρακολουθέω, *assequor.* Th. ἀκόλουθος, *pedissequus.*

Εὐπάρηος, ου, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐπάρειος, ὁ ἡ, *habens pulchras genas:* ex εὖ et παρειὰ, ἡ, *gena.*

Εὐπάρυφος, ου, ὁ ἡ, *eleganter textus.*

Εὐπατέρειος, εια, ειον, *claro patre natus, generosus:* ab εὐπάτρης, vel εὐπάτωρ, *nobilis.* Th. πατὴρ, έρος, ὁ, *pater.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM,* herba quaedam: ab εὐπάτωρ, vel potiùs ab ἧπαρ, dicitur enim et ἡπατόριον.

Εὐπειθεῖν, *obtemperare,* praes. inf. act. ab εὖ et πείθω.

* Εὐπατρίδης, ου, ὁ, *bono Rom. patricii generis, nobilis.*

Εὐπειθὴς, έος, ὁ ἡ, *obsequens:* ex εὖ et πείθω, *persuadeo.*

Εὐπειθῶς, *obsequiosè,* et

Εὔπειστος, ου, ὁ ἡ, *facilè cedens, moriger:* ab iisd.

Εὐπένθερος, *qui nobilem socerum habet.* Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, *socer.*

Εὔπεπλος, seu ἐΰπεπλος, ου, ὁ ἡ, *pulchrum habens peplum:* ab εὖ et πέπλος, *peplum.*

Εὐπερίστατος, ου, ὁ ἡ, *ad circumcingendum proclivis:* ex εὖ et περιΐσταμαι, *circumsto, tango,* quod ex περὶ et ἵστημι, *sto.*

Εὐπέτεια, ας, ἡ, et

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas,* et

Εὐπετὴς, έος ὁ ἡ, *facilis;* comp. εὐπετέστερος, *faciliùs,* adv. ab εὐπετέστερος: ex εὖ et πίπτω, *cado.*

Εὐπετῶς, et -έως, adv. *facilè:* ab eod. Th.

Εὔπηκτος, ου, ὁ ἡ, *benè aedificatus:* ex εὖ et πήγνυμι, *compingo, aedifico.*

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ ἡ, *benè junctus, flexibilis, nexilis:* ex εὖ et πλέκω, *plecto, necto,* f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti prosperâ navigatione.* Th. πλέω, *navigo.*

Εὔπλοια, ας, ἡ, et

Εὐπλοΐη, ης ἡ, *bona navigatio:* ex εὖ et πλέω, *navigo,* f. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, et

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, *pulchros cincinnos* vel *cirros habens;* ex εὖ et πλόκαμος, *cincinni,* q. à πλοκὴ, *implicatio.* Th. πλέκω, *plecto,* f. ξω p. m. πέπλοχα.

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ ἡ, *benè lotus, mundus:* ab εὖ et πλύνω, *lavo.*

Εὔπνοος, et εὔπνους, *benè spirans, perflabilis.* Th. πνέω, *spiro.*

Εὐποιεῖ, 3. sing. praes. indic. act. verbi εὐποιέω, *benefacio.* Th. ποιέω, *facio.*

Εὐποιέω, -ῶ, f. ήσω, p. εὐπεποίηκα, *benefacio,* et

Εὐποίητος, ου, ὁ ἡ, *benefactus, elegans:* ab eod.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia:* à praeced.

Εὔπολις, *EUPOLIS,* nomen proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

· Εὐπορέω, -ῶ, *abundè possum, est mihi facultas;* item simpl. *possum,* f. ήσω, p. εὐπόρηκα, et in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο ex εὖ et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo* p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas, copia,* et

Εὔπορος, ου, ὁ ἡ, *expeditus:* ab eod. Th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio.*

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secundae, prosperitas, pulchrum facinus.* Th. πράττω, *facio,* f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius, ornatus:* ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, *decor eximus. excellens:* ex εὖ et πρέπω, *decorus sum.*

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè, eleganter:* ab eod.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ ἡ, *acceptus:* à προσδέχομαι, *suscipio, probo,* ex εὖ, πρὸς, et δέχομαι, *capio,* fut. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ ἡ, *aptè adhaerescens,* et *assiduus in aliquo negotio:* ex εὖ et πρόσεδρος, *assiduè occupatus:* item *assessor,* quod ex πρὸς et ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo.*

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas:* ex εὖ et προσηγορέω, *compello,* qu. ex πρὸς et ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Εὐπροσήγορος, ου, *affabilis:* ab iisd.

Εὐπρόσιτα, *accessu facilia:* ab

· Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ἡ, *accessibilis:* ex εὖ, πρὸς, et εἶμι, *eo.*

Εὐπρόσοδος, ου, ὁ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via.*

* Εὐπροσόρμιστος, η, ον, *appulsu et aditu facilis:* ab εὖ et προσορμίζομαι, *pervenio.*

* Εὐπρόσφορος, ου, ὁ ἡ, *facundus in sermone.*

Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo,* et

· Εὐπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, *speciosus, pulcher:* ex εὖ et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video;* p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, ejusd. gen. pl.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ ἡ, *pulchram puppim habens:* ex εὖ et πρύμνα, ης, ἡ, *puppis.* Th. πρυμνὸς, *extremus.*

Εὔπυργος, ου, ὁ ἡ, *pulchras turres habens.* Th. πύργος, *turris.*

Εὔπωλος, ου, ὁ ἡ, *producens bonos equos:* ex εὖ et πῶλος, *pullus.*

Εὐραὶ, ῶν, αἱ, *ferramenta axi infixa,* adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, *latus.*

Εὑράμην, *inveni,* per Sync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio.*

Εὐρὰξ, *ex obliquo,* posita re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem.* Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphaer. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, costa.*

Εὑρὲ, aor. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε: ab εὑρίσκω, *invenio,* q. v.

Εὗρε, *invenito tu,* aor. 2. imperat. act. Vide praeced. vel *invenit,* 3. sing. a. 2. ind. act. ab eod.

Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata,* q. v.

Εὑρέθην, *inventus sum,* a. 1. ind. pass. et

Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. et

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, q. v.

Εὐρεῖα, *lata*, f. g. ab εὐρὺς, έος, q. vide.

Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum*, et

Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio*, et

Εὑρέτης, ου, ὁ, *inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio.*

* Εὑρετὶς, ίος, ἡ, *inventrix:* ab eod.

Εὕρετο, 3. sing. a. 2. ind. m. et

* Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix*, et

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab eod. Th.

Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum:* ab eod. Th.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, q. v.

Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εὑρήσω· ab εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. pro εὑρισιεπὴς, *verborum inventor:* ab εὑρίσκω, *invenio*, et ἔπος, τὸ, *verbum*, q. ab ἔπω, *dico.*

Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω, q. v.

Εὔριζος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *benè radicatus.* Th. ῥίζα.

Εὔρις, ῖνος, ὁ ᾗ ἡ, *sagax:* ex εὖ, *benè*, et ῥὶν, *nasus.*

ΕΥ'ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, *EURIPUS*, *fretum reciprocum*, i. e. sæpè undas absorbens et revomens: quasi ab εὖ et ῥίπτω, quia facilè projicitur: hinc

Εὔριπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.

ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, *invenio, deprehendo*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα· a. 1. εὕρησα· a. 2. εὗρον· a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι· a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ· a. 2. infin. εὑρεῖν· a. 2. part. εὑρὼν, οντος· perf. pass. εὕρημαι· a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum*; fut. 1. pass. εὑρεθήσομαι· a. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi*; εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, Mat. i. 18. idem quod ἦ, *erat*, ut Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit Obj. in Matt. p. 40. sic Jos. Ant. vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.

Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*, Metath. *affluentia, prosperitas.* Th. ῥέω, *fluo.*

Εὕροιμεν, *invenero*, a. 2. opt. m. et

Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. et

Εὑροῖσα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. fœm. g. ab εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14. ex εὐρὺς, *latus*, et κλύδων, *fluctus.* Th. κλύζω, *lavo.*

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. εὑρίσκω, *invenio*, qu. vide.

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, οντος, a. 2. part. ab eod.

* Εὕροσαν, 3. plur. imp. act. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.

Εὖρος, ου, ὁ, *EURUS.* Th. ῥέω, *fluo.*

Εὑροῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q. v.

'Εὐῤῥείτης, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pulchrè fluens:* ἐϋῤῥείταο, gen. Æol. pro ἐϋῤῥείτου ex εὖ et ῥέω, *fluo.*

Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens:* ab εὐρὺς et ἀγυιὰ, *via.*

Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EURYALE*, nomen mulieris.

Εὐρύαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *latus, amplus:* ex εὐρὺς et ἅλως, *area.*

Εὐρυβάτης, ου, ὁ, *EURYBATES*, nomen propr.

Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè patens:* ex εὐρὺς, *latus*, et βία, *vis.*

Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.

Εὔρυθμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *numerosus, concinnus:* ex εὖ et ῥυθμὸς, *rythmus, concinnitas.*

* Εὐρύθμως, *concinnè.*

Εὐρυκρείων, *latè dominans:* ex εὐρὺς, *latus*, et κρείων, οντος, ὁ, *regnator*, Th. κραίνω.

Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus:* ab εὐρὺς, *latus*, et λειμὼν, *pratum.*

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video.*

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nomen mulieris.

Εὔρυναν, 3. plur. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, et

Εὐρύνοντι, *dilatant*, Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Εὐρύνω, *dilato*, f. υνῶ. Th. εὐρὺς, *latus.*

Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυόδεια, ας, ἡ, *spatiosa*, et

Εὐρυόδειος, ὁ ᾗ ἡ, *habens latas vias:* ab εὐρὺς, *latus*, et ὁδὸς, ἡ, *via.*

Εὐρύοπα, voc. sing. ab εὐρυόπης, ου, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus:* ab εὐρὺς, *latus*, et Th. ὄψ, *vox*; vel ut alii volunt ab ὢψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video.* Tum etiam εὐρύοπα, potest esse accus. casus ab εὐρύωψ, οπος, et -ωπος, *latum oculum habens:* ab eod. ὢψ, *oculus.*

Εὐρύπυλος, ου, ὁ, *EURYPYLUS*, nomen propr.

ΕΥ'ΡΥ'Σ, έος, et in f. g. εὐρεῖα, *latus, a, um.*

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *potens:* ab εὐρὺς, *latus*, et σθένος, *robur.*

Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EURYSTHEUS*, Rex Mycænorum.

Εὐρυσθέως, gen. præced. Att. pro -έος.

Εὐρυσθῆα, Poët. pro εὐρυσθέα, acc. sing. ejusd.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui habet latum pectus:* ab εὐρὺς et στέρνον, *pectus.*

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTION*, nomen propr.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, *latam comam habens, laticomus:* ab εὐρὺς et χαίτη, *juba, coma.*

Εὐρυχόροιο, *spatiosæ*, gen. Ion. ab εὐρύχωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *in quâ ampli chori duci possunt:* ex εὐρὺς et χορὸς, *chorus, chorea*; vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρου ab

Εὐρύχωρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *latus, amplus:* ab εὐρὺ, *latè*, et χῶρος, ου, *locus.*

Εὕρω. Vide in εὕρωμεν.

Εὐρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *putris*; item *situ obsitus*, et

Εὐρώεις, εντος, -εσσα, εν, *putris, obscurus*; item *amplus*; accus. sing. εὐρώεντα· ab εὐρὼς.

Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. sub. act. εὕρω, ῃς, ab εὑρίσκω, *invenio*, q. v.

Εὑρὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab eod.

Εὐρωπὶς, ίος, ὁ, et Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS:* ex Europâ.

Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nomen mulieris.

ΕΥ'ΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *situs, mucor, caries.*

Εὔρωστος, ου, ὁ, *robustus, sanus:* ab εὖ et ῥώννυμι.

Εὐρώστως, adv. *robustè:* ab iisd.

Εὐρώτας, ου, ὁ, *EUROTAS*, nomen propr. fluvii Laconiæ.

Εὐρωτιάω, fut. άσω, *cariem sentio, situ sum obsitus:* ab εὐρὼς.

'ΕΥ'Σ, έος, ὁ, *bonus*; dicitur et ἠΰς.

Εὖσα, ας, ε, et in 3. pl. εὖσαν, a. 1. ind. act. verbi εὔω, seu εὕω, *uro, ustulo*, f. εὔσω· at

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro ἔοισα, vel οὖσα, ης, ἡ, *existens*, præs. part. f. g. verbi εἰμί.

Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo*, f. ήσω, p. ηκα· ex εὖ et σέβω, *colo.*

Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*, et

Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia*, et

Εὐσέβεις, ιος, τὸ, *pietas*, et

Εὐσεβέω, *colo*, cum acc. item *in pietate instituo, informo*, f. ήσω, p. εὐσέβηκα· a. 1. εὐσέβησα· ab iisd.

Εὐσεβῶς, *piè*, adv. et

Εὐσεβὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *pius* ; et
Εὐσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. Th.
Εὔσελμ☉, vide in ἐΰσελμ☉.
Εὔσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè significans* : ex εὖ et σῆμα, *signum*.
Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas, robur* ; et
Εὐσθενέω, *viribus polleo* : f. ήσω, p. εὐσθένηκα, et
Εὐσθενὴς, έ☉, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *validus* : et εὖ et σθένω.
Εὔσκιος, ου, ὁ, *opacus, qui facilè adumbratur*. Th. σκιά.
Εὐσκαρθμος, *benè saltans, agilis* ; ex εὖ et σκαρθμὸς, *saltus*. Th. σκαίρω, *salto*.
Εὔσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Dialysin. pro ἐΰσκοπος, *qui scopum peritè assequitur* : *providus, opportunus* : ex εὖ et σκοπὸς, *finis*. Th. σκέπτομαι.
Εὔσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè salvus, incolumis* ; ex εὖ et σόος, *integer*.
Εὐσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *misericors* ; ex εὖ et σπλάγχνον, *viscus, cor*.
Εὔσσελμος, seu ἐΰσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *benè tabulatus* ; ex εὖ et σέλμα, τὸ, *transtrum*. Th. σελὶς, *spatium inter lineas*, vel *inter tabulata navis*.
Εὐστάθεια, ας, ἡ, *constantia, columen* ; et
Εὐσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *consto, stabilio* ; et
Εὐσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *stabilis* ; ab εὖ et ἵστημι.
* Εὐσταθῶς, *facilè, primò (rebellare)* : ab eod.
* Εὐσταλὴς, *expeditus* : ab εὖ et στέλλω.
* Εὐσταλῶς, *expeditè (currere)* : ab eod.
* Εὐστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formosus, benè coronatus* ; ex εὖ et στεφανὸς, *corona*. Th. στέφω, *corono* ; f. ψω.
Εὔστομ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchro ore est, disertus* : ex εὖ et στόμα, τὸ, ος.
Εὐστοχέω, f. ήσω, *jaculandi peritus sum, solerter conjicio* : et
Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo* : et
Εὔστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *felix in jaculando, solers* : à Th. στοχάζομαι, *collimo*.
Εὐστόχως, adv. *cautè*.
Εὐστρεφὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, et Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchrè tortus, flexilis* : ex εὖ et στρέφω, *flecto*.
Εὐστροφία, ας, ἡ, *facilitas ad se vertendum*.
Εὐσύμβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quod per conjecturas facilè cognosci potest* : ex εὖ et συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.
Εὔσφυρ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui est elegans pedum forma* : ex εὖ et σφυρὸν, *malleolus pedis, pes*. Th. σφῦρα, *malleus*.
Εὐσφύρω, pro εὐσφύρου, gen. Dor. præced.
Εὐσχημόνως, *decentèr*, adv. et
Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor* : ab
Εὐσχήμων, ον☉, ὁ ϗ ἡ, *decens, spectabilis, honoratus* : ex εὖ et σχῆμα, τὸ, *gestus, habitus*. Th. ἴσχω, *habeo*.
Ἐΰσωτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel εὔσωτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas* : ex εὖ et σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Th. σείω, *quatio*.
Εὖτ' pro εὖτε, *quando*, adv.
Εὐτακτέω, *ordinem et disciplinam servo* : et
Εὔτακτ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *ordinem servans* : et
* Εὐτάκτως, *decenti ordine* : et
Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo* ; ex εὖ et τάσσω, *ordino* : f. ξω, p. χα.
ΕΥ͂ΤΕ, *quando, quum, sicut*, adv. ἠΰτε, Ion. et Poët. Dialysi, *sicut*.
Εὐτείχεα, *benè munitam* : acc. sing. ab εὐτείχης, quod vide.
Εὐτείχεος, ἐυ, ὁ ϗ ἡ, *benè munitus* : ab
Εὐτείχης, ε☉, ὁ ϗ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχ☉.
Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas sobolis* : ex εὖ et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.
Εὔτεκν☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *prole felix, fæcundus* : ab iisd.
Εὐτελέστατα, ων, τὰ, superl. grad. ab
Εὐτελὴς, έ☉, ὁ ϗ ἡ, *frugalis* : ab εὖ et τέλ☉.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE*, nom. Musæ : et
Εὐτερπὴς, έ☉, οῦς, ὁ ϗ ἡ, *valde jucundus* : ab εὖ et τέρπω, *delecto*.
Εὔτηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè colliquescit*.
Εὔτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè sectus et paratus* : ex εὖ et τέμνω, *seco*.
Εὐτοκία, ας, ἡ, *fæcunditas* : ab
Εὐτοκὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *fæcundus* : ab εὖ et τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.
Εὐτολμία, ιας, ἡ, *animi præsentia* : ex εὖ et τολμάω.
* Εὔτολμος, ου, *audax*.
Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris* : et
Εὔτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *validus, firmus, intensus* : et
Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione* : ex εὖ et τείνω, *tendo*.
* Εὐτοξία, ας, ἡ, *scientia benè jaculandi arcu*.
* Εὐτραπελεύομαι, *lepidè jocor* : et
Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas* : item *scurrilitas* : ab
Εὐτράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lepidus, urbanus* qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scitè vertere*. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.
Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *paratus, æquus* : qui facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur* : et
Εὐτρεπίζω, *paro* : ab eod. Th.
Εὔτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè perforatus* : Poët. ἐΰτρητος accipitur et pro εὐρύτρητος, *lato ore hians*. Th. τιτράω, *perforo* : f. τρήσω.
Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ου, ὁ, *inclytus tridente* : ex εὖ et τρίαινα, *tridens*. Th. τρεῖς, *tres*.
Εὐτρόχαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rotundus, planus* : et
Εὔτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, *benè currens, volubilis, agilis* : ex εὖ et τρέχω, *curro* : f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.
Εὔτυκος, ου, ὁ ϗ ἡ, metri gratiâ pro
Εὔτυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè fabricatus* : ab εὖ et τεύχω, *fabricor* ; a. 2. ἔτυχον, p. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.
Εὐτυχεῖν, *secundâ fortunâ uti*, præs. inf. act. ab
Εὐτυχέω, *felix sum* ; f. ήσω, p. εὐτύχηκα. Ex εὖ, *benè*, et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *assequor*.
Εὐτυχέως, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prosperè* ; ab iisd.
Εὐτύχηκα, *bene cessit mihi* ; p. act. ab εὐτυχέω.
Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas* ; ab eod. Th.
Εὐτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fortunatus* ; ab εὖ, *benè*, et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *assequor*.
Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum* ; quod et
Εὐτυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna* ; ab εὐτυχής.
Εὔτυχος, ου, ὁ, *EUTYCHUS*, nomen propr. q. à præced.
Εὔυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquâ abundans* ; ex εὖ et ὕδωρ, *aqua*.
Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta*, vel *læta acclamatio* ; et
Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo* ; vi e εὐφημέω.
Εὐφαρέτρας, ου, et Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens* ; ex εὖ et φαρέτρα, *pharetra*.
Εὐφημέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *celebro, laudo, gratulor* ; f. ήσω. Ex εὖ et φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Εὐφημῆσαι, *fausta precari*, a. 1. inf. act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama*, *laus*, *bonum omen* ; et

Εὔφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *boni nominis*, *boni ominis* ; et

* Εὐφημίζω, *votis excipio et acclamatione* ; vide εὐφημέω.

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio*, *mandatum* ; vide εὐφημία.

Εὔφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè sonans* ; ex εὖ et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *sono* ; f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, *exubero*, *fertilis sum* ; f. ήσω, p. εὐφόρηκα, a. 1. εὐφόρησα· ab

Εὔφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferax*, *qui facile ferri tolerarique potest*. Th. φέρω, *fero* ; f. οἴσω.

Εὐφραίνω, *exhilaro*, *oblecto* ; f. εὐφρανῶ, p. εὔφραγκα, a. 1. εὔφρανα, Att. ηνα, præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor*, *genio indulgeo* ; a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. εὐφράνθητι, f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor* ; ex εὖ et φρὴν, *mens*.

Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρανῇ, 2. sing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præc.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ἠυφράνθη, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητι, ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθείην, a. 1. opt. in 3. pl. θεῖσαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*.

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris*. Th. φρὴν, *mens*.

Εὐφρόναι, *noctes*, nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox* : παρὰ τὸ εὔφρονεῖν, quia nox ad considerationem et consilia multùm conferre putatur : ab eod.

Εὐφρονέω, *sapio* : f. ήσω, p. ηκα. Ex εὖ et φρὴν, *mens*.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia* : ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris*. Ex εὖ et φρὴν, *mens*.

Εὐφυής, έος, ὁ ϗ ἡ, *habilis*, *ingeniosus* : acc. sing. εὐφυῆ, dual. εὐφυεῖς. Ex εὖ, *benè*, et φύω, *nascor*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles*, *ingenii dexteritas* : et

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè*, *feliciter* : ab εὐφυής.

Εὔφωνος, *benè sonans*, *canorus* : ex εὖ et φωνή.

* Εὐφωνία, ας, ἡ, *votum (in scribendo) suavis compositio*.

* Εὐχαίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè* seu *pulchrè jubatus*.

Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα, a. 1. εὐχαρίστησα, præs. pass. εὐχαριστέομαι ; οῦμαι, *gratiarum actione celebror* : a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia*.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio* : et

Εὐχάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gratus* : et

Εὐχαρίστως, adv. *placidè* : ab eod. Th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor* : fut. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *manu præstans*, *fortis* : ab εὖ et χεὶρ, *manus*.

Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium*, *dexteritas* : à præced.

Εὔχεο Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor*.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas* : et

Εὐχερής, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis* : et

Εὐχερῶς, *facilè* : ex εὖ et χεὶρ, *manus*.

Εὐχέσθω, *precetur* : 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab

Εὐχετάομαι, *preces fundo*. Th. εὔχομαι, idem.

Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum* : ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔχθω, *dedicet* : 3. sing. perf. imperat. pass. εὖγμαι, εὔχθω ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior*, *dico*, *precor*, *opto*, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι, a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο, a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, τὸ, *gloria*, *honor*, *decus* : à præced.

Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor* : et

Εὔχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis*, *valde utilis* : ex εὖ et χράω, *commodo*, *utendum do* : χρήσω.

Εὔχροος, *bene coloratus* : ex εὖ et χρόα, *color*.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὐχωλιμαῖος, ου, ὁ, *qui vota facit*, *vel facta exequi conatur* : à præc.

Εὐψυχέω, f. ήσω, p. εὐψύχηκα, *bono sum animo* : ab εὖ et ψυχή.

* Εὐψυχής, έος, *refrigeratio aëris*.

Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia*, *magnanimitas* : et

Εὔψυχος, ου, ὁ, *lætus*, *magnanimus* : et

Εὐψύχως, adv. *lætè*, *magnanimè* : ab εὖ et ψυχή.

ΕΥ'Ω, seu εὕω, f. σω, p. εὖκα, *uro*, *ustulo*.

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè olens* : ab εὖ et ὄζω, *oleo* : f. ήσω, et έσω, p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia* : à præced.

Εὐωδιάζω, *sum boni odoris* : ab eod.

Εὔωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vili pretio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.

Εὐώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fausti nominis ac ominis*, *clarus*, *sinister* : quod sinistra certis in rebus felicia habebantur : ex εὖ et ὄνομα, *nomen*.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum*, aut *oculos habet* : ab εὖ et ὤψ, *vultus*, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

* Εὐωχέω, f. ήσω, p. εὐωχήκα, *convivio accipio* : et

Εὐωχέων, *convivans*, *lætus* ; præs. part. act. præced. ab

ΕΥΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium*, *epulum* : q. ab εὖ et ὀχὴ, *cibus*.

Ἔφ', pro ἐπὶ, *in*, *super*, cum gen. et acc. Att.

Ἔφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico*.

Ἔφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.

Ἐφαάνθη, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθην, a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ, præt. pass. πέφασμαι.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, ὴ, ὸν, *puerilis*. Th. ἥβη, *pubes*.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, *adolescens* : ab eod. Th.

Ἔφαγον, ες, ε, et Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo* : pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Ps. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμαι, a. 2. inf. act. φαγεῖν.

Ἔφαθ' pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαίνεο, *videreris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo* : f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, f. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, *ostendebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1 Mac. iv. 50.

Ἐφάλλομαι, *insilio*, imperf. ἐφαλλόμην, ου, ετο, f. ἐφαλοῦμαι, a. 1. m. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἔφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maritimus* : ab ἐπὶ et ἅλς.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, q. προλόων, præs. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo* : ex ἐπὶ et ἧλος, *clavus*.

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, q. v.

Ἐφαμαρτάνω, *ad peccandum induco*.

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαμέριος, ία, ιον, Poët. et Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus*, *temporarius*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par, æqualis, æmulus.* Th. ἅμιλλα, *certamen.*

Ἔφαν, *dicebant,* Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi,* a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico.*

Ἐφάνη, *apparuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ἐφάνης, ης, η, *emersi,* a. 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, a. 2. ἔφανον, perf. pass. πέφασμαι, p. m. πέφηνα.

Ἐφάνθην, *apparui,* a. 2. ind. pass. ejusd.

Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt,* 3. pl. a. 1. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass. πεφάνισμαι, a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

Ἐφάπαξ, *semel,* adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem,* pro θάνατον τινὶ ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre.* Th. ἅπτω, *tango.*

Ἐφάπτομαι, *attingo, capesso:* ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango,* f. ἅψω, p. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, coherentia:* ab

Ἐφαρμόζω, *accommodo,* vel ἐφαρμόττω, q. v.

Ἐφαρμόσδεν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare:* ab

Ἐφαρμόττω, *accomodo, quadro:* ex ἐπὶ et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, p. ἥρμοκα, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

Ἐφάρξαντο, *obstruebantur,* 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, obstruo,* f. ξω, p. χα, a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν et ἐφάσαν, *dixerunt,* Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico;* vel ἔφασαν, est 3. pl. imperf. Dor. ἐφάσαν.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio.* Th. φαῦλος, *vilis.*

Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata,* a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango,* f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et Th.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo, effugio,* p. m. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, *insideo, insidior,* f. εύσω, p. κα. ab

Ἔφεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius:* ex ἐπὶ et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι.

Ἐφέζετο, *insidebat,* 3. sing. imperf. m.

Ἐφεζόμενος, *insidens,* præs. part. ab ἐφέζομαι, qu. ab ἕζομαι, *sedeo,* f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immisi:* ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἵω, *mitto.*

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto:* ab eod. Th.

Ἐφείδετο, *parcebat,* 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco,* f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus,* p. part. pass. Poët. pro ἐπιειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ et ἕω, *induo.* Sed

Ἐφείμενος, *immissus,* est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto,* assumpto ε. Th. ἵημι, vel ἵω, *mitto.*

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto;* ex ἐπὶ et ἵημι, f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ἐφεῖντο, *irruerant,* 3. pl. plusq. p. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, *parco,* f. σομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφέσθω, 3. sing. p. imperat. pass. ab ἐφίημι.

Ἐφεστήκειν, per Pleonasm. literæ ε, pro ἐφιστήκειν, plusq. p. verbi ἐφίστημι, *insto,* q. v.

Ἐφείσω, *pepercisti,* 2. sing. a. 1. ind. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφέω, Poët. pro ἐφῶ a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto;* vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor:* ex ἐπὶ et ἕλκω, *traho,* f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφελκύω et ἐφέλκω, *attraho, elicio.*

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἵημι, vel ἵω, *mitto,* a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps;* ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo, continebo,* f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo.* Th. ἔχω, *habeo,* f. ἕξω.

Ἐφέπειν κράτερον ἔγχος, *tractare validam hastam.* Et pro *regere, gubernare.* Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor.*

Ἐφέπεσκες, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπες, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor.* Th. ἕπω, *sequor,* a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam,* imperf. verbi φέρω, *fero,* pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chr. xxii. 4. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, *fero,* f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte,* a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἵω, *mitto.*

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium, appetitus;* item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio:* ab iisd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, *EPHESUS,* nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur,* 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor.*

Ἔφεσσαι, *colloca,* Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφέζω, vel ἐφέω, f. 1. ἐφέσω, a. 1. m. ἐφεσάμην, et Poët. ἐφεσσάμην, indè ἐφεσσάμενος a. 1. part. m. Th. ἕω, *colloco.*

Ἐφέσσεσθαι, *imponere,* gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *instabant,* 3. pl. imperf. act. ab ἐφέστημι pro ἐφίστημι, *insto;* alii volunt dici pro ἐφεστήκεισαν, per Sync. 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι, *sto.*

Ἐφέστηκα, ας, ε, p. act. verbi ἐφίστημι, *insto.*

Ἐφέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domesticus, civis, indigena;* tum *qui domi est,* vel *qui domum redit;* ab ἐπὶ et ἑστία, *focus, domus.*

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum, chlamys, vestimentum.* Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo.*

Ἐφεστῶτα, per Crasin. pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verb ἐφίστημι, *insto.*

Ἐφετμέων, *mandatorum,* gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum:* ab ἐφίημι, *immitto.* Th. ἵω, *mitto.*

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor:* ab

Ἐφευρίσκω, *invenio,* vide in ἐφεύρω.

Ἐφεύροι, *inveniret,* 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω, ex ἐπὶ et εὑρίσκω, *invenio,* f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, q. pro -άοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo:* ex ἐπὶ et ἑψιάομαι, *colloquor, ludo:* q. ab ἑψία, *colloquium, lusus.* Th. ἕπω, *dico.*

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor:* ex ἐπὶ et ὁράω, *video,* imperf. ἑώρων, ων, f. άσω, p. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφηβεία, ας, ἡ, *pubertas;* et

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes, puberum multitudo:* ab

Ἔφηβος, ου, ὁ, *EPHEBUS, puber, adolescens.* Th. ἥβη, ης, ἡ, *pubes, pubertas.*

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto,* f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

verbi ἐφάλλομαι, *insilio*. Th. ἄλλομαι, *salio*.
Ἔφηλις, ἴδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ et ἧλος, *clavus*.
Ἔφηλις, ιδος. et ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ*: ex inflammatione vel ustione Solis: ab ἐπὶ et ἥλιος, *Sol*.
Ἔφηλος, ου, ὁ, *clavis affixus*: ab ἧλος, *clavus*; item *maculis solaribus affectus*; vel *Soli expositus*: ex iisd.
Ἐφήμενος, *insidens*, præs. part. ab ἔφημαι, *insideo*: ex ἐπὶ et ἧμαι, *sedeo*.
* Ἐφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari*, *pericula sustinere*, et
Ἐφημερία, ας, ἡ, *series*, *classis*, et
Ἐφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερος, *unicum diem durans*: ex ἐπὶ et ἡμέρα, *dies*.
Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines*, *qui* scil. *brevissimum vitæ tempus vivunt*: ab
Ἐφημέριος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἐφήμερος.
Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur, et
Ἐφήμερος, ου, ὁ ἡ, *quotidianus*, *diurnus*. Th. ἡμέρα, *dies*.
Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπὶ et ἵω, *mitto*.
Ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, *ostendo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα.
Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
Ἐφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, *attingo*, *assequor*. Th. ἅπτομαι, *tango*.
Ἐφήρμοσε, *adaptavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ et ἁρμόζω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.
Ἔφησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφήσεις, *impelles*, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.
Ἔφησθα, *dicebas*, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. act. verbi φημὶ, *dico*.
Ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.
Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, *delector*, *super aliquâ re*, quod ab ἥδομαι, *delector*, f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἔφθακα, *præveni*, perf. act. verbi φθάνω, *prævenio*, f. φθάσω a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι, idem.
Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, a. 1. act. ab eod.
Ἐφθάρην, *perii*, a. 2. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*, f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα.
Ἔφθαρκα, *corrupi*. vide præced.
Ἐφθαρμένος, *interemptus*, part. præt. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.
Ἔφθασα, ας, ε, *præveni*, *perveni*, a. 1, ind. act. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.
Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, *loquor*, f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.
Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. et
Ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd. verbi.
Ἔφθην, *præveni*, a. 2. ind. act. verbi φθάνω, f. φθάσω, q. à φθῆμι.
Ἐφθίατ', pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το. facto ex 3. sing. inserto α ante τὸ. à φθίομαι, *corrumpor*, f. φθίσομαι, p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.
Ἐφθίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίνω, *pereo*; perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.
Ἔφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το à φθίομαι, ab eod. Th.
Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, idem.
Ἐφθὸς, οῦ, ὁ, *coctus*, *elixus*: ab ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω.
Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, f. λῶ, p. λκα, *emitto*: ab ἐπὶ et ἰάλλω, *mitto*.
Ἐφιάλτης, ου, ὁ, *EPHIALTES*, nom. proprium: item significat, *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit*; *incubus*: ex ἐπὶ et ἄλλομαι, *salio*.
Ἐφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.
Ἐφιγμένος, præs. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo*, *assequor*: ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.
Ἐφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵω, *mitto*.
ἘΦΙΕΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *coliculus*, vel *simile quid in corona*.
Ἐφίεμαι, *desidero*, imperf. ἐφιέμην, præs. part. ἐφιέμενος ex ἐπὶ et ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*, et
Ἐφίεμεν et ἐφιέμεναι, Dor. pro
Ἐφιέναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

Ἐφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd.
Ἐφιζάνω, *insideo*, *instituo*: ex ἐπὶ et ἱζάνω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.
Ἐφίζοισα, ας, ᾶ, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, *insidens*: ab eod. Th.
Ἐφίημι, *immitto*, *remitto*, *permitto*, f. ήσω, p. ηκα. ab ἐπὶ et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, id.
Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act. et
Ἐφίησι, 3. sing. præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.
Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab eod. Th.
Ἐφικέσθαι, a. 1. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*, f. ἐφίξομαι, a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο· ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, *venio*.
Ἐφίκετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab
Ἐφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*. Vide ἐφικέσθαι.
Ἐφίκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. præced.
Ἐφικτὸς, οῦ, ὁ, *quem assequi possumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.
Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.
Ἐφίλασα, ας, ε, et in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, et ἐφίλησαν à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo*, a. 1. imperat. med. φίλαι, a. 1. part. φιλάμενος. Etiam potest esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Ἐφίλετο, *amabatur*, 3. sing. imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.
Ἐφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. act. verbi φιλέω. Th. φίλος.
Ἐφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et Th.
Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.
Ἐφιλονείκευν, pro -κεον, 3. pl. imperf. act. verbi φιλονεικέω, *rixor*, *contendo*, f. ήσω ex φίλος, *amicus*, et νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*, *jurgium*.
Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλος et σοφός.
Ἐφιμείρω, id. q. simplex ἱμείρω, *desidero*, f. ερῶ, p. ρκα, a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.
Ἐφίμερος, ου, ὁ, ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *desiderium*: ab eod. Th.

Ἐφίππος, ου, ὁ, *equo insidens, eques*. Th. ἵππος, *equus*.

* Ἐφιπποτοξόται, ων, οἱ, *equestres sagittarii*: à τόξον, *arcus*, et præced.

Ἐφίπταμαι, *advolo, involo*: ab ἐπὶ et ἵπταμαι.

Ἐφιζει, *insidet, incubat*: Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἵζω, *sedeo*.

Ἐφίστη, 3. sing. imperf. act. Sunt qui velint dici pro ἐφίστασθι, *præfice*; præs. imperat. ab

Ἐφίστημι, *insto, supervenio, sisto, præficio*, f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα, perf. part. ἐφεστηκὼς, ότος, et per Crasin ἐφεστὼς, a. 2. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *superveni*: cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω, a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. ἐπιστὰς, άντος, et in f. g. ἐπιστᾶσα, ης. ex ἐπὶ et ἵστημι, *sto*.

Ἐφιῶσιν, 3. pl. præs. sub. act. Vide ἐφίημι.

Ἔφλαδον, *obstrepui*, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor*.

Ἔφλεξα, ας, ε, *exussi*, a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro*; f. ξω, p. χα, perf. pass. πέφλεγμαι, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, *flagravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐφόβηθεν, *territi fuerunt*, Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*; f. ήσω, p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Ἐφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐφοδιώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

Ἐφοδιόω, *iter facio*, f. ώσω. ex ἐπὶ et ὁδός.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do, instruo*: ab

Ἐφόδιον, ου, τὸ, *viaticum*: quod ab

Ἔφοδος, ου, ἡ, *via*, seu *ratio, apparatus, aditus, accessus, impetus*: ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via*.

Ἐφοίτα, pro ἐφοίτασ, *ibat*, 3. sing. imperf. act. φοιτάω, f. ήσω, *eo*.

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.

Ἐφόνευσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido*; p. m. πέφονα.

Ἐφοπλίζω, *armo, apparo*, f. σω, p. ἐφώπλικα, a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι. et

Ἐφοπλισόμεσθα, *præparabimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. ind. m. Poët. ex ἐπὶ et ὅπλον, *arma*.

Ἐφορᾶν, f. ἐφοράσω, p. ἐφεώρακα, *intueor, observo, visito*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*.

Ἐφορεία, ας, ἡ, *inspectio, ephororum magistratus*: ab eod. Th.

Ἐφόρεις, *ferebas*: imperf. act. verbi φορέω, *gesto*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐφόρευν, *ferebant*: Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, ab eod. Th.

Ἐφορμαθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. pass. ab

Ἐφορμάω, f. ήσω, p. ἐφώρμηκα, a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio*: ex ἐπὶ et ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*. Undè

Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, ejusd. a. 1. infin. m.

Ἔφορος, ου, ὁ, *inspector, patronus*: ἔφοροι, *EPHORI*, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, observo*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*.

Ἔφοσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad*.

Ἔφραδον, *dixi*: a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico*: f. σω, 3. sing. a. 1. ind. m. ἐφράσατ', pro ἐφράσατο.

Ἔφραθα, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera*.

Ἐφραὶμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi*: item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *sese propagans*.

Ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *sepio, occludo*.

Ἐφράσατ', pro ἐφράσατο, *cogitavit*: 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito*: f. σω, a. 2. ἔφραδον.

Ἔφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ἐφράσσαντο, *consultaverunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.

Ἐφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo*.

Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo*.

Ἔφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor, sum*.

Ἐφυβρίζω, *contumeliâ afficio*; f. ίσω, p. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

Ἐφύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contumeliosus, probrosus*.

Ἔφυγον, ες, ε, *fugi*: a. 2. ind. act. pro quo in 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehemi xiii. 10. verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἐφύγεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.

Ἐφύη, *enatus est*: 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φῦμι, *nascor*.

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio*: f. ξω, p. πεφύλαχα.

* Ἐφυμνέω, *decanto, celebro*: ex ἐπὶ et ὑμνέω.

Ἔφυν, υς, υ, a. 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi φῦμι, à φύω, *nascor*.

Ἐφύπερθε, et -θεν, *desuper*, quod ex ἐπὶ et ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ἔφυρον, *rigabant*, 3. pl. imperf. act. verbi φύρω, *rigo*; f. ρῶ, et Æol. φύρσω.

Ἔφυσα, pro ἔφυσαε, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo, inflo*.

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, *inflo*, f. ώσω, p. πεφυσίωκα. ab eod. Th.

Ἐφύσση, Dor. pro ἐφύσσα, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἔφυσα.

Ἔφυτε, 2. pl. imperf. act. Vide φῦμι, *nascor*.

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*. Th. φύω.

Ἐφφαθὰ, Syriacum verbum vertitur *aperitor*, Marc. vii. 34.

Ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino*; f. ίσω. p. πεφώτικα, q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Ἐφώνειν, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἔχ', pro ἔχε, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχαδον, ες, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio*.

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo*; f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 1. m. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *dimitto*; f. άσω, p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor*: quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis*. Th. χαλέπτω, *lædo*.

Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco*; f. ανῶ, a. 1. ἔχηνα, p. m. κέχηνα.

Ἐχαράκου, pro ἐχαράκοε, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco*: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*.

Ἐχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Ἐχάρην, ης, η, et in 3. pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt*, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, q. v.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*; f. ίσομαι. Th. χάρις.

Ἔχε, *præbe*, præs. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3.

sing. imperf. act. verbi ἔχω, habere:

Ἔχεα, effudi, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα. ἔχευα, et ἔχεα.

* Ἐχέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, fide dignus. ab ἔχω et ἐγγύη, sponsio.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βουλαῖς, habere se in operibus et circa concilia, id est, in factis et consiliis occupatum esse. Et ἔχειν, pro εἶναι, esse, versari. Et pro διοικεῖν, administrare.

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi χειροτονέω, per suffragia creo: ex χεὶρ et τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, praes. infin. act. ab ἔχω, habeo.

Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, habebat, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. act. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, ECHENEIS, pisciculus, qui et remora, appellatur: ab ἔχω, detineo, et ναῦς, navis.

* Ἔχεο, praes. imperat. pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἐχεπευκὲς, amarus, mortifer: ab ἔχω et πεύκη, ης, ἡ, amaritudo picea: quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui gemitus ac suspiria effert, perniciosus: quod ab ἔχω, habeo, et στόνος, gemitus: quod à στένω, gemo. Th. στενός.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχετ' pro εἶχε, et τε, enclit.

Ἐχέτην, tenebant, pro εἰχέτην, 3. dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ου, ὁ, dives: ab ἔχω, habeo.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiva, παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, effudi, et in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo, f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Ἐχεύατο, effudit, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom. pl. οἱ ϗ αἱ, et

* Ἐχεφρόνως, adv. prudenter: ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cordatus: ex ἔχω, habeo, et φρὴν, mens.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gaudeo, f. χαρῶ.

Ἔχῃς, habeas: 2. sing. praes. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, odio prosequere: praes. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, odium.

Ἐχθαίρῃ, oderit: 3. sing. praes. sub. act. ejusd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, odio prosequuntur, 3. pl. praes. ind. act. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ, a. 1. ἤχθηρα, odio prosequor. Th. ἔχθος, odium.

Ἔχθει, oderit: 3. sing. praes. ind. act. ab ἔχθω, odio prosequor, quod ab eod. Th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, heri: adv. q. ab ἔχομαι, adhaereo.

Ἐχθήρειε, inimicus sit: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, odio habeam: a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, inimicus ero: f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, inimicissimus: superlat. grad. ab ἐχθρὸς, invisus, comp. ἐχθίων, superl. ἔχθιστος, ab eod. Th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, altercor, invisus fio, sum odio: ab

Ἐχθοδοπὸς, οῦ, odiosus, invisus: quasi ἐχθωπὸς, Pleonasm. τοῦ δ, ab ἔχθος, odium, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, visus, seu vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum. Th. ὄπτομαι, video. Quid si ab ἔχθος et δουπέω, ut sit odium resonans, abiens in convitia?

ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, odium, inimicitia: q. ab ἔχομαι, abstineo, desino: ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ σχέσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, inimicitia: et

Ἐχθραίνω, odi, odio prosequor, invisum reddo: et

Ἐχθρεύω, inimicus sum: et

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inimicus, a, um: ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, inimicissimus: Poët. pro ἔχθιστος, superl. à praeced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera, fœmina: ab ἔχις. Est et nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula, seu catulus viperæ: dimin. ab ἔχις.

ΕΧΙΝΟΣ, ου, ὁ, ECHINUS, qui terrestris est, et erinaceus etiam appellatur, et marinus; à spinis quas ἔχεται. Est et venter medius in animalibus ruminantibus, ob asperitatem echino similem: item ollæ genus.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, morsus (vel ictus) à vipera: ab ἔχις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ΕΧΙΣ, εως, vel ιος, ὁ, ANGUI[S], vipera mas. hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera fœmina. ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula.

Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum, fultura, idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχοιεν, 3. pl. praes. opt. act. verbi ἔχω, habeo, q. v.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, habens, praes. part. act. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, ad iram commovit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, bilis.

Ἔχομεν, 1. pl. praes. ind. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχομένη, ης, ἡ, dies, perendinus q. d. cohaerens crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω.

Ἐχόμενος, hesternus, proximus, contiguus, ἐχόμεναι κωμοπόλεις, Marc. 1. 38. vici vicini, Hebraismus sec. Ham. At sic Xenoph. ad fact. et dict. Socr. l. iii. Exped. Cyri, l. 1. Isocr. de permutatione.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab ἔχω, habeo.

Ἔχοντ', pro ἔχοντα, acc. sing. m. g. part. praes. act. ejusd. verbi. ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, habent.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. pl. part. praes. act. pro 3. pl. praes. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, herbis pasco, saturo, f. άσω, p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, gramen.

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, habent, 3. pl. praes. act. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, leviter saucio: ut ... Alii volunt esse imperf. à χράω, polluo, commodo, vaticinor. Vel per Tmesin. pro ἐξέχραον.

Ἔχρην, imperf. à χρὴ, oportet, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, utor, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Ἐχρήσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, oracula edo.

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχριε, unxit, 3. sing. imperf. act. à χρίω, ungo, f. ίσω, p. κέχρικα.

Ἔχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, moror, quod vide.

Ἐχρέωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

'Εχύθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. verbi χύω, vel χέω, fundo.

'Εχύθην, ης, η, effusus sum, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

'Εχύμην, et in 3. plur. ἐχύντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι.

'ΕΧΥΡΟ'Σ, ᾶ, munitus, firmus, tutus; ὀχυρὸς, ᾶ, idem: qu. ab ἔχω, firmiter teneo.

'Εχυρόω, -ῶ, munio, firmo, et

'Εχυρῶς, adv. tuto, firmè: ab ἐχυρός.

"ΕΧΩ, habeo; possum; ago; impetro; administro, guberno; affectus sum; præs. opt. ἔχοιμι, et in 3. pl. ἔχοιεν· imperf. εἶχον, ες, ε (ε recipiens loco augmenti) f. ἕξω, et σχήσω, ab inus. σχέω· p. ἔσχηκα· a. 2. ἔσχον, ες, ε a. 2. imperat. σχές· a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ, cum adv. adject. vel participio pro verbo, καλῶς ἔχειν, gaudere; τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει, contumelia alterum afficit; ἔχον ἄσυχος, tacui, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 1. saluti vicina; σωτηρίαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. adesse. Hinc δᾳδοῦχος, facem habens.

"Εχωντι, Dor. pro ἔχωσι, habeant, 3. pl. præs. sub. ab ἔχω.

'Εχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, capio, accedo, eo.

'Εχώσατο, iratus est, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι, a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, bilis.

'Εχώσθην, ης, η, aggestus fui, a. 1. ind. pass. verbi χόω· unde χωννύω, vel χώννυμι, fut. χώσω. Th. χέω, terrâ aggestâ obruo.

'Εψαφάλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαφάλλω, tracto, contrecto turpiter: q. à ψάω, tango.

'Εψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, psallo, tango leniter, f. -λῶ, p. ἔψαλκα.

"Εψαυσε, tetigit, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαύω, tracto.

"Εψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. fut. 1. ind. m. verbi ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω, idem.

"Εψειν, et Ion. et Poët. ἑψέειν, præs. inf. act. ab ἕψω, coquo.

"Εψεται, 3. sing. f. 1. ind. med. et ἕψεσθαι, f. 1. infin. med. verbi ἕπομαι, sequor.

'Εψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, fallo.

'Εψεύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψεύδω, fallo, f. σω· a. 1. ἔψευσα· hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. ind. m.

'Εψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, contrecto, q. v.

"Εψημα, ατος, τὸ, pulmentum, et

"Εψησις, εως, ἡ, coctio, elixatio;

'Εψητὴς, ᾶ, ὁ, coctor, et

'Εψητὸς, ᾶ, coctus; item subst. pisciculus quidam: omnia à p. pass. verbi ἕψω, coquo.

'Εψία, ας, ἡ, colloquium. Th. ἔπω, dico.

'Εψιάασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, dixisse, verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔπω, dico.

'Εψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, susurro. Th. ψίθυρος, susurrus.

'Εψιόωντο, Poët. et Ion. pro ἐψιῶντο, qu. pro ἐψιάοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

'Εψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto seu allicio: ex ψυχὴ, anima, et ἄγω, duco.

"Εψυχον, imperf. act. à ψύχω, refrigero, f. ξω.

"ΕΨΩ, coquo, f. ἑψήσω, p. κα.

"ΕΩ, fut. ἔσω, induo; item mitto, colloco: undè ἀμφιέννυμι, circuminduo.

"ΕΩ, f. ἔσομαι, sum, eo.

"Εω, ἧς, ἧ, miserim, a. 2. sub. Poët. pro ὦ, ᾗς, ab ἵημι, mitto, f. ἥσω· a. 2. ἧν.

"Εω, acc. sing. ab ἕως, aurora.

"Εω, ῃς, ῃ, sim, sis, sit, Poët. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. verbi εἰμί, sum.

'Εῷ, suo, dat. sing. ab ἑὸς, ή, ὸν, suus, a, um. Th. ὅς, qui.

'Εῶ, contractè pro ἐάω, sino, fut. ἐάσω, p. εἴακα.

"Εωγα, aperui, p. med. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, aperio, f. ξω.

"Εωγμαι, patefactus sum, perf. ind. pass. Att. ἐωγμένος, perf. part. pass. ejusd.

'Εωγυῖα, aperta, perf. part. m. f. g. ab ἔωγα, Att. pro ὦγα, præt. med. verbi οἴγω, p. m. part. Att. ἐωγώς.

'Εώη, Att. pro ἐῷ, q. pro ἐάοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, sino.

"Εωθα, p. med. Æol. et Ion. pro εἴωθα, solitus sum, ab ἔθω, soleo; p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, mos.

"Εωθεν, adv. manè, diluculo: ab ἕως, aurora.

* 'Εωθινὸς, ἡ, ὸν, matutinus, ἐξ ἑωθινᾶ, à mane.

'Εώθουν, pellebant, imperf. act. Att. pro ὤθουν, -ων, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω, et ὤσω.

'Εώκειν, similis eram, plusq. p. m. Poët. et Att. p. m. ἔοικα, verbi εἴκω p. m. οἶκα, et ἔοικα.

"ΕΩΛΟΣ, ᾶ, ὁ ἡ, ἡ, hesternus, pridianus: q. ex ἕως et ὀλλύω, quod est perditæ seu præteritæ diei: propriè dicitur de cibus relictis per Metath. pro marcido, et obsoleto.

'Εώλπειν, speraveram, plusq. p. m. Poët. et Att. pro ἤλπειν, verbi ἔλπω, sperare facio; p. m. ἔολπα.

'Εῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, impleo.

'Εῷμι, sinerem, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, sino, f. ἐάσω, p. εἴακα.

'Εὼν, qui est, Poët. vel Ion. pro ὤν, præs. part. verbi εἰμί, sum.

"Εων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. sinebam, imperf. act. verbi ἐάω, sino; a. 1. εἴασα.

'Εώνημαι, emi, perf. Att. pro ὤνημαι hinc ἐωνήθην, a. 1. indic. pass. verbi ὠνέομαι, emo.

'Εωνούμην, emebam, Att. pro ὠνούμην, et ἐωνοῦντο, 1. sing. et 3. plur. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, emo, f. ὠνήσομαι.

'Εῳνοχόουν, vinum fundebam, Att. pro ᾠνοχόουν, imperf. act. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω· ex οἶνος, vinum, et χέω, fundo, f. χεύσω.

'Εῷος, α, EOUS, matutinus, orientalis; ἑῴα, oriens: ab ἕως, aurora.

"Εωξα, aperui, Att. pro ὦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, aperio.

'Εώρα, intuebatur, 3. sing. imperf. act. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, video; sic ἑώρακα, pro ὤρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, p. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

'Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, suspendium; vas pensile. Th. αἰωρέω, suspendo.

'Εώργειν, feceram, plusq. p. med. Poët. et Att. à p. m. ἔοργα, verbi ἔρδω, seu potiùs ῥέζω, facio, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω· p. m. ἔορξα, et per Metath. ἔοργα.

'Εώρταζον, celebrabam festum, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, festum.

'Εώρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

"Εως, et Poët. εἵως, idem quod ὡς ex quo factum est per Att. Pleonasm. τῶ ε, ut, dum, usque, interim, cum genetivo; item sine casu, rarius cum subjunct. non addatur ἄν.

"Εως, ω, ἡ, aurora; in acc. ἕω, apud oratores pro ἠὼς, -όος, et contractè -ῦς, idem. Æolicè αὔως.

"Εωσα, repuli, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

'Εωσάμην, et in 3. plur. ἐώσαντο, a. 1. ind. Att. verbi ὠθέω, pello, f. ὤσω.

'Εώσθην, *rejectus sum*, a. 1. indic. pass. Att. pro ὤσθην ἴωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, fut. ὤσω.

"Εωσι, et ἔωσιν, Ion. pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εωται, Att. pro ὦσται, 3. sing. p. pass. Vide ἐώσθην.

"Εωσι, pro ὥστε, *ut*, *ita ut*: ab ὡς et τε.

'Εωσφόρος, ου, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠὼς, *aurora*, et φέρω, f. οἴσω.

'Εωϋτοῦ, *sui ipsius*, Ion. pro ἑαυτοῦ, vel pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*, et

'Εωϋτῷ, pro ἑαυτῷ· sic ἑωϋτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi*.

Z.

Z, SEXTA apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε et ζ, interponitur ς, pro senario. Septenarium millenarium denotat ι subscripto.

Z, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur; ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in compos. ἐπίτασιν significat, ut λίαν, et ἄγαν, *valdè*, *admodum*; Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν et διάβολος. Est etiam ζᾶ, pro ζῆθι, 3. sing. præs. act. à ζάω, *vivo*, q. v.

Ζαβαρῆον, *repositorium*. Vide *Zabaria*, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica*: ex ζαβοῖς, *annulis*. Vide *Zaba*, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, *curvus*, ἀγκύλος, σκολιός.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. interpr. Lat. *cohabitatio*.

ZA'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est *falx*, per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα et ἀγκύλον. Indè Angl. SICKLE.

Ζαεὶς, præs. part. act. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄω, *flo*, *spiro*. Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, έος, ὁ ἡ, *vehementèr flans*: ab ἄω, ἄημι, *flo*, *spiro*, et ζα, in composit. *valdè*.

Ζαθέοιν, gen. et dat. dual. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ου, ὁ ἡ, *valdè divinus*; in acc. fœm. g. ζαθέην, plur. ζαθέας· ex ζα, particula intens. et Θεὸς, *Deus*.

Ζαῖεν, *vixissent*, per Sync. pro ζαίησαν, 3. plur. præs. opt. ζαίην, ης, η à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*; inf. ζῆν, pro ζᾷν.

Ζάκανον, *adscriptio dati in literis*, Suid. Vide *Sacanum*, in Lat. Etymol.

Ζακυνθίδες, vel ζακυνθίδες, *rapæ*, vel *cucurbitæ*; etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ ἡ, *furiosus*, *valdè iracundus*: ex ζα et κότος, *ira vetus*.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ ἡ, nomen viri, Syriac. *justus*.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nomen viri, Heb. interpr. Lat. *memoria Domini*.

Ζάκχος, ου, ὁ, *gazophylacium*; an γαζζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta?

ZA'ΔΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA*, *laurus Alexandrina*; an à Θάλλω;

Ζαλοῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

ZA'ΛΗ, ης, ἡ, *turbo*, *procella*: à ζα et ἄελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, *agitata aqua et fluctuans*: à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor*, *beatum prædico*. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*, q. v.

Ζαμβακίλαιον, ου, τὸ, *oleum è baccis olivarum*; an à *samsa*, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago*, *vires*, *intendo*: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ ἡ, *vehemens*, *validus*; ὁ μέγα μένος ἔχων, *magnanimus*, *valdè iracundus*; ex ζα et μένος, τὸ, *mens*, *robur*.

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζάνος, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζάπλουτος, ου, ὁ ἡ, *prædives*: à ζα et πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *ortus*.

Ζαργάνη. Vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνα, ης, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. act. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in pistrino torqueo*: ex ζα et τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero*.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ἡ, *saginatus*, *pinguis*: ex ζα Epitat. et τρέφω, *nutrio*, f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, *genus lusûs*; ζατρικίζειν, *ludere zatricium*; an ludos facchorum qui tremendam militiam pingit? quod à ζα et τρέειν.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, ὁ ἡ, *simplex*; *durus*, *agrestis*, *vehemens*: qu. ex ζα et ἀφελὴς, *simplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter*, *iracundè*: a præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ἡ, *valdè urens*, *florens*: ex ζα et φλέγω, *uro*.

Ζαχρεὴς, et ζαχρηὴς, έος, ὁ ἡ, *valdè utilis*, *vehemens*, *acris*, gen. pl. ζαχρειῶν· ex ζα, *valdè*, et χράω, *invado furiosè*; vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas*, *utilitas*.

Ζαχρεῖος, ου, *qui est valdè egenus*: ex ζα et χρεία, *necessitas*.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ἡ, *dives auri*: à ζα et χρυσὸς, *aurum*.

Ζὰψ, *mare*, fortassè à fervore aquæ: à ζέειν.

* ZA'Ω, *vivo*, *vigeo*, *reviviſco*, *lætus sum*, imperf. ἔζαον præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν f. ζήσομαι, η, εται a. 1. ἔζησα, ας, ε a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ZE'A, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA*, *far*, *frumenti species*, *spelta*: fortassè à ζάω, quod indè sit victus.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri, Heb. δῶς, *dos*.

Ζεγέρεις, nomen Libyæ, quod Græcè sonat βουνοὶ, id est, *colles*. Sic autem apud Lybias quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ου, ὁ ἡ, *fertilis*, pro ζάδωρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam: à ζῆν et δῶρον, *munus*.

Ζείουσα, pro ζέουσα, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*, f. έσω a. 1. part. ζεσθεὶς.

ZEIPA', ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ῆς, *vestis genus*, *catena*.

Ζειρέω, *aromata facio*: puto à ζειρὸς.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius*; an à ζα et εἴρω, *necto*? ut sit valdè nexus.

Ζέω, pro ζέω, *ferveo*, q. v.

Ζέλκια, *olera*, Phrygib. q. à ζάω, quòd indè sit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Hesych.

Ζέμα, ατος, τὸ, *decoctum*: à

Ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio*: à ζέω, *ferveo*.

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus*, a. 1. part. pass. à ζέω a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζέσις, εως, ἡ, *fervor*, et

Ζεστὸς, ἡ, ὸν, *fervidus*, *a*, *um*: à ζέω, *ferveo*.

* Ζευγήλατις, *bigæ*, *è quibus olim pugnabatur*; sive ζεύγη πολεμιστήρια.

Ζευγίτης, ου, ὁ, *jugalis*, *jugo astrictus*, et

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum*: à ζεῦγος. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, *junctura*, *conjunctio*; item *ZEUGMA* figura

apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. perf. p. pass. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζευγνύασι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ζεύγνυμι, Dor. pro ζεύγνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*, fut. ζεύξω, perf. ἔζευχα· p. pass. ἔζευγμαι· hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjugo*; ὑπόζευξις, *subjunctio*; ὑποζύγιος, *subjugis*; δίζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *bijugis*; δίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum, par, bigæ, vehiculum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*, et

Ζευκτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *conjugatus, junctus*: à perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*: à 2. perf. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *conjugans*: à ζεύγνυμι.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto*, apud Hesych. Th. γεύω· sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.

*ΖΕΥ'Σ, *Jupiter*; *deus*; gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ· ponitur etiam pro *aëre*; hinc δῖος, α, ον, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, *ZEPHYRUS, Favonius*; q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*: hinc ζεφυρίη πνοιὴ, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo, bullio, scateo*, fut. ζέσω, perf. ἔζεκα, verbum fictitium à sono. Hinc Angl. TO SEETHE.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζῆ, contr. pro ζάε, præs. imperat. à ζάω, *vivo*; vel ζῆ, *vivit*, Dor. pro ζῇ, contr. pro ζάει, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.

Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζάε, ζῶ, formant præs. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, *vivo*.

Ζῆθος, idem ac ζύθος, quod videas.

Ζηλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *invidus, zelotypus*: q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, pro ζηλόει, 3. sing. præs. ind. act. à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

ΖΗ̃ΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELUS*; *amor cultus divini*: q. à

affectus. Hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτυπέω, f. ήσω, *zelotypus sum*. *zelo ducor, æmulor, invideo*, et

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio*: à

Ζηλότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ZELOTYPUS, invidiâ percussus*: qu. ζηλῷ τυπεὶς, ex ζῆλος et τύπτω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo*; item *depereo*, cum acc. fut. ώσω, p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia*: à perf. pass. præced.

Ζηλώσουσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

Ζηλωτὴς, ῦ, ὁ, *æmulator, accensus zelo*. Angl. A ZEALOT: quod et

Ζηλωτὸς, ῦ, *æmulandus*; in comp. ζηλωτότερος, (et in pl. f. g. ζηλωτότεραι,) à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*, f. ώσω, perf. ἐζημίωκα· a. 1. pass. ἐζημιώθην· à præced.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. ind. pass. ejusd.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum*, et

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à p. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν, Dor. pro ζῆν, contr. pro ζάειν, præs. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*; acc. Ζῆν, pro Ζῆνα· item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὴν, Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti Gr. Lat. *Jovius*.

Ζῆς, Dor. pro ζῇς, contr. pro ζάεις, *vivis*, 2. sing. præs. ind. act. à ζάω· a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήση. Vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, η, εται, *vivam*, f. 1. m. ejusd. verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, -ει, *quære*, præs. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζητεύης, *quæras*, 2. sing. præs. sub. act. à

Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, q. v.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro, studeo, requiro*; imperf. ἐζήτεον· f. ήσω, p. ἐζήτηκα· præs. pass. ζητέομαι, *quæror*; imperf. ἐζητεόμην, -ούμην, -ῦ, -έετο, -εῖτο· hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæstio, quæsitum*, et

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio*, et

Ζητητικὸς, ῦ, *inquisitivus*: omnia

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. pl. a. 1. sub. act. et

Ζητῦσιν, *quærunt*, 3. plur. præs. ind. act. à ζητέω, q. v.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, *locus in quo servi puniuntur*; à ζα et τρέω, *timeo*.

Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*, præs. imperat. act. à ζάω, quod vide.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβύνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.

Ζίζγος, ου, ὁ, *sonus apum*: à sono.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ZIZANIUM, lolium*; corruptela σίτου.

Ζίω, *quæro*.

Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, *vita*.

Ζορκάδες, ων, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis, Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel*.

Ζώσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.

Ζοφεροῖο, gen. Ion. à

Ζοφερὸς, ῦ, *caliginosus*. Th. ζόφος, *caligo*.

Ζοφόεις, εντος, *tenebrosus*, Poëticum est à

ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus*; q. ζάνοφος· ex ζα et νέφος.

Ζοφόω, -ῶ, fut. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.

Ζοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et ζοφώεις, ου, idem quod ζοφόεις· ab eod. Th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscuritas*: à perf. pass. verbi ζοφόω.

Ζύγαστρον, ου, τὸ, et τὸ ζυγάστριον, *arca, cista*, Xenoph.

* Ζευγηλάτης, ου, ὁ, *qui agit boum jugum*.

Ζυγέντες, nom. plur. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, fut. ζεύξω, *jungo*.

Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium*: ab eod. Th.

Ζύγιος, ου, *jugalis* à

Ζυγὸς, ῦ, ὁ, et ζυγὸν, τὸ, *JUGUM*; in pl. ζυγοὶ, et ζυγὰ, *flatera*; αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jungo, submitto, JUNGO*: à ζυγός.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS, potus ex hordeo, cerevisia*; quia fit ζέσει αἴθυς, *fervore ignis*. Est enim ζῦθος, ζέμα *quoddam*, id est, *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*: qu. à

Ζυμόω, -ῶ, f. *ώσω*, p. *ἐζύμωκα*, *fermento*: à ζύμη.

Ζύμωμα, *ατος*, *τὸ*, *fermentum*, et

Ζύμωσις, *εως*, *ἡ*, *fermentatio*. à perf. paſſ. verbi *ζυμόω*.

Ζωαγραφέω, et *ζωαγραφίω*, *depingo*: à ζῶον et γράφω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. med. ejuſd.

Ζωάγριον, *ου*, *τὸ*, *præmium pro vitâ ſervatâ*: à *ζωγρέω*, *vivum capio*, *è cæde conſervo*: à *ζωὴ*, *vita*, (quod à *ζάω*, *vivo*,) et *ἄγρα*, *captura*.

Ζωγραφέω, f. *ήσω*, *pingo*, et

Ζωγραφία, *ας*, *ἡ*, *pictura*, et

Ζωγράφος, *ου*, *ὁ*, *pictor*; propriè qui ζῶα γράφει.

Ζώγρει, -ει, *vivum cape*, præſ. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, quaſi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio*, *vitæ parco*; item *vivifico*, fut. *ήσω*, perf. *ἐζώγρηκα*· perf. paſſ. *ἐζώγρημαι* quod ex *ζωὸς*, *vivus*, (quod à *ζάω*, *vivo*,) et *ἄγρα*, *captura*.

Ζωγρία, et *εία*, *ας*, *ἡ*, idem quod *ζωγρίη*.

Ζωγρίας, *ου*, *ὁ*, *vivus*; in acc. *ζωγρίαν* et hinc

Ζωγρίη, *ης*, *ἡ*, q. d. *viva captio*: ab iiſd. Vide in *ζωγρέω*.

Ζωδιακὸς, *ῦ*, *ὁ*, *ZODIACUS*; in quo *ζώδια*· à

Ζώδιον, *ου*, *τὸ*, *animalculum*, *ſignum cæleſte*, in Zodiaco. Th. *ζάω*, *vivo*.

Ζῶε, *vivebat*, 3. ſing. imperf. act. Ion. *ζώειν*, præſ. infin. act. verbi *ζάω*, Poët. pro *ζάω*, *vivo*.

Ζώειν, Ion. et Poët. pro *ζῆν*.

Ζώεσκον, imperf. Ion. et Poet. pro *ἔζωον*, verbi præced.

Ζωὴ, *ῆς*, *ἡ*, *vita*; item *ſumptus ad vitam ſuſtentandam*. Th. *ζάω*, *vivo*.

Ζώη, *vivat*, 3. ſing. præſ. ſub. act. à *ζώω*, Poët. pro *ζάω*.

Ζώην, *viverem*, præſ. opt. Att. pro *ζῷμι*, contractè ex *ζάοιμι*, verbi *ζάω*.

Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro *ζωαῖς*, à *ζωὴ*, *vita*: ab eod. Th.

Ζωθάλμιος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *viridus*, *almus*; quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.

Ζωΐα, *ας*, *ἡ*, pro *ζωὴ*, *ῆς*, *ἡ*, *vita*.

Ζωϊκὸς, *ῦ*, *animalis*: à *ζῶον*, *animal*. Th. *ζάω*.

Ζῶμα, *ατος*, *τὸ*, *lorica*, *veſtimentum quo cingimur*; idem quod *ζωστὴρ*. Th. *ζωννύω*, *cingo*.

Ζῶμεν, pro *ζάομεν*, *vivimus*, 1. pl. præſ. ind. act. verbi *ζάω*.

Ζωμήρυσις, *εως*, *ἡ*, *trulla ad hauriendum juſculum*: ex *ζωμὸς*, *jus*, et

ΖΩΜΟ'Σ, *ῦ*, *ὁ*, *jus*, *jus eſculentum*: indè *ζωμίδιον*, *juſculum*.

Ζῶν, præſ. part. neut. g. à *ζάω*, *vivo*, q. v.

Ζώνη, *ης*. *ZONA*, *cingulum*, *pero*; dat. plur. *ζώνησι*, pro *ζώναις*, Ion. Th. *ζωννύω*, *cingo*.

Ζώννυμι, idem quod *ζωννύω*.

Ζωννύσκετο, *cingebatur*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro *ἐζώννυτο*, verbi *ζώννυμι*, *cingo*. Alii volunt eſſe imperf. à *ζωννύσκομαι*.

ΖΩΝΝΥ'Ω. *ζώννυμι*, et *ζωννύσκω*, *cingo*; imperf. *ἐζώννυον*, *ες*, *ε*· fut. *ζώσω*, p. *ἔζωκα*· perf. paſſ. *ἔζωσμαι* a. 1. med. *ἐζωσάμην*, *ω*, *ατο*· hinc *ζωστὴρ* et *ζώνη*, *zona*, *cingulum*; *περίζωμα*, *ventrale*.

Ζῶντα, *viventem*, acc. ſing. *ζῶντος*, gen. ſing. part. præſ. act. verbi *ζάω*.

Ζώντειον, vel *ζάντιον*, *ου*, *τὸ*, *mola*; quia ibi cica ad *ζωὴν*, id eſt, *vitam* paratur: vel qu. *ζειώντειον*, à *ζέα*, *ſpelta*.

Ζωογονέω, *vivifico*, f. *ήσω*, p. *ἐζωογόνηκα*· à

Ζωογόνος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *vitalis*: ex *ζωὴ*, *vita*, et *γόνος*, *generatio*, qu. à *γίνομαι*, *naſcor*.

Ζωογράφος, *ου*, *ὁ*, idem quod *ζωγράφος*, q. adi.

Ζώοιμι, *vivam*, præſ. opt. act. à *ζώω*, Poët. pro *ζάω*.

Ζώοισι, *animalibus*, dat. plur. Ion. à

Ζῶον, *ου*, *τὸ*, *animal*: qu. à *ζωὴ*, *vita*. Th. *ζάω*, *vivo*.

Ζώοντε, *vivos*, dual. num. Poët. pro *ζῶντε*· ſic *ζώοντες*, in pl. pro *ζῶντες*, præſ. part. *ζώοντι*, Dor. pro *ζῶσι*, verbi ejuſd.

Ζωοποιέω, *vivifico*, f. *ήσω*, p. *ἐζωοποίηκα*· a. 1. paſſ. *ἐζωοποιήθην*· a. 1. part. *ζωοποιηθεὶς*, *vivificatus*: ex *ζωὸς*, *vivus*, (qu. à *ζάω*,) et *ποιέω*, *facio*.

Ζωοποίησις, *εως*, *ἡ*, *vivificatio*.

Ζωὸς, *ἡ*, *ὸν*, *vivus*, *a*, *um*. Th. *ζάω*.

Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero*, ſeu *pario*, et

Ζωοτοκία, *ας*, *ἡ*, *animalis generatio*: à

Ζωοτόκος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *vivipara*: ex *ζωὸς*, *vivus*, et *τίκτω*, *pario*.

Ζωόφυτα, *τὰ*, *quæ mediæ ſunt naturæ inter plantam et animal*. Th. *φύω*, *naſcor*.

Ζωόω, *vivum reddo*: à *ζωὸς*, *vivus*, quod à *ζάω*, *vivo*.

Ζωπυρέω, fut. *ήσω*, *ignem ſopitum accendo*, *ſuſcito*, *ad vigorem priſtinum revoco*, *reſocillo*, *inaugeo*: à

Ζώπυρον, *ου*, *τὸ*, *reliquiæ ignis cineribus ſopiti*; *σπέρμα πυρὸς*, undè à *ζῶν πῦρ*, 1. *ignis vivens*; 2. *ſuſcitabulum*; 3. *ſuſcitandi vim habens*, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, *ὰ*, *ὸν*, *merus*, *efficax*; ut *ζωρὸς οἶνος*, frequentiùs in compar. *ζωρότερος*, *meracior*: qu. à *ζέω*.

Ζωρότερος. Vide *ζωρὸς*.

Ζὼς, *vivus*, pro *ζωὸς*· à *ζάω*, *vivo*.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. *ζώσασθαι*, a. 1. inf. med. à *ζώννυμι*, f. *ζώσω*, *cingo*. Poteſt et *ζῶσαι* eſſe præſ. part. act. fœm. g. pl. num. verbi præced.

Ζωσάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. med. Ion. pro *ἐζωσάμην* à *ζωννύω*, *cingo*.

Ζώσει, 3. ſing. fut. 1. act. ejuſd. verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi præced.

Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. paſſ. fœm. g. à *ζώννυμι*, *cingo*, f. *ζώσω*· perf. paſſ. *ἔζωσμαι* a. 1. paſſ. *ἐζώσθην*, part. *ζωσθεὶς*.

Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*, a. 1. infin. paſſ. ejuſd.

Ζῶσι, *vivunt*, 3. plur. præſ. ind. act. verbi *ζάω*.

Ζώσιμος, *ὁ* ϗ *ἡ*, *vitalis*, *qui vivere poteſt*: ab eod.

Ζῶσις, *εως*, *ἡ*, *cinctura*, et

Ζωστὴρ, *ῆρος*, *ὁ*, *cingulum*, *balteus*; accuſ. ſing. *ζωστῆρα*· à *ζώννυμι*, *cingo*.

Ζῶστρον, *ου*, *τὸ*, *cinctus*, *veſtis ad præcingendum idonea*: ab eod. Th.

Ζώσω, *cingam*, fut. 1. act. ejuſd. verbi.

Ζωτικὸς, *ῦ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *vivificus*, *vitalis*, *vegetabilis*.

Ζώω, Poët. pro *ζάω*, *vivo*; ſed *ζωῷ*, dat. ſing. à *ζωὸς*, *ῦ*, *vivus*: ab eod. Th.

H.

H, SEPTIMA litera apud Græcos ſonat è, et eſt in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, H, ſeu ͵η.

'H, *hæc*, artic. præpoſ. *ἣ*, *quæ*, artic. poſtpoſ. *ἤ*, *vel*, *an*; et Poët. *ἠέ*. Tum *ἦ*, *ἦ*, *ha*, *ha*, vox deſiſtere jubentis; item *ᾗ*, *miſeret*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ab *ἵημι*, *mitto*; et *ᾗ*, dat. ſing. ab *ἣ*, artic. poſtpoſ. *ᾖ*, *ſit*, 3. ſing. ſub. ab *εἰμὶ*, *ſum*; *ἦ*, *dixit*, 3. ſing. per Aphær. pro *φῆ*, et hoc pro *ἔφη*, a. 2. ind. act. à *φημὶ*, *dico*. Tunc etiam *ἦ*, eſt adv. *ſanè*, *perfectè*; et *ἦ*, *erat*, 3. ſing. imperf. ab *εἰμὶ*, interrogat. Il. I. 533, *ἦ* cum ſuperl. *quam*; *ἦ μάλιστα*, *quam maximè*; *ἦ*, *certè*, *profectò*, Il. A. 223; interrog.

Ἧ, *quâ, quomodo, quâ ratione, quâ viâ*, dat. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, (quasi ᾗ ὁδῷ,) *quâ viâ*.

Ἢ, *quàm*, postponitur comparativis et adjectivis indè formatis, ὑστεραῖος, προτεραῖος, ut, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν, Plat. Symp. init. ἢ post comparativa nonnunquam subintelligitur: μείζονα ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει ἵνα,—Joan. xv. 13. 3 Ep. Joan. 4. Mat. xviii. 1. subintelligitur aliquando ὥστε δύνασθαι; ut νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. Œdip. 1316. Xenoph. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον, οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. *non opus est ut plusquam pedes lavet*. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν ἐμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, Il. A. 177. vel pro εἰ μὴ εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ μιᾶς ταύτης φωνῆς, Act. xxiv. 20. In extrema parte propositionis *nonne*: οὐκοῦν ἂν τις ἀποκτείνῃ τινα ὅτῳ δόξῃ ποιεῖ ἃ δοκεῖ αὐτῷ, ἢ γάρ; Plat. Georg.

Ἦα, *eram*; imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμί, *sum*; imperf. ἦν, Ion. ἔα, ectasi Poët. ἦα.

Ἤια, ἤιας, ε, *ivi*; perf. m. Att pro ᾖα, ας, ε, et solutione ἤια, verbi εἶμι, *eo*.

Ἦα, *leguminum stipula*: ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *sicco*.

Ἥατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*: quod in 3. pl. ἧνται, et Ion. ἕαται. Th. ἕω, *sedeo*.

Ἦδα, ας, α, Dor. pro ἤδη, quod vide.

Ἠβαιὸς, *parvus*: à βαιὸς, idem; et

Ἠβαιὸν, *paululum*: οὐδ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem*. Pleonasm. τοῦ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, *adolesco, pubesco*; f. ἡβήσω, p. ἥβηκα. ab ἥβη, *pubes*; *pubertas, juventa*.

ἩΒΗ, ης, ἡ, *PUBES, pubertatis Dea, juventus*: est etiam, vigor ætatis, in sene licet.

Ἡβηδὸν, adv. *juveniliter; virilim*.

Ἡβηκὼς, *adultus*; perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco*; et

Ἡβήσαντε, *pubescentes*; num. dual. a. 1. part. act. et

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset*; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi; et

Ἡβητήριον, ου, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum*. Sumitur et pro *loco ameno et conviviorum*: omnia ab ἥβη, *pubes*.

Ἠβουλήθην, *volui*: Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo*: f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβῷμι, ᾷς, ᾷ, *pubescerem*: Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, *pubesco*.

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubescerem, es*, præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

Ἦγ', pro ἦγε, *duxit*; 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco*; f. ἄξω, p. ἦχα.

Ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit*; 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3. Ezr. i. 19. ejusdem verbi.

Ἠγαθίῃ, dat. sing. f. g. ab

Ἠγάθεος, ου, *valdè divinus*; Ion. pro ἀγάθεος; qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *Deus*.

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἠγάμην, *admirabar*; imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, *admiror*.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor, doleo*; f. ήσω, p. ηκα.

Ἠγάπα, pro ἠγάπαε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. et Æol. pro ἠγάπων, *amabant*; 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, *diligo*.

Ἠγάπησε, *dilexit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*; f. ήσω, p. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, *admiratus sum*; a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. άσομαι, p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et Th.

Ἠγάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo*; f. εύσω, p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius*.

Ἠγγειλάμην, *nuntiavi*; a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*; f. ελῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio*; f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo*; f. ίσω. Th. ἐγγὺς, *propè*.

Ἠγγυᾶτο, *sponsiones accipiebat*; 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Ἦγε, *abduxit*; 3. sing. a. 2 ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, ἄξω, *duco*.

Ἤγειρα, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ, perf. ἤγερκα, a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab ἡγέομαι, *duco, arbitror*, f. ἡγήσομαι.

Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, p. κα, *præsum dux*; imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε et

Ἡγεμονῆα, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμονεύς, *dux*; et

Ἡγεμονία, ας, ἡ, *imperium*, et

Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, *dux, princeps*; et

Ἡγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία, idem; et

Ἡγεμονικὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *imperatorius*; et substant. τὸ.

Ἡγεμονικὸν, *principatus animi*; et

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, *dux, præses, rector*; gen. pl. ἡγεμόνων, dat. pl. ἡγέμοσι ab

ἩΓΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *duco, dux sum, existimo*; imperf. ἡγούμην, f. ἡγήσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, *duco*.

Ἠγερέθοντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἠγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor*: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego*; f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, *convenerunt*; Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego*; vel ut alii, ab ἐγείρω, *excito*.

Ἠγέρθην, *sum excitatus*; et in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, sin verò *collectus sum*: ab ἀγείρω.

Ἤγερκα, *collegi*, perf. ind. act. ab ἀγείρω, sin *excitavi*: ab ἐγείρω.

Ἤγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, *duco*: ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

Ἡγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

Ἤγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

Ἠγηγέρκειν, *excitaveram*: plusq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, *incito*; f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἡγηλάζω, f. άσω, *duco, præeo*; ab ἄγειν et ἐλᾶν, ἀγηλᾶν. ex quo ἡγηλάζειν formari vult Eustath.

"Ηγημα, ατος, τὸ, *conſilium, voluntas.*

"Ηγην, et Att. ἰάγην, a. 2. ind. paſſ. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*; f. ἄξω, a. 1. ἦξα et ἔαξα.

'Ηγῆσαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

'Ηγησάμην, ω, ατο, *præivi*; a. 1. m. et

'Ηγησάσθω, *dux ſit*, 3. ſing. a. 1. imperat. ejuſd. verbi.

'Ηγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. ſing. a. 1. m. ἡγησάμην, quod vide.

'Ηγησίας, ϰ, ὁ, *HEGESIAS*, nomen Philoſophi.

'Ηγησις, εως, ἡ, *principatus.*

'Ηγῆτ', pro ἡγῆται, *redeat*; 3. ſing. præſ. ſub. m. verbi ἡγέομαι, *duco.*

'Ηγητέον, *putandum eſt.*

'Ηγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor.* Th. ἡγέομαι.

'Ηγήτωρ, ορος, ὁ, idem in pl. ἡγήτορες.

'Ηγιασμένος, *ſanctificatus*, perf. part. paſſ. ab ἁγιάζω, *ſanctifico*; f. άσω. Th. ἅγιος.

"Ηγμαι, *actus ſum*; perf. paſſ. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω, perf. ἦχα, perf. part. paſſ. ἡγμένος.

'Ηγνικότες, nom. pl. ab

'Ηγνικὼς, ότος, perf. part. act. et

'Ηγνισμένος, perf. part. paſſ. ab ἁγνίζω, *purifico, expio*; f. ίσω, perf. ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, *caſtus.*

'Ηγνόηκα, *ignoravi*, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω ex α priv. et νόος, *mens.*

'Ηγνοίησε, *ignoravit*: Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

'Ηγνόουν, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro*; f. ήσω, p. ἠγνόηκα. ex α et νόος, *mens.*

'Ηγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *ſtrangulo, ſuffoco.*

"Ηγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην eſt 1. ſing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco.*

"Ηγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act. ejuſd.

"Ηγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 1. m. ejuſd.

'Ηγόρασας, *emiſti*; 2. ſing. et ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo*; f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum.*

'Ηγοράσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

'Ηγορασμένος, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi et Th.

'Ηγορεύθησαν, *renuntiati ſunt*, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi ἀγορεύω, *verba facio*: ab eod.

'Ηγορόωντο, *concionabantur*: Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἀγοράομαι ab eod. Th.

'Ηγούμενος, ϰ, ὁ, *dux, imperator*; ſubſtantivè à præſ. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco*; in 3. pl. ἡγοῦνται, f. ἡγήσομαι.

"Ηγουν, adv. idem quod ἤτοι, *ſive*, item *videlicet*; ab ἢ, *ſive.*

"Ηγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐγείρω, *excito.*

'Ηγρεύθην, a. 1. ind. paſſ. et

"Ηγρευκα, perf. act. et ἤγρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto, venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

"Ηγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

'Ηγρίωσαι, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀγριόω, *effero, efferatum reddo*; f. ώσω, p. ἠγρίωκα, perf. paſſ. ἠγρίωμαι, perf. inf. paſſ. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus, ager.*

'Ηγριῶσθαι, perf. inf. paſſ. Vide ἠγρίωσαι.

'Ηγροικησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικέω, ab ἄγροικος, *ruſticus, qui in agro vivit.* Th. ἀγρὸς, *rus*, et οἶκος, *domus.*

"Ηγχα, ας, ε, *ſtrangulavi, ſuffocavi*; præt. ind. act. verbi ἄγχω.

'Ηγωνίζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*; f. ίσομαι, perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

'Ηγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.

'Ηδ', pro ἠδὲ, *et*

"Ηδα et ἕαδα, Att. ſeu Ion. præt. m. verbi ἁνδάνω, ſeu ἄδω, *placeo.*

'Ηδάφωται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐδαφόω, f. ώσω, p. κα, quod ab ἐδαφίζω, *ſolo æquo*: quod ab ἔδαφος, *ſolum.* Th. ἕζομαι, *ſedeo.*

'ΗΔΕ', Poët. *et*: at ἥδε, *hæc.*

"Ηδεα et ᾔδη, *cognoveram*: Att. et Ion. pro ᾔδειν ſeu εἴδειν, pluſq. perf. act. verbi εἴδω, *ſcio*; perf. εἴδηκα, et per Syncop. εἶδα, in pluſq. perf. εἴδειν, Att. ᾔδειν, et Ion. ᾔδεα, -εας, -εε.

'Ηδέα, *ſuaviter*, adv. ab ἡδὺς, qu. vide: et in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

'Ηδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *ſuavis*: compar. ἡδίων, ſuperl. ἥδιστος.

"Ηδειμεν, pro εἰδείημεν, 1. pl. pluſq. perf. act. Vide ᾔδειν.

"Ηδειν, εις, ει, *noveram*; et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. ſing. perf. act. et ᾔδειν, *noverat*, 3. ſing. pluſq. p. Ariſt. Veſp. 362. verbi εἰδέω, *ſcio*; f. ήσω, præt. med. οἶδα.

"Ηδεισαν, ejuſd. 3. pl. pluſq. perf. act. Vide ᾔδειν.

"Ηδησθα, *noveras*: Æol. paragoge pro ᾔδεις, 2. ſing. pluſq. p. act. Vide ᾔδειν.

"Ηδικα, *comedi*, perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδίω formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοκα.

'Ηδέος, *jucundi*, gen. ſing. ab ἡδὺς vel ἡδὺ, *ſuavis, e.*

"Ηδισαν, *noverant*, 3. pl. pluſq. perf. act. pro ᾔδεισαν. Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.

'Ηδέσθην, *veritus ſum*, a. 1. paſſ. verbi αἰδέομαι, *veneror*; f. έσομαι et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, -όος, -ϰς, ἡ, *pudor.*

"Ηδεται, 3. ſing. præſ. ind. ἥδετο, 3. ſing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδύς.

'Ηδέως, *libentèr*, adv. ab ἡδὺς, *ſuavis*: comp. ἥδιον, ſuperl, ἥδιστα, *libentiſſimè.*

"ΗΔΗ, adv. *jam, mox, protinus*: ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum.*

"Ηδη, *nôram* et *noverat*: Att. pro ᾔδειν, q. v. Ariſtoph. in Av. 511.

'Ηδίκησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀδικέω, *lædo, injuriâ afficio*; perf. part. paſſ. ἠδικημένος. Ex α priv. et δίκη, *jus.*

'Ηδίον, *libentius, jucundius*: compar. n. g. ab ἡδύς.

"Ηδιστα, adv. *ſuaviſſimè, libentiſſimè*: ab

"Ηδιστος, ϰ, *ſuaviſſimus*: ſuperl. ab ἡδὺς, έος, *ſuavis.*

'Ηδίων, ονος, *ſuavior, libentior*: compar. ab eod. Th.

"Ηδομαι, f. ἥσομαι, p. ἧσμαι, *delector, lætor*: ab eod. Th.

'Ηδομένη, ης, præſ. part. f. g. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præſ. part. ab eod. Th.

"Ηδον, et Dor. ἆδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*: ἧδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo*; ἀδήσω.

'Ηδονή, ῆς, ἡ, *voluptas, jucunditas*: ab ἥδω, *delecto*: et

"Ηδος, εος, τό, *ſuavitas*: ſed ὄξος, *acetum.* Th. ἡδὺς, *ſuavis.*

"Ηδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *ſtabilio*: f. άσω, perf. paſſ. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *ſedes.* Th. ἕζομαι, *ſedeo.*

'Ηδρηκὼς, ότος, *adultus*: perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, *multus, magnus.*

'Ηδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἁδρύνω, *craſſum reddo.* Th. ἁδρὸς, *craſſus.*

'Ηδὺ, *ſuavitèr*, adv. eſt et n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *ſuavis, e*: compar. ἡδύτερον et ἥδιον, *ſuavius.*

'Ηδυέπειαι, *ſuaviloquæ*, nom. pl. f. g. ab ἡδυεπὴς, *ſuaviloquus*: quod ab ἡδὺς et ἔπω, *dico.*

Ἠδύναντο, Ion. pro δύναντο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἠδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. à δύναμαι.

Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*; imperf. m. verbi δύναμαι, *possum*; f. δυνήσομαι, a. 1. pass. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, et ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

Ἠδυνήθην, *potui*; et in 3. pl. ἠδυνήθησαν a. 1. pass. Vide ἠδυνάμην.

Ἡδύνομαι, *jucundus sum*, f. 1. m. ἡδυνοῦμαι.

Ἥδυνται, *edulcatus est*, 3. sing. perf. pass. ab

Ἡδύνω, *suavè reddo*; f. υνῶ, perf. pass. ἥδυσμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδύοσμον, ου, τὸ, *menta*: herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor*.

ἩΔΥΣ, έος, ὁ, et in f. g. ἡδεῖα, et Ion. ἡδέη, et in n. g. ἡδὺ, *SUAVIS*, *jucundus*, *lætus*: q. ab ἥδω, *delecto*: compar. ἥδιων, superl. ἥδιστος, et ἡδύτερος, ἡδύτατος· hinc

Ἥδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas*, *condimentum*.

Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem; *dulcedo*.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas*: ab ἡδὺς, *suavis*, et φωνὴ, *vox*.

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. act. ἧσα, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠδῶ, Hesych. ἠδῶ ἶρις ἤγουν τόξον. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. an ἠδῶ, legend. *lux* enim res suavis homini. Quid si scriptum esset ἠῶ, quæ est *aurora*: aut εἴδω, quod est *oculus*, qui lumen.

Ἠὲ, Poët. pro ἢ, *quam*, *aut*.

Ἦε, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*; imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἤα, ας, ε.

Ἤε, *ivit*, 3. sing. præt. m. ἤα, pro εἶα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἤεα, *iveram*: Ion. pro ᾔειν, plusq. p. m. verbi ejusd.

Ἤει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

Ἠείδειν, ας, ει, Pleonasmo τοῦ η, pro εἴδειν, pl. perf. ab εἰδέω vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. p. et per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω.

Ἠείδης, pro εἴδης, plusq. p. m. Pleonasm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi supradict.

Ἤειν, ᾔεις, ᾔει, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἤειρα, Pleonasmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto*: vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero*, *attollo*.

Ἠέλιος, ου, ὁ, *Sol*, Poët. pro ἥλιος. gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦεν, *erat*, pro ἦν vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*. Vide ἦε.

Ἦεν, est 3. sing. perf. med. verbi εἰμί, *eo*: vide ἤε.

* Ἠέξευ, pro ηὔξευ, *crescebas*, 2. sing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

Ἠέος, et per Metath. ἑῆος, pro gen. sing. ab ἐΰς, *bonus*, *fortis*; et per Poët. Ectasin ἠΰς.

Ἠέπερ, *quam*; idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.

Ἠέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἀήρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*. Vide ἠέρι.

Ἠερέθονται, 3. pl. præs. ind. et ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἠερέθομαι, *attollor*, *suspensus sum*: Reperitur et ἀερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollor*.

Ἠέρθην, et in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἠέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἠερίη, ἡ, *matutina*.

Ἠερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Ἤερκα, ας, ε, *sustuli*, præt. ind. act. et

Ἤερμαι, σαι, ται, *sublatus sum*; præt. pass. ἠέρμην, σο, το, *sublatus eram*; plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, *attollo*.

Ἠεροειδεῖ, *obscuro*, dat. sing. ab

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*: ab ἠὴρ, ἔρος, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*; et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo*.

Ἠερόεις, εντος, *tenebrosus*: ab ἠὴρ, ἔρος, pro ἀὴρ, *aër*.

Ἠεροφοῖτις, *per aërem means*, *vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab

Ἠερόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aëreus*, vel *aërea*, quod ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, et φοιτάω, *eo*.

Ἤεσαν, *iverant*: Att. pro ᾔεισαν, 3. pl. plusq. p. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, *EETION*, nom. propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco*.

Ἦην, *eram*, seu *erat*: Poët. ἔην, et Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠὴρ, ἔρος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*.

Ἦθα, *consuevi*: Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, *soleo*.

Ἠθάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris*: ab eod. Th.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, *peculi* quoddam *genus*.

Ἠθὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *familiaris*, *assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἤθεα, pro ἤθεα, *mores*, *sedes*, *domicilia*: nom. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium*, *indoles*.

Ἠθεῖ, pro ἠθεῖε, *venerande*: vox junioris ad seniorem, vocat. usit. ab.

Ἠθεῖος, per Proth. pro θεῖος, *venerandus*, *colendus*, *patruus*. Th. θεὸς, Deus.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, *volo*.

Ἠθέλησα, ας, ε, *volui*: et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.

Ἤθελον, ες, ε, imperf. ejusd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω. Vide in ἤθω.

Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.

Ἤθηκα, *colui*: perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω, perf. part. pass. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *ETHICUS*, *moralis*: ab ἦθος.

Ἠθικὸς οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo*, *-as*.

Ἠθικῶς, adv. *moralitèr*, *honestè*: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum*, *cribrum*: ab ἤθω, *colo*, *-as*.

Ἠθοποιέω, -ῶ, *mores formo*, vel *fingo*; et

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio*, *affectuum expressio*, gen. pl. ἠθοποιϊῶν. ab ἦθος, *mos*, et ποιέω, *facio*.

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ, *mores instituens*, vel *exprimens*, ab iisdem.

ἯΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium*, *consuetæ sedes*, *indoles*, *ingenium*, *morum proprietas*, *mores*. κατ' ἤθεα, *oppidatim*. Hes. Opp. 137. *benignitas*, Plat. intens. p. 709.

Ἠθύμουν, Att. pro ἐθύμουν, contr. pro -εον, imperf. act. verbi θυμόω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.

ἬΘΩ, f. ἤσω, p. ἦκα, seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo*, *per colum mitto*: hinc ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum*.

Ἤϊ, pro ἤϊε, *ivit*, 3. sing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. et

Ἤϊεν, per solutionem pro ᾔειν, a plusq. p. m. ab εἶμι, *eo*.

ἨΙΘΕΟΣ, ου, ὁ, *adolescens*, *juvenis*, *cælebs*: q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo*.

Ἤϊκτο, *similis erat*; 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴκω, *similis sum*; f. εἴξω, p. εἶκα, perf. pass. ἔιγμαι, εἶξαι, et per solutionem, versoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀΐσσω, *ruo*. f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per solutionem diphthon-

gi pro ἤμιν, q. per Sync. pro ἠΐ-μεν, 1. pl. plusq. p. m. ἤϊα, verbi εἶμι, eo.

'Ηΐξα, irrui; et in 3. pl ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, irruo; f. ξω, p. ἤϊχα.

'Ηΐξαι, similis factus es, 2. sing. perf. ind. pass. Vide ἤϊκτο.

'Ηϊόεις, εντος, per Sync. pro ἠϊόνεις, habens magnas ripas; in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, ripa, littus.

"Ηϊον, ου, τὸ, viaticum, esca: ab ἴω, seu εἶμι, eo: quia eundi fine datur.

"Ηϊον, imperf. vel a. 2. ab ἴω, vel εἴω, inusit. vado.

'Ηϊόν, pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊὼν, ἠϊόνος, ἡ, littus, ripa.

'Ηϊόνεσι, dat. pl. Ion. ejusd. Th.

'Ηϊόνη, ης, ἡ, nom. mulieris.

'Ηϊονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, aspergo, perfundo.

"Ηϊος, ου, ὁ, jaculandi peritus: ab ἵημι, jacio: Epitheton Apollinis et Bacchi.

"Ηϊς, pro ἧς, et hoc pro αἷς, dat. pl. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

"Ηϊσαν, iverunt; per Pleonasm. τοῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, eo. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. m. dempto ε pro ἤεσαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν, et Att. εἴσαν, et ι in η, mutato ἤισαν, sciebam: ab ἴσημι, cognosco.

'Ηΐσκε, assimilabat, 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, assimilo. Th. εἴκω, similis sum.

'Ηΐστωσα, ας, ε, everti, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, memoriam alicujus aboleo, deleo: ab ἄϊστος, ου, ὁ ἢ ἡ, de quo nihil scire potes: ex α priv. et εἴδω, scio.

'Ηΐχθην, ης, η, excurri, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, irruo; f. ξω, p. ἤϊχα.

"Ηϊχι, ubi, pro ἧχι, quod vide.

'ΗΙΩ'Ν, ονος, ἡ, littus, ripa: q. ab αἰονάω, aspergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod resonet fluctibus.

'Ηκ', pro ἧκε, misit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

"ΗΚΑ, et ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. leniter, quietè, sensim: quod ab ἀκὴν, quietè.

'Ηκα, perf. act. verbi ἴδω, comedo, pro quo etiam ἔδηκα dicitur, et verbi ἔθω, soleo: necnon verbi ἄδω, colo: ἧκα, perf. act. ab ᾄδω, cano.

"Ηκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto: et perf. ab ἥδω, f. ἥσω, delecto: necnon perf. m. ab ἥκω, venio.

"Ηκαζον, assimilabam; imperf. Att. η, pro ει, verbi εἰκάζω, assimilo. Th. εἴκω, similis sum.

'Ηκαλὸς, quietus. Th. ἦκα, sensim, leniter.

"Ηκαχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἤχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, doleo. Th. ἄχος, dolor.

"Ηκε, immisit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto; f. ἥσω, p. εἶκα, a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, venio.

"Ηκειν, εις, ει, plusq. p. pass. Att. pro εἴκειν. ab εἴκω, similis sum. Vel ut alii ab εἶμι, eo: perf. inus. εἶκα.

"Ηκεν vel ἤ κεν, adv. pro ἢ, aut, an; et

"Ηκεν, vel ἤ κεν, adv. certè.

'Ηκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui: ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. m. ab. ἀκέομαι, sano; f. ἀκέσομαι.

'Ηκηκόειν, audieram, pro ἀκηκόειν, et in 3. pl ἠκηκόεισαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, plusq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκούω, audio; f. ούσω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκοα, et Att ἀκήκοα.

'Ηκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, contumeliosè tracto, pulso; f. ίσω, p. ᾔκικα, perf. part. pass. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, verbera, pulsatio.

"Ηκιστα, adv. minimè: ab

"Ηκιστος, η, ον, minimus. Th. ἦκα, sensim.

'Ηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, sequor; f. ήσω, p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, pedissequus.

"Ηκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio; f. ξω.

'Ηκόνημαι, sum acutus, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, acuo. Th. ἀκόνη, cos.

'Ηκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.

"Ηκυ, Ion. pro ἦκεν, certè.

"Ηκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, audio; f. σω, p. m. ἤκοα. Att. ἀκήκοα.

"Ηκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi; a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

'Ηκριβωμένος, η, ον, accuratus; perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, planè cognosco. Th. ἀκριβὴς, diligens, accuratus.

'Ηκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, accuratè: à præced.

'Ηκρίβωσα, ας ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα, exquiro. Th. ἀκριβὴς, exquisitus.

'Ηκροάσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀκροάομαι, f. άσομαι, idem quod ἀκούω, audio.

'Ηκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάζομαι, audior: ab eod.

"Ηκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἦκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἄγω, ago; f. ἄξω, p. ἦχα, perf. pass. ἦγμαι.

'Ηκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum facio: ex α priv. et κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

"ΗΚΩ, venio, pertineo, venio, adsum, Eurip. Med. 932. Hecub. 1. imperf. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω, p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἧξα, a. 1. sub. ἥξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἥξωσι.

'Ηλάθην, ejectus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω.

'Ηλαίνομαι, stultesco, insanio: ab ἠλίος.

"Ηλακα, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

'ΗΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus, in pl. τὰ ἠλάκατα, fusus, fila, stamina, qu. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo; vel ἀλάομαι, vagor, circumeo.

'Ηλακατὴν, ῆνος, ὁ, piscis quidam, à similitudine colli.

'Ηλάλαξα, ας, ε, et in 3. pl. ἠλάλαξαν, clamarunt, aor. 1. indic. act. verbi ἀλαλάζω, clamo ululo. Th. ἀλαλὴ, vox militum ante pugnam.

'Ηλάμην, ω, ατο, exilui, et in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, salio.

"Ηλασ', pro ἤλασε, percussit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω.

'ΗΛΑ'ΣΚΩ, et ἠλασκάζω, vagor, erro, devito: q. ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito.

'Ηλάστεον, -ευ, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, mœrore afficior: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua: ex α priv. et λήθω, lateo.

'Ηλάστρεις, agebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.

"Ηλατο, saltavit 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, salio; f. m. ἀλοῦμαι.

'Ηλαττοῦτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττόω, diminuo. Th. ἐλαχὺς, parvus: comp. ἐλάττων, vel -σσων superl. ἐλάχιστος.

'Ηλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα ab eod. Th.

"Ηλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo, f. ήσω perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, dolor.

Ἤλγυν, pro ἤλγεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præced. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, argui, argumentis vel exemplis demonstravi, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo, f. ξω.

Ἤλειμμαι, unctus sum, perf. pass. verbi ἀλείφω, ungo, f. ψω, p. φα· a. 2. ἤλιφον· a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, unxi, perf. act. et

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. Vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρα, ας, ἡ, ELECTRA, nomen mulieris.

Ἤλεκτρος, ου, ὁ, et τὸ ἤλεκτρον, ELECTRUM, succinum, et μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου· à λέκτρον, lectus; vel ab ἠλέκτωρ, Sol, quod referat fulgorem Solis. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, ELECTRYON, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, ELECTRYONE, nomen mulieris.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Sol, quia homines ἀλέκτρους facit, i. e. non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera; aut quia ipse est ἄλεκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

Ἠλέματος, ου, ὁ, vanus: ex ἠλεὸς, stultus, et μάταιος, vanus.

ΗΛΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, stultus, stolidus: q. ab ἄλη, error.

Ἤλευα, Poët. et Æol. pro ἤλευσα, effugi, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλέω, vito; ἠλευάμην, ω, ατο, a. 1. med. à præced.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερόω, libero, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλήλατο, transfixus est, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. p. Att. in 3. pl. ἐλήλαντο· ab ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω, perf. ἤλακα· p. pass. ἤλαμαι, et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἔλατο, simili redupl. ab ἄλημι, erro, vagor. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠλήλιμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. p. pass. Att. redupl. et Syll. diphthongi: ab ἀλείφω, ungo, f. ψω, p. ἤλειφα, p. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ', pro ἦλθε, venit, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, veni, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Bœot. pro ἦλθον, Ex. xvi. 27. Pf. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. Deus mi; item ELI, nomen viri indeclinabile, Hebraic. interp. Lat. ascensus.

Ἠλιάζομαι, apricor; item in Heliæâ judico. ab

Ἠλιαία, ας, ἡ, HELIÆA, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, Sol.

Ἠλίας, ου, ὁ, ELIAS, nomen Prophetæ, Hebr. interpr. Lat. Deus meus.

Ἠλίβατος, ου, et Ion. ἠλιβάτεος, ὁ καὶ ἡ, tam altus ut Soli uni sit pervius: ab ἥλιος, Sol, Æol. ἤλιος, et βαίνω, eo. Alii formant ab ἀλιτεῖν, aberrare, et βαίνω.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piscor: ab ἁλιεύς, piscator. Th. ἅλς, mare.

Ἤλιθα adv. frustra, copiosè, et

Ἠλιθιάζω, stultè ago: ab

ἨΛΙΘΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, stultus, vecors.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas: à præced.

ἩΛΙΚΙ'Α, ας, ἡ, statura, ætas, adolescentia, vigor: quod ab ἡλίκος, quantus; ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ, in tuis temporibus, Eurip. Suppl. p. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, coætaneus: à præced.

ἩΛΙ'ΚΟΣ, η, ον, quantus: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, volvo.

Ἧλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, coætaneus, æqualis: ab ἡλικία, statura.

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, Sol: quod ab ἕλη, splendor.

Ἡλιοῦσθαι, Sole aduri vel illustrari: à præcedente.

Ἡλίσκοντο, 3. plur. imperf. pass. ab ἁλίσκω, capio, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα· a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἤλιτεν, peccavit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείτω, pecco; a. 2. ἤλιτον.

Ἠλιτόμηνος, et ἀλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus ante completos menses: ab ἀλιτέω, aberro, et μὴν, mensis.

ἭΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus: quod ab ἀλείφω, ungo, quia ex corio est, quod ungi solet.

Ἡλιωθεὶς, έντος, Sole æstuans, a. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, insolo. Th. ἥλιος, Sol.

Ἡλιῶσαι κόμαι, aureæ et flavæ comæ, nom. pl. part. præs. fœm. g. ab ἡλιόω, f. ώσω, colore radios Solis refero: ab eod. Th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.

Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, exulcero, f. ώσω. Th. ἕλκος, sulcus.

Ἠλλάγησαν, mutati sunt, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω. f. ξω· a. 2. ἤλλαγον· p. pass. ἤλλαγμαι· a. 1. pass. ἠλλάχθην· a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, p. part. pass. et

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. et

Ἠλλάχθαι, perf. indic. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, muto. Vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, mutatus sum, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, abalieno, fut. ώσω, perf. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλλοτρίωνται, alienati sunt, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, abalieno, f. ώσω, p. ἠλλοτρίωκα· ab ἀλλότριος, alienus. Th. ἄλλος.

Ἠλλοιήθην, contusus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοιάω, trituro, comminuo, f. άσω, et ήσω.

Ἠλοίησεν, amputavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, trituro, f. ήσω.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro ἠλεὸς, stolidus, q. v.

Ἧλος, ου, ὁ, clavus: quod ab ἕω, mitto, quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

Ἤλπικα, p. ind. act. et

Ἤλπισα, a. 1. indic. act. verbi ἐλπίζω, spero, fut. ίσω. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἧλτο, saltavit, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. med. mutato etiam spiritu: ab ἅλλομαι, salio.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. Th. λύγη, idem.

Ἤλυθ', pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἤλυθεν, q. v.

Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. ind. m. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι· a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Ἤλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, evito, effugio, fut. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, vito.

Ἦλφον, ες, ε, inveni, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἄλφω. Th. ἄλφω.

Ἥλωκα, captus sum. Att. ἑάλωκα, p. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio, f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι· a. 2. ἥλων, et Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, vagabar, imperf. ind. m. verbi ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἥλων, Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. et

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 1. indic. act. ἥλων, q. v. in ἥλωκα.

Ἧμα, ατος, τὸ, telum missile: ab ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

Ἠμάθητιν, Att. pro ἠμάθανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαί

νω, *in ignorantiâ versor:* ab ἀμαθὴς, *indoctus,* ex α priv. et μανθάνω, *disco,* fut. μαθήσω aor. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ονος, *EMATHION,* nomen regis.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *arenosus,* Ion. pro ἀμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμος, *arena.*

Ἧμαι, σαι, ται, *sedeo,* qu. ab ἕω, *colloco.*

Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies;* in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies.*

Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον, et

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. et

Ἡμαρτηκότα, accus. sing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco,* fut. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. indic. act. præced. pro quo in 3. pl ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.

Ἡμάτιος, ια, ιον, *diurnus:* ab ἦμαρ, *dies.* Th. ἡμέρα, idem.

Ἡμάτωμαι, *cruentatus sum,* perf. ind. pass. verbi αἱματόω, *cruento,* f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis.*

Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi Poët. ἀμβλακίω, fortè ἀμπλακίω, *pecco:* quod à πλακία, *error.* Th. πλάζω, *errare facio,* f. γξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω, f. υνῶ. Th. ἀμβλὺς, *obtusus.*

Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi;* a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτίω, pro ἁμαρτάνω, *pecco.*

Ἧμι παρῆμεν, Dor. pro ὥστε με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem.*

Ἡμέας, accus. plur. Ion. pro ἡμᾶς· ab ἐγὼ nom. pl. ἡμέες, pro ἡμεῖς.

* Ἡμεδαπὸς, ή, όν, *qui est è nostro solo, nostras:* ab ἡμεῖς et δάπεδον, *pavimentum, solum.*

Ἤμεθα, *fuimus,* 1. plur. imperf. ind. m. ἤμην, ab εἰμὶ, *sum.*

Ἠμείβετο, *respondit,* 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀμείβω, *permuto,* f. ψω, p. ἤμειφα.

Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. indic. act. et

Ἠμειδηκὼς, perf. part. act. ab ἀμειδάω quod ex α priv. et μειδάω, *rideo,* f. ήσω.

Ἡμεῖς, *nos,* nom. plur. ab ἐγὼ, *ego.*

Ἡμείων, *nostrûm,* Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.

ἩΜΕΚΤΕ'Ω, *ægrè fero, indignor:* fortè ab ἐμέω, et ἔχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

Ἠμέληκα, *neglexi, contempsi,* perf. ind. act. et

Ἠμελημένος, *neglectus,* p. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo.* Vide ἤμελον.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi μέλλω, *futurus sum,* f. μελλήσω.

Ἠμέλουν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀμελέω, *negligo,* f. ήσω, perf. ἠμέληκα· qu. ex α priv. et μέλει, *curæ est,* impersonalè.

• ἩΜΕ'Ν, Poët. et conjunct. copulat. cui respondet ἠδὲ, Att. ἦ μὴν, *sanè, profectò.*

Ἦμεν, *eramus,* 1. pl. imperf. ind. act. verbi εἰμὶ, *sum;* est et ἦμεν, præs. infin. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi; est et ἦμεν, per Sync. pro ἤειμεν, *iveramus,* 1. pl. imperf. ind. Att. verbi εἶμι, *eo.*

Ἥμενος, η, ον, *sedens,* præs. part. ab ἧμαι, *sedeo.*

ἩΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, *dies, lux;* veteres ἡμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto* quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus.*

Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo:* à præced.

Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies.*

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unius diei,* et

Ἡμερινὸς, ή, όν, *diurnus,* et

Ἡμέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies.*

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur.* Th. ἥμερος, *mansuetus;* est et species *roboris;* item *vitis.*

Ἡμερόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in diem vivit,* ut mendici omnes, peculiariter sic dictus est Diogenes, qui quotidiè victum mendicat; item insecti genus unicum diem vivens, ἐφήμερον etiam dict.

* Ἡμεροδανειστὴς, ῦ, ὁ, *fœnus diarium,* Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, *diurnus cursor, tabellarius:* ab ἡμέρα, *dies,* et τρέχω, *curro;* p. ind. med. δέδρομα.

Ἡμεροκοίτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui totâ die dormit:* ab ἡμέρα, *dies,* et κοίτη, *lectus.*

Ἡμερολογέω, -ῶ, *dies numero:* ab ἡμέρα et λέγω, *lego, numero.*

Ἡμερόομαι, -οῦμαι, *cicuro, mansuefio:* ab

ἩΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *mansuetus, cicur:* ab ἡμέρα, quia dies jucundus.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, *speculator diurnus:* ab ἡμέρα et σκοπὸς, *speculator.* Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Ἡμερόω, f. ώσω, perf. ωκα, *mansuefacio:* ab ἥμερος, *cicur,* quod vide.

Ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, *esse,* ab εἰμὶ, *sum,* vel *eramus,* Dor. pro ἦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. ejusd.

Ἡμέτερης, g. sing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, α, ον, *noster:* ab ἡμεῖς, *nos.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Ἠμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo,* f. ήσω.

Ἦμην, adv. *certè,* Heb. vi. 14. Vide ἦ μὴν, *profectò, sanè.*

Ἤμην, ησο, *fueram,* vel *eram,* plusq. p. vel potiùs imperf. ind. m. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἥμην, *sedebam,* imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἤμησε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀμάω, *meto,* fut. ήσω, perf. ἤμηκα.

Ἠμὶ, *loquor,* Att. Aphæresi pro φημὶ.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, *semivir:* ex ἥμισυς, *dimidius,* et ἀνὴρ, *vir.*

Ἡμιάρρην, ενος, ὁ ϗ ἡ, *semivir:* ab ἥμισυς, *dimidius,* et ἄρρην, *mas.*

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semesus:* ex ἥμισυς, *dimidius,* et βρωτὸς, *edulis.* Th. βρώσκω, *comedo.*

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semibarbatus:* ex ἥμισυς, *dimidius,* et γένειον, *barba.*

* Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *seminudus.*

* Ἡμιολία, *usura frugum,* ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur, Salm. de m. usur. p. 313. de fœn. trap. p. 43.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semicoctus.* Th. ἕψω.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *seminex, semimortuus:* ab ἥμισυς, *dimidius,* et ἔθανον, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω, *morior.*

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI,* et in gen. pl. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, *dimidius,* et θεὸς, *Deus.*

Ἡμίθνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semimortalis.* Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA,* *dimidium sextarii.* Th. ἥμισυς, *dimidius.*

Ἡμίονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mulus, a,* quasi *semiasinus,* dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι ab ἥμισυς, *dimidius,* et ὄνος, *asinus.*

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, *securicula, dimidiata securis:* ab ἥμισυς, *dimidius,* et πέλεκυς, *securis.*

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, *dimidium jugeri:* ex ἥμισυς, *dimidius,* et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum.*

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, *dimidiatus later:* ab ἥμισυς, *dimidius,* et πλίνθος, *later.*

Ἡμίπνοος, contr. ἡμίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *semivivus:* ab ἥμισυς, *dimidius,* et πνέω, *spiro.*

Ἡμίσεια, είας, ἡ, *dimidia,* Ion. ἡμίσεα.

Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ab ἥμισυς.

Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. et

Ἡμίσευς, gen. contract. pro ἡμίσεος. ab ἥμισυς.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs. ex ἥμισυς, *dimidius*, et στίχος, *versus*. Th. στίχω, *eo*.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um*, *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς et τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *imperfectus, semiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, *dimidiata pars*: et

Ἡμίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς et τέμνω, *seco*: p. ind. m. τέτομαι.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accensus sum*, p. pass. ind. et

Ἡμμένος, *incensus*, p. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango, accendo*.

Ἤμειψα, ας, ε, *commutavi, permutavi, vices reddidi*, p. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἠμοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *exors* et *expers sum*: ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἮΜΟΣ, adv. *quando, cum*, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento scil. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. ind. pass. verbi ἀμπέχομαι vel ἀμπέχω, pro ἀμφέχω, f. ἀμφέξω, *circumdo, induo*, ex ἀμφὶ, *circum*, et ἔχω, *habeo*: imperf. ind. εἶχον, a. 2. ind. ἔσχον.

Ἠμπισχόμην, itidem pro ἀμπισχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

Ἠμπισχόμην, *induebar*, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἤμυν' pro ἤμυνε, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. ind. act. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*, f. νῶ, a. 1. ind. act. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

ἩΜΥΩ, *inclino, cado*: f. ύσω, p. ἤμυκα, Att. ἠμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*. ex ἀμφὶ et ἀγνοέω, *ignoro*: ex α priv. et νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω vel ἀμφίσω, perf. ind. pass. ἠμφίεσμαι, utrinque assumpto augmento η pro α, et ει pro ι. ex ἀμφὶ, *circum*, et ἕω, *induo*.

Ἠμφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. ind. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνουν pro ἠμφιγνόουν, *dubitabam*, imperf. ind. act. foris etiam sumpto augmento. ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognosco, dubito*, unde etiam a. 1. ind. act. ἠμφιγνόησα: ex ἀμφὶ, *circum*, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. ind. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι: ex ἀμφὶ et ἕννυμι seu ἕω, *induo*: f. ἕσω, Poët. ἕσσω, a. 1. ἕσσα.

Ἠμφίεσα, *vestivi*, pro ἀμφίεσα, a. 1. ind. act. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι seu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, part. præced. perf. pass. Pro eo suprà habuimus ἠμφιεσμένος.

Ἠμφισβήτουν, contractè pro ἠμφισβήτεον, *contendebam*, imperf. ind. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἥμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι seu ἕω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *nostrûm*, gen. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

ἬΝ, *si*, cum. subj. ἢν μὴ, *nisi*.

ἭΝ, *quam*, acc. f. g. ab ὃς, ἣ, ὅ.

Ἦν, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ejusdem ab εἰμὶ, *sum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

Ἦν, ἦς, ἦ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico*. Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *misi*: est a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo*, imperf. ind. act. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. pass. ἠνάγκασμαι, p. part. pass. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens sum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

Ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*. quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. q. v.

Ἠναντιώθην, *adversatus sum*; a. 1. ind. pass. et

Ἠναντίωμαι, perf. ind. pass. undè

Ἠναντιωμένος, p. part. ab ἐναντιόομαι, *adversor*, quod ab ἐναντίος, *adversus, oppositus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω, p. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤναρα, *interfeci*: a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*: imperf. ind. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*: ab ἀνὴρ, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*: a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind act. et

Ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1. ind. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω, undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἠνεγκόμην, a. 2. ind. m. et

Ἤνεγμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus sum*, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω et ήσω, p. ᾔνεκα, p. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl ἤνεικαν, a 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, f. οἴσω. et

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

Ἠνίπαπε, *edixit, vetuit*: 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἐνίπε, pro quo etiam ἐνίπαπε dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Th. ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *sustinebam*, pro ἀνεχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento; et

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. ind. act. εἶχον.

ἩΝΕΚΗ´Σ, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus, continuus, perennis.*

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, *ventosus, ventis expositus*: ab ἤνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus.*

Ἤνεπον, *dixi, allocutus sum*: a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum: ex ἐν et ἔπω, *dico.*

Ἤνεσα, *laudavi*: a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω, p. ᾔνεκα.

Ἠνεσχέθην, *sustinui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, *attollo*: f. ἀνέξω et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω. a. 2. ἀνέσχον, p. ἀνέσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι, a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et aucta præpositione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, *habeo.*

Ἠνεσχόμην, *sustinui*: itidem pro ἀνεσχόμην a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Ἠνέχθην, ης, η, *delatus sum*: a. 1. ind. pass. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ind. act. ἤνεγκα quasi ab ἐνέγκω; perf. ind. pass. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγα, *aperui*: pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἄνῳγα, p. ind. m. et

Ἠνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et

Ἠνεῴχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*; f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

Ἠνήλωμαι, *consumptus sum*: cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος, in a. 1. ind. pass. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *consumo.* Th. ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω, p. ἧλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. ind. m. et

Ἠνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, *recuso.*

Ἦνθε seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε vide ἦνθον.

Ἠνθισμένος, *tinctus*: perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.

ἨΝΙ´, *ecce*: pro quo et ἠνίδε.

ἩΝΙ´Α, ας, ἡ, *habena*: ἀφ᾽ ἡνίαν, *ad sinistram*, q. ab ἑνέω, *colligo.*

Ἡνιάζω, f. σω, *fræno*: à præced.

Ἤνιγμαι, *obscurè dixi*: perf. ind. pass. undè ᾐνιγμένος, perf. part. ᾐνιξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi αἰνίττομαι, *obscurè innuo*: f. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabulosum.*

Ἠνίδε, *ecce*: pro ἠνί, idem.

Ἠνίημαι, *mœrore confectus es*: 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιάω, f. ιάσω, p. ind. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mœror.*

Ἠνίκ᾽, per Apostrophen pro

ἩΝΙ´ΚΑ, *quum, quando*; 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem: in interrogatione verò est πηνίκα, *quando*: ap. Atticos de horâ diei, *quâ horâ?*

Ἡνίον, ου, τὸ, *habena*: ab ἡνία, idem.

Ἡνιοπεύω, *rego, moderor*: ab ἡνία, *habena*, et πείω, *facio.*

* Ἡνιοχεία, ας, ἡ, *aurigatio.*

Ἡνιοχέω, *aurigo, auriga sum*: ex ἡνία, *habena*, et ἔχω, *habeo.*

Ἡνιοχεύς, ὁ, *auriga* Vide ἡνιοχῆες.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris: q. *agitatrix.*

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεύς, *auriga*, gen. έως, Att. et ῆος, Ion. ex ἡνία *habena*, et ἔχω, *teneo.*

Ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: ab iisd.

Ἠνίπαπε, *dixit*: Pleonasm. Poët. pro

Ἤνιπε, 3. sing. perf. ind. m. vel a. 2. ind. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω. idem quod ἐνέπω, *dico minitabundus.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἦνις, ιος, ἡ, *annicula*: ab ἔνος, *annus.*

Ἠνιξάμην, ω, ατο, *obscurè dixi*: pro ᾐνιξάμην, a. 1. ind. m. verbi αἰνίσσω, f. ξω. p. ᾔνιχα. Th. αἶνος, *apologus*: at

Ἠνισσάμην, *maledixi*: sine ι subscripto, est a. 1. ind. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω, *objurgo.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἠνίσσετο, *obscurè dicebat*: 3. sing. ab

Ἠνισσόμην, imperf. ind. m. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo.* Th. αἶνος, *apologus.*

Ἠνίχθω, *ænigmaticè dicta sint*: 3. sing. perf. imperat. pass. ᾔνιξο, χθω. ab eod. verbo et Th.

Ἤνοθα, *florui*: p. ind. m. interposito ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἠνοίγην, ης, η, *apertus sum*: a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium vel pro ἀνοίγην ab ἀνοίγω, *aperio*: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui*: a. 1. ind. act. ejusd. quod vide.

Ἤνοισται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusit. themate οἴω, aucto extrinsecus.

Ἦνον, *perficiebam*: imperf. ind. act. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. ind. act. verbi ἀνύω, f. ύσω, *perficio.*

Ἠνορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas, fortitudo.* Th. ἀνήρ, *vir.*

Ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα, p. ind. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἦνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *sonorus, vocalis*; item *perspicuus.* Th. ὄψ, *vox.*

Ἧνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro, obviam fio.* Th. ἀντί, *contrà.*

Ἠντετο, *occurrebat*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω. *occurro.* Th. idem.

Ἤντησε, 3. sing. a. ind. act. verbi præced.

Ἠντιβόλουν, *occurrebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico*: ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio.* Th. βάλλω, *jacio*; perf. ind. m. βέβολα.

Ἠντιδίκουν, *contradicebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius*: ex ἀντί, *contrà*, et δίκη, *jus.*

Ἥντιν᾽, pro ἥντινα, *quam?* acc. sing. ab ἥτις, ἧστινος, *quæ?* Vid. ὅστις. Th. ὅς, *qui*, et τίς, *quis?*

Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντί, *contrà.*

Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἧμαι.

Ἠνύθην, ης, η, *perfectus sui*, a. 1. ind. pass. et

Ἤνυον, ες, ε, *perficiebam*, imperf. vel a. 2. ind. act. et

Ἤνυσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio*, f. ύσω, p. υκα.

Ἠνύστρον, ου, τὸ, *ventriculus secundus.*

Ἤνωγα, *mandavi*, p. ind. m. et

Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram*, plusq. p. ind. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*, f. ξω, p. ἤνωχα.

Ἤνωγον, *jubebam*, imperf. ind. ejusd. verbi.

Ἥνωμαι, *unitus sum*, perf. ind. pass. verbi ἑνόω, *unio.* Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνός.

Ἡνωμένος, η, ον, *continuus*: ab ἑνόω.

Ἤνωξα, ας, ε, *jussi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω.

Ἠνώρθουν, *corrigebam*, imperf. ind. act. verbi ἀνορθόω, *corrigo*: ex ἀνά, et ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθός, *rectus.*

Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo*; f. ήσω, a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὄχλος, *turba.*

Ἧξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*; f. ξω.

Ἦξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco*: et

Ἦξα, *fregi*: Att. ἔαξα, a. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, *frango*; f. ξω. at

Ἦξα, *impetum feci*, a. 1. ind. act. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, *irruo*.

Ἠξίου, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.

Ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόω, -ομαι, *dignus habeor*: quod ab illd.

Ἠξίωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀξιόω, *dignum censeo*: ab eod. Th.

Ἠξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. perf. ind. pass. à præced. verbo.

Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἥκω *venio*; f. ἥξω.

Ἥξω, *veniam*: Dor. pro ἥξω, à verbo præcedenti.

Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠώς, gen. ἠόος, contract. ἠοῦς, dat. ἠόϊ, contract. ἠοῖ.

Ἤοιδα, *cecini*, perf. ind. m. verbi ἀείδω, f. σω, *cano*.

Ἠῷος, οία, οῖον, *orientalis*, *matutinus*: ab ἠώς, *aurora*.

Ἤομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἤειν, εις, ει, Att. pro εἶον, ες, ε vulgariter ἴον, ες, ε, ab εἶμι, *eo*.

Ἦον, ες, ε, vide præced.

Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, όνος, ἡ, *ripa*: pro ἠϊών, όνος, ἡ, *littus*.

Ἠονημένος, vide seq.

Ἠόνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἰονάω, *aspergo*, *perfundo*; fut. ήσω, perf. part. pass. ᾐονημένος.

Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠώς, όος, et contracte ἠοῦς, ἡ, *aurora*.

Ἡπαλύνθην, a. 1. ind. pass. ab ἁπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλός, *mollis*.

Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia*, et ἠπανιῇ, *eget*. Hesych. fortè ab ἀπὸ et ἀνίημι, *remitto*, *desino*.

ἩΠΑΡ, ατος, τὸ, *HEPAR*, *jecur*; in pl. τὰ ἥπατα: quasi ab ἱπῶ, *operor*, et ἔαρ, *sanguis*, *ver*.

Ἠπατήθην, ης, η, *deceptus eram*; a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo*; f. ήσω.

Ἡπατοσκοπήσασθαι, *exta considerare*, a. 1. inf. m. ex ἧπαρ, *hepar*, et σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.

* Ἡπατοσκοπία, ίας, ἡ, *jecinoris inspectio*.

* Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aruspex*.

* Ἡπατουργὸς, ὁ ϗ ἡ, *hepatis dissectio*.

Ἤπαφε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verb. Poët. deduct. ab ἀπατάω, idem.

Ἠπάω, *perforo*, *sarcio*: hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*.

Ἠπεδανὸς, ή, όν, q. ἀπεδανὸς, *claudus*, *infirmus*, *stolidus*: ab α priv. et πεδανὸς, *humilis*, *firmus*: à πέδον, *solum*.

Ἤπειγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo*, *festino*.

Ἤπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. et

Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo*, *incredulus sum*; fut. ήσω. ex α priv. et πείθω, *persuadeo*.

Ἠπείθουν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω vide præced.

Ἠπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*; f. ήσω.

Ἠπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρου, ab

ἨΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *terra continens ac mediterranea*: quasi ἄπειρος ex α priv. et πέρας, *finis*; item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, *EPIROTA*, *in continente natus*: à præced. quod vide.

Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

Ἤπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ et εἶτα, *postea*.

Ἤπερ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἤ, *aut*.

Ἠπεροπεύσας, *qui decepit*, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, *deceptor*: ab eodem.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, *decipio*, *fallo*. Th. ὄψ, *vox*.

Ἠπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. pl. imperf. ind. pass. pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*: ex ἀπὸ et ἔχθος, *odium*.

Ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἠπάω, *sarcio*, q. v.

Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, *sartor*: ab eod. Th.

ἨΠΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, *EPIALUS*, *febris quotidianæ species*: q. ἤπιος, per Antiphrasin.

Ἠπιάω, *mitigo*, *placo*; f. άσω, et ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.

Ἠπιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi præced.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lenis*, *qui mitia dat*: ex ἤπιος, *mitis*, et δῶρον, *donum*.

ἨΠΙΟΣ, ία, ιον, *clemens*, *placidus*, *mitis sermone*: quasi ab ἔπος, *verbum*.

* Ἠπίως, adv. *leniter*; *æquo animo*, *humanissime*.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Ἠπίστατο, Ion. et Att. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίσταμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio*.

Ἠπιστέατο, Ion. pro ἐπίσταντο, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido*, *non credo*: f. ήσω, p. ἠπίστηκα, a. 1. ἠπίστησα, et in 3. pl. ἠπίστησαν. ex α priv. et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Att. dici pro ἐπιστήθην ab ἐπίσταμαι, *scio*.

Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιστέω. Vide ἠπιστήθην.

Ἠπίστουν, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠπόμην, et εἱπόμην, imperf. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. et

Ἠπόρουν, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, *dubito*: ab α priv. et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. ind. m. πέπορα.

Ἤπου, *aut*, *profecto*: ab ἤ, *aut*, et που, *alicubi*: q. ab ὅς, *qui*, sed

Ἦπου, *utrum? an? certè*: ab ἤ, idem. Th. ἤ, *vel*; vide præced.

Ἧπται, *tactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango*; f. ψω, p. ἧφα.

Ἤπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω vel ἠπύω, *sono*; fut. ύσω, quasi ab ἔπω, *loquor*.

Ἠπύτα, vocat. sing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, *vociferator*: ab

* Ἠπύω, pro ἀπύω, *clamo*: vide ἤπυον.

Ἦρ', pro ἦρα, *numquid?* ex ἤ, *certè*, item *an?* et ῥα, enclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, *VER*: contract. ex Th. ἔαρ, idem.

Ἥρα, ας, et Ion. ἥρη, ης, ἡ, *Juno*: Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, *amo*.

Ἦρα, *tuli*, a. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα. at

Ἦρα, sine ι subscripto est perf. ind. med. verbi ἄρω, *apto*: sed perf. ind. med. Att. ἄρηρα est usitatius.

Ἤρα, *amabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; f. άσω.

Ἠρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces*, *imprecatio*.

Ἡρακλέης, et contracte Ἡρακλῆς, *HERCULES*: gen. -έους

dat. ῆι, acc. ῆα. ab ἥρως et κλέος, qu. *herouni gloria*, vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret Th. κλείω, *celebro*.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis festa* vel *sacrificia*; et

Ἡρακλεία, ας, *Herculea*; et

Ἡρακλῆς, *HERCLE*, *papæ*: adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλῆς, *HERCULES*: vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα, ejusd. verbi.

Ἤρανος, ου, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἤραρα, *accommodavi*, pro ἄρηρα, p. ind. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἠρήρειν.

* Ἤραρον, ες, ε, *optaveram*, aor. 2. ind. act. Il. Δ. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

Ἤρας, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*.

Ἠρασάμην, *devovi*, a. 1. ind. m verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt esse ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem à Th. præced.

Ἠράσθην, *adamatus sum*, a. 1. ind. pass. ab eod.

Ἠράσσαο, Ion. et Dor. pro ἠράσω, *amâsti*; 2. sing. a. 1. ind. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio*.

Ἠρᾶτο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*; vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

Ἤρατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albico*; f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*: quod vide.

Ἦργμαι, *orsus sum*, perf. ind. pass. et part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio*; f. ξω, p. ἦρχα, a. 1. part. pass. ἀρχθεὶς.

Ἤρεαι, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἔρῃ, verbi ἔρομαι: dicitur et εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἡρέθην, *electus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον. ᾕρημαι, perf. indic. pass. *elegi*.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. ind. verbi ἐρέθω, *lacesso*.

Ἥρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἠρείκει, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo*, *fulcio*; f. σω, p. ἤρεικα, et in part. ἠρεικὼς, a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *prescindebam*, imperf. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*; f. ξω.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*; f. σω.

Ἡρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio*, *eligo*; a. 1. ind. pass. ᾑρέθην.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἐρείπω, *everto*; f. ψω, a. 1. ἤρειψα, a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè*, *sensim*, *paulatim*, adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, *mæreo*.

Ἠρεμαίως, idem ac ἠρέμα.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco*; et

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies*: ab

ἨΡΕΜΟΣ, ἐμη, εμον, *quietus*, *mitis*, *placidus*: ab ἔρημος, vel ἤμερος, per Metath. vel q. ab ἦρος, *amabilis*: quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam*, imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *capio*; a. 2. ind. act. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέφω, *tego*; f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, et *placeo*.

Ἡρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi αἱρετίζω, *eligo*; f. ίσω, p. ᾑρέτικα. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo*; imperf. ind. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἠρόμην. Tum ᾐρέμην, ι subscripto, imperf. ind. pass. est verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρευν, *venabantur*, imp. ind. act. Dor. pro ἐθήρευν, verbi θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Ἥρευν, imperf. ind. act. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ηκα, a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *scrutatus sum*, a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *scrutor*.

Ἤρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno*.

Ἥρημαι, Dem. Ol. 1. 56. *elegi* vel *electus sum*. Aristoph. Eccel. perf. ind. pass. ᾑρημένος, *qui delegit*, ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo*, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, et in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν. 1. pl. perf. ind act. ᾕρηκα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, *vasto*: f. ώσω, perf. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *solitudo*.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*, plusq. p. ind. med. Att. verbi ἄρω, *apto*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. m. ἦρα, Att. ἄρηρα, et cum adhuc novo augmento ἤρηρα. hinc plusq. p. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhaserat*; 3. sing. plusq. p. ind. pass. ἐρηρείσμην, σο, στο, verbi ἐρείδω, *figo*; f. σω, perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. ἐρήρεισμαι, et cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἠρήσαντο, *optârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αἱρέω, *seligo*; f. ήσω, a. 1. ind. act. ᾕρησα. inde a. 1. ind. m. ᾑρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*.

Ἤρθην, *sublatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*; perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo*, *fingo*; f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus*.

Ἦρι, *manè*, adv. vel *vere*: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver*: factum ex ἔαρ, ἔαρος.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora*: quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè existit*, oriente Sole: et

Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vernus*, *matutinus*: ab ἔαρ, et contractè ἦρ, *ver*, vel ἀὴρ, pro ἀὴρ, *aër*, et γίνομαι, *sum*.

Ἠριδανὸς, οῦ, et Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS*: nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*; f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero*; f. ήσω, perf. ἠρίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε, perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἠρίκει, 3 sing. plusq. p. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*, *litigo*: f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἤρικον, ες, ε, *secui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*; f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potiùs ἠρίνεος, *laneus*: pro ἐρίνεος. Th εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per Crasin pro ἐαρινὸς, *vernus*. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, *ver*, et contractè ἦρ.

ἨΡΙΟΝ, ου, τὸ, *monumentum*, *sepulchrum*: q. ab ἔρα, in terra enim humantur mortui.

Ἠρίπον, ες, ε, *cecidi, lapsus sum*; a. 2. ind. act. ἠριπόμην, *dirutus sum*; a. 2. ind. m. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐριπόω, ab eod. Th.

Ἤρισα, ας, ε, *contendi*: a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἦρκα, *tuli*: perf. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, *sufficiebat*: 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρκέω, *auxilior, sufficio*.

Ἤρκεσα, ας, ε, *suffeci*: a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἦρκται, *incepit*: 3. sing. perf. ind. pass. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, *incipio*; seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: p. ἦρκα.

Ἦρμαι, *sublatus sum*; perf. ind. pass verbi αἴρω, *tollo*: a. 1. ind. pass. ἤρθην, a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἥρμοζε, 3. sing. imperf. ind. act.

Ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἁρμόζω, *apto*: f. όσω. Th. ἄρω, *apto*.

* Ἡρμοσμένως, *aptè, congruentèr*.

Ἠρνεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠρνούμην, οῦμην, verbi ἀρνέομαι, *recuso*: f. ήσομαι, a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi ἄρνυμαι, *capio, consequor*.

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, *incipio*: f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, *initium, imperium*.

Ἤρξαντο et ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio, impero*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS*: nom. propr.

Ἤρομαι, *aratro concissus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω, p. ἤροκα.

Ἠρόμην, *interrogavi*: imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo*.

Ἠρόμην, imperf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦρος, α, ον, *amabilis, jucundus*: ἦρα τὰ, *grata*: ab ἐράω, *amo*: ἔχοντα habens τῦ ε.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1 ind. act. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω, p. ἤροκα.

* Ἤροσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἦρον, *sustulerunt*: ab αἴρω, *tollo*, Josh. iii. 14.

Ἤρου, *interrogâsti*: 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. verbi ἔρομαι, *interrogo*.

Ἤρου, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*.

Ἤρου, 2. sing. imperf. ind. pass. et

Ἡροῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ἡρούμην, verbi αἱρέω, *capio*.

Ἡροῦς, gen. sing. ab Ἡρὼ, gen. -όος, contract. -οῦς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis.

Ἡροῦς, gen. sing. ab

Ἥρως, nomen proprium.

Ἠροῦτο, 3. sing imperf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἥρπασεν, *rapuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*: f. σω et ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, p. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, *apto, congruo*: f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω.

Ἦρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρδω, *humecto*.

Ἦρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἠρτημαι, *appensus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀρτάω, *appendo*: f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.

ἨΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM*, *herba quædam aculeata*.

Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum* aut *caprorum*, quasi ab ἐρίον, *lanugo*.

Ἤρυγε, *eructavit*; 3. sing. a. 2. ind. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, id. quod ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐρύκω, *inhibeo, impedio*: f. ξω.

Ἤρυον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἀρύω, *haurio*: f. ύσω.

Ἤρυτο, plusq. p. ind. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, *traho, custodio*. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

Ἦρχ' pro ἦρχε, *incepit*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἔρχω, idem quod εἴργω, *coërceo*. Vel ab ἄρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium, initium*.

Ἦρχε, *præibat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχὴ.

Ἠρχόμην, ου, ετο, imperf. ind. ab ἔρχομαι, *venio*.

Ἤρω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἥρω, contrac. pro ἥρωα, acc. sing. et ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros*.

Ἡρὼ, όος, contrac. -οῦς, ἡ, *ERO*, nom. propr. virginis.

Ἥρωας, et ἥρωες, acc. et nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros*.

Ἡρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis, qu. ab *heroe* oriundus. Undè

Ἡρωδιανοὶ, οἱ, *Herodis ministri*.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως et διώκω, *heroas profligans*.

Ἠρώησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, *fluo*.

Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *HEROICUS*. Th. ἥρως.

Ἡρώϊος, ία, ιον, et κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, ωα, ῷον, idem.

Ἤρων, *amabam*, imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; contrac. pro ἤραον.

ἭΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*: nom. pl. ἥρωες; inde ἡρωΐνη, ης, η, *heroina*.

Ἠρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*: f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.

Ἧς, *suæ*, gen. ab ἥ, *sua*, quod ab ὅς.

Ἧς, et ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus*.

Ἦς, *eras*; 2. sing. imperf. ind. et Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, *sis*, 2. sing. sub. ab εἰμὶ

Ἦς, *dixisti*, 2. imperf. ind. act. ab ἠμὶ pro φημί. Vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἦσα, et ἦσαν, 2. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contrac. pro ἀείδω, *cano*.

Ἧσαι, 2. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *salus à Domino*.

Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἦσαν, Att. pro ᾔεσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo*. Vel per Synær. pro ᾔεσαν, vel ᾖσαν, 3. pl. imperf. ind. act. Potest etiam ἦσαν esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, *cano*. Sunt qui volunt ᾖσαν etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἴδω, *scio*: Eurip. Rhes. 854. f. ήσω, p. εἴδηκα.

Ἥσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἥσα, verbi ἥδω, *delecto*: f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἠσαῦ, nomen viri indecl. Hebr. *factus*.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago*: f. ήσω, a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. et σέβω, *colo*.

Ἥσει, *mittet*; 3. sing. f. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἷκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, *delecto*.

Ἠσέλγημαι, *petulans fui*; perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, *petulanter ago*; f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, *petulans*, *insolens*.

Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, *petulanter ago*, id. qu. ἀσελγέω, q. v.

Ἧσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕω seu ἵζω, *sedeo*.

Ἦσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ᾄδω, *cano*.

Ἦσθα, *eras*, Paragoge Æol. τῦ θα pro ἦς, 2. sing. imperf. ind. Sed ἦσθα, *sis*, Æol. etiam pro ᾖς, 2. sing. præs. sub. verbi εἰμί, *sum*. Sunt etiam qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, *noveras*, et hoc pro ᾔδεις, θα Æol. Paragogè, quod est 2. sing. plusq. p. ind. act. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω vel εἰδέω, *scio*, f. ήσω, p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, *sedere*, præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσθείν, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠσθένηκα, *elangui*, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmis viribus*, fut. ήσω ab ἀσθενὴς, *invalidus*, qu. ex α priv. et σθένω, *valeo*.

Ἠσθένουν, *languebam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἡσθέντες, *gavisi*, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἤσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*; f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἦσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, *cano*.

Ἤσθημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. p. ind. ᾔσθητο, et in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*, a. 2. ind. m. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, *lætatus sum*: et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.

Ἠσθῆσθαι, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*, a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἤσθητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi inusit. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor*, perf. part. pass. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω seu ἕννυμι, *induo*.

Ἤσθητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. Vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, *devorabam*, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω, *edo*, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἤσθμηνα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*: f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, *flatus*.

Ἠσθόμην, et in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι.

Ἧσι, *sit*, Ion. pro ᾖ 3. sing. sub. ab εἰμί.

Ἠσί per Apoc. pro φησί, 3. sing præs. ind. act. à φημί.

Ἦσιν, per Parag. g. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμί, *sum*. Sed

Ἧσιν, *suis*, dat. pl. Ion. pro αἷς, *suis*, vel *quibus*; ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus*, *a*, *um*; vel ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, *HESIODUS*: nom. propr. Poëtæ, quæ ex ἥσις, *delectatio*: et ὁδὸς, *via*.

Ἧσις, εως, ἡ, *voluptas*, *delectatio*, ab ἥδω, *delecto*. Hinc Angl. EASE.

Ἠσίτουν, *inediâ premebar*, imperf. ind. act. verbi ἀσιτέω quod ex α priv. et σῖτος, *frumentum*.

Ἤσκειν, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, *exercebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀσκέω, *exerceo*, *elaboro*, *orno*: f. ήσω, p. ἤσκηκα, p. pass. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act. ejusd.

Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἤσκουν. *exercebam*, imperf. ind. act. ejusd. verbi ἀσκέω.

Ἦσμαι, *decantatus sum*, perf. ind. pass. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἧσμαι, *lætatus sum*, [illegible] ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. [illegible]h. ἡδὺς, *suavis*. Sunt qui [illegible], *sedi*, velint esse perf. ind. pass. verbi ἵζω, *sedeo*, perf. ἧκα.

Ἦσμεν, *sciveramus*, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*.

Ἦσο, *eras* vel *fueras*, 2. sing. imperf. ind. med. ἤμην verbi εἰμί, *sum*.

Ἧσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector*, f. άσομαι, p. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, *tutatus sum*, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες· verbi ἀσπίζω, *defendo*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἧσσα seu ἧττα, ης, ἡ, *inferiores partes*, *clades*: et

Ἡσσάομαι vel ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado*, *vincor*, *superor*, *succumbo*, *frangor*. ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. ind. Eurip. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἧσσε, pro ᾖσε, *cecinit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, *cano*.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, *superor*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

ἩΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *minor*, *inferior*, et in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus*, inde ἡσσάομαι, *superor*.

Ἧσται, 3. sing. perf. ab ἧμαι, *sedi*, quod vide.

Ἦσταν. vide in ἦστε.

Ἠστάτουν, imperf. ind. act. verbi ἀστατέω, *instabilis sum*, *vacillo*: ex α priv. et ἵστημι, *sto*.

Ἦστε, *sciebatis*, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω. Sic ἦσαν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. et

Ἤστην, *sciverant*, 3. dual. plusq. p. ind. act. per Sync. pro ᾐδείτην, ejusd. verbi.

Ἤστην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. Poët. pro ἤτην. et in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμί, *sum*.

Ἥστην pro ἥσθην, *sedebant*, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἡστινοσοῦν, ex particulâ expletivâ ν, et ὅστις, ἥτις, ὅτι quod facit in gen. f. g. ἥστινος, *cujuscunque*, supple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid simile.

Ἧστο, *sedebat*, Poët. pro ἧτο, 3. sing. imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*: vel est plusq. p. ind. pass. ab ἵζω.

Ἦστον, ἤστην, *eratis*, *erant*, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. ind. verbi εἰμί, *sum*.

Ἤστραπτε, *illuminabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro*: f. ψω, p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, *non sto pactis*: quod ex α priv. et συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἡσυχάζω, *quiesco*, *taceo*, f. άσω, p. ἡσύχακα· præf. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus*.

Ἡσυχαῖος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem quod. Th. ἥσυχος.

Ἡσυχῆ, adv. *quietè*, *tacitè*: ab eod.

Ἡσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas*, *otium*, *silentium*: ab eod. Th.

Ἡσύχιος, υ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

ἩΣΥΧΟΣ, υ, ὁ ϗ ἡ, *quietus*: qu. ἧσαι ἔχων, Gall. *qui est a son aise*: ab ἥδω, *delecto*.

Ἡσύχως, adv. *quietè*.

Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*, f. ίσω, p. κα, quod ab ἀσφαλὴς, *tutus*: hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto*.

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero*.

Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. paff. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum*; quod ab ἄσχολος, υ, ὁ ϗ ἡ, *cui otium non est*: quod ex α priv. et σχολὴ, *otium*.

Ἠσχύνετο, *erubescebat*, et in 3. pl. ἠσχύνοντο, imperf. ind. paff. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἧσω, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; a. 2. ind. act. ἧν.

Ἥσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι ab ἴω, inuf. *eo*.

Ἤτασε, 3. fing. a. 1. indic. act. verbi ἐτάζω, *examino*, f. άσω.

Ἤτ', pro ἤτε, *hæcque*, articulus præpof. habetque accentum ob fequentem dict. encliticam τε.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed ἦτε est 2. pl. fub. ejufd. verbi.

Ἤτει, et ἤτειν, fequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. fing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.

Ἦ τοι, *certè*, *nimirùm*, adv.

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paff. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ind. act. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio*: ex α priv. et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἤτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. et

Ἠτιάκειν, *accusaveram*, plufq. p. verbi αἰτιάω, *peto*.

Ἤτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. fing. a. 1. ind. med. ab αἰτέω, f. ήσω, a. 1. ᾔτησα.

Ἦτοι, *verè*, *certè*, adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. fing. imperf. ind. m. ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi ἀτιμάω. Vide feq.

Ἠτίμησε, pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω· quod ex α priv. et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἤτοι, *five*, *seu*, *vel*, *certè*. Th. ἤ, *aut*.

Ἡτοίμαζε, 3. fing. imperf. ind. act. et

Ἡτοίμασα, ας, ε, et in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα· perf. part. paff. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασται, 3. fing. perf. ind. paff. ἡτοίμασμαι, vide præced.

Ἦτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor*, *animus*. Sunt tamen qui indeclinabile effe dicant. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*.

Ἠτοῦντο, 3. pl. imperf. ind. paff. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.

ἨΤΡΙΟΝ, υ, τὸ, *stamen*, *textum*. Schol. Nicandri etiam ἤτριον affert pro *hepate*: An à texturâ venarum?

ἨΤΡΟΝ, υ, τὸ, *imus venter*, *pars umbilico subjecta*: ubi fcil. ἤτριον *intestinorum*; aut ab ἴδω, quia ibi vafa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*. Th. ἥττων, *minor*.

Ἡττᾶσθαι, præf. inf. ab

Ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor*, *inferior evado*, perf. ind. paff. ἥττημαι· ἡττᾶσθαι τινι, *ab aliquo vinci*, 2 Pet. ii. 19. Rarior conftructio; a. 1. ind. paff. ἡττήθην, ης, η· a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἡττάω, f. ήσω, *vinco*, *supero*.

Ἥττημα, ατος, τὸ, *diminutio*, *defectus*, *clades*: à 1. perf. fing. perf. ind. paff. fuperioris verbi: ab eod. Th.

Ἡττημένος, η, ον, *victus*, perf. part. paff. verbi ἡττάομαι, quod vide.

Ἧττον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*; εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento*: ab ἥσσων, vel ἥττων, *minor*.

Ἠτύχει, 3. fing. imperf. ind. act. verbi ἀτυχέω, *adverso fortunâ utor*: quod ex α priv. et τύχη, *fortuna*.

Ἤτω, *sit* vel *esto*, pro ἔτω, 3. fing. imperat. ab εἰμὶ, *sum*: ab inuf. ἔω, quod in imperat. ἴσι, ἴσω, et Crafi. ἤτω.

Ηὔγει, 3. fing. imperf. ind. act. pro ηὔγει ab αὐγέω, pro αὐχέω, *glorior*.

Ηὔδα, et ηὔδα, 3. fing. imperf. ind. act. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδη, *vox*.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ *vox*.

Ηὐδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo*: ab eod. Th.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, *volo*.

Ηὗδον, *dormivi*, imperf. vel a. 2. ind act. verbi εὕδω, *dormio*, fut. εὑδήσω.

Ηὗηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco*.

Ηὐθύνθην, ης, η, a. 1. ind. paff. verbi εὐθύνω, *dirigo*, f. υνῶ, p. υγκα. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Ηὐκαίρουν, imperf. ind act. Att. pro εὐκαίρουν, -ουν, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*, f. ήσω· quod ex εὖ, *bene*, et καιρὸς, *occasio*, *tempus*.

Ἠύκομος, υ, ὁ ϗ ἡ, *habens pulchros crines*, Poët. Diæresi pro εὔκομος. gen. Ion. ηυκόμοιο· ex εὖ et κόμη, *coma*.

Ηὔλει, pro ηὔλεε, 3. fing. imperf. ind. act. ηὔλεον, -ουν, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλησάμην, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*, f. ήσω, p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ηὐλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. paff. verbi αὐλίζομαι, *stabulor*, *pernocto*, *excubo*, perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ηὐλόγει, 2. fing. imperf. ind. act. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*. f. ήσω, p. εὐλόγηκα· ex εὖ et λόγος, *verbum*; quod à λέγω, *dico*; p. ind. m. λέλογα.

Ἠῢν, *bonum*, acc. fing. ab ἠῢς, *bonus*. Th. ἐὺς, ἐος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. fing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, *augeo*, *invalesco*, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, a. 1. paff. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. fing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὔχομαι, *oro*.

Ἤϋξεν, *ingemuit*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialyfin, ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præfens geminato σ; ἀΰσσω, f. ξω· a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. αὔσω, Dor. αὔξω.

Ηὔξετο, 3. fing. imperf. ind. paff. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*; f. 1. ind. m. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, *auctus sum*, a. 1. ind. paff. verbi αὐξάνω, f. ήσω· a. 1. ind. act. ηὔξησα· perf. paff. ηὔξημαι, et

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejufd. Vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. fing imperf. ind. paff. Att. verbi εὐπορέω, *abundè possum*, *est mihi facultas*, f. ήσω, p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος.

pervius. Th. περάω, *transeo*; p. ind. med. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, *inveni*, per Sync. Att. et Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. ind. med. verbi εὑρίσκω, *invenio*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα a. 2. εὗρον.

Ηὕρησθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὕρω, 2. sing. a. 1. ind. med. ηὑράμην, q. v.

Ηΰς, Poëticâ Ectasi pro ἐΰς, *bonus*, *fortis*; gen. ἠέος.

Ἤυσα, ας, ε, *clamavi*, dissolut. diphthong. pro ἦυσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, *clamo*.

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, *sicut*, *tanquam*; per Ectasin et Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, et in 3. pl. ηὔφραναν, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα, et

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. ind. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*; quod ab εὖ et φρὴν, *mens*.

Ἧφα, perf. ind. act. ab ἅπτω, *necto*, f. ψω a. 2. ἧφον p. pass. ἧμμαι a. 1. pass. ἥφθην.

Ἡφαίστειος, εία, ειον, *Vulcanius*; τὸ Ἡφαίστειον, scil. ἱερὸν, *Vulcani templum*, et τὰ Ἡφαίστεια, *Vulcanalia*: ab

ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, *Vulcanus*, *ignis*: quod ab ἅπτω, *accendo*, et ἀιστόω, *destruo*.

Ἠφανίσθην, ης, η, *disparui*, a. 1. ind. pass. et

Ἠφάνισμαι, σαι, σται, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, *extinguo*, *obscuro*: ab ἀφανὴς, *obscurus*; quod ab α priv. et φαίνω, *appareo*.

Ἤφασα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, *tracto*: quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἠφειδήκεισαν, 3. plur. plusq. p. ind. act. ab ἀφειδέω, *non parco*, *contemno*; imperf. ἠφείδευν perf. part. ἠφειδηκὼς ab ἀφειδὴς, *qui non parcit*: ab α priv. et φείδομαι, *parco*.

Ἠφείθην, *concessi*, pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, *demitto*, *permitto*: quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

Ἠφηνιακὼς, auctâ præposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, *habenas detracto*: ex ἀπὸ et ἡνία, ας, ἡ, *habena*.

Ἧφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

Ἧφθαι, *attigisse*, perf. inf. pass. ab ἅπτω, *tango*, f. ψω, p. ἧφα. p. pass. ἧμμαι.

Ἧφιε, *permisit*, a. 2. ind. act. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, *permitto*; cujus a. 2. ἄφιον, et cum augmento præpositionis ἤφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse a. 2. ind. act. verbi ἀφίω, *dimitto*; f. 2. ἀφιῶ a. 2. ἤφιεν, Marc. i. 34, xi. 15. Philo legat. ad Caium. Karissimè in usu Pro quo

Ἠφίει, *emittebat*; 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἀφίημι. Th. ἵω, *mitto*.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, *haurio*, f. σω, p. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. infin. pass. Att. ab ἀφορίζω, *termino*, *definio*, f. ίσω, p. ἠφώρικα. quod ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus*, *limes*.

Ἦχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα perf. infin. pass. ἦχθαι a. 1. pass. part. ἀχθεὶς.

Ἠχεῖ, 3. sing. indic. pass. verbi ἠχέω, *sono*, fut. ήσω. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἠχέτα, pro ἠχῆτα, voc. sing. ab ἠχήτης, ου, ὁ, *sonator*, *canorus*: ab eod. Th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *sono*: ab eod.

Ἠχὴ, ἡ, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, et in fœm. g. ἠχήεσσα, *resonans*, adj. ab ἠχὴ, idem ac Th. ἦχος, *sonus*.

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli*, a. 1. indic. pass. verbi ἄχθομαι, *ægrè fero*, fut. ἐσομαι, vel ήσομαι, quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι f. 1. ind. med. ἐχθήσομαι a. 1. ind. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*. Sunt qui velint ab ἄχθομαι, derivari. Tum Th. est ἄχθος, *onus*.

Ἤχθην, ης, η, *ductus sum*, a. 1. indic. pass. verbi ἄγω, *duco*, fut. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor*, f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἠχθόμην, *odio fui*, et in 3. plur. ἤχθοντο, a. 1. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio sum*: qu. ab ἐχθέομαι. Vide ἤχθημαι. Vel est, imperf. ind. verbi ἄχθομαι, *succenseo*, f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ἦχι, pro ἧ, *ubi*, adv. Th. ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*.

Ἤχλυσε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀχλύω, *caligo*, f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ, *tenebræ*.

Ἠχμαλώτευται, 3. sing. p. ind. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, *captivum duco*; a. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε. Vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro ἆχον, imperf. ind. act. ab ἴσχω, *habeo*, f. ἴξω.

ἮΧΟΣ, ου, ὁ, *sonus*, *sonitus*, *clamor*: an ab ἄγω, *frango*? an potiùs ab ἄω, *spiro*?

Ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω, *inutilem reddo*, f. ώσω, p. ἠχρείωκα: ex α priv. et χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ECHO*, *sonus reciprocus*, *vox repercussa*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἡψάμην, ω, ατο, *attigi*, a. 1. ind. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, *tango*, f. ψω, p. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω inde ἕψημα, *pulmentum*.

Ἠῶθ', pro ἠῶ τε. Vide ἠὼς.

Ἠῶθεν, *manè*: est et ἑωθεν, *diluculò*. Th. ἠὼς, *aurora*.

Ἠῶθι, adv. *in aurorâ*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωνίκει, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi αἰωνίζω, *æterno*, f. ίσω, p. ἠώνικα. Th. αἰὼν, *ævum*.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, *EOUS*, *matutinus*, *orientalis*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. indic. verbi αἰωρέομαι, *attollor*, *evehor*. Th. αἰωρέω, *sursum tollo*.

Ἠώρουν, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, *in sublime attollo*, f. ήσω, p. ἠώρηκα.

ἨΩΣ, όος, -οῦς, ἡ, *aurora*, *diluculum*, *dies*, *Sol*; acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠῶθ', pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε, q. ab αὔω, *splendeo*.

Θ.

Θ, Octava apud Græcos litera, in numeris novem denotat. Θ, ϑ, cum puncto sive lineolâ infra positâ novies mille: sonum habet τοῦ τ, addita aspiratione. Θ Ion. pro τ, δ in ϑ, ϑ in φ, Æol. ut φὴρ interdum πλεονάζει, ut ϑαμὰ, pro ἅμα.

Θ', pro τε, *et*, sequente aspiratione.

Θάασσεν, *sedebat*, 3. sing. imperf. indicat. act. Ion. verbi ϑάασσω, idem quod ϑοάζω, *sedeo*, *celeriter moveor*. Th. ϑοὸς, α, ον, *celer*, *velox*.

Θαγῇ, 2. sing. fut. 2. ind. med. ϑαγοῦμαι, verbi ϑάσσω, *propero*, pro ϑάασσω. Vide ϑάασσεν.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apostoli, Syr. interpret. Lat. *uber*.

Θαεῖτο, Dor. pro ϑηεῖτο, et hoc Ion. pro ἐϑεᾶτο, 3. sing. imperf. ind. verbi ϑεάομαι, et Ion. ϑηέομαι, -ῶμαι, *specto*.

Θάϊς, Ion. pro θάυ, *vide*, præs. imperat. pass. verbi θάομαι, pro θεάομαι, *specto*, f. θεάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, *spectaculum:* ab eod. Th.

Θαητὸς, ἡ, ὸν, *mirus, admirandus, conspicuus*, Dor. pro θεατὸς ab eod. verbo.

Θαΐζω, *agito, impello*, Hesych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος;

ΘΑΙΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cardo, axis:* à θύρα, *janua*, Hesych.

Θακέω, f. ήσω, *sedeo*, et

Θακεύω, f. εύσω, idem: à

Θᾶκος, ου, ὁ, *sedes.*

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum.* Th. θάλαμος, *cubile.*

Θαλαμήϊα ξύλα, *ligna thalamo struendo apta:* ab eod. Th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans:* ex θάλαμος, *cubiculum*, et πολέω, *verso.*

Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, Ion. θαλαμίη, ης, *navis foramen, per quod remus in aquas exsertus exstat.* Th. θάλαμος, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, nidus; thesaurus, ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa; pars sanctior templi; cava capitis, in quibus occuli sunt; pars navis inferior; nuptiarum locus et dies:* qu. à θάλλειν, *pullulare*, sc. γένος· vel à θάλπω, *foveo;* quoniam ibi θαλπόμεθα.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἡ, *mare:* quasi à θάλλω, *vireo*, quod vitrei sit coloris.

Θαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus:* à præced.

Θαλασσοκρατέω, *maris imperium teneo, obtineo*, et

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur:* ex θάλασσα, *mare*, et κρατέω, *fortitèr impero.* Th. κράτος, *robur.*

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per mare iter faciens:* à θάλασσα, *mare*, et πόρος, *transitus.* Th. περάω, *transeo.*

Θαλάττιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus:* à θάλαττα, ης, ἡ, *mare.*

Θαλαττοκρατέω, et θαλαττοκράτωρ. Vide suprà θάλασσα.

Θαλέει, 3. sing. præs. ind. act. verbi θαλέω, Poët. pro θάλλω, *floreo.*

Θαλέθοντες, *florentes*, præs. part. act. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, *floreo.*

Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Musæ. Est et

Θαλεία, sed pro θαλία, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia.* Th. θάλλω, *floreo.*

Θάλειος, εία, ειον, *virens, floridus*, et

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, *in flore existens, floridus; vehemens; magnus, de lacrimis, spiritu, &c.* ab eod. Th.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. *floreo, vireo;* Metaph. *decoror, ornor:* ab eod. Th.

Θαλῆς, ῦ, ὁ, et **Θάλης**, ητος, *THALES*, nomen propr. Philosophi, civis Milesii.

Θάλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi θαλέω, q. v.

Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἡ, *convivium:* vide θαλεία· item *frons oleagina.* Vide θαλλία. Est etiam

Θαλία, Ion. θαλίη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Θαλίαι, ῶν, αἱ, *convivia, solennitates*, et

Θαλίῃ, *conviviis*, dat. sing. et

Θαλίῃσι, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, *convivium.* Th. θάλλω, *vireo.*

Θαλλία, seu θαλία, ας, ἡ, *ramus virens, germen:* ab eod. Th.

Θάλλοισα, ας, Dor. pro θάλλουσα, ης, ἡ, *florens*, præs. part. fœm. g. à θάλλω.

Θαλλὸς, ῦ, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens.*

Θάλλουσιν, *florent*, 3. pl. præs. ind. act. à

ΘΑ'ΛΛΩ, fut. λῶ, *vireo, pullulo, floreo*, perf. τέθαλκα.

Θάλος, εος, τὸ, *germen, proles, filius;* et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus:* à præced.

Θάλπεαι, Ion. et Dor. pro θάλπῃ, *cremaris*, 2. sing. præs. sub. pass. à θάλπω, *foveo.*

Θάλπιος, ου, ὁ, *THALPIUS*, nomen propr. quod ab eod. Th.

Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præs. part. Poët. à θαλπιάω, *calesco.* Th. θάλπω, *foveo*, f. ψω.

Θαλπιώθ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιώθ· ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnacula;* Junius, *in armaria.* Alii *turres prealtas* vertunt.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, et θαλπρὸς, ὰ, ὸν, *ἔτερος, ὄταρος, calidus, fervidus;* item *splendidus*, et

Θάλπος, εος, τὸ, *calor, æstus:* à

ΘΑ'ΛΠΩ, fut. ψω, *foveo, calefacio.*

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum;* item *solamen, spes;* quia calefacit; ut contra metus frigefacit: à præced.

Θαλύσια, ίων, τὰ, *festum post comportatas fruges; primitiæ frugum.* Th. θάλλω, *vireo.*

Θαλύσιος, α, ον, *ex novis fructibus factus;* ut panis θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, *foveo.*

Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum:* ab eod. Th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, *floreo.*

ΘΑΜΑ', adv. *crebrò, frequentèr:* q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, *THAMAR*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpret. Lat. *palma.*

Θάμβει, *obstupuit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, *obstupefacio, expavesco*, f. ήσω, p. τεθάμβηκα· præs. ind. pass. θαμβέομαι, *expavesco, obstupefio;* imperf. ind. pass. ἐθαμβεόμην, -ούμην, et in 3. pl. ἐθαμβέοντο, οῦντο a. 1. ind. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, *stupor.*

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἡ, *pavor:* ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, attonita admiratio.*

Θαμέες, et θαμέας, nom. et acc. pl. à θαμὴς, q. v.

Θαμειὰ, ᾶς, ἡ, adj. f. g. à

Θαμειὸς, ειὰ, ειὸν, *frequens:* quod et

Θαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *frequens, creber;* in nom. pl. θαμέες· à θαμὰ, *crebrò.*

Θαμίζω, *frequento, frequens sum;* ab eod. Th.

Θαμιμασάδης, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμινὰ, *frequentèr, crebro*, Poët. adv. à

Θαμινὸς, ἡ, ὸν, *creber, frequens:* à θαμὰ, *crebrò.*

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum*, quasi *creber ramis:* à θαμινὸς, suprà.

Θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fruticosus:* à præced.

Θάμυρις, *solennis cætus;* qui θαμὰ, id est, cum frequentiâ congregatur.

Θανάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lethalis, mortifer:* à θνήσκω, *morior*, quod vide.

Θανατηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lethifer:* à θάνατος, *mors;* quod à θνήσκω, *morior*, et φέρω, *fero.*

Θάνατος, ου, ὁ, *mors;* gen. Ion. θανάτοιο· à θνήσκω, *morior;* θανάτῳ πόρειν, *dare letho.*

Θανατᾶν, præs. inf. act. à

Θανατόω, -ῶ, *occido*, f. ώσω, p. τεθανάτωκα· a. 1. ind. act. ἐθανάτωσα· a. 1. sub. act. θανατώσω, ῃς, ῃ· a. 1. infin. act. θανατῶσαι· a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η· a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος· à θάνατος, *mors*, q. v.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lethalis*: ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, *cædes*, *mors*: ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, q. v.

Θανέειν, a. 2. inf. act. Ion. et

Θανέμειν, a. 2. inf. act. Ion. et Dor. pro

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior*; f. 2. ind. m. θανοῦμαι p. ind. m. τέθνηκα a. 2. ind. act. ἔθανον.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.

Θανοίσας, *mortuæ*, gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω. *morior*; a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. act. n. g. et

Θανόντ', pro θανόντα, acc. sing. m. g. et

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, quod vide.

Θανοῦμαι, f. 2. ind. m. θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, m. g. a. 2. part. act. ab eod.

Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, acc. sing. part. præsentis activi, verbi θεάω, pro θεάομαι, *specto*.

Θάπτεν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. a

ΘΑ'ΠΤΩ, *igne*, *vel quovis modo condo*, *sepelio*, *admiror*, f. ψω, p. τέταφα· a. 1. ind. act. ἔθαψα a. 1. inf. act. θάψαι a. 2. ind. act. ἔταφον a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, *sepultus fui*; a. 2. inf. pass. ταφῆναι fut. 2. ind. pass. ταφήσομαι, perf. ind m τέθαπται.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri, indeclinabile. Hebr. *spirans*.

ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ας, ἡ, scil. ἑορτή. Vel θαργήλια, τὰ, scil. ἱερὰ, *sacra in honorem Apollinis et Dianæ*, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à θέρω *calefacio*, et γῆ, *terra*, nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, *undecimus mensis Atheniensium*; quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit; Aprili enim respondet.

Θαῤῥαλέος, έα, έον, idem quod θαρσαλέος, *fidens*. Th. θάρσος, *fiducia*: unde

Θαῤῥαλέως, *audacter*, *confidenter*, adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido*, *bono animo sum*, f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα a. 1. ind. act. ἐθάῤῥησα à θάῤῥος, idem qu. θάρσος, *fiducia*. Hinc Angl. TO DARE.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia*. Vide θάρσος.

Θαρσαλέος, έα, έον, *fidens*, *audax*; compar. θαρσαλεώτερος, *audacior*, *animosior*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσαλέως, *audacter*, adv. à præced.

Θάρσει, *confide*, præs. imperat. act. à θαρσέω, *fiduciam habeo*; præs. part. act. θαρσῶν, οῦσα· θαρσήσας, a. 1. part. act. τεθάρσηκα, perf. act. Th. supradict.

Θαρσεὺς, έως, ὁ, *Tharsensis*: à Θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, part. præs. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens*. Vide in θάρσει, *confide*.

Θαρσέω, f. ήσω, p. ηκα, *confido*, *præditus sum fiduciâ*, *animum sumo*: ab eod. Th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, et per Metathesin θράσος, εος, τὸ, *fiducia*, *audacia*: quasi à θέρω, *calefacio*; calidi enim audaces.

Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS*, nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. i. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro *Oceano*, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσυνέσκον, imperf. act. ἐθαρσύνεσκον, Poët. pro

Θαρσύνω, *fiduciam affero*, f. υνῶ, præs. part. act. f. g. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, *audax*: à θάρσος, τὸ.

Θάσαι, Dor. pro θέασαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, *specto*, pro quo Poëtæ θέομαι.

Θασεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus*.

Θάσομαι, *ponam*, Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. et per Crasin pro θεασόμενος, fut. 1. med. part. à θεάομαι, *specto*. Vide præced.

ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS*, insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celerius*, *citiùs*, compar. pro τάχιον ex ταχὺς, *celer*.

Θάσσω, *sedeo*, contractè pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeriter moveo*; item *sedeo*; propriè *celeriter in sedile insilio*. Th. θοὸς, *celer*.

Θάσσων, *celerior*: qu. à θοάσσων, ὁ θοὸς, *celer*; comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, alteruter: à τὸ, pro ὁ et ἕτερος, *alter*. Sic θατέρου, pro τοῦ ἑτέρου. et sic porrò θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα· ἐπὶ θάτερα, *in diversum*, *in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res miræ*, *admiratio*, *miraculum*. et

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. act. θαυμασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror*, *admiror*, *colo*; *observo cum approbatione*, Luc. ix. 43. *cum indignatione*, Joan. vii. 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. raró, Dem. Ol. ... ver. 4. ed. Monten. imperf. ind. act. ἐθαύμαζον, ες, ε· f. άσω a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε· a. 1. sub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ· perf. ind. pass. τεθαύμασμαι a. 1. ind. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η· a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*, f. 1. ind. med. θαυμάσομαι, ῃ, εται.

Θαυμαίνω, *admiror*: à θαυμάζω inde θαυμανοῦντες, fut. 1. part. pl. num.

Θαύμαντος, gen. sing. à

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*, et

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, *admiratio*, et

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis*; οὐ θαυμαστὸν, *non est mirum*: à θαυμάζω.

Θαυμαστόω, -ῶ, f. ώσω, p. τεθαυμάστωκα, *mirifico*.

Θαυμαστῶς, adv. *sapienter*.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *sepultus*, *a*, *um*: in dat. plur. θαφθεῖσι, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio*, f. ψω· a. 2. ἔταφον a. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*: à Thapso insula sic dicta.

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum* vel *herba*, *ad tingendum apta*; quia lanam rubefacit: à Thapso flumine ubi nascitur.

Θάω, *video*, scilicet, cum stupore, contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est et θάω, *nutrio*.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, *DEA*; θεῶν, gen. pl. Dor. et θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *spectaculum*, *spectandi locus*, *quævis res jucunda spectatu*; acc. sing. θέαν. Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα, etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω, *specto*.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*, q. v.

Θέαινα, idem quod θεὰ, *dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *spectaculum*. Th. θεάομαι.

Θεανὼ, όος, -οῦς, ἡ, THEANO.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor*: f. 1. ind. m. θεάσομαι, perf. ind. pass. τεθέαμαι, a. 1. ind. pass. ἐθεάθην, a. 1. inf. pass. θεαθῆναι, a. 1. ind. m. ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. θεάσασθαι, a. 1, part. m. θεασάμενος.

Θεάριον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in θεωρός.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. et

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι, q. v.

Θεατὴς, οῦ, *spectator*: acc. pl. θεατὰς, ab eod. Th.

Θεατὸς, ἡ, ὸν, *spectabilis, dignus spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco*: f. ίσω, p. τεθεάτρικα, perf. ind. pass. τεθεάτρισμαι.

* Θεατροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *theatri formam habens*.

Θέατρον, ου, τὸ, THEATRUM, *locus in quo spectantur ludi, spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεῖ, *discurrebat*: pro ἔθει, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Θεῖ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech. iv. pro *thalamo*. Symmachus vertit οὐδὸς, Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. et Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: q. θεῖον τι, *divinum quid*. Th. θεὸς, *Deus*, inde θεειόω, *sulphure fumigo*.

Θέειος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεειόμενος, Ion. pro θεώμενος, præs. part. m. à θεάομαι, ῶμαι, *specto*.

Θεεῖος, Poët. pro θέειος, quod pro θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεῇς, *deabus*, Ion. pro θεαῖς. à θεὰ, *dea*: ab eod. Th.

Θεήσασθαι, *contemplari*: Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. et

Θεήσεαι, Ion. pro θεήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto*: f. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, ἡ, ὸν, Ion. pro θεατὸς, *cum admiratione spectandus*: à θεάω, verb. *cum admiratione specto*: ab eod. Th.

Θεία, ἡ, nom. mul. Sed θείην, *divinam*, Ion. pro θείαν. à θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θείει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit*: 3. sing. præs. ind. act. à θέω, *curro*: f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed θῇη cum ι subscripto, *ponat*: est 3. sing. præs. sub. act. à θέω, *pono*: pro quo Poëtæ θείω vel est a. 2. sub. act. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono*, a. 2. ind. act. ἔθην. Vide etiam in θεῖα.

Θειλοπεδεύω, *in loco Solis calori exposito exsicco, insolo*: à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ et εἰλόπεδον, *locus Solis calori expositus, et apricus*: ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor solaris*, et πέδον, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*: a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*: Poët. f. θενῶ, præs. ind. pass. θείνομαι, *percutior, vapulo*: præs. part pass. θεινόμενος, η, ον, *verberatus, a, um*.

Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus*

Θείομεν, *ponamus*: 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι, f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. sub. act. θῶ, Poët. θέω, et θείω, in pl θείωμεν, et metri gratiâ θείωμεν, et Systole θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*. quod à Deo sit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus*: et

• Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen*: et

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um*: Poët. θέειος et •

Θειοτέρως, et θειότερον, *divinitùs*, adv. compar. et

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*: omnia à θεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θείω, Poët. pro θέω, *curro*: f. θεύσομαι, item Poët. pro θῶ, a. 2. sub. act. verbi τίθημι, *pono*. Vide θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sulphureus*: à θεῖον, *sulphur*.

Θείωσα, *consecravi*: Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro*. Th. θεός.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act à θέλω, *volo*: f. θελήσω, a. 1. part. act. θελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *veneficus*: à θέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *gestiens*: præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio*: f. ξω. qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*.

Θέλεις, *vis*: 2. sing. præs. ind. act. à θέλω, *volo*.

Θέλεμνον, ου, τὸ, *fundamentum*: à θέω, *pono*. Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas*: in pl. τὰ θελήματα et

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à θέλω, *volo*: quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam*: f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit*: ab eod. Th.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, *expetitus, cupitus*: ab eod. Th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor*: et

✠ Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra*: à θέλγω, *mulceo*.

• Θελξινόων, *permulcentium*: gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens*: à θέλγω, f. ξω, *mulceo*, et νόος, *mens*

Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, *volens*: præs. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt*: 3. pl. præs. ind. act. et

Θέλουσα, *volens*: præs. part. act. f. g. à θέλω, *volo*: f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum*: q. à θέω, *pono*. Th. θέμηλον, *fundamentum*.

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *possum*; Att. imperf. ind. act. ἤθελον, ες, ε, f. θελήσω, perf. ind. act. τεθέληκα, a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, et Atticè ἠθέλησα, a. 1. sub. act. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur: legio provinciæ alicui imposita: ipsa provincia, pecunia in mensam posita*, Cebes in tabula, Tobit. iv. 9. 40. et passim. à τίθημι, *pono*. Est et θέμα, *sidus natalitium*, et *horoscopum*. Hinc Angl. A THEME.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, positivus, provincialis, primitivus apud Grammaticos, à τίθημι, *pono*.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*: ab eod. Th.

Θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*. Vide præcedent.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio*: f. ώσω, p. τεθεμελίωκα, perf. pass. ind. τεθεμελίωμαι, plusq. p. ind. pass. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. à præced.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamenti substructio*.

Θέμεν, Ion. et θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere*; a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam*. Th. τίθημι.

Θέμενος, ἡ, ὸν, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ά, ὸν, *gravis, venerandus*. Th. θέμις, *jus*.

Θέμειθλον, Poët. idem quod θεμέθλον, ου, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum*:

ς. à θέω, pono: θεμίλιον, ν, τὸ, idem.

Θεμίπλεκτος, ον, Poët. à Themide contextus, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς, à πλέκω, plico, necto, et Θέμις, quod vide.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, jus, lex, institutum, vectigal. Est et

Θέμις, nomen Deæ.

Θεμισκρέων, οντος, juris studiosus, qui jura colit, et justitiam exercet: ex θέμις, jus, et κρέω, pro κεράω, vel κεράννυμι, misceo.

Θεμίσκοπος, ν, ὁ ἡ ἡ, Poët. juris inspector et præses: à θέμις, jus, et σκέπτομαι, video.

Θεμίσσω, f. ίσομαι, a. 1. ind. m. ἐθεμιστάμην, Poët. justè judico, guberno: et

Θέμιστα, justitiam: acc. sing. θέμιστες, nom. pl. vectigalia, oracula: et

Θεμιστεῖος, α, ον, justus: et

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura et leges, vaticinor: et

Θεμιστέων, gen. pl. Ion. à θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à θεμιστὸς, legibus consentaneus: omnia à θέμις, jus.

Θεμιστοκλέης, ῆς, ὁ, gen. -έος, έυς, THEMISTOCLES, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλέυς, gen. sing. præced.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. qu. quæ sapit ex legibus.

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, legibus consentaneus: à θέμις, lex.

Θεμιστὼ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, consentaneum θέμιδι, licitum. Th. θέμις, quod vide.

Θεμὸς, dispositio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquare facio, accedere cogo: qu. à θέω, pono; ut sit ponere in conspectu. Alii à θέμις, quatenus est δυνατὸν.

Θεν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans...

ΘΕ'ΝΑΡ, -αρος, τὸ, vola, cavum manûs et pedis: qu. à θέω, quia in volam ponuntur, quæ dantur.

Θένω, cedo, pulso, tundo: ut θείνω, f. ενῶ, a. 2. ind. act. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læsio deorum, impietas, dira stoliditas: et

Θεοβλαβὴς, έος, ῦς, ὁ ἡ ἡ, cui Deus mentem eripuit: ex θεὸς et βλάπτω, noceo: f. ψω, a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, THEOGNIS, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ν, ὁ ἡ ἡ, à Deo doctus: ex θεὸς, Deus, et διδάσκω, doceo.

Θεόδματος, Dor. pro θεόδμητος, ν, ὁ ἡ ἡ, divinitùs ædificatus, tributus. Sic θεοδμάταν, Dor. pro θεοδμήτην, divinitùs conditam: ex θεὸς, Deus, et δέμω, struo: perf. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ν, ὁ, THEODORUS, nomen proprium viri; Angl. THEODORE.

Θεόδοτος, ν, ὁ ἡ ἡ, divinitùs et à Deo datus: idem ac θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, ῦς, ὁ ἡ ἡ, formâ Deum referens: ex θεὸς et εἶδος, forma. Th. εἴδω, video.

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοείκελος, ν, ὁ ἡ ἡ, Deo similis: ex θεὸς, Deus, et εἴκελος, similis. Th. εἴκω, assimilo.

Θεόθεν, divinitùs, à Deo, adv. à θεὸς, Deus.

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεοῦ, à θεὸς, Deus.

Θέοισα, Dor. pro θέουσα, ας, ἡ, currens, præs. part. act. f. g. à θέω, curro.

Θέοιτο, θεῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, -ῶ, pro commun. θείμην, θεῖο, θεῖτο, à τίθημι, pono.

Θεοκλυτέω, f. ήσω, Deum invoco, sc. ut preces meas audiat, Deum audio, Deo obedio: à θεὸς, Deus, et κλύω, audio.

Θεόκριτος, ν, ὁ ἡ ἡ, divino judicio electus; item dearum judex, Periphras. Paridis: à θεὸς et κρίνω, judico.

Θεόκτιστος, ν, ὁ ἡ ἡ, à Deo conditus: à θεὸς et κτίζω, condo, creo.

Θεολογία, ας, ἡ, THEOLOGIA, dissertatio de Deo; à θεὸς et λέγω, dico. Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ν, ὁ ἡ ἡ, THEOLOGUS, qui de Deo disserit. Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν à θεὸς, Deus, et λέγω, dico: p. ind. m. λέλεγα. Angl. THEALOGUE.

Θεομαχέω, Deo repugno: f. ήσω, p. ind. act. τεθεομάχηκα: et

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna: et

Θεομάχος, ν, ὁ ἡ ἡ, Deo repugnans: ex θεὸς et μάχομαι, pugno.

Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, Deo invisus: à θεὸς, et μῖσος, τὸ, odium: at

Θεομίσης, έος, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, qui Deum odit: ab illo.

Θεόμοιρος, ν, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, qui sortem divinitùs est adeptus, et hinc præstantissimus. Ex θεὸς, Deus, et μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, sortior.

Θεόντων, gen. pl. part. præs. act. à θέω, curro: f. θεύσομαι: θεόντων λεῦκα θεόντων, pro θεόντων λευκῶν, Hes. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ν, ὁ ἡ ἡ, divinitùs inspiratus: ex θεὸς et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ν, ὁ, THEOPOMPUS, nomen prop. viri.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Deo conveniens, divinum quid præ se ferens: ex θεὸς et πρέπω.

Θεοπροπέω, vaticinor: f. ήσω, p. ηκα: et

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio: et

Θεοπρόπιον, ν, τὸ, vaticinium: et

Θεοπρόπος, ν, ὁ ἡ ἡ, vates: à θεὸς, Deus, et προέπω, qui loco dei loquitur.

Θεοπρωτῶν, gen. pl. à

Θεοπρωταὶ, Theoprotæ.

Θεόρτος, ν, ὁ ἡ ἡ, Poët. à Deo excitatus: ex θεὸς et ὄρω, excito.

ΘΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, Deus, et aliquando etiam f. g. pro dea: q. à θέω, pono, facio: hinc ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas, &c.

Θεόσδοτα, divinitùs data: n. g. pl. à

Θεόσδοτος, ν, ὁ ἡ ἡ, à Deo datus: ex θεὸς et δίδωμι, do.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei: et

Θεοσεβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Dei cultor, religiosus: ex θεὸς, Deus, et σέβω, colo.

Θεοσεβῶς, adv. piè: à præced.

Θεοστυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Dei osor: ex θεὸς et στυγέω, odi.

Θεόταυρος, ν, ὁ, deus taurus: Epith. Jovis: ex θεὸς et ταῦρος, taurus.

Θεότης, ητος, ἡ, Divinitas. Th. θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ν, ὁ ἡ ἡ, THEOTIMUS, nom. propr. Vel divinitùs honoratus: ex θεὸς et τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Ion. Dei apparitio: ex θεὸς et φαίνω, appareo.

Θεόφιλε, voc. à Θεόφιλος, Theophilus, nomen propr. id ac

Θεοφιλὴς, έος, -ῦς, ὁ ἡ ἡ, pius, amans deorum, Deo gratus: à θεὸς et φίλος, amicus.

Θεόφιν, divinitùs, adv. interdum et dat. pl. pro θεοῖς, à θεὸς.

Θεόφραστος, ν, ὁ, THEOPHRASTUS, nom. propr. Angl. THEOPHRASTE.

Θεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, divinâ mente præditus, vates, propheta: ex φρὴν, mens, et θεὸς.

Θεοφύλακτος, ν, ὁ ἡ ἡ, à Deo servatus, qui est in Dei tutelâ: à θεὸς et φυλάσσω, custodio: f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla: et

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, servus.

Θεραπεία, ας, ἡ, sanatio, famulatus: à θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευθεῖσαν, dat. sing. a. 1. part. pass. f. et

Θεραπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à θεραπεύω, servio.

Θεραπευτὴς, ȣ, ὁ, minister, medicus: et

Θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, obsequiosus sanandi vim habens, ad gerendam curam alicujus rei aptus. et

Θεραπευτὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sanabilis: à

Θεραπεύω, famulor, servio, curo, sano, cum acc. in imperf. ind. act. ἐθεράπευον, ες, ε, f. εύσω, p. τεθεράπευκα, a. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω, imperf. ind. pass. ἐθεραπευόμην, ȣ, ετο, p. ind. pass. τεθεράπευμαι, p. part. pass. τεθεραπευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. θεράπων, minister, servus.

Θεραπηΐη, Ion. pro θεραπεία, ministerium, famulatus; sanatio, à præced.

Θεράπνα, ας, ᾳ, Dor. pro Θεράπνη, ης, η, nomen urbis, de quâ consule Stephanum, in Θεράπναι.

Θεράποντα, acc. sing. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, minister, famulus, servus: q. à θέρω, curo.

Θεραφεὶμ, Hebr. imagines, idola: Angl. TERAPHIM.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro θέρεια, vel θερεία, id. quod θέρος, æstas.

Θέρειος, εία, ειον, æstivus.

Θερεστάτη, per Syncop. pro θερειοτάτη, fervidissima, superl. f. g. præced. Th. θέρος, æstas.

Θέρευς, Dor. pro θέρους, gen. sing. à θέρος, εος, τὸ, æstas.

Θερέω, idem quod θέρω, calefacio.

Θερίζω, æstatem traduco, meto, cum accusat. sæpè absolutè ponitur. f. ίσω, p. τεθέρικα, a. 1. part. act. θερίσας, ασα, αν, perf. ind. pass. τεθέρισμαι, a. 1. ind. pass. ἐθερίσθην. à θέρος, messis.

Θερινὸς, ὴ, ὸν, æstivus: ab eod. Th.

Θερίσδεν, Dor. pro θερίζειν, præs. infin. act à θερίζω, meto.

Θερισμὸς, ȣ, ὁ, messis: et

Θεριστήριον, ȣ, τὸ, falx messoria: et

Θεριστὴς, ȣ, ὁ, messor: et

Θέριστρον, seu θερίστριον, ȣ, τὸ, vestis æstiva. Th. θέρος, æstas.

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, calidus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμαὶ, ῶν, αἱ, thermæ, balnea, ab eod.

Θερμαίνω, calefacio, f. ανῶ, a. 1. ἐθέρμανα, p. τεθέρμαγκα, præs. pass. θερμαίνομαι, calefio, et calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ȣ, ετο, perf. ind. pass. τεθέρμαμμαι, a. 1. ind. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, calefacio.

Θέρμετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi Poët. θέρμομαι, pro θερμαίνομαι, calefacio, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. Th. θέρω, calefacio.

Θερμολυτέω, f. ήσω, lavor calidâ, calidâ perfundor: à θερμὸς, calidus, et λούω, lavo.

Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, quasi dicas, calidæ portæ, THERMOPYLÆ, locus quidam Greciæ, sic dictus quòd prope eas Greciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, calidus, a, um, in superl. θερμότατος, à Th. θέρω, calefacio.

Θερμότης, ητος, ἡ, calor.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, messis, æstas: q. à θέρω, quia calida ejus temperies.

Θερσίτης, ȣ, ὁ, THERSITES, nom. propr.

Θέρσος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Θέρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro θέρω et θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, calefacio, medeor, curo: f. θερῶ, et Æol. θέρσω.

Θὲς, pro θέτι, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην.

Θέσαν, posuerunt, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. infin. m. θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, pono.

Θέσις, εως, ἡ, THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ, Dem. c. Apat. θέσις ἐπῶν, carminum compositio. Th. τίθημι, pono.

Θέσκελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro θεοείκελος sic in pl. n. g. θέσκελα, divina, Deo similia: ex θεὸς, Deus, et ἴκελος, similis, quod ab εἴκω, similis sum.

Θέσμιος, ία, ιον, legitimus: à θεσμὸς, lex.

Θεσμοθέτης, ȣ, ὁ, legislator: à θεσμὸς, lex, et τίθημι, pono.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, lex, strues lignorum.

Θεσμοφορεῖον, ȣ, τὸ, sacrum Cereris; et

Θεσμοφορία, festa in Cereris honorem: ex θεσμὸς, lex, et φέρω, fero.

Θεσπεσία, ας, ἡ, et Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, divinus, gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ ϗ ἡ, vaticinus, divinus.

Θεσπιδαὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, divinitùs ardens: à θέσπις, divinus, et δαίω, uro.

Θεσπίξασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Θεσπίζω, vaticinor; f. ίσω. à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vates, divinus: q. ex θεὸς et ἔπω, loquor.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum: à præced.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis: à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ. THESSALONICA, nom. urbis: sic dict. Gr. à victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum.

Θέσσαν, Ion. et Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, pono.

Θεστίης, ȣ, ὁ, THESTIES, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, THESTOR, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφατα, τὰ, responsa divina: à

Θέσφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à Deo dictus; fatalis: ex θεὸς et φημὶ, dico.

Θετέον, ponendum nomen verbale: à τίθημι, pono.

Θετικὸς, ὴ, ὸν, positivus, a, um: in pl. n. g. θετικὰ, ad eod. Th.

Θετικῶς, adv. affirmativè, cui opponitur ἀρνητικῶς, negativè: à præced.

Θέτις, ἡ, THETIS, nom. prop. Deæ.

Θέτο, reposuit, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi τίθημι, pono: a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. ind. m. ἐθέμην.

Θετὸς, ἡ, ὸν, positus, adoptivus: ab eod. Th.

Θετταλία, ας, ἡ, THESSALIA, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, Thessali.

Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θὲς, à τίθημι, pono: a. 2. ind. act. ἔθην.

Θεῦ, Dor. pro θοῦ vel θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὴς, ιδος, ἡ, per Crasin pro θεογενὴς, à Deo nata.

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto, pro θέλγεσθαι. Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. decl. THEUDAS: nomen pseudoprophetæ, Lat. torrens.

Θευμερῆ, Dor. pro θεομερεῖ, quod Att. θεομερῆ, dat. sing. à θευμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Att. pro θεομερὴς, divinus: q. ὑπὸ θεȣ̃ μεμερισμένη, à θεὸς, Deus, et μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.

Θεύμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Crasin et Dor. pro θεόμορος, à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus: ex θεὸς et μείρω, partior, p. ind. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro θεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. et

Θεύσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi θέω, curro: f. θεύσομαι.

Θευσύμενος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Θιυχαρίλα, Dor. pro Θιοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ΄Ω, f. θεύσομαι, *curro, cursu contendo*. Sed ΘΕ΄Ω, f. θήσω, *pono*: undè τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*.

Θεώντων, gen. pl. part. præs. act. contrac. pro θεαόντων, *spectantium*, à θεάω, *specto*.

Θεωρεία, seu ία, ας, ἡ, *speculatio, contemplatio*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Θεωρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, *ad spectationem ludorum pertinens*.

Θεωρέω, *specto*: f. ήσω, p. τεθεώρηκα, a. 1. sub. act. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρὸς. Undè et

Θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur; præceptum*.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus*.

Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specto*.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, quâ Athenienses suos θεωρὺς, et sacrorum publicos ministros, ad oraculum Deliacum consulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *spectator, contemplator*: qu. à θεάομαι, *specto*: signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit*. à θεὸς et ὤρα, *cura*.

Θήβα, Dor. pro Θῆβαι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex Θήβη et γίνομαι, *nascor*.

Θήβαζε, *Thebas*: adv. à Θήβη.

Θηβαῖος, αία, αῖον, *Thebanus*; et in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani*.

Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ*: nomen urbis: hinc

Θήβηθεν, *Thebis*: adv.

Θήγανη, ης, ἡ, ... Th. θήγω, *acuo*.

Θῆγε, *acuit*, 3. sing. præs. ind. act. à

ΘΗ΄ΓΩ, *acuo, incito, instigo*: f. ξω, p. ind. act. τέθηχα, a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro θεᾶσθαι, præs. inf. med. et

Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο, et hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. ind. med. à

Θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*: q. v.

Θηεύμενος, *spectans*; Ion. et Dor. pro θεώμενος, præs. part. med. à θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur*, 3. pl. imperf. ind. med. et

Θηήσαντο, *contemplati sunt*; Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi θηέομαι, Ion. pro θεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, *mirandus*, verbale: à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*.

Θήϊον, Ion. pro θεῖον, τὸ, *sulphur*: q. v.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus ad aliquid condendum vel recipiendum*: à θήκη.

Θηκάμενος, *ponens*; a. 1. part. m. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ind. act. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Θήκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *posuit*. Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, p. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum*; ab eod. Th.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*; item *sugo*: f. σω, p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. act. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ ᾗ ἡ, *nutritor, nutrix*: à præced.

Θηλάσαιμι, ας, ε, *suxerim*; aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέα et θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fœmina*; à θῆλυς.

Θηλέω, Ion. pro θαλέω, id. quod θάλλω, *germino, pubesco*.

Θήλεως, gen. Att. à θῆλυς, q. v.

ΘΗΛΗ΄, ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma*: q. à θάλλω, *pullulo*.

Θηλητὴρ, ... apud Hesych. forte legen. θηρητὴρ, *venator*: à θὴρ, *fera*.

* Θηλυγονία, ίας, *materna generatio stirpis*.

Θηλυδρίας, ου, ὁ, *mollis, effaminatus*; q. à θῆλυς et δράω, ut sit *fœminam ago*.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, *fœmininus*.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *insaniens mulierum amore*: ex θῆλυς, *fœmina*, et μανία.

Θηλύνω, *effæmino, fœminarum more lascivio*: hinc θηλύνεσθαι, præs. inf. med.

* Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *fœminis conveniens*: ex θῆλυς et πρέπει.

ΘΗ΄ΛΥΣ, εος, ὁ ᾗ ἡ, vel υς, εια, υ, *fœmineus, a, um*; vel *fœmina, vim habens fovendi*; θῆλυς ἐέρση, *ros herbas vegetans*, Hes. Scut. Herc. ver. 395. παῦσα θάλλειν, vel à θάω, *nutrio*.

Θηλυτεράων, *mulierum*: gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effæminatior, mollior*: à præced.

Θηλυτόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *fœminei sexûs partum edens, habilis fœminæ procreandæ*: ex θῆλυς, *fœmina*, et τίκτω, *pario*; p. m. τέτοκα.

Θηλὴ, ῆς, contrac. ... ὁ, Hesych. τροφὸς, τίθη, *altrix, nutrix*: à θηλὴ, *mamma*.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus*: à τίθημι, *pono*.

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, cumulus*.

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus*: idem quod θὶν. Est et

Θὴν, expletiva particula: et pro *quidem* sumitur, et *certè*.

Θήνιον, *lac*: γάλα. Hesych. à θάω, *nutrio, lacto*.

Θήξας, αντος, a. 1. part. act. à θήγω, *acuo*: f. ξω.

Θηοῖο, 2. sing. opt. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto, video*.

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror*: q. à θηέω, *miror*.

ΘΗ΄Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*, item *leo*, gen. pl. θηρῶν, dat. pl. θηρσὶ, qu. à θέω, *curro*. Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio*, item *præda venatu capta*. Est et

Θήρα, ἡ, *THERA insula*.

* Θηραγῶνται, οἱ, *belluarum ductores*.

Θήραιον ἔπος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum*. Th. Θήρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio, captura*: à

Θηρᾷν, præs. infin. à θηράω, *venor*. Th. θὴρ.

Θηράομαι, f. άσομαι, *venor, captor* et

Θηρατὴς, ῦ, ὁ, *venator, sectator* et

Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, *venaticus*: à θὴρ, *fera*.

Θηράω, *venor, sector*. Th. θὴρ.

Θήρειον, πέπλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à θὴρ, *belluas*: alii à Θήρα, *Thera insula*.

Θήρευε, præs. imperat. act. et

Θηρεύειν, præs. infin. act. θηρεῦσαι, a. 1. infin. act. à θηρεύω, *feras venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηρευέμεν, *venari, affectari*: præs. infin. act. Ion. pro θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio*: à θηρεύω.

Θηρευτὴς, ῦ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*. et

Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, *venaticus*: undè θηρευτικὴ, *venandi scientia, venatio*: à

Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto*, f. εύσω, p. τεθήρευκα. à θὴρ, *fera*.

Θήρης, gen. sing. Ion. à θήρα, ας, ἡ, *fera capta*; ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: idem ac θηρευτὴρ. à θηράω, *venor*, quod à Th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator*: ab eod. verbo et Th.

Θηριακὰ, τὰ, scil. φάρμακα, *medicamenta, quibus venenatorum animalium morsus sanantur*, et

Θηριακὴ, scil. ἀντίδοτος, *THERIACA, antidotus adversus venena.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris captus:* à θηρίον, *fera*, et ἁλίσκω, *capio.*

Θηριόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris comestus:* à θηρίον et βρώσκω, *comedo.*

Θηριομαχέω, *cum belluis pugno*, f. ήσω, p. τεθηριομάχηκα· a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε· à θηριομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat*; compos. ex θηρίον, idem quod θὴρ, *fera*, et μάχομαι, *pugno.*

Θηριομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat.*

Θηρίον, ου, τὸ, *fera, bestia*; apud medicos, *bestia venenata.* Th. θὴρ, idem.

Θήρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferinus.*

Θηριόω, *in naturam ferinam converto, irrito.*

Θηριωδέστατα, *feris refertissima*, n. gen. pl. superl. à

Θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus, a, um; ferinus.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηριωδῶς, adv. *ferine more:* à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida:* ex θὴρ, *fera*, et φένω, *occido*; p. med. πέφονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à θηράω, *venor.* Th. θὴρ, *fera.*

Θηρῶν, *captans*, præs. part. act. ab eod. verbo et Th.

ΘΗ'Σ, τὸς, τὸ, *operarius servus mercenarius.*

Θῆσαι, *lactâsse*, a. 1. inf. act. verbi θάω, *nutrio, lacto*, vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, *suxit*, à θάω· vel pro θηλάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med, Ion. à θηλάζω, *lacto.* Th. θηλὴ, *papilla.*

Θησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *contemplati sint*, Ion. pro θεάσαιντο, εα in η coalescentibus, et ν in α verso: à θεάομαι, *specto*, f. άσομαι a. 1. ind. med. ἐθεασάμην· a. 1. opt. med. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, *thesauros extruo, congero*, fut. ίσω, perf. τεθησαύρικα· perf. ind. pass. τεθησαύρισμαι à θησαυρὸς.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, *repositorium, thesaurus:* à præced.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *THESAURUS:* à τίθημι εἰς αὔριον, *in crastinum repono.* Vel ab αὐρὸς, *dives*, ut sit *divitiarum repositio.*

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *thesauri custos.*

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, εος, ὁ, *Theseus*, nomen propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. inf. act. et

Θησίμην, Dor. pro præced. et

Θησεύμεσθα, Dor. et Æol. pro θησόμεθα, *ponemus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω· a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, εος, ὁ, *THESEUS*, nomen propr.

Θῆσθαι, *lactare*, Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à θηλάζω, *lacto.* Th. θηλὴ, *papilla.*

Θήσομαι, f. 1. ind. med. θήθω, f. 1. ind. act. in pl. θήσομεν, et

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆσσα, ης, ἡ, et θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria.* Th. θὴς, *servus mercenarius.*

Θήσω, (Dor. θησῶ,) f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono.*

Θῆτα, acc. sing. à θὴς, *servus*; θῆσσα, vel θῆττα, ἡ, *ancilla.*

Θητεύω, *mercede servio*, f. εύσω à θὴς, *mercenarius.*

Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla.* Vide θῆσσα.

Θιαγὼν, ονος, *panis qui Diis proponebatur.*

Θιάζω, *choros duco, tripudio:* à

ΘΙ'ΑΣΟΣ, ου, ὁ, *cœtus et multitudo tripudiantium*; παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quod *divina canant.* Sunt qui legunt θύασος, et si ad Bacchum respicias, θυάζω, est *Bacchica orgia celebro:* à θιὰς, Cret. et Æol. pro θεὸς· unde Lacon. Σιὸς.

Θιασῶται, τῶν, οἱ, *Sodales, qui simul choros exercent*; frequentiùs dicitur de iis *qui sacrificiorum et cultûs divini prætextu, veluti sodales, coibant festis diebus, epulisque indulgebant:* à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ.*

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus*; item *tener, venerabilis.*

Θιγεῖν, a. 2. inf. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro θιγεῖν, præs. inf. à θίγω, *tango.*

Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, *tangens*, præs. part. act. f. g. et

Θίγον, *tange*, Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ, *TANGO, attingo*, f. ξω, p. τέθιχα· a. 1. ἔθιξα· a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ὁ, *tactus.*

ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ vel ἡ, *acervus, cumulus*; item *littus.* Est et

Θὶν, acc. sing. pro θῖνα à θὶν, *littus.*

Θιὸς, *Deus*; Cretens. à θεὸς.

Θριπόβρωτος, *malus*, pro θριπόβρωτος, comestus à vermibus vel tineis, quod à θρίπες, pl. à θρὶψ et βρώσκω, *comedo.*

Θισπέω, *conjicio*, Hesych. puto à θέσπις, ut sit *vatis instar divinare.*

Θλαδίας, ου, ὁ, *eunuchus*; propriè *cui testes contusi:* à θλάω, *frango.*

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, *fractura, collisio:* à θλάω.

Θλάσπι, ιος, τὸ, *THLASPI*, herba: à θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασε· à

ΘΛΑ'Ω, *elido, frango*, f. σω, p. κα.

Θλιβίας, idem ac θλαδίας, *spado:* cui testes τεθλιμμένοι, seu *elisi:* à

ΘΛΙ'ΒΩ, *premo, elido, affligo*, f. ψω, p. φα· perf. ind. pass. τέθλιμμαι· part. p. pass. τεθλιμμένος, *pressus*, pro θλίζω, Æol. φλίζω· undè *FLIGO.*

Θλίψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas:* à præced.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, *morior*, θνάσκομεν, Dor. pro θνήσκομεν, et θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, *mortalis.* Th. θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, *mortalia membra*, nom. vel acc. pl. neut. gen. a θνατὸς. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med. et.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, *morticinus.* Hinc τὸ θνησιμαῖον, ου, *cadaver.*

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors*, et

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior*, f. θνήξομαι, η, εται· f. 2. ind. m. θανοῦμαι· p. τέθνηκα· q. à θνάω, plusq. p. ind. act. ἐτεθνήκειν, εις, ει a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θένω, *percutio*; p. med. τέθνηα· inf. p. med. τεθνάναι, contractè pro τεθναίναι. Hinc θνητὸς, *mortalis.*

Θνητογαμία, ας, ἡ, *nuptiæ mortalium*, vel à *dea* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à θνητὸς et γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ἡ, ὸν, *mortalis*; dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητὸς. Vide θνητὸς.

Θοάζω, f. άσω, *celeritèr moveor; in sedem insilio; sedeo:* à θοὸς, *celer.*

Θοῇσι, *velocibus*, dat. pl. fœm. g. Ion. pro θοαῖς· à θοὸς.

Θοιμάτιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ

ἱμάτιον, *vestis, pallium.* Th. ἕω, *induo.*

Θοίμην, οἷο, οἷτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εἷο, εἷτο à τίθημι, *pono.*

Θοινάω, f. ήσω, p. ηκα, *convivor, epulor, vescor, devoro:* à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum, convivium;* item *cibus:* tanquam à θύω, *epulor:* vel potiùs ab οἶνος, *vinum:* aut ex utroque.

Θοινατικὸς, ἡ, ὸν, *ad epulationem idoneus,* et

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem, et

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio:* à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θεῖτο, et in θοίμην.

Θολάω, f. ήσω, *turbo*

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, *turbidus, sordidus:* à θολὸς, *sordes.*

Θολερῶς, *turbidè,* adv. θολερῶς προβαίνειν, *titubanter incedere:* à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella.*

ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *sordes, fæx, atramentum sepiæ;* et adjectivè θολὸς, ἡ, ὸν, *turbidus.*

Θόλος, ου, ὁ, vel ἡ, *tholus, testudo, camera fastigiata:* hinc θολία, *pileus acutus.*

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω, p. ωκα, *turbo cano fæculento excitato, turbo, perturbo animum.* Th. θολὸς, *fæx.*

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer, velox:* q. à θέω, *celeriter eo.*

Θόρε, *desiliit,* 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel θόρω, *salio,* f. ήσω a. 2. ἔθορον. Hinc

Θορνύω, et θόρνυμι, *libidine agitor, coitum appeto;* πρὸς τὴν θορὴν ὀρνύσθαι, *ad genitale semen excernendum impetu quodam ferri.*

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. indic. act. vel a. 2. indic. act. verbi θόρω.

Θόρος, ου, ὁ, et θορὴ, ῆς, ἡ, *semen genitale.* Th. θόρω, *salio.*

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. *tumultuantur:* à

Θορυβέω, *tumultuor, perturbo; applaudo,* Dem. Phil. ii. f. ήσω, p. τεθορύβηκα· imperf. ind. act. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, *tumultus.*

Θορυβήσῃ, *obstrepat,* 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θόρυβος, ου, ὁ, *tumultus, turba:* à θροὸς, *tumultus,* et βοὴ, *clamor.* Hinc θορυβέω, *tumultuor.*

Θορυβοῦντες, *tumultuantes,* præs. part. act. pl. num. masc. gen. ab eod. Th.

ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, *salio:* q. à θέω ῥᾶον· præs. part. θόρων.

Θοῦ et θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono;* a. 2. ind. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, *THUCYDIDES;* in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, *impetuosæ,* gen. sing. à θοῦρις, ἡ. Th. θόρω, *salio.*

Θοῦρος, ου, ὁ, *impetuosus;* in f. g. θοῦρις· ab eod. Th.

Θοῦρος, Συβαρίτης, *THURUS, Sybarita,* nomen viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, *sedile, solium:* à θοάζω, *sedeo.*

Θόωνα, acc. sing. à θόων, *Thoon,* nomen propr.

Θοῶς, adv. *celeriter.* Th. θοὸς, *celer.*

Θράκη, ης, ἡ, *THRACIA.*

Θρᾴκιστι, *Thracum more.* Th. Θρᾷξ, *Thrax.*

Θράμις, *aries:* Hesych. hinc verisimile per Aphær. Angl. RAM.

Θράνος, ου, ὁ, *sella.* Th. θράω, *sedeo.*

ΘΡΑ'Ξ, ακὸς, et Poët. θρῆξ, -ηκὸς, ὁ, *THRAX.* Hinc

Θρᾴκιος, et θραίκιος, Ion. θρηΐκιος, ία, ιον, *Thracius.*

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, *audax.*

Θρασέως, adv. *audacter:* à θρασύς.

Θράσος, εος, τὸ, *audacia,* per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico,* Poët. pro ταράσσω, *turbo,* per Sync.

Θρασύγυιος, ου, ὁ et ἡ, Poët. *qui audacia habet membra;* ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ et ἡ, *audaci præditus corde:* à θρασὺς, *audax,* et καρδία, *cor.*

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων à θρασύμαχος, ου, ὁ et ἡ, *audax in pugnâ;* q. v.

Θρασυμάχανος, ου, ὁ et ἡ, Poët. et Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ et ἡ, *audax machinator, qui consilium init audax:* ex θρασὺς, *audax,* et μηχανὴ, *machina.*

Θρασύμαχης, et Θρασύμαχος, ου, ὁ, *audax in pugnâ;* item *THRASYMACHUS,* nomen proprium; q. *audax in bello:* ex θρασὺς et μάχη, *pugna.*

Θρασυμέμνονα, acc. sing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ et ἡ, *audax, qui audacter hostem irruentem sustinet:* ex θρασὺς, *audax,* et μένω, *maneo, expecto.*

Θρασυμήδεα, acc. sing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, *THRASYMEDES,* nomen propr.

Θρασύνω, *audacem reddo.* Hinc θρασύνομαι, *meipsum audacem reddo,* vel *audax fio;* item *audacter loquor.* Th. θρασὺς, *audax.*

Θρασύπονος, ου, ὁ et ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, *qui labores audacter adit, et tolerat.*

Θρασὺς, εῖα, ὺ, *audax.* Th. θάρσος, *fiducia.*

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, *fragilis:* à

ΘΡΑΥ'Ω, *frango, ferio:* q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo,* f. ήσω· a. 1. ind. med. ἐθρησάμην· a. 1. infin. med. θρήσασθαι.

Θρᾶισσα, ας, ἡ, Dor. pro θρῇσσα legit et θρᾷσσα, vel -ττα, *Threissa.*

Θρέμμα, ατος, τὸ, *pecus, omne quod alitur,* pro θρέμμα· à τρέφω, *alo,* fut. θρέψω· perf. ind. pass. τέθραμμαι.

* Θρεμματοφέω, *pecora alo* vel *habeo.*

Θρέξασκον, *cucurri,* vel *cucurrerunt,* 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro,* fut. θρέξω, perf. ind. act. δεδράμηκα· a. 2. ind. act. ἔδραμον· p. med. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. ind. act. verbi θρέξασκω, idem quod τρέχω, *curro.*

Θρέξω, fut. 1. ind. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ et ἡ, Poët. *cui præ metu cor in pectore trepidat et salit:* à θορέω, et per Sync. θρέω, *salio,* et καρδία, *cor.*

Θρέπτα, τὰ, per Sync. pro θρεπτήρια, q. v.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *altilis, nutritus.*

Θρέπτειρα, ας, ἡ, *nutrix.*

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia.* Th. τρέφω, *alo,* f. θρέψω.

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. Ion. ab eod. Th.

Θρέψαι, a. 1. inf. act. θρέψαις, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψον, *nutri,* a. 1. imperat. act. et

Θρέψω, *alam,* fut. 1. ind. act. à τρέφω, *alo.*

ΘΡΕ'Ω, vel θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor.* Hinc θρόος, *clamor.*

Θρῄκιος, ία, ιον, *Thracius:* à θρῇξ, ηκὸς, Ion. pro θρᾷξ.

Θρῆιξ, Ion. pro θρῇξ, quod pro θρᾷξ, *Thrax.*

Θρῄκη, ης, ἡ, *TRACIA,* nomen regionis.

Θρῃκηθεν, adv. *ex Thraciâ.*

Θρηνῶν, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν à Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήνει, præſ. imperat. act. à

Θρηνέω, *lamentor*, *odas lugubres cano;* imperf. ἐθρήνεον, -ουν f. ήσω, perf. τεθρήνηκα· a. 1. imperat. act. θρήνησον, ἄτω, *plange:* à

ΘΡΗ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus*, *planctus:* q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor*. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸ νοῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, *ſcabellum pedum*. Th. θράω, *ſedeo*, f. ήσω.

* Θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ad lamentandum propenſus*, *flebilis*, *querulus:* ex θρῆνος et ᾠδή.

* Θρησκεία Θεοῦ, *cultus Deo præſtandus*, Joſ. Ant. iv. 4, iv. 8, 44, i. 25, et paſſim, quod negant Suicerus, Elſnerus, et Wolfius dici, gen. ſine objecti.

Θρησκεία, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *religioſus*, *ſuperſtitioſus cultus Deorum:* à

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, *ſuperſtitioſè Deum colo*, *veneror*, q. θεῷ ἀρεσκεῖν. Hinc

Θρῆσκος, ου, *religioſus:* à præced.

Θρήνυνον, ου, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur:* an à θρῆσαι, *ſedere?*

Θριαὶ, αἱ, *calculi*, *quos ſortilegi in urnam mittunt:* an à θραύω, *frango?* quia *fragmenta* lapidum.

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo*, *triumphare facio:* cum acc. f. εύσω a. 1. part. act. θριαμβεύσας, αντος, et

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, *triumphalis:* à

ΘΡΙΑ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS:* ex θρῖον, *folium*, et ἐμβαίνω, *incedo;* enim triumphantes, ſolebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis*, ſeu *feſtâ fronde incedere.*

ΘΡΙΓΚΟ'Σ, ſeu θριγχὸς, οῦ, ὁ, *pinna ſeu corona murorum*, *vallum*, *ſeptum*, *maceria*, *templum:* à θρὶξ, quia ut *capillus* muri.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, κος, ἡ, *lactuca:* herba nota.

Θριγμὸς, idem, ac γογγυσμὸς, *murmur*, *fremitus*, Heſych. an à τρίζω, *ſtrido?*

Θρίναξ, ακος, ὁ, *vannus*, *vannulus*. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*, *ſeta*, *villus;* dat. pl. θριξί· hinc τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *piloſus:* τρίχωτος, ἡ, ὸν, idem.

Θρῖον, vel θρῖον, ου, τὸ, *folium fici*, *frons ficulnea:* qu. à θρέω, *ſono.*

Θρῖος, ου, ὁ, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prorâ, vento favente: ab eod. Th.

Θρίψ, θριπὸς, ὁ, *vermis*, *qui lignis innaſcitur*. Th. τρίβω, *tero*.

Θροέω, *turbo*, *tumultuando clamo;* item *loquor*, fut. ήσω, perf. τεθρόηκα· à θροός, *clamor tumultuantium*, quod à perf. med. τέθροα, verbi θρέω, vel θρέομαι, *tumultuando clamo.*

Θροηθῆναι, *turbatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. θροηθεὶς, a. 1. part. paſſ. à θροέω, *turbo*.

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus*, v. gr. *ſanguinis concreti.*

Θρομβόομαι, *in grumos concreſco*, infin. præſ. med. θρομβοῦσθαι, a. 1. part. paſſ. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus:* à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *flos*, *pigmentum*, *roſa*.

Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS*, *ſolium*, *regnum:* q. θράνος· à θράω, *ſedeo*.

Θρόος, contr. θροῦς, οῦ, ὁ, *tumultuantium clamor*, *rumor*, *fama*, *ſonus:* à θρέω, *clamo*, q. v.

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium*, *herba cujus folia ſunt apta ad ellychnia.*

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, *frico*, *ſcalpo*.

Θρυλέω, idem quod θρυλλίζω. Vide in θρύλλος, *ſuſurrus*.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur:* à præc.

Θρυλλίζω, et θρυλλίσσω, *ſuſurro*, *murmuro:* à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *ſuſurrus*, *murmur*, *tumultus:* qu. à θρέω, *ſono*. Hinc θρυλλέω et θρυλλίζω, *ſuſurro*, *murmuro;* πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnium ſermone celebratus*.

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω, *frango*. Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *juncus*, *herba paluſtris*, *ulva:* qu. à θρύπτω, quia *fragilis*.

Θρυπτόμενος, *contritus*, præſ. part. paſſ. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango*, *comminuo*, *frio*, *frango luxu*, f. 1. ψω f. 2. τρυφῶ, pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergò; perf. ind. act. τέθρυφα· perf. indic. paſſ. τέθρυμμαι.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *ſalio*, *inſilio*. Hinc θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus*, *locus eminens:* q. à θορέω, *ſalio*.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, *THYA* dicta, à θύω, *ſuffio*.

Θυάζω, *orgia celebro*. Th. θύω, *ſacrifico*.

Θυαὶ, ῶν, οἱ, *haruſpices*, qui è ſectis victimis divinant.

Θυάρπαξ, αγος, ὁ, *ſacrilegus:* Heſych. legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, *lolium:* Dioſc. an quod cum impetu naſcitur, et veluti currit inter fruges? à θύω, vel θέω.

Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furore percita fertur*. Scribitur etiam θυιὰς et θυιὰς· qu. à θύω item

Θυᾶς, *ſolennis:* qu. à θύω, *ſacrifico:* at

Θύας, quod eſt Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit θυῶν.

Θύασος. Sic alibi ſcriptum pro θίασος.

Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimas abſumens*.

Θυάω, *ſubeo:* à θύω.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia nata*, gen. έρος, per Syncop. τρὸς, acc. θυγατέρα, ατρα, voc. ὦ θύγατερ, dat. plur. θυγατράσι.

Θυγατρίδιον, ου, τὸ, *filiola*, Dim. à θυγάτηρ.

Θῦε, *æſtuabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. Ion. pro ἔθυε· à θύω, *macto*, *impetu feror*, f. θύσω, p. τέθυκα.

Θυέεσσι, *ſuffimentis*, dat. pl. Poët. à θύος, εος, τὸ ab eod. Th.

Θύει, *inſanit*, 3. ſing. præſ. ind. act. ab. eod.

Θυεία, ας, ἡ, *mortarium*, *pila*, ἴγδη. Putò à θύω, *vehementèr moveo:* aut ab odore aromatum nam θύος, τὸ, eſt *odoramentum*.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella:* qu. à θύειν et εἰλεῖν· vel ex θύω et ἄελλα, *procella;* an à θύω, *impetuosè ruo?*

Θυελλοφορέω, *pro impetu fero:* et hinc

Θυελλοφορέομαι, ind. præſ. med. *cum procellâ ruo*, *feror*.

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro θύεσι à θύος, θύεος, τὸ, *victima*, *ſuffimentum:* ab eod. Th.

Θύεσ', pro θύεσα, voc. ſing. à θύεσης, ου, ὁ, *Thyeſtes*.

Θυέτω, *ſacrificet*, præſ. imperat. act. à θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, ὁ, *redolens ſuffimentis:* à θύος, εος, τὸ, *victima*, *ſuffimentum;* quod ab eod. Th.

Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet*, *ſacrificus:* à θύος, εος, τὸ, *ſuffimentum* et κέω, id eſt, καίω, *uro*.

Θυηλὰ, an potiùs θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta*, *primitiæ ſacrorum?* à θύω, *ſacrifico*.

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruſpicium*, *libamenta*, *ſacrificium:* à θύος, εος, τὸ, *victima*. Th. θύω, *ſacrifico*.

Θυηπολέω, f. ήσω, *ſacrifico*, *macto*, et

Θυηπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui circa ſacra*

versatur, sacerdos, sacrificus: ex θύος, εος, τὸ, *victima,* et πολέω, *versor.*

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS:* à θύα, *thya,* arbor quædam odora. Th. θύω, *suffio.*

Θυίσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum:* ab eod. Th.

Θύχος, ου, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur* θύη, id est, *suffimenta.*

Θυλάκιον, ου, τὸ, et θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vagina seminis:* qu. φύλακος.

Θυλακοτρώξ, τρῶγος, ὁ, *mus,* vel *locusta,* qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit.* Vide præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis* θύεται, irrorata vino et oleo.

Θύμα, ατος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima:* hinc deducitur θυμιάω, *suffio;* θυμίαμα, *suffimentum;* θυμιατήριον, *thuribulum.* Th. θύω.

Θυμαίνω, *succenseo, irrascor.* Vide in θυμήνας.

Θυμαλγέα, acc. sing. à θυμαλγής, έος, ὁ ϗ ἡ, *afferens dolorem animo:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄλγος, τὸ, *dolor.*

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, *titio ambustus:* à τύφω, *incendo,* f. θύψω unde θύψις, *ustio.*

Θυμαρέα, *gratam,* acc. sing. à

Θυμαρής, έος, ὁ ϗ ἡ, *gratus, placidus:* hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo:* ex θυμὸς, *animus,* et ἄρω, *apto.*

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA,* herba odorata: fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam: hinc θυμβροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *thymbrâ victans, parcus, frugalis.*

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis.* Hinc

Θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox.*

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare,* ubi θύεται specialitèr *ara Bacchi post orchestram;* tum *farina quæ in arâ offertur; scena, theatrum.*

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus.* Isidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμέομαι, f. ήσομαι, *irascor.* Th. θυμὸς, *ira.*

Θυμηγερέω, *animum recolligo:* qu. θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, *animo sum læto et hilari:* ex θυμὸς, *animus,* et ἥδομαι, *delector.*

Θυμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus:* ex iisd.

Θύμημα, ατος, τὸ, *ira:* à verbo θυμόω.

Θυμήνας, et in f. g. θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irrascor,* f. θυμανῶ a. 1. act. ἐθύμηνα à θυμὸς, *animus, ira.*

Θυμήρης, et θυμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo conveniens, gratus;* qu. θυμῷ ἄρων ab ἄρω, *apto.*

Θυμιάζω, *suffitum facio, odores incendo,* f. άσω, p. ind. act. τεθυμίακα perf. ind. pass. τεθυμίαμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus:* ab eod. Th.

Θυμίασμα, ατος, τὸ, idem.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum, acerra;* item *altare, suffitus:* à

ΘΥΜΙΑ'Ω, *suffio, odores incendo:* à θύμα.

Θυμιῆται, Ion. et Dor. pro θυμιᾶται, 3. sing. præs. indic. pass. à præced.

Θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ:* ex θυμὸς, *animus, ira,* et βορὰ, *pabulum.*

Θυμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animum vorans:* ex iisd.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *molestus, animum mordens:* ex θυμὸς, *animus,* et δάκνω, *mordeo:* a. 2. ind. act. ἔδακον.

* Θυμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *iracundus.*

* Θυμοειδῶς, *ferociter,* (*res gerere.*)

Θυμολέοντα, acc. sing. à

Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus:* ex θυμὸς, *animus,* et λέων, *leo.*

Θυμομαχέω, *infenso animo bellum gero;* cum dat. fut. ήσω, perf. ind. act. τεθυμομάχηκα ex θυμὸς, *ira,* et μάχομαι, *pugno.*

Θυμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.

Θυμοραιστὴς, et Poët. Dialysi θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, *animum destruens;* scribitur etiam θυμοῤῥαίστης ex θυμὸς et ῥαίω, *destruo.*

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *animus, mens, ira, venenum,* Deut. xxii. 33. Job xx. 16, 21. Apoc. xiv. 8, ut exponi debet, de quo vide Jos. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu feror.*

Θύμος, ὁ, sive θυμὸν, ου, τὸ, *THYMUS,* sive *THYMUM,* herba: q. à θύω, *suffio,* quia odorata. Th. θυμὸς. Angl. THYME.

Θυμουμένοις, dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, q. v.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animum labefactans:* ex θυμὸς, *animus,* et φθείρω q. à φθίω, *corrumpo.*

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito,* fut. ώσω, perf. ind. act. τεθύμωκα præs. ind. pass. θυμόομαι, -οῦμαι, *excandesco;* præs. part. pass. θυμοόμενος perf. ind. pass. τεθύμωμαι a. 1. ind. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus.*

Θυμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *animosus.*

Θυμωθεὶς, a. 1. part pass. et

Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.

Θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Θῦνε, imperf. ind. act. Ion. pro ἔθυνε, *currebat:* potest etiam esse præs. imperat. act. à θύνω, idem quod θύω, *cum impetu feror.*

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNNUS,* piscis, in fœm. gen. θύννη, et θυννὶς, et θυννὰς, αδος, et θύννα, ης.

Θυννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *thynnum referens, crassus et ineptus:* à præced.

Θύνοντ', pro θύνοντα, acc. sing. præs. part. à

Θύνω, *cum impetu feror, propere, festino.* Th. θύω, idem.

Θυόεις, όεσσα, όεν, *odorus:* ab eod. Th.

Θύοισα, Dor. pro θύουσα, *ruens, furens,* præs. part. fœm. gen. à

Θύομαι, *sacrifico,* vel *sacrificor, mactor:* ab eod. Th.

Θῦον, *furens,* præs. part. neut. g. à Th. præced.

Θύοντι, Dor. pro θύουσι, *sacrificant,* 3. pl. præs. ind. act. verbi θύω.

Θύος, εος, τὸ, *sacrificium, suffimentum:* indè *THUS:* à θύω, *sacrifico.*

Θυοσκόος, ου, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur:* à θύος, τὸ, *sacrificium,* et κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo;* vel ut alii à καίω, *uro.*

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium:* q. à θύω, *irruo.*

Θύραζε, adv. *foras,* et θύρηφι à præced.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.

Θυράσσω, *extra fores ago:* ab eod. Th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad fores pernocto,* et

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio:* à θύρα, *janua,* et αὐλὴ, *atrium, stabulum.*

Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν à θύρα, *janua.*

Θυρσανάω, Hesych. κρίνω, *judico.*

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, *scutum:* à similitudine januæ. Est et *saxum claudens speluncæ ingressum:* apud LXX. Psal. xlvi. 2. videtur poni pro *curru.* Th. θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scutifer.*

Θύρετρον, ου, τὸ, *janua:* Poët.

Θυρήσσω, *thorace munio, armo.*

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialitèr positus, addita particulâ φι, Poët. *foris, extra.* Th. θύρα, *janua.*

Θύριον, ου, τὸ, et θυρὶς, ίδος, ἡ, *ostiolum;* item *fenestra:* ab eodem Th.

Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, januis munio.

Θύρσος, ου, ὁ, THYRSUS, bastulus frondibus vestita, baculus Bacchicus: à θύω, quia agitur à vento, à manibus; in pl. θύρσα, Poët. pro θύρσοι at

Θυρσὸς, οῦ, ὁ, nuptialis corona.

* Θυρσόω, bastum hederâ cingo, ut thyrsus fiat.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua; item tabula ad januas faciendas: à θύρα.

Θυρωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, januæ custos, janitor, pro θυρουρὸς ex θύρα et οὖρος, custos: Dor. ω mutat in ου vel ab ὤρα, ας, ἡ, cura, et θύρα, janua.

Θῦσαι, sacrificare: a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσανόεις, sive θυσσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus: à

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, villi seu nodi, à crumenis dependentes.

Θῦσαι, f. 1. infin. act. à θύω, macto.

Θύσθλα, ων, τὰ, sacra liba, thyrsi vel rami: à θύω.

Θυσία, ίας, ἡ, victima, sacrificium. Undè

Θυσιάζω, f. άσω, sacrifico, immolo.

Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac θυσία et

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, altare: ab eod.

Θυσιάων. gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, sacrificium. Th. θύω, sacrifico.

Θύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sacrificare potest aut solet: ab eod.

Θύσκη, ης, ἡ, scapha recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur: sed θυΐσκη, acerra, mortariolum.

Θυσσανόεις, et in f. g. θυσσανόεσσα, fimbriatus, a, um. Th. θύσσανοι, fimbriæ.

Θύσσω, quatio, moveo: à θύω.

Θυτὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificalis: et

Θύτης, ου, ὁ, sacerdos, sacrificus: et

Θυτικὸς, ἡ, ὸν, sacrificus: à

ΘΥ'Ω, suffio, thura adoleo, odores accendo; sacrificando celebro, macto, sacrifico: At in med. exta inspicio, de Haruspic. qu. à θέω, facio; item impetu feror, furo; ferveo, æstuo: qu. à θέω, curro: f. θύσω. p. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω, perf. ind. pass. τέθυμαι, a. 1. ind. pass. ἐτύθην, ης, η. Hinc

Θύων, præs. part. act. à præced.

Θυώνα, ας, ἡ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele. Vide Suidam.

Θυωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, mensa, quæ sacris usibus dicatur: quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει.

ΘΩ', contractum ex θέω, pono, colloco; undè τίθημι. item curro. Contractum ex θάω, significat nutrio, lacto; item cano, epulor.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, pono; a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΩΗ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum, alicui impositum: q. à θῶ, pono: hinc ἀθῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, impunis.

Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, sedile, officina, taberna. Hes. Op. 493.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, THOMAS, nom. pr. Apostoli. Hebr. geminus. Est et θωμᾶς, ἄθροος.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θῶ, à τίθημι, pono, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γος, ὁ, funiculus tenuis: à

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, funiculis ligo, flagris cædo.

Θώμισσος, Hesych. idem ac μισθὸς, merces, præmium laborum: à

Θωμὸς, ου, ὁ, acervus.

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, dimidium; ut θάτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωπεία, ας, ἡ, assentatio; à θωπεύω, assentor.

Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à

Θωπεύω, adulor, assentor: quod à

ΘΩ'ΠΤΩ, assentor, colo; item cavillor, irrideo.

Θωρακίζω, thorace munio, armo.

Θωράκιον, ου, τὸ, lorica, propugnaculum, pars mali nautici.

Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus.

ΘΩ'ΡΑΞ, -ακος, ὁ, THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica.

Θωρηκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro θωρακοφόρος, thoracem ferens: ex θώρηξ et φέρω, fero.

Θώρηξ, Ion. pro θώραξ, pectus: acc. sing. θώρηκα.

Θωρήξας, a. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, pectus loricâ munio. Th. θώραξ.

Θωρήσσετο, armabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

Θωρήσσω, armo: f. ξω, p. τεθώρηχα, a. 1. ind. pass. ἐθωρήχθην, ab eod. Th.

Θωρηχθεὶς, a. 1. part. pass. et

Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω, quod vide.

Θῶς, θωὸς, ὁ, animal lupo simile, lynx: à θέω, curro: vel à θοὸς, celer.

Θὥτερον, Att. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Θωῦμα, ατος, τὸ, miraculum, Ion. pro θαῦμα. Hinc

Θωυμάζω, miror.

Θωυμάσιος, ία, ιον, pro θαυμάσιος, ία, ιον, admirandus.

Θωυμαστής, ῦ, ὁ, pro θαυμαστής.

Θωυμαστὸς, ἡ, ὸν, pro θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, admirandus.

ΘΩΥ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror: q. à θύσσω, quod à θύω, impetu feror.

Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, mirabilis. Ion. pro θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, à θῶυμα pro θαῦμα. Th. θαυμάζω, miror.

I.

I EST nona apud Græcos litera; in numeris valit decem, et cum lineolâ infrà additâ ι, decem millia: dicitur ἰῶτα et idem est ac minimum quid, velut punctum.

Ἰα, vox: quasi ab αὔω, clamo. Ἶα, vis, ex ἲς, robur. Ἴα, sola, ex οἶα, vide οἶος, et ἴος. Tum et Ἴα ex μία, esse possit abjecto μ. Est et Ἰα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait, Heb. Jah.

* Ἰαβοῖ, ut αἰβοῖ, dolentis interjectio.

Ἰάειρος, ου, ὁ, JAIRUS, nom. viri Heb. illuminabit.

Ἰάθην, ης, η, sanatus fui: a. 1. ind. pass. et

Ἰαθήσομαι, η, εται, fut. 1. ind. pass. ab ἰάομαι, sano.

Ἰαίνεται, gaudet, 3. sing. præs. ind. med. verbi seq.

ἸΑΙ'ΝΩ, calefacio, liquefacio, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo; item ad iram concito. Hesych.

Ἰακὸς, ἡ, ὸν, Jonicus, ab Ἴων.

Ἴακχος, ου, ὁ, IACCHUS, BACCHUS: ab ἰάχω, clamo. Hinc ἰακχάζειν, Bacchari.

Ἰακὼβ, ὁ, JACOB, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. plantam tenens.

ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus: carmen lugubre: adj. miser.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. act. ab

ἸΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, mitto, emitto, volo, -as, appeto.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, IALMENUS, nom. propr. viri.

ἼΑΜΑ, ατος, τὸ, sanatio, remedium, medicamentum: ab ἰάομαι, sano.

Ἰαμβίζω, proscindo, maledictis et conviciis insector: ab

ἼΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, IAMBUS, pes metricus, vel carmen.

Ἰαμβρῆς, ου, ὁ, alias Μαμβρῆς, JAMBRES, nomen Magi Ægyptii, q. rebellans.

Ἰαμενὴ et ἴαμνος, idem quod ἰαμένη, locus irriguus et herbosus; pratum, viretum.

Ἰαμιδέων, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab

Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, Ia midæ.

Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰάνθην, ης, η, florui: a. 1. ind. pass. verbi ἰαίνω. floreo, exhilaro.

Ἰάνθινος, ινη, ινον, violaceus.

Ἴανθον, ου, τὸ, flos quidam; color purpureus: q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.

Ἰαννῆς, ῦ, ὁ, JANNES, nom. Magi Ægyptii: q. respondens, 2 Tim. iii. 8.

Ἰακχὸς, οῦ, ἡ, et per Crasin.

Ἰωλκὸς, IOLCUS, nom. urbis Thessalicæ.

ἸΑ'ΟΜΑΙ, ωμαι, f. άσομαι. medeor, sano, curo: cum acc. imperf. ind. ἰαόμην, ώμην, άυ, -ῶ, ατο, ᾶτο, p. ind. ἴαμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η, f. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, a. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, η, ηται. Hinc ἰάσιμος, ου, ὁ ἡ, sanabilis: ἰατρεύω, medeor.

Ἰαπετοῖο, gen. pl. Ion. ab

Ἰαπετὸς, IAPETUS, nom. viri, Cœli et Terræ filii: ab ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Iapeti filius: voc. Ἰαπετιονίδη.

ἸΑ'ΠΤΩ, mitto; item noceo.

ἸΑ'ΠΥΞ, υγος, ὁ, IAPYX, ventus ex Apuliâ flans, cujus pars Iapygia.

Ἰαρδανίη νύμφη, Omphales periphrasis.

Ἰαρεὶβ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. dominabitur.

Ἰασάσθαι, a. 1. inf. m. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ab ἴαομαι, medeor.

Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.

Ἴασι, eunt, 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, eo.

Ἰᾶσι, mittunt, Att. contractè pro ἰέασι, et hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præs. act. verbi ἵημι, mitto: a. 2. ind. act. ἧν.

Ἰάσιμος, ου, ὁ ἡ, sanabilis: ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio: ab ἰάομαι, sano, medeor.

Ἰασίῳ, dat. sing. ab Ἰάσιος, ου, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.

Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ἸΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, IASIONE, olus quoddam sylvestre.

ἸΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, IASPIS, gemma.

Ἰασὼ, όος, ῦς, ἡ, Dea ἰάσεως, i. e. sanationis.

Ἰάσων, ονος, ὁ, JASON, nomen viri. Gr. sanaturus.

Ἰατέον, curandum, adj. verbale: ab ἰάομαι, sano.

Ἰατὴρ, et Ion. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus: ab ἰάομαι, sano.

Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor, curo.

Ἰατρεύομαι, sum medicus.

Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, ad medicos, vel ad medicinam pertinens. Hinc Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina: ab

Ἰατρὸς, ῦ, ὁ, medicus. Th. ἰάομαι, sano.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ', heu, adv. et ἰατταταιὰξ, idem.

ἸΑΥ, interjectio indignantis.

Ἴαυον, traduxi, imperf. ind. act. ab

ἸΑΥ'Ω, commoror, tempus tero, dormio: f. σω.

Ἰαφέτης, ου, ὁ, qui sagittas emittit: ab ἰὸς et ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, mitto: f. ψω.

Ἰαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab. ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Ἴαχε, resonabat, 3. sing. imperf. ind. act. ἴαχεν, verbi ἰάχω, clamo: p. ind. act. ἴαχα.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor, fremitus: ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio, clamor.

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ind. act. ἰάχουσα, præs. part. act. f. g. et

Ἰαχυῖα, resonans, p. part. act. f. g. ab

ἸΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, vociferor, clamo: qu. ab ἴα, vox, et χέω, fundo.

Ἰαχὼς, p. part. act. præced.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωκλὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ, Poët. pro Ἴων, q. v.

Ἰβανίω, haurio: ex ἱμάω, μ in β commutando. Hinc ἰβανατρὶς, funis haustorius.

ἹΒΔΗΣ, ου, ὁ, clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.

Ἴβηρ, ηρος, ὁ, IBERUS, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua quæ Hispania.

ἸΒΗΡΙΣ, ἡ, IBERIS, herba; quæ et καρδαμαντικὴ.

ἸΒΙΣ, ιδος, seu ιος, ἡ, IBIS, avis Ægyptia serpentes devorans.

ἸΒΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, HIBISCUS, species malvæ sylvestris, althæa.

Ἶβυ, Ion. adv. significans multum et magnum.

Ἰβύω, verbero, clamo: q. à præc.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila: an ab ἄγω, frango?

Ἰγμένος, profectus, p. part. pass. ab ἱκνέομαι, venio: f. ἵξομαι, p. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, INGUEN, poples, quòd ibi sit ἴα γόνυος, vis genu: à γόνυ, genu.

Ἰδ', pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, et, atque.

ἸΔΑ, ης, ἡ, IDA, mons in Phrygiâ et Cretâ. Hinc Ἰδαῖος, αία, αῖον, IDÆUS.

Ἰδάλιμος, ου, ὁ ἡ, æstuosus, sudorificus: à Th. ἶδος, εος, τὸ, sudor.

Ἰδανὸς, ῦ, ὁ ἡ, JUCUNDUS, Hesych.

Ἴδε, et Att. ἰδὲ, aspice, item ecce adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, video: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον, ες, ε. Sed

Ἰδὲ, et, atque, ex ἠδὲ. Illud Ion. hoc Att. ab ἠ, vel.

Ἰδέα, ας, ἡ, visus, species. IDEA, forma, vultus. Matt. xxviii. 3. quod non esse Græcè asserit Thom. magister, pro quo ὄψιν vel εἶδος usurpant. Sic tamen Dem. de falsâ legat. εἰ δὲ τίς ὢν ἐφ' ἡλικίας τὴν ἰδέαν ἑτέρου βελτίων, Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior. in pl. ἰδέαι. ab εἴδω, video.

Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, vidisse: ab a. 2. ind. act. ἴδον, verbi εἴδω, video. Vide ἴδε.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, video. Vide ἴδε.

Ἰδέμεν, Ion. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἰδὲν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, q. v.

Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, qui simul ac vidit, amat. Suid.

Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, video, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, et ἴδον, unde ἰδόμην, a. 2. ind. m.

Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, vidit: 3. sing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, video.

Ἰδεχθὴς, έος, ὁ ἡ, deformis, fædus: ab ἰδέα et ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἰδέω, pro εἴδω, video. Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, Ida, nom. propr.

Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, q. v.

Ἴδῃ, viderit, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, video, a. 2. ind. act. ἴδον.

Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἴδω, video, a. 2. ind. act. ἴδον.

Ἰδῆν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. qu. vid.

Ἴδῃς, videris, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo: sed

Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, mons Cretæ.

Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, video, q. v.

Ἴδητε, videritis, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi εἴδω, video, a. 2. ind. act. ἴδον.

Ἰδίᾳ, adv. privatim, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, privatus.

Ἰδιάζω, f. σω, *sum seorsum ab aliis, in secessu dego:* ab eod. Th.

Ἰδίη, Ion. idem quod ἰδία, q. v.

Ἰδιοβουλεύω, *meo consilio utor:* ab ἴδιος, *proprius*, et βουλὴ, *consilium.*

ἼΔΙΟΣ, ὰ, ὸν, *proprius, a, um, privatus, suus, suæ speciei:* qu. ab ἰδία, *species.* κατ' ἰδίαν, *privatim.* Sæpè ponitur pro ἑαυτῆ, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτῦ. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτῦ, *à se ipso.* οἱ ἴδιοι, *familiares.* Hinc

Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.*

Ἰδιότητα, acc. sing. præc.

Ἰδίω, *SUDO.* Th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor.*

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA, proprietas linguæ.* Th. ἴδιος, *proprius.*

Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius.*

Ἰδίως, *propriè*, adv. ab eod.

Ἰδιωτευόντων, gen. pl. m. vel n. gen. præs. part. ab

Ἰδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*

Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus.*

Ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, *privatus:* et

Ἰδιωτισμὸς, ῦ, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum:* ab ἰδιώτης, *privatus.* Th. ἴδιος, idem.

Ἴδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio.* Hinc ἴδμων, *peritus*, et ἰδμοσύνη, *peritia.* Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἶδον, verbi εἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἴδμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω.

Ἰδμέναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. et Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*; f. εἴσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἶδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia:* et

Ἴδμων, *sciens*, vide ἴδμεν ab ἴσημι.

ἸΑΝΟ'Ω, f. ώσω, *incurvo, inflecto*, qu. ab ἶς, ἰνὸς, *nervus.* Vel ab ἶς et νεύω, nervorum enim virtute fit ut flectamur, mutamus, &c.

Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο, ab εἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusd.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. act. f. g. ab εἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.

Ἶδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. et

Ἰδόντες, nom. pl. m. vel n. g. a. 2. part. act. ab εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον, et ἶδον.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd.

ἽΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor.*

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἶδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*, Deut. vii. 19.

Ἰδοὺ, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis Syr. interpret. Lat. *rufa.*

Ἰδοῦσα, *intuita*; a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἶδον, a. 2. part. ἰδών.

Ἰδρεία, et ἰδρία, ας, ἡ, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*

Ἴδρεις, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, ιος, ὁ & ἡ, et

Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia:* ab ἴσημι, *scio.*

Ἴδρις, ιος, ὁ & ἡ, *peritus, providus:* unde *formica* sic dicta, Hes. Op. 778. ab eod.

Ἰδρόω, Poët. ἰδρώω, f. ώσω, p. ωκα, *sudo:* ab ἱδρὼς, *sudor.* Th. ἶδος, εος, τὸ, idem.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum.*

Ἰδρύμενος, *fundatus*, part. perf. pass. ab

Ἵδρυμι, seu ἱδρύνω, id. quod ἱδρύω, q. v.

Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἱδρυθεὶς, et

Ἱδρυνθῆναι, pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio, fundatio.*

ἹΔΡΥ'Ω, seu ἵδρυμι, f. ύσω. *sedere facio, statuo, colloco*, q. ab ἕζω.

Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor:* ab ἶδος, εος, τὸ, idem.

Ἱδρώω, f. ώσω, *sudo.* Poët. vel Att. pro ἱδρόω ab ἱδρὼς, *sudor.* Th. ἶδος, idem.

Ἰδυῖα, *docta, sciens:* p. m. part. f. g. ex p. ind. m. ἶδα, verbi εἴδω, *scio.* Alii formari posse credunt ex p. part. act εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα per Crasin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. Est et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara.*

Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἰδὼν, ῦσα, *intuens*; a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*, a. 2. ἶδον.

Ἴε, *vade*; a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*; a. 2. ἶον, ες.

Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, indecl. Syr. *in insulâ habitans*, Lat.

Ἱέτω, ἱέτω, *mitte, mittat*; præs. imperat. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἵει, *mittebat*; 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵη, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto.*

Ἱείην, ας, η, *mittam*; præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἵεις, ἵει, *mittebas, -bat*; 2. et 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto.*

Ἱεὶς, ἱέντος, *mittens*; præs. part. act. et

Ἱεῖσαι, *mittentes:* nom. pl. ejusd. f. g. ab ἵημι, *mitto.*

Ἱεῖσι, et Ion. ἱεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Ἵεμαι, et ἵημι, *eo:* ab ἴω, idem: pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, *mittor, cupio:* ab ἵημι, *mitto.*

Ἱέμεν, Ion. sed ἱέμεναι, Att. et Dor. pro ἱέναι, *mittere:* præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*, præs. part. ἱέμενος.

Ἴμεν et ἴμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, *eo.*

Ἵεν, *mittebant:* Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto:* sed

Ἴεν, 3. sing. a. 2. ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo:* ν additur ob sequentem vocalem.

Ἱέναι, *mittere;* præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto:* at

Ἰέναι, *ire:* præs. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, *eo:* διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης ἰέναι, *colloqui.* Eurip. Troad, 916. Medea, 262.

Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. et

Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act. ab ἱεὶς. et

Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, *mitto.*

Ἱερὰ, τὰ, *sacra:* ab ἱερὸς, *sacer.* Est et

Ἱερὰ, ας, ἡ, *medicamenti compositio*, et *serpentis* nomen; item *major anchora, tutiorque, utpote extremum navis subsidium*, ἱερὰ νόσος, *epilepsia, morbus comitialis.*

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer.*

ἹΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter:* quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, *fertur in aëre velociter*, vel quia *ales* ἱερὸς.

Ἱεράομαι, *sacerdos sum.* Vide in ἱερᾶται.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis. Gr. *sancta civitas*, Lat.

Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *sacerdotio fungor.* Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis, sacerdotium*, ab eod. Th.

Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor*, f. σω, p. ἱεράτευκα, p. ind. pass. ἱεράτευμαι. unde

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *sacerdotium*, ejusd. Th.

Ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, *sacerdotalis.*

Ἱεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, *sacerdos*, in pl. ἱερειᾶι, ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima:* ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum.*

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *sacerdos, pontifex maximus*, 1 Mac. xv. 1. 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat. hinc et ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus, summus sacerdos:* ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερεύω, f. εύσω, *sacrifico, macto, dico, consecro*, ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερὸς.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima:* Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Ἱερὶς, ἴδος, ἡ, *sacerdos:* ab eod. Th.

Ἱεριχὼ, *HIERICHO*, nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata:* ex ἱερὸς, *sacer*, et γλύφω, *sculpo.*

Ἱερόδουλος, ου, ὁ & ἡ, *sacris inserviens, sacer servus.*

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *sacer*,

* Ἱεροκαυτόω, *adoleo*, pass. *holocausti et victimæ loco adoleor.* D. S.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus, sacer mensis. Vel totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur:* ex ἱερὸς, *sacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, scil. δῶμα, *sacra ædes, templum.* It. *sacrificium, victima.*

Ἱερονίκης, ου, ὁ, *victor in sacris Græcorum.*

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico, consecro:* ex ἱερὸς, *sacer*, et ποιέω, *facio.*

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, *sanctimoniam decens:* ex ἱερὸς, *sanctus*, et πρέπω, *convenio.*

ΙΕΡΟΣ, ὰ, ὸν, *sacer, a, um, præstans, magnus:* τὰ ἱερὰ, *res sacræ.*

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, et Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 2. Raro in fœm. Ita tamen, Jos. c. App. et Bell. Jud. vii. 8.

* Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, *sacrilegium.*

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA*, Hebr. et interpret. *terribilis, Schalem.*

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hierosolymitanus.*

Ἱεροσυλέω, *sacrilegium committo:* f. ήσω, p. ἱεροσύληκα et

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium* ab

Ἱερόσυλος, ου, ὁ & ἡ, *sacrilegus, a, um:* ex ἱερὸν, *sacrum*, et συλάω, *spolio.*

Ἱερουργέω, *sacra celebro, celebror sacris:* cum accus. f. ήσω, p. ἱερούργηκα ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, et ἔργον, *opus.*

* Ἱερουργία, ας, ἡ, *sacrificium:* ex ἱερὸς et ἔργον, *opus.*

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *sacrorum antistes sum, sacra doceo:* et

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, *qui sacra et ceremonias docet, sacrorum antistes:* et

Ἱεροφαντικὸς, ή, ὸν, *sacerdotalis:* ab ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *ostendo.*

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui sacra canit:* ab ἱερὸς et ψάλλω, *cano.*

Ἱερόω, -ῶ, *sacro, dedico:*

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium.* Th. ἱερὸς.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵην. ex ἵημι, *mitto:* a. 2. ind. act. ἧν.

Ἱέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex.*

Ἵετο, *cupiebat:* 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἵεμαι, *desidero.* Th. ἵημι, *mitto.*

Ἰέττα, *pater*, et *sylvestris caper:* q. ab ἄττα.

ΙΕΥ, *HUI*, adv. irridendi.

Ἰεφθάε, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. *apertor*, Lat.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

Ἱέω, *mitto:* ab ἵω. Sed ἵεω et ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo.*

Ἱζάνω, f. ανῶ, q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, *sedere facio.*

Ἵζε, *sede:* præs. imperat. act. et

Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ab eod. Th.

Ἵζευ, *sede:* Dor. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *sedile, vallis.*

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *sedere facio, instituo, sedeo.*

Ἵζοισα, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sedens:* præs. part. f. g. et

Ἵζον, ες, ε, *sedebam:* imperf. ind. act. ab

ΙΖΩ, f. ἵσω, *sedere facio, sedeo, colloco:* q. ab ἵω, *colloco.* Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ, adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Est et ἰὴ, vox. Vide ἴα.

Ἰῇ, *æquali:* dat. sing. ab ἴος, qu. in gen. et dat. circumflecti dicitur ab Aristarcho; sed fortasse Ion. ponitur pro μιᾷ, à μία, μιᾶς, *una.* Vide ἴος.

Ἰήϊος, ου, ὁ, *Apollo*, qu. ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰήκοπος, ου, ὁ & ἡ, *doloribus medens:* ab ἰάομαι, *medeor*, et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco, tundo:* f. ψω, p. m. κέκοπα.

Ἧλα, *injeci:* a. 2. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto:* f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto:* imperf. ind. act. ἵην, ης, η, vel ἵειν, -εν, -εις, εις, fut. ἥσω, perf. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præs. pass. ἵεμαι, *mittor, desidero*, imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἷμαι, a. 1. pass. ἕθην, a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο, a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἵω, *mitto.* Sed

Ἵημι, *eo, vado:* ut εἶμι, ex ἴω, id.

Ἰήσασθαι, *curare:* Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *curo:* f. άσομαι. Sic

Ἰήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.

Ἵησι, *mittit:* 3. sing. præs. ind. act. verbi ἵημι. Sed

Ἴησι, *vadit:* 3. sing. verbi ἵημι, *eo*, ab εἶμι seu ἴω, *eo:* at

Ἴῃσι, *eas:* Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi εἶμι, *eo:* a. 2. ind. act. ἴω, vel Ion. et Poët. pro ἴῃ, *eat:* 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Ἰήσονι, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.

Ἰησοῦς, ου, ὁ, *JESUS:* nomen Salvatoris, Hebr. quod. interpret. Lat. *Salvator.*

Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἰοῦ νῆσον οἰκοῦντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *Medicus:* ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰθαγενὴς, έος, ὁ & ἡ, *originalis, indigena, rectè et legitimè natus:* ab ἰθὺ, *rectè*, et γίνομαι, *nascor.*

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA:* nomen insulæ, Ulyssis patriæ.

Ἴθαρ, *celeritèr:* ab ἰθὺ, *statim.*

Ἰθείῃ, Ion. pro ἰθεῖᾳ. Vide ἰθὺς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta:* ἰθείην νέμειν, *jus reddere.* Hes. Op. 224. sub. δίκην nom. sing. f. g. et

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, *rectus, a, um*, dat. pl. Ion. ἰθείῃσι ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἴθεως, Ion. pro εὐθέως, *celeritèr.*

Ἴθι, *vade:* præs. imperat. ab εἶμι, *eo.*

Ἴθματ, pro ἴθματι, dat. sing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, *gressus, passus:* ab ἴω vel εἶμι, *vado.*

Ἴθυρος, *vox incitantis et adhortantis:* qu. ab ἴθαρ, *celeritèr.* vel ἴθι, *vade*, et ὀρούω, *ruo*, vel ὄρω, *excito.*

Ἴθρις, *spado:* cui [illegible] *vis demessa est.* Th. θέρος, *æstas.*

Ἰθὺ, adv. *rectè, obviam, statim.* Th. ἰθὺς, *rectus.*

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta:* ab ἰθὺς, *rectus*, et δίκη, *jus.*

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ & ἡ, *qui rectos capillos habet:* ab ἰθὺς, *rectus*, et θρὶξ, ἡ, *capillus.*

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna*,

quæ aperto Marte fit: ex ἰθὺς, *rectus*, et μάχομαι, *pugno*.

'ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis et saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris:* q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore*.

'Ιθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, *rectus*.

'Ιθύνε, *direxit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab

'Ιθύνω, *dirigo*, f. υνῶ præs. indic. pass. ἰθύνομαι, *rego, dirigo*. Th. præced.

'Ιθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *recta volans, qui recto cursu fertur:* ab ἰθὺς, *rectus*, et πέτομαι. *volo, as*.

'ΙΘΥ'Σ, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus, non obliquus, verus:* sed

'Ιθὺς, ύος, ἡ, *impetus:* ab ἰθύω, *rectà feror*, q. à præced.

'Ιθύτεραι, *rectiores*, nom. pl. fœm. g. ab

'Ιθύτερος, comparat. ab ἰθὺς, *rectus*.

'Ιθύω, *rectà feror, impetu feror*. Th. id.

'Ιῶμαι, *æruginosus reddor:* ab ἰὸς, *ærugo*.

"Ικανε, vel ἵκανεν, *pervenit*, 3. sing. imperf. et

'Ικάνετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi ἱκάνω imperf. ἵκανον opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio*.

'Ικανόομαι, -οῦμαι, *idoneus et aptus fio* f. 1. ώσομαι perf. indic. pass. ἱκάνωμαι ab

'ΙΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus;* λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, *cum accepissent Jasonis satisfactionem*, Act. xvii. 9. indè

'Ικανότης, ητος, ἡ, *habilitas, sufficientia:* à præced.

'Ικανούσθω, *sufficiat, satis sit*, 3. sing. imperat. pass. ab

'Ικανόω, *idoneum* vel *sufficientem reddo*, fut. ώσω, perf. ἱκανωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus*.

"Ικάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico*, Hesych. Th. ἵκω, *venio*.

'Ικανῶς, adv. *sufficienter, abundè, affatim, admodum, valdè*. Th. ἱκανὸς, *sufficiens*.

'Ικανώτατος, superl. ab ἱκανός.

"Ικελος, ἐλη, ελον, *similis:* ab εἴκω, *similis sum*.

"Ικεν, *ibat*, imperf. ind. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω a. 1. ἷξα.

"Ικεο, *veni*, Ion. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. ind. med. ἱκόμην, ου, ετο Ion. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*.

'Ικέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ejusd.

'Ικέσθον, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

'Ικεσία, ας, ἡ, *supplicatio, preces:* ab ἱκέτης, *supplex*.

'Ικέσιος, ία, ιον, *supplex;* ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter;* per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. Th.

"Ικετ', pro ἵκετο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἱκνέομαι, *venio*, q. v.

'Ικέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*, q. v.

'Ικέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et

'Ικέτευμα, ατος, τὸ, *supplicatio*, et

'Ικέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'Ικετεύω, *supplico*, fut. εύσω. Th. ἱκέτης.

'Ικετηρία, ας, ἡ, *supplicatio:* ab

'Ικέτηρις, ιδος, ἡ, *supplex:* à

'ΙΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *supplex:* à ἵκω, vel ἱκνέομαι. Hinc

'Ικετήσιος, ία, ιον, *supplex;* 'Ικετήσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*.

"Ικηαι, *venias*, Ion. pro ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio;* f. m. ἵξομαι p. pass. ἷγμαι a. 2. med. ἱκόμην, ου, ετο a. 2. sub. med. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

"Ικηται, *veniat*, 3. sing. a. 2. sub. med. ejusd. verbi.

'Ικμάζω, *humecto*, et

'Ικμαῖος, *humidus:* à

'ΙΚΜΑ'Σ, vel ἰκμὰς, άδος, ἡ, *humor, vapor:* indè

"Ικμενος, *fluens, secundus de vento*, per Sync. pro ἱκόμενος. Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui

"Ικμενος, expon. *humidus*. Th. ἰκμὰς, *humor*.

'ΙΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *venio, advenio, supplico, pertineo, invado;* f. m. ἵξομαι, p. pass. ἷγμαι a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

'Ικνεόμενον, Ion. pro τὸ ἵκνουν, *id quod sufficit et decorum est*, et

'Ικνεομένως, sive ἱκνουμένως, *ritè, congruè*, adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio*.

'Ικνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*, Ion. et Dor. pro ἱκνουμένῳ.

'Ικνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνοῦνται, *veniunt*, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἱκνέομαι.

'Ικνούμενος, *veniens, congruens, justus*, ut ἱκνούμενον μέγεθος, *justa magnitudo*, part. præs. m. ejusd.

"Ικοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

'Ικόμαν, Dor. pro ἱκόμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.

"Ικομαι, *venio:* ab ἵκω, idem: quod usitatius.

'Ικόμην, ου, ετο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

'Ικόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*, nomen urbis. Gr. *imaguncula*.

"Ικοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

"Ικου, præs. imperat. med. verbi inus. ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio*. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι sed

'Ικοῦ, est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio;* a. 2. ἱκόμην, ου, ετο.

'ΙΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula tabulatum:* quasi ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire;* super tabulatis enim itur. Eustath. scribit ἴκριον.

'Ικριόφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

'Ικταρ, adv. *propè, celerrimè;* ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

'Ικτερικὸς, ἡ, ὸν, *ICTERICUS:* ab

"ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *morbus regius, ICTERUS*, et pro ave *galbula*, Scribitur et ἰκτερός.

'Ικτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, *supplex:* ab ἱκέτης, idem.

'Ικτίδιον, et per Aphær. κτίδιον, *è mustelâ confectus:* ab ἰκτὶς, *mustela;* per Aphær. κτὶς, ίδος, ἡ.

'ΙΚΤΙ'Ν, ῖνος, ὁ, *milvus*.

'ΙΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *mustela sylvestris*.

"Ικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἱκνέομαι, *venio*, f. m. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην p. pass. ἷγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

"ΙΚΩ, *venio*, fut. ἵξω a. 1. ἷξα. Hinc ἱκάνω, Poët. idem.

"Ικωμαι, a. 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, *venio;* a. 2. ἱκόμην.

"Ικωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἵκω, *venio*.

'Ιλαδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen, turma*, quod et εἴλη. Th. εἰλέω, *congrego*.

"Ιλαθι, *propitius esto*, præs. imperat. ab ἵλημι, undè et part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo;* f. m. άσομαι perf. pass. ασμαι, σαι, σται. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ἥσω, *propitius sum*.

"Ιλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Att. ἵλεως, ω, *propitius, hilaris:* q. ab ἕλη, *splendor*, qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

'Ιλαρὸς, ά, ὸν, *HILARIS, lætus*, et

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS:* ab eod. Th.

Ἱλαρόω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro.*

Ἱλαρύνω, f. υνῶ, p. act. ἱλάρυγκα, *latifico, exhilaro.*

Ἱλας, Dor. et per Sync. pro Ἰόλας, ου, ὁ, viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius esto*, et per Sync. ἵλαθι, et Poët. Ectasi ἵληθι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placo;* f. m. άσομαι perf. pass. ἵλασμαι a. 1. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius sum.*

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo;* ἱλάσκοντο, 3. pl. imperf. ind. fut. ἱλάσομαι præs. part. m. fœm. g. ἱλασκομένη ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio, exhilaro;* fut. med. ἱλάσομαι, reperitur et ἱλάξομαι perf. pass. ἵλασμαι, a. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat.

Ἱλασμὸς, ου, ὁ, *propitiatio.*

Ἱλάσομαι, *placabo*, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι a. 1. med. ἱλασάμην.

Ἱλασσάμενος, ου, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ.

Ἱλάσσεαι, *places*, Ion. pro ἱλάσῃ, a. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo.*

Ἱλασσώμεθα, *placemus*, gem. σ, 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, *piaculum;* sic Christus est verè ἱλαστήριον, quia sua oblatione nobis placavit Deum, et

Ἱλαστήριος, ια, ιον, *piacularis;* habens vim τοῦ ἱλάσκεσθαι, et

Ἱλαστὴς, οῦ, ὁ, *piacat, qui reconciliator:* omnia ab

ΙΛΑ'Ω, et ἵλημι, *propitius sum*, f. ήσω, p. κα præs. imperat. ἵλαθι, et per Ectasin ἵληθι.

ΙΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *foramen, ubi latet serpens;* aut *alicujus feræ cubile.* Est et ἰλεὸς, *ILEUS, convolvulus, morbus intestinorum:* ab εἰλέω, *verso, involvo.*

Ἱλέω, *placo, propitium reddo:* ab

Ἵλεως, ω, ὁ κ. ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius.* Th. ἱλάω, *propitius sum.*

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen.* Th. εἰλέω, *congrego.*

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκῃσι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. subj. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, *propitius sum.*

Ἰλιάδας, ου, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ου, ὁ. quod per Aphæresin pro Ὀιλιάδας, ου, ὁ, *Ajax Oilei filius*, ὁ τοῦ Ὀϊλέως παῖς.

ΙΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *ILIAS, Poema Homeri de rebus Iliacis;* item *turdi species;* et *congeries*, ut Ἰλιὰς κακῶν, *Ilias malorum.*

Ἰλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη, *Iliacum prælium.*

Ἰλιγγιάω, *vertigine laboro:* ab

Ἴλιγξ, γος, ἡ, *vortex:* quod ab εἴλιγξ, υ, ὁ, *vortex.* Th. εἰλέω, *verso.*

Ἴλιον, *ILIUM, Troja:* ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοραίστὰς, ου, ὁ, *Ilii populator:* ab Ἴλιον et ῥαίω, *destruo.*

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortum:* ab ἴλλω, *volvo.*

ΙΛΛΟ'Σ, ου, ὁ, *oculus:* q. ab εἰλέω, *verso;* qui oculi volubiles: indè

Ἴλλω, *oculis conniveo, volvo.*

Ἰλλυρικὸν, οῦ, τὸ, *ILLYRICUM*, nomen regionis: indè

Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Ilyrii.*

ΙΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *limus, cœnum:* qu. ab ἴλος, *palus*, vel ἰλέω, pro εἰλύω, *involvo.*

Ἰλύω, *oblimo, limo obduco:* à præced.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, *molaris;* hinc habemus Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, sive *quæ cani solebat ab iis qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant.* Eadem cantio et ἱμανταῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum, loreus funis.*

Ἱμαλία, *cumulata farinæ mensura:* ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, *abundans, copiosus:* à præced.

Ἱμαλὶς, *Dea farinæ, Ceres.*

Ἵμασ', pro ἵμασε, *verberavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*, f. άσω ab

ΙΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum, funiculus ex loris bubulis:* inde ἱμάω, f. ήσω, *loreo fune extraho, haurio.*

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica, flagellum:* à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*, q. v.

Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*, fut. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum.*

Ἱματίζω, *vestio*, f. ίσω, p. ἱμάτικα perf. pass. ἱμάτισμαι perf. part. pass. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus:* ab εἷμα, ατος, τὸ, *vestis.* Th. ἕω, seu ἕννυμι, *induo.*

Ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*, pro εἱμάτιον ab εἷμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ κ. ἡ, *custos vestium.*

Ἱματισμένος, *vestitus, indutus.* Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, *vestus, vestitus:* ab eod. Th.

Ἱμάω, *loreo fune extraho, haurio*, f. ήσω ἱμαῖον μέλος, *cantilena, quam canit ὁ ἱμῶν, ὁ ὑδατηγός.* Vide ἱμαῖος.

Ἱμείρομαι, idem quod

ΙΜΕΙ'ΡΩ, *desidero, cupio*, cum gen. quod ab ἵμαι, *cupio*, et ἐράω, *amo.*

Ἵμεν, ἴτε, *imus, itis*, 1. et 2. plur. præs. indic. εἶμι, *eo.* Dicitur et ἦμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi, et

Ἴμεν, *ire*, Ion. sed pro ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, et ἴεναι, præs. infin. ab εἶμι, vel ἵημι, *eo.*

Ἱμέρα, ας, ἡ, fluvii nomen, ut et Ἱμέρας, ου, ὁ, *Siciliæ fluvius.*

Ἱμερόεις, έντος, ὁ, et in fœm. gen. ἱμερόεσσα, *desiderabilis;* in superl. ἱμεροέστατος ab

Ἵμερος, ου, ὁ, *desiderium.* Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, ου, ὁ κ. ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem:* ab ἱμείρω, *desidero*, et φωνή.

Ἱμερτὸς, ή, ὸν, *desiderabilis:* ab ἱμείρω.

Ἵμπτω, *lædo, pungo, terreo:* ex ἵπτω. Tum ἵμπτω, *jungo:* q. ab ἐν, pro ἐν, et ἅπτω, *alligo.*

ΙΝ, mensuræ nomen; item *fibra.* Vide ἴς. Tum ἴν, *ipsum*, vel *ipsam*, pro quo Poëtæ μιν dicunt. Latinis ôlim etiam *im* et *em* pro *eum.*

Ἰν, *IN*, præpositio; etiam pro ἐν, et in compositione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, *nervus, fibra.*

Ἵν, pro ἵνα, *ut.*

* ἽΝΑ, *ut*, conjunct. causalis regit. subjunct. ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα περὶ Θρασυβουλον, Lysias, 259. ed. Tayl. *in iisdem tabulis quibus*, &c. Cum gen. ut *ubi gentium* apud Latinos; ὁ βλέπεις ἵνα εἶ κακοῦ, Soph. Oed. Tyr. 421. *non vides quò mali es redactus.* Vide Mark. Eurip. Suppl. 1012. Regit indic. cùm pro ὅπη usurpatur 3. Joan. 4. Cum indic. aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis; Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω, Il. A. 363. *dic, ne celes animo, ut sciamus ambo;* ἵνα ἐπιμορσῖτο, ἵνα αἰσθήσεν, &c. Lys. 1. 435. 1. ubi vide not. Marklandi; ἵνα ἑαυτὸν ἐμπέσῃ τῶν λινῶν, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Huch. *ut illapsus in ea lepus ipse se in retia induceret*, 1 Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὥστε, *ita ut*, Odyss. i. 136. Cum subjunctivo idem valet quod imperativus; ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23. *veniens impone;* ἵνα παραγγείλῃς, 1 Tim. i. 3. *fac ut præcipias.* Frequens cum ὅπως, quod loquendi genus haud facilè reperias cum ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Ep. v. 33. *revereri debet vi-*

ωσιν; ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan. ii. 19. et manifestari debebant. Arrian. Diss. Epict. l. 1. c. 29. Σωκράτης ὢν ἵνα πάθη ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων, Socrates non debuit hæc pati ab Atheniensibus; ἵνα μὴ, nisi; ἵνα τί, vel ἱνατὶ, ut quid, propter quid, quare?

"Ιναι, ire, præs. inf. verbi εἶμι, eo. Dicimus, et εἶναι, et ἴναι.

'Ινάω, idem quod ἰνέω, inanio, vacuo, expurgo. Hesych.

'Ινδάλλομαι, similis videor, videor, appareo; idem quod ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem: ab εἶδος, facies, forma. Th. εἴδω, video.

"Ινδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species: à præced.

'ΙΝΔΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, INDICUM piper, vel zingiber Indicum.

'Ινες. Vide in ἴς, ἡ, fibra.

'Ινιόω, tendo: Hesych. ab ἴς, in acc. ἶν, nervus, qui tendit organum.

'ΙΝΕ'Ω, vacuo, expurgo.

'Ινίον, ῦ, τὸ, occipitium, posterior colli pars: ab ἴς, ἰνὸς, nervus.

"Ινις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, filius.

"Ιννη, filia, ut et ἶννος, ῦ, ὁ, filius: ab ἶνις, Hesych. Vide præced.

'Ινιύομαι, fleo: ab ἰνᾶν.

'Ινόω, Poët. pro ἰνάω, exhaurio, consumo, absorbeo.

'Ινὼ, όος, ἡ, INO, nomen mulieris, q. valida: ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur.

'ΙΞ, ἰκὸς, ὁ, vermiculus vites arrodens.

'Ιξαλος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui saltu progreditur, impetuosus, libidinosus: Hesych. ab ἰξὺς, lumbus, et ἅλλομαι, salio, capræ Epith.

"Ιξε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἵκω, venio, f. ἴξω a. 1. ἶξα, ας, ε.

"Ιξεαι, pervenies, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἴξῃ, verbi ἱκνέομαι, venio; f. m. ἴξομαι perf. pass. ἶγμαι a. 2. m. ἱκόμην, ῦ, ετο.

'Ιξευτὴς, ῦ, ὁ, qui visco aves captat, auceps: ab ἰξεύω.

'Ιξεύτρια, ας, ἡ, qui visco aves captat: ab eodem.

'Ιξεύω, visco aves capio, aucupor: ab ἰξὸς.

'Ιξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

'Ιξιόεις, όεσσα, όεν, viscosus, lethalis.

"Ιξις, εως, ἡ, adventus. Th. ἱκνέομαι, venio; f. m. ἴξομαι p. pass ἶγμαι.

'Ιξίων, ονος, ὁ, IXION: quis iste fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204, &c.

"Ιξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

"Ιξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἶκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare: vel a. 2. indic. act. verbi ἵκω, venio, f. ἴξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἴξω, quod à fut. ἴξω, verbi ἵκω, formatum afferunt.

'Ιξὸν, viscum, acc. sing. ab

'ΙΞΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. βισκὸς, VISCUM, arundo aucupatoria, pedica passerum; item varix; adj. parcus, tenax.

'ΙΞΥ'Σ, ύος, ἡ, lumbus, dorsum: q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

'Ιξώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, viscosus, visci modo lentus et tenax.

'Ιοβόλος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui sagittas jaculatur, venenum jaculans.

'Ιοδνεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, purpureus: ab ἴον, viola, et δνόφος, tenebræ.

'Ιοδόκος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, sagittarum receptrix, epithet. pharetræ. Dicitur enim ἰοδόκη, ἡ, substantivè, pharetra, sagittarum receptaculum: ab ἰὸς, jaculum, et δέχομαι, capio.

'Ιοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, niger, rubiginosus; ab ἰὸς, ῦ, ὁ, telum, rubigo cujusque metalli, vel cum sig. purpureus, violacei coloris: ab ἴον, viola, et εἶδος, forma.

* 'Ιόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, accommodus ad sagittas conficiendas, niger, subfuscus.

"Ιοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo; a. 2. ἰὸν.

'Ιοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, profecta, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

'Ιόλαος, ῦ, ὁ, quis fuerit IOLAUS, quando ex mortuis resurrexit, et cur, vide Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

"Ιομεν, eamus, 1. pl. a 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

'Ιόμωρος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, pallido facie stultus, Iliad. Δ. 242. ab ἴον, viola: item jaculis mortem inferens, jaculator: ex ἰὸς, jaculum, et μόρος, à μείρω.

"ΙΟΝ, ῦ, τὸ, viola; item solum, n. g. ab ἴος.

"Ιον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

'Ιόνθ', pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.

'Ιονθὰς, αδος, ἡ, lanuginosa, villosa, variis laborans; exponitur et velox: ab

"ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, languo, primi pili: qu. ab ἄνθος, quia flos juventæ; item varus in facie.

'Ιόντα, euntem, ob sequentem aspiratam ἰόνθ', acc. sing. a. 2. part. verbi εἶμι, eo; ἴον, a. 2. part. ἰὼν; ὄντος, et in f. g. ἰοῦσα.

'Ιοπλόκαμος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, violaceos vel nigros capillos habens: ex ἴον, viola, et πλόκαμος, cincinni, à πλέκω, necto.

'Ιόππη, ης, ἡ, nomen urbis, Joppa. Hebr. pulchritudo.

'Ιορδάνης, ῦ, ὁ, nomen fluvii, Jordan Hebr. orientis ex Jor et Dan, qui sunt duo fontes ad radices Libani.

"ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus: q. δόρκοι, à visûs acuminè, à δέρκω, video.

'ΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, missile, jaculum, sagitta: qu. ab ἵημι, mitto; item venenum, rubigo, ærugo: ἰόω, rubigine obduco; ἰώδης, rubiginosus: sed

"Ιος, ἴα, ἴον, solus, a, um; item unus.

'Ιοστέφανος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, coronam è violis gestans: ab ἴον, viola, et στέφανος, corona, à στέφω, corono.

'Ιότης, ητος, ἡ, consilium, voluntas: ab ἴω, vel ἵημι, mitto.

'ΙΟΥ', adv. dolentis. Lei, HEU: hinc ἰύζω, lamentor. Est et exultantis adv.

'Ιουδαΐζω, JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo, f. ίσω, p. ἰουδάϊκα: ab 'Ιουδαῖος, Judæus. Th. 'Ιούδας, ῦ, ὁ, Judas.

'Ιουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, JUDAICUS, a, um: hinc

'Ιουδαϊκῶς, adv. Judaicè.

'Ιουδαῖος, ῦ, ὁ, JUDÆUS; item Judaicus, a, um, ut γῆ 'Ιουδαία.

'Ιουδαϊσμὸς, ῦ, ὁ, JUDAISMUS.

'Ιουδαϊστὶ, adv. Judaicè, Judaico more.

'Ιούδας, ῦ, ὁ, nomen viri, Judas, Hebr. interpret. Lat. celebrationis filius.

'Ιουλίας, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. barbatulus.

'Ιούλιος, ῦ, ὁ, JULIUS, nomen viri. Gr. barbatulus.

"Ιουλος, ῦ, ὁ, lanugo, quæ ἴεται, exit, mollis et crispa. Th. ἴουλος, mollis, crispus.

"Ιουν, mittebam, imperf. contr. ex ἴεον, -ουν, q. ab ἰέω. Th. ἴω, vel ἵημι, mitto.

'Ιοῦσα, ης, ἡ, et in acc. pl. ἰούσας, accedentes, a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, eo; a. 2. indic. act. ἴον.

'Ιοῦστος, ῦ, ὁ, nomen viri. Lat. JUSTUS.

'Ιοχέαιρα, ας, ἡ quæ fundit sagittas, vel quæ sagittis gaudet: ex ἰὸς, sagitta, et χέω, fundo, vel χαίρω, gaudeo, Epithet. Dianæ.

* 'Ιπνὸς, vel ἴπνος, ῦ, ὁ, furnus, caminus, culina, sterquilinium; ἴπνος ἐλεφάντινος, Aristoph. Plut. 816. sella familiarica. Angl. AN IVORY CLOSE-STOOL. Th. ἴπτω.

"Ιπος, ῦ, ὁ, muscipula, quæ ἴπτει,

id est *opprimit*, murem; sed ἶπος, *pressura*: ab

Ἰπόω, *premo*, πιέζω ut ἰπωῦσθαι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *nocco*.

Ἱππαγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, seu Epithet. navis *quâ equi trajiciuntur*: ex ἵππ☉ et ἄγω, *duco*.

Ἱππάζω, et ἱππάζομαι, *equito*: ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱππαιχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat*: ex ἵππ☉ et αἰχμὴ, *cuspis*.

Ἱππαλίδας, ου, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, fut. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui*, et

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππ☉ et ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, ή, όν, *ad magistrum equitum pertinens*: ex iisd.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est et *Equitum præfectus, Magister equitum*; et sic vocatur Neptunus: ex ἵππ☉ et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris*: hinc

Ἱππάσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equitabilis equis idoneus*: ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱππασία, ας, ἡ, *equitatus, equitatio*.

Ἱππεὺς, έος, *eques*, et in pl. ἱππεῖς. ejusd. Th.

Ἱππευτὴς, ῦ, ὁ, *equestris* vel *equitandi peritus*: ab

Ἱππεύω, *equito*, f. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππ☉, *equus*.

Ἱππήεσσι, dat. plur. Ion. pro ἱππεῦσι ab ἱππεὺς, *eques*.

Ἱππηλασία, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, ία, ιον, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur*: ab ἵππ☉, *equus*, et ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. sing. ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum*: ex ἵππ☉ et ἐλαύνω, *agito*.

Ἱππήλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equitabilis, per quem equi agi possunt, amplus, spatiosus*: ex iisd.

Ἱππικὸν, ῦ, τὸ, *equitatus*: ab

Ἱππικὸς, ή, όν, *equestris*. Th. ἵππ☉, *equus*.

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equos nutriens*: ex ἵππ☉ et βόσκω, *pasco*.

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equorum domitor*: ex ἵππ☉ et δαμάω, *domo*; a. 2. ind. act. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, *densus, instar equi hirsutus*: ex ἵππ☉ et δασὺς, *densus, pilosus*.

Ἱπποδιώκτας, ου, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques*: ex ἵππ☉, *equus*, et διώκω, *persequi*.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris*, et

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses*: ex ἵππ☉, *equus*, et δρόμ☉, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*; p. ind. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS*, *circus*: ex iisd.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer*: ex ἵππος et θόω, *impetu feror*.

Ἱπποῖν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. plur. Ion. ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱπποκένταυρ☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *HIPPOCENTAURUS*: ex ἵππ☉, *equus*, et κένταυρ☉, *centaurus*, quod à κεντέω, *pungo*, et ταῦρ☉, *taurus*.

Ἱπποκορυστὴς, ῦ, ὁ, *galeatus, eques bellicosus*: ex ἵππ☉, *equus*, et κορύσσω, *galeâ armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equus perstrepens*: ex ἵππ☉, *equus*, et κρότος, *sonus*.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia*.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, *herba quædam equis lethalis, virus ex equarum inguinibus defluens, equina cupido coitûs*.

Ἱππομανέω, -ῶ, *libidinis furore, equarum more, exstimulor*: ab

Ἱππομανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *equino more libidinis furiis exstimulatus, valdè insanus*: ex ἵππ☉ et μαίνομαι, *insanio*.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium*: ex ἵππ☉ et μάχομαι, *pugno*.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *rei equestris peritus*: ex ἵππ☉ et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS*, nomen viri; qu. ex ἵππ☉, *equus*, et νίκη, *victoria*.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *Valdè intelligens*, Lat.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poët. ὁ τῦ ἵππυ καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit*.

ἽΠΠΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *equus*, in f. g. *equa et equitatus*; sed ἵππ☉, Dor. pro ἵππευς q. ab ἴπτειν ποσὶν, quia humum ἰπῶ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *sonipes*. Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, *sella equina*. Sed

Ἵππ☉, ἡ, *substantia*, Gen. xiv. 21.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, *equorum agitatrix*; ἡ τοὺς ἵππυς σόυσα, τυτέςι σεύυσα ἢ κινῦσα· quod ab ἵππ☉ et σεύω, *agito*. Hinc et

Ἱπποσόας, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat*. Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia*; gen. plur. Æol. ἱπποσυνάων ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱππότα, voc. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*: ab ἵππ☉, *equus*.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *equus sagittarius*: ex ἵππ☉ et τόξον, *arcus*.

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo*, et

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, sumptus in equis alendis factus*: ex ἵππ☉ et τρέφω, *alo*.

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui equos alit*: ex iisd.

Ἱππουκρήνη, q. *equi fons*, nomen fontis in Bœot. ex ἵππ☉ et κρήνη, *fons*.

Ἱππουρις, ιδος, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis*: ex ἵππ☉ et οὐρὰ, *cauda*.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus pascendis equis*: ex ἵππ☉ et φέρβω, *pasco*; p. ind. med. πέφορβα.

Ἱπποφορβὸς, ῦ, ὁ, *equorum pastor*: ab iisd.

Ἱπποχάρμας, ου, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens*: ab ἵππ☉ et χαίρω, *gaudeo*.

Ἱππωνέω, *equos emo*: ex ἵππ☉ et ὠνέομαι, *emo*.

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio*: à præced.

ἽΠΤΑΜΑΙ, *volo, as*, præs. infin. med. ἵπτασθαι, f. med. ἱπτήσομαι q. à πτάω a. 2. ind. m. ἱπτάμην, vel ἱπτάμην.

Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. ind. m. verbi ἵπτομαι.

Ἵπτω, contr. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. sing. impert. ind. ejusd. verbi.

ἽΠΤΩ, vel ἴπω, *noceo, lædo*: inde ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*; ἰπνὸς, seu ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*; ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*.

Ἱρὰ, *sacra*: ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum, sacrificium*; at

Ἱρὰ, ας, ἡ, *concio*: quod ab εἴρω, *loquor*.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. m. ἱεράομαι, *sacerdos sum*, inf. m. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράτω, pro ἱεράω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos*: ab eod. Th.

Ἱρέω, pro εἰρέω, *loquor*, Hesych.

Ἱρη, ης, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.

Ἱρῆες, Ion. pro ἱερέες, *sacerdotes*, et

Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *bestia, victima*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*.

ἸΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, *asteria*, Hippocrat.

Ἶρις, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis*, *IRIS*, *Dea*; in acc. ἶριν q. ab εἴρω, *dico*, *prædico*, *nuntio*.

Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dat. pl. ab ἶρις, q. v.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, *sacer*: sed •

Ἶρος, ου, ὁ, *IRUS*, nomen propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra*, *ceremoniæ*: ex ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sacer*, et ἔργον, *opus*.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ aliàs vocatur; *sacerdos*, *sacrorum antistes*: ex ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *in lucem edo*.

Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸν, *sacrum*.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*, q. v.

Ἴς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*, *VIS*.

Ἴσ', pro ἴσα, *æque*, adv. ab ἴσος, vel ἴσος, *æqualis*.

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit*.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis*.

Ἰσάζω, *adæquo*. Th. ἴσος, *æqualis*.

Ἰσαίας. Vide suprà Ἠσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS*, nomen propr.

Ἴσαις, *paribus*, dat. plur. f. g. ab ἴσος, *par*.

ΙΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ*: rectiùs ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. Vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio*, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. indic. verbi εἶμι, *eo*.

Ἴσαν, *sciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν ab ἴσην, imperf. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt*, q. vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par numero*: ex ἴσος, *æqualis*, *par*, et ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἴσασ', pro ἴσασι, 3. plur. indic. præs. at

Ἴσας, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσασαι, pro quo et ἴσῃ, 2. sing. præs. med. ἴσαμαι, *scio*.

Ἴσασι, et ἴσασιν, *sciunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσατι, *scit*, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. ind. act. ejusdem.

ΙΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba *glastum*.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cognominis*: ex ἴσος, *æqualis*, et αὐδὴ, *vox*.

Ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperf. ind. ab ἴσημι, *scio*: sed

Ἴσῃ, *scis*, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. med.

Ἰσηγορέω, -ῶ, et ἰσηγορέομαι, -οῦμαι, *æquè et liberè loquor*: ex ἴσος, *æqualis*, et ἀγορεύω, *loquor*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas*, *æqualitas*: à præced.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *equinoctium*; ἰσημερία μετοπωρινὴ, *Æquin. autumnale*; ἐαρινὴ, *vernum*: ex ἴσος, *æqualis*, et ἡμέρα, *dies*: q. d. *æquidiarium*.

Ἰσημερινὸς, νὴ, νὸν, *æquinoctialis*: q. d. *æquidialis*: ex iisd.

ΙΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio*.

Ἰσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æqualis*, *par*: ab ἴσος, idem, et ἄρω, *apto*.

Ἴσθι, *scias*, per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat act. ab ἴσημι, *scio*: sed

Ἴσθι, *sis*, *esto*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ*.

Ἴσθμια, τὰ, scilicet ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni*, *ludi Isthmii*. Th. ἰσθμὸς, *isthmus*.

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI*, et

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, *Isthmiaca*; ut Ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria*: ab ἰσθμὸς, q. v.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, *quod circa fauces est*, *colli ornamentum*: ab ἰσθμὸς, q. vide.

Ἴσθμιος, ία, ιον, *in isthmo habitans*, *Isthmius*, Epith. *Neptuni*. Ἴσθμια, *sacra Isthmia in honorem Neptuni*.

Ἰσθμοῖ, adv. *in Isthmo*; *apud Isthmum*.

ΙΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS*, *terra angusta duplici mari interclusa*; item aliquid isthmo simile, ut *fauces*, *pars inter os et gulam*; *collum clepsydræ*, *imbrex narium*.

Ἴσι, *eunt*, 3. plur. ind. præs. pro εἶσι, et Ion. ἴασι ab εἶμι, *eo*.

ΙΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, et ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica*: edulii genus, è carne minutissimè incisâ.

Ἶσις, ιδος, ἡ, *ISIS*, nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii*.

Ἴσκον ες, ε, imperf. ab

Ἴσκω, *scio*, *fingo*, *assimilo*, *comparo*, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, *scio*, *video*; vel εἴκω, *similis sum*.

Ἴσμεν, *scimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. plur. indic. præs. ab ἴσημι, *scio*.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum*.

Ἰσόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Deo similis*: ab ἴσος, *similis*, et Θεὸς, *Deus*.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pari potestate præditus*: ex ἴσος, *æqualis*, et κράτος, *robur*; item

Ἰσοκράτης, εος, -ους, ὁ, *ISOCRATES*, nomen propr. Hinc

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, -ίας, *æqualis potentia*.

* Ἰσολογία, ας, ἡ, *honoris æqualitas*.

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri*: ex ἴσος et μήτηρ, *mater*.

* Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, *vestis Milesiæ par*, id est, *mollis et delicata*.

Ἰσομοιρέω, fut. ήσω, *æquam portionem capio*: ex ἴσος, *par*, et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æqualem partem habens*, *qui idem juris habet*.

Ἶσον, adv. *æqualiter*: ab ἴσος, *par*.

Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἴξονται, 3. pl. fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Ion. et ἰσόπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in luctâ seu pugnâ æqualis*: ex ἴσος et πάλη, *lucta*.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities*: ab

Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planus*: ex ἴσος, *æqualis*, et πέδον, *solum*.

* Ἰσόπετρος, ου, ον, *durus*.

* Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equilaterus*.

* Ἰσοπληθὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *æquè plenus*.

* Ἰσόπρεσβυς, ὁ, *pari ætate*.

Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, *æquilibrium*, et

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par*, *equilibris*: ex ἴσος, *par*, et ῥέπω, *propensus sum*.

ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, *æqualis*, *par*: q. ab εἴδω, *assimilo*. Hinc τὸ ἴσον, ου, *æqualitas*, *æqualis portio*; ἴσα ϗ, *perinde ac*; ἴσοις, *totidem*.

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio*, *æqualitas*: a præced.

Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquè pretiosus*: ex ἴσος, *par*, et τιμὴ, *pretium*.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. m. vel pass. ab ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par*.

Ἰσοφαρίζω, *adæquo*, *æquiparo*: qu. ἰσοφερίζω ab ἴσος, *æqualis*, et φέρω, *fero*: hinc ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti*: vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis*: à φάρος, εος, τὸ, *pallium*.

Ἰσοφαριέσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. act. præced.

* Ἰσόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui par est in suffragiis ferendis*, *parem auctoritatem habens*. Versus ἰσόψηφοι dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Antho. epigr. l. vi. p. 12. et 563. quod fefellit H. Stephanum in Thes.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis*, *co-*

dem vel *pari animo præditus*: ex ἴσος, *par*, et ψυχὴ, *anima*.

Ἰσόω, *adæquo*, f. ώσω· hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par*.

Ἴσπω, *dico*, tempora sumit ab ἔπω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indecl. Hebr. *princeps Dei*, Lat. Hinc

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Israelita*, et

Ἰσραηλῖτις, fœm. g. *Israelitis*: à præced.

Ἰσσάχαρ, *Issachar*, nomen viri, Hebr. *est merces*, Lat.

Ἵστα, *statue*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἵστημι, Att. contractè pro ἵσταθι, vel pro ἵστας, verbi ἱστάω. Vel 3. sing. imperf. ind. act. ἵσταον, -ων, ας, -ας, αε, -α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, *statuo*: sed

Ἱστῇ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto*.

Ἵσταμαι, σαι, ται, sæpè pro ἴσαμαι, *scio*; in composit. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἵσημι, *scio*.

* Ἱστάμενος, η, ον, *stans*; gen. Ion. ἱσταμένοιο. Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο, Od. Ξ. 162. *Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante*; ἱστάμενος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posterioribus temporibus; at Hesiodi ævo ad diem vigesimum, ut Op. 797. ab ἵστημι, *statuo*; in pass. ἵσταμαι, *sto*.

Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἵστασο, Ion. pro ἵστασο, *statuebris*, 2. sing. imperf. ind. pass. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἵστασο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἵστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.

Ἴστε, *scitis*, per Sync. pro ἴσατε, 2. plur. præs. indic. act. ab ἴσημι, *scio*. Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, et in pl. ἴστε.

Ἰστέον, *sciendum*, verbale, pro εἰστέον ab εἴδω, *scio*; p. pass. εἴσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *siste*, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *statuo*. Vel cum subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι· sed

Ἱστῇ, dicitur pro ἱστᾷ, 3. sing. præs. sub. act. ab

ἽΣΤΗΜΙ, *statuo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO: appendo*; (*fœneror*, idem quod δανείζω, Hesych. Salm. de usur. c. 15. &c.) q. à στάω, fut. στήσω, perf. ἕστακα· perf. part. ἑστηκὼς, et per Sync. ἑστακὼς, per Crasin ἑστὼς. Sic perf. inf. ἑστᾶναι, pro ἑστακέναι, (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἵσημι) a. 2. ἔστην, ης, η· perf. pass. ἕσταμαι· a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η· a. 1. inf. pass. σταθῆναι· a. 1. part. pass. σταθεὶς· f. 1. pass. σταθήσομαι, ῃ, εται.

Ἱστίην, Ion. pro ἱστίαν, acc. sing. ab ἱστία, *Vesta, focus, domus*.

Ἱστιητόριον, ου, τὸ, Ion. pro ἱστιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. Th.

Ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum*; in plur. τὰ ἱστία· ab ἱστὸς, *malus navis*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἱστοβοῆϊ, *temoni*, dat. sing. Att. ab ἱστοβοεὺς, ῆος, ὁ, *temo, stiva*, Hes. Op. 431. ab ἱστὸς, (quod ab ἵστημι, *sto*) et βοῦς, *bos*.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱστὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio*.

Ἵστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *sciens*.

Ἱστορέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA*.

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *HISTORICUS*: à Th. ἵστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens*.

Ἱστοροῦσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἱστορέω, *cognosco, memoriæ trado*: perf. ἱστόρηκα· præs. part. pass. ἱστορούμενος, η, ον. Th. ἵστωρ.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, *malus navis*: [* *instrumentum textorium*, è quo stamina ducuntur, Hes. Op. 779.] ab ἵστασθαι, quia *erigitur*. Th. ἵστημι, *sisto*.

Ἴστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nomen fluvii Germanici, *Danubius, Ister*.

Ἴστω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἵσημι, *scio*: sed

Ἵστω, contr. pro ἵσταο, quod Ion. pro ἵστασο, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἵστων, *stabam*, imperf. indic. act. qu. ab ἱστάω, *sto*.

Ἴστων, per Sync. pro ἰσάτων, vel pro ἰσάτωσαν.

ἽΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter*: q. à ἵσημι, *scio*.

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανάα, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*; quod ab ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. act. fœm. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσι, *reprimunt*, 3. plur. præs. sub. act. ejusd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo*. Vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, *carica*: quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνὸς.

Ἴσχει, *cohibet*, 3. sing. ind. et

Ἴσχειν, præs. inf. act. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo*.

Ἰσχέμεν, et ἰσχέμεναι, Ion. et Dor. pro præced.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχου, *contine*, præs. imperat. med. ejusd.

Ἴσχευ, Dor. pro præced.

Ἰσχίον, ου, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa, coxendix*; τὰ ἰσχία, *clunes*: ab

ἸΣΧΙΣ, ιος, ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus*.

ἸΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *macer, gracilis*, propriè et metaphoricè.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas*: à præced.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet*: ex φωνὴ, *vox*, et ἰσχνὸς, *gracilis*.

Ἴσχονται, *cohibent*, 3. plur. præs. indic. med. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo*.

Ἰσχυρίζομαι, fut. ίσομαι, *contendo viribus, nitor*; item *assevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robustus, a, um*; in compar. ἰσχυρότερος· superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo, corroboro*, fut. ώσω, p. ἰσχύρωκα· imperf. ind. act. ἰσχυρόον, -ουν, -οες, -ους, -οε, -ου.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè*: à præced.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, *robur, vires*, dat. ἰσχύϊ, acc. ἰσχύν.

Ἰσχύσει, 3. sing. f. 1. act. ab

Ἰσχύω, *possum*, f. ύσω, p. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς.

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, occupo, detineo*. Th. ἔχω, *habeo, contineo*.

Ἴσχωσ', pro ἴσχωσι, 3. pl. præs. sub. act. à præced.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis*, et ὄνομα, *nomen*.

Ἴσως, adv. *æqualitèr, fortassè*.

Ἴσωσι, *norunt*, 3. plur. a 1. sub. act. ab εἴδω, *scio*, f. ἴσω, vel ἴσω nisi sit pro ἴσασι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, *Italicus, Latinus*.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, *Italus*.

Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, *Itala*.

'Ιταλὸς, ȣ, ὁ, *Italus.*
'Ιταλὸς, ȣ, ὁ, *taurus, bos:* qu. ab ἴτης, quia *animoſus.*
'Ιταμία, ίας, ἡ, *temeritas, imprudentia.*
'Ιταμὸς, ἡ, ὸν, *temerarius, audax, animoſus, magnanimus.* Th. ἴτης, ȣ, ὁ, idem
"Ιτε, *accedite,* 2. plur. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω· ab εἶμι, *eo.*
'ΙΤΕ'Α, ας, et ἰτίη, ης, ἡ, *ſalix, haſta ſaligna:* q. ab ἰέναι, quia celeritèr in altum excreſcit.
'Ιτέον, *eundum,* verbale ab εἶμι, *vado.*
"Ιτην, *iverunt,* 3. dual. imperf. ind. verbi εἶμι, *eo.*
'ΙΤΗΣ, ȣ, ὁ, *temerarius, audax, animoſus;* ἰταμὸς, idem.
"Ιτον, dual. præſ. et 2. dual. imperf. ind verbi εἶμι, *eo.*
'Ιτȣραία, ας, ἡ, nomen regionis. *Iturea,* Syr. interpret. Lat. *montoſa.*
"Ιτριον, ȣ, τὸ, à quo ἴτρια ων, τὰ, *ima pars ventris, ſumen, bellaria.*
"Ιτρυμ, *iterum,* Lat. Gr. barbar.
'Ιτρὺς, *virus,* Gl. Cyr. Leg. ἴτυς.
"Ιττω, apud Ariſtoph. pro ἴσω, *ſciat,* q. v.
"Ιτυν, acc. ſing. ab
"ΙΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ.* Homerus ἴτυν vocat, quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς eſt *omnis extremitas rotundæ rei.* Eſt item *umbo.*
"Ιτω, *ito ille,* 3. ſing. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo.*
'Ιϋγὴ, ῆς, ἡ, *ſibulus, clamor,* et
'Ιϋγμὸς, ȣ, ὁ, *clamor:* ab ἰΰζω, *ſibilum edo, clamo.*
"Ιϋγξ, ϋγος, ἡ, *motacilla, avicula in veneficiis uſa, illecebræ amoris, illecebræ quævis.*
'Ιΰζω, *ſibilum edo;* item *fiſtulâ cano, clamo.* Th. ἰὺ, adv. *exultantis.*
'Ιϋκτὰ, pro
'Ιϋκτὴς, ȣ, ὁ, *ſibilator:* ab ἰΰζω, *clamo.*
"Ιφα, *læſi,* perf. ind. act. verbi ἴπτω, ſeu ἴπτω, *noceo,* f. ψω.
"Ιφθιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *robuſtus, animoſus:* ab ἶφι, *fortitèr.* Th. ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.* Alii componi malunt ab ἶφι, *fortitèr,* et θυμὸς, *animus.*
"Ιφι, *fortitèr,* adv. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur.*
"Ιφιον, *pingue:* hinc ἴφια μῆλα, Iliad Ε. ver. 559. item *magnum, ſpecioſum.*
'Ιφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA,* nomen mulieris.
'Ιφικλείδης, ȣ, ὁ, nomen viri.
'Ιφικλῆς, 'Ιφικλῆς, ῦ, ὁ, nomen viri, q. d. *valdè honoratus.*

"Ιφις, ἡ, *IPHIS,* nomen propr. mulieris.
'Ιχθυάοντες, *piſcibus inhiantes,* nom. pl. part. præſ. act. ab
'Ιχθυάω, *piſcor.* Th. ἰχθὺς, *piſcis.*
'Ιχθύδιον, ȣ, τὸ, *piſciculus.* Dim. ab ἰχθὺς.
'Ιχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *aptus ad piſces captandos, piſcarius.*
'Ιχθυϊκὸς, ἡ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, *piſcaria porta.*
'Ιχθυόεις, όεσσα, όεν, *piſcoſus:* ab ἰχθὺς.
'Ιχθυρὸς, id. q. ἰχθυηρὸς· ab
*'ΙΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *piſcis:* [**locus ubi piſces veneunt,* Ariſtoph. in Veſp. Vide plura in Græv. ad Heſ. Scut. Herc. ver. 312.] *
"Ιχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.
'Ιχνεύμων, *ICHNEUMON:* qui et ἰχνευτὴς, tanq. *veſtigator* crocodili, et
'Ιχνευτὴς, ȣ, ὁ, *indagator:* ab
'Ιχνεύω, f. σω, *veſtigo, per veſtigia ſequor:* ab ἴχνος.
'Ιχνέω, -ῶ, *eo, accedo:* ab eod.
"Ιχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.
'Ιχνηλατέω, f. ήσω, *indago, inveſtigo:* ex ἴχνος, *veſtigium,* et ἐλαύνω, *perſequor.*
"Ιχνιον, ȣ, τὸ, *veſtigium:* ab
"ΙΧΝΟΣ, εος, τὸ, *veſtigium, ima pedis pars, greſſus.*
'ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *ſanguis crudus, ſanies, tabum.* Sumitur et pro *ſero,* et pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*
"Ιψ, ἰπὸς, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*
"Ιψαο, *læſiſti,* Ion. pro ἴψω, 2. ſing. a. 1. ind. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω, ſeu ἴπτω, *noceo.*
"ΙΨΟΣ, *ſuber,* arbor, ἰψὸς, verò *hedera.*
'ΙΩ', *heu, eheu,* adv. dolentis et exclamantis: ſed
'Ιῷ, dat. ſing. ab ἰὸς, ȣ, ὁ, *ſagitta;* item adject. *unus;* ut ἰῷ ἤματι, *uni diei.* Vide ἰὸς· at
'Ιῶ, ἰῇς, *mittam, -as,* præſ. ſub. act. verbi ἵημι, *mitto,* et
'Ιὼ, pro ἐγὼ, Scholiaſt. Ariſtoph.
'Ιωάθαμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *à Deo perfectus.*
'Ιωακεὶμ, nomen viri, indecl. Heb. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipſum.*
'Ιωὰν, nomen viri, indecl. Alii 'Ιωνὰν.
'Ιωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratioſa.*
'Ιωαννᾶς, ȣ, ὁ, idem. Vel 'Ιωαννᾶ eſt indecl.
'Ιωάννης, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. *gratioſus.*

'Ιωὰ, nomen viri, indecl. Hebr. *ejulans.*
'Ιώγα, Poët. pro ἐγὼ, *ego.*
'ΙΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen, diverſorium, littus, clamor.*
'Ιωγμὸς, per Aphær. τȣ̃ δ, pro διωγμὸς; *perſecutio, tumultus bellicus.* Th. διώκω, *perſequor.*
'ΙΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, flatus,* q. ab ἵημι, *mitto.*
'Ιωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. *acquieſcit.*
'Ιωκὰς, acc. pl. ab
'Ιωκὴ, per Aphær. pro διωκὴ, id. quod δίωξις, *perſecutio.* Th. διώκω, *perſequor.*
'Ιωλκὸς, ȣ, ἡ, *urbs Theſſaliæ.*
"Ιωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. verbi εἶμι, *eo.*
"ΙΩΝ, ωνος, ὁ, *ION,* à quo Iones dicti: ſed
'Ιὼν, *eho, heus:* ex ἰὼ. Eſt et
'Ιὼν, ἰȣ̃σα, *profectus, -a, prodiens, iturus,* part. verbi εἶμι, *eo.*
'Ιὼν, Bœot. pro ἐγὼν.
'Ιωνᾶς, ȣ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*
'Ιωνία, *violetum,* ubi ἴα naſcuntur. Th. ἴον, *viola:* ſed
'Ιωνία, ας, ἡ, *IONIA, regio.* Th. "Ιων, *Ion.*
'Ιωνικὸς, ἡ, ὸν, *IONICUS, Ionum proprius:* ab eod. Th.
'Ιωνικῶς, adv. *Ionicè;* item *mollitèr et delicatè:* à præced.
'Ιὼξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, q. v.
'Ιωρὰμ, ὁ, nomen regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelſus.*
'Ιωρεὶμ, ὁ, nomen viri, indecl.
'Ιωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit.*
'Ιωσῆ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ſenex.*
'Ιωσὴφ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *addat.*
'Ιωσίας, ȣ, ὁ, nomen viri, Hebr. qu. interpret. Lat. *qui eſt à Domino.*
'Ιῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos, indecl.
'Ιωχμὸς, ȣ, ὁ, *perſecutio;* idem quod ἰωγμὸς. Th. διώκω.
"ΙΩΨ, ἴωπος, ὁ, piſcis nomen.

K.

K, DECIMÆ literæ Græcæ ſignum, *viginti* in numeris valet, et cum lineolâ infrà poſitâ (κ,) *viginti millia.*
ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ȣ, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius.*
Κάββαλε, et κάββαλλε, *proſtravit,*

Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sic

Καββαλέειν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. et

Καββάλετ', 3. sing. a. 2. ind. m. pro κατεβάλετο à καταβάλλω, dejicio. Th. βάλλω, jacio, fut. λῶ, perf. βέβληκα a. 2. ἔβαλον p. m. βέβολα.

Καββὰς, αντος, ὁ, descendens, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, q. v.

Κάβη, ης, ἡ, cibus: qu. à κάπτω, edo: à

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, frumentariæ mensuræ genus.

Καγὼνυ, pro κατα γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, lacryma Arabici ligni.

Κάγκανος, seu κάγχανος, aridus, siccus: à καγχαίνω, calefacio.

ΚΑΓΚΑ'ΖΩ, fut. άσω, perf. ακα, CACHINNOR, convitior: inde καχχασμὸς, cachinnus.

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio.

Καγχαλάω, cachinnor, rideo, exulto, gaudio: à καγχάζω.

Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. act. præced.

Καγχλάζω, f. άσω, tristor, lchoro, infeliciter ago.

Κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ, et ego.

Κάδδ', pro κατὰ δὲ, κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κάδδ' ἔβαλε, pro κατέβαλε δὲ. Sic κάδδ' ἔθεσε, pro κατέθεσε δὲ.

Καδδὴ, Poët. pro κατὰ δὴ.

Καδδίπτεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, 3. sing. a. 2. ind. à καταπίπτω.

Καδδραθέτην, Dor. et Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδαρθέω, dormio. Th. δαρθάνω, idem; a. 2. ind. act. ἔδαρθον, et per Metath. ἔδραθον, f. med. δαρθήσομαι.

Καδδύναμιν, pro κατα δύναμιν, pro virili.

Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. infin. act. verbi καταδύω, subeo, penitus ingredior. Th. δύνω, et δύω, idem.

Καδίον, ου, τὸ, parv, parvus cadus.

Καδμεῖος, εία, εῖον, CADMÆUS: à κάδμος, q. v.

Καδμείωνος, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, Cadmiensis, et

Καδμειᾶν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμείων ἀπὸ Θηβῶν, Cadmæis a Thebis, et

Καδμηὶς, ίδος, ἡ, Cadmæa: à

Κάδμος, ου, ὁ, CADMUS, nomen viri.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa, affinitas; ac

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, CADUS, vas vinarium; et situla pro sugillationibus colligendis.

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, εῖσα, ἐν, crematus, a. 2. part. pass. à καίω, uro, f. καύσω a. 2. ind. pass. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, orno, fut. σω p. pass. κέκασμαι hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. p. pass.

Καῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, uro, fut. καύσω a. 2. ἔκαον a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.

Καήσομαι, ardebo, f. 2. ind. pass. verbi καίω, uro. Vide præced.

Καθὰ, adv. sicut: ex κατὰ et ἃ, secundum quæ.

Καθαγίζω, consecro; item solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo: ex κατὰ et ἁγίζω, consecro. Th. ἄγος, τὸ, veneratio; item purificatio, lustratio.

Καθαγισμὸς, ῦ, ὁ, consecratio; item parentalia: à præced.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, subversio, cædes: à

Καθαιρέω, detraho, everto, destruo, [* de imperio dejicio: vid. Spon. ad Julian. p. 212. Freinsh. ad Curtium iii. 1. 20.] f. ήσω f. 2. καθελῶ p. καθῄρηκα a. 2. καθεῖλον, ες, ε a. 2. part. act. καθελὼν, ὀντος comp. ex κατὰ et αἱρέω, eligo; a. 2. εἷλον ex ἕλω, inus. [* Voce media non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passive destrui, Act. xix. 27. et cum acc. Eurip. Supplic. 748.]

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, purgo, mundo, lustro, flagris cædo, f. καθαρῶ, p. κεκάθαρκα p. pass. κεκάθαρμαι perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum; καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus; καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Καθάλλομαι, desilio. Th. ἅλλομαι, salio, f. οῦμαι.

Καθάπαξ, omnino, adv. ex κατὰ et ἅπαξ, semel.

Καθάπερ, sicut: ex κατὰ et ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθαπτικὸς, ὴ, ὸν, invectivus, mordax.

Καθάπτομαι, fut. ψομαι, attingo, tango, lacesso, incesso, mordeo, manus injicio, invado; καθαπτόμενος, præs. part. ex κατὰ et ἅπτομαι, tango, f. ψομαι.

Καθάπτω, apto, annecto, alligo, f. ψω, p. καθῆφα a. 1. καθῆψα ex κατὰ et ἅπτω, tango.

Καθάρειος, seu καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, mundus. Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρεύω, purgo, purus sum: ab eod.

Καθαρθῆναι, purum factum esse, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. infin. pass. et

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, purgo, f. αρῶ p. ind. pass. κεκάθαρμαι.

Καθαρίζω, purgo, f. ίσω a. 1. ind. ἐκαθάρισα a. 1. imperat. καθάρισον, άτω a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ a. 1. inf. καθαρίσαι perf. act. κεκαθάρικα perf. pass. κεκαθάρισμαι a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. [* ἐκαθαρίσθη αὐτῷ ἡ λέπρα, Matth. viii. 3. expurgata est ejus lepra, de Joan. xv. 2. quod damnat Hemmannus in Com. immeritò. Vide Hom. Od. Z. 93.] Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, purgatio: ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum: hinc

Καθάρματα, τὰ, dicuntur homines viles et abjecti; item sacri vel piaculares, scil. quia ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, purgo.

* Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, purgatio, verbera; ut καθαίρω, flagris cædo.

Καθαρὸς, ὰ, ὸν, purus, nitidus, sincerus, candidus, simplex, qui se non contaminavit scelere, expeditus, præstans: à καθαίρω, purgo.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas: ab eod.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio: à

Καθάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, purificus; καθάρσιον ὕδωρ, aqua lustralis. Th. καθαίρω, purgo.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; expiatio: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, gen. à καθαρὸς, purus; item f. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo.

Καθαρῶς, adv. pure: à καθαρὸς.

Καθαρώτερος, purior, comparat. à καθαρὸς.

Καθέδουμαι, ῇ, εῖται, sedebo, f. 2. ind. med. verbi καθέζομαι, sedeo. Th. ἕζω, seu ἕω, colloco.

Καθέδρα, ας, ἡ, suggestum, CATHEDRA, sella, sessio: à

Καθέζομαι, sedeo, præs. part. m. καθεζόμενος, imperf. m. ἐκαθεζόμην, f. 2. m. καθεδοῦμαι ex κατὰ et ἕζω, colloco.

Καθέζω, sedere facio.

Καθεικέναι, perf. infin. act. à καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto, perf. εἷκα.

* Καθεῖλεν, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi καθαιρεῖν, destruo.

Καθειμένος, demissus, perf. part. pass. verbi καθίημι, demitto. Th. ἕω, mitto.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à *καθίημι*, *demitto*, q. v.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. p. pass. à *καθίημι*, *demitto*, perf. pass. *καθεῖμαι* ex *κατὰ* et *ἵημι*, *mitto*, f. *ἥσω* a. 1. *ἧκα* p. *εἷκα*.

Καθείργνυμι, idem quod *καθείργω*. Vide in sequente.

Καθείργω, *concludo*, *coerceo*: quod ex *κατὰ* et *εἴργω*, *includo*, f. ξω.

Καθεῖρκται, et *καθεῖρκτο*, 3. sing. perf. et plusq. p. pass. præced.

Καθεὶς, a. 2. part. act. à *καθίημι*, *demitto*; a. 2. ind. act. *κάθην*. Th. *ἵημι*, *mitto*; sed

Καθεῖς, *unusquisque sigillatim*, *unus post alium*: ex *κατὰ* et *εἷς*, *unus*.

Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καθίζω*, *sedere facio*: ex *κατὰ* et *ἵζω* a. 1. *εἷσα*.

Καθεστήκεσαν, 3. plur. plusq. p. indic. act. verbi *καθίστημι*, *constituo*.

Καθεῖτο, 3. sing. plusq. p. indic. pass. à *καθίεμαι*. Vide *καθεῖντο*.

Καθέκαστος, η, ον, *unusquisque*: ex *κατὰ* et *ἕκαστος*, *quisque*: hinc *καθέκαστην*, scil. *ἡμέραν*, *quotidie*, *indies*; et *καθέκαστον*, *in unoquoque loco*, *singulatim*.

Καθεκούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *voluntarius*: ex *κατὰ* et *ἑκούσιος*, idem quod *ἑκὼν*, *voluntarius*.

Καθεκτὸς, ή, όν, *qui detineri potest*, *qui potest ferri*: à *κατέχω*, *detineo*. Th. *ἔχω*, *habeo*.

Καθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à *καθαιρέω*, q. v.

Καθελκύω, f. *ύσω*, *detraho*.

Καθέλκω, f. ξω, idem.

Καθελῶ, *εῖς*, *εῖ*, fut. 2. indic. act. verbi *καθαιρέω*, *destruo*.

Κάθεμα, ατος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectora mulierum *descendens*, *ornamentum collare*, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à *καθίημι*, *demitto*. Th. *ἵημι*, seu *ἵω*, *mitto*.

Καθέμενος, a. 2. part. med. verbi *καθίημι*, *demitto*. Th. *ἵημι*, seu *ἵω*, *mitto*; a. 2. med. *ἵμην*, *ἷσο*, *ἷτο*.

Καθεξῆς, adv. *ordinè*, *deinceps*: ex *κατὰ* et *ἑξῆς*, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi *κατέχω*, *detineo*, *retineo*. Th. *ἔχω*, *habeo*, f. *ἕξω*.

Κάθεο, *demittito*, Ion. pro *κάθεσο*, vel *κάθου*, a. 2. imperat. m. verbi *καθίημι*. Th. *ἵημι*, *mitto*; a. 1. *ἧκα* a. 2. ind. m. *ἵμην*.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *κάθην*, verbi *καθίημι*, *demitto*.

Καθέσαντο, Ion. et Poët. pro *καθίσαντο*, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi *καθίζω*, *colloco*: ex *κατὰ* et *ἵζω* a. 1. *εἷσα*.

Καθεσταμένος, p. part. pass. verbi *καθίστημι*, *constituo*, *statuo*; p. ind. pass. *καθέσταμαι* ex *κατὰ* et *ἵστημι*, *sto*.

Καθέστηκα, ας, ε, perf. indic. act. in 3. pl. *καθεστήκασι* et hinc

Καθεστηκὼς, perf. part. à *καθίστημι*, *constituo*, q. v.

Καθεστὼς, per Sync. pro *καθεστηκὼς*, p. part. ejusd. verbi.

Κάθετος, ου, ἡ, *perpendiculum*, *linea perpendicularis*: à *καθίεμαι*, quia *deorsùm mittitur*.

Κάθευδε, *dormivit*, pro *ἐκάθευδε*, 3. sing. imperf. ind. Ion. vel præs. imperat. act. verbi *καθεύδω*.

Καθεύδω, *dormio*. Th. *εὕδω*, *dormio*.

Καθεύρημα, vel *-ευμα*, ατος, τὸ, *lucrum*, *inventum*: ex *κατὰ* et *εὑρίσκω*, *invenio*.

Καθεψέω, *decoquo*, *mollio*, *frango*. Th. *ἕψω*.

Καθέψησις, εως, ἡ, *decoctio*: à præced.

Καθεώρων, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à *καθοράω*, est et 1. sing. Th. *ὁράω*, *video*.

Κάθη, *sedes*, Att. pro *κάθησαι*, et Ion. *κάθηαι*, 2. sing. præs. verbi *κάθημαι*. idem quod *ἧμαι*, *sedeo*.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ἡ ἡ, *dux viæ*, *suasor*, *præceptor*: à

Καθηγέομαι, *-οῦμαι*, *dux sum viæ*, *duco*, *præeo*; ex *κατὰ* et *ἡγέομαι*, *duco*.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ*; item *institutor*, *præceptor*: à præced.

Καθηδυπαθέω, *-ῶ*, fut. *ήσω*, *per luxum et voluptatem absumo*: ex *κατὰ*, et *ἡδὺς*, *suavis*, et *πάσχω*, *patior*.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi *καθίημι* *demitto*.

Καθῆκον, οντος, τὸ, *decorum*, *officium*, *quod decet* vel *convenit alicui*.

Καθήκω, *convenio*, *pertineo*; *καθήκει*, *convenit*, *officii est*, cum dat. Hinc

Καθήκων, ουσα, ῆκον, *conveniens*, *decens*.

Καθηλόω, *clavo desigo* vel *configo*: ab *ἧλος*, *clavus*.

Καθήλωσις, εως, ἡ, *confixio*.

Κάθημαι, *sedeo*, imperat. *κάθησο* imperf. *ἐκαθήμην*, σο, το. Th. *ἧμαι*, idem.

Καθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. à præced. [*οὗ ἦσαν καθήμενοι*, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. i. p. 177. ubi cum *διατρίβειν* jungitur.]

Καθημέραν, *quotidiè*; ponitur adverbialitèr, et sæpè præponitur *τὸ*, et

Καθημερινὸς, ή, όν, *quotidianus*: ex *κατὰ* et *ἡμέρα*, *dies*.

Κάθηρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *καθαίρω*, *purgo*, f. *αρῶ*.

Καθηρέθην, per Systolen pro *καθῃρέθην*, a. 1. indic. pass. verbi *καθαιρέω*, *destruo*, q. v.

Καθήρητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. infin. à *κάθημαι*, *sedeo*. Th. *ἧμαι*, idem.

Κάθησο, *sede*, præs. imperat ejusdem.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. ind. m. à *κάθημαι*, *sedeo*. Th. *ἧμαι*, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, Poët. pro *καθῆτο*, penultimâ circumflexâ, Ion. pro *ἐκάθητο*, 3. sing. imperf. verbi *κάθημαι*. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ind. pass. ab *ἵζω* p. pass. *ἧσμαι* plusq. p. *ἥσμην*, *ἧσο*, *ἧστο*.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi *καθάπτω*. Th. *ἅπτω*, *necto*, f. ψω, p. *ἧφα*.

Καθίδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lassus et fessus ad sudorem usque*: ex *κατὰ* et *ἱδρὼς*, *sudor*.

Καθιδρυνθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à

Καθιδρύνω, pro *καθιδρύω*, *sedeo*, *colloco*. Th. *ἱδρύω*, *sedere facio*.

Καθιδρύω, f. *ύσω*, p. *υκα*, *colloco*, *construo*: ab eod. Th.

• **Καθίει**, *dimittebat*, 3. sing. imperf. indic. act. quod à *καθιέω*, verbi *καθίημι*, *demitto*. Th. *ἵημι*, seu *ἵω*, *mitto*.

Καθιερόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *consecro*, *dedico*, *demoveo*. Th. *ἱερὸς*, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. *καθίην* à *καθίημι*, q. v.

Καθιζάνω, *sedeo*, *insideo*: ex *κατὰ* et *ἱζάνω*, idem quod *ἵζω*, *sedere facio*, *sedeo*.

Καθίζευ, *sede*, Dor. pro *καθίζου*, præs. imperat. m. à *καθίζομαι*.

Καθίζουσαν, acc. sing. præs. part. fœm. g. à

Καθίζω, εις, ει, *sedeo*, *colloco*, fut. *ίσω* a. 1. *ἐκάθισα*. Hinc a. 1. imperat. *κάθισον*, *άτω*, et in plur. *καθίσατε* a. 1. part. act. *καθίσας* a. 1. sub. *καθίσω*, *ῃς*, *ῃ* a. 1. inf. *καθίσαι* perf. act. *κεκάθικα* præs. m. *καθίζομαι* a. 1. m. *ἐκαθισάμην*, ω, ατο a. 1. sub. m. *καθίσωμαι*, ῃ, ηται, et in 2. plur. *καθίσασθε* [* elegantur cum participio vel adjectivo *efficio*; ut *κλαίοντα καθίζειν*, *efficere ut aliquis fleat*, Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50.] ex *κατὰ* et *ἵζω*, *sedere facio*.

Καθίημι, *demitto*, [* per Metaph. *exploro*; γνώμας, καθεῖναι τῆς πόλεως, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ, demissa bolide, maris altitudinem tentant.] f. ήσω, p. καθῆκα· a. 1. κάθην· præs. pass. καθίεμαι, *demittor*; præs. part. pass. καθιέμενος, η, ον· ex κατὰ et ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. sing. a. 2. med. verbi καθικνέομαι, *contingo, pervenio, assequor*: ex κατὰ et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι· a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. à

Καθικετεύω, fut. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Καθικνέομαι, *contingo, assequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι· a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας· à καθίζω, f. ίσω, *sedeo*.

Καθίξη, forte scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*; vel legend. καθιξῇ, 3. sing. f. 1. Dor. καθιξῶ, ῇς, ῇ, pro καθίσω, εις, ει.

Καθίξω, Dor. pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, q. v.

Καθιοῦμαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. ind. m. ejusd. verbi.

* Καθιππεύω, *obequito*: ex κατὰ et ἱππεύω.

Καθίπταμαι, *devolo*, f. m. πτήσομαι· a. 2. sub. καταπτῶ, *devolaverim*; a. 2. part. καταπτὰς, *devolans*; a. 2. m. καταπτάμην.

Καθίσας, a. 1. part. act. et

Καθίσατε, *considete*, 2. plur. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. et

Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. et

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω.

Κάθισις, εως, ἡ, *sessio*, et

Κάθισμα, ατος, τὸ, *sessio, sedile*: à καθίζω.

Καθίστα, *appone*, per Apocopen pro καθίσταθι, præs. imperat. act. verbi καθίστημι.

Καθίσταμαι, *constituo*; item *instituo*, et pass. *constituor, collocor, componor*; item *venio, sum, fio*. Th. ἵστημι, *statuo, sisto*.

Καθιστάναι, præs. inf. act. verbi καθίστημι.

Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθιστάω, *constituo*, f. καταστήσω, p. καθέστηκα· plusq. p. καθειστήκειν· a. 1. κατέστησα· a. 2. ind. act. κατέστην, ης, η· præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται· a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η· [* καθίσταμαι πόλεμον, voc. Med. rara locutione, pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523.] ex κατὰ et ἵστημι, *statuo*.

Καθίστησι, 3. sing. præs. ind. act. à præcedente verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præs. part. fœm. g. q. à καθιστάω, ab eodem verbo.

Καθὸ, *sicut, quòd, in quantum, in hoc*, adv. ex κατὰ et ὅ, *quod*.

Καθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco*, f. ήσω, p. καθωδήγηκα· ex κατὰ et ὁδηγέω, *dux viæ sum*.

Κάθοδος, ου, ὁ, *reditus, regressus*. Th. ὁδός.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, *generalis*: ex κατὰ et ὁλικὸς, *universalis*. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsùs, in universum, in summâ, in genere*: ab eod. Th.

Καθομαλίζω, fut. ίσω, *complano*, et Metaph. *à ferociâ in mansuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολογέω, *confiteor*; item *paciscor, despondeo*; præs. pass. καθομολογοῦμαι, *despondeo*; item pass. *desponsor, promittor*: ex κατὰ et ὁμολογέω.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, *armo*; præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor*; præs. infin. καθοπλίζεσθαι· perf. pass. καθώπλισμαι· perf. part. καθωπλισμένος, η, ον· ex κατὰ et ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. seq.

Καθοράω, f. άσω, p. καθόρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Καθορμίζω, f. ίσω, *stationem subeo, in portum appello*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile*, Hos. ii. 13. ex κατὰ et ὅρμος, idem.

Καθοσιόω, f. ώσω, *sanctum reddo, expio, dico, devoveo, despondeo*: ex κατὰ et ὁσιόω.

Καθόσον, et καθ' ὅσον, *quantum; quemadmodum*, pro καθὼς, Heb. ix. 27. ex κατὰ et ὅσος, *quantus*.

Καθότι, *eo quòd*: ex κατὰ et ὅτι.

Κάθου, *demitte*, a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθεο, et κάθου, verbi καθίημι· item

Κάθου, *sede*, pro κάθησο, undè κάθησο, et per Systol. κάθεσο, sublato σ, et Crasi factâ κάθου à κάθημαι, *sedeo*: quod ex κατὰ et ἧμαι, idem.

Καθυβρίζω, fut. ίσω, *insolentèr afficio injuriis, injuriâ lacesso, dedecore afficio*: ex κατὰ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.

Κάθυγρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *aquosus*: ex κατὰ et ὑγρὸς, *humidus*.

Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano, laudo*, f. ήσω.

Καθύπερθεν, *in summo loco, suprà*, adv. ex κατὰ et ὕπερθεν, *suprà*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Καθυπνόω, -ῶ, *obdormio*: ex ὑπνόω, *dormio*.

* Καθυποκρίνομαι, *assimulo*, Diod. Sic. ex κατὰ et ὑποκρίνομαι.

Καθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, p. καθυστέρηκα, *sum posterior, tardiùs advenio*: ex κατὰ et ὑστερέω.

Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφαγκα, *contexo*: ex κατὰ et ὑφαίνω.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho*: hinc

Καθυφεῖσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Καθυφίημι, *submitto, cedo, prodo causam adversariis, prævaricor, subtraho*: ex κατὰ et ὑφίημι.

Καθὼς, *sicut, quum*: ex κατὰ et ὡς, idem.

ΚΑΙ', *et, etiam, æquè, nam, igitur, aut*, conj. copul. καίπερ, *quamvis*: [* *cum*, ἤξουσι καὶ παρεμβαλοῦσι, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odyss. E. 262, Τέτρατον ἦμαρ ἔην καὶ τῷ τέτελεστο ἅπαντα, *quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt*; *sed*, καὶ ὁ πάντως τοῖς πόρνοις, 1 Cor. v. 10. καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδὲν ποιῶ, Joan. viii. 28. ϰ ὁ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5. *redundat*, et Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 22. Jac. ii. 4; *etsi*, καὶ μέγα δώῃ, *etsi multum dederit*, Hes. Op. 375. καί τε σμικρὸν ἴοι, *etsi sit exiguum*, ibid. 360; exponendi vim habet, *hoc est*, κακῶς ἔπραττεν καὶ πένης ἦν, *malè egit, hoc est, pauper erat*, Arist. Plut. v. Græv. ad Hes. Op. 328.]

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebantur*, Lacon. vox. Alitèr καιάτας, Hesych.

Καϊάφας, ου, ὁ, nomen pontificis, Hebr. q. d. *circuitor* vel *blasphemans*.

Καίγε, *et quidem*: ex καὶ, *et*, et γε.

Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi καίω, *uro*, f. καύσω· a. 2. ind. act. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *CÆCIAS*, *ventus ab ortu æstivo spirans*: à Caico, fl. Mysiæ, sic dictus.

Καῒν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ, indecl. Hebr. *acquisitus*.

Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *possessor*.

Καιάν, acc. ſing. à

Καινεὺς, έος, ὁ, nomen propr. regis.

Καινίς. Vide in καίνω.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *novus, a, um;* quaſi à καὶ νῦν· compar. καινότερος, α, ον ſuperl. καινότατος.

Καινοτέραις, *novis*, dat. pl. fœm. g. compar. grad. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas.* Th. καινὸς, *novus.*

Καινοτομέω, fut. ήσω, *innovo, res novas molior:* ex καινὸς, *novus*, et τέμνω, *ſeco;* perf. ind. m. τέτομα.

* **Καινοτομία**, ας, ἡ, *novitas.*

Καινουργέω, *rebus novis ſtudeo, res novas molior:* ex καινὸς et ἔργον, *opus.*

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum:* ex καινὸς, *novus*, et φωνὴ, *vox.*

Καίνυμι, *vinco:* undè καινία, ας, ἡ, *victoria*, Heſych. à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido:* qu. à χέω, *fundo*, vel à κνάω, *ſeco:* indè καινὶς, ίδος, ἡ, *mors.*

Καιομένῃσι, *incenſis*, dat. plur. Ion. fœm. g. præſ. part. paſſ. à καίω, *uro.*

Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Καίπερ, *etſi, quamvis:* ex καὶ et περ.

Καίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tempeſtivus, opportunus, lethalis:* à καιρὸς.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, *benè textus:* à καῖρος.

ΚΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *occaſio, opportunitas temporis, loci, quæcunque opportunitas* (in primis *vitæ tuendæ*, undè) *victus;* ut καιρὸς ὄνων, *pro gramine, tempus, ſtatus rerum, calamitas;* ἐς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore, opportunè:* qu. à κυρεῖν, *accidere;* at

ΚΑΙ~ΡΟΣ, ου, ὁ, *licium:* qu. à κείρω, *tondeo:* hinc καιρόω, *ſtamen connecto.*

* **Καιροτηρέω**, fut. ήσω, *temporis opportunitatem obſervo*, D. S.

Καιροσέων, gen. pl. fœm. g. per Metath. pro καιροεσσῶν· à καιρόεις, *benè textus.*

Καιρόω, -ῶ, *ſtamen connecto.*

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo.*

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA.*

* **Καίτοι**, *imo vero*, H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1280.

Καίτοιγε, *quanquam*, conjunc. cum ind. ex καὶ, τοι, et γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo*, paſſ. *uror;* item *amo;* cum genetivo; f. καύσω, perf. κέκαυκα· perf. paſſ. κέκαυμαι· a. 1. ind. paſſ. ἐκαύθην· a. 2. paſſ. ἐκάην· f. 1. paſſ. καυθήσομαι· a. 1. ſub. paſſ. καυθήσωμαι, ῃ, ηται, 1 Cor. xii. 3.

Κὰκ', pro κακὰ, nom. vel accuſ. pl. n. g. et κακὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba:* à κακὸς, *malus.*

Κακάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malus nuntius, mala nuntians:* ex κακὸς et ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, idem, *maledicentia.* Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κακανέω, *excito, acuo*, Lacon. vox ab ἀκονάω, idem.

* **Κακεῖ**, *et illic:* ex καὶ et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille.*

Κακεῖθεν, *et illinc:* ex καὶ et ἐκεῖθεν· ab eod. Th.

Κακεῖνος, *et ille:* ex καὶ et ἐκεῖνος.

Κακεῖσε, ex καὶ et ἐκεῖσε, *illuc, eò:* ab eod. Th.

Κακέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo malè fantur, inglorius, ignobilis;* τὸ κακέμφατον, apud Heſych. eſt figura, quæ cum junctura vocum inſuavitèr ſonat, quod et κακέμφατον.

Κακηγορέω, *maledico:* hinc κακήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus;* κακηγορία, ας, ἡ, *maledicentia:* ex κακὸς, *malus*, et ἀγορεύω, *dico.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Κακηπελέω, *malè affectus ſum, malè valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. plur. fœm. g. Ion. pro κακαῖς· à κακὸς, ἡ, ὸν, *malus, a, um.*

Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, moleſtia.* Th κακὸς, *malus.*

Κακίζω. Vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus*, neut. g. et κακίων, *pejor*, ὁ ϗ ἡ, comparat. à κακὸς, *malus.*

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacto, improbo;* præſ. paſſ. κακίζομαι, *vituperor;* item *ignavè me gero, ignavus fio;* præſ. part. paſſ. κακιζόμενος. Th. κακὸς.

Κάκιστος, *peſſimus*, ſuperlat. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ ϗ ἡ, *deterior.*

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, *perdix;* κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem: à *ſono.*

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla teſtacea.*

Κακκείειν, præſ. infin. act. Æol. Sync. pro κατακείειν, *dormitare*, et

* **Κακκείοντες**, pro κατακείοντες, præſ. part. à κατακείω, *dormito:* quod ex κατὰ et κείω, *cubare cupio.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κακκεφαλῆς, pro καὶ ἐκ κεφαλῆς, *et ex capite.*

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro κατακῆαι, ſeu κατακαῦσαι, nam καίω, *uro*, facit a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam:* à κόρυς, υθος, ἡ, *galea;* in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορυφὴν, id eſt, κατὰ κορυφὴν, *in vertice.*

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præſ. part. act. verbi κατακρύπτω, *occulto, diſſimulo.* Th. κρύπτω, *abſcondo*, fut. κρύψω· a. 2. act. ἔκρυβον.

Κακοδοξέω, -ῶ, *ſum pravæ opinionis;* item *infamiâ laboro*, et

Κακόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis:* à κακὸς, *malus*, et δόξα, *opinio, fama.* Th. δοκέω, *videor.*

Κακοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus:* ex κακὸς et ἔργον, *opus.*

Κακοζηλία, ας, ἡ, *mala et infelix æmulatio.*

Κακόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malus et infelix æmulator.*

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *miſera vita.*

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava conſuetudo, malignitas:* à

Κακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *malignus, a, um:* ex κακὸς, *malus*, et ἦθος, τὸ, *mos, conſuetudo.*

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia, propriè cum res malè geruntur et diſponuntur:* à

Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ignavus:* ex κακὸς et θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum ſimul congeſtarum.*

Κακοΐλιον, *infelix Ilium:* ex κακὸς et Ἴλιον.

Κακοῖο, gen. Ion. et κακοῖσι, dat. pl. Vide κακὸς.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis queſtus:* à κακὸς, *malus*, et κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κακοκερδείῃσιν, Ion. et Poët. pro κακοκερδείαις, dat. pl. præced.

Κακόκναμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui crura habet exilia:* ex κακὸς et κνήμη, *tibia.*

Κακολογέω, -ῶ, *maledico*, cum acc. à κακολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus;* fut. ήσω, perf. κεκακολόγηκα· a. 1. ἐκακολόγησα· a. 1. inf. act. κακολογῆσαι· ex κακὸς, *malus*, et λόγος. Th. λέγω, *dico;* p. ind. m. λέλογα· undè λογὸς.

Κακομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malorum machinator:* ex κακὸς et μηχανὴ, *machina.*

* **Κακομιλία**, ας, ἡ, *mala converſatio*, Diod. Sic.

Κακὸν, ου, τὸ, *detrimentum, malum.*

Κακόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui malis legibus utitur:* à νόμος, *lex.*

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio mo-*

lestia: à κακοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ærumnosus, quod ex κακὸς et πάθος, τὸ, passio. Th. πάσχω, patior; a. 2. ἔπαθον· undè πάθος.

Κακοπαθέω, patior mala, æger sum animo, tolero adversa, f. ήσω, perf. κεκακοπάθηκα· a. 1. ἐκακοπάθησα· a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω· ex iisd.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, malo patre ortus, qui obscuris est natalibus, cui mala est patria; in acc. κακόπατριν· ex κακὸς et πατὴρ, pater, vel πατριὰ, familia, vel πατρὶς, patria.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, maleficium: ex κακοποιός.

Κακοποιέω, malefacio, f. ήσω, p. κεκακοποίηκα· a. 1. ἐκακοποίησα· a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι· ab eod.

Κακοποίησις, εως, ἡ, maleficium.

Κακοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, maleficus, a, um: ex κακὸς et ποιέω.

Κακόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, qui infirmis est pedibus: ex κακὸς et πῦς, pes.

Κακοπραγέω, -ῶ, conflictor malis, infelix sum: ex κακὸς et πράσσω, facio, f. ξω· p. m. πέπραγα.

Κακοπραγία, ίας, ἡ, jactura, infelicitas.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, malè res agens, improbè vivens: ex iisd. Th.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, malorum machinatio, insidiæ: ex κακὸς et ῥάπτω, consuo, f. ψω, p. act. ἔῤῥαφα· a. 2. pass. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, malus, perniciosus, infestus, pauper, improbus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus.

Κακότας, ᾶτος, ἡ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, calamitas, malum. à præced.

Κακοτεχνέω, malis artibus utor et maleficio, malis artibus depravo, et

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, maleficium: à

Κακότεχνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, malis artibus deditus, malignus: ex κακὸς et τέχνη, ars.

Κακότητι, dat. sing. κακότητα, acc. sing. à

Κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia, vitium. Th. κακὸς, malus.

Κακουργέω, -ῶ, maleficus sum et fraudulentus, damno afficio, et

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas: à

Κακοῦργος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, contractè pro κακοεργος, maleficus, improbus: ex κακὸς, malus, et ἔργον, opus.

Κακουχέω, -ῶ, malè tracto, malè habeo aliquem, f. ήσω, p. κεκακούχηκα· ex κακῶς et ἔχω, habeo: hinc κακουχῦμαι, malè vexor.

Κακοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, malum cogitans aut machinans: ex κακὸς et φράζω, dico, meditor; a. 2. ἔφραδον.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, mala cogitatio, insania.

Κακόφρων, φρονος, ὁ ϗ ἡ, malevolus, insanus: ex κακὸς et φρὴν.

Κακόχαρτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, alienis malis gaudens: ex κακὸν, malum, et χαίρω, gaudeo.

Κακοχρήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, improbus: ex κακὸς et χράομαι, utor.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia vitiosorum humorum: ex κακὸς et χυμὸς, succus.

Κακόψογος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, maledicus: ex κακὸς et ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero; p. m. ἔψογα.

Κακόψυχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, pusillanimis; qui animo est malo sive demisso.

Κακόω, -ῶ, affligo, vexo, propriè; vitiosum reddo, malo seu damno afficio, infesto, vasto, malè tracto: [* καὶ ἐπήγειραν, καὶ ἐκάκωσαν, κατὰ τῶν ἀδελφῶν, Act. xiv. 2.—malè affectos reddiderunt animos contra fratres; ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza, ἐκακῶντο δὲ κατὰ πάντα ἐπίςευον, Jos. Antiq. xvi. 1, 2. exasperabantur,—omnibus credebant. At κακῦν τινὰ κατὰ τινὸς forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2. cum remotiori verbo ἐπήγειραν in constructione fortè jungendum.]

Κακτάμεναι, occidere, Dor. pro κατακτάμεναι, et hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, occido. Th. κτείνω, idem, f. κτενῶ; p. ἔκταγκα· a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. vel pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ῦ, ἡ, spinosa quædam planta, carduus.

Κακτύτω, Dor. pro καὶ ἐκ τύτω, scil. χρόνυ, ex hoc tempore.

Κακχεῦαι, effudisse, per Sync. Æol. pro καταχεῦαι, a. 1. infin. act. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Κακῶς, malè, improbè, perperam, [* infelicitèr, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Orest. 1591, qui sunt in rebus adversis. At κακῶς ποιεῖν τινα, Dem. Phil. 1. 8, aliquem malè afficere; κακῶς εἰδότες ὡς, Isoc. Panath. ignari quod. Angl. ILL AWARE THAT.] adv. à κακὸς, malus.

* Κάκωσις, εως, ἡ, clades.

Κακώσυσιν, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi κακόω.

Κακώτερος, Poët. pro κακίων, pejor.

Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, infestus, [illegible] à κακῶς.

Κᾶλα, ligna: à nom. τὸ κᾶλον, ῦ, lignum: sed

Καλὰ, opportunè, adv. à καλὸς, pulcher.

Καλαβὰς, et καλαβώτης, ῦ, ὁ, piscis lacerto similis.

Καλαβρίζω, Calabros imitor, Hesych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ῦ, ὁ, CALATHUS, quasillum: q. à καλὸν et θέειν, quod in ejus structurâ ligna in orbem currant.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ἡ, nomen lapidis cujusdam; item velum, Hesych. qu. à κάλως, funis nauticus, eo enim et velum tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, ῦ, τὸ, cicada minima; ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter calamos stipulasque versatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, stipulas lego; item spicas colligo post messores; item racemo, inus. et Metaph. spolio post alium. Th. κάλαμος, arundo.

Καλαμευτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Καλαμευτὴς, ῦ, ὁ, messor: à

Καλαμεύω, f. σω, meto: à κάλαμος.

Καλάμη, ης, et Dor. καλάμα, ας, ἡ, stipula; item Metaph. corpus senectute confectum, et quasi arefactum: expon. etiam cadaver hominis interempti: ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, CALAMINTHA, nepta: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, mentha.

Καλαμίνθιος, nomen ranæ: à καλαμίνθη, q. v. vel à κάλαμος.

Καλάμινος, η, ον, arundineus.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; item calamaria theca.

Καλαμίσκος, ῦ, ὁ, parva arundo.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ῦ, CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica: hinc

Καλαμοστεφῶν, gen. pl. à

Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, calamis circumdatus: ex κάλαμος et στέφω, corono.

Καλαμώτης, ῦ, ὁ, stellio.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea ad talos demissa, Ægyptiis et Persis in usu: qu. à χαλάω, demitto: aut à καλὸν et σύρμα, quod elegans syrmate, est enim fimbriata.

ΚΑΛΑΥΡΙ'ΤΙΣ, spuma argenti: à Calauria sive Calabriâ.

Καλαύροψ, οπος, ἡ, pedum in summo repandum; quasi κᾶλον ὃ ῥόπτρον.

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τῦ ισκ, pro ἐκάλειν, εις, ει, imperf. ind. act. verbi καλέω, voco.

Καλήμεναι, vocare, inf. Poët. pro καλέμεναι, quod Ion. pro

Καλεῖν, *vocare*, præs. inf. act. à καλέω, quod vide.

Καλεοίμην, præs. opt. pass. et

Καλέοισι, Dor. pro καλέουσι, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. Th.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Καλέοντες, ων, οἱ, *vecta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.*

Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, -οῦσι, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. et

Καλέσαντο, *vocârunt*: Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. et

Καλέσασ', pro καλέσασα, a. 1. part. act. fœm. gen. et

Καλέσσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ. et

Καλεῦνται, *dicuntur*: Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι; καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα. à

ΚΑΛΕ'Ω, *voco, accerso, imploro, nomino*; f. έσω et ήσω, p. κέκληκα, a. 1. ἐκάλεσα, a. 1. imperat. κάλεσον, άτω, a. 1. inf. καλέσαι, a. 1. part. καλέσας, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην, f. 1. pass. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc fort. Angl. TO CALL.

Καλήμεναι, Dor. et Poët. pro καλεῖναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, *voco*.

Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, q. est præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, *vocalis, canorus*: Epithet. præconis, à Th. eod.

Καλιά, ᾶς, ἡ, *nidus*; acc. Ion. καλιήν, hinc καλιαί, *horrea*. Th. κᾶλον, *lignum*.

Καλιάς, άδος, ἡ, *tugurium, domuncula, sacellum*: à præced.

Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλιᾶς, acc. sing. à καλιά, *nidus*: quod vide.

Καλινδέω, *volvo, verso*: à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, τὸ, *barba galli gallinacei.* Hesych.

Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo*; fut. καλλείψω, pro καταλείψω: ex κατὰ et λείπω, *linquo*; f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nom. propr.

Καλλιβόας, ου, ὁ, *qui pulchram et suavem vocem habet*, ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων: ex καλὸς, *pulcher*, et βοὴ, *vox*.

Καλλιγύναικα, acc. sing. à

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ἡ, *pulchris mulieribus abundans*: ex καλὸς, *pulcher*, et γυνὴ, *mulier*.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, *frugifera olea*: q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea*. Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster*.

Καλλιεπέω, f. ήσω, *ornatè et elegantèr dico*: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, vel καλὸς, *pulcher*, et ἔπω, *dico*.

* Καλλιεργέω, f. ήσω, *pulchrè fabricor*: ex καλὸς et ἔργον, *opus*.

Καλλιερέω, *lito*, qu. *felici eventu sacrifico*, καλῶς ἱερεύω. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ ἡ, *pulchrè fundatus*: ex καλὸς, *pulcher*, et θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros capillos*: ex καλὸς et θρίξ, τριχὸς.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ἡ, *fructuosus, bonum fructum ferens*: ex καλὸς et καρπὸς.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus*, propriè *pulcher collis aut tumulus*: ex καλὸς et κολωνὸς, *tumulus*.

Καλλικόμος, ου, ὁ ἡ, *pulchram comam habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et κόμη, *coma*.

Κάλλιμος, ου, ὁ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher*.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. *præclara victoria*, ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux: item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat*: ex καλὸς et νικάω, *vinco*.

Καλλίνικος, ου, ὁ ἡ, *victor egregius*: ex iisd.

Κάλλιον, *melius*: compar. n. g. vel adv. à καλος, *pulcher*.

Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Musæ: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, quod à καλὸς, *pulcher*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Καλλιόω, -ῶ, f. ώσω, *venusto, pulchrum facio* vel *reddo*.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena*.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ ἡ, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet*: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens*: ex καλὸς et πλόκαμος, *cincinnus*. Th. πλέκω, *necto*.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ἡ, *qui præclaras opes habet*: ex καλὸς et πλοῦτος, *divitiæ*.

Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, fut. ψω a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ἡ, *qui pulchros equos habet*: ex καλὸς et πῶλος, *pullus equinus*.

Καλλιρέεθρον, *pulchrè fluens*: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέεθρον, Poët. *fluentum*, q. à ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥυκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*, nomen mulieris.

Καλλιρέεθρος, ου, ὁ ἡ, Epith. *fontis, liquidus, pulchrè fluens*.

Καλλίροος, et καλλίῤῥοος, ου, ὁ ἡ, idem: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέω, *fluo*.

Καλλίστα, ας, ἁ, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima*: sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè*; καλλίστη νῆσος, sic dicta *Thera* insula: à καλὸς, *pulcher*, et καλλίων, κάλλιστος.

Καλλιστεύω, f. εύσω, *pulchritudine excello; fortissimè rem gero*, idem quod ἀριστεύω. Th. καλὸς.

* Καλλίστευμα, ατος, τὸ, *præmium pulchritudinis*, Eurip. Orest. 1677.

Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, *pulcher*; compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ἡ, *pulchros talos habens*: ex καλὸς et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Καλλίτριχας, *pulchricomas*, acc. plur. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens*: ex καλὸς et θρίξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω a. 2. ἔλιπον p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem aut locum habet*; ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονή, ῆς, ἡ, Ecclus. xxii. 22, 23. idem quod.

Κάλλος, εος, τὸ, et contractè κάλλους, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id quo aliquid ornatur; scopæ*: à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, como, orno*; item *verro*; præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor*; item *elegantèr me habeo, glorior, mihique ipsi placeo*: à κάλλος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλλωπίζω, *decoro*; propriè *pulchros oculos facio*; præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλὸς, *pulcher*, et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

* Καλλώπισμα, ατος, τὸ, *ornamentum*.

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus*: ex iisd.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister, honesta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, *probitas, integritas et honestas*: a voce sequente.

Καλοκάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *probus, integer*: καλὸς ϗ ἀγαθός.

ΚΑ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*. Sed

Καλὸν, à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, et in pl. τὰ, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ κάλων, τουτέστι ξύλων, πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς et ποιέω, *facio*.

Καλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pulchros pedes habens, pulcher*: à καλὸς et πους, ποδὸς, *pes*; item *ligneum pedem habens*; *ipse pes ligneus*: à κᾶλον, *lignum*. Est et nomen animalis Indici.

Κάλος, ου, ὁ, *funis, rudens*.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis*. compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, honestas*. [* Pro πρέπει, elegantèr. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.]

Καλοῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλοῦμεν, 1. pl. præs. act. καλοῦσι, 3. pl. præs. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζω, *equum in gressum exultantem urgeo, summis pedibus et molliter incedo*, Vide κάλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *urna, situla, hydria*: q. à κόλπος, quod sit *sinuosa*: aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος, et ιος, ἡ, *urna*: à præced. item *equus tolutarius, tolutim currens, cursor, cursûs species*. Hesych. hinc καλπάζειν, *equum ad gressum exultantem urgere*. Hinc fort. Angl. TO GALLOP.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *CALYX*, *flos rosæ nondum apertus, id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen, operculum*: ab eod.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*.

Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego, velo, operio*, f. ψω, a. 1. ἐκάλυψα, a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, et in 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον, p. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται, perf. part. pass. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψὼ, όος, -οῦς, ἡ, *CALYPSO*, Dea. quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium, à

Καλχαίνω, *purpureo colore tingo, altâ mente cogito*, quod à

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal, quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*: à

ΚΑ'ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè*: à καλός.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum, palus, pertica, lignum hastæ*.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, testudo, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen*.

ΚΑΜΑΣΙ'ΝΕΣ, οἱ, *pisces quidam marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*. Hesych.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, defessus, ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *lassesco*.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*: καμάτους, pro καμάτοις, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, laboriosus*.

Καμβαίνω, Æol. pro καταβαίνω, *descendo*?

Κάμβαλον, *deposui*, pro κατέβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταβάλλω, ex κατὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio*; f. λῶ, p. βέβληκα, a. 1. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *cessator sum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω. Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, afflictabatur*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*; f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμοῦμαι καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis: ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμιλαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum abigit*.

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator* vel *curator*: à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, ιος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum: à κάμηλος et πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *CAMELUS*, Angl. CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal ferendis *laboribus* idoneum.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus*.

Καμιναῖος, αία, αῖον, *ad caminum pertinens*; et

Καμινευτὴς, ου, ὁ, *in camino excoquens, ad fornacem laborans*.

Καμινευτὴρ, ῆρος, idem à seq.

Καμινεύω, f. εύσω, *in camino excoquo*: à

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *CAMINUS, fornax, ignis, flamma, ardor*: q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro*.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γενοῦς, καμινοῦ, *anus, camini fuligine oppleta*: à præced.

Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι. Hesych.

Καμμὶν, pro κατὰ μὶν, *utique*.

Καμμίνειν, præs. inf. act. pro καταμίνειν.

Κάμμες, Æol. pro ϗ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia, victoria*: à καταμένω, *constantèr permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix*: Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum*.

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo, claudo oculos*; f. ύσω, a. 1. ἐκάμμυσα, p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ et μύω, *claudo*; f. σω, p. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco, fatigor, deficio, laboro, ægroto*; f. καμῶ, vel καμοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. act. et

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*.

Καμοῦσα, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπανὸς, *statera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto*. Sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*. Gl. Cyr. Sub. eod. Th.

Καμπτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *flexibilis, flexilis*; et

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis: à

ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto, inflecto*; f. ψω, p. κέκαμφα. [* κάμψαι κακὰ, *declinare mala*. Eurip. Suppl. 748.] Hinc fort. Angl. HAMMOCK.

Καμπύλος, ύλη, ύλον, *curvus, inflexus*. Th. κάμπτω.

Καμφιτελεμένα, Dor. pro ϗ ἀμφιπεπλεγμένη, *superinduta*. Th. πίλλω, *orno*.

Κάμψα, ας, ἡ, *theca*, *CAPSA*: καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium*. Th. κάμπτω.

Καμὼν, οῦσα, ὸν, *fatigatus, a, um, mortuus*; a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor*; f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

Κἂν, *etsi, quamvis*, [* *saltem, tantùm non, ac si*. Anacr. vii. 8. pro ϗ ἂν.] · 91 ·

* Κἀν, *sine accentu*, pro ϗ ἐν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio*; at

Κανᾶ, *canistra*, Gen. xl. 16. pro κάνεα, vide κάνεον.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt*: q. à κάννη, *arundo*. Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi*.

Κάναθρον, ου, τὸ, *currus ex floreâ*: à κάννη, *florea*.

Κανανίτης, ου, ὁ, *Cananita*, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator*.

Κάναστρον, ου, τὸ, *CANISTRUM*; scribitur et κάνιστρον. Th. κάνης, idem.

Καναφόρος, Dor. pro κανηφόρος.

Καναχέω, f. ήσω, *resono, strepitum, seu crepitum edo*: à seq.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus*: ab ἦχος, *sonus*.

Καναχηδὰ et καναχηδὸν, adv. *cum strepitu*: à præced.

Κανάχιζε, *substrepebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Καναχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *resono*. Th. ἦχος, *sonus*.

ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis*.

Κανδαύλης, ου, ὁ, *CANDAULES*, nomen propr.

ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle*.

ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Persicum*.

Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo*; a. 2. part. κανών.

Κανέου, gen. Ion. pro κανέου, à κάνεον, contractè κανοῦν, τὸ, *canistrum*. Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κάνεον, -οῦν, τὸ, *canistrum*, ejusd. Th.

Κανὲν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo*; f. κανῶ, a. 2. ἔκανον.

ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM*, *calathus*, q. ex κάννη, *canna*. ex quâ plectitur. Vide κάναστρον.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, *scarabæus*. Est et κάνθαρος, *poculum*, *CANTHARUS*; item *navigii* cujusdam genus.

Κανθήλια, *clitellæ*: à seq.

Κανθήλιος, ου, ὁ, *asinus*: à κάνθων.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *oculi angulus, hirquus*. *CANTHUS*, *ferrum quo rotæ vinciuntur*.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus*, κανθήλιος, ου, ὁ, idem. κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ*.

ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, *florea*, *CANNA*. Hinc Angl. A CANE, A CAN.

Καννάβινος, ίνη, ινον, *ex cannabe factus*: à

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, et κάναβος, *CANNABIS*.

Καννεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. verbi κατανεύω.

Κάννη, vide κάννα.

Κάννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Crasin pro ϗ ἔννομος, quod vide.

Κανονικὸς, ὴ, ὸν, *regularis*: à κανών.

Κανοῦν, vide κάνεον.

Καννόω, f. ώσω, *fumo denigro*. Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.

Κάνυπόδατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ϗ ἀνυπόδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus, et nudis pedibus*: ex α priv. et ὑποδέω, *subligo*.

ΚΑ'ΝΩΝ, όνος, ὁ, *CANON*, *regula*, in librâ, mensurâ et aliis. qu. à κάννη.

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, *sambuci flos*.

Κἀξ, Dor. et per Crasin pro ϗ ἐξ.

Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, Dor. et Att. per Crasin pro ϗ ἐξήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω. Th. ἐγείρω, *excito*.

Καπανὰξ, *nomen partis in curru*: à

Καπάνη, ης, ἡ, *præsepe, rheda, pars quædam currûs, galea è pilis*: à κάπη.

Κἄπειτα, pro ϗ ἔπειτα, *et deinde*.

Καπερναοὺμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis*.

Κάπετος, ου, ὁ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος à σκάπτω, *fodio*.

* Κἀνταῦθα, pro ϗ ἐνταῦθα, *et hic quoque*.

Κάπη, ης, ἡ, *præsepe*; item *pabulum equis in præsepi appositum*: à κάπτω, *avidè comedo*.

* Καπηλεία, ας, ἡ, *ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria*.

Καπηλεύω, f. σω, *cauponor, cauponariam exerceo*; sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. *calidè, avarè, fraudulentèr tractantes*: à κάπηλος. [* *Moras nectere*. Æschyl. de Parthenopæo. Vid. Sal. de usur. c. xii. p. 346.]

Καπηλεῖον, ου, τὸ, *caupona*.

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, *CAUPO*, *institor, cujusque rei propola*.

Κἀπὶ, pro ϗ ἐπὶ.

Κάπνη, ης, ἡ, *caminus, fumarium*; et

Καπνία, ας, ἡ, *fuligo*: à καπνός.

Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à

Καπνίζω, f. σω, *fumo denigro, fumum excito*. Apud Hom. *ignem succendo* convitii gratiâ. Th. καπνὸς, *fumus*.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminus*: παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fumus*, et pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro*.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, *tabulus, per quem fumus exit*: à καπνὸν ἔχειν.

Καπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fumosus, fumidus*.

Κᾶπος, ου, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, *hortus*.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS*, *frutex spinosus*.

Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat*. Vide καταπαύω.

Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum*. Th. πέδον, *solum, terra*.

Κάππεσε, *decidit*, Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. in 3. dual. καππεσέτην. et

Κάππεσον, pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado*; f. m. πεσοῦμαι, perf. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καππαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens κάππα literam inustam vel quocumque modo impressam*, quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.

Καππυρίσασα, Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo*; f. σω, a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ et πυρίζω, à πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Κάπριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aprugnus*; item *qui apri instar rostrum habet*; et pro *navi rostratâ*: à

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, *APER*, *verres*: qu. à

ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo*; f. ψω, p. φα.

Καπυρίζω, *clarè et sonorè rideo, gulæ indulgeo et ventri servio*: à

Κατυρὸς, ᾶ, ὸν, *torridus, adustus, efficiens, exspirans:* à

Κατύω, *flo, expiro;* fut. σω, a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.

Καπφάλαρ, pro κατὰ φάλαρα, Æol. et Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*

Κάπω, *spiro,* pro κάπτω.

Κάπων, ωνος, ὁ, *capo, gallus castratus.*

ΚΑ'Ρ, *CAR,* gentile nomen, *homo nibili.* Nam Cares serviles et barbari: at

Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*

Κάρα, τὸ, et κάρη, *caput, vertex:* q. à κείρω, *tondeo;* vel à κραίνω, *impero,* quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. GARRET.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *CARABUS, animal marinum è cancrorum genere.* Hinc Angl. CRAB.

Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto;* q. capite exserto ad videndum: à κάρα et δοκέω, *video.*

Καρακάλλιον, *cucullo.*

* Καρατομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo,* Eur. Rhes. 585.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ῆς, ἡ, *vile et rusticum calceamentum.*

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, *nasturtium.* Angl. CRESSES.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymol.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, *CARDAMOMUM:* ex κάρδαμον et ἄμωμον, quia utrique simile.

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi:* qu. à κέαρ inde

Καρδιακὸς, ἡ, ὸν, *ad cor pertinens, cardiacus.*

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, *cordium cognitor:* ex καρδία et γνώστης, *cognitor.* Th. γνώσκω, *cognosco.*

Καρδιουλκέω, f. ήσω, *cor evello:* ex καρδία et ἕλκω, *traho.*

Καρδιόω, *cordis dolorem sentio, vulnero.* Th. καρδία.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*

Κάρη, τὸ, indecl. *caput:* per Apoc. pro Th. κάρηνον et κάρηαρ, ατος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.

Καρῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo:* a. 2. act. ἔκαρον, a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρήατι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput.* Vide κάρη.

Καρηκομόωντες, *comati:* Poët. pro καρηκομῶντες, nom. pl. præs. part. à

Καρηκομάω, ῶ, *caput comatum habeo;* f. ήσω. ex κάρη vel κάρηνον, *caput,* et κόμη, *coma.*

Καρῆναι, *detonsum esse:* a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo:* a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. pass. ἐκάρην.

†ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex.* κάρη, τὸ, indecl. item κράνιον, ου, τὸ, *cranium,* sedes cerebri: ἡμικράνιον, ου, τὸ, *dimidia capitis pars.*

Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput:* idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici,* nom. pl. à

Καρικὸς, ῦ, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *Car,* gentile nomen.

Καρῖναι, αἱ, *præficæ:* à κὴρ, *mors,* vel quòd è Cariâ esse solent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, *squilla,* piscis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ, *CANCER:* piscis, signum cœleste, et morbus.

Καρκινόω, *cancro assimilo, obliquè moveo:* καρκινοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar *divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt:* à Th. præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA, cancer morbus.* Th. καρκίνος, idem.

Καρμήλιον, ου, τὸ, *mons Carmelus.*

Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.*

Καρὸς, Dor. pro κηρὸς, gen. à κὴρ, *parca, mors;* vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, ῦ, ὁ, *cera.*

Καρούχιον, ου, τὸ, *rheda.* Angl. CAROCHE.

Καρόω, ῶ, f. ώσω, p. κεκάρωκα, *soporem cum gravedine adfero,* et in pass. -οῦμαι, *gravedine soporis adgravor.* Th. καρὸς.

ΚΑΡΠΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes, qui oleis inascuntur.*

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus:* ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.

Καρπάλιμος, ου, ὁ ἡ, *celer:* quasi ἁρπάλιμος. Hinc

Καρπαλίμως, *cito, raptim:* qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

Καρπάσινος, η, ον, *carbasinus.*

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, carbasus.*

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM,* festuca tenuis: q. à κάρφος, *festuca.*

* Καρπίζομαι, *in libertatem assero:* à κάρφος, *virgula.* Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *fructum decerpo:* à καρπὸς, *fructus.*

Καρπὶς, ίδος, ἡ, *vindicta, assertio.*

Καρπιστὴς, ου, ὁ, *assertor, vindex.*

Καρπιστία, *assertio in libertatem:* quòd manûs brachiale caperetur; quod *carpus* dicitur, apud Gellium lib. xx. cap. 9.

Κάρπιμος, ιμη, ιμον, *ferax frugum, ad fructus edendos aptus.* Th. καρπὸς, *fructus.*

Καρπόβρωτος, ου, ὁ ἡ, *fructum excisum habens:* ex καρπὸς et βιβρώσκω, *comedo.*

Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à καρπὸς.

Καρπόομαι, -οῦμαι, *fructum percipio, fruor, consequor;* item *exhaurio, consumo.*

ΚΑΡΠΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas:* καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis,* i. e. *prudentia.* Est et *pars manûs ubi pulsum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ου, ὁ ἡ, *infructuosus;* εὔκαρπος, ου, ὁ ἡ, *fructibus abundans.* Est et

Καρπὸς, ου, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero,* f. ήσω, p. κεκαρποφόρηκα, a. 1. ἐκαρποφόρησα: à

Καρποφόρος, ου, ὁ ἡ, *frugifer, a:* ex καρπὸς et φέρω, *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO* ad fruendum, *sacrifico;* a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπὸς.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæstus;* item *victima, oblatio, hostia;* et

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosæ:* à præced.

Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. *fructibus affectus,* vel *variorum fructuum figuras habens intextas;* vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus:* Epith. vestis: ab eod. Th.

Κάῤῥα, *Carrha,* urbs Arabiæ.

Καῤῥίζειν, Æol. Sync. pro καταῤῥίζειν, præs. inf. et

Καῤῥίζοισα, *demulcens,* præs. part. f. g. pro καταῤῥίζουσα: ex κατὰ et ῥίζα.

Κάῤῥον, ου, τὸ, *rheda, carrus.* Angl. A CAR or CART.

Κάῤῥων, Dor. pro κρέσσων, *fortior, melior:* q. κάρτων, à κάρτος, pro κράτος, *robur.*

Κάῤῥωτος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus;* undè ἐγκάρσιος, ου, ὁ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè:* à κάρτος pro κράτος, *robur:* ἡ κάρτα, *maximè,* affirmandi modus.

Καρταλάμιον, *parvus.*

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, *cophinus,* seu *corbis in angustum desinens:* Dica.

... à κάρτω, tensus, scissus: quia ex scissis virgulis contexi solet.

Καρτεῖ, dat. sing. è κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, robur.

Καρτεραίχμας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

Καρτεραίχμης, ου, ὁ, bellator fortis, qui bellicis armis est potens: ex καρτερὸς, robustus, q. v. et αἰχμὴ, cuspis.

Καρτερέω, -ῶ, forti animo sum, persevero, tolero, patienter fero, duro, fut. ήσω, perf. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε. à καρτερὸς, validus, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia, et

Καρτερικὸς, ἡ, ὸν, qui patientiâ præditus est: à καρτερὸς, q. v.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pertinax, qui toleranti animo est: ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, robur, et θυμὸς, animus.

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, vincere aliquem: à καρτερὸς.

Καρτερὸν, pro καρτερῶς, fortitèr.

Καρτερόπληξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, validos ictus inferens.

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, potens, vehemens, qui re aliquâ potiri vel illam retinere potest, tolerans, magnanimus: à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, robur.

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, præfractus, magnanimus: à καρτερὸς, q. v. et φρὴν, ενὸς.

Κάρτιστος, præstantissimus, per Metath. pro κράτιστος, superl. ab ἀγαθὸς, bonus; compar. κρείσσων. Th. κράτος, robur.

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, vires, robur.

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω, pro κρατύνω, firmum reddo, corroboro. Th. κράτος, robur.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor; κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus: quod à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρύϊνος, ίνη, ινον, nuceus, amygdalinus: à præced.

Καρυΐσκος, speciem nucis vel amygdalæ referens; et substan. ου, ὁ, scyphus in nucis modum factus.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, præco.

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, quum præconio promulgâsset, a. 1. part. act. fœm. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, præco.

Κάρυξε, Dor. pro ἐκήρυξε, qu. Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, q. v.

Καρυωτὰ, Exod. xxxviii. plur. à

Καρυωτὸν, ου, τὸ, scyphus in nucis modum factus: à κάρυον.

Καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus. Th. κάρφω, sicco.

Κάρφος, εος, τὸ, palea, festuca, surculus, tabella, tessera, nidus è festucis, &c. à

ΚΑ'ΡΦΩ, sicco, arefacio, f. ψω, p. κέκαρφα hinc κάρφος, τὸ, palea.

Καρχαλέος, apud Homerum pro καρφαλέος, q. v.

Καρχαρόδοντα, dentibus asperum, acc. sing. à

Καρχαρόδους, δοντος, ὁ ἡ ἡ ex κάρχαρος, asper, et ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, asper. Th. χαράσσω, sculpo.

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, q. v.

Καρχηδόνιος, Carthaginiensis: à Καρχηδὼν, όνος, CARTHAGO.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, CARCHESIUM, summa pars mali nautici; navis; poculum quoddam oblongum.

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, ου, ὁ, cera.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, et κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrâque parte villosus.

Κασαύρα, et κασωρὶς, πόρνη, Hesych. ex κάσσα et ὤρα, cura.

Κασθλοῖσιν, et in bonis, dat. plur. Ion. à κάσθλος, pro καὶ ἐσθλὸς, et bonus.

Κασία, ας, ἡ, CASIA, frutex lauro similis.

Κασία μέλαινα, casia fistularis.

Κασίγνητος, ου, et Ion. οιο, ὁ, frater, et

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror: ex κάσις, ιος, ὁ ἡ ἡ, frater, soror, et γίνομαι, nascor.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, frater vel soror, ætate æqualis; qu. γάσις à γάω, genero.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix: quæ se illecebrosè κάζει, id est, ornat et fucat.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, CASSIA, frutex aromaticus. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, et Att. καττίτερος, stannum: qu. à κάσσα, meretrix, videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, et Att. καττύω, fut. ύσω, suppingo, consuo; ut ea, quæ subtus suuntur, usu conterenda: undè κάττυμα, solea.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, CASTANA, urbs Thessaliæ et Ponti: undè et

Καστανάϊκὸν κάρυον, nux castanea. Angl. CASTAN-NUT, or CHESTNUT; quæ et

Κάστανον, ου, τὸ, CASTANEA: à præcedente.

Καστόρειον μέλος, καστόρειος ὕμνος. Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, CASTOR, fiber, animal ventricosum: ideò ducunt à γαστὴρ, venter.

Κάσχεθε, detinebat, 3. sing. imperf. indic. act. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, inhibeo. Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi κατασχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', [Præp. cum genetivo, adversus, εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν, Rom. viii. 31, si Deus est pro nobis, quis contra nos. De; ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. xv. 15, quoniam de Deo testificati sumus. Super; κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3, effudit super caput ejus. Per; ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, Matt. xxvi. 63, adjuro te per Deum. In, ἡ κατὰ βάθους πτωχεία, 2 Cor. viii. 2, profunda paupertas. In, οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, Joan. xix. 11, non haberes potestatem in me.

Κατὰ, cum accusativo, secundum; κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26, secundum imaginem nostri. In; κατ' ὄναρ, Matt. i. 20, in somnio: κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14, in illa regione. Ad; ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x. 33, venit ad eum. Versus; κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xvi. 7, Bithyniam versus proficisci. Juxta; κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366, circa Argos sita, Beza ad Act. Apost. xxvii. 4. Ob, οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς προεγράφη, Gal. iii. 1, quibus ob oculos prius fuerat depictus. Cum; κατὰ σεαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22, tecum habe. Inter; τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21, omnes qui sunt inter gentes. Apud; πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν, Act. xxvi. 3, omnium qui apud Judæos sunt rituum. Ex, vel propter; κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3, quâvis ex causa; κατὰ χάριν, Rom. iv. 4, ex gratiâ. Usque ad; ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, Joan. xxi. 25, quæ si scribantur usque ad unum; hoc est singula. Distributivum; ὑμεῖς καθ' ἕνα, Eph. v. 33, vos singuli.

Inservit Periphrasi Nominum; οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4, civitatum incolæ, κατὰ λόγον, Act. xix. 14, quatenus æquum est; κατὰ κράτος, ver. 20, fortiter; ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, qui nostra ætate vel memoria vixerunt; ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, nostra doctrina aut secta Κατα per ellipsin omittitur. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. i. 5, in hoc omni studio incumbite. Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ καὶ νοσοῦμεν, hac ipsa in re languemus. Et cum gen. κατὰ πέτρων σπείρειν, seminare super petras; κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ κεφαλῆς, effudit super caput ejus, Marc. xiv. 3; ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας, cum devotione capitis sui jurare, Dem. Mid. 5. 20.]

In compositione notat, (α) oppositum τῷ ἄνω, de, vel deorsum, ut καταβαίνω, deorsum scando, descendo; (β) contra, ut κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari; (γ) valde, cum intendit significationem, ut κατείδωλος, refertus idolis; vel (δ) retinet significationem simplicis, ut καταθνήσκω, morior.

Κατάβα, descende, per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, descendo, imperf. κατέβαινον f. m. καταβήσομαι p. καταβέβηκα a. 2. κατέβην, ης, η a. 2. imperat. κατάβηθι, et κατάβαθι, 3. sing. -άτω, et per Apoc. κατάβα a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ a. 2. inf. καταβῆναι a. 2. part. καταβὰς, άντος ex κατὰ in compos. deorsum, et βαίνω, eo.

Καταβάλλω, dejicio, everto, conjicio, prosterno, f. αλῶ, perf. καταβέβληκα præs. m. καταβάλλομαι, fundamentum jacio; perf. pass. καταβέβλημαι a. 1. pass. κατεβλήθην perf. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Καταβαπτίζομαι, immergor f. m. ίσομαι p. pass. καταβεβάπτισμαι a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, intingo.

Καταβαρέω, degravo, onero, f. ήσω, p. καταβεβάρηκα a. 1. κατεβάρησα Th. βάρος, τὸ, pondus.

Καταβαρύνω, idem, et ab eod.

Καταβὰς, άντος, et in fœm. g. καταβᾶσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo, q. v.

Καταβάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, descendens.

Κατάβασις, εως, ἡ, descensus: ab eod. verbo.

Καταβάτω, descendat, 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβηθι ab eod. Th.

Καταβαυκαλάω, jucundâ cantillatione sopio, ut solent nutrices, idem quod βαυκαλάω à βαυκὸς, jucundus, vel βαυβάω, dormio.

Καταβεβαιόομαι, -οῦμαι, affirmo, assevero, Th. βέβαιος, firmus, stabilis.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. pass. fœm. g. à καταβάλλω, q. v.

Καταβεβρίθασι, onustæ sunt, 3. pl. perf. ind. med. verbi καταβρίθω, onero, gravis sum, f. σω, p. κα.

Καταβῇ, descenderit, 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusd.

Καταβήσεο, descende, Ion. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à fut. 1. m. verbi καταβαίνω, descendo. Th. βαίνω, eo.

Καταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. m. verbi ejusd. et ab eod. Th.

Καταβιβάζομαι, superor, urgeor, opprimor; fut. med. σομαι p. pass. βεβίβασμαι a. 1. pass. κατεβιβάσθην.

Καταβιβάζω, facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo, f. άσω a. 1. act. κατεβίβασα a. 1. pass. κατεβιβάσθην f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, ῃ, εται ex κατὰ et βιβάζω.

Καταβιβρώσκω, comedo; præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι ex κατὰ et βιβρώσκω, idem q. βρώσκω, comedo, f. βρώσω.

Καταβίω, vive, præs. imperat. et

Καταβιώσας, vitâ defunctus, a. 1. part. à

Καταβιόω, f. ώσω, vitam transigo, finio. Th. βίος, vita.

Καταβίωσις, εως, ἡ, vita, vitæ finis.

Καταβλέπω, despicio, q. d. deorsum aspicio, f. ψω, p. βέβλεφα.

Καταβληχάομαι, -ῶμαι, balo. Th. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, vociferor, reclamo, clamore persequor; καταβοᾶσθαι, præs. inf. med. magnis clamoribus invehi in aliquem. Th. βοάω, clamo.

Καταβόησις, εως, ἡ, clamor, vociferatio.

Καταβολὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, fundamentum: à καταβάλλω.

Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, depasco. Th. βόσκω, pasco.

Καταβοσκομενάων, depascentium, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. præced.

Καταβραβεύω, debito præmio privo, imperiose ago, fut. εύσω a. 1. κατεβράβευσα ex κατὰ et βραβεύω, præmium do. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis.

Καταβραχὺ, adv. paulatim, non longè post.

Καταβρέχω, perfundo, irrigo, mergo; Metaph. laudo; καταβρέχειν σιγῇ, rigare silentio, pro silentio premere, tegere. Th. βρέχω, irrigo.

Καταβρίθω, fut. ίσω, onero, onustus sum, copiâ supero. Th. βρίθω, gravis sum.

Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, madefactio.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, esca, cibus.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, devoro. Th. βρώσκω, comedo.

Κατάβρωσις, εως, ἡ, cibatio, derosio: à

Καταβρώσκω, devoro. Th. βρώσκω.

Καταβυθίζω, demergo, f. ίσω, perf. καταβεβύθικα ex βυθίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. ind. med. καταβοᾶσθαι τινὸς, magnis clamoribus in aliquem invehi. Th. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Att. à κατάγω, deduco, q. v.

Κατάγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et κατάγειος, α, ον, subterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, annuntiator: à

Καταγγέλλω, annuntio, celebro, fut. ελῶ, perf. κατήγγελκα a. 1. κατήγγειλα aor. 2. κατήγγελον hinc a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η p. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Κατάγειν, deducere, præs. inf. à κατάγω, q. v.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. sing. f. 1. ind. pass. verbi καταγελάω.

Καταγέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, adj. verbale à

Καταγελάω, -ῶ, derideo, cum gen. imperf. ind. act. κατεγέλαον, -ων, αες, -ᾶς, αε, -ᾶ f. άσω, p. καταγεγέλακα a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, irrisio, risus: à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. præs. ind. à

Καταγηράσκω, senesco, fut. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Καταγίζω, consecro, Ion. pro καθαγίζω ab ἁγίζω, idem. Th. ἄγος, εος, τὸ, veneratio.

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; f. m. καταγνώσομαι p. κατέγνωκα a. 2. κατέγνων, ως, ω perf. pass. κατέγνωσμαι perf. part. pass. κατεγνωσμένος, damnandus. Th. γνώσκω, nosco.

Καταγνάπτω, ψω, *carmino, lanam carminatam repono, recondo, repono; μέτης τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου*, Eurip. Troad. 1252, *γνάπτω* verò rariùs in compositione occurrit.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi *καταγινώσκω*, *damno*, q. v. a. 2. sub. *καταγνῶ*· a. 2. imperat. *κατάγνωθι*.

Καταγνύω, *frango*. Vide *κατάγω*.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. *καταγνῶναι*, a. 2. inf. verbi *καταγινώσκω*.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio*.

Καταγογγύζω, *obmurmuro*, f. ύσω, p. *καταγογγόγγυκα*.

Καταγοητεύω, *præstigiis decipio*. Th. *γόης*.

Καταγορασμὸς, ῦ, ὁ, *emptio; καταγορασμὸς τῦ σίτυ, coëmptio frumenti*, D. S.

Καταγορεύω, fut. εύσω, *accuso*, vel *expono*. Th. *ἀγορὰ*, *forum*.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio*: à præced.

Καταγράφω, *describo, delineo*. Th. *γράφω*, *scribo*, f. ψω.

Κατάγω, *κατάγνυμι*, vel *καταγνύω*, *confrango*, fut. *κατάξω*, legitur etiam Att. *κατεάξω* a. 1. Att. *κατέαξα*· præs. pass. *κατάγνυμαι*, *confringor*; a. 2. pass. *κατεάγην*, ης, η· a. 2. sub. pass. *καταγῶ*, ῇς, ῇ, et in 3. plur. *καταγῶσιν*· ex *κατὰ* et *ἄγω*, seu *ἄγνυμι*, *frango*.

Κατάγω, *deduco*, [* *restituo*, *τὸν υἱὸν*, Isoc. Panath. *filium in regnum restituere*, *ἀνάγεσθαι* dicuntur nautæ, quando *oram solvunt*; *κατάγεσθαι*, *quando portum subeunt*, Act. xxvii. 2, 3.] *κατάγομαι*, *deducor, diversor, hospitor*; f. *κατάξω*, p. Att. *καταγήοχα*· Att. a. 2. *κατήγαγον* Att. a. 2. sub. act. *καταγάγω*, ῃς, ῃ· a. 2. inf. Att. *καταγαγεῖν* a. 2. part. act. *καταγαγὼν*, ῦσα, όν· perf. act. *κατῆχα*· perf. pass. *κατῆγμαι*, ῆξαι, ῆκται· a. 1. pass. *κατήχθην*, ης, η, *devectus fui*: ex *κατὰ*, *deorsum*, et *ἄγω*, *duco*.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, et *καταγώγιον*, ῦ, τὸ, *diversorium*: à *κατάγομαι*, *diversor*. Th. *ἄγω*, *duco*.

Καταγωνίζομαι, *debello*; f. med. ίσομαι. perf. pass. *κατηγώνισμαι*· a. 1. med. *κατηγωνισάμην*, ω, ατο· ex *κατὰ* et *ἀγωνίζομαι*, *certo*. Th. *ἀγὼν*, *certamen*.

Καταδαίομαι, *devoro, comedo*: à *δαίω*, *epulum præbeo*.

Καταδάκνω, *mordeo*: ex *κατὰ* et *δάκνω*, idem; f. m. *δήξομαι*· a. 2. *ἔδακον*.

Καταδαμάζω, *domo, perdomo*, fut. άσω, perf. *δεδάμακα*· perf. pass. *δεδάμασμαι*.

Καταδαπανάω, -ῶ, *consumo*. Th. *δαπανάω*.

Καταδάπτω, fut. ψω, *dilanio, lacero*: ex *κατὰ* et *δάπτω*, *voro, dilanio*.

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*, compar. à

Καταδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus*, Th. *δέω*, vel *δέομαι*, *egeo*.

Καταδεῖ, pro *δεῖ*, *indiget*, ab eod. Th.

Καταδείκνυμι, -ύω, *ostendo, demonstro*.

* **Καταδειλιάω**, -ῶ, f. άσω, *expavesco*.

Καταδέξαι, Ion. pro *καταδεῖξαι*, *ostendere*, a. 1. infin. verbi *καταδείκνυμι*. Th. *δείκνυμι*, *ostendo*, f. *δείξω*.

Καταδέομαι, *deprecor*; fut. m. *δεήσομαι*· p. ind. pass. *δεδέημαι*· a. 1. pass. *κατεδεήθην*. Th. *δέομαι*.

Καταδεσμεύω, *alligo*, f. εύσω, p. *καταδεδέσμευκα*.

Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, *fasciculus*: ex *δεσμη*.

Καταδεύη, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hes. 3. sing. præs. sub. act. à

Καταδεύω, *madefacio*. Th. *δεύω*, *rigo*.

Καταδέχομαι, *recipio*; item *patior*.

Καταδέω, *deligo, devincio, prohibeo*, f. ήσω· a. 1. *κατέδησα*· p. *καταδέδεκα*, et -ηκα. Th. *δέω*, *ligo*.

Κατάδηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *valdè manifestus*: ex *κατὰ* et *δῆλος*, *manifestus*.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè et populariter loquor, populum demulceo*: ex *κατὰ* et *δημαγωγέω*, idem, quod ex *δῆμος*, *populus*, et *ἄγω*, *duco*.

Καταδημοβορέω, *populum devoro, quæ sunt reipublicæ devoro*: ex *δῆμος* et *βορὰ*, *esca*.

Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido*, fut. ήσω, p. *καταδιῄρηκα*· a. 2. *καταδιεῖλον*. Th. *αἱρέω*.

Καταδιαιτάω, *condemno*. Th. *δίαιτα*, *vivendi mos*.

Καταδιδεῦν, Ion. pro *καταδιδόναι*, *influere*, præs. inf. à

Καταδίδωμι, f. *καταδώσω*, *distribuo*; item *influo*. Th. *δίδωμι*, *do*.

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*, f. άσω a. 1. pass. *κατεδικάσθην* f. 1. pass. *καταδικασθήσομαι*, η, εται· ex *κατὰ* et *δικάζω*, *judico*. Th. *δίκη*, *jus*.

Καταδίκη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio*.

Καταδιώκω, *prosequor*, f. ξω· a. 1. *κατεδίωξα*. Th. *διώκω*, idem.

Καταδοκέω, -ῶ, fut. ήσω, *arbitror existimo*. Th. *δοκέω*, *video*.

Καταδολεσχέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor, deblatero*.

Κατᾴδομαι, *cantu aures meæ feriuntur et personant*: ab *ᾄδω*, *cano*. Th. *ἀείδω*, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem redigo*, f. ώσω, p. *καταδεδούλωκα*· a. 1. m. *κατεδουλωσάμην*, ω, ατο· a. 1. sub. m. *καταδουλώσωμαι*, ῃ, ηται, et in 3. pl. *καταδουλώσωνται*· præs. part. pass. *καταδουλούμενος*· ex *κατὰ* et *δουλόω*, à *δοῦλος*, *servus*.

Καταδράω, et -*διδράσκω*, *defugio, decurro*, f. *κατα.δράσω*, vel *καταδράσω*.

Καταδρέπω, idem quod *δρέπω*, *decerpo*.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursio*, vel *incursus, decursus*: à *κατατρέχω*, *curro*, quod à *τρέχω*, *curro*; a. 2. *ἔδραμον*.

Καταδρύπτω, f. ψω, *dilanio*. Th. *δρύπτω*, *lanio*.

Καταδῦναι, *ingredi*, a. 2. inf. act. verbi *καταδύνω*, vel *κατάδυμι*, *demergo*.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, *oppressio*.

Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*, fut. εύσω, perf. *καταδεδυνάστευκα*· ex *κατὰ* et *δυναστεύω*, *sum princeps*. Th. *δύναμαι*, *possum*.

Καταδύνειν, præs. inf. act. verbi *καταδύνω*, vel -υμι.

Καταδύντα, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act. à *καταδὺς*, ύντος, à *κατάδυμι* a. 2. *κατέδυν*.

Καταδύνω, vel *κατάδυμι*, *subeo in penitiorem locum, abdo me, verecundor, demergo, occido, induo*. Th. *δύνω*, *subeo*.

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. Vide præced.

Καταδύσεο, Ion. pro *καταδύσου*, præs. imperat. pass. à *καταδύσομαι*, *submergor, abdo me*, quod ex futuro in præsens abiit: ex *κατὰ* et *δύσομαι*, Poët. *δύσσομαι*, *mergor*, Th. *δύνω*, *subeo*.

Κατάδυσις, εως, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus*: à

Καταδύω, idem ac *καταδύνω*, fut. ύσω a. 2. *κατέδυν*, υς, υ.

Καταείδω, vel *κατᾴδω*, *occino, cantu obstrepo, incanto*. Th. *ἀείδω*, *cano*.

Καταειμένος, *tectus, densus*, Poët. pro *καθειμένος*, perf. part. pass. verbi *καθέννυμι*, seu *καθέω* quod ex *κατὰ* et *ἕω*, *induo*; a. 1. *εἶσα*· perf. pass. *εἷμαι*.

Καταέννυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex

Καταεννύω, vel *καταέννυμι*, *induo, vestio*; qu. ex *κατὰ* et *ἐννύω*, idem quod *ἕω*, *induo*.

Καταείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor.* Th. εἶμι, seu ἴω, *eo.*

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum stupore:* ex κατὰ et θαμβέω, *admiratione attonitus stupeo.* Th. θάμβος, τὸ, *stupor.*

* Καταθάπτω, *sepelio, inhumo.*

Καταθαρσέω, -ῶ, fut. ήσω, *confido.* Th. θαρσέω.

Καταθεῖναι, *deponere, persolvere,* a. 2. inf. act. et

Καταθεῖο, *poneres,* 2. sing. a. 2 med. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono,* f. θήσω a. 2. ἔθην a. 2. med. ἐθέμην a. 2. opt. med. θείμην, θεῖο.

* [Καταθεματίζω, fut. ίσω, *mihi anathema imprecor,* Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Just. M. et Occumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.

Καταθέσθαι, *reponere,* a. 2. inf. m. et

Κατάθεο, *reconde,* Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.

Καταθῆαι, *deposueris,* Ion. pro καταθῇ, 2. sing. a. 2. sub. med. à κατατίθημι a. 2. κατέθην.

Καταθήσειν, f. 1. ind. act. καταθήσῃ, *repones,* 2. sing. f. 1. med. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, f. άσω, *confringo.* Th. θλάω, *frango.*

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do;* item *vinco:* ex κατὰ et ἀθλέω, *certo.* Th. ἆθλος, *certamen.*

Καταθνητὸς, ή, όν, *mortalis;* dat. pl. καταθνητοῖς ex κατὰ et θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior.*

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, *effringo.* Th. θραύω, *frango,* f. σω.

* Καταθρηνέω, *multis lacrymis deploro,* D. S.

Καταθύμιον, ου, τὸ, *desiderium,* et

Καταθύμιος, α, ον, *gratus, a, um:* ex κατὰ et θυμὸς, *animus.*

Καταθυμοβορήσῃς, *animi affectibus devores,* 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ et θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ,* quod à θυμὸς, *animus,* et βορὰ, *pabulum, esca.*

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, *sacrifico, immolo, occido.* Th. θύω, *macto,* f. θύσω.

Καταθώμεθα, *deponamus,* 1. plur. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono;* a. 2. ἔθην a. 2. med. ἐθέμην.

Καταιγίζομαι, *tumultuor, sum impetuosus;* f. med. ίσομαι p. καταγήγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella:* ex κατὰ et αἰγὶς, idem, quod ab ἀΐσσω, *ruo.*

Καταιδέω, -ῶ, *pudore perfundo;* καταιδέομαι, -οῦμαι, *revereor:* ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, *pudor.*

Καταιθύσσω, Poët. *cum splendore excito:* ab αἰθύσσω, *splendeo.* Th. αἴθω, *uro, fulgeo.*

Καταίθω, Poët. *comburo.* Th. αἴθω, *accendo.*

Καταινέω, -ῶ, fut. έσω, *comprobo, collaudo; annuo:* ab αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Καταιρεθεῖσα, *eversa,* a. 1. part. pass. et

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρούμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, *everto, feliciter conficio.* Th. αἱρέω, *capio.*

Καταίρω, (de navigantibus) *appello, applico, deferor, descendo, advenio.* Th. αἴρω, *tollo,* f. ἀρῶ, p. ἦρα.

Καταΐσσω, *cum impetu delabor, deferor, irruo:* ex κατὰ et ἀΐσσω, *ruo.*

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, *pudefacio, dedecoro,* f. καταισχυνῶ, p. κατῄσχυγκα a. 1. κατῄσχυνα præs. pass. καταισχύνομαι, *pudefio, erubesco;* imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθην, ης, η a. 1. imperat. pass. καταισχύνθητι a. 1. opt. pass. καταισχυνθείην a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται ex κατὰ et αἰσχύνω, *pudefacio.* Th. αἶσχος, τὸ, *turpitudo*

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάω, f. άσω, *accuso, criminor.* Th. αἰτία, *crimen, causa.*

ΚΑΤΑΙ'ΤΥΞ, υγος, ἡ, *cassis, galea sine cristâ,* et *depressa,* παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -οῦμαι, *dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo.* Th. αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.*

Κατακαεὶς, εῖσα, εν, a. 2. part. pass. et

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. à κατακαίω, *exuro,* q. v.

* Κατακαίνω, *occido, perimo.*

Κατακαίριος, ου, ὁ ἡ, *lethalis, lethifer:* à καιρὸς, *occasio.*

Κατακαίω, *exuro;* imperf. κατέκαιον fut. κατακαύσω a. 1. κατέκαυσα a. 1. inf. κατακαῦσαι a. 2. κατέκαον perf. κατακέκαυκα a. 1. ind. pass. κατεκαύθην, *exustus fui;* fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι a. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η fut. 2. pass. κατακαήσομαι ex κατὰ et καίω, *uro.*

Κατακαλέω, f. ήσω, et έσω, *advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro;* κατακαλέομαι, -οῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco.*

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen:* à

Κατακαλύπτω, *obtego,* f. ψω, p. κατακεκάλυφα a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, *tego.*

Κατακάμπτω, *deflecto, detorqueo.*

* Κατακάρδιος, ου, ὁ ἡ, *in cor adactus (vulneribus.)* Th. καρδία.

Κατακαρπὸς, ου, ὁ ἡ, *dives.* Th. καρπὸς.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, *adustio,* et

Κατακαύσει, *exuret,* f. 1. ind. act. verbi κατακαίω, q. v.

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, *glorior adversus aliquem.* Th. καυχάομαι, *glorior;* f. m. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, *jaceo, decumbo, accumbo;* imperf. κατεκείμην, σο, το præs. inf. m. κατακεῖσθαι præs. part. med. κατακείμενος, η, ον f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κατακείρω, *detondeo,* Metaph. *absumo.* Th. κείρω, f. κερῶ, *tondeo.*

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, *recumbe,* præs. imperat. verbi κατάκειμαι, q. v.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, *inclinor.* Th. κλίνω, *inclino,* f. νῶ, p. κέκλικα.

Κατακέκριται, *condemnatus est,* 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, *condemno, judico,* f. νῶ a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, *judico.*

Κατακενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, effundo.*

Κατακεντέω, f. ήσω, *pungo, vulnero.*

* Κατακεντρόω, *stimulis pungo, perforo,* D. S.

Κατακερτομέω, *verbis mordacibus insector.* Vide in κερτομέω.

Κατακεχύαται, *effusi sunt,* 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro κατακέχυνται à καταχέω.

Κατακηέμεν, Iliad. H. ver. 408, *cremare,* Ion. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, *cremo:* quod à καίω, idem, f. καύσω a. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα.

Κατακήομεν, Iliad H. ver. 333, *comburemus.*

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi

Κατακηρόω, *cerâ tego:* ex κατὰ et κηρόω, à κηρὸς, *cera.*

Κατακλάω, *frango,* f. άσω a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, *frango.*

Κατακλειστὸς, οῦ, ὁ ἡ, *occlusus, incarceratus:* à

Κατακλείω, *includo,* f. είσω a. 1.

κατάκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, sorte distribuo, à κληροδότης, ου, ὁ, testator: quod ex κλῆρος, fors, et δότης, dator.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, hæreditatem adeo, hæres fio; item hæredem facio, et sorte distribuo: à κληρόνομος, hæres, quod à κλῆρος, fors, et νέμω, distribuo.

Κατακληρόομαι, sortitò accipio, sortior: ex κατὰ et κληρέω, sorte lego. Th. κλῆρος, fors.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, facio discumbere, discumbo; fut. νῶ, p. κατακέκλικα, aor. 1. κατέκλινα, aor. 1. imperat. κατάκλινον, άτω, aor. 1. ind. pass. κατεκλίθην, a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ et κλίνω, reclino.

Κατακλύζω, inundo, submergo; f. ύσω, p. κατακέκλυκα, perf. pass. κατακέκλυσμαι, a. 1. pass. κατεκλύσθην, a. 1. part. pass. κατακλυσθεὶς, submersus: ex κατὰ et κλύζω, lavo.

Κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, diluvium: à præced.

Κατακλώθω, fila deduco, deduco stamina; peculiaritèr fatalia stamina duco. Th. κλώθω, neo.

Κατακνίζω, concido; item carpo, obtrecto, item stillo, pruritum excito: ex κατὰ et κνίζω, rado. Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, f. ήσω, sopio; κατακοιμάομαι, ῶμαι, dormio. Th. κοιμάω, cubare facio.

Κατακοιμηθήτω, cubet, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

* Κατακοιμιστὴς, ῦ, ὁ, cubicularius.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro: ex κατὰ et κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, princeps.

Κατάκοιτος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit: ex κατὰ et κοίτη, cubile.

Κατακολουθέω, -ῶ, subsequor; cum dat. f. ήσω, a. 1. κατηκολούθησα, a. 1. part. act. κατακολουθήσας, αντος, in f. g. ασα, perf. act. κατηκολούθηκα, Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ἢ ἡ, comes.

Κατακολούω, mutilo. Th. κολούω, id.

* Κατακομίζω, f. ίσω, defero, comporto; κατακομίζομαι, domum redeo.

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnis percutio. Th. κόνδυλος.

Κατακοντίζω, telis confodio. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ὲν, concisus, a, um: à κατακόπτω, scindo, a. 2. ἐκόπην, p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, ου, ὁ ἢ ἡ, furiosus, insanus; item defessus, labore confectus: ab eod. Th.

* Κατακόπτω, concido, trucido, percutio, f. ψω, p. κατακέκοφα. Th. κόπτω.

Κατακόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, satur; et

Κατακόρως, adv. abundè, crebriùs. Th. κορέω.

Κατακοσμέω, f. ήσω, compono, orno, digero in ordinem, colo: ex κατὰ et κοσμέω, orno, ordino. Th. κόσμος, ordo, ornatus.

Κατακούω, exaudio, ausculto, dicto sum audiens, obtempero. Th. ἀκούω, audio.

Κατακρατέω, f. ήσω, vinco, supero. Th. κράτος, τὸ, robur.

Κατακράτος νικᾷν, per vim vincere: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, laniorum more concido: ex κατὰ, κρέας, ατος, τὸ, caro, et ἔργον, opus.

Κατακρῆθεν, Iliad. Π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, ex capite, prorsus, funditus.

Κατακρημνίζω, præcipitem deorsum ago, præcipito; f. ίσω, a. 1. κατεκρήμνισα, a. 1. inf. κατακρημνίσαι, p. act. κατακεκρήμνικα, p. pass. κατακεκρήμνισμαι ex κατὰ et κρημνίζω, à κρημνὸς, præcipitium.

Κατάκρημνος, ου, ὁ ἢ ἡ, præceps: à κρημνὸς, præcipitium.

Κατακριδιάω, loquacitate obtundo, f. σω, p. κα, à κατὰ et ἀκρὶς, locusta.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, condemnatio: à

Κατακρίνω, judico, fero sententiam contra aliquem, condemno, f. νῶ, a. 1. κατέκρινα, ας, ε, p. act. κατακέκρικα, p. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται, a. 1. pass. κατεκρίθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῇς, ῇ, et in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι, f. 1. pass. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, judico, secerno.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio: à præced.

Κατακροτέω, -ῶ, valdè laudo, celebro, applaudo, f. ήσω, p. κεκρότηκα: ex κατὰ et κροτέω, à κρότος, plausus.

Κατακρύπτω, occulto, tego. Th. κρύπτω, abscondo, f. ψω, a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. et

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, occulto.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι.

Κατακτάμεναι, Ion. pro κατακτανέεσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανοῦμαι, verbi κατακτείνω, occido.

Κατακτὰς, άντος, qui interfecit, a. 2. part. act. à κατάκτημι, a. 2. κατέκτην.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido: ex κατὰ et κτείνω, occido.

Κατάκτημι, idem quod præced.

Κατακυκλόω, -ῶ, claudo, circumcingo, f. ώσω, p. κεκύκλωκα.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

* Κατακυλίω, devolvo, f. ίσω. Th. κυλίω.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

Κατακύπτω, incurvo me, decumbo. Th. κύπτω, pronus sum, f. ψω.

Κατακυριεύω, dominor, cum gen. f. εύσω, a. 1. κατεκυρίευσα, a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, à κυριεύω, à κύριος, dominus. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καταλάβετε, 2. pl. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, q. v.

Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, infra.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβοῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. m. εύσομαι, jactabundè aliquid dico vel facio; arrogantèr et vanè commemoro: ex κατὰ et ἀλαζονεύομαι, me vendito, glorior. Th. ἀλαζὼν, ostentator.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho, cum gen. f. ήσω, p. καταλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquutio; et

Κατάλαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, obloquutor, maledicus: ab eod. Th.

Καταλαμβάνω, deprehendo, [* offendo, comprehendo, assequor, comperio, invado, occupo, præsidia impono; pass. dicitur etiam de iis qui "Ενθεοι vocantur, et à Deo quodam incitantur.] f. m. καταλήψομαι, p. κατείληφα, perf. inf. κατειληφέναι, a. 2. act. κατέλαβον, a. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν, p. pass. κατείλημμαι, perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον, a. 1. pass. κατελήφθην, ης, η, a. 2. m. κατελαβόμην, ου, ετο, assecutus sum, a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι, a. 2. part. m. καταλαβόμενος ex κατὰ et λαμβάνω, capio.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, deprehendendus: à præced.

Καταλάμπω, f. ψω, illustro, splendere facio.

Καταλέγω, deligo, adscribo, existimo, enumero, dico. [* accuso, Deut. xix: 16.] f. ξω, p. καταλέλεχα, præs. pass. καταλέγομαι, allegor, cubo. Th. λέγω, lego, colligo.

Καταλείβω, effundo, destillo; pass. exstillo: f. m. ψομαι, p. pass. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo; f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ: à

Καταλείπω, εις, ει, relinquo, f. ψω, p. καταλέλειφα, a. 1. κατέλειψα, a. 2. κατέλιπον, a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, perf. pass. καταλέλειμμαι; perf. part. pass. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλοιπα. ex κατὰ et λείπω, linquo.

Κατάλειψις, εως, ἡ, reliquiæ; et

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλέξεται, cubat, f. 1. m. 3. sing. à καταλέγομαι.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεύω, lapidibus obruo, a. 1. κατέλευσα· ex κατὰ et λεύω, lapido. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, lapis.

Καταλέω, ex κατὰ et ἀλέω, molo; f. έσω et ήσω.

Καταλήγω, f. ήξω, termino, definio.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio, occupatio: à καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, lapido, cum acc. f. άσω, perf. καταλελίθακα, a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ vel ἡ, lapis.

Καταλιθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, lapido, p. -λελιθοβόληκα.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, delinquere.

Καταλιπαρέω, -ῶ, f. ήσω, impensè rogo, obtestor: ex κατὰ et λιπαρέω, assiduus sum, assiduè rogo, efflagito, oro. Th. λιπαρὴς, assiduus.

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. à καταλείπω, relinquo.

Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγεὶς, έντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, reconciliatio: à

Καταλλάσσω, permuto, commuto, reconcilio, f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. καταλλάξας, αντος· a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, muto.

Καταλοάω, -ῶ, trituro, confringo, vulnero: ex κατὰ et ἀλοάω.

Καταλογάδην, adv. prosâ oratione: à καταλέγω, sigillatim enarro. Th. λέγω, dico.

Καταλογία, ας, ἡ, recensio.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, annumero, ascribo; et

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, computatio, numeratio: à

Κατάλογος, ου, ὁ, CATALOGUS, enumeratio: à καταλέγω, enumero. Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, reliquus: à καταλείπω.

Καταλοφάδια, adv. supra cervicem, super humeros. Th. λόφος, cervix.

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, in decurias vel cohortes distribuo, distribuo in classes. Th. λόχος, cohors.

Κατάλυμα ατος, τὸ, diversorium: à καταλύω, diverto, hospitium capio. Th. λύω, solvo.

Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, destructio: à

Καταλύω, dissolvo, destruo; item diversor: f. ύσω, a. 1. κατέλυσα, a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταλῦσαι, a. 1. ind. pass. κατελύθην, a. 1. sub. pass. καταλυθῶ, f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, solvo.

Καταμάθετε, discite, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

* Καταμανθάνω, disco, cognosco, animadverto, considero, [* Matt. vi. 28. nusquam aliàs in N. T.] f. καταμαθήσω, p. καταμεμάθηκα, a. 2. κατέμαθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, et in 2. pl καταμάθετε, a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθὼν. ex κατὰ et μανθάνω, disco.

Καταμαρπτέω, pro καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, manu tango. Th. μάρπτω, capio; f. ψω.

Καταμαρτυρέω, testor contra aliquem, f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, testis.

Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, corripiens, a. 1. act. f. g. à καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. et

Καταμάρψῃ, opprimat, 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, comprehendo. Th. μάρπτω, capio, f. ψω.

Καταμάω, accumulo, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, qui metunt. [* καταμωμένους τῆς κεφαλῆς κόνιν, Jos. B. Jud. II. xv. 4. capita pulvere conspersa.] Th. ἀμάω, meto.

* Καταμεθύω, καταμεθύσκω, vide μεθύσκω, ebrium reddo.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, commoror. Th. μένω, maneo, a. 1. ἔμεινα.

Καταμελέω, f. ήσω, negligo, contemno: ex κατὰ et μέλει, curæ est, impersonale.

Καταμελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi præced.

Καταμέμφομαι, f. m. ψομαι, increpo, conqueror, accuso, reprehendo. Th. μέμφομαι, expostulor, f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præs. ind. præced.

Καταμένω, commoror, f. νῶ, p. καταμεμένηκα, a. 1. κατέμεινα, a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, maneo.

Καταμερίζω, f. ίσω, distribuo, dispartior: ex κατὰ et μερίζω.

Καταμετρέω, f. ήσω, metior, demetior.

Καταμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, longus. Th. μῆκος, τὸ, longitudo.

Καταμιαίνω, polluo. Th. μιαίνω, inquino.

Καταμιάναις, polluens, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ, a. 1. κατεμίανα.

Καταμίγνυμι, immisceo, f. μίξω, p. μέμιχα· à μίγνυμι.

Καταμιμνήσκω, in memoriam revoco; f. μνήσω, p. μέμνηκα· à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. privatim: ex κατὰ et μόνος, unus, solus.

Καταμονομαχέω, f. ήσω, singulari certamine devinco: ex κατὰ, μόνος, solus, et μάχομαι, pugno.

Καταμύξατο, laceravit, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω.

Καταμῦσαι, nictare, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, claudo, f. σω.

Καταμύσσω, vel -ττω, f. ξω, lacero, perstringo. Th. ἀμύσσω, f. ξω, p. ἤμυχα, vide in καταμύξατο.

Καταμύω, 1. f. μύσω, nicto. Th. μύω.

Καταμωκάομαι, -ῶμαι, derideo, f. m. κήσομαι. Vide μωκάω.

Καταναγκάζω, εις, ει, cogo, adigo, idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, necessitas.

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, anathema adversus quempiam, maledictum: ex κατὰ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, sepono: undè et

Καταναθεματίζω, devoveo; f. ίσω.

Κατανηλείχω, lambendo consumo, ut ignis; Sap. xvi. 16.

Καταναλίσκω, consumo; f. καταναλώσω, a. 1. κατανήλωσα, p. κατανήλωκα. Ex κατὰ et ἀναλίσκω, absumo: quod ex ἀνὰ et ἁλίσκω, capio; f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἧλων.

Καταναρκάω, -ῶ, obtorpeo, torpidum reddo; f. ήσω, a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ et ναρκάω, torpore afficio. Th. νάρκη, torpor, veternus.

Καταναίω, inusitat. undè a. 1. κατένασσα, habitare feci, habitan-

dum dedi: ex κατὰ et νάω, quod pro ναίω, *habito*.

Κατανέμω, *distribuo, partior*; item *centurio, decurio, in numeros militares refero*. Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. et

Κατάνευσον, *annue*, a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo*, a. 1. κατένευσα, p. καταγένευκα. Th. νεύω, *annuo*.

* Κατανθίζω, *floribus exorno*. D. S.

Κατανίστημι, *contra aliquem insurgo*: ex κατὰ, ἀνὰ, et ἵστημι. a. 2. κατανέστην.

Κατανοεῖν, præs. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, *animadverto, considero, intelligo*; imperf. κατενόεον, ουν, f. ήσω, p. κατανενόηκα, a. 1. κατενόησα, a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω, a. 1. inf. κατανοῆσαι, a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Κάτανος, CATINUS.

Κάταντα, ων, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, *declivis*, Iliad. Ψ. ver. 116. Est et κάταντα, adv. *sursum, deorsum*: ex κατὰ et ἀντὶ, *pro, contra*.

Καταντάω, *pervenio*; f. ήσω, p. κατήντηκα. Ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατάντημα, ατος, τὸ, *occursus, fastigium ædificii*; item *finis, terminus*: à præced.

Καταντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατανυγῇς 2. sing. a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*; item *sopor, stupor*: à

Κατανύσσω, *compungo*; f. ξω, a. 1. κατένυξα, a. 2. act. κατένυγον, a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. κατενύγησαν, a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι, perf. pass. καταγένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ et νύσσω, *pungo*.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. præced.

Κατανύω, *conficio, perago*, [* *consequor, obtineo*, φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν. Soph. Electra, 1478, *amicâ enim potiti sunt hospitâ*.] Th. ἀνύω, f. σω.

Καταξαίνω, *lacero, percutio*, f. -ξανῶ, p. κατέξαγκα.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco*, … Th. ἄγω, *duco*; f. ἄξω.

Καταξέω, *derado, radendo et scalpendo polio*. Th. ξέω. f. ξέσω.

Κατάξηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peraridus, siccus*. Th. ξηρός.

Καταξιόω, -ῶ, *dignum judico, in honore habeo, rogo, imploro*; f. ώσω, p. κατηξίωκα, a. 1. pass. κατηξιώθην, ης, η, *dignus habitus fui*; a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ, a. 1. inf. pass. καταξιωθῆναι, a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ et ἀξιόω, ab ἄξιος, *dignus*.

Καταξύω, *derado, abrado*; item *incido*, et *scarifico*: ex κατὰ et ξύω, f. ύσω, quod idem ac ξέω; *rado*.

Καταπαίζω, *illudo*, f. ξω, p. καταπέπαιχα.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, *compactus*: à πηγνύω, *compingo*.

Καταπάομαι, *conspergo*.

Καταπάσσω, f. ξω, p. κα… *spargo, conspergo*.

Καταπατέω, *conculco*; f. ήσω, p. καταπεπάτηκα, a. 1. κατεπάτησα, a. 1. part. καταπατήσας, αντος, a. 1. ind. pass. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, *calco*.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, *conculcatio*: ab eod.

Καταπάτησις, εως, ἡ, idem.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: à καταπαύω.

Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, *compesco, requiesco*; f. αύσω, a. 1. κατέπαυσα, a. 2. κατέπαυον, p. καταπέπαυκα, p. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *cesso*.

Καταπειράζω, f. σω, *tento, conor*, à πειράζω.

Καταπειρατηρία, ας, ἡ, *nauticum instrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπειράω, *tento*. Th. πεῖρα.

Καταπιλματίω, -ῶ, *pittaciis consuo, resarcio*, f. ώσω, p. -πεπιλμάτωκα. Th. πίλμα, *planta pedis*.

Καταπέλτης, ου, ὁ, CATAPULTA, machina bellica: ex κατὰ et πέλτη, *scutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.

* Καταπέμπω, *mitto literas*.

Καταπενθέω, -ῶ, f. ήσω, *defleo, lugeo*. Th. πένθος.

Καταπεπτηυῖα, *exterrita*, p. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, *perterrefio*. Th. πτήσσω, *exterreo*.

Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.

Καταπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*.

Καταπετάζω, καταπετάννυμι, vel καταπετάννυμι, f. άσω, *expando, explico, extendo*; item *obtego, velo*. Th. πετάω, *pando*.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, *aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur*: à καταπετάννυμι, *expando*: quod à πετάω seu πετάννυμι, *pando*; f. άσω.

Καταπέτομαι, *pervolo, devolo*. Vide πέτομαι.

* Καταπετροκοπέω, *ad petras allisa confringo, lapidibus jaciendis frango*. D. S.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. m. verbi

Καταφεύγω, *fugio*. Th. φεύγω, idem; f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα pro πέφυγα.

Καταπέφνω, *occido*: ex κατὰ et πέφνω, idem: quod est verbum Poët. Th. φένω, *occido*.

* Καταπεφρονηκότως, *contemptim*. D. S.

Καταπέψη, Iliad. A. ver. 81. 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέσσω, idem quod πέσσω, *coquo*; f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *coquere magnam felicitatem*, id est, *frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur*.

Καταπήγνυμι -γνύω, *defigo*; f. πήξω vel πηγνύσω, p. πεπήγυκα.

Καταπηδάω, -δῶ, *desilio*: ex πηδάω, *salio*, f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.

Καταπημήνειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. καταπημήνειεν, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Κατάπικρος, α, ὸν, *amarus*: ex πικρός.

Καταπίμπρημι, f. ήσω, *incendo, inflammo, comburo*: ex κατὰ et πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Κατάπινε, *deglutiebat*, 3. sing. imperf. Ion. act. à

Καταπίνω, *deglutio*, f. m. καταπίομαι, pro -πιοῦμαι, a. 2. act. κατέπιον, a. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ, perf. act. καταπέπωκα, a. 1. pass. κατεπόθην, ης, η, a. 1. sub. pass. καταποθῶ, a. 1. inf. pass. καταποθῆναι ex κατὰ et πίνω, *bibo*.

Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Καταπίπτω, *decido*; inf. præs. καταπίπτειν, a. 2. act. κατέπεσον, a. 2. part. καταπεσὼν. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καταπιστεύω, f. εύσω, *committo, trado*: ex πιστεύω.

Καταπλαγεὶς, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, *percello*. Th. πλήσσω, *percutio*, f. πλήξω, a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, p. m. πέπληγα.

Καταπλάσσω, -ττω, *cataplasmate cum medeor*, f. άσω, a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλακα ex πλάσσω, *fingo*.

Καταπλίκω, f. ξω, *complico, necto*; καταπλίκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire*. Th. πλίκω, *complico*. Sic καταπλίκειν ῥῆσιν, *concionem habere*.

Καταπλέω, *navigo*; f. εύσω, a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικὸς, ὴ, ὸν, *terribilis, stuporem adferens, admirabilis*; et

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ἢ ἡ, *perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus*: à καταπλήσσω.

Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, *percello, obstupefacio*; f. ξω. Th. πλήσσω, q. v.

* Καταπλέος, οῦς, ὖ, ὁ, *tutus navis reditus*. χρήματα χρωννύειν ἐπὶ πλεῖν καθ' ἑτερόπλουν ἢ κατάπλουν, *pecuniam mutuam dare sub usuris, ea conditione ut navis portum destinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeat et redeat*. Lex Rhodia. Salm. de usur. c. 9. p. 366. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλους ἐγένετο, Dem. c. Dionys. *cum naves ex Sicilia redirent onustæ frumento*.

* Καταπλουτομαχέω, ήσω, *opibus vinco, divitiis contra aliquem pugno*.

Καταπλώω, Ion. pro καταπλέω, *navigo*.

Καταπνοὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus*. Th. πνέω, *spiro*.

Καταπόδας, Xen. adv. *è vestigio*.

Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, *deglutio*.

Καταπονέω, *labore conficio, fatigo*; f. ήσω, p. καταπεπόνηκα, præs. ind. pass. καταπονέομαι, *opprimor*: ex κατὰ et πόνος, *labor*. Th. πονέομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, *demergo*; f. ίσω, p. καταπεπόντικα, præs. pass. καταποντίζομαι, *demergor*; a. 1. pass. κατεποντίσθην, a. 1. sub. pass. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταποντισμὸς, οῦ, ὁ, *demersio*: à præced.

† Καταπορεύομαι, *redeo*, f. εύσομαι, p. pass. -πεπόρευμαι, a. 1. pass. κατεπορεύθην ex κατὰ et πορεύομαι, *eo*.

Καταπορνεύω, f. εύσω, *prostituo*: à πορνεύω, *scortor*.

Κατάποσις, εως, ἡ, *devoratio, vorago*: ex καταπίνω.

Καταπότιον, ου, τὸ, *CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo sumitur*: à καταπίνω, *deglutio*.

* Καταπρίω, ίσω, *serrâ deseco*.

Καταπραΰνω, *mitigo, lenio, demulceo, compesco*: ex κατὰ et πραΰνω, *mitigo*. Th. πρᾶος, *lenis*.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *pronus*.

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, *comburo, incendo*. Th. πρήθω, f. σω.

Καταπροδιδόναι, *prodere*, præs. inf. verbi

Καταπροδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημι, *projicio, elabi sino*; a. 2. inf. m. καταπροέσθαι ex κατὰ, πρὸ, et ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, id.

* Καταπροΐκομαι, *progredior longiùs*: ex κατὰ, πρὸ, et ἵκομαι.

Καταπροϊξάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi

Καταπροΐξομαι, *impunè relinquo*; f. ίξομαι. ex κατὰ et προῒξ, ἰκὸς, ἡ, *dos*.

Καταπρονομεύω, *in partem prædæ abduco*.

Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act.

Καταπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi καθίπτημι, *devolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*.

Κατάπτεσθαι, præs. inf. m. verbi καθάπτομαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perstringere, leviter attingere; tango*.

Καταπτέω, -ῶ, *terreo, consterno*; f. πτήσω, p. κατέπτηκα.

Καταπτήξας, Iliad. X. ver. 191. *metu perculsus*: à καταπτήσσω.

Καταπτήσομαι, *devolabo*; f. med. verbi καθίπταμαι. Vide καταπτήτην.

Καταπτήσσω, *terreo, perterrefio*; f. ξω, p. χα.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, *devolo*: quod ex κατὰ et ἵπτημι, seu ἵπταμαι, *volo, -as*, f. m. πτήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπτάμην.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *sinuosus et multas plicas habens*: ex κατὰ et πτύσσω, *plico*.

Καταπτύω, *despuo, respuo, rejicio*. Th. πτύω.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, *ruina, lapsus*: ex καταπίπτω.

Καταπτώσσειν, *timere*, præs. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præs. act. à

Καταπτώσσω, *metu concido, trepido, expavesco*: ex κατὰ et πτώσσω. à πτοέω, *exterreo*.

Καταπύγων, *obscænus*: ex κατὰ et πυγὴ, *nates*.

* Καταπώγων, *barbatus*. D. S.

Κατάρα, ας, ἡ, *execratio*: ex κατὰ et ἀρὰ, *diræ, preces*.

Καταράκτης, ου, ὁ, *CATARACTA, locus abruptus et præceps in flumine, unde aqua ruit potiùs quàm fluit; item vectis, porta*. Est etiam nomen *avis* cujusdam: a

καταῤῥάσσω, *impetuosè deturbo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido, dejicio*.

Καταράομαι, -ῶμαι, *execror, devoveo*; p. pass. κατήραμαι, p. part. κατηραμένος, a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταρᾶσθαι, præs. infin. pass. Th. ἀρὰ, *preces, diræ*.

Κατάρασις, εως, ἡ, *execratio*.

Καταράσσω, vel -ττω, vel καταῤῥάσσω, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido*.

Κατάρατος, ου, ὁ ἢ ἡ, *maledictus*.

Καταργέω, *inanem* et *inutilem reddo, aboleo, facio cessare*; f. ήσω, p. κατήργηκα, a. 1. act. κατήργησα, præs. ind. pass. καταργέομαι, *destruor, aboleor*; p. pass. κατήργημαι, a. 1. pass. κατηργήθην, *evanui, liberatus sum*; f. 1. pass. καταργηθήσομαι, ῃ, εται ex κατὰ et ἀργέω, *cesso*: hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, *otiosus*: quod ab α priv. et ἔργον, *opus*. [* Non facilè apud alium Scriptorem invenias præter sacros, inquit Beza, ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniss. ii. 760. Ἀλλ' εἶμ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, *sed vado ne otiosam faciamus manum*.]

Καταργυρέω, ῶ, f. ώσω, *argento obduco*, vel *tego, pecuniâ corrumpo*: ab ἀργυρέω, *argento obduco*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Καταρίζω, *demulceo, manibus tracto*; f. ξω, pro quo et καῤῥίζω. Th. ῥίζω, *facio*.

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, έντος, *purgatus*: a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo*.

Καταριθμέω, *annumero*; f. ήσω, p. κατηρίθμηκα, p. pass. κατηρίθμημαι, p. part. κατηριθμημένος, η, ον, *annumeratus*; a. 1. m. κατηριθμησάμην, a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, et in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Καταρχέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero*.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, vide καταράκτης.

Καταῤῥέον, *defluens*; præs. part. n. g. et

Καταῤῥεῦσαν, *defluens*; a. 1. part. act. n. g. verbi καταῤῥέω, *defluo*.

Καταῤῥεμβεύω, *circumduco vago errore*.

Καταῤῥέω, f. εύσω, *defluo, decido, collabor*.

Καταῤῥήγνυμι, *confringo, decidere facio, delabor, ruo cum impetu*: ex κατὰ et ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*.

Καταῤῥίπτω, projicio, f. ψω a. 1. κατέῤῥιψα p. κατέῤῥιφα p. pass. κατέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

Κατάῤῥοος, ου, ὁ, contractè κατάῤῥους, defluxus, distillatio, CATARRHUS, et

Καταῤῥέω, -ῶ, defluo, f. ῥεύσω, p. κατέῤῥοηκα. Th. ῥέω, fluo.

Κατάῤῥυτον, ου, τὸ, locus in quem defluit humor; copia, affluentia.

Κατάῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus: à καταῤῥέω, defluo. Th. ῥέω, fluo, f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, non metuo: ex κατὰ et ἀῤῥωδέω, idem, cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, ut Herodot. tum καταῤῥωδέω, extimesco, metu consternor, metuo.

Καταρτάω, appendo, apto: ab ἀρτάω, appendo.

Καταρτίζω, propriè luxata membra in locum suum repono; item perficio, sarcio, coagmento, fut. ίσω a. 1. indic. act. κατήρτισα, ας, ε a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι a. 1. inf. καταρτίσαι perf. pass. κατήρτισμαι perf. inf. pass. κατηρτίσθαι perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, coagmentatus; a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, aptavi: ex κατὰ et ἀρτίζω.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio, et

Καταρτισμὸς, ῦ, ὁ, coagmentatio: à καταρτίζω.

Καταρτιστὴς, ῆρος, ὁ, compositor, moderator: ab eod.

Κατάρχουσα, præs. part. f. g. à

Κατάρχω, primus facio, imperito, f. ξω. Th. ἀρχὴ, principatus, initium.

Καταρώμενος, execrans, præs. part. med. et

Καταρῶνται, imprecantur, 3. plur. ind. m. vel pass. à καταράομαι.

Κατασβεννύω, -σβέννυμι, extinguo, compesco, fut. σβέσω ex σβέννυμι, idem.

Κατασείω, decutio, quasso, terreo, manu deorsum commotâ silentium præcipio, signum do manu, fut έσω, perf. κατασέσεικα a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε a. 1. part. act. κατασείσας, ασα ex κατὰ et σείω, quatio.

Κατασημαίνω, annoto, observo; item obsigno sigillo: ex κατὰ et σημαίνω, fut. ανῶ, significo. Th. σῆμα, τὸ, signum.

Κατασιγάω, -ῶ, conticesco, f. ήσω, perf. σεσίγηκα ex σιγάω, sileo, et κατὰ.

* Καλασιδηρόω, ferro abduco, D. S.

Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, conticesco. Th. σιωπάω, sileo.

Κατεσκαμμένα, τὰ, plur. ruinæ. Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, diruo, fut. ψω a. 1. κατέσκαψα p. κατέσκαφα perf. pass. κατέσκαμμαι perf. part. pass. κατεσκαμμένος, dirutus. Th. σκάπτω, fodio.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Καλασκαφὴ, ῆς, ἡ, eversio: à καλασκάπτω.

Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dissipo: à σκεδάζω, idem.

Κατασκελετεύω, exsicco; pass. -τεύομαι, aridus sum.

Κατασκελλίω, idem. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, fut. ψομαι, speculor, provideo. Th. σκέπτομαι, video.

* Κατασκευάζω, præparo, armis instruo, exædifico, probo argumentis, molior, efficio, fabricor, immitto, ut exploratorem, fut. άσω, perf. κατεσκεύακα a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε a. 1. inf. act. κατασκευάσαι a. 1. part. κατασκευάσας, αντος perf. pass. κατεσκεύασμαι perf. part. pass. κατεσκευασμένος a. 1. ind. pass. κατεσκευάσθην, ης, η ex κατὰ et σκευάζω. Th. σκεῦος, τὸ, vas.

Κατασκευαῖς, dat. plur. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, extructio, apparatus: à præced. verbo.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio: ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τὰ, ad assertionem facientia, nom. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum, et

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exstructio, apparatus, descriptio; gen. plur. κατασκευῶν à κατασκευάζω, q. v.

Κατασκηνόω, nidulor, nidum struo, habito, f. ώσω a. 1. κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, nidus: à præced. Th. σκηνὴ, tabernaculum.

Κατασκήπτω, f. ψω, ingruo, impetuosè irruo, invado. Th. σκήπτω, ruo, f. ψω.

Κατασκιάζω, obumbro, f. άσω, p. κατεσκίακα hinc

Κατάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, opacus, obscurus. Th. σκιά.

Κατασκοπέω, -ῶ, et καλασκοπεύω, exploro, f. ήσω, p. κατεσκόπηκα a. 1. inf. act. καλασκοπῆσαι ex κατὰ et σκοπέω.

Κατάσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, explorator: à κατασκοπέω.

* Κατασκορπίζω, dissipo, disjicio, D. S.

Κατασκώπτω, cavillor: ex κατὰ et σκώπτω.

Κατασμικρύνω, imminuo, deprimo, fut. υνῶ, perf. κατεσμίκρυγκα ex σμικρύνω.

Κατασμύξαι, Iliad. I. ver. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, comburo, f. ξω. Th. σμύχω, paulatim rem consumo ut ignis latens, et sine flammâ.

Κατασοφίζω, sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem, fut. ίσω, p. κατασεσόφικα præs. part. pass. κατασοφιζόμενος a. 1. med. κατεσοφισάμην, ω, ατο a. 1. part. med. κατασοφισάμενος ex κατὰ et σοφίζω, à σοφὸς, sapiens.

Κατασπαταλάω, -ῶ, delicior, delicatè vivo, f. άσω, p. κα.

Κατασπάω, -ῶ, distraho, divello, f. άσω, p. κατέσπακα ex κατὰ et σπάω, traho.

Κατασπείρω, spargo: ex κατὰ et σπείρω.

Κατασπεύδω, accelero, urgeo. Th. σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, festinatio, acceleratio.

Κατασπουδάζω, f. άσω, rebus seriis operam do: à σπουδάζω, sedulò ago, ab eod. Th.

Καταστάζω, distillo, instillo. Th. στάζω, f. ξω.

Κατασταθεὶς, a. 1. part. pass. et

Κατασταθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, constituo, quod vide.

Καταστάντος, gen. sing. à

Καταστὰς, a. 2. part. f. g. καταστᾶσα neut. g. -ὰν, à καθίστημι, constituo, fut. καταστήσω a. 1. inf. act. καλαστῆσαι a. 2. inf. act. καλαστῆναι. Th. ἵστημι, sto.

Καταστασιάζω, fut. άσω, seditione opprimo et affligo, seditione circumvenio præs. pass. καταστασιάζομαι, factione vincor, seditionibus premor; à στασιάζω, quod à στάσις, factio, quod autem ab ἵστημι, sto.

Κατάστασιν, acc. sing. à

Κατάστασις, εως, ἡ, constitutio: à καθίστημι.

Καταστεγάζω, idem qu. Th. στέγω, tego.

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. et

Καταστείλας, quum repressisset, a. 1. part. act. à

Καταστέλλω, reprimo, sedeo, compono, vestio, amicio, orno, cum acc. f. 1. καταστελῶ f. 2. καταστελῶ a. 1. κατέστειλα a. 1. part. καταστείλας p. κατέσταλκα perf. pass. κατέσταλμαι perf. part. pass. καλεσταλμένος, sedatus; p. m. κατέστολα, demisi, ornavi. Th. στέλλω.

Καταστενάζω, ingemisco, f. άξω, p. ἐστέναχα ex κατὰ et στενάζω, idem.

Κατάστημα, ατος, τὸ, habitus, status, constitutio: à καθίστημι, constituo, q. vide.

Καταστῆναι, evadere, exitum habere,

steri, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Καταστηρίζω, *confirmo*, fut. ίξω, p. κατεστήριχα· ex κατὰ et στηρίζω, *firmo*.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus*, *amictus*, propriè verò *actus* τῦ καταστέλλειν, id est, *demittendi*, *sedandi*, *cohibendi*. Tum *modestia in vestitu*: à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio*; perf. m. κατέστολα.

* Καταστολίζω, εις, ει, *vestio*, *induo*: ex κατὰ et στολίζω, *vestito*.

Καταστορέω, *sterno humi*; item *obfirmo*; a. 1. κατεστόρεσα. Th. στορέω, *sterno*, f. έσω, et ήσω.

Καταστραγγίζω, *distillare facio*, *guttatim perfluo*, fut. ίσω, perf. ικα· ex κατὰ et στραγγίζω.

Καταστρατηγέω, fut. ήσω, *stratagemate supero*, *bellicâ astutiâ decipio*: ex κατὰ, στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Καταστρατοπεδεύομαι, vel -δεύω, *castra meto*; a. 1. m. κατεστρατοπεδευσάμην, ω, ατο· ex στρατοπεδεύω.

Καταστρέφω, *subverto*, f. ψω, perf. κατέστρεφα· a. 1. κατέστρεψα· p. m. κατέστροφα. Th. στρέφω, *verto*.

Καταστρεψάμενος, a. 1. part. med. et

Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. med. à καταστρέφω.

Καταστρέψαντι, Dor. pro καταστρέψασι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Καταστρηνιάζω, *lascivio*, fut. άσω, perf. κατεστρηνίακα· a. 1. sub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, τὸ, *luxus*, *deliciæ*: indè στρηνιάω, *luxurior*.

—Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE*, *subversio*: à καταστρέφω, q. vide.

Καταστρώννυμι, *prosterno*, fut. στρώσω, perf. κατέστρωκα· a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στορέω, *sterno*.

Καταστυγέω, *aversor*, *odio prosequor*; a. 2. κατέστυγον. Th. στυγέω, *odi*, f. ξω, q. à στύγω.

Καταστύφελος, ὁ ἡ ἡ, *valdè durus*: à στυφελὸς, *durus*, *asper*. Th. στύφω, *adstringo*, f. ψω.

Κατασύρω, *pertraho*, f. συρῶ, perf. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho*.

Κατασφαλίζω, *munio*, *roboro*, fut. ίσω, perf. κατησφάλικα· p. pass. -ησφάλισμαι, part. -ησφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act, à

Κατασφάττω, *jugulo*, fut. ξω· a. 1. κατέσφαξα· a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th. σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*, *macto*.

Κατασφραγίζω, *obsigno*, f. ίσω, p κατεσφράγικα· perf. pass. κατεσφράγισμαι· perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, *obsignatus*. Th. σφραγὶς, ίδος, ἡ, *sigillum*.

Κατασχεθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχεῖν, *occupare*, *appellere*, a. 2. inf. verbi κατέχω, q. v. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *possessio*, *occupatio*: ab eod.

Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ, et

Κατασχοῖσα, ας, Dor. pro κατασχῦσα, ης, *qui cohibuit* et *retinuit*, a. 2. part. act. f. g. et

Κατασχόμενος, a. 2. part. m. et

Κατάσχωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. et

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Καταταξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, *extabefacies*, 2. sing. fut. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατατάττω, *in ordinem refero*, *colloco*, *deligo*, *comparo*, *instruo*. Th. τάττω, *ordino*, fut. ξω· aor. 2. ἔταγον.

Κατατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*, f. νῶ.

Κατατέμνω, *concido*, *seco*. Th. τέμνω, idem.

Κατατέρπω, *gaudio afficio*.

Κατατήκω, fut. ξω, *colliquefacio*, *emacio*, *extabefacio*.

Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipisci*, Herodot. à

Κατατίθημι, *depono*, *repono*, *constituo*, *comparo*, *consequor*, *suscipio* (*inimicitias*) *ineo* (*gratiam*,) *tribuo*, fut. θήσω, perf. κατατέθεικα· a. 1. κατέθηκα· a. 2. m. κατεθέμην, σο, το· a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*; a. 2. ἔθην.

Κατατολμάω, -ῶ, *audeo*, *aggredior*, f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *concisio*: à p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, *occido*. Th. τέμνω, *seco*.

Κατατοξεύω, *sagittâ trajicio*, *telo configo*, f. εύσω, p. κατατετόξευκα· f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.

Κατατρέχω, *incurro*, *insector*; a. 2 κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω, perf. δεδράμηκα· p. med. δέδρομα.

Κατατρίβω, *tero*, *attero*, *consumo*. Th. τρίβω, *tero*, f. ψω, p. φα.

Κατατρίψεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi præced.

Κατατρύχω, *exhaurio*, *affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero*, *attero*.

Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ et αὐλέω, idem. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Καταυτίκα, pro αὐτίκα, *statim*.

Καταφάγω, *devoro*; f. 2. med. καταφάγομαι, pro καταφαγῦμαι· a. 2. act. κατέφαγον· a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse*: καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo*.

Καταφαμίζω, et καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo*, *celebro*, fut. ίσω, et ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus*, vel ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub. pass. à καταφαίνομαι, q. v.

Καταφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *conspicuus*, *apertus*, in nom. pl. καταφανεῖς· ex κατὰ et φαίνω.

Καταφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *proclivis*, *declivis*: à

Καταφέρω, fut. 1. κατοίσω· a. 1. κατήνεγκα, *tuli*; præs. pass. καταφέρομαι, *deorsum feror*, *mergor*; a. 1. indic. pass. κατηνέχθην· a. 1. part. pass. κατενεχθεὶς. Th. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio*, *aufugio*, *perfugium habeo ad aliquem*; f. m. φεύξομαι· a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε· a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κατάφευξις, εως, ἡ, *perfugium*: à præced.

Καταφθάνω, *prævenio*, f. φθάσω, p. κατέφθακα· ex φθάω.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, *corrumpo*, *depravo*, f. καταφθερῶ, perf. κατέφθαρκα· a. 2. κατέφθαρον· perf. pass. κατέφθαρμαι· a. 2. pass. κατεφθάρην· f. 1. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar*; καταφθεῖραι, a. 1. inf. act. compos. ex κατὰ et φθείρω, *corrumpo*.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi

Καταφθίω, f. ίσω, *perdo*, *interficio*: à φθίω, *corrumpo*, fut. ίσω, perf. ἔφθικα· perf. pass. ἔφθιμαι· hinc perf. part. φθίμενος, pro ἐφθιμένος, vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. vel per Sync. pro φθίεσθαι à φθίω, ab eod. Th.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*: ex καταφθείρω· p. m. κατέφθορα.

Καταφιλέω, *deosculor*; imperf. κατεφίλεον, -ουν, εις, -εις· præs. part. καταφιλέων, -ῶν, έουσα, -ῦσα f. καταφιλήσω· a. 1. ind. act. κατεφίλησα, perf. act. καταπεφίληκα· quod à φιλέω, idem. Th. φίλος, *amicus*.

Καταφλέγω, f. *ἔξω*, p. *εχα*, *comburo*: ex *κατὰ* et *φλέγω*, *uro*.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Κατάφλεξις, *εως*, *ἡ*, *conflagratio*: à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. *ίσω*, a. 1. *κατεφλόγισα*, *comburo*: à *φλογίζω*, *uro*. Th. *φλέγω*.

Κατάφοβος, *ου*, *ὁ ϗ ἡ*, *timidus*, *formidolosus*. Th. *φόβος*.

Καταφοιτάω, *ῶ*, f. *ήσω*, *venio*, *discedo*: ex *κατὰ* et *φοιτάω*.

Καταφοιτέειν, *ῆν*, Ion. pro *καταφοιτᾷν*, præs. inf. præced.

Καταφονεύω, *trucido*; idem cum *φονεύω*. Th. *φένω*, *occido*.

Καταφορά, *ᾶς*, *ἡ*, *lapsus*, *ictus*, *gravis somnolentia*; *invectiva*: ex *κατὰ* et *φέρω*.

Καταφορέειν, Ion. pro *καταφέρειν*, *deferre*: q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th. *φράζω*, *dico*; f. *σω*, p. *πέφρακα*, a. 2. *ἔφραδον*, p. m. *πέφραδα*.

* **Κατάφρακτος**, *ὁ ϗ ἡ*, *cataphractus*.

Καταφράσσω, vel *-ττω*, *munio*, *tego*, *operior*; f. *ξω*, p. *πέφραχα*, p. pass. *πέφραγμαι*, *ξαι*, *κται*.

* **Καταφρονέω**, propriè, *sentio contra aliquem*; item *despicio*, *sperno*: [* *insidias struo*, Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot. de Pisistrato] cum. gen. præs. imperat. *καταφρόνει*, *ει*, et in 3. pl. *είτωσαν*, *ούντων*, f. *ήσω*, a. 1. act. *κατεφρόνησα*, a. 1. sub. *καταφρονήσω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 1. inf. *καταφρονῆσαι*, perf. act. *καταπεφρόνηκα*. Th. *φρὴν*, *mens*. *

Καταφρόνησις, *εως*, *ἡ*, *contemptus*; et

Καταφρονητὴς, *ῦ*, *ὁ*, *contemptor*; et

Καταφρονῦντας, acc. pl. præs. part. act. à *καταφρονέω*, quod vide.

Καταφυγὴ, *ῆς*, *ἡ*, *refugium*. Th. *φεύγω*, *fugio*.

Καταφυγῦσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi *καταφεύγω*, *perfugio*: quod vide.

Καταφυλλοῤῥοέω, vel *καταφυλλοῤῥέω*, f. *ησω*, propriè *de arboribus quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, et delapsa marcescunt: ex *κατὰ* et *φύλλον*, *folium*, et *ῥέω*, *fluo*.

Καταφυτεύω, *planto*, f. *εύσω*, p. *-πεφύτευκα*.

Καταχαίνω, *bisco*, *derideo*. Th. *χαίνω*.

Καταχαλάζω, idem quod

Καταχαλάω, f. *άσω*, *demitto per funem*. Th. *χαλάω*, *laxo*.

Κατάχαλκος, *ου*, *ὁ ϗ ἡ*, *æratus*; et

Καταχαλκῦν, *ære* vel *ferro tegere*; præs. inf. verbi

* **Καταχαλκόω**, *ώσω*, *ære obduco*: ex *κατὰ* et *χαλκὸς*, *ας*.

Κατάχαρμα, *ατος*, *τὸ*, *ludibrium*: à *χάρμα*, *gaudium*. Th. *χαίρω*, *gaudeo*.

Καταχεύετ', pro *καταχεύετο*, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, *effundo*. Th. *χέω*, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*; f. *εύσω*, a. 1. act. *κατέχεα*, *ας*, *ε*, ab eod. Th.

Καταχήνῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi *καταχαίνω*, *bisco*, *derideo*.

Καταχὴς, *έος*, *ὁ ϗ ἡ*, *resonans*: ex *κατὰ* et *ἦχος*, *sonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior*: quod ab *ἄχθομαι*, *agrè fero*. Th. *ἄχθος*, *pondus*.

Καταχθόνιος, *ου*, *ὁ ϗ ἡ*, *subterraneus*, *infernus*: à *χθὼν*, *ονὸς*, *ἡ*, *terra*.

Καταχορδεύω, *rescindo*, *lanio*. Th. *χορδὴ*, *intestinum*, *chorda*.

Καταχῦν, præs. inf. *καταχῶσαι*, a. 1. inf. *humo congestâ tegere*: verbi

Καταχώννυμι, vel *καταχωννύω*, f. *καταχώσω*, ab inus. *καταχόω*, *aggerem duco*, *terrâ obruo*.

Καταχρᾷν, *satis esse alicui*. Vide *ἀποχρᾷν*.

Καταχράομαι, *-ῶμαι*, *abutor*; f. *ήσομαι*, a. 1. m. *κατεχρησάμην*, *ῶ*, *ατο*, a. 1. inf. m. *καταχρήσασθαι*, *abuti*, eum dat. Th. *χράομαι* seu *χράω*, *commodo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*, præs. inf. med. contract. pro *καταχράεσθαι*. Sic *καταχρήσασθαι*, *interfecisse*; a. 1. inf. m. à *καταχράομαι*, q. v. *καταχρησθῆναι*, a. 1. infin. pass.

Κατάχρησις, *εως*, *ἡ*, *abusio*, *abusus*; item *CATACHRESIS*, figura: et

Καταχρηστικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *abusivus*; et

Καταχρηστικῶς, adv. *abusivè*: à *καταχράομαι*, quod vide.

Κατάχρισις, *εως*, *ἡ*, *inunctio*; et

Κατάχρισμα, *ατος*, *τὸ*, *unguentum*.

Κατάχριστος, *ου*, *ὁ ϗ ἡ*, *inunctus*; et

Καταχρίω, *inungo*, *illino*. Th. *χρίω*, *ungo*.

Κατάχρυσος, *ου*, *ὁ ϗ ἡ*, *inauratus*; et

Καταχρυσόω, *ῶ*, *inauro*, *auro obduco* vel *tego*: à *χρυσόω*. Th. *χρυσὸς*, *aurum*.

Κατάχυσις, *εως*, *ἡ*, *effusio*, *diffusio*.

Καταχωρίζω, *divido*, *dispono*.

Καταχῶσαι. Vide in *χῶσαι*.

Καταψάω, f. *ήσω*, *tergendo siccandove demulceo*. Th. *ψάω*, *leniter tango*.

Καταψεύδομαι, *ῃ*, *εται*, *mentior*; f. m. *σομαι*, p. pass. *κατέψευσμαι*. Th. *ψεύδω*, *fallo*.

Καταψευσμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *mendacium*.

Καταψηφίζομαι, f. m. *ίσομαι*, p. pass. *ισμαι*, *damno*, *censeo*, *sententiam fero negativam*: ex *κατὰ* et *ψηφίζομαι*. Th. *ψῆφος*, *lapillus*.

Καταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. *καταψύξατε*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Καταψύχω, *refrigero*; f. *ύξω*, p. *κατέψυχα*, a. 1. *κατέψυξα*, a. 1. sub. *καταψύξω*, *ῃς*, *ῃ*. Th. *ψύχω*, *refrigero*.

Κατεαγεὶς, a. 2. part. pass. et

Κατεαγῆναι, perf. ind. m. à *κατάγνυμι*, *frango*. Th. *ἄγνυμι* vel *ἄγω*, idem. f. *ἄξω*, p. m. *ἦγα*, et per solut. *ἔαγα*. Sic a. 1. *ἦξα* et *ἔαξα*, a. 2. pass. *ἤγην* et *ἐάγην*. Hinc *κατεαγεὶς*, part.

Κατεαγὼς, *υῖα*, *-ὸς*, *-ότος*, *fractus*; part. perf. m. ejusd. verbi.

Κατέαξα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. et

Κατεάξω, *εις*, *ει*, f. 1. ind. act. Att. solut. pro *κατάξω*, à *κατάγω*, quod vide; vel in *κατεαγῆναι*.

Κατέαται, *sedent*: Ion. pro *καθῆνται*, 3. pl. à *κάθημαι*, *sedeo*.

Κατέβα, Dor. pro *κατέβη*, 3. sing. a. 2. act. verbi *καταβαίνω*, *descendo*, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro *κατεβάλλου*, *conjiciebaris*; 2. sing. imperf. pass. à *βάλλω*, *jacio*, quod vide.

Κατέβην, *ης*, *η*, *descendi*, a. 2. ind. act. verbi *καταβαίνω*, *descendo*; f. m. *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, a. 2. imperat. *κατάβηθι*, a 2. part. act. *καταβὰς*, *άντος*· ex *κατὰ*, *deorsum*, et *βαίνω*, *eo*.

Κατεβιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi *βιάζω*.

Κατεβλήθην, *ης*, *η*, a. 1. ind. pass. verbi *καταβάλλω*, *dejicio*; f. *αλῶ*, p. *βέβληκα*, p. m. *βέβολα*. Th. *βάλλω*, *jacio*.

Κατεγγυάω, *-ῶ*, f. *ήσω*, *vadimonio*, vel *sponsione*, vel *satisdatione obstringo*. [* *Quidvis in manus trado*, *τὴν ναῦν κατεγγυῶ ϗ τοὺς παῖδας*, Dem. c. Apaturium, *pueros tradidi ut venderentur*. male in edd. *sponsione obstrinxi*. Salm. de m. usur. p. 712.] Th. *ἐγγύη*, *sponsio*.

Κατεγέλων, præs. part. imperf. act. *κατεγέλαον*, *-ων*, *-ας*, *-ας*. à *καταγελάω*, *derideo*, f. *ήσω*, quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. et

Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus sum*, a. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι, perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno*. Th. γινώσκω, *cognosco*; f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταδαίω, *divido*, *disco*.

Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio*. Th. δαρθάνω, *dormio*.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταδείκνυμι, *ostendo*; f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδευσας, *irrigasti*, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo*; f. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατῆκα, perf. act. à κατέδομαι.

Κατεδηδοκὼς, ότος, part. act. et

Κατεδηδομένος, part. pass. ejusd. Th. ἔδω, *edo*.

Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor*.

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi Καταδιώκω, *persequor*, ab eod. Th.

Κατεδόκεον, imperf. verbi καταδοκέω, *videor*.

Κατέδομαι, *comedo*, *consumo*, f. m. ἔδῦμαι, p. κατῆκα vel κατέδηκα, et per Epenth. κατεδήδοκα.

Κατεδουλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in servitutem redigo*. Th. δοῦλος, *servus*.

Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*: quod vide.

Κατέδυ, *occidit*, 3. sing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. sing. imperf. ind. verbi καταδύνω, δῦμι vel δύω, *subeo*; f. δύσω, a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατεηγὼς, ότος, *fractus*: Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.

Καταθαῤῥέω, *fidenti animo sum*; f. ήσω. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Κατεθάῤῥησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Κατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.

Καταθοινάω, *absumo*, *comedo*. Th. θοίνη, *epulum*.

Κατειβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, *effundo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*; f. ψω.

Κατεῖδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Κατείδω, *video*: ab εἴδω, f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κατείδωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idolis refertus*: ab εἴδωλον, *idolum*. quod ab εἶδος, εος, τὸ, *species*. Th. εἴδω, *video*.

Κατεῖειν, *descendebat*, 3. sing. perf. m. κατεῖα, ας, ε à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsum*, et εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, p. m. εἶα.

Κατεικάζω, idem quod εἰκάζω, *conjecturis assequor*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo*.

Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus*, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, p. εἴληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin. act.

Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθελίσσω, *involvo*: ab εἰλίσσω, vel -ττω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο. Vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, *recensuit*: Att. pro καταλέλιχε, 3. sing. perf. act. verbi καταλέγω.

Κάτειμι, *descendo reverter*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεῖναι, *demisisse*: Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.

Κατειπεῖν, *accusare*; a. 1. inf. κατειπεῖν, *denuntiare*; a. 2. infin. verbi κατείπω, *contra aliquem loquor*.

Κατεισιῶν, όντος, ὁ, *qui refragatur*. Hesych.

Κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*; f. m. άσομαι, a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Κατειργνῦναι, *coercere*, *concludere*, præs. inf. verbi

Κατείργνυμι, *concludo*. Th. εἴργω, *arceo*.

Κατείρεικον, *rescindebant*, imperf. verbi

Κατερείκω, f. ξω, *frango*, *scindo*. Th. ἐρείκω, *frango*.

Κατείρυσε, *deduxit*, a. 1. ind. et

Κατείρυσθαι, *deduci*: à κατερύω, *deduco*. Th. ἐρύω, *traho*.

* Κατειρωνεύομαι, εύσομαι, *deludo*, cum gen. κατειρωνεύετο τοῦ πατρὸς, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30. &c.

Κάτεισιν, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κάτειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεκάην, ης, η, *exustus fui*; a. 2. pass. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατέκαεν, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo*, *occido*.

Κατέκαυσα, ας, ε, *exussi*; a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατεκείμην, *jacebam*: imperf. ex κατακεῖμαι, *jaceo*.

Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*; f. καύσω, a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo*; f. ήσω.

Κατεκλάξατο, *conclusit*: Dor. pro κατεκλείσατο, a. 1. m. et

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. et

Κατεκλασθῆς, Dor. pro κατεκλεισθῇς, *inclusus eras*; 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo*.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *amputo*, *concido*. Th. κόπτω.

Κατεκρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω, *judico*.

Κατέκρινα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Κατεκρύβην, ης, η, *absconditus est*; a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo*; a. 2. ἔκρυβον.

Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio*; à κτῆμι, a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. m. ἐκτάμην, part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio*. Alii dicunt per Apoc. dici pro κατέκταν, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κατέκταθεν, Iliad. E. ver. 558. *interfecti sunt*: Ion. seu Bœot. pro κατεκτάθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido*; f. νῶ, p. ἔκτανα, et Poët. ἔκταγκα, a. 2. ἔκτανον.

Κατέκταθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. ex κατὰ et κτείνω, *occido*; a. 1. pass. ἐκτάθην.

Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Κατελάλεις, 3. sing. imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor*; imperf. -ουν, -ει, &c. Th. λαλέω, *loquor*.

Κατελαύνω, *depello*, *comminuo*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, 3. sing. imperat. act. à

Κατελέγχω, *redarguo*, *convinco*. Th. ἐλέγχω, *arguo*; f. ξω.

* Κατελεέω, ήσω, *misereor*.

Κατελεῖν, *demoliri*: Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθ-

θαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Κατελείφθην, ης, η, *relictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo*.

Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλέγομαι. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Κατελεξάμην, ω, ατο, *cubui*; a. 1. m. à καταλέγομαι, κατέλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, *dico*.

Κατέλεξε, *recensuit*; 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω ab eod Th.

Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, *deprehendo*: quod vide.

Κάτελθε, *descende*: a. 2. imperat. et

Κατελθέμεν, *descendere*: a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Κατελθών, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. [* κατελίποσαν pro κατέλιπον, 3. pl. a. 2. Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λείπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit*: a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Κατελῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, *spero*: q. v.

Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, *dissolvit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καταλύω. Th. λύω, *solvo*.

Κατελύθησαν, *corruerunt*: 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. act. à καταμανθάνω, *disco*.

Κατέμαρπτε, *cepit*: 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind à καταμάρπτω, *capio*: f. ψω, a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, *excogitavit*: 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι, fut. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Alii exponunt pro *accumulabat*: et volunt esse a. 1. m. verbi καταμάομαι, *accumulo*. Th. ἀμάω, fut. ήσω, *meto*.

Κατεμματέω, *manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ*: tanquam ab ἐμέω, *vomo*.

Κατέναντι, κατεναντία, et κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. *ex adverso, è regione, coram, in conspectu, adversus*: ex κατὰ, ἐν et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατένασε. ab inusit. verbo κατανάω, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*.

Κατένεικε, *detulit*: 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. et Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, *annuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, *innuo*: f. νεύσω.

Κατενεχθείς, έντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω,

Κατενήνεκται, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται ab eodem.

Κατενήνοθεν, *constraverat*: 3. sing. perf. med. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνήθω, perf. med. ἦνθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, *occido*.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, *descendere*: a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατεντευκτής, ῦ, ὁ, *oblocutor, accusator*.

Κατενύγην, ης, η, *compunctus sum*: et in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, *compungo*: fut. ξω. Th. νύσσω, *pungo*: a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια, à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, *in conspectu, coram*: ex κατὰ, ἐν, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κατεξουσιάζω, cum gen. *potestatem exerceo in aliquem*: quod ab ἐξουσία, *potestas*: hoc ab ἔξεστι, *licet*. Th. εἰμὶ, *sum*.

• Κατεπαγγέλλομαι, *promitto*: ex κατὰ, ἐπὶ, et αγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, *insurgo, extollor*. a. 1. m. -επηράμην, p. pass. -επῆρμαι, a. 1. pass. επήρθην, ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλμενος, *insiliens*: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἅλλομαι, *salio*.

Κατεπατήθην, ης, η, *conculcatus sum*: a 1 pass. et

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, *conculco*: f. ήσω. Th. πατέω, *calco*.

Κατέπαυσε, *diremit, sedavit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, *cesso*, f. σω, a. 2. ἔπαον.

Κατεπείγοντα, τὰ, *negotia urgentia*: et

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, *urgeo, incito, festino*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2 ind. act. verbi καταπίπτω, *decido*. Th. πίπτω, *cado*: fut. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. pl a, 2. ind. act. verbi κατεφίστημι *insurgo*: ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι *sto*: fut. στήσω, a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνε, *occidit*: per Syncop. pro κατεπέφενε. 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φένω, *occido*, fit φένω, per redupl.c. πεφένω, et per Sync. πέφνω, inde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω, est aor. 2. ἔφενον, et per Syncop. ἔφνον, per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, *salio*.

Κατέπηξεν, *defixit*: 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι. f. ξω, p. m. πέπηγα, Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo, struo*.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ. Th. πίων, ονος, *pinguis*.

Κατεπίθυμος, υ, ὁ ἡ, *concupiscens*: ex κατὰ et ἐπιθυμία.

Κατεπιλαμβάνω, *accipio*: a. 2. κατεπέλαβον ex λαμβάνω, *capio*.

* Κατεπιφεύγω, *confugio*. D. S.

Κατέπλευσα, ας, ε, et in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind act. verbi καταπλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Th. πλέω, *idem*.

Κατεπλήγη, *perculsus est*: Iliad. Γ. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, *deglutio*: perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, *bibo*.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, *demulceo*. Th. πρᾶος, *mitis*.

* Κατέπω, *contra aliquem loquor, detego*.

Κατερᾶσαι, *defundere*: ab ἐράω, *depromo*. Th. ἔρα, *terra*.

Κατεργάζομαι, *efficio, operor, conficio, interficio*: f. άσομαι, a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. κατεργάσασθαι, a. 1. part. m. κατεργασάμενος, *qui confecit, superavit*: a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ et ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατεργασία, ας, ἡ, *confectio, opifi-*

cium, cultura, concoctio: à præced. verbo.

Κατιεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατεργασμένος, *confectus, paratus*: perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατίεργειν, Ion. pro καθείργειν, *coercere, concludere*. Th. εἴργω, *includo*.

Κάτιεργον, ε, τὸ, *opus affectum*: et

Κάτιεργος, ε, ὁ ἢ ἡ, *excultus*: ab ἔργον, *opus*.

* Κατιερειπόω, ώσω, *everto, diruo*. D. S.

* Κατιερείπω, *diruo*.

Κατίρεξεν, Iliad. A. ver 361. *demulcebat*: a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, *facio*, perf. ἔῤῥεχα.

Κατιρέφω, idem quod Th. ἐρέφω, *tego*: f. ψω.

Κατιρέω, -ῶ, *obloquor, accuso, dico*: ab ἐρέω, quod ab εἴρω, *necto, dico*.

Κατιρήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατιρητύω, *detineo*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

Κατιῤῥύω, pro κατερύω, *detraho*. Th. ἐρύω, *traho*, f. ύσω.

Κατιῤῥωγὼς, ότος, *raptus*: part. perf. med. à καταῤῥήγνυμι, *confringo*: p. m. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, *frango*.

Κατίρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex κατερύκω, *inhibeo, contineo*: f. ξω.

Κατέρχομαι, *descendo*: f. m. κατελεύσομαι, a. 2. κατῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Κατίσβη, 3. sing. a. 2. act. verbi κατασβέννυμι, *extinguo*. Th. σβέννυμι, idem. f. σβήσω, a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατίσειε, 3. sing. imperf. act. verbi κατασείω, *decutio*. Th. σείω, *moveo*.

Κατισθίω, *devoro*: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, *edo*.

Κατισκαμμένα, *ruinæ*: perf. part. pass. neut. gen. pl. et

Κατίσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, *diruo*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατισκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κατισκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, *instruo*; f. άσω, p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Κατίσταθεν, *oppositi sunt*, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι, *sto*; f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατιστάθησαν, vid. in κατίσταθεν.

Κατίστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατέστην.

Κατιστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, *qui constitit*: perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατιστήκει, Ion. pro καθειστήκει, *institutus est*, 3. sing. plusq. perf. act. et

Κατιστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι, *constituisse*: perf. inf. et

Κατέστην, ης, η, et in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι.

Κατιστόρεσαν, Iliad. Ω. ver. 798. *straverunt*: 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατιστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi καταστρέφω, *subigo*. Th. στρέφω, *verto*.

Κατιστρέφετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verb. et ab eod. Th.

Κατιστρέψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατιστρώθησαν, *prostrati fuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι, *prosterno*: f. ώσω, p. κατέστρωκα, a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. ex κατὰ et στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω.

Κατίστυγε, Iliad. P. ver. 694. 3. sing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, *horresco, odio prosequor*: f. ήσω et ξω, tanq. à στύγω.

Κατισχέθε, *tenebat*; 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, q. v. et

Κάτισχεν, 3. sing. a. 2. act. verbi κατέχω, *retineo*. Th. ἔχω, *teneo*: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

* Κατίσχοσαν pro κατέσχον, 3. pl. a. 2. ind. med. *se retinuerunt*, Nehem. iii. 5.

Κατιτάκετο, *contabescebat*: Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατιτόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, *sagittâ trajicio*: f. εύσω, p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, *arcus*.

Κατιτρίβον, *atterebant*: 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, *tero*: fut. ψω, p. τέτριφα.

Κατίτριζε, *stridebat*: 3. sing. imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, *strideo*.

Κατίτραξαν, *comederunt*: 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, *comedo*: f. med. ξομαι, a. 2. act. ἔτραγον.

Κατιτρώσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατατιτρώσκω, *vulnero*. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.

* Κατευδοκιμέω, f. ήσω, *præclarè rem administro*. D. S.

Κατευθικτέω, -ῶ, *certo ictu vulnus infero*.

Κατευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. *rectà*.

Κατευθύνω, *dirigo, rego, constituo, mulcto*: f. νῶ, a. 1. κατεύθυνα, a. 1. opt. act. κατευθύναιμι, a. 1. inf. act. κατευθῦναι· ex κατὰ et εὐθύνω, *dirigo, corrigo*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Κατευλογέω, -ῶ, *prædico, extollo*: f. ήσω, p. -γηκα, p. pass. -γημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευοδοῖ, *prosperè succedat*: 3. sing. præs. opt. act. à

Κατευοδόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, *prosperor*: ex κατὰ et εὐοδῦμαι, quod ab εὖ et ὁδῦμαι. Th. ὁδὸς, *via*.

* Κατευπορέω, ήσω, *copiâ abundo*. D. S.

Κατευτρεπίζω, *compono*: ex κατὰ et εὐτρεπίζω.

* Κατευτυχέω, ήσω, *feliciter expedio*. D. S.

Κατεύχομαι, *imprecor, precor, opto, glorior, me jacto*. Th. εὔχομαι, q. v.

Κατευωχεῖσθαι, *epulari*: præs. inf. m. à κατευωχέομαι. Th. εὐωχία, *convivium*.

Κατίφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro*, q. v.

Κατιφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνομαι, *videor*: a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ et φαίνω, *ostendo*.

Κατιφάμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταφημίζω, q. v.

Κατιφάνην, ης, η, a. 2. ind. pass. Vide κατιφαίνετο.

Κατιφθαρμένοι, perf. part. pass. à καταφθείρω, *corrumpo*: f. ερῶ, p. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον, perf. pass. κατέφθαρμαι· ex κατὰ et φθείρω. Th. φθίω, *corrumpo*.

Κατίφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατιφίστημι, *insurgo*: f. κατεπιστήσω, p. κατεφέστηκα, a. 2. act. κατεπέστην, ης, η. ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto*.

Κατιφόνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, *trucido*: f. εύσω, p. καταπεφόνευκα. Th. φένω, *occido*.

Κατίφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: f. m. -εύξομαι, a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κάτιχε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo*. hinc κατέχῃ, 3. sing. præs. sub. act. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατέχειν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατέχεα, verbi καταχέω, *effundo*. Th. χέω, *fundo*; fut. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide super.

Κατέχευεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Κατεχόμενος, præs. part. pass. à

*Κατέχω, *detineo, retineo, teneo, occupo, possideo, sustineo (impetum), contineo, cohibeo, accedo*; cum subst. varias accipit significationes, ut *fama* κατέχει dic. *quæ pervulgata est*; imperf. κατεῖχον, f. καθέξω, p. κατέσχηκα, a. 2. act. κατέσχον, ες, ε, a. 2. sub. κατάσχω, et in 1. pl. κατασχῶμεν, imperf. pass. κατειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco*. Th. ἄγω, *duco*; f. ξω, a. 2. ἤγον, et Att. ἤγαγον.

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ, auctor, præceptor*: Ion. pro καθηγεμὼν. à

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, *viæ dux sum, narro*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Κατηγορεῖν, præs. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. à

Κατηγορέω, -ῶ, *accuso, reprehendo*; cum gen. item *indico, arguo, dico*, vel *prædico*; f. ήσω, perf. κατηγόρηκα, imperf. act. κατηγόρεον, -ουν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατὰ, *contrà*, et ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, *accusatio, prædicatum*: a. 1. perf. perf. pass. ejusd. verbi.

Κατηγορία, ας, ἡ, *accusatio, prædicamentum*: gen. pl. κατηγοριῶν. ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *accusatorius*; item *delator*: et

Κατήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accusator*: à κατηγορέω.

Κατηγορούμενος, præs. part. pass. ejusd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello*; f. m. ισομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen*.

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, *erubescere facio*: ex κατὰ et αἰδὼς, *pudor*.

Κατῃθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, *uro*; fut. ώσω. Th. αἴθω, *incendo*.

Κατῆεν, *descendit*, 3. sing. perf. med. Att. pro κατεῖε. ab εἶμι, *eo*: p. m. ἦα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, *convenit*: à καθήκω, *pertineo*; et

Κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet*.

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, *contumeliosè fœdo*. Th. αἰκία, *indigna verbera, injuria*.

Κατήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *moriger, attentus; explorator; subditus*: ex κατὰ et ἀκούω, *audio*; p. m. ἤκοα.

Κατήκω, *pertineo*: Ion. pro καθήκω· ab ἥκω.

Κατήλασα, *subegi, percussi*; a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, *descendo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιπος, vel φος, ἡ, *tabulatum, trabs scalæ*.

Κατηλλάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, *reconcilio*; f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος. ex κατὰ et ἀλλάσσω, seu -ττω, *muto*.

Κατηλογέω, *contemno, nibili facio*: in compos. α in η vertitur, ut in κατηγορεῖν ex κατὰ et ἀλογέω, *contemno*.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, *sulco*. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

Κατηλόκισται, 3. sing. perf. pass. præced. verbi.

Κατηλωκυῖα, Ion pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ et ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἧλων. qu. ab ἄλωμι.

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, *lacero*. Th. μύσσω, f. ξω, *emungo*.

* Κατηναγκασμένως, adv. *coactè, fatali quâdam necessitate*. D. S.

Κατηναλωμένα, perf. part. pass. n. g. pl. à καταναλίσκω, *absumo*: ex κατὰ et ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα. hinc perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, *interficio*; f. ἐναρῶ, a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, *detuli*; a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, perf. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, perf. m. verbi καταφέρω. Vide præced.

Κατήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, *pervenio*; f. ήσω. ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατηξιώθησαν, *digni sunt habiti*; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω, f. ώσω, p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus*.

Κατηόνων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod Th. αἰονάω, *aspergo, perfundo*.

Κατηπιάω, *mitigo, placo*; f. άσω vel ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clemens; mitis*.

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces, diræ*.

Κατηρᾶτο, *imprecatus est*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταράομαι.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, *inanem reddo, aboleo*; f. ήσω, p. κατήργηκα· ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, *otiosus*. Th. ἔργον, *opus*.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατάιρω, *appello, advenio*. Th. αἴρω, *tollo*; f. ρῶ, p. ἦρκα.

Κατήρει, Ionicè pro καθήρει, 3. sing. imperf. ind. verbi καθαιρέω, *dejicio, everto*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, perf. ἥρηκα, aorist. 2. εἷλον.

Κατηρέθιστο, 3. sing. imperf. pass. verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, *irrito, lacesso*.

Κατηρεφῆ, pro κατηρεφέα, acc. sing. κατηρεφέεσσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tectus*. Th. ἐρέφω, fut. ψω, *tego*.

* Κατήρης, *suspensus, instructus*; ex κατὰ et ἄρω, *apto*, vel ἐρέσσω, *remigo*. Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.

Κατήρειπε, *diruit*, 3. sing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, *everto*; f. ψω.

Κατήῤῥαξαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, *impetuosè dejicio*: ex κατα et ῥάσσω, seu ἀράσσω, *dejicio*; f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. et

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono, perficio*; f. ίσω, perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par*: propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. et

Κατηρτίσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω· vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, *comedo*. Th. ἔσθω, *edo*. hinc ἐσθίω, idem fut. ίσω.

Κατῃσχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, *pudefacio*; f. υνῶ, p. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*.

Κατήσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.

Κατηφεία, ας, ἡ, et Ion. κατηφείη, vultus demissus seu pudor cum mœrore: à

Κατηφέω, sum vultu demisso præ pudore: à

Κατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, subtristis, qui est vultu demisso ex pudore; ἀπὸ τῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, luceo.

Κατηφήσας, Iliad. X. ver. 293. mæstus, a. 1. part. act. à κατηφέω, sum vultu demisso.

Κατηφόνες, infames, Iliad. Ω. ver. 253. à verbo καταφάω, increpo, taxo.

Κατηχέω, sono, insono, vivâ voce doceo aliquem; item doceo, simpl. doceo prima artis alicujus rudimenta, instituo, doceo prima elementa Christianismi, fut. ήσω, perf. κατήχηκα· perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accusativo: ex κατὰ et ἦχος, sonus. [*Apud profanos vox rara; occurrit in Plut. de fluminibus.]

Κατηχῶν, -ῶν, έοντος, -ῶντος, qui tradit elementa religionis; κατηχούμενος, -ύμενος, qui ea discit, CATECHUMENUS, part. præs. superioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur: à 2. pers. perf. pass. verbi κατηχέω, instituo.

Κατήχθην, ης, η, et in 1. plur. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, deduco, f. ξω, p. κατῆχα. a. 2. ind. act. κατήγαγον a. 2. inf. καταγαγεῖν perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iisdem, fut. ίσω perf. pass. κατήχισμαι. Angl. TO CATECHISE.

Κατηχισμὸς, ῦ, ὁ, CATECHISMUS, idem qu. κατήχησις. Angl. CATECHISM.

Κατηχιστὴς, ῦ, ὁ, CATECHISTA, idem quod κατηχῶν à perf. pass. verbi κατηχίζω.

Κατηχόμενος, ου, ὁ, qui prima elementa discit.

Κατῃωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro καθῃωρῦντο, verbi καταιωρέομαι, dependeo: ex κατὰ et αἰωρέω, in sublime tollo, f. ήσω.

Κάτθαν, et κάτθανε, mortuus est, per Sync. Æol pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. indic. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, morior, fut. 2. m. θανῦμαι perf. act. τέθνηκα a. 2. ἔθανον.

Κατθέμεν, per Æol. Sync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono, fut. θήσω, perf. τέθεικα· a. 2. ἔθην a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, depone, itidem pro κατάθεο, Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατίασι, descendunt, 3. plur. ind. præs. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, eo, at καθιᾶσι, dimittunt, 3. pl. ind. à καθίημι ab ἵημι, mitto. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. à καθείδω, perspicio. Th. εἴδω, scio; f. m. εἴσομαι a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Κατιδόντες, nom. plur. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, redire, præs. infin. ex κατὰ et ἵημι, pro εἶμι, eo.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, collocare. Th. ἵζω, sedere facio: hinc κάτισεν, collocavit, a. 1. ind. act. Ion.

Κατιθὺ, rectà, è regione. Th. ἰθὺς, rectus, qu. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κατιθύνω, dirigo: ex κατὰ et ἰθύνω ab eod. Th.

Κατικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, idem quod ἱκετεύω, supplico. Th. ἱκέτης, supplex.

Κατικμαίνω, humecto, mollio, pro καθικμαίνω ex κατὰ et ἱκμαίνω, idem.

* Κατιλλώπτω, contortis oculis intueor, Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κατιόντα, acc. sing. vel. pl. neut. g. part. a. 1. act. ab εἶμι, eo; a. 2. ἴον.

Κατιόω, rubigine et vitio et consumo, f. ώσω, perf. κατίωκα· perf. pass. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, ῦ, ὁ, rubigo.

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος, equus.

Κατιρῦν, Ion. pro καθιερῦν, consecrare; ab ἱερόω, idem. Th. ἱερὸς, sacer.

Κατίσασθαι, Ion. pro καθίστασθαι, constitutus esse. Th. ἵστημι, statuo.

Κατιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. plur. imperf. pass. verbi καθίστημι.

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, appellare, q. v.

Κατισχύσυσι, 3. pl. f. 1. act. à

Κατισχύω, invalesco, prævaleo, [* opprimo, Sapien. Sol. x. 11.] imperf. κατίσχυον ες, ε, fut. ύσω, perf. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Κατιὼν, όντος, descendens, revertens, part. a. 2. act. verbi κάτειμι, descendo, redeo, reverto: ab εἶμι, eo; a. 2. ἴον.

Κατίωται, 3. sing. præs. pass. verbi κατιόω, q. v.

Κάτοδος, ῦ, ἡ, Ion. pro κάθοδος, reditus. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Κατοικεσία, ίας, ἡ, habitatio: ex

Κατοικέω, habito, commoror, fut. ήσω, p. κατῴκηκα· a. 1. κατῴκησα· a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel seq. ἐν, ἐπὶ κατοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, domus.

Κατοικῆν, Dor. pro κατοικεῖν, incolere, ejusd. præs. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium: à κατοικέω.

Κατοικητήριον, ῦ, τὸ, idem, et

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio: ab eodem.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel ῦ, ὁ ϗ ἡ, domesticus: ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco, habitatum mitto, condo, ædifico, incolis frequento: ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, domus.

Κάτοικος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, habitator, incola: ab eod.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, misereor. Th. οἶκτος, misericordia.

Κατοικτίζω, et κατοικτίζομαι, commiseror, conditionem meam amarè defleo: ex κατὰ et οἰκτίζω.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, misericordia.

Κατοίομαι, arrogantèr de me sentio. Th. οἴω.

Κατοίχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι p. pass. ᾤχημαι.

Κατοιχόμενος, mortuus, ejusdem præs. part. med.

Κατόκνει, præs. imperat. act. à

Κατοκνέω, piget me. timeo, non possum. Th. ὄκνος, pigritia.

Κατόμνυμι, dejuro, jurejurando confirmo. Th. ὄμνυμι, juro.

Κατοπάζω, à tergo premo, persequor, expello, [* urgeo, Hes. Op. 324.] ab ὀπάζω, persequor, f. σω.

Κατόπιν, adv. in posterum, à tergo, post. Th. ὄπισθεν, retrorsum.

Κατόπισθεν, et ισθε, à tergo, post: ab eod. Th.

Κατοπτεύω, aspicio, animadverto, et

Κατόπτης, ῦ, ὁ, speculator, explorator: ab ὄπτομαι, video.

Κάτοπτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, conspicuus: ab eod. Th. sed pertostus, ab ὀπτὸς, assus, cujus Th. ὀπτάω, torreo.

Κατοπτρίζω, imagines seu reflectiones facio in modum speculi. f. ίσω, p. κατώπτρικα· præs. m. κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in speculo, cum acc. [* 2 Cor. iii. 18.] et

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, specularis; κατοπτρικὴ, (scil. τέχνη,) CATOPTRICA, pars optices, quæ reflectiones deprehendit: à

Κάτοπτρον, ου, τὸ, *speculum*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κατορθοῦσαν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατορθοῦν, præs. inf. act. κατορθοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Κατορθόω, *erigo*, *cum virtute aliquid gero*, *bene constituo*, *ordino*, v. gr. *civitatem*, *corrigo*; f. ώσω, p. κατώρθωκα. Th. ὀρθός.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, *præclarum*, *aliquod facinus*. κατορθώματα, *fortia facta*, *res feliciter gestæ*, *status rerum* (inpr. *bellicarum*) *prosper*, *victoria*.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, *rei felix gestio*, *prosper successus*, *recta effectio*, *correctio*: à p. pass. verbi κατορθόω.

Κατορρωδέω, *vehementer timeo*; ab ὀῤῥωδέω, *met.o*.

Κατορύττω, *perfodio*, *defodio*, *terrâ obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*, f. ξω, p. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα, a. 2. ὤρυγη.

Κατορωρύχθαι, ejusd. p. inf. pass. Att.

Κατοχεύω, *fanaticus sum*, *numine sum afflatus*, f. εύσω, p. ώχευκα.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio*, *afflatus numinis*: à κατέχω.

Κατόχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus*.

Κάτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. *retentus*.

Καττίτερος, ου, ὁ, Att. pro κασσίτερος, *stannum*: à κάσσα, *meretrix*, argentum enim videtur et non est.

Καττύπτεσθαι, *plangere*, *et præ mœrore corpus percutere*, Poët. per Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, *verbero*, *pulso*.

Καττῶ, Dor. pro κατὰ τοῦ, *contrà*, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super*, *supra*, quod vide. hinc κατυπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior*.

Κατυπνῶσαι, *obdormivisse*, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.

ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra*, *deorsum*, *infernè*: cum articulo per nomen exponitur, ut ἡ κάτω, *inferior*: compar. κατωτέρω, *inferiùs*.

Κατωδυνάω, -ῶ, *dolore*, vel *tristitiâ afficio*, f. ήσω.

Κατώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dolore affectus*, *tristis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.

Κάτωθεν, *ab imo*. Th. κάτω.

Κατώκαρα, adv. *in caput*.

Κατῴκει, 3. sing. imperf. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκουν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατοικέω, *habito*, quod vide, et

Κατῴκισθεν, Bœot. Sync. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*, f. σω, p. ᾤκικα. Th. οἶκος, *domus*.

Κατῳκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω· vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, Iliad. O. ver. 352. adv. *humeris*. q. κατὰ τὸν ὦμον ab ὦμος, *humerus*.

Κατώμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, *dejurare*: à κατόμνυμι, *juro*.

Κατωμοσία, ἡ, *jusjurandum*: ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, *vestis servilis*, *cui assutus erat limbus è pelle ovillâ*: à κάτω et νάκος, *ovilla pellis*.

Κατώνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατονόω, *vitupero*, *carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*, &c. q. v.

Κατώρα, *aspiciebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video*.

Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo*; f. ξω, p. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Κατωρχέοντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὀρχέομαι, *salto*.

Κατώτατος, *infimus*: superl. à

Κατώτερος, *inferior*; et

Κατωτέρω, adv. *inferiùs*, comparat. à κάτω, quod vide.

Καύαξ, vel καύηξ, *larix*. Est et κάβηξ.

Καυάξαις, *confregeris*. 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, et adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ pro ἀὴρ) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à καυάζω, *contero*, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi καίω, *uro*, f. καύσω, perf. pass. κέκαυμαι, a. 1. pass. ἐκαύθην, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι.

Καυκάλιον, *vas quoddam*: q. à καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*. An ergò quasi δαυκαλίς;

Καυκίον, ου, τὸ, *calix*.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *calceamenti genus*, aliter βαυκός.

ΚΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CAULIS*, *scapus in herbâ*: *hastæ extremitas*, *quæ cuspidi immittitur*, Iliad. N. ver. 162. et *ensis pars quæ manubrio inditur*; item *penis*, et *ostium uteri muliebris*.

Καῦμα, ατος, τὸ, *æstus*, *incendium*: à καίω, f. καύσω, *uro*.

Καυματίζω, *torrefacio*, f. ίσω, a. 1. ἐκαυμάτισα, a. 1. inf. act. καυματίσαι, a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, ἡ, *torrefactus sum*. Th. καίω, *uro*.

Καυνάκη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. καυδίκη. Th. νάκος, *pellis cum suo villo*.

ΚΑΥ^ΝΟΣ, ου, ὁ, *sors*: κλῆρος sed

Καυνὸς, *malus*: q. à κενὸς, *vanus*.

Καυρὸς, οῦ, ὁ, *malus*: q. à καυνός.

Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: et

Καῦσις, εως, ἡ, *exustio*. Th. καίω, *uro*, f. καύσω.

Καῦσος, ου, ὁ, *æstus*, *febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*; f. ώσω, perf. κεκαύσωκα, præs. pass. καυσόομαι, -οῦμαι. Th. καίω, *uro*.

Καύστης, et Dor. καύστας, ου, ὁ, *combustor*, ab eodem Th.

Καυστειρὸς, *ardens*, *fervens*: ab eod. Iliad. Δ. ver. 342.

Καυστικὸς, ἡ, ὸν, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. et

Καυστὸς, ἡ, ὸν, *cremabilis*, *crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, *cremator*: ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo*, *reseco*; f. άσω, p. κεκαυτηρίακα, p. pass. κεκαυτηρίασμαι, perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Καὐτὸς, pro ϗ αὐτὸς, *et ipse*.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia*, *gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior*, *me jacto*, *exulto*, *jactanter prædico*: καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵσταμαι, σαι, f. 1. med. καυχήσομαι, a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. med. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καὐχένα, *cervicem*, acc. sing. pro καὶ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*; et

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio*, *ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι.

Καφέω, *spiro*, *anhelo*, *exspiro*; f. ήσω à κάπτω, *flo*; f. ψω, p. κέκ

κηφα, indè κηφίω, perf. part. κεκηφηκὼς, et per Crasin κεκαφηώς, ότος, *spirans*, Iliad. E. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Καφήσιος, ου, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τῆς Ὀρχομενοῦ ποταμὸς.

Καφισὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, οῦ, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφουρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camfora*. ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, f. σω, et Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœiam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καγχάξω, *cachinnos edam*; f. 1. ejusd.

Καχεκτέω, *malo corporis habitu laboro*; et

Καχέκτης, ου, ὁ, et κάχεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malè habitus*, *tabidus*; et

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, et ἕξις, *habitus*, cujus Th ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, et ἑταιρία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Καχεταιρίης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζοισα, ας, ἡ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito*, *resono*, *tumeo*, *effervio*, *ebullio*: undè Angl. TO CACKLE: à

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus*, *calculus*.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno tostum*; item *roris marini semen*: quasi ex καίω et χροὰ, *ob ustum colorem*. Est et κάχρυς, *quiddam*, quod *pilulæ ferè formâ*, *in quibusdam nascitur arboribus*, ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάκη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, et a. 2. pass. ἐκάην, et f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', et sequente conson. κὲν, in carmine idem valet quod in prosâ ἂν potentiale.

Κεάζω, *findo*; f. άσω. hinc κέασσε, 3. sing. a. 1. Ion. et Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, *spina quædam*.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *cor*, *animus*: contractè κῆρ, quasi à καίω, quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. Π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσαντος, a. 1. part. act. gen. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται, seu κείαται, *jacent*: Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. verbi κεῖμαι, undè κέατο pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.

Κέατο, *jacebant*, *erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*; 3. sing. præs.

Κεβλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium*, *serpens*, *quiddam adamantis genus*, *ornamentum vestis*: dat. pl. Ion. κέγχροισι. κεγχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *milio similis*: q. à κέγχρος.

Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturnâ ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *castæ*, *prudenti*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus*, *cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *venerandus*, *prudens*, *probus*, *pudicus*, *temperans*, *inclytus*: superl. κεδνότατος, Iliad. I. ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, ίνη, ινον, *CEDRINUS*: à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*: masc. *fructus cedri*: qu. à κέω, *uro*, et ἱδρὼς, *sudor*: quod inter urendum sudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κέδρωστις, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub. κέομαι, κέῃ, à κέομαι, inus. pro quo κεῖμαι, *jaceo*.

Κειάντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, quidam dici volunt: ut et κειάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præs. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κἂν, Dor. pro καὶ ἐν.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. Γ. ver. 402. *illic*, et κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

• ΚΕΙ'ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo*, *positus sum*, *sepultus sum*, *pendeo*, *desideo*, *nihil ago*, *dicitur etiam de rebus deo consecratis*: [* pro ὑπόκειμαι, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. us. p. 501. κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *est habens*, i. e. *habet*: nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere*.]

f. m. κείσομαι, imperf. m. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμενος, η, ον.

Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à præced.

Κειμηλιάρχιον, ου, το, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, ου, τὸ, Iliad. Z. ver. 47. *suppellex deposita*, *pretiosa suppellex*. Th. κεῖμαι.

Κείνῃ, Poët. adv. *illo modo*; pro ἐκείνῃ, *illic*.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*, in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κεινὸς, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo*.

Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, *tonsus*.

Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, *tondeo*; f. κερῶ, p. κέκαρκα, a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. xlviii. 36. ed. Cant. ἀνθρώπους κειράδας, *viros tonsos*.

Κεῖρε, *tonde*, præs. imperat. act. κείρειν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. κείρεται, 3. sing. præs. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *fascia*, *quâ mortuus involvitur*; *fascia sepulchralis*. Est et κηρία, à κὴρ, *mors*, *fatum*.

• ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo*, *abscindo*, *vasto*, *diripio*, *insatiabili edacitate voro*, præs. part. κείρων, *tondens*, *tonsor*; f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. inf. act. κεῖραι, a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω, a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tondere*: κεκάρθαι, perf. inf. pass.

Κεὶς, Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, *jacere*.

Κεισοῦμαι et κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet*: 3. sing. præs. ejusd.

Κείω, *jacere*, seu *cubare cupio*: ex κέω, undè κεῖμαι. Iliad. Ξ. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, et in 1. pl. κεκαδησόμεθα, Iliad. Θ. ver. 353. f. 2. pass. Ion. et Poët. pro χαδήσομαι, pro χαδήσομαι, à χάζω, *concedo*, *capio*, *anxiè solicitus sum*: f. σω, a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, et Ion. κέκαδον, *privavi*, a. 2. part. κεκαδὼν, *privans*, Iliad. Λ. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt: κεκαδήσομαι pro κεκηδήσομαι, *curabo*, paulo post fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro κηδέσομαι positam dicunt, et correptâ primâ syllabâ κεκα-

Κέκαδμαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, exornatum, Dor. pro κεκασμένον, part. perf. paff. à κάζω, orno: f. σω.

Κεκαδεῖν, privari, a. 2. Ion. pro ἔχαδον et

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, recedo, Iliad. Δ. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. paff. à καθαρίζω, purgo: et

Κεκαθαρμένος, part. perf. paff. à Th. καθαίρω, purgo.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, colloco, quod vide. Th. ἵζω, federe facio.

Κεκάλυμμαι, tectus fum, perf. paff. ind. et κεκαλυμμένος, η, ον, ejufd. perf. part. paff. verbi καλύπτω, operio, tego: f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον.

Κεκάμω, laboraverim, Iliad. A. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. fub. act. verbi κάμνω, f. μῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paff. à κείρω, tondeo.

Κέκαρκα, totondi, p. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. fing. plufq. p. à κάρω, f. ρῶ, p. paff. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. paff. verbi καρόω, veternum induco: f. ώσω. Th. κάρος, fopor profundus.

Κεκάσθαι, Iliad. Ω. ver. 546. perf. inf. paff. à κάζω, orno: f. σω, perf. paff. κέκασμαι, perf. part. paff. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσθαι, perf. inf. paff. verbi καίω, uro: f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. fing. perf. part. paff. ejufd.

Κεκαφηώς, ότος, Iliad. E. ver. 698. qui expiravit, Ion. pro κεκαφηκώς, perf. part. act. à καφέω. Th. κάπτω, fpiro: f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκέρακα, mifcui: perf. act. et

Κεκερασμένος, mixtus: part. perf. paff. à κεράννυμι, mifceo.

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. X. ver. 118. texi, perf. m. Sic κεκεύθει, occultabat, 3. fing. plufq. m. Ion. verbi κεύθω, occulto, f. σω, perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθι, a. 2. effe velint pro ἔκευθε, Ion. redupl.

Κέκηα, accendi, p. m. verbi καίω, uro, f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. fing. perf. paff. verbi κηρύσσω, prædico, f. ξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, facinus cum periculo, perf. part. paff. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, periculum.

Κεκινέαται, moti funt, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. paff. verbi κινέω, moveo, f. ήσω, p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, clamo, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, furto fum ablatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor, f. ψω, p. φα.

Κεκλαμμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. paff. verbi κλάω, frango.

Κέκλαστο, fracti erant, Ion. pro ἐκέκλαστο, 3. fing. plufq. p. ejufd.

Κεκλεισμένος, claufus, pro κεκλεισμένος, perf. part. paff. verbi κλείω, claudo, f. σω, p. κα, perf. paff. κέκλειμαι et κέκλεισμαι.

Κεκλεμμένον, furto ablatum, perf. part. paff. n. g. verbi κλέπτω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, præf. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, hortor.

Κεκλήαται et κεκλήατο, Ion. pro κέκληνται, et κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. paff. hoc 3. pl. plufq. p. verbi καλέω, voco, p. κέκληκα, p. paff. κέκλημαι.

Κέκληγα, clanxi, p. m. verbi κλάζω, clango, f. γξω, a. 2. ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. m. f. g.

Κεκλήγοντες, clamantes. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii verò ftatuunt effe præf. part. act. à

Κεκλήγω, clamo, clango, fremo, ex perf. m. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγώς, ότος, vociferans, part. perf. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, vocavi, perf. act. κεκληκώς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. paff. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, vocatus, perf. part. paff. et

Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. paff. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo poft fut. ind. ejufd. verbi.

Κεκλίαται, inclinati funt, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. paff. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plufq. p. paff. ejufd. verbi. Vel κεκλίαται, inclufi funt, per Syftol. pro κεκλέαται, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. paff. verbi κλείω, claudo. Sic et κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. paff. f. g. à κλίνω, inclino, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, jubeo, hortor, invoco. indè κεκλόμενος, præf. part.

Κέκλοφα, furatus fum (undè κεκλοφώς, part. furatus:) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, furor, f. ψω, perf. paff. κέκλεμμαι, p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, audi, præf. imperat. act. à κλῦμι, feu κλύω, audio. Sunt qui velint perf. imperat. effe pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, collutus, oblitus, perf. paff. part. à κλύζω, eluo.

Κέκλυτε, audite, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præf. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, feu κλύω, audio.

Κέκλωσμαι, fato deftinatus, perf. paff. verbi κλώθω, neo, f. σω.

Κεκμακώς, Dor. pro κεκμηκώς, defeffus, defunctus, perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto, f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, laffo, Poët. metri gratiâ pro κεκμηκότι, dat. fing. Ion. perf. part. κεκμηκώς, et fublato κ. Ion. κεκμηώς, ότος, verbi κάμνω, laboro.

Κέκναισμαι, excitatus fum, perf. paff. verbi κναίω, idem quod κνάω, fcindo.

Κεκοίμηται, 3. fing. perf. paff. verbi κοιμάω, fopio; f. ήσω, p. κεκοίμηκα.

Κεκολάσθαι, perf. inf. paff. verbi κολάζω, punio, f. άσω, p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. paff. verbi κόπτω, fcindo, f. ψω, p. κέκοφα, p. m. κέκοπα.

Κέκονα, occidi, Poët. pro ἔκτονα, perf. m. fublato primùm τ, et præpofito κ, à κτείνω, occido, f. κτενῶ, p. m. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus, perf. part. paff. à κονιάω, dealbo, f. άσω, à κονία, calx. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Κεκονιμένος, pulverulentus, Att. pro κεκονισμένος, perf. part. paff. à κονίζω, pulvere impleo: ab eod. Th.

Κεκονισμένος, perf. part. paff à κονίζω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, quiefco.

Κεκοπανισμένος, tufus, part. perf. paff. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, laboro, f. άσω. Th. κόπτω, fcindo.

Κεκοφώς, perf. part. m. verbi κόπτω, tundo, fcindo, f. ψω, p. κέκοφα, perf. m. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*, f. έσω et ήσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*, f. έσω et ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejusd.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος ἡ, *galea*. Vel pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*, f. ήσω, p. κεκότηκα. hinc p. part. κεκοτηκὼς, ότος, et Ion. κεκοτηὼς. Th. κότος, *simultas*, *ira vetus*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, *absoluti fuerunt*, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κραίνω, *efficio*, f. ανῶ, p. κέκραγκα, perf. pass. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo*, f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miscui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*, f. κεράσω, et per Sync. κράσω, p. pass. κέκραμαι, perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. pass. κραθεὶς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω, p. m. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ejusd.

Κέκραχθι, *clamato*, 2. sing. perf. imperat. pro κέκραχι, verbi κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. m. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, *misceo*, f. κεράσω, p. κέκρακα.

Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*, f. ξω, p. m. κέκριγα, hinc κεκριγυῖαι, p. m. part. pl. num. f. g. et in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. f. g. à κρίνω, *secerno*, f. νῶ, p. κέκρικα.

Κέκριται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusd.

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, p. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*, f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metaph. à κέκρωψ, quod vide.

Κέκρυφα, p. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, *reticulum, quo mulieres crines revinciunt*, aut simile quid, à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκρωψ, οπος, ὁ, *impostor*.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, *acquiro*: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. et Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω.

Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, *obstreperus*, *tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδεννὸς, *canorus*, *clarus*: Poët. pro praeced. Hinc gen. pl. κελαδεννὰν, Dor. pro κελαδεννῶν.

Κελαδέοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. pl. praes. act. à

Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, *strepo*, *tumultuor*, *sono*, *insono*, *resono*; et pro ὑμνέω, *celebro*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, *quae celebrat*. à praeced.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου. à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, *clamor*, *sonus musicus*: q. à καλέω, vel κέλω ἄδην.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, praes. particip. à κελαδέω, *strepo*: quod à praeced.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφεῖ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ἡ, *nubes atras reddens*, vel *cogens*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigrae*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, *niger*: qu. μελαινὸς, ἡ, ὸν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à praeced.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, *cum strepitu fluo*, *murmuro*, *strepito*, f. σω, p. κα, q. à κέλαδος, *strepitus*, et ῥύω, seu ῥέω, *fluo*: hinc

Κελάρυξις, εως, ἡ, *murmur*, *strepitatio*.

Κελαρύσδειν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, praes. inf. à κελαρύζω.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. praes. ind. med. à κέλομαι, *hortor*, f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, et Dor. κελέβα, *poculum*.

ΚΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *avis perniciosissima*, *galgulus*: quod à κέλλω, *celeritèr curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. plur. praes. imperat. m. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, 2. sing. praes. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, q. v.

Κέλευθα, in pl. pro κέλευθοι, *viae*, Poët per Metaplasm. à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *via*: qu. ab ἐλεύθω.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. act. Ion. à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, *CELEUSMA*, *clamor adhortatorius nautarum*, *mandatum*, et

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, q. v.

Κελευστής, οῦ, ὁ, *hortator*, peculiaritèr *qui κέλευσμα canit*, *portisculus ad cujus ictus fit remigatio*: ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευστιάω, idem quod

Κελεύω, *jubeo*, *hortor*, f. εύσω, p. κεκέλευκα· a. 1. ἐκέλευσα· a. 1. imperat. κέλευσον, άτω· a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος,) *CELES*, *equus desultorius*: est et *navis minoris generis* quam *CELOCEM* vocant: utrumque qu. à κέλλω, *celeritèr moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω.

Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Κελητίζω, *equito*, *celete equo vehor*, *equum desultorium ago*. Th. κέλης, ητος, ὁ.

ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *moveo*, *celeritèr curro*, *appello*, *pervenio ad portum*; a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα· sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, *hortarer*, praes. opt. m. et

Κελόμην, imperf. med. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. infin. act. Æol. verbi κέλλω, q. v.

Κελύφη, τὰ, nom. pl. à

Κέλυφος, εος, τὸ, *putamen*, *cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*; fut. med. κελήσομαι· ab inus. κελέομαι.

Κεμὰς, άδος, ὁ, *hinnulus cervi*:

qu. ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι, quòd adhuc in speluncâ dormiat.

ΚΕ'ΝΔΥΛΑ, ης, ἡ, incurva securis ad naves fabricandas: qu. à κέω, secare.

Κενεαυχὴς, ἔος, ὁ ϗ ἡ, vana jactans: ex κενὸς, vacuus, et αὐχέω, glorior.

Κενὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à

Κενὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, inanis: κενεὰ πνεῖν, inania spirare; id est, inanem et gloriâ vacuam vitam degere.

Κενόφρονι, dat. sing. à

Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, stultus: ex κενὸς, inanis, et φρὴν, mens.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, venter. Th. κενὸς, vacuus.

Κενώτερον, vaniùs, compar. à κενὸς, vanus.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria: et

Κενόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, inanis gloriæ cupidus: ex κενὸς, inanis, et δόξα, gloria. Th. δοκέω.

Κενολογέω, -ῶ, garrio, inanitèr loquor, f. ήσω, p. κεκενολόγηκα.

ΚΕΝΟ'Σ, ή, όν, vacuus, inanis: εἰς κενὸν, frustra.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, CENOTAPHIUM, inane sive honorarium sepulchrum: expon. etiam simulachrum seu imago, 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, inanis, et τάφος, sepulchrum. Th. θάπτω, sepelio: f. ψω, a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas, vanitas: à κενὸς.

Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, mens.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus: ex κενὸς, vanus, et φωνὴ, vox.

Κενόω, -ῶ, exinanio, evacuo, deprimo, ad humilitatem redigo, inutilem reddo, exhaurio, consumo, f. ώσω, a. 1. ἐκένωσα, perf. pass. κεκένωμαι, a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ, Th. κενὸς, inanis.

Κένσαι, stimula, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic et κένσαι, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1 inf. act. Sunt qui velint pro κεντίσαι poni, a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω.

Κένσασε, Dor. et Ion. pro ἐκέντησε, punxit. Th. κεντέω, pungo: f. ήσω.

Κένταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, CENTAURUS; item signum cæleste: ex κεντέω, et ταῦρος, taurus.

ΚΕΝΤΕ'Ω, pungo, stimulo: f. ήσω, p. κεκέντηκα. Dicitur et κεντέω q. à κέω, findo, et ἐντὸς, intus.

Κέντορες, stimulatores: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηνεκέας, acc. pl. à

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, stimulis agitatus: ex κέντρον, stimulus, quod à κεντέω, pungo, et εἴκω, cedo.

• Κέντρον, ου, τὸ, stimulus, calcar: item CENTRUM. Th. κεντέω, pungo.

Κέντρων, ωνος, ὁ, CENTO, vestis è variis panniculis ac diversis coloribus consarcinata: ab eod. Th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. à centum ducta.

Κεντῶν, pungens, præs. part. act. à κεντέω.

Κένωμα, ατος, τὸ, evacuatio, exinanitio: à κενόω.

Κέονται, jacent, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. et κέοιτο, 3. sing. opt. quasi à κέομαι pro κεῖμαι, jaceo.

ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, avis quædam marina levissima, quæ à quovis vento faciè circumagitur; item homo levis, stolidus.

Κεπφοῦσθαι, leviter efferi et circumagi in modum, τοῦ κέπφου, undè κεπφωθεὶς, a. 1. part. pass. elatus, agitatus, incitatus.

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, cornua. Th. κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεράεσσιν, cornibus, dat. pl. Ion. pro κέρασι. à κέρας.

Κεραία, ας, ἡ, cornu, antenna: item virgula inflexa: tum punctulum suprà literam: κεραίαι etiam sunt apices eminentes in aliquâ re. Th. κέρας, cornu.

Κεραϊζέτην, scindebant, 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, cornibus dissipo; item vasto; exscindo, deleo. Th. κέρας, quod vide.

Κέραιρε, misce, præs. imperat. à

Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide

Κεραῒς, ΐδος, ἡ, vastatrix: peculiaritèr verò vermis cornua infestans: à κεραΐζω.

Κεραμεῖ, dat. sing. à κεραμεὺς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, ars figuli, figlina. Th. κέραμος, quod vide

Κεραμεῖον, ου, τὸ, figuli officina: et

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus: et

Κεραμεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, figulus. Th. κέραμος.

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figulinam exerceo. ab eod.

Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειος, figulinus: ab eod.

Κεραμικὸς, ή, όν, fictilis, e: et

Κεράμιον, ου, τὸ, amphora, urceus fictilis: et

Κεραμὶς, ΐδος, ἡ, tegula: à

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus: qu. à κέω, uro, et ἔρα, terra.

Κεράμῳ, dat. sing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, seu κεραννύω et κεράω, misceo: f. άσω, præs. part. κεραννὺς, ύντος, p. κεκέρακα, a. 1. ἐκέρασα, a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω, p. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, a. 1. pass. ἐκεράσθην et ἐκράθην, f. 1. pass. κερασθήσομαι, et κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, impermixtus: εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. Eust. à κέρας derivat.

Κεραοὶ, cornuti, et α, nom. pl. à

Κεραὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, cornutus: à

• ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu: qu. à κάρα, caput, cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ω, ϗ -ωτος, ὁ ϗ ἡ, bubulis cornibus præditus.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. Th. κεράννυμι, misceo.

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, CERASUS, arbor, à Cerasunte urbe: τὰ κεράσια, fructus cerasi. Hinc Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ου, ὁ, CERASTES, serpentis genus: à cornibus dictum: item vermiculus ficos infestans. Th. κέρας, cornu.

* Κερασφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, corniger, ex κέρας, cornu, et φέρω, fero.

Κεράσω, miscebo, et per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, misceo.

Κερατίζω, cornu peto, f. ίσω, p. κεκεράτικα.

Κερατίνη, ης, ἡ, buccina.

Κεράτιον, ου, τὸ, siliqua, corniculum: à κέρας, quia est corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, siliquæ, seu folliculi fabarum, &c.

Κεράτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, corneus, ex cornu factus.

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto: f. ίσω. Th. κέρας, cornu.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cornutus.

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, cornu.

* Κεραύνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulmineus, à κεραυνὸς, fulmen.

* Κεραυνίας, ου, ὁ, fulmine ictus. Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνιῶν.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, fulmine ictus: ex κεραυνὸς, fulmen, et βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, fulmen: q. à κέρειν ϗ αὔειν, quia vastat et urit.

Κεραυνόω, f. ώσω, fulmino.

Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

* Κεραυνοσκοπία, ας, ἡ, fulminum consideratio. D. S.

Κεράω, *misceo*, Poët. vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS*, *canis infernus*: q. κρεοβόρος, ex κρέας, *caro*, et βορὸς, *vorax*.

Κερδαίνω, *lucror*, *quæstum facio*, *lucrifacio*, [* *to* SAVE *a loss*, Act. xxvii. 21. i. e. *evitare*.] præs. part. κερδαίνων, οντος, f. κερδανῶ et κερδήσομαι, perf. κεκέρδηκα, a. 1. ἐκέρδησα, a. 1. inf. act. κερδῆσαι, a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η, f. 1. pass. κερδηθήσομαι. [* Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. vii. 8. 1. ἐξ ἧς ὄνειδος καὶ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν κερδανεῖ, *ex quâ opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit*.] Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλέη, ης, contract. ῆ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis*: à κερδὼ, *vulpes*, quod vide.

Κερδαλέος, έα, έον, *lucrosus*, *quæstuosus*, *utilis*, *astutus*. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *vulpinâ mente præditus*: à κερδαλέος, *astutus*, et φρὴν. Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes*, et λέων, *leo*, et φρὴν, *mens*.

Κερδαλεώτερον, *quæstuosius*, *utilius*, compar. à κερδαλέος.

Κερδανέομεν Ion. pro κερδανοῦμεν, *quæstum faciemus*, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror*; f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror*, quod vide.

Κέρδιον, *utilius*: à

Κερδίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quæstuosior*, *utilior*; item *versutior*: et

Κέρδιστος, superlat. *utilissimus*; item *versutissimus*: à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum*, *questus*, *utilitas*: q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat*; item *astutia*, *versutia*.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia*, *calliditas*, *dolus*: et

Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes*: à κέρδος, *astutia*.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέραα, *cornua*: et

Κέρεος, Ion. pro κέραος, gen. à κέρας, ατος, -άος, -ως, τὸ, *cornu*.

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα.

Κερκνὶς, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela*; quia ad *pulsandum* idonea: q. à κέρκω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS*, *simia caudata*: πίθηκος κέρκον ἔχων, *caudam habens simia*: à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, *cauda*; it. *membrum virile*.

Κερκυραῖος, αία, αῖον, *CORCYRÆUS*.

Κέρκουρος, ου, ὁ, *genus navigii brevioris*; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs scribitur: q. d. *caudata navis*: ex κέρκος, et οὐρὰ, *cauda*.

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, *fera*, *ingentem caudam habens*, *homo versutus* et *fraudulentus*. Th. κέρκος, *cauda*.

Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum æris*, *nummulus*: à κείρω, *seco*.

* Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius*, *collybista*: à præced.

Κέρνος, *vas fictile*: multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant: quosque ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος, dici potuit à κεραννύω, quod varia in eo *miscerentur*.

Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennæ extremitas*, *antennæ cornu*: ex κέρας, *cornu*, et οἴαξ, *temo navis*.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera*; ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερούχος, et κεράουχος, ὁ καὶ ἡ, *cornua habens*, *corniger*.

Κερόωντο, *miscebant*, Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*: f. άσω.

Κέρσαι, *totondisse*: a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, et Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, et Æol. ἔκερσα, p. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mordax*, *cavillatorius*: et

Κερτομέω, f. ήσω, *convitior*: ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κέαρ, *cor*, et τέμνω, *scindo*: p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, et κερτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cor scindens*, *mordax*, *cavillatorius*, *jocularis*: vide κερτομέω.

Κέγχρος, ου, ὁ, *asperitas quædam gutturis*, *quæ instar granorum milii sentitur*: item apud Ion. *milium*: vide κέγχρος. At.

Κερχνὸς, ή, όν, *durus*, *asper*: qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero*: κέρχομαι, *exasperor*, *et quidam ita ut vocem seu sonum edam raucum*.

Κερῶ, *tondebo*: f. verbi κείρω unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσκετο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κεστὸς, *acu pictus*: à κεντέω, *pungo*.

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris*, *sudes*: qu. à καίω, *uro*; item *sudes* piscis. Sunt qui exponunt *malleum*.

Κεστρεὺς, *mugil*: à κέστρα.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *herba quædam*, *betonica*.

Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferreâ cuspide*. Th. κέστρα, *teli genus*.

Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto*, *tego*: in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. præs. à κεύθω, *occulto*.

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda*, *penetrale*: ab eod.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, *occulto*.

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à

Κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusd. Th.

Κευθμὸς, ὁ, Iliad N. vers. 28. *latebra*, *latibulum*.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat*; *latibulum*, *latibula*, *penetrale*, *recessus*: et

Κεῦθος, τὸ, *latebra*, *latibulum*: à

ΚΕΥ'ΘΩ, *occulto*, *abscondo*: f. σω, p. κέκευκα: quod à κέω, *jaceo*.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, *caput*. [* *summa in re arithmeticâ*. Theoph. Charact. c. xiv. 2. *Summa pecuniæ creditæ*, *sors*. 3. *Quælibet summa pecuniæ* πολλοῦ κεφαλαίου, Act. xxii. 28. Num. v. 7. &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias, Or. xviii. p. 310. ed. Hanov. 8. Dem. in Euerg. p. 617. ed Wolf. 4. *Summa libri seu sermonis*, κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1.] Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφαλαιόω, -ῶ, *in summas redigo*, *summatim repeto* vel *attingo*; item *caput ferio*, *vulnero*: f. ώσω, p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *summarius*, *capitalis*.

Κεφαλαιωδῶς, *summatim*.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, *summa*: à κεφαλαιόω.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput*, *homo*, *princeps*, *qui primas tenet*, *in aliquâ re principium*; item *summa et conclusio*: gen. pl. Ion. κεφαλέων, dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc Βουκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri Magni*.

* Κεφαλικῶς, adv. *capitaliter*.

Κεφαλὶς, ίδος, idem quod εἴλημα, ατος, τὸ, *volumen*: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS*, piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput*.

Κεφάλῳ, dat. sing. à κέφαλος, ου, ὁ, nom. viri.

Κέχαδα, ας, ε, p. m. verbi χάζω, *recedo*; item *hio*, *capax sum*: a. 2. ἔχαδον, f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diaplasiasm. pro χάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.

Κεχανδότα, biantem, capientem, acc. sing. perf. part. med. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, p. m. pro κέχαδα p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, q. v.

Κέχαρα, gavisus sum, perf. med. verbi χαίρω, gaudeo, f. χαρῶ, p. κέχαρκα· a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, insculptus, perf. part. pass. à χαράσσω, sculpo, fut. ξω, p. χα.

Κεχάρηκα, gavisus sum, perf. act. etiam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω, f. ήσω, perf. part. pass. κεχαρημένος, lætus.

Κεχαρηότα, gavisum, quod à χαρέω, f. ήσω, p. κεχάρηκα· undè fit part. κεχαρηκὼς, et per Crasin Ion. κεχαρηὼς, ότος, refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Ion. Diplasiasm. pro χαρήσειν, fut. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάροντο, lætatus est, 3. sing. plusq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το ab eod.

Κεχαρηὼς, ότος, gavisus. Vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένος, ου, perf. part. pass. undè κεχαρισμένε, charissime, voc. sing. à χαρίζομαι, gratificor; f. m. ίσομαι perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, gratia.

Κεχαρισμένως, adv. gratè, acceptè, jucundè, vel ad gratiam, vel ad voluptatem à præced.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. pass. Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, gratiâ donatus, gratiâ ornatus: à χαριτόομαι, gratiâ afficior, gratiam accipio. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχαροίατο, gavisi fuissent, 3. pl. a. 2. opt. med. Ion pro χάροιντο. Cum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis precipuè tribuunt, et formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante το, vel ται, α inferentes, estque à χαίρω, gaudeo, f. χαρῶ a. 2. ἔχαρον a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, gavisus sum, a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. Vide præced.

Κεχείμανται, fluctuat, 3. sing. perf. pass. verbi χειμαίνω, fluctibus agito, jacto, f. ανῶ, p. κεχείμαγκα· perf. pass. κεχείμαμμαι, νσαι, νται.

Κέχηνα, hiavi, perf. med. ind. et hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. perf. med. hians, hiscens, os aperiens, in nom. pl. κεχηνότες, biantes, sive stulti, qui frequentèr biare solent: à χαίνω, hisco, q. v.

Κέχλαδα, perf. m. et

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, sibilio, f. σω a. 2. ἔχλαδον, & ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, tepefacio, f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, deliciis abundans, perf. part. m. verbi χλιδάω, luxui deditus sum. Th. χλίω, deliciis frango. Angl. TO CLOY.

Κεχολωμένος, iratus, perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, mox succensebis, Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. et

Κεχολώσεται, mox succensebit, 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, irascor, f. ώσω, p. κεχόλωκα· perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, bilis.

Κεχολῶσθαι, perf. inf. pass. ejusd.

* Κέχρηκα, perf. act. utendum dedi, à χράω, do utendum.

* Κέχρημαι, pass. κεχρημένος, part. ejusd. indigens, à χρήζω, egeo, non à χράω, quæ distinctio multos fefellit, ut notat Salm. de modo usur. p. 191. at

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus sum, perf. ind. pass. χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, divinitùs promissus, p. part. pass. à χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitùs admoneo, f. ίσω a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui; a. 1. inf. act. χρηματίσαι· perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η· a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, res, negotium, oraculum.

Κεχρημένος, perf. part. pass. ab oraculo prædictus; egens: à χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι, utor, oraculum consulo. Th. χράω, commodo, oraculum edo.

Κεχρήσεται, 3. sing. paulò post fut. à χρήζω, indigeo, f. σω, perf. pass. κέχρημαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρησθε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Κέχρισμαι, perf. pass. à χρίω, ungo, f. ίσω, p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. et κέχυνται, confunduntur, 3. plur. perf. pass. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. κεχυμένος, effusus, perf. part. pass. à χύνω, vel χέω, fundo. Th. χύω, idem.

Κέχυτ', pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing. perf. pass. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, cesserant, Att. pro ἐκεχωρήκεσαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρέω, cedo, eo, f. ήσω, perf. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, sejuncti sunt, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, separo. Th. χωρὶς, seorsum.

Κεχωρισμένος, η, ον, separatus, distans, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, aggestus, defossus, part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, Thema inus. et per Epenth. κεάω, findo, jacio, cupio: undè et κεῖμαι, jaceo; est et κέω, uro. Vide καίω.

Κῇ, Ion. pro πῇ, quo.

Κῆαι, accendisse, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro, quod vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κῆας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, animal è simiarum genere.

Κηγὼ, ut et κἠγὼν, Dor. pro & ἐγὼ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ desertâ, ubi Cedar Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat, 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω, q. v.

Κῆδε, pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, cura.

Κήδει, lædit, 3. sing. præs. act. à κήδω, ango; præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, cura.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, sepultura; affinitas: à κηδεύω.

Κήδειος, cujus curam gerimus, charus, amicus: ab eod. Th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, solicitus: ab eod.

Κηδεὸς, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. med. à κήδομαι, curam gero; κήδοιτο, pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Κήδεσφι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστὴς, et κηδευτὴς, οῦ, ὁ, qui curam alicujus gerit; item gener, socer, frater uxoris: ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, curo, funero, affinitatem contraho, affinis sum, et

Κηδίζω, curam gero, [*] litito, Hes. Op. 364.] f. ίσω, et ήσω. Th. κῆδος, cura, exequiæ.

Κήδιστος, ου, familiarissimus, superl. ab eod.

Κήδομαι, f. m. ήσομαι, curo solicitus sum de aliquâ re, satago; item mæreo, molestiâ afficior; item exsequias alicujus curo: à κῆδος.

Κηδομένη, curans, præs. part. m. f. g. verbi præced.

ΚΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, solicitudo, mæror, luctus, ærumna, damnum, exsequiæ, funus, affinitas, nuptiæ: hinc superl. κήδιστος, ίστη, ιστον, charissimus.

Κήδω, *mœrore afficio, ango, lædo.* indè κήδων, præs. part. à præced.

Κῆδωκ', *et dedit* : pro ϗ ἔδωκε.

Κηδεμὸς, ἡ, ὸν, *solicitus, anxius.*

Κήδων, *affligens* : præs. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ et κηθάριον, ν, τὸ, *vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur* : Ion. pro χήτιον, à χέισθαι, sic κιθῶν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergo à χῶ, *capio.*

Κῆκ', Dor. pro ϗ ἐκ.

Κῆκα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro ϗ εἰκα μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar.*

Κίκας; Poët. Anadiplasiasmo, pro κίκα, et hoc pro ἴκε, verbi κίω vel κίω, a. 2. ἴκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. Ion. à κηκίω, *fulio.*

Κηκὶς, ἴδος, ἡ, *nidor,* in altum velut saliens; item *galla,* quæ è quercu subitò κηκίω, i. e. *prosilit;* ab eod. Th.

Κηκίω, f. ίσω, *cum impetu erumpo saltu sursum feror* : à κίω, *eo, vado.*

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ν, τὸ, *telum* : Ion. pro κᾶλον, *lignum.*

Κηλὰς, *hyberna dies, nubes, capra, vulpes.*

ΚΗ'ΛΑΣΤΡΟΣ, *arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt,* ut *Juniperus, Ilex,* &c. κηλάστροι, *arbores quædam agrestes* ; item *vasa pastoralia.*

Κήλεος et κήλαος, *urens, splendens*: q. à καίω.

ΚΗΛΕ'Ω, *mulceo, decipio* : f. ήσω. Sed

Κηλίω, dat. sing. à κήλιος.

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *tumor in quâcunque parte corporis, tumor scroti, ramex.*

Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, *maculo, conspurco.* à

ΚΗΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus, probrum, ignominia* : quasi *ustione facta macula,* à καίω, *uro.*

Κῆλον, ν, τὸ, *jaculum è ligno*: Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus, tostus* ; à καίω, *uro.*

Κηλέω, ῶ, f. ήσω, *comburo, decipio, precor* ; puto Poëticum esse pro κηλέω, ut sit Deum *mulcere precibus.*

Κηλώνιον, ν, τὸ, *instrumentum quo aqua è puteis hauritur.*

Κημαυτὸν, Doricè ponitur pro ϗ ἐμαυτὸν, *et meipsum.*

Κἠμὶ; Dor. pro ϗ ἐμί.

ΚΗΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, CAMUS, *fræni genus, fiscella è viminibus plexa.* Haud malè à κάμπτω, quia est *flexilis.*

Κἤν, Dor. pro ϗ ἦν. [* Sed κἤν, Dor. pro ϗ ἦν, *etsi.*]

Κῆνσος, ν, ὁ, *census,* hoc est *æstimatio bonorum* : vox origine Lat.

ΚΗ'Ξ vel κήϋξ, *avis quædam, larus* : quidam κέπφον exponunt.

Κήξαπίνης, Ion. et Dor. ex ϗ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repentè.*

Κῆπι, Dor. pro καὶ ἔπι.

Κῆπει, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, *et postquam.*

Κῆπειτα, Dor. pro καὶ ἔπειτα, *et postea.*

* Κηπεύματα, idem quod κῆποι, *horti, fructus hortensis,* D. S.

ΚΗ'ΠΟΣ, ν, *hortus, pecten, pubes muliebris;* est et *animal simile simiæ*: hinc

Κηπουρέω, -ῶ, f. ήσω, *hortum colo,* et

Κηπουρικὸς, ἡ, ὸν, *ad hortulanum pertinens.*

Κηπουρὸς, *hortulanus* : ex οὖρος, *custos,* et κῆπος, *hortus.*

ΚΗ'Ρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis,* at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ἄρος, τὸ, *COR.*

Κῆρα, acc. sing. à

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, *sors.*

Κηρεία, ας, ἡ, *fascia,* propriè *sepulchralis,* quæ et κειρία, et κηρεία. Th. κὴρ, *mors.*

Κηρεσσιφόρητος, ν, ὁ ϗ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus*: à φορέω, *agito, fero,* et κὴρ, *sors.*

Κήρινος, ίνη, ινον, *cereus,* et

Κηρίον, ν, τὸ, *favus*: à κηρὸς, *cera.*

Κηριτρεφέων, gen. pl. à

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *morti obnoxius;* q. d. *fato nutritus*: à κὴρ, *fatum,* et τρέφω, *alo.*

Κηρόδετος, ν, ὁ ϗ ἡ, *cerâ ligatus* et *compactus* : ex κηρὸς, *cera,* et δέω, *ligo.*

Κηροδομέω, *cellas cereas struo* : ex κηρὸς, *cera,* et δομέω, idem quod Th. δέμω, *struo.*

Κηρόθι, *ex corde,* adv. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CERA*: hinc

Κηρόω, *cerâ obduco.*

ΚΗΡΥΒΙ'Α, ων, τὰ, *folliculi fabarum.*

Κήρυγμα, ατος, τὸ, *præconium, hoc est, actio præconis, et id quod per præconem pronunciatur, edicitur; in sacris est doctrina, institutio* : à 1. pers. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κῆρυξ, *præco.*

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. et

Κηρύκειος, εία, ειον, *ad præconem pertinens.* Th. κῆρυξ, *præco.*

Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus*: à præced.

Κήρυνθος, *CERYNTHUS,* nomen propr.

Κήρυς. Vide Markl. Eurip. Mul. 398, et

ΚΗ'ΡΥΞ, υκος, ὁ, *præco,* nomen ministri sacrorum, apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; in Lib. Sacris *Doctor religionis Christianæ.* quod à κηρύζω, *clamo,* vel à γηρύω, *voco*: hinc

-Κηρύσσω, *prædico, publico, celebro,* in Lib. Sacris, *doceo;* imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε f. ύξω, p. κεκήρυχα a. 1. ἐκήρυξα perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται a. 1. pass. ἐκηρύχθην a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, ἐντος f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, [illegible] Th. κῆρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et.

Κηρυχθῆναι, a. 1. infin. pass. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηρῦ à κηρὸς, ὁ, *cera.*

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, *ceratus.*

Κήτειος, εία, ειον, *cetaceus;* exponitur et *magnus*: qu. à

ΚΗ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS, balæna* ; κητεία, *locus ubi tales pisces capiebantur.*

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cetaceus, è cetorum genere* : à κῆτος.

Κητώεις, όεσσα, όεν, idem quod præced. κητώεσσα, Lacedæmonis Epith. ob magnitudinem, Hom. Il. B. 581.

Κηὖ, Dor. pro καὶ εὖ, *et bene.*

Κήϋκα, acc. sing. à

Κήϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κἠφ' ὅτι, Dor. pro καὶ εἶφ' ὅτι, et εἶφ', pro εἶπε, *dixit.*

Κῆφα, Dor. pro καὶ ἔφα [illegible]

Κηφᾶς, ὁ, nomen Apostoli, Syr. *Petrus.*

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *fucus*: ex apum genere, dat. plur. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι.

Κῆφθα, Dor. Ion. et Æol. pro καὶ ἥφθη, *accensa est,* 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, *accendo,* quod vide.

Κηφισσίδι, dat. sing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, *Cephisis,* lacus.

Κῆχες, Dor. pro κ' ἔχες, ϗ τί, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, *benè olens, fragrans*: à καίω, *uro.*

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ν, ὁ ϗ ἡ, *cui scoria immixta est,* Metaph. *non sincerus, fucatus*: q. à κίβδης, q. v. superl. κιβδηλότατος: ἀκίβδηλος, ν, ὁ ϗ ἡ, *purus, sincerus.*

Κίβδης, *lutum,* nempe *metallorum scoria;* item *improbus.*

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, εος, ἡ, *pera, sacculus.*

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ν, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ,* et *genus poculi,* quod ex illo fructus fieri solitum.

-ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ῦ, ἡ, *arca, cista, capsa.*

Κιγκλίζεν, 3. sing. imperf. med. Dor. pro *ἐκιγκλίζετο*, *movebatur*: à *Κιγκλίζω*, *[illegible]*, *crebro cauda agito*, *motu frequenti*, *de inconstantia*, Dor. pro *κινέω* à *κίγκλος*.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Th. *κλείω*, *claudo*.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam*, quæ et *σεισοπυγὶς*, quia crebrò caudam κινεῖ, movet.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*; [* propriè *fascia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus*;] scribitur et *κίταρις*.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*; aliter *κίδαφος*, et *κίναδος*.

Κίε, Ion. pro *ἴσαν*, imperf. vel a. 2. verbi *κίω*, *eo*, *ascutro*, per Metath. pro *ἴσαν*.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*; *κίθαρις*, εως, ἡ, idem, *lyra*; *κιθαρίζω*, *citharâ ludo*; *κιθαριστὴς*, ῦ, ὁ, *citharista*, et hinc Angl. GITTERN et CITTERN.

Κιθάριζεν, 3. sing. imperf. Ion. à

Κιθαρίζω, *citharâ cano*, f. *ίσω* a. 1. imperat. *κιθάρισον*. Th. *κιθάρα*, *cithara*.

Κίθαρις. Vide in *κιθάρα*.

Κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, *CITHARISTA*, in pl. *οἱ κιθαρισταὶ*, et

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam*: à *κιθαρίζω*.

Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharus*, Apollini sacer: à *κιθάρα*, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, ῦ, ὁ, *CITHAROEDUS*: quod ex *κιθάρα* et *ᾠδὸς*, *cantor*. Th. *ἀείδω*, *cano*.

Κιθαῤῥαδὼ, *citharœdum facio*; comicè ficta vox: à *κιθάρα*.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro *χιτὼν*, ῶνος, q. v.

ΚΙ'ΚΙ, ιος, τὸ, *CICI*, plantæ nomen. Lat. *ricinus*.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS*, *cirrus*.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ", *vox noctuarum*.

Κικκαβᾶ, *κίρκη*, *noctua*, *CICUMA*: à præced.

Κικκὸς, ῦ, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici, et Angl. CHICK.

Κικλήσκοντ', pro *κικλήσκοντα*, *vocans*, præs. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro *καλέω*, *voco*.

ΚΙ'ΚΥΣ, ύος, ἡ, *vires*, *robur*: qu. à *κίω*, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis.

Κιλίκιον, ου, τὸ, *CILICIUM*, *vestis ex hirtis Ciliciæ villosioribus*: à

ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ἢ ἡ, *Ciliciâ oriundus*.

Κίλλα, ας, ἡ, nomen proprium regionis.

ΚΙΛΛΙΒΑ'ΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna tribus suffulta cruribus*, *quibus clypei imponebantur ab iis*, *qui quiescere volebant à belli laboribus*; *tripodes*.

ΚΙΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *asinus*, apud Dores.

Κίλυφος, εος, τὸ, *cortex*.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii *κιμβερικὸν*, et *κιμβρικὸν*, *vestimenti pretiosi genus*; an à *Cimbriâ*, vel *Cimmeriâ*, oppido Asiæ.

ΚΙ'ΜΒΗΞ, seu *κίμβιξ*, κος, ὁ, *animalculum è vesparum* vel *apum genere*; item *parcus*, *sordidus*.

ΚΙΜΟΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA*, *terra*, ex insulâ Cimole.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fœtor*.

Κιναβρᾷν, *oleo fœtore* à præced.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, et ου, ὁ, *vulpes*, apud Siculos, *homo vafer et versutus*; est et *κίναδος*, *vulpes*, et *κιδάφη*, et *κίδαφος*.

Κινάμωμον, ου, τὸ, *cinnamomum*. Vide *κιννάμωμον*.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus*, *paxillus*.

Κίνδαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, *agilis*, *mobilis*: à *κινέω*, *moveo*.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum*, *facinus audax*: à perf. pass. seq.

Κινδυνεύω, *in periculum conjicio*, *periclitor capite*, *reus sum*, *parum absum*, *quin*, fut. *εύσω*, perf. *κεκινδύνευκα* à

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum*: quod à *κινῶ* et *δέος*, *movet* enim *metum*, vel *ἀπὸ τῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας*, *dolores*, scil. *excitans*. [illegible]

Κινδυνώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *periculosus*.

Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Κινεῦ, Dor. et Æol. pro *κινοῦ*, *move*, præs. imperat. pass. à

ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*, f. *ήσω*, p. *κεκίνηκα* a. 1. *ἐκίνησα* a. 1. pass. *ἐκινήθην*, ης, η hinc

Κινέων, ῦσα, ὂν, *movens*, præs. part. et

Κινήσαντος, gen. sing. a. 1. part. pass.

Κινηθμὸς, ῦ, ὁ, *motus*, Poët. pro *κίνησις* ab eod. Th.

Κίνημα, ατος, τὸ, *motus*. Th. *κινέω*.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.

Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à *κινέω*.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor*; *κινητὴρ γῆς*, *quassator terræ*, Periphrasis Neptuni.

Κινητὴς, ῦ, ὁ, *motor*: à *κινέω*, undè et

Κινητικὸς, ἡ ὸν, *movendi vi præditus*.

Κινητικώτατα, pl. num. neut. g. su erl. grad. à *κινητικός*. Th. *κινέω*.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ*.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*: item *coloris genus*, vulgò *κόκκινον*, *rubia*.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *exemplar*, *quod plastes sibi proponit*, *proplasma recens editum*.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *CINNAMOMUM*

Κινοῦσης, gen. sing. fœm. g. præs. part. à *κινέω*.

Κίνυμι, idem quod *κινέω*, *moveo*, *agito*, in præs. pass. *κίνυμαι*, *moveor*: undè *κίνυντο*, in 3. plur. imperf. med Ion.

ΚΙΝΥ'ΡΑ ας, ἡ, *instrumentum musicum Phœnicium et Syrium*, *sonè queruli*: hinc

Κινύρομαι, *voce querulâ lamentor*, *lugubri voce queror*, et

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis*, *querulus*, *funestus*.

Κιοίτην, *irent*, 2. dual. opt. à *κίω*, *vado*.

Κίον', pro *κίονα*, acc. sing. et

Κίοσιν, *columnis*, dat plur. à *κίων*, ονος, ὁ ἢ ἡ, *columna*.

Κιοῦσαι, *euntes*, nom. plur. præs. part. fœm. g. à *κίω*, *eo*. Sunt qui a. 2. esse velint pro *ἰὼν*, *ἰοῦσα*, ab *εἶμι*, *eo*.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. *Κίρκα*, *CIRCE*, nomen sagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS*, *CIRCULUS*, *locus in orbem radiens*; est et *species accipitrum*

Κίρνα, Ion. pro *ἐκίρνα*, 3. sing. imperf. à

Κιρνάω, *misceo*, f. *ήσω*. Th. *κιρνάω*, seu *κεράω*, idem.

Κίρνη, pro *ἐκίρνη*, 3. sing. imperf. à *κίρνημι*, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro *ἐκίρνα*, verbi præced.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. verbi *κιρνάω*, q. v.

Κιῤῥάθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, *è Cirrhâ*.

Κιῤῥὶς, *species accipitris et piscis*: à *Κιῤῥῷ*, *colore*.

ΚΙῬῬΟ'Σ, *fulvus* seu *gilvus*: qu. à *καίω*, *uro*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *varix*, cùm vena à multo sanguine dilatatur: qu. à *κιῤῥῷ*, *colore*; dicitur et *κρισσός*.

ΚΙ'Σ, κιος, ὁ, *vermis*, *qui in ligno frumentove nascitur*: hinc *ἄκιος*, non *corrosus à vermibus*; est et

Κὶς, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, et Att. *κίττα*, ης, ἡ, *pica*, *avis garrula*, *gulosa*, &c. et sumitur

pro *fastidio ciborum et appetitu absurdorum*, et pro *malacia*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro, cupio, libidinosus sum:* à præced.

Κισσήρης, *hederâ redimitus*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis:* hinc

Κισσηρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumicosus, pumici similis*.

Κισσωτὸς, ἡ, ὸν, *hederaceus, hederâ vinctus*, velut à κισσόω, pro κισσίω.

ΚΙΣΣΟ'Σ, et Att. -ττὸς, ȣ̃, ὁ, *hedera*.

Κισσοφορὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui capite gestat hederam*.

Κισσόω, et κιττόω, ῶ, *hederâ orno, hederâ corono*.

Κισσύβιον, ȣ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo:* ab eod. Th.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capsa ex vimine* propriè.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, seu *malus Medica*.

Κίτριον, scil. μῆλον, *pomum citrium:* à præced.

Κιττὸς, *hedera*. Vide κισσὸς· at

Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, q. v.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio, assequor*.

Κιχείη, *deprehendat*, 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι, undè et κιχεὶς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχέω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo*, sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, ῆτε, ῆεν, in plur. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, et κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo:* q. à χῶ, *capio*, et κίω, *eo*, f. ήσω, perf. ηκα· a. 2. ἔκιχον· a. 2. inf. κιχεῖν· hinc

Κίχῃ, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Κιχῆμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*, f. ήσω a. 2. ἔκιχον a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, et Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας *assecutus*, a. 1. part. act. et

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor*.

Κιχήσομαι, *assequar, deprehendam*, f. 1. m. à κιχέω.

Κιχῆναι, per Sync. et Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. aor. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis*, Dor. κιχήλα.

Κιχλίζω, *pinguibus κίχλαις seu turdis vescor:* hinc *delicior, immoderatè rideo;* affine est καχλάζω.

Κιχράω, et κίχρημι, *commodo, utendum do:* à χράω, idem.

Κιχὼν, *assecutus, nactus*, a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor, deprehendo;* a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ȣ, τὸ, *intubum, CICHORIUM:* qu. à κίειν et χωρίον, quòd *per agros serpit*.

ΚΙ'Ω, *vado, eo:* qu. ab ἴω, quod ex ἴω, seu εἶμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *columna, columella;* dict. quòd in alutum κίει, at

Κιὼν, ȣ̃σα, *vadens*, dicitur præs. part. licèt in ultimâ accuatur: à κίω, vel aor. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, *eo*.

Κλαγγεῦντι, Dor. et Æol. pro κλαγγῶσι, 3. plur. præs. quod à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo*, f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR:* ab eod. Th.

Κλάγξω, f. 1. ejusd. verbi.

Κλάδα, et Æol. κλάδα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλαδὶ, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus tener, progenies*, Poët. qu. à κλάω, *frango*.

Κλάειν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*, f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO, clango*, de anseribus, gruibus, &c. f. κλάγξω a. 2. ἔκλαγον p. m. κέκληγα· hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor;* dicitur et

Κλάζω, pro κλάω, *frango*, et

Κλᾴζω, *claudo*, Dor. pro κληΐζω· à κλαὶς, id est, κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ, pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. et

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα.

Κλαίεσθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem*, acc. sing. præs. part. act. et

Κλαίουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi κλαίω.

Κλαῖς, ἶδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS*, nam hinc Ion. κληῒς undè κλαΐς.

Κλαΐστρον, ȣ, τὸ, Dor. et Æol. pro κλεῖθρον, ȣ, τὸ, *CLAUSTRUM* Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lachrymor, ploro, fleo, do pœnas, vapulo, pœnitentiâ ducor;* imperf. ἔκλαιον f. κλαύσω p. κέκλαυκα· qu. à κλάω, *frango*, luctu enim et lacrymis *frangitur* animus, [* ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίειν ἐπί τινα cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Josh. vii. 87. ceteri vero rarò posteriori constructione.]

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mutilatus:* q. à κλάω.

Κλάνιον, ȣ, τὸ, *armilla*.

Κλὰξ, ακὸς, ἡ, *clavis*, vox Dorica à κλείω.

Κλάξω, vel ut alii κλαξῶ, fut. 1. Dor. pro κληΐσω, ex κληΐζω, *claudo*, f. κληΐσω, et Dor. κλαξῶ, ηΐ verso in α· hinc a. 1. ἔκλαξα· sic κλᾶξον, Dor. pro κλήϊσον, a. 1. imperat.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo*.

Κλαπεὶς, έντος, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω· a. 2. ἐκλάπην.

Κλαρονόμως, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes*.

Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ȣ, ὁ, *sors, hæreditas*.

Κλάρωσε, *concillavit*, Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κληρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. et κλᾶσαι, a. 1. inf. et

Κλασθείσης, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. à κλάω, *frango*, f. άσω a. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, *fractio*, et

Κλάσμα, ατος, τὸ, *fragmentum, frustum defractum:* à perf. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κλασῶ, *claudam*, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo*.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ. Græcè vox *fracta*.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris. Latinè quasi *clauda*.

Κλαυθμὸς, ȣ̃, ὁ, *fletus, ploratus:* à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo, vagio*, et *in fletum adduco:* ab eodem Th.

Κλαυθμυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ejulatus:* à præced.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus, locus flentium*. Th. κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω.

Κλαυσεῖται, 3. sing. fut. 1. med. Dor. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ· f. 1. m. κλαυσῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσοντι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi præced.

Κλαυσεῦ, f. 1. Dor. pro κλαύσω. Vide κλαυσεῖται.

ΚΛΑ'Ω, *frango*, *mutilo*, fut. 1. κλάσω, p. κέκλακα· a. 1. ἔκλασα· a. 1. inf. κλάσαι· a. 1. part. κλάσας, αντος· perf. paſſ. κέκλασμαι· à 1. paſſ. ἐκλάσθην· præſ. part. paſſ. κλαόμενος, η, ον.

Κλεάρετε, voc. ſing. à

Κλεάρετος, ου, ὁ, nomen proprium.

Κλεεννὸς, pro κλεεινὸς, *inclytus*, *celeber*. Th. κλέω, *celebro*.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ. Vide in κληδὼν.

Κλειθήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. per Sync. pro καλιθήσεται, à καλέω.

Κλεῖα, *res præclarè geſta*, nom. plur. κλέεα, et contr. κλεῖα· à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλειδόω, CLAUDO, *obſero*: à κλεὶς, δὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

Κλείετε, *celebrate*, 2. plur. præſ. imperat. act. verbi κλείω, *celebro*.

Κλειθρία, ας, ἡ, *rima*, et

Κλεῖθρον, ου, τὸ, *clauſtrum*, *ſera*; CLATHRUM: à κλείω, *claudo*.

Κλεινὸς, ὴ, ὸν, *celebris*: à κλείω, *celebro*.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, *celebro*.

Κλείουσαι, *celebres*, nom. pl. part. præſ. fœm. g. à κλείω, *celebro*.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, CLAVIS, acc. plur. κλειδὰς, et per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. et

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. ſub. paſſ. à κλείω.

Κλειστὸς, ή, ὸν, *clauſus*, *qui claudi ſolet*.

Κλειτὰς, acc. plur. κλειτὴν, acc. ſing. fœm. g. à κλειτὸς, *celebris*.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, *myrtus* in natura mulíebri: à κλείω, *claudo*.

Κλειτὸς, ή, ὸν, *celebris*, *inclytus*: à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo*; item *celebro*, *memoro*, fut. σω, perf. κέκλεικα· a. 1. ἔκλεισα· a. 1. ſub. κλείσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. κλεῖσαι· perf. paſſ. κέκλεισμαι, et κέκλειμαι· perf. part. paſſ. κεκλεισμένος, η, ον· a. 1. paſſ. ἐκλείσθην, ης, η· a. 1. ſub. paſſ. κλεισθῶ, ῇς, ῇ.

Κλειὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *Clio*, una muſarum: à κλέος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum*, *ſtratagema*: à κλέπτω, *furor*, perf. paſſ. κέκλεμμαι.

Κλεμμὺς, χελώνη, *teſtudo*, quia ſe ſub teſtâ veluti κλέπτει, id eſt, *occultat*.

Κλέοβις, nomen propr. acc. ſing. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, idem.

Κλεόπας, ου, ὁ, CLEOPAS, nomen viri, Gr. qu. interpret. *omnis gloria*.

Κλεοπάτρῃ, dat. ſing. Ion. à Κλεόπατρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος, et κλεῦς, εος, τὸ, *gloria*, *celebritas*; *fama*, *rumor*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλέπτας, ου, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, *fur*.

Κλέπτε, *falle*, præſ. imperat. et

Κλέπτειν, præſ. inf. à κλέπτω, q. v.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur*: ab eodem Th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, *ars furandi*: à

Κλεπτικὸς, ή, ὸν, *furax*, *furtis deditus*: à κλέπτω.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans*, *occultans*, præſ. part. fœm. g. ab eod.

Κλεπτόμενος, præſ. part. paſſ. à κλέπτω.

Κλεπτρία, ας, ἡ, *fur*. Th. κλέπτω.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, *furor*, CLEPO, *occulo*, *clam facio aut dico*, *fallo*, *decipio*, f. ψω, p. κέκλεφα· a. 1. ἔκλεψα· a. 1. ſub. κλέψω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. κλέψωσι· a. 2. ἔκλαπον· perf. paſſ. κέκλεμμαι· p. med. κέκλοφα· quidam à καλύπτω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. TO CLIP, id eſt, *numiſmata*, &c. quidpiam præcidendo *ſuffurari*.

Κλέτας, τὸ, *rupes*; quod à κλίνω, quia ſcil. acclivis.

Κλεύνικος, Dor. pro κλεόνικος· ex κλέος, *gloria*, et νίκη, *victoria*.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. act. et

Κλέψεις, 2. ſing. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. ſub. verbi κλέπτω, *furor*, q. v.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, CLEPSYDRA, inſtrumentum horologicum; *fons quidam Athenis*: ex κλέπτω, *furor*, et ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, CLEON, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *belenium*, herba.

Κλήδην, *nominatim*, adv. à καλέω, *voco*.

Κληδονίζομαι, *vaticinor*, *vates conſulo*; f. med. ίσομαι· peculiariter κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *bariolari*: hinc

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, *vaticinium*.

Κλῆδος, εος, τὸ, *ſepes*: à κλείω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona*, *gloria*, *omen bonum*, Poët. κλεηδὼν ex κληΐζω. Th. κλείω, *celebro*; at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10, exponitur *armilla*; ſed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλήειν, præſ. inf. Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κληΐζω, pro κληΐζω, *claudo*.

Κληθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. et

Κληθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſ. et

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. ſub. paſſ. à καλέω, *voco*.

Κλήθρα, ας, ἡ, *alnus*: quod à κλάω, *frango*.

Κλῆθρον, ου, τὸ, *clauſtrum*, *ſera*, *repagulum*: à κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus*: q. à κλάω, *frango*.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. ſub. paſſ. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, fut. ίσω, *claudo*; item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κληῒς, ίδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς, vel *aliquid clavi ſimile*, *ſedes nautica*, *tranſtrum*: ab eod. Th.

Κληΐσαι, a. 1. infin. act. verbi κληΐζω, vel

Κληΐω, pro κλείω, *claudo*, *celebro*.

ΚΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes*, *virga vitea*, quia fragilis: à κλάω, *frango*· et κλῆμα eſt ἀπόδημα, Heſych. hinc

Κληματὶς, ίδος, ἡ, et

Κληmάτιον, τὸ, *viticula*, *parvum ſarmentum*, dim. à præced.

Κληματόομαι, *pampinis* et *ſarmentis opacor* et *ſylveſco*.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri. Lat. *clemens*.

Κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis diviſio*: à

Κληροδοτέω, f. ήσω, *ſorte divido*, *hæredem ſcribo*.

Κληροδότης, ου, ὁ, *teſtator*, *qui per ſortem dat*: à præced.

Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo*, *hæreditatem jure obtineo*, *poſſideo*, f. ήσω, p. κεκληρονόμηκα· a. 1. ſub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ· a. 1. infin. act. κληρονομῆσαι· ex κλῆρος, *ſors*, et νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*, qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *ſors*, *patrimonium*, *ſortitio*, *portio agri colono data*; [* quia olim hæreditas forte dividebatur: mox omnia bona quacunque ratione parta, φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους, Herodot. Melpomene, *Syrorum agros vaſ-*

tans. Sic et Hes. Op. 341. vid. ibi Græv.] Est et κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur.* Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρουχία, *hæreditatis aditio:* à

Κληροῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet.*

Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo;* f. ώσω, p. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, οῦμαι, *in sortem adscissor;* a. 1. pass. ἐκληρώθην. *in sortem adscitus sum.* Th. κλῆρος, *sors.*

Κληρώσομαι, *sortiar;* f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *sortitò, in sorte,* adverb. Th. κλῆρος, *sors.*

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium.* Th. καλέω, *voco.*

Κλῆσον pro κλῆϊσον, a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro.* Th. κλείω, idem. At

Κλῆσον, sine ι subscripto, per Sync. pro κάλεσον a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco;* a. 1. ἐκάλεσα

Κλητέος, έα, έον, adj. verbal. *vocandus:* à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco testimonio dicendi causâ, sum* κλητὴρ. ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat:* ab eod.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus, a, um:* à καλέω.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus, a, um:* ab eod. Th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis:* à καλέω.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS;* qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κριθὴ, *hordeum,* et βαῦνος, *fornax.*

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA, declivitas, inclinatio:* à κλίνω, *clino.*

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus; annus scansilis:* à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala, gradus, CLIMAX:* qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis.* Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus:* à κλίνω, *reclino.*

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus:* ab eod. Th.

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus:* à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans,* præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *lectorum faber;* à κλίνη, *lectus.*

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clausus:* à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, reflecto, averto;* fut. νῶ. perf. κέκλικα. aor. 1. ἔκλινα, perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται unde est κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cæli inclinatio, tractus:* perf. med. κέκλινα, unde κλίνη, ης, ἡ, *lectus.*

Κλισίη, ας, ἡ, locus ubi *discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa;* et

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores.* Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide. et

Κλισίηθεν, *ex tentorio;* adv. de loco: κλισίηνδε, *ad tentorium:* à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum.* Th. κλίνω, *reclino.*

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio;* acc. κλίσιν ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria,* dat. pl. Ion. κλισμοῖσι, et

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas;* latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide

Κλίτυς, υος, ἡ, *vallis, montis declivitas:* à præced. Th.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, *collare, vinculum,* quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo.*

Κλονέοντο, *turbabantur,* 3. pl. imperf. med. Ion. à

Κλονέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio, turbulentum reddo:* à κλόνος. Unde

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio.*

Κλόνιον, *spina dorsi, coxendix,* q. à

Κλόνις, εως, ἡ, *venter.*

Κλονιστὴρ, *gladiolus ad femora suspensus;* à præced.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio.* Hinc Angl. A CLOWN.

* Κλοπτεύω, f. εύσω, *furor.*

Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem; à

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum:* à p. m. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor.*

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um, furto ablatus:* ab eod. Th.

Κλοπίμως, adv. *furtim:* à præced.

Κλοποτεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latenter furor et subduco tempus, subterfugio, tergiversor.*

Κλύβον, *sigillum.* Hinc περικλυβίζω.

Κλύβατις, *herba quæ et* ἑλξίνη, Latinis *parietaria* dicitur.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, æstus, æstus.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo,* f. m. ίσομαι; a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η ab eod.

Κλύεν, *audivit,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio.*

Κλύζεσκεν, *abluebat,* 3. sing. imperf ind. act. Ion. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, *inundanti,* dat. sing. part. præs. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, clystere perluo, purgo, inundo, sonum, ut fluctus, edo* hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio.*

Κλῦθι, *audi,* præs. imperat. à κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω.

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris: à

Κλύμενος, *clarus.*

Κλύοιμι, *audirem,* præs. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt,* 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur;* item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus.* Th κλύω, *audio.*

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, *CLYTÆMNESTRA,* nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui fert inclytum fructum:* ex κλυτὸς, *inclytus,* et καρπὸς, *fructus.*

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inclytus equis:* à κλυτὸς, *inclytus,* et πῶλος, *pullus equinus.*

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, inclytus, clarus;* κλυτὴ, *alma:* à κλύω, *audio*

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex:* ex κλυτὸς, *inclytus,* et τέχνη, *artificium.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, *arcu et jaculis insignis.*

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero, percipio, sentio.*

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cavea avium.*

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum;* item *explodo è theatro, sibilo.* Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, fut. ώσω, *neo, torqueo, glomero;* et *fataliter destino:* unde κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata.* Hinc Angl. TO CLOTHE, &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO,* una Parcarum.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *asper, clivosus,* locus in quo sunt κλώμα-

ακος, à *κλίμαξ*, *ακος*, *ἡ*, *adscensus*, quod à *κλίμαξ*, quasi *κλιμακώσις*, *scalæ gradus, ascensu difficilis*: vel ut alii à *κλάω*, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, *ῶνος*, *ὁ*, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet: accus. singul. *κλῶνα*, accus. plur. *κλῶνας*. Hinc

Κλωνίον, *ου*, *τὸ*, *ramulus*: qu. à *κλάω*, *frango*.

Κλωπᾶς, *ᾶ*, *ὁ*, nomen viri contract. ex *Κλεόπατρος*, *gloria patris*.

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à *κλὼψ*, *ωπὸς*, *ὁ*, *fur*. Th. *κλέπτω*, *furor*.

Κλωπεύω, f. *εύσω*, *furor*, ab eod.

Κλωποπάτωρ, *ορος*, *ὁ*, *ex fure patre natus*: ex *κλὼψ*, *fur*, et *πατὴρ*, *pater*.

Κλῶσμα, *ατος*, *τὸ*, *filum*: à *κλώθω*, *neo*.

Κλωστὴρ, *ῆρος*, *ὁ*, *fusus*: ab eod.

Κλωστὴς, *ῦ*, *ὁ*, *qui fila deducit*: ab eod.

Κλὼψ, *ωπὸς*, *ὁ*, *fur*: vide *κλῶπες*.

Κμάλαθρα, *τὰ*, *trabes*: *αἱ δοκοί*.

Κμητὸς, *ῦ*, *ὸν*, *elaboratus*, *factus*: à *κάμνω*, *laboro*, *facio*.

Κναίω, *scindo*: vide *κνάω*.

Κνακὸς, Dor. pro *κνηκὸς*, *flavus*, *albus*. Th. *κνῆκος*, *ῦ*, *ἡ*, *species seminis*.

Κνάκων, *caper*: à colore *κνακῷ*.

Κνάμα, *ας*, *ἁ*, Dor. pro *κνήμη*, *ης*, *ἡ*, *crus*.

Κναμπτω, *flecto*, *robore vinco*; *κνάμπτομαι*, *malis frangor*, *succumbo*. à *κάμπτω*, *flecto*.

Κναμὸς, acc. pl. Dor. pro *κνημὸς*, *colles*: vide *κνημὸς*.

ΚΝΑ'ΠΤΩ seu *γνάπτω*, f. *ψω*, p. *φα*, *carmino*, *carpo*, ut fullones, *pecto*, *polio*: unde Angl. THE NAP OF CLOTH, et TO KNAP.

Κνᾶσαι, Dor. pro *κνῆσαι*, aor. 1. inf. act. verbi *κνάω*, *scindo*, *rado*.

Κναφεὺς, *έως*, *ὁ*, *fullo*: à *κνάπτω*.

Κνάφος, *ου*, *ὁ*, *carduus fullonicus*: ab eod.

Κναφεῖον, *ου*, *τὸ*, Ion. pro *κνάφειον*, *officina fullonica*.

ΚΝΑ'Ω, *κναίω*, *κνίω*, item *κνῆμι*, *scindo*, *rado*, *scalpo*, *pruritum excito*. Hinc Angl. GNAW et GNASH.

* *Κνεφαῖος*, *αία*, *αῖον*, *tenebrosus*, *obscurus*: à

ΚΝΕ'ΦΑΣ, *ατος*, *τὸ*, *caligo*, *tenebræ*, *crepusculum*.

Κνέωρον, herba quædam, quæ et *κνέστρον*, dicitur Plin. lib. 13. 21. qu. à *κνάω*, *rado*: quòd linguam mordet.

Κνῆ, *scalpsit*, Ion. pro *ἔκνη*, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi *κνῆμι*. Th. *κνάω*, *scindo*.

Κνήθω, *scalpo*, *frico*, *titillo*, *uro*, *pruritum moveo*, *irrito*, *ad iram pro-*

voco; f. *κνήσω*, p. *κέκνηκα*, præs. pass. *κνήθομαι*, *prurio*: [* *κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν*, 2 Tim. iv. 3. *auribus prurientibus*.] Th. *κνάω*, *scindo*.

Κνηκίας, *ου*, *ὁ*, *lupus*: à *κνηκὸς*, *flavus*: quia tali colore sunt lupi.

Κνηκὶς, *ίδος*, *ἡ*, *parva nubecula*: quia *κνηκή*. vide *κνηκὸς*.

ΚΝΗ~ΚΟΣ, *ου*, *ἡ*, *species quædam seminis*, vel *herba croco similis*. Hinc

Κνηκὸς, *ὴ*, *ὸν*, *flavus*, *inclinans in candidum*.

Κνῆμα, *ατος*, *τὸ*, *ramentum*; item *pruritus*. Th. *κνάω*, *rado*.

Κνήμαργος, *ου*, *ὁ* ℥ *ἡ*, *cruribus albis præditus*: ex *κνήμη*, *tibia*, et *ἀργὸς*, *albus*.

ΚΝΗ'ΜΗ, *ης*, *ἡ*, *tibia*, *crus*. Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars *ἀντικνήμιον*, posterior *γαστροκνήμιον*. Et *rotæ radius*.

Κνήμησι, dat. plur. Ion. pro *κνήμαις*, à *κνήμη*, *tibia*

Κνημία, *ας*, *ἡ*, *radius rotæ*. Th. *κνήμη*.

Κνημῖδας, acc. plur. à *κνημὶς*, *ίδος*, *ἡ*, *ocrea*: ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, *ου*, *ὁ* ℥ *ἡ*, *ocreis armatus*: ex *κνημὶς*, *ίδος*, *ἡ*, *ocrea*, et *φέρω*, *fero*.

Κνημὶς, *ίδος*, *ἡ*, *tibiale*, *ocrea*: à *κνήμη*.

Κνημὸς, *ῦ*, *ὁ*, *pars montis*, *quæ à pede ipsius ascendit*: ab eod.

Κνησίρα, *ας*, *ἡ*, *pannus rarus*, *per quem aliquid colatur*, et qu. raditur: à *κνάω*, *rado*.

Κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi *κνήθω*, *scalpo*, *frico*; f. *σω*, p. *κα*. Th. *κνάω*, *scindo*.

Κνηστὴρ, *ῆρος*, *ὁ*, *qui radit*, *occisor*; *radula*: ab eod. Th.

Κνηστήριον et *κνήστρον*, *instrumentum quo raditur*, *radula*, ab eod.

Κνηστὶς, *ίδος*, *ἡ*, *lancinula*, *fistula*, *acus*: ab eod.

Κνῆσις, *εως*, *ἡ*, *culter*, ab eod.

Κνηστὸς, *ἡ*, *ὸν*, *rasus*, *sectus*, *concisus*. ab eod.

Κνήφη, *ης*, *ἡ*, *pruritus*, item *urtica*: quia: *κνᾷ*. Vide *κνίδη*.

Κνίδειος κόκκος, *granum CNIDIUM*: fructus thymelææ, Theophrast. l. 9. c. 22. Th. *κνίδιον*, *ου*, *τὸ*, idem.

Κνίδη, *ης*, *ἡ*, *urtica*: quia *κνίζει cum pruritu*, qu. *mordet*. Th. *κνάω*.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, *ου*, *τὸ*, *grani species*.

Κνίδος, *quædam regio in Doride*, et nomen fluvii.

Κνιζομένα, *ας*, *ἁ*, part. præs. pass. f. g. Dor. pro *κνιζομένη*, *ἡ*, *punctus*, *dolore affecta*: à

Κνίζω, *seco*, *rado*, *pruritum excito*, *urticæ in modum pungo* vel *uro*,

molestus sum, *perdo*. Th. *κνάω*, *rado*.

Κνιπολόγος, avis quæ *κνίπας λέγει*, id est, *colligit et edit vermes qui ligna erodunt*. Alii scribunt *κνιπολόχος*, quòd *iis insidietur*: à *λοχάω*, *insidiari*.

Κνιπὸς, *parcus*: qui de necessariis quoque aliquid *κνάει*, et

Κνιπότης, *ητος*, *ἡ*, *pruritus*: à *κνάω*.

Κνὶς, *κνιδὸς*, *urtica*, à *κνίζω*.

Κνισᾶντι, Dor. per Crasin ex *κνισάεντι*, pro *κνισῶντι*, à *κνισήεις*, *εντος*, *nidore plenus*.

Κνισδεν, Doricè pro *κνίζειν*, *pungere*. vide *κνίζω*.

Κνισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *pruritus*, *prurigo*: à *κνίζω*, *pruritum excito*. Th. *κνάω*, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu *κνίσα*, *ης*, *ἡ*, *nidor*, *pinguedinis incensæ fumus*: quia naris *κνίζει*, i. e. *pruritum excitat*.

Κνίσσαι, *pupugisse*: Poët. pro *κνίσαι*, a. 1. inf. act. verbi *κνίζω*, fut. *ίσω*. Th. *κνάω*, *scindo*.

Κνισσάω, f. *ήσω*, *nidore inficio*, seu *repleo*; item *vaporo*, *suffio*, de sacrificantibus; *fumo corrumpo*. Th. *κνίσσα*, *nidor*.

Κνισσήεις, vel *κνισήεις*, *ήεσσα*, *ῆεν*, *nidore plenus*, *nidorem referens*.

Κνισσοδιώκτης, *ου*, *ὁ*, *qui nidorem sectatur*, *parasitus* ex *κνίσσα*, *nidor*, et *διώκω*, *persequor*.

Κνισσὸς, *ῦ*, *ὁ*, *catillo*, qui *κνίσσαν* sectatur.

Κνὶψ, *ιπος*, *ὁ*, *culex*, *vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud *κνᾷ*.

Κνοῦς, contractè pro *κνόος*, *ὁ*, *gemitus axis in rota*: quum scil. *κνᾶται*.

Κνόφος, idem quod *γνόφος* et *κνέφας*, quæ vid.

Κνῦ, *res minima*: q. *κνόν τι*.

Κνύζα, *ης*, *ἡ*, *scabies*, *prurigo*: à *κνύζω*, idem q. *κνάω*, *scabo*, *scalpo*, *rado*.

Κνυζάομαι, *ῶμαι*, *gannio*: à *κνύω*, idem quod. Th. *κνάω*, *rado*.

Κνυζεῦνται, Dor. pro *κνυζοῦνται*, 3. plur. præs. pass. à

Κνυζέω et *κνυζάω*, *gannio*: f. *ήσω*, dict. de canibus. Th. *κνάω*, *scindo*.

Κνύζω, et *κνύω*, *rado*, *scalpo*: ab eod. Th.

ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, *ου*, *τὸ*, *bestia*, *animans*: Pind. Pyth. x.

* *Κνώδαξ*, *ακος*, *fibula ferrea capitibus axium affixa*.

Κνώδων, vel *κνώδης*, *οντος*, *ὁ*, *mucro*, seu *acies gladii*, *dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur*. Th. *ὀδοὺς*, *dens*.

Κνώσσω, *profundè dormio*, *sterto*: qu. à *κνῶ* et *ὄσσε*, *quum vacui*

sunt oculi, nec occupati de videndo: derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video.*

Κνὼχ, *cæcus:* qu. κενὸς ὠπὶ, *vacuus visu:* ponitur per Pleonasm. τοῦ κ, pro νὼψ, quod ex νὴ particula negativa, et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, *stolidus, amens.*

ΚΟ'ΑΞ, *rana:* à sono κοὰξ, *quæ vox ranæ.*

Κοάω, *audio:* quod ex ἀκούω aut à κόω, quod vide.

ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vafer, maledicus, loquax, adulator:* qu. à κακόβουλος.

Κοβαίρος, *ridiculus.*

ΚΟ'ΒΤΑΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caseus raditur.*

ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA,* γόγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura.*

Κογχίτης, ου, ὁ, *lapis albus et mollis,* in quo κόγχοι, à præced.

Κόγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concha,* propriè *turbinata;* item *quod κογχῳ simile sit;* ut *umbo clypei, cavitas oculi, &c.*

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura;* et

Κογχύλιον, ου, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expeditur ad infecturas:* et *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.

Κόδαλον, *piscis, mugil,* κεστρεύς.

ΚΟΔΟΜΕΥ'Ω, *hordeum frigo,* seu *torreo:* qu. à κοῶ, *uro.*

Κοδραντῆς, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis.*

Κοέω, *intelligo, sentio,* pro νοέω aut ex κοάω, pro καίω, quod vide.

ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, *COTHURNUS, calceus utrique pedi et utrique sexui aptus;* inde *homo inconstans, &c.*

Κοθοῦρις, *vulpes:* et.

Κόθουρος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *caudem abscondens,* et hinc *fucus,* quia aculeum non exerit; inde *iners, fur:* ex κεύθω et οὐρά.

ΚΟΙ', κοῖ, *vox porcellorum.*

Κοίη, Ion. pro ποίᾳ, scil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic et κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio,* ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, f. ανῶ, *cavo, exentero, detraho,* a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis, caverna;* item *mare:* ab eod. Th.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars navis;* ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo.*

Κοίλῃς et κοίλῃσιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, *venter, alvus:* qu. à κοῖλος, *cavus.* Tum et *canalis, per quem aqua ducitur.*

Κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, *COELIACUS:* à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parasitus,* qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, *ventrale:* qu. *vinculum ventris;* quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet:* ὁ κοῖλον πέδον ἔχων.

ΚΟΙ'ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, *cavus, concavus depressus:* κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum,* quia tangenti se aperit et *cavum* exhibet: nisi potiùs sit *argentum excavatum seve cælatum:* κοῖλον, *vola, cavum pedis;* τὰ κοῖλα, ων, *ilia, cava lateris.* Hinc *COELUM,* apud Lat. à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutis videre est.

Κοιλοσταθμέω, *facio* κοιλόσταθμον: *fornico, camero:* f. ήσω, a. 1. ἐκοιλοσταθμησα, ας, ε: à

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cava habens stabula, laqueatus, contignatus:* Ex κοῖλος, *cavus,* et σταθμὸς, *stabulum.*

Κοιλοστομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur,* Quint. *l.* 1. *c.* 9. à

Κοιλόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui quasi cavo ore loquitur;* ex κοῖλον, *cavum,* et στόμα, τὸ, *os.*

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, *COELOSYRIA,* regio sic dicta, Syriæ pars.

Κοιλότης, ητος, ἡ, *cavum:* à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, *cavo:* à κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, *cavum, ulcus in corneâ tunicâ oculi, mare;* item *alveus fluminis;* à præced.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat,* 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *sopio, in lecto colloco:* præs. pass. κοιμάομαι, ῶμαι, *dormio, obdormio, morior:* præs. part. κοιμώμενος, -ώμενος, perf. pass. κεκοίμημαι, perf. part. pass. κεκοιμημένος, η, ον, *mortuus:* a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, *sopitus,* a. 1. part. pass. et

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κοιμήθητι, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κοιμήσασθε, *cubate,* 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd.

Κοιμησὶς, εως, ἡ, *somnus, mors:* et

Κοιμητήριον, ου, τὸ, *COEMETERIUM, locus in quo dormitur vel sepelitur:* à κοιμάω.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, q. v.

Κοινάομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis.*

* Κοινὰ 'Ασίας, *certamina communiter Asiæ* proconsularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habitæ. Quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æoliam, continebatur, iis præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

* Κοινὸν 'Ασίας, *commune Asiæ,* sic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ supradictam societatem inibant. V. Reines. Insc. v. 22.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico:* f. ώσω, ab eod. Th.

Κοινῆ, *communiter:* adv. à κοινὸς.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. contract. pro κοινόει: et in 3. sing. præs. sub. act. contr. pro κοινόῃ: et in 3. sing. præs. opt. act. contr. pro κοινόοι. Et in 2. sing. præs. ind. et sub. med. et pass. contr. pro κοινόῃ: à κοινόω, quod vide.

Κοινολογέομαι, vel κοινηλογέομαι, *aliquid cum aliquo communico:* ex κοινὸς et λέγω, *dico.*

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio, consultatio:* expon. et *conjuratio;* ex iisd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor.*

* Κοινόμυια, ας, ἡ, *cœnomya,* Hieron. *omne genus muscarum.* Exod. viii. 21. in lxx. Ps. lxxviii. 45. idem quod παμμυιὰ apud Aquilam, ex κοινὸς, et μυῖα. Rectiùs tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια.

† ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *communis, publicus, vulgaris, societate gaudens; profanus, impurus, immundus,* per Hebr. *facilis, comis,* ut Lat. *communis; æquus, justus,* de judice. Hinc τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, *respublica, commune commodum.*

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, consortium, societas, lenitas, facilitas*: à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo, impertio, confero cum aliquo; item polluo, inquino, pro impuro habeo*, f. ώσω, perf. κεκοίνωκα· a. 1. ἐκοίνωσα· a. 1. inf. act. κοινῶσαι· ab eod. Th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius*, q. v.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps sum*, f. ήσω, perf. κεκοινώνηκα· a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio; beneficentia; eleemosyna*. Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictûs*: à

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *socius, particeps*, in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo*.

Κοινότερος, comparat. grad. à κοινός.

* Κοινωφέλεια, ας, ἡ, *publica utilitas*: ex κοινὸς et ὠφελέω, *prosum*, D. S.

ΚΟΙ´Ξ, ικος, ὁ, *palmæ arboris quædam species*.

Κοιόλης, *sacerdos*, qui et κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος· est et

Κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida*, quia κοῖος, id est κύος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt, gubernant*, à

Κοιρανέω, *impero, princeps sum*, f. ήσω, p. κεκοιράνηκα· à

ΚΟΙ´ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps, dominus*: quod à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω, *dominor, impero*; est et

Κοίρανος, ου, ὁ, nomen propr.

ΚΟΙΣΥ´ΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis et opulenta, sed luxuriosa*.

Κοιταῖος, αία, αῖον, *qui it cubitum, qui lectum petit*; κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare, noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*.

Κοιτάζω, et κοιτάω, *in lecto colloco*; et præs. med. κοιτάζομαι, *jaceo, in lecto cubo*: à κοίτη.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*, f. σω, et ξω· hinc a. 1. ἐκοίταξα.

ΚΟΙ´ΤΗ, ης, ἡ, *cubile, lectus*; κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines*: qu. à κεῖμαι, *cubo*: hinc

Κοιτίον, ου, τὸ, *dormitorium, cubiculum*.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva* κοίτη, *lectulus*, specialitèr *capsula in quâ mundus muliebris servatur*: à præced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ου, ὁ, *cubile; somnus in cubili*. Th. κοίτη· item

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*, et

Κοιτωνίτης, ου, ὁ, *cubicularius*: ab eod.

Κόκαλον, ου; corona pretiosa κόκαλα ὀσία.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS, cocco tinctus*: à

ΚΟ´ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *granum, bacca, COCCUS, color* ex cocco factus *puniceus*, undè etiam pro *purpura* sumitur.

ΚΟΚΚΥ´ΑΙ, et κοκύαι, ῶν, οἱ ᾗ αἱ, *avi, majores*.

Κοκκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, *COCCUZO; canto ut cuculus* vel *gallus*: à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox, malum quod coccygis vocant*: ex κόκκυξ, q. v. et μῆλον, *malum*. Th. μηλία, *malus* arbor.

ΚΟ´ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, *CUCULUS*: à sono, Angl. CUCKOO; *piscis quidam, grossus, galea, herba quædam, os in imo sacri ossis*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν.

Κόκυ, *celeritèr*, Att. undè fortasse Angl. QUICK.

Κόλα, ἡ, *venter*; Suid. sive quia κόλον, id est, *escam* capit, sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula, buccea parva*: à κόλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivè salto*: indè genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, ου, ἡ, *porcellus, obscæna cantio*.

ΚΟΛΑ´ΖΩ, *punio, castigo*, [* *reprimo*; ἄρχει τῦ ἅρματος ᾗ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμὰς, *currum regit, et impetum reprimit equorum*,] f. σω, perf. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, *punior, pœnas do*; a. 1. med. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. κολάσωμαι, ῃ, ηται· p. pass. κεκόλασμαι, σαι, ται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio, assentatio*: à κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, *cui blandiendum est*, adj. verbale: à

Κολακεύω, *adulor, assentor*, f. εύσω, p. κεκολάκευκα· a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, *assentatrix*.

Κολακρέται, vel κωλακρέται, et κωλακρέται, *civilium pecuniarum quæstores*.

ΚΟ´ΛΑΞ, ακος, ὁ, *adulator, parasitus*: à κόλον, *cibus*, quem quærit.

ΚΟ´ΛΑΠΤΩ, f. ψω, *tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo*: quod à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟ´ΛΑΡΙΣ, ιος, ὁ, *animal ululæ inimicum*.

Κόλασις, εως, ἡ, *supplicium, cruciatus, punitio*, [* *amputatio arborum luxuriantium, obstaculum*, 1 Joan. iv. 18, ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, *timor habet obstaculum*, ubi Grot. legi vult κώλυσιν, Male, Ὁ δὲ Ἄππιος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ' ἐλπίδας τῆς κολάσεως, Halic. Ant. l. xi. p. 497, *Appius insperatò isto obstaculo perturbatus*, Sylburgius contra fidem Codd. legi vult κωλύσεως, V. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, *punio*.

Κόλασμα, ατος, τὸ, *animadversio, cruciatus, pœna*, et

Κολασμὸς, ῦ, ὁ, *pœna, punitio*, et

Κολαστήριον, ου, τὸ, *carcer, locus supplicii, tormentum*: à κολάζω, *punio*.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, *punio*.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo, colaphum infligo*, f. ίσω, p. κεκολάφικα· hinc præs. pass. κολαφίζομαι, *colaphis cædor*: a seq. Th. λάπτω, *tundo*.

Κόλαφος, ου, ὁ, *COLAPHUS, alapa*. Th. κολάπτω, q. v.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, ῦ, ὁ, *vagina*.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ´Σ, et Ion. κουλεὸς, ῦ, ὁ, *vagina, CULEUS*: qu. κοιλεὸς, à κοῖλος, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, *glaber*: hinc

Κολεραὶ οἶες, *oves glabræ* seu *brevem lanam habentes*, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ´Ω, *proculco*.

Κολία, *saltatio quædam*.

ΚΟΛΙ´ΑΣ, ου, ὁ, *piscis quidam*.

Κολιάω, *salto*, Hesych.

ΚΟ´ΛΛΑ, et κόλλη, ης, ἡ, *gluten*: quasi à κλείω, *claudo*.

Κόλλαβος, ου, ὁ, *epitonium chordarum; verticillus citharæ, lyræ, &c.* à κόλλοψ· est et

Κόλλαβος, ου, ὁ, *panis genus*. Th. idem.

Κολλάω, *glutino*: f. ήσω, p. κεκόλληκα, præf. paff. κολλάομαι, -ῶμαι, *agglutinor*, *adbæreo*, cum dat. a. 1. paff. ἐκολλήθην, ης, η, a. 1. part. paff. κολληθεὶς, ἕντος. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, *glutinum coquit*.

Κόλλη, ης, ἡ, *gluten*. Vide κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, *glutinatus*. Th. κόλλα, *gluten*.

Κολλήθητι, *adjunge*, a. 1. imperat. paff. verbi κολλάω, quod vide.

Κόλλησις, εως, ἡ, *glutinatio*, *concinnatura*, *applicatio cucurbitulæ*, *Figura Rhetorica*. à κόλλα.

Κόλλητος, *panis Ægyptius*.

Κολλητὴς, ῦ, ὁ, *glutinator*, et

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, *conglutinatus*, *benè compactus*: à κολλάω, *glutino*.

Κόλλιξ, quod et κόλιξ, *panis rotundus*, *pastillus*: à κόλον, *esca*.

Κολλούριον, ῦ, τὸ, *collyrium*, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, *corium durius in cervicibus et dorsis boum*, &c. in pl. κόλλοπες, dicuntur *verticilli citharæ*, quibus cordæ intenduntur. Hinc Anglicè forsan COLLOPS.

Κολλυβιστὴς, ῦ, ὁ, *nummularius*, *trapezita*: à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ῦ, ὁ, *COLLYBUS*; *species numismatis*; bos in numismate parvo sculptus quasi κολλώμενος βοῦς. Sumitur et pro *permutatione*: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ης, ἡ, *panis parvus*, *crustum*, *COLLYRA*.

Κολλυρίζω, f. ίσω, *opus pistorium facio*, *placentas paro*. à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, five κολλούριον, ῦ, τὸ, *COLLYRIUM*, *genus medicamenti oculorum*, *quodvis medicamentum oculorum*: *quod adhibebatur ad resignandas literas*, *ne fraus sentiretur*.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *avis nomen*.

Κολόβιον, ῦ, τὸ, *COLOBIUM*, *subucula*; quia κολοβὸν, *sine manicis*.

Κολοβόκερκος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *caudâ truncatus*: ex κολοβὸς, *mutilus*, et κέρκος, ῦ, ἡ, *cauda*.

Κολοβὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *mutilus truncus*: Th. κολύω, *amputo*. Hinc

[1]Κολοβόω, -ῶ, *decurto*, *mutilo*, *trunco*, *contraho*; f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. paff. ἐκολοβώθην, ης, η, f. 1. paff. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται.

[1]Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. paff. verbi præced.

Κολοιάω, *graculorum modo vocem edo*: à

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *graculus*, *monedula*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, et

Κολοκάσιον, ῦ, τὸ, *faba Ægyptia radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, five κολοκύντη, ης, ἡ, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus*: à præced.

Κολοκύντη, ης, idem quod κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ῦ, τὸ, *cibus*, *intestinum*, pro κῶλον.

Κόλος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *mutilus*, *truncatus*: à κολύω, *amputo*.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, *Colossæ*, urbs Asiæ minoris.

* Κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Colosso magnitudine æqualis*. D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ῦ, *COLOSSUS*, *statua immensæ magnitudinis*.

Κολοσυρτὸς, ῦ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum per terram trahuntur*, *strepitus*, *turba*, *tumultus*: ex συρω, *traho*, et κολὸς, antiq. *strepitus*.

Κόλυροι, οἱ, *COLURI*, fic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores*, *quorum alter transit puncta Æquinoctiorum*, *alter Solstitiorum*, *mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos*: ita dicti quod femper altera eorum pars fub horizonte lateat: à

Κόλυρος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *caudâ mutilus*, *truncus*; qu. κόλος οὐρὰν.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor*; fi quis eam *mutilet*, ipfa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo*, *decurto*, *imminuo*, *debilito*, f. σω, p. κα· hinc κόλος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *mutilus*; κολοβὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, idem; κολοβόω, *mutilo*; κολόβιον, ῦ, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium*, *summa manus*, *finis*: hinc

Κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, *COLOPHONEM*, feu *ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ῦ, ὁ, *finus*, *gremium*: à κοῖλ☉, quia *cavus*. Hinc Angl. GULF, de mare *finu*.

Κολπόω, -ῶ, f. ώσω, *in finus contraho*, *finum efficio*: à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus finuosus*, *vestis finuosa*: à præced. verbo.

* Κόλπωσις, εως, ἡ, *finuatio*: ab eod.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato*, *aquas fubeo*, f. ήσω, p. κεκολύμβηκα· qu. κολυμφάω, à κολὸς, *mutilus*, et φαίω, *appareo*; nantes enim *mutili apparent*: hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina*, *locus ubi natare possumus*: à præced.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diverfa à κολυτέα, de quâ fuprà.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *COLCHICUM*, *herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κόλχοι, ῶν, οἱ, *Colchi*, Afiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia*.

* Κολωνία, ας, ἡ, *colonia*, Act. xvi. 12. quâ voce et Ptolemæus utitur.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tumultus*, *collis*: qu. κωλυωνὸς, à κωλύω, qui celerem progreffum itinerantium *impedit*.

Κολῳὸς, ῦ, ὁ, *strepitus*, *tumultus*: à κολοιὸς, *graculus*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *arbutus*; eft et κόμαρ☉, vel κάμμαρ☉, pro κάμαρ☉, *piscis*.

Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, *comam ferat*, 3. fing. aor. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus fum*, *comam alo*, f. ήσω, p. κεκόμηκα· hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*, Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *fonum edo*, puta crepitu malarum.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ῦ, ὁ, *nodus* in culmis et arundine, in veftitu *ad ornatum*, *marsupium*, *crumena*: hinc

Κομβόω, -ῶ, f. ώσω, *nodum necto*: à præced.

Κομεῖν, præf. inf. verbi κομέω.

Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *curam gero*, *nutrio*, *alo*; κομέεσκε, *curabat*, 3. fing. imperf. Ion. pro ἐκόμει, ἐκόμει.

ΚΟ'ΜΗ, ης, et Dor. κόμα, ἡ, *COMA*, *cæsaries culta*: quod à κόπτω, *feco*, ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*; vel à κομέω, *curam gero*, *alo*, *orno* [* κόμη τριχῶν, *coma capilli*, Epicharm. de Monachis crinitis, et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæfarie, p. 243.] Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, *comes*, *præfectus*: à Lat. *comes*.

Κομήτης, ῦ, ὁ, *comatus*, *crinitus*; dicitur κομήτης, fubft. ἀστὴρ, *stella crinita*, *COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

* Κομιδῆ, *admodum*, *vehementer*.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *actio τῦ κομίζοντος*, *cura*, *diligentia*, *advectio*; *receptio*: à κομίζω, q. v.

Κομιούμεθα, Ion. et Dor. pro κομιούμεθα, 1. plur. fut. 2. med. Att. verbi

Κομίζω, *curo*, *fero*, *porto*, *adporto*, *adveho*, *duco*, *effero fepeliendi causâ*; præf. imperat. κόμιζε· fut. ίσω, p. κεκόμικα a. 1. ἐκόμισα· præf. med. κομίζομαι, *accipio*, *recipio*, *re-*

vehor, proficiscor; imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, ου, -ετο, ferebar, vehebaris, vehebatur. f. 1. m. κομίσομαι, et Att. κομιοῦμαι, a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, obtinui: a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, curo.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, reducere: a. 1. inf. act. et

Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομιοῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν et

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομισθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμα, ατος, τὸ, segmen, pars minima, et orationis fragmentum; accipitur et pro moneta: à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, scindo.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, GUMMI, lacryma arborum quarundam siccata.

ΚΟΜΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, ornatus nimis accuratus et supervacaneus, nitor fucatus, fucus: q. à κομέω.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, planctus: sed κόμμος, dens molaris: utrumque à κόπτω.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, fuco, propriè et tropicè. Th. κομμὸς.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, comptor. mango.

Κομόωσι, comam habent: Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. verbi κομάω.

Κομπάζω, crepito, glorior, jacto: et

Κομπασμὸς, ῦ, ὁ, jactantia: et

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator, à κομπάζω: et

Κομπέω, crepito, glorior, jacto: à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ῦ, ὁ, crepitus, propriè apri dentes acuentis, sonitus, jactantia.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, scitamentum, speciosus sermo: à

Κομψεύω, seu potiùs κομψεύομαι, scitè dico aut facio, scitè cavillor: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ὴ, ὸν, scitus; elegans; bellus, facetus; loquaculus; vafer: compar. κομψότερος, α, ον, elegantior. [* Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS. Markl. Q. Gram. p. 134. ed. 2.]

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia: à præced.

Κοναβέω, ῶ, f. ήσω, et κοναβίζω, f. ίσω, resono, sonum edo. Th. κόναβος, sonitus.

Κονάβησε, edidit fragorem: a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, resono.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ῦ, ὁ, sonitus, strepitus.

Κονδὺς, curtus, parvus. Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, poculum Persicum, vel Asiaticum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex, ictus.

Κονδυλίζω, cædo pugno, vel nodo digiti percutio. Th. κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, plaga pugno incussa: à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno.

Κονδύλω, cædo.

ΚΟΝΕ'Ω, festino, curro; ministro, famulor: q. à κόνις, pulverem, sc. excitans currendo.

Κονία, ας, ἡ, pulvis, arena, cinis. calx: à κόνις.

Κονιακὸς. ἡ, ὸν, pulverulentus: ab eod.

Κονιάω, ῶ, dealbo, pulvere impleo vel aspergo: f. άσω, p. κεκονίακα, p. pass. κεκονίαμαι, p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. Th. κόνις, pulvis.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις, à κονία.

Κονίζω, seu κονίω, f. σω, pulvere impleo, respergo, fœdo: ab eod.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, CUNILA herba, thymbra.

Κονίοντες, pulverem excitantes: præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονίπους, οδος, ὁ ἡ, calceamentum multifidum: quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur ex κόνις, et ποῦς.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis excitatus et in aërem elevatus, pulvis, homo squallidus: ex κόνις, idem, et ὄρω, excito.

Κονιορτώδης, εος, ὁ ἡ, pulverulentus. à præced.

Κονίπους, idem quod κονίπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, pulvis, cinis: sed

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum.

Κονίσαλος, ου, ὁ, pulvis motus: κόνις σαλευομένη vel ab ἅλλομαι, salio.

* Κονίστρα, ας, ἡ, arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere. Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo vel excito. Th. κόνις, pulvis. Undè et

Κονιώδης, εος, ὁ ἡ, pulverulentus.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, CONNIS, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba: hinc

Κοννοφορῶν, qui villosam barbam φέρει. Sic

Κοννόφρων, qui barbâ tenus sapiens est, stolidus, vanus.

ΚΟΝΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, CONTUS, nautica hasta longa et robusta: qu. à κεντέω, pungo. [* Hinc si diminutivæ formæ κόνταξ, indè Lat. condex, postea codex, propriè idem quod truncus rami vel arboris; dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 8. inter Hist. August. Script. vol. ii.]

Κόνυζα et κνύζα, ης, ἡ, herba quædam coronaria. Plin. lib. 21. cap. 9. 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, CONON, Atheniensis.

Κοπάζω, desino, quiesco: f. άσω, p. κεκόπακα· à κόπος, labor, lassitudo. Th. κόπτω, scindo, &c. f. ψω, p. m. κέκοπα.

Κοπανίζω, tundo, f. ίσω, p. pass. κεκοπάνισμαι, part. -πανισμένος, tusus.

Κόπανον, ου, τὸ, pistillum, quo aliquid κόπτομεν, id est, tundimus in mortario. Th. κόπτω, pulso.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, scindo: f. ψω, a. 2. ἔκοπον, a. 2. part. pass. κοπεὶς, cæsus: p. m. κέκοπα.

Κόπιον vel κόππιον, ου, τὸ, frustum ab aliquo integro desectum: et

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, planctus: à κέκοπτομαι, plango: et

Κοπεὺς, εως, ὁ, cælum, quo lapides, &c. cælamus: et

Κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio, cædes, strages: à p. m. κέκοπα, à κόπτω, cædo.

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, laboro, fatigor, molestia fero, fastidio: f. άσω, p. κεκοπίακα, perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, defatigatus: à κόπος, labor: ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, gladius, seu culter aptus ad cædendum; item securis, ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ου, ὁ, labor, negotium, molestia, lassitudo. Th. κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, lasso, fatigo.

Κοπρεύω, stercoro: hinc planto, quia id fit lætamine adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, stercus. Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, stercoro, stercore saturo.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, stercoreus.

Κόπριος, ια, ιον, stercoreus, vilis; undè κόπριος ἀνὴρ, plebeius homo.

Κόπρισις, εως, ἡ, et

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, *stercoratio.*

Κοπριώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *stercorosus.*

Κοπριὼν, ῶνος, ὁ, *scarabæus quidam:* ita dictus quia stercoreas pilas provolvit. à

• ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, *stercus, fimus, lutum, cœnum.* hinc •

Κοπρόω, -ιόω, et κοπρίζω, *stercoro.*

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *sterquilinium.*

Κοπρώνης, εος, ὁ ϰ ἡ, *plebeius, ultimæ sortis,* qu. *sterquilinarius.*

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta,* tundendo facta. et

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens,* part. f. g. et

Κοπτομένη, *excitata:* præs. part. pass. f. g. à

• ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero; pulso, tundo,* imperf. ἔκοπτον, ες, ε, f. κόψω, p. κέκοφα, præs. m. κόπτομαι, *plango, cædor,* &c. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο, p. m. κέκοπα. hinc Angl. A COPSE, id est, *sylva cædua.*

Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio:* à κοπόω.

Κόρα, ας, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella.*

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus.*

Κόρακι, dat. sing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κουράλιον, τὸ, *CORALLIUM* seu *CURALIUM;* lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, *brassica.*

ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, *CORVUS:* dat. plur. κόραξι, et Ion. κοράκεσσι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c. item *signum cæleste, machina bellica, malleus quo fores pulsantur, rostrum gallinaceum, repagulum.*

Κορᾶξαι, *efflagitasse:* a. 1. inf. act. verbi

Κοράσσω, vel -ττω, *precibus insto:* f. ξω, à κόραξ, *malleus.*

Κοράσιον, ου, τὸ, *puella:* à κόρος, *juvenculus.* [* Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magister, et Jul. Pollux. l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον occurrit apud Luc. in Asino. et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον ap. Arrian. Diss. Epist. series.] Th. κορέω, *verro, purgo.*

Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio, donum.* Syriacè κορβανᾶν.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, *saltatio quædam ridicula,* q. à χορέω, *salio.*

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput,* quæ crassior pars, *ipsa clava,* et quicquid simile, *tuber:* κόρδυλος, piscis nomen.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλητον, Hebr. *Calvus.*

Κορέει, 3. sing. f. 1. pro κορέσει, per Sync. à κορέω.

Κορέννυμι, f. κορέσω, *saturo:* idem quod κορέω, *satio.*

Κορέσασθαι, a. 1. inf. m. à præcedente verbo.

Κορέσειεν, *saturaverit:* 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *satiatus:* a. 1. part. pass. et

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab. a. 1. indic. pass. ἐκορέσθην. à

ΚΟΡΕ'Ω, κορεννύω, κορεννύμι. f. ἔσω, et ήσω, *satio, saturo.*

Κορέω, f. ήσω, *verro, purgo,* et hinc *orno.*

Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier.*

Κόρηθρον, ου, τὸ, *scopæ:* à κορέω.

Κορθύεται, *attollitur:* 3. sing. med. verbi κορθύω, *in acervum colligo.*

Κόρθυνεν, *collegit:* 3. pers. sing. imperf. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo:* à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus.*

Κορθύω, *accumulo, elevo,* vide κορθύνω.

Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM.* Idem et κορίανον et κόριον. Th. κόρις, *cimex.*

Κορίζομαι, f. ίσομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην.

Κορινναῖος, ου, *è clanculario concubitu conceptus:* ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.

Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS:* à

Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS;* urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, *parva κόρη, puellula:* item *sacrificium* pro κόροις, *pueris:* et

Κόριον, ου, τὸ, est *Coriandrum.* Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ vel ἡ, *cimex,* herbæ seu fruticis nomen: q. à κείρω, *scindo.*

Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus:* κορμὸς ξύλου, *caudex.* ab eod. Th.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.

Κόροιβος, ου, ὁ, *stultus:* à quodam *Corœbo, stulto* viro.

Κόροιο, *satietatis:* gen. Ion. à κόρος, quod vide.

Κοροπλάθος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui pupas effingit:* ex κόρος, et πλάσσω, *fingo.*

Κόρος, ου, ὁ, [* idem quod κοῦρος, *infans nondum editus,* Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita forsan intelligendus Hom. Il. vi. 59.] *puer, pullus: scopæ, satietas,* et *insolentia et petulantia,* quæ à satietatè: item *CORUS, mensura aridorum.* Th. κορέω, *purgo, curo* et *satio.*

Κόρρα, et κόρσα, ας, Dor. pro

Κόρση, et Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crinis;* item *caput, tempus,* pars capitis, *maxilla, gena.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κορυβαντιάω, ῶ, f. άσω, *insanio more Corybantum:* à κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corubantum sacris initio;* ab eod. Hinc

Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, *lustratio,* seu *expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro: insanus furor.*

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ:* ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa; alauda* et

Κορυδαλὸς, κορυδαλλὸς, ου, ὁ, *alauda.* à

Κορυδὸς, ου, ὁ, *alauda,* avis *galerita, cassita:* à κόρυς, *galea;* item *galerita*

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens;* [* *superbia, fastus,* Luc. Dial. Menip. et Æaci.] *mucus:* qu. ex κάρα, et ζέω, quia velut è *capite ebullit.*

Κορυθάϊξ, ϊκος, ὁ, *qui κόρυθα ἀΐσσει, galeam movet: bellator*

Κορυθαίολος, ου, ὁ ϰ ἡ, *qui habet galeam variegatam:* lege κορυθαίολος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea,* et αἰόλος, *varius.*

Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea.* Est et

Κόρυθος, *frustum massæ:* qu. à κορεῖν, *satiare.*

Κόρυκος, ου, ὁ. vide in κώρυκος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, et κόρυμβον, ου, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus, rostrum, caulis, racemus, ramus, CORYMBUS, bacca, rostra.*

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava,* quia *capitatus* fustis: à κάρα, *caput.*

Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat;* à præcedente.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *satelles clavam gestens:* ex κορύνη, et φέρω, *fero.*

Κορυπτίλος, ου, *cornupeta:* à

Κορύπτω, *caput jacto, cornu ferio.* Th. κέρας.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea, cassis;* acc. sing. κόρυθα et κόρυν, quod à κάρα· quia *capiti* tuendo imponitur. Est et

Κόρυς, *alauda galerita.*

Κορυσσέμεν, Ion. et Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. à

Κορύσσω, *galeâ armo; armo, arma, urgeo, augeo.* Th. κόρυς, *galea.*

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, *armiger.*

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, *pullus.* à κορύσσω, *augeo.*

Κορυφαῖος, αία, αῖον, *verticalis, ly-*

premus, præcipuus, CORYPHÆUS.

ΚΟΡΥΦΗ, ης, ἡ, *vertex, summum in quâvis re*: hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, attollo, consummo.*

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile*: Scribitur et κόρχορ☉.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*: Angl. A CROW; item *malleus ferreus quo fores pulsantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*: item *summitas in curvamine arcûs*, et generaliter quævis *summitas, corona.* Hinc

Κορωνιάω, ῶ, *cervicem* vel *cornua effero, incurvus et lunatus sum.*

Κορωνίζω, *cornicis stipem colligo.*

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata*: dat. pl. κορωνίσι: item *fastigium, summitas et apex in re aliquâ, finis.*

Κορωνόπους, οδ☉, ὁ ϗ ἡ, *herba*: quæ et κοράκοπους, à *cornicis pede* sic dicta. Th. ποῦς, *pes.*

Κορωνὸς, ῦ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κορώνη, *summitas.*

Κόσιοι, αι, α, est μετάληψις, seu *finis, numeri post centum usque ad mille*: ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατον, &c. et videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, ιΘ, ὁ ϗ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum*, et μάντις, εως, ὁ, *vates.*

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum.*

Κοσκινοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *cribrarius.*

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina*, quæ abjiciuntur. An à κὼς, *pellis*, et κολούω, *mutilo?*

Κοσμέω, *orno, ordino, compono, instruo, fungor magistratu*: f. ήσω, p. κεκόσμηκα, a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, et Ion. κόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντος, perf. pass. κεκόσμημαι, a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*

Κόσμηθεν, *ornati sunt*: Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum, insigne*: à κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere*: vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Κόσμησας, 2. sing. a. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κοσμήτρια, ας, ἡ, *ornatrix*: à seq.

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator*: à κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, ὸν, *ornandi peritus*: ab eod.

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, *ornatus, excultus*: ab eod.

Κοσμήτορε, *principes duo*, nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit*: ab eod.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um*, ab eod.

Κόσμι☉, ία, ιον, vel κόσμι☉, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè compositus, moderatus, modestus*: undè κόσμιον, ου, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia*, et κόσμιοι, οἱ, *magistratus quidam* apud Cretenses.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compositè, decentèr, ritè; modestè*: à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi*, pro Satana. item *rex, magistratus.* Ex κόσμος, *mundus*, et κρατέω, *imperium obtineo.*

Κόσμον, *jumentum*, Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo, ornatus, disciplina, decus, laus, magistratus quidam apud Cretenses*; item *tota compages rerum omnium*, ob ordinis pulchritudinem; unde et Latini vocavere, *mundum*; *homines universi, homines impii*; [* *imperium Romanum*; terra Judaica, licet non uni subjecta. Matt. iv. 8. populus Judaicus, Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3.]

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ϗ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσος, *quantus*, pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, et Att. κόττυφος, ου, ὁ, *merula.*

Κόστη, ἀκόστη, *hordeum.*

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ῦ, ὁ, *COSTUS, planta aromatica*, cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus*: qu. à κόμβος. Legitur et κοσύμβη et κορσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, ῦ, *fimbriatus, nodatus.*

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum*: κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτέει, 3. sing. præs. à κοτέω, -τῶ, *irascor.* Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτέσσεται, *irascetur*, f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *irascor, simultates exerceo*; item *invideo*: f. έσω et ήσω, p. κεκότηκα, et -ηκα. Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, *iratus*: ab eod. Th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fert oleastros*: ex κότινος, et φέρω, *fero.*

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *oleaster*: et *corona ex oleastro.*

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput, vertex capitis*: à κόττη, *caput.* at κοτὶς, apud Hes. *ira*: à κότος.

ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, et κότον, τὸ, *vetus ira, simultas, invidia*, qu à κεῖμαι, *jacio.*

Κοτταβισις, εως, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabo*: à

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ου, ὁ, *genus lusûs convivalis*, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio: à κοττεῖν, quod vide.

Κοττεῖν, *vehementèr verberare*, pro κόπτειν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*

Κοττίζω, *aleâ ludo.* Hinc

Κοττιστὴς, ου, ὁ, *aleator*: à

Κόττος, ου, ὁ, *alea*, fortè à κοττεῖν, *jacere.* Est et κόττος, *gallus*; item *nomen viri seu gigantis.*

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavum*; *cavum coxæ, in quo femoris cavum vertitur*; *vola* sive *cavum manûs* vel *pedis*; *hemina, acetabulum, cyathus.*

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη· hinc κοτυληδονόφιν, idem: indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in poculum fluens*: ex κοτύλη, *poculum*, et ῥέω, *fluo.*

Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum κοτύλη*, mensura unicarum quatuor.

Κότυς, υος, ἡ, *COTYS, dæmon, turpitudinis præses.* Hinc *sacra turpia*, κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus.* Sic κουαίστωρ, ωρος, ὁ, *quæstor.*

Κυβαρὶς, *asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio*: animalculi genus.

Κοὐκ pro ϗ οὐκ, *et non.*

Κοὐκέτ' pro ϗ οὐκέτι, *nec jam.*

Κοῦκι, τὸ, *Cuci*, arbor; *fructus* seu *pomum arboris Cuci.*

Κυλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, est verbum Hebræum, Marc. v. 41. *surge.*

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura*: q. à κείρω, *tondeo.* Hinc

Κουρεὺς, έως, ὁ, *tonsor*: et

Κουρεύτρια, ας, ἡ, *tonstrix*: et

Κουρεύω, f. εύσω, *tondeo.*

Κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη,

Κουρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes*: dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κουριδία, ας, ἡ, quæ virum duxit, seu quæ virgo nupsit: à κῦρος pro κόρος, juvenculus.

Κουρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit: ab eod.

Κουρίζουσιν, à teneris educant, 3. pl. præs. act. à

Κουρίζω, juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio; item à puerili ætate educo: à κοῦρος, quod vide.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, tonsorius, ad tonsorem pertinens. à κουρὰ.

Κουρὶξ, adv. per comam, comâ. ab eod.

Κούρειον, ου, τὸ, tonstrina: ab eod.

ΚΟΥ'ΡΜΙ. CURMI, potionis genus, ut cerevisia. Ducanius à κεράω. misceo.

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, juvenculus: ut et κούρη pro κόρη, juvencula.

Κουρότερος, junior: à κοῦρος pro κόρος, juvenculus.

Κουροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, juvencularum nutritor: ex κούρη pro κόρη, juvencula, et τρέφω, alo.

Κουστωδία, ας, ἡ, custodia: vox origine Latina.

Κοῦφα pro κούφως, leviter, adv. à κοῦφος, levis.

Κουφίζοντα, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κουφίζω, levo, allevo, sublevo, adjuvo, erigo afflictum et consolor, levis sum: imperf. ἐκούφιζον, f. ίσω, p. κεκούφικα, a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, η, ον, levis, exiguus, ventosus, inconstans, vacuus, facilis.

Κουφότερος, compar. levior.

* Κουφότης, ητος, ἡ, levitas

Κουφόω, et κουφίζω, levo, sublevo.

Κούφως, leviter; adv.

ΚΟ'ΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, COPHINUS, corbis, qualus, mensura apud Bœotos tum liquidorum tum aridorum. Hinc fortè Angl. COFFIN.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, calculus, lapillus.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, COCHLEARE: à κόχλος.

Κοχλίας, ου, ὁ, COCHLEA, ab eod. Th.

Κόχλος, ου, ὁ, concha. hinc Angl. A COCKLE. à

ΚΟ'ΧΛΩ, gyro, roto, torqueo.

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, humor abundè fluens.

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδεον, imperf. verbi.

Κοχυδέω, magnâ copiâ abundè fluo: à κοχέω, idem.

Κοχύεσκεν, stillabat: 3. sing imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Parag. τοῦ σκειν à

Κοχύω, magnâ cum copiâ defluo. Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, et

Κόχωνον, ου, τὸ, contendicis commissura cum femore aut podice; item femus ipsum.

Κόψας, αντος, a. 1. part. et

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, scindo: f. ψω.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, arbor mespilo similis.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόσσυφος, ου, ὁ, avis quædam, merula: idem quod κόσσυφος.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, perficio; f. κρανῶ, a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα: hinc a. 1. imperat. κρῆνον et κρήηνον.

Κρᾶατ' pro κράατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, caput.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ου, ὁ, GRABATUS, lectus humilis.

Κράγγη, ης, ἡ, κράγγων, vel κράγων, ονος, ὁ, piscis è squillarum genere.

Κραγεὶς, clamatus: a. 2. part. pass. κραγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κράζω, clamo: f. ξω, a. 2. act. ἔκραγον, a. 2. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo: p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, seu κραδάω, vibro, crispo, quasso: à

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, quodvis folium; ficus sylvestris, machina theatralis: q. à κλάδος, λ in ρ mutatâ.

Κραδηφορία, ας, ἡ, gestatio ramorum, propriè ficulnorum: ex κράδη, et φέρω, fero.

Κραδία, ας, ἡ, cor: pro καρδία, per Metath.

Κραδίη, ης, ἡ, cor: Ion. pro præced.

Κράδος, ου, ἡ, ramus ficulnus, ficus sylvestris.

ΚΡΑ'ΖΩ, clamo, CROCITO: imperf. ἔκραζον, f. 1. κράξω, a. 1. ἔκραξα, et per redupl. ἐκέκραξα, paulo post f. κεκράξομαι, p. m. κέκραγα. hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κραθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, misceo: f. κεράσω, et per Sync. κράσω, perf. pass. κέκραμαι, a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, vinci: per Sync. pro κρατηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρατέω, f. ήσω, vinco. Th. κράτος, τὸ, robur.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, perficio, affectum reddo; CREO; impero, regno, f. ανῶ.

* Κραιπαλάω, ήσω, ebrius sum.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, CRAPULA, commessatio: q. ex κάρα, τὸ, caput, et πάλος, agitatio: q. à πάλλω, vibro: p. m. πέπαλα.

Κραιπαλίζω, f. ίσω, crapulor: à præced.

Κραιπνὰ, velociter: adv. pro κραιπνῶς. à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, velox, celer.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, caput: q. à κάρα, et aliquando idem est quod κέραια, antenna.

Κράλης, ου, ὁ, rex: κράλαινα, ης, ἡ, regina.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, mixtura, mixtum: peculiariter vinum aquâ mixtum. Th. κεράννυμι, misceo.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, caulis, CRAMBE, gen. pl. κραμβῶν, q. à κάρα, quia capitata, vel per Sync. pro καράμβλη, vel καράμβη, quod vide.

Κράμβος, η, ον, aridus, torridus; et Subst. vitium in uvis ex adustione.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nom. ranæ: ex κράμβη, brassica, et φάγω, comedo.

Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons: hinc κρανιάδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ, quæ et Naiades, et Nymphæ vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ὰ, ὸν, asper, sterilis, montanus: à κάρηνον, vertex, caput.

Κρανέεσθαι, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, perficio; f. κρανῶ, f. 2. m. κρανοῦμαι, f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, CORNUS, arbor: à κράνον, quia capitatum fructum fert.

Κρανιάδαν, Dor. pro κρανιάδων, gen. pl. à

Κρανιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ; à κρήνη, fons: vide κράνα.

Κράνειον, ου, τὸ, galea: à κράνον, quia capitis tegumentum.

Κρανίον, ου, τὸ, CRANIUM, calvaria, caput, item poculi genus. Th. κάρηνον, caput.

Κράνον, ου, τὸ, caput: et

Κράνος, εος, τὸ, galea: ab eod. Th.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector: et

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Th. κραίνω.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, clamo: f. κράξω, a. 1. ἔκραξα.

Κρὰς, κρατὸς, vel κράας, κράατος, τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶς, ᾶτος, τὸ, contract. pro κρέας, caro.

Κρᾶσις, εως, ἡ, CRASIS, mixtura, temperamentum. Th. κεράννυμι, misceo.

Κράσπεδον, ου, τὸ, fimbria, margo retis, margo littoris, montis radix, vestis sacerdotis: qu. à κρᾶσαι πέδον, quia miscetur velut solo, deorsum pendens: vel à κέραμμα

prehendo, et τὰ πέδιον, folum. Hinc ...icamus Angl. TO GRASP, i. e. ... ure ut fimbria: à præced.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen, fœnum: idem quod γράςις. Hinc Angl. GRASS.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, οῦ, ὁ, feu κραται; γων, ωνος, ὁ. arboris fpecies.

Κραταιγύαλος, ε, ὁ ἡ, firmus, ...tis: ex κραταιὸς, fortis, et γύαλον, cavum vola.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robuftus. Th. κράτος, τὸ, robur.

Κραταιότης, ητος, ἡ, vis, robur, fortitudo; à præced.

Κραταιόω, -ῶ, corroboro: f. ώσω, perf. κεκραταίωκα, imperf. paff. ἐκραταιούμην, -ούμην, -όυ, -ῦ, -οῦτο, -οῦτο, præf. imperat. paff. 2. pl. κραταιοῦσθε, fortes eftote: a. 1. ind. paff. ἐκραταιώθην, inf. ejufdem κραταιωθῆναι. Th. κράτος, robur.

Κραταίποδες, ων, οἱ, qui pedes robuftos habent, nom. pl. à

Κραταίπους, οδος, ὁ ἡ, Epithet. tauri, qui validos et firmos pedes habet: ex κραταιὸς, validus, et πους, pes.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur: à κραταιόω.

Κραταιῶς, adv. potentèr, fortitèr.

Κραταίωσις, εως, ἡ, corroboratio.

Κρατέει, dominatur: 3. fing. præf. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κράτει, imperio: dat. fing. à κράτος, εος, τὸ, robur.

Κράτει, 2. fing. præf. imperat. Sed

Κρατεῖ, 2. fing. præf. ind. verbi κρατέω.

Κρατεράων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, fortis, validus, acer. Th. κράτος, robur.

Κρατερόφρονι, dat. vel acc. fing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ἡ, invictus animo, magnanimus: ex κρατερὸς, validus, et φρὴν, animus.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ἡ, folidus, firmos et robuftos ungues habens, folidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, fortis, et ὄνυξ, unguis.

Κρατερῶς, adv. validè, fortitèr, ftrenuè, totis viribus: à κρατερὸς, validus.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, verubum fulcra: ab eod.

Κρατευτάων, gen. pl. Æol. præced. pro κρατευτῶν.

Κρατέω, ῶ, imperium obtineo, impero, poffideo, potior, vinco, præfto, invalefco, contineo, retineo, memoriâ teneo, apprehendo: f. ήσω, a. 1. ἐκράτησα, a. 1. imperat. κράτησον, ατω, a. 1. fub. κρατήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κρατῆσαι, a. 1. part. κρατήσας, αντος, perf. act. κεκράτηκα, perf. inf. act. κεκρατηκέναι, imperf. paff. ἐκρατεόμην, ούμην, 3. pl. έοντο, οῦντο, perf. paff. κεκράτημαι, et in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, robur.

Κρατηθεὶς, a. 1. part. paff. præced.

Κρατὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, CRATER: à κεράννυμι, mifceo.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. et 3. fing. præf. fub. verbi κρατέω, q. v.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ε, ὁ ἡ, qui victoriam in præliis obtinet: ex κρατέω, et μάχομαι, pugno.

Κρατησίπους, οδος, ὁ ἡ, qui pedibus cuſuque pedum vicit: ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατησίππος, ε, ὁ ἡ, qui vicit equis: ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia, retentio. [* vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis feu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Ufu Num. Diff. III. p. 146. ed. fol. quo interprete fignificatur VIRTUS: fed Moyleus poft Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, Commodus imperium adeptus, perfecutioni finem imponit. Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264.] à κρατέω.

Κρατὶ, capiti, dat. fing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ. Th. κάρηνον, idem

Κράτιςα, adv. optimè: à

Κράτιςος, η, ον, validiffimus, a, um, præftantiffimus, fuperl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, robur, potentia, imperium, victoria; CARPUS, in quâ manûs robur.

Κρατὸς, capitis, gen. fing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ, caput.

Κρατῦντες, nom. pl. præf. part. v. Κρατέω. [* Abfque articulo Iphig. Taur. 1301. quod rarum. Ufitatiùs cum articulo, ut Cic. ad Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατούντων, ex Phœniff. 406. qui rerum potiuntur, non victores, prout vertitur. vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mul. 18. Κρατῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Marc. vii. 3. memoriâ tenentes. Ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατῦντο, Luc. xxiv. 16. oculi eorum cohibiti funt, per Hebraifmum, ut cenfet Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helena, 1403. σιγητέον μοι, καὶ σε προσποιούμεθα εὔνεν, κρατεῖν τι τῦ ςόματος, tacendum eft mihi, et te etiam præfumimus benevolum, os cohibiturum effe.] Th. κρατέω.

Κρατύνω, confirmo, munio, impero: à

Κρατὺς, εῖα, ὺ, fortis: à κράτος, robur.

Κραυγάζω, vociferor; vagio; f. άσω, p. κεκραύγακα. à κραυγὴ, clamor. Th. κράζω, clamo: f. ξω.

Κραυγάνω, idem.

Κραυγασίδης, ε, ὁ, nom. ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, perf. m. κέκραγα· undè per Epenth. τῦ υ fit κραυγὴ.

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ficcus; et fubft. ftruma, morbus boum: qu. καύαρος, à καίω, uro.

Κρέα, nom. vel acc. pl. contract. pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fufcina, harpago: ex κρέας et ἄγρα, captura.

Κρεανομέω, -ῶ, carnes diftribuo, aliorum carnes diffeco, coquo ac voro: f. ήσω. ex νέμω et κρέας.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, et Att. κρέως,) τὸ, CARO: in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα. gen. pl. κρεάτων et κρεῶν.

Κρέιοισα, Dor. pro κρέιεσα, regina, præf. part. à κρείω, impero: Poët. κρέω.

Κρεῖον, ε, τὸ, vas carnarium, abenum: à κρέας, caro. Eft et κρεῖον, acc. fing. à

Κρεῖος, ε, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. fing. à κρείων, οντος, ὁ.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. et f. g. et

Κρείσσοσιν, et κρείττοσιν, præftantioribus, dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ἡ, præftantior, potentior, melior, invictus ab aliquâ re, et τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, bonus. [* Κατ' ἐξοχὴν, in pl. Dii. ἐδεξιῶντο ὃν τινα τῶν κρειττόνων, Deorum quem piam exceperunt, Luc. Epift. Saturnal. et paffim Ælian. V. H. iii. 1.] Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κρείω, Poët. pro κρέω, impero: hinc

Κρείων, οντος, regnator. Eft et

Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, caro.

ΚΡΕ'ΚΩ, pectine feu radio pulfo; pulfo; item ftrepitum, feu ftridulum edo fonum: f. ξω, p. χα, qu. à κρέω, pulfo: vel à fono factum. κρέκειν ἱςὸν, texere telam; hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, et A CREEK; ibi quippe aquæ ftrepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, fufpendo: a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. paff. κρεμασθῇ, 3. fing. a. 1. fub. paff.

κρεμασθῆναι, a. 1. inf. paſſ. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui ſuſpendit*: ab eod. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *penſilis*.

Κρεμαστὸς, ἡ, ὀν, idem: à ſeq.

ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω et κρεμάννυμι, *ſuſpendo*: f. άσω, a. 1. ἐκρέμασα, præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, ται, *pendeo, ſuſpendor*: part. ejuſd. κρεμάμενος, *pendens*: a. 1. paſſ. ἐκρεμάσθην, a. 1. ſub. paſſ. κρεμασθῶ, a. 1. part. paſſ. κρεμασθεὶς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *CREMBALUM, crepitaculum*.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, quidam piſcis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Κρὲξ, κος, ἡ, *CREX, avis pugnax, roſtrum acutum ac ſerratum habens, nuptiiſque inauſpicata*, quæ et κρέκας, à κρέκω, *ſono*: Eſt et κρὲξ, *capulus*.

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA* vel *Regina*.

Κρεουργέω, *lanius ſum, carnes lanii more concido*: à κρεουργὸς, *lanius*.

Κρεουργηδὸν, adv. *in parva fruſtra diſſecando*.

Κρεουργὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *lanius, lanio*: ex κρέας, et ἔργον, *opus*

Κρέσσονες, *præſtantiores*, nom. pl. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præſtantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero, regno*; Poët. κρείω.

* Κρεωβορέω, ήσω, *carnibus veſcor*. D S.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex*: à κρέω, *impero*. hinc κρέουσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, *lanio, macellarius*: et

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, *macellum, laniena*: ex κρέας, *caro*, et πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, et φάγω, *edo*.

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, ου, *bonus, placidus, jucundus*: q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum*, undè κηρήδυος, et per Sync. κρήδυος, et δ in γ mutato κρήγυος.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum, vitta*; item *pinnæ murorum*; item *vaſis operculum*; qu. καρήδεμνον ex κάρα, *caput*, et δέω, *ligo*.

Κρήηνατε, *perficite*, 2. pl. et

Κρήηνον, *perfice*; 2. ſing. a. 1. imperat. act. κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*, f. κρανῶ, a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonaſm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθεΐδας, ου, ὁ, Dor. pro κρηθείδης, ου, ὁ, τῶ Κρηθέως παῖς, Aiſon, *Cretheï filius, Æſon*.

Κρῆθεν, adv. *à capite*: ex κρὰς, ατος, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

Κρῆθων, ὁ, *CRETHON*, nomen propr.

Κρήϊον, ου, τὸ, *placenta quæ carnes immiſtas habet*: à κρέας vel κρῆς.

Κρημνάω vel κρήμνημι, *præcipito*: κρημνάομαι, *pendeo, ſuſpenſus ſum*: præſ. inf. act. κρημνάναι: part. præſ. act. κρημνὰς, αντος. Th. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνηθι, præſ. imperat præced. At imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη, poſſit eſſe imperf. Ion.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *præcipitium, omne excelſum et prominens*, ut *alta ripa*, et Metaph. *labrum ulceris*; quaſi κρεμάμενος, id eſt, *pendens locus*, à κρεμάω, *ſuſpendo*.

Κρημνόστης, ου, ὁ, *fons*.

Κρημνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *præruptus, arduus*: à κρημνὸς.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω, q. v.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons, vas aquarium*.

Κρηπιδόω, -ῶ, propriè *crepidas* ſeu *calceos induo*; item *fundo*, f. ώσω. Hinc

Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, propriè *crepidarum indutus*; item *fundamentum*. Th.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA, baſis, fundamentum*, qu. à κρεμῶ et ποῦς, ut ſit pes, qui aliquid ſuſtinet ſuprà ſe pendens.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, ητὸς, *CRES, Cretenſis*, οἱ, Κρῆτες, *Cretenſes*; et

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretenſis fœm*.

ΚΡΗΣΕΡΑ, ας, ἡ, *cribrum* ſeu *pannus rarus per quem aliquid colatur*.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. *Creſcens*.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, *aſylum, refugium*; qu. à Κρῆς, *Cretenſis*, ſc. Minois, et φεύγω.

Κρήτη, ης, *CRETA*, nomen inſulæ. Indè Κρῆτες.

Κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *miſceo*.

Κρητίζω, *cretiſſo, Cretenſes imitor*.

Κρῖ, τὸ, *hordeum*; contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, idem, per Apoc.

Κριαδέω. *RIDEO*, Heſych. qu. κηρὶ ἀδεῖν, *cordi placere*.

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. ſing. a. 2. verbi κρίζω, *ſtrideo*.

* Κριγμὸς, ῦ, ὁ, et κρίγη, ης, ἡ, *ſtridor*: à

ΚΡΙ'ΖΩ, *ſtrideo, ſtridorem edo*: f. ξω, p. χα, p. m. κέκριγα, à ſono factum.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi κρίνω, q v.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, *hordeum*.

Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. κριθήσομαι, f. 1. ind. paſſ. à κρίνω.

Κρίθινος, ίνη, ινον, *hordeaceus*: à κριθὴ, *hordeum*.

Κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab eod. Th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ, q. v.

Κρίκεν, *reſonuit, ſtridebat*, eſt 3. ſing. vel perf. Ion. pro κέκριγε, vel a. 2. Ion et Poët. pro ἔκριγε, verbi κρίζω, *ſtrideo*. Si cum ſenſu conveniret, poſſet etiam eſſe 3. ſing. perf. Ion. verbi κρίκω, q. v.

Κρίκος, ου, ὁ, idem quod κίρκος, *circulus, annulus*.

Κρίμα vel κρῖμα, ατος, τὸ, *judicium, pœna, damnatio, vindicta, decretum*: τὰ κρίματα, *lites*; indè Lat. *CRIMEN*, et Angl. A CRIME: quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina craſſior, mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion.

Κρίνε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνετε, 2. pl. imperat. præſ. ejuſd. verbi.

Κρίνωισι, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præſ. ſub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium, cucurbita, pauper, genus ſaltationis*. Dicitur et κρίνος, εος, τὸ, *lilium*. Eſt et

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΝΩ, *CERNO, ſecerno, diſcerno, ſeligo, diſcepto, judico, adjudico, æſtimo, ſentio, accuſo, culpo, condemno, exploro*. [* κρίνεσθαι τιμάων, *certare de honoribus*, ſub ἔννα, Theogon. 882.] f. κρινῶ, a. 1. ἔκρινα, [* ἐκρίνοσαν, 3. pl. a. 2. pro ἔκρινον. Exod. xviii. 26.] a. 1. imperat. κρῖνον, άτω, a. 1. inf. act. κρῖναι, a. 1. part. κρίνας, αντος, perf. act. κέκρικα, præſ. paſſ. κρίνομαι, *in judicium vocor*. perf. paſſ. κέκριμαι. a. 1. paſſ. ἐκρίθην, a. 1. ſub. paſſ. κριθῶ, ῆς, ῇ, f. 1. paſſ. κριθήσομαι.

ΚΡΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus*.

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *arietis vultu præditus*.

Κρίνη, ἡ, nomen mulieris.

* Κρίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *judicabilis*, dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7. 8.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicatio, sententia, æstimatio alicujus rei, damnatio, accusatio, disceptatio, judicium, eventus belli, morbi* in melius deteriusve: à κρίνω.

Κρίσκρανα, ων, τὰ, *regis scrinia*, Ctesias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. origine *Crispus*.

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis et instrumentum judicandi · tribunal, controversia, judices ipsi: nota ex quâ judicium facimus*: à κρίνω *judico*.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*: et

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, CRITICUS, *solers ad judicandum*; item *qui judicat*, hinc Angl. CRITIC: *decretorius*.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, *selectus, delectus, eximius* à 3. sing. perf. pass. verbi κρίνω, *seligo*.

Κρίω, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *pulso pedibus, cum strepitu cano*. q. κρεκαίνω. Th. κρούω. *pulso*.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, CRŒSUS, Lydorum rex.

Κρόκα, *tramam*, per Syncop. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟ΄ΚΗ, ης, ἡ, *trama, subtegmen, id quod stamini inseritur τῷ κρέκειν, pulsando*. Est et κρόκη, *littus*, quod κρέκει vel κρούει, *fluctibus*.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, id. q. κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, CROCODILUS, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, δειλὸν, et colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, *croceus, a, um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *croceo peplo velatus*: ex κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, et πέπλον, ου, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, et κρόκον, ου, τὸ, CROCUS vel CROCUM.

Κρόμμυον et Poët. κρόμυον, ου, τὸ, *cæpa*: à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, seu *Saturni, Jupiter*, gen. Ion. Κρονίδεω, voc. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, *Saturnius, præ senio delirus*: et

Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης: à

ΚΡΟ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus, senex morosus et maleficus*.

Κροσσαὶ, ῶν, αἱ, *sunt pinnæ murorum et turrium*. Alii pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *extrema vestis ora, fimbria, limbus, villus*.

Κροσσωτὸς, οῦ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta*: à præced.

ΚΡΟ΄ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea, pilum*: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulso, crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus*.

Κρόταλον, ου, τὸ, CROTALUM, *crepitaculum*, quod et

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod.

ΚΡΟ΄ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus, pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, *quod ibi evidens sit venarum pulsus*. dat pl. κροτάφοισιν, κροτάφοις, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulso, verbero, plaudo*, f. ήσω p. ηκα. à seq.

ΚΡΟ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus, plausus*: q. à κρούω.

ΚΡΟ΄ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina*.

ΚΡΟΤΩ΄ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore*. tanq. κρότων.

Κροῦμα, ατος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum*. Th. κρούω.

Κρουνηδὸν, *instar scatebræ, ad modum fontis salientis*; à

ΚΡΟΥΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *scatebra, saliens fons*, qu. à κρήνη.

Κρούπαλα, ων, τὰ, *lignei calcei*, quasi à κρούω et πάλλω, quòd *vibrent* quæ illis *pulsantur* calcata. Eadem ac κρουπέζαι, ῶν, αἱ, et κρουπέζια, ων, τὰ, ex κρούω et πέζα.

Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω, *pulso*.

Κροῦσις, εως, ἡ, *pulsatio*. à 2. pers. perf. pass. seq.

ΚΡΟΥ΄Ω, *pulso, ferio, collido*: f. κρούσω, p. κέκρουκα, a. 1. ἔκρουσα.

Κρύβδα et κρύβδην, et Dor. κρύβδαν, *clàm*, adv. à κρύπτω, *occulto*.

Κρυβεὶς, έντος, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, a. 2. ἔκρυβον, f. 2. pass. κρυβήσομαι, a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ὰ, ὸν, et Ion. κρυερεῖος, εία, εῖον, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, *frigus, glacies, rigor hiemis*. Th. κρύος.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus*: à

ΚΡΥ΄ΟΣ, εος, τὸ, *frigus, gelu*.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poëtis idem quod κρυπτὸς, *occultus*: a κρύπτω, *abscondo*.

* Κρυπτάζω, -σω, *cooperio, occulto*. D. S.

Κρυπτάσκω, *cooperio*: à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, CRYPTICUS, *celandi peritus*: et

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *occultus, abditus*. Th. κρύπτω.

Κρύπτεσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. ind. præs. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ΄ΠΤΩ, *abscondo; occulto, tego; celo*; q à καλύπτω. [* semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296.] f. ψω, a 1. ἔκρυψα. hinc κρύψῃς, 2. sing a. 1. sub. κρύψας, a. 1. part. act. p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον. perf. pass. κέκρυμμαι, a. 1. pass ἐκρύφθην, a. 2. pass. ἐκρύβην, a. 2. inf. pass. κρυβῆναι, a. 2. part. pass. κρυβεὶς. Hinc

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè*.

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo*: à κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, CRYSTALLINUS: à

ΚΡΥ΄ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *glacies, gelu*: item CRYSTALLUS, *lapis pellucidus*.

Κρυφᾷ, *latentèr, clam*: Dor. pro κρυφῇ.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, idem ac κρύφιος, -ία, -ιον, *occultus, a, um*, à κρύπτω.

Κρυφῇ, *occultè*, adv. à κρύφιος, *occultus*.

Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρύφιος, ια, ιον, et κρύφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *occultus*: dat. pl. Ion. κρυφίοισι, κρύφιον, κρυφίως, *occultè clam*. Th. κρύπτω, *abscondo*: f. ψω.

Κρύφος, ου, ὁ, *latebra*: ab eod.

Κρύψαι, *celare*: a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, et in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. et

Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. act. sub. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩ΄ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum*. Scribitur et κρόβυλος.

Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio*: à

ΚΡΩ΄ΖΩ, *crocito, garrio*: κρώζῃς, 3. sing. præs. sub. qu. à κράζω, vel à sono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propria.

ΚΡΩ΄ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum*: alitèr κλώμαξ.

ΚΡΩ΄ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx*.

ΚΡΩΣΣΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *hydria, urceus*.

Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκταται. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπῇ τοῦ η (ut ἔζα pro ἔζη) verbi κτείνω, *occido*, vel κτημι.

Κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido:* vel κτάμεν, Ion. et Dor. κτάμεναι pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κταμένοιο, gen. Ion. à

Κτάμενος, *qui interemit, aut interemptus est:* a. 2. part. m. verbi κτῆμι, idem quod κτείνω, *interficio:* a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος, dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτὰν, *possederunt:* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *possideo:* a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento, κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido:* a. 2. ἔκτην.

Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, *interfecisset:* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον.

Κτανέεσθαι, per Dialysin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio,* f. 2. m. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Ion. Dialysi pro κτανοῦντες, nom. pl. fut. 2. part. act. ejusd.

Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, *interficio.*

Κτάντας, ου, ὁ, Dor. pro κτάντης, ου, ὁ, *interfector.* Th. κτείνω.

ΚΤΑΌΜΑΙ, -ῶμαι, *acquiro, comparo, possideo.* [* *gigno,* Soph. Oedip. Tyr. 1512.] fut. med. κτήσομαι, perf. pass. κέκτημαι, (pro quo et ἔκτημαι) part. κεκτημένος, *possessor, dominus;* et -μένη, *domina;* a. 1. pass. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med. verbi præced. At

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio:* a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. med. verbi κτάομαι, *possideo:* sed

Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. sing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio.*

Κτάω, *cædo, occido:* sic et κτάω, pro κτάομαι, *possideo.*

Κτέανον, ου, τὸ, *possessio, facultates, opes;* idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτέαρ, ατος, τὸ, item, et ab eod.

Κτεάτεσσι, *possessionibus:* dat. pl. Ion. et Poët. pro κτέασσιν pro κτέασι, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτεατίζω, *acquiro, possideo:* fut. ίσω. Poëticum: à κτέατος, genit. à κτέαρ· ab eod. Th.

Κτεάτισσε, Ion. et Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτείνας, ασα, αν, -αντος, et in acc. m. g. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido:* f. κτενῶ, a. 1. ἔκτεινα, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusd.

Κτεινόμενος, *qui occiditur:* præs. part. pass. ejusd. verbi.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio, occido:* f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτανον, p. pass. ἔκταμαι, a. 1. pass. ἐκτάνθην, f. 1. pass. κτανθήσομαι, perf. med. ἔκτονα. Legitur et κτίννω, κτιννύω, κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten.* hinc

Κτενίζω, *pecto:* f. ίσω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, *res possessa, donum.* Th. κτάομαι, *possideo.*

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exsequiæ, inferiæ, justa;* q. à κτάω, *occido.* hinc

Κτερεΐζω et κτερίζω, *exsequias, justa facio.*

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. præced.

Κτεριοῦσι, pro κτερίσουσι, Att. 3. pl. f. 1. ejusdem verbi κτερίζω, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω.

Κτέωμεν, *possideamus:* Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, *occido,* eodem tempore et modo.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, propriè *pecten,* deinde *quicquid simile pectini,* ut, *venarum cursus in arboribus, filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano.* Th. κτεὶς, *pecten.*

Κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio, fundus.* Et in pl.

Κτήματα, των, τὰ, *bona, facultates, opes.* Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτῆμι, *occido:* inus. cujus fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα, a. 2. ἔκτην, a. 2. part. κτὰς. Th. κτέω, vel κτάω, idem.

Κτήνη, κτηνῶν, nom. et gen. pl. à

ΚΤΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum, pecus:* qu. possessio, à κτάομαι· hinc κτηνηδὸν, *pecudum more,* adv. et Angl. NEAT. de *pecore.*

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *jumentorum pastor:* ex κτῆνος, et τρέφω, *alo.*

Κτηνώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *jumentarius belluinus, brutus, stolidus:* ex εἶδος, *species,* et κτῆνος.

Κτήσασθε, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. seu κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, *CTESIAS,* nom. propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *possessio, res quæ possidetur, facultates, opes:* [* κατ' ἔργου κτῆσιν, *pro rerum naturâ, prout se res habet,* Soph. Trach. 234.]

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi κτάομαι.

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, *acquisibilis.*

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula empta:* à κτητὸς, ab eod. Th.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, *acquirendi peritus: possessivus.* Hinc κτητικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *ars quæstuaria:* et

Κτητὸς, ἡ, ὸν, *acquisibilis, acquisitus, emptus:* et

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor:* à 3. perf. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphær. pro ἰκτίδεος, *viverræ sylvestris pelle confectus;* à ἰκτὶς, ίδος, ἡ, *mustela.*

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo, creo, fabricor:* f. κτίσω, a. 1. ἔκτισα, a. 1. imperat. κτίσον, άτω, a. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, αντος, p. ἔκτικα, perf. pass. ἔκτισμαι, a. 1. pass. ἐκτίσθην, et part. κτισθεὶς, εντος, *conditus.*

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries, dux ovium:* [* *quivis dux, princeps:* ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτης *principem sacerdotem Veneris:* Pind. Od. ii. ver. 211.] adj. *cicur, mansuetus.*

Κτιλόω, *mansuefacio, demulceo:* à præced.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo, creo.*

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra;* quæ est è mustelis sylvestribus.

Κτισσάσθαν, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo:* f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio, fabrica, regeneratio, res condita, creata, rerum creatarum universitas, totum genus humanum; magistratus:* et

Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura, opus, structura:* a. perf. pass. verbi κτίζω, *condo.*

Κτίσον, *crea:* a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, *creator:* [* *incola,* Eurip. Orest. 1659.] et κτίστης, ου, ὁ, idem, extrito ο, et retracto accentu: quod et

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, *creatus, conditus:* et

Κτισὺς, ύος, ἡ, *ædificatio:* à 3. perf. perf. pass. verbi κτίζω, *creo.*

Κτυπέω, *strepo, strepito.* [* *tundo,*

cem. gem. accuſ. *κτύπημα κρατὶ μέλεον πλῆξα*, Eurip. Oreſt. 1486. *inflixit capiti triſtem plagam.*] f. *ήσω.* Th. *τύπτω*, *pulſo.*

Κτύπημα, ατος, τὸ, et

Κτύπος, ε, ὁ, *ſonitus, ſtrepitus:* à *κτυπέω*, cujus Th. *τύπτω*.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, *CYATHUS*, *ectula:* quod à *χύω*, *fundo.*

Κυαμευτὴς, ῦ, ὁ, *qui fabis eligit; fortilegus;* et

Κυαμευτὸς, ή, όν, *fabis* vel *forte electus:* à perf. paſſ. ſeq.

Κυαμεύω, *fabis eligo, ſortior:* à Th. *κύαμος.*

Κυαμοβόλ⊙, *judex:* à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, *ε, ὁ, faba; calculus, ſors, quæ alicui obtingit:* hinc

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, *fabarum vorator, qui in ſuffragiis ferendis quæſtui faciendo ſtudet:* ex *κύαμος* et *τρώγω, edo.*

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem geſtans:* ex *κύανος, cæruleus,* et *αἰγίς.*

Κυανᾶν, Dor. pro. *κυανεῶν*, ſcil. *νήσων*, *CYANEÆ inſulæ.*

Κυανέη, ης, ἡ, *nigra;* dat. pl. Ion. *κυανέῃσι* gen. pl. Æol. *κυανεάων* à

Κυάνεος, έα, et *έη, εον,* idem (excepto *ι*) quod

Κυάνεος, έα, εον, *CYANEUS, cæruleus, niger.* Th. *κύανος*, ſeu *κυανὸς, color cæruleus.*

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ϰ ἡ, *cæruleos habens pilos:* ex *κύανος* et *θρίξ.*

Κυανόπεζα, de menſâ: et *κυανόπεζος, nigros pedes habens:* ex *κύανος, niger,* et *ποῦς, pes.*

Κυανόπεπλος, ε, ὁ ϰ ἡ, *cæruleo peplo utens:* ex *κύανος, cæruleus,* et *πέπλον, peplum.*

Κυανόπρωρος, ε, ὁ ϰ ἡ, *cæruleam habens proram:* ex *κύανος* et *πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis.*

ΚΥ'ΑΝΟΣ, *ε,* et *κυανὸς, οῦ, ὁ, color cæruleus:* hinc

Κυανόφρυς, υος, ὁ ϰ ἡ, *nigrum habens ſupercilium:* ex *κύανος* et *ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.*

Κυανοχαίτης, ε, ὁ, *qui eſt nigris ſetis, cujus crines κύανον referunt:* ex *κύανος* et *χαίτη, coma.*

Κυανῶπιν, *nigroculam,* acc. ſing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cæruleo aſpectu:* ex *κύανος* et *ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.* Th. *ὄπτομαι, video;* p. m. *ὦπται.*

ΚΥ'ΑΡ, *ατος, τὸ, foramen acus;* item *pars auris interna.*

Κύππα, *poculum, CUPPA,* quia *κυφὸν.* Hinc Angl. CUP.

Κύβδα, *inclinato capite:* à *κύπτω.*

Κυβεία, ας, ἡ, *luſus aleæ;* item *aſtutia* et *fraus:* à *κύβ⊙, teſſera.*

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deûm.

Κυβέρνασις, ἡ, Dores legunt pro *κυβέρνησις.*

Κυβερνάτας, Dor. pro *κυβερνήτης.*

Κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro *κυβερνήτης.*

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, *-ῶ, -άεις, -ᾶς, -άει, -ᾷ, GUBERNO;* propriè *navem rego,* f. *ήσω,* quaſi *κῦμα ἐρευνῶ, fluctus ſcrutor,* vel à גבר, *prævalere, gubernare.* Hinc Angl. TO GOVERN.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio.* Th. *κυβερνάω.*

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix,* et

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ε, ὁ, *gubernator.*

Κυβερνητικὸς, ή, όν, *ad gubernatorem pertinens:* *κυβερνητικὴ,* (ſub. *τέχνη,*) *gubernandi facultas:* à præced.

Κυβερνισμὸς, ῦ, ὁ, *gubernatio.*

Κυβευτὴς, ε, ὁ, *aleator,* et

Κυβευτικὸς, ή, όν, *aleatorius, peritus aleæ:* à præced.

Κυβεύω, f. *εύσω, aleâ* ſeu *teſſeris ludo, periclitor.* Th. *κύβος, teſſera.*

ΚΥ'ΒΗ, *ης, ἡ, caput,* quia *κυφὴ, curva:* à *κύπτω.*

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele,* quæ ſuos miniſtros facit *κυβήβειν,* id eſt, *κύπτειν,* vel *κυβιστᾷν.*

Κυβηλίζω, *ſecuri percutio:* à

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, *ίδος, ἡ, ſecuris, bipennis.*

Κυβικὸς, ή, όν, *CUBICUS:* à *κύβ⊙.*

Κυβιστάω, f. *ήσω, in caput me conjicio, in caput ſalto:* à *κύβη, caput.*

Κυβίστημα, ατος, τὸ, et *κυβίστησις, εως, ἡ, ſaltatio in caput,* et

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, *ſaltator, qui ſe in caput dejicit:* à *κυβιστάω.*

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, *ου, τὸ, CUBITUS, nodus brachii:* à *κύπτω, inclino.*

ΚΥ'ΒΟΣ, *ου, ὁ, CUBUS, teſſera;* vel *aliquid habens figuram quadratam.*

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, *ίδος, ἡ, crater magnus.* Martinius ex Galeno probat eſſe *parvum calicem et doliolum medicum.*

ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, *ε, ὁ, CYNCHRAMUS, dux coturnicum.*

Κυδάζω, f. *άσω, convitior, maledico:* à *κύδ⊙, ὁ, convitium.*

Κυδαίνω, *celebro, decoro, laudo,* fut. *ανῶ.* Th. *κύδ⊙, εος, τὸ, gloria, decus.*

Κυδάλιμος, ε, ὁ ϰ ἡ, *glorioſus:* ab eod. Th.

Κύδαρις, *CYDARIS, corona.*

Κυδάω, -ῶ, *glorior, veneror:* à *κύδ⊙.*

Κυδ'εις, ήεσσα, ῆεν, *glorioſus.*

Κυδηνθεὶς, *decoratum eſſe,* a. 1. inf. paſſ. ab *ἐκυδήνθην,* a. 1. indic. paſſ. verbi *κυδαίνω.*

Κυδιάνειρος, α, ον, *honeſtans viros, claros viros continens:* ex *κῦδ⊙* et *ἀνὴρ, vir.*

Κυδιάω, *glorior, jacto.* Th. *κῦδ⊙, gloria.*

Κύδιμος, ε, ὁ ϰ ἡ, *glorioſus:* ab eod.

Κυδιόων, *exultans,* Poët. pro *κυδιῶν,* præſ. part. à *κυδιάω,* quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *glorioſiſſimus, a, um,* ſuperl. et

Κυδίων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *κυδίονες, κα, ων, glorioſior,* comparat. à *κῦδ⊙, gloria.*

Κυδνὸς, ή, όν, *inclytus.* [* *vox nihili:* lege *κυδρὸς,* ubique Græv. ad Heſ. Op. 257.]

Κυδοιδοπάω, -ῶ, *tumultuor:* qu. ex *κυδοιμὸς* et *δουπεῖν.*

Κυδοιμέω, -ῶ, *turbas excito:* à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, *ῦ, ὁ, turba, tumultus.*

ΚΥ~ΔΟΣ, *εος, τὸ, gloria, decus.* At

Κύδος, ε, ὁ, *convitium, probrum.*

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, *glorioſus:* [* Hom. Il. Σ. 184. Od. Λ. 579. Heſ. Op. 257.] à *κῦδ⊙, τὸ.*

Κύδων, ωνος, ἡ, *CYDON,* urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ *μηλέα* vel *κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, cotonea malus; κυδώνιον μῆλον, ε, τὸ, cotoneum* ſeu *CYDONEUM malum:* à *Κύδων,* undè iſtiuſmodi mala.

Κύει, *in utero fert,* 3. ſing. præſ. verbi *κύω.*

Κυεὶς, *conceptus,* a. 2. part. paſſ. ab *ἐκύην,* a 2. ind. paſſ. verbi *κύω,* f. *σω, in utero geſto.*

Κυέω, idem quod *κύω,* quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ *quod in utero geſtatur, fœtus,* et

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas, prægnatio, conceptus:* à perf. paſſ. verbi *κυέω,* idem quod *κύω, in utero geſto.*

Κυθέρεια, *CYTHEREA, Venus:* ab inſula Cytherâ.

Κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, *κος, ἡ, CYIX, bulboſa quædam planta.* Theophraſt. lib. vii. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicæ palmæ genus.* Theophraſt, lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, *-ῶ,* f. *ήσω, miſceo;* propriè de liquoribus; *perturbo:* hinc

Κυκεία, ας, ἡ, *κύκημα, άτος, τὸ, permixtio; confuſio:* à præced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro *κυκεῶνα,* acc. ſing. à

Κυκιὼν, ῶνος, ἡ, *miscellanea potio.* Th. κυκάω.

Κυκηθέντην, Ion. pro ἐκυκηθέτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, *misceo.*

Κύκλα, per Metaplasm. pro κύκλοι, *rotæ:* à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS,* vestis genus; item adj. *orbiculata.* Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλέω.

Κυκλέω, *verso, roto, agito, in omnes partes pello:* à κύκλος, *circulus.*

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli; undequaque,* et

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, et κύκλιος, ία, ιον, idem, ac

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, *circularis, orbiculatus, rotundus,* et

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu:* omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus, orbis;* item *corona hominum; argumentatio circularis; locus ubi vendebantur homines; ambitus verborum* seu *periodus; mænia urbis;* κύκλοι προσώπου, *malæ* hominis; κύκλοι, *orbes rotarum, rotæ ipsæ;* κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, undique.*

Κυκλόσε, adv. *circulatim:* à præced.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tornando rotundus factus:* ex κύκλος, *circulus,* et τερέω, *torno.*

Κυκλόω, *cingo, circumdo: in orbem ago,* fut. ώσω, perf. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.

Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, in orbem, in circuitu, undique.*

Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus:* à κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES:* ex κύκλος, *orbis, circulus,* et ὤψ. Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYCNUS, olor;* est et nomen propr.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miscenti,* dat. sing. part. præs. à κυκάω, f. ήσω, *misceo.*

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *cava oculorum.*

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλίω, *volvo.*

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo.*

Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS; corpus quodlibet teres:* à

Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, *volvo.*

Κύλιξ, ικος, ἡ, *CALIX:* ab eod. Th.

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio,* et

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum:* à perf. pass. verbi κυλίω.

Κυλισμὸς, οῦ, ὁ, *volutatio:* à κυλίω.

Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, *volutatus:* ab eod.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi,* seu *parva vasa potoria oris compressioris;* item *cucurbitulæ,* pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, *poculum, pyxis:* à κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem: Dim. à præced.

Κυλίχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, *volvo, voluto,* f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, et καλινδέω, idem.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *qui distortis pedibus est, loripes;* Vulcani Epith. ex κυλλὸς, *claudus,* et πούς.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *claudus; curvus; mancus:* quod à κολὸς, *mutilus.*

Κυλοιδιάω, -ῶ, *sum oculis tumentibus:* ex κῦλον, pro κοῖλον, *cavum oculi,* et οἰδάω, *tumeo.*

Κυλοιδιόωντες, nom. pl. part. præs. à κυλοιδιάω, q. v.

Κύλων, ωνος, *CYLO.*

Κυλώνειον, *CYLONIUM.*

ΚΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda;* Metaph. magna multitudo malarum rerum, ut *magna lues:* qu. κύκημα, à κυκάω. Est et κῦμα, pro κύημα, τὸ, *fœtus uteri:* à κύω, *in utero gesto.*

Κυμαίνουσης, gen. sing. part. præs. act. κυμαίνων, et in f. g. κυμαίνουσα· à

Κυμαίνω, *fluctuo, æstuo, ferveo, turgeo,* f. ανῶ, p. γκα. Th. κῦμα.

Κυματίη, ης, ἡ, *tempestas.*

Κυματίας, ου, Ion. κυματίης, ου, ὁ, *ciens fluctus, impetuosus:* ab eod. Th.

Κυματίζω, fut. ίσω, *undis agito, fluctuare facio.* Th. præced.

Κυμάτιον, ου, τὸ, *parvus fluctus, pars columnæ, cymatium:* Dim. à κῦμα.

Κυματόω, -ῶ, idem ac κυματίζω.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *undis* seu *fluctibus pulsatus, jactatus:* ex κῦμα et πλήσσω, *frango.*

Κυματαγὴ, ης, ἡ, et legitur κυματωγὴ, ῆς, *littus;* ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*

Κυματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fluctuosus:* ab eod. Th.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. à κυματόω. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus.*

Κυμβαλίζω, fut. ίσω, *cymbalum pulso:* à

Κύμβαλον, ου, τὸ, *CYMBALUM:* à κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pronus in caput:* à

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA;* item *poculi genus,* et *caput:* à κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, et

Κύμβον, ου, τὸ, *acetabulum:* à

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus, recessus;* item *ollæ fundum:* quod à κυφὸς, *curvus.*

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna.*

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *CYMINUM,* herba et semen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, nomen mulieris.

Κυναγίτας, Dor. pro κυνηγέτης, q. v.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum suffocatio; angina.* Hinc

Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, *angina laborans.*

* Κυναγχικὸν πάθος, ipsum est κυνάγχην, vel κύναγχη, morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.

Κυναγὸς, Dor. pro κυνηγὸς, οῦ, *venator:* ex κύων, *canis,* et ἄγω, *duco.*

Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili:* quasi à κύων, *canis.*

Κυνάμυια. Vide κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versipellis, impudens,* qu. canis: ex κύων, *canis,* et ἄνθρωπος.

Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus:* Dim. à κύων.

Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præced. Th.

Κυνέη, ης, contr. κυνῆ, ῆς, ἡ, *pellis canina, galea, pileus:* ab eodem Th.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caninus:* ab eod. Th.

Κύνεος, έα, εον, idem, et ab eod.

Κυνέεν, Ion. et Poët. Epenth. τοῦ ε, pro ἐκύνεν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κυῶ, *osculor.*

Κύνες, nom. pl. κύνεσσιν, *canibus,* dat. plur. Ion. pro κυσὶν à κύων, κυνὸς, *canis.*

Κυνέω, *osculor, blandior, adoro;* προσκυνέω, idem. Th. κύνω.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatorii,* et *instrumenta venationis:* à κυνηγός.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, *venator:* à

Κυνηγέω, *venor,* f. ήσω· à

Κυνηγὸς, οῦ, ὁ, *venator:* ex κύων et ἄγω.

Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus.* Th. κύων, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis.*

Κυνικὸς, ἡ, ὸν, *caninus*, *CYNICUS*: ab eod. Th.

Κυνόδυς, οντος, ὁ, *dens caninus*: ex κύων, κυνὸς, *canis*, et ὀδοὺς, *dens*.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et κυνοθαρσὺς, εῖα, ὺ, *impudens*: ex κύων, *canis*, et θάρσος, *fiducia*.

Κυνόμυια, ας, ἡ, *musca canina*, [* Exod. viii. 21. Psal. lxxvii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401. ed. Mang. qui disertè ducit ex μυίας καὶ κυνός. Hinc de imprudente dicitur, Athen. Deipnos. iii. 37. et, ut scribi debet, iv. 14.] Alii legunt κυνάμυια.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui canina facie est*: ex κύων, *canis*, et πρόσωπον, *vultus*.

Κυνόσουρα, *CYNOSURA*: quod κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*, pro *astro* sumitur.

Κύντερος, ου, *impudentior*; superl. κύντατος. Th. κύων, *canis*.

Κυνῶπα, voc. sing. à

Κυνώπης, ου, ὁ, *habens canis vultum*; item *impudens*: quod ex κύων, *canis*, et ὢψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κυνώπιδος, gen. sing. à

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda*: à κυνώπης.

Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in utero gesto*.

Κυόμενα, nom. plur. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, q. v.

Κυοφορέω, fut. ήσω, *in utero fero*, *prægnans sum*: à κύος, *fœtus*, et φορέω, idem quod φέρω, *fero*.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, *cypressinus*, *è cupresso factus*: à

ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, κυπάριττος, ου, ἡ, *CYPRESSUS*, arbor.

ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum et capax*.

ΚΥΠΑ'Σ, άδος, et κυπασσὶς, ίδος, ἡ, *pallium* et *lecti stragulum*; [* *vestis* ποδήρης, quam delicatiores tum viri, tum fœminæ gestabant, Anthol. Reiskii, p. 22. V. Toup. ii. p. 121.]

ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *Cyperus*, herba è juncorum genere.

ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus*: deflexum à κύφελλον, quia *cavum*.

Κυπριάρχης, ου, ὁ, *CYPRI præfectus*.

Κύπριδα, acc. sing. à Κύπρις, *Venus*.

Κυπρίζω, *germino*, *venustè floreo*. Th. Κύπρος.

Κύπρινον, ου, τὸ, *unguentum Cyprinum*, et

Κυπρῖνος, *CYPRINUS*, et

Κύπριος, ου, *CYPRIUS*: ab eod. Th.

Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*; accus. Κύπριδα, et Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus*.

Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, *germinatio*: à κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epith. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro*. Dicitur et

Κυπρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem: ex Κύπρος et γίνομαι, *nascor*.

ΚΥ'ΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor et insula.

Κυπτάζω, fut. άσω, *pronus specto*, *immoror*, *cunctor*, *tempus tero*: à κύπτω.

Κυπτὸς, ή, ὸν, *inclinatus*; *supplex*. Th.

ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus sum*, *incurvo me ad videndum*, f. ψω a. 1. ἔκυψα a. 1. part. κύψας, ασα, αν.

Κυράνα, ας, Dor. pro Κυρήνη, ης, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.

Κυρβαῖος, αία, αῖον, *sublimis*, -*e*: à κύρβις, q. v.

ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, *crista gallinacei*; *tiara*: ex κάρα et βαίνω.

ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula*, *cui leges inscribebantur*.

Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido*, *nanciscor*.

Κυρεία, ας, ἡ, (per Sync. pro κυριεία,) *dominatio*. Th. κῦρος.

Κυρέω, f. ήσω, *incido*, *assequor*, *evenio*, *sum*. Th. κύρω, idem.

Κύρη, ἡ, *Ceres*; sic dicta, quia κυρία τοῦ ζῆν, *domina vitæ*.

ΚΥΡΗΒΑ'Ω, *cornibus pugno*, fut. άσω· qu. à κέρας, *cornu*.

ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *acera* et *glumæ hordei*. Vide κυρηβάω.

Κύρημα, et per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit*, *præda*. Th. κύρω, *incido*.

Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. et

Κυρήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.

Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi κύρω· a. 1. indic. pass. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, *domina*, et

Κυριακὸς, ή, ὸν, *dominicus*, *a*, *um*. Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas*.

Κυριεύω, *dominor*, *potior*, *in potestatem redigo*, cum gen. κυριεύω σοῦ, *dominor tibi*; σὲ, *dominum te facio*; fut. εύσω, perf. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto*: qu. à κέρας, *cornu*.

Κύριος, ου, ὁ, *dominus*, *herus*; adj. κύριος, ία, ιον, *qui auctoritate valet*, *præstans*, *præcipuus*; item *proprius*. Th. κῦρος, *auctoritas*.

Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio*: à κῦρος.

Κυρίσσω. Vide κυρίζω.

Κυρκανᾶν, *miscere*: qu. à κυκανᾶν, ρ interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit*, *præda*: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κῦρν', pro κύρνε, vocat. à

Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nomen propr.

ΚΥ˜ΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas*, *edictum*, *cardo rei*. Est et

Κῦρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex.

Κυροῦν, præs. inf. act. et

Κυροῦσα, præs. part. f. g. à

Κυρόω, -ῶ, *sancio*, *auctoritatem do*, *ratum facio*, f. ώσω, p. κεκύρωκα· perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Κύρσαι, *incidere*, a. 1. inf. et

Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido*, f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, *adipiscor*. Vide in præced.

ΚΥΡΤΟ'Σ, ή, ὸν, Æol. κύρτος, *CURVUS*, *gibbosus*, *convexus*: at

Κύρτος, ου, ὁ, *sagena*, *nassa*; dicitur et κύρτη, et κύρτις, quia *cava* seu *gibbosa*. Th. præced.

Κυρτόω, -ῶ, *curvo*, *incurvum reddo*. Th. κυρτὸς.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod est incurvatum*, *gibbus*; item *tumor omnis præter naturam*. Th. κυρτόω, *curvo*.

ΚΥ'ΡΩ, *incido*, *consequor*, *impingo*, *sum*, f. 1. Æol. κύρσω· κυρέω, idem quod κύρω.

Κύσας, αντος, *osculatus*, a. 1. part. act. à κύω, *osculor*.

Κῦσε, seu κῦσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi, inf. κύσαι. Undè Angl. TO KISS.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, et κύσος, ου, ὁ, et κυσὸς, ου, ὁ, *nates*, *podex*; item *pro muliebri pudendo*.

Κυσὶ, dat. pl. à κύων, *canis*, quod vide.

Κυσσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, q. v.

Κύσσε, Ion. et Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *vesica*; accus. κύστιν.

ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.

ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.

ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavum*, *sinus*; ubi aliquid κεῖται corpus·

Κύτραν, Dor. pro χύτραν, accuſ. ſing. à χύτρα, olla; idem quod χύτρος, q. v.

Κύτταρος, υ, ὁ, loculamentum apum et veſparum: à κύτος, cavum.

Κύφελλα, ων, τὰ, nubes, et omnia cava: q. à κυφὸς, incurvus.

ΚΥ῀ΦΙ, ſuffimenti genus.

Κυφὸς, ἡ, ὸν, incurvus, gibboſus: q. à κύπτω, flecto.

Κύφος, εος, τὸ, gibbus. Th. κύπτω.

Κύφων, ωνος, ὁ, locus teſtudinatus, baculus incurvus, ſtiva; item inſtrumentum quo vinciebantur nocentes aut torquebantur; cataſta, numellæ: à κυφὸς, curvus. Th. κύπτω, pronus ſum.

Κύφων', pro κύφωνα, accuſ. ſing. præced.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, incurvo me; κύψαι, a. 1. inſ.

ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, alveare apum: hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus. Eſt et κυψέλη, auris foramen, ejuſque ſordes.

Κυψελλίζων, nomen propr.

Κύψελος, υ, ὁ, CYPSELUS, hirundinum ſpecies, ſic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, ab alveolis, quos è luto ſibi conſtruit. Item nomen propr. Eëtionis filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaſerat.

ΚΥ Ω, in utero geſto, oſculor, f. σω, p. κα. Κυίω, idem.

ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, CANIS; acc. κύνα· dat. pl. κυσί.

Κώας, et κῶας, τὸ, pellis ovina. Vide κῶς.

ΚΩΒΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, GOBIUS, ſeu GOBIO, piſcis. Et Angl. GUDGEON.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, et κωδία, ας, ἡ, caput papaveris, globulus; κώδη, fructus papaveris.

Κώδιον, υ, τὸ, CORIUM, ovium vellus, contr. pro κωΐδιον. Th. κῶς, τὸ, pellis ovina villoſa.

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola, tuba; Metaph. homo garrulus.

Κώεα, nom. plur. à κῶς, εος, τὸ, pellis agnina, ſtragulum.

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, poculum quoddam; compotatio largior.

Κωθωνίζω, f. ίσω, largius poto, compoto: à præced.

* Κωθωνιστήριον, υ, τὸ, verbale τῦ κωθωνίζεσθαι, quod exſtat 3. Eſdr. iv. 63. locus compotationibus deſtinatus, D. S.

ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τὰ, animalia quædam teſtis tecta. Antiq. κοχλίδια.

Κωκαλὸς, ῦ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, fleo, ploro: hinc κώκυμα, ατος, τὸ, et κωκυτὸς, ῦ, ὁ, fletus, ululatus.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, quæ ex ſacrificiis ſupererant, ſacerdotibus diſtribuebant; quæſtores.

Κωλέα, ᾶς, ἡ, fœni faſciculus; item perna.

Κώλεος, idem quod κῶλον, quod vide.

Κώληψ, ηπος, ἡ, talus, ſura. Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, COLICUS, ad coli dolorem pertinens: à

ΚΩ῀ΛΟΝ, υ, τὸ, membrum, periodi pars; inteſtinum craſſum, COLON, ſeu COLUM.

Κωλυέτω, caſtiget, 3. ſing. imperat. act. à κωλύω, q. v.

Κώλυμα, ατος, τὸ, [* et κωλύμη, ης, ἡ,] impedimentum, prohibitio, et

Κώλυσις, εως, ἡ, idem, et

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit, et

ΚΩΛΥ'Ω, prohibeo, impedio; veto, inhibeo, fut. ύσω, perf. κεκώλυκα· a. 1. inf. act. κωλῦσαι· a. 1. paſſ. ἐκωλύθην.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, υ, ὁ, ſtellio.

ΚΩ῀ΜΑ, ατος, τὸ, ſomnus profundus; veternus.

Κώμαζον, imperf. Ion. et

Κωμάζοντα, acc. ſing. part. præſ. à

Κωμάζω, COMISSOR, hymnis celebro; item ſalto, choreas ago; κωμάζειν εἴς τινα, hymnum in alicujus laudem canere. Th. κῶμος, commiſſatio.

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans nugator: à κῶμος.

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, hymno celebrate, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, q. v.

Κωμάρχης, υ, ὁ, pagi vel vici præfectus: ex κώμη et ἄρχω.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, commiſſari, inf. verbi κωμάζω.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, commiſſatio.

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, pagus, vicus. Hinc

Κωμηδὸν, vicatim.

Κωμήτης, υ, ὁ, paganus; κωμῆται, vicini.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum: ex κώμη et πόλις, urbs. [* Mar. i. 38. nuſquam alibi reperta.]

ΚΩ῀ΜΟΣ, υ, ὁ, COMMISSATIO, laſcivum convivium, laſcivia; qu. luxuria ſoporifera: à κῶμα, ſomnus; item Genius, commiſſationum præſes; [* cœtus Baccho miniſtrantium, cœtus virorum qualiſcunque, ſed in iſto ſenſu rarò Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1196.] κῶμον δισπότης appellatur is, in cujus laudem hymnus eſt ab aliquo ſcriptus.

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus quæ ante fores ſtatuitur; faſciculus fœni.

Κώμῳ, dat. ſing. à κῶμος.

Κωμῳδία, COMOEDIA, Satira: à κωμῳδός.

* Κωμῳδιογράφος, υ, ὁ, Comœdiarum ſcriptor: ex κωμῳδία et γράφω, ſcribo, D. S.

Κωμῳδὸς, ῦ, ὁ, COMOEDUS, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, per vicos canit: ex κώμη, pagus, et ἀείδω, cano.

Κώνειον, υ, τὸ, cicuta.

ΚΩ῀ΝΟΣ, υ, ὁ, CONUS, turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ.

Κωνωπεῖον, υ, τὸ, CONOPEUM, velamen ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Th. κώνωψ, culex, vel κῶνος, ob ſimilitudinem figuræ. Angl. CANOPY.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ vel ἡ, culex.

Κῶος, εος, τὸ, vellus, ſtragulum è pelle villoſa: q. à κέω, jaceo. Vide κῶς.

Κωπεῖς, οἱ, remiges, nom. pl. à

Κωπεὺς, έως, ὁ, remex: à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, remus, manubrium: qu. à κόπτω, quia tundit aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalmus, cui alligantur remi.

Κωπίον, υ, τὸ, parvus remus: Dim. à κώπη.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κώρη, ης, ἡ, ſive κόρη, puella, oculi pupilla.

Κῶρον, Dor. pro κοῦρον, q. v.

Κωροσύνα, ας, Dor. pro κυροσύνη, ης, ἡ, pueritia: à κόρος.

Κωρύκιον υ, τὸ, crumena, ſacculus, folliculus: Dim. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, υ, ὁ, pera, ſaccus coriaceus.

ΚΩ'Σ, οὸς, τὸ, ovium pellis villoſa, ſtragulum.

Κῶς, ῶ, ἡ, COS, nomen inſulæ.

Κῶς, quomodo, Ion. pro πῶς.

Κωσάμ, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.

Κώταλις, hodiè κοτάλι, tudicula, cochleare majus. An à κοτύλη, quia cava?

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, fut. ιλῶ, perf. ιλκα, fabulor, garrio, blandis et fallacibus verbis decipio: hinc κωτίλλοντα, acc. ſing. part. præſ. κωτίλλουσα, præſ. part. f. g

Κωτίλος, ἡ, ιλον, loquax, garrulus, blandus, fallax, aſtutus: à κωτίλλω.

Κωφεύω, (pro κυφεύω,) allevo; item quieſco.

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, hebes, obtuſus, pro-

prie; atque hinc, *sensu aliquo captus* impr. *auditu*; *surdus, tacitus, stolidus, iners, invalidus, irritus, obscurus* de oratione: [* κωφὸν βέλος, *telum obtusum*, κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur*.] hinc

Κωφόω, -όω, et έω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco*.

Κὤχετο, pro καὶ ᾤχετο, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo*.

Κωχεύω, *attollo, sustineo*: Hesych.

Λ.

Λ undecima litera Græcorum, in numeris *triginta* designat; et cùm lineolâ infrà positâ, (λ,) *triginta millia*.

Λα, *particula*, augens significationem vocum cum quibus componitur.

ΛΑ'ΑΣ, λάαος, ὁ, *LAPIS, saxum*; qu. ex λα et ἄζω, *sicco*: λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας.

Λάϐα, Dor. pro Λάϐου, gen. à Λάϐας pro Λάϐης, viri nomen.

Λάϐε, Ion. pro ἔλαϐε, 3. sing. a. 2. ind. act. At

Λαϐὲ, *cape*, et in pl. λάϐετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμϐάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαϐον, a. 2. inf. λαϐεῖν, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. inf. m. λαϐέσθαι.

Λαϐεῖν, Dor. pro λαϐεῖν, vide in præced.

Λαϐὴ, ῆς, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio, prætextus*. Th. λαμϐάνω, *capio*.

Λαϐῆν, Dor. pro λαϐεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαϐέ.

Λάϐῃς, 2. sing. et λάϐῃσι, Ion. Paragoge pro λάϐῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμϐάνω, *capio*; a. 2. ἔλαϐον.

Λάϐιρος, *fovea*. Hesych.

Λαϐὶς, ίδος, ἡ, *ansa, manubrium, forceps, fibula*: à λαϐή.

Λάϐοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάϐοιμι, οις, οι, verbi λαμϐάνω, a. 2. ἔλαϐον.

Λαϐοῖσα, Dor. pro λαϐοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαϐέμην, Ion. pro ἐλαϐέμην, ου, ετο, a. 2. m. λαϐόμενος, a. 2. part. m. à λαμϐάνω, *capio*: a. 2. ἔλαϐον.

Λάϐον, Dor. pro λαϐὲ, a. 2. imperat. act. et

Λαϐοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λάϐρα, *lupus piscis*: à λάϐρος, q. v.

Λαϐραγόρης, ου, ὁ, *procaciter loquax*; ex λάϐρος, *vorax*, et ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Λαϐρεύομαι, *præceps sum in loquendo*; à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ρα, ρον, *valdè vorax, avidus*: q. ex λα vel λίαν, et βορός, *vorax*. Hinc

Λαϐρότης, ητος, ἡ, *voracitas*.

Λαϐρώνιον, ου, τὸ, *poculum quoddam latum*: q. à λάϐρος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *LABYRINTHUS, locus multis viarum ambagibus inflexus*.

Λαϐυρινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus*: à præced.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus*.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus, non distentus, non plenus*; in quo sc. est λαγὼν seu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricosi*.

Λαγγεύω, *fugio*: περιφεύγω.

Λαγγάζω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latinè *LANGUEO*, Angl. TO LAG OR TIRE.

Λαγέτας, Dor. pro

Λαγέτης, ου, ὁ, *dux, ductor populi*: q. λαοῦ ἡγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, *LAGENA*, poculi genus: *sextarius*, genus mensuræ. Scribitur et λάγυνος.

Λαγίδης, εως, ὁ, *fœtus leporinus, cuniculus*: à λαγωός.

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas*. Th. λάγνης, *libidinosus*.

ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγνος, ου, ὁ, *homo libidinosus, lascivus*: superl. λαγνίστατος quasi λάγυνος, *valdè mulierosus*; ex λα, et γυνὴ vel à λέγω, *cubo*.

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, *ilia*.

Λάγος, ου, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro λαγῶς· à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*, Atticè λαγὼς, ῶ. Ex λα et οὖς, *auris*.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo actionem, litem intendo*; cum gen. et acc. f. m. λήξομαι, p. εἴληχα, pro λέληχα, part. εἰληχὼς et λεληχὼς, a. 2. ἔλαχον, a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, a. 2. part. λαχὼν, όντος, p. m. λέλογχα, a. 1. med. inf. λήξασθαι, p. pass. εἴληγμαι, part. εἰληγμένος.

Λαγὼ, *leporem*, acc. sing. à λαγώς.

ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia, lateris cavum laxius et exos*. Hinc λαγαρὸς, *laxus*.

ΛΑΓΩΟ'Σ, οῦ, Att. λαγὼς, ῶ, Ion. λαγὸς, οῦ, ὁ, *lepus*. ex λα et οὖς, *auris*: alii ex λα et γοάω, *multum gemere*.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, *leporinus*: à præced.

Λαγὼς, ῶ, ὁ, *lepus*, vide λαγωός.

Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes*: acc. Λάδωνα. Est et nom. fluvii.

Λαέρτης, ου, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, *LAERTIADES*, nomen proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οἱ, *lapides*: à λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας, ὁ, *lapis*.

Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. et λαζεῦ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio*.

Λαζεῦ, Dor. pro λάζου, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo*: q. à λαϐὴ ut λαϐάζομαι. Dicitur et λάζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax, vanus, superbus*.

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε verbi λάω, quod tamen et alias habet significationes.

Λάθα, ας, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, *oblivio*.

Λάθαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clam malus et mordens, clandestinus*: ex præced. et ἀργός.

Λάθε, 2. sing. a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2. imp. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*, seu λήθω, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον, a. 2. inf. λαθεῖν, perf. pass. λέλησμαι, p. m. λέληθα.

Λαθέμεν, Ion. et Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. verbi λανθάνω.

Λάθετο, 3. sing. a. 2. m. Ion. ejusd.

Λαθήϐης, ου, ὁ, *immemor juventæ, senex*: ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, et ἥϐη, *juventus*.

Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi λήθω seu λανθάνω, *obliviscor*, a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *curas oblivione tegens*: ex λήθω, et κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λαθίφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vocis oblivionem inducens*: ex λήθω, *lateo*, et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Λαθόμεσθα, *obliviscimur*, Dor. pro ληθόμεσθα, 1. pl. præs. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo*.

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio*.

Λάθρα, adv. *clam, latentèr*: et

Λαθραῖος, αία, αῖον, *clandestinus*: à præced. et

Λαθραίως, *clam*, adv. à præced. à Th. λήθω, Dor. λάθω, *lateo*.

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clam*, quod vide.

Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ία, ιον, *occultus*. Th. λήθω, *lateo*.

Λάθριος, ία, ιον, *occultus*: ab eod.

Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum*. Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *cicercula*, genus leguminis.

Λαθὼν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, *obliviscor*, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LÆVA*: à λαιὸς, quod vide.

Λάϊγξ, ϊγγος, ἡ, *lapillus*, *calculus*: à λᾶας, *lapis*.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *sinister*, *impudens*, *procax*.

Λαικάζω, f. άσω, *decipio*, *scortor*: ex λα et κάζω, *orno*.

Λαιλαπίω, -ῶ, f. ήσω, et λαιλαπίζω, *per procellam aufero*: ex

ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS*, *turbo*, *ventus procellosus*, ex λαι, vel λα, et λάπτω, *lambendo bibo*.

Λαίμαργος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *gulosus*, *vorax*, *insatiabilis*: ex λαι et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suidas. à λαιμὸς.

ΛΑΙΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *guttur*, *gula*, *jugulus*.

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, *jugulo*, *jugulum incido* seu *seco*. à λαιμὸς, *jugulus*, et τέμνω, *scindo*.

Λαιμέσχατον, ȣ, τὸ, præmium ob λαιμοῦ σχάσιν, *merces athletici homicidii*.

Λαΐνεος, έα, εον, et λάϊνος, ίνη, ινον, *lapideus*. Th. λᾶας, *lapis*.

Λαῖον, ȣ, τὸ, *seges*, quâ frui possumus, à λαύω, sic *fruges*, à fruendo. Vide λήϊον et λήιον.

ΛΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *LÆVUS*, *sinister*.

Λαιοτμέω, ῶ, *segetem seco*, *meto*: ex λαῖον, ȣ, τὸ, *seges*, et τέμνω, *seco*.

Λαῖπος, *salax*, *impudicus*. Al. ex λαὶ et πέος.

Λαισήϊον, ȣ, τὸ, *breve scutum*, *parmula*: à λάσιος, *hirsutus*, quia ex crudo corio: vel à λαιὸς, *sinister*, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΙ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *turpitudo*.

Λαιτὸν, *onerosum*, *molestum*: an à λα et οἰστὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus*, *latitudo*, *æquor*, Poëticum ex λα et ἰέναι, *quòd in amplum eat* seu *extendatur*.

ΛΑΙ~ΦΟΣ, εος, τὸ, *vestis*. *velum*. Dicitur et λαῖφη, q. λεῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *velox*, *rapidus*: ex λαιψηρὸς, et κέλευθος, ȣ, ἡ, *via*.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, *valdè mobilis*, *admodum velox*: ex λα et αἰψηρὸς, *celer*, *rapidus*, *velox*. Th. αἶψα, *statim*.

ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA*, *arbor campestris*.

Λάκαινα, *LACÆNA*, nomen propr.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, *species quædam aromatis*.

Λάκε, *crepitabat*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἔλακον, p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, *LACEDÆMON*, urbs Peloponnesi. Hinc

Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII*.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax*, *garrula*, *maledica*: hinc

Λακερύζομαι, *garrio*, *convitior*: q. ex λα et κράζω, *clamo*.

Λακέω. [* apud Tragicos, Eurip. Orest. 162. ἀδὺ ἢ ποτ' ἄρ' ἔλακεν.] vide in ληκέω, *LOQUOR*.

Λακίζω, *discindo*, *lacero*: à

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, propriè cum crepitu facta: à ληκέω, *crepo*.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fossa*, *fovea*, *cisterna*, *puteus*, *LACUS*.

Λακτίζοισα. Dor. pro λακτίζουσα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, *calcitro*, f. ίσω, p. λελάκτικα, præs. pass. λακτίζομαι, *calcibus petor*. Th. λὰξ, adv. *calce*: hinc

Λακτιστὴς, ȣ, ὁ, *calcitro*.

ΛΑ'ΚΩΝ, *LACO*, *incola Lacedæmonis*, seu *agri Spartani*.

Λακωνίζω, f. ίσω, *Lacedæmonios imitor*, *brevis sum in loquendo*, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *regio Peloponnesi*: à

Λακωνικὸς, ὴ, ὸν, *LACONICUS*: à Λάκων.

Λακωνικῶς, adv. *Laconicè*, *breviter*, à præced.

Λακωνισμὸς, ου, ὁ, *LACONISMUS*, *breviloquentia*: à λακωνίζω.

Λάλα, *LALA*, unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, *garriunt*, 3. pl. præs. à

Λαλαγέω, *resono*, *vociferor*, *canto*, *tumultuor verbis*: à λαλαξ, αγος. Th. λαλέω. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *garritus*.

Λαλάζω, *vociferor*: à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, *clamor*, *sonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur*: à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. pl. præs. ab eod.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, *sonum edo*, *loquor*, *garrio*, f. ήσω, p. λελάληκα, a. 1. ἐλάλησα, a. 1. sub. act. λαλήσω, perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui*. aor. 1. pass. ἐλαλήθην, f. 1. pass. λαληθήσομαι.

Λάλημα, ατος, τὸ, *sermo*, *loquacitas*: à 1. pers. perf. pass. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela*, *sermo*, *rumor*, *fama*, *sermo de re aliquâ*, *colloquium*. Th. λαλέω.

Λαλίστερος, compar. *loquacior*: à λάλος.

Λαλίστατος, *loquacissimus*, superl. à

Λάλος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *loquax*, *verbosus*, *argutus*: à λαλέω.

Λάμα, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί. Lat. *quare?*

• ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *accipio*, *capio*, *consequor*, *capesso*, *emo*, *prendo*, *convinco*, *concipio*, de fœm. *accipio aliquid in bonam malamve partem*, cum πρὸς, vel εἰς: in med. sæpe *activè* dicitur, et cum *gen.* pro *apprehendere*, *pervenire ad locum*, *nancisci*: et pass. *capior*, *corripior*, *prehendor*: f. m. λήψομαι, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. εἰληφὼς, a. 2. ind. ἔλαβον, aor. 2. imperat. λάβε, et Att. λαβέ, et in 2. pl. λάβετε, a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. λαβεῖν, a. 2. part. λαβὼν, οντος, perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, apud Poët. λελημμένος, a. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η, inf. ληφθῆναι, et part. ληφθείς. [* ἐλαμβάνοσαν pro ἐλάμβανον, *acceperunt*, 3. pl. imperf. Ezek. xxii. 12. ἐλάβοσαν pro ἔλαβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. λαμβάνειν μεταμέλειαν, *pœnitere*, Eurip. Iphig. in Taur. 366. αἰδῶ, *vereri*, Soph. Aj. 348.] κακὸν, *pati*; τὰ ὀβολὼ, *emere*; λαμβάνεσθαι νόσῳ, *corripi*.

Λάμεχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *pauper*.

ΛΑ'ΜΙΑ, seu λαμίας, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus*: dictus à λαιμῷ, id est, *gulæ*, *amplitudine*: *LAMIA*, *bestia quædam*; *monstrum*; *Lamiæ*, *sagæ incantrices*: significat et *dæmonium alios vorare existimatum*.

Λάμνα, *lamella*: ex Lat. *lamina*.

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca*. Λαμνιᾶν, Dor. pro Λημνιᾶν, ex *Lemno*.

Λαμπαδηφορία, ας, et Ion. ίη, ης,

ἡ, lampadum gestatio: ex λαμπὰς, fax, (quod à λάμπω, luceo) et φέρω, fero.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, facula, instrumentum seu vinculum quo in vulnere curando utuntur; tænia, fascia, lacinia quæque; dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, LAMPAS, fax: à λάμπω, luceo. Angl. A LAMP.

Λάμπεν, collucebat, imperf. Ion. act. λάμπετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, luceo.

Λαμπετάω, ῶ, idem quod Th. λάμπω, luceo.

Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι. Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. verbi præced.

Λαμπήνη, ης, ἡ, vehiculi genus regium et περιφανὲς, qu. à λάμπω, splendeo.

Λαμπηνικὸς, ad currum aut lectisam pertinens.

Λαμπόμενοισι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, luceo.

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδης, ου, ὁ, nom. propr.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, splendidus, clarus, de magno vento dicitur, benignus, perspicuus: compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

* Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor. ab eod.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, clarum reddo. à λαμπρὸς.

Λαμπρῶς, splendide, clare, adv. ab eod.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens: à 3. perf. perf. pass. verbi

ΛΑ'ΜΠΩ, luceo, splendeo, niteo, mico; item splendeo, splendesco, Metaph. q. à λίαν φῶ, fut. λάμψω, p. φα, a. 1. ἔλαμψα, a. 1. imperat. λάμψον, άτω, a. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos; loquacitas, impudentia; limpiditas: à

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, disertus, facetus, scurrilis.

Λαμφθείη, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείη. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, capio, f. m. λήψομαι

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi λάμπω, luceo.

Λάμψακον, LAMPSACUM, nom. urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, splendor: à 2. perf. perf. pass. verbi λάμπω, luceo.

Λάμψομαι, η, εται, Ion. et Dor. λάμψευμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, capio.

Λανθάνεμος ὥρα, anni tempestas tranquilla, quâ latet siletque ventus. Ex seq. et ἄνεμος, ventus.

Λανθάνω, LATEO, delitesco, ignotus sum: [† cum participio junctum redditur imprudenter nescius; participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λανθάνω, ἔλαθον τινὲς ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 22. insciii quidem angelos hospitio exceperunt. et Aristoph. Nub. 137.] λανθάνομαι, obliviscor: sumit tempora à λήθω, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret: sed format. pass. λέλησμαι, a. 1. pass. ἐλήσθην et ἐλήθην, p. m. λέληθα. videas Th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, ῦ, ὁ, torcular.

ΛΑ'Ξ, adv. calce seu calcibus. Hinc Lat. CALX.

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λήχω pro quo λαγχάνω, sortior, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλοχα.

Λαξευτήριον ου, τὸ, ascia, cælum.

Λαξευτὴς, lapicida: et

Λαξευτὸς, ὴ, ὸν, in saxo incisus: à

Λαξεύω, lapides polio: ex λᾶς, λαὸς, lapis, et ξέω, polio, sculpo.

* Λαξεύσις, εως, ἡ, lapidis poliendi ars. D. S.

Λᾶξις, ιος, ἡ, sors, portio, pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λάξις, vide in λαγχάνω. sortior.

Λαοδίκεια, ας, ἡ, LAODICEA, nomen urbis Gr. jus populi. Hinc

Λαοδικεὺς, έος, ὁ, Laodicensis: à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice, nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, quod vide.

Λαοκατάρατος, maledictus à populo, invisus populo.

Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, filius Laomedontis.

Λαομέδων, οντος, ὁ, LAOMEDON, nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, Att. λεὼς, ῶ, ὁ, populus, turba.

Λαοσέβης, έος, ὁ καὶ ἡ, à populo cultus: ex λαὸς, populus, et σέβομαι, colo.

Λαοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum servans, populorum defensor vel servator: ex λαὸς, populus, et σόω, servo. Item, qui populum agitat, seu concitat: ex λαὸς et σείω, moveo.

Λαοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum alit: et

Λαότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, à populo nutritus: ex λαὸς et τρέφω, alo: f. θρέψω, p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum corrumpens: ex λαὸς, populus, et φθείρω, corrumpo, p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum occidens: ex λαὸς et φένω, occido.

ΛΑΠΑ'ΖΩ et λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, evacuo, mollio, perdo: hinc

Λάπαθος, ου, ἡ, et λάπαθον, ου, τὸ, fossa terræ, sulcus: item LAPATHUM herba, à præced.

Λαπάρα, ἡ, et λάπαρον, ου, τὸ, pars infra costas, quia λαπαρὰ, i. e. caret costis; abdomen, ilia: à

Λαπαρὸς, ὰ, ὸν, vacuus, inanis. Th. λαπάζω, evacuo.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, pituita: quæ λαπάζεται e corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, lambendo bibo.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ισω, insolentiùs me effero, jacto me. q. ex λα et ἴσος.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν, à

Λαπίθης, ου, ὁ, LAPITHA: qui cum Centauris congressus est.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia: à 1. perf. perf. pass. verbi λαπίζω.

Λαπιστὴς, ῦ, ὁ, temerarius, mendax, voluptuosus; jactator, nugax: à λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, lambendo bibo, more canum bibo, exinanio, consumo: undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.

* Λάρδος, lardus.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, saginatus, pinguis.

ΛΑΡΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, corbis è vimine plexus.

Λαρκαδόγυιος, ου, ὁ, quid significet, et ut Pani tribuatur vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, capsa, loculus, in qua λαρινὰ seu pinguia reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, LARUS, avis vorax, qu. à λάω, appeto. Sed

Λαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, jucundus, gratus, compar. λαρώτερος, superl. λαρώτατος: παρὰ τὸ ἱλαρὸν.

Λαρυγγίζω, f. ισω, et Att. ιῶ, vocem dilato, clamito: à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, γγος, ὁ, guttur, gula.

Λαρύζω, clamo: à λάρυγξ.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, contractè à λᾶας.

Λασαία, ας, ἡ, nom. urbis Gr. hirsuta, herbida.

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, oblitus, a, um, a. 1. part. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, lateo, f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, LASANUM,

...bulum, illa; item *cloaca*, *fella familiaris*.

Λάσδιο, *accipe*, Dor. pro λάζυ, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, quod vide.

Λασεῦμεθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασῦμαι, et λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. paff. Dor. pro λησθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo*: p. paff. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. paff. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna*, *contumelia*.

Λασιόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui surdus ex hirsutie*, κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *hirsutus*, *hispidus*, *pilosus*, *setosus*, *villosus*; *herbidus*.

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor*; q. à λαλῶ.

Λάσταυρος, ου, ὁ, *hirsutus in parte virili*: cujus ταῦρος est λάσιος.

Λατῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo*.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo*, et *strepitus ille*. Est et *nomen animalis quadrupedis*.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδας, α, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LATOIDES*, *Apollo*, *Latonæ filius*: à Λατώ.

Λατομέω, *saxa cædo*, *exscindo*, *excido*, cum acc. f. ήσω, a. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα, perf. paff. λελατόμημαι, perf. part. paff. λελατομημένος, η, ον, à λατόμος.

* Λατόμημα, *lapis excisus*. à præced. D. S.

Λατομητὸς, ὴ, ὸν, *incisus in lapides*, *excisus*, *excavatus è lapide*: ab eod.

Λατόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapicida*: ex λᾶς, λᾶος, ὁ, *lapis*, et τέμνω, *scindo*.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS*, nom. *piscis delicati*.

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus*, *cultus*; item *cultus religiosus*. Et pro ὁ. ἐλη, ...γα. à λατρεύω. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, ῦ, ὁ, *cultor*: à 3. perf. perf. paff. seq.

Λατρεύω, *servio*, *famulor*, *religiosè colo*, *sacrifico*, cum dat. f. σω, p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις: alii à λα partic. intenf. et τρέω, *tremo*.

Λάτριν, acc. fing. λάτριδι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus*.

Λάτριος, α, ον, *famularis*. Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *servus famulus*. [* quos uxor fecum afferebat, non in viri fui poteftatem fe dedit. Vox à λαὸς, *populus*, *plebs infima*. Hinc nata diftinctio inter ... cultum minifterialem; ... cultum divinum.]

Λάτρον, ου, τὸ, *merces*, quæ fervienti datur à λάτρος.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur*, *gula*: q. à λαύω, *fruor*.

Λαύρα, ας, ἡ, *platea lata*, *vicus*: q. λαύρα ὁδὸς. à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *LARGUS*, *latus*, *multus*, *copiosus*: q. ex λα et εὐρὺς, *latus*.

Λαύρως, adv. *latè*, *abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: undè ufitatum ἀπολαύω: vid. λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

Λαφυρέω, -ῶ, f. ήσω, *spolio*.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio*, *helluor*, *evacuo*: qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ, p. αγκα.

Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio*: à

Λαχανεύομαι, f. m. εύσομαι, *olera produco*: à

Λάχανον, ου, τὸ, *olus*: à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, *fossu facilis*: it. nomen infulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξω, p. λέληχα, et Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. λαχεῖν ἀΐδαν, *mori*. Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*: nom. Parcæ. à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *sors*: ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*: f. ανῶ, a. 1. ἐλάχανα et Att. ἐλάχηνα.

ΛΑ'ΧΜΟΣ, ου, ὁ, *pilorum densitas*.

Λαχμὸς, ῦ, ὁ, *micatio*, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*, *mico digitis*.

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus*, *hispidus*: à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα et χνοῦς. hinc

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pilosus*: à præced.

Λαχοίην, ης, η, *sortiar*, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, *sors*; à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, *sortitus*, *sortis particeps*: a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior*, quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, fylveftris braffıcæ genus; à λάπτω.

Λαψεῦμαι, feu λαψῦμαι, ῆ, ῆται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. fing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, *video*, *volo*, *fruor*, [* λῶ, Doricè, Markl. Eurip. Suppl. 221.] Hinc λαύω, Epenth. τῦ υ, unde ufitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *popularis*: à λαὸς, *populus*.

Λέα, ας, ἡ, *lapis*, *quem textor stamini inter texendum appendit*: à λᾶς, contracte pro λᾶας, ὁ, *lapis*.

Λέαινα, ας, ἡ, *LEÆNA*: à λέων, *leo*.

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ, a. 1. ἐλέανα. Th. λεῖος, *lævis*, *non asper*.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nom. Apoftoli. Hebr. *cordatus*.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ*, *pellis deposita*: qu. à λέπω, *exuo*.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES*, *pelvis*: qu. à λείβω, *fundo*, *libo*.

Λεβωνὰ, nom. oppidi. *Jud.* xxi. 19.

Λέγειν, præf. inf. à λέγω, *dico*.

Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, *legio*: à Latinis fumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, feu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria*, *quæ assuitur extrema vestis oræ*.

Λεγόμεσθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præf. paff. verbi λέγω, *dico*.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*, 1. pl. præf. et

Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι, 3. pl. ejufd. à

ΛΕ'ΓΩ, *LEGO*, *colligo*: *numero*; *dico*, *loquor*; *cubare facio*, *jaceo*, *dormio*. [* λέγειν τὴν ἐμὴν χάριν, Eurip. Oreft. 1547. *dicere in meam gratiam*, fub. εἰς· ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν, Joan. vi. 17. *loquebatur de Juda*. Sic Theocr. Idyl. xv.] f. λέξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα, a. 2. ἔλεγον, perf. paff. λέλεγμαι, p. m. λέλογα.

Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio*: actio ejus qui ληλατεῖ, id eft, *prædam agit*, qu. λείαν ἐλαύνει item, *præda*.

Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, *prædam ago*, *depopulor*, *prædor*: ex λεία et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*; fed λεία, *lævis*. Vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *suaviloqua*, ex λεῖος, *lævis*...

νεῖν, et ἀγοράομαι, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λειαίνω, *LINO, levigo, polio,* f. ανῶ a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis.*

Λείβεται, *stillat,* 3. sing. præs. pass. ab

ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO, fundo,* f. ψω, p. λέλειφα. Dicitur et εἴβω, Ion. et Æol.

Λειῶμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, *lævigo.*

Λείηναν, *explanârunt,* pro ἐλέιηναν, 3. pl. Att. et Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω, q. v.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum:* hinc λεικνίζω, *vanno.*

Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reservatio, reliquiæ,* idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, *linquo.*

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *pratum;* quasi à λείβω, quia *rigatur:* hinc

Λειμώνιος, ία, ιον, *pratensis,* et

Λειμωνόθι, *ex prato:* à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *læves malas habens:* ex λεῖος, *lævis,* et γένειον, *mentum.*

Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, subdolè blandiens:* ex λεῖος, *lævis,* et γλῶσσα, *lingua.*

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS, non asper;* item *planus, lubricus; lenis, perfectus.* Duci possit à λα et ἴσος, *equalis:* hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *lævitas:* à præced.

Λειόω, f. ώσω, *lævigo.* Th. λεῖος.

Λείουσι, *leonibus,* pro λέουσι, per Ectasin. Poët. dat. pl. à λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Λεῖπε, præs. imperat. verbi λείπω, vel Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. ejusd.

Λείπετο, Ion. pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

* Λειποθυμία, ας, ἡ, *animi deliquium repentè superveniens.*

Λείπομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass. Λειπόμενος, part. ejusd. à λείπω.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel -ιον, ου, τὸ, *militiæ desertio:* à seq.

Λειποστράτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui militiam deserit:* ex λείπω et στρατὸς, *exercitus.*

Λειποψυχέω, *animâ linquor,* f. ήσω ex λείπω et ψυχὴ, ἡ, *anima.*

Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præced. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO, relinquo; desum, deficio,* f. ψω, p. λέλειφα a. 1. ἔλειψα a. 2. ἔλιπον perf. pass. λέλειμμαι perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. TO LEAVE. [* Cum genetivo significat *minùs quàm;* ut, ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, Diod. Sic. l. i. *anni paulo minùs quàm* xviii *millia.* Defectus si exprimitur, ponitur in dativo; ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοῖν λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριακόντα, Diod. Sic. l. i. p. 4. *duobus minùs quam* cccxxx *annis;* οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων αἱ ἐπὶ θύραις ἐπὶ τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c. 15. *tamen non seciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ.*]

Λείποισα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. fœm. g. à λείπω, *linquo.*

Λείρινος, ίνη, ινον, necnon λειρινὸς, ίνη, ινον, idem quod sequens.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, *lileaceus; floridus, suavis, tener.* Th. λείριον, *lilium.*

Λειριόεσσῃ, dat. sing. fœm. g. à λειριόεις, q. v.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM,* pro quo et λίριον. Est folio λεῖον.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, *gracilis, pallidus:* q. à λεῖος, *minutus.*

Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis:* à λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λειτὸς, ἡ, ὸν, *publicus, a, um:* à λαὸς, Att. λεὼς, *populus.* Ion. resolut. ληΐτος.

Λειτουργέω, -ῶ, *ministro, munus publicum obeo;* tropicè *reip. quocunque modo prosum,* f. ήσω, p. λελειτούργηκα a. 1. ἐλειτούργησα a. 1. infin. act. λειτουργῆσαι à λειτουργὸς.

Λειτουργία, ας, ἡ, *servitus, ministerium publicum, LITURGIA:* et hinc Angl. LITURGY, et

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, *ad ministerium pertinens:* à

Λειτουργὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *qui munus publicum obit, minister publicus:* ex λειτὸς, *publicus,* et ἔργον, *opus.*

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *LICHEN, summæ cutis asperitas;* est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nomen muris: ex λείχω et ἀνὴρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo,* et μύλη, *mola frumentaria.*

Λειχοπίναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo,* et πίναξ, *tabula.*

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo, LINGO,* f. ξω, p. χα.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo,* f. ψω.

Λείψαν', pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ,* nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ.* Th. λείπω, *linquo.*

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Λείωσις, εως, ἡ, *lævigatio:* à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis.*

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina;* quasi λακάνη ex λα et χαίνω, quod pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis:* dim. à præced.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ὁ, *vitellus, ovi luteum;* at fœm. g. *pisum.*

Λεκὸς, ου, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, *scutella:* indè λεκὶς, et dim. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum,* adj. verbale: à λέγω, *lego.*

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, *eloquens:* undè

Λεκτικώτατος, superl.

Λέκτο, Poët. pro. λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. pluiq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, dictus, selectus:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS.* Th. λέγω, *cubare facio.*

Λέκυθος, idem ac λήκυθος, quod vide.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio;* f. m. λήψομαι a. 2. ἔλαβον.

Λελάβησι, Ion. Anadiplasiasmo et Paragoge τῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, perf. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. et

Λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. et

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλακα, ας, ε, perf. med. sed præsentis significationem habet. hinc λελακυῖα, perf. part. m. fœm. g. verbi ληκέω, vel λακέω, *resono, crepo;* a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα. Vide in λέλακα. Alii formant ab λαλέω, *vociferor;* perf. part. λελαληκὼς, υῖα, et per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. indic. act. verbi λαλέω, *loquor.*

Λελάμπρυνται, *resplenduit,* 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ, p. λελάμπρυγκα p. pass. λελάμπρυμμαι ab λαμπρὸς, *splendidus.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo.*

Λέλασται, *oblitus est,* Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Λελάχωσι, *sortiti fuerint,* Ion. Anadiplas. pro λάχωσι, 3. pl. a.

2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*; a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relictus est*, 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται à λείπω, *linquo*, fut. ψω a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. verbi λείχω, *lingo*, f. ξω, p. λέλειχα.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λεληθότως, adv. *furtim, latenter*: ab eod.

Λέληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω, p. λελάληκα, et per Sync. λέληκα.

Λεληκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus sum*, perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio*.

Λελημμένος, ejusd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse*, perf. infin. pass. verbi λήθω seu λανθάνω, *lateo*; perf. pass. λέλησμαι sed.

Λελῆσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι, seu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.

Λέλησμαι, perf ind. pass. λελησμένος, perf. part. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*, q. v.

Λελιημένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλαίω, -ῶ, *volo*, perf. λελίληκα· perf. pass. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελίημαι.

Λέλοχα, p. m. verbi λέγω, *dico*.

Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. pass. verbi λογίζομαι, q. v.

Λελογισμένως, *prudenter*, adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum*, p. m. et

Λελογχὼς, p. part. med. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*, p. m. et

Λελοιπὼς, υῖα, ὸς, p. med. part. verbi λείπω, *linquo*.

Λελουμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λούω, *lavo*, fut. λούσω, perf. λέλουκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. indic. act. Att. pro λέλεχα· hinc

Λελοχυῖα, *enixa*, part. fœm. g. ejusdem perf. Alii perf. part. m. verbi λέχω, vel λεχόμαι, esse volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *solvi*, perf. indic. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι et hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*, p. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, fut. ανῶ, perf. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa*.

Λελυμένος, η, ον, *solutus*, p. part. pass. et

Λέλυται, 3. sing. perf. pass. λελύντο, 3. plusq. p. pass. Ion. verbi λύω, *solvo*, fut. σω, perf. λέλυκα· p. pass. λέλυμαι p. inf. pass. λελύσθαι.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium*.

Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λέμφος, ου, ὁ, *mucus concretus*; sed

Λέμφος, adj. *mucosus, stultus*.

Λέντιον, ου, τὸ, *linteum*, vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ου, τὸ.

Λέξατο, *recensuit, numeravit*, Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω.

Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξου, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod formatur à fut. verbi λέγω, f. ξω.

Λεξείδιον, ου, τὸ, *dictio parva, brevis*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, οῦ, τὸ, (sub. βιβλίον), *LEXICON, dictionarium*: ab eod. nom. et Th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus, verbum*; acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λέξουντι, *dicunt*, Dor. pro λέξουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*; in pl. λέοντες dat. pl. λέουσι.

Λεοντέη, et contr. λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ου, ὁ κ ἡ, *leoninus*: ab eod.

Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδνον, ου, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum*; in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος ου, ὁ κ ἡ, *albus*, Eustath. q. ex λεπὶς et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced. quod vide.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis instar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parva λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama, cortex*, et

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio*, et

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*. Th. λεπρὸς, *scaber*.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aspera*; petræ Epith. et

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. ab λεπρὸς, *scaber*.

Λεπράω, -ῶ, fut. ήσω, *scaber*, seu *leprosus fio*: ab eod.

Λεπρὸν, οῦ, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, -οῦμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *scaber*; item *leprosus*.

Λεπταλέος, έα, έον, idem quod λεπτὸς, *tenuis, subtilis*.

Λεπτῇ, dat. sing f. g. à λεπτὸς.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo*: ex λεπτὸς, *tenuis*, et λόγος.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, neut. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingenuosus*.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas*: à λεπτὸς.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo*: à λεπτὸς.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula*: dim. à seq.

Λεπυρὸν, οῦ, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus, squamâ tectus*.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι, ii male audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*: à Λέρνη, *palude*, in quâ versata fuerat.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum*, ubi sordium confluges: hinc

Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbis*.

Λεσβίζω, et Λεσβιάζω, *Lesbios imitor*, obscœnis moribus, et

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbia fœmina*, et

Λεσβόθεν, adv. *è Lesbo*: à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula.

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. præs. part. verbi

Λεσχάζω, f. άσω, *garrio*: à seq.

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, crebra confabulatio*: hinc

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, *sermocinor, confabulor*.

Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις, et

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. masc. g. pro λευγαλέοις à

Λευγαλέος, έα, έον, *perniciosus, gravis, tristis*; *invalidus*; *tenuis*: quod λευγαλέος à Th. λοιγὸς, *pernicies*.

Λευὶ, et Λευῒς, ὁ, *Levi*, nomen viri, gen. τοῦ Λευὶ, acc. Λευίν. Heb. *additus*.

Λευΐτης, ου, ὁ, *Levita*, et

Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus*: à Λευί.

Λεύκ', pro λευκὴ, *alba*: à λευκός.

Λευκαίνω, *dealbo*, fut. ανῶ a. 1. Att. ἐλεύκηνα a. 1. inf. λευκᾶναι a. 1. indic. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. et

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo*, q. v.

Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, q. v.

Λευκανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *florem album habens*: ex λευκὸς et ἄνθος, *flos*.

Λευκανθίζω, *albico*, *candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*: ab eod. Th.

Λεύκιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui candidos equos habet*; qu. λεύχιππος ex λευκὸς, *albus*, et ἵππος, *equus*.

Λευκίτης, ου, ὁ, *candidus*, apud Theocr. *hircus* dicitur λευκίτας, Dor. à *colore*: à λευκός.

Λευκίνη, *creta*, ejusd. Th.

Λευκόγειος, ου, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *cretosus*, *cujus terra alba est*: ex λευκὸς, *albus*, et γῆ, *terra*.

Λευκοθέα, *LEUCOTHEA*, *Albunea mater*, *Matuta*: q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

Λευκόϊον, *calcha*, *viola*: q. λευκὸν ἴον, *viola alba*. Angl. SNOW DROP.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.

Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum*: ex λευκὸς et λίνον, *linum*.

Λευκομέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidus*, *habens frontem albam*: ex λευκὸς et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Λευκοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidus habens genas*: ex λευκὸς, *albus*, et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *gena*.

Λευκόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui albis equis utitur et vehitur*: ex λευκὸς, *albus*, et πῶλος, *pullus equinus*.

ΛΕΥΚΟΣ, ή, όν, *albus*, *candidus*, *serenus*, *purus*, *integer*.

Λευκότης, ητος, ἡ, *albor*: à præced.

Λευκότερος, έρα, ον, *candidior*, compar. à λευκὸς, *albus*.

Λεύκοφρυς ἀγορὴ, *cana fori facies*: ex λευκὸς et ὀφρὺς, *supercilium*.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *candidam tunicam gerens*: ex λευκὸς et χιτὼν, *tunica*.

Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ὁ ϗ ἡ, *albicans*, *albo colore*: ex λευκὸς et χρόα, *color*.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *candidam habens cutem*: ex λευκὸς et χρῶς, χρωτὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα, *color*.

Λευκόω, idem ac λευκαίνω.

Λεῦκτρα, pl. tantùm *LEUCTRA*, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidos habens lacertos*: ex λευκὸς et ὠλένη, *ulna*.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta*, *album*. Th. λευκός.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, *levis*, *æquus*, *planus de loco*: à λεῖος.

Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præs. ind. act. à

ΛΕΥ'ΣΣΩ, *video*, *aspicio*.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *lapidator*, *dignus*, *qui lapidibus obruatur*: [* λευστῆρα δήμου μόρον, Æsch. i. 78. *mors ex lapidatione illata*.] à λεύω, *lapido*, q. v.

Λευχειμονέω, ῶ, fut. ήσω, *albis induor*: à

Λευχείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *candidatus*; qui λευκὸν εἷμα gestat.

Λεύω, fut. εύσω, *lapido*: à λᾶας, *lapis*.

Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, q. v.

Λεχεποίης, ου, ὁ, *ferens herbas lectis idoneas*: ex πόα, Ion. ποίη, *herba*, et λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.

Λεχθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. neut. g. à λέγω, *dico*, fut. ξω, a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus*, *cubile*; *nuptiæ*, *uxor*, Poët. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo*, *cubare facio*.

ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus*.

Λεχὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *puerpera*: à λέχος, εος, τὸ, *lectus*; quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέχω, vel λέχομαι, *pario*. Vide præced.

Λεώδαμας, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.

Λεῷμι, *vellem*, præs. opt. act. contr. pro λεάοιμι à λεάω, pro λάω.

ΛΕ'ΩΝ, οντος, ὁ, *LEO*; λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*: q. à λάω, quia *visu valet*.

Λεωπέτρα, vel λεωπέτρα, et λεωπετρία, ας, ἡ, *lævis*, seu *plana petra*.

Λεωργὸς, οῦ, *hominum fabricator*, *audax*, *temerarius*: ex λεὼς et ἔργον.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem suæ civitatis jure donant*, *civemque faciunt*: ex λαὸς, Att. λεὼς, ὁ, *populus*, et σφέτερος, *suus*, à σφεῖς.

Λεωφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁδὸς, *via publica*: ex λεὼς, pro λαὸς, *populus*, et φέρω, *fero*.

Λῆ, *velit*, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere; in sub. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasin. λῶ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim*, *-is*, *-it*.

Λήβω, inusit. pro quo λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Λῆγ', pro λῆγε, *quiesce*, præs. imperat. et

Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. verbi λήγω, *cesso*.

Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt. à

ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, *cesso*, *desino*, *quiesco*

ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *frutex*, cisti species.

ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito*.

Ληθαῖος, αία, αῖον, et ληθαιος, αία, αιον, *LETHÆUS*, *oblivionem inducens*, adj. à λήθη, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*.

Λήθαργος, ου, ὁ, *LETHARGUS*, *veternus morbus*, *marcor*; sed adj. ὁ ϗ ἡ, *obliviosus*: ex λήθη, *oblivio*, et ἀργὸς, *ignavus*. Th. ἐργάζομαι, *operor*.

Λήθεαι, *oblivisceris*, Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.

Λήθει, *latet*, 3. sing. præs. act. ejusdem verbi.

Λήθετ', et λήθετο, *oblitus est*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio*: hinc Lat. *LETHUM*. Th. λήθω, *lateo*.

Λήθουσα, præs. part. f. g. à

ΛΗ'ΘΩ, Dor. λάθω, *LATEO*, f. λήσω· a. 2. ἔλαθον· p. m. λέληθα. [* Med. λήθομαι, *lateo meipsum*, *obliviscor*.]

Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. sing. à ληῒς, ΐδος, ἡ, *pecus*. Th. λεία, *præda*.

Ληΐζετ', pro ληΐζετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi ληΐζω.

Ληΐζω, *prædor*, *eripio*, *sortior*, *nanciscor*, f. ίσω· p. pass. λελήϊσμαι. Th. λεία.

Ληΐη, ης, ἡ, Ion. Dialysi pro λεία, *præda*.

ΛΗ'ΙΟΝ, ου, τὸ, *seges*; in plur. τὰ λήϊα.

Ληῒς, ΐδος, ἡ, *præda*, *magna pecoris copia*: à λεία.

Ληΐσσατο, Poët. et Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. et

Ληΐσσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ληΐζω, *nanciscor*, f. ίσω.

Ληϊστὸς, ή, όν, *prædando captus*: à ληΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ληΐστωρ, ορος, ὁ, *prædator*, *prædo furtivus*, *prædatorius*: ab eodem verbo et Th.

Ληΐτις, *prædatrix*, Epith. Minervæ: à præced. Th.

Λήϊτος, *publicus*, Ion. Dialysi pro λεῖτος· hinc λήϊτον, ου, τὸ, *curia*.

ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, *sono*, *crepo*, *LACERO*, *LOQUOR*, fut. ήσω· a. 1. ἐλάκησα· a. 2. ἔλακον, ες, ε· p. med. λέλακα, et λέληκα· hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura* seu *scissura cum crepitu*; λακίζω, *lacero*.

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, *LECYTHUS*, *ampulla olearia*.

Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.

ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *propositum animi*, *virilis fortisque animus*: qu. à λῶ, *volo*.

Λημαλέος, έα, έον, *gramiosus, lippus.* Th. λήμη, *gramia.*

Λημάω, -ῶ, *lippio, gramiosos oculos habere:* à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *gramia, lippientes oculi, sordes oculorum;* idem quod γλήμη: quod à λα et μύω, *claudo.*

Λῆμμα, ατος, τὸ, *res quae accipitur;* item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum.* Th. λαμβάνω, *sumo.*

Λήμνιος, ια, ιον, *Lemnius:* à Λῆμνος.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, *LEMNISCUS, fasciola è coronis dependens.*

Λῆμνος, ε, ἡ, *LEMNUS,* insula Vulcano sacra.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, *Bacchae, mulieres bacchantes.* Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse *Nymphas torculariorum praesides.* Vide ληνός.

Ληναῖος, ε, *LENÆUS,* cognomen *Bacchi:* ab eod. Th.

Ληναιῶνα, acc. sing à

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ. *Januarius;* quo Ethnici vina libabant Bacchο. Th. ληνὸς, *lacus tortularii preli.*

ΛΗΝΟ'Σ. ῦ, ὁ, *lacus preli torcularii,* ubi uvae prelo exprimuntur: qu. à λεαίνω, *comminuo;* sed

Λῆνος, εος, τὸ, *lana;* quia λεῖον, i. e. *molle.*

Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, a. 1. inf. λῆχθαι, a. 1. inf. m. et

Λήξεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso,* f. ξω.

Λῆξις, εως, ἡ, *cessatio.* Th. λήγω.

Λῆξις, εως, ἡ, *sortitio, sors, conditio, hereditas:* à λήχω pro quo λαγχάνω, *sortior.*

Ληρέω, *nugor:* quod à λα et ῥέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ε, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, *nugae, ineptiae, tricae:* hinc

Ληρώδης, εος, ὁ & ἡ, *nugax.*

Λῇς, Dor. pro θέλῃς, *velis.* Vide in λῶ.

Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Λήσεσθε, 2. plur fut. 1. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, ονος, ὁ & ἡ, *qui ludi oblivionem inducit,* Epith. *Bacchi:* ex λήθω, *lateo,* et παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων ex λύω, *solvo,* et τὸ παῖγμα, *ludus.*

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio,* et

Λήσομαι, *obliviscar,* f. 1. m. et

Λήσουσι, 3. pl. f. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω.

Λῃστεύω, fut. εύσω, *latrocinor:* à λῃστής.

Λῃστήριον, ε, τὸ, *agmen latronum, latrocinium:* à praeced.

Λῃστὴς, ῦ, ὁ, pro λῃϊστὴς, *latro.* Th. λεία, ας, ἡ, *praeda.*

Λῃστικὸς, ἡ, ὸν, et

Λῃστρικὸς, ἡ, ὸν, *praedatorius, è praedâ vivens.*

Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, *praedatrix.*

Λῃστρῶν, *latrina;* ubi scil. latent λῃσταί.

Λησῶ, Dor. pro λήσω, fut. 1. act. à λάω, -ῶ, *volo,* vel à λήθω, *lateo.*

Λητοΐδης, ε, ὁ, *Latonae filius:* à

ΛΗΤΩ', όος, -ῦς, ἡ, *LATONA,* mater Apollinis, acc. Λητόα, -ῶ.

Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, *captus,* a. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. sing. masc. g. et

Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio;* f. m. λήψομαι a. 2. ἔλαβον a. 1. ind. pass. ἐλήφθην a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.

Λήχω, inusit. pro quo jam λαγχάνω, *sortior.*

Λῆψις, εως, ἡ, *acceptum, acceptio:* à λαμβάνω.

Λήψομαι, η, εται, et in 1. plur. ληψόμεθα fut. 1. med. verbi λαμβάνω, quod vide; f. 1. med. inf. λήψεσθαι.

Λία, pro λεία, *praeda,* Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, turbo, propero;* λιάζομαι, *separo me, secedo, abeo, eo, demitto me, claudo,* fut. σω, perf. κα: q. à λίαν.

ΛΙ'ΑΝ, adv. *valdè, admodum.*

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus,* pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ε, ὁ, *LIBANUS,* nomen montis in Syriâ; *thus.*

Λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, et λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, *thus, thuribulum:* à praeced.

Λιβὰς, άδος, ἡ, *gutta.* Th. λείβω, *fundo.*

Λιβερτῖνος, ε, ὁ, *Libertinus,* nomen sectae.

Λιβόνοτος, ε, ὁ, *LIBONOTUS,* ventus qui spirat inter Africum et Austrum: ex λὶψ, βὸς, ὁ, *libs,* et νότος, *notus.*

Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA.*

Λιβυρνον, ε, τὸ, *Liburnum,* species *navigioli:* à *Liburnis,* Illyridis populo.

Λίβυς, υος, ὁ ἀνὴρ, *vir è Lybiâ, Afer, Poenus.*

Λίβυσσα, *LIBYSSA.*

Λίγα, *stridulè, argutè,* pro λιγέα, Hesych.

Λιγαίνω, *oblecto;* propriè arguto sono, *vocis acutum edo sonum.* Th. λιγύς.

ΛΙ'ΓΓΩ, *strido, stridorem edo,* f. ξω.

Λίγδην, εος, *pulvis:* quod à λεῖος, *glaber.*

ΛΙΓΔΗΝ, *strictim, leviter.*

ΛΙ'ΓΔΟΣ, ε, ὁ, *pila, mortarium;* item *fornacula, in quâ conflantur metalla.*

Λιγέα, acc. pl. neut. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ.

Λιγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. et

Λιγέῃ, *canorae,* dat. sing. foem. g. à λιγὺς, *stridulus.*

Λιγέως, *stridulè,* adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma.*

ΛΙΓΝΩΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pingui similis.*

Λίγξε, *sonuit,* pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίζω, *strideo,* fut. ξω.

Λίγυ', pro λιγυρῇ, *suavi,* dat. sing. f. g. et

Λιγυρῇσι, dat. pl. foem. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύριον, et λίγυρον, ε, τὸ, *lapis ligurius* aut *lyncurius.*

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus.*

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ & ἡ, *Ligur, qui è Liguriâ:* sed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, sonorus, canorus, suavis.* Th. λίζω, *strideo.*

Λιγυστικὸς, ἡ, ὸν, *Ligusticus:* à λίγυς, *Ligur.*

Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce praeditis,* dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, ε, ὁ & ἡ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus:* ex λιγὺς, *stridulus,* (quod ex λίζω, *strideo*) et φθόγγη, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor;* p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ε, ὁ & ἡ, *argutus:* ex λιγὺς et φωνὴ, *vox.*

Λίην, Ion. pro λίαν, *valdè,* adv.

Λιθάζω, cum acc. *lapido,* f. άσω a. 1. ἐλίθασα a. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ a. 1. inf. λιθάσαι perf. act. λελίθακα perf. pass. λελίθασμαι a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis.*

Λίθαξ, ακος, ὁ vel ἡ, *lapillus, petra aspera;* item adj. *lapidosus.*

Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis.* Th. λίθος.

Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. et

Λιθασθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω q. v.

Λιθάσωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Λιθία, vel λιθεία, *copia lapidum, massa auri,* et

Λιθιάω, *luxus, luxuries, ubertas:* q. ex λίαν et θὶς, *acervus.*

Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λίθος, *lapis.*

Λιθοβολέω, *lapido,* cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ευ f. ήσω a. 1. ἐλιθοβόλησα a. 1. inf. λιθοβολῆσαι

a. 1. part. act. λιθοβολήσας, perf. act. λελιθοβόληκα, f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι à λιθοβόλος.

* Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus.* D. S.

Λιθοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus jactans:* ex λίθος et βάλλω, *jacio.*

Λιθόλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus obrutus:* à

Λιθολεύω, *lapido.* Th. λᾶας, *lapis.*

Λιθοξόος, ου, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit:* ex λίθος et ξέω, *rado, polio.*

Λίθος, ου, ὁ vel ἡ, *lapis, saxum;* dat. pl. Ion. λίθοισι.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus stratus:* ex λίθος, *lapis,* et στρωτὸς, *stratus:* quod à στρώννυμι. Th. στορέω, *sterno.*

Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ:* ex λίθος et τέμνω, *seco;* p. m. τέτομα.

Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido.*

Λιθόω, ῶ, f. -ώσω, *in lapidem verto:* à λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lapidosus.*

Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat:* ex λίθος, et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro.*

Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam:* à λιθόω, *in lapidem verto.* Th. λίθος.

Λικερτίζω, *salto immodestè:* ex λίαν et σκιρτῶ.

ΛΙΚΓΙΓΞ, *minima et exilissima avis vox:* q. à λίγγω, *strideo.*

Λικμάω, *ventilo, dissipo;* f. ήσω, p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum.*

Λικμήσει, 3. sing. f. 1. verbi præced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, οῦ, ὁ, *ventilator:* ab eod.

ΛΙΚΜΟ'Σ, ου, ὁ, *ventilabrum, vannus.*

Λικμώντων, gen. pl. præs. part. act. verbi λικμάω, quod vide.

Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus:* qu. λεῖον κανοῦν, *plana corbis:* vel à λίαν κινεῖν, *quia valdè agitatur.*

Λικριφὶς, adv. *obliquè:* à λίκριος, *obliquus.*

Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum:* qu. ex λὶξ et κέρας.

Λίκτης, ου, ὁ, *qui lingit:* qu. λείκτης, à λείχω, *lingo.*

ΛΙΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. *cupio, appeto, desidero.* λιλαιεαι, Ion. pro λιλαίῃ.

Λιλάω, -ῶ, *volo,* f. ήσω, perf. ηκα.

Λιμαγχονέω, ῶ, et λιμαγχονάω, ῶ, *fame neco, ango et affligo fame:* ex λιμὸς, *fames,* et ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo.*

Λιμαίνω, f. ανῶ, *fame laboro.* Th. λιμὸς, *fames.*

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus;* acc. λιμένα, quasi à λίαν μένει, quod ibi naves ... *conquiescant:* Hinc λιμενάρχης, ου, ὁ, *portitor, qui portui præest.*

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *famelicus.* Th. λιμὸς, *fames.*

Λιμνὰς, άδος, ἡ, et λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris.* Th. λίμνη, *palus.*

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus:* qu. à λίαν μένει. scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet,* et non movetur.

Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus.*

Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη et χαίρω, *gaudeo.*

Λιμοκτονέω ῶ, *fame neco:* ex κτείνω, *occido,* et seq.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fames; homo sordidus:* q. à λείπω, *deficio:* hinc βούλιμος, ου, ὁ, et βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames.*

Λιμπάνω, *linquo:* à λείπω, idem.

Λιμφεύω, f. εύσω, *decipio:* à

ΛΙΜΦΟ'Σ, ου, ὁ, *sycophanta.*

Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *esurio.* Th. λιμὸς.

Λιμώττων, οντος, præs. part. præced.

Λίνεος, ου, λινέη, ῆ, λίνεον, ου, *LINEUS.*

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, *thoracem habens lineum:* ex λίνον et θώρηξ, Ion. pro θώραξ.

Λινοκαλάμη, *lini stipula,* λίνου καλάμη, Jos. ii. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *LINUM, filum lineum, chorda, rete, linea piscatoria, linteum velum:* hinc Angl. LINE et LINEN.

Λίνος, ου, ὁ, *LINUS,* nomen viri.

Λὶξ, *obliquus;* Hesych. à λέγω.

Λίπα, indeclinabile, *pingue.* Th. λίπος, *adeps.*

Λίπ', pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo;* a. 2. ἔλιπον.

Λιπαίνω, f. ανῶ, *pinguefacio;* a. 1. ἐλίπηνα, et apud LXX. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος, *pinguedo.*

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus:* qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, acc. pl. f. g. ab λιπαρὸς, ὰ, ὸν, quod vide.

Λιπαρέω, f. ήσω, *assiduus sum, præsto, persevero;* item *assiduè et instanter rogo:* à λιπαρὴς.

Λιπαρέως, et contract. -ῶς, *assiduè, jugiter:* ab eod.

Λιπαρῇ, Ion. pro λιπαραῖ, λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, quod vide.

ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *assiduus, sedulus.*

Λιπαρία, ας, ἡ, *assiduitas,* à præced. q. à λίαν παρεῖναι, *valde adesse.*

Λιπαρία, ας, ἡ, *pinguedo:* à λιπαρὸς.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchram habens vittam:* ex λιπαρὸς, *splendidus,* et κρήδεμνον, *vitta.*

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis, obesus, nitidus, pulcher, beatus.* Th. λίπος, τὸ, *pinguedo.*

Λιπαρόχροος, -ους, -όν, -οῦν, ὁ ϗ ἡ, *nitido corpore præditus.* λιπαρόχρων, acc. Dor. à λιπαρόχρως pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, *pinguis,* et χρόος, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Λίπασμα, ατος, τὸ, *pinguefactio, saginatio;* à λιπαίνω.

Λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος.

Λίπε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo;* f. λείψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιπεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit;* ὁ λιπὼν τὰ ἔργα.

Λιπεσάνωρ, ορος, ἡ, *maritum deserens:* ex λείπω et ἀνήρ. Stesichorus, τὰς νεογάμους παῖδας, τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant,* λιπεσάνορας vocat.

Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo;* f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejusd. verbi.

Λίπον, pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eod. verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, *navis desertor:* ex λείπω, *linquo,* et ναῦς, *navis.*

ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *pinguedo, adeps.*

Λιποφεγγία, acc. sing. à

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *linquens lucem:* ex λείπω, et φέγγος, τὸ, *lumen.*

Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*

Λιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω, f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio, desidero.* Th. λάω, *volo.*

ΛΙ'ΡΟΣ, seu λιρὸς, οῦ, *impudens, audax:* qu. à λίαν ὁρᾷν, *valde videre.*

ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, *tenue et subtile linteum.* Etiam

Λῖς, *leo:* Poët. cujus acc. λῖν. Th. λίων, *leo.* Est et

Λὶς, per Apoc. pro λισσὴ, *lævis.*

Λῖσαι, *precare;* a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, *supplico;* f. m. λίσομαι.

ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, *animalculum quoddam gracile:* qu. à λὶς pro λισσή.

Λίσπος, ε, f. λίσπη, ης, *attritus usu, gracilis.* Th. λίσπη.

Λίσσεσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσκετο, *supplicabant,* 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλίσσετο. et

Λισσέσκεσθαι, præs. infin. m. verbi λίσσομαι, q. v.

Λίσσεῃ, pro λίσσομαι, *precor;* præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσομαι.

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico, precor, oro;* part. m. λισσόμενος. Dicitur etiam λίτομαι.

ΛΙΣΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis, glaber:* qu. à λίαν ἴσος.

* Λιστραίνω, *complano, fodio,* à λίστρον.

* Λιστρεύω, f. εύσω, idem. Odyss. Ω. 231.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, *scapula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum.*

Λιτὰ, acc. sing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, *tenue linteum.*

Λιταὶ, αἱ, *preces, Deæ præsides supplicationum.* Th. λίσσομαι, *precor.*

Λιταῖσι, *frugalibus;* dat. pl. f. g. à λιτὸς, *vilis, tenuis.*

Λιτανεία, ας, ἡ, *supplicatio, supplices preces; preces:* à λίτομαι pro λίσσομαι, *precor.* Hinc Angl. LITANY.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. et

Λιτάνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, *precor, oro.*

Λιτάων, *precum;* gen. pl. Æol. pro λιτῶν à

Λιτὴ, ῆς, ἡ, *preces.* Hinc λιταὶ. à λίτομαι.

Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. med. à

Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, *oro.*

ΛΙΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *simplex, nudus, vilis, tenuis, incultus;* et

Λιτὸς, ἡ, ὸν, *supplex:* qu. à λίσσομαι, *supplico.*

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, LIBRA, *mensuræ et ponderis nomen:* [* numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars Δικαλίτρου, sive Denarii. Vid. Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.]

* Λιτρισμὸς, ap. Epiphan. *pondus continuationis mensurarum.*

Λίτρον, pro νίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ὖ, ὁ, *index digitus:* qu. à λίαν χαίνειν, nam inter hunc et pollicem *magnus* est *hiatus,* sive intervallum; vel à λείχω, *lingo:* hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo.* Th. λείχω, idem; f. ξω.

Λιχμάομαι, -ῶμαι, *lingo:* ab eod. Th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio.* Th. λείχω.

Λὶψ, λιβὸς, ὁ, *petra,* undè aqua stillat: à λείβω, *stillo.* Est et *venti* nomen, masc. gen. LIBS.

Λίω, *promptus sum, cupio.*

ΛΟΒΟ'Σ, ὖ, ὁ, *ima auris pars,* quæ *prehendi potest:* qu. à λάβω pro λαμβάνω.

Λογὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, *electus:* οἱ λογάδες, *delecti:* à λέγω, *eligo.* Est et *album in oculo.*

Λογεῖον, ε, τὸ, *oraculum:* à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta:* [* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox.] à λέγω, *colligo:* p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med. à

* Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito;* imperf. m. ἐλογιζόμην, fut. m. ίσομαι, p. pass. λελόγισμαι, a. 1. pass. ἐλογίσθην, f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico.*

Λογικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis, verbalis, eloquens, doctus.* Hinc τὸ λογικὸν, ε, *ratio,* et ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, *logica:* ab eod. Th.

Λόγιμος, ιμη, ιμον, vel λόγιμος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem quod λογικός.

Λόγιοι, *scriptores historici;* et

Λόγιον, ε, τὸ, *oraculum, responsum divinum.* τὰ λογία, *eloquia:* à

Λόγιος, ία, ιον, *disertus, facundus, eloquens,* et *orationis solutæ scriptor;* item *vates:* à λόγος, q. v.

Λόγισαι, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι.

Λογισμὸς, ὖ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio, ipsa ratio et mens, Syllogismus:* ab eod. verb. et Th.

Λογογραφέω, f. ήσω, *scribo orationes forenses, scribo historiam:* ex λόγος et γράφω.

Λογογράφος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui orationes conscribit, orator;* item *rabula.* ex iisd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum,* q. v.

Λογομαχέω, *verbis pugno;* f. ήσω, p. λελογομάχηκα· ex λόγος, *verbum* (quod à λέγω), et μάχομαι, *pugno.*

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna:* à

Λογομάχος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui verbis pugnat:* ex iisd.

Λογοποιέω, f. ήσω, *fabulas fingo,* seu *scribo, perhibeo, dissero:* à

Λογοποιὸς, ὖ, ὁ ἢ ἡ, *fabularum et historiarum conditor;* ex λόγος et ποιέω, *facio.*

* Λόγος, ε, ὁ, *verbum, sermo, oratio, rumor; opinio; liber; definitio; ratio; proportio; cogitatio; fabula; verbum essentiale Dei,* sive *Christus:* λόγοι, *studia artium liberalium.* [* *species,* λόγον ἔχοντα σοφίας, Col. ii. 23. *habentia speciem sapientiæ: causa,* ἐκ τίνι λόγῳ, Act. *quam ob causam:* quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548. ἐκ τινὸς λόγου νοσεῖ δόμος, *quam ob causam laborat domus.* Idem in Iphig. in Taur. 1358. ἐκ τίνι λόγῳ πορθμεύετε; *quam ob causam mare trajecistis?*] κατὰ λόγον, *quantum equum est,* à p. m. λέλογα, verbi λέγω, *dico.*

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors,* LANCEA: à λαγχάνω, *sortior,* et *assequor;* aor. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λογχόω, *cuspide munio:* qu. à λόγχη.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, *mucronatus:* à præced.

Λόγω, Dor. pro λόγε, gen. sing.

Λοεσσάμενος, η, ον, *lotus;* a. 1. part. m. Poet. pro λουσάμενος, qu. à λοέω pro λόω, Dialysi ε in ει. Hinc λόεσσαν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λοέσσαι, et sic porrò.

Λοέτρον, pro λουτρον, ε, τὸ, *lavacrum; balneum:* à λόω, *lavo.*

Λοετροχόος, ὖ, -όυ, ὖ, ὁ ἢ ἡ, *aptus ad lavacrum:* ex præced. et χέω, *fundo.*

Λοέω, Poët. pro λόω, *lavo.*

Λοιβῇ, *libationi,* dat. sing. à

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio.* Th. λείβω, *libo, stillo.*

Λοιγήεις, εσσα, εν, idem ac λοίγιος, et ab eod.

Λοίγια, nom. pl. n. g. à

Λοίγιος, ία, ιον, *exitialis, perniciosus:* quod à

ΛΟΙΓΟ'Σ, ὖ, ὁ, *pernicies, exitium.*

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico;* f. ήσω, p. λελοιδόρηκα, præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι, aor. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator.*

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum, convitium:* à præced.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium:* à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ε, ὁ, *convitiator, maledicus.*

Λοιμοῖο, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pestis, contagium*; per Metaph. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμώττω, *peste laboro, peste infestor*: à præced.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus, a, um*, τὸ λοιπὸν, *quod superest*. λοιπὸν, *alioquin*, τῦ λοιπῦ, *de cætero*. Th. λείπω, *linquo*; p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, ία, ιον, et λοῖσθος, ἡ, ὸν, *ultimus, postremus*: quasi à λείπω, *relinquo*. Hinc λοισθήια, *præmia quæ ultimò dantur*. τὰ λοίσθια, *postremò, tandem*.

Λοισθοτάτην, *postremam*, acc. sing. f. g. superl. ab λοῖσθος, *postremus*.

Λοκροὶ, *LOCRI*, nom. nationis.

Λοξὰ, *oblique*, adv. à Λοξὸς.

Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ῦ, ὁ, *APOLLO*: ab eod. Th.

Λοξοβάται, *obliquè ingredientes*; nom. pl. à

Λοξοβάτης, ῦ, ὁ, *obliquè incidens*: ex λοξὸς, *obliquus*, et βαίνω, *eo*.

ΛΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius*.

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas*: à præced.

Λοπὰς, άδος, ἡ, *patella, patina*: qu. à λέπω.

Λόπιμος, η, ον, qui potest λέπεσθαι, id est, *decorticari*.

Λοπὸς, ῦ, ὁ, *cortex*: à λέπω, *decortico*.

ΛΟΡΔΟ'Σ, ῦ, *curvus, cernuus*. [* Hinc vox ludicra, A LORD.]

Λουγὸς, *corvus*, Celtis.

Λουδοτρόφος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *lanista*: qu. λῦδον τρέφων, *ludum alens*.

Λουκᾶς, ᾶ, *LUCAS*, nom. viri, et

Λούκιος, ῦ, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ, a luce sic dictum.

Λοῦμαι, Att. Sync. pro λούομαι, *lavor*; imperf. ἐλούμην pro ἐλουόμην, præf. pass. λοῦσθαι pro λούεσθαι. Th. λόω.

Λουνὸς, ἡ, ὸν, *splendidus, a, um*. Hesych.

Λοῦσεν, pro ἔλουσεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λόω, *lavo*, f. σῶ.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens*.

Λουσῶ, *lavabo*: Dor. pro λούσω, fut. 1. à λόω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum*: ab eod. Th.

Λουτρὸν, ῦ, τὸ, *balneum, lavacrum*. Sed

Λῦτρον, ῦ, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus*: à præced. Th. λόω, *lavo*.

Λουτρῷ, dat. sing. à λουτρὸν, *balneum*.

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum*: à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO*: f. σω, p. λέλουκα, a. 1. ἔλουσα, a. 1. part. act. λούσας, perf. part. pass. λελουμένος, η, ον, a. 1. m. ἐλουσάμην, ω, ατο.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, dorsum, juba, seta, summitas, cacumen*. Th. λόφος, idem.

Λοφνία, ας, ἡ, et λοφνὶς, ίδος, ἡ, *fax*; tanq. sit *fax ex arboreo cacumine*: ab

ΛΟ'ΦΟΣ, ῦ, ὁ, *cervix in jumentis, collum*; item *crista galeæ*; item λόφοι, *colles, tumuli*; *quicquid editum*: hinc Angl. LOFT.

Λόφουρα, ων, τὰ, *animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: ex λόφος et οὐρὰ, *cauda*.

Λόφυρος, *crista insignis, superbus*. Th. λόφος.

Λοχαγωγος, ῦ, ὁ, *ductor* λόχυ, i. e. *turmæ*. Th. ἄγω, *duco*.

Λοχάω, -ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono*: à λόχος, ὁ, *insidiæ*.

Λοχεῖοιο, gen. Ion. à

Λοχεὸς; ῦ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ*.

Λοχεύω, *parturio*; λοχεύομαι, *partu edor*. Th. λοχὸς, ἡ, *gravida*.

Λοχηγετέω, -ῶ, pro λοχαγέω, -ῶ, f. ήσω, *cohortem duco*: ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco*.

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.

Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes dispono*; *insidias pono*: à λόχος.

* **Λόχμη**, ης, *locus virgultis plenus*; (*aptus ad insidias*.)

+ ΛΟ'ΧΟΣ, ῦ, ὁ, *cohors, agmen*; item *insidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo, insideo*. hinc λοχάω et λοχάζω, *insidior*.

Λοχὸς, ῦ, ἡ, *puerpera, gravida*: à λέγω, Th.

Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio, pugna, LUES*: á λύω, *solvo*.

Λυγαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à λύγη.

Λυγγάνω, *singultio*: à λύζω.

Λυγγῆος, gen. Ion. ab λυγγεὺς, ιος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, ίνη, ινον, *lævis, politus, candidusque marmoris Parii instar*: a

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ῦ, ἡ, lapidis genus, candoris eximii; *Parium marmor*.

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ*.

Λυγίζω, f. ίσω, Dor. ξω, *flecto, torqueo, vieo*; in med. *in omnes partes me flecto, elabi conor*. Th. λύγος.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS*. Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse: à

ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ vel ἡ, *LYNX, acutissimi visûs*. Sed

Λὺγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, ῦ, ὁ, idem: à λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, ῦ, ἡ, *vitex, virga, bacillus*. Hinc λυγίω et λυγίζω, *flecto*. Sed

Λυγὸς, ῦ, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa*: à

ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρον, *gravis, difficilis, funestus*.

Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget*.

Λυδὸς, ῦ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.

Λύειν, *solvere*, præs. inf. à λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *singultio*; f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus*, et λύγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λύθεν, *soluti sunt*: Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, *solvo*; f. λύσω, a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. po ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. Vide λύθεν.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ῦ, τὸ, *cruor, sanguis pulvere mixtus*: quasi à λύω, quia indiget purgatione.

Λυθρόω, f. ώσω, p. ωκα, *cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo*: à præced.

Λυθρώδης, ιος, ὁ ϗ ἡ, *saniosus*.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*: ex λύκη, id est, *solis*, et βάσει, id est, *progressu*.

Λυκαίυ Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara*.

Λυκαονία, ας, ἡ, nom. regionis in Asia. Lat. interpret. *lupina*.

Λυκαυγὲς, ίος, τὸ, *crepusculum matutinum*. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *lupinus*. Est et Epith. Apollinis: à λύκος.

Λύκη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux* λεύκη, id est, *alba*.

Λυκιδεῖς, εῖ, *luporum catuli*. Th. λύκος, *lupus*.

Λυκιεργὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, *in Lyciâ factus*: ex Λυκία et ἔργον.

Λυκίηθεν, adv. *è Lyciâ*: à Λυκία, *Lycia*.

Λύκιοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίυς: ab eod. Th.

Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ῦ, ὁ, *LUPUS*, est et λύκος, acc. pl. Dor. Est et λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux*.

Λυκῦργος, ῦ, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini*

animi: ex λύπος, *lupus*, et φρὴν, *animus.*

Λυκόφως, τὸ, *crepusculum:* à λύκη.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥ´ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes.*

Λυμαίνω, *purgo:* à λῦμα· item *perniciem affero, vasto, corrumpo;* f. ανῶ, a. 1. ἐλύμηνα, præſ. paſſ. λυμαίνομαι, f. paſſ. λυμανοῦμαι, a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum. acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium.*

ΛΥ´ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium.*

Λῦμεν, λύο, λῦτο, *redimerer:* Poët. pro λελυμένος εἴην, pluſq. p. opt. paſſ. à λύω. Alii volunt eſſe a. 2. opt. m. à λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo, vasto,* q. v.

Λῦντο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi λύω, *ſolvo.*

Λύομαι, *ſolvor,* præſ. paſſ. à λύω.

Λυπέω, *triſtem reddo, dolore afficio,* f. ήσω, p. λελύπηκα, a. 1. ἐλύπησα, præſ. paſſ. λυπέομαι, *triſtor;* a. 1. paſſ. ἐλυπήθην, ης, η, a, 1. ſub. paſſ. λυπηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. λυπηθῆναι, a. 1. part. paſſ. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor.*

ΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo.*

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, *moleſtus, triſtis:* compar. λυπηρότερος, et ſuperl. λυπηρότατος· et inde

Λυπηρῶς, adv. *moleſtè:* à λύπη.

Λύπῃς, *moleſtus ſis*, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi λυπέω, q. v. f. λυπήσω, ης, ει.

Λυποῦ, *luge,* præſ. imperat. paſſ.

Λυπουμένοις, dat. pl. præſ. part. paſſ. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor.*

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *moleſtus, a, um.* Eſt et *gracilis, jejunus, tenuis,* opp. *copioſo et ſufficienti:* ab eod. Th.

ΛΥ´ΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, *LYRA,* indè

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo.*

Λυρικὸς, ἡ, ὸν, *LYRICUS:* à λύρα.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, *qui lyrâ canit:* à λυρίζω.

Λυροκτύπης, ου, ὁ, *Lyricus, qui lyram pulſat.* λυροκτύπος, ὁ ἡ ἡ, *usitatius.* Eſt ex λύρα, *lyra,* et τύπτω, *pulſo.*

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λῦσαι, pro λυσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσασα, pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act.

λύσατο, 3. ſing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, *ſolvo.* unde forte Angl. TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui ſolvit, liberavit;* a. 1. part. act. m. g. ab eod. Th.

Λυσανίας, ου, ὁ, *qui ſolvit dolores:* ex λύω, et ἀνία, ας, ἡ, *mœror.* Eſt et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. ſing. à λύσις, q. v.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nom. viri, Gr. *diſſolvens:* à λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui* vel *quæ ſolvit zonam:* ex λύω, *ſolvo,* et ζώνη, *zona.*

Λυσίκακος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſolutor malorum:* ex λύω, *ſolvo,* et κακὸν, *malum.*

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *ſolvens membra*, ſomni Epith. eſt. Hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ: ex λύω, *ſolvo,* et μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

Λύσιν, *ſolutionem;* act. ſing. à λύσις, εως, ἡ.

Λύσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, *ſolvendi vim habens;* Epith. Bacchi qui ſolvit curas: à λύω.

* Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens,* Epith. Bacchi, apud Anacreontem.] Vox corrupta eſt et contra analogiam, ex quâ eſt *finiens ludos:* ex λύω et παίγμα.

Λυσίπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſolvens labores.* λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum abſolvunt, hiſque dominos liberant:* ex λύω et πόνος, *labor;* quod à πένομαι, *laboro;* p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *ſolutio, diſſolutio;* acc. λύσιν. Th. λύω, *ſolvo.*

Λυσιτέλεια, ας, *utilitas.*

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis ſum, proſum;* cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit:* à ſeq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *utilis, frugifer;* in compar. λυσιτελέστερος, ſuperlat. λυσιτελέστατος· ex λύω, *ſolvo,* et τέλος, *vectigal.*

* Λυσιτελῶς, adv. *utiliter.*

Λῦσον, άτω, aor. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥ´ΣΣΑ, ſive λύττα, ης, ἡ, *rabies,* propriè canum: qu. à λύω. Hinc

Λυσσάω, ſeu -ττάω, *furo;* λυσσόω, Poët. *in rabiem ago:* à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾷν, præſ. inf. act. verbi λυσσάω, *furo:* ab eod. Th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabioſus:* à præced. Th.

Λυσσώων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præſ. part. act. verbi λυσσάω, q. v.

Λυσσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *rabidus, rabioſus.* Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabioſus fias;* 2. ſing. a. 1. opt. paſſ. verbi λυσσόω, q. v. in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præſ. ind. vel ſub. act. verbi λυσσάω, *furo.* Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA,* nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. Hinc

Λύστρος, α, ον, *Lyſtrenſis.*

Λυτήριον, ου, τὸ, *remedium, quod aliquo malo nos liberat:* n. g. à

Λυτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ſolvendi ſeu liberandi vim habens, expiatorius:* à λύω, *ſolvo.*

Λῦτο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Λυτὸν, *juſtitium:* quum λύεται, *dictio juris.*

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis* ſeu *ſolutionis pretium.* Angl. RANSOM. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo;* f. ώσω, p. λελύτρωκα, p. paſſ. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η, a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο, a. 1. ſub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. ab eod. Th.

Λυτρώδης, vide λυσσώδης, *furioſus.*

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio,* et

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, *redemptor:* à perſ. paſſ. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, et λύχνιον, necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum:* ab λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula:* ab λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem: ab eod. Th.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies feſtus, in quo noctu lampades accenduntur:* ex λύχνος et καίω, *uro.*

ΛΥ´ΧΝΟΣ, ου, ὁ, *LYCHNUS, lucerna:* q. à λύειν νύχος, *ſolvere noctem.* Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ´Ω, *SOLVO,* [* *dimitto,* paſſ. *dimittor.* Med. *redimo.* & δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. *non poteſt irrita reddi Scriptura.* Heumannus ait nuſquam alibi hoc ſenſu reperiri: at ſic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. θέσφατ᾽ εἰ λύσω θεᾶς, *ſi oracula Deæ falſa deprehendi effecero.* λύειν νόμον, *abrogare legem.* ἐντολὴν, Matt. v. 19. *violare legem;* at non apud exteros. λύειν pro ἐπιλύειν, Joſ. Ant. viii. 6. *explicare difficultates,* αἴνιγμα, *ænigma,* χρησμὸν *oraculum.* Plut. Symp.] imperf. ἔλυον, ες, ε, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα, a. 1. ſub. λύσω, [illegible] a. 1. inf. [illegible] [illegible], imperf. paſſ. [illegible]

P. paſſ. λέλυμαι a. 1. paſſ. ἐλύθην, της, τ f. 1. paſſ. λυθήσομαι.

ΛΩ', λῆς, λῆ, vel λῇς, λῇ, *volo, vis, vult*, Dor. pro ἐθέλω· hinc λωΐων, *melior*, quem magis volumus; λώϊςος, et λῷςος, *optimus*. Indè forſan Angl. LIST.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumel. à afficio, mutilo*; f. m. λωβήσομαι: indè λωβάσασθε, Dor. pro λωβήσασθε, 2. pl. a. 1. ſub. m. ἐλωβήθην, a. 1. paſſ. Th. λώβη, *injuria*.

Λωβεύω, f. εύσω, idem, et ab eod. Th.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus, jactura, mutilatio*.

Λωβηθεὶς, *læſus*, a. 1. part. paſſ. verbi λωβάομαι, q. v.

Λωβήσαιο, 2. ſing. a. 1. opt. med. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, *injuriam affero*. Th. λώβη.

Λωβητὴς, ȣ, ὁ, et λωβητὴρ, ῆρος, et λωβητὼρ, όρος, ὁ, *contumelioſus*, et

Λωβητὸς, ἡ, ὸν, *injuriâ* ſeu *contumeliâ affectus; mancus, mutilatus*: à 3. perſ. perf. paſſ. ejuſd. verbi, et ab eod. Th.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Or. *melior*.

Λώϊςος, et contractè λῷςος, *optimus*. Vide in λωΐων.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab eod. Th.

Λωΐων, contr. λῴων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *melior, quem magis volumus*, comp. et λώϊςος, vel λῷςος, ſuperl. poſ. ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λῶ, *volo*.

Λωλὸς, *ſtultus*, Græcis barbarus.

ΛΩ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria, inſita*.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præſ. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo*; præſ. part. f. g. λῶσα.

Λῷονα, acc. pl. à λῴων, contractè pro λωΐων, q. v.

ΛΩ῀ΟΣ, vel λῷος, ȣ, ὁ, *Lous*, menſis apud Macedonas, cujus primo die ſolſtitium æſtivum incidit.

Λωποδυτέω, fut. ήσω, *veſtimenta furor, veſte exuo*: quod ex λῶπος et δύω, *induo*.

Λωποδύτης, ȣ, ὁ, *fur veſtium, graſſator*: à præced.

Λῶπος, εος, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et λωπὶς, ίδος, ἡ, *veſtimentum tenue*: à λοπὸς, *cortex*, quod per Ectaſin factum vult Euſtath. Th. λέπω, *decortico*.

Λῷςα, *optima*, ſuperl. neut. g. pl. num. Vide in λωΐων.

Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *abſconditus*.

Λωτοῦντα, πεδία, *campi, loto abundantes*, Iliad. M. 283. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα, à λωτόεις, όεσσα, όεν, *loto abundans*. Th. λωτὸς, *lotus*.

Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo*: à

ΛΩΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, *LOTUS*, arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo deguſtato patriæ ſuæ obliviſcantur; undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt ſuæ*. Eſt etiam herbæ genus, *trifolium*.

Λώφαξ, λώφημα, ατος, τὸ, *laxamentum*: à

ΛΩΦΑ'Ω, -ῶ, *reſpiro, interquieſco, ceſſo*; item tranſitivè *ſedeo*, f, ήσω· qu. à λόφος, *collum*, propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.

Λώφησις, εως, ἡ, *quies, reſpiratio*: à perſ. paſſ. ſupèr verbi.

Λῴων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior*.

M.

M, EST duodecima litera, μῦ dicta. In numeris *quadragiuta*, et cum lineolâ ſubjectâ (μ,) *quadraginta millia*, denotat.

ΜΑ', *jurandi*, adv. ferè negare ſolet; nonnunquam affirmat: undè ναὶ et οὐ, adv. jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *vacillans*.

Μάγαδις, ἡ, et μάγαδος, ȣ, ὁ, *inſtrumentum muſicum quoddam*: à

ΜΑΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *teſtudinis chordas ſuſtinens*: hinc μαγαδίζω, *fides pulſo*.

Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium, præſtigiæ*: à

Μαγγανεύω, f. εύσω, *præſtigiis utor*: à

ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ, ȣ, τὸ, *machinamentum, peſſulus, ferœ vectis; venenum*, quo quis mortem machinatur: à μηχανὴ, vel μάγος, quatenus veneficus.

Μαγδαλὰ, nomen loci. Hebr. *turris*.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica*.

Μαγδαληνὸς, ὴ, ὸν, è *Magdalâ, Magdalenſis*.

Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars magica; incantatrix*: à μαγεύω.

Μαγειρεῖον, ȣ, τὸ, *culina*: à μάγειρος, q. v.

Μαγειρεύω, *coquo, artem coquinariam exerceo*, f. εύσω.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, *coqua*.

ΜΑ'ΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, *coquus*, qui cibos μάσσει. [**lanius*. Vide Davis et Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.]

Μαγεύω, *artem magicam exerceo, ſum magus*, f. εύσω, p. μεμάγευκα. Th. μάγος.

Μαγικὸς, ὴ, ὸν, *MAGICUS, veneficus*: ab eod. Th.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas ſubigendæ farinæ lanx*: à μάσσω, *ſubigo*.

ΜΑ'ΓΝΗΣ, ητος, ὁ, *MAGNES*. Eſt et *Magnes, Magneſiæ habitator*, quæ eſt urbs Aſiæ ad Mæandrum. Hinc

Μαγνησία, ας, ἡ, *Magneſia*.

Μάγνητας, acc. plur. à μάγνης, q. v.

ΜΑ'ΓΟΣ, ȣ, ὁ, *Magus, ſapiens, præſtigiator*, vocabulum Perſicum.

ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *radix laſerpitii*.

Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum*.

Μαδαρόω, -ῶ, *glabrum* et *calvum facio*, f. ώσω, p. ωκα.

Μαδάω, -ῶ, *depilem reddo, glaber ſum*, f. ήσω.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium*.

Μαδίζω, *glabrum reddo, vello*, f. ίσω.

Μαδμαρείτη, *ad deſertum*, Joſ. xviii. 12. Alii legunt Μαδβαρίτις.

ΜΑΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis, glaber*; μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, idem: hinc μαδάω, et μαδίζω, *depilem reddo*.

Μαελὲθ, *inſtrumentum pneumaticum*, Pſal. liii. 1.

ΜΑ'ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, *MAZA, libum*: [**polenta farina conſperſa, et ſubacta aquâ vel oleo*, Heſ. Op. 590.] quod à μάσσω, *ſubigo*: hinc Lat. *maſſa*.

ΜΑΖΟ'Σ, ȣ, ὁ, *mamma, nutrix*.

Μαζουρὼθ, *ſigna cæleſtia*, Job xxxviii. 32.

Μάθε, ίτω, 2. ſing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. infin. verbi μανθάνω, *diſco*; f. m. μαθήσομαι a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθοῦμαι, verbi μανθάνω.

Μάθημα, ατος, τὸ, *diſciplina, documentum*; τὰ μαθήματα, *doctrina, mathematicorum theoremata*, et

Μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, *ad diſciplinas pertinens* ſeu *aptus*; *MATHEMATICUS*, item

Μάθησις, εως, ἡ, ipſa *diſcendi actio, cognitio, diſciplina*; à perſ. paſſ. verbi μανθάνω, *diſco*.

Μαθήσειαι, *diſces*, Ion. pro μαθήσῃ, 2. ſing. f. 1. m. verbi μανθάνω f. 1. m. μαθήσομαι.

Μαθητεύω, *doceo*, cum acc. *ſum diſcipulus*, f. εύσω, p. μεμαθήτευκα a. 1. part. paſſ. μαθητευθεὶς, έντος. à

Μαθητὴς, ȣ, ὁ, *diſcipulus*. Th. μανθάνω, *diſco*.

Μαθητιάω, -ῶ, *diſcipulus eſſe, diſcere cupio*: à præced.

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, *quæ didicit*, a. 2. part. act. verbi μανθάνω· a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, indecl. Hebr. *mortem pellens*.

Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla*, Hesych. μάθυιας, legendum censet pro ματαίας, Psal. iii. sub finem.

Μαθὼν, όντος, et in nom. plur. μαθόντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, *disco*; a. 2. ἔμαθον [* τὸ μαθὼν, pro simplici τὸ, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. 9.]

ΜΑΙ'Α, ας, ἡ, *obstetrix*, *nutrix*, *avia*: hinc μαιεύω, *obstetricem ago*; μαιεύομαι, idem.

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, *MÆANDER*, vel *MÆANDRUS*, *Phrygiæ fluvius sinuosus*; *flexus*.

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est et *soror Atlantis*.

Μαιμάζω, *palpito*, *salio*, *fluctuor*, f. άσω· à μάω.

Μαιμάσσω, *pinso*, *abstergo*, fut. ξω, p. χα· à μάσσω.

Μαιμάω, *vehementer cupio*, f. ήσω, pro quo Poët. μαιμώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

Μαιμώωσα, *prompta*, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω, q. v.

Μαϊνὰν, nomen viri, indecl. Heb. *præparatus*.

Μαινὰς, άδος, ἡ, *furiosa*, *insana*, vel *quæ facit alios insanire*. Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, qu. ὁ μαινόμενος ὅλος, *qui totus insanit ac furit*.

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *insanio*, *furo*; f. m. μανοῦμαι· præs. part. med. μαινόμενος, ου· perf. med. μέμηνα· hinc μανία, ας, ἡ, *furor*; ἱππομανὶς, ίος, τὸ, *equina cupido coitus*.

Μαίομαι, *cupio*, *quæro*; præs. part. μαιόμενος, *inquirens*: à μάω, idem.

Μαῖρα, *canicula*, *sidus*, *æstus intensissimus*: à

Μαίρω, *luceo*: undè μαρμαίρω.

ΜΑ'ΚΑΡ, άρος, ὁ, ἡ, τὸ, et μάκαιρα, ἡ, Poët. *beatus*, *felix*; in nom. pl. μάκαρες, οἱ καὶ αἱ· dat. pl. μάκαρσι, et Ion. μακάρεσσι.

Μακαρίζω, *beatum prædico*, fut. ίσω, et Att. μακαριῶ, perf. μεμακάρικα· perf. pass. μεμακάρισμαι· undè μακαρισμὸς, *beatitudo*. Th. μάκαρ.

Μακάριος, ία, ιον, *beatus*, *a*, *um*: hinc μακαρία, ας, ἡ, *locus beatorum post mortem*; comp. μακαριώτερος. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo*; à præced.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudo*: à μακαρίζω.

Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, *beatus*: à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ου, ὁ, et ἡ μακαρῖτις, *felix*, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μακαρτάτη, ης, ἡ, *felicissima*, f. g. à

Μακάρτατος, *beatissimus*, superl. à μάκαρ, *felix*; comp. μακαριώτερος, et μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis, *Macedonia*.

Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, *MACEDONICUS*: à

Μακεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO*; in plur. Μακεδόνες· q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*, et ἕδος, εος, -ους, τὸ, *sedes*, quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, *ligo*, Poët. et Ion. pro μάκελα, seu μάκελλα, quod vide.

Μάκελλα, ης, ἡ, *ligo*: ex μία, et κέλλω, *moveo*.

Μάκελλον, ου, τὸ, *macellum*; vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ου, τὸ.

ΜΑ'ΚΕΡ, *cortex*, *qui ex Indiâ advehitur*.

ΜΑΚΚΟΑ'Ν, *desipere*, *fatuè* et *stultè se gerere*; q. μὴ κοεῖν, *non sapere*.

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος· adverbialitèr positum, pro *in longitudinem*, *longè*, *procul*.

Μακραγορία, Dor. pro μακρηγορία, ας, ἡ, *prolixitas orationis*: ex μακρὸς, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*,) et ἀγορὰ, *forum*, *concio*.

Μακρὰν, adv. *longè*, *procul*: à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

* Μακρηγορέω, -ῶ, f. ήσω, *multis verbis uti*: ex μακρὸς, *longus*, et ἀγορέω, *dico*.

Μακρὴν, acc. Ion. pro μακρὰν· μακρῇσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς· à μακρὸς.

Μακρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longævus*, *vivax*: ex μακρὸς, *longus*, et βίος, *vita*.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, *vivacitas*, *longævitas*, *vita longa*.

* Μακροβίωσις, εως, ἡ, *vitæ longevitas*, Baruc. iii. 14.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, *diei prolongatio*: à ἡμερεύομαι, *diem duco*.

Μακρόθεν, adv. *eminus*, *procul*: à μακρὸς, cujus Th. μῆκος, ἀπὸ μακρόθεν, *è longinquo*, Apoc. xviii. 17, et apud LXX. Psal. xxxvii. 12, vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præterquam Constantini Porphyrogen. Tacticis, p. 3. 4. 6. bis 16. 17.

Μακροθυμέω, -ῶ, *iram differo*, *patientèr fero*, f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα· a. 1. ἐμακροθύμησα· a. 1. imperat. act. μακροθύμησον, et

Μακροθυμία, ας, ἡ, *lenitas*: à

Μακρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longanimis*, *lenis*, *patiens*: ex μακρὸς, *longus*, et θυμὸς, *animus*.

Μακροθύμως, adv. *patientèr*: à præced.

Μακρολογέω, f. ήσω, *prolixè loquor*: hinc μακρολογῶμεν, 1. plur. præs. sub. et

Μακρολογία, ας, ἡ, *sermonis prolixitas*: à

Μακρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prolixus in sermonibus*: ex μακρὸς, q. v. et λέγω, *dico*.

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è longinquo pugnans*; item idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, *Telemachus*, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus*, *a*, *um*; sed μακρὸν, et μακρῷ, dat. et μακρὰ, neut. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro *longè*, *multò*; comp. μακρότερος, α, ον. [* οὐ διὰ μακροῦ, *brevi*, *cito*, subint. χρόνου, Polyæn. i. 17.] Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μακρονίζω, maximè *inveterasco*, *in longum tempus differo*.

Μακρότης, ητος, τὸ, *longitudo*.

Μακροχρόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longævus*: ex μακρὸς, *longus*, et χρόνος, *tempus*.

Μάκρυμα, ατος, τὸ, *elongatio*: à

Μακρύνω, f. υνῶ, p. κα, *longè summoveo*; *in longum differo*, *extendo*, *porrigo*: à μακρὸς, *longus*.

Μακρῷ, *longè*. Vide in μακρὸς.

Μακρῶς, adv. *longè*, *prolixè*: à μακρὸς, q. v.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω, *produco*: à μῆκος, q. v.

Μακὼν, *in longum protensus*, *vociferatus*, a. 2. part. act. à μηκάω vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μάκων, ωνος, Dor. pro μήκων, ἡ, *papaver*.

ΜΑ'ΛΑ, adv. *valdè*, *multùm*, *admodùm*; compar. μᾶλλον· superl. μάλιστα.

Μάλαγμα, ατος. Vide in μαλάσσω.

Μαλακίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *molles et teneros pedes habens*. Metri causâ pro μαλακόπους· ex μαλακὸς, *mollis*, et πούς, *pes*.

Μαλακῇ, dat. sing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ή, όν, *mollis*.

Μαλακία, αι, ἡ, *mollities*, *languor corporis*. Sumitur et pro αἰτία,

τι, ἡ, *pica*, stomachi ignavia : à μαλακὸς.

Μαλακίζω, f. ίσω, *mollio*, et med. *langueo*, *ægroto* : ab eod.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. præced.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, *MOLLIS*, *effeminatus*, *languidus*, *remissus*, *tranquillus*, comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio*.

Μαλακίτης, ητος, ἡ, *mollities* : ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui mollem habet, vel admovet manum* : ex μαλακὸς, *mollis*, et χεὶρ, ἡ, *manus*.

Μαλακύνω, *emollio*, *molle facio* ; f. υνῶ.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μαλακῶς, adv. *molliter*, *leniter*, *placidè*, *effeminatè*, *remissè*.

Μάλαπερ, adv. *quantumlibet*. Th. μάλα, *valdè*.

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio*, *placo*, *lenio* ; f. άξω, p. χα, perf. pass. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur*, μαλακὸς, *mollis*, μαλακία, *mollities* ; et

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA*, quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum*.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *ustivus*, *consumens* ; *ignis* Epith. Th. μαλὸς, *tener* : id. quod ἀμαλὸς.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala*, *axilla* : vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita*. Th. μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, *mollis*, *lentus*, *effeminatus* : à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui mollem et suavem habet vocem* : ex μαλθακὸς et φωνὴ, *vox*.

Μαλθάσσω, f. ξω, idem quod μαλάσσω.

Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur ; vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet, σομάλιμνον ex σῶμα et λίμνη.

ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, et μαλία, ης, ἡ, *morbus jumentorum*.

Μαλὶς, ίδος, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod et μηλέα, ας, *MALUS*, *arbor*. Est et

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, *maximè* ; adv. superl. grad. à μάλα, *valdè* : comp. μᾶλλον. [* ἐν τοῖς μάλιστα, *cum primis*, *maximè* ; νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38. *apud Romanos hæc lex maximè valebat*. μάλιστα τρία τάλαντα, Dem. i. c. Aphobum, *tria talenta et quod excurrit*. τὸ δὲ ὕψος ἡμίσει μάλιστα ἐπελείφθη, ὃ διενοεῖτο, Thuc. l. i. *Ea altitudine* [maris] *quæ duplò major esset quàm ille in animo habuerat*. ὅμοια τὰ μάλιστα, Herodot. passim, pro ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τὰ μάλιστα, *vir quam maximè probatus*, l. vii. 118. et 141.

Μαλκίω, -ῶ, et μαλκιάω, Ion. et Poët. *frigore contrahor* : à

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio et torpor ex frigore*.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλὸς, *vellus*.

Μᾶλλον, *magis*, comp. à μάλα, *valdè* ; superl. μάλιστα, [* μᾶλλον ϗ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taur. 1406.]

ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vellus*, *lana promissa*.

Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, *villosus* : à præced.

Μᾶλον, ου, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *ovis* ; et

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *MALUM*, *pomum*.

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ ϗ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens* : ex μαλὸς, οῦ, *tener*, et παρειὰ, *gena*. Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, *pomum*, et παρειὰ, *gena*, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener*, q. ἀμαλὸς, et pro μαλλωτὸς, *villosus*.

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero* : ex μῆλον, *malum*, et φέρω, *fero*.

Μάλχος, ου, ὁ, nom. servi. Hebr. *regius*.

ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, aut μαμιρᾶς, *medicamenti genus*.

Μαμία, ας, ἡ, *mater et avia* : à

ΜΑ'ΜΜΑ et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem* ; *avia*.

Μαμμάκυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stultus* : q. à μάμμη, *avia*, et κεύθω, *occulto*.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est pueruli, significans *panem* : hinc μαμμάω, *panem peto*.

Μαμμωνᾶ, *Mammona*, τὸ, indecl. vox Syr. *substantiæ*, *divitiæ*.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis* ; et

Μὰν, pro μάννα, *manna* ; et

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen*, *certè* ; ut ἀλλὰ μὰν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nom. viri indecl. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. *faciens oblivisci*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium pellis*.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *osculi genus immodestum*.

ΜΑΝ'ΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum*, *caula*.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, *planta*, *cui inest vis somnifica*.

Μανδύας, ου, ὁ, aut μανδύη, ης, ἡ, *vestimenti militaris genus apud Persas*.

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, *insanio* ; f. m. μανοῦμαι, a. 2. pass. ἐμάνην. Hinc μανεὶς.

• ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco*, *intelligo*, *animadverto*, *cognosco*, *doceo* ; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον, a. 2. imperat. μάθε, ετω, et 2. pl. μάθετε, a. 2. part. act. μαθὼν, όντος. Att. τί μαθών ; *quare ?* perf. ind. act. μεμάθηκα, perf. pass. μεμάθημαι. indè μάθημα, *disciplina* : μαθητὴς, *discipulus* : μάθησις, *cognitio*, *discendi actio*. •

Μανία, ας, et Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*.

Μανιάκης, ου, ὁ, *torques*. Gl. Cyr. μανίαξ, *circulus*, Dan. v. 7. 29. qu. à μήνη, *Luna*, Dor. μάνα.

Μᾶνις, ιδος, Dor. pro μῆνις, ιδος, ἡ, *ira permanens et diuturna*.

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu μάνος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum* : q. à μήνη, Dor. μάνα, *Luna*.

ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rarus*, *laxus*, *fungosus*, *mollis*.

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas* : à præced.

Μανοῦμαι, f. 1. med. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio*, *vaticinium* : à μαντεύομαι.

Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium* ; *locus ubi editur oraculum* : à

Μαντεῖος, εία, εῖον, *ad vaticinationem pertinens*, *fatidicus* : à Th. μάντις, *vates*.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ.

Μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror*, *conjicio* ; *oraculum consulo* : præs. inf. m. μαντεύεσθαι, f. med. μαντεύσομαι, a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates*.

Μαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum*. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη) *ars divinandi* : ab eod. Th.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates*, *hariolus*, q. à μαίνομαι. [* vel fortè à μανύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari*, Is. Vos.]

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Th. μάντις.

Μάνυε, Ion. et Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανύει, Dor. pro μηνύει, 3. sing. præs. verbi μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. μηνύω, *indico.*

Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τοῦ ρ, pro μαρπέειν, et hoc Poët. et Ion. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *capio.*

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ε, ὁ, *gemma*, quæ et σμάραγδος appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, scutica.*

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ε, τὸ, *MARATHRUM, fœniculum.*

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marcescere facio, flaccidum reddo*; p. αγκα, μαραίνομαι, *marcesco.* perf. pass. μεμάραμμαι, νσαι, νται, Att. μεμάρασμαι, a. 1. pass. ἐμαράνθην, f. 1. pass. μαρανθήσομαι.

Μαρὰν ἀθὰ hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet* ad judicium.

Μαρανθῆναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, quod vide.

Μάρανσις, εως, ἡ, *mæror, tabes*; et

Μαρασμὸς, ῦ, ὁ, idem: à μαραίνω. Angl. MURRAIN.

Μαργαίνω, f. ανῶ, *insanio.* Th. μάργος, *insanus.*

Μαργαρίτης, ε, ὁ, *MARGARITA, unio*: à

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ε, τὸ, *unio*; pl. τὰ μάργαρα.

Μαργέλλιον, *corallium*, species anagallidis, *lapis corallium.*

ΜΑ'ΡΓΟΣ, ε, ου vel μάργος, ε, ὁ ϗ ἡ, *insanus, stolidus, vecors*: q. ab ἀεργὸς, *otiosus.*

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insania petulantia, procacitas*: à præced.

Μαρδόνιος, ε, ὁ, *Mardonius, Persa.*

Μαρδοχαικὴ ἡμέρα, *dies Mardochai.*

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus*: quibus dividimus et componimus: q. à μείρω hinc δυσμαρὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis.* εὐμαρὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *facilis.*

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra.*

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. V. nomen; et

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara.*

Μαριανδυνοὶ, *mancipia*, à gente Subactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ, seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla*: qu. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS, mensura quædam cotylarum sex capax.*

Μάρκος, ε, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo, splendeo, vibranti splendore corusco*: à μαίρω.

Μαρμάρειος, εία, ειον, necnon μαρμάρεος, εα, Ion. ἐη, εον, *MARMOREUS; et marmoris more candens*; item

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, et μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, idem. à μάρμαρος.

Μόρμαρον, ε, τὸ, vide seq.

Μάρμαρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *albus, candidus*; et substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR.* à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*: ejusd. Th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno, prælio decerno*, de eventu belli. qu. à μάρη, *manus*, quia manu fit pugna.

Μαρνάμενοιϊν, *depugnantium*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præs. med. μαρναμένος, verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. med. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd.

Μαρνώμεσθ', seu μαρνώμεσθα, Ion. pro μαρνώμεθα, 1. pl. præs. sub. med. verbi μάρναμαι, *pugno.*

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר, *amarus.*

Μαρπέειν, Ion. resol. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo.*

Μαρπίσση, ης, ἡ, nomen mulieris.

ΜΑΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔμαρπον p. med. μέμαρπα, q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango*; μάρπτειν σθένος, *vires assumere.*

Μαρσίπειον, ε, τὸ, et

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, μάρσιππος, et μάρσυπος, ε, ὁ, item μαρσίπιον, et -ιππον, ε, τὸ, *MARSUPIUM, crumena*; q. μάρης σιπύη, *manus arcula.*

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal esse ex Ctesiâ videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis, MARTYR.*

Μάρτυρα, præcedentis acc. sing.

Μαρτυρέω, -ῶ, *testor, prohibeo, significo, declaro, laudo, probo*; imperf. ἐμαρτύρεον, -ουν, f. ήσω, p. μεμαρτύρηκα perf. pass. μεμαρτύρημαι. Th. μάρτυς, *testis.*

Μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*: ejusd. Th.

Μαρτυρίῃσι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium.*

Μαρτύριον, ε, τὸ, *testimonium, MARTYRIUM.* Th. μάρτυς.

Μαρτύρομαι, *testor, obtestor*, ejusd. Th.

Μάρτυρος, ε, ὁ, idem ac Th. μάρτυς, *testis.*

Μάρτυς, υος, ὁ vel ἡ, idem cum præced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, *corripueris*: 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ seu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco*: imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, et in 3. pl. -άοντο, -ῶντο, q. à μάσσω, *subigo.*

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μᾶζα, ἡ, *placenta.*

Μασδὸς, ῶ, Dor. pro μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma, sinus.*

ΜΑ'ΣΘΛΗ ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis*: q. à μάσσω, *subigo.*

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima silphii folia.*

Μασσαγέτης, *Massagetis*, nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, *pinso, subigo, abstergo*; item *tango, quæro*, in quâ signif. format. f. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, idem ac μακρότερος, *longior, major*: (et μᾶσσον, *plus*, Hesych) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μακίων et μάσσων, superl. μακρότατος et μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάσταχ', pro μάσταχα, *escam*, acc. sing. à

Μάσταξ, ακος, ἡ, *mandibula, os*; *esca, cibus.* Th. μαστάομαι, *mando.*

Μαστεύτης, *inquisitor*: à

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω *quæro, indago, vestigo, desidero, cupio*: à μάω.

Μαστὴρ, ῆρος, et μάστηρ, ηρος, ὁ, idem ac μαστευτής.

Μαστιγέειν, Ion. pro μαστιγεῖν, præs. inf. verbi μαστιγέω.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator*: à μάστιξ.

Μαστιγίας, ε, ὁ, *MASTIGIA, flagrio.* Th. μάστιξ.

Μαστιγέσθω, *flagellatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστιγόω, *flagello*, f. ώσω, p. μεμαστίγωκα, a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαςίεσαν, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαςίω, Poët. pro μαςιγόω, *flagello*: hinc μαςιόων, per Sync. pro μαςιγόων. Th. μάςιξ, *flagellum*.

Μαςίζω, *flagello*: f. ξω, p. μεμάςιχα. hinc μαςίζοντες, nom. pl. part. præf. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum*, *flagellum*, *scutica*, et per Metaph. *pœna divina*, item *morbus*: hinc μαςιγίας, *flagrio*: μαςιγόω, *flagello*: μαςιγωτὴς, ῦς, ὁ, *flagellator*. Ὁμηρομάςιξ, *sic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet*.

Μάςιξεν, *flagellavit*: 3. sing. a 1. ind. act. Ion. verbi μαςίζω, f. ξω, quod vide.

Μαςίσδεν, Dor. pro μαςίζειν.

Μαςίσδοιν, Dor. pro μαςίζοιεν, 3. pl. præf. opt. ejusd. verbi.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαςιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μαςιχῶντι, dat. sing. part. præf. verbi μαςιχάω, -ῶ, [vox μονήρης, ap. Hesiod. in Scuto, 387.]

Μαςὸς, οῦ, ὁ, *uber*, *mamma*, *ruma*, *tumulus*. Th. μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma*.

Μαςρωπεῖα, ας, ἡ, *lenocinium*: à

Μαςρωπεύω, seu -οπεύω, f. εύσω, *lenocinor*, *prostituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗ'Σ, ῦ, ὁ, seu μαςρωπὶς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *leno*, *lena*, q. ματρὸς ὦπα, habens blandiendo. Inde fortasse per Metath. Angl. STRUMPET.

ΜΑΣΣΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala*, *axilla*.

Μασχαλὶς, ἴδος, ἡ, idem.

Ματαία, *vana*, à μάταιος, q. v.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, *inane consilium*: ex μάταιος, *vanus*, et βουλὴ, *consilium*.

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*: à

Ματαιολογὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *vaniloquus*: ex μάταιος, *vanus*, (quod à μάτην, *frustrà*) et λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, et μάταιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui frustrà fit*, *vanus*, *inanis*, *ineptus*, *mendax*. Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima*, superl. à μάταιος, *vanus*. compar. ματαιότερος, superl. ματαιότατος.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*: ab eod.

Ματαιόω, *vanum*, *irritum reddo*; f. ώσω, p. μεματαίωκα, præf. pass. ματαιόομαι, -οῦμαι, *ineptè et stultè ago*, *vanus fio*: a. 1. pass. ἐματαιώθην. ab eod. Th. μάτην, *frustrà*.

Μάταν, Dor. pro μάτην, *frustrà*.

Ματάω, *torpesco*, *vanè tempus contero*: f. ματήσω. Th. μάτην.

Ματέω, f. ήσω, *quæro*, *indago*: per Ellipsin pro μαςεύω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv. *frustrà*, *incassum*, *temerè*, *nequicquam*.

Μάτηρ, ἔρος, Dor. pro μήτηρ, *mater*.

Ματῆς, Æol. et Dor. pro ματεῖς, 2. sing. præf. verbi ματέω, undè Poët. inserto υ, ματεύω, et inserto σ, μαςεύω, *quæro*, *investigo*: quod vide.

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ῦ, ὁ, nomen Apostoli, Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum*.

Ματθίας, ῦ, ὁ, nomen Apostoli, Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτις, *inquisitio*. Th. μάω, *quæro*.

Ματραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater*, *avunculus*.

Ματροδόχος, ῦ, ὁ, et ἡ, Poët. et Dor. pro μητροδόχος, pro *femine quod mater à viro in matricem recipit*. Vel *qui matrem suam recipit ac fovet*: ex μήτηρ, et δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητρὸς μήτηρ, *mater matris*, *avia*.

Ματρόπολις, ιος, Dor. pro μητρόπολις, *Metropolis*, i. e. *mater urbis*. Th. πόλις, *urbs*.

Ματροπόλος, ῦ, Dor. pro μητροπόλος.

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem* fingit: à μήτηρ. hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*, et Angl. per Aphær. TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres*, *avunculi*: item *majores*: nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus*, *maternus avus*.

Ματτάβος, ῦ, *stultus*, *fatuus*: ex μάτην, et βοῶ, *inanitèr clamare*.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματταθίας, ῦ, ὁ, idem.

Ματτύα, ας, vel -η, ης, ἡ, *lautitiæ*. Th. μάσσω, *pinso*.

Μάττω, *pinso*, *subigo*: id. q. μάσσω, q. v.

ΜΑΤΥΙ'Α, *gladius*.

Μαυλίζω, *mercede prostituo*. à seq.

Μαυλὶς, ἴδος, ἡ, *culter*: q. à μαυλία, item *quæ mercede aliquid facit*.

Μαυροῦσι, *obscurant*, 3. pl. præf. ind act. per Aphæref. pro ἀμαυροῦσι. Sic μαυρῶσθαι, præf. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus*.

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA*, *gladius*, *sica*, *culter*. et

Μαχαιρίδιον, ῦ, τὸ, *gladiolus*; Dim. à

Μαχαιρὶς, ἴδος, ἡ, *novacula*, *culter tonsorius*; ab eod. Th.

Μαχανὰ, ᾶς, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA*, *molimen*; *res*, *opus*; *facultas*, *vires*.

Μαχατὰς, ᾶ, Dor. pro μαχητὴς, οῦ, *pugnax*, *bellicosus*. Th. μάχομαι.

Μαχεόμενος, ῦ, præf. part. med. verbi.

Μαχέομαι, Poët. Epenthesi pro μαχίομαι, idem quod μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιντο, præf. opt. med. in 3. pl. -μαχοίντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno*.

* Μαχέομαι τινὶ, *pugno alicui*, i. e. *adversus aliquem*. Aristoph. in Ranis, 348.

Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. et

Μάχεσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι seu μαχέομαι, f. 1. med. μαχέσομαι et ήσομαι.

Μάχεσθαι, præf. inf. med. μαχέσθην, 3. dual. imperf. med. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præf. imperat. med. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μαχέσομαι, et ήσομαι, f. 1. m. ejusdem.

Μαχέσασθαι, *pugnare*; a. 1. inf. m.. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

+ Μάχη, ης, ἡ, *pugna*; item *lis*, *rixa*, *jurgium*: in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*, indè fortè Angl. MATCH.

Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pugnax*: à præced.

Μαχήσομαι, fut. 1. m. verbi μάχομαι.

Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, *pugno*: f. m. μαχήσομαι vel ἕσομαι, tanquam ex μαχέομαι.

Μαχητὴς, ῦ, ὁ, *pugnator*, *bellator*. Th. μάχομαι.

Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, *pugnax*, *ad pugnam aptus*, *fortis*: et

Μαχητὸς, ῦ, ὸν, *expugnabilis*: et

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem ac μαχητικος: ab eod.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *libidinosus*.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia*: à præced.

Μαχλότατοι, nom. pl. f. g. superl. à μάχλος.

Μάχοιτο, 3. sing. præf. opt. med. à

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno*, *vincor*, *litigo*:

f. 1. med. μαχήσομαι et ίσομαι, f. 2. m. μαχῦμαι, imperf. med. ἐμαχόμην, ου, ετο, perf. pass. μεμάχημαι, a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, ατο.

Μαχὅμην pro ἐμαχόμην, imperf. med. Ion. μαχόμεσθα, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. verbi præced.

Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος.

Μαχῦμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑ'Ψ, *frustrà, incassùm.*

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, *leves venti, auræ leves*: ex μὰψ, et αὖρα, *aura.* Hes. Theogon. 872.

Μαψίδιος, ια, ιον, *inanis, vanus*: et hinc

Μαψιδίως, *incassùm, vanè, temerè.* Th. μὰψ.

Μαψιλάκας, seu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit*: ex μὰψ, et λακέω, Dor. pro ληκέω, *sono, crepo.*

ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quæro*: perf. μέμακα, pro μέμαακα; in part. ejusdem temporis, μεμαὼς, pro μεμακὼς: μεμαυῖα, pro μεμακυῖα, in fœm.

Μὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego.*

Μέγα, vel n. g. à μέγας, *magnus*: vel Ion. adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, pro μεγάλως.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ & ἡ, *magnâ fiduciâ præditus, magnanimus*: ex μέγας, et θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Μεγάθεες, Ion. pro μεγάλοι, *magni.*

Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, q. v.

Μεγάθυμος, ου, ὁ & ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et θυμὸς, *animus.*

Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis. à

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo*; item *curo, respecto*: quasi παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet.

Μεγακήτης, εος, ὁ & ἡ, *magnus instar ceti*, acc. sing. μεγακήτεα: ex μέγας, et κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete.*

Μεγάλα, adverbialiter, *abundè, valdè*: vel *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλην ab eod.

Μεγαλανορία, ας, Dor. pro μεγαληνορία, *superbia*: et

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magnâ fortitudine præditus, arrogans*: ex μέγας, *magnus*, et ἀνὴρ, *vir.*

Μεγαλαυχέω, -ῶ, *magnificè me effero, jactito me*: à

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ & ἡ, vel μεγάλαυχος, ου, ὁ & ἡ, *qui valdè gloriatur; ostentator*: ex μέγα, in pl. μεγάλα, et αὐχέω, *glorior.*

Μεγαλεῖα, τὰ, *magnifica, gloria, laudes*: n. g. pl. à

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, *magnificus.* à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus*: à præced.

Μεγαλεῖσμα, ατος, τὸ, *magnificentia*: ab eod. Th.

* Μεγαλεπίβολος, ου, ὁ & ἡ, *qui magna molitur*, ut Hercules, ex μέγας, et ἐπιβολὴ, *impetus.* D. S.

* Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, *magnificis verbis extollo*: et

Μεγαληγορία, ας, ἡ, Ion. μεγαληγορίη, ης, ἡ, *magniloquentia*: à seq.

Μεγαλήγορος, ου, ὁ & ἡ, *grandiloquus, jactabundus*: ex μέγας, et ἀγορεύω.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ & ἡ, *magnanimus, superbus*: ex μέγας, et ἦτορ, *cor, animus.*

Μεγαλίζευ, pro -ου, præs. imperat. pass. Ion. verbi

Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero.* Th. μέγας, *magnus.*

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ & ἡ, *magnum habens* vel *efferens gloriam*: ex μέγας, et δόξα, *gloria.*

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, *magnifica donatio, largitio*: à seq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ & ἡ, *qui magna donat, munificus*: ex μέγας, et δῶρον.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ & ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et θυμὸς, *animus.*

Μεγαλόοιτος, ου, ὁ & ἡ, *valdè miser, infelix*: ex μέγας, et οἶτος, *ærumna.*

Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ & ἡ, *qui magna penetralia seu latibula habet*: ex μέγας, et κεῦθος, τὸ, *latibulum.*

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ & ἡ, *magnâ conductus mercede*: ex μέγας, et μισθὸς, *merces.*

Μεγαλόμματος, ου, ὁ & ἡ, *magnos oculos habens*: ex μέγας, et ὄμμα, *oculus.*

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *mentis præstantia, magnitudo animi, superbia*: ex μέγας, et νόος, νοῦς, *animus.*

Μεγαλώνυμος, ου, ὁ & ἡ, *celebris, magni nominis*: ex μέγας, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*

Μεγαλοποιέω, ῶ, *magnifico, magni facio*: f. ήσω, p. μεμεγαλοποίηκα.

Μεγαλοπόλιες Συράκουσαι, *grandiurbes Syracusæ*: ex μέγας, et πόλις, *urbs.*

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, *magnificus.* hinc

Μεγαλοπρέπεια, *magnificentia*: ex μέγας, et πρέπω, *convenio.*

Μεγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè.*

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ & ἡ, *magnis alis præditus*: ex μέγας, et πτέρυξ.

Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ & ἡ, *magniloquus*: ex μέγας, et ῥέω, *loquor.*

Μεγαλοῤῥημονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *magna loquor, jacto.*

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ & ἡ, *corpulentus, carnosus*: ex μέγας, et σάρξ.

Μεγάλους, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus.*

Μεγαλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr*: et

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, *animi magnitudo*: à seq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ & ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et φρὴν, *mens.*

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*: à seq.

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ & ἡ, *magnanimus*: ex μέγας, et ψυχὴ, *anima.*

Μεγαλυνθήτω, vide in seq.

Μεγαλύνω, *prædico, verbis extollo, magnifico*: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε, f. μεγαλυνῶ, a. 1. ἐμεγάλυνα, p. μεμεγάλυγκα, p. pass. μεμεγάλυμμαι, a. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, et imperat. μεγαλυνθήτω, ήτω, f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, *magnoperè*: adv. et

Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valdè*: ab eod. Th.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majestas*: ab eod.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *superbus*: ex μέγας, et ἀνὴρ, *vir.*

Μεγάρεσσι pro Μεγάροισιν, dat. pl. à

Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.

Μεγαρεὺς, pl. Μεγαρεῖς, *Megarenses.*

Μεγάροισιν, *domibus*: dat. pl. à

Μέγαρον, ου, τὸ, *domus, domicilium, ædificium magnum*, tanquam *invidiæ* obnoxium: à μεγαίρω, vel μέγας, *magnus.*

ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS, grandis, vehemens*: gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. in compar. μείζων, et μέσσων, *major*: in superl. μέγιστος, *maximus*; [* *natu grandiusculus*, Odyss. ii. 313. μέγας πνέων, *vehementèr spirans*, Eurip. fab. Rhesi, 322.]

Μεγασθενὴς, έος, ὁ & ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens*: ex μέγας, et σθένος, τὸ, *robur, potentia.*

Μεγαφρονέω seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio*: ex μέγας, et φρὴν, *mens.*

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo, magnitudo animi, vehementia, majestas, dignitas.* Th. μέγας.

Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara*, Creontis filia.

Μεγήρατος, ου, ὁ & ἡ, *perquam amabilis.* ex μέγα, *valdè*, et ἐράω, *amo.* Sunt qui legunt μεγήρατος.

Μέγης, MEGES, nomen proprium.

Μεγιςᾶνες, ων, οἱ, proceres: dat. pl. μεγιςᾶσι. à μέγιςος, quod vide.

Μεγιςόπολις, ιος, ὁ ϗ ἡ, quæ reddit urbes maximas.

Μέγιςος, η, ον, maximus, a, um: superl. ex μέγας, quod vide.

Μεδέυσα, præs. part. f. g. verbi μεδέω, à μέδω, impero.

Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, curam gero, impero.

Μεδέω, rego, curo: à μέδω.

Μεδήσομαι, curabo; f. 1. m. verbi præced.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, MEDIMNUS, mensuræ genus.

Μεδοίατο, Ion. pro

Μέδοιντο, curarent; 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδω, curo, impero.

Μέδουσα, ας, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, Medusa.

Μέδοντες, principes; pl. part. præs. act. à μέδω, impero.

Μέδουσα, ης, ἡ, MEDUSA, nomen mulieris; ab eod. Th.

ΜΕ'ΔΩ, impero, curam gero: μεδέω, idem.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in bestiis: à μέσον, quia in medio corpore.

Μεζόνως, prolixiùs, majorem in modum: à

Μέζων, Ion. pro μείζων, major: quod vide.

Μεθ' sequente aspiratâ, et μετ sequente leni pro μετὰ, trans, cum, post.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio: ex μετὰ, et αἱρέω.

Μεθαρμόζω vel μεθαρμόττω, f. σω, commuto, apto, accommodo, transfero; item emendo: ex μετὰ et ἁρμόζω vel -ττω, apto. Th. ἄρω, apto.

Μεθίηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, dimitto.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, dimitto: perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. et

Μεθείς, a. 2. part. act. verbi μεθίημι.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ, et αἱρέω, capio: a. 2. εἷλεν.

Μεθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι.

Μεθέξομαι, partem capiam: f. 1. m. verbi μετέχω, particeps sum: f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.

Μέθεπε, investigabat: 3. sing. imperf. Ion. pro μέθεπε. à

Μεθέπω, sequi facio, investigo: ex μετὰ, et ἕπω, seu ἕπομαι, sequor.

Μεθερμηνεύω, interpretor; f. εύσω, p. μεθηρμήνευκα· ex μετὰ, et ἑρμηνεύω.

Μέθες, et in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι.

Μεθεςᾶναι, per Sync. pro μεθεςηκέναι, perf. inf. act. verbi μεθίςημι.

Μεθέςηκα, perf. ind. act. et

Μεθεςηκὼς, per Crasin μεθεςὼς, perf. part. act. ejusdem verbi.

Μέθη, ης ἡ, vinolentia. Th. μέθυ, τὸ, vinum.

Μεθῆκα, dimisi: a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus: ex μετὰ, et ἡμέρα, dies.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia: à

Μεθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, remissus, negligens: à μεθίημι.

Μεθημεριᾶν, gen. pl. Dor. pro μεθημεριῶν· à μεθημεριὸς pro μεθημερινὸς.

Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. μεθήσω, εις, ει, dimittam: f. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήσεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. (q. à μεθιέω.) verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, Bœot. Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίεν· à

Μεθίημι, dimitto, depono, negligo, permitto, remitto, condono: f. μεθήσω· ex μετὰ, et ἵημι seu ἕω, mitto: p. εἷκα, a. 2. ἕν.

Μεθιςάω, transfero, loco moveo, traduco: f. μεταςήσω, p. μεθέςηκα, a. 1. μετέςησα, a. 1. pass. μεταςάθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μεταςαθῶ, ab ἱςάω, idem quod ἵςημι, sto.

Μεθίςημι, statuo aliud pro alio, muto, transfero, submoveo, expello, migrare cogo, in exilium mitto; μεθίςαμαι, muto me, degenero, migro, decedo, morior, dedo me: f. μεταςήσω, p. μεθέςηκα, a. 1. μετέςησα, a. 2. μετέςην, a 1. ind. pass. μεταςάθην. ex μετὰ, et ἵςημι, sto.

Μεθοδεία, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, insidiæ: à

Μεθοδεύω, machinor, circumvenio: f. εύσω, p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ: ex μετὰ, et ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Μεθωμίλεον, ὖν, conversabar: imperf. act. Ion. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, conversor, commercium habeo cum: ex μετὰ, et ὅμιλος, turba.

Μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, conterminus, qui duas res, velut terminus, dirimit: μεθόριον, ου, τὸ, confinium: et in pl. μεθόρια, ων, τὰ, confinia: ex μετὰ, et ὅρος, terminus.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, vinum. hinc μέθη, ης, ἡ, ebrietas: μεθύω, ebrius sum: μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio.

Μεθυδότας, α, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator: Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, vinum, et δίδωμι, do.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. et

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, ebrius sum. Th. μέθυ, vinum.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio: à seq.

Μεθύσκω, vel μεθύω, ebrium reddo: f. ύσω, a. 1. ἐμέθυσα, præs. pass. μεθύσκομαι, inebrior: a. 1. pass. ἐμεθύσθην, a. 1. sub pass. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, vinum.

Μέθυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, ebrius: [Attici dicunt, ἡ μέθυσος, vel ἡ μεθύση. Barbari verò de viro etiam utuntur μέθυσος. V. Græv. not. in Luc. Solœc. c. xvii.]

Μεθύω, ebrius sum: à μέθυ.

ΜΕΙΔΑ'Ω seu μειδέω, rideo, subrideo: ήσω, a. 1. ἐμείδησα, p. μεμείδηκα. hinc μειδιάω seu μειδιόω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. μειδήματα, risus. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ἡ, et in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, rideo.

Μειδιάω, -ῶ, f. άσω seu μειδιόω, Poët. rideo, subrideo. Th. μειδάω.

Μεῖζον, n. g. à μείζων, major, quod vide.

Μειζότερος, έρα, ον, idem quod μείζων, 3. Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g. μείζονα, μείζους, μείζω

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ μεῖζον, MAJOR et majus: comparat. à positivo μέγας, magnus: superl. μέγιςος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, placamentum. Th. μειλίσσω, verbis demulceo.

Μείλινος, η, ον, fraxineus, Poët. pro μέλινος, à μελία, fraxinus.

Μελισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μελίσσειν, et

Μελίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro μελίσσου. à

ΜΕΛΙ'ΣΣΩ, f. ξω, verbis factoque demulceo seu delinio, concilio mihi, placo; qu. ex μέλι, mel.

Μελιχίοισι, dat. pl. Ion. à

Μελίχιος, ε, ὁ ἡ, idem cum μελιχρός. ε, ὁ ἡ, blandus, mellifluus, suavis, jucundus, à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. et

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, maneo: f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, maneo: f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, maneas, -eat: 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονα, acc. à μείων ονος, ὁ ἡ, minor: et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, parvus.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, deteriore sum conditione, inferior sum: qu. ex μείων et ἔχω, habeo.

Μειονεξία, ιας, ἡ, diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.

Μείους, pro μείονες, aut μείονας, pl. à μείων, minor.

Μειοῦσθαι, minus fieri, inf. pass. seq.

Μειόω, -ῶ, minuo: f. ώσω, p. κα, perf. pass. μεμείωμαι. Th. μείων.

Μειράκιον, ε, τὸ, adolescens: à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ ἡ, puella, juvencula: in masc. exoletus, nisi ubi de molli et effeminato sermo est.

Μείρεο, sortire, accipe: præs. imperat. med. Ion. pro μείρου, verbi μείρω.

Μείρεται, 3. sing. præs. med. verbi μείρω. dicitur et

Μείρεται, desideratur: per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. med. verbi ἱμείρω, desidero.

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à

ΜΕΙ'ΡΩ, divido, sortior; μείρομαι, sortior, in imperat. perf. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. med. ἔμμορα.

Μεῖς, μενὸς, ὁ, mensis: Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἡ, MINOR, comparat. irregularis à μικρὸς, parvus. Hinc Angl. MEAN.

Μείωσις, εως, ἡ, imminutio, extenuatio: ab eod. Th.

Μελάγγειος, μελάγγειος, et μελάγγεως, ὁ ἡ, cujus solum nigrum est: ex μέλας, niger, et γαῖα seu γῆ, terra.

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ε, ὁ ἡ, nigram cæsariem habens: ex μέλας, μέλαινα, niger, -gra, et χαίτη, juba, cæsaries.

Μελαγχολία, ας, ἡ, MELANCHOLIA, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundentiâ; ex μέλας, niger, et χολὴ, bilis.

Μελάγχροος, ε, ου, ε, ὁ ἡ, qui nigri coloris est: ex μέλας, et χρόα, color.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ε, τὸ, domus, Poët. et medium tecti lignum.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra; gen. pl. Æol. μελαινάων. dat. pl. μελαίνῃσι, on. in m. g. μέλας, quod vide.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi seq.

Μελαίνω, f. ανῶ, nigrum reddo: μελαίνομαι, nigresco. Th. μέλας, niger.

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, niger, et sumitur pro atramento.

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro Μελάμπους, οδος, ὁ, nom. propr. viri.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ ἡ, atri et fœdi aspectûs. D. S.

Μελάμφυλλος, ε, ὁ ἡ, qui nigra folia habet: ex μέλας, et φύλλον, folium.

Μελάνδετον, ου, τὸ, vaginâ inclusum nigrâ: ex μέλας, et δέω, ligo.

Μελάνθησαν, nigrescebant: 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, f. ανῶ.

Μελάνθιον, ου, τὸ, papaver nigrum: ex μέλας, niger, et ἄνθος, flos.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανόχρωος, ῶτος, ὁ ἡ, nigrum habens corpus, vel potiùs fusco colore præditus; niger: ex μέλας, et χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρόα, color.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo: et

Μελανόω, ῶ, infusco: à μέλας.

Μελανοτειχὴς, έος, ὁ ἡ, qui nigrum murum habet: ex μέλας, et τεῖχος, τὸ, murus.

Μελάνυδρος, ε, ὁ ἡ, profundus: ex μέλας, et ὕδωρ, τὸ, aqua.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, niger, ater: Metaph. MALUS: in f. g. μέλαινα, n. g. μέλαν.

Μελδόμενος, tabescens: præs. part. pass. à

ΜΕ'ΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo: unde Angl. TO MELT.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri indecl. interpret. Lat. plenus.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.

Μελέαγρος, ε, ὁ, MELEAGER, nomen propr. viri,

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, εις, ει, curo, desidero: Undè

Μελέδημα, ατος, τὸ, cura: et

Μελεδὼν, ονος, ὁ, curator, rex, præfectus: et

Μελεδώνη, ης, ἡ, cura, meditatio, sollicitudo.

Μελέεσσιν, et μέλεσιν, membris: dat. pl. Ion. et Poët. à μέλος, εος, τὸ, membrum.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ε, τὸ, pedica, funis: an à superiori Th.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperson.) curæ est: imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε, præs. imperat. μελέτω, f. μελήσει, perf. act. μεμέληκε, perf. m. μέμηλε.

Μελεϊστὶ, membratim: adv. à μέλος, τὸ, membrum.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, έα, εον, inanis, stultus nihil efficiens, infelix.

Μέλεται, idem est quod μέλει. à μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ est.

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, curo, meditor, exerceo me, declamo: præs. imperat. μελέτα, α, p. μεμελέτηκα, a. 1. ἐμελέτησα, à

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura: à μέλει.

Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio, opus elaboratum curâ: à μελετάω.

Μελετικὸς, ἡ, ὸν, meditationis studiosus.

Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi μέλει, curæ est.

Μελετῶσαι, curantes, nom. pl. fœm. præs. part. à μελετάω

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo: à Th. μέλει.

Μελήσει, curæ erit: f. 1. imperf. ab eod.

Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, curæ erunt, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Μελησίμβροτος, ε, ὁ ἡ, qui curæ est mortalibus: à f. μελήσει, verbi μέλει, curæ est, et βροτὸς, mortalis, quod vide.

Μέληται, curæ est, Poët. pro μέλει, vel est 3. sub. med. verbi μέλομαι.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, MEL, saccharum veteribus: Strabo.

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, fraxinus; hasta fraxinea: hinc. Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ἡ, Dor. pro μεληδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Μελίγηρυς, υος, ὁ ἡ, Poët. et Dor. qui mellis instar vocem fundit. ex μέλι, mel, et γῆρυς, υος, ἡ, vox: Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, suaviloqui hymni.

Μελίγδουπος, ε, ὁ ἡ, suaviter sonans: ex μέλι, mel, et δοῦπος, strepitus.

Μελίσγαρυς, υος, ὁ ἡ, suaviloquus. vide μελίγαρυς.

Μελιδὼν, ὦνος, ὁ, Poët. pro μελιδὼν, q. v.

Μελίζεμεν, Ion. et Dor. pro μελίζειν, modulari, præf. inf. seq.

Μελίζω, modulor, f. ίσω, p. μεμέλικα. Th. μέλος, τὸ, carmen.

Μελιηδέα, dulcem, acc. fing. et

Μελιηδεῖ, dat. fing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, dulcis instar mel, et ἡδὺς, suavis.

Μελίκηρος, ... mel, et κηρὸς, cera. ... ex μέλι,

Μελίκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui mellis instar suavem vocem habet, vel qui voce mellis instar dulci gloriatur: ex μέλι, τὸ, mel, et κόμπος, crepitus, jactantia.

Μελικὸς, οῦ, qui cantilenas scribit. Epith. Poët. præfertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, carmen.

Μελικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, οῦ, ὁ, suavis cantor. Th. μέλος, τὸ, carmen.

Μελίνη, ης, ἡ, panicum: à μέλι, mel.

Μελίπνοος, -ους, ου, ὁ ϗ ἡ, suaviter spirans: ex μέλι, mel, et πνέω, spiro.

Μελίσδεις, 2. fing. præf. ind. Dor. pro μελίζεις· μελίσδεο, 2. fing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμελίζου· μελίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, à μελίζω, modulor.

Μελίσμα, ατος, τὸ, cantus: à μελίζω.

ΜΕ΄ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, apis, gen. plur. μελισσάων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν, quod à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius.

Μελίσσειος, α, ον, ab apibus factus.

Μελιστὴς, -οῦ, ὁ, Poët. Cantor, vel Lyricus Poëta: à μελίζω, modulor.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen infulæ et mulieris. Lat. interpr. mellifluа.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; serenus, placidus: à μέλι.

Μέλιτος, gen. fing. à μέλι, τὸ, mel.

Μελιτουργεῖον, οῦ, τὸ, alveare: ex ἔργον et μέλι, mel.

Μελιτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, mellarius: ex iisd.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, mellis instar dulcis, melleus: à μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium. Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, suaves sonos edens, dulcia verba fundens: ex μέλι, mel, et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρονα, dulcem, acc. fing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui melleâ dulcedine animum perfundit: ex μέλι, mel, et φρὴν, animus.

Μελίχλωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, flavus instar mellis: ex μέλι et χλωρὸς, viridis, in pallorem vergens.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, mellis instar flavus: ex μέλι, mel, et χρόα, color.

Μέλκα, lac: q. ab ἀμέλγω, mulgeo. Hinc fortafsè Angl. MILK.

Μέλλησα, a. 1. indic. Ion. pro ἐμέλλησα, à μελλέω, pro quo μέλλω.

* Μέλλησις, εως, ἡ, mora.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ brevi nuptias contrahet: ex μέλλω et γαμέω, uxorem duco.

* ΜΕ΄ΛΛΩ, Vide in μέλλω. imperf. ἔμελλον f. [illegible] cunctor; vel ...σομαι præf. part. μέλλων, ουσα, ον, τὰ μέλλοντα, futura: [* post μέλλω sæpè subintelligendum verbum quod præcesserat; ὧν τοὺς μὲν ἀνῄρηκε, τοὺς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat; σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἡμᾶς, scil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustrà emendat Græv.] •

Μέλομαι, curo. Th. μέλω.

Μελόντων, curæ sint, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præf. imperat. verbi μέλει, curæ est.

* ΜΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, membrum; item MELOS, carmen modulatum.

Μέλουσι, curæ sunt, 3. pl. præf. ind. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium: à μέλπω, ludo, tripudio.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen musæ: hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, cano.

Μέλποντι, dat. fing. part. præf. à μέλπω, canto: fed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, canunt, præf. ind. act.

ΜΕ΄ΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio, fut. ψω, perf. φα p. med. μέμολπα q. μέλος ἔπω, carmen dico.

Μελύδριον, ου, τὸ, dimin. à μέλος, carmen.

Μέλχι, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. rex meus.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen proprium, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. rex justitiæ.

Μελῳδέω, -ῶ, fut. ήσω, modulor, cano: à μελῳδὸς.

Μελῳδία, ας, ἡ, MELODIA, harmonia, modulatio. Angl. MELODY: à seq.

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, modulator: ex μέλος et ᾠδὴ.

Μέμαα, perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Sic μέμαμεν, pro μεμάαμεν, 1. plur. perf. act. et in 3. plur. μεμάασι, verbi μάω, cupio.

Μεμάθηκα, didici, perf. act. verbi μανθάνω, disco, fut. μαθήσω a. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. med. f. g. à μηκάομαι. Vide μέμηκα.

Μεμαλὼς, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, cupimus, 1. plur. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, cupio.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μανέομαι, insanio; f. m. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, corripuissent, 3. pl. a. ... act. Poët. redupl. pro μάποιεν, et ... μάρποιεν, verbi μάρπτω, apprendo, fut. ψω a. 2. ἔμαρπον.

Μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, divido.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 1. act. et

Μεμαρπὼς, υῖα, ὸς, p. med. part. verbi μάρπτω, corripio.

Μέμασαν, per Sync. et Ion. pro ἐμεμήκεισαν, 3. plur. plusq. p. act. verbi μάω, cupio. Vide μέμαα.

Μεμαυῖ', pro μεμαυῖα, ας, ἡ, et in m. g. μεμαὼς, ότος, et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω. Vide et μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, contr. ῶτος, et in dual. μεμαῶτε. Vide in præced.

Μέματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act μέμηκα, verbi μάω.

Μεμέλεται, pro μεμέληται, et

Μεμέλετο, pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonafm, τοῦ β, aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, curo.

Μεμέλωκα, ας, ε, per Sync. et Euph. pro μεμόληκα, veni, cucurri, perf. act. à μολέω, vel pro μεμέληκα, curavi, à μέλω, idem quod μέλω, curam gero.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana: ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ, apuæ species quædam.

Μεμέληκε, curæ fuit, 3. fing. perf. act. à μέλει, curæ est: qu. à μελέω, inuf.

Μεμένηκα, mansi, perf. act. et

Μεμενήκεισαν 3. pl. plusq. p. Ion. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ a. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, pleni sunt, perf. part. pass. verbi μεστόω, impleo. Th. μεστὸς, plenus.

Μεμετιμένος, ου, Ion. pro μεθειμένος, dimissus, à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, dimittor, à μεθίημι, dimitto.

Μεμετρέαται, mensi sunt, 3. plur. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται,

verbi *μετρέω*, f. *ήσω*, p. *μεμέτρηκα*. Th. *μέτρον*, *mensura*.

Μέμηκα, *ας*, *ε*, perf. m. verbi *μηκάομαι*, *balo*, perf. part. m. *μεμηκὼς* et *μεμακώς*.

Μέμηλε vel *μέμηλεν*, *curæ fuit*, perf. act. per Sync. pro *μεμέληκε*. Alii volunt esse perf. m. *μεμηλὼς*, *ότος*, acc. *μεμηλότα*; pro *μεμεληκὼς*, part. ejusdem temporis: à *μέλει*, *curæ est*.

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, 3. sing. perf. sub. act. ab eod.

Μεμηλὼς, *ότος*, per Sync. pro *μεμεληκώς*. Vide *μέμηλε*.

Μέμηνα, *ας*, *ε*, perf. m. ... *μαίνομαι*, *insanio*.

Μεμηχανημένος, *η*, *ον*, perf. part. pass. verbi *μηχανάω*, *molior*, *struo*. f. *ήσω* Th. *μηχανὴ*, *artificium*.

Μεμίασμαι, *consparcatus sum*, perf. pass. verbi *μιαίνω*, *conspurco*, *fœdo*. f. *ανῶ*, perf. part. pass. *μεμιασμένος*.

Μέμιγμαι, *mixtus sum*, perf. ind. pass. et

Μεμιγμένος, *ου*, perf. part. pass. verbi *μίγνυμι*, *misceo*, f. *μίξω*, p. *χα*.

Μεμιμημένος, *effictus sum*, perf. part. pass. verbi *μιμέομαι*, *imitor*, f. m. *ήσομαι*, p. pass. *μεμίμημαι*.

Μεμίξεται, 3. sing. paulo post f. verbi *μίγνυμι*, *misceo*, f. *ξω*, p. pass. *μέμιγμαι*, *ξαι*, *κται*.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi *μισθόω*, *mercede loco*. hinc *μεμισθωμένος*, perf. part. pass. Th. *μισθὸς*, *merces*.

Μεμισημένος, *invisus*, *exosus*. perf. part. pass. à *μισέω*, *odi*, f. *ήσω*.

Μεμίχθαι, perf. ind. pass. à *μίγνυμι*, *misceo*, f. *ξω*, p. *χα*.

Μέμναμαι, Dor. pro *μέμνημαι*, perf. pass. à *μνάομαι*, *recordor*, f. m. *μνήσομαι*, perf. pass. *μέμνημαι*.

Μεμναμένος, *memor*, Dor. pro *μεμνημένος*, part. præced. perf. pass. *μεμναμένω*, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor. pro *μέμνηνται* 3. pl. perf. pass. Vide *μέμναμαι*.

Μέμνασαι, Dor. pro *μέμνησαι*, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μεμνέωτο, *memor esset*, pro *μεμνεῖτο*, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro *μεμνοῖτο*, quod pro *μεμνῇτο*, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur *μεμνῷτο*, et Dor. *μεμναίατο*, verbi *μνάομαι*, *recordor*, f. m. *μνήσομαι*, p. pass. *μέμνημαι*. hinc perf. opt. *μεμνῄμην*, *μεμνῇο*, *μεμνῇτο*.

Μέμνῃ, *meministi*, 2. sing. perf. pass Att. pro *μέμνησαι*, et Ion. *μέμνηαι* et *μέμνεαι*, à *μνάομαι*, *recordor*, f. m. *μνήσομαι*, p. pass. *μέμνημαι*, a. 1. pass. *ἐμνήσθην*.

Μέμνηκα, *mansi*, per Sync. pro *μεμένηκα*, perf. act. verbi *μένω*, *maneo*, f. *μενῶ*.

Μέμνημαι, *σαι*, *ται*, perf. pass. hinc *μέμνησο*, perf. imperat. pass. *μεμνημένος*, perf. part. pass. verbi *μνάομαι*.

Μεμνῇο, *ῇτο*, *memor esses*, *esset*: 2. et 3. sing. p. opt. pass. *μεμνῄμην*, verbi ejusd.

Μέμνησο, *recordare*, perf. imperat. pass. verbi *μνάομαι*, perf. inf. pass. *μεμνῆσθαι*. ... part. pass. f.

Μεμνηστευμ... à *μνηστεύω*. quod vide.

Μέμνονα, acc. sing. à *Μέμνων*, nomen viri. Est et *μέμνων*, *asinus*, q. à *μίμνω*, *maneo*.

Μέμνονες, *aves quædam*, *circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ*.

Μέμνεο, Ion. pro *μέμνησο*, q. v.

Μέμνων, vide in *Μέμνονα*.

Μεμνῷτο, Att. pro *μεμνῇτο*, *memor esset*, perf. opt. pass. vide *μεμνῇο*.

Μεμοίρηται, 3. sing. perf. pass. verbi *μοιράομαι*. *sortitò partem capio* hinc perf. part. pass *μεμοιρωμένος* à *μοῖρα*, *portio*. Th. *μείρω*, *divido*.

Μέμον' pro *μέμονα*, *mansi*, p. m. verbi *μένω*, *maneo*, f. *μενῶ*, p. *μεμένηκα*, a. 1. *ἔμεινα*.

Μέμορα, *partitus sum*, p. m. verbi *μείρω*, *divido*, f. *ρῶ*.

Μέμορμαι, *σαι*, *ται*, Æol. pro *μέμαρμαι*, *σαι*, *ται*, *sortitus sum*, perf. ind. pass. verbi *μείρω*, *partior*, f. *ρῶ*.

Μεμπτὸς, *ὴ*, *ὸν*, *incusandus*, *reprehendendus*; pl. *μεμπτοί*. Th. *μέμφομαι*, *accuso*, f. m. *ψομαι*, p. pass. *μέμεμμαι*, *ψαι*, *πται*.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi *μυθολογέω*, *fabulor*, f. *ήσω* ex *μῦθος*, *fabula*, et *λέγω*, *dico*.

Μέμυκα, *ας*, *ε*, *mugii*, p. m. verbi *μυκάω*, *-ῶ*, *mugio*: a. 2. *ἔμυκον*.

Μέμφεαι, *accusas*, 2. sing. Ion. pro *μέμφῃ*, verbi seq.

• ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror*, *expostulo*, *incuso*, *vitupero*, cum dat. f. m. *μέμψομαι*, perf. pass. *μέμεμμαι*, *ψαι*, *πται*, a. 1. m. *ἐμεμψάμην*, *ω*, *ατο*.

Μεμφωλὴ, *ῆς*, *ἡ*, *questus*, *querela*: à præced.

Μεμψάμενος, *η*, *ον*, a. 1. part. m. et

Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi *μέμφομαι*.

Μεμψιμοιρέω, *ῶ*, f. *ήσω*, *conqueror de sorte meâ*, *conqueror*: à seq.

Μεμψίμοιρος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, *qui de sorte suâ queritur*, *querulus*. Ex

Μέμψις, *εως*, *ἡ*, *querela*, et *μοῖρα*, *sors*.

Μεμαὼς, per Sync. pro *μεμαηκὼς*, et Ion. *μεμαὼς*, perf. part. act. verbi *μάω*, *promptus sum*.

ΜΕ'Ν, conj. cum *δὲ* sequente facit orationem *adversativam*, *distributivam*, vel *copulativam*: sine *δὲ*, ponitur pro *δὴ*, *sanè*, *quidem*. ... MENANDER, *Menander* poetæ.

Μένγαρ, *enim*. Ex *μὲν*, *quidem*, et *γὰρ*, *enim*.

ΜΕ'ΝΔΗΣ, *hircus*, seu *caper*, Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan*.

Μενεαινέμεν, Ion. pro *μενεαίνειν*, præs. inf. à

Μενεαίνω, *cupio*, *animi quodam impetu incitor*, *iratus sum*: f. *ανῶ*, a. 1. *ἐμενέηνα*. Th. *μένος*, *τὸ*, *animus*.

Μενεδήιος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, *audax*, *bellicosus*: qui *μένει ἐν τῇ δηΐδι*. *in pugnâ perseverans*. Vel ex *μένος*, *εος*, *τὸ*, *animus*, et *δηΐς*, *pugna*.

Μενέηνα, et in 1. pl. *μενεήναμεν*, a. 1. ind. act. Ion. verbi *μενεαίνω*, q. v.

Μένει, 3. sing. ind. præs. *μένειν*, præs. inf. *μένῃ*, 3. sing. præs. sub. verbi *μένω*, *maneo*: f. *μενῶ*, a. 1. *ἔμεινα*.

Μενέλας, *α*, Dor. pro *Μενέλαος*, *ου*, *ὁ*, *Menelaus*.

Μενέμεν, Ion. pro *μένειν*, præs. inf. verbi *μένω*.

Μένεος, gen. sing. à *μένος*, *τὸ*, *animus*, *ira*.

Μενεπτόλεμος, *ου*, *ὁ* *ἡ*, *constans in bello*, *fortis*: ex *μένος*, *εος*, *τὸ*, *animus*, et *πόλεμος*, *bellum*.

Μενεσθῆν, acc. sing. à

Μενεσθῆς, *ου*, *ὁ*, nom. propr.

Μενεσθὼ, *όος*, *ἡ*, nom. mulieris.

Μενεχάρμαι, *pugnaces*, nom. pl. à

Μενεχάρμης, *ου*, *ὁ*, et *μενέχαρμος*, *ου*, *ὁ* *ἡ*, *promptus in bello*. Ex *μένος*, *εος*, *τὸ*, *animus*, et *χαίρω*, *gaudeo*: f. *αρῶ*. perf. pass. *κέχαρμαι*, undè *χάρμα*, *gaudium*.

Μενέω, Ion. Dialysi pro *μενῶ*, f. verbi *μένω*, *maneo*.

Μενίππη, *ης*, *ἡ*, nomen mulieris.

Μενοεικέα, acc. sing. à

Μενοεικὴς, *έος*, *ὁ* *ἡ*, *animo gratus*: ex *μένος*, *εος*, *τὸ*, *animus*, et *εἴκω*, *cedo*.

Μενοινάω, *-ῶ*, *-άεις*, *-ᾷς*, *-άει*, *-ᾷ*, *impetu quodam animi concitatus cupio*, f. *ήσω*, *μενοίνα*, præs. imperat. act. Dicitur et *μενοινέω*, *ῶ*, f. *ήσω*, et *-όω*, *ῶ*, f. *ώσω*. à

Μενοινὴ, *ῆς*, *ἡ*, *impetus animi*, *alacritas*. Th. *μένος*, *εος*, *τὸ*, *animus*.

Μενοιτιάδης, *ου*, *ὁ*, *MENOETIADES*: à

Μενοίτι⊙, ου, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præf. à μένω, maneo: præf. part. μένων, οντος.

Μένοντι, Dor. pro μένουσι, 3. pl. præf. ind. act. vel dat. fing. part. præf. verbi μένω.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ, nom. propr. Eft et ὁ ϗ ἡ, bellicofus, conftans in bello; ex μένος, et πόλεμος, bellum.

ΜΕ'ΝΟΣ, εος, τὸ, animus, ardor animi, ira; item vis, robur: periphrafi fervit, ut μένος πυρὸς, ignis.

Μενοῦν, imò, verò [* ceterùm, certè quidem:] ex μὲν, quidem, et οὖν, igitur.

Μενοῦνγε, imò, verò: ex iifd. et γε.

Μένουσα, præf. part. f. g. à μένω, maneo: in 3. pl. præf. ind. μένουσι.

• Μέντοι, certè quidem, tamen.

• ΜΕ'ΝΩ. MANEO, permaneo, expecto, [* fuperftes fum; ἐὰν αὐτὸν μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. D. Heinfius Syriacifmum voci ineffe cenfet. At Sophoc. in Triclin. εἰ μὲ χρὴ μένειν, πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην, fi me oporteat fuperftitem effe, omnium præftantiffimo viro orbatam. et Xenoph. Cyrop. l. viii.] imperf. ἔμενον, ες ε, f. μενῶ, p. μεμένηκα, plufq. p. ἐμεμενήκειν, et in 3. pl. Ion. μεμενήκεισαν, a. 1. ἔμεινα, ας, ε, a. 1. imperat. μεῖνον, άτω, a. 1. fub. μείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. μεῖναι, a. 1. part. μείνας, ασα, αν, p. m. μέμονα.

Μεράρχης, ου, ὁ, qui parti imperat: μέρους ἄρχει: præfectus, feu dux, μεραρχίας.

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum conftans ex bis mille et quadraginta oct. viris, Æl.

ΜΕ'ΡΔΩ, f. σω, privo, noceo; item intueor, video.

Μερίδα, acc. fing. à μερὶς, quod vide.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ ϗ ἡ, nomen muris: ex μερὶς, ίδος, ἡ, pars, ferculum, et ἅρπαξ, rapax.

Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps eft principatus: ex μερὶς, ίδος, ἡ, pars, et ἀρχὴ, imperium.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, focietas principatûs, præfectura, provincia: à præced.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν; at μέριζεν, 3. fing. imperf. Ion. pro ἐμέριζεν: à

Μερίζω, partior, divido, f. ίσω, p. μεμέρικα, a. 1. ἐμέρισα, præf. paff. μερίζομαι, diffideo, diffentio, perf. paff. μεμέρισμαι, a. 1. paff. ἐμερίσθην, ης, η, a. 1. part. paff. μερισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

ΜΕΡΙ'ΜΝΑ, ης, ἡ, cura, folicitudo: quafi à μερίζω, quia μερίζει νοῦν, gen. pl. Æol. μεριμνάων.

Μεριμνάω, curo, folicitè cogito, folicitus fum f. ήσω, p. μεμερίμνηκα, a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε, a. 1. fub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ à præced.

Μεριμνήσητε, 2, pl. a. 1. fub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ίδος, ἡ, pars, particula, ferculum. Th μείρω, divido.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, divido, quod vide.

Μερισμὸς, οῦ, ὁ, divifio, diftributio, portio, pars, Figura rhetorica. à μερίζω, f. ίσω, perf. paff. μεμέρισμαι.

Μεριστὴς, οῦ, ὁ, partitor: ab eod. verbo.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μερμαίρω et μερμηρίζω, anxiè cogito, curo.

Μέρμερα, quæ folicitum reddunt, acc. pl. à

Μέρμερος, curiofus, difficilis et arduus, anxius percontator. Th. μερμαίρω, curo.

Μέρμηρα, ἡ, folicitudo, cura folicita et anxia; it. fomnus levis, qui occupat hominem fub Auroram: Schol. Ariftoph.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, cura. Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, f. ξω, anxiè cogito. ab eod.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3. fing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum.

Μερόπεσσιν, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, divifam vocem, habens: gen. pl. μερόπων. ex μέρος, pars, et ὄψ, vox: Hominum Epith. homines.

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, pars, adjumentum. [* pro κατὰ μέρος, partim, Eurip. Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει, viciffim, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω, Luc. Dial. Mort. ergo viciffim uterque dicat. Hemfterhufius ἀπὸ μέρους, ex parte.] ἐκ μέρους, 1. Cor. xii. 27. fingulatim, aliquatenus; ἀπὸ μέρους, partim, 2 Cor. ii. 5. τὸ σὸν μέρος, quantum in te eft. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, ὁ, homo: à μέρω, divido: et ὄψ, vox, quia vocem habet in diverfos articulatos et fignificantes fonos divifam.

Μέσαβον, ου, τὸ, [* lorum quo boves alligantur temoni:] dat. fing. μεσάβῳ· ex μέσος, medius, et βοῦς, bos.

* Μεσάζω. f. άσω, fum in medio.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, femicanus, qui medium canæ ætatis attigit: ex μέσος, medius, et πολιὸς, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maximè medius, fuperl. pro inufitato μεσώτατος. Th, μέσος.

Μεσαμβρίνος, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus: quod vide.

Μεσάραιον. ου, τὸ, mefenterium: à μέση, media, et ἀραιὰ, venter.

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσώτατος, fuperl. à μέσος, medius.

Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου, τὸ, locus in medio ftabulo vel aulâ, locus in mediâ casâ: janua media inter duas aulas: ex μέσος, et αὐλὴ, aula, ftabulum.

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, apud fequeftrem pecuniam deponendam ftipulor, vel contendo: item paff. apud fequeftrem deponor: ex μέσος, et ἐγγύη, fponfio.

Μεσηγὺς, et μεσηγὺ.adv. in medio, inter, interea, medio fpatio vel tempore: à μέσος, medius.

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris: ab eod. Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies, q. medius dies. ex μέση, et ἡμέρα: item ἀκμὴ, ut ætatis, gloriæ.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, meridianus: à præced.

Μεσιτεύω, fum mediator, intervenio, fequeftro: f. εύσω, p. μεμεσίτευκα. à

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, internuntius. Th. μέσος, medius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea: ex μέσος, et γαῖα, terra.

Μεσόγεος, α, ον, mediterraneus, a, um: μεσόγειον, mediterraneum mare: 2 Mac. viii. 55. mendosè legitur μεσόδειον: ex iifdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs per mediam domum trajecta: accipitur etiam pro foramine in mediâ navi, cui malus inferitur, aut potiùs trabs tranfverfa pertufa, per quam demittitur, et à quâ retinetur: ex μέσος, et δόμος domus, quod à δέμω, ftruo.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, umbilicum in medio habens, in medio umbilico fitus: ex μέσος, medius, et ὀμφαλὸς, umbilicus.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, media nox: q. d. μέση νὺξ.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, medium iter teneo: ex μέσος, medius, et πόρος, tranfitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, MESOPO-

TAMIA, nomen regionis. Gr. *inter amnes.*

ΜΕ´ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS*, *præsens*: *τὰ ἐν μέσῳ*, *intermedia*, *præsentia*, *impedimenta*: compar. *μεσαίτερος*; superl. *μεσαίτατος*.

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas*, *medium interjectum*, *modus*, *qualitas*.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries*: ex *μέσος*, *medius*, et *τοῖχος*, *paries*.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, *sum in medio cælo*: ex *μέσος*, et *ὐρανὸς*, *cælum*.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, *medium cæli*.

Μεσοῦντος, gen. sing. præs. part. f. g. à

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, *sum in medio*: præs. part. *μεσόων*, ῶν, -όωσα, -ῶσα, -όον, -ῶν. Th. *μέσος*.

ΜΕΣΠΙ´ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS*, *arbor*.

Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM*, *fructus mespili*: à præced.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Messenius*.

Μέσσατος, pro *μέσατος*, Poët. idem quod *μέσος*, *medius*.

Μεσσηγὺς, vel *μεσσηγὺ*, *inter*. Th. *μέσος*.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Messias*: vox Hebr. qu. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριστὸς. Angl. CHRIST.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μέσσος, Poët. pro *μέσος*, ου, *medius*: dat. *μέσσῳ* pro *μέσῳ*.

Μεστῇ, dat. sing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ`Σ, ἡ, ὸν, *plenus*, *refertus*, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, *repleo*, *refercio*: f. ώσω, p. *μεμέστωκα*, præs. pass. *μεστόομαι*, -οῦμαι, *plenus sum*, *impleor*: p. pass. *μεμέστωμαι*, perf. part. pass. *μεμεστωμένος*. Th. *μεστὸς*, *plenus*.

ΜΕ´ΣΦΑ, *dum*, *donec*, *usque ad*.

Μέσως, adv. *mediocritèr*, *intra modum*. Th. *μέσος*, *medius*.

Μετ᾽ pro *μετὰ*, quod vide.

ΜΕΤΑ`, præpositio, cum gen. *una*, *una cum*, *cum*. cum dat. *cum*, *in*, *per*: cum accus. *post*, *trans*, *in*, *inter*, *ad*, *adversus*, *propter*. In compositione, *cum*, *post*, *trans*, *inter*, in quâ tamen nonnunquam etiam *abundat*, sed sæpius *mutationem* infert. Periphrasi servit, ut *οἱ μετ᾽ αὐτῦ*, *socii ejus*, *οἱ μεθ᾽ ὑμᾶς*, *posteri*.

Μέτα, retracto accentu, est *μέτεστι*, *simul est*.

Μεταβαίνω, *transeo*, *migro*, *digredior*: f. med. *μεταβήσομαι*, perf. *μεταβέβηκα*, a. 2. *μετέβην*, ης, η, a. 2. imperat. *μετάβηθι*, a. 2. sub. *μεταβῶ*, ῆς, ῇ, a. 2. part. *μεταβὰς*. ex *μετὰ*, et *βαίνω*, *eo*.

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto*, *inverto*, *migro*, *transeo*; *concoquo*, *corrumpo*; *perdo*, *amitto*: in med. *muto*, *transfero*, *transeo*, *perfuga sum*; *degenero*; *pœnitet me*; *vendo*, et *permuto*. f. *μεταβαλῶ*, p. *μεταβέβληκα*, a. 2. *μετέβαλον*, p. m. *μεταβέβολα*.

Μεταβὰς, a. 2. part. act. verbi *μεταβαίνω*, quod vide.

Μεταβάσαι, Dor. pro *μεταβῆσαι*, a. 1. inf. act. verbi *μεταβαίνω*.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi *μεταβαίνω*.

Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi *μεταβαίνω*.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *damnosus*: à *βλάπτω*, *noceo*: f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi *μεταβάλλω*, quod vide.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*: à *μεταβάλλω*, *muto*: p. m. *μεταβέβολα*. Th. *βάλλω*, *jaceo*.

Μεταβολία, ας, ἡ, *trajectio*, *permutatio*, et

Μετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutabilis*; ὁ, *negotiator*, *propola*. ab eod.

Μεταβυλεύομαι, *consilium* vel *sententiam muto*: ex *μετὰ*, et *βυλεύω*, *consulto*. Th. *βυλὴ*.

Μετάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *internuntius*, *nuntius*. Th. *ἀγγέλλω*, *nuntio*.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini *μεταγειτνίῳ* sacrificabant. *γειτνία* est *vicinitas*.

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *posterior*; à

Μεταγίνομαι, *posterior sum*: ex *μετὰ*, et *γίνομαι*.

Μεταγινώσκω, *pœnitet me*: et *sententiam muto*: ex *μετὰ*, et *γινώσκω*, *cognosco*: f. m. *γνώσομαι*, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia*: à præced.

Μεταγράφω, *muto scriptum*: *describo*, *transcribo*: ex *μετὰ*, et *γράφω*, *scribo*, f. ψω, p. φα.

Μετάγω, *transfero*, *circumago*: f. *μετάξω*, præs. pass. *μετάγομαι*, ῃ, εται. Th. *ἄγω*, *duco*.

Μεταδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in populo versatur*, *præsens in populo*. Th. *δῆμος*, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio*: f. *μεταδώσω*, p. *μεταδέδωκα*, a. 2. *μετέδων*, ως, ω, a. 2. imperat. *μετάδος*, ότω, a. 2. sub. act. *μεταδῶ*, ῷς, ῷ, a. 2. inf. *μεταδῦναι*, a. 2. part. *μεταδὺς*, όντος, præs. inf. *μεταδιδόναι*, præs. part. act. *μεταδιδοὺς*, όντος. Th. *δίδωμι*, *do*.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced verbi.

Μεταδοξεῖν, *sententiam mutare*. Th. *δοκέω*, *censeo*.

Μεταδοῦν᾽ pro *μεταδῦναι*, *participem facere*: a. 1. inf. act. verbi *μεταδίδωμι*, quod vide.

Μεταδῶπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intercidens*, i. e. inter alios medios cadens, *intermedius*, *incertus*: ex *μετὰ*, et *δοῦπος*, *sonus*.

Μεταδρομάδην, *cursim*, adv. et

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio*, *transcursus*: ἡ *μετατρέχω*, *transcurro*. Th. *τρέχω*, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Μεταδῷ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi *μεταδίδωμι*, quod vide.

Μεταείσεσθαι, Poët. pro *μετέσεσθαι*, f. 1. inf. m. verbi *μέτειμι*, *intersum*, quod vide.

Μεταθεῖν, *currere post*, inf. à *μεταθέω*.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. *μεταθεὶς*, a. 2. part. verbi *μετατίθημι*, *transfero*, quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio*, *translatio*, *amotio*, *METATHESIS*, seu *transpositio*, Figura Gram. cum literæ transponuntur: ab eod.

Μεταθέω, -ῶ, *transcurro*, *cursu insequor*.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à *μεταΐσσω*.

Μεταίρω, *solvo*, [illegible] *proficiscor*: f. *μεταρῶ*, a. 1. act. [illegible] ας, ε. ex *μετὰ*, et *αἴρω*, *tollo*.

Μεταΐσσω, fut. ξω, *irruo*: ex *μετὰ*, et *ἀΐσσω*, *ruo*.

Μεταιτέω, ῶ. fut. ήσω, *partem rei peto*, *stipem peto*, *mendico*: ex *μετὰ*, et *αἰτέω*, *peto*.

Μεταίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem causæ*, *culpæve particeps*, vel *actor*: ex *μετὰ*, et *αἰτία*, *causa*.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, *campus*, seu *spatium inter duas acies*. Th. *αἰχμὴ*, *cuspis*, *bellum*.

Μετακαλέομαι, -ῦμαι, *accerso*: cum acc. f. 1. m. -καλέσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. *μετεκαλεσάμην*, ω, ατο, a. 1. imperat. m. *μετακάλεσαι*, *accerse*: ex *μετὰ*, et *καλέω*, *voco*.

Μετακιάθω, *abeo indè ad*, *transeo*: imperf. *μετεκίαθον*, ες, ε. ex *μετὰ*, et *κίω*, *eo*.

Μετακινέω, *dimoveo*: f. ήσω, p. *μετακεκίνηκα*, a. 1. *μετεκίνησα*. ex *μετὰ*, et *κινέω*, *moveo*.

Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio*, *transpositio*.

Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor*.

Μετακλαίω, *lacrymis et fletu prosequor*: f. 1. inf. m. *μετακλαύσεσθαι*. Th. *κλαίω*, *fleo*, f. *κλαύσω*.

Μετακλαύσεσθαι, vide in præced.

Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio*, *transfero*: ex *μετὰ*, et *κομίζω*.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, *de loco in*

locum volvo: ex μετὰ, et κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo*.

Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταλαμβάνω, *capio, percipio, particeps sum, commuto*, med. imperf. μετελάμβανον, ες, ε, f. 1. m. μεταλήψομαι, *interpretor verbum*, a. 2. μετέλαβον, ες, ε, ex μετὰ, et λαμβάνω, *capio*.

Μεταλήγω, fut. ξω, *desino, desisto, cesso*. ex μετὰ, et λήγω, *cesso*.

Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi præced.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio, commutatio, sumptio*; item *METALEPSIS* Figura: à μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, et

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio*: à μεταλλάττω, q. v.

Μεταλλάσαντας, Dor. pro μεταλλήσοντας acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλατὸς, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest*: à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάττω, *transmuto, inverso ordine quid facio*: f. ξω, p. μετήλλαχα, a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. ex μετὰ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Μεταλλάω, ῶ, *scrutor, diligentèr inquiro*: f. ήσω. μετάλλησαν. 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, *metallicus*: Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, *ars metallica*: ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla eruo*: et per Metaph. *scrutor*: item *cuniculos ago*, in obsidione: ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, *METALLICUS*: à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM*: *fodina*: item μέταλλα, *cuniculi ad evertendas urbes*: ex μετὰ, et ἀλλὰ, *quia aliud post aliud eruitur*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. m. ex μετὰ, et ἄλλομαι. *salio*.

Μεταμάζιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *medius inter mamillas*: μεταμάζιον, n. g. *pectus*: ex μετὰ, *inter*, et μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro*, *vestigo*.

Μεταμανθάνω, *addisco*, vel *relicto, priore aliud disco*; præs. part. μεταμανθάνων, οντος. ex μετὰ, et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pænitet*, Imperf. à μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pænitentia, mutatio consilii*: à præced.

Μεταμεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *pænitentiâ ductus*, a. 1. part. pass. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, q. v.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pænitentia*.

Μεταμέλομαι et -έομαι, -οῦμαι, *pænitentiâ ducor, pænitet me*; imperf. m. μετεμελόμην, et -εόμην, -ούμην, perf. pass. μεταμεμέλημαι, a. 1. pass. μετεμελήθην, a. 1. part. pass. μεταμεληθεὶς, f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, *pænitebit me*: ex μετὰ, *post*, et μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μετάμελος, ου, ὁ, *pænitens*; item *pænitentia*.

Μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω, p. μεταμεμόρφωκα, a. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans*, et μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, ιος, ἡ, *METAMORPHOSIS*, *transformatio*: à 2. perf. p. pass. præced.

Μεταμφιέννυμαι, f. med. μεταμφίσομαι, *vestem muto*: ex μετὰ, et ἀμφιέννυμι.

Μεταμώλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Att. pro

Μεταμώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vanus, irritus*: q. ab ἄνεμος, *ventus*: vel à μετὰ, μὴ, et ὀνῶ, *juvo*.

Μεταναιέτας, acc. pl. à

Μεταναιέτης, ου, ὁ, *colonus*: et idem quod μετανάστης. ex μετὰ, et ναιέτης,

Μετανάστεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio*: à

Μετανάστης, ου, ὁ, quod et μετανάστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pulsus patriâ, exul, peregrinus*: ex μετὰ, et νάω, seu ναίω, *habito*.

Μετανέισσομαι, *mutato loco vado, transeo*: ex μετὰ, et νέισσομαι seu νίσσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo*.

Μετανέομαι, *adeo, accedo*: ex μετὰ, et νέομαι, seu νέω, *eo, redeo*.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανεύμενος, *accedens*: præs. part. m. verbi præced.

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *adis, persequeris*, 2. sing. præs. ind. med. à

Μετανίσσομαι, idem quod μετανέισσομαι.

Μετανίστημι, *sedibus pello, migrare facio*: ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετανοέω, *post factum sapio, resipisco*: f. ήσω, p. μετανενόηκα, a. 1. μετενόησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω, a. 1. sub. μετανοήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μετανοήσωσι. ex μετὰ, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ. *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia, pænitentia*: à præced.

Μετανοοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ας, ἡ, *sericum*. Voc. barbarum.

Μεταξὺ, adv. *inter, in medio*; *interim, interea*: interpret. interdum, *postea*, sed ea sig. dubia est: cum ὁ, ἡ, τὸ, *medius, intermedius, a, um*: à μετὰ.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, *inter dicendum multa interpono*: ex μεταξὺ, et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio*; à præced.

Μεταπείθω, *traduco in aliam sententiam*: μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor*. ex μετὰ, et πείθω, *persuadeo*: f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπιθον, p. pass. πέπεισμαι, p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, *accerso*: cum acc. f. m. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι, a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι, a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην, a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, *accersitus*: ex μετὰ, et πέμπω, *mitto*.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, *transilio*: ex μετὰ, et πηδάω, *salio*.

Μεταπίπτω, *recido*; *dilabor*; *transeo*. ex μετὰ, et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, *transformatio*, *METAPLASMUS*, Figura gram. à 1. perf. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, οντος. ex μετὰ, et πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω, p. χα.

Μεταπρέπει, *eminet*: 3. sing. præs. à

Μεταπρέπω, *decorus sum inter, præ aliis excello*: μετέπρεπον, imperf. ex μετὰ, et πρέπω, *decorus sum*.

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, *apto, corrigo, commuto, immuto*: ex μετὰ, et ῥυθμίζω.

Μετάρσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sublimis, altus*; *superbus*: à μέταρσις: et hinc

Μεταρσιόω, *in altum tollo*; à præced.

Μέταρσις, εως, ἡ, *translatio, mutatio, elevatio*: à μεταίρω.

Μετασκευάζω, *transmuto*, f. άσω, p. μετεσκεύακα. ex μετὰ, et σκευάζω.

* Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, *transformatio*; *orationis ornatus*. Dionys. de structurâ orat. § ix. à præced.

* Μετασκηνόω, *tabernacula aliò transfero*. D. S. ex μετὰ, et σκηνόω.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio, migratio, exilium, mors.* Fig. rhetorica: à μεθίστημι.

Μεταστένω, f. νῶ, *ingemisco:* ex μετὰ, et στένω, *gemo.*

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo:* f. μεταστήσω

Μεταστεναχίζετο, *ingemiscebat,* 3. sing. imperf. m. Ion. à

Μεταστεναχίζω, idem quod μεταστένω, *ingemisco.* ex μετὰ, et στεναχίζω.

Μεταστραφεὶς, *conversus,* a. 2. part. pass. verbi

Μεταστρέφω, *retorqueo, converto, inverto, perverto, muto:* f. ψω, p. μετέστροφα, a. 1. μετέστρεψα, a. 2. μετέστραφον, a. 2. pass. μετεστράφην, ης, η, a. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι ήτω, f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ, et στρέφω, *verto.* Unde

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, mutatio.*

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum:* f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον.

Μετασχηματίζω, *transfiguro:* f. ίσω, a. 1. μετεσχημάτισα, p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ, et σχηματίζω, *effingo,* quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura.*

Μετασχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *transfiguratio:* à præced.

Μετατίθημι, *transpono, transfero:* præs. part. μετατιθεὶς, εντος, f. 1. μεταθήσω, p. μετατέθεικα, a. 1. μετέθηκα, a. 1. pass. μετετέθην, ης, ἡ, *translatus fui.* Th. τίθημι.

Μετατρέπεται, *commovetur,* 2. et 3. sing. præs. pass. à

Μετατρέπω, *converto:* μετατρέπομαι, *convertor, curam habeo:* ex μετὰ, et τρέπω, *verto.*

Μετατροπαλίζω, *converto:* ex μετὰ, et τροπαλίζω, *verto.*

Μετατροπία, ας, ἡ, *mutatio:* vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui potest converti, mutabilis:* hinc μετάτροπα ἔργα τελοῦσι, *res in integrum restituunt.* à μετατρέπω, *converto.*

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor:* ex μετὰ, et αὐδάω, *loquor.*

Μεταύριον, adv. *perendie.* ex μετὰ, et αὔριον, *cras.*

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, *statim; post.* ex μετὰ, et αὐτίκα.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *postea.*

Μεταφερόμενος, *transpositus,* præs. part. m. vel pass. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero, traduco:* f. μετοίσω, a. 1. μετήνεγκα. ex μετὰ, et φέρω, *fero.*

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio, METAPHORA,* tropus Rhetor. à præced.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, *METAPHORICUS, translatitius:* à præced.

Μεταφορικῶς adv. *METAPHORICE:* à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor:* μεταφράζομαι, *post delibero:* ex μετὰ, et φράζω, *dico.*

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS, translatio, interpretatio:* à 2. perf. perf. pass. præced.

Μεταφρασσόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, *interpres:* à 3. perf. p. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, *qui habet metaphrasin:* à præced.

Μετάφρενον, ε, τὸ, *tergum, interstitium quod est inter lumbos et scapulas.* Ex μετὰ, *post,* et φρένες, *præcordia.*

Μεταφυτεύω, f. εύσω, *transplanto:* ex μετὰ, et φυτεύω.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello:* ex μετὰ, et φωνέω, *loquor.*

Μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, f. med. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *administro, gero, rego:* ex μετὰ, et χειρίζω, *tracto.* Th. χεὶρ, *manus.*

Μεταχρονίοι, *in cælo degentes,* nom. pl. f. g. à

Μεταχρόνιος, ία, ιον, *sublimis, in cælo degens;* apud Script. Eccles. *immortalia cogitans:* ex μετὰ, *trans,* ex χρόνος, *tempus.*

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto:* f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior.*

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est,* 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, *inter,* et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. et Poët. pro μετῇ, *interfuerit,* Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι. *transpono.*

Μετείην, ης, η, *interessem,* præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Μετείληφα, *accepi,* perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post; persequor; sector; transeo; redeo:* ex μετὰ, et εἶμι, *eo.*

Μέτειμι, *intersum:* ex μετὰ, et εἰμὶ, *sum.*

Μετεῖναι, *interesse,* præs. inf. μέτεστι, *adest,* 3. sing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετέσχες, *adeptus es,* 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω, q. v.

Μετεκίαθεν, *adibat,* 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ, et κίω, *vado.*

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum;* f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio.*

Μέτελθε, *persequere,* a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part verbi μετέρχομαι, *accedo.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έομαι, *pœnitet me,* imperf. med. μετεμελόμην: quod ex μετὰ, et μέλομαι, *curo.*

Μετέμμεναι, Ion. et Dor. pro μετεῖναι, præs. inf. à μέτειμι, *intersum.*

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo:* f. ώσω.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco:* ex μετὰ, ἐν, et ψυχόω, *animo.* Th. ψυχὴ.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio:* à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, *traduco.*

Μετεξέτεροι, αι, α, *nonnulli:* ex μετὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter.*

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, ὄντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέτειμι.

Μετέπειτ᾽, et μετέπειτα, *posteà,* adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα, *deindè.*

Μετέρχεο, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου· à

Μετέρχομαι, *adeo: transeo; insequor, quæro, investigo; obsecro, alloquor; ulciscor; consector.* ex μετὰ, et ἔρχομαι. *venio:* f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Μετεστεώσης, *conversæ,* Ion. pro μεθεστώσης, gen. sing. p. part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, *adest; μέτεστι μοι τούτου, particeps hujus sum:* 3. sing. à μέτειμι.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, ες, ε.

Μετετέθην, ης, η, et in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. qu. à

τέθεικα, pro μετατέθη, verbi μετατίθημι, transfero.

Μετέφρεν, ης, ε, a. 2, vel im- verbi μεταφράζω, ...ir est, 3. sing. μετὰ ε... verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à

Μετέχω, particeps sum, cum genetivo. f. μεθέξω, p. μετέσχηκα a. 2. μετέσχον, ες, ε· ex μετὰ et ἔχω, habeo.

Μετέωρα, ων, τὰ, METEORA, quæ in aëre fiunt: à μετέωρος.

Μετεωρίζω, f. ίσω, in sublime tollo, attollo, in spem erigo, animum addo. [* μετεωρίζομαι, animi tumore efferor, Luc. xii. 29. nusquam alibi in sacris literis.] Th. μετέωρος, sublimis.

Μετεωρισμὸς ῦ. ὁ, elevatio in altum, animorum elatio: à 1. perf. p. pass. præced.

* ΜΕΤΕ΄ΩΡΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, sublimis, excelsus, pendulus, vagus, fluctuans in alto mari: quod ex μετὰ et ἀείρω, tollo; q. d. εἰς ἀέρα ἀείρω, in aërem tollo.

Μετήϊσαν, Ion. pro μετῇσαν, prosecuti sunt, 3. plur. a 1. act. ex μέτειμι, eo; a. 1. ἔισα, Att. ᾖσα, Ion. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind verbi μετέρχομαι.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, transmuto.

Μετήλυθεν. adivit, 3. sing. a. 2. verbi μετέρχομαι, adeo; fut. med. ἐλεύσομαι· a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μεταίωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταίρω, solvo, navi proficiscor, fut. αρῶ ex μετὰ et αἴρω, tollo.

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, dimitto.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω.

Μετιεῖν, Ion. pro μεθιεῖν, et hoc pro μεθιέναι, remittere, emittere, relinquere, præs. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ut et

Μετίεσθαι, pro μεθίεσθαι, præs. inf. med. à

Μετίημι, pro μεθίημι, dimitto, permitto; emitto: ex μετὰ et ἵημι, mitto.

Μέτιθι, præs. imperat. à μέτειμι, persequor, transeo: quod ex μετὰ et εἶμι, eo, præs. imperat. ἴθι. ἴτω.

Μετίσχειν, pro μετέχειν, q. v.

Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio, transmigratio: [* vox biblica, Jud. xviii. 30. 1. Par. v. 22. Mat. i. 17.] à seq.

[inq]uilinus: ex Μετοικέω, habito.

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio, incolatus: à p. pass. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, colonia: à μέτοικος.

Μετοικίζω, transfero incolas, fut. ίσω, et Att. μετοικιῶ· a. 1. ind. μετῴκισα· p. μετῴκικα· ex μετὰ et οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto.

Μέτοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, inquilinus, advena; item μέτοικοι, qui pœnæ causâ in aliam civitatem deportantur: ex μετὰ et οἶκος.

Μετοκλάζω, flexis genibus succumbo: ex μετὰ et κολάζω, in genua procumbo.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto; μετονομάζομαι, mutato nomine priori, alio nomine nominor: ex μετὰ et ὀνομάζω, ab ὄνομα, nomen.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, ultio.

Μετόπισθε, et -σθεν, posteà, ponè, post, adv. ex μετὰ et ὀπίσω, retrorsùm.

Μετοπωρινὸν, adv. in autumno: à seq.

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis: à seq.

Μετόπωρον, ε, τὸ, ultima pars autumni: ex μετὰ et ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετουσία, communicatio, consortium: à μέτειμι.

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco: ex μετὰ et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, communio, consortium; et participium, apud Grammat. à μέτοχος, particeps.

Μετοχλίζω, vecte transmoveo, transmoveo, transfero: ex μετὰ et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ε, ὁ ϗ ἡ, socius, consors: à μετέχω, particeps sum, q. v.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act.

Μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

* Μετρέω, -ῶ, METIOR, emetior; μετρέομαι, -ῦμαι, dimensum accipio; f. ήσω, p. μεμέτρηκα· a. 1. ἐμέτρησα· a. 1. imperat. act. μέτρησον, -άτω· perf. pass. μεμέτρημαι· a. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η· fut. 1. pass. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, mensura.

Μέτρημα, ατος, τὸ, dimensum, et

Μέτρησις, εως, ἡ, mensio, et

Μετρητὴς, ῦ, ὁ, mensor; item amphora Attica, continens tres urnas: à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετριάζω, fut. άσω, sum μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad mensuram, METRICUS: ab eod Th.

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod

συμπαθέω, condoleo, vel condoleo quantum satis est, f. ήσω, p μεμετριοπάθηκα· à

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. modum tenens in affectibus, moderatus: ex μέτριος et πάθος, εος, τὸ, affectus.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ε, ὁ ϗ ἡ, mediocris, moderatus, non nimius, æquus, justus; μετριώτερος reperitur minor. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. à præced.

Μετριοφρονέω, modestè sentio: ex μέτριος, moderatus, et φρονέω, sentio. Th. φρὴν, mens.

Μετρίως, modicè, ita ut satis sit: à μέτριος.

ΜΕ΄ΤΡΟΝ, ε, τὸ, mensura, modus, METRUM, inservit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, mare, fortè ab Heb. מרוד. mensura, vel ex usu Chald. מדה, dimensio, vel mensura. Hinc. Angl. METRE.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio; METONYMIA, Tropus Rhetor. ex μετὰ et ὄνομα.

Μετωνυμικὸς, η, ὸν, ad Metonymiam pertinens. à præced.

Μετωνυμικῶς, adv. METONYMICE: à præced.

Μετωπηδὸν, adv. adversâ fronte: à seq.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ε, τὸ, frons, pars faciei quæ post seu supra oculos, prora navis, frons aciei militaris, μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ et ὤψ, oculus.

Μετωποσκόπος, ε, ὁ ϗ ἡ, frontis inspector, indèque futura augurans, METOPOSCOPUS. ex μέτωπον et σκοπὸς. qu. à σκέπτομαι, video; p. m. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, cursu petebat, 3, sing. imperf. μετῳχόμην, ε, ετο· ex μετὰ et οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι.

Μεῦ, pro μῦ, mei, gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕ΄ΧΡΙ, seu μέχρις, sequente vocali, adv. cum gen. usque ad, de termino ad quem: quoad, per, de tempore per quod. Hinc μέχρις ἄν, quamdiu; μέχρις ὅ, quatenus; μέχρις ὅ ἄν, quoad; μέχρι τινὸς, quousque? μέχρι τινὸς, aliquatenus; μέχρι τῦδε, hactenus; μέχρι πολλῦ, diu; μέχρι ζωῆς. quoad vivam; μέχρι παντὸς, in perpetuum. Ἄχρι, seu ἄχρις, idem.

ΜΗ΄, ne, non, nisi, numquid? ὐ μὴ, nequaquam; εἰ μὴ, nisi: [* ἵνα μὴ πέσῃς, cum aor. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108 cum fut. indic. ὅπως τῦτο μὴ πεισόμεθα Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222, 223. ὅπως καλῶς

λήψεται, Isocr. ad Evag. p. [illegible] ed. Battie, ubi malè Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro οὐ in rectâ enunciatione rariùs ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσα. Interrogat: μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. *num injustitia est apud Deum?* ὅσον μὴ, *tantum non*: ὅτι μὴ, *præterquam*: μὴ οὐ, μὴ οὐχ, *ne non*: μὴ γὰρ, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, *absit enim*: εἰ δὲ μήγε, *cæteroquin, sin minus*.] •

Μήγε, *alioquin*: ex μὴ, *non*, et γὲ, *quidem*.

Μηδαμῆ, et Dor. μηδαμᾶ, *nusquam*; et indè μηδαμῆγε, idem: item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*; et

Μηδαμόθι et μηδαμόσε, *nusquam*: à seq.

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, *ne unus quidem, nullus* ex μὴ, *non*, δὲ, et ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμοῦ, adv. *nusquam*.

Μηδαμῶς, adv. *nullo modo, neutiquam*: à μηδαμός.

• Μηδ', μηδὲ, *neque, ne quidem*, conjunct. Ex μὴ, *non*, et δὲ.

Μήδεα, *consilia*; *genitalia*: à μῆδος, εος, τό.

Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis et Medeæ.

• Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus, nemo*: μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*: qu. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, et εἷς, *unus*. •

Μηδεμία, ᾶς, et Ion. -ῆς, ἡ, *nulla*. Vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδείς. q. v. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*: μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*: μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*: μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο, Ion. pro μήδου, præs. imperat. m. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' et μηδέποτε, adv. *nunquam*: ex μηδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτι, *quando*

Μηδέπω, *necdum, nondum*: ex μὴ, *non*, et πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδέτερος, ρα, ρον, *neuter, a, um*, q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter*.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*; f. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *nequaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor, consulo, mollior*; f. m. μήσομαι, a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poët. *provideo, prospicio*: à

in pr[illegible]

Μῆδος, [illegible] *cura, consilium*, gentile. Hebr. *dimen[illegible]lenda*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam, nullo pacto*: ex μηδὲ, ὅτι, n. g. à ὅστις et οὖν.

Μήθ', pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, et μηθὲν, ενος, τὸ, *nihil quidquam*: ex μήτε et εἷς, *unus*.

Μηκάζω, *balo*: à

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, idem; propriè est caprarum: à sono.

Μηκὰς, άδος, ἡ, *capra*; à præced.

Μηκέτι, *non amplius*; *ne posthac*: ex μὴ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Μήκιστα, *longissimè, tandem*: à

Μήκιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longissimus, procerissimus*: superl. à μῆκος.

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo, prolixitas, proceritas, statura, spatium*: qu. à μέγα, *magnum*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc

Μηκύνω, *prolongo, produco*; f. υνῶ, a. 1. ἐμήκυνα, præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor, succresco*: à præced.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*: fort. à capitis μήκει.

Μῆλα, *oves, mala*; item *genæ*; etiam *mammæ puellarum*: nom. pl. à μῆλον, ου, τό.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *specillum*, instrumentum chirurgicum: Puto à μάω, *quæro*: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μηλόω, *specillum demitto, specilli demissione tento, demergo, infero, vel tentandi vel tingendi causâ*: à μήλη.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*: qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, quod vide: et Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μηλόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium custos*.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, *oves pasco*: à seq.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, et μηλοβότης, ου, ὁ, *ovium pastor, opilio*: ex μῆλον, *ovis*, et βόσκω, *pasco*.

Μηλόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab ovibus depastus*; *incultus, hostibusque vastatus, et pecoribus pascendis relictus*: ex iisdem.

Μηλοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oves recipit*: ex μῆλον, *pecus*, et δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, *MALUM, pomum*; item *ovis, pecus*. [* *opes, facultates*. quæ apud veteres erant *oves*, Hes. Op. 162.] Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ͂ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS, insula, una ex Cycladibus*.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. *ovina pellis*: à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρὶς, *auriscalpium*: Gl. Cyr.

ΜΗ[illegible]ρος, ὁ ϗ ἡ, *pomacei co-* particulis jung[illegible]um. et ἄψ.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, *mensis*: à [illegible] quæ mensem describit cursu suo.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*; f. m. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna*: Dor. μάνα. Hinc forte Angl. MOON, MONTH, &c.

Μήνι', pro μήνιε, *irascere*; præs. imperf. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater*.

Μηνιθμὸς, ου, ἡ, *ira divina, ira*. Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. à

ΜΗ͂ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens*: acc. sing. μῆνιν, q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à μηνίω. *irascor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentum. Dim. à μήνη, *luna*.

Μηνίω, *irascor, iram exerceo*; f. ίσω, p. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lunæ similis, lunatus*: ex μήνη, *luna*, et εἶδος, *species*.

Μήνυσις, εως, ἡ, *indicatio*; et

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index*: à

ΜΗΝΥ'Ω, *indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro*; f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα, a. 1. sub. act. μηνύσω, ης, η, a. 1. part. μηνύσας, ασα, αν, a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ὲν.

Μὴ 'πιβάλλης, pro μὴ ἐπιβάλλης, *ne injicias*.

Μὴ 'πιτάμης, pro μὴ ἐπιτάμης, *ne incidas*; 2. sing. a. 2. sub. act. à τέμνω, *seco*.

Μηπότε, *ne quando, si fortè, fortasse*: ex μὴ, *ne*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτι.

• Μήπω, *nondum*: μήπως, *ne quo modo, ne forte*, [* *non*, ἀλλὰ μήπω τοῦτο, Dem. c. Mid. 17. *sed pone non ita fuisse*, scil. Midiam statum reverà ignorâsse, qui locus fefellit Wolfium. Vid. Markl.] ex μὴ, *ne*, et πως, *aliquo modo?* •

Μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρί', pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, *femur*. Th. μηρὸς, idem.

ΜΗΡΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus, filum*: qu. à μηρύω, *glomero*.

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod Th. μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nom. propr.

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *femur, femen*: in pl. μηροὶ, et τὰ μηρὰ.

Μηρυκισμὸς, ῦ, ὁ, *ruminatio*.

Μηρύκω, μηρυκάζω, et μηρυκάομαι, *rumino*: qu. à μηρύω, quia *ruminare* est revolvere cibum.

Μήρυμα, ατος, τὸ, *glomeramen*, *filum glomeratum*, Th. μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi.

ΜΗΡΥ'Ω, *revolvo*, *glomero*, *et filum deduco*, f. ύσω, p. κα.

Μήσαο, Ion. pro ἐμήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, et Ion. μησάμην, μήσω, μήσατο, verbi, μήδομαι.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem.

Μῆστι, Dor. pro μὴ ἐστὶ.

Μῆστο, Ion. pro μίμνηστο, seu ἐμέμνηστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μήδομαι.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, *consultor*, *consiliarius*; *peritus*. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Hine Angl. MASTER.

Μήστωρε, ejusd. nom. dual.

Μήτ', et μήτε, *neque*: conjunct. ex μὴ, *non*, et τὲ, *que*.

* ΜΗ'ΤΗΡ, et Dor. μάτηρ, *MATER*; item *matrix*: et apud Scrip. Eccles. *baptisterium*: gen. ἔρος, et per Sync. -τρὸς, acc. μητέρα tantùm, dat. pl. μητράσι, voc. sing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, *nequid*, *num?* [* *nedum*, *multo minùs*, *non modò*, *multo magis*, pro ratione argumenti. ἀλλ' οὐδὲ καθ' ἑαυτὸν στρατιώτης οὗτος οὐδενὸς ἐστ' ἄξιος, μήτιγε τῶν ἄλλων ἡγεῖσθαι, Demost. *si per se miles quidem non habendus est*, *multo minùs dignùs qui aliis imperet*. Ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς διάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, Plato Dionysio, *video luctatores in palæstrâ à pueris excitatos*, *non modò* [vel *multo magis*] *ab amicis*. In μήτι, transponuntur particulæ: τοὺς τῶν δεόντων τὶ μὴ ποιοῦντες, *quæ conveniunt neutiquam faciunt*, Isocr. ad Nicolem, p. 75. μήτιγεν, *non solùm*. Æl. V. H. xii. 2. μήτιγε, *quanto magis*, *nedum*, *multo magis*, 1 Cor. vi. 3.] ex μὴ, *non*, et τὶ, *aliquid*.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, *consulto*, *delibero*, *molior*, *rem quampiam machinor*: verb. Poet. Th. μῆτις, ἡ, *consilium*.

Μητίετα, voc. sing. à

Μητίετης, ου, ὁ, *consiliarius*, *prudens*, *consultor*: à μητιάω.

Μητίζομαι et μητιάομαι, *consilia agito*, *machinor*, *concito*: ab eod. Th.

Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, *consilium*.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, *consilio abundans*. Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præf. act. verbi μητιάω.

ΜΗ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *consilium*, *intelligentia*, *prudentia*, *sapientia*, *vafrum consilium*.

Μήτρα, ας, ἡ, *matrix*, *uterus*, *vulva*. Th. μήτηρ, *mater*.

Μητραλοίας, ου, ὁ, Att. μητραλώας, ου, ὁ, *matris percussor*, *matricida*: ex μήτηρ, *mater*, et ἀλοιάω, -ῶ, *percutio*.

Μητρόθεν, adv. *à matre*. Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *matrem occido*: et

Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes*: à

Μητροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *matricida*: ex μήτηρ, et κτείνω, *occido*: p. m. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, *matris pater*, *avus maternus*: ex μήτηρ, et πατὴρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS*: q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, *mater urbium*: quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe est*, et *METROPOLITANUS*: à præced.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à matre abjectus*, de Paride dicitur: ex μήτηρ, et ῥίπτω, *projicio*.

Μητρυιὰ, ᾶς, et Ion. μητρυιῆς, ἡ, *noverca*, *altera patria*, hoc est, ubi quis vivit, et tamen non ibi natus est. Th. μήτηρ.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, *maternus*: ab eod.

Μήτρως, -ωος, ὁ, *avunculus maternus*: ab eod.

Μηχανάασθαι, Poët. pro μηχανᾶται, *machinatur*: 3. sing. ind. pass. à μηχανάω.

* Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ, *dolorum consutor*. Eurip. ex μηχανὴ, et ῥάπτω, suo.

Μηχανάω, ῶ, f. ήσω, usitatius μηχανάομαι, ῶμαι f. m. ήσομαι, *machinor*, *molior*, *struo*, *agito*: à μηχανὴ.

Μηχανύω, f. ύσω, *excogito*, *machinor*: f. 1. m. ύσομαι, p. pass. μεμηχάνυμαι. Th. μηχανὴ.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, *MACHINA*: *artificium*, *solertia*, *molitio*, *consilium*; [* *dubium*: μηχανὴ οὐδεμία ἐστὶ τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοὶ, *nulla dubitatio quin is nobis insidietur*, Herod. Clio, c. 209.] πάσῃ μηχανῇ, *quovis modo*: οὐδεμία μηχανὴ dicitur *de re impossibili*.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, *machina*, *machinamentum*, *dolus*, *ars*, *stratagema*; à μηχανάω.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, *fabricandi machinas peritus*, *MECHANICUS*. à μηχανὴ.

Μηχανικῶς, adv. *ad mechanici morem*: à præced.

Μηχανώμενος, præf. part. pass. verbi μηχανάομαι, *machinor*: ab eod. Th.

Μῆχαρ, ατος, τὸ, *artificium*, *commentum*, *conamen*, *adjumentum*, *remedium*: à

Μῆχος, εος, τὸ, *consilium*, *commentum*, *dolus*, *fraus*: à μηχανὴ.

Μήων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Dor. et Æol. pro μείων, *minor*: quod vide.

Μήων, ωνος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, *una*: dat. μιᾷ, et Ion. μιῇ. à masc. εἷς, *unus*.

ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino*, *polluo*, *conspurco*, *inficio*, *conscelero*: f. ανῶ, a. 1. ἐμίηνα, p. μεμίαγκα, p. pass. μεμίαμμαι, et Att. μεμίασμαι, p. part. pass. μεμιασμένος, a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ.

Μιαιφονέω, *cæde me polluo*: f. ήσω. à

Μιαιφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *homicida*: qui cæde se polluit; in voc. ὦ μιαιφόνε· ex μιαίνω, *polluo*, et φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*, p. m. πέφονα.

Μιάνθην, Poët. pro ἐμιάνθην; Bæot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθείητην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, *polluo*: hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ. et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio*: à μιαίνω.

Μιανῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pollutus*, *scelestus*, *dirus*, *flagitiosus*, *obscænus*: ab eod. Th.

Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum*, *contagium*, *piaculum*, *stuprum*: et

Μιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, *contaminator*, *cæde* [illegible] *scelere contaminatus*: à p. p. [illegible] bi. μιαίνω.

Μιγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *mistus*, *promiscuus*: à μίγνυμι.

Μίγδα, adv. *mistim*, *promiscuè*: a præced.

Μίγδην, idem. ab eod.

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. et μιγεὶς, έντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγέωσι, per Ectasin. Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. et

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro *μιγῆναι*, a. 2. inf. pass. et

Μιγήσομαι, f. 2. pass. et

Μίγμα, ατος, τὸ, *mistura, farrago*: à 1. perf. perf. pass. omnia à

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, seu *μισγύω*, *misceo, permisceo*: pass. *propè accedo, consuesco*, de concubitu: f. ξω, p. *μέμιχα*, a. 1. ἔμιξα, perf. pass. *μέμιγμαι, ξαι, κται*, p. part. *μεμιγμένος, η, ον*, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. inf. pass. *μιγῆναι*, Dor. *μιγήμεναι*, a. 1. pass. ἐμίχθην, paulò post f. *μεμίξομαι*.

Μιγνῦναι, praes. inf. act. à præced.

Μίδας, *bestiola, quæ fabas peredit*: q. à *μίω, edo*: Est et *jactus tesserarii*. Fuit et rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.

Μιζρακὼθ, *crater*, Jer. lii. 19. *μασμαρὼθ*, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum est, nomenque traxit *ἀντίδοτον*, quod dicitur MITHRIDATE.

Μίκκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro *μικρὸς, ὰ, ὸν*. hinc *μικκύλος*, diminut. à *μικκὸς, parvulus*.

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à *μικρός*.

Μικροθυμέω, ῶ, f. *ήσω*, *animo sum pusillo*: à *μικρόθυμος*.

Μικροθυμία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pusillanimus*: ex *μικρὸς*, et *θυμὸς, animus*.

Μικρολογία, ίας, ἡ, *oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis; sordes, avaritia*: à seq.

Μικρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet; sordidus, præparcus*; ex *μικρὸς*, et *λόγος, verbum, ratio*.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, et Att. *σμικρὸς*, *parvus, qui parvi pretii est, paucus*: compar. *μικρότερος*, superlat. *μικρότατος*: vel irreg. *ἐλάσσων, ἐλάχιστος*· *μετὰ μικρὸν, paulò post*: *μικρὸν, parùm*: *μικροῦ, fere*: *μικροῦ δεῖν, paulò minus, penè*.

Μικρότης vel *σμικρότης, ητος, ἡ*, *parvitas*: à præced.

Μικρόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pusillanimus*. Ex *μικρὸς*, et *ψυχή*.

Μικρῶς, adv. *parùm*. à *μικρός*.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro *ἐμέμικτο*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi *μίγνυμι, misceo*.

Μικτὸς, ἡ, ὸν, *mistus*: ab eod. verbo.

Μίλητον, ου, τὸ, et ος, ἡ, nomen urbis. interp. Lat. *coccinea*: à *μίλτος, minium*.

ΜΙ'ΛΗΔΟΣ, ου, ὁ, *instrumentum quoddam artis plasticæ*.

Μίλιον, ου, τὸ, *milliare*; spatium mille passuum: vox Lat. Matt. v. 42.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *minio illitus*, vel *tectus, miniatus*: ex *μίλτος, ου, ὁ, minium*, et *ἀλείφω, ungo*.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rubras habens genas*, vel *proras*: ex *μίλτος, minium*, et *παρῃὰ* pro *παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena*. Poët. *prora navis*.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium; rubrica, rubigo segetum*.

Μιλτόω, -ῶ, f. *ώσω*, *minio inficio*: à præced.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et *μίλφωσις*, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω, Dor. per Apocopen pro *Μίλωνι, Miloni*.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.

Μίμαντα, acc. sing. à *Μίμας, αντος, ὁ*, nomen viri.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, vel *μίμαρκυς, υος, ἡ*, *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *imitor*: cum acc. præs. inf. pass. *μιμεῖσθαι*, f. med. *μιμήσομαι*, p. pass. *μεμίμημαι, σαι, ται*.

Μιμήσαιντο, *imitentur*: 3. pl. a. 1. opt. m. *μιμήσασθαι*, a. 1. inf. m. verbi præced.

Μίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum*: et

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio*: et

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, *imitator*: à perf. pass. *μιμέομαι*.

Μιμητικὸς, ἡ, ὸν, *imitandi peritus*: à præced.

Μιμητὸς, ἡ, ὸν, *imitabilis*: à p. pass. verbi *μιμέομαι*.

Μιμνάζω, *permaneo, præstolor, exspecto*: à *μίνω*.

Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro *ἐμιμνήσκετο*, *recordabatur*: 3. sing. imperf. pass. verbi *μιμνήσκω*, quod vide.

Μίμνει, *manet*: 3. sing. præs. ind. *μίμνω*, Poët. pro *μένω, maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari, moneo*: præs. imperat. *μίμνησκε*: mutuatur sua tempora à Th. *μνάομαι*, f. *μνήσω*, p. *μέμνηκα*, præs. med. *μιμνήσκομαι*, *recordor memini*: perf. pass. *μέμνημαι*, *memini*: a. 1. pass. *ἐμνήσθην*, et in 1. pl. *ἐμνήσθημεν*, a. 1. m. *ἐμνησάμην, ω, ατο*.

Μίμνον, *manebant*: 3. pl. imperf. act. Ion. *μίμνοντι*, Dor. pro *μίμνουσι*, 3. pl. præs. verbi *μίμνω*, idem quod *μένω, maneo*: præs. part. *μίμνων*.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro *μίμνουσι* præs. part. *μίμνων, οντος*, à

Μίμνω, *maneo, permaneo, exspecto, sustineo*: à *μένω*.

Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS, imitator, histrio*. Th. *μιμέομαι, imitor*. Angl. MIMIC.

Μιμὼ, όος, contract. οῦς, ἡ, *simia*: quia *μιμεῖται* actiones hominum.

ΜΙ'Ν, *ipsum, ipsam*: alicubi et *ipsos, ipsas*; quasi ab *ἵς* inusit. cujus accus. *ἴν*, *ν* Ionicè præpos. *νὶν* facit; *μ* autem Dor. *μίν*.

ΜΙ'ΝΘΑ, seu *μίνθη, ης, ἡ*, *MENTHA*, herba.

Μίνθος, ου, ὁ, *stercus*.

Μινυᾶν, gen. Dor. pro *Μινυῶν*. à *Μινύα*, nom. propr. *urbis Thessaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ et *Μινύα*· vide præced.

Μινύθει, *minuit*: 3. sing. ind. præs. et

Μινύθῃ, 3. sing. sub. præs. à

Μινύθω, *minuo, marcesco*. Th. *μινυὸς, parvus*: Angl. TO MINCE.

Μίνυνθα, adv. *paululùm*: et hinc

Μινυνθάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *brevi tempore durans*: à

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, Eustath. Att. dici vult pro *μικρὸς, parvus, exilis*.

Μινύριζε, præs. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor*: à *μινυρὸς*, idem quod Th. *μινυὸς, parvus*.

Μινύρομαι, *querulâ voce loquor* vel *cantillo*: ab eod.

Μινυώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui brevis est temporis, fluxus*; ex *μινυὸς*, et *ὥρα, tempus*.

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, *mistio, temperatura, concubitus*. Th. *μίγνυμι, misceo*.

* Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *semibarbarus*.

Μιξοπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *naturam habens virginis et animalis*: à *μίγνυμι, misceo*, et *παρθένος, ἡ, virgo*.

Μίξω, *miscebo*: f. 1. act. verbi *μίγνυμι*, q. v.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *osor hominum, inhumanus*: ex *μισέω, odi*, et *ἄνθρωπος, homo*.

* Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ*.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium*: ex *μίσγω*, seu *μίγνυμι*, et *ἄγκος, εος, τὸ, vallis*.

Μίσγεαι, Ion. pro *μίσγῃ*, 2. sing. præs. sub. pass. verbi *μίσγω*, idem quod *μίγνυμι, misceo*.

Μίσγειν, præs. inf. à *μίσγω, tempero*.

Μίσγετο, *miscebatur*: 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi ejusdem.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miscentes*: praes. part. pl. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μισγόμενος, η, ον, praes. part. pass. ejusd. verbi.

Μίσγω, *misceo*, *tempero*: f. ξω, p. μέμιχα. (tanquam à μίγω.) μίσγομαι, *coëo*, *concumbo*, *congredior*.

Μίσει, 3. sing. praes. act. Sed

Μίσει, praes. imperat. act. à

Μισέω, -ῶ, *odi*, *minus amo*: imperf. ἐμίσεον, ουν, f. ήσω, p. μεμίσηκα, a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. sub. μισήσω, ης, η, et in 3. pl. μισήσωσι, praes. pass. μισέομαι, *odio habeor*: perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus, a, um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.

Μισηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. praeced.

Μισήσῃ, *oderit*: 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, *osor*: ab eod.

Μισητὸς, ὴ, ὸν, *odiosus*, *invisus*: à μισέω.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio*, *praemii retributio*, *poena*: et

Μισθαποδότης, ου, ὁ, *qui mercedem persolvit*, *praemiorum largitor*. ex μισθὸς, *merces*, et ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Μισθαρνέω, -ῶ, *quaestum facio*: ex μισθὸς, et ἄρνυμαι, *capio*.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *mercenarius*. Th. μισθὸς.

Μισθοδόται, α, ὁ, Dor. pro

Μισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, *do mercedem*; à

Μισθοδότης, ου, ὁ, *mercedis dator*: ex μισθὸς, et δίδωμι, *do*.

ΜΙΣΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *merces*, *praemium laborum*, *salarium*, *stipendium militum*: [* *poena*, Callim. Vicissim, ποίνη pro μισθὸς, Salm. de usur. c. ii. p. 22.]

Μισθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui mercede aliquid facit*, *miles*: ex μισθὸς, et φέρω, *fero*.

Μισθόω, ῶ, f. ώσω, *mercede loco*. Med. μισθόομαι, οῦμαι, *mercede conduco*. Pass. *mercede conducor*.] Th. μισθὸς, *merces*.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, *merces*, *sumptus*, *quaestus*: à μισθόω.

Μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *mercede conductus*, *mercenarius*: ab eod.

Μίσκελος, ου, ὁ, sc. οἶνος, *vile* et *nigrum vinum*: et

Μίσκελος, *sordidus*, *praeparcus*, *qui frusta etiam rejecta colligit*: à

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta et rejectamenta coenarum*, *quae everri solent*.

Μισολογέω, *bonas literas odi*, *imperitus sum*: et

Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum*: à seq.

Μισόλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bonarum literarum osor*: per conseq. *indoctus*, *imperitus*: ex μῖσος, τὸ, *odium*, et λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum*.

Μισοξενία, ίας, ἡ, *inhospitalitas*: à

Μισόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inhospitalis*: ex μῖσος, et ξένος.

Μισοποιέω, -ῶ, *inimica seu hostilia facio*; *quae alias odit facio*: ex μῖσος, et ποιέω.

Μισοποιὸς, οῦ, ὁ, *inimicus*, *infestus*, *hostilia faciens*: ex iisdem.

Μισοπονηρέω, ῶ, *malos odi et detestor*, f. ήσω. et

Μισοπονηρία, ίας, ἡ, *odium in sceleratos*: à

Μισοπόνηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malorum osor*: ex μῖσος, et πονηρὸς.

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, ους, τὸ, *odium*.

Μίστυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in parvas partes seco*.

ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus*.

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, *pediculus*, *cui fructus et folia plantae appenduntur*: qu. ab ἴσχω, *teneo*.

ΜΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *licium*, *filum quod stamini implicatur*.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA*, *cingulum*, *balteus*: acc. Ion. μίτρην,

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *mitra tunicam cingens*: ex μίτρα, et χίτων, *tunica*.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ et μύτιλος, λη, λον, *MUTILUS*, *cornibus carens*.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulae. Gr. μίτυλος, *mutilus*.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *purgamentum cerae*: vox rei apiariae.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo*: qu. vide.

ΜΝΑ῀, ᾶς, ἡ, *MINA*, *libra*: varii ponderis, apud diversos.

Μνάα, *spondes*: Poët. Pleonasm. τοῦ α, pro μνᾷ, 2. pers. sing. ind. m. verbi μνάομαι, *memoro*, *recordor*.

Μναμῆιον, ου, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini*. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

Μνάομαι, ῶμαι, *memoro*, *mentionem facio*, *recordor*, *memor sum*; item *curo*, *operam do*; et *nuptias ambio*: f. 1. med. μνήσομαι, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο, perf. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, *recordor*: ἀναμιμνήσκομαι, idem: à μνάω.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret*: 3. sing. a. 1. opt. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, *recordor*.

Μνάσῃς, *memores*: 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς. à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, praes. inf. med. contract. pro μνάεσθαι: à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *pronuba*: à μνηστὴρ, *monitor*. Th. μνάομαι.

Μναστίω, Dor. pro μνηστίω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μναστήσας, ασα, αν, a. 1. part. Dor. pro μνηστήσας· à μναστίω.

Μνᾶστις, ιος, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria*.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ΜΝΑ'Ω, *aliquid menti suggero*: *aliquid menti revoco*; vide μνάομαι.

Μνέεσθαι, Ion. pro μνᾶσθαι, *commemorare*: μνεώμενος, *ambiens*: praes. part. m. Ion. ab eod. verbo.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio*, *memoria*: à μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, *monumentum*, *sepulchrum*: à perf. pass. ejusd. verbi.

Μνημεῖον, ου, τὸ, idem quod μνῆμα: à

Μνήμη, ης, ἡ, *memoria*, *mentio*: à perf. pass. μνάω.

Μνημονεύω, *memoria teneo*, *memini*, *memoro*: f. εύσω. μνημονεύομαι, *memoror*, *celebror*; et

Μνημονικὸς, ὴ, ὸν, *memoria valens*: it. *ad memoriam pertinens*, *memorabilis*: à μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria*. Est et nom. Deae mater Musarum: et

Μνημόσυνον, ου, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat*, *monumentum*, *memoria*: à seq.

Μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *memor*; item *bona memoria praeditus*: à μνάω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. et

Μνήσασα, *recordata*: a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. à μνάω.

Μνήσεαι, *memineris*: Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusdem.

Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi ejusdem.

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθητι, et in 2. pl. μνήσθητε, a. 1. imperat. pass. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικακέω, ῶ, *mali* vel *injuriarum acceptarum memor sum*: et

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria*: à

Μνησικάκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injuriæ acceptæ memor*: ex μνῆσις, et κακὸς, *malus*.

Μνήσομαι, *memor ero*: f. 1. m. et

Μνησόμεθ pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεύω, *nuptias ambio, sum procus, concilio, comparo*: f. εύσω, p. μεμνήστευκα, praef. paff. μνηστεύομαι, *despondeor*, quod eft mulieris, cum dat. perf. paff. μεμνήστευμαι, perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, *desponsata*, a. 1. paff. ἐμνηστεύθην, a. 1. part. paff. μνηστευθεὶς, εῖσα, εν. à μνηστὸς, *sponsus*.

Μνηστίω, ῶ, f. ήσω, idem ac praeced.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *sponsa, nupta*: à μνηστός.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *procus, candidatus, qui aliquid ambit*: à μνάομαι.

Μνῆστις, ιος, et εως, ἡ, *memoria, recordatio, mentio*: ab eod.

Μνηστὸς, ἡ, ὸν, *desponsatus*: ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, *conciliatio seu petitio uxoris*: ab eod.

* Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *muscosus*, μνιάρᾳ τάπητος, *tapetis musci instar mollis*. Epig. ap. Suid. à

ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga*.

Μνίω vel μίω, *edo*.

ΜΝΟΥ͂Σ, μνῦ, ὁ, *prima lanugo, pilus tener*: à μνίον, quia eft ut *muscus*.

Μνώεο, Ion. pro μνάου, praef. imperat. paff. à

Μνώομαι, Poët. pro μνῶμαι, *recordor, mulieri nuptias ambio*.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. verbi praeced. Ion. et Poët. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, *qui obtusâ est voce*.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus ærumnosus*.

Μογεῦμες, Dor. pro μογῦμεν, *laboramus*: 1. pl. praef. à

Μογέω, ῶ, *ærumnas patior, laboro, labore fessus sum, doleo*: fut. ήσω, Th. μόγος, *labor*.

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. praeced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi*: à

Μογιλάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *difficulter loquens, hæsitans, cui est lingua impedita*: ex μόγις, *ægre*, et λαλέω, *loquor*.

Μόγις, adv. *vix, ægrè*: à

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor, ærumna* Poët.

Μογοστόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans*: Epith. Lucinae, circa τόκους μογοῦσα, *ut quæ parturientibus adsit*: ex μόγος, et τίκτω, *pario*.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, *MODIUS*: mensura aridorum: Migravit vox à Graeciâ in Latium.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna*.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*; item *bellum, pugna, tumultus, terror*.

Μόθων, ωνος, ὁ, *verna; vilis; nugator. garrulus; superbus*. à μόθαξ.

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, *insolens, superbus*: à praeced.

Μοι, *mihi*: dat. fing. ab ἐγὼ, *ego*.

Μοιμυάω, et μοιμύλλω, *contraho labia*: à μύω.

Μοῖρα, ας, ἡ, *pars, portio; gradus*, seu *pars circuli in cælo*; certa militum portio, velut *decuria, cohors, manipulus; sors, conditio; officium, munus; honor; pretium; oraculum, aut alius monitus divinus; fatum, secundum æquè ac adversum; fatum, lethum*: Μοῖραι, *Parcæ*. Th. μείρω, *divido, sortior*: p. m. μέμοιρα.

Μοιράω, fut. ήσω, *distribuo, partior*: à praeced.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *felici fato natus*: ex μοῖρα, *fatum secundum*, et γίνομαι, *nascor*.

Μοιρίδιος, ία, ιον, Poët. *fatalis*: à μοῖρα.

Μοῖσα, ας, Dor. pro μοῦσα, ης, ἡ, *Musa*.

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖος, αία, αῖον, Poët. et Dor. pro Μουσαῖος, *à Musis factus et paratus*.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est*, vel *quæ in comprehensione mæchorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, et ἄγρα, *captura*.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera, adulterium*. Th. μοιχός.

Μοιχάομαι, ῶμαι, *sum adulter, adulterium committo*: [* μοιχᾶται ἐπ' αὐτὴν, Mar. x. 11. *adulterium committit in illam*, ut J. C. Latini loquuntur.] f. med. ήσομαι, p. paff. μεμοίχημαι. ab eod. Th.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: à μοιχός.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium*: à μοιχεύω.

Μοιχευθεὶς, εῖσα, ὲν, *adulteratus*: a. 1. part. paff. à feq.

Μοιχεύω, *stupro, vitior, adulter sum, mœchor*: f. εύσω, p. μεμοίχευκα, a. 1. ἐμοίχευσα. à μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, *ex adulterio procreatus, adulterinus*. et

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, *adulterinus in adulterium pronus*: à

ΜΟΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MOECHUS, adulter*: q. à μὴ, et εἶκω.

ΜΟΛΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. βολγὸς, *fuccus coriaceus, culeus*; item *depeculator*.

ΜΟΛΕ'Ω feu μόλω, *venio, vado, curro*: hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα feu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila*, feu *massa plumbea*.

Μολίβδιος, ία, ιον, contract. μολιβδοῦς, ῆ, οῦν, et μολίβδινος feu μολύβδινος, ίνη, ινον, *plumbeus*: à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ feu μόλυβδος, ου, ὁ, *plumbum*, q. à μολεῖν εἰς βάθος.

Μόλιβος feu λόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβδος, Hom. Il. Λ. 237.

Μόλις, adv. *vix*: idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor*.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vorax, gulosus*: qu. μολεῖν ἐπὶ βορὰν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοῖσα, *profecta*: Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *labor, pugna, fremitus*.

ΜΟΛΟ'ΣΣΟΣ, ου, *MOLOSSUS*: pes metricus, tribus fyllabis longis conftans: *incola Molossidis*, regionis Epiri.

Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, indecl. Hebr: *regnans*.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*: dat. fing. μολπῇ, à μέλπω, *cano*: p. m. μέμολπα.

Μολύβδαινα et μόλυβδος, vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo*, dicitur et de coloribus, *inficio, tingo*: f. υνῶ, a. 1. ἐμόλυνα, p. μεμόλυγκα, p. paff. μεμόλυμμαι, et Att. μεμόλυσμαι, a. 1. paff. ἐμολύνθην, ης, η.

Μόλυνσις, ἡ, et

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, *contaminatio*: à μολύνω.

Μόλω, *venio*, a μολέω.

Μολὼν, a. 2. part. act. præced.

Μομφὰ, ᾶς, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio*: à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso*.

Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. *ars desultoris, seu agitatio equorum quæ fit uno fræno*: ex μόνος, *solus*, et ἄμπυξ, υκος.

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno*: et

Μονάρχης, ου, ὁ, *monarcha, rex*, à μοναρχος.

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus*: à μονάρχης.

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad monarcham seu monarchiam pertinens, monarchiæ favens*: à præced.

Μοναρχὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui solus imperat*: ex μόνος, *solus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Μονὰς, αδος, ἡ, *unitas*: à μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, *monasterium*: Angl. MONASTERY.

Μοναχὸς, ἡ, ὸν, *solitarius*, *unicus*: *MONACHUS*: Angl. contractè MONK. Th. μόνος, *solus*.

Μονὴ, ῆς, ἡ, et Dor. μόνα, *mansio*, *habitatio*. Th. μένω. Sed

Μονὴ, ῆς, ἡ, *sola*: à μόνος.

Μόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stabilis*: à μίμνω, manio: p. m. μέμονα.

Μονιὸς, οῦ, *solitarius*, *solitudines captans*: et sumitur pro *porco agresti*. Th. μόνος, *solus*.

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ καὶ ἡ, *qui singularem habet incessum*: ex μόνος, et βαίνω, *eo*.

Μονογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, et γένος, *progenies*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Μονόδρεπτον φυτὸν, *planta unicum habens truncum*: ex μόνος, et δρέπω, *decerpo*.

Μονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *uniformis*, *uniusmodi*: ex μόνος, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Μονόζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unam zonam habens*, *excellens bello*, *turmarius*.

Μονοήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui unius est diei*: ex μόνος, et ἡμέρα, *dies*.

Μονοκέρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, *unicornis*, *animal unius cornu*.

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ καὶ ἡ, *qui unicam crepidam* seu *calceum habet*: ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. ex μόνος, et κρηπὶς, ἡ, *basis*, *pes*. &c.

Μονομαχέω, fut. ήσω, *singulari certamine pugno*: à μονομάχος.

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen*, *duellum*, *gladiatoris cum gladiatore congressus*. à μονομαχέω.

Μονομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *singulari certamine pugnans*, *gladiator*: ex μόνος, et μάχη.

Μόνον, adv. [antè verbum *attamen*:] *solùm*, *solummodo*. à *

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus*, *unus*, *desertus*, *separatus*, *cælebs*, *viduus*.

Μονότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unius modi*, *solitarius*, *cælebs*, *austerus*, *contumax*; ex μόνος, et τρόπος.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *luscus*, *altero oculo captus*: ex μόνος, et ὀφθαλμὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

* Μονοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *unam tunicam habens*. D. S. ex μόνος, et χιτών.

Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*, *suffragium*.

Μονόω, *solum relinquo*, *destituo*, *ad unum redigo*: f. ώσω, p. μεμόνωκα, perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*, a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, εῖσα, ὲν, *solus relictus*: a. 1. part. pass. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.

Μονώνυξ, sive μώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, *solidas habens ungulas*: ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, *unguis*, *ungula*.

Μονώτατος, η, ον, *maximè solus*: superlat. à μόνος, *solus*.

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS*, *arbor*.

Μορέω, f. ήσω, Poët, pro *interficio*: à μόρος, *mors*, quod vide.

Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis*, quod vide.

Μόριον, ου, τὸ, *particula*, *portiuncula*; item *membrum genitale*; seu *pars quæpiam corporis*: Dim. à μόρος, *portio*.

* Μορμολύκειον, vel -ῖον, ου, τὸ, *larva*. Th. μορμὼ, ῦς, ἡ, *mulier horrenda*.

Μορμολύττομαι, *terreo*: à μορμώ.

Μορμος, *terrificus*, *terror inanis*. Hes.

Μορμύροντα, *fervescentem*: acc. sing. part. præs. à

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO*, *inundo*: qu. à μύρω, *fluo*.

ΜΟΡΜΩ', ῦς, ἡ, *strix*, *mulier horrendâ facie*, *larva*. Est etiam.

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. et

Μόρξω, *abstergam*: f. 1. act. verbi μοργνύω seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo*.

Μορόεις, όεσσα, όεν, *fatalis*, *exitiosus*. à μόρος.

Μόρον, ου, ὁ, *morum*, fructus quidam.

Μόρος, ου, ὁ, *portio*, *fatum*, *MORS*. Th. μείρω, *divido*, *sortior*; p. m. μέμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, *necem alicui inferre*.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ. ου, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas*.

Μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis*: legitur et μόριμος· à μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *sortior*.

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino*, *fœdo*: f. ξω, p. χα.

Μορφὰ, ᾶς, Dor. pro μορφὴ. et

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus*.

ΜΟΡΦΗ, ῆς, ἡ, et Dor. μορφὰ, ᾶς, *FORMA*, *species*, *statura corporis*.

Μορφνοῖο, gen. Ion. à

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus*, *tenebrosus*; *flavus*, *fulvus*. Th. ὄρφνη, *tenebræ*, *obscuritas*.

Μορφόω, -ῶ, *FORMO*: fut. ώσω, perf. μεμόρφωκα, perf. pass. μεμόρφωμαι, a. 1. pass. ἐμορφώθην, a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφή.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, *forma*, *species*, *somnium*, *spectrum*.

Μόρφωσις, εως, ἡ, *formatio*, *figuratio*, *species*: à p. pass. verbi μορφόω.

ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris*, *propugnaculum*.

Μοσχάριον, ου, τὸ, *vitulus*: et

Μόσχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitulinus*: à μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, *surculus*, *qui ex arbore demptus plantatur*, *tenella planta*. à p. pass. seq.

Μοσχεύω, f. εύσω, *surculis ex arbore demptis planto*: à μόσχος.

Μοσχίον, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus*.

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum facio*, *conflo*: f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα, a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, et ποιέω, *facio*.

ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *vitulus*: item *ramus novellus*; item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχου, et μόσχως, Dor. pro μόσχος. Est et

Μόσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS*, nom. propr.

ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur*.

Μοτόω, *immitto linamentum in vulnera*: à præced.

Μότωσις, εως, ἡ, *linamentorum in vulnera impositio*: à præced. p. pass.

Μουνὰξ, adv. *seorsùm*, *singulatim*, *solùm*: à μοῦνος pro μονος, *solus*.

Μούναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat*;

Μουναρχία, et Ion. -η, pro μοναρχία, *monarchia*.

Μουνογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *unicus*, *unigenitus*: pro μονογενής.

Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unicus contignationis*: ex μοῦνος, et κῶλον, *membrum*.

Μουνόλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex unico saxo factus*, vel *ex lapide solùm constans*: ex μοῦνος, et λίθος, *lapis*.

Μουνομαχέω, *singulari prælio dimico*: idem ac μονομαχέω.

Μοῦνος, Poët. pro μόνος, *solus*: nom. pl. μοῦνοι.

Μουνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ καὶ ἡ, *qui unius est naturæ*, *simplex*: ex μοῦνος. quod vide, et φύω, *nascor*.

Μουνόω, -ῶ. f. ώσω, pro μονόω.

ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA*: *portus Atheniensium*: à Munychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus*; quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ'ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA*: μουσάων, gen. pl. Æol. et μουσᾶν, Dor. pro μουσῶν: Hinc

Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM*, *locus Musis et studiis destinatus*: à præced.

Μουσίζω, *cantu contendo*: ab eod.

Μυσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, sc. τέχνη, *ars*: à

Μυσικὸς, ἡ, ὸν, *MUSICUS*. Th. μοῦσα.

Μυσικῶς, *musicè, eleganter*: à præced.

Μυσίσδεν, Poët. et Dor. pro μυσίζειν, *canere*.

Μύσσιν, Attici dicunt pro μοῦ ἐστίν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præf. à

Μοχθέω, -ῶ, *laboro*: f. ήσω, præf. inf. μοχθεῖν, Th. μόχθος, *labor*.

Μοχθηρὰ, pl. num. n. g. à μοχθηρός.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *militia, improbitas*: à μοχθηρός.

Μοχθηρεύομαι, ῦμαι, *laboro*; ab eod.

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus*: à μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. fing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro*.

Μοχθίζοντι, *laborant*: Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præf. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro*: à

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor, molestia*.

Μοχλέω, μοχλεύω et -όω, *vecte avello*, vel *moveo*: à

Μοχλὸς, ῦ, ὁ, *vectis*: idem quod ὀχλεὺς, Th. ὀχλεύω, *moveo*.

Μόψος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΥ˜, *flebilis vocula*.

Μύαξ, ακος, *mytilus*: à μύω.

Μύας, acc. pl. à μῦς.

Μυγαλῆ, vel μυγαλῆ, vel μυογάλη, ἡ, *mus araneus*: qui ἐκ μυὸς καὶ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη, vel γαλῆ, *felis*, item *mustela*.

Μυγμὸς, ῦ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur*. Th. μύζω.

ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo*; qu. claudendo oculos: à μύω.

Μυδαλέος, έα, έον, *madidus, nimio madore vitiatus*: à

ΜΥΔΑ'Ω, *MADEO, nimio madore et uligine vitior, putresco*: f. ήσω, p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*. à præced.

Μύδος, *MUTUS*: à μύω, *labra claudo*.

Μύδος, ου, ὁ, *virus, virosus humor*.

Μυδόωσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. fing. part. præf. f. g. verbi μυδάω, q. v.

ΜΥΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*: ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*: à μυδᾶν, *putrescere*: Sed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nom. propr. acc. Μύδωνα.

ΜΥΕΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *MEDULLA*: hinc.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, *medullosus*.

Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo*.

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus*; voc. ὦ μῦ, gen. pl. μυῶν, dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΕ'Ω, *institvo in sacris, initio, doceo quæ ad sacra pertinent*: f. ήσω, p. κα.

Μυζάω et μυζέω, *sugo, exprimo*: à μύζω.

ΜΥ'ΖΩ, f. ύσω, propriè *premo. compressum teneo, MUSSO, clausis labris sonum à naribus emitto*: item *sugo*.

Μύθεαι, Ion. pro μύθῃ, 2. fing. præf. sub. med. verbi μύθομαι pro μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. fing. praef. m. μυθεῖσθαι, praef. inf. a.

Μυθέομαι, *dico, loquor, narro, confabulor*. Th. μῦθος, *sermo*.

Μυθεύω, f. εύσω, *fabulosè narro, fingo*; ab eod Th.

Μυθησαίμην, *dixero*; à 1. opt. m. et

Μυθήσασθαι, à 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. fing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor*.

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens*: praef. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*; item *mussito*. Th. μῦθος, *verbum*.

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus, a, um*: ab eod. Th.

Μυθόγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ auctor*: ex μῦθος, et γράφω, *scribo*.

Μυθολογεύω, f. εύσω, *fabulor, loquor*: et

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro, fabulosè narro, fabulosè celebro*. Ex μῦθος, *fabula*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Μυθολογία, ας, ἡ, *fabularum narratio, fabulosa narratio*: à praeced. Hinc. Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *fabulæ conditor*: ex μῦθος, *fabula*, et ποιέω, *facio*.

ΜΥ˜ΘΟΣ, ου, ὁ, *verbum, oratio, sermo*: *fabula*.

Μυθωδέστατος, superl. à

Μυθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fabulosus*: à μῦθος.

ΜΥΙ˜Α, ας, ἡ, *MUSCA*,: qu. à μύζω, *murmuro*; gen. pl. μυιᾶν, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ'Ω, *MUGIO, boo*: f. ήσω et ήσω, a. 2. ἔμυκον, et Ion. μύκον a sono boum factum, qui est μῦ.

Μύκε pro ἔμυκε, Ion. 3. fing. a. 2. praeced.

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à μυκάω, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. *ex Mycenis*.

Μυκηθμὸς, *mugitus*; à μυκάω.

Μύκηρος, vel μύκηρος, ου, ὁ, *amygdala*.

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, vel ου, ὁ, *fungus*; item *summa gladii pars, quæ est in ipso manubrio*.

Μυκησις, ἡ, *mugitus*; à μυκάω.

Μυκητᾶν, *mugientium*; gen. pl. Dor. pro μυκητῶν à

Μυκητὴς, ου, ὁ, *mugiens*; à μυκάω.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ων, αἱ, seu μύκλαι, αἱ, *lineæ nigræ, quæ in asinorum collis et pedibus sunt*.

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, *crepuerunt*, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *naris, nasus, proboscis*; q. à μύσσω, *emungo*.

Μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio*; à μυκτηρίζω.

Μυκτηριστὴς, ῦ, ὁ, *subsannator, irrisor*: ab eod.

Μυκτηρίζω, *naso suspendo, irrideo, contemno*; f. ίσω, p. μεμυκτήρικα. a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, *nasus*.

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris*. Th. μύλη.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*; hinc Angl. MILL.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore, strido dentibus*; à praeced.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, *molaris*, -e. Th. μύλη, *mola*.

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. praef. part. act. verbi μυλιάω, q. v.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, *meretrix*; qu. à μύλλω, *permolo*.

ΜΥΛΛΟ'Σ, ῦ, *curvus, tortuosus*; qu. à κυλλὸς. Est verò

Μύλλος, ου, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui et τρίγλη.

Μύλλω, *ore aliquid significo* et velut *innuo*: et Poët. pro *molo* et *subagito* sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *similis lapidi molari*; ex μύλος vel μύλη, *mola*, et εἶδος, τὸ, *species*, Th. εἴδω, *video*.

Μύλος, ου, ὁ, idem quod μύλη, *mola*; in pl. μύλοι, *dentes molares*.

Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum*. Th. μύλη.

Μῦμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus et sanguine*.

Μῦν, *murem*, acc. fing. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus*.

Μυνδὸς, ἡ, ὸν, *mutus*; ὁ μὴ αὐδῶν. Etym. malim a μύω.

Μύνη, ης, ἡ, πρόφασις, *excusatio, prætextus, mora*; à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexo, prætendo*.

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUSCUS, MUCOR*; quia μύσσεται, è naribus.

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus.*

Μυοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *murium occisor;* ex μῦς, *mus.* et κτείνω, *interficio.*

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens;* a μύρω, *stillo, fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, *MURÆNA*, piscis. Th. μύρος, q. v.

Μύρετο, *lugebat;* 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th. μύρω.

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *unguentarius, ad unguentarios pertinens;* a

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, *unguentorum coctor;* ex μύρον, et ἕψω, *coquo.*

Μυρί pro μυρία, nom. vel. acc. pl. n. g. a μυρίος, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδες, nom. pl. a

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus.* a μύριοι.

Μυριάκις, *sæpius.* Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo,* f. ίσω, p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα, a. 1. inf. μυρίσαι, Th. μύρον.

ΜΥΡΙ΄ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA,* arbor.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, *MYRICINUS;* a praeced.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infinitè multiplicatus.*

Μυρίος, ία, ίον, *infinitus, innumerus, summus, extremus, maximus;* μυρίοι, ίαι, ία, *infiniti, innumeri,* ut Lat. *sexcenti, sexcenta.* At μύριοι, ιαι, ια, *decies mille,* vel *decem millia.* Unde et *composita* cum μυρίος vel μύριοι, reddenda sunt vel per *infinitus* sive *innumerus,* vel per *decies mille,* prout quis illa vel ex *hoc,* vel ex *illo* composita existimat; nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per *multos* vel *plurimos* reddatur.

Μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numeris.* Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentorum, unguentorum illitus;* a μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. Æol. βύρμαξ, pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. a

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES,* nom. propr. militum Achill. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ΄ΡΜΟΣ, ου, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica;* μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo.*

ΜΥ΄ΡΟΝ, ου, τὸ, *unguentum;* q. a μύρω, *fluo.*

ΜΥ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, piscis similis *murænæ.*

Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA.* Th. μύρον, *unguentum.*

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, idem quod

ΜΥ΄ΡΤΟΣ, ου, ἡ, *MYRTUS.*

ΜΥ΄ΡΩ, *fluo, stillo, fundo;* μύρομαι, *fleo, ploro.*

ΜΥ΄Σ, μυὸς, ὁ, *MUS, sorex, musculus.*

Μῦσαν, *clauserunt,* Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo.*

* Μυσάρχης, ου, ὁ, *detestabilis præfectus;* 2 Macchab. v. 24. Ex μύσος, et ἀρχὴ.

Μυσαρὸς, ρα, ρὸν, *scelestus, detestandus;* et

Μυσάττομαι, *abominor, aversor:* f. m. ξομαι, p. pass. μεμύσαγμαι a μύσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. a

ΜΥ΄ΣΟΣ, εος, τὸ, *scelus.*

Μυσὸς, οῦ, ὁ, *detestandus, abominandus.*

ΜΥ΄ΣΣΩ vel -ττω, Att. *MUNGO, emungo.*

Μύσταξ, ακος, ἡ, *superius labrum, et in eo nati pili.* Angl. MUSTACHES. a μύω.

Μυστήριον, ου, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana:* a

Μύστης, ου, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA.* Th. μύω, *instituo in sacris.*

Μυστικὸς, ἡ, ὸν, *mysticus, cui subest mysterium.*

ΜΥΣΤΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*

Μυστίλλω, *in parva seco:* qu. εἰς μεῖον στίλλω, vide μιστύλλω.

Μύστρον, ου, τὸ, *cochlear:* a μυστίλη.

ΜΥ΄ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *nasus,* propriè de magnis piscibus.

Μυττὸς, οῦ, quod et μύτης, *mutus:* q. a μύω, quia *os ei clausum.*

Μύττω, idem quod μύσσω,

Μυττωτὸν, οῦ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*

Μύχατος, η, ον, Poët. idem quod μύχιος, *abstrusus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*

Μυχθίζω, *suspiro, ingemisco, irrideo:* a μύζω.

Μύχιος, ια, ιον, *intimus, abstrusus:* a

ΜΥΧΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.*

ΜΥ΄Ω, propriè *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo;* hinc *conniveo, oculos claudo, labia comprimo;* f. σω, a. 1. ἔμυσα.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, *musculus;* item *pars quæ præcipuè habet musculos.* Th. μῦς, *mus.*

Μυωπάζω. f. άσω, *nihil procul cerno:* a

Μύωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, *connivens:* q. d. μύων ὦπας, *claudens oculos, luscio us.*

Μωκάομαι et ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶκος.

Μωκάω, -ῶ, f. ήσω, et μωκίζω, f. ίσω, idem: à

ΜΩ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, *fatuus, irrisor:* q. à μῶ, *quæro,* quòd in aliena semper *inquirat.* Hinc Angl. MOCK.

Μωλέω, ῶ, *pugno:* à

ΜΩ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, *bellum, pugna, tumultus; ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus.*

ΜΩ΄ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY,* herbæ nomen.

ΜΩ΄ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii, genus allii.*

ΜΩ΄ΛΥΣ, υος, seu μῶλυξ, υκος, *indoctus, ignavus, tardus, remissus, hebes.*

Μωλύω, seu μωλύνω, *hebeto:* à μῶλυς.

ΜΩ΄ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex,* verberum in cute vestigium.

Μωμάσατο, Dor. et Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a, 1. m. seq.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo:* f. m. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην, a. 1. inf. m. μωμήσασθαι, a. 1. pass. ἐμωμήθην. a. 1. sub. pass. μωμηθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, η, ηται. Th. μῶμος, *dedecus.*

Μωμεύμενος, præf. par. pass. Dor. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, q. v.

Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo:* idem cum μωμέομαι, et ab. eod. Th.

Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum, quo aliquem reprehendimus* seu *irridemus; reprehensio, irrisio:* à 1. perf. perf. pass. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. inf. m. μωμήσωμαι, η, ηται, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Μωμητὴς, οῦ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor:* et

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis:* à 3. perf. perf. pass. ejusd.

ΜΩ΄ΜΟΣ, ου, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS,* deus quidam, reliquorum deorum irrisor: et hinc *irrisor, vituperator.*

ΜΩ΄Ν, *num, nunquid, an, utrum:* et sequente μὴ vel οὐ, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens:* ex μόνος, *solus,* et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*

Μώνυχας, ejusd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, stultè ago;* f.

μωραίνω. a. 1. act. *ἐμώρανα*, Att. *ἐμώρηνα*, p. *μεμώραγκα*, præs. pass. *μωραίνομαι*, *infatuor*, *stultus fio*; p. pass. *μεμώρασμαι*, a. 1. pass. *ἐμωράνθην*, *ης*, *η*, et in sub. *μωρανθῶ*, *ῇς*, *ῇ*, a. 1. part. pass. *μωρανθεὶς*· à *μωρός*.

Μωρανθεὶς, a. 1. part. pass. *μωρανθῇ*, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

* Μωρὲ, Mat. v. 22. *contumax*, vox Syriaca.

Μωρία, *ας*, *ἡ*, *stultitia*. Th. *μωρὸς*, *stultus*.

Μωρολογία, *ας*, *ἡ*, *stultiloquium*: a

Μωρολόγος, *ου*, *ὁ* ϰ *ἡ*, *stultiloquus*: ex *μωρὸς*, et *λόγος*, à *λέγω*, *dico*.

Μωρὸν, *τὸ*, substantivè, *stultitia*: à

ΜΩΡΟ'Σ, *ὰ*, *ὸν*, vel *μῶρος*. Att. *stultus*, *fatuus*: q. *μὴ ὁρῶν*, *nihil videns*.

Μωρῶς, adv. *stulte*: à *μωρὸς*,

Μῶσα, *ας*, Dor. pro *Μοῦσα*, *ης*, *ἡ*, *Musa*.

Μωσῆς, *ῦ*, *ὁ*, et Μωσεὺς, *εως*, *ὁ*, nom. Prophetæ.

Μῶσθαι, per Sync. pro *μώσασθαι*, dicitur esse Laconicum pro *ζητεῖν*· à *μάω*, *quæro*.

Μῶυ, *τὸ ὕδωρ*, *aqua*, Hesych.

Μωϋσῆς, *ῦ*, et Μωϋσεὺς, *έος*, *ὁ*, idem quod Μωσῆς, *Moses*, nomen Prophetæ.

N.

N, LITERA decima tertia apud Græcos; in numeris est *quinquaginta*, et cum lineolâ infrà positâ (ν,) *quinquaginta millia*.

Ναασὼν, *ὁ*, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans*.

Ναβὶν, *cubiculum*, *thalamus*: indecl.

ΝΑ'ΒΛΑ, *ων*, *τὰ*, NABLIA, instrumenta musica.

Ναβλὴ, *ῆς*, *ἡ*, *navis*.

Ναγγαὶ, *ὁ*, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans*.

Νᾶες, Dor. et Ion. pro *νῆες*, nom. pl. à *ναῦς*, *ναὸς*, *ἡ*, *navis*.

Ναέτης, seu *ναιέτης*, *ου*, *ὁ*, *incola*. Th. *ναίω*, *habito*.

Ναζαρῆνος, *αία*, *αῖον*, et Ναζαρηνὸς, *ἡ*, *ὸν*, NAZARENUS: item Ναζωραῖος, *ου*, Act. xxvi. 9.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, *ἡ*, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus*.

Ναζωραῖος, *αία*, *αῖον*, NAZARÆUS.

Ναθὰν, *ὁ*, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *dedit*.

Ναθαναὴλ, *ὁ*, nomen viri, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit*.

ΝΑΙ', adv. *NÆ*, *profectò*, *imò*, *etiam*: *ναὶ μὰ τὸν*, &c. *certè per*, &c.

Ναῖε, pro *ἔναιε*, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi *ναίω*, *habito*.

Ναίει, *incolit*, 3. sing. ind. præs. verbi *ναίω*, quod vide.

Ναίεσκε, *habitabat*, Poët. vel Ion. Epenth. *τῦ σκ*, pro *ἔναιε*, 3. sing. imperf. act. verbi *ναίω*, *habito*.

Ναιετάεσκον, *ες*, *ε*, per Epenth. Ion. pro *ἐναιέταον*, *ες*, *ε*, verbi *ναιετάω*, idem quod *ναίω*, *habito*.

Ναιετάουσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Sic *ναιετάωσ'* pro *ναιετάουσι*, 3. pl. ind. præs. act.

Ναιετάω, idem quod *ναίω*, *habito*, *incolo*.

Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro *ναιετῶσι*, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii. Dor. pro *ναιετάουσι*, ejusd. verbi.

Ναῒν, *ἡ*, nomen urbis, indecl. Syr. *amæni*, *sc. agri*.

Ναίοισα, Dor. pro *ναίουσα*, *habitans*, præs. part. f. g. à *ναίω*· *ναίοισι*, Dor. et Æol. pro *ναίουσι*, *habitant*, 3. pl. præs.

Ναῖον, Ion. pro *ἔναιον*, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi *ναίω*.

ΝΑΙ'ΡΟΝ, *ου*, *τὸ*, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentes.

ΝΑΙ'Ω, *habito*, *incolo*, *ναιετάω*, *-ῶ*, idem

Νάκη, *ης*, *ἡ*, idem cum

ΝΑ'ΚΟΣ, *εος*, *τὸ*, *pellis cum suo villo*, *vellus*: qu. à *νάσσω*, quia est aliquid *ναστὸν*, id est, *densè compactum*.

Νᾶμα, *ατος*, *τὸ*, *fluentum*, *latex*: dat. pl. *νάμασι* à *νάω*, *fluo*.

Νᾶν, Dor. pro *ναῦν*, *navem*.

ΝΑ'ΝΝΗ, *ης*, *ἡ*, *patris matrisve soror*. Angl NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟ'Σ, *οῦ*, *ὁ*, NANUS, *pumidio*: hinc

Νανώδης, *εος*, *ὁ* ϰ *ἡ*, *pumilionis formam habens*: à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à *ναὸς*, *οῦ*, *ὁ*, *templum*.

ΝΑΟ'Σ, *οῦ*, *ὁ*, et Att. *νεὼς*, *ὁ*, propriè *domicilium*; *templum*: q. à *ναίω*. *habito*: hinc *πρόναος*, *ου*, *ὁ*, *templi vestibulum*.

Ναοὺμ, *ὁ*, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis*.

ΝΑ'ΠΟΣ, *εος*, *τὸ*, seu *νάπη*, *ης*, *ἡ*, *saltus*, *clivus montis*, *locus cavernosus*, *vallis nemorosa*: q. ex *νὴ* et *φάος*, quòd *locus tenebricosus sit*. Vel à *νάω*, *fluo*.

ΝΑ'ΠΥ, *υος*, *τὸ*, *sinapi*.

ΝΑ'ΡΔΟΣ, *ου*, *ἡ*, NARDUS, frutex.

Ναρθήκιον, *ου*, *τὸ*, NARTHECIUM, *liber medicamentarius*, *vas medicamentarium*: à *νάρθηξ*.

Ναρθηκοφόρος, *ου*, *ὁ* ϰ *ἡ*, *ferulam ferens*: ex *φέρω*, et seq.

ΝΑ'ΡΘΗΞ, *ηκος*, *ὁ*, *arbor quædam*, *ferula*.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, *ου*, *τὸ*, *odoramenti genus*, q. ex *νάρδος*, et *καίω*.

Ναρκάω, et *-έω*, f. *ήσω*, *torpeo*, *obtorpesco*: à

ΝΑ'ΡΚΗ, *ης*, *ἡ*, *torpedo*, piscis genus: item *torpor*, *veternus*.

Νάρκημα, *ατος*, *τὸ*, et

Νάρκησις, *εως*, *ἡ*, *torpor*: à p. pass. verbi *ναρκάω*, quod videas.

Νάρκισσος, *ου*, *ὁ*, nom. viri. Gr. NARCISSUS: et in f. g. pro *flore* sumitur: à *νάρκη*, i. e. *torpore*, quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. *ώσω*, *torpore afficio*, Th. *νάρκη*, *torpor*.

Ναρκώδης, *εος*, *ὁ* ϰ *ἡ*, *torpidus*: ab eod.

Νάρκωσις, *εως*, *ἡ*, *torpefactio*: et

Ναρκωτικὸς, *ὴ*, *ὸν*, *torpefaciendi vim habens*: à p. pass. verbi *ναρκόω*, quod vide

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, *ου*, *ὁ*, *vasis genus*.

ΝΑ'ΡΤΗ, *ης*, *ἡ*, NARTA, *planta odorata*: an à *νάρδῳ*?

Νάσατο, Ion. et *νάσσατο*, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro *ἐνάσατο*, verbi *νάω*, *habito*, a. 1. infin. m. *νάσασθαι*. Th. *ναίω*, idem.

Νάσθην, *ης*, *η*, Ion. pro *ἐνάσθην*, &c. a. 1. ind. pass. verbi *νάω*, pro *ναίω*, *habito*.

Νασιώτας, *ου*, *ὁ*, Dor. pro *νησιώτης*, *ου*, *ὁ*, *insulanus*, *insulæ incola*. Th. *νῆσος*, *ου*, *ἡ*, *insula*.

Νᾶσος, Dor. pro *νῆσος*, *ου*, *ἡ*, *insula*.

Νάσσα, Ion. et Poet. pro *ἔνασα*, a. 1. ind. act. verbi *νάω* pro *ναίω*, *habito*.

Νάσσατο, vide in *νάσατο*.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. *νάσω* et *νάξω*, *premo*, *comprimo*, *farcio*: *νενασμένος*, *refertus*, *plenus*.

Ναστὸς, *ἡ*, *ὸν*, *confertus*, *densus*; *firmus*, ut turris: à præced.

Ναυαγέω, q. d. *τὴν ναῦν ἄγνυμι*, *navem frango*, *naufragium facio*: f. *ήσω*, p. *νεναυάγηκα*, a. 1. *ἐναυάγησα*.

Ναυαγήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. *ναυαγήσας*, *αντος*, verbi *ναυαγέω*.

Ναυαγία, *ας*, *ἡ*, *naufragium*: et

Ναυάγιον, *ου*, *τὸ*, idem, et *fragmentum navis*, *tabulæ ex naufragio*: à

Ναυαγὸς, *ῦ*, *ὁ*, *naufragus*: ex *ναῦς*, *navis*, et *ἄγω*, *frango*.

Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, *classi præsum* : à ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura classis* : ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS*: ex ναῦς, et ἀρχὴ.

Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, corruptè legit. pro

Ναυβάτης, ου, ὁ, *qui navem scandit, nauta* : ex ναῦς, et βαίνω, *scando*.

Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, et

Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas* : et

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, et

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus*.

* Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia*, sive *navis locatio ad merces vehendas*. Vide Salm. de usur. c. 17. p. 516. *navium gubernatio, nautica vita* : à seq.

Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS*, *navis dominus* : ex ναῦς, *navis*, et κλῆρος, *sors, hæreditas*,

Ναύκραροι, ων, οἱ, *magistratus quidam Athenienses, Reipub. principes magistratus*.

Ναυκράτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui*, scil. *classe pollens, maris imperium obtinet, qui classis præsidio locum aliquem tenet, vel occupat* : ex ναῦς, et κρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest, gubernator* : ex iisdem.

Ναύλη, idem quod ναῦλα.

Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM*, *merces quæ* pro *navigatione persolvitur*. Th. ναῦς.

Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo* : à

Ναύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *naves continens* : subst. *statio navium, portus*. ex ναῦς, *navis*, et λόχος, *lectus* ; vel λόχος, *insidiæ*.

Ναυμαχέω, *navale prælium committo* : à ναυμάχος.

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium* : ab eod.

Ναύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navali prælio aptus* : ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Ναυμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navale prælium committens* : ex iisdem.

* Ναῦν, *navem*, acc. sing. et Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis*.

Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS*, urbis nomen.

Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass. à

Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor* : à ναυπηγὸς,

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabricandis navibus aptus* : ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio* : à ναυπηγὸς,

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, *ad navium fabricationem pertinens* : à præced.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus, ubi naves compinguntur* : ab eod.

Ναυπηγὸς, ῦ, ὁ, *navium fabricator* : ex ναῦς, *navis*, et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.

ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηῒ, q. à νάω, *fluo*.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit* : ex ναῦς, et θέω, *curro*.

Ναυσίνοος ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus* : ex ναῦς, *navis*, et νόος, *mens*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navibus pervius, navigabilis* ; ex ναῦς, et πόρος.

Ναυσίστονος ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert* : ex ναῦς, *navis*, et στόνος, *gemitus*.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur* : ex ναῦς, et φέρω, *fero*.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon.

Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio, navale* ; *navales copiæ* ; ex ναῦς, *navis*, et σταθμὸς, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, *navem mitto, duco, rego, guberno, navi vehò, permeo, proficiscor* : ex ναῦς, et στέλλω, *mitto*.

Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA* ; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυάτης, ῦ, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, et Ion. ναυτίη, ας, ἡ, *NAUSEA* : ναυτίασις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -όω, *NAUSEO*, metaph. *respuo, quasi nauseans*. à ναυτία.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *NAUTICUS* : *rei nauticæ peritus* : τὸ ναυτικὸν, *res nautica, copiæ navales, classis* : à ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio* : et

Ναυτίλλομαι, *navigo*. à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, ῦ, ὁ, *nauticus* vel *nauta* ; item *NAUTILUS*, piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA*, *oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω, *habitare facio* ; a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi* ; a. 1. pass. ἐνάσθην, a. 1. m. ἐνασσάμην, *habitavi*.

Νάω, *fluo* ; *mano, scaturio*.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νὲ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα, et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*, Est etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à

Νεάζω, f. άσω, *juvenesco*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ : item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis* ; *strenuus* ; *audax* ; *vehemens* : comp. νεανικώτερος, superl, -ώτατος· à præced.

Νεανικῶς, adv. *juveniliter* ; *strenuè* : à præced.

Νεανισκεύω, *juvenesco* : à νεανίσκος.

Νεᾶνις, seu νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula* : et

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus* : à νεὰν.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis ; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs*.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, *novus, recens, juvenis, juvenilis*. Th. νέος, *novus*.

Νέας, *naves*, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέασις, εως, ἡ, *novatio, renovatio*. à νεάω.

Νέαται, *habitantur, structa sunt*, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νέω, *struo* : vel à νέω, Ion. pro νάω vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νεατὸς, ἡ, ὸν, *novatus, novalis*, subst. *tempus renovandi agrum* : à seq.

Νεάω, ῶ, *novo*, in primis *agrum*. à νέος.

Νέβαλ, *uter, amphora*. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, *NEBRIS*, *hinnuli* aut *cervi pellis* : et indè

Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum : à præced. Th.

Νεβρὸς, ῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi*: νεβρῶ, Dor. pro νεβρῦ, et νεβρὼς pro νεβρὺς.

Νεέλασσα, *exultat, læta est* : vox Hebr. Iob. xxxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νέεσθαι, *redire*, præs. inf. à νέομαι vel νέω, *eo, redeo*.

Νέηαι, Ion. pro νέῃ, *eas*, 2. sing. præs. sub. m. verbi νέομαι vel νέω, *eo, redeo*.

Νεήκεσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *recentèr acutus* : ex νέος, *novus*, et ἀκὴ, *cuspis*.

Νεήλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper advenit* : ex νέος, *novus*, et ἐλεύθω, pro quo in præs. ἔρχομαι, *venio* : f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis*, et

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, *juvencula.*

Νεῖ, *net*: 3. sing. ind. præs. verbi νέω, *neo*: f. νήσω.

Νειαίρη, ης, Ion. pro νειαίρα, ας, ἡ, *pars ima ventris.*

Νειαρὸς vel νεαρὸς, *novus, ultimus,* Th. νέος, idem.

Νέατος, *infimus, ultimus*: per Syncopen pro νεώτατος, superl. à νέϊος pro νέος, *novus, recens.*

Νείκεα, ut et νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa.*

Νεικεῖ, *contendit*: 3. sing. præs. ind. à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Epenth. τοῦ ιεσκ, Paragogeque τοῦ ν pro ἐνείκει, 3. sing. imperf. act. verbi νεικέω, Poët. pro νεικέω, *rixor*: ab eod. Th.

Νεικέῃ, et Ion. Paragoge τοῦ σι νεικέῃσι, *vincat, probris affecerit*: 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Νεικεστὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator, convitiator*: à 3. pers. perf. pass. verbi

Νεικέω, et Poët. νεικείω, *rixor, objurgo*: f. ήσω et έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν, et νείκεσεν, Ion. pro ἐνείκησε, ἐνείκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa, jurgium, contentio; bellum*: q. à νῖ, et εἴκων.

* Νειλομέτρον, ου, τὸ, Strabo, et Νειλοσκοπεῖον, ου, τὸ, *Nili specula, eum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolisque maturè significentur.* D. S.

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Aegypti fluvius.

Νείμας, αντος, *qui tribuit*: a. 1. part. act. νείματο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo*: a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμεν vel νεῖμε, *tribuit*: 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔνειμε, ejusd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo*: et

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo*: à νειος· et

Νεῖον, ου, τὸ, Ion. pro νέον, ου, τὸ, *novale*; item adv. pro *nuper*: et

Νειὸς, οῦ, ὁ, idem quod νεὸς, *ager renovatus, novalis, novale*: à

Νεῖος, idem ac νέος, *recens, novellus*: superl. νειότατος, *novissimus, infimus.*

Νείσεαι, Ion. pro νείσῃ, 2. sing. præs. sub. med. νείσσεο, Ion. pro νείσσου, præs. imperat. med. à

Νείσσομαι, *eo, proficiscor*: à νέω, *eo.*

Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.

Νεῖται, *redit*: 3. sing. præs. med. verbi νέομαι, à νέω, *eo, redeo.*

Νείφω, *ningo*, perf. med. νένοφα. à νίφω.

Νειχθεὶς, a. 1. part pass. à νείσσομαι, *redeo.*

Νεκάδεσσιν, *mortuis*, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, άδος, ἡ, *cadaverum acervus*: νεκάδες, *mortui*, Th. νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκρικὸς, ὴ, ὸν, *funebris*: ab eodem.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA*, barbarè *nigromantia*, quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus BLACK ART. ex νεκρὸς, *mortuus*, et μάντις, *vates.*

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium ex evocatis mortuis*: ex iisd.

• ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus, cadaver ipsum.*

Νεκρόω, *occido, interimo*: f. ώσω, p. νενέκρωκα, a. 1. ἐνέκρωσα, a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω, p. pass. νενέκρωμαι, perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον, Th. νεκρὸς.

Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus*: a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi præced.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *occisio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, *NECTAR*, *potus Deorum.*

Νεκτάρεος, έα, Ion. έη, εον, *NECTAREUS, nectaris suavitatem referens*: à præced.

ΝΕ'ΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam.*

Νέκυες, *defuncti, manes*: νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus.*

Νεκυμαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία, et

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, et

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον, idem ac νεκρομαντεῖον, *oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur*: ex νέκυς, et μάντις, *vates.*

Νέκυς, υος, ὁ, *defunctus; cadaver*: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρὸς.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA.*

Νέμει, *tribuit*: 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, *NEMÆUS*: à Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus.*

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum.*

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, *indignor, irascor: invideo; indignationem formido, timeo; irritum facio hostis consilium, spem*: f. ήσω, p. νενεμέσηκα, a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, ὴ, ὸν, *ad indignationem propensus*: et

Νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehensibilis*, Poët. νεμεσσητὸς; à νεμεσάω, *irascor.*

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco.*

Νεμεσίζῃ, 2. sing. præs. subj. pass. à

Νεμεσίζω vel -ομαι, *reprehendo, indignor, revereor.* Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio; reprehensio; cum quâdam invidiâ indignatio; indignatio ob sceleratum facinus; ultio Divina, vindicta*: item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ *indignè fert*: 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, *indignor.*

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor.*

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, *reprehendendus, a, um*: ab eod.

Νεμηθεὶς, *tributus*: a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ, perf. pass. νενέμημαι, a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*: 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus*: à

• ΝΕ'ΜΩ, *tribuo, distribuo*: νέμομαι, *tribuor, dividor*, interdum *divido, portior*: νέμω et frequentius νέμομαι, *possideo, habeo, colo; νέμω, pasco; νέμομαι, pascor; νέμω, administro, guberno*: dicitur ut Lat. *tribuo*, pro *concedo, largior*: f. νεμῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. m. νένομα.

Νένασται, Dor. pro νένησται, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio.*

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω vel νάω.

Νενέμηκα, *distribui*; perf. act. verbi νέμω, quod vide.

Νένηκα, *nevi*; perf. act. verbi νήθω, *neo*; f. νήσω, perf. pass. νένημαι et νένησμαι, p. part. pass. νενημένος et νενησμένος. Th. νέω, *neo.*

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, *cæcus, attonitus, vecors.*

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται,

3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, part. pass. νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *patruus, avunculus*.

Νεννὸς, ἡ, ὸν. *stolidus*; quasi ex νὴ, et νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. et

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto*; *moribus instituo*. Th. νόμος, *lex*.

Νενοσσευμένα, legendum νενοσσευμένα, perf. part. pass. à νοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*: 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*.

Νένοφα, perf. m. verbi inus. νίφω, pro quo νείφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα. et νένωται, pro νενόηται, 1. pl. et 3. singul. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper irrigatus*; ex νέος, *novus*, et ἄρδω, *irrigo*; f. σω.

Νεόγαμος. ου, ὁ ϗ ἡ, *qui recens uxorem duxit*, vel *recens nupta*. ex νέος, et γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper natus*; ex νέος, et γίνομαι, *nascor*.

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infans modo natus*; à præced.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod.

Νεόγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuper pictus*. ex νέος, et γράφω, *scribo*.

Νεόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis*; ex νέος, *juvenis*, et γυῖον, ου, τὸ, *membrum*.

Νεόδματος, ου, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens exstructus*; item *nuper domitus, recens nupta*, i. e. νεοδάματος· ex νέος, *novus*, et δέμω, *struo*; vel δαμάω, *domo*.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens decerptus*: ex νέος, et δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοθαλὴς et νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper virens et pullulans*; item *recens*: ex νέος, et θάλλω, *floreo*.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέος, *juvenis*.

Νέοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens conditus et habitatus*; item, *qui recens alicubi ædes habere cœpit*; *in novâ urbe domum habens*: ex νέος, et οἶκος, *domus*,

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recentem dolorem habens*; dat. sing. νεοκηδεῖ. ex νέος, *novus*, et κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens contextus*; ex νέος, et κλώθω, *neo*.

Νεόκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens conditus*; ex νέος. et κτίζω, *condo, creo*.

Νεόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *recens interfectus*; ex νέος, *novus*, et κτείνω, *interficio*: perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία ας, ἡ, *juvenum cœtus, juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, *neo, nato, vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, et contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*. vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis, calendæ*; ex νέος, *novus*, et μήνη, *luna*; item à μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωστὶ, Att. idem. Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper compactus*; ex νέος, et πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλυτος et νεοπλύντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens lotus*; ex νέος, *novus*, et πλύνω, *lavo*,

ΝΕ'ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS, novellus, recens, juvenis*; qu. à νῦν, *nunc*; comp. νεώτερος. α, ον, *junior*; pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu*,

Νεοσίγαλος, ου, ὁ, *propter novitatem et excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα appellaret. Ex νέος, et σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper tersus* vel *politus*; ex νέος, et σμάω vel σμήχω, *abstergo, purgo*.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, *nidulor, nidifico*, Th. νεοσσὸς, ῦ, ὁ, *pullus*.

Νεοσσιὰ, ας, ἡ, *nidus avium*; à νεοσσὸς.

Νεοσσίον, ου, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, et Att. νεοττὸς, ῦ, ὁ, *pullus, avicula, vitellus*; *nidus*.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοσσοῦς.

Νεότας, ατος, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper factus*; ex νέος, et τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *juvenilis*; ab eod. Th.

Νεότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens sectus*; ex νέος, et τέμνω, *seco*; perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recens tritus*; ex νέος, et τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

Νεοττίον, ου, τὸ, id quod νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, *pullos gigno*; f. med. ήσομαι. Hinc. a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος. ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, ῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νεουρέω, *secundo vento utor*; ex ναῦς, et οὖρος, *ventus secundus*.

Νεούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens vulneratus*; ex νέος, et οὐτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper consitus* seu *plantatus*; apud Script. Eccl. νεόφυτος de eo dicitur, *qui nuper ad fidem Christianam accessit*; ex νέος, et φύω.

Νεοχμέω, -ῶ, *res novas molior*; à seq.

Νεοχμὸς, ῦ, *novus, qui integris est viribus*. à νέος.

* Νεόχριστος οἶκος *domus nuper incrustata, nuper calce arenâque perpolita*; ex νέος, et χρίω, *ungo*. D.S.

Νεόω, -ῶ, fut. ώσω, *novo, innovo*; à νέος.

ΝΕ'ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ. *filii, progenies, NEPOTES*.

Νέποδες, ων, οἱ, *carentes pedibus, euntes ut pisces, pisces*; ex νὴ et πῦς, *pes*.

Νέρθε et νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra*, adv. et hinc

Νέρτερος, έρα, ερον, *inferior*; pro ἐνέρτερος.

Νέστορα, acc. sing. à Νέστωρ.

Νεστορίδης, ῦ, ὁ, *NESTORIDES*: patronym. à

Νέστωρ, ορος, ὁ, *NESTOR*, nom. propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, *nutus*; à νεύω, *innuo*.

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ῦμαι, vel Ion. pro fut. m. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα. quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus*; à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabunt, vergent*; 3. pl. opt. præs. à νεύω, *innuo*; præs. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, *nervus, arcus*. Th. νεῦρον, ου, τὸ, *nervus*.

Νευρείη, ης, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus*.

Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo, nervis præcido*; ex νεῦρον, et κόπτω, *scindo*.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *NERVUS in corpore animalium*; *chorda in arcu*; νεῦρα, *nervi*; *vires*; *fides*.

Νευρόσπαστος. ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nervorum artificialium tractu movetur*; ex νεῦρον, *nervus*, et σπάω, *traho*.

Νεῦσ' et νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit*; 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, *innuo*; f. σω, p. νένευκα, a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus*; à 2. perf. perf. pass. verbi præced.

Νευστάζω, fut. άσω, *nuto, caput concutio*; ab eodem. Th.

Νευστικὸς, ἡ, ὸν, idem cum

Νευστὸς, ἡ, ὸν, *natans*. Th. νέω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕΥ´Ω, *NUO*, *innuo*, *annuo*; *promitto*; *vergo*; f. σω, p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλα, *NEBULA*, *nubes*; ab eod. Th.

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, *nubes excitans*, *vel cogens*; Jovis Epithet. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος, et ἐγείρω, *excito*, vel ἀγείρω, *colligo*.

Νεφέλιον, ου, τὸ, *nubecula*; dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλῃσιν, dat. pl. Ion. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *lucta*.

ΝΕ´ΦΟ´Σ, εος, τὸ, *NUBES*, *nebula*; per Metaph. *magna multitudo*.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus* seu *affectus renum*: à sequente.

ΝΕΦΡΟ´Σ, οῦ, ὁ, *ren*; *vota et sensa animi* in Sacris.

ΝΕ´Ω, *eo*, *redeo*; usitatum νέομαι, f. m. νεῦμαι, *redibo*; inf. med. νεῖσθαι, *redire*.

ΝΕ´Ω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕ´Ω, νεῖς, νεῖ, *neo*, *filum duco*, seu *torqueo*; inf. νεῖν, *nere*; f. νήσω.

ΝΕ´Ω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*. Ab hujus f. νήσω habemus a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, *cumularunt*, inf. νῆσαι, *cumulare*, perf. part. pass. νενημένος, *cumulatus*.

Νεωκόρος, ου, ὁ, *ædituus*; ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, et κορέω, *scopis purgo*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*; 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, *redeo*.

Νεωμένη, praes. part. pass. f. g. à νεόω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νέως, adv. *nuper*; ab eod. Th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*; ex ναῦς, *navis*, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, et οἶκος, ου, *domus*.

Νεωστὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à

Νεωτερίζω, *res novas molior*; *immuto*; *novam rationem ineo*; *juniorum mores sequor*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis*. à seq.

Νεώτερος, ου, *junior*, *minor natu*; superl. νεώτατος. à νέος.

ΝΗ´, *per*: adv. affirmandi et jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem*. in compos. *priv.* interdum *intendit*.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*: à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, *NEÆTHUS*: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ´ΤΕΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *novus*, *nuper factus*.

Νήγρετος, ου, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex νη, et ἐγείρω, *excito*.

Νηδύια, τὰ, *intestina*: à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ου, ὁ, *suavis*: per Pleonasm. τοῦ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Νηδυόφιν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ´Σ, ύος, ἡ, *venter*, *uterus*.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, et Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, ῶ, f. ήσω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*.

Νηήσας, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, a. 1. imperat. med. verbi νηέω.

Νήθω, *neo*, *filum è colu duco*; f. νήσω, p. νένηκα, perf. pass. νένησμαι. Th. νέω, *neo*.

Νηΐ, dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήϊα, τὰ, *navalia*; à

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navalis*; à νηῦς.

Νῆϊς, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *inscius*, *rudis*, *timidus*; ex νη, priv. et εἴδω, *scio*.

* Νηῒς, *Naïs una Nympharum Naïdum*; Κυλλήνην Νηΐδα νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. v. 21.

Νήκεστον, *insanabiliter*; adv. ex νη, negandi particulâ, et ἀκέομαι, *sano*.

Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, *non audio*; ex νη, et ἀκούω, *audio*.

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, *natans*; à νέω, *nato*.

Νηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sævus*; q. ex νη, et ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νηλεὲς, *crudelis*, -*le*. *sævus*, *immisericors*. Dicitur et νηλειὴς, et νηλὴς, έος: dat. singul. νηλεῖ, ex νη, priv. et ἔλεος.

Νηλεῖ, dat. sing. à νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. *immitis*; vel per Sync. pro νηλέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crudeli supplicio puniens*; ex νηλεὴς, *immitis*, et ποινὴ, ης, ἡ, *pœna*.

Νηλιστὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, pro νήλευστος, *invisibilis*; ex νη, et λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεὺς. Vide Πηληϊάδης.

Νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus*: ex νη, et ἦλιψ, *calceus*.

Νηλιτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *peccati expers*: ex νη, et ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ατος, τὸ, *filum*; à νέω, *neo*.

Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *verus*; ex νη, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ήσω, a. 2. 2. ἥμαρτον, Est et

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum*; à

Νήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *venti vacuus*, *serenus*, *tranquillus*: ex νη, et ἄνεμος, *ventus*.

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*: à νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1. m. verbi νήχω.

Νηοῖς, *templis*: Ion. pro ναοῖς. à ναὸς, οῦ, ὁ, *templum*. Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, *ædituus*, *qui circa templum versatur*: ex νηὸς pro ναὸς, et πολέω, *versor*.

Νηὸς, *navis*: gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσὶ. et

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum*.

Νηπεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus*: ex νη, et ἠπεδανὸς, *debilis*, *infirmus*: q. ἀπεδανὸς· ex α priv. et πέδον, ου, τὸ, *solum*, *terra*.

* Νηπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non sciscitandus*, Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. ex νη, et πεύθομαι, *sciscitor*.

Νηπιέα, ας, ἡ, *infantia*, *stultitia*: et

Νηπιάζω, *pueriliter ago*, *infans sum*: f. άσω, p. νενηπίακα, a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans*.

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero*, *instar vagientis doleo*: ex νήπιος, et ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, *infans*.

Νήπιε, voc. sing. à νήπιος.

Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia*: dat. sing νηπιέῃ. et

Νήπιον, ου, τὸ, *infans*, *infantia*: à

ΝΗ´ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *infans*, per Metaph. *imprudens*, *stultus*: ex νη, priv. et ἔπος, *verbum*.

Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia*; à præced.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incomptus*, *inornatus*: ex νη, et πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impunitus*: ex νη, et ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος, ία, ιον, *stultus*, *infans*. Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, ῆος et έος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humidus*.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr, *lucerna.*

Νήριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innumerabilis:* ex νη, et ἀριθμὸς, ου, ὁ, *numerus.*

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis species:* circa amnes nascens, q. à νηρὸς, *humidus.*

Νηρίτης, ὁ, *NERITA, concha quædam natans:* à νέω, *no.* Vid. Ἀνηρίτης.

Νήριτος, vel νήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de quo non est contentio:* quod ex νη, et ἐρίζω, *contendo.* Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, cavus.* Est et

Νηρὸς, pro νεαρὸς, *recens:* à νέος, *novus.*

Νῆσαι, *cumulare:* a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νέω, *glomero.*

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *insula.*

Νησίον, ου, τὸ, *parva insula:* ab eod.

ΝΗ῀ΣΟΣ, ου, ἡ, *insula:* q. à νέω, *no.*

* Νησοφύλακες, *insulæ custodes,* ex νῆσος, et φύλαξ, *custos.* D. S.

ΝΗ῀ΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS:* q. à νέω; *quia* natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, *jejunium, inedia:* à seq.

Νηστεύω, *jejuno:* f. εύσω, p. νενήστευκα, aor. 1. ἐνήστευσα, a. 1. part. νηστεύσας, ασα, αν. Th. νῆστις.

ΝΗ῀ΣΤΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *jejunus:* qu. ex νη, priv. et ἐσθίω, *edo.*

Νησὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτην, adv. *frustrà, inutiliter.*

Νῆτος, *ultimus:* contractè à νέατος, ου, *novissimus.* Th. νέος, *novus.*

Νητρεκὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *verus, certus:* ex νη, *valdè,* et ἀτρεκὴς, *verus.*

Νηῦν, acc. sing. Ion. pro ναῦν, *navem.* à ναῦς, ἡ, *navis.*

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήϋτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *halitûs et spiritûs expers:* ex νη, priv. et ἀϋτμή.

Νηφαίνω, *sobrius sum.* Th. νήφω.

Νηφάλεος, et νηφάλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sobrius, vigilans.* Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas.* à præced.

Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum, vigilo:* f. ψω, p. νένηφα, a. 1. ἔνηψα, a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε, q. ex νη, et πίω, *non bibo.*

Νήχετο, *natabat.* 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχω.

Νῆχον *natabat,* 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, *nato,* νηχόμενος, præs. part. m.

Νήχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *latè fluens, diffusus:* ex νη *intendente.* et χύω, seu χέω, *fundo.*

Νήχω, f. νήξω, usitatius νήχομαι, *no, nato:* à νέω.

Νήω, *accumulo.* Th. νέω, idem.

Νηὸς, Dor. et Ion. νηοὺς, pro ναοὺς, acc. pl. à ναὸς, *templum.*

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger.*

ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *musici modulaminis genus.*

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo,* propriè de manibus.

Νικᾷ, 2. sing. præs. Sed

Νίκα, *vince,* præs. imperat. act. à νικάω, *vinco.*

Νικᾶν, præs. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ.*

Νικασῶ, ᾶς, ᾶ, Dor. pro νικησῶ, et hoc pro νικήσω, *vincam,* f. 1. à νικάω, *vinco.*

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor.* Sic et

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco.*

Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νικάτω, *vincat;* 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νικαφορία, ας, Dor. pro νικηφορία, ας, ἡ, *victoriæ adeptio.* Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui victoriam reportat.* Ex νίκη, et φέρω, *fero.*

ΝΙΚΑ'Ω, ῶ, *VINCO, supero, antecello:* q. ex νη, et εἴκω, *cedo:* f. ήσω, p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα, a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria:* à præced.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit:* 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, εῖσα, ὲν, *victus,* a. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria:* à νικάω.

Νίκημι, pro νικάω, *vinco.*

Νικήσας, νικήσασα, *superans,* a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium, palma:* à

Νικητήριος, ία, ιον, *ad victoriam pertinens:* à

Νικητὴς, οῦ, ὁ, *victor:* à νικάω.

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, *vincendi peritus; cui sæpè contingit vincere; qui magni est ad victoriam momenti.* à præced.

Νικηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui victoriam reportat:* ex νίκη, et φέρω, *fero.*

Νικόδημος, ου, ὁ, nom. viri Gr. *populi domitor.*

Νικόκλης, εος, ὁ, nom. propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA,* assecla Nicolai: a

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor.*

Νικοποιέω, ῶ, *victoriam facio:* ex νίκη, et ποιέω.

Νικοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *victoriam faciens:* ex iisdem.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. *civitas victrix:* ex νίκη, et πόλις.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria: finis* LXX. εἰς νῖκος, *in perpetuum.* Th. νικάω, *vinco.*

Νικῷεν, Att. Contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco.*

Νὶν, *ipsum, am, um;* vide μίν.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve,* nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio.*

Νινευΐτης. ου, ὁ, et in pl. Νινευῖται, ῶν, *Ninevitæ:* à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE,* nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium:* à

ΝΙ'ΠΤΩ, act. *lavo, abluo:* propriè *de manibus,* f. ψω, p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα, a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ, præs. m. νίπτομαι, *abluo,* f. 1. m. νίψομαι, a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω, a. 1 sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. med. νίψασθαι, a. 1. part. m. νιψάμενος, *qui se lavit, lotus.*

Νίσσομαι, vel νέσσομαι, *eo, vado, redeo.* Th. νέω, *eo.*

Νισσομένης, gen. sing. part. præs. m. f. g. à præced.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, *revertebantur,* 3. pl. imperf. Ion verb. νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM,* sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix confertim et cum vehementi impetu decidens:* Metaph. *multitudo.* [* ab obsoleto νὶψ, νίφος, undè Lat. *nix,* et νίφω, *ningo,* Græv. *ad* Hes. Op. 535.]

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod præced.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivosus:* à

ΝΙ'ΦΩ, et νείφω, *NINGO, madefacio:* νίφομαι, *nive conspergor.*

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo:* f. ψω.

Νιψάμενος, *lotus,* a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo.*

Νοῇ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præf. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præf. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præf. part. pro νοεὶς, Æolicè retracto accentu à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοέοντι, Dor. pro νοέουσι, *cogitant*; vide νοέω.

Νοεῦσ', pro νοέουσι, 3. pl. præf. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεύσῃ, dat. sing. part. præf. f. g. à νοέω, *cogito*, præf. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, οῦσα.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, *intelligens*, *rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præf. part. act. à

Νοέω, *intelligo*, *cogito*; *scio*; *sapio*; *video*, *cerno*; præf. imperat. νόει, νόει; νοείτω, νοείτω, f. νοήσω, p. νενόηκα, a. 1. ἐνόησα, a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νοῆσαι, p. pass. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, ἐντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημα, ατος, τὸ, *intellectus*; *cogitatio*; *consilium*, *inventum*, *machinatio*; *mens*, *ingenium*; à νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ ἡ, *mentis compos*, *prudens*; item nom. propr.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησις, εως, ἡ, *ipsa actio cogitandi*; *cogitatio*; *intelligentia*. à νοέω.

Νοητικὸς, ἡ, ὸν, *intelligendi facultate*, seu *vi*, *præditus*; à seq.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, *intelligibilis*: *qui mente percipitur*, *nec sub sensum cadit*; à νοέω.

Νοητῶς, adv. *prudenter*: à præced.

Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. *spuritas*. *degeneratio*; à

Νοθεύω, *adultero*, *corrumpo*, *alieno*, *decipio*; à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS*, *non legitimus*.

Νομαδικὸς, ἡ, ὸν, *pascuis vivens*, *pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ου, τὸ, à νόμος, *mos*, *ritus*, *institutum*.

Νομαῖος, αία, αῖον, *in pascuis degens*; *veniens ab armento*; à νομή.

Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*; ex νομὸς, *præfectura*, et ἀρχή.

Νομάδες, *Nomades*, *populi Scythiæ et Libyæ*, *Numidæ*.

Νομὰς, ἀδος, ὁ ἡ, *in pascuis degens*. à νομή.

Νομεῖς, εῖς, οἱ, pro *navium costis*; Herodot.

* Νομίημαι, ῦμαι, *dilanio*.

Νομεὺς, ἑος, ὁ, *pastor*; *dator*: *tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco*, *tribuo*.

Νομεύω, f. εύσω, *pasco*. Th. νέμω.

Νομέω, *possideo*, *acquiro*. ab eod.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *distributio*; *possessio*; *pabulum*, *pastus*; à νέμω.

Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo*; [* *habeo in usu*;] *justa facio*; imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ίσω, perf. νενόμικα, a. 1. ἐνόμισα, a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. νομίσας: νομίζομαι, *soleo*: à νόμος.

Νομικὸς, ἡ, ὸν, *ad leges pertinens*; *jurisperitus*, *jurisconsultus*; et

Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus*; à

Νόμιμος, ιμη, ιμον, vel ου, ὁ ἡ, *legitimus*, *ad leges pertinens*; *æquus*; *peritus*, de Historicis et Philosophis: à νόμος, lex.

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. Vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA*, *nummus legitimus*, cujus *pretium* νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est*. [* νόμισμα, ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad usitatam mensuram*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de usur. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus*; si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. Gul. Clarke de Nummis, p. 180.] *mos receptus*, *consuetudo*. à νομίζω. Th. νόμος, *lex*.

Νομιστέος, *existimandus*, verb. à νομίζω, *puto*.

Νομιῶ, f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω.

Νομογραφέω, ῶ, *leges scribo*: à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio*: ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ ἡ, *legum scriptor*, *legislator*; ex νόμος, et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor*, *professor juris*; ex νόμος, et διδάσκαλος.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio*; *legislatio*; *sanctio*; ex νόμος, et θέσις, *positio*.

Νομοθετέω, *legem fero*, *sancio*, *promulgo*; f. ήσω, p. νενομοθέτηκα, a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui*; plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, ησο, ητο. à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*; ex νόμος, et τίθημι, *pono*.

Νομοθετήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει; *consuetudo*, *mos*, *institutum*; *cantilena*; at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*; *sedes*, *quam quis incolit*; *regio*, *præfectura*, *provincia*.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*; ex νόμος, *lex*, et φύλαξ, *custos*.

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens*; *cogitatio*: *prudentia*: gen. ου, νοῦ, dat. νόῳ, νῷ, acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ.

Νοσέοντι, *laborant*, *ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. à νοσέω.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *morbidus*, *morbosus*. Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto*, *insanio*: præf. inf. νοσεῖν, f. ήσω, p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσας, ασα, αν: à νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri*: et

Νοσηλεῖα, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur*: à seq.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*: à νοσέω.

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, *valetudinarius*, *morbosus*: à præced.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: à seq.

Νοσοκομέω, ῶ, *ægrotos curo*: à

Νοσοκόμος, ου, ὁ ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*: ex νόσος, et κομέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus*, *vitium*, *pestis*: qu. νὴ, et σόος, *sanus*.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullus*: à νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, *nidum struo*: ex νοσσὸς, et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus*.

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ f. ήσω, *redeo*, *eo*, *proficiscor*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo* hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest*: *suavis*, *dulcis*. [* νοστιμώτερον ὕδωρ, *aqua dulcior*. Jos. B. J.] νόστιμον ἦμαρ, *dies reditus*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo*: ab eod. Th. [* νόστος πάλιν, *retrorsum reditus*, Eurip. Supplic. 1209.]

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsùm*, *sine*; νόσφι θεῶν, *exceptis Diis*.

Νοσφίζομαι, *subduco*; *depeculor*; *prævaricor*: f. med. ίσομαι, a. 1.

m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι, med. à

Νοσφίζω, *ſeparo, ſegrego:* à νόσφι.

Νοσφισθεὶς, εῖσα, ὲν, *ſeparatus,* a. 1. part. paſſ. præcedentis.

Νοσῶν, *ægrotans,* præſ. part. act. à νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus:* à νοτὶς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, *humecto,* item *humore madeo:* à νοτὶς, *humor.*

Νότιος, *humidus:* à νοτὶς, *humiditas;* item *auſtralis, auſtrinus:* à νότος, *auſter.*

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas.*

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auſter.*

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, *prudens, mentis plenus:* vox jocularis: ex νοῦς, *mens,* et βύζω ſeu βύω, *impleo.*

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio:* ex νοῦς, *mens,* et θέσις, *poſitio.*

Νουθετέω, *admoneo, caſtigo:* f. ήσω, p. νενουθέτηκα, a. 1. ἐνουθέτησα, a. 1. inf. act. νουθετῆσαι. ex νοῦς, et τίθημι.

Νουθέτημα, ατος, τὸ, *admonitio, commonitio:* à præced.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitionem pertinens:* à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna,* qu. νεομηνία. Ex νέος, *novus,* et μήνη, *luna.*

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus:* à νόμος.

Νουνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cordatus, intelligens:* ex νοῦς, et ἔχω.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè, ſapientèr;* νουνεχόντως, idem; à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus, peſtis.*

Νὺ, expletiva particula, Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi νύσσω, *pungo:* f. ξω, a. 1. ἔνυξα, a. 2. paſſ. ἐνύγην.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, et

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, *punctus; ſtimulus.*

Νύκτ' pro νύκτα, *noctem,* acc. ſing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox.*

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, *nocturnus:* à νὺξ.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *veſpertilio.* ab eod.

Νύκτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nocturnus:* à νὺξ.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, *nycticorax, corvus nocturnus.*

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui noctu lucet:* ex νὺξ, *nox,* et λάμπω, *luceo.*

Νυκτίνομος et νυκτινόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui noctu paſcitur:* ex νὺξ, et νέμος, à νέμω, *paſco.*

Νυκτομαχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum:* ex νὺξ, et μάχομαι, *pugno.*

Νύκτωρ, adv. *noctu.* Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux ſponſæ:* ex νύμφη, *ſponſa,* et ἄγω, *duco.*

Νυμφαῖος, αία, αῖον, *ad nymphas pertinens.*

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ: nom. viri. Gr. *ſponſus.*

Νυμφεῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuptialis, ad ſponſam pertinens.* Th. νύμφη.

Νύμφευσις, εως, ἡ, *elocatio puellæ:* à ſeq.

Νυμφεύω, f. εύσω, *nuptum,* ſeu *nuptui do:* à ſeq.

ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ, *ſponſa, nova nupta, NYMPHA;* gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. *ad ſponſam pertinens, nuptialis:* à præced.

Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem: ab eod.

Νύμφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nuptui datur.* ab eod.

Νυμφίος, ου, ὁ, *ſponſus, maritus:* ab eod.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſponsam ornans:* ex νύμφη, *ſponſa,* et κομέω, *orno, curam gero.*

Νυμφόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lymphatus, nympharum ſpiritu correptus, fanaticus:* qu. qui ſpeciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη, et λαμβάνω, *capio;* f. m. λήψομαι.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ſponſam ornans:* ex νύμφη, *ſponſa,* et στέλλω, *orno.*

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile ſponſi.* Th. νύμφη.

ΝΥ͂Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC:* ὁ, ἡ, τὸ νῦν, ſc. ὢν, οὖσα, ὄν, *præſens:* ἄχρι τοῦ νῦν, ſc. καιροῦ, *ad hoc uſque tempus:* ἀπὸ τοῦ νῦν, ſc. χρόνου, *ab hoc tempore, poſt hoc tempus.* at

Νὺν, *igitur,* enclit. idem quod νὺ.

ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX:* acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ.* Aliquando pro *morte* ap. Hom. at

Νύξ, pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero,* f. ξω, p. νένυχα, a. 1. inf. νύξαι, part. νύξας.

Νύξω, *pungam,* f. 1. act. ejuſd.

ΝΥΟ'Σ, οῦ, ἡ, *NURUS, ſponſa:* à νέος, qu. *nova filia.*

Νύσος, *claudus,* χωλὸς, Syracuſ.

Νύσσα, ης, ἡ, *meta,* ad quam νύσσονται equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præſ. part. act. à

ΝΥ'ΣΣΩ, ſeu -ττω, *pungo, fodico, punctim cædo, vulnero:* f. ξω, p. νένυχα, a. 1. ἔνυξα, perf. paſſ. νένυγμαι.

Νύσταγμα, ατος, τὸ, et

Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, *dormitatio;* à

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, *dormito, præ ſomno capite nuto:* f. ξω, p. νενύσταχα, a. 1. ἐνύσταξα, Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, et νευστάω, à νεύω, *nuo.*

Νύττω, vide in νύσσω, *pungo.*

Νύχα, adv. *noctu.* Th. νὺξ.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, *ſpatium 24 horarum, ex die et nocte:* ex νὺξ, *nox,* et ἡμέρα, *dies:* κτ mutantur in χθ, ob ſequentem aſpirationem.

Νύχιος, ία, ιον, [* et νύχοτος, Callim.] *nocturnus, a, um.* Th. νὺξ.

Νύχος, εος, τὸ, *nox, tenebræ.* Th. νὺξ.

ΝΩ'ΓΑΛΑ, ων, τὰ, *edulia, ſuavia et delicata:* qu. νέον γάλα.

Νωδὸς, ἡ, ὸν, *edentulus:* ex νὴ, et ὀδοὺς, *dens.*

Νώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers doloris;* ex νὴ, et ὀδύνη, *dolor.* Hinc νωδυνία, *vacuitas doloris.*

Νῶε, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *requieſcere.*

Νῶθ' pro νῶτα, ob ſeq. aſpirat. nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorſum;* in pl. τὰ νῶτα.

Νωθεία, ας, ἡ. et Ion. νωθείη, *tarditas, ſegnities:* à

ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, piger; ſtupidus:* q. ex νὼ, part. priv. et θέω, *curro.*

Νώθητι, Synæreſi Ion. pro νοήθητι, a. 1. imperat. paſſ. à νοέω, *cogito.*

Νωθροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excors, ſtupidus:* ex νωθρὸς, et καρδία, *cor.*

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *tardus, piger.* Th. νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, *pigritia, tarditas, ſegnities:* à præced.

Νῶϊ, νῶ, *NOS:* et νῶϊν, νῷν, nom. et dat. dual. ab ἐγὼ, *ego.*

Νώκαρ, ρος, τὸ, *torpor,* adj. *admodum piger:* ex νὼ pro νὴ, et σκαίρω, *ſalio.*

Νωλεμέως, *indeſinentèr,* adv. à

ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νωλεμὲς, *indeſinens, aſſiduus:* qu. ex νὴ λείπω, p. paſſ. λέλειμμαι.

Νωμᾶν, præſ. inf. act. à νωμάω. Hinc.

Νωμᾶσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et

Νωμάσοισιν, Dor. pro νωμήσουσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejuſd.

Νωμάω, *diſtribuo, moveo, vibro: obſervo, conſidero,* Th. νέμω, *divido, paſco.*

Νώμησαν, *diſtribuerant,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et

Νωμήσας, *vibrans,* a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος et νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obſcurus, ignobilis, nomine carens:* ex νὴ, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Νώροψ, οπος, ὁ ᾗ ἡ, *splendidus* : quòd *obscuret visum*. ex νὰ pro νὴ, et ὄψις, εως, *visus*. hoc ab ὄπτομαι, *video*.

Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νώσατο, *excogitavit* pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοησάσθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis : à νοέω, *cogito*.

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*.

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *incudem gerens in tergo* : ex νῶτος, *tergum*, et ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*.

Νωτοκοπέω, ῶ, *terga ferio*, *cervicem amputo* : ex seq. et κόπτω.

ΝΩ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorsum*, *tergum* : *superficies*, ut νῶτα θαλάσσης, in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι, gen. pl. νώτων.

* *Νωτοφορέω*, *onera dorso fero* ; dicitur de camelis. D. S. ex præced. et φορέω.

Νωτοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *humeris* seu *tergo gerens* : ex νῶτος, et φέρω, *porto*.

Νωχελεύομαι, *piger et tardus sum in opere* : à

Νωχελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *tardus*, *segnis*; *invalidus* ; *inutilis* : ex νὴ, et κέλλω, *moveo*, *curro*.

Νωχελία, ας, ἡ, *segnities*, *socordia*, *tarditas* : à præced.

Ξ.

Ξ, DECIMA quarta litera apud Græcos; in numeris *sexaginta*, et cum lineolâ infrà additâ (ξ,) *sexaginta millia*, denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. et a. 1.

ΞΑ΄ΙΝΩ, *carmino* ; *carpo* ; *cædo*, *percutio* : f. ξανῶ, p. ἔξαγκα.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, seu *fulvum* : item *flaveo*, *flavus sum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ ᾗ ἡ, *flavos pilos habens* : ex ξανθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, *flavam comam habens*.

Ξανθοκόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem : ex ξανθὸς, et κόμη, *coma*.

ΞΑΝΘΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *flavus*, *fulvus*, *rubeus*, *ruber*. Est et

Ξάνθος, ου, ὁ, nom. prop. fluvii.

Ξανθόχροος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui flavam cutem habet* : ex ξανθὸς, et χρόος, *cutis*.

Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξεινήϊα, *hospitalia* : nom. pl. à

Ξεινήϊον vel ξείνιον, Poët pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξεινίζω, *hospitem excipio* ; à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus* ; Ion. pro ξενικὸς, ab eod. Th.

Ξείνιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hospitalis*, *ad hospites pertinens* : ab eod. Th.

Ξεινοδόκος, et ξεινοδέχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *hospitium præbens* ; at

Ξεινόδοχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cui hospitium præbetur* : ex ξεῖνος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio*.

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio*, *hospitem*, *vel hospites*, *occido* : ex ξένος, et κτείνω, *interficio*.

Ξεῖνος, η, ον, Ion. pro ξένος, *hospes*.

Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor* ; à seq.

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt* ; *hospitio excipio* ; *peregrinos moribus patriis instituo* : *milites mercenarios alo*, *et eloco* : ex ξένος, et ἄγω, *duco*.

Ξεναγωγέω, -ῶ, idem quod præced. et ex iisdem.

Ξεναπάτας, α, ὁ, Dor. pro

Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hospitum deceptor* ; ex ξένος, et ἀπατάω, *decipio*.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *hospitibus æquus*. Sic vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα καὶ βοηθοῦσα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id est, *justitia*, *quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.

Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ *hospitium*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξενίζω, *hospitio accipio* ; *peregrina sapio*, *et loquor* ; item *novitate quasi peregrinâ turbo* ; hinc part. præs. pl. neut. τὰ ξενίζοντα, *peregrina*, *à vulgi sententiâ abhorrentia* : f. ίσω, p. ἐξένικα, a. 1. ἐξένισα, præs. pass. ξενίζομαι, η, εται, *diversor* ; item *re peregrinâ percellor* ; a. 1. pass. ἐξενίσθην, a. 1. sub. pass ξενισθῶ. à præced. Th.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus*, *externus* : item *hospitalis* ; ab eod. Th.

Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hospiti datur*, *xenium* : *quodlibet munus*.

Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis*, *hospitio accipiens*.

Ξενισθεὶς, *hospitio exceptus* : a. 1. part. pass. et

Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à ξενίζω.

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, *hospitum susceptio* ; *mutatio*. *quæ fit rerum novitate* : à ξενίζω.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio*, *hospitium* : à

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè ago*, *peregrinor* : præs. med. ξενιτεύομαι, idem : exponitur et *in alieno solo mercede milito*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξενοδοχέω, -ῶ, *hospitalis sum* : *hospitio alios accipio* ; ex ξένος, et δέχομαι, *recipio* : p. med. δέδοχα.

Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo*, seu *conscribo* ; f. ήσω, p. ἐξενολόγηκα : à

Ξενόλογος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui milites externos colligit* ; item *Xenologus* ; nom. propr. ex ξένος, et λέγω.

ΞΕ΄ΝΟΣ, et Poët. ξεῖνος, ου, *hospes*, *peregrinus*.

Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo* : ex ξένος, et τρέφω, *nutrio*.

Ξενόομαι, et ξενοῦμαι, *hospitio* sive *hospitii necessitudine jungor* ; à ξένος.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, XENOPHON.

Ξενόω, ῶ, f. ώσω, id. ac ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè*, *peregrinorum more* ; à ξένος, *peregrinus*.

Ξέρξης, *Xerxes* ; Persicum est nomen. Gr. Ἀρήϊος, *Martius*.

Ξεσθεὶς, *rasus* ; a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, *rasura*, *sculptura* ; à ξέω.

Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ : gen. pl. ξεστῶν : ex Latinâ voce *sextus*.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, *rasus*, *scalptus*, *dolando politus* ; à ξέω.

* *Ξεστουργία*, ας, ἡ, *sculptura*. D. S.

ΞΕ΄Ω, *rado*, *polio*, *scalpo*, *dolo* ; f. έσω, p. pass. ἔξεσμαι, a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra continens* ; item *terra* : à ξηρὸς, *aridus*.

Ξηραίνω, *arefacio*, *sicco* ; f. ανῶ, p. ἐξήραγκα, a. 1. ἐξήρανα, perf. pass. ἐξήραμμαι, perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η, f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ξηρανθεὶς, *siccatus* ; a. 1. part. pass. et

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω, quod vide.

Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas*, *siccitas* : à

Ξήρασις, εως, ἡ, idem. à ξηραίνω.

ΞΗΡΟ΄Σ. ρὰ, ρὸν, *aridus*, *siccus* : *inanis*, *vacuus*, scil. *cibo*, *potu* ; *pallidus*, *exanimis*.

Ξηρότης, ητος, ἡ, *siccitas* : à præced.

ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξύρις, *herba quædam.*

* Ξιφήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ensem tenens*, ex ξίφος, et ἄρω.

* Ξιφηφορέω, *gladium gero*; ex ξίφος, et φορέω.

* Ξιφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gladium gestans*; ex ξίφος, et φέρω.

Ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen: THE SWORD FISH: à ξίφος, *gladius.*

Ξιφίδιον, ου, τὸ, *gladiolus, pugio*; dimin. à ξίφος.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus*; item *vagina*; à

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *ensis, gladius*; dat. τῷ ξίφει. hinc Angl. KNIFE.

Ξουθὸς, ἡ, ὸν, *flavus, albus, rufus, celer, suavis*; à ξανθὸς.

Ξυγκάτθανε. Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex συν, κατὰ, et θνήσκω, *morior*: a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξυήλη, ης, ἡ, *dolabra, radula.* à ξέω.

Ξύλα, τὰ, *ligna*: pl. à ξύλον.

Ξυλάριον, ου, τὸ, *surculus, parvum lignum.*

* Ξυλεία, ας, ἡ, *lignatio*; à

Ξυλεύομαι, *lignor, ligna convebo*; à

Ξυλεὺς, εως, ὁ, *lignator*; à ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, *ligneus, a, um*; ab eod.

* Ξυλίφιον, ου, τὸ, *parvum lignum, tabella.* D. S.

Ξυλλαμβάνω, *corripio*; item *opem fero*; pro συλλαμβάνω.

Ξυλοκόπος, ου, ὁ, *lignarius*, et *lignator*; ex κόπτω, *scindo*, et

ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum, fustis*; de variis rebus dicitur è ligno factis, ut *de mensâ, furcâ, cruce, materiâ ligneâ ædificantium, arbore*, per Hebr. עץ.

Ξυλουργέω, *faber lignarius sum*; ex ξύλον, et ἔργον, *opus.*

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, *ad fabrum lignarium pertinens*: à præced.

Ξυλοφανὴς, ὲς, *lignum habens nudum*: τὸ ξυλοφανὲς, *est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce*: ex ξύλον, et φαίνομαι. D. S.

Ξυλοφορέω, ῶ, f. ήσω, *ligna fero*: ex ξύλον, et φορέω.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni*: à seq.

Ξυλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ligna fert, calo*: ex ξύλον, *lignum*, et φέρω, *porto.*

Ξυλοχίζομαι, et Dor. ισδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι, *ligna seco et findo*, vel *colligo*, &c. à

Ξύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ligna habens*; subst. *locus arboribus consitus, silva*; ex ξύλον, *lignum, materia*, et ἔχω, *habeo.*

Ξυμβαίη, *contingat*; Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ξυμβάλλειν, *obviam ire*: præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Ξυμβέβλητο, Ion. et Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat*: 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo.*

Ξύμπαντας, *universos*: accus. plur. masc. gen. Att. et

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας.

Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, *cum*: præposit. regens dat.

Ξύναγον, *cogebant*. 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo*: Att. pro συνάγω, ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs.

Ξυνάειδε, præs. imperat. act. Att. à συναείδω.

Ξυνᾶν παναγυρίων, Dor. pro ξυνῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. q. d. ξυνὼν, όντος, *qui cum aliquo est et versatur, socius alicujus, particeps.*

Ξυνδεδέατο, Ion et Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνδέω, *colligo.*

Ξυνδῆσαι, *colligare*: a. 1. inf. Att. ejusdem verbi.

Ξυνεείκοσι, *simul viginti*: ex ξὺν pro σὺν, Att. et ἐείκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, *viginti.*

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione et Att. pro συνῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo, intelligo.*

Ξυνέεργε, *contrahebat*: 3. sing. imperf. Ion. et Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω: ex σὺν, et εἴργω, *includo*: f. ξω.

Ξύνες, *intellige*: a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. sing. a. 2. m. Att.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, *intelligibilis*: Att. pro συνετὸς.

Ξυνεύνα, ας, ἡ, σὺν τινὶ εὐνωμένη, *quæ cum aliquo dormit.* ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejusdem cubilis et lecti consors, uxor.*

Ξυνήιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis*; et

Ξυνήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *particeps.* à ξυνὸς, *communis.*

Ξυνίασι, 3. pl. præs. ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior*: ex συν, et εἶμι, *eo.*

Ξύνιον pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνιέω, vel συνίημι, *intelligo.*

Ξυνιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à ξύνιμι, vel ξύνειμι, *congredior*: ex σὺν et ἴημι vel εἶμι, *eo.*

Ξυνεστεφυῖαν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. al. med. f. g. pro συνεστεφυῖαν: à συστρέφω.

Ξυνοίσεις, pro συνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero*: ex σὺν, et φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1, ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali*: dat. sing. à

Ξυνομήλιξ, ικος. ὁ ϗ ἡ, Att. pro συνομήλιξ.

ΞΥΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *communis.*

* Ξυνστάφιον, pro συνστάφιον, ου, τὸ, *commune sepulchrum*, ut legi debet pro ξενοτάφιον: ap. Suid. voce Πολυάνδριον. Toup.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in angustiam contractio*: à συνέχω, *constringo.*

Ξυνόω, -ῶ, *conjungo, consocio*: à ξυνὸς.

Ξυνὼν, præs. part. act. pro συνὼν, όντος, à σύνειμι, *sum cum alio*: Th. εἰμὶ, *sum.*

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga*; [* *par, gemini*, ξυνωρὶς τέκνων, *par filiorum*, Soph. Oed. Col. 443.] à συνέιρω, *connecto.*

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo.*

Ξυρέω, seu έω, *rado, tondeo ad cutem*: præs. pass. ξυράομαι, -ῶμαι, *tondeor*: præs. inf. m. ξυρᾶσθαι, perf. pass. ἐξύρημαι unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um*, a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται à ξυρὸς, *novacula*, qu. à ξύω, *rado.*

Ξύρησις, εως, ἡ, *rasura, tonsura*: à 2. sing. p. pass. præced. abjecto ς, et -αι in -ις mutato.

Ξύρομαι, *rador*, vel *me rado*: propriè *novaculâ*: à

Ξυρὸν, ῦ, τὸ, idem quod

Ξυρὸς, ῦ, ὁ, *novacula*: à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um.* Substantivè pro *novacula*: à Th. præced.

Ξυσθεὶς, *rasus*: a. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado novaculâ.*

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, *rasus, politus.* ξυστὰ, τὰ, *bastilia radendo polita*, est et

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, seu ξυστὸν, ῦ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur*. à ξύω, quia *rasus et planus.*

Ξύστρα, vel

Ξυστρὸν, *pala ferrea ad radendum*: qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo, radendo polio*: f. ύσω, p. ἔξυκα, p. pass. ἔξυσμαι.

O.

O, DECIMA quinta apud Græcos litera, in numeris est *septuaginta*, et cum lineolâ infernè appositâ (,ο) *septuaginta millia.* Ve-

teres autem *υ* pro *ο* dicebant. Doricè vertitur in *ι*, Æolice in *υ*, ut Ἀπέλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, Articulus præpositivus; (α) notat *certum quid* et *notum, cujusque jam facta mentio*: (β) cum genit. positus, *omissum* παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut *simile quidpiam* innuit, ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, scil. *filius*; (γ) cum *Adverbio* pro *Adjectivo* ponitur, ut ὁ σήμερον, subin. ὤν, *hodiernus*: (δ) cum *Participio* idem est quod *qui* relativus cum *Verbo* ut, ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*: (ε) cum μὲν et δὲ adhibitur in *divisionibus*, ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet*, ILLE *vero plorat*: (ς) pro ὅς, *qui* usurpatur: (ζ) cum *præpositionibus* periphrasi inservit, ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum sociis*: (η) in genere neutro cum infinitivo. *Gerund.* vel *Sup.* apud Lat. refert, ut καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*: (θ) τοῦ, aliquando τίνος, *cujus?* quandoque τινὸς, *alicujus*, redditur: (ι) τῇ exponitur *huc, illuc, illac, eâ ratione, eâ parte, eo loco, ubi*.

Ὄα, ας, ἡ, *pellis ovilla*: ab ὄϊς, *ovis*. Est et

Ὄα, ας, ἡ, *sorbus*: q. ab ἰάω, *linguo*, quòd ob insuavitatem *relinquitur*.

ὈΑΡ, αρος, ἡ, *uxor*: in pl. ὄαρες, et contract. ὦρες, gen. pl. ὀάρων, dat. pl. ὤρεσσι, Poët. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, quod *conveniat* viro. Hinc

Ὀαρίζω, *colloquor familiariter, sicut cum conjuge.*

Ὀαριστὴς, *confabulator, familiaris.*

Ὀαριστὺς, ἡ, *confabulatio, commercium.*

Ὀαρισμὸς, οῦ, ὁ, *confabulatio, colloquium*: ab eodem.

Ὄαρις, ιος, ἡ, *confabulatio.*

Ὀβελίζω, *obelo noto*. Th. ὀβελὸς.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum.* Th. ὀβελὸς.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ὈΒΕΛΟ'Σ, οῦ, *veru*; item *nota, certis scriptorum locis apponi solita*: q. βέλος, *telum.*

ὈΒΟΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *OBOLUS, sexta pars drachmæ.* hinc τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli.*

* Ὀβολοστατέω, ῶ, *fœneror.* ex ὀβολὸς, et ἵστημι.

* Ὀβολοστάτης, ου, ὁ, *fœnerator.* à præced.

* Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, *ars fœneratoria*, quia nummus non signatus rependi solebat: à præced.

Ὄβρια et ὀβρίκαλα, *leonum, luporum*, &c. *catuli*: fort. quia ὄβριμα, ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans*: ex ὄβριμος, *robustus, potens*, et ἔργον, *opus.*

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *forti animo præditus*: ex ὄβριμος, *fortis*, et θυμὸς, *animus.*

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre nata*: ex ὄβριμος, *fortis*, et πατὴρ, *pater.*

Ὄβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*

ὈΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ *numerus octonarius*. Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδοάτῃ, dat. sing. f. g. ab

Ὀγδόατος, άτη, ατον, Poët. pro

Ὄγδοος, όη, όν, *OCTAVUS.* Th. ὀκτὼ, *octo.* Undè

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta*: et

Ὀγδοηκοστὸς, ή, όν, *octogesimus*: et

Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

Ὄγε, ἥγε, τόγε, *hic, hæc, hoc*,

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo*: propriè de asinis. ὀγκωμένου, gen. sing. præs. part. m. Hinc

Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, *ruditus.*

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, *tumidus*: ab ὄγκος.

* Ὄγκησις, εως, ἡ, idem quod ὀγκηθμὸς, Ælian. de Animal. v. 51.

Ὀγκίον, ὄγκαιον, ου, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur*, ab

ὌΓΚΟΣ, ου, ὁ, *tumor, fastus*; item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc

Ὀγκόω, *tumidum reddo*: f. ώσω, p. ὤγκωκα.

* Ὀγμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*, et per metaph. *ordine procedo.* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipsum ordine procedebant*, Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct. ab

ὈΓΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sulcus; via.*

Ὀγχήστιος, ία, ιον, nomen adject. à Substantivo Ὀγχηστὸς, οῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud. Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀρχηστίαις pro Ὀγχηστίαις.

ὈΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus*, et *pyrum*,

Ὅδ' pro ὅδε, *hic*, q. v.

Ὀδαγμὸς, ου, ὁ, *morsus tenax*, ab ὀδάξω.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, *venalis*; item *ad iter conficiendum idoneus*. Th. ὁδὸς, *via.*

Ὀδὰξ, adv. *mordicus.* Th. ὀδοὺς, *dens.*

* Ὀδαξᾶσθαι, et

* Ὀδαξῆσθαι, vid. ὀδαξέω.

* Ὀδαξέω, ῶ, et ὀδαξάω, ῶ, *doleo ex morsu dentium.*

* Ὀδάω, seu ὀδέω, *viatico instruo*: à ὁδὸς.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc*: ex ὁ, et δὲ.

Ὀδελὸς, Dor. pro ὀβελὸς.

Ὁδεύω, *iter facio, eo*: præs. part. ὁδεύων, οντος, fut. εύσω, p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*

Ὁδήγει, *in viam duc*: præs. imperat. act. ab

Ὁδηγέω, *sum dux itineris; duco, dirigo*: f. ήσω, p. ὡδήγηκα: ab ὁδηγὸς.

* Ὁδηγητὴρ, ῆρος, idem quod Ὁδηγὸς, Inscript. Jovis Urii.

Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ*: ex ὁδὸς, *via*, et ἄγω, *duco*,

Ὀδίος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὁδίτης, ου, ὁ, *viator.* Th. ὁδὸς.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

Ὁδοιπορέω, ῶ, *iter facio, viam emetior*: à ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter*: ab eod.

* Ὁδοιπορικὸν, τὸ, *itinerarium (vestimentum,)*

Ὁδοιπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *viator*: ex ὁδὸς, et πείρω.

Ὀδόντα, *dentem*: acc. sing. ab ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Ὁδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* seu *munio*; *viam* seu *aditum patefacio*: item *ad methodum redigo*: ex ὁδὸς, et ποιέω.

Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit viam*: ex iisd.

ὉΔΟ'Σ, οῦ, ἡ, *via; auxilium; insidiæ.*

Ὁδοῦν, *viam ostendere, ducere*; præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδὸς.

ὈΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS*, accus. sing. ὀδόντα, dat. pl. ὀδοῦσι,

Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, vel ὁδοφύλακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *viarum custos*: ex ὁδὸς, et φύλαξ, *custos.*

Ὀδυνάομαι, ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.

Ὀδυναρὸς, pro ὀδυνηρὸς.

Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris*: contractum pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. perf. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.*

Ὀδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab

ὈΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor*: gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat. pl. Ion. ὀδύνῃσι.

Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *dolorem afferens*: à præced.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dolorem mitigans*: in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα, ex ὀδύνη, *dolor*, et φάω, *occido.*

'Οδύρεο, *luge:* Ion. pro ὀδύρου, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.

'Οδυρεὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* et

Ὄδυρμα, ατος, τὸ, *luctus, lamentum:* Angl. A DIRGE, et

'Οδυρμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* ab

'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro:* ὀδύρωνται, 3. pl. præs. sub. ὀδυρόμενος, præs. part. med. f. med. ὀδυροῦμαι, p. pass. ὤδυρμαι.

'Οδυσῆϊ, dat. sing. Ion. ab 'Οδυσσεὺς, έως, ὁ, *Ulysses.*

'Οδυσσάμενος, *iratus:* a. 1. part. med. et

'Οδύσσατο, *iratus fuit:* 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύσσω, *irascor.*

'Οδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA:* ab

'Οδυσσεὺς, έος, ὁ, et Æol. 'Υδύσσης, *ULYSSES,* acc. sing. 'Οδυσσέα vel -ῆα.

'ΟΔΥ'ΣΣΩ, f. ὀδύσω, *irascor, succenseo:* qu. ab ὀδύνη, *dolor.*

Ὄδωδα, Att. pro ὦδα, *olui:* perf. m. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω, p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.

'Οδώδει, *oluerat:* Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

'Οδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor:* f. ύσω.

Ὄεσσι, Ion. et Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis:* gen. οἰὸς, vel οἶος.

Ὄζειν, *olere:* præs. inf. ab ὄζω.

Ὄζη, ης, ἡ, *fœtor pedis.*

'Οζήσω, *oleo:* f. 1. verbi ὄζω.

'Οζίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*

ὈΖΟΣ, ου, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*

ὈΖΩ, *OLEO:* f. ὀζήσω et -έσω, p. ὤζηκα, p. m. ὦδα, et Att. ὄδωδα. hinc.

'Οζώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *olidus, fœtidus: ramosus, nodosus:* ab ὄζω, vel ὄζος.

Ὅθ' pro ὅτε, *quando, quum.*

Ὅθεν, *unde; ex quâ causâ:* pro ὅπου, *ubi,* adverb. ab ὅς, *qui.*

* Ὅθ' οὕνεκα, *eo quod,* Eurip. Alcest. 806. Soph. Elect. 86.

Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat:* 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ὄθομαι. ab

ὌΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio:* q. cura consueta: ab ἔθω, *consuevi.*

Ὅθι, *ubi;* adv. ab ὅς.

'Οθνεῖος, εία, εῖον, *alienigena, peregrinus;* quasi per Metath. pro νοθεῖος, à νόθος.

Ὄθομαι, *curo, moveor.* Th. ὄθω, *cura.*

ὈΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum;* item *velum nauticum.*

'Οθόνιον, ου, τὸ, *linteolum;* diminutiv. à præcedente.

'Οθόννα, ης, ἡ, *herba quædam, et succus oculis conveniens.*

Ὄθριξ, ὄτριχος. ὁ καὶ ἡ, per Sync. pro ὁμοιόθριξ, *qui est ejusdem capilli:* ex ὁμὸς, *similis,* et θρίξ.

'Οθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis.

Ὄθω, *moveo:* vide ὠθέω.

ὈΙ, *hei, heu,* lamentandi vocula. hinc οἰμώζω, f. ξω, *ploro, ejulo.*

Οἱ, *hi;* artic. præposit. Vide ὁ. At.

Οἵ, *qui:* vide in ὅς.

Οἷ, adv. *quò, ubi:* ab eod. Th.

Οἷ, pronomen, dat. cas. Vide οὗ, *sui:* οἷ pro ἑαυτῷ.

Οἷ, pro οἷα, *qualia:* ab οἷος, *qualis:* et οἷα, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego,* propriè *navem:* ab

ΟἼΑΞ, ακος. ὁ, *gubernaculum, clavus navis:* q. ab οἴω, *fero.*

Οἶγε, *aperi:* præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, *aperiar:* f. 2. pass. ab

ΟἼΓΩ, seu οἰγνύω et οἴγνυμι, *aperio:* f. οἴξω, p. ᾦχα et ἔῳχα, p. m. ἔῳγα.

Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.

Οἶδα, ας, ε, *novi:* et in pl. οἴδαμεν, -δατε, -δασι, p. m. verbi εἴδω, *scio.*

Οἰδάνω, seu οἰδάνω et οἰδαίνω, *tumefacio:* præs. pass. οἰδάνομαι, ῃ, εται, *tumesco.* Th. οἰδέω.

Οἶδασθα, *nôsti:* Æol. Paragoge τοῦ θα, pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, *scio.*

'ΟΙΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *tumeo, turgeo:* perf. ᾤδηκα; perf. part. ᾠδηκώς, *tumidus, inflatus.*

Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor:* et

Οἴδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio:* à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, ου, ὁ, *OEDIPUS, Thebarum rex.* Dicimus et Οἰδίπους, οδος, ὁ, et Οἰδίπος, ου, ὁ, idem.

Οἰδίσκω, *tumefacio, intumesco:* ab οἰδέω.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor.* Th. οἰδέω, *tumeo.*

Οἴει, Ion. pro οἴῃ, *putas:* 2. sing. præs. m. verbi οἴομαι, *puto:* f. med. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι. Th. οἴω seu οἴω, *puto.*

• Οἴει, *putas:* Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. ind. med. et

Οἴεσθαι, præs. inf. m. verbi ejusd.

'Οΐεσσι, dat. pl. Ion. ab οἶς. οἰὸς, vel ὄϊς ὄϊος, ἡ, *ovis.*

'Οιέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ejusdem ætatis:* pro ὁμοιέτης, ex ὅμοιος, *similis,* et ἔτος, *annus.*

'Οΐζυος, ου. ὁ καὶ ἡ, *miser, calamitosus.* ab ὀϊζύς.

'Οϊζύρῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab

'Οϊζυρὸς, ὰ, ὸν, *calamitosus:* ab

'ΟΙ'ΖΥ'Σ, ύος, ἡ, *ærumna, miseria:* acc. sing. ὀϊζὺν, q. ab οἴ, *hei.*

'Οϊζύω, f. ύσω, *ærumnas et miserias perpetior:* à præced.

Οἴῃ, *soli:* dat. sing. fœm. gen. ab οἶος, *solus.*

Οἰηθῆναι, *putâsse:* a. 1. inf. pass. ab οἴω seu οἴομαι, *puto:* f. med. οἰήσομαι, perf. pass. ᾤημαι, a. 1. pass. ᾠήθην.

Οἰήϊον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis;* pro οἰήκιον, οἰάκιον, Dim. ab οἴαξ, idem.

Οἴηκες, vide οἴηξ.

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere gubernaculum, regere:* ab

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum:* οἴηκες etiam dicuntur *annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.*

Οἴησις, εως, ἡ, *opinio.* ab οἴομαι.

Οἰήσομαι, *putabo:* f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto.*

Οἴϊδα, acc. sing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἶϊς, οἴϊδος, *ovicula.* Th. ὄϊς, *ovis.*

Οἶκα, perf. m. verbi εἴκω, *cedo; similis sum:* sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, et Dor. οἴκαδις, *domum:* adv. ad locum: ab οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Οἴκασι, et Atticè ἐοίκασι, *videntur:* 3. pl. perf. m. Sic οἴκατι, Att. ἐοίκατι, verbi εἴκω, *similis sum.*

Οἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur,* 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere:* præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.

• Οἰκεῖος, εία, εῖον. *domesticus, a, um:* item *proprius:* οἱ οἰκεῖοι, *domestici:* in superl. οἰκειότατος, *familiarissimus:* ab eod. Th.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo; familiaritas, amicitia;* item *propinquitas, cognatio.* à præced.

Οἰκειοφώνως, *suâ voce:* ex οἰκεῖος, *proprius,* et φωνὴ, *vox.*

Οἰκειόω, *familiarem reddo; concilio: mihi vindico.* ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito.*

Οἰκέων, *habitans:* Poët. pro οἰκῶν, præs. part. act. verbi ejusd.

Οἰκείως, adv. *domesticè, propriè* : ab οἰκεῖος.

Οἴκειτι, *habitant* : Æol. pro οἰκοῦσι, 3. pl. præf. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito*.

Οἰκέοισι, Dor. et Æol. pro οἰκοῦσι, *habitant* : 3. pl. præf. ind. act. ab eod. verbo.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3. fing. præf. opt. paff. ejufd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus* : item *servus* : gen. pl. οἰκετῶν, in nom. pl. οἰκέται, et

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domestica*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκεῦντες, *habitantes* : Dor. pro οἰκοῦντες, præf. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεὺς, εος, ὁ, *domesticus servus* : acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκέω, -ῶ, *habito* ; [* *administro*, abfolutè, ἀσφαλῶς οἰκεῖν, *securè regere*, Dem. in Aristoc. p. 223. ed Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. ήσω, perf. ᾤκηκα, a. 1. ᾤκησα, præf. paff. οἰκέομαι, -οῦμαι, *incolor* : præf. part. paff. οἰκεόμενος, -ούμενος : in f. g. οἰκουμένη, -ουμένη, fc. γῆ, *terra quæ incolitur* : fubft. *orbis terrarum* ; *Rom. imperium* ; *terra Judæa*. Th. οἶκος.

Οἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεὺς, quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ* : ab οἰκήϊος.

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus*. Th. οἶκος.

Οἰκηϊοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere* : ab οἰκειόω, q. v.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitatio* : *carcer* ; *quicquid structum* : ab οἰκέω.

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ν, perf. part. paff. et

Οἰκῆσαι, *habitasse* : a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ήσω, a. 1. ᾤκησα. et

Οἴκησις, εως, ἡ, *sedes, habitatio* ; ab οἰκέω, *habito* ; quod et

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium* : et

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, *habitabilis* : et

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator* : omnia ab οἰκέω.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus* : ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus*, ... ; à præced. Th.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, *ædicula* : ab eod.

Οἰκίζω, f. ίσω, *ædifico* : *in ædibus colloco* ; *coloniam in locum mitto* : ab οἶκος.

Οἰκίον, ου, τὸ, *domicilium*, Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, *parva domus, cellula, ovium cavea*.

Οἰκισταὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor* ; *coloniæ deductor*. ab οἰκίζω.

Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *domi natus* ; *vernaculus* : ex οἶκος, *domus*, et γίνομαι, *nascor*.

Οἰκοδεσποτέω, *domum administro* : f. ήσω, p. ᾠκοδεσπότηκα : ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias* : ex οἶκος, et δεσπότης. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias* : ex οἶκος, et δέσποινα.

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico* ; *doceo, emendo* : f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. ᾠκοδόμησα, perf. paff. ᾠκοδόμημαι, plusq. p. paff. ᾠκοδομήμην, σο, το, a. 1. paff. ᾠκοδομήθην, ης, η, f. 1. paff. οἰκοδομηθήσομαι : ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura* ; item *emendatio* : ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem : ab οἰκοδομέω.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio* ; *incrementum in cognitione Dei* : à feq.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator* : ex οἶκος, et δέμω.

Οἴκοθεν, οἴκαδε, *de domo, in domum* : et

Οἴκοθι, *domi* : οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἰκόνδε, *domum*, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, *sum dispensator, rem familiarem administro* ; *rego, guberno* : f. ήσω, p. ᾠκονόμηκα : ab οἰκονόμος.

Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν, *ad privatam administrationem pertinens, œconomiæ peritus* : à præced.

Οἰκονομητικώτερος, τέρα, τερον, Xenoph. p. 28. 40. *ad privatam administrationem magis idoneus* : comparat. ab οἰκονομητικός.

Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris* ; *administratio* : ab

Οἰκονόμος, ου, ὁ, *dispensator rei familiaris* ; *administrator* : ex οἶκος, et νέμω, *tribuo, rego*.

ΟἿΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia* ; *bona seu facultates*.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui suo cibo vescitur*, et *ex suis facultatibus vivit* ; ex οἶκος, *domus*, et σῖτος, *frumentum*.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus*, *aut ex parentibus servis natus* : ex οἶκος, et τρίβω, *tero*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, fcil. γῆ, *terra habitabilis*. Vid. οἰκέω.

Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio*, *domi me contineo* ; item *domi latito*, *vel desideo* : ex οἶκος, *domus*, et ...

Οἰκουρῶν, gen. pl. pro οἰκουρίων. ab

Οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος ᾗ φύλαξ, *domûs custos* ; *domesticus*.

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *domi manens*, *domûs custos* : q. d. οὖρος τοῦ οἴκου.

Οἰκοφθορέω, ῶ, f. ήσω, *rem familiarem perdo* : ex οἶκος, et φθείρω, *corrumpo*.

Οἰκοφυλακέω, *domum custodio* : ex οἶκος, et φυλάσσω, *custodio* : f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *misereor*, quod vide.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, *miseratio*, *commiseratio*. à 1. fing. perf. paff. ejufd. abject. augment. et

Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτείρω, *misereor, commiseror* : f. οἰκτερῶ, et οἰκτειρήσω, a. 1. ᾤκτειρα, a. 1. imperat. act. οἴκτειρον. *miserere*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Οἰκτίζω, *miserationem excito*, *lamentor*.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, *commiseratio* : ab οἰκτίρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *misericors* : ab eod.

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, fuperl. *valdè miserabilis, miserrimus*. Vide οἰκτρός.

Οἰκτιῶ, f. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω.

ΟἾΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*.

Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior*, compar. ab

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, *miserabilis* : in fuperl.

Οἰκτρότατος et οἴκτιστος. Th. οἶκτος.

Οἰκῶ, præf. ind. contractè pro οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκὼς, ότος, et Att. ἐοικὼς, *similis* : perf. part. m. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat* : ex οἶκος, *domus*, et ὠφελέω, *juvo*.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens* : à præced.

Οἷμα, ατος, τὸ, *impetus* : per Sync. pro οἴμημα. ab οἰμάω, *impetu feror*. Th. οἴμη, *via*.

Οἶμαι, *puto*, contract. ex οἴομαι, f. m. οἰήσομαι, p. ᾤημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo*, propriè *rectâ viâ*. Th. οἴμη, *via*.

Οἰμεῖν, Ion. *venire*.

ΟἼΜΗ, ης, ἡ, *via, semita* ; *cantus*, *vox* : q. ab οἴω, *fero* : quia via *fert* euntes.

Οἴμοι, et ὤμοι, *heu mihi*, adv. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ vel ἡ, *semita* ; *virga* ;

versus; circulus, tibia vel radius rotæ. Th. οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus;* ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo:* f. ξω. Th. οἴ, *hei, heu,* adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, *plorans,* a. 1. part. act. à præcedente.

Οἰμωχθεὶς, έντ⊙, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem,* acc. sing. ab οἶς, ἡ, *ovis.*

Οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens; uva germinans: œnanthe herba; avis quædam:* ex οἶν⊙, et ἄνθ⊙. *flos.*

Οἰνάριον, ου, τὸ, idem ac οἰναρον, pro quo et οἰναρὶς, ίδ⊙, ἡ, *vitis, pampinus:* Th. οἶν⊙.

Οἰνάρε⊙, ία, ιον, *pampineus:* ab eod.

Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab

Οἰνείδης, ου, ὁ, nomen propr. Patronymic. ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus.*

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν. ab

Οἴνη, ης, ἡ, *vitis.* Th. οἶν⊙, *vinum.*

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *vinosus, vinarius:* ab eod.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, *vasculum quo vinum hauritur:* ex οἶν⊙, et ἀρύω, *haurio.*

Οἰνεΐδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ:* τυτέστιν οἱ τῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς, fit Οἰνείδης, et inserto ι, Οἰνειΐδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo,* vel *vinosum saporem refero:* ab οἶν⊙, *vinum.*

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *vino gravis,* in vocat. sing. οἰνοβαρὲς: ex οἶν⊙, *vinum,* et βαρὺς, *gravis.*

Οἰνοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vinum capiens;* Ion. pro οἰνοδόχ⊙, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ου, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet. ex οἶν⊙, *vinum,* et δίδωμι, *do.*

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ, quod vide.

Οἰνοπίδαο, gen. Ion. ab

Οἰνόπεδος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vini ferax:* ex οἶν⊙, et πέδον, *solum, terra.*

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nom. propr.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *vino plenus: vini ferax:* ex οἶν⊙, et πλήθω, *impleo.*

* Οἰνοποιέω, *vinum facio:* ab οἰνοποιὸς.

* Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, *vini confectio:* ab eod.

*Οἰνοποιὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui vinum conficit:* ex οἶν⊙, et ποιέω.

* Οἰνοποσία, ας, ἡ, *vini potio:* ex οἶν⊙, et πόσις.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, *vinum bibo;* ex οἶνος, *vinum,* et πίνω, *bibo.*

Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor:* ex οἶνος, et πότης.

ΟἽΝΟΣ, ου, ὁ, *VINUM:* q. ab ὀνῶ, *juvo.*

Οἰνοφλυγέω, ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior:* ab οἰνόφλυξ.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio,* à seq.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, *vinosus:* qu. οἴνῳ φλύζει, *vino fervet.*

Οἰνοφόρ⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, *vinum ferens,* vel *vino ferendo aptus:* ex οἶνος, et φέρω.

* Οἰνοχοεύω, f. εύσω, seu οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, *infundo vinum, potum ministro, sum pincerna:* et

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas, ex quo vinum in pocula infunditur:* ab οἰνοχόος.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna, pocillator:* ex οἶν⊙, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Οἰνοχοῶν, όντ⊙, ὁ, *pocillator, pincerna.*

Οἶνοψ, οπ⊙, ὁ ἡ ἡ, *niger, vinei coloris.* dat. pl. οἴνοψι ex οἶν⊙, *vinum,* et ὄψις, *visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Οἰνόω, -ῶ, *ebrio, inebrio:* ab οἶνος.

Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio,* f. ξω.

Οἰόθεν, adv. *seorsum,* οἰόθεν οἶος, *cum solo solus.* Th. οἶος, *solus.*

• Οἴομαι vel οἶμαι, ομαι, *existimo:* præs. imperat. med. οἴου, οἰέσθω. f. med. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι, a. 1. pass. ᾠήθην, q. ab οἰέομαι. Th. οἴω, *puto.*

Οἶον, adv. *solum:* vide in οἶ⊙.

Οἷον, adv. *sicut, ferme:* ab οἷ⊙.

Οἰονόμ⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ οἶος ἡ μόν⊙ νεμόμεν⊙, *qui solus pascitur.* Vel ὁ τὰς ὄϊας νέμων, τυτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit.*

Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile:* ab οἷ⊙, quod vide.

Οἰοπόλ⊙, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. ὁ οἶ⊙, ἡ μόνος πολῶν, εἴτε πολούμενος ἔν τινὶ τόπῳ, *qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur;* item *qui circa oves versatur;* ab ὄϊς, *ovis.* Th. πολέω, *verso.*

ΟἾΟΣ, ου, *solus,* in f. g. οἴη, neut. οἶον, *solum,* quod et adverbialitèr sumitur.

• ΟἿΟΣ, οἵα, οἷον, *qualis: promptus, paratus, expeditus; idoneus, valens. Qui potest; cupit, studet.*

Οἰὸς, vel οἶ⊙, gen. sing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*

Οἰοχίτων, ων⊙, ὁ ἡ ἡ, *indutus unicâ tunicâ,* vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat;* ex οἶ⊙, *solus,* vel οἶς, οἰὸς, ἡ, et χιτὼν, *tunica.*

Οἰόω, *desolo, vasto; solum facio.* Th. οἶ⊙, *solus.*

ΟἾΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, οἶ⊙, ἡ, *OVIS,* vel ὁ, *aries.*

Ὄϊς, ιδ⊙, ἡ, *ovicula:* à præced.

Οἴσατο et ὀΐσσατο, *putavit:* 3. sing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, verbi οἴομαι vel οἶμαι, *puto,* f. med. οἰήσομαι, a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.

Οἶσε, *ferto,* præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω, pro quo in præs. φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Οἰσέσθαι, f. 1. inf. m. ab inus. οἴω· vide φέρω, *fero.*

* Οἰσπάτη, ης, ἡ, *sordes ovium,* ut legend. ap. Dion. Cassium, c. xlvi. p. 337.

Οἰσεῦμες, *feremus,* Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσομαι.

Οἶσθα, *nosti,* per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. perf. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio,* p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi οἴομαι, a. 1. pass. ὀΐσθην.

Οἰσὺς, ὁ, ἡ, *salix;* q. ab ἴω, *eo,* quia *it* celeritèr crescendo.

Οἴσομαι, et Dor. οἰσεῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω. [* unde οἰσθήσομαι, ἢ φέρετ⊙ οἰσθήσεται, *feretur.* In Comp. ἐξοισθήσεται, *efferetur,* Eurip. Supplic. 561.] a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεσθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, *funis,* q. ab οἴω, quæ fit ad *ferendum* aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω.

Ὀϊσσάμεν⊙, *ratus:* a. 1. part. m. et

Ὀΐσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem σ, Poët. verbi ὄϊομαι, *puto,* f. ὀΐσομαι, per diælysin format. ab οἴομαι.

Οἰστέον, *ferendum:* verbale à φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Ὀϊστεύω, *sagittâ peto:* ab

Ὀϊστὸς, ῦ, ὁ, *sagitta:* in pl. ὀϊστοὶ, οἱ: ab οἴω, *fero,* f. οἴσω.

Οἰστράω et -έω, ῶ, f. ήσω, *œstro agito:* ab οἶστρ⊙.

Οἰστρηθεὶς, *furens, œstro incitatus:* a. 1. part. pass. à verbo οἰστρέω, f. ήσω, *œstro agito.*

Οἴστρημα, ατ⊙, τὸ, *stimulus:* ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, *furiosus, œstro percitus:* ab

ΟἼΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, *OESTRUS, ta-*

benus; stimulus; furor, insania; cupiditas vehemens.

ΟἸΣΥ'Α, ας, ἡ, *salix.* vide οἰσύα. hinc Angl. OSIER.

Οἴσυπος, ου, ὁ, *sordes ovium:* q. ex οἶς, *ovis,* et σήπω, *putrefacio.*

Οἴσω, *feram,* f. 1. act. verbi φέρω, *fero,* a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, *feram,* Dor. pro præced.

Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus* [* *alteri:* οἰσόμενος, *sibi relaturus.*] f. 1, part. verbi φέρω.

Οἵτ' pro οἵτι, *qui,* nom. pl. ab ὅς et τι.

Οἴτη, ης, ἡ, *OETA, mons Thessaliæ.*

Οἵτινες, *quicunque,* nom. pl. ab ὅστις, genit. οὗτινος, et in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.

ΟἾΤΟΣ, ου, ὁ, *ærumna, calamitas:* q. ab οἶ.

Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo.*

ΟἸΦΕ'Ω seu -άω, *coëo.*

Οἰφὶ, *Ephi mensura.*

Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέουσι, ῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho, fero:* pro usitat. ὀχέω.

Οἴχεσθαι, *abire:* præs. inf. m. ab οἴχομαι.

Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. p. pass. et

Οἰχήσομαι, *abibo,* f. 1. m. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, *apertus.* a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio,* f. ξω, a. 1. pass. ᾤχθην.

Οἴχνεσκον, Ion. inserto σκ pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.* Alii ab οἰχνέσκω pro οἰχνέω derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνοῦσι, 3. pl. præs. ind. ab

Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præs. opt. med. ab

ΟἼΧΟΜΑΙ, η, εται, *abeo, discedo, proficiscor: pereo, dissipor:* f. med. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι, a. 1. pass. ᾠχήθην, præs. part. med. οἰχόμενος.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχώκει, *ivit.* Ion Dialysi et Att. pro ᾠχώκει, 3. sing. plusq. p. act. et

Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo:* vide οἴχωκα.

ΟἼΩ seu ὀΐω, *puto, existimo:* f. οἴσω. Sic οἴομαι et οἶμαι, *puto.*

* Οἴω, *fero alteri:* οἴομαι, med. *affero mihi.* Il. N. 168.

Ὀΐων, *ovium,* gen. pl. ab ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.*

Οἰωνίζομαι, *auguror,* f. med. ίσομαι, a. 1. med. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis.*

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι.

Οἰώνισμα, ατος, τὸ, *augurium,* et

Οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, *auspicium,* et

Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, *augur:* ab οἰωνίζω.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vates per cantum avium:* ex οἰωνὸς, *avis,* et πολέω, *versor.*

ΟἸΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *avis, volucris;* propriè *vultur,* vel *avis carnivora;* item *augurium, omen.*

Οἵως, adv. *quemadmodùm, quomodo.* Th. οἷος, *qualis.*

Ὅκα, Dor. pro ὅτε, *quando.*

Ὀκέλλαντες, *appellantes,* nom. pl. a. 1. part. act. ab

Ὀκέλλω, *appello, accedo,* f. ελῶ, a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.

Ὅκκα, Dor. pro ὅτε, *quando,* et

Ὅκκα, pro ὁπότε, Dor.

Ὄκκος, *OCULUS,* Dor. ab ὄπτομαι.

ὈΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo: labasco, deficio:* q. à κλάω, genua *frango.*

Ὀκναλέως, *pigrè,* adv. ab ὄκνος, *pigritia.*

Ὀκνέω, idem quod ὀκνέω.

Ὀκνέω, *piger et segnis sum, cunctor, non audeo, timeo, tergiversor:* f. ήσω, p. ὤκνηκα, a. 1. ὤκνησα, a. 1. inf. ὀκνῆσαι, f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, *pigritia:* à seq.

Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *segnis, piger, timidus, cujus aliquem piget:* ab

ὌΚΝΟΣ, ου, ὁ, *pigritia, metus, ignavia:* q. ab οὐ κινεῖν, *non movere.*

Ὀκνοῦσιν, 3. plur. præs. indic. et

Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, quod vide.

Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia;* vide ὁποῖος.

Ὄκριας, *summa cacumina:* acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.

ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum, scala:* q. ex ἄκρον, et βάω.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, *longas prominentias habens:* ab

Ὄκρις, ιος, ἡ, idem quod ἄκρις, *summum montis cacumen.* Th. ἄκρος, *summus.*

Ὀκρυόεις, όεσσα, όεν, *horrendus, dirus:* pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, *frigidus, horrendus.* Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus.*

Ὀκρυοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced.

Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui octo est buccellarum.* ex ὀκτὼ, *octo,* et βλωμὸς, *bucella.*

Ὀκταήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *octo dies natus; qui fit octavo die:* ex ὀκτὼ, et ἡμέρα, *dies.*

Ὀκτάκις, *octies,* adv. ab ὀκτὼ, *octo.*

Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia:* ex ὀκτάκις, et χίλιοι.

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *octo radios habens,* proprium rotæ: ex ὀκτὼ, et κνήμη, *radius rotæ.*

Ὀκτακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti.*

* Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, *octavum mensem agens:* ex ὀκτὼ, et μὴν.

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui octo cubitorum est:* ex ὀκτὼ, et πῆχυς, *cubitus.*

Ὀκταπόδην, acc. sing. ab

Ὀκταπόδης, ου, ὁ, *octipes:* ex ὀκτὼ, *octo,* et ποὺς, *pes.*

Ὀκτάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, *octo pedes habens:* ex iisd.

ὈΚΤΩ', *OCTO,* οἱ, αἱ, τὰ, indecl.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *octodecim.* ex ὀκτὼ, καὶ, et δέκα.

Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus octavus:* à præced.

Ὄκχ, ὰ, Dor. pro ὅτε, ἡ, *quum,* &c. ὄκχ' pro ὅκκα, quod vide.

Ὄκχος, ου, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum, currus.*

Ὅκως, *ut, postquam,* pro ὅπως, Dor.

Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, *felix:* ex ὄλβιος, *felix, dives,* et δαίμων.

Ὄλβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *beatus, dives, locuples:* ab

ὌΛΒΟΣ, ου, ὁ, *felicitas, opes.*

Ὀλίεσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τοῦ ι, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo.* Th. ὄλλυμι, idem.

Ὀλέθριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exitialis, perniciosus, lethalis:* ab ὄλεθρος.

* Ὀλεθρίως, *perniciosè:* à præced.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, *pernicies, interitus, pestis, mors.* Th. ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλεῖται, *peribit:* 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῆ, ὀλεῖται.

Ὄλεκον, *peribam,* imperf. act. Ion. et

Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præs. act. et

Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab

Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, *perdo.*

Ὀλέσαι, *perdat,* 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo,* f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *viros perdens:* ex ὄλλυμι, *perdo,* et ἀνὴρ, *vir.*

Ὀλέσῃς, *perdas,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ὀλεσσα, ας, ε, *perdidi,* a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὤλεσα· et

Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. et

Ὀλέσσας, αντος, *qui destruxit*: a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix*: et

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, *perditor, interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὄλῃαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὄλωλα.

Ὀλίγα, pl. n. g. et

Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas, raritasque hominum, hominum infrequentia*: ab

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *paucos homines habens, non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et ἄνθρωπος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, undè ὀλιγαρχοῦντες, *pauci dominatum obtinentes*; ὀλιγαρχεῖσθαι, *dominatu paucorum regi*: ὀλιγαρχούμενος, μένη, μενον, *paucorum dominatui subditus*. Ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA, paucorum potentia*: gen. pl. ὀλιγαρχιῶν· ex ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Ὀλιγαρχούμενος, μενη, μενον, vide ὀλιγαρχέω.

Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis*; ex ὀλίγος, et ὅθεν.

Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus, imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία· ex ὀλίγος, *parvus*, et πέλω, *sum*.

Ὀλίγιστος, η, ον, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parumper vivens, minùs durabilis*: ex ὀλίγος, et βίος.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui parùm est fœcundus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et γόνος, *soboles*. Th. γείνομαι, *nascor*. p. m. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, *langueo*: ab

Ὀλιγοδρανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis*. Ex ὀλίγος, et δραίνω, *facio*.

Ὀλίγον, adv. *parum, propemodum*. Th. ὀλίγος.

Ὀλιγοπελέω et ὀλιγηπελέω, *parva res sum*; *infirmus sum et ferè mortuus*: ex ὀλίγος, et πέλω, *sum*.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exiguâ fide præditus*: ex ὀλίγος, et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ὀλιγοποιέω, -ῶ, *ad paucitatem redigo*: ex ποιέω, et

ὈΛΙ'ΓΟΣ, ίγη, ίγον, *paucus, parvus*: Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, *optimates, pauci illi penes quos imperium est*: ὀλίγον, *paulùm, parùm, modicum*: ὀλίγον χρόνον, *paulisper*: ὀλίγου δεῖν, *penè, fermè*: δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, *brevi temporis spatio, subitò, ex propinquo*: δι' ὀλίγων, *paucis*, scil. *verbis*: κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, *sensim, paulatim*: ἐν ὀλίγῳ, *leviter*..

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, *paucitas, parvitas*. Th. ὀλίγος.

Ὀλίγου, adverbialitèr, *ferè, propemodum*: ab eod. Th.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *brevis temporis, exiguo temporis spatio durans*: ex ὀλίγος, et χρόνος, *tempus*.

Ὀλιγοψυχέω, -ῶ, f. ήσω, *pusillanimis sum*: ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: à seq.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, et ψυχὴ, *anima*.

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo, negligo*: cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *negligens*: ab ὀλίγη, ὤρα, id est, *parva cura*.

Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim*: à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

ὈΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus*.

Ὀλισθάνει, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθαίνω vel -άνω, *labor, prolabor, cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, *cado, labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus*.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, *casus, lapsus*: à præced.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, *proclivis, lubricus*: ab eod. Th.

Ὀλισθήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

ὈΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus in lubrico, casus*.

Ὁλκας, άδος, ἡ, *navis oneraria*: hinc. Angl. HULK. ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractus*; *inclinatio*; *pondus*: item *drachma*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ὅλκιον, ου, τὸ, *pelvis, vas æneum*.

Ὁλκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus, SULCUS*; *fluctus*, omninoque *aqua maris*: *aquaductus*; *moles, pondus*; *syrma serpentium, vestium*, &c. *totum corpus*. ab eod. Th.

Ὄληαι, Ion. et ὄλλῃαι, Ion. et Poët. pro ὄλῃ, a. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*: gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

ὌΛΛΥΜΙ, seu ὀλλύω, *perdo*; *perimo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, f. 2. ὀλῶ, p. m. ὄλωλα, et Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

ὍΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium*: *tripus*: *truncus corporis*: Metaph. *stupidus*.

Ὀλογραφέω, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος, et γράφω, *scribo*.

Ὀλοῆς, ῆς, ἡ, *perniciosa*: dat. pl. Ion. ὀλοῇσι, ab ὀλοός, ἡ, ὀν.

ὈΛΟΘΟΥ'ΡΙΟΝ. ου, τὸ, *species marinorum piscium*.

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio*: et

Ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator*: ab

Ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo*: p. ὠλόθρευκα, perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοίατο, *pereant*: Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο, p. m. ὄλα, et Att. ὄλωλα.

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte rotundus*; ex ὅλος, et τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ὁλοκαρπόω, ῶ, *totum adoleo*: ex ὅλος, et καρπόω. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, *sacrificium, holocaustum*: à præced.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ab eod.

Ὁλόκαυστον, ου, τὸ, *holocaustum*, genus sacrificii ubi tota victima cremabatur: ex ὅλος, et καυστὸν, à καίω. Hinc.

Ὁλόκαυτος pro ὁλόκαυστος, *totus combustus*, seu sacrificii genus quo tota victima cremabatur. et

Ὁλοκαυτέω pro ὁλοκαυστέω, -ῶ, *totum comburo, cremo*: f. ωσω, p. ὠλοκαύτωκα, perf. pass. ὠλοκαύτωμαι. undè φο...

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima seu hostia quæ tota comburebatur, holocaustum*: à præced.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur*: ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, *integritas omnium partium alicujus rei*: ab

Ὁλόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè, *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt*; item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, et κλῆρος, *fors, sortitio*.

'ΟΛΟΚΩΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre.*

'Ολολυγὴ, ῆς, *ejulatus.* et

'Ολολυγμὸς, ȣ, ὁ, idem. ab

'ΟΛΟΛΥΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro:* f. ξω, a. 1. ὠλόλυξα, a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω, perf. ὠλόλυγα, p. pass. ὠλόλυγμαι.

'Ολομελὴς, έος, ὁ ἡ, *qui membris est integris:* ex ὅλος, et μέλος.

"Ολοντο, *perierunt:* 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, a. 2. m. ὠλόμην.

'Ολοοίτροχος, Poët. pro ὀλοίτροχος, *omni ex parte rotundus:* ex ὅλος, et τρόχος, *rota.* Th. τρέχω, *curro:* aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti:* ex eod. et

'Ολοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, a, um:* ab ὄλλυμι.

'Ολοόφρονα, *perniciosum:* acc. sing. ab

'Ολοόφρων, ονος, ὁ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus:* ex ὀλοὸς, et φρὴν, *mens.*

'Ολοπόρφυρος, ȣ, ὁ ἡ, *totus purpureus:* ex ὅλος, *totus,* et πορφύρα, *purpura.*

'ΟΛΟΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico:* q. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. TO LOP.

'Ολόῤῥιζος, ȣ, ὁ ἡ, *cum toto radice:* ex ὅλος, et ῥίζα, *radix.*

"ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, solidus, universus:* Angl. WHOLE.

"Ολος, ȣ, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum sepiæ.*

'Ολοσίδηρος, ȣ, ὁ ἡ, *qui totus ex ferro est.* D. S.

'Ολοσφύρητος, ȣ, ὁ ἡ, *malleo ductus, seu fabricatus, solidus:* ex ὅλος, et σφῦρα.

'Ολοσχερὴς, έος, ὁ ἡ, *integer, perfectus; summus:* q. ὅλῃ χειρὶ, *tota manu factus:* ex ὅλος, et χεὶρ, ἡ, *manus.*

'Ολοσχερῶς, adv. *omnino, planè, integrè:* à præced.

'ΟΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum.*

'Ολοτελὴς, έος, ὁ ἡ, *prorsus finitus, perfectus:* ex ὅλος, *totus,* et τέλος, τὸ, *finis.*

'Ολῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo,* q. v.

'Ολοφλυγδὼν, όνος, ἡ, *pustula;* ex ὅλος, et φλύζω, *ferveo.*

'Ολοφυδνὸς, ἡ, ὸν, *luctuosus, lugubris.*

'ΟΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro;* præs. part. med. ὀλοφυρόμενος, μένη, μενον. Hinc

'Ολοφυρμὸς, ȣ, ὁ, et

'Ολόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus.*

'Ολοφώϊος, ȣ, ὁ ἡ, *exitialis; versutus:* ex ὄλλυμι, et φῶς, *homo.*

'ΟΛΠΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas:* q. ab ἐλαίȣ ὀπῷ, *olei succo.* ὀλπὶς, ἴδος, ἡ, idem.

'Ολυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA;* nomen urbis, in quâ celebrantur

'Ολυμπία, ων, τὰ, *Olympiaca certamina, in honorem* Jovis Olympii *celebrari solita:* ab "Ολυμπος.

'Ολυμπιάδες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes.* 'Ολυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas.*

'Ολυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium,* vel *Olympici certaminis victoria:* in plur. 'Ολυμπιάδες. ab 'Ολυμπία.

'Ολυμπικὸς, ἡ, ὸν, *OLYMPICUS.* Th. "Ολυμπος.

'Ολυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ολυμπιονίκης, ȣ, ὁ, *victor in Olympicis ludis;* et

'Ολυμπιόνικος, ȣ, ὁ ἡ, idem: ex 'Ολύμπια, et νικάω, *vinco.*

"ΟΛΥΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *OLYMPUS, Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons altissimus;* item *cælum;* q. ab ὅλος, et λάμπω, *luceo.*

"ΟΛΥΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *grossus, ficus immatura.*

"ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ.*

'Ολυρίτης, ȣ, ὁ, *panis ex olyrâ.*

'Ολώιος, ία, ιον, *perniciosus, exitialis, noxius.* Th. ὄλλυμι.

"Ολωλα, ας, ε, *perdidi:* Att. pro ὦλα, p. m. Hinc

'Ολώλῃ, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo:* f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην.

"Ολως, adv. *omnino, in summâ;* item *sane.* Th. ὅλος.

'Ομὰ, *similia:* nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *similis.*

'Ομάγυρις, ιος, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium:* quod vide.

'Ομαδεύω, *in unum cogo:* ab ὁμὰς.

'Ομαδέω, f. ήσω, *tumultuor:* ab

"Ομαδος, ȣ, ὁ, *multitudo, tumultus:* ab ὁμὰς.

'Ομαίμιος seu ὅμαιμος, ȣ, ὁ ἡ, et

'Ομαίμων, ονος, ὁ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus;* ex ὁμὸς, et αἷμα, τὸ, *sanguis.*

'Ομαιχμία, ας, ἡ, *belli societas:* ex ὁμὸς, et αἰχμὴ, *cuspis.*

'Ομαλὴς, έος, ὁ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

'Ομαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo.* ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor.* ab

'ΟΜΑΛΟΣ, ἡ, ὸν, *planus:* item *SIMILIS. æqualis, æquabilis.* ἀνώμαλος, ȣ, ὁ ἡ, *asper, inæqualis.* ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ἡ, idem.

'Ομάρτει, *sequere;* præs. imperat. act. ab

'Ομαρτέω, *sequor, eo unà cum:* f. ήσω ab

'ΟΜΑΡΤΗ, Poët. idem quod ὁμοῦ, *simul, unà.* qu. ex ὁμῦ, et ἄρω.

'Ομαρτήσας, αντος, *secutus:* a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor,* quod vide.

'Ομὰς, άδος, ἡ, *universitas, multitudo, omnes simul;* ab ὁμῦ.

'Ομβρέω, *pluo;* vide in ὄμβρος.

'Ομβρημα, ατος, τὸ, *imber:* à præced.

'Ομβρηνὸς, ἡ, ὸν, seu

'Ομβρηρὸς, ὰ, ὸν, *pluviosus:* ab eod. Th. ὄμβρος.

'Ομβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, *pluo.* Th. ὄμβρος, *imber.*

'Ομβριμοπάτρης, ȣ, ὁ ἡ, item in f. g. ὀμβριμοπάτρη, *forti patre genitus:* ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, *robustus,* (quod vide), et πατὴρ, *pater.*

'Ομβριμος, ȣ, ὁ ἡ, *robustus:* ab ὄβριμος, idem.

"Ομβριος, ȣ, ὁ ἡ, *pluvius, pluvialis:* ab

"ΟΜΒΡΟΣ, ȣ, ὁ, *IMBER, pluvia:* qu. ab ὁμοῦ ῥεῖν, *simul fluere.* Hinc ὀμβρέω, *pluo:* a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος.

'Ομεῖται, *jurabit:* 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω, p. ὤμοκα, f. 2. m. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

'Ομευνέτης, ȣ, ὁ, *maritus:* et

'Ομευνέτις, ἴδος, ἡ, *uxor:* et

'Ομευνὸς et ὁμεύνιος, ȣ, ὁ ἡ, *conjux, eodem cubili utens:* ex ὁμὸς, et εὐνή.

'Ομηγερὴς, έος, ὁ ἡ, *simul congregatus:* in nom. pl. ὁμηγερέες: ex ὁμοῦ, *simul,* et ἀγείρω, *congrego.*

'Ομηγυρὴς, έος, ὁ ἡ, Poët. et Æol. pro præced.

'Ομήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo hominum congregatorum:* ex ὁμοῦ, *simul,* et ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus.*

'Ομηλικία, ας, et Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas:* à seq.

'Ομῆλιξ, ικος, ὁ ἡ, *qui ejusdem ætatis est:* ex ὁμὸς, *similis,* et ἡλικία, *statura.*

'Ομήρευμα, ατος, τὸ, *pignus, obses:* ab ὁμηρεύω.

'Ομηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρέουσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab

'Ομηρεύω, *sum obses:* ab ὅμηρος.

'Ομηρέω, ῶ, f. ήσω, *in unum convenio, occurro; comitor:* ab eod.

'Ομηρίδαι, ῶν, οἱ, *HOMERIDÆ. Homeri imitatores, vel poëmatum Homericorum recitatores et actores.*

"Ομηρον, ε, τὸ, *pignus quod est obsidis vice.*

"ΟΜΗΡΟΣ, ε, ὁ, *obses:* qu. ab ὁμῦ εἴρειν, *simul nectere.* Est et

"Ομηρος, ε, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ celeberrimi Græci.

'Ομίλει, præs. imperat. act. ab

'Ομιλέω, -ῶ, *in cœtu aliquorum versor; in colloquium venio, colloquor, sermocinor; consuesco; alicui rei valdè deditus sum,* ut *studiis,* &c. ὁμιλεῖν τισὶ τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri:* cum dat. imperf. ὡμίλεον, ευν, 3. sing opt. præs. ὁμιλέοι, f. ήσω, p. ὡμίληκα, a. 1. ὡμίλησα, a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος, præs. part. act. ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba, cœtus.*

'Ομιλαδὸν, adv. *turmatim:* ab eod. Th.

'Ομιλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui dextrè versatur cum hominibus, elegans, humanus, comis:* ab ὁμιλέω.

'Ομιλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium.* Hinc Angl. HOMILY. ab ὁμιλέω.

"ΟΜΙΛΟΣ, ε, ὁ, *cœtus, turba; turma; plebs; tumultus:* qu. ab ὁμῦ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur.*

'ΟΜΙΧΕ'Ω, *meio, mingo;* qu. ὁμῦ χέω, *simul fundo.*

'ΟΜΙ'ΧΛΗ, et Ion. ὁμίχλη, ης, ἡ, *nebula, caligo.*

"Ομμα, ατος, τὸ, *visum; oculus; aspectus, facies:* nom. pl. ὄμματα, dat. pl. ὄμμασι ab ὄπτομαι, *video:* f. med. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι.

"Ομματ' pro ὄμματα· vide præced.

* 'Ομματόω, *oculatum et vigilem reddo:* ab ὄμμα.

"Ομνυ, *jura:* præs. imperat. act. pro ὄμνυθι. et

'Ομνύεις, 2. sing. præs. ind. ab

"ΟΜΝΥΜΙ seu ὀμνύω, *juro:* f. ὀμόσω, perf. ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα, a. 1. ὤμοσα, a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ὀμόσας, αντος.

'Ομογάστριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *frater qui, vel soror quæ, ex eodem ventre prodiit, uterinus:* ex ὁμῦ, *simul,* (Th. ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus.*

'Ομογενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, vide ὁμόγονος.

'Ομόγλωσσος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur:* ex ὁμὸς, et γλῶσσα, *lingua.*

'Ομογνωμονέω, ῶ, f, ήσω, *ejusdem sum sententiæ:* ex ὁμὸς, et γνώμη, *sententia.*

'Ομογνωμόνως, adv. *æquè, uno animo.*

'Ομόγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ὁμόσπορος, *consanguineus, cognatus, germanus:* ex ὁμὸς, *similis,* et γίνομαι, *nascor.*

'Ομόδαμος, ω, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro

'Ομόδημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, q. d. ἐκ τῦ αὐτῦ δήμε ὢν, *qui est ex eodem populo:* ex ὁμὸς, et δῆμος, *populus.*

'Ομοδίαιτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui eodem victu, seu vitæ genere utitur:* item *convictor, contubernalis, sodalis:* ex ὁμὸς, et δίαιτα, *vivendi mos, victus.*

'Ομοδρομέω, ῶ, *simul curro, concurro:* ex ὁμῦ, *simul,* et δρόμος.

'Ομοεθνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui est ejusdem generis, seu nationis:* ex ὁμὸς, *similis,* et ἔθνος, *gens.*

* 'Ομοεθνέω, *ejusdem gentis sum.* D. S.

'Ομοθάλαμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ὁμοῦ ᾗ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul et in eodem thalamo habitat.*

'Ομόθεν, *simul:* ab ὁμῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis.*

'Ομόθρονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui eidem solio insidet, et ejusdem particeps est:* ex ὁμὸς, et θρόνος, *thronus,* quod vide.

'Ομοθυμαδὸν, adv. *uno animo:* ab

'Ομόθυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *unanimis, concors:* ex ὁμὸς, et θυμὸς, *animus.*

"Ομοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.

'Ομοιάζω, *similis sum:* f. άσω, p. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς.

'Ομοίην, acc. sing. Ion. f. g. ab eod.

'Ομοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

* 'Ομοιοπάθεια, ας, ἡ, *affectuum similitudo.* D. S. à

'Ομοιοπαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *iisdem affectibus obnoxius:* ex ὅμοιος, et πάθος, τὸ, *affectus.*

"Ομοιος, οία, οιον, *similis, par: æqualis:* [* *tantundem est, nil refert,* σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò sive me laudare, sive vituperare velis, tantundem est.* Æsch. Agam. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060.] Th. ὁμὸς, idem.

'Ομοιότης, ητος, ἡ, *similitudo:* à præced.

'Ομοιόω, ῶ, *assimilo, comparo:* f. ώσω, perf. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα, a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in. 1. pl. ὁμοιώσωμεν. p. pass. ὡμοίωμαι, a. 1. pass. ὡμοιώθην, a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι, a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος· ab ὅμοιος, *similis.*

'Ομοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. et

'Ομοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo,* quod vide.

'Ομοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo, simulachrum:* à 1. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω.

'Ομοίως, adv. *similiter, perinde:* ab ὅμοιος.

'Ομοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo:* à 2. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω.

'Ομόκλαρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est, particeps, consors:* ex ὁμῦ, et κλῆρος.

'Ομοκλάω, seu -έω, *hortor vociferando, increpo:* ab ὁμοκλή.

'Ομοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, increpatio et comminatio:* ex ὁμῦ, *simul,* et κέκλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *hortor.*

'Ομοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator:* à 3. sing. perf. pass. verbi ὁμοκλάω.

'Ομοκλήσας, αντος, *minans:* a. 1. part. act. ab eod. verbo.

'Ομοκλινὴς, έος, et ὁμόκλινος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui est in eodem lecto,* vel *toro;* item *simul accumbens mensæ:* ex ὁμὸς, et κλίνη.

'Ομολογέω, ῶ, *consentio, assentior: confiteor, profiteor; spondeo; præsto; conditiones accipio;* v. gr. *pacis; affirmo, testor: similis sum, respondeo: laudo:* [* *gratias ago:* in Hebraismis censet Vorstius, Philol. S. P. c. 5. p. 137.] f. ήσω, perf. ὡμολόγηκα, a. 1. ὡμολόγησα. ab ὁμόλογος.

'Ομολογηθέντα, acc. sing. a. 1, part. pass. et

'Ομολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

* 'Ομολόγησις, *confessio, concessio.* D. S. à verbo præced.

'Ομολογητέον, *confitendum est:* nomen verbale ab eod.

'Ομολογία, ας, ἡ, *confessio; consensus, assensus;* item *convenientia; pactum, pactio, compositio:* ab

'Ομόλογος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *iisdem verbis utens; consentiens:* τὸ ὁμόλογον, *pactum:* ex ὁμὸς, *similis,* et λόγος, *verbum.* Th. λέγω, *dico:* perf. med. λέλογα.

'Ομολογουμένως, adv. *ex confesso, sine controversiâ,* à præs. part. pass. ὁμολογούμενος, ε, verbi ὁμολογέω quod vide.

'Ομολόγως, adv. *congruenter;* item *aperte, sine ullâ dubitatione:* ab ὁμόλογος, quod vide.

'Ομομήτριος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui est ex eâdem matre natus:* ex ὁμὸς, et μήτηρ, *mater.*

'Ομὸν, *eundem, similem:* acc. sing. ab ὁμὸς.

'Ομονοέω, -ῶ, f. ήσω, p. ὡμονόηκα, *consentio:* ex ὁμὸς, *similis,* et νόος, *mens.*

'Ομόνοια, ας, ἡ, *concordia, consensio:* à præced.

Ὁμοούσιος, seu ὁμοούσιος, *ejusdem essentiæ, consubstantialis*: ex ὁμὸς, et οὐσία, *essentia*: ab ὢν, οὖσα, ὄν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὁμοπάτριος, ου, ὁ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem babens*.

Ὁμόργνυ, *abstersit*, 3. sing. imperf. act. Ion. ab

ὉΜΟΡΓΝΥΜΙ et μόργνυμι, *abstergo, imprimo, inuro*: f. ὀμόρξω, a. 1. ind. act. ὤμορξα, a. 1. ind. med. ὠμορξάμην, perf. ὄμορχα.

Ὁμορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis sum*: ab ὅμορος.

Ὀμόρξω, *tergam*; f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι.

Ὅμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *finitimus, confinis: adfinis, amicus*: gen. pl. ὁμόρων. ex ὁμὸς, et ὅρος, *terminus*.

ὉΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, *similis, par: idem*.

Ὀμόσαι, *jurare*: a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ὀμόσω, p. ὤμοκα, ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum, eodem*. à præced. At

Ὁμόσε, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὁμόω, *unio*; f. ὁμόσω.

* Ὁμόσε χωρήσας πράγματι, *efferens se periculo*.

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄμνυμι.

Ὁμοσιτέω, *simul edo*: à seq.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς, et σῖτος, *frumentum*.

Ὁμοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium*; item *tentorium*: et

Ὁμοσκηνόω, -ῶ, *in eodem sum tabernaculo*: ex ὁμὸς, et σκήνη, ης, ἡ, *tabernaculum*.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est ex eodem semine et genere*: ex ὁμὸς, et σπείρω, *semino*.

Ὀμόσσῃ, *juraverit*: 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ut et ὀμόσσας, pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

Ὁμοστιχάω, seu -έω, *simul procedo, unà eo; comitor*: ex ὁμὸς, et στείχω, *eo*.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *in eodem versu* seu *ordine locatus; comes*: ex ὁμὸς, et στοῖχος, *ordo, versus*. Th. στείχω, *eo, vado*.

Ὀμόσω, *jurabo*: f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι, a. 1. ὤμοσα.

* Ὁμοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod similem habet finem*. D. S.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eandam artem exercet*: ex ὁμὸς, et τέχνη, *ars*.

Ὁμότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in pari habetur honore*: ex ὁμὸς, et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eâdem utens mensâ*: ex ὁμὸς, et τράπεζα, *mensa*.

Ὁμότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *similis*, tam de *ingenio*, quàm *moribus*; item *consentaneus*: ex ὁμὸς, et τρόπος, *mores, ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

Ὁμοῦ, *unà, simul, pariter; in eundem locum; in eodem loco; propè; ferè, circiter*: ab ὁμὸς.

Ὀμοῦμαι, *jurabo*: f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, *finitimus sum*: ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *comes, qui cum aliquo it*: ex ὁμοῦ, et φοιτάω, *eo*.

Ὁμόφρονα et ὁμόφρονας, acc. sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, *consentio, concors sum*: ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *unanimis, idem sentiens, concors*: ex ὁμὸς, et φρὴν, *mens, animus*.

Ὁμόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Xen. *ejusdem speciei, ejusdem generis, ex eâdem tribu*: ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus*.

Ὁμοφωνέω, *eâdem voce* vel *linguâ utor*: ex ὁμὸς, et φωνέω.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur; cujus eadem vox est* seu *idem sonus; consonus, consentiens*: ex ὁμὸς, et φωνὴ, *vox*.

Ὁμοχροίη, Ion. pro ὁμοχροία, *coloris similitudo*: ex ὁμὸς, et χρόα, *color*.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus idem suffragium est; eandem fovens sententiam; idem jus suffragii ferendi habens*: ex ὁμὸς, et ψῆφος, *calculus*.

Ὁμόω, *in unum redigo, coire facio*: ab ὁμὸς, *similis, par*: sed

Ὀμόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide,

Ὀμφακίας, ου, ὁ, *acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*: ab ὄμφαξ.

Ὀμφακίζω, *sum acerbus*, f. ίσω, p. ὠμφάκικα. ab eod.

Ὀμφάκιον, ου, τὸ, *omphacium, succus uvæ acerbæ*.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, *umbilicatus, a, um*. Epith. *scuti*: ab

ὈΜΦΑΛΟ'Σ, ου, ὁ, *UMBILICUS, umbo; media pars agminis*: q. ab ἀμφελίσσω, *circumvolvo*.

ὈΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *uva acerba, necdum matura*, [* vel *quivis fructus immaturus*,] quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*.

ὈΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina, responsum à Deo datum*.

Ὁμωθῆναι, *similem factum esse* vel *unitum*: a. 1. inf. pass. ab ὁμόω. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

Ὀμώμοκα, Att. pro ὤμοκα, *juravi*: perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

Ὁμώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem nomen habens, cognominis*: ex ὁμῶς, et ὄνομα, *nomen*.

Ὅμως, *tamen*: conjunct. discret. ὅμως μὲν τοι, *veruntamen*: sed χλ.

Ὁμῶς, *similitèr, æquè, paritèr, simul, unà*: Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὅν, ὄντι, *quem*: acc. sing. ab ὅς, *qui*.

Ὄν, præs. part. neut. g. ab ὢν, οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὄναγρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*; per Sync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum*: f. ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄναμαι, *fruor*; item *vitupero*. Vide ὄνημι.

Ὀνάμενος, ου, *qui fructum percepit*; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

ὌΝΑΡ, τὸ, *somnium*: indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio*: [* Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynicus.]

Ὀνάριον, ου, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.

Ὀνασεῖ, *juvabit*: Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum*.

Ὄνασθαι, *frui*; præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide: vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

Ὄνασις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus, utilitas*; ab eod.

Ὀνάσσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ὄνημι.

Ὀνεῖαθ' quod pro ὀνείατα, τὰ, *cibaria, commoda*: ab

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, *utilitas, emolumentum*: ab ὄνημι.

Ὀνείδεα, et contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ία, ιον, *probrosus, contumeliosus*: ab ὄνειδος.

Ὀνειδίζω, *exprobro, vitupero, reprehendo, accuso*, imperf. ὠνείδιζον, f. 1 ίσω, p. ὠνείδικα, a. 1. ὠνείδισα, a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ, præs. pass. ὀνειδίζομαι, *convitiis laceror*; perf. pass. ὠνείδισμαι. ab ὄνειδος.

Ὀνειδίσας, αντος, a. 1. part. act. At

Ὀνείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act.

Ion. ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνειδίσεις, 2. sing. f. 1. act, ejusd. verbi.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, *contumelia, probrum*: et

Ὀνειδισμὸς, ȣ, ὁ, *convicium*; ab ὀνειδίζω, *exprobro*.

Ὀνειδίσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. et

Ὀνειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro*: f. ίσω. ab

ὌΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus*; item *gloria, laus, decus*.

Ὄνειος, εία, ειον, *utilis*: ab ὄνημι.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.

Ὀνειρεῖος, εία, ειον, ut ὀνειρείαι πύλαι, *somni* vel *insomniorum portæ*; ab ὄνειρος, quod vide.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀνειροκρίτης, ȣ, ὁ, *somniorum interpres*: ex ὄνειρος, *somnium*, et κρίνω, *judico*.

Ὀνειροπόλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *somniorum interpres*: ex ὄνειρος, *somnus*, et πολέω, *versor*.

Ὄνειρος, ȣ, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ, idem.

Ὀνείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. præced.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi

Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.

Ὀνημένος, ȣ, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

ὈΝΗΜΙ, et ὀνίνημι, *juvo, prosum*; f. ὀνήσω, ab ὀνέω, a. 1. ὤνησα, p. ὤνηκα, præs. pass. ὄνημαι, ὄναμαι, et ὀνίναμαι, *utilitatem et fructum percipio, fruor*: f. 1. med. ὀνήσομαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, et contract. ὀναίμην. Item

Ὄνημι, *vitupero*: ὄναμαι, *vitupero*.

Ὄνησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. et

Ὀνῆσαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

Ὀνήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

Ὀνήσει, *erit emolumento*, 3. sing. f. 1. act. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *utilis*; item, prop. nom. ab ὄνημι.

Ὄνησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.

Ὀνησίφορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *utilitatem afferens*; item nomen propr. *ferens opem, opitulator*.

Ὄνητο, præs. imp. pass. ab ὄνημαι, *fruor*.

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, *utilis*; *vituperabilis*: ab ὄνημι.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, *utilis*; item *ONETOR*, nom. propr.

Ὀνθηλεύω, et ὀνθυλεύω, *stercore bovino inquino*; *fimo jumentorum aspergo agrum*; et inde *cibos condio exquisite*, quia ut *fimo agri fæcundiores*, sic *cibi condimentis delicatiores* fiunt: ab

ὌΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *stercus*, seu *fimus jumentorum*.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, *asinarius, a, um*: ab ὄνος, *asinus*.

Ὀνίνησιν, *juvat*: 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.

Ὄνοιτο, 3 sing. præs. opt. verb. ὄνομαι. quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὀνόομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοκένταυρος, ȣ, ὁ, *onocentaurus*.

Ὄνομ', pro ὄνομα, quod vide.

ὌΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, *NOMEN*; *fama, celebritas*; *prætextus*; κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv.

Ὀνόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab

Ὀνομάζω, *nomino, appello*; *celebro, decanto*: 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι, præs. inf. ὀνομάζειν, f. άσω, p. ὠνόμακα, præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*, p. pass. ὠνόμασμαι, a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η, præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Ὄνομαι, *reprehendo, carpo, vitupero*: f. m. ὀνόσομαι, a. 1. m. ὠνοσάμην. ab ὀνόω, idem.

Ὀνομαίνω, *nomino, nomine voco, nominatim recenseo*: f. ανῶ, a. 1. ὠνόμηνα, a. 1. sub. act. ὀνομήνω. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ὀνομάκριτος, ȣ, ὁ, nomen. propr.

Ὀνόμασθεν, Æol. et Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, quod vide.

Ὀνόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

Ὀνομασία, ίας, ἡ, *nominatio, appellatio*: ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστὶ, adv. *nominatim*.

Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, *nominativus*: et

Ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, *celebris, clarus*: in pl. ὀνομαστοί. ab ὀνομάζω.

Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. et

Ὀνομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

ὌΝΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, *asinus, a*: q. ab ὄνημι, *juvo*: item bestiola multipes, dicta *multipeda, porcellio*: item *superior, molæ lapis*; *axis*; *fusus*.

Ὀνόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, *vituperandus*: in pl. n. g. ὀνοστά, ab ὄνομαι, *vitupero*.

Ὀνοτάζω, *carpo, incuso*; ab ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὀνοτὸς, ἡ, ὸν, Poët. *vituperabilis*, ab eod.

Ὀνοφορβὸς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit*: ex ὄνος, et φέρβω, *pasco*: p. m. πέφορβα.

Ὀνόω, f. όσω, usitatius ὄνομαι, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

Ὄντα, *existentem*, acc. sing. part. præs. m. g. ὤν, ὄντος· ab εἰμὶ, *sum*.

Ὅντινα, *quemcunque*, acc. sing. ab ὅστις.

Ὄντως, *verè*, adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

* Ὄντων, 3. pl. imperf. Atticè pro ἦσαν, ab εἰμί. δικαστὰὶ τὸ ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ionicè dicitur, ἐόντων, Herodot. p. 364. 67.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

Ὀνύμαξα, ας, ε, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.

Ὀνυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

ὌΝΥΞ, υχος. ὁ, *UNGUIS*; *uncus*: *ONYX* gemma; in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

Ὄνυχες, *ungues*, nom. pl. et

Ὀνύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*.

Ὀνυχίζω, *ungues facio*; *divido ungulam penitus*; *ungues reseco*; *ad unguem exigo*: f. ίσω, p. ὠνύχικα· ab ὄνυξ, *unguis*.

Ὀνύχιον, ȣ, τὸ, *unguiculus*: item pro *lapide onychite*. Th. ὄνυξ.

Ὀνυχισμὸς, ȣ, ὁ, *unguium resectio*; *diligens et acerba rei examinatio*: ab ὀνυχίζω.

ὈΝΩΝΙΣ, ίδος, ἡ, *herbæ genus*.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξεῖα ἅλμη.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξὺς. At

Ὀξεῖα, exponitur per *acutè*, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

Ὀξεῖ, dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*.

Ὀξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· et

Ὀξείῃσι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξέως, adv. *acutè*; *celeriter*; *velociter*: ab eod.

Ὄξος, εος, τὸ, *acetum*: et pro *viro iracundo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξὺ, substantivè *acumen*; *mucro*, *acies*; item *celeritas*: adv. etiam *acutè*; *celeriter*. Th. ὀξὺς.

* Ὀξυβελικὸς, *adjectivum nominis*

ὀξυβελὴς, acutum habens, vel emittens celeriter, jaculum. ab ὀξὺς, et βέλος. D. S.

'Οξυβελὴς, έος, ὁ ἡ, acutam cuspidem habens: qui celeriter jaculum emittit: ex ὀξὺς, acutus, et βέλος, τὸ, telum.

'Οξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum: ex ὀξὺς, et γάρον.

'Οξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina, Græc. à Lat.

'Οξυγράφος, ου, ὁ ἡ, celeriter scribens: ex ὀξὺς, et γράφω, scribo.

'Οξυηκοΐα, ας, ἡ, auditûs acumen: ex ὀξὺς, acutus, ex ἀκοὴ, auditus. Th. ἀκούω, audio.

'Οξύθυμος, ου, ὁ ἡ, qui acerbo est animo, iracundus. Hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas; sordes: ex ὀξὺς, et θυμὸς, animus.

'Οξυκίνητος, ου, ὁ ἡ, ad motum subitus et præceps, qui subito vel celeriter movetur; item ὀργίλος, qui subitò irâ commovetur: ex ὀξὺς, et κινέω, moveo.

'Οξυντὴρ, ῆρος, ὁ, scalprum: ab

'Οξύνω, acuo: item acidum reddo: f. υνῶ, p. ὤξυγκα, a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξὺς.

'Οξυόεις, όεσσα, όεν, acutus; spinosus. Th. ὀξὺς.

'Οξυρεπὴς, έος, ὁ ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, et

'Οξύῤῥοπος, ου, ὁ ἡ, qui celeriter repit ac movetur: celer, velox: ex ὀξὺς, velox, et ῥέπω, repo, vergo.

'ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, acutus; acidus; velox; expeditus ad aliquid aggrediendum.

'Οξύσχοινος, ου, ὁ ἡ, acutus juncus: ex ὀξὺς, acutus, et σχοῖνος, ου, ὁ ἡ, juncus.

'Οξύτερος, ου, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, acutior. comparat. ab ὀξὺς, acutus.

'Οξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; acrimonia; item celeritas. Th. ὀξὺς.

'Οξύτομος, ου, ὁ ἡ, acutè secans, acutus: ex ὀξὺς, et τέμνω, seco: p. m. τέτομα.

"Ου, Poët. pro οὗ, cujus: ab ὃς, quis.

"Οπ', pro ὄπα, vocem, sonum: acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

"Οπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, ubi, quod vide.

'Οπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, sequor; adsum, procedo, opitulor: ab seq.

'Οπαδὸς, οῦ, ὁ ἡ, assecla, comes: quod et ὀπηδὸς: ab ὀπάζω.

'Οπαζόμενος, ου, præs. part. pass. ab

'ΟΠΑ'ΖΩ, f. άσω, persequor, sequi jubeo; comitem do; præbeo: ὀπάζομαι, med. comitem accipio; à persequente premor.

'Οπαῖον, ου, τὸ, foramen ollæ; item foramen per quod fumus è furno aut camino exit. Th. ὀπὴ, foramen.

'Οπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, q. v.

"Οπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

'Οπάσαι, a. 1. inf. act. et

'Οπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω.

'Οπάσσαις, præbeas, a. 1. opt. act. gem. σ, sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

"Οπατρος, ου, ὁ ἡ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, eodem patre genitus: ex ὁμὸς, idem, et πατὴρ.

'Οπάων, ονος, ὁ ἡ, minister, comes. Th. ὀπάζω, sequi jubeo. Alii ὀπάων legunt qu. ab ἕπω, sequor.

"Οπερ, quod: ex ὅ, et περ.

'Οπέων, ονος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

'ΟΠΗ', ῆς, ἡ, foramen, per quod videri potest: q. ab ὄπτομαι, video.

"ΟΠΗ, ubi; quo; quà, quâ viâ; quâ ratione, quo modo: q. ab ὅς, qui.

'Οπηδέω, comitor, comes sum, assector. Th. ὀπάζω, comitem do.

'Οπηνίκα, quando: ex ὅπη, et ἡνίκα, quum, quando.

'Οπήτιον, ου, τὸ, fabula. Th. ὀπή.

'Οπὶ, voci, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

'Οπιδνὸς, ἡ, ὸν, reverendus, cavendus. Th. ὄπις.

'Οπίζετο, curabit: 3. sing. imperf. Ion. ab

'Οπίζομαι, curo, revereor; item caveo; rependo, ulciscor. Hinc

'Οπιζόμενος, præs. part. med. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura.

"Οπιθεν, retrò, post, à tergo, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, retrorsùm.

"Οπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio.

"Οπιον, ου, τὸ, 'OPIUM, succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat. Th. ὀπὸς, succus.

'Οπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, acc. sing. part. præs. ab

'Οπιπτεύω, inspicio, circumspicio, per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, video.

"ΟΠΙΣ, ιδος ἡ, ultio, vindicta divina; cura, respectus: q. ab ἕπομαι, sequor.

'Οπισαμβώ, itio retrograda: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

'Οπισθεν, pone, à tergo: adv. Th. ὀπίσω, retrò.

'Οπίσθιος, ία, ιον, posterior, à tergo sequens.

'Οπισθίως, adv. post, retrorsùm.

'Οπισθόδετος, ου, ὁ ἡ, à tergo revinctus: ex ὄπισθεν, et δέω, ligo.

'Οπισθόμβροτον αὔχημα δόξης, retrò mortales sequens gloriatio laudis. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

'Οπισθονόμοι βόες, boves præposterè pascentes: ex ὄπισθεν, et νέμω, pasco.

'Οπισθότονος, ου, ὁ ἡ, in aversum tendens, aut tentus; subst. vinculum quo manus post tergum religantur: ex ὄπισθεν, et τείνω.

'Οπισθοφανῶς, retrorsùm, adv. ex ὄπισθεν, et φαίνω.

'Οπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, retrò.

'Οπίστερος, posterior; ὀπίστατος, postremus: ab

'ΟΠΙ'ΣΩ, retrorsùm, retrò, post. adv. cum gen. item sine casu τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, quæ retrò sunt.

"Οπλα, τὰ, instrumenta: ab ὅπλον, ου, τὸ, arma.

'Οπλέα, acc. sing. ab 'Οπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

"Οπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, armor. Th. ὅπλον, arma.

'Οπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem est

'Οπλέων, Ion. pro ὅπλων, gen. pl. ab

'Οπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον.

'Οπλίζω, armo: f. ίσω, p. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, armor; item activè instruo, paro: præs. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. m. ὁπλισάμην, ω, ατο, a. 1. imperativ. m. ὅπλισαι, ασθε, et in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

"Οπλισμα, ατος, τὸ, armatura: et

'Οπλισμὸς, οῦ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

'Οπλισόμεσθα, armabimur, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.

'Οπλιστὴς, οῦ, ὁ, armator: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁπλίζω.

'Οπλιτεύω, f. εύσω, sum miles gravis armaturæ; armatis præsum: ab

'Οπλίτης, ου, ὁ, armatus, miles armaturæ gravis: ab ὅπλον.

'Οπλιτικὸς, ἡ, ὸν, ad milites gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites: à præced.

'Οπλοδοτέω, ῶ, arma distribuo: ex ὅπλον, et δίδωμι.

'Οπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium: ex ὅπλον, arma, et θήκη, loculus.

'Οπλολογέω, ῶ, arma lego, colligo.

'Οπλομαχέω, f. ήσω, armis decerto vel pugno: et

'Οπλομαχία, ας, ἡ, pugna seu certamen quo armis decertatur: ab

'Οπλομάχος, ου, ὁ ἡ, qui armis pugnat: ex ὅπλον, et μάχομαι, pugno.

"ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, telum; scutum; in-

strumentum: τὰ ὅπλα, *arma*; *instrumenta quævis*.

Ὁπλοτεράων, *juvenum*, gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων.

Ὁπλότερος, ἔρα, ερον, *junior*, *unus è posteris*: ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλοφορέω, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus*: in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor*: à

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui arma gestat*, *armiger*: ex ὅπλον, et φέρω.

Ὁποδαπὸς, ῦ, *cujas*, *ex quâ regione*: ex ὅπου, *ubi*, et δάπιδον, *solum*.

Ὁπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, *unde*: à πόθεν, idem. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *ubi*, *quo*: vide ποι.

Ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis*, *e*: idem quod οἷος, citra interrogationem.

ΟΠΟ´Σ, οῦ, ὁ, *succus*, *humor*; *coagulum*: qu. ab ὀπὴ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus*.

Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

Ὁπόσονοῦν, adverb *aliquantulum*, *quantumcunque*: ex ὁπόσος, et οὖν.

Ὁπόσος, et Poët. ὁππόσος, όση, όσον, *quantus*: à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus*.

Ὁπόταν, adv. *quum*, *ubi*: conj. *quandoquidem*: pro ὁπότε, et ἄν.

Ὁπότε, et Poët. ὁππότε, *aliquando*, *olim*, *donec*. à ποτέ.

Ὁπότερος, έρα, ερον, *uter*, *utervis*, *alteruter*: à πότερος, *uter*.

Ὅπου, *ubi*, indefinitè, idem quod που, *ubi*, *quo*, *quum*.

Ὅππα, Dor. pro ὅππη, et hoc pro ὁπόθεν, *unde*. Th. ὅτι, *quando*.

Ὅππη, Poët. pro ὅπη ἢ ὅπου, *quo*. Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando*, quod vide.

Ὁππόσε, adv. *quocunque*.

Ὁππότ', pro ὁππότε, vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram*, acc. sing. f. g. Ion. et

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. et Poët. ab

Ὁππότερος, *uter*; Poët. pro ὁπότερος.

Ὀπτάζομαι, *videor*: à seq.

Ὀπτάζω, *video*: ab ὄπτομαι.

Ὀπταλέος, έα, έον, *assus*, *tostus*: ab ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτανόμενος, *visus*, *versans in conspectu*, part. præs. pass. ab

Ὀπτάνω, *video*: ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio*, *visio*; ab ὀπτάζω.

ΟΠΤΑ´Ω, *torreo*, *asso*: f. ήσω, p. ὤπτηκα, p. pass. ὤπτημαι, σαι,

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, q. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. m. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτῆ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo*.

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*, *explorator*. Th. ὄπτομαι.

Ὄπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio*: ab ὀπτάω.

Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, *visorius*. Th. ὄπτομαι. Hinc ἡ ὀπτικὴ, scil. τέχνη, *Optica*, Angl. OPTICKS.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, *oculus*: ab

ΟΠΤΟΜΑΙ, *video*: f. med. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass. ὤφθην, ης, η, f. 1. pass. ὀφθήσομαι, a. 1. m. ὠψάμην, a. 1. sub. m. ὄψωμαι.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *assus*, *a*, *um*; *tostus*. Th. ὀπτάω, *asso*.

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

ΟΠΥΙ´Ω, *ineo*, *coëo*; *uxorem habeo*, *nubo*. imperfect. ὤπυιον, ες, ε, præs. pass. ὀπυίομαι, *in matrimonio habeor*.

Ὄπωπα, *vidi*, p. m. Att. pro ὦπα, Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video*.

Ὀπώπει, Ion. pro ὀπώπειν, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus*, *aspectus*, *visus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator*: à præced. quod vide.

ΟΠΩ´ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus*; *fructus arborei*; *poma*; *ætas maturior*.

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. ab ὀπωρίζω.

Ὀπωριεῦντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ὀπωρίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *fructus autumnales*, seu *poma decerpo et colligo*; *pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus*. Th. ὀπώρα, *fructus autumnales*; *autumnus*.

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis*: ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Ὅπως, *ut*, *quomodo*: conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*

* Ὅπως, ἄν, *ut*, *adeò ut*, Mat. vi. 5. Luc. ii. 35. οὐχ ὅπως ἀλλὰ, *non solùm*, *non sed*, *tantum abest ut*.

Ὁπωσοῦν, *quomodocunque*: à præced.

Ὁρᾷ, *videt*, 3. sing. præs. ab ὁράω. Sed

Ὁρᾷ, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. ὁρᾶσθαι, præs. infin. pass. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, *visio*, *visus*: quæ fieri solet κατ' ὄναρ: *spectaculum*: ab ὁράω, *video*.

Ὅραμνος, *frons*, RAMUS: qu. contractè pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, *spinosus frutex*.

Ὁρᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem*. Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre*, *oculis vultuque Martem spirare*.

Ὀρανὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cælum*.

Ὁρᾶται, *spectat*, 3. sing. præs. m. et

Ὁρᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video*.

Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, *spectator*: et

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, *videndi potentiâ præditus*: et

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *visibilis*, *e*, ab

• ΟΡΑ´Ω, *video*, *cerno*; *intelligo*, præs. imperat. ὅρας, ὅρα, imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων, f. άσω, p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα, perf. inf. ἑωρακέναι, plusq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει, perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

Ὀργάζω, vide in ὀργάω.

Ὀργάνη, ης, ἡ, *Minerva*, quæ et ἐργάνη, ab ἔργον, *opus*, quia *textrix*.

Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, *instrumentalis*: ab

ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *instrumentum*, vel *opus*, ORGANUM: qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus*, seu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. Hinc Angl. ORGAN.

ΟΡΓΑ´Σ, άδος, ἡ, *terra pinguis*; *locus*, vel *lucus Deo sacer*.

ΟΡΓΑ´Ω, *appeto impatienter*: f. ήσω, qu. ab ὀργὴ, *impetus*. Hinc ὀργάζω, *instigo*, *incito*; item *subigo*, *mollio*.

• ΟΡΓΗ´, ῆς, ἡ, *ira*; *animi inclinatio*, *studium*; *impetus et ardor vehementior*; qu. ab ὄρω, *incito*, et ἄγω, *impello*, quia est *impulsus quidam animi*: vel ab ὀρέγω.

Ὀργὴ, etiam Ionibus significat *picem*.

ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi*, et *cujusvis Dei*, ORGIA, qu. ab ὀργὴ, *impetus*.

Ὀργιάζω, *orgia celebro*: à præced.

Ὀργίζομαι, pass. ab

Ὀργίζω, *ad iram incito*, *lacesso*, *facio irasci*: f. ίσω, p. ὤργικα, præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor*, cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. pass.

ὀργισθῆν, ης, η, a. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, έντος, f. 1. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ira.

'Οργιζώμεθα, 1. pl. præſ. ſub. paſſ. à præced.

'Οργίλος, ίλη, ιλον, *iracundus*, ab ὀργὴ.

'Οργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia* : à præced.

'Οργισθῇς, *iratus fueris* ; 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, *iraſcor* : p. paſſ. ὤργισμαι, ab eod. Th.

'Οργυιὰ, ᾶς, ἡ, *menſura ſex pedum, paſſus, ulna*. Eſt etiam *extenſorum pedum* menſura ; qu. ex ὀρέγω, perf. med. ὤρεγα, *extendo*, et γυῖον, *pes*.

'Ορέγεσθαι, præſ. inf. paſſ. ὀρεγόμενος, præſ. part. paſſ. ab ὀρέγω, *extendo*.

'Ορεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur* ; item *paſſus* : ab eod.

'Ορεγνὺς, ύντος, *porrigens* : præſ. part. act. ab ὀρέγνυμι, *porrigo*.

'ΟΡΕΓΩ, ſeu ὀρέγνυμι, vel *pedes* vel *manus extendo* ; *porrigo, extendo* : f. ξω, p. ὤρεχα, a. 1. ὤρεξα, præſ. m. ὀρέγομαι. *appeto*, cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι, a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η, a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.

'Ορειᾶν, Dor. pro ὀρειῶν, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus* : ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

'Ορειβατέω, *montes ſcando*, vel *pererro*. ab

'Ορειβάτης, ου, ὁ, *montes ſcandens* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et βαίνω, *eo*.

'ΟΡΕΙΓΑΝΟΝ, ſeu ὀρίγανον, ου, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. quod ex ὄρος, *mons*, et γάνος, *gaudium*,

'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus, montoſus* : hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, ſc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

"Ορειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὄρειος, εια, ειον, idem quod ὀρεινὸς, et ab eod.

'Ορεῖται, 3. ſing. f. 2. m. ὀροῦμαι, ῇ, εῖται· ab ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

'Ορειχάλκοιο, gen. Ion. ab

'Ορείχαλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM, æs montanum* : interdum adjectivè ſignificat, ὁ ϗ ἡ, *confectus ex orichalco* ; q. ex ὄρειος, et χάλκος, *æs*.

'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, *porrectus in longum* ; *qui appetitur ſeu appeti ſolet* : ab ὀρέγω.

'Ορέξαι, *porrigere* : a. 1. inf. act. et

'Ορέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, μένη, μενον, a. 1. part, m. et

'Ορέξῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. omnia ab ορέγω, *porrigo*.

"Ορεξις, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus, OREXIS*. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

'Ορέοντο, *ruebant*, Ion. et Poët. Pleonaſm. τοῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ὄρω, *excito*.

'Ορεοπολέω, -ῶ, *in montibus verſor* vel *erro*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et πολέω, *verſo*.

"Ορεος, gen. ſing. ab ὄρος.

'Ορεσκῴοισι, *montanis* : dat. pl. Poët. ab

'Ορεσκῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus degens* : ex ὄρος, et κέω, ſeu κεῖμαι, *jaceo*.

"Ορεσσι, *montibus* : dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

'Ορεσσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus paſcens, monticola* : ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et νέμω, *paſco* : p. m. νένομα.

'Ορέστης, ου, ὁ, *ORESTES* : nom. propr. acc. ſing. 'Ορέστην.

'Ορεστιὰς, άδος, ἡ, *montana, monticola*. Th. ὄρος, *mons*.

'Ορεὺς, Ion. οὐρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus, mula* : ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana ſit idoneus. Sed

'Ορευς, Dor. pro ὄρους, gen. ſing. ab ὄρος, *mons*.

* 'Ορεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor*. Ariſtoph. Nub. *ad littus allido*, Theocr. xi. 43. *extendor*, Il. Ψ. 23.

'Ορέω, Ion. pro ὁράω, *video* : ſic ὀρέει pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

"Ορη, Dor. pro ὅρα, *vide* : præſ. imperat. ab ὁράω.

"Ορηαι, *movearis* : Ion. pro ὄρῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. verbi ὄρομαι, in ſub. ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῇς, Dor. pro ὁρᾷς, ſic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε. 2. perſ. ſing. et pl. præſ. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

"Ορηται, *orta fuerit* : 3. ſing. ſub. paſſ. vel ut alii a. 2. ſub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῆτε, *videtis* : Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præſ. ind. verbi ὁράω, *video*.

"Ορθαι, *motum eſſe* : per Syſtolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, *excito* : f. ὀρῶ, p. paſſ. ὦρμαι, σαι, ται. At

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um*.

'Ορθεῦν, Dor. ſeu Æol. pro ὀρθοῦν, præſ. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, gen. pl. ab

"Ορθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectâ in altum tendens, arduus* : hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamarè*. Th. ὀρθὸς.

'Ορθόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum conſilium ſuppeditat* : ex ὀρθὸς, et βουλὴ, *conſilium*.

'Ορθογραφέω, -ῶ, *rectè ſcribo*. et

'Ορθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA*, *recta ſcriptura*, ſeu *rectè ſcribendi ſcientia* : ex ὀρθὸς, et γράφω, *ſcribo*.

'Ορθογώνιος, *rectangulus* : ex ὀρθὸς, et γωνία.

'Ορθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ορθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus* : ex ὀρθὸς, et δίκη, *jus*.

'Ορθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines* : ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

'Ορθοκραιράων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

'Ορθόκραιρος, αίρα, αιρον, *caput erectum habens, cornua erecta habens* : ex ὀρθὸς, *rectus*, et κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

'Ορθολογέω, ῶ, *rectè loquor et propriè* : ex ὀρθὸς, et λέγω.

'Ορθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates* : ex ὀρθὸς, et μάντις, *vates*.

'Ορθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo, non claudico* : ab ὀρθόπους.

'Ορθόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumes conſervans* : Epithet. boni Principis, *quia ſuâ ſapientiâ ſervat civitates* : ex ὀρθὸς, et πόλις, *civitas*.

'Ορθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *recto pede progrediens* : ex ὀρθὸς, et πους, *pes*.

'ΟΡΘΟΣ, ἡ, ὸν, *rectus, erectus, porrectus* ; *ſincerus, æquus*.

'Ορθοτομέω, ῶ, *rectè ſeco, divido, diſtribuo* : f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα. ab

'Ορθοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectè ſecans* : ex ὀρθὸς, et τέμνω, *ſeco* : p. m. τέτομα.

'Ορθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo* : et

'Ορθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines* : ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ορθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum* : pro carmen in alicujus laudem componere, quòd altâ voce canatur.

'Ορθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo* ; *rectum facio* : ὀρθόομαι, οῦμαι, *erigor* ; *dirigo* ; *benè rem gero, proſpero ſucceſſu utor*. Th. ὀρθὸς.

'Ορθρεύω, *mane ſurgo* : ab ὄρθρος, *diluculum* : ὀρθρευοίσᾳ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *mane vigilanti* : dat. ſing. part. præſ. f. g.

'Ορθρίζω, *diluculo venio, vigilo* : imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *ſurge manè*. Th. ὄρθρος.

'Ορθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*. Th. ὄρθρος.

"Ορθριος, ία, ιον, *matutinus, ſummo mane veniens* : ab eod.

'Ορθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide

Ὀρθριῶ, *vigilabo:* Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *mane garriens:* de hirundine: ex ὄρθρος, *tempus matutinum*, et γοάω, f. ήσω, *gemo*,
ὌΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *tempus matutinum, diluculum:* ὄρθρου, *ante lucem.*
Ὄρθῳ, dat. sing. ab Ὄρθος, ου, ὁ, nomen viri.
Ὀρθωθῇ, *feliciter succedat:* 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide
Ὀρθῶς, adv. *rectè, ut par est et decet.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*
Ὀρθώσαις, Æol. pro
Ὀρθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. præced.
Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *erector:* qui jacentem erigit: ab ὀρθόω, *erigo*, ejusd. Th.
Ὀριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero;* item *pugno, decerto.* Th. ὀρέγω, *porrigo.*
Ὁρίζω, *termino, definio; constituo, instituo, censeo, cerno:* præs. pass. ὁρίζομαι, p. pass. ὥρισμαι, perf. part. pass. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus;* a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, ένος, *statutus.* Th. ὅρος, *terminus.*
Ὀρίκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ὀρέκτιτος, *in monte constructus;* sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et κτίζω, *condo.*
Ὀριμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma.* ex ὄρος, et μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma.* Th. μηλέα, *malus.*
Ὀρίναις, *moveres:* 2. sing. a. 1. opt. act. et
Ὀρίνετον, *commovent:* dual. præs. ind. act. ab
Ὀρίνω, *excito, commoveo:* f. νῶ, præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, et ὄρσω, Æol.
Ὅριον, ου, τὸ, *finis, terminus:* in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines.* Th. ὅρος, *terminus.*
Ὅριος, ου, *terminalis.* ab eod. Th.
Ὁρίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, quod vide.
Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, *finitio, definitio:* et
Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, *finitor; constitutor juris et arbiter conditionum;* ab ὁρίζω, *termino, definio.* Th. ὅρος.
Ὀριχάομαι, *appeto:* ab ὀρέγομαι.
Ὁριῶ, *definiam* · Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω; quod vide.
Ὁρίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.
Ὀρκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum* · ab εἴργω, *includo.*
Ὄρκη, ης, ἡ, *vas olearium:* ab eod.
Ὁρκίζω, *jurejurando obstringo, adjuro:* f. ίσω, p. ὥρκικα, a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum.*
Ὅρκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sancitum:* ab ὅρκος.
Ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ, *juramentum:* ab ὁρκίζω.
ὍΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum:* [* *Deus inferorum perjurii vindex*, Hes. Op. 804. Theogon. 231. *sepulchrum*, Menand. ap. Varronem Græv. ad Hes. Op. 804.] ab εἴργω, *coerceo.*
Ὁρκόω, f. ώσω, p. ωκα, *ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo.* Th. ὅρκος.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, *jusjurandum:* qu. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti juratio:* ex ὅρκος, et ὄμνυμι, *juro.*
Ὁρκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus:* vide præced.
Ὁρκωτὴς, οῦ, ὁ, *qui jurejurando alium adstringit:* ὁρκωταὶ, dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt:* ab ὁρκόω.
ὉΡΜΑΘΟΣ, οῦ, ὁ, *ordo, series, catena; latibulum:* ab ἁρμόζω, *apto.*
Ὁρμαίνω, *impetu feror, ruo, prorumpo; in animo verso, cogito:* f. ανῶ, p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus.*
Ὁρμᾶν ποτὶ πλάτιον κλέος, Θεοῦ σὺν παλάμᾳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio.* Pindari loquendi genus.
Ὁρμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et significat *proficiscor.*
Ὅρμασαι, *adaptatum est:* 3. sing. p. pass. per Metath. pro ἄρμοσαι, Ion. pro ἥρμοσαι, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto:* perf. ἥρμοκα, p. pass. ἥρμοσμαι, σαι, ται. Th. ἄρω, *apto.*
Ὁρμάω, ῶ, *incito, concito; ruo, irruo, impetu feror, prorumpo:* f. ήσω, p. ὥρμηκα, a. 1. ὥρμησα, p. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.
Ὁρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, q. v.
Ὀρμενίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab
Ὀρμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.
Ὄρμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus:* præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito.*
Ὄρμενος, ου, *asparagus silvestris.*
Ὁρμέω, -ῶ, *stationem habeo;* item *appello*, scil. *navem ad terram.* Th. ὅρμος.
Ὁρμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass. ab ὁρμάω.
ὉΡΜΗ´, ῆς, ἡ, *impetus, appetitus animi:* qu. ab ὄρομαι, *cum impetu feror.*
Ὁρμηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ὁρμάω.
Ὁρμηθῆναι, a. 1. inf. pass. præced. verbi.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, *impetus:* ab ὁρμάω.
Ὁρμήσωσι, 3. pl a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror;* f. ήσω, a. 1. ὥρμησα,
Ὁρμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, suscitabulum;* item *locus è quo prodimus ad bellum inferendum et quem pro perfugio habemus; sedes belli;* ab ὁρμάω.
ὉΡΜΙΑ´, ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus; linum, hamus, arundo piscatoria.*
Ὁρμίζω, *naves in stationem subduco:* ab ὅρμος, *statio navium; monile.*
ὌΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba porro similis.*
Ὅρμισις, εως, ἡ, *quies in portu.* Vide in ὁρμίζω.
Ὁρμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile:* ab
ὍΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile, colli ornamentum;* item *statio navium:* qu. ab εἴρω, *necto*, vel ab ἕρμα, *stabilimentum.*
Ὄρνεον, ου, τὸ, *volucris, avicula*, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ.
* Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, *avicula.*
Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθας, ὁ vel ἡ, *avis;* acc. sing. ὄρνιθα.
Ὀρνίθιον, ου, τὸ, *avicula.*
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium:* ex ὄρνις, et θήρα, *venatio.* Th. θὴρ, *fera.*
Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *ex avibus auguror;* f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα: ex ὄρνις, et σκοπέω.
Ὄρνιξ, χος, ὁ vel ἡ, Dor. pro
ὌΡΝΙΣ, ιθος, ὁ vel ἡ, *avis, ales, gallina;* item *augurium.*
Ὄρνισι, dat. pl. à super.
Ὄρνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ, q. v.
Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit.* ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἱζων. ex ὄρνις, et λόχος, *insidiæ.*
Ὄρνυμαι, *excitor, surgo:* ab ὄρνυω vel ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito.*
Ὀρνύμεν et ὀρνύμεναι, *movere:* Dor. pro ὀρνῦναι, præs. inf. act. et
Ὀρνυμένοιο pro -ου, gen. Ion. part. præs. pass. et
Ὄρνυσθε, *concitamini;* 2. pl. præs. imperat. pass. ὄρνυσθαι, verbi.
Ὀρνύω et ὄρνυμι, *moveo, incito, impello:* idem quod ὄρω.
ὈΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ERVUM, *leguminis genus;* q. ab ἐρέπτω, *edo.*
Ὀρογυῖα, *quæ porrexit;* perf. part. m. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo;* perf. med. ὤρεγα, perf. part. med. ὠρεγὼς, υῖα, et per Systol. Ion. ὀρεγυῖα
Ὀροδαμνὶς, ίδος, idem quod ὀρόδαμνος.
Ὀροδαμνιάδες, *nymphæ, et apes:* quia ἐν ὄρει δίμνιον habent: aut ab ὀρόδαμνος.
ὈΡΟ´ΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *surculus, ramusculus.*

Ὀροθέσια, ας, ἡ, *terminus positus:* q. d. θέσις τοῦ ὄρου. *positio termini.*

Ὀροθύνω, idem quod ὄρω.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

ὈΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, *montes?*

✝ ὌΡΟΣ, εος, τὸ, *mons:* ab ὄρω, *excito, erigo:* est enim *erecta* in tumorem terra. At

✝ ὍΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus, limes, meta, titulus:* ab ὁρῶ, *video.* Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί.

Ὀρὸς, ῦ, ὁ, *serum lactis.*

Ὀροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti.*

Ὤρουσαν, *irruerunt;* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρουσαν. Sed ὀροῦσα, *præcipitans,* pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab

Ὀρούω, *IRRUO, gradu concitato feror:* f. ύσω, p. ὤρουκα. Th. ὄρω, *concito.*

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum.* Hinc Angl. ROOF. ab ἐρέφω.

Ὄροφος, ου, ὁ, *tectum.* Th. ἐρέφω, *tego,* f. ψω.

Ὀροφόω, ῶ, *concamero, tego;* f. ώσω, p. ωκα.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, *tectum:* à præced.

Ὀρόων, Poët. pro ὁρῶν, et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video;* f. άσω, p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.

Ὀρόωντι, Dor. pro ὁρῶσι seu ὁρῶσι, *vident;* 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ὀρόωτε, *videretis;* Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præs. opt. act. præced. verbi.

Ὄρπετον, ου, τὸ, idem ac ὄρνεον, *avis.*

Ὄρπηκα, *stimulum;* acc. sing. ab

ὈΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus; jaculum è ramo tereti et recto:* qu. ab ἕρπω, quia ex arbore prosilit.

Ὀῤῥ᾽ οἱ, Poët. pro ὅ ῥα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, vel ὀρσοπύγιον, vel ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, *ultima pars spinæ:* ex ὄῤῥος, q. v. et πυγή, *nates.*

ὈῬῬΟΣ, ῦ, *serum lactis.* Dicitur et ὀρὸς, ῦ, ὁ, qu. ab ῥέω seu ῥέω. *fluo.* Sed

ὌῬῬΟΣ, ου, ὁ, *linea, quæ scrotum medium intersecat;* et *sacri ossis extremum:* scribitur et ὄρος.

Ὀῤῥωδέω, *timeo, metuo.* sumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος, q. v. Scribitur et ὀρρωδέω.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, *timor, metus:* vid. in præced.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito.*

Ὄρσεο, *surge;* Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. m. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito.*

Ὄρσῃς, *provoces;* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *horrisonus,* vel *qui strepitum excitat,* ὁ ὄρων κτύπον ex ὄρω, et κτύπος, *sonitus.* Th. τύπτω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS:* nomen proprium.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *excitator nubium:* Jovis Epithet. ex ὄρω, *excito;* f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes.*

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatiens solum:* ex ὄρω, et πέδον, *solum.*

Ὄρσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*

Ὀρσοθύρα, ας, ἡ, et Ion. ὀρσοθύρη, *magna et alta janua:* ex ὄρω, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua.*

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æol. pro Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτριαίνα, pro comm. ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, *agitator tridentis,* Epithet. Neptuni. ex ὄρω, et τρίαινα, ης, ἡ, *tridens.*

Ὄρσω, *concitabo:* fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.

Ὄρσω, ὄρσομαι, *surgo, propero:* verbum formatum à præced. futuro verbi ὄρω.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro,* Th. ἑορτή.

Ὀρταλίζω, *incipio alas quatere et volatum tentare:* ab

ὈΡΤΑΛΙ´Σ, ίδος, ἡ, *pullastra, gallina:* qu. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc.

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, *avis pullus.*

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus.*

Ὀρτυγία, ας, ἡ, olim insula, postea facta continens.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, *coturnicum matrix, coturnicum maxima, seu dux:* ex μήτρα, et

ὌΡΤΥΞ, υγος, ὁ, *COTURNIX:* qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *concitatur.*

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, *fossa, fovea:* ab ὀρύσσω.

ὌΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA,* Angl. RICE.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, *fossus, fossilis:* ab ὀρύσσω, *fodio.*

— ὈΡΥΜΑΓΔΟ´Σ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus.*

Ὄρυξ, *capra quædam sylvestris:* ab ὀρύσσω, *fodio,* quia pedibus prioribus terram *effodit.*

Ὄρυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura:* ab

ὈΡΥ´ΣΣΩ seu ὀρύττω, *fodio:* fut. ξω, perf. ὤρυχα, a. 1. ὤρυξα, a. 2. ὤρυγον, perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc

Ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, *fossio, fossura:* et

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor.*

Ὀρφανία, ας, *orbitas liberorum:* et

Ὀρφανίζω, *orbo, privo:* cum gen. ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum fieri.* Th. ὀρφανός.

Ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, *pupillaris:* ab

ὈΡΦΑΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, *ORPHANUS, pupillus; orbus parentibus; destitutus, privatus:* qu. ab ὀρφνὸς, *obscurus:* negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. ORPHAN.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS.* Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.

Ὀρφναία, seu αἴη, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, item ὄρφνινος, ίνη, ινον, et ὀρφνὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater:* à seq. Th.

ὌΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obscuritas; nox:* qu. ab

ὈΡΦΟ´Σ, ῦ, ὁ, *lucis expers; orbus aliis quoque rebus.* Est et

Ὀρφὸς, vel Att. ὀρφὼς, ὁ, *ORPHUS,* piscis.

Ὄρχαμος, *princeps:* pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus.*

Ὄρχατος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ.

ὈΡΧΕ´ΟΜΑΙ, *salto, tripudio:* f. m. ήσομαι, a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον, qu. ab ἔρχομαι, *incedo.*

Ὀρχεῦνται, *tripudiant:* Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. med. verbi præced.

Ὀρχηδὸν vel ὀρχειδὸν, *viritim:* adv. q. d. κατ᾽ ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus.*

Ὀρχηθμὸς, ῦ, ὁ, *saltatio:* gen. Ion. ὀρχηθμοῖο. et

Ὄρχησις, εως, ἡ, idem ab ὀρχέομαι.

Ὀρχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator;* et

Ὀρχηστὴς, ῦ, ὁ, *saltator:* ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστικὸς, ἡ, ὸν, *saltatorius:* ab ὀρχηστής.

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus saltabat,* vel *senatorum erant subsellia:* et

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, *saltandi ars:* ab ὀρχέομαι, *salto.*

ὌΡΧΙΣ, εως, ὁ, *testis, testiculus;* item nomen herbæ, et piscis: q. ab ὀρέγομαι, *appeto.*

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

῞ΟΡΧΟΣ, ου, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* Angl. ORCHARD.

῎ΟΡΩ, *excito, concito,* et in pass. *excitor; surgo; cum impetu ruo:* f. ὀρῶ, et ὄρσω, p. ὦρκα, p. m. Att. ὄρωρα.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

Ὁρῴατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. m. ab ὁράομαι, *video.*

Ὁρῴην, -ῴης, ῴη, *videam:* præs. opt. Att. pro ὁράοιμι, -ῷμι, verbi ὁράω, quod vide.

Ὁρώμαι, contractè ab ὁράομαι sic in pl. ὁρώμεθα, præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

Ὁρῶμεν, 1. pers. pl. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

Ὀρῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* Sed

Ὁρῶν, præs. part. ab ὁράω.

῎Ορωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito;* plusq. p. m. ὀρώρειν, et ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro

Ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo:* f. ξω, p. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, *moveatur:* 3. sing. perf. sub. m. vide ὄρωρα.

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, -ῶ, f. ἥσω. undè p. pass. ὀρώρημαι.

῎Ορωρον, *extuli:* Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

Ὀρώρυχα, *fodi:* Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio:* f. ξω.

Ὁρῶσαι, *videntes,* præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video.*

῝Ος, ἣ, ὃ, *qui, quæ, quod:* Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσδε, ὅσπερ, ὅς τε, ὅσγε, interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τὶς, *aliquis:* item pro οὗτος, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille.*

῞Οσα, *quanta:* nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus,* adverbialiter *quantum.*

Ὁσάκις, et ὁσσάκι, *quoties:* adv. citra interrog. Th. ὅσος.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quotuplex,* (indefin.) ab eod.

Ὁσαχοῦ, adv. *ubicunque:* à præced. Th.

῞Οσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem,* &c. ab ὅς, *qui,* et γε.

῞Οσδοντι, *olent:* Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὄσδω pro ὄζω, *oleo, spiro odorem.*

Ὁσημέραι, *quotidie:* pro ὅσαι ἡμέραι.

῞Οσια, ων, τὰ, *justa, parentalia:* item *beneficentia:* et

Ὁσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, justa funebria:* et

Ὁσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

῞ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus, justus, pius:* τὸ ὅσιον, ου, *quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit:* hinc

Ὁσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas:* et

Ὁσιόω, -ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo:* item *pio, expio:* ab ὅσιος, *sanctus.*

Ὁσίως, adv. *sanctè:* ab eod. Th.

῞Οσκεν, *quicunque:* Poët. pro ὅς, ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, *odor:* ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo.*

῞Οσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus:* [* ὅσον μὴ, *tantum non,* ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐκ ἤδη, *parum est.* οὐδ' ὅσον, et μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem.* μικρὸν ὅσον ὅσον, *brevi tempore,* Heb. x. 37. Esa. xxvi. 20.]

῞Οσοντε, idem ac ὅσοντι, *circitèr, ferme;* quod et

Ὀσσοῦν, Ion. pro ὁσονοῦν, *tantum non, ferè, fermè:* ab

῞ΟΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um,* citrà interrog. in pl. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque,* &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu,* καθ' ὅσον, *quatenus.*

* ῞Οσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quid:* Th. ὅς.

῞ΟΣΠΡΙΟΝ, ου τὸ, *legumen:* quod à σπείρω, *semino.*

῎Οσσ', *oculos:* dual. num. pro ὄσσε vel ὄσσω, ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculus:* Th. ὄσσομαι, *video.*

῞Οσσ' pro ὅσσα, *quæcunque:* ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

῞ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen:* qu. ab ὄψ, *vox.*

῞Οσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties.* et

῞Οσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot:* pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus.*

Ὁσσάτιον, pro ὅσον, *quantum.*

῎Οσσε, τὼ, *oculos,* dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τοῦ ε, vel per metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, *oculus:* ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video.*

῎Οσσετο, *prævidebat,* 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπτομαι, f. med. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

῎Οσση, ης, ἡ, *OSSA,* mons Thessaliæ.

Ὀσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum.*

῞Οσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque:* ab ὅσος.

῎Οσσομαι, *video,* Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præs. part. med. Est et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor:* ab ὄσσα, *omen.*

῞Οσσον et ὅσσοντε pro ὅσον, *quantum.*

῎Οσσος, ου, ὁ, et ὄσσος, εος, τὸ, *oculus:* in dual. τὼ ὄσσε, per Apoc. pro ὄσσεε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video.*

Ὀστὰ, pl. ab ὀστὸν, οῦ, τὸ, *testa.* Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *ossa,* pl. num. ab ὀστέον, -οῦν, ος.

Ὀστακὸς, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

Ὀστέα, -ᾶ. *OSSA,* pl. num. ab ὀστέον, ος, *ossis.*

Ὀστεΐνος, ίνη, ινον, et ὀστινος, ου, item ὀστώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *osseus;* ab

ὈΣΤΕ'ΟΝ, -οῦν, gen. -έου, -οῦ, τὸ, ος, *ossis; costa.*

* ῞Οστις, ἥτις, ὅ τι. gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque;* [* Matt. xxv. 1. pro ὅς, Joan viii. 53. Act. xiii. 43. et passim.] ex ὅς, *qui,* et τις.

῞ΟΣΤΛΙΓΞ, γος, ἡ, *scintilla;* item *cirrus, cincinnus.*

* Ὀστολογία, *ossium investigatio* vel *collectio:* ex ὀστοῦν, et λέγω.

Ὀστὸν, ου, τὸ, *testa.*

Ὀστοῦ, οῦ, τὸ, ος, *ossis.*

Ὀστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Ὀστοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *osseus naturâ:* ex ὀστέον, -οῦν, τὸ, ος, et φύσις, *natura.* Th. φύω, *nascor.*

Ὀστρακίζειν, inf. ab

Ὀστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego:* ab ὄστρακον.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, *testaceus, a, um:* ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa.*

Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas:* ab eod. Th.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, *tectus testâ, cui testa loco cutis seu pellis est:* ex ὄστρακον, ου, τὸ, *testa,* et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis,* quod à δέρω, *excorio.*

῎ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa,* etiam *ea, quæ de pisce dicitur: testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.*

῎ΟΣΤΡΕΟΝ seu ὄστρειον, ου, τὸ, *OSTREUM;* et *OSTRUM* color ostrinus: qu. ab ὀστέον, ος.

῎ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA* vel *OSTRYS,* arbor.

ὈΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. med. ὀσφρήσομαι, *odoror, olfacio.* ὀσφράομαι, idem. f. m. ὀσφρήσομαι, perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὀσφρασία, ας, ἡ, *odor:* et

῎Οσφρησις, εως, ἡ, *odoratus;* à præced. ὀσφραίνομαι.

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur,* per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. med. ab ὀσφραίνομαι, quod vide.

ὈΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia:* accus. ὀσφὺν. Alii ὀσφύος, ὀσφῦν.

῎Οσχος, ου, et ὄσχιος, ου, ὁ, et ὦσ-

χιόν, ε, τὸ, item ὀσχέα, ας, ἡ, necnon ὄσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus, palmes*: et pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus*.

"Οτ' aut ὅθ' pro ὅτι. *quando.*

"Οταν seu ὅτ', ἄν, *quum*, [* ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Marc. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum.] item *quamdiù*; ὅταν θᾶττον, *cum primum*: ex ὅτε, et ἄν.

"ΟΤΕ, *quando, quum; quandoque; quoniam*. Poët. ὅττε, Dor. ὅκκα.

"Οτεο, Ion. et Dor. pro ὅτου pro οὗτινος, quod vide.

"Οτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quo modo*,

'Οτεῳδὴ, Ion. pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque*. Sed ὅτεων pro ὧν τινων, *quorum*.

"ΟΤΙ, et Poët. ὅττι, conj. *quòd, quia, eo quod, propterea quod, quam* cum superlat. ut ὅτι πλεῖστοι, *quam plurimi*.

"Ο, τι, *quod*: ὅ, τι ἄν, *quodquod, quidquid*; ab ὅστις.

'Οτιοῦν, *quidlibet, quidvis, quodvis*: ex ὅ, τι, et οὖν.

'Οτλέω, f. ήσω, et ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero; sustineo*: à seq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. TOIL ortum ducunt.

"Οτλος, ε, ὁ, *ærumna*; à τλάω, per Pleonasm. τοῦ ο, quod à ταλάω, *suffero*: ex quo per Syncop. fit τλάω.

'Οτοβέω, et ὀττοβέω, -ῶ, *strepito*; ab

"ΟΤΟΒΟΣ, et ὄττοβος, ε, ὁ, *strepitus, tumultus, sonitus*; qu. ab ὠθέω, *moveo*, et βοὴ, *clamor*.

"Οτȣ, Att. pro οὗτινος, gen. sing. ab ὅστις, *qui*; quod ex ὅς, et τις.

'Οτραλέως, *celeriter, accuratè*: adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*.

'Οτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, citatus, impiger, diligens*; in nom. dual. ὀτρηρὼ: ab ὀτρύνω, *incito, hortor*.

"Οτριχες pro ὁμότριχες, *ejusdem pili*: à ὁμόθριξ.

'Οτρύνομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.

'Οτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, instigatio*. Th. ὀτρύνω.

'ΟΤΡΥ'ΝΩ, *incito, instigo, adhortor*; fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω, in pass. ὀτρύνομαι, *incitor*.

"Οττα, vide ὄσσα.

"Οττι, *quia, quoniam*, Poët. pro ὅτι.

"Οττινεν, Poët. pro ὅ, τι et κεν, *quicunque*.

"Οττοβος, vide in ὄτοβος.

'Οττοτοῖ, *hei! heu! ah!* hinc

'Οττοτύζω, dico ὀττοτοῖ; *fleo*.

"Οτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui*; ab ὅστις, *quicunque*.

'ΟΥ, adv. seq. conson. οὐκ, seq. vocali tenui, et οὐχ, seq. vocal. aspirat. Att. οὐχὶ, *non*. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur *nequaquam*. οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, *non solum*.

Οὗ, adv. *ubi, quo*: ἐςὶν οὗ, *est alicubi*.

Οὗ, *sui*, gen. ab ὅς, οὗ, *HE*, Anglicè. [* οὗ, οἷ, ἕ, *sui, sibi, se*; aliquando, sed rariùs *illi, illum*.

Οὗ, *misisti*, pro ἵεσο vel ἕο, contract. οὗ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Οὐὰ, *vah!* interject. irridentis. Marc. xv. 29.

Οὐαὶ, *VÆ*, interj. dolentis, imprecantis, comminantis cum dat. ἡ οὐαὶ, *miseria*.

ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, *auris*: dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, *aures; vasorum ansæ*: nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*.

'Ουγγία vel οὐγκία, *UNCIA, pars una assis*; vox Latina.

Οὐδαμῆ, et Dor. οὐδαμᾶ, *nusquam, nullatenus*: adv. ab οὐδαμὸς.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, *humilis, terrestris*: ab οὖδας, *solum*.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, *qui nullius est pretii, contemptibilis*: ab

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, *nullus*: quod ex οὐδὲ, *neque*, et ἀμὸς, *unus, aliquis*; q. d. οὐδ' ἀμὸς, *ne unus quidem*.

Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præced.

Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum, humus, terra*, idem quod οὖδος, εος, τὸ, *solum*.

Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, et δὲ, *verò*.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*. οὐδεμία, ας, ἡ, *nulla*. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*; ex οὐδὲ, *neque*, et εἷς, *unus*.

Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾶ, dat. sing. ab οὐδεμία. Vide in οὐδεὶς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum, nihil*; οὐδὲν ἧττον, *nihilominus*; οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. Vide οὐδεὶς.

Οὐδενόσωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *nullâ curâ dignus, contemnendus*; ex οὐδεὶς, et ὤρα, *cura*. Vel *qui ne quidem momento durat*; ex eod. et ὥρα, *tempus*.

Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*.

Οὐδέπω, *nondum, nunquam*, adv.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, *neuter*; ex οὐδὲ, et ἕτερος, *alter*.

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*: et

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*; ab

Οὐδετέρως, *neutrò modo*; quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter*.

Οὐδέτι, *neque ullum*; ex οὐ, *non*, et τὶ, *quid*.

ΟΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *solum, pavimentum, humus, terra*: q. ab ὁδὸς, ἡ, *via*. Sed

Οὐδὸς, ȣ̃, ὁ, *limen*. Est et

Οὐδὸς, ȣ̃, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.

Οὐδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam, nequaquam*: ex οὐδεὶς, *nullus*, et οὖν, *igitur*.

ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER, mamma; abundantia, ubertas*; hinc Angl. UDDER.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus, a, um*; ex οὔτε, et εἷς, *unus*.

Οὔθην, *non quidem*. Th. οὐ, *non*.

Οὐκ, *non*, sequente tenui. Vide οὐ.

Οὐκέτι, *non amplius*; ex οὐκ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὐκοῦν, *nonne igitur; atqui; profectò; itaque, igitur*; ex οὐκ, et οὖν, *ergo*.

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*; οὔκων, Ion. pro οὐκ vel οὔκουν, *non igitur*.

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.

Οὐλαὶ, ων, αἱ, *hordeum*; [* undè Islandicum OL, GEOL, et YULE, *convivium ex cerevisia et molis salsis*. Gul. Bowyer, Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed. 1772.]

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen, cohors*; q. ab ὅλος, *integer*; vel ex ὁμοῦ et εἰλεῖσθαι, *simul cogi*.

Οὐλαφὸς, *mortuus*; ex ὄλον, seu ὀλοὸν, et ἀφὴ, q. dic. *quem res mortifera tetigit*.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*. Th. ὅλος, *integer*.

Οὔλιος, ία, ιον, ὄλιμος, ίμη, ιμον, et οὐλοὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Οὐλίας, ε, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ȣ, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ε, ὁ, *merges, fasciculus hordei collecti*; ex ὅλος, et δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *hordea*. Hinc

Οὐλοδέτον, ȣ, τὸ, *funis*, quo οὖλος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur*.

Οὐλόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, *qui crispos habet capillos*; ex ὅλος, *crispus*, et θρὶξ, *capillus*.

Οὐλοθυτέω, *immolo*, q. ὀλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *crispo capite*; ex οὖλος, *contortus*, (q. ab εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, *caput*.

Οὐλομένη, ης, *perniciosa*, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. et

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd.

part. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, p. m. Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην. hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva*: ab οὖλος, *tener*.

Οὐλόπους, *integer pedibus*: ab οὖλος, *integer*, et πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΟΥ῏ΛΟΣ, η, ον, *integer, sanus, perfectus*: *mollis, tener*: *crispus*: item subst. ου, ὁ, *manipulorum collectorum fascis*. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, *perniciosus*. Ab οὖλος, *tener*, est οὖλον, *gingiva*, ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*: οὖλος, per Epenth. Ion. τῦ υ, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro *integro* et *sano* manâsse videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ου, ὁ, *mola, canistrum, à quo olim molæ adfundebantur*: [* Il. A. 449.] ex οὖλος, et χέω, seu χύω, *fundo*.

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPUS*: *cœlestis*. à seq.

Οὔλυμπος, ου, et gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, *OLYMPUS*, q. ὁλόλαμπος, *totus lucens*. Οὐλυμπόνδε, *ad Olympum*, qu. εἰς οὔλυμπον.

Οὔλω, *VALEO*, *sum sanus*. Th. οὖλος, *integer*. Indè Angl. TO AVAIL.

* Οὔμενουν, *nihil equidem, veruntamen*.

* Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm*, Isoc. Panath.

Οὑμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τοὐμὸν pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ῏Ν, conj. *igitur, itaque, ergo*.

Οὕνεκα et οὕνεκ' οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ, propter, quoniam*. Sic τοὕνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero*. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen*: et

Οὐνομάζω pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare*.

Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus*.

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciae præfectus*; Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος (à νέμω, *rego*) et ἀρχὴ, *imperium*.

Οὐνομαστὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαστὸς, q. v

Οὖξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὔτις, gen. sing. ab ὅστις, ἥτις, ὅτις, *qui, quæ, quod*.

Οὔποτε, *nunquam*: ex οὐ, et πότε, et hoc ab ὅτε, *quando*.

Οὔπω, *nondum*; ex οὐ, et πω, (enclit.) *quodammodo*: hoc ab ὅς.

ΟΥ῎ΡΑ', ᾶς, ἡ, *cauda*; *extremum agmen*; *puppis*: q. ab ὅρος, *terminus*.

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*; ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux*; ex οὐρὰ, et ἄγω, *duco*.

Οὐραῖος, αία, αῖον, *caudatus*, *ad caudam pertinens*; *postremus*: ab οὐρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, et οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus, per quem urina defertur è renibus in vesicam*; ab οὖρον, *urina*.

Οὐρανία, ας, ἡ, et Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Musis: ab οὐρανός.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cœli filius*.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, *cœlestis, cœlicola*; in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cœlum*.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis, sublimis, magnus*; ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cœlicola, cœlestis*; in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, ου, ὁ, *cœlum*.

Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo, cœlitus*; et

Οὐρανόθι, adv. *in cœlo*. Th. οὐρανὸς, *cœlum*.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cœlum altitudine tangens, altissimus*; ex οὐρανὸς, *cœlum*, et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

ΟΥ῎ΡΑΝΟ'Σ, οῦ, et Dor. ὠρανὸς, οῦ, ὁ *cœlum, aër usque ad nubes*: *palatum*; q. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*.

Οὐρανόσε, *in cœlum*, adv. à præced. Th.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cœli contemplator*, item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, sursum tollit. Ex οὐρανὸς, et σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐράνω, gen. Dor. et Æol. pro οὐρανοῦ, ab οὐρανὸς, *cœlum*.

Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, *Urbanus*, nomen viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὔρεος.

Οὐρεῖν, præs. inf. ab οὐρέω, *urinam reddo*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis*. gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, *mons*.

Οὐρεὺς, έως, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*. q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Est et

Οὐρεὺς, *custos*, ab οὖρος.

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo, meio*. Th. οὖρον, *urina*.

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ, ας, ἡ, *cauda*.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, έος, et Ion. ῆος, ὁ, *mulus*.

Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina*; a. 1. perf. perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρήσῃς, *meias*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi οὐρέω, *meio*, f. ήσω. Th. οὖρον, *urina*.

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus*; *urina*: et

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER*, *meatus urinarius*. Hinc Angl. URETER. et

Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinarius*, *urinam ciens*; *meiendi facultatem habens*; omnia à perf. pass. verbi οὐρέω, *meio*.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *lux Domini*.

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum, finio*. Sic οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὐρία, f. g. ab οὔριος.

Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *secundus, prosper*; ab οὖρος.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ῏ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA*, quia ὀρούει ex vesicâ.

ΟΥ῏ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus secundus*; *prosper successus*; item *custos, inspector*: q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video*.

Οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis, terminus*.

Οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus* seu *fossa per quam deducitur navis in mare*: à præced. Est et

Οὐρὸς, *serum lactis* et *sanguinis*: ab ὀῤῥός.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, in pl. τὰ ὦτα, *aures*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὓς, *quos*, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὗς est et *suos*, ab ὅς, ἥ, ὄν.

Οὖσαν, acc. sing. ab οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.

Οὐσία, ας, ἡ, *essentia, natura, substantia*; *facultates*: ab ὤν, οὖσα, *ens*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.

Οὐσιωδῶς, adv. *substantialiter, essentialiter*; à præced.

Οὔτ' ἄρ' pro οὔτε ἄρα, *neque*.

Οὖτα, *vulneravit*, per Apoc. pro οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω, *vulnero*, f. άσω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum Th. οὐτάω, *vulnero*.

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάειν, Dor. οὐτάμεναι, præs. inf. act. verbi οὔτημι, idem quod οὐτάω, *vulnero*.

Οὐτάμενος, *vulneratus*, præs. part.

pass. ab *οὔταμαι*, quod ab *οὔτημι* pro *οὐτάω*, vel per Sync. pro *οὐτασάμενος*, a. 1. part. m. ab *οὐτάζω*, idem cum *οὐτάω*.

Οὗτασ' pro *οὔτασε*, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *οὐτάζω*. Th. *οὐτάω*, *vulnero*.

ΟΥΤΑ'Ω, *vulnero*, *vulnus infligo*: f. *ήσω*, p. *ηκα*. Hinc *οὐτάζω*, *οὐτάσκω*, et *οὔτημι*, idem.

Οὔτε et *οὔτ'*, ut et *οὐδ'*, *neque*; ex *οὐ*, et *τὶ*, *que*. [* *οὔτε τὶ*, *non omnino*, Il A. 115.]

Οὔτερος, Ion. pro *ὁ ἕτερος*, *alter*.

Οὔτησις, *ιος*, *ἡ*, *vulneratio*: a. 2. perf. perf. pass. verbi *οὐτάω*.

* Οὔτιγε, *minimè*, *nedum*.

Οὐτιδανὸς, *ῦ*, *vilis*, *homo nullius pretii*: q. ab *οὔτινος*, gen. ab *οὔτις*, per Pleonasm. *δα*, vel ab *οὔτις*, *nullus*, et *δάνος*, *εος*, *τὸ*, *munus*.

Οὔτιν' pro *οὔτινα*, acc. sing. ab *οὔτις*, *nullus*: gen. *οὔτινος*. ex *οὐ*, *non*, et *τὶς*, *aliquis*.

Οὗτινος, gen. sing. ab *ὅτις*, *quicunque*: pro *οὗτινος*, Attici dicunt *ὅτου*, Ion. *ὅτεο*, Dor *ὅτευ*. Pro *ᾧτινι*, Atticè *ὅτῳ*, Ion. *ὅτεῳ*. Pro *ὧντινων*, Atticè *ὅτων*, Ion. *ὅτεων*. Pro *οἷστισι*, Atticè *ὅτοις*, Ion. *ὅτεοις* et *ὁτέοισι*.

Οὔτιπω, *nullo modo*, *nondum*: ex *οὔτι*, et *πω*.

Οὔτις, *nullus*, gen. *οὔτινος*, acc. *οὔτινα*· ex *οὐ*, *non*, et *τὶς*, *aliquis*.

Οὗτος, *αὕτη* *τοῦτο*, *hic*, *hæc*, *hoc*, gen. *τούτου*, *ταύτης*, nom. pl. *οὗτοι*, *αὗται*, *ταῦτα*, gen. *τούτων*· qu. ex *ὁ* et *αὐτὸς*. Sic *οὗτος*, in voc. casu pro *heus tu*, [* *τοῦτο μὲν*,—*τοῦτο δὲ*, Heb. x. 33. *partim vero*, *partim autem*.—*τοῦτο μὲν πόλεις ἐπολιόρκει*, *τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε*, Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. *partim urbes obsidione cingebat*; *partim totam regionem vastabat*. Καὶ *ταῦτα*, *et quod magis est*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro *καίπερ*, *tametsi*, *quamquam*. Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, *καὶ ταῦτα*, *παρὰ* Ἀριαίου ὤν, Xenoph. Anab. ii. p. 147. 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat*, *quanquam ab Ariæo missum*.]

Οὕτω et *οὕτως*, seq. vocali, Att. *οὑτωσί*, adv. *ita*, *sic*, *perinde*; *negligenter*, *ut erat*; *tum demum*: à præced.

Οὐχ, ante asperum; *οὐκ*, ante vocalem; *οὐ*, ante consonantem, *non*.

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. *οὐ*.

Ὀφειλέτης, *ου*, *ὁ*, *debitor*, acc. pl. *ὀφειλέτας*· ab *ὀφείλω*, *debeo*.

Ὀφειλὴ, *ῆς*, *ἡ*, et

Ὀφείλημα, *ατος*, *τὸ*, *debitum*; ab ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo*, *mulctor*, *oportet me*; [* *fænero*, *οὔτε ὠφέλησα*, *οὔτε ὠφέλησέ με*, Jer. xv. 10. *non fæneravi*, *non fæneravit me quisquam*.] imperf. *ὤφειλον*, f. *ὀφειλήσω*, p. *ὠφείληκα*, a. 2. *ὤφελον*, *ὄφειλον*, et *ὄφελον*, *debebam*; item *utinam*, scil. (subintellig. *εἴθε*.) *O si deberem*. præs. pass. *ὀφείλομαι*, præs. part. pass. *ὀφειλόμενος*, *μένη*, *μενον*, *debitus*, *a*, *um*, perf. pass. *ὠφείλημαι*.

Ὄφελες, vide in *ὄφελον*, *utinam*.

Ὄφελλεν, Poët. pro *ὄφελεν*, quod Ion. pro *ὤφελεν*, 3. sing. a. 2. verbi *ὀφείλω*, *debeo*.

ΟΦΕ'ΛΛΩ, *εις*, *ει*, *augeo*, *adjuvo* (usurpatur et pro *ὀφείλω*, *debeo*), f. *ὀφελῶ*, p. *ὤφελκα*, a. 2. *ὤφελον*.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*. 3. pl. præs. sub. verbi *ὀφέλλω*, *augeo*.

Ὄφελον, *ες*, *ε*, a. 2. verbi *ὀφείλω*, *debeo*. Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. Vide *ὀφείλω*.

Ὄφελος, *εος*, *τὸ*, *utilitas*, *usus*: ab *ὀφέλλω*, *juvo*.

Ὄφεως, gen. Ion. vel Att. ab *ὄφις*, *ιος*, *ὁ*, *anguis*.

Ὀφθαλμία, *ας*, *ἡ*, *oculorum morbus*: et indè

Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro*: ab *ὀφθαλμὸς*, quod vide.

* Ὀφθαλμιασμένας ἄνθρακι, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce *ὀφθαλμισμένας*.

Ὀφθαλμοδουλεία, *ας*, *ἡ*, *obsequium* (vel *servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum*. ab

Ὀφθαλμόδουλος, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *servus*, *qui inspectante hero se gnavum præstat*: ex *ὀφθαλμὸς*, *oculus*, et *δοῦλος*, *servus*.

Ὀφθαλμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *oculus*, per Metaph. *vir illustris*, vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest*: dat. pl. Ion. *ὀφθαλμοῖσι*. *ὀφθαλμὼς*, Dor. pro *ὀφθαλμοὺς*. Th. *ὄπτομαι*, *video*.

Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum*, *liquidò*.

Ὀφθεὶς, *έντος*, *visus*, a. 1. part. pass. *ὀφθῆναι*, a. 1. inf. pass. *ὀφθήσῃ*, 2. sing. f. 1. pass. verbi *ὄπτομαι*, *video*.

Ὀφθῆναι, *ὀφθήσῃ*, vide in præced.

Ὄφιν, acc. sing. ab *ὄφις*.

Ὀφιόδηκτες, *ου*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *à serpente morsus*; ex *ὄφις*, et *δηκτὸς*, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi *δάκνω*.

Ὀφιομάχης, *ου*, *ὁ*, *qui cum anguibus dimicat*, *lacerta*, *locustæ species*: ex *μάχομαι*, *pugno*, et *ὄφις*, *serpens*.

Ὄφιος, gen. sing. ab *ὄφις*, *ὁ*, *serpens*: acc. *ὄφιν*.

Ὄφιρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

ΟΦΙΣ, *ιος*, et *εως*, *ὁ*, *serpens*, *coluber*, *sideris nomen*, *ornamentum brachii*.

Ὀφιώδης, *εος*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *anguinus*, *anguibus abundans*. à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro *ὀφελεῖν*, verbi *ὀφείλω*, *debeo*, et per Syncop. *ὄφλω*, f. *ὀφειλήσω*, et per Syncop. *ὀφλήσω*, p. *ὤφληκα*, a. 2. *ὦφλον*.

Ὄφλημα, *ατος*, *τὸ*, *mulcta imposita*; *debitum*.

Ὄφλησις, *εως*, *ἡ*, *debitum*, *quod publico ærario debetur*.

Ὀφλήσω, per Syncop. pro *ὀφειλήσω*, f. 1. act. vide *ὀφλεῖν*.

Ὄφλω, f. *ήσω*, idem quod *ὀφείλω*, (ex quo per Syncop. fit) *debeo*, *mulctor*, *damnor*: *crimini obnoxius sum*.

ΟΦΡΑ, *ut*, *quò*, *donec*, *quamdiu*, *interea*, *dum*: ei respondet *τόφρα*.

Ὀφρύη, id quod *ὀφρύς*.

Ὀφρυόεις, *εντος*, et in f. g. *ὀφρυόεσσα*, *ης*, *excelsus*, *superciliosus*: à seq. Th.

ΟΦΡΥ'Σ, *ύος*, *ἡ*, *supercilium*; *fastus*; *tumulus*. dat. pl. *ὀφρύσι*. [* *ὀφρῦν συνάγειν*, *contrahere supercilia*.]

Ὄχ' pro *ὄχα*, *valdè*, *præ cæteris*, *longè*, ponitur pro superl. ab *ἔχω*, *habeo*, usitatiùs est *ἔξοχον* et *ἔξοχα*, ab *ἐξέχω*, *emineo*.

Ὀχάνη, *ης*, *ἡ*, et

Ὄχανον, *ου*, *τὸ*, *ansa clypei*, quâ ille tenetur: ab *ἔχω*, *teneo*.

Ὀχεία, *ας*, *ἡ*, *coitus*; *admissio*: ab *ὀχεύω*.

Ὄχεσκον, Ion. pro *ὤχεον*, imperf. act. verbi *ὀχέω*, *veho*, *porto*, f. *ήσω*.

Ὄχεσφι, *curribus*, dat. pl. Ion. pro *ὄχεσι*; dicitur et *ὀχέεσσι*, dat. pl. Ion. ab *ὄχος*, *εος*, *τὸ*, *currus*.

Ὀχετηγὸς, *ῦ*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *rivos ducens*; ex *ὀχετὸς*, et *ἄγω*.

Ὀχετεύω, f. *εύσω*, *rivos duco*; *quatio*; *loco moveo*: ab

ΟΧΕΤΟ'Σ, *ῦ*, *ὁ*, *canalis*, *aquæ ductus*, *rivus*: item *cloaca*: q. ab *ὀχέω*, *veho*. *ὀχετὸς κακῶν*, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate*.

Ὀχεὺς, *έως*, *ὁ*, *retinaculum*; *vectis*: in pl. *ὀχῆες*. ab *ἔχω*, *teneo*.

ΟΧΕΥ'Ω, *admissarium admitto*; *coëo*: f. *εύσω*, p. *ὤχευκα*.

Ὀχέω, f. *ήσω*, *veho*, *porto*, *sustineo*, *suffero*: *ὀχέομαι*, *ῦμαι*, *vehor*, *equito*; item *equitor*, *curruî subdor*: ab *ὄχος*, *currus*.

Ὀχὴ, *ῆς*, *ἡ*, *cibus*; ab *ἔχω*.

Ὄχημα, *ατος*, *τὸ*, *vehiculum*: à 1. pers. perf. pass. verbi *ὀχέω*, *veho*.

'Οχήσιος, ου, ὁ, *OCHESIUS*, nom. propr.

'Οχθάομαι, *ingemo*. Hesych.

Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*: dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθῃσιν, et ὄχθαισι, Poet.

'ΟΧΘΕ'Ω, fut. ήσω, *indignor, graviter fero*.

Ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*: intra quam ἔχεται, seu ὀχεῖται, *aqua*.

'Οχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter fero*.

Ὄχθῃσιν, dat. pl. Ion. et cum ν pro ὄχθαις, ab ὄχθη.

Ὀχθοιβος, ου, ὁ, *limbus, fimbria*: Suidæ est ὄχθοβος, ου, ab

Ὄχθος, *ripa*; *locus editus*; *labra ulcerum prætumida*: ab ὄχθη.

'Οχλαγωγέω, ῶ, *turbam* seu *plebem duco*, f. ήσω, perf. ὠχλαγώγηκα: ex ὄχλος, et ἄγω.

'Οχλεῦνται, *turbantur*; Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, *vectis*; *cardo*; *vinculum*: ab

'ΟΧΛΕΥ'Ω, *moveo*: f. εύσω.

'Οχλέω, *turbo, commoveo*: *molestiâ afficio*: fut. ήσω, p. ὤχληκα, præs. pass. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor*.

'Οχληρία, ας, ἡ, *molestia, turbulentia*: ab

• 'Οχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, molestus*: et

Ὄχλησις, εως, ἡ, *molestia, perturbatio*: ab ὀχλέω.

'Οχλικὸς, ἡ, ὸν, *popularis, turbulentus*: ab eod.

'Οχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam*: f. ήσω, p. ὠχλοποίηκα, a. 1. ὠχλοποίησα. ex ὄχλος, et ποιέω, *facio*.

Ὄχλος, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus*: *molestia*. [* Æol. Fόλχος, literis trajectis et Digamma præposito, aliàs Φολχὸς, VULGUS; Cretenses, Πολχὸς, Anglicè FOLK. ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66. et Chishull. Antiq. Asiat. p. 127.]

Ὄχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, ab ἔχω, *retineo*. hinc

'Οχμάζω, *inhibeo*: f. άσω. à præced.

Ὄχμος, *series, ordo*: ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii*.

'Οχοῖσα, ας, Poët. et Dor. pro ὀχοῦσα, ης, *vehens, ferens*: præs. part. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo*.

'ΟΧΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *currus, vehiculum*; item *fluxus aquæ*: ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello*.

'Οχυρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus*.

'Οχυρόω, f. ώσω, *munio, firmum reddo, fulcio*: ab ὀχυρὸς, *munitus*.

'Οχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio, castellum, arx, præsidium*. a. 1. perf. p. pass. verbi præced.

'Οχυρωμάτιον, ου, τὸ, *parvum munimentum*: Dim. à præced.

'Οχύρωσις, εως, ἡ, *munitio*: ab ὀχυρόω.

ὌΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus*; ab ἔπω, *loquor*. Sed ὄψ, *oculus*, ab ὄπτομαι, *video*.

'Οψαμάτης, ου, ὁ, *qui serò metit*: ex ὀψὲ, *sero*, et ἀμάω, *meto*.

'Οψάομαι, *obsonium comedo, vescor cum pane*: ab ὄψον, q. v.

'Οψάριον, ου, τὸ, *pisciculus*. Th. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, per Synecdoch. generis, *piscis*.

'Οψαρότης, ου, ὁ, *qui serò arat*: ex ὀψὲ, *serò*, et ἀρόω, *aro*.

'ΟΨΕ', *sero*; *vesperi*, *post*: [* Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, *post bellum Trojanum*, Philostrat.] ab ὄπισω, *post*: in compositione ε in ι mutatur.

Ὄψεαι, *videbis*: Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

Ὄψει, *videbis*: Atticè pro ὄψῃ, 2. sing. fut. 1. med. ejusdem verbi. Est et ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Οψείω, *videre cupio, desidero*: ab eod. Th.

Ὄψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.

Ὄψεαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

'Οψία, ας, ἡ, *vespera*, *serum diei*. Them. ὀψὲ.

'Οψίγονος, ου, *serò natus*, ὀψίγονοι, *posteri*; ex ὀψὲ, et γίνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.

'Οψίζω, f. ίσω, *serò aliquid facio*, vel *sub vesperam facio*. Th. ὀψὲ.

'Οψιμαθῆ, acc. sing. ab

'Οψιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sero doctus*: ex ὀψὲ, et μανθάνω, *disco*.

Ὄψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *serotinus, serus*. Th. ὀψὲ.

'Οψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui serò sapit*: ex ὀψὲ, et νόος, *mens*.

• Ὄψις, εος, ἡ, *vultus, facies, species, visus*. à 2. perf. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι. *video*. •

'Οψίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψὲ.

'Οψιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *serò perficiendus*, *imperfectus*: ex ὀψὲ, et τελέω, *perficio*.

Ὄψομαι, ῃ, εται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, quod vide.

'ΟΨΟΝ, ου, τὸ, *obsonium*, *quicquid cum pane comedimus*, *piscis*. Alii ducunt ab ἕψω, *coquo*, ut *sit coctum quid cum pane*. Alii ab ὀπτάω, *asso*, Alii ab ὀψὲ, *serò*, quod non mane sed vesperi ea alimenta sumerent.

* 'Οψοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *obsonium apparans*: ex ὄψον, et ποιέω.

'Οψοφάγος, ου, *gulosus, edax*: ex ὄψον, et φάγω, *comedo*.

'Οψώνης, ου, ὁ, *obsonator*; ex ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, et ὠνέομαι, οῦμαι, *emo*.

'Οψώνιον, ου, τὸ, *OBSONIUM*, *stipendium*: ab ὀψώνης.

Π.

Π, SEU π, decima sexta Græcorum litera, *octoginta*, et cum lineolâ appositâ (π,) *octoginta millia*, denotat.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, *quà*; *quem in locum*.

Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*; παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Πάγασω, gen. sing. Dor. pro Πηγάσου à

Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, *alatus Persei equus*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, *nimia loquacitas*, παρὰ τὸ παν ϗ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, εῖσα, έντος, *concretus*: a. 2. part. pass. παγείην, a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo*, *concrescere facio*: f. ξω, p. πέπηχα, a. 2. pass. ἐπάγην, f. 2. pass. παγήσομαι, perf. m. πέπηγα.

Πάγεν, Ion. pro ἔπαγεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *defixum est*: Ion. pro ἐπάγη, 3. sing a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus*, *decipulum*: ab eodem Th.

Παγιδεύω, *illaqueo*, *irretio*: f. εύσω, p. πεπαγίδευκα: à παγὶς, q. v.

Πάγιος, ία, ιον, *fixus*, *firmus*, *stabilis*: à πηγνύω, *compingo*.

• Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus*, *decipulum*: acc. sing. παγίδα. ab eod. •

Πάγκακος ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò malus*, *infestissimus*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, e, et κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perpulcher*, *honestissimus*: ex πᾶς, et καλὸς, *bonus*, *pulcher*.

Παγκάλως, adv. *pulchrè, honestissimè* : à præced.

Πάγκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui fructuum omne genus fert* : ex πᾶς, et καρπὸς, *fructus*.

Πάγκοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omnibus communis* : ex πᾶς, et κοινὸς, *communis*.

Παγκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *omnipotens* ; ut παγκρατὲς πῦρ, *ignis omnia vincens et absumens* : ex πᾶς, et κρατέω, *vinco*. Th. κράτος, τὸ, *robur*.

Παγκράτιον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πᾶν κράτος, adhibendum erat : *pugilatus et lucta*.

Πάγος, ου, ὁ, *tumulus, collis* : *glacies* ; *sal*. Th. πηγνύω.

Παγχάλκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus æreus, ex solido ære* : ex πᾶς, et χαλκὸς, *æs*.

Παγχρύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus aureus* : ex πᾶς, et χρυσὸς, *aurum*.

Πάγχυ, *penitus* ; adv. Poët. pro πάνυ· à πᾶς, *omnis*.

Παδῆτε, *saltatis* ; Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. verbi πηδάω, *salio*.

Πάθα, ας, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, *casus, clades* : à πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*.

Παθαίνομαι, *afficior vehementèr, et concitor* ; item *afficior morbis animi* : à πάθος, q. v.

Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε et

Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior*, f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Πάθει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, passio*.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω· vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus*.

Πάθη, ης, ἡ, *calamitas, clades, casus, cædes, morbus* : à πάσχω.

Πάθη, *passiones* ; nom. pl. à πάθος, εος.

Πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing. a. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior* ; a. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ατος, τὸ, *quod quis passus est, seu patitur, afflictio, vitiosus affectus* : in pl. τὰ παθήματα, *passiones* : et

Παθητικὸς, ὴ, ὸν, *passivus, passioni obnoxius* : *animi affectus commovens* : à πάθος. Th. πάσχω, *patior*. Angl. PATHETIC.

Παθητὸς, ὴ, ὸν, *passibilis, qui pati potest* : ab eod. Th.

Πάθοιτε, 2. pl. a. 2. opt. et

Πάθον, *passus sum* : Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind act. et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, *patior*. [* τί παθόντες, Attica loquendi formula, *quare*, idem quod τί simplex, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 6. Bos Anim. c. xxv.]

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum* : ex πάθος, εος, τὸ, *affectus*, q. v. et ποιέω, *facio*.

• Πάθος, εος, ους, τὸ, *affectus, passio* ; *morbus, clades* : dat. pl. πάθεσι à πάσχω, *patior* ; a. 2. ἔπαθον.

Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, aor. 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN. hymnus in laudem Apollinis, vel cujuslibet Dei* : *pes metricus* ; *Apollo* ipse, sic dictus à παύω, quia mala *sedat* ; vel à παίω, *ferio*. Hinc

Παιανιεὺς δῆμος, *Pæaniensis populus*.

Παιανίζω, fut. ίσω, *pæanem seu pæanas cano* : à παιὰν.

Παιᾶνων, gen. pl. à παιὰν, q. v.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, *lusus, oblectatio*. Th. παίζω, *ludo*.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocosus* : et

Παίγνιον, ου, τὸ, et παιγνίη, ης, ἡ, Ionicè. gen. pl. παιγνιέων, *ludus, res ludicra* : à παίζω, *ludo*.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer*.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *schola, ludus literarius* : et

Παιδαγωγέω, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum* ; *moderor, rego*. à

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos et informator* : ex παῖς, et ἀγωγὸς, *dux*. Angl. PEDAGOGUE.

Παιδάριον, ου, τὸ, *puerulus* : dim. à παῖς, *puer*.

Παιδαριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *puerilis, puerum decens* : à præced.

Παιδεία, ας, ἡ, *institutio, doctrina, eruditio, disciplina, vitæ ratio* : à παιδεύω, *erudio*.

Παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens*, vel *qui inter pueros canitur* : ab eod.

Παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, *amator puerorum* : ex παῖς, et ἐράω.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, ἄκανθος, *acanthus sativus* : q. παίδων ἔρως.

Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, q. v.

Παίδευμα, ατος, τὸ, *quod docetur, disciplina* : et

Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa actio docendi* : et

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator* : à

Παιδεύω, *erudio, doceo* ; *admoneo, reprehendo, castigo* : imperf. ἐπαίδευον, f. εύσω, perf. πεπαίδευκα, a. 1. ἐπαίδευσα, p. pass. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαιδευμένος, *institutus*, a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ, Th. παῖς.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *lusus* ; item *jocus*. Dicitur *de rebus quas contemnimus*. Th. παίζω, *ludo*. At

Παιδία, ας, ἡ, *pueritia, puerilis ætas*. Th. παῖς.

Παιδικὸς, ὴ, ὸν, *puerilis* : à παιδία.

Παιδιόθεν, adv, *ab incunabulis, ab ineunte ætate*, vel *à pueritiâ* : ab eod. Th.

Παιδίον, ου, τὸ, *infans, puerulus* : diminut. à παιδία.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella, ancilla*. [* Matth. xxvi. 69. Damnat Phrynicus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat.] à

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus* : diminut. à παῖς.

* Παιδοσπορία, ας, ἡ, *liberorum procreatio* : à

Παιδογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liberorum procreator* : ex παῖς, et γίνομαι, *gignor*.

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ*. Th. παῖς.

Παιδοποιέω, *liberos procreo*. hinc παιδοποιητέον, verbale, ex παῖς, et ποιέω, *facio*.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio* : ex iisd. Th.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *liberos procreans* : vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, *puer* ; dat. pl. παισί.

Παιδοτριβέω, *pueros exerceo*, vel *instituo* : à

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *qui pueros exercet, ludimagister* : ex παῖς, et τρίβω, *tero*.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. παῖς, παιδὸς.

Παίζω, contractè pro παιδίζω, *more puerorum lusito, ludo* ; *joco* ; *salto* ; [* Odyss. Ψ. 147. Hes. Scut. Herc. 277.] f. ξω, et σω, p. πέπαιχα, a. 1. ἔπαιξα.

Παιήονα, *hymnum* : acc. sing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὰν, ᾶνος, ὁ, q. v.

Παίονες, οἱ, *Macedones*.

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ, ων, τὰ, *loca prærupta et salebrosa* ; ob παιπάλην, i. e. *pulverem in rupibus*.

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima* : *pulvis* : p. à παιπάλλω, *concutio*. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem ; à seq.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, *quatio* ; idem quod σείω, q. v.

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus, salebrosus, asper*; à παίπαλα, τὰ, q. v. expon. et *pulverulentus*; à παιπάλη, *pulvis, flos farinæ*.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις. à præced.

ΠΑΙ͂Σ, παιδὸς, ὁ ϗ ἡ, *puer*, vel *puella*; *servus*; *filius*. [* et sensu inhonesto, Aristoph. Plut. 154. et puro. Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἱμερτὴς, pro τέκνων, *cupiens liberos*, et pro *insciente*, Bentleius in Phal. p. 420.] pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πόϊς, unde *PUER*.

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, *percutio*: f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act verbi παίζω, *ludo*: fut. ξω et σω, a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer*.

Παίσδα, Dor. pro παῖδα, accus. sing. ejusd. Th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, *ludo*.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παῖσος, ȣ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumfero*; *impetum facio*; *declaro, illustro*; qu. à παίω φάν, *quatio* seu *vibro oculos*.

Παιχθεὶς, έντος, *illusus*, a. 1. part. pass. παίζω, *ludo*: fut. ξω, p. pass. πέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ΄Ω, f. αίσω, occurrit et παιήσω, p. αικα, *percutio, ferio, pulso*; item *raptim comedo*. Hinc Angl. TO PAY, id est, *ferire*.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ*, i. e. *Apollo*; *medicus*; *hymnus*. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Πακτὶ, ἴδος, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pecten*; musicum instrumentum: à πήγνυμι.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, *compactus*; ab. eod. Th.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, *compingo*; *obsero, claudo*: à πακτὸς.

ΠΑΛΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum aut caricarum*.

ΠΑ΄ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem*.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *senex, annosus, vetulus, olim genitus*; gen. pl. παλαιγενέων· ex παλαι, et γένομαι, *nascor*.

Παλαίγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ac παλαιγενὴς· in pl. παλαιγόνοι, *majores*. At παλαιγόνος, *qui olim genuit*. Παλαιγόνος ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit et procreavit*. Παλαίγονος verò pro eo, *qui olim est genitus, et qui est antiquus*; ex παλαι, et γένομαι, *nascor*.

Παλαίει, *luctatur*; 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίειν, φόνῳ, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare*; vide præced.

Παλαίμων, *PALÆMON, Portumnus*.

Παλαιομάλωψ, *veterator, verbero*.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, vetus, priscus*; in compar.

Παλαιότερος, έρα, ερον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*, adv.

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*; à παλαιὸς, *antiquus*.

Παλαιόω, -ῶ, *antiquo, oboleo*; f. ώσω, p. πεπαλαίωκα, præs. pass. παλαιόομαι, -ȣ̃μαι, *veterasco*; fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται, ab eod. Th.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta*; *callidum consilium*; *artificium*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, *palmus, mensura quatuor digitorum*.

Παλαιστὴς, ȣ̃, ὁ, *luctator*; à παλαίω.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, *unius palmi longitudinem*, vel *crassitiem habens*; à παλαιστὴ.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA, lucta, luctæ locus*: à παλαίω.

Παλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, ȣ, *antiquior*; vide παλαιὸς. [* nusquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.]

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, *secundum priscam famam*; à seq.

Παλαίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *olim celebratus, priscus, antiquus*; nomen propr. *PALÆPHATUS, Peripateticus*. Ex πάλαι, *olim*, et φάτος, à φάω, seu φημὶ, *dico*.

Παλαίω, f. αίσω, *luctor*; à πάλη, *lucta*.

Παλαίωμα, ατος, τὸ, et

Παλαίωσις, εως, ἡ, *vetustas*; à παλαιόω.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν à παλάμη.

Παλαμάομαι, -ῶμαι, f. m. ήσομαι, *manu tracto*; *struo, molior*; à

ΠΑΛΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. παλάμα, *manus, PALMA*; *ars*; quia palmâ *exercetur*; q. à πάλλω, *vibro, agito*. παλάμῃσι. dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ȣ, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. et

Παλάσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλάσσω, *sortior*; item *inquino, fœdo, contamino*; *contundo*: f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio*.

ΠΑΛΕΥ΄Ω, *allicio, fallo, pertraho in retia*; f. σω.

ΠΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν, item *POLLEN*.

Παλήσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à verbo inusit. si non planè mendoso, παλέω, *luctor*.

Πάλι, pro πάλιν, adv. *rursus*.

Παλία, *secundus nuptiarum dies*, *repotia*; qu. à πάλιν ἰέναι, quod tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quasi *secundus ortus, instauratio, reditus ad vitam, regeneratio*; ex πάλιν, et γένεσις, *generatio*.

Παλίγγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *diversâ linguâ utens*, παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur*; ex πάλιν, *rursus*, *è diverso, è contrario*, et γλῶσσα, *lingua*.

Παλίγκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus*; ex πάλιν, *iterùm*, et κότος, *ira vetus*.

Παλιγκότως, adv. *animo vicissim irato, iracundè*; à præced.

Παλιλλογέω, *idem iterum dico*; à seq.

Παλίλλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rursùs numeratus*, vel *collectus*; ex πάλιν, et λέγω.

Παλίμβαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus*. ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ πάλιν βαίνουσα, ϗ πορευομένη. Est et *itus redituque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur*: ex πάλιν, et βαίνω, *eo*.

Παλιμπετὲς, adv. *retrò*: à seq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, *relapsus*; ex πάλιν, et πίπτω, *cado*.

Παλιμπηγὴς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iterùm compactus*; ex πάλιν, et πήγνυμι.

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans*; a. 1. part. pass. à

Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor*; ex πάλιν, et πλάζω, *errare facio, seduco*, f. γξω.

* ΠΑ΄ΛΙΝ, adv. *iterum, rursùs, denuò*; *vice versâ, è contrario*; *retrò, seu retrorsum*. [* πάλιν αὖθις, *rursus*, passim.]

Παλινάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *rursus congregatus, rursus congregans*; ex πάλιν, et ἀγείρω, *congrego*.

* Παλινδικία, ας, *defendendi iterum potestas*.

Παλινδρομεῖν, *recurrere*; ex πάλιν, *rursùs*, et τρέχω, *curro*; f. θρέξω, perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *retrogradus, resiliens*; ex πάλιν, *rursus*, et ὄρω, *excito*; fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Παλίντιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui rependitur, retributus*; ex πάλιν, et τίω, *punio*.

Παλίντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *reflexus*: ex πάλιν, et τείνω, *tendo*.

Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retexo orationem, muto ſententiam*; et

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA*; ex πάλιν, et ᾠδὴ, *cantus*.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Theſſaliæ mons.*

Παλιῤῥόθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *refluentes* ſeu *reciprocantes habens fluctus*; *refluens*. Κῦμα παλιῤῥόθιον, *unda refluа*; ex πάλιν, *rursùs, viciſſim*, et ῥόθος, *undarum ſtrepitus*.

Παλίουρος, *PALIURUS*, frutex ſpinoſus.

* Παλισσυτέω, *retrogradus feror.*

Παλίωξις, legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *inſecutio*; ex πάλιν, *rursùs*, et διώκω, *perſequor*.

Πάλλα, *PILA*, idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. A BALL.

Παλλάδ' pro Παλλάδα, acc. ſing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva*.

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύομαι, *ſum concubina*; *pellicem habeo*; à

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, *PELLEX, puella, concubina*. Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλακίδεσσι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ου, τὸ, *adoleſcentulus*; Dim. à πάλλαξ.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adoleſcens*; q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν haſtam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina*.

Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS*, ſapientiæ Dea, quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd ſcil. haſtam *vibret* ut bellicoſa.

Πάλλε, *jactabat*; Ion. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. et

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. ſing. imperfect. paſſ. Ion. verbi πάλλω, *vibro*.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. à πάλλομαι, *ſortior, moveo ſortes*; quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO*; *PALPITO, ſortior*: f. αλῶ, p. αλκα, perf. paſſ. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. TO PELT.

Πάλμα, ατος, τὸ, *vibratio, agitatio*: à præced.

Παλμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *palpitationibus obnoxius*: à præced.

Πάλος, *concuſſio*; *ſors*: à πάλλω, *ſortior*.

Παλτὸν, οῦ, τὸ, *telum*, quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat*: 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἐπεπάλμην, σο, το, et Ion. ſublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito*: f. αλῶ, p. αλκα, perf. paſſ. πέπαλμαι.

Παλυντὴ, et Æol. πολυντὴ, ῆς, ἡ, *POLENTA*: à

Παλύνω, *aſpergo, albeſacio*: propriè de *farinâ*: à πάλη, *tenuiſſima farina*.

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, *omnium rex*: ex πᾶς, *omnis*, et βασιλεὺς, *rex*.

Παμβίας, ου, ὁ, Poët. *qui vim adverſus omnia habet, adverſus omnia violentus*. Ex πᾶς, *omnis*, et βία, *vis*.

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. *herba agri*: ex πᾶς, et βοτάνη, *herba*. Th. βόω, *paſco*.

Πάμμα, ατος, τὸ, *poſſeſſio*: à πάω, *poſſideo*.

* Παμμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *omninò magnus* in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶς, *omnis*, et μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*, Th. μέγας, μεγάλου, *magnus*.

Παμμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mixtus, ex omnibus compoſitus*. ex πᾶς, et μίγνυμι, *miſceo*.

* Παμμυῖα, ᾶς, ἡ, Exod. viii. 21. *omne genus muſcarum*. ex πᾶς, et μυῖα, Aquilæ verſio Exod. viii. 21. Pſ. lxxviii. 47.

Πάμπαν, adv. *prorsùs*: q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui omnia perſuadet*. Ex πᾶς, *omnis*, et πείθω, *perſuadeo*.

Παμπήδην, *funditùs, omninò, prorſus, ut nihil fiat reliqui*: Poët. adv. et

Παμπησία, ας, ἡ, *univerſa poſſeſſio*. Ex πᾶς, *omnis*, et πάω, ſeu πάομαι, *poſſideo*: perf. πέπαμαι.

Πάμπλειστος, (*numerus*) *quàm plurimus*.

Παμπληθεὶ, adv. quod fit *à toto populo*: à ſeq.

Παμπληθὶς, vel πάμπληθες, *totâ multitudine*: ex πᾶς, *omnis*, et πλῆθος, τὸ, *multitudo*.

Παμπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *permultus, confertus, quàm plurimus*: ex Πᾶς, et πλῆθος.

Παμποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *variè pictus*: ex πᾶς, *omnis*, et ποικίλος, *varius*.

Πάμπολλα, pl. n. g. et

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. παμπόλλου, *omninò multus, permultus*; ex πᾶς, *omnis*, et πολὺς, *multus*.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omninò purpureus*; ex πᾶς, *omnis*, et πορφύρα, *purpura*.

Πάμπρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omnium primus*; ex πᾶς, *omnis*, et πρῶτος, *primus*.

Παμφαίνῃσι, *totus ſplendeat*, 3. ſing. præſ. ſub. act. Ion. à

Παμφαίνω, id. quod. ſeq.

Παμφανάω, *undecunque appareo, totus luceo*; hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præſ. part. act. ut et παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, et φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, et παμφανόωσαν, vide in præced.

Παμφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ, πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus*, Ex πᾶς, et φαρμάκον, *venenum*.

Παμφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omnia rapiens* ac *trahens*; ex πᾶς, *omnis*, et φέρω, *fero*.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. *ſocietas omnium gentium et nationum*: à ſeq.

Πάμφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omnis generis gentes habens*: ex πᾶς, et φῦλον, *gens, natio*.

ΠΑ'Ν, Πανὸς, ὁ, *PAN, Paſtorum Deus*. q. à πάω, *paſco*. At

Πᾶν, *omne*; n. g. à πᾶς, πᾶσα, q. v. et τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανάγριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferox*: ex πάνυ, *omninò*, quod à πᾶς, *omnis*, et ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρὸς, *rus*.

Πάναγρον, ου, τὸ, *rete*, quod *omnia capiat*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄγρα, *præda*.

Πανάγυρις, ιος, Dor. pro πανήγυρις, q. v.

Πανάθλιος, ου, *omninò miſer, miſerrimus*; ex πᾶς, *omnis*, et ἄθλιος, *miſer*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Πάναιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *totus lucidus, ſplendidus*; ex πᾶς, *omnis*, et αἴθω, *luceo, uro*.

Πανάιολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *omninò varius*: ex πᾶς, et αἴολος, *varius*.

Πανάκεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*; item *PANACEA*, nomen filiæ Æſculapii; *herba quædam*, ſic dicta qu. *omnia ſanans*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *ſano*.

Πανάκης, έος, ὁ καὶ ἡ, *omnia ſanans, omnibus morbis medens*; ex iiſd.

Πανάπαλος, *totus tener*; ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener*.

Πανάπήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, *prorſus*

innoxius; ex πᾶν, et ἀπήμων, *illæsus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πανάποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *miserrimus*; ex πᾶς, *omnis*, et ἄποτμος, *miser*; quod ex α, et πότμος, *sors*, *fatum*.

Πανάριστος, ου, *longè præstantissimus*; ex πᾶς, et ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *qui caret æqualibus et sociis*; ex πᾶν, et ἀφῆλιξ.

Πανάωριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò intempestivus*; *qui immaturâ morte moriturus est*. ex πᾶς, et ἀώριος, idem quod ἄωρος, *intempestivus*, *præcox*; quod ex α priv. et ὥρα, *tempus*.

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*; ex πᾶς, et δαὶς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *omnia domans*: ex πᾶς, et δαμάω, *domo*.

Πάνδαρος, ου, ὁ, *PANDARUS*, nomen propr.

Πάνδεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò* sive *omnibus modis gravis*, *gravissimus*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *improbus*, *veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ*: à πάνδημος.

Πανδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *popularis*, *publicus*; ex πᾶς, *omnis*, et δῆμος, *populus*, *plebs*.

Πάνδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad universum populum pertinens*, *publicus*: ex iisd.

Πάνδια, ων, τὰ, *Jovialia*, festum Atheniensium in honorem Jovis: ex πᾶς, et Διός.

Πανδοκεύω, *cauponor*: q. d. *omnes excipio*: à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo*: et

Πάνδοκος, seu πανδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens*: ex πᾶς, et δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ας ἡ, seu πανδουρὶς, ίδος, ἡ, *PANDURA*, musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, *diversorium*, *publicum hospitium*: ex πᾶς, *omnis*, et δέχομαι, *excipio*: perf. m. δέδοχα: (quod tamen inusitat.) unde δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, *publicus hospes*: ex iisd.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris; videtur etiam Epitheton telluris: *quæ omnis generis fruges profert*: ex πᾶν, et δῶρον.

Πανέλληνες, ων, οἱ, Dor. Πανάλλανες, *omnes Græci*: ex πᾶς, et Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus*.

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. à præced.

Πανεπίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnia oculis suis lustrans*: ex πᾶς, et ἐπισκόπος.

Πανέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cum totâ domo* seu *familiâ*: ex πᾶς, et ἑστία, *focus*.

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum*.

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte beatus*, *felicissimus*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, *felix*. Th. δαίμων, *Deus*.

Πανέφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte coctus*. [* πανέφθος κασσίτερος, *plumbum bene purgatum*. Herodot.] ex πᾶς, et ἕψω, *coquo*, *elixo*.

Πανηγυρέω, -ῶ, *exulto*, *celebro*.

Πανηγυρίζω, f. ίσω, *festam* πανήγυριν *agito*, *festum ludosve panegyricos celebro*, *ferior*; *panegyricâ oratione laudo*, *in celebri cœtu prædico*: à πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ή, όν, *PANEGYRICUS*, *celebris*, *festus*: et inde

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè*, *pomposè*, *splendidè*: à

Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus universalis*; *solemnitas*; *cœtus*: ex πᾶς, et ἄγυρις, *cœtus*.

Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, *festi panegyrici celebratio*; *panegyrica pompa*: à πανηγυρίζω.

Πανῆμαρ, *totâ die*. Vide seq.

Πανημέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *per totam diem*, *toto die*: ex πᾶς, et ἡμέρα, *dies*.

Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem quod πανῆμαρ, et ex iisdem.

Πανθὴρ, ῆρος, ὁ, *panthera*.

Πανίσδεται, Dor. pro πηνίζεται, *conglomerat*, 3. sing. fut. 1. m. verbi πηνίζω. Th. πῆνος, seu πήνη, *tela*.

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat*, *in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consultaturi conveniebant*, *PANIONIUM*. Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. extructum et denominatum: ex πᾶς, et Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννυχίζω, f. ίσω, *pernocto*, *pervigilio*, *lucubro*: à παννυχὶς.

Παννύχιος, ία, ιον, et πάννυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *per totam noctem*; *pernox*: et

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur*; *vigiliæ*; ex πᾶς, *omnis*, et νὺξ, *nox*.

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo*. Scribitur et πανοικεί.

Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia*, *tota domus*.

Πανοίκιος, adjectivum à πανοικία, *cum omni familiâ*, *omni familiâ comitatus*.

Πανόλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex omni parte beatus*: ex πᾶς, *omnis*, et ὄλβιος, *beatus*. Th. ὄλβος, *beatitudo*.

Πανόλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prorsus exitialis*: ex πᾶς, et ὄλεθρος.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet. Jovis: ex πᾶς, *omnis*, et ὀμφὴ, *divina vox*, *responsum à Deo datum*: vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris: q. d. *pro omnibus loquens*.

Πανοπλία, ας, ἡ, *armatura totum corpus tegens*: à seq.

Πάνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte armatus*: ex πᾶν, *omne*, et ὅπλα, *arma*.

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco*. Est et

Πανὸς, οῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, à φαίνω· et

Πᾶνος, *FAUNUS*, pro Πὰν, Æol.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, *calliditas*: à

Πανουργεύομαι, f. med. εύσομαι, *dolosus sum*, *callidè ago*: et

Πανουργέω, -ῶ, *callidè ago*: à πανοῦργος.

Πανούργημα, ατος, τὸ, *vafrum factum*: à præced.

Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas*: à

Πανοῦργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *callidus*, *vafer*, *astutus*: q. d. παντόεργος, per Sync. τοῦ τ, πανόεργος, et factâ Crasi πανοῦργος. ex πᾶν, *omne*, et ἔργον, *opus*.

Πανούργως, adv. *versutè*, *dolosè*, *callidè*: à præced.

Πανόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui omnium oculis cernitur*: ex πᾶς, et ὄψις, *aspectus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Πανσέληνος, ου, ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna*, *cum est in plenilunio*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σελήνη, *luna*.

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio*, *semina omnis generis permixta*; ex πᾶς, n. g. πᾶν, et σπέρμα, *semen*.

Πανστρατὶ, adv. *toto exercitu*, *omnibus copiis*: et

Πανστρατιᾷ, Ion. et πανστρατιῇ, idem: ex πᾶς, *omnis*, et στρατὸς, *exercitus*.

Πανσυδὶ, et πανσυδὶ, adv. idem πανσυδίῃ, quasi à πανσυδία, *omni impetu*, *festinantissimè*; vel *cum toto exercitu*: ex πᾶν, et σύδην, *celeriter*.

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*: gen. παντός.

Παντᾷ, Dor. παντῇ, *in omnes partes*, *ubique*. Th. πᾶς, *omnis*.

Πανταχῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *ubique, quoquoversus.* Th. πᾶς.

* Παντάπασι, *omninò, planè:* à πᾶς.

Παντάπασιν, dat. pl. à πάντα-πας, *universus.* Th. πᾶς, *omnis.*

Πανταχῆ, adv. *ubique.*

Πανταχόθεν, adv. *undique, ex omnibus partibus:* et

Πανταχόσε, adv. *quoquoversus:* et

Πανταχοῦ, *ubique, ubivis terrarum,* adv. Th. πᾶς, *omnis.*

Παντελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *ad finem perductus; plenus, universus.* εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorsus:* q. d. πᾶς τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem.*

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. *omninò, prorsus:* adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis,* gen. παντὸς.

Πάντη, adv. *prorsùs, semper:* à πᾶς, *omnis:* At

Παντῆ, *ubique:* ab eod.

Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis,* nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδαποῖσι, *omnigenis,* dat. pl. m g. à

\- Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, *quod est ex omni solo, omnigenus:* ex πᾶς, et δάπεδον, *solum.*

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm:* à præced.

Παντοδύναμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς, et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque,* adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οία, οῖον, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

* Παντοίως, Adv. *omnibus modis:* à præced.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς, *omnis,* et κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντορέκτης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit;* ex πᾶς, *omnis,* et ὀρέγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, *omnis.*

Πάντοσ' pro πάντοσε, *undique,* adv. et

Πάντοτε, adv. *semper.* [* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. I. iv. c. 3. 84. Jos. Bel. Jud. l. viii. c. 2.] Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omnium nutritor:* ex πᾶς, et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omnino:* et

Πάνυ, adv. *omnino, prorsus, valdè;* ὁ πάνυ, *celebris ille, illustris ille:* à πᾶς.

Πάνυσσα, *nutrix,* Hesych. Puto à πάω, *pasco.*

Πανώδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omninò dolorem adferens:* ex πᾶν, et ὀδύνη, *dolor.*

Πανωλεθρία, ας, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliqua prorsùs perit;* à

Πανώλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *planè perditùs, prorsùs exitialis et perniciosus:* ex πᾶν, et ὄλεθρος, *exitium.*

Πανωλέθρως, adv. *omnino, prorsùs:* q. dicas, *penitùs cum pernicie;* à præced.

Πανώλης, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus:* ex πᾶν, et ὄλλυμι, *perdo.*

Πανωπήεις, ὁ, πανωπήεσσα, ἡ, *omnibus conspicuus:* ex πᾶν, et ὤψ, *oculus.*

Πάνωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omni tempore crescens:* ex πᾶν, et ὥρα, *tempus.*

Πὰξ, *mirantis et interpellantis* adv.

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πάξε, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo:* f. ξω.

Πάξατο, Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, seu πάω, *possideo; gusto; vescor.*

Παὸς, οῦ, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate;* à πάομαι, *acquiro.*

Παπαὶ, *PAPÆ, atat!* an à πόποι.

Παπαῖος, Scythicè *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *unquam omninò,*

Παππάζουσι, *patrem appellant,* 3. pl. præs. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ου, ὁ, *pater.*

ΠΑ'ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, *PAPPA, pater;* vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, *avus;* item *flos lanuginosus:* à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *avi interfector:* ex πάππος, *avus,* quod vide, et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Παππῷος, ῴα, ῷον, *avitus:* à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumspicio, oculis lustro:* f. ανῶ, a. 1. ἐπάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *PAPYRUS, charta,* res et vox Ægyptiaca.

Πὰρ, vel πὰρ, per Apoc. Poët. pro παρὰ, alicubi pro πάρεστι, *adest.*

ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. *à, ab:* cum dat. *apud, juxta, penes:* cum acc. *præter, contra, supra, juxta.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Sæpeque depravationem significat, et peccatum seu errorem et vertitur *perperam, vitiosè, malè:* [* οἱ παρὰ αὐτοῦ, Marc. iii. 21. *sui ipsius propinqui.* Polyb. v. 85.]

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεισιν, *adest,* vel *adsunt:* à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

* Παραβαίνω, *transgredior, transcendo, prætereo; prævaricor:* Metaph. *violo leges,* aut *jusjurandum,* præs. part. act. παραβαίνων, ουσα, f. m. παραβήσομαι, p. παραβέβηκα, a. 2. παρέβην, perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ, et βαίνω, *eo.*

Παραβαλεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, *objicio, projicio, trado; appello navem; trajicio; accedo; assimilo, confero, comparo; flecto, detorqueo,* ut oculos; *depono apud aliquem,* f. παραβαλῶ, p. παραβέβληκα, a. 2. παρέβαλον, a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ, p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ, et βάλλω, *jacio.*

Παραβαλόμενος, ου, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *transgressio:* à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσκω, *pugno ex curru,* pro παραβάτης εἰμὶ. Ex παρὰ, et βάσκω, idem quod βαίνω, *eo.*

Παραβάτης, ου, ὁ, *transgressor, violator legis;* item *qui è curru pugnat:* pro quo legitur et παραιβάτης. A παραβαίνω, quod vide.

Παραβῇς, *transilias,* 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo:* f. med. άσομαι, a. 1. m. παρεβιάσαμην, ω, ατο. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

Παραβιβάζω, f. άσω, *abire facio; aufero.*

Παραβλέπω, *limis oculis intueor,* straborum more; item *negligenter aspicio:* ex παρὰ, et βλέπω, *video.*

Παραβλήδην, adv. *per comparationem; simulatè; dolosè; situ parallelo,* à παραβάλλω, *comparo,* quod vide.

Παράβλημα, ατος, τὸ, *quod comedendum objicitur, pabulum:* ab eod. verbo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ & ἡ, *strabus:* in pl. παραβλῶπες: à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio.* Th. βλέπω, *video.*

Παραβολεύομαι, a. 1. inf. med. παραβολεύσασθαι, *periculo se exponere, pericula adire:* à παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA, obscura sententia, typus, exemplar, adagium; similitudo.* Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, ου, ὁ & ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus:* à παραβάλλω, q. v.

Παραβυλεύομαι, *perperam consulo:* a. 1. part. m. παραβυλευσάμενος, *non habitâ ratione:* ex παρὰ, et βουλεύω, *delibero.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Παραβώμιος, ου, ὁ & ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est:* ex παρὰ, et βωμὸς, *ara.*

Παραγαγεῖν, *producere,* a. 2. inf. Att. et

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, *mandatum; ambitus; denunciatio, interdictio:* à

Παραγγέλλω, *præcipio, denuncio, nuncio; invito; veto, interdico:* imperf. παρήγγελλον, f. παραγγελῶ, p. παρήγγελκα, a. 1. ind. act. παρήγγειλα, a. 1. part. παραγγείλας, αντος: ex παρὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Παράγγελμα, ατος, τὸ, *preceptum:* à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio:* ab eod.

Παραγίγονα, ας, ε, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγινόμενος, ου, a. 2. part. m. et

Παραγίνωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παραγεύω, *gustum præbeo, obitèr gustare facio:* ex παρὰ, et γεύω, *gustum præbeo.*

Παραγήραμα, ατος, τὸ, *silicernium, delirium:* à seq.

Παραγηράω, *deliro præ senectute;* ex παρὰ, et γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio, pergo, adsum:* imperf. m. παρεγινόμην, ου, ετο, f. 1. pass. παραγενήσομαι, a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο, a. 2. m. sub. παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον ex παρὰ, et γίνομαι, *fum, fio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παραγινώσκω, *præter jus et æquum statuo, perperam judico:* ex παρὰ, et γινώσκω, *cognosco.*

Παραγκιστρόω, *hamum addo:* παρηγκιστρωμένος, *hamatus:* ab ἄγκιστρον.

Παράγοισα, ας, Dor. pro παράγουσα, ης, præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *consolabatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

* Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis,* Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine; præscriptio:* à seq.

Παραγράφω, f. ψω, *adscribo, juxtà scribo; perperam scribo; circumscribo,* scil. ut tollatur è libro, &c. unde *tollo de lectione; exceptione actionis non rectè institutæ submoveo;* hinc *induco, et abrogo; tollo, libero, præscribo:* ex παρὰ, et γράφω, *scribo.*

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, *denudo, patefacio:* ex παρὰ, et γυμνόω.

Παράγω, *produco, profero, in medium adduco; provebo, traduco; deduco;* item *differendo fallo, à proposito subdolâ oratione abduco, perverto; transeo; nautæ dicuntur* παράγειν *cum non rectâ sed per ambages navigant, cedentes ventis; produco in concionem:* f. παράξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρῆγον, ες, ε, et Att. παρήγαγον. cujus part. παραγαγὼν, οῦσα. ex παρὰ, et ἄγω, *duco.*

Παραγωνίζω, *desino in angulum:* ex παρὰ, et γωνία, *angulus.*

Παραδαρθάνω, *juxta dormio:* ex παρὰ, et δαρθάνω, *dormio:* a. 2. ἔδαρθον pro quo ἔδραθον undè fut. 2. δραθῶ, per Metathes. lit. qu. à δραθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et

Παραδεδῶμαι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, *trado,* quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar, documentum:* in dat. pl. παραδείγμασι: à παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, *publicæ ignominiæ expono; in triumpho duco:* f. ίσω, p. παραδεδειγμάτικα. à præced.

Παραδείκνυμι, *manifesto, ostendo; attribuo; efficio:* ex παρὰ, et δείκνυμι, *ostendo,* f. ξω, p. χα.

ΠΑΡΑ΄ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, *hortus, viridarium; PARADISUS: locus beatorum:* à פרדס *pomarium, hortus irriguus.* Angl. PARADISE.

Παραδέχομαι, *excipio, recipio,* [* *comprobo,* Justin. M. Apol. I. 7.] f. med. παραδέξομαι, p. pass. παραδέδεγμαι ex παρὰ, et δέχομαι, *capio.*

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum studium, exercitatio et litigium,* in quibus tempus *præposterè teritur; inanis disputatio:* ex παρὰ, *perperam,* et διατριβὴ, *opera, quæ alicui rei impenditur;* à διατρίβω, *versor.* Th. τρίβω, *tero.*

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. et

Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Παραδίδωμι, *trado; dedo, alicui in potestatem prodo; relinquo liberis, posteris;* dicitur de *accusatore:* imperf. παρεδίδων, tanq. à παραδιδόω, f. παραδώσω, f. 1. part. act. παραδώσων, a. 1. ind. act. παρέδωκα, a. 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. παραδοῦναι, a. 2. part. παραδοὺς, όντος, perf. act. παραδέδωκα, a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η, f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, *honore privo, infamo;* item contr. sensu, *valdè honoro, illustro, mirabile reddo; falsam opinionem concipio, seu teneo.*

Παραδοξολογέω, παράδοξα *loquor.*

Παράδοξος, ου, ὁ & ἡ, quod est παρὰ δόξαν, *præter, seu contra omnem opinionem, inopinatus;* item *admirabilis, incredibilis.* ex παρὰ, et δόξα.

Παράδοσις, εως, ἡ, *deditio, traditio, doctrina quæ ore traditur; quod à majoribus institutum, traditum est:* à παραδίδωμι.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. et

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδράω, *administro;* ex παρὰ, et δράω, *famulor.*

Παραδύω, et παραδύομαι, *irrepo, obrepo:* ex παρὰ, et δύω, *subeo.*

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραείδω, *cano propè vel apud aliquem.* ex παρὰ, et ἀείδω, *cano.*

* Παραζάω, ῶ, *vivo secus quam licet.* ὅστις πένης ὢν ζῇ, παρὰ ζῆν βούλεται. Menand. Reliq. 293. *quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.*

Παραζεύγνυμι, *adjungo, adnecto:* ex παρὰ, et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, ῶ, *ad æmulationem provoco:* f. ώσω, p. παρεζήλωκα. ex παρὰ, et ζηλόω.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio:* à præced.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus;* ex παρὰ, et ζώνη, *cingulum.*

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ & ἡ, *maritimus,* et ἡ παραθαλασσία. ex παρὰ, et θάλασσα, vel -ττα, *mare.*

Παραθαῤῥύνω et παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo:* ex παρὰ, et θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo.* Th. θάρσος, τὸ, *fiducia.*

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι, *pono.*

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depositorium, repositorium:* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθέμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. à παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio,* f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono.* Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio, conjunctio; depositio; commendatio; compositio, collatio; apparatus thesauri, copia rerum, auxilium; citatio locorum è scriptoribus; praeceptio:* et

Παραθέτης, ου, ὁ, *structor, qui dapes apponit:* à παρατίθημι.

Παραθέω, *juxtà curro, cominùs sequor;* item *praetercurro:* ex παρὰ, et θέω, *curro.*

Παραθεωρέω, ῶ, *juxta specto, comparo, despicio:* fut. ήσω, perf. παρατεθεώρηκα, imperf. pass. παρεθεωρέμην, -ούμην ex παρὰ, et θεωρέω, *specto.*

Παραθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, instigo:* ex παρὰ, et θήγω, *instigo.*

Παραθήκη, ης, ἡ, *depositum, additamentum:* à παρατίθημι, *appono.*

Παραθήσει, 3. sing. f. 1. act. et

Παραθήσομαι, f. 1. m. et

Παραθησόμενος, ου, f. 1. part. m. à παρατίθημι, *appono,* quod vide.

Παραθλίβω, *premo, opprimo,* f. ψω, p. τέθλιφα.

* Παραθρασύνω, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo:* vide παραθαῤῥύνω.

Παραθύρα, ας, ἡ, *posticum,* qu. *falsa* θύρα, *janua;* ita ut παρὰ notet *perversionem.*

Παραὶ, per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, *delictum, transgressio:* idem quod παράβασις: à παραβαίνω, *transgredior.* Th. βαίνω, *eo.*

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis.* Tum *qui è curru pugnat:* in pl. παραιβάται ab eod.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, *curulis, pugnatrix:* item *mulier mercede conducta:* ab eod.

Παραιθύσσω, *incendo; excito, moveo; prorumpo:* ex παρὰ, et αἰθύσσω, *moveo, quasso.* Th. αἴθω, *uro.*

Παραίνεσις, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio; consolatio:* et

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *monitorius, adhortatorius, suasorius:* à

Παραινέω, ῶ, *admoneo:* imperf. παρῄνεον, ουν, εις. ει, f. έσω, p. παρῄνηκα, a. 1. παρῄνεσα, ex παρὰ, et αἰνέω, *laudo.* Th. αἶνος, *laus.*

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. pl. part. praes. verbi praeced.

Παραιρεῖσθαι, praes. inf. pass. à

Παραιρέω, ῶ, *adimo, aufero, diruo:* ex παρὰ, et αἱρέω, *capio:* f. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs;* item *percipio:* ex παρὰ, *perperam,* et αἰσθάνομαι, *sentio.*

Παραίσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dirus, a, um, infaustus:* ex παρὰ, et αἴσιος.

Παραΐσσω, *praetereo, proripio me raptim:* ex παρὰ, et ἀΐσσω, *ruo:* f. ξω, p. ἦιχα.

Παραιτεῖσθαι, praes. inf. m. à

Παραιτέομαι, οῦμαι, *deprecor, evito, recuso, excuso;* item *precor, rogo:* f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρῃτησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. παραιτησάμενος, perf. pass. παρῄτημαι, undè part. παρῃτημένος ex παρὰ, et αἰτέομαι seu αἰτέω, *peto.*

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniae petitio, venia, excusatio;* à praeced.

Παραιτητέον, *fugiendum:* verbale ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui ex parte in causâ est:* ex παρὰ, et αἴτιος.

Παραιτούμεθα, 1. pl. praes. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, *admonens, appellans:* a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor.* Th. φημὶ seu φάω, *dico.*

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio:* ab eod. verbo et Th.

Παραιφρονέω, ῶ, *exanimatus sum, vel metu, vel vulneris dolore:* idem quod παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, *juxta pendens:* praes. part. med. à

Παραιωροῦμαι, *juxta pendeo:* ex παρὰ, et αἰωρέω, *sursùm tollo.*

Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo.*

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo:* praes. part. παρακαθίζων, ουσα, ον, f. ίσω, p. παρακεκάθικα. ex παρὰ, et καθίζω, *sedere facio:* q. ex κατὰ, et ἵζω, idem, f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, *juxtà colloco; altrinsecus colloco:* ex παρὰ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἵστημι, *colloco.*

Παρακαίριος, seu παράκαιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *intempestivus:* ex παρὰ, et καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio.*

Παρακαίρως, adv. *intempestivè:* à praeced.

Παρακαλέω, ῶ, *advoco, evoco; rogo, precor; hortor, consolor:* [* παρακαλῶν εἰς φόβον, Eurip. Orest. 1621. *incutis mihi terrorem.*] imperf. παρεκάλεον, ουν, εις, ει, ει f. έσω, p. παρακέκληκα, a. 1. ind. act. παρεκάλεσα, praes. pass. παρακαλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor,* a. 1. pass. παρεκλήθην, a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι, f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῃ, εται ex παρὰ, et καλέω, *voco.*

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam; velum, aulaeum;* item Metaph. *obtentus, praetextus:* à

Παρακαλύπτω, *velo, occulto:* f. ψω, p. παρακεκάλυφα, p. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται: ex παρὰ, et καλύπτω, idem.

Παρακαταβαίνω, *descendo,* v. gr. in acie *ex equo, de navi:* ex παρὰ, et καταβαίνω,

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depositum:* à παρακατατίθημι.

Παρακαταλέγομαι, *cubo apud, ad latus alicujus accubo:* ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, *cubo.*

Παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem:* ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

Παρακα[τα]θώμεθα, *committamus:* 1. pl. praes. sub. pass. verbi praeced.

Παρακατέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

* Παρακατέχω, *retineo, complector; coërceo, moror:* ex παρὰ, et κατέχω.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo:* f. med. είσομαι: ex παρὰ, et κεῖμαι, *jaceo.*

Παρακέκλημαι, σαι, ται, p. pass. verbi παρακαλέω, *hortor,* q. v.

Παρακεκριμένος, p. part. pass. verbi παρακρίνω, *comparo;* item *perperam judico:* ex παρὰ, et κρίνω, *judico.*

Παρακεκρόυαται. *insanierunt:* 3. pl. p. pass. Ion. pro παρακεκρουμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούω.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, *adhortatio:* acc. sing. παρακέλευσιν à

* Παρακελεύω, *adhortor:* f. εύσω. παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ, et κελεύω, *jubeo, hortor,* Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. p. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, *hiberno;* ἐν ἄστει. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems.*

Παρακείμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi *παράκειμαι*, *adjaceo, accubo*: ex *παρὰ*, et *κέομαι*, pro *κεῖμαι*, *jaceo*.

Παρακλαίοντι, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, *sine causâ fleo, frustra fleo*: ex *παρὰ*, et *κλαίω*, *ploro*.

Παρακλείω, *includo*; item *excludo*, f. *είσω*, p. *κέκλεικα*. ex *παρὰ*, et *κλείω*, *claudo*.

Παρακληΐειν, *excludere*: Ion. pro *παρακλείειν*, præs. inf. verbi præced.

Παρακληθείην, *ης*, *η*, a. 1. opt. pass. à *παρακαλέω*.

Παράκλησις, *εως*, *ἡ*, *consolatio, exhortatio*: à *παρακαλέω*, quod vide.

Παρακλητικὸς, *ή*, *όν*, *consolatorius, adhortatorius*: et

Παράκλητος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *accersitus*; *ut faveat in judicio aut consilium det in re dubiâ*; *advocatus*; item *consolator*: sic vocatur *Christus* et *Spiritus Sanctus*: et

Παρακλήτωρ, *ορος*, *ὁ*, *exhortator, deprecator, consolator*: ab eod.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi *παρακλάω*, *confringo*: ex *παρὰ*, et *κλάω*, *frango*.

Παρακμάζω, *senesco, florere desino*; f. *άσω*, p. *παρήκμακα* ex *παρὰ*, et *ἀκμάζω*, *floreo*.

Παρακοὴ, *ῆς*, *ἡ*, *contemptus inobedientia*: à *παρακούω*, quod vide.

Παρακοίτης, *ου*, *ὁ*, *maritus*: et

Παράκοιτις, *ιδος*, *ἡ*, *uxor*: ex *παρὰ*, *juxta*, et *κοίτη*, *cubile, lectus*.

Παρακολουθέω, -ῶ, *εῖς*, *εῖ*, *sequor, comitor*: cum dat. fut. *ήσω*, perf. *παρηκολούθηκα*, *ας*, *ε*, *sectatus sum, perscrutatus sum*: ex *παρὰ*, et *ἀκολουθέω*, *sequor*. Th. *ἀκόλουθος*, *pedissequus, comes*.

Παρακολουθηκότι, *assecuto*, dat. p. part. præced. detract. aug.

Παρακομίζω, *prætervebo, transvebo*; *importo*; *deduco, comitor*; *seduco*: f. *ίσω*, p. *παρακεκόμικα*· ex *παρὰ*, et *κομίζω*, *fero*.

Παρακονάω, -ῶ, f. *ήσω*, *acuo*; *incito*; *permulceo*: ex *παρὰ*, et *ἀκονάω*, idem. Th. *ἀκόνη*, *cos*.

Παρακούσας, *αντος*, a. 1. part. act. à

Παρακούω, *perperam audio*; *oscitantèr* seu *negligentèr audio*, *qu. non audierim*; item *dicto audiens non sum*; et *clam audio*: f. *ούσω*, p. *παρήκουκα*, a. 1. *παρήκουσα*, a. 1. sub. act. *παρακούσω*, *ῃς*, *ῃ*, p. m. *παρήκοα*· ex *παρὰ*, et *ἀκούω*, *audio*.

Παρακρούω, *repello, rejicio, repudio*; *decipio*; *παρακρούομαι*, *defraudo*; item *erro, deliro*: f. -*ούσω*, p. -*κέκρουκα*: ex *παρὰ*, et *κρούω*.

Παρακτάομαι, -ῶμαι, *insuper acquiro, possideo*; *in propinquo prædia habeo*: ex *παρὰ*, et *κτάομαι*, *possideo*.

Παρακύπτω, *incurvo me ut videam accuratè. diligenter inspicio*: *leviter aliquid attingo, tracto*: f. *ψω*, p. *παρακέκυφα*, a. 1. *παρέκυψα*, a. 1 inf. act. *παρακύψαι*, a. 1. part. act. *παρακύψας*, *αντος*: ex *παρὰ*, et *κύπτω*, *pronus sum, inclino me*.

Παρακύψας, *αντος*, a. 1. part. à *παρακύπτω*, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. *παραλαβεῖν*, a. 2. inf. act. verbi *παραλαμβάνω*, *assumo*, quod vide.

Παραλαβὼν, *όντος*, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβάνω, *accipio, assumo*; [* *jure hæreditario possideo*, Plat. Pol. B. I.] *adduco*: f. m. *παραλήψομαι*, p. *παρείληφα*, a. 2. *παρέλαβον*, *ες*, *ε*, *accepi*: a. 2. part. act. *παραλαβὼν*, *όντος*, a. 1. ind. pass. *παρελήφθην*, f. 1. pass. *παραληφθήσομαι*: ex *παρὰ*, et *λαμβάνω*, *capio*.

* Παραλανθάνω, *lateo*.

Παραλέγεσθαι, præs. inf. med. verbi

Παραλέγομαι, *cubo ad latus alicujus*; *lego littus*: imperf. m. *παρελεγόμην*, *ου*, *ετο*· ex *παρὰ*, et *λέγω*, *lego, colligo*.

Παραλείπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo*: cum acc. Hinc *τὰ παραλειπόμενα*, *prætermissa*: ex *παρὰ*, et *λείπω*, *linquo*: f. *ψω*, p. *λέλειφα*, a. 2. *ἔλιπον*, p. m. *λέλοιπα*.

Παραλελειμμένος, *μένη*, *μένον*, p. part. pass. *παραλέλειπται*, 3. sing. perf. ind. pass. *παραλελεῖφθαι*, p. inf. pass. verbi sup.

Παραλία, *ίας*, *ἡ*, *regio maritima*: à

Παράλιος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *marinus, mari adjacens*: ex *παρὰ*, *apud*, et *ἅλς*, *ἁλὸς*, *ἡ*, *mare*.

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. *παραλίπῃ*, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi *παραλείπω*, q. v.

Παραλλαγὴ, *ῆς*, *ἡ*, *mutatio, transmutatio*: et

Παραλλὰξ, *vicissim, alternatìm*: et

Παράλλαξις, *εως*, *ἡ*, *differentia, mutatio, alternatio*: à

Παραλλάττω, f. *ξω*, *transmuto*; *differo*; *prætereo*; *decline, fugio*; *aberro*; *vinco, supero*, p. med. *παρήλλαγα*· ex *παρὰ*, et *ἀλλάττω*, *muto*.

Παράλληλα, *inter se ex adverso posita*: n. g. pl. nom. à

Παράλληλος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *mutuum, æquè distans*: ex *παρὰ*, et *ἀλλήλων*, *invicem*. Th. *ἄλλος*, *alius*.

Παραλογίζομαι, *argumentando subdolâ supputatione fallo*: fut. med. *ίσομαι*, aor. 1. med. *παραλογισάμην*, *ω*, *ατο*, perf. pass. *παραλελόγισμαι* ex *παρὰ*, *perperam*, et *λογίζομαι*. Th. *λέγω*, *dico*: p. m. *λέλογα*.

Παραλογισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *falsa ratiocinatio*: et

Παραλογιστὴς, *ῦ*, *ὁ*, *fallax ratiocinator, deceptor*: à perf. pass. verbi *παραλογίζομαι*.

Παραλογιστικὸς, *ή*, *όν*, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus*: à præced.

Παράλογος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *inopinatus, inexpectatus, absurdus*: ex *παρὰ*, et *λόγος*. Th. *λέγω*, p. m. *λέλογα*.

Πάραλοι, *οἱ*, *qui maritimam incolunt oram*: à

Πάραλος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *marinus, maritimus*: ex *παρὰ*, et *ἅλς*, *mare*.

Παράλυσις, *εως*, *ἡ*, *resolutio*; *laxatio*; *PARALYSIS*, seu *resolutio nervorum*: et

Παραλυτικὸς, *ή*, *όν*, *PARALYTICUS*: à p. pass. v. *παραλύω*. Hinc Angl. PARALYTIC.

Παράλυτος, *ου*, *ὁ καὶ ἡ*, *fractus, debilis, imbellis*: à seq.

Παραλύω, *resolvo*; *diffuo*; *debilito*; *libero*: f. *ύσω*, p. *παραλέλυκα*, p. pass. *παραλέλυμαι*. undè p. part. pass. *παραλελυμένος*, *η*, *ον*, propriè *resolutus*; item *laborans paralysi*: ex *παρὰ*, et *λύω*.

Παραμείβηται, *prætereat*: 3. sing. præs. sub. pass. à

Παραμείβω, *permuto*; *prætereo, transeo, præterfluo, prætervebo*: ex *παρὰ*, et *ἀμείβω*, f. *ψω*, *commuto*.

Παραμείψεται, *transierit*: 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.

Παραμελέω, *negligo, contemno*: ex *παρὰ*, et *ἀμελέω*, *curæ non habeo*: quod ex *α* priv. et *μέλει*, *curæ est*.

Παραμέμνημαι, vide in *μέμνημαι*.

Παραμένω, *permaneo*: [* *παραμένειν ἀγωνιζομένων*, *adstare dimicantibus, ita ut præsto sint suis laborantibus succurrere*, Herodot. l. 1. § 33.] fut. -*μενῶ*, perf. -*μεμένηκα*, a. 1. *παρέμεινα*· ex *παρὰ*, et *μένω*, *maneo*.

Παράμερος, *ου*, *ὁ*, Dor. pro *παρήμερος*, *quotidianus*; ut *τὰ παράμερα πράγματα*, *res quæ singulis diebus geruntur*: ex *παρὰ*, et *ἡμέρα*, *dies*.

Παραμεύομαι, Poët. *prætereo, supero*. ex *παρὰ*, et *ἀμεύω*, *vado, vinco*.

Παραμικρὸν, *propemodùm, fere*: ex *παρὰ*, et *μικρός*.

Παραμυθέομαι, ῦμαι, *consolor, hortor; verbis*, vel *quâcunque re mulceo et sedo, medeor; compenso, farcio*: f. med. ήσομαι, a. 1. m. παραμυθησάμην, ω, αἶο, a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, η, ηἶαι, et in 3. pl. παραμυθήσωνἶαι ex παρὰ, et μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Παραμυθησαίμην, *consolatus fuero*: a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, aor. 1. infin. med. à παραμυθέομαι, *consolor*.

Παραμυθηἶικὸς, ὴ, ὸν, *consolationem adferens*: à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio, exhortatio*: ab eod.

Παραμύθιον, ου, τὸ, *consolatio, solamen*: ab eod.

Παραμυθουμένοις, dat. pl. part. præf. paff. παραμυθῦνἶαι, 3. pl. præf. ind. m. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Παρανακλίνω, *reclinare facio ad, inclino*: ex παρὰ, et ἀνακλίνω.

Παραναλίσκω, *obiter impendo, perperam consumo*; item *consumo* simpliciter: f. -αλώσω, p. -ήλωκα. Th. ἁλίσκω.

Παρανομέω, -ῶ, *contra leges, seu contra jus et æquum facio; legem legibus contrariam fero*: f. ήσω, p. παρανενόμηκα· ex παρὰ, et νόμος, *lex*.

Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio*: à

Παράνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contra leges faciens; violator legis*: ex παρὰ, *contra*, et νόμος, *lex*.

Παρανόμως, adv. *contra leges, præter jus et æquum*: à præced.

Παρανοχλέω, *obturbo, molestiam adhibeo*.

Παράνυμφος, ου, ὁ, *pronubus*.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, *pugio, sica*.

Παραπειράω, ῶ, vel -άομαι, *periculum alicujus rei leniter facio, exploro aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto; transmitto; deduco; comitor; importo; sperno*: ex παρὰ, et πέμπω, *mitto*.

Παραπεπήγασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι.

Παραπεσόνἶας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide.

Παράπηγμα, αἶος, τὸ, proprie, *tabula affixa columnæ*, &c. ut *legûm; tabula, in quâ descripta erat cæli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio*, &c. *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens*: à seq.

Παραπήγνυμι, *configo, præcipio*; f. ξω. ex παρὰ, et πήγνυμι, *figo*.

Παραπικραίνω, *exacerbo*: fut. ανῶ, a. 1. παρεπίκρανα· ex παρὰ, et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παραπικρασμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio*: à 1. perf. perf. paff. sup. verbi.

Παραπίπἶω, *prolabor; incido; accido; pecco*; fut. παραπἶώσω, perf. παραπέπἶωκα, a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παραπεσὼν, όνἶος, *prolapsus*: ex παρὰ, et πίπτω, *cado*.

Παραπλάζω, *seduco*: hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. sing. opt. præf. paff. παραπλάζοιἶο· ex παρὰ, et πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Παραπλέονἶας, et in acc. pl. παραπλέονἶας, præf. part. act. verbi

Παραπλέω, *præternavigo*: f. πλεύσω, a. 1. παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρὰ, et πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Παράπληκἶος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vecors, stupidus, insanus*.

Παραπληξία, ας, ἡ, *insania*.

Παραπλήσιον, adverbialiter, *proximè, tantundem*: à seq.

Παραπλήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*: in pl. n. g. παραπλήσια, *similia*: ex παρὰ, et πλησίος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.

Παραπλησίως, adv. *similitèr*: à præced.

Παραποιέω, *falsò assimulo, adultero*: ex παρὰ, et ποιέω.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa*.

Παραπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo*: imperf. m. παρεπορευόμην, ου, εἶο, f. m. εύσομαι: ex παρὰ, et πορεύομαι, *eo, proficiscor*. Th. πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

* Παραπόρφυρος, *purpuratus*. D. S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio*; à seq.

Παραπρεσβεύω, et -εύομαι, *legationem malâ fide gero*· ex παρὰ, *perperam*, et πρεσβεία· quod à πρεσβεύω.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *dissimulatio*: à 2. perf. perf. paff. verbi

Παραπροσποιοῦμαι, *dissimulo, cohibeo*: ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, *facio*.

Παράπτωμα, αἶος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum*: à παραπίπἶω, *offendo*, quod vide.

Παραπύλιον, ου, τὸ, *portella*: q. portula juxtà portam. à πύλη, *porta*.

* Παραραθυμεῖν, της φυλακῆς, *excubias negligenter agere*. D. S.

Πάραρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non est mentis compos; inutilis*; ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἄρω, *apto*.

Παραῤῥέονἶος, gen. sing. præf. part. act. à

Παραῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*: fut. ῥεύσω, p. ἐῤῥευκα.

Παραῤῥηἶὸς, ὴ, ὸν, *qui verbis flecti potest, adhortatorius*; ex παρὰ, et ῥέω, *dico*: fut. ῥήσω, perf. ἐῤῥηκα.

Παραῤῥύω vel παραῤῥέω, *præterfluo, prætereo*: a. 2. act. παρέῤῥυον, et hinc a. 2. paff. παρεῤῥύην, ης, η, a. 2. sub. paff. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. παραῤῥυῶμεν: ex παρὰ, et ῥύω. Th. ῥέω, *fluo*.

Παραρἶάω, ῶ, f. ήσω, *suspendo è cingulo, vel succingo ut ensem*: ex παρὰ, et ἀρἶάω, *suspendo*, vel ἀρτίομαι, *paro*.

Παράρἶημα, αἶος, τὸ, *quicquid è cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet, appendix qualibet*: à præced.

Παράρυμα, αἶος, τὸ, *funis*.

ΠΑΡΑΣΑΊΓΓΑΣ seu παρασάγγης, ου, ὁ, *PARASANGA, apud Persas mensura est viarum, triginta stadia continens.*

Παρασείω, f. είσω, *quatio, manus expando ac moveo, ut cursus adjuvem*.

Παρασημαίνω, fut. ανῶ, *falsum signum imprimo, obsigno, adnoto, adscribo*: ex παρὰ, et σημαίνω.

Παράσημον, ου, τὸ, *nota, insigne*: à seq.

Παράσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insigniter notatus*: ex παρὰ, et σῆμα, αἶος, τὸ, *signum*.

Παράσιἶος, ου, ὁ, *PĀRASITUS*. Th. σῖτος, *frumentum*. Angl. PARASITE.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, *reticeo*: ex παρὰ, et σιωπάω, *sileo*.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia*: à 2. perf. perf. paff. verbi præced.

• Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono*: f. άσω, perf. παρεσκεύακα, p. paff. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*: f. 1. m. παρασκευάσομαι ex παρὰ, et σκευάζω, *paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*. •

* Παρασκεύασις pro παρασκευὴ, *apparatus*. D. S. à præced.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ *præparatio*, *PARASCEUE*: ab eod. Th.

Παρασπονδέω, *fœdus frango*: fut. ήσω, perf. παρεσπόνδηκα. ex παρὰ, *contra*, et σπονδαὶ, *fœdera*. Th. σπένδω, *libo*: fut. σπείσω, p. paff. ἔσπεισμαι, a. 1. paff. ἐσπείσθην, perf. med. ἔσπονδα. •

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. paff. παρασπονδηθεῖσιν, nom.

pl. part. præs. act. verbi super.

Παραστὰδὸν, *adstando à latere*; verbale à παρίστημι, *sisto propè*; quod ex παρὰ, et ἵστημι, *sto*.

Παρασταθμίζω, *perpendo, præpondero*; quod ex παρὰ, et σταθμὸς, ῦ, ὁ, *statera, libra*. Th. ἵστημι, *appendo, sto*.

Παραστὰς, άδος, ἡ, *postis, porticus*; et

Παράστασις, εως, ἡ, *repræsentatio; animi præsentia; exilium et fuga*, extorris; *sententia, opinio, sensus aut indicium mentis de re aliquâ perceptioni oblatâ*; à παρίστημι, quod ex παρὰ, et ἵστημι, *statuo*.

Παραστατέω, f. ήσω, *adsisto, adsum, auxilior*; à

Παραστάτης, ου, ὁ, *qui à latere stat, auxiliarius; opitulator, socius*: ex iisd.

* **Παράστημα**, ατος, τὸ, *animi præsentia, præstantia; auxilium, subsidium; documentum*; à παρίστημι.

Παραστῆναι, *adesse, opem ferre, se dedere*; a. 2. inf. à παρίστημι.

Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. et

Παραστησάμενος, a. 1. part. m. et

Παραστήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, *adsto*; quod vide.

Παραστήσασθαι, *adstare, opitulari, adstipulari*; a. 1. inf. m. à παρίστημι, quod vide.

Παραστῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ, ejusdem verbi.

Παραστρέφω, *distorqueo, depravo*; παραστρέφειν ἱμάτιον, *vestem ex parte invertere*, ἀνστρέφειν, *eam quasi de integro reficere*; f. ψω. Ex παρὰ, et στρέφω, *verto*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔστραφον.

Παρασυμβάλλω, *assimilo, comparo*.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) ου, τὸ *verbum ductum à composito*; item, *compositum quod à Verbo ducitur*; ex παρὰ, σὺν, et τίθημι.

Παρασύρω, f. υρῶ, *præposterè traho; distorqueo; perverto; corrumpo*: ex παρὰ, et σύρω, *traho*.

Παρασφαλίζω, *munio, confirmo*; f. ίσω, p. παρεσφάλικα.

Παρασφάλλω, *errare facio, diverto*; ex παρὰ, et σφάλλω, *everto, supplanto*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, *præsigno: adulterino signo noto*: ex παρὰ, et σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *signum*.

Παρασχεῖν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*; a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, *præbueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχε, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Παράσχου, vide in παράσχοις.

Παρασχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράταξις, εως, ἡ, *instructio aciei: instructa acies; prælium; contentio*: à παρατάσσω, *aciem instruo*.

Παράτασις, εως, ἡ, *extensio, productio*; à παρατείνω, *protendo*. Th. τείνω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, *extendendi vim habens*: παρατατικὸς, sc. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατατικῶς, adv. *extensivè; laxè; solutè*: à præced.

* **Παρατάττω** vel -άσσω, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρὰ, et τάσσω vel -ττω, *ordino*.

* **Παρατείνω**, *protendo, extendo; prorogo; detineo; conficio, eneco*: f. τενῶ, p. παρατέτακα, a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατηρέω, -ῶ, *observo*, imperf. παρετήρεον, -ουν, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, a. 1. παρετήρησα, a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, et in f. g. παρατηρήσασα, præs. m. παρατηρέομαι, idem. Ex παρὰ, et τηρέω, *servo*.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.

* **Παρατηρητὴς**, ου, ὁ, *observator*: ab eod.

* **Παρατίθημι**, *appono; præbeo; confero, comparo; propono; commendo*; f. παραθήσω, a. 1. παρέθηκα, a. 2. act. παρέθην, ης, η, a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. παραθεῖναι, perf. παρατέθεικα, præs. pass. παρατίθεμαι, *apponor*; item in mediâ formâ, *appono (cibum); depono aliquid apud aliquem; commendo; adhibeo in auxilium; cito aliûs testimonium; periculis offero me; recondo in futuros usus meos*: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παρεθέμην, σο, το ex παρὰ, et τίθημι. *pono*.

Παρατίλλω, *depilo, vulsellâ pilos extraho*.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, *ancilla, quæ vulsellis glabrat*: à præced.

Παρατράγωδος, ου, ὁ ἡ ἡ, *tragicus*: ex παρὰ, et τραγῳδὸς, quod idem significat.

Παρατρέπω, *diverto, deflecto*. ex παρὰ, et τρέπω, f. ψω, *verto*.

Παρατρέχω, *à latere curro; prætercurro; prætereo, præterlabor*. ex παρὰ, et τρέχω, *curro*, a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβω, *tero, attero*; παρατρίβομαι, *infensus sum alicui, rixor*: ex παρὰ, et τρίβω, *tero*, f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*: et

Παράτροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *deflexus, aversus; alienus à recto; avertendi vim habens*: à παρατρέπω, *diverto*.

Παρατρωπάω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ, et τρωπάω, quod à τρέπω, *verto*.

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, *convertunt*, 3. pl. præs. ind. vel sub. superior. verbi.

Παρατυγχάνω, *obvius fio; adsum, intervenio*: f. med. παρατεύξομαι, a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος, ex παρὰ, et τυγχάνω, *sum*.

Παρατυχὸν, n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, *obvius fio*, quod vide.

Πάραυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *malè sonans ad tibiam*: ex παρὰ, *malè*, et αὐλὸς, *tibia*.

Παραυτίκα, adv. *confestim, in præsentia*: ex παρὰ, et αὐτίκα, *statim*.

Παραφέρω, *profero; huc illuc fero, abripio, supero*: f. παροίσω, a. 2. παρένεγκον, a. 2. imperat. act. παρένεγκε, a. 2. inf. παρενεγκεῖν. [* σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam. l. 12. *oraculum significat sacrum non tempore esse factum*.] ex παρὰ, et φέρω, *fero*.

Παράφημι, *persuadeo, hortor*. ex παρὰ, et φημὶ seu φάω, *dico*.

Παραφθαίησι, *superet, prævertat*, 3. sing. a. 2. opt. act. per Paragogen, σι, pro παραφθαίη. à

Παραφθάνω, παραφθάω, et παράφθημι, *præcurro, prævenio*; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio*.

* **Παραφθέγγομαι**, *sono*.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio; fraus, error*.

Παραφορέω, ῶ, f. ήσω, *affero, colligo*: à παραφέρω.

Παραφράζω, *loquor juxta*, i. e. *loquor juxta ea, quæ alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto*: quod ex παρὰ, et φράζω, *dico*, f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur*. Angl. PARAPHRASE: à verbo præced.

Παραφραστὴς, ῦ, ὁ, *PARAPHRASTES: interpres*: ab eod.

Παραφραστικὸς, ἡ, ὸν, *expositorius* : à præced.

* Παραφράττω, *obsepio* : ex παρὰ, et φράττω.

Παραφρονέω, ῶ, *demens sum, desipio* : f. ήσω, p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contrà*, et φρονέω.

Παραφρονία, ας, ἡ, *dementia*. à

Παράφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *amens* ; q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem*.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, *propago, stirps* : nom. pl. παραφυάδες· à παράφυμι. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum* : verbale à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, *custodio, observo* : f. ξω, p. χα.

* Παραχαὶ, *tumultus, turbæ*. D. S.

Παραχειμάζω, *hiberno* ; f. άσω, p. παρακεχείμακα, a. 1. παρεχείμασα, a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems*.

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hibernatio, hiematio* : à παραχειμάζω, q. v.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω, *à chordâ aberro, pecco, discrepo*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides*.

Παραχρῆμα, adv. *extempore, illicò*. q. d. *in ipsâ re* : ex παρὰ, et χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Παραχράομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, *abutor, contemno* : cum dat. gen. et acc. ex παρὰ, et χράω vel χράομαι, *utor*.

Παραχύτης, ου, ὁ, *perfusor*. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo*.

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*. ex παρὰ, et χωρέω, *eo*.

* Παραχώρησις, ἡ, *cessio* : à præced.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, *consolor*. Th. ψυχὴ, *anima*.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humidus, uvidus* : q. ab ἄρδω, *irrigo*, aut potiùs ex παρὰ, et διεύω.

Παρδαλέη, ῆ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, *pantherina pellis*. à

Παρδάλειος, quod et παρδάλεος, έα, εον, *pantherinus* : à πάρδαλις, *pardalis* seu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS*, fera. Sed πάρδαλις, εως, ἡ, *PARDALIS*, fœmina πανθὴρ, *PANTHERA*.

Παρέασι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero, adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *transgredior* : ex παρὰ, et βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρέβην, *transgressus sum*, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *transgredior*. f. med. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo* ; a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo*. f. med. άσομαι. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim adfero*. Th. βία, *vis*.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, et παρέγγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falso inscriptus vel adscriptus, adscriptitius* : à seq.

Παρεγγράφω, f. ψω, *falsò inscribo, vel adscribo* : ex παρὰ, et ἐγγράφω. ex ἐν, et γράφω.

Παρεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado ; adhortor ; jubeo ; nuntio* : ex παρὰ, et ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

* Παρεγκλίνω, *aliquâ ex parte inclino*.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, q. v.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re* : à πάρεδρος.

Πάρεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *assessor* : ex παρὰ, et ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo* : f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado* : a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do* : f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *sedere*, præs. inf. m. et

Παρέζεο, *asside*, Ion. pro παρέζου, præs. imperat. m. et

Παρέζετο, 3. sing. imperf. m. à seq.

Παρέζομαι, *assideo* : ex παρὰ, et ἕζομαι, *sedeo* : f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præs. part. med. ejusd. verbi.

Παρέθεμεν, σο, το, et in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono* ; quod vide.

Παρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à παρέθην seu παρείθην, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Παρεθεωροῦντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. m. à παραθεωρέομαι, -οῦμαι, *despicio* : quod ex παρὰ, et θεωρέω, *specto*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono* : vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθείς.

Παρέθρισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto, amputo* : ex παρὰ, et θερίζω.

Πάρει, *adsis*, præs. imperat. Est et πάρει, 2. sing. præs. et 3. sing. imperf. verbi πάρειμι.

ΠΑΡΕΙΑ', et Æol. παρηΐα, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla* : gen. pl. παρειῶν.

Παρείατο, *assidebant*, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. p. ex perf. παρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo, induo* : perf. pass. εἶμαι.

Παρείδω, *negligo* : qu. *videndo prætereo*.

Παρείθην, ης, η, *dimissus sum* : a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθείς.

Παρεῖκα, *dimisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Παρείκω, *cedo, concedo* : ab εἴκω, *cedo*.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. et

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo*. Th. αἱρέω, *capio* : f. ήσω, a. 2. εἷλον, p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβάνω, *accipio* : f. med. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. pass. à παρίημι, f. med. παρήσομαι Th. ἵημι, *mitto*.

Παρειμένος, η, ον, *remissus, dimissus* : perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejusd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

* Πάρειμι, *adsum*, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι, præs. inf. παρεῖναι, part. παρὼν, όντος, *præsens* : imperf. παρῆν, *aderam* : f. med. παρέσομαι, η, εται, et πάρεσται. Ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum*.

Πάρειμι, *advenio, prodeo, progredior* : in 2. et 3. sing. πάρεις, πάρεισι : ex παρὰ, et εἶμι, *vado, eo*.

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, *adsum* ; quod vide.

Παρείπῃ, *persuadeat, seducat* : 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. act. à παρείπω, *moneo, seduco*. Th. εἴπω, *dico* ; quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto* ; quod vide.

* Παρεὶς, a. 2. part. à παρίημι, *projicio*. ἀπὸ λύπης παρεὶς ἑαυτὸν, Dion. Hal. Ant. i. § 87. *præ mœrore humi se projiciens*.

Παρεισάγω, *introduco* : f. -άξω, p. παρεισῆχα, perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio* : à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clam se insinuans, adventitius* : à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *subrepo* : f. ύσω, a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, et δύνω, vel δύω, *subeo* : f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes* : a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo, prætereo, introëo* : f. med. παρεισελεύσομαι, a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*.

Παρείσθω, 3 sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, *omitto* ; quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. à πάρειμι, *advenio* ; quod ab εἶμι, *eo* : et 3. plur. à πάρειμι, *adsum* ; quod ab εἰμὶ, *sum*.

* Παρεισπίπτω, *irrumpo* ; ex παρὰ, et εἰσπίπτω, *ingruo*.

Παρεισπορεύομαι, *clanculùm ingredior*.

Παρεισφέρω, *confero* : f. παρεισοίσω, a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα, a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος : ex παρὰ, εἰς, et φέρω, *fero* : f. οἴσω.

* Παρεισφθείρομαι, *perniciosè obrepo*, Jos. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos, Animadv. c. xxiii.

Παρεῖχε, 3. sing imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἔχω, *habeo* : imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, et σχήσω.

Παρὲκ vel παρὲξ, *extrà, foris* : ex παρὰ, et ἐκ vel ἐξ regit, gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. med. verbi παρακάθημαι, *assideo* : ex παρὰ, et κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor, consolor* : f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Παρεκάλουν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.

Παρεκβαίνουσι, 3. plur. præs. ind. à

Παρεκβαίνω, *digredior, transgredior* ; unde et *violo* : ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et βαίνω, *eo* : f. med. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digressio, transgressio* : dat. plural. παρεκβάσεσι, à præced.

Παρεκελεύετο, *admonebat*, 3. sing. imperf. m. Ex παρὰ, et κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, *deficio*. Th. λείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, *rogo, hortor, consolor*, Th. καλέω, *voco* : f. έσω, p. κέκληκα, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω, *discerno*,

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi παρακρούω, *decipio*,

Παρεκτείνω, *extendo, produco* : f. -κτενῶ, p -τέτακα, a. 1. παρεξέτεινα. ex παρὰ, ἐκ, et τείνω.

Παρεκτέον, *exhibendum, præbendum*, verbale : à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, *suppeditans*, adj. verbale, : à παρέχω, *præbeo* : quod ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*.

Παρέκτοπος, *devius* ; ex παρα, ἐκ, et τόπος, *locus*.

Παρεκτὸς, *extra, extrinsecus, præter, præterquam* : cum genit. ex παρὰ, et ἐκτὸς, *extra*. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, *incurvo me*. Th. κύπτω, *pronus sum, inclino me* : f ψω, p. κέκυφα.

* Παρεκχύω, *effundo, stagno*. D. S.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*. Th. λαμβάνω, *capio* : f. med. λήψομαι, p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *aveho, prætervehor*. Ex παρὰ, et ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω, p. ἤλακα.

Παρελέγχω, -ῶ, *arguo, probo, argumentor* : f. -ήσω, p. -ηλέγχηκα. ex παρὰ, et ἐλέγχω, *arguo*.

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. sing. a. 1. m. à παραλέγομαι, *cubo*.

Παρελεύσεαι, *præteribis*, Ion. resolut. pro παρελεύσῃ. 2. sing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. m. ἐλεύσομαι.

Παρεληλυθέναι, infin. perf. m. et

Παρεληλυθὼς, ότος, et in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc. παρεληλυθότα, accuf. singul. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, *prætereo*.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accus. singul. f. g. ejusdem temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præs. à παρέλκω, *attraho*. Th. ἕλκω, *traho* : f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, *protractio* : et

Παρελκυστὴς, ῦ, ὁ, *procrastinator* ; et in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, idem quod

Παρέλκω, *protraho, prorogo, differo, remoror* ; et freq. *abundo, supervacaneus sum, vaco* : ex παρὰ, et ἕλκω, f. ξω, *traho*.

Παρελογίσω, 2. sing. a. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto, clàm immisceo* ; *ordine* vel *in acie colloco* : *castra loco*. perf. παρεμβέβληκα, a. 2. παρενέβαλον, p. m. παρεμβέβολα. Ex παρὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio* : p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præs. sub. verbi præced.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. f. g. perf. part. act. ejusdem verbi.

Παρέμβλησις, εως, ἡ, et

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio* ; *castra* ; item *exercitus* : à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμπίπτω, *intercido, interlabor* : f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. et

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à παραφέρω, *transfero*. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, a. 2. infin et παρένθῃς, Dor. pro παρέλθῃς, *prætereas*, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, *insertio* ; *PARENTHESIS* : et

Παρενθήκη, ης, ἡ, *interjectio* ; *additamentum* ; à παρεντίθημι. ex παρὰ, ἐν, et τίθημι, *pono*.

Παρενοχλέω, *turbo, obstrepo* : cum dat. f. ήσω, p. παρενώχληκα. Ex παρὰ, ἐν, et ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεντίθημι, *intersero, interpono* : ex παρὰ, ἐν, et τίθημι.

Παρὲξ vel παρὲκ, *extrà, foris* ; *præter* : ex παρὰ, et ἐξ vel ἐκ.

* Παρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Pasor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, *præstabis*.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, *præbeo* : f. ξω.

Παρεξελαύνω, *ultra progredior* ; *prætereo* ; *in aciem progredior, in hostem impetum facio* : ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et ἐλαύνω.

Παρεξεληλάκει, Ion. Att. παρεξεληλάκει, pro παρεξηλάκει, 3. sing. plusq. p. act. verbi præced.

Παρεξῆεν, 3. sing. perf. m. Ion. verbi παρέξειμι, *prætereo*. Th. εἶμι, *eo*.

Παρεξῆκε, *superfedit* : 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, et ἵημι, *mitto*.

Παρεξιέναι, *præterire* ; præs. infin. verbi παρέξειμι, *eo*.

Παρεξίστημι, *de statu suo dimoveo*,

degenero, corrumpo, immuto: f. παρεκστήσω, a. 2. παρεξέστην, p. ἐξέστηκα.

Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παροῦσα, præsens, præs. part. f. g. à πάρειμι.

Παρεόντα, acc. sing. part. præs. à παρεὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεοῦσι, præsentibus, dat. pl. part. præs. pro παροῦσι, Ion. à παρεών. Vide παρεόντα.

Παρέπεισεν, persuasit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, persuadeo: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

* Παρεπιβοηθέω, auxilium fero, opitulor. D. S. ex παρὰ, ἐπὶ, et βοηθέω.

Παρεπιδείκνυμι, ostendo, demonstro: f. ξω, p. παρεπιδέδειχα: ex παρὰ, ἐπὶ, et δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ κ ἡ, advena, hospes: ex παρὰ, et ἐπίδημος, ου, ὁ, κ ἡ, versans in populo: quod ex ἐπὶ, et δῆμος, populus.

Παρεπίκρανα, a. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, exacerbo: f. ανῶ. Ex παρὰ, et πικραίνω, idem quod πικρόω, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρὸς, amarus.

* Παρεπινοέω, nova excogito. ex παρὰ, ἐπὶ, et νοέω. D. S.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, in errorem impulerunt, 3. pl. a. 1. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, percutio.

* Παρέπομαι, consequor, assequor. ex παρὰ, et ἕπομαι.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, prætervolo; ex παρὰ, et ἵπταμαι, volo: f. m. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

* Παρεργάτης λόγων, qui præter ἔργον, (ministerium suum) etiam oratoriam, et facundiam ἐν παρέργῳ, exercet, Eurip. Suppl. 426. et Markl. ibid.

Πάρεργον, ου, τὸ, accessio, appendix; perfunctoriè functum: à seq.

Πάρεργος, ου, ὁ κ ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens: ex παρὰ, et ἔργον, ου, το, opus.

Παρερεθίζομαι, malè irritor, ad invidiam accendor: ab act.

Παρερεθίζω, irrito, lacesso: ex παρὰ, et ἐρεθίζω.

Παρέρπειν, dolosè subire. Th. ἕρπω, serpo.

Παρέρρευκα, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παρεῤῥέω, præterfluo: ex παρα, et ῥέω, fluo: f. ῥεύσω, p. ἔῤῥυηκα.

Παρέρχομαι, prætereo, prodeo; procedior: f. m. παρελεύσομαι, a. 2. παρῆλθον, a. 2. imperat. πάρελθε, a. 2. sub. παρέλθω, ης, η, et in 3. pl. παρέλθωσι, a. 2. infin. act. παρελθεῖν, a. 2. part. παρελθὼν, όντος, adveniens: perf. m. παρεληλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, tempus præterlapsum.

* Πάρες, remitte, dimitte, permitte: a. 2. imperat. a παρίημι. Th. ἵημι, mitto.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, annoto: ex παρὰ, et σημειόω, noto: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, signum, nota.

Πάρεσις, εως, ἡ, remisso: à παρίημι, prætermitto: ex παρὰ, et ἵημι seu ἵω, mitto.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, sileo.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro. παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. et

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à παρασκευάζω, præparo: f. άσω, a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. pass. à παρασπείρω, semino juxta. Th. σπείρω, sero, semino: f. ερῶ, a. 1. ἔσπειρα, p. ἔσπαρκα, p. m. ἔσπορα.

Παρέσσῃ, aderis, Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. m. Sic παρέσσεται pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ, et εἰμὶ, sum: f. m. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσαι.

Παρέσται, aderit, 3. sing. f. m. ejusd. verbi.

Παρεστάμεν, adesse, adstare, Ion. pro παριστάναι, præs. infin. act. à παρίστημι pro παρίσημι. Ex παρὰ, et ἵστημι seu ἵσημι, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Παρέσταν, adstiterunt, Poët. Sync. pro παρέστησαν, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, adsto. Th. ἵστημι, sto.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, sisto, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Πάρεστιν, adest; et cum infin. licet, 3. sing. à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεστὼς, ῶτος, adstans, qui præsto est, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, adstantes, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω obtineo.

Παρέσχεθεν, apposuit, 3. sing. imperf. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, aciem instruo. Th. τάσσω, ordino.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind act. verbi παρατείνω, produco: f. τενῶ, p. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτρεψε, deflexit, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, diverto: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτραπον, p. med. τέτροπα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσσαν, trepidarunt: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, tremo, fut. τρέσω.

Παρευρίσκω, reperio, excogito: ex παρὰ, et εὑρίσκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, adsum.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, sum faber ferrarius, cudo: quod à χαλκεύω, ærariam artem exerceo. Th. χαλκεὺς, έως.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, exhibeo, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, permittunt, præbent: 3. pl. præs. verbi ejusd.

Παρέχου, præbe: præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

* Παρέχω, exhibeo, præbeo: imperf. παρεῖχον, f. παρέξω, p. παρέσχηκα, a. 2. παρέσχον, a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, præs. m. παρέχομαι, præbeo: imperf. m. παρεχόμην, ου, ετο. ex παρὰ, et ἔχω, habeo.

Παρεὼν, præsens: Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et Th.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio: fut. ελῶ, perf. παρήγγελκα, a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε, p. m. παρήγγελα· ex παρὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορέεσκε, conciliabat, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει. à

Παρηγορέω, consolor; hortor; lenio; præs. part. παρηγορέων. παρηγορῶμεν, 1. pl. præs. ind. παρηγορέατο, Ion. pro παρηγόρηντο, 3. sing. plusq. p. pass. Ex παρὰ, et ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatium: et

Παρήγορος, ου, ὁ κ ἡ, consolator, consolatorius: à παρηγορέω.

Παρηέρθη, suspensum est: 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι. ex παρὰ, et ἀείρω, attollo: f. ἀερῶ, p. ἤερκα, a. 1. pass. ἠέρθην, a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. ἀΐσσω, ruo : fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, gena : à παρειὰ, ᾶς, ἡ, idem : et

Παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum, maxillis apponi solitum : à

Παρήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad genam pertinens : à præcedente Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act verbi παρίημι, omitto, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, sectatus sum : perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, f. ήσω, sequor. Th. ἀκόλουθος, pedissequus.

Παρήκω, f. ήξω, p. ηχα, pertineo, pertranseo, pervenio. Th. ἥκω, venio.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide. et

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo : quod vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, sol geminatus, gemini soles. Th. ἥλιος, sol.

* Παρηλλαγμένως, insolenter, inusitato more. D. S. aliter, cum dat.

Πάρημαι, assideo : ex παρὰ, et ἧμαι, sedeo.

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, neglexit : 3. sing. plusq. perf. act verbi παραμελέω, quod vide.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, adesse : præs. inf. à πάρειμι, adsum.

Παρήμενος, assidens ; præs. part. m. v. πάρημαι.

Παρῄνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo : p. ῄνεκα, f. ήσω, et έσω. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius : παρηορίαι, habenæ. à

Παρήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, extensus ; ad jugum devinctus : ex παρὰ, et εἴρω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item stolidus : ex παρὰ, male, et ἄρω, congruo.

Παρήπαφες, a. 2. ind. act. à παραπάφω, decipio : ex παρὰ, et ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρῃρημένα, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi παραιρέω, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρήρτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, suspendo ; vel ἀρτάομαι, apparo,

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμί.

Παρῄσθευ, sensisti, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ, et αἰσθάνομαι, sentio : f. m. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, omitto. Alii legunt παρέσονται, aderunt : à πάρειμι, adsum.

Παρήσωσι, si codex mendo caret, est. 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, permitto ut intrent : f. παρήσω. Fortè legendum παρήσουσι, 3. pl. fut. ejusd.

Παρῃτημένος, excusatus : p. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, excuso : quod à Th. αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, apponens : Poët. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, appono : f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas : à παρθενεύω.

Παρθένεια, τὰ, status virginitatis : à

Παρθένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, virgineus : à παρθένος.

Παρθενεύω, παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio : ab eod.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενών, conclave virginum : et

Παρθένια, τὰ, signa virginitatis : et

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas ; à παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. f. g. Ion. παρθενικῇσιν, à

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενιών, ῶνος, vel παρθενεὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum : ab eod. Th.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspectator, aut observator : ex παρθένος, ου, ἡ, virgo, et ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, inspicio, observo. Th. ὄπτομαι, video.

ΠΑΡΘΈΝΟΣ, ου, ἡ, virgo : interdum adject. ὁ ϗ ἡ.

Παρθενών, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus : nomen gentile.

Παριαύων, juxtà dormiens : præs. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, commoror, diversor.

Παριέναι, transire, introire, permittere, exporrigere : præs. inf. ex παρὰ, et εἶμι, eo : vel ἵημι, mitto.

Παρίεσαν, præteribant : 3. pl. imperf. à πάρειμι, quod ab ἴημι, pro εἶμι, eo : imperf. ἴειν, ες, ε.

Παρίζω, f. ίσω, juxta colloco, assidere facio, assideo : ex παρὰ, et ἵζω, sedere facio.

Παρίημι, omitto, prætermitto ; admitto, permitto ; dimitto, remitto, laxo ; languidum reddo : f. παρήσω, p. παρεῖκα, præs. pass. παρίεμαι, remissus fio : [* et med. obsecro, Plat. Apol. Socr. τοῦτο ὑμῶν δέομαι ϗ παρίεμαι, hoc oro et obtestor, et Id. i. de Rep.] perf. pass. παρεῖμαι, σαι, ται, p. part. παρειμένος, η, ον, remissus : ex παρὰ, et ἵημι, seu ἵω, mitto.

Πάρινος, id, quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ία, ιον, PARIUS, lapis : à Paro insulâ.

* Παριππεύω, præter equito. D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, PARIS, Simichi filius.

Παρισόω, adæquo, equiparo : ex παρὰ, et ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, par, æqualis.

Παριστάω, seu παρίστημι, sisto : f. παραστήσω, Th. ἵστημι, sto.

Παριστὰς, άντος, præs. part. act. et

Παρίστασο, præs. imperat. pass. et

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, sisto ; in medium produco, exhibeo ; demonstro, doceo ; confero res inter se ; concito, admoneo : fut. παραστήσω, p. παρέστηκα, perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, et contractè παρεστὼς, ῶτος, adstans : plusq. perf. ind. act. παρειστήκειν, a. 1. act. παρέστησα, stiti ; a. 1. imperat. act. παράστησον, et in 2. pl. παραστήσατε, sistite ; a. 1. inf. act. παραστῆσαι, probare ; a. 1. παρίστην, ης, η, adstiti ; f. 1. m. παραστήσομαι, sistar : ex παρὰ, et ἵστημι, sto.

Παρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν, et

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à παρίσχω, præbeo : idem quod παρέχω, q. ex παρὰ, et ἔχω, habeo.

Παριὼν, όντος, et in acc. pl. παριόντας ; a. 2. part. verbi πάρειμι, prætereo, pervenio : ex παρὰ, et εἶμι, eo ; a. 2. ἴον, ες, ε, a. 2. part ἰών.

Παρκατέλεκτο, accubabat, 3. sing. plusq. perf. pass. per. Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακατολέγομαι qu. ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, seu λέγω, cubare facio.

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, adjacens, vicinus : vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, deflectunt : per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, reclino : f. νῶ, p. κα.

Παρκύπτοισα, procumbens : Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω, Th. κύπτω, incurvo me.

Παρμέμβλωκε, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, curavit, advenit, adstitit : 3. sing. perf. act. ex παρὰ, et μέμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, et euphoniæ gratiâ inserto β, et η verso in ω. à Th. μολέω, venio, advenio : f. ήσω, p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμονώτερος, ὁ, Poët. Sync. pro παραμονιώτερος, durabilior et constantior: quod à positivo παράμονος, deductum: hoc à παραμένω, persevero, constans sum. Th. μένω, maneo.

Παρνήσσου, gen. Ion. et Poët. à

Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, genus locustarum,

Παροδεύω, fut. εύσω, prætereo, prætergredior: à

Πάροδος, ου, ἡ, aditus, ingressus, transitus: ὡς ἐν παρόδῳ, velut in transitu: proverb ex παρὰ, et ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Πάροιθε et πάροιθεν, ante, antea, coram: cum. gen. Th. πάρος, Poët. ante.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus: à

Παροικέω, -ῶ, habito, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi causâ: f. ήσω, p. παρῴκηκα, a. 1. παρῴκησα, a. 1. inf. act. παροικῆσαι ex παρὰ, et οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus,

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco: à præced.

Παροικίζω, habitationis causâ migro: f. ίσω, p. ῴκικα à seq.

Πάροικος, ου, ὁ ἡ, accola, advena: ex παρὰ, et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium ex παρὰ, et οἴμη, seu οἶμος, ου, ὁ, ἡ, via.

Παροιμιάζω, proverbio utor: f. -άσω, p. -ωμίακα: à præced.

Παροιμιώδης, εος, ὁ ἡ, proverbialis: ab eod.

Παροινέω, ebrius ago dicove quæ dedecent; pecco per vinolentiam: à πάροινος.

Παροινία, ας, ἡ, abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur; ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ἡ, vinosus, ebrius, petulans è temulentiâ: ex παρὰ, et οἶνος, vinum.

Παροινούμενος, ου, præs. part. pass. à παροινέω.

Παροισθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, transfero: fut. 1. παροίσω. Th. οἴω, inus. fero.

Παροιστρέω, insanio, erro, f. ήσω, a. 1. παρώστρησα, p. -ώστρηκα. Th. οἶστρος, stimulus.

Παροίτερος, ερα, ερον, prior, ratione temporis vel loci: à πάρος, ante.

Παροίχομαι, prætereo: imperf. m. παρῳχόμην, ου, ετο, f. m. παροιχήσομαι, p. pass. παρῴχημαι, præteriri. p. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, præteritus: ex παρὰ, præter, et οἴχομαι, eo, abeo: f. m. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, præteritis: dat. pl. part. præs. et

Παρῳχώκει, Ion. et Poët. pro παρῴχωκει, præterierat: 3. sing. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, prolabor, lubricè aberro: ex παρὰ, et ὀλισθαίνω, labor. Th. ὄλισθος, lapsus.

Παρομαρτέω, comitor, assequor: ex παρὰ, et ὁμαρτέω, unà eo cum, sequor. Th. ὁμαρτῆ, adv. simul.

Παρομαρτεῦντα, acc. sing. part. præs. à præced.

Παρομοιάζω, similis sum, assimilo; f. άσω, p. παρωμοίακα. à

Παρόμοιος, ου, ὁ ἡ, similis: ex παρὰ, et ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. et

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, εις, ει, acuo; ad iram concito, exacerbo: f. υνῶ, a. 1. παρώξυνα, p. παρώξυγκα, imperf. pass. παρωξυνόμην, ου, ετο, p. pass. παρώξυμμαι, et Att. παρώξυσμαι ex παρὰ, et ὀξύνω, acuo. Th. ὀξὺς, acutus.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, exacerbatio, incitamentum: à præced.

* Παροπτάω, asso, torreo. D. S.

Παρόρασις, εως, ἡ, aspectus obliquus; contemptus: à verbo.

Παροράω, limis oculis aspicio, transversìm intueor; item videre me dissimulo; negligo, contemno; perperam video: ex παρὰ, perperam, et ὁράω, video: perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, ad iram provoco: f. ίσω, et Att. ιῶ, p. παρώργικα, p. pass. παρώργισμαι ex παρὰ, et ὀργίζω, ad iram incito.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ῦ, ὁ, concitatio ad iram, iracundia: à παροργίζω, quod vide.

* Παρορμάω, vehementer adhortor.

ΠΑ'ΡΟΣ, ante, priusquam, antequam: adv. cum gen. Hinc πάροιθε et προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, acerbo, incito, stimulo: f. υνῶ, p. παρώτρυγκα, a. 1. παρώτρυνα ex παρὰ, et ὀτρύνω, instigo, incito.

Παρούσης, gen. sing. à παροῦσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, adsum: q. ex παρὰ, et εἰμὶ, sum: præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, præsentibus: dat. pl. præs. part. παρών, όντος, ejusd. verbi.

Παρουσία, ας, ἡ, adventus, præsentia: à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παροχετεύω, per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo: ex παρὰ, et ὀχετεύω, derivo. Th. ὀχετὸς, canalis.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor: à παρέχω: vel qui à latere alicujus vehitur, seu in curru alteri assidet: ex παρὰ, et ὄχος.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, PAROPSIS, patina in quâ opsonia ponuntur: ex παρὰ, et ὄψον, opsonium.

Παρπεπιθεῖν, et παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν et παραπεπιθὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν, et παραπιθὼν, a. 2. inf. et part. verbi παραπείθω, persuadeo, arte pellicio, fallo. Th. πείθω, persuadeo: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, vel ίυ, ὁ ἡ, ante pedes existens: ex παρὰ, et πῦς, pes.

Παῤῥησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia: hinc παῤῥησίᾳ, apertè, palam: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, celeber esse, et in omnium ore versari: q. d. πανρησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, dico.

Παῤῥησιάζομαι, liberè loquor, palam et liberè ago: imperf. m. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο, f. m. άσομαι, f. inf. m. παῤῥησιάζεσθαι, a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο, à præced.

* Παῤῥησιαστὴς, ῦ, ὁ, qui liberè loquitur.

Παρτιθεῖ, apponit: Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, appono. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd.

Παρυφαίνω, attexo: ex παρὰ, et ὑφαίνω, texo, Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, attexo: ex παρὰ, et ὑφάω, texo.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, præclava, prætexta: à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη. et

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. à παράφημι, suadeo, hortor: ex παρὰ, et φημὶ, dico; a. 2. act. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφασις, εως, ἡ, Sync. pro παράφασις, oratio quâ quis decipitur, impostura, fraus, ab eod. verbo.

Πάρφυκτον, ου, τὸ, Poët. Sync. pro παράφυκτον, quod vitari potest ex παρὰ, et φεύγω, fugio.

* Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono.* ex παρὰ, et ᾠδὴ, ab ἀείδω.

Παρωθέω, *expello, ejicio, domo expello;* item *rejicio, aspernor, negligo: procrastino:* ex παρὰ, et ὠθέω, *pello.*

* Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, *ora Oceani.*

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror:* fut. ήσω, perf. παρῴκηκα· ex παρὰ, et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Παρῴκισμαι, p. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxtà habitare facio:* f. ίσω. ex παρὰ, et οἰκίζω, *condo, loco;* ab eod. Th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà:* ex παρὰ, et οἰκοδομέω, *ædifico:* fut. ήσω, perf. ᾠκοδόμηκα. ex οἶκος, *domus,* et δέμω, *struo:* p. med. δέδομα.

Παρώνυμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *denominativus, ab alio denominationem habens:* ex παρὰ, et ὄνυμα, pro ὄνομα.

Πάρωνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio:* qu. à πυῤῥὸς, *rufus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo.* Th. ὄπτομαι, *video:* f. m. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus:* quia παρὰ ὠσί.

Παρώτρυναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *exstimulo:* f. υνῶ, p. παρώτρυγκα. ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo.*

Παρῴχηκε, *præteriit:* p. ind. act. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus:* part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, p. part. pass. verbi παροίχομαι, *prætereo:* f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo:* p. act, ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis; quivis: totus:* dicitur de maximâ parte, *plerique, reliqui omnes;* in N. T. *summus, maximus,* ut πᾶσα χαρὰ, *summum gaudium:* [* *merus, nil nisi,* τὸ πᾶν λίθος, ἡ *puella tota saxea,* Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 631.] in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, et Ion. πάντεσσι, et in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις.• Est et

Πᾶς, *pater:* vocula infantum: qu. à πάω, *pasco.*

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium:* gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse:* a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo, gusto:* hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris,

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit.*

Πάσσακα, acc. sing. à πάσσαξ.

Πασσαλίσκος, υ, ὁ, *paxillus.* Dim. à seq.

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, et Att. πάτταλος, υ, ὁ, *PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS:* à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo, infigo.*

Πασσάμενος, υ, *adeptus:* a. 1. part. m. gem. σ, à πάομαι, *possideo:* perf. pass. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσαξ, κος, ὁ, *paxillus:* idem quod πασσαλίσκος.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat:* 3. sing. imperf. act. verbi πάσσω· est et pres. imperat.

Πασσυδίη, idem quod πανσυδίη, *omni impetu, catervatim:* adv. invenitur et πασσυδεὶ, *omnibus copiis, funditùs:* ex πᾶς, *omnis,* et σεύομαι, insuf. idem quod. Th. σείω, *quatio.*

ΠΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *inspergo, conspergor; superinjicio;* item *variego;* f. ἄσω, p. ακα, Dicitur et

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo.*

Πάστας, άδος, ἡ, *thalamus:* à πάσσω, *variego* quia *variegatus,* et artificiosè factus: exponitur etiam *porticus, atrium, locus convivii,* qu. à πάομαι, *edo.*

Παστὸς, ἡ, ὸν, *conspersus;* item subst. *thalamus:* Psal. xix. 5. à πάσσω, *conspergo.*

Παστοφόριον, ῦ, τὸ, *locus ubi est thalamus:* ex παστὸς, et φέρω.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha:* vox origine Hebræa, Lat. *transitus.*

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præs. inf. à

• ΠΑ'ΣΧΩ, ας, ει, *PATIOR, afficior:* Att. *facio:* [* vel addito εὖ, vel absque εὖ, ὅσα παθόντες ἐξ αὐτῦ, Jos. Ant. iii. 13. *quantis bonis ab ipso ascitis:* et sic forte intelligendus Gal. iii. 4.] f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθὼν, p. act. πεπάθηκα, p. m. πέπονθα, hinc πάθημα, ατος, τὸ, *casus, afflictio.* πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio, affectus concitatus.* ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia, contraria affectio.* συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectuum;* item *commiseratio.*

Πατα, Scythicè, quod Græcè κτείνειν, *interficere.*

Παταγέω, -ῶ, f. ήσω, *strepo, strepito, fragorem edo:* à

Πάταγος, υ, ὁ, *stridor, fragor:* à πατάσσω, quod vide.

Πάταικοι, *simulacra Deorum in puppibus navium Phœnicum.*

Πατάνη, ης, ἡ, *PATINA, patella:* à πετάω, *pando, aperio.*

Πατάξαι, a. 1. inf. act. et

Πατάξας, αντος, *percutiens:* aor. 1. part. act. et

Πατάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio:* πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ:* à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito: percutio:* f. ξω, p. πεπάταχα, a. 1. ἐπάταξα· hinc πάταγος, *fragor, strepitus.*

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse.* Herodot. à πάομαι, *gusto.*

Πατέοντι, Dor. pro πατῦσι, *calcant,* 3. pl. præs. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. sing. sed

Πατέρ', pro πατέρα. acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco, conculco, protero:* f. ήσω, p. πεπάτηκα, a. 1. pass. ἐπατήθην.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, et per Syncop. πατρὸς, ὁ, *PATER, genitor, auctor.* qu. à πάω.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πατησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. fut. 1. à πατέω, *calco.*

Πάτμος, υ, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari.

Πάτος, υ, ὁ, *calcata* seu *trita via, callis.* Angl. A PATH. à πατέω, *calco.*

Πάτρα, ας, et Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia,* idem quod πατρὶς, *patria.* Th, πατὴρ, *pater.*

Πατραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poët. pro,

Πατραδελφὸς, ῦ, ὁ, *patris frater, patruus:* ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτραθι, *ex familiâ:* ἐκ τῆς πάτρας, Vide πάτρα.

Πατραλοίας, υ, ὁ, vel

Πατραλῴας, υ, ὁ, *patris percussor, parricida:* ex πατὴρ, et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero.*

Πατράσι, dat. pl. à πατήρ.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia, tribus, progenies, gentis origo.* Th. πατήρ.

Πατριάρχης, υ, ὁ, *PATRIARCHA:* q. τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps.* Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um:* et

Πάτριος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *PATRIUS, hæreditarius, à patre* vel *patribus traditus.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA:* in acc. πατρίδα· [* Poëtice usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria,* Pind. Od. v. 112. et alibi.] ab eod. Th.

Πατριώτης, υ, ὁ, *qui ejusdem est pa-*

trix, conterraneus, popularis. Hinc Angl. PATRIOT. et

Πατριῶτις, in f. gen. idem. à *πατρὶς, patria.*

Πατροβόας, ου, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, *patruus:* ex πατὴρ, et κασίγνητος, *frater:* quod ex κάσις, idem, et γίνομαι, *nascor.*

Πατροκλέης, -ῆς, gen. έεος, έος, ῦς, dat. έεϊ, έϊ εῖ, accus. έεα, έα, ῆ, voc, εες, ες. Dicitur et

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS:* ex πατὴρ, et κλέος, εος, τὸ, *gloria;* quod à κλείω, *celebro.*

Πατροκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *parricida, patris interfector:* ex πατὴρ, et κτείνω, *neco.*

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *à parentibus traditus:* ex πατὴρ, *pater,* παρὰ, et δίδωμι, *do.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus.*

Πατροτύπτης, ου, ὁ, *qui patrem verberat:* ex πατὴρ, et τύπτω, *verbero.*

Πατροῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *patris bona possidens:* ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet:* ex πατὴρ, et ἔχω, *habeo.*

Πατροφονεὺς, έως, ὁ, *parricida:* item, *qui alterius patrem occidit:* ex πατὴρ, et φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna.* Th. πατρῷος.

Πατρῴζω, *paternis vestigiis insisto.*

Πατρώϊος, ου, ὁ ἢ ἡ, seu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πάτταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*

Παῦε, *cessa, desiste:* præs. imperat. act. et

Παύθη, *remisit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, verbi παύω, *cesso:* quod vide

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus.*

Παυρίδιος, ου, *pauxillus, pauculus;* et

Παῦρον, adv, *PARUM:* et

Παυρόντισέ, *PARUMPER:* à

Παῦρος, ου, Poët. *paucus, non multus, PARVUS;* in compar. παυρότερος, Th. παύω, *cesso.*

Παῦσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσασα, a. 1. part. act. f. g. à παύω, *cesso:* f. σω.

Παύσειεν, *sedaret:* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi

Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, quies:* à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio:* et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio: coërceo, sedo; cesso:* Angl. TO PAUSE, fut. σω, p. πέπαυκα, a. 1. ἔπαυσα, a. 1. imperat. παῦσον, άτω, a. 2. ἔπαον, a. 2. pass. ἐπάην, præs. med. παύομαι, *cesso, desisto, quiesco,* imperf. m. ἐπαυόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐπαυόντο, a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο, p. pass. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon:* nom. prop. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat:* 3. pers. sing. impef. Ion. et

Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo:* à Th. φλάζω, *ferveo.*

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa:* nom. sing. f. g. et

Παχείῃ, dat. f. g. Ion. à παχὺς, *crassus.*

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι. *compingo,* quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus.*

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus.* Th. πάχνη.

Πάχνος, εος, τὸ, *crassities, pinguedo.*

Παχνόω, *congelo, gelu constringo,* expon. et *contristo.*

Παχύδερμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *crassam pellem,* seu *cutem habens;* item *fatuus, rudis:* ex παχὺς, *crassus,* et δέρμα, *cutis.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus:* a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio:* f. υνῶ, p. πεπάχυγκα, p. pass. πεπάχυμμαι, a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum:* à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus; PINGUIS; stupidus, hebes, tardus, rudis, vilis,* de veste et supellectili; *dives, gravis, robustus:* in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, et in n. g. παχὺ: quasi à πήσσω, *compingo.*

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities:* à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *gustare facio, vescor, PASCO:* item *possideo, acquiro:* f. m. άσομαι, p. pass. πέπαμαι.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post:* acc. regit. qu. à πούς.

Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάασκον, *impediebant:* Ion. pro ἐπέδων, -ῶν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετος, ου, ὁ ἢ ἡ, *reprehensus ex fugâ,* à persequentibus: qu. ex πέδα, q. v. pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor,* vel ἀγείρω, *congrego.*

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo:* à πέδα, Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo.*

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα, pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare.*

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus, humilis.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδάρσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis,* quod vide: sc. Æol. πεδὰ, pro μετὰ.

Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica.*

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act. à πεδάω, *impedio, vincio pedicis.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus:* ex πέδη, *pedica,* et φρὴν, *mens.*

Πεδάω, *pedicis vincio, illigo, irretio.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι: ex πέδα, Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo.*

Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio:* f. ήσω, p. πεπέδηκα: à

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes:* quasi à πούς, *pes.*

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδέω.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talare;* qu. ex ποὺς, et εἰλέω, quia circa *pedem volvitur.*

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, *campestris, planus.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities;* gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed.

Πέδιον, ου, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ:* à

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *solum, terra, humus:* qu. à ποὺς, quia *pede* calcatur.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus,* seu *planta pedis: fimbria;* aliarum rerum *extremitas,* ut *ripa, littus,* &c.

Πεζεύω, *pedibus iter facio;* f. εύσω, p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, *pedibus:* πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere:* ab eod. Th.

Πεζικὸν, οῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris:* à

Πεζικὸς, ἡ, ὸν, *pedestris,* πεζικὴ

δύναμις, peditatus, pedestris exercitus. Th, πέζα, planta pedis.

Πεζοβόας, ου, ὁ, qui pedestrem pugnam committit; pedes; Poët. ex πεζὸς, pedestris, et βοὴ, clamor, bellum.

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, et πεζομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pedestre prælium committit: ex πέζα, planta pedis, et μάχομαι, pugno.

Πεζομαχέω, pedestre prælium committo: à præced.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pedestre prælium: ab eod.

Πεζὸς, οῦ, ὁ, pes; item adjectivè pedestris, vel pedibus iter faciens. Th, πέζα, planta pedis.

Πεῖ, Dor. pro ποῦ, ubi.

Πεῖθ' pro ἔπειθε, persuasit, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, persuadeo.

Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo: f. ήσω, p. πεπειθάρχηκα, a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obtemperatio magistratui: à præced.

Πειθέμεν, persuadere, Ion. et Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, obtempera, Ion. pro πείθου, præs. imperat. m. et pass. et

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείθω, persuadeo.

Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πιθέω, pro πείθω, q. v.

* Πειθήμων, ὁ καὶ ἡ, obsequens, ex πείθομαι, et ἡνία.

Πείθομαι, pareo, morem gero: præs. m. et pass.

Πειθόμενος, ου, præs. part. pass. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, persuadeo.

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, persuasorius: [* πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam alias occurrit adjectivè sumpta.] Th. πείθω, persuadeo.

Πείθου, præs. imperat. m. et pass. à πείθω.

Πειθοῦς, persuasionis, gen. sing. à

Πειθὼ, όος, -οῦς, ἡ, suada, suadela: oratio ad persuadendum composita; persuasio; obedientia: à

* ΠΕΙ'ΘΩ, primitiva significatio verbi (secundum Ern. qui ad probandam sententiam πεῖσα, et πεῖσμα, adducit) est vincio, astringo ad aliquid, et sic fune religatum, quo volo, duco; hinc persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam: placo aliquem, inpr. concilio mihi; unde et pro corrumpo, dicitur, cum scil. aliquis aliquem sibi etiam malis artibus conciliare conetur: imperf. ἔπειθον, f. πείσω, a. 1. ἔπεισα, a. 2. ἔπιθον, perf. πέπεικα, præs. m. πείθομαι, assentior: it. cum. dat. obedio, pareo, credo, imperf. m. ἐπειθόμην, ου, ετο, perf. pass. πέπεισμαι, perf. part. pass. πεπεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, f. 1. pass. πεισθήσομαι, p. m. πέποιθα, p. inf. m. πεποιθέναι, perf part. m. πεποιθὼς, ότος, fretus, plusq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, PECTO, carmino, carpo: f. ξω, p. πέπειχα, a. 1. pass. ἐπείχθην, p. m. πέποκα.

ΠΕΙ'ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, fames, esuritio, q. à πένομαι, pauper sum. Hinc Angl. TO PINE.

Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui esurit. Th. πεῖνα.

Πεινάντι, esurienti, Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. et

Πεινάσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, ῶ, f. ήσω, esurio, fame premor; appeto, desidero: à πεῖνα.

Πεινέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, esurio; et πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι, qu. à πείνημι, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus. qu. à πείρω, transeo.

ΠΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, cuspis, vel acies gladii.

* Πειράζω, tento, exploro, f, άσω, p. πεπείρακα, a. 1. ἐπείρασα, a. 1. inf. πειρᾶσαι, præs. pass. πειράζομαι, tentor, ad peccandum solicitor, perf. pass. πεπείρασμαι, a. 1. pass. ἐπειράσθην, a. 1. sub. pass. πειρασθῶ, a. 1. infin. pass. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα.

Πειρασθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πειρασθῶ, in 3. pl. πειρασθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνω, finio, necto: à πειραίνω.

Πεῖραρ, seu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, a. 1. part. act. à πείρω, transfadigo, transfigo: f. περῶ, a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, solicitatio: et

Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio: à πειράζω, quod vide.

Πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator; ab eod.

Πειραστικὸς, ή, όν, tentandi peritus: item qui inani conatu utitur: à πειράζω.

Πείρατ' pro πείρατα, nom. plur. à πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, tentandum, nomen verbale à πειράω, conor. Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo; naves in mari capio, vasto, prædo: Gen. xlix. expon. apprehendo: à πειρατὴς, q. v.

Πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum, locus piratis infestus: à

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, PIRATA: Angl. PIRATE, dat. pl. πειραταῖς. à πειράω.

Πειράτω, tentet, 3. singul. præs. imperativ. act. à

Πειράω, -ῶ, conor, nitor, periculum facio; item tento; f. άσω, vel ήσω, p. πεπείρακα, imperf. m. ἐπειραόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, 3. pl. -άοντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρηθῆναι, periculum fecisse, a. 1. inf. pass. et

Πείρησαι, experire, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, experior, periculum facio: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri.

ΠΕΙ'ΡΙΝΣ, ινθος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru.

ΠΕΙ'ΡΩ, transfadigo, transfodio, infigo, adfigo; item transeo, f. περῶ, p. κα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον, perf. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην, p. m. πέπορα.

Πειρῶ, tenta, præs. imperat. pass. πειράου, -ῶ, et

Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρώμεθα, experimur: 1. plur. præs. indic. m. et

Πειρώμενος, præs. part. m. vel pass. verbi πειράω, conor, periculum facio.

Πεῖσα, ας, ἡ, funis anchoralis: à πείθω.

Πεῖσαι, pro πίσαι, irrigare, a. 1. inf. act. à πίω, potum do, inusit.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, et

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.

Πείσας, αντος, persuadens, a. 1. part. act. à πείθω, persuadeo: f. σω.

Πειθαχάλινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frænis obediens*: πειθαχάλινα ἅρματα, *currus habenis obedientes*: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. *Fertur equis auriga, neque audit currus habenas*: ex πείθω, et χαλινὸς, ῦ, ὁ, *frænum*.

Πείσεαι, *obedies*, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. et

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Πεισέμεν, *persuasurum esse*. Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. m. à πείθω, *persuadeo*: f. σω.

Πεισθέντες. nom. plur. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, *fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; funis nauticus, quo navis religatur, ut pareat gubernatori; retinaculum*: à πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, *persuasio*. [* Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. xvi. alibi.] ab eod. Th.

Πείσομαι, *patiar*, vel *parebo*: f. 1. m. à πάσχω, *patior*, vel πείθω, *pareo*.

Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. qui possit πίσαι, i. e. *potum præbere*: à πιπίσκω, *potum præbeo*.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, *obediens, suasor*: à πείθω.

Πείκω, idem quod πέκω, quod vide.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελαγίζω, *inundo, restagno*: à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, *PELAGUS, mare*, in nom. plur. πελάγη, qu. πλοῖα ἄγειν, *naves ducens*.

Πελάγων, *Pelagon*, nomen viri.

Πελάζω, *appropinquo, accedo*: item *appropinquare facio, admoveo, pertingo*: f. άσω, p. κα, præs. infin. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, *admovere victoriæ, dare victoriam*. Sic κράτει πέλασσον, *victoriam mihi largire*, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, *propè*.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, *libum è polline farinæ*. q. à πάλη, *farina tenuis*, vel παλύνω, *misceo*.

ΠΕΛΑΡΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ciconia*: q. ex πελὸς, et ἀργὸς, quia *nigris* et *albis* pennis.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *propè*, q. à πέλω, *appropinquare facio*: comp. πλησίον; superlat. πελαστάτω. Hinc ὁ πέλας, *vicinus, propinquus, alius*.

Πέλασαν, *applicârunt*, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. et

Πελάσας, αντος, *accidens*. a. 1. part. act. πέλασαι, a. 1. infin. à πελάζω, *admoveo*, f, σω, p. πεπέλακα. Th. πέλας, *propè*.

* Πελασγοὶ, Iones dicti sunt *Pelasgi Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιαλῆες, antequam Danaus et Xuthus in Peloponnesum transierunt. Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθεὶς, έντος, *accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat; item incola, cliens*: [* *vicinus, mercenarius*, qui θὴς Atticis, πένεστης Thessalis, πελάτης reliquis Græcis, Salm. de m. usur. p. 871.] à πελάω.

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens, famula*. à præced.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, *jugerum*.

Πέλει, *est, contigit*, [* ab inusit. πέλω, *sum*. In Stobæo vox poetica habetur: sed sæpe eâ utuntur Tragici in Iambis Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πέλεια, ας, ἡ, et

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columbarum quædam species, columba*. à πελὸς, *niger*, quia *nigro* erant colore.

Πελειάσι, *columbis*, dat. pl. à πελειὰς.

Πελεκὰν, *PELICANUS*, Gl. V. πελεκάνος, *marina avis, fulica*. Dicitur πελεκὰν, ᾶνος, et -αντος, et πελεκᾶς, à πελεκάω, *seco*, quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolando* aptum. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκάω, ῶ, f, ήσω, *seco, securi incido*: à πέλεκυς.

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum*, quod pro fomite esse potest. à præced.

Πελεκίζω, *securi ferio*: f. ίσω, p. πεπελέκικα, perf. pass. πεπελέκισμαι, perf. part. pass. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πελεκῖνος, ου, ὁ, *securidaca*, herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis*.

Πελέκκησεν, Ion. et Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco*, quod vide.

Πέλεκκον, ου, τὸ, *manubrium* seu *capulus bipennis, bipennis ipsa*: à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *securis, bipennis*; in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quassatus fuit*: 3. sing. imperfect. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo, quasso*: f. ξω, p. πεπελέμιχα, perf. pass. πεπελέμιγμαι, a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. præced.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat*, 3. singul. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum*.

Πέλευ, Dor. pro πέλου, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum*.

Πελιδνὸς, ἡ, ὸν, *nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus*: à Th. πελὸς, *niger*.

Πελιδνόω, -ῶ, *lividum reddo, sugillo*. à præced.

Πέλιος, ία, ιον, *niger, lividus*: à πελὸς.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum*: à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, *mulctra*, πελλὶς, ίδος, ἡ, idem; q. à πλέος, *plenus*, quòd sæpè lacte *impleri* soleat. Indè Angl. A PAIL. i. e. mulctrale. Item *vas potarium*.

Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ: unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.

Πέλλος, η, ον, sive πελλὸς, ἡ, ὸν, idem quod πελὸς, *niger*.

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis*: item *solea*, qu. à πελὸς, quia *nigra*; aut à πηλὸς, *lutum*. quod eâ calcamus.

Πέλομαι, *sum*: idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. plur. præs. ind. m. præced. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, πος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ὴ, ὸν, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponnesiacè*: à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponnesus*, regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops*, nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *colorem nigricantem et subfuscum habens*: item *niger, fuscus*.

Πελτατὴς, ῦ ὁ, *PELTASTA*, *peltatus*, *cetratus*: et

Πελτατικὸς, ὴ, ὸν, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA*, *scutum brevius*: q. παλτὸν, quod *vibrari* possit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *securis*; *PELVIS*, propriè *lignea*; facta τῷ πελεκᾷν.

ΠΕ'ΛΩ, et πέλομαι, *sum*; *venio*; *verto*; *admoveo*, *appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum*.

Πελώρη, *vasta*, f. g. Ion. à πέλωρος.

Πελώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *monstrosus*; item *admirandus*, *suspiciendus*, *mirus*; et *immanis*, *ingens*. Th. πέλωρ.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, *monstrosus*, *portentosus*; item *ingens*, *immanis*: ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid*, peculiaritèr *genus quoddam placentæ*: à πέσσω, *coquo*.

Πεμπάδαρχος, *quincurio*; idem quod πεντάδαρχος.

Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, f. άσω, et m. άσομαι, perf. πεπεμπάκα, *per digitos numero*, præsertim *quinos*; *numero*; *cogito*: à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*. Est et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. verbi πέμπω, *mitto*.

Πέμπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *senex*; q. jam *mittendus* in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμποισα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens*, præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto*, f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, *quintanus*, *quinque dies natus*, *quod quinto die fit*, *venit*, *redit*, &c. à πέμπτος, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*.

Πεμπτάμερος, ου ὁ ϗ ἡ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans*, seu à *quinque diebus*: ex πέμπτος, ου, *quintus*, et ἡμέρα, *dies*.

Πέμπτης, ῃ, gen. et dat. sing. f. g. à

Πέμπτος, η, ον, *quintus*, *a*, *um*, dat. plural. πέμπτοισι: à πέμπτι, Æol. pro πέντε, *quinque*.

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, *missus*, *a*, *um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto*, *dimitto*, *emitto*, *immitto*, *procul amando*; *veho*, *trajicio*; *mitto legatos*; [* πέμπειν μαντεῖα, σεμνὰ, Eurip. in Phœniss. 228; *mittere ad oraculum venerandum*.] f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. ἔπεμψα, a. 1. imperat. act. πέμψον, άτω, a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. πέμψαι, a. 1. part. πέμψας, αντος, præs. pass. πέμπομαι, *mittor*, a. 1. pass. ἐπέμφθην, f. 1. pass. πεμφθήσομαι, p. m. πέπομφα. [* πέμπομαι, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107. 111.]

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: ex πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque*, et ὀβελὸς, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, *flatus*; item *gutta*, *nubes*, *bulla*: qu. à πέμπω, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro ἔπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, αντος, a. 1. part. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέμψει, 3. sing. et

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro πέμψω, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. m. à πένομαι, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενέστης, ου, ὁ, *servus*, *famulus*: à πένομαι, *laboro*. [* idem qui θὴς Atticorum.]

Πένῃαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. m. verbi πένομαι, *laboro*, *pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ ϗ ἡ, *qui labore victum quærit*, *pauper*, *egens*; dat. pl. πένησι; à πένομαι, *laboro*, *egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo*: Sed

Πένθει, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *socer*, *uxoris pater*: πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus*, *uxoris mater*: ut ἑκυρὸς, et -ρὰ, *socer*, et *socrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo*: f. ήσω, p. πεπένθηκα, a. 1. ἐπένθησα, a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præs. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. infin. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθιμος, ου, ὁ, ϗ ἡ, et πένθιμος, ίμη, ιμον, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus*, *mœror*; item *funus*: q. πόνθος, à. p. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενία, ας, ἡ, at Ion. -ίη, ης, *paupertas*: à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro*, *inops sum*.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper*, *pauperculus*, *inops*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio*, *efficio*, *ago*, *paro*, *curo*, *struo*; *pauper sum*: πενόμενος, præs. part. m. πέπονα, p. m.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. m. verbi præced.

Πεντάδαρχος, ου, ὁ, *qui quinque viris præest*: ex πέντε, *quinque*, et ἀρχὴ, *principium*.

Πεντάεθλον, ου, τὸ, *quinquertium*; et

Πεντάεθλος, ου, ὁ, *quinquertio*: ex πέντε, *quinque*, et ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, *quinquennalis*; *lustralis*: à

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, *quinquennium*, *lustrum*. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo, πενταετηρική. A.

Πενταέτηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quinquennis*, *quinquennalis*: à

Πενταέτης sive πενταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem: ex πέντε, *quinque*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ, *quinquertium*, *quinque certamina*: et

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evasit*: ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἄεθλος, idem.

Πεντάκις, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille*: ex præced. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, αι, α, *quingenti*, *æ*, *a*; ex πέντε, *quinque*, et κόσιοι.

Πεντάπηχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *qui est quinque cubitorum*: ex πέντε, et πῆχυς.

Πενταπλάσιος, ία, ιον, Ion. πενταπλήσιος, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πενταπλασίως, adv. *quintuplicitèr*, *quinque modis*: à præced.

Πενταπλόος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, et πενταπλόος, ῦς, πλόη, ῆ, πλόον, ῦν, *quintuplex*: à πέντε.

Πένταχα, et πενταχῆ, *quinquefariàm*, *quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, *quinque*.

Πεντεκαίδεκα, *quindecim*.

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quintus*: ex πέντε, et δέκατος, *decimus*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta*: à πέντε, *quinque*.

Πεντηκονταέτης, εος, ὁ, *quinquaginta annos habens*: ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta anni*: à præced.

* Πεντηκοντάλιτρον, ου, τὸ, *quinquaginta libræ*; *nummus Siculus*, ita à pondere dictus, quia *ibi*. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, *qui quinquaginta militibus præest.*

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis, quæ quinquaginta remis agitur:* πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui quinquaginta jugerum est:* ex πεντήκοντα, quod vide, et γύα, seu γυία, *arvum, juger.*

Πεντηκοντοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui habet quinquaginta capita:* ex πεντήκοντα, quod vide, et κάρηνον, ου, τὸ, *caput.*

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, *quinquagesimus, a, um.* Hinc πεντηκοστὴ, scil. ἡμέρα, *dies quinquagesimus,* à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in quinos ramos dispergitur.* Sic vocatur etiam *manus:* ex πέντε, et ὄζος, *ramus.* Digiti sunt veluti *quinque* ramusculi.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur:* 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πείκω, *pecto,* f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ´ΟΣ, εος, τὸ, *penis.*

Πεπάγασι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo:* f. ξω, a. 2. ἔπαγον, p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *passa;* per Sync. pro πεπαθηκυῖα, p. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior;* a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευνται, 3. pl. p. pass. et

Πεπαίδευται, 3. sing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *excoquo, et ad maturitatem perduco; maturo; mitigo, lenio;* à πέπων.

Πεπαισμένος, p. part. pass. à παίζω, *ludo, illudo;* vel à παίω, *percutio;* fut. αίσω, p. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, έρα, ερον, *maturior, mitior;* compar. Est πέπων, *maturus,* quod vide.

Πεπαλαγμένος, *pollutus;* perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino, fœdo;* f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro;* f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum.*

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, *sortior:* quod à πάλος, *sors;* item *agitatio.* Th. πάλλω, *agito.*

Πεπαλὼν, *qui vibravit;* Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro;* f. αλῶ, a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. verbi πάομαι, f. m. άσομαι, *possideo.*

Πεπάναι, a. 2. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo;* a. 1. part. pass. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, *coctus;* nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *transeo;* f. περῶ, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do, præbeo.*

Πεπάρθαι, perf. infin. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. et

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus, confixus;* p. part. pass. verbi πείρω, *transfodigo;* f. περῶ, p. πέπαρκα, p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, p. act. Att. pro παρῴνηκα. et

Πεπαρῳνημένος, p. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam.* Th. οἶνος, *vinum.*

Πέπαται, *acquisivit;* Poët. pro

Πέπαται, 3. sing. p. pass. verbi πάομαι, *possideo;* f. m. άσομαι, p. pass. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, p. ind. pass. et

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part. pass. et

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, *cesso;* fut. παύσω, p. πέπαυκα, a. 2. ἔπαον.

Πεπείθαται, *persuasi sunt;* Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo;* fut. σω, a. 2. ἔπιθον, perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, *paruerunt;* Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείραμαι, *expertus sum;* Dor. pro πεπείρημαι, p. ind. pass. a. 1. pass. ἐπειράσθην, à πειράω, *tento;* f. άσω et ήσω. Th. πεῖρα, *conatus, experientia.*

Πέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maturus, mitis;* à Th. πέπτω.

Πεπείσθω, *persuasum habeat;* 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πέπεισμαι, p. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo;* f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, *decollatus, securi percussus;* p. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio.* Th. πέλεκυς, *securis.*

Πεπεραγκέναι, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέραγκα, idem quod περατόω, *finio.* Th. πέρας, τὸ, *finis.*

Πεπερημένος, ου, *advectus et venditus;* à περάω, *vendo;* f. άσω et ήσω, p. πεπέρηκα, p. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ´ΠΕΡΙ, εος, vel εως, τὸ, *PIPER;* Angl. PEPPER. à πέπειρος, quòd calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, p. m. et

Πεπηγὼς, ότος, p. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, *compingo.*

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto.*

Πεπιεσμένος, η, ον, *pressus;* p. part. pass. verbi πιέζω, *premo;* f. σω, p. κα, p. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere;* Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo;* f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, η, ον, p. part. pass. et

Πεπιθήσω, *persuadebo;* Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *persuadeo;* a. 2. ἔπιθον, unde πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω.

Πεπίθοιμεν, et in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, et πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, *persuadeo;* a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιστεύω, *credo;* f. εύσω à πίστις, εως, ἡ, *fides.*

Πεπιστεύκεσαν, *crediderant;* 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. verbo.

Πεπιστευμένην, acc. sing. f. g. part. p. pass. verbi πιστεύω: vide in πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. *vagabundè;* à πλανάομαι, *erro.* Th. πλάνη, *error.*

Πέπλασται, 3. sing. perf. pass. πεπλάσθαι, p. inf. pass. πεπλασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo;* f. σω, p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. p. pass. verbi πλατύνω, *dilato;* f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, ίος, *latus, amplus.*

Πέπληγα, *percussi;* p. m. verbi πλήσσω, f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγέμεναι, Ion. et Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, *percutio;* quod à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit: undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον, nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi;* vide in præced.

Πεπλήθυνται, 3. sing. p. pass. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, *plenus, a, um;*

perf. part. m. verbi πλήθω, *impleo*: f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta sunt*: gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωνται, p. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*: f. ώσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus*.

Πεπλησιακὼς, ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiariter ad aliquem*: f. άσω, p. κα. à πλησίον, *propè*. Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, et Ion. πέπλοιο, ὁ, et πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS, -UM*, vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. p. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo*: f. ύσω, p. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ως, ω, et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*: perf. part. pass. et in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνύμι, seu πνύω, f. σω, *spiro*: in pass. πνύμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.

Πέπνυσο, *sapito*: p. imperat. pass. verbi πνύμαι, *sapio*: à πνῦμι, vel πνύω, id. quod præced. Th. πνέω, *spiro*.

Πεποίηκα, ας, ε, et in 3. pl. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. et

Πεποίημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, p. ind. pass. πεποιῆσθαι, p. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, p. part. pass. verbi ποιέω, f. ήσω, *facio*.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit*: 3. sing. p. m. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. sing. p. m. sub. et

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον. πεπείθει, 3. sing. plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *persuasio, fiducia*: à p. m. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποιθόμες, 1. pl. præs. ind. verbi πεποίθω, qu. Siculo more factum à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποιθότως, adv. *confidentèr, cum fiducia*: à

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confisus*: vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*: perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *misi*: p. ind. med. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέπον, *mollis, ignave*, voc. à nom. πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *mitis, maturus*.

Πέπονα, p. m. à πένομαι, *laboro*.

Πεπονᾱμένος, Dor. pro πεπονημένος, ου, *elaboratus*; quod vide.

Πέπονες, όνων, οἱ καὶ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*: p. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo*.

Πεπονηρευμένος, p. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*.

Πέπονθα, *passus sum*: p. m. ind. et

Πεπονθὼς, υῖα, ὸς, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*: p. med. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transfadigo*; p. m. πέπορα.

Πεπορεύου, præs. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, p. infin. pass. à πίνω, *bibo*; f. πόσω, p. πέπωκα, p. pass. πέπομαι, a. 1. pass. ἐπόθην, a. 1. part. ποθεὶς.

Πέποσθε, *laborâstis*; per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνηκα, p. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior*; fut. m. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volârunt*; Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. p. pass. verbi ποτάομαι, *volo*; f. m. ήσομαι, p. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεποτῆτο, *volabat*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi*: per Sync. pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, *transeo*: f. άσω, et ήσω. Alii à πράσσω formant quod vide. Est et

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: f. πράσω, f. 1. pass. πραθήσομαι, a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*: fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. pass. πέπραγμαι, a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus*: perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo*: perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*: per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi περατόω, per Sync. πρόω, et πρέω, *destino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. p. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansi sunt*: pro πεπέτανται, p. pass. verbi πετάζω, vel πετάω, *expando*.

Πεπτηῶτα, *lapsum*: acc. sing. p. part. act. à πεπτηὼς, quod Pleonasm. τοῦ ε, pro πεπτὼς, et hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, p. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, p. part. act. verbi πτήσσω, *metu consterno, attonitum reddo*: f. ξω, p. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτηκα. Hinc part. πεπτηὼς, et in acc. πεπτηῶτα quod tamen per Ectasin dici pro πεπτῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo, maturo, pinso*: f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκα, *cecidi*: p. act. et

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πτώσω, a. 2. ἔπεσον, f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per. Sync. pro πεπτωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτηῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat, intelligat*: 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplas. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. p. pass. verb. πυκάζω, *denso*. [* πεπυκασμένος νόον, *animo sapiens*, eâdem ratione quâ Latinis *callidus*, cujus animus rerum usu occaluit. Græv. in Hes. Op. 793.] Th. πύκα, adv. *densè*.

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo*. f.

ύσω, p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύσθονται.

Πέπυσμαι, *interrogavi*: p. pass. et

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Πέπωκα, *bibi*: p. act. verbi πίνω, *bibo*; f. πίσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *coctus à sole, maturus* de *fructibus* dicitur; item *PEPO*: et *mollis, ignavus*: à πέπτω, *coquo.*

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat *quanquam, tametsi*: interdum respondet particulæ *cunque.* Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περὶ.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà, ultra modum, ultra quam, suprà, præter.*

Περάαν, *penetrare*: Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ vel χώρα, *terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare; oriens et occidens.* à περαῖος.

Περαίνω, f. ανῶ, p. άγκα, *finio, perficio, efficio,* item *ex concessis aliquid efficio,* i. e. *infero,* vel *concludo syllogisticè; prædico.* Th. πέρας, *finis.*

Περαῖος, αία, αῖον, *ulterior, in ulteriore parte situs*: à πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, *in ulteriorem partem transveho, trajicio, transeo; finio, perficio*: à præced.

Περαίτερος, έρα, ερον, *ulterior*: à πέρα.

Περαιτέρω et περαίτερον, *ulterius, amplius*: à præced.

Πέραν, adv. *trans*: cum gen. item *cis, secus*: idem quod πέρα, *ultrà.* Sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, *transeo.*

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, et πεῖρας, τὸ, *finis, terminus*; item adv. *denique.*

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo.*

Πέρασις, εως, ἡ, et

Περασμὸς, ῦ, ὁ, *transitus*: à περάω.

Πέρατα, τὰ, *fines*: nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis,* [* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Matt. xii. 42. pro *è regione longè remotâ.* Vorstius, c. xxiii. hic Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 8. Philo. Legat. ad Caium.]

Περάτη, ης, ἡ, *finis*; expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus.* Th. πέρας.

Περατὸς, ὴ, ὸν, *per quem transitus patet*: à περάω.

Περατόω, *finio, termino*: f. ώσω, p. κα, præs. pass. περατῦμαι, *finior, terminor*: p. ind. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato destinatus sum*: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus*: à præced.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo, supero, transporto, vendo*: f. άσω, et ήσω.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ε, ἡ, *urbs Asiæ insignis*; *Troja,* ita dicta, quod *editâ in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loco editiora* olim appellabantur.

Περγασίδην, *Pergasidem,* accus. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga*: nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum.*

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *PERDIX,* avis; Metaph. *astutus, libidinosus*: quod à περιδέω, *circumnodo.*

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπαρδον, p. med. πέπορδα.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra*: idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, f. ήσω vel άσω, *transeo.*

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ῦ, *qui transiri potest*: ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πέρθεσθαι, p. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo; PERDO, trucido*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ', præpos. cum gen. *de, pro, propter, præ, ultra.* Cum dat. *circum, circa.* Cum acc. *circa, circum, circiter, erga.* Inservit sæpe Periphrasi (α) *personæ,* ut οἱ περὶ Σωκράτην, *Socratici*: οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis*: (β) *rei,* ut τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, *cupiditas*; (γ) *Genitivi,* ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, *virtus ejus.* *Intendit,* ut περίλυπος, *pertristis*: interdum *nihil* vel *paululum* significationi addit.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβυ φεύγειν, *præ metu fugere.*

Πέρι pro περίεστι, sicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περίειμι.

Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco*: in 3. pl. sub. περιάγωσιν, imperf. act. περιῆγον, f. περιάξω, a. 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον ex περὶ, *circum,* et ἄγω, *duco.*

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio*: à præced.

Περιαιρέω, -ῶ, *aufero, amputo, circumcido*: f. ήσω, p. περιῄρηκα, a. 2. περιεῖλον, ες ε, a. 2. inf. περιελεῖν, præs. pass. περιαιρέομαι, ῦμαι, *tollor*: imperf. περιηρειόμην, -ύμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο Th. αἱρέω, *capio.*

Περιαιρῦσα, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περίαλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, *aliis præstans, eximius*: περίαλλα vel περιάλλως, *eximiè, supra modum*: ex περὶ, *suprà,* et ἄλλος, *alius.*

Περιάπτω, f. άψω, *adnecto, appendo, pro amuleto appendo*; item *comparo, acquiro*; *impono, injungo*; ex περὶ, et ἅπτω, *necto.*

Περιάργυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, *argento obductus, argenteus*: ex περὶ, et ἄργυρος, *argentum.* hinc

Περιαργυρόω, -ῶ, *argento obduco*: f. ώσω, p. -ηργύρωκα.

Περιαστράπτω, *circumfulgeo, splendore circumdo*: f. ψω, p. περιήστραφα, a. 1. περιήστραψα: ex περὶ, *circum,* et ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *splendens, pellucidus.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Περίαυγος, ε, ὁ καὶ ἡ, *undequaque splendidus*: ab eod. Th.

Περιαυτολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me*: ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio*: à præced.

Περιαύω, *pernocto*: Th. ἰαύω, *commoror*: f. σω.

Περιαύων *dormiens*: præs. part. act. à præcedente.

Περίαχε, *insonuit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus.*

Περιβαίνω, *circumeo*; item *circumeundo protego, defendo*; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. inf. act. βῆναι ex περὶ, et βαίνω, *eo.*

Περιβάλεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio; ambio, amplector; afficio*: f. βαλῶ, a. 2. -έβαλον, *amicui*: perf. βέβληκα, præs. pass. περιβάλλομαι, *vestior,* perf. pass. βέβλημαι, perf. part. pass. βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um*; fut. 2. med. βαλῦμαι, a. 2. m. ἐβαλόμην, ε, ετο, *vestitus fui*; a. 2. imperat. m. βαλῦ, ἔσθω, p. m. βέβολα. ex περὶ, *circum,* et βάλλω, *jacio.*

Περίβαρα, *genus calceamenti.* Suid. περίβαλλα. an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur?*

Περιβῆναι, *protegere*: a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβιόω, *supervivo, superstes sum*: f. ώσω, p. -βεβίωκα.

Περίβλεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis*: à περιβλέπω.

* Περιβλέπτως ἀγωνίζεσθαι, *ita pugnare, ut omnibus sit spectaculo,* id est, *egregiè pugnare.* D. S.

Περιβλέπω, *circumspicio;* item *affecto, admiror:* f. ψω, p. -βέβλεφα, præf. m. περιβλέπομαι, idem imperf. m. -εβλεπόμην, ου, ετο, a. 1. m. -εβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. βλεψάμενος, ου, ον. ex περὶ, et Th. βλέπω, *video.*

Περίβλημα, ατος, τὸ, *pallium:* à περιβάλλω.

Περιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clarus, celebris:* à βοάω, *clamo.*

Περιβόλαιον, ου, τὸ, *amictus, velamen:* et

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amplexus, ambitus, periodus orationis;* à p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo, amicio.*

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, *armilla:* ex περὶ, et βραχίων, ονος.

Περιβώμιον, ου, τὸ, *simulacbrum, statua:* ex περὶ, et βωμὸς, *ara.*

Περίβωτος, *celebris, famosus:* pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, *superfum; supero, vinco, salvus evado; contingo; potior, adipiscor:* præf. part. m. vel paff. περιγιγνόμενος, ου, *superstes:* a. 2. m. περιεγενόμην, a. 2. part. m. -γενόμενος; a. 2. infin. -γενέσθαι: ex περὶ, et γίγνομαι, *sum, fio, nascor.*

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lacte plenus, lacte abundans:* ex περὶ, et γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac.*

Περιγληνάομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio.* Th. γλήνη, *pupilla oculi.*

Περιγληνώμενος, *circumspiciens:* à præced.

Περίγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius, disertus, eloquens.*

Περιγογγύζω, f. ύσω, *obmurmuro:* ex περὶ, et γογγύζω, *murmuro.*

Περιγογγύζωσι, *murmurent:* 3. pl. præf. fub. verbi præced.

Περίγρα, ας, ἡ, *circinus,* quo rotarum περιφερὴς, id est *circumferentia* perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo; definio; finio,* feu *claudo,* ut librum, orationem; *leviter, non exactè describo; deleo, aufero è numero; coërceo:* ex περὶ, et γράφω.

Περιδδείσασα, *verita:* Ectafi Poët. pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω.

Περιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *meticulosus:* ex περὶ, et δέος, εος, τὸ, *metus.*

Περιδείδια, p. m. à

Περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimesco:* ex περὶ, et δείδω, *timeo:* f. είσω, a. 1. ἔδεισα, a. 1. part. δείσας, δείσασα, p. m. δέδια.

Περιδέξια, τὰ, *dextralia, armillæ:* à

Περιδέξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter:* ex περὶ, et δεξιὸς, *dexter.* Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra.*

Περιδειπνέω, -ῶ, ήσω, *epulum funebre celebro:* à

Περίδειπνον, ου, τὸ, *epulum funebre, parentalia:* ex περὶ, et δεῖπνον, *convivium.*

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare, armilla;* frequentiùs verò pro *ornatu collari* feu *monili:* à

Περιδέραιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *collaris:* ex περὶ, *circum,* et δέραιον, *collare.* Th. δέρη, *cervix, collum.*

Περιδέω, *circumligo:* fut. ήσω, p. περιδέδεκα, præf. paff. περιδέομαι, p. paff. -δέδεμαι, plufq. p. paff. -εδεδέμην, σο, το: ex περὶ, *circum,* et δέω, *ligo.*

Περιδιπλόω, -ῶ, q. dic. *circumduplico; involvo,* i. e. *obtego.*

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, *circumcurro, percurro:* f. θρέξω, a. 2. -έδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα. ex περὶ, et τρέχω, *curro.*

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus:* à

Περίδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumcurrens; rotundus, velox.* à περιτρέχω.

Περιδύω, *circumvestio.* Apud Hom. περίδυσε exponitur *spoliavit;* pro ἀπέδυσε. Th. δύνω vel δύω, *subeo, induco.*

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, *depono,* feu *deposito pignore certo, paciscor:* ex περὶ, et δίδωμι, *do.*

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. et

Περιεβάλετο, 3. fing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, *amicio,* q. v.

Περιεγένετο, 3. fing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, *præcinctus,* perf. part. paff. verbi περιζώννυμι, *præcingo,* quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono:* f. -θήσω, a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono.*

Περιείδω, *circumspicio, speculor; probè novi; negligo, sino.* Th. εἴδω.

Περιειλέω, *circumplico, circumvolvo:* ex περὶ, et εἰλέω.

Περιειληθεὶς, έντος, *involutus, indutus:* a. 1. part. paff. à præced.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio:* ab eod.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector:* quod ex περὶ, et λαμβάνω, *capio:* f. m. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, *circumvolventes:* nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, et ἑλίσσω vel -ττω, *volvo.* Th. εἱλίω, idem.

Περίειμι, *superior sum, supero, antecello.* [* τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zofim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores.* Malè Leuncl. *superstites.*] item *superfum, abundo, resto:* ex περὶ, et εἰμὶ, *sum.*

Περιεῖναι, præf. infin. à præced.

Περιείχετο, 3. fing. imperf. paff. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto:* f. ψω, p. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo.*

Περίελαι, a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero:* qu. vide. f. 1. ελῶ ex inuf. Th. περιέλω, undè a. 1. -εῖλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. άσω.

Περιέλειχε, 3. fing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo.* Th. λείχω, *lambo.*

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. fing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. infin. act. et

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω. Th. αἱρέω, *capio:* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιέπεσον, ες, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido,* cum. dat. f. περιπτώσω, p. περιπέπτωκα: ex περὶ, et πίπτω, *cado,* a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. fing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, *circumplector;* item *confusis animi verbis obumbro* vel *contego:* ex περὶ, et πλέκω, *necto.*

Περιέπω, περιέπομαι, *observantiâ prosequor, curo; colo; ambio; tracto:* ab ἕπω, *tracto, sequor.*

Περιεργάζομαι, *curiosè agor, inaniter satago, et laboro:* f. m. άσομαι, a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas, nimis accurata diligentia:* à

Περίεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *curiosus;* item *nimis exquisitus, supervacaneus:* Th. ἔργον, *opus.*

Περιέρχομαι, *circumeo, lustro, oberro, obambulo; circumvenio,* i. e. *decipio; venio; ulciscor, punio:* f.

m. περιελεύσομαι, a. 2. περιῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Περιέσπακα, ας, ε, distraxi, p. ind. act. et

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, distraho, q. v.

Περίεσπε, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, avello, distraho, a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, traho. Alii à περιέπω, obeo, prosequor, deductum volunt: quod ex περὶ, et ἕπω, sequor: a. 2. ἔσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. infin. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, circuminduo. Th. ἕω, induo. f. ἕσω, a. 1. ἕσα, a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. et Poët. pro ἑσάμην.

Περιεσταλμένος, η, ον, obvolutus, circumcirca indutus: part. p. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, orno, f. λῶ, p. ἔσταλκα, perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐστημι, circumsto. Th. ἵστημι, sto: f. στήσω, p. ἕστακα, a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περιέστιν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, superior sum, abundo. Th. εἰμὶ, sum.

Περιέστραψεν pro περιήστραψεν, circumfulsit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιεστῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, circumsto, quod vide.

Περιέσχατος, ον, ατον, extremus. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, circumcido, f. περιτεμῶ, p. περιτέτμηκα, perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, seco.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, adipiscor. Th. τυγχάνω, sum, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, Ion. pro περιείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, prosequor. Th. ἕπω, sequor.

Περιέχω, et in med. comprehendo, occupo; contineo; circumdo, cingo, absideo, unde premo, affligo; superior, major sum; consertis manibus retineo: hinc, complector, foveo, amo, curo, defendo: a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, circumspicio. Th. ὁράω, video, imperf. Att. ἑώρων et perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, fascia, cingulum, ventrale, lumbare.

Περιζώννυμι, præcingo, f. περιζώσω, p. περιέζωκα, a. 1. περιέζωσα, perf. pass. περιέζωσμαι, perf. part. pass. περιεζωσμένος, præcinctus; a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. περίζωσαι, ασθω, a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ, et ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo, f. ζώσω.

Περίζωσαι, præcingere, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, fascia, cingulum: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, circumduco; enarro; ex περὶ, circum, et ἡγέομαι, duco, f. m. ἡγήσομαι.

Περιηγηματικὸς, ἡ, ὸν, circumductus; adject. verbale, à præced.

* Περιηγὴς, in orbem jacens, κυκλάδας περιηγέας, Callim. Hymn. in Del. 198. cyclades in orbem jacentes, ut legi debet.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio; item expositio vel commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim et quasi per singula ducendo: à περιηγέομαι

Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, circumduco. Th. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Περιῄει, εις, ει, plusq. p. m. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo, p. m. εἶα, plusq. p. ᾔειν, in pl. ᾔεισαν, et Att. ᾖσαν: vel est imperf. ind. Att. ejusdem verbi. Nam, ut ab ἴω, fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab antiquiore εἴω, fiet εἴειμι: et in imperfecto, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἴειμι fiet εἴειν; et cum Att. augmento ᾔειν. Vid. Moor Elem. Ling. Græc. 114. 115.

Περιήκω, de illis dicitur, qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt. Th. ἥκω, venio.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, circumeo. Th. ἔρχομαι, venio, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυτέω, circumeo: hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτέεσθε, circuite: ex περὶ, et ἐλεύθω pro ἔρχομαι, venio.

Περιημεκτέω, iniquo animo fero. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Περιήνεικα, circumtuli, Ion. pro περιήνεγκα. a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, argento obduco: ex περὶ, et ἀργυρόω.

Περιῄρειτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, aufero. Th. αἱρέω, capio. f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulguro. f. ψω, p. ἤστραφα.

Περιθάλπω, circumfoveo: ex περὶ, et θάλπω, foveo, calefacio, f. ψω.

Περιθεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθην.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium: à περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio: à περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

* Περιθέω, in orbem curro. ex περὶ, et θέω, curro.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumsono: ex περὶ, et θρηνέω, lugeo. Th. θρῆνος, ου, ὁ, luctus.

Περιθριγκόω, -ῶ, circummunio loricâ aut septo: ex περὶ, et θριγκόω, loricâ aut septo munio, aut vallo. Th. θριγκὸς, pinna murorum.

Περίθυμος, ου, ὁ & ἡ, irâ valdè accensus. Th. θυμὸς, ira.

Περιιδέμεναι, et per Syncop. περιΐδμεναι, (Dor. et Att. pro περιιδεῖν, a. 2 inf., verbi περιείδω) circumspicere; scire probè; item contemnere, negligere.

Περιΐδῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi περιείδω.

Περιϊέναι, circumire, devenire, præs. inf. et

Περιϊοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Περιΐστημι, circumsisto, circumpono, circumdo, cingo; redigo; muto in contrarium: f. περιστήσω, p. περιέστηκα, a. 1. περιέστησα, perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, et contractè περιεστὼς, ῶτος, circumstans: præs. pass. περιΐσταμαι, cohibeo, [* med. fugio, vito, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solœc. § xxv. Gat. ad Antonin. l. iii. 4. 92.] περιΐστασο, obsiste, cohibe, fuge, præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ, et ἵστημι, sto. f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. inf. act. στῆναι, part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, circumquaque purgo, perpurgo; exponitur etiam

circumcido: ex περὶ, et καθαίρω, purgo.

Περικαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ιῶ, circumcirca purifico: ex περὶ, et καθαρίζω, purifico. Th. καθαίρω, purgo.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes undique collecta: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικάθημα, ατος, τὸ, obsessio: à

Περικάθημαι, obsideo: ex περὶ, et κάθημαι.

Περικαθίζω, hostiliter circumsideo, obsideo: ex περὶ, et καθίζω, colloco, sedeo. Th. ἵζω, idem, f. ἵσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλής, έος, ὁ ϗ ἡ, perpulcher, in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ, et καλὸς, pulcher.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego. f. ψω, a. 1. περιεκάλυψα, p. περικεκάλυφα, perf. pass. περικεκάλυμμαι, perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um: ex περὶ, et καλύπτω, abscondo.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. festucatio, quum gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat; purificatio: ex περὶ, et κάρφος, εος, τὸ, festuca, palea. Th. κάρφω, sicco.

Περικατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, comprehensus, occupatus. Th. λαμβάνω.

Περικαταρρήγνυμι, dilacero: ex περὶ, et καταρρήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περικατερρήξατο, 3. sing. a. 1. m. præced.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. infin. m. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. m. verbi περικάθημαι, sedeo circum, obsideo.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor, circumdor; cinctus sum amictu, talis, &c. περίκειται, 3. sing. m. superest, restat. imperf. m. περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, jaceo, f. m. κείσομαι.

Περικεντέω, -ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo: ex περὶ, et κεντέω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, curam gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè aridus, ambustus; item circumquaque fissus: ex περὶ, et κήλεος, calidus. Th. καίω, uro.

Περίκηπος, hortus vicinus. D. S.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθεὶς. à

Περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ου, circumclusus, præs. part. pass. à

Περικλείω, circumcludo. Th. κλείω, claudo.

Περικληίειν, Ion. pro περικλείειν, infin. præced.

Περικλῆς, έος, ὁ, PERICLES, nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo: ex περὶ, et κλύζω.

Περικλυτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, valdè inclytus, celebris: ex περὶ, et κλυτὸς. Th. κλύω, audio.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea, tibialia: ex περὶ, et κνήμη, tibia.

Περικνίδιος, ον, asper, multis et parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. à

Περικνίζω, f. ίσω, scalpo, pungo, rado: ex περὶ, et κνίζω, idem quod. Th. κνάω, rado.

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, increpo, circumstrepo: ex περὶ, et κομπέω, strepo.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura; item quævis mutilatio; et lineamentum, seu corporis descriptio; apparatus, ornatus; facultates, opes: à

Περικόπτω, circumcido; item Metaph. accido, i. e. vires alicujus et potentiam imminuo: ex περὶ, circum, et κόπτω, f. ψω, seco.

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, exorno.

Περικρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, compos, cum gen. item superior. Ex περὶ, et κρατέω, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto, f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, abscondo.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, finitimus, in plur. περικτῖται. Ex περὶ, et κτίζω, ædifico, struo.

Περικτίων, ίονος, ὁ, finitimus habitator, vide in seq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ίονος, qui circum aliquem locum ædificia exstruit: ex περὶ, circum, et κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, -ῶ, circumdo, cingo: f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα, a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, circulus.

Περικύκλῳ, adv. circum, circumcirca.

Περικωνέω, circumcirca illino, propriè pice: ex περὶ, et κῶνος, conus; turbo; nux pini piceæque.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo; item patior; item cogor: ex περὶ, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι.

Περιλάμπω, circumfulgeo, undique illustro: f. ψω, a. 1. περιέλαμψα, a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, relinquo, reliquum facio, f. ψω, perf. περιλέλειφα, præs. pass. περιλείπομαι, reliquus sum, supersum. perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, residuus, a, um. Ex περὶ, et λείπω, linquo; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, circumlambo, circumcirca lingo: ex περὶ, circum, et λείχω, lingo, f. ξω.

Περιλέπω, f. ψω, delibero, decortico. Th. λέπω, decortico.

Περιλεσχήνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, celebris: ex περὶ, et λεσχηνεύω, sermocinor. Th. λέσχη, sermocinatio.

Περίλημμα, ατος τὸ, captio, res capta: à περιλαμβάνω.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi potest; qui percipi potest: à περιλαμβάνω, comprehendo. Th. λαμβάνω, capio.

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, relictus, residuus.

Περιλούω, f. ύσω, abluo.

Περίλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè tristis, Th. λύπη, dolor.

Περιμαίνομαι, valdè furo: ex περὶ, et μαίνομαι, furo, insanio: f. m. μανῦμαι.

Περιμένῃς, 3. sing. præs. sub. à

Περιμένω, præstolor, exspecto, moror: cum acc. f. περιμενῶ, perf. περιμεμένηκα, a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.

* Περίμεστος, ον, valdè plenus, refertus: Plut. in Cæs. 7. 709. D.

Περίμετρον, ου, τὸ, ambitus, circumferentia: à

Περίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus: ἡ περίμετρος, sc. γραμμὴ, linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur, PERIMETER. Th. μέτρον, mensura.

Περιμήδεα, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεες, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, prælongus: ex περὶ, intens. et μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Περιναιετάουσι, circum habitant, 3. pl. præs. sub. verbi περιναιετάω, accolo: ex περὶ, et ναιετάω, idem quod Th. ναίω, habito.

* Περιναύτιος, ἀπὸ τῶ περὶ et ναυτία, nausabundus, nauseâ plenus.

Περίνεος vel περίναιον, ου, τὸ, PERINÆUM, pars inter πρωκτὸν ϗ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat, qu. περινεῖν, id est, circumnatare.

Περίνεως, ω, ὁ, superfluus in navi

vectus: ex περὶ, *suprà*, et νέως, *navis.*

Περινίσσομαι, *circumeo*: ex περὶ, et νίσσομαι, idem quod Th. νέω, *εω, redeo.*

Περινισσομενάων, gen. pl. Æol. part. præs. m. à præced.

Περινοέω, -ῶ, *maximè cognosco; mente complector et concipio, excogito*: f. ήσω, p. -νενόηκα.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, *circumeo, peragro, lustro*: ex περὶ, et νοστέω.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præced.

Πέριξ, *circumcirca.* Th. περὶ, *circum.*

Περιξέω, et περιξύω, f. ύσω, *circumquaque rado*, vel *polio.*

Περιοδεύω, *circumeo, lustro, periodum facio*, f. -εύσω, p. -όδευκα: à

Περίοδος, ου, ἡ, *circuitus, ambitus, PERIODUS*: ex περὶ, et ὁδὸς, ἡ, *via.*

Περιοικέω, -ῶ, *accola sum*: f. ήσω, perf. περιῴκηκα. Ex περὶ, et οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina*: à περίοικος.

Περιοικοδομέω, -ῶ, *in orbem struo, domi includo*, f. ήσω, p. -ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus*: ex περὶ, et οἶκος.

Περιοπτέος, έα, έον, *despiciendus, negligendus*, adj. verbale: à

Περιόπτομαι, *circumspicio*; item *contemno.* Th. ὄπτομαι, *video.*

* Περίοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conspicuus, negligens*; à περιόπτομαι.

Περιορᾷν, præs. inf. act. à

Περιοράω, *circumspicio; negligo.* Th. ὁράω, *video.*

* Περιόρθριον, ου, τὸ, *diluculum*: à

* Περιόρθρον, ου, τὸ, idem: ex περὶ, et ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, *suis finibus limitibusque circumscribo*, item *extermino*: ex περὶ, et ὁρίζω, *termino.* Th. ὅρος, *terminus.*

Περιορισμὸς, οῦ, ὁ, *circumscriptio quæ fit limitibus*; item *ipsi limites agrorum*; et *exilium*: à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, *abundantia, præstantia*: à περίειμι, *abundo.* Th. εἰμὶ, *sum*: part. ὢν, οὖσα.

Περιουσιάζω, f. άσω, *suppetunt mihi opes et copiæ*: à præced.

Περιουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *peculio opum; peculium*: qu. actus τοῦ περιουσιάζοντος; à præced.

Περιούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peculiaris, abundans, eximius*: à περιὼν, οῦσα, verbi περίειμι, *excello.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, *argumentum, complexio*: à περιέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, *trajectus*, a. 2. part. pass. verbi περιπείρω, *circumcirca transfigo*: ex περὶ, *circum*, et πείρω, *transfigo*: f. περῶ, aor. 1. ἔπειρα, a. 2. pass. ἐπάρην.

Περιπατέω, *obambulo, deambulo.* Metaph. *vitam dego, vivo*: f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum*, et πατέω, *calco.*

Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, *ambulator*: hinc περιπατητικὸς, οῦ, ὁ, *PERIPATETICUS*, qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETIC: à præced.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ου, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus*; it. *disputatio Philosophica quæ fit inter deambulandum*, seu *disputatio ambulatoria*; item *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant*, peculiaritèr *schola*, seu *secta Aristotelis*: à περιπατέω, quod vide.

Περιπέζιος, ία, ιον, *terræ propinquus*: Hinc ἡ περιπεζία, ας, *humilitas*: ex περὶ, et πέζα.

Περιπείρω, *transfigo*: f. περιπερῶ, a. 1. περιέπειρα, ας, ε, in pass. περιπείρομαι, η, εται, *transfigor*: ex περὶ, et πείρω, *transfigo.*

Περιπέπταμαι, vide πέπταμαι.

Περιπεπτωκέναι, p. inf. act. verbi περιπίπτω, *incido, cado super*: ex περὶ, et πίπτω, *cado*, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ, καὶ ἡ, *qui incidit.* Res verò περιπετεῖς dicuntur, *quæ in contrarium statum sunt lapsæ*: ex περὶ, et πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado.*

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλεύω, pro περιφλέω, *amburo.* quod à φλέω, *ferveo.* Th. φλέω, *mugor*, &c.

Περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπτώσω, p. περιπέπτωκα, a. 2. περιέπεσον, a. 2. inf. περιπεσεῖν. ex περὶ, et πίπτω, *cado.*

Περίπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *implicitus, connexus*; verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, complector*; item *involvo orationem verbis. et sensum obumbro*: ex περὶ, et πλέκω, f. ξω, *necto.*

Περιπλόμενος, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus.* in gen. pl. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto.* Th. πέλω, *sum*, et *verto.*

Περίπλοος, -ους, -όου, -ου, ὁ, *circumvectio, circum aliquem locum navigatio*; item adject. *qui circum navigari potest*: ex περὶ, *circum*, et πλέω, *navigo.* undè πλόος, -οῦς, ὁ, *navigatio.*

Περιπνιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *suffocatus*: ex περὶ, et πνίγω.

Περιποιέω, *tueor, servo; gigno, affero*: in med. *acquiro, comparo; vindico mihi*: f. ήσω, p. περιπεποίηκα, præs. m. περιποιοῦμαι, -οῦμαι, a. 1. m. περιεποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ, et ποιέω, *facio.*

Περιποίησις, εως, ἡ, *tutatio, acquisitio, vindicatio*: à præced.

Περιπολέω, *in orbem ago* seu *versor, obeo, circumeo*: ex περὶ, *circum*, et πολέω, *versor.*

Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinæ.*

Περιπόρφυρον, ου, τὸ, *prætexta, vestis purpurea.*

Περιπρὸ, *ultrà*, qu. *circum et antè*; ex περὶ, et πρὸ.

* Περιπταίω, *incido*, cum Dat. ὀλέθρῳ, Tryph. 383. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *undique pinnatus*, vel *tectus*: ex περὶ, et πτερὸν.

Περιπτύξασα, *complexa*: a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, *complector*: f. ξω. Ex περὶ, *circum*, et πτύσσω, *plico.*

Περίπτωμα, ατος, τὸ, *casus, prolapsus*: à περιπίπτω.

Περίπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *celebris, famâ notus*: ex περὶ, et πυνθάνομαι, *audio, cognosco.* f. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, *circum aspergo*; f. ρανῶ, p. περιέῤῥαγκα. ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo.*

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, instrumentum ad aspergendum*; vas *aquarium*: à περιῤῥαίνω, *circum aspergo*: ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo.*

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιῤῥάντικα.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo*; ex περὶ, *circum*, et ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo.*

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo*; f. περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα, a. 1. περιῤῥήξας, a. 1. part. act. περιῤῥήξαντος. Ex περὶ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

Περίῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluus*; et

Περίῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circumfluus*; à περιῤῥέω, quod vide.

Περισαλόω, -ῶ, *variego; includo*, f. ώσω, p. περισεσάλωκα.

* Περισίδηρος, ου, ferro obductus. D. S.

Περισκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perdurus, pertinax, præfractus, asper, molestus; ex περὶ, et σκέλλω, exsicco.

Περισκελὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, crura ambiens; ex περὶ, et σκέλος, crus; hinc

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, feminale, caliga, bracca.

Περίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, excelsus, altus; à περισκέπτομαι, circumspicio. Th. σκέπτομαι. video; f. m. ψομαι.

Περισκυλακίζω, lustro per σκύλακα. Veteres se lustrare et expiare solebant, catulo circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλάκισμον. à σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, canis, catulus. Th. ὑλάω, latro.

Περισκυτίζω, cutem detraho, excorio: fut. ίσω, p. -ισκύτικα.

Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, distractio, circumactio; contentio, bellum; circumflexio, Vox Gram. à

Περισπάω, -ῶ, detraho, distraho: f. άσω, p. περιέσπακα, imperf. pass. περιεσπαόμην, -ώμην, -άν, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. Th. σπάω, traho, f. άσω, p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, et Att. vel Ion. περισπερχέω, studiosè propero, graviter fero, vel infensus sum. Th. σπέρχω, urgeo.

Περισπόριον, ου, τὸ, suburbium.

Περισπούδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, studiosè expetitus: ex περὶ, et σπουδάζω, sedulò ago, enitor. Th. σπεύδω, festino

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία) circumflexus accentus, part. præs. m. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide suprà.

Περισσὰ, eximia, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia: à περισσεύω, scil. ευ in ει mutato.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, abundantia, reliquia; à

Περισσεύω, vel περιττεύω, abundo, supersum; excello: f. εύσω, a. 1. *περίσσευσα, feci *exuberare. [* 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1 Thess. iii. 12.] περισσεύσειμαι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, quod superest, reliquiæ, præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. g. à περισσὸς, eximius, Th. περὶ, suprà.

Περισσὸν, οῦ, τὸ, substantiv. præstantia, excellentia, copia; n. g. sequentis.

• Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, excellens; item nimius, redundans; q. d. περὶ ἄλλων ὤν, aliis præstans: in περισσοῦ, multò magis: εἴκοσι περιττὰ, viginti et amplius. Th. περὶ, suprà.

Περισσότερος, ου, præstantior, compar. à περισσὸς.

Περισσοτέρως, adv. vehementiùs, magis, à præced.

Περισσῶς, adv. copiosè, eximiè, valdè, abundè: à περισσὸς.

Περισταδὸν, adv. circumstando, circumcirca: à περιΐστημι.

Περισταίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐστημι, circumsto. et

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, αντος, circumstans: part. aor. 2. ejusd. verbi quod ex περὶ, et ἵστημι, sto: f. στήσω, a. 2. ἔστην.

↘ Περίστασις, εως, ἡ, statio; circumstantia; circumstantium corona; necessitas; vicissitudo; occasio; apparatus, instrumentum; magna rerum agendarum turba circumstans et urgens: acc. περίστασιν. à περιΐστημι.

Περίστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, coronâ circumstantium cinctus: item Subst. ὁ, locus altus: ab eòd.

Περιστέωσι, circumstent: Poët. pro περιστῶσι, et hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi περιΐστημι, circumsto. Th. ἵστημι, sto: f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, protego; diligentèr observo; orno: περιστέλλειν ἀοιδὰν, carmen concinnare et componere. Th. στέλλω, orno.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ας, ἡ, columba: q. à περισσῶς ἐρᾶν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς, τρέειν, est enim pavida valdè.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium; item herba sic dicta: à super.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin. pullus columbinus.

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, columbinæ speciei.

Περιστεφανόω, coronâ cingo: vide στεφανόω.

Περιστέφεται, coronatur: 3. sing. præs. ind. pass. à

Περιστέφω, coronâ cingo. Th. στέφω, corono: f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, pectorale: ex περὶ, et στῆθος, pectus.

Περιστόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture, pinguedo; ora seu limbus; item puteal. Th. στόμα, ος.

Περιστοναχίζε, circumquaque ingemiscebat: 3. sing. imperf. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, idem quod περιστένω, circumcirca gemo. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, angustus.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulgeo.

Περιστρέφοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi

Περιστρέφω, circumago, in orbem verto. Th. στρέφω, verto; fut. ψω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio, rotatio. à præced.

Περίστρωμα, ατος, τὸ, tapes, aulæum; qu. circumstratum: ex

Περιστρώννυμι, prosterno: f. στρώσω, p. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, et περίστυλον, et

Περίστυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, locus columnis cinctus. Th. στῦλος, columna.

Περισύρω, circumcirca traho, distraho, divello; vexo, diripio, probris lædo. Th. σύρω, f. ρῶ, traho.

Περισφύριον, ου, τὸ, fimbria, talaria, fascia circa talos: ex περὶ, et σφύρα, malleus.

Περίσχεο, auxiliare: Ion. pro περίσχου, a. 2. imp. m. ex περὶ, et ἔχω, habeo: f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἐσχόμην.

Περισχίζω, circumcido; dirimo: ex περὶ, et σχίζω, findo.

Περιταμέμεν, incidere: Ion. pro περιτάμνειν, præs. infin. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, seco: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, attribuo. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, circumvallo, muro includo: f. ίσω. Th. τεῖχος, murus.

Περιτείχισις, εως, ἡ, item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et

Περιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, circumvallatio: à περιτειχίζω, murum struo. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, orior, exorior: med. à

Περιτέλλω, f. ελῶ, circumvolvo, perficio: ex περὶ, et τέλλω.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, circumcido, amputo: f. τεμῶ, p. περιτέτμηκα, a. 2. περιέτεμον et -έταμον, a. 2. inf. act. περιτεμεῖν, p. pass. περιτέτμημαι, p. part. pass. περιτετμημένος, a. 1. pass. περιετμήθην, p. m. περιτέτομα: ex περὶ, et τέμνω, seco.

Περιτέτμηνται, 3. pl. p. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, circumpono, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. 3. pl. περιτιθέασιν. Ion pro περιτιθεῖσι, f. περιθήσω, p. περιτέθεικα, a 1. περιέθηκα, a. 2. περιέθην, ης, η, a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Περιτμηθήσομαι, η, εται, f. 1. Ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, *circumcisus.* unde ἀπερίτμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *incircumcisus*; à 3. perf. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*: p. m. verbi ejusd.

Περιτραπείσης, gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, *circumago, converto, redigo, impello*: f. ψω, p. περιτέτροφα, a. 1. περιέτρεψα, a. 2. περιέτραπον ex περὶ, et τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροφα.

Περιτρέχω, *circumcurro, percurro*: f. περιθρέξω, a. 2. περιέδραμον, ες, ε, aor. 2 part. act. περιδραμὼν, όντος, p. περιδεδράμηκα quasi à δραμέω. Th. τρέχω, *curro.*

Περιτροπέων, *revertens*: Ion. pro περιτροπάων. à περιτροπάω, *circumeo.* Th. τρέπω, *verto.*

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, *vicissitudo, quâ aliquid per vices* fit et *in orbem*; ab eod. Th.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, ῦ, &c. vide in περισσός.

Περιτυγχάνω, *incido, fortè reperio.* Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, οντος, et in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, *undique conspicuus sum.* Th. φαίνω, *in lucem profero, ostendo*: fut. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, *prospectus, evidentia, splendor*: à

Περιφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *conspicuus, splendidus.* Th. φαίνω.

Περιφανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανῶς, adv. *apertè, evidentèr, clarè, splendidè*: à περιφανής.

Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, *PERIPHAS*, nom. proprium.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia, rotunditas, convexitas*: et περιφέρεια θαλάσσης, *margo*: à

Περιφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *rotundus, teres* à

Περιφέρω, *circumfero; in comitatu meo fero, redigo in* vel *ad; perturbo; in errorem induco*: f. περιοίσω. a. 2. περιήνεγκον, præs. pass. περιφέρομαι, *circumferor, vagor*: præs. part. pass. περιφερόμενος, μένη, μενον, *circumactus*, Th. φέρω, *fero*; fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περιφθημι, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, *prævenio, antevertò*: fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumlatio, circumactio; ferculorum missus; conturbatio, error, vagatio*; à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, *vagus, clarus, sapiens*: à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, *septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum*, &c. à περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. *accuratè, peritè*: à

Περιφραδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *sciens, peritus*: à

Περιφράζω, *circumloquor, considero.* Th. φράζω, *dico*: fut. σω, a. 2. ἔφραδον, p. med. πέφραδα.

Περίφρακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *circummunitus.*

Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio, PERIPHRASIS* Figura. Th. φράζω, *dico.*

Περιφράσσω, -ττω, *circumsepio, circumvallo*, f. άξω, p. πέφραχα, perf. pass. πέφραγμαι à φράσσω.

Περιφρονέω, *despicio; accuratè cogito*: f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα: quod à περίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *valdè prudens; superbus, contemptor*: ex περὶ, et φρὴν, *mens.*

Περίφρονος, gen. sing. à

Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.

Περιφύομαι, *adnascor, adhæreo*: f. m. ύσομαι, p. pass. περιπέφυμαι.

Περιχαίρω, *summoperè lætor.* Th. χαίρω, *lætor*: f. χαρῶ et χαιρήσω, a. 2. ἔχαρον, perf. pass. κέχαρμαι.

Περιχαλκόω, -ῶ, f. ώσω, *ære obduco.*

Περιχαρακόω, -ῶ, *vallo, circummunio.* f. ώσω, p. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, *sulcus.*

Περιχαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *suprà modum lætus*: à περιχαίρω.

Περίχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *circumjacens regio*: ex περὶ, et χώρα, ας, ἡ, *regio.* Th. χῶρος, ου, ὁ, *locus.*

Περιψάω, *circumquaque abstergo, defrico*: ex περὶ, et ψάω, *tergo*: f. ψήσω, p. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, *sordes*: a. 1. perf. perf. pass. præced. verbi.

* Περίψησις τῦ μύλυ, *molæ contritio.* Suid.

Περιψιλόω, *circumcirca nudo, spolio*; ex περὶ, et ψιλόω, *nudo.* Th. ψιλὸς, ῦ, *nudus.*

Περιωθέω, -ῶ, *indignè trudo, pulso*, aut *vexo.* Th. ὠθέω, f. ήσω, et ὤσω, *trudo.*

Περιωπὴ, ης, ἡ, *specula*; *ipsa circumspiciendi actio*: ex περὶ, et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Περιώσιον, adv. *magnoperè, supra modum, supra cætera*: à

Περιώσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *admodum sanctus; eximius; numerosus*: ex περὶ, et ὅσιος, *sanctus.* Vel quasi περιαύσιος, *qui facile exaudiri potest*: quod à περιαύω, *admodum clamo.*

Περκάζω, *nigresco, vario*, f. άσω, p. πεπέρκακα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, seu περκνὸς, ἡ, ὸν, *niger, nigris maculis variegatus.*

Περμησσὸς, ῦ, et Ion. σῶ, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone*, Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA.* πτέρνα, ης, ἡ, *calx*; ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Πέρνας, præs. part. act. à πέρνημι, *vendo.*

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo*: à περάω, idem.

Περόναμα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus*; sed propriè *opus acu factum.* à περονάω.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, *peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur.* Th. περόνη.

Περονάω, fut. ήσω, *fibulâ subnecto, fibulo*: à seq.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula, sura, acicula*: q. à πείρω, *transadigo, figo.*

Περπερεύομαι, *perperàm ago, temerè ago, præceps sum*; f. m. εύσομαι. Th. πέρπερος.

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas*: à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ου, *PERPERUS, levis, vanus, temerarius*: qu. περιφόρος, ἀπὸ τῦ περιφέρεσθαι, *circumferri.*

Περρεθήκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Περρέχειν, pro περιέχειν: hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët πέρροχος.

Πέρροχος, ου, ὁ, *excellens, eminens*: vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vasto*: f. σω. Est et Πέρσαι, nom. plur. à Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA.*

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS*, nomen viri.

Περσεφόνη, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA*, filia *Jovis* et *Cereris*; à πέρθω, *vasto*, et φόνος.

Περσήϊος, ου, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS*, *ex Perseo natus*; quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perseus.*

Περσηῒς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ου, ὁ, *PERSA*; nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nom. [illegible] Heb. q. d. *ungula*

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito; ante hoc tempus:* quod à περάω, *transeo.*

Περυσινὸς, ὴ, ὸν, *qui est anni superioris:* à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo:* p. πέπαρκα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπαρον, p. m. πέπορα. hinc πόρπη, *meatus.*

Περῶν, *transiens:* præf. part. act. à περάω, *transeo:* f. άσω et ήσω.

Πίες, seu πίσεν, *cecidit:* Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον. hinc a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. act. πεσών, οῦσα, ὸν, et in accuf. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *casurum:* diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado:* vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι. f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσέειν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσέτωσαν, *decidant:* 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado;* a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, ἔτω.

Πεσεῦμαι, *cadam:* Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέσησι, Ion. Paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.

Πέσκος, εος, τὸ, idem quod πόκος, *pellis tondenda, vellus:* à πέκω, *tondeo.*

Πέσον. Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado.*

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver.* à πίπτω.

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσοῦνται, verbi ejusd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præf. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, ῦ, ὁ, *calculus,* vel *scrupus lusorius; ipse ludus.* Est et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia:* an à πέσσω, *mollio?* an à πέκος, *pellis lanata?*

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo?* hinc præf. part. πέσσων, *demulcens.*

Πεσὼν, ὄντος, *qui cecidit:* a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico:* idem quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia:* nom. pl. à πέταλον, quod vide.

* Πεταλισμὸς, ῦ, ὁ, *ostracismus per folia.*

Πέταλοι, *vituli:* qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum* seu *ramorum.*

Πέταλον, et Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium:* item *lamina, bractea:* dat. pl. Ion. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo.*

Πέταμαι, *volo,* vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando.*

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. et Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando.*

Πετασθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo:* ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS, pileus, latior galerus:* à πετάω, *expando.*

Πετάσω, *extendam,* f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, *explico.*

Πετασὼν, *PETASO, coxa cum costis:* à πετάω, *extendo.*

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, *pertica, in quâ gallinæ dormiunt, gallinarium; genus laquei; profunditas:* παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετάσθαι.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expressum:* à

ΠΕΤΑ'Ω, πετάννυμι, -ύω, *pando, explico; aperio:* f. άσω.

Πετεεινοῖς, *volucribus:* per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, ῦ, ὁ, *volucris.* et

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis:* nam Poëtæ sæpissimè ει in duplex εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis:* πετεινὰ, τὰ, *volucres:* ab eod.

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, *volucer:* ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant:* Ion. pro ἐπετέσθην, 2. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præf. imperat. m. ab eod.

Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs, lignum; scandula; locus ubi gallinæ aut aliæ aves, dormire solent:* Dictum quasi πετεινόδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quòd volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον. q. v.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præf. sub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, et πετάομαι, *volo, -as:* q. à πετάω; volatu enim fit expansis alis: præf. part. med. πετάόμενος, -ώμενος, a. 1. pass ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσιν, Ion. et Poët. pro πέτουσιν, dat. pl. part. præf. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετοῦν, præf. inf. act. idem valet ac ἐμπίπτειν, ἐντυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci:* à verbo

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciscor:* à πέτω, inus. pro quo πίπτω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, saxum grande, rupes.* [* *antrum in rupe.* Il. Β. et passim. Vid. Græv, ad Hesiod. Op. 589] Th. πέτρος, ου, ὁ, *lapis, saxum.*

Πετράεσσα, ας, ὰ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *saxosa.* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αία, αῖον, *saxatilis, inter petras seu saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens.* Th. πέτρος, *lapis.* item

Πετραῖος, Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράκης, ὁ, gemma quædam, à πέτρα.

Πέτρη, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, εντος, *saxosus, petrosus, lapidosus:* f. g. πετρήεσσα, et in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. præced.

* Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, *petras scando:* ex βαίνω, et

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis, saxum,* undè *PETRUS,* nomen Apostoli: hinc etiam

Πετροφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *saxis adhærens:* ex πέτρος, et φύω.

Πετρόω, ῶ, ώσω, *in saxum verto, lapido.*

Πετρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *petrosus, lapidosus.* à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus:* vide in πεσσός.

Πετώμενος, ου, contract. à πετάόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado:* inus. pro quo πίπτω, idem, qu. à πέδον, *solum;* est enim *ad solum moveor.*

Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent:* Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præf. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo:* f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, *amarus; prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea,* vel *larix* arbor. Vel qu.

à πύκα, nam et πυκνὸς ex πυκι-τός.

Πευκεδανός, ή, όν, amarus. Th. πεύκη, ης, ή, picea; cujus lacryma amara.

Πευκέδας, acc. sing. à Πευκέδης, ου, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ή, pinus, picea, larix; quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax, &c. lignum ex Ophir allatum, sic Joseph.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus: à præced.

Πευσεῖσθε, audietis; Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, audio.

Πευσόμενος part. f. m. verbi ejusd.

Πέφαμαι, interii: p. pass. pro πέφημαι à φάω, occido. Alii volunt esse præf. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. perf. πέφαται, et in 3. pl. πέφανται, infin. πέφασθαι, paulo post f. πεφήσομαι.

Πέφαμμαι, apparui: et in 3. pl. πέφανται, p. pass. verbi φαίνω, appareo: f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφαργμένος, obstructus, per Metathesin pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, sepio: f. ξω, p. χα.

Πέφασμαι, apparui: perf. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφειδήσεαι, parces: Ion. pro πεφειδήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam: f. m. φείσομαι et φειδήσομαι, p. pass. πεφείδημαι.

Πεφείσεται, 3. sing. paulo post f. verbi ejusdem.

Πεφεισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πεφευγέναι, p. infin. m. à φεύγω, fugio: f. ξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα.

Πεφευγοίην, Att. Metaplasm. pro πεφεύγοιμι, perf. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηνα, visus sum: p. m. verbi φαίνω, ostendo: f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, occido: f. φήσω, paulo post f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, apparebit: 3. sing. paulo post f. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, appareo.

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin m. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet: 3. sing. paulo post. f. verbi φιδέω, f. ήσω, perf. pass. πεφίδημαι, σαι. Vel est f. med. verbi πεφίδω, factum ex p. med. πέφιδα, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, parcat: Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi φείδω vel φείδομαι, parco: a. 2. ἔφιδον, et Ion. Anadiplas. πέφιδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, amatus: perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, σιώπα, obmutesce; perf. imperat. pass. verbi φιμόω, os occludo, ad silentium adigo; f. ώσω, p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φίμος, ου, ὁ, camus, fiscella.

Πέφνε, interemit, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πέφνω, occido, interficio; à φένω.

Πεφοβήατο, territi erant; Ecstasi Poët. pro πεφοβέατο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi φοβέω, terreo: f. ήσω, p. πεφόβηκα, plusq. p. pass. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, timeo: p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, ferebatur; 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi φορέω, fero; f. ήσω, p. πεφόρηκα. Th. φέρω, fero; f. οἴσω.

Πεφορτισμένος, η, ον, oneratus sum; p. part. pass. verbi φορτίζω, onero; f. ίσω, p. πεφόρτικα. ab eod. Th.

Πέφραδε, p. m. verbi φράζω, loquor; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ἔφραδον, perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφράδαται, locuti sunt; Ion. pro πεφρασμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδατο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πέφραδε, Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφραδε. 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφραδεῖν, per Anadiplasm. pro φραδεῖν; à φράζω.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην· ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. pass. verbi φράζω, loquor; f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρηδὼ, όος, ή, nomen mulieris: à πέφραδα, p. m. verbi præced.

Πέφρικα, horrui; perf. act. Ion. pro -χα, vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πέφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκασι, 3. pl. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ή, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, præs. part. à πεφρίκω, horreo. Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide πέφρικα.

* Πεφροντισμένως, prudenter, diligenter, accuratè: à φροντίζω. D. S.

Πέφυα, natus sum: p. m. verbi φύω, nascor; a. 2. ἔφυον, vel ἔφυν vel perf. act. dicitur pro πέφυκα. Poët.

Πεφύασι pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυγμένος, qui fugit; perf. part. pass. à φεύγω.

Πεφύζω, fugio, praes. à p. m. πέφυζα, factum more Syracusano. Alioquin est p. med. sub. verbi φύζω, idem.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυγα, p. m. et πεφυζὼς, itidem pro πεφυγὼς: πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, p. part. m. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut et πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζάω, -ῶ, f. ήσω, à φύζα factum.

Πέφυκα, ας, ε, extiti, naturâ comparatus sum: et in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, sum, nascor: f. φύσω.

Πεφύκει, natus erat: 3. sing. plusq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πέφυκεν, 3. sing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφυκὼς, innatus: p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, observans: p. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, custodio, servo: p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, p. part. act. verbi φωράω, in furto deprehendo: f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πεφώρημαι, perf. pass. et

Πεφωρημένος, p. part. pass. à φωράω, in furto deprehendo: f. άσω, p. πεφώρακα, et Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. pass. à φωτίζω, illumino: f. ίσω, p. πεφώτικα. à φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Πέψις, εως, ή, coctio: à πέπτω.

Πη, sine accentu, encliticum est pro πως, εἴ πη, sicubi. δή πη, utique igitur: at

Πῆ, extrà interrog. aliquatenus, quodammodo: πῆ; interrog. quâ ratione? quonam modo? ab inusit. pron. interrog. πὸς, πὴ, πὸ;

Πηγάζω, f. άσω, scaturio. Th. πηγὴ, fons.

Πηγαὶ, pl. num. ejusd. Th.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus: ab eod. Th.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero: à

Πήγανον, ου, τὸ, ruta herba, quia σπέρμα πηγνύει suo calore et siccitate. Ideò castitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concrescere facio.

Πηγὰς, άδος, ή, glacies; quia

concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *villosus*; vel *habens vellus densum*, vel *nigrum*, vel *album*: à πηγὸς, *compactus, albus, niger*, et μαλλὸς, *vellus*.

ΠΗΓΗ, ῆς, ἡ, *fons, scatebra*: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum, PEGMA*: à

ΠΗΓΝΥ΄Ω, -υμι, et πήσσω, seu -ττω, *compingo, cogo, concrescere facio, figo*. f. ξω.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, *benè compactus, immobilis*; *niger*; *albus*, seu *niveus, qualis est glaciei color*: à præced.

Πηγριόω, ῶ, *sylvestre reddo, exaspero*, f. ώσω, p. πεπηγρίωκα.

Πηγὰς, ίδος, ἡ, *glacialis, glacies*: ex p. m. πέπηγε, *compactum est*. Th. πηγνύω.

Πηδαῖος, ου, ὁ, *PEDÆUS*: nomen propr.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis*. Th. πηδὸν, ῦ, τὸ, *remus*: vel πῆδος, ου, ὁ, *ligni species*.

Πήδασος, ου, ὁ ἢ ἡ, *uliginosus, et fonticulis scatens*, unde aqua πηδᾷ: item *PEDASUS*, nomen propr. regionis; est et equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ΄Ω, *salio, salto, saltuario*: f. ήσω, p. πεπήδηκα.

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus*: à præced.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, *salto*.

ΠΗ˜ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, ῦ, τὸ, *ligni species*: πηδὸν vertitur etiam *palmula remi ex eo ligno*; item *remus*, præsertim ex eo ligno.

Πηδύω, f. ύσω, *aquis scateo, aquas salire facio*. πηδυλὶς πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥεῖ, apud Hesych.

Πήθω, inusit. *patior*.

Πηκτὶς, exponitur (α) *gelu factitium*: à πήγω, *compingo*: (β) *culter ad scindendas carnes*; qu. à πέκω, *vello, carpo*: (γ) *instrumentum musicum, magadis*, quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, *fides, -ium*: vel aliud musicum instrumentum.

Πηκτὸς, ὴ, ὸν, *compactus, concretus, congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πηλακίζω, f. ίσω, proprie *luto conspergo*; *probro afficio*: à πηλὸς, ῦ, *lutum*.

Πηλακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumeliosa injuria*: à præced.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μένει. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ, a. 1. infin. πῆλαι.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ωνος, ὁ, *Pelida*, nom. propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dicta.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ, pro ει, et εω pro ου, et infert. α, pro Πηλείδου, à Πηλείδης.

Πηληϊάδης, ου, Ion. εω, pro Πηλείδης, pro Πηλείδης; patronymicum à Πηλεὺς, έος, et Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus*.

ΠΗ΄ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea, cassis*: q. à πάλλεσθαι, id est κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus, a, um?* Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis?* ὅτε, πότε, *quando?* οὗ, ποῦ, *ubi?* ὅθεν, πόθεν, *unde?* ὡς, πῶς, *quomodo?* &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præced.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus, è luto factus*: à πηλός.

Πήλιον, ου, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ΄Σ, ῦ, ὁ, *lutum, cœnum*; item *mortarium*. Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *feculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλούσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ˜ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *illæsus*: et

Πημαίνω, *noceo, lædo, pecco*: f. ανῶ, a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 1. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα, *quando?* ab ἦμος, *quando?*

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνήκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φενάκη.

Πηνίκα, *quando?* ab ἡνίκα, idem.

* Πηνικαῦτα, idem ac πηνίκα τε, *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Aristoph. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. ii. p. 52.

Πήνιον, ου, τὸ, *radius*, vel *fusus, cui filum involvitur, stamen*, seu *filum quod è colu deducitur, tela ipsa*; item *insectum ex erucarum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ˜ΝΟΣ, ου, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela, textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo*.

Πηὸς, ῦ, Ion. pro παὸς, ῦ, *affinis, cognatus*: in pl. πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ΄ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA, saccus*: qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὶν, ῖνος, *testiculus*: quia ὀρχέων est, ceu πήρα.

ΠΗΡΟ΄Σ, ὰ, ὸν, *mutilus, mancus, mutus, cæcus*.

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Πησάμενος, η, ον, *passurus*: à πήθω, f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, vel -ττω, idem quod πηγνύω, *cogo, coagulo, gelo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: à præced.

Πήχεε, *lacerti*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθεν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. pass. πέπηγμαι, a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πηχύϊος, α, ον, *cubitalis, qui unius cubiti est*: à

ΠΗ˜ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus, ulna, mensura à cubito usque ad summum medii digiti*: *norma* fabrilis: *testudinis manubria, quæ transtillo conjunguntur*; *pars arcûs media*: gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, *capio, prehendo*; f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 2. sub. πιάσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας, αντος, a. 1. ind. pass. ἐ-

πιάσθην, ης, η, *captus fui*; f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ, a. 1. ἐπίανα, a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *pinguis*.

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκίρνης, *pocillator*. Gl. Cyr.

* Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons*. à πίδαξ, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, *aquis salientibus scatens*: à seq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ, vel ἡ, *fons, scatebra*.

Πιδηέσσης, *scatebris abundantis*, gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. à

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis salientibus scatens*; per Syncop. à πιδακόεις. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πίθι: à πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ'ΖΩ, *prehendo, premo*; item *crucio*; *urgeo quid*, v. gr. *in demonstrando*, &c. fut. έσω, p. πεπίεκα, perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur et πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. infin. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ου, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis, opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ: quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco: et

Πιερὶς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ. à Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ. *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum*, et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum idonea*: ex πιθανὸς, *persuasorius*, (quod à πείθω, *persuadeo*) et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανολογία, ας, ἡ, *oratio ad persuadendum apta*: à præced.

* Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *persuasorius*; *probabilis, verisimilis*; *gratus, acceptus, elegans*, impr. *de oratore, qui placet, populari*, item *de eo qui specie probabili utitur*; *speciosus*; *aptus ad aliquid*: *qui naturam et formam rei ipsius aptè imitatur et exprimit*; in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανώτατος· et hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas, persuasio*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, *persuademini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθου, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confido, obsequor*. Th. πείθω.

* Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, *cella vinaria*. D. S. à πίθος.

Πίθηαι, *persuasus sis*, Ion. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo*.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, *simia*; item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πῖθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίεθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*, Ion. pro πιθοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo*.

ΠΙ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium*: qu. ubi τοῦ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεὼν, *torcular, cella vinaria*.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*.

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω, a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum*.

Πικράζω, *amarore afficio*: à πικρὸς.

Πικραίνομαι, *exacerbo, fio amarulentus*: a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η. à

Πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*: f. ανῶ, a. 1. ἐπίκρανα, a. 1. infin. πικρᾶναι. Th. πικρὸς, *amarus*.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. à πικρὸς, *amarus*.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, *amaritudo, simultas, odium*: à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amaritudo, acredo*. Th. πικρὸς.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus, acerbus*; *tristis, severus*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo*: à præced.

Πικρόω, ῶ, f. ώσω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς.

Πικρῶς, adv. *amarè, acerbè*; *pressè*; *inimicè*: à πικρὸς.

Πιλᾶτος, ου, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus*, Angl. PILATE.

Πιλέω, ῶ, et πιλόω, ῶ, *lanam cogo*; *cogo, coarcto, constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta*; *quævis res constipata in modum lanæ coactæ*: à præced.

Πιλνᾷ, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλνάω, idem quod πιλάω, *appropinquo*.

Πίλναμαι, pass. à πίλνημι, *appropinquo*, idem quod πελάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πελάω seu πελάζω, *admoveo, appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Πίλναμαι, idem.

ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, [* *fascia pedum ex lanâ confecta*, Hes. Op. 542.] PILEUS seu *pileum* indumentum capitis: *tegumentum ex lanâ coactum*, sub quibus hyeme habitabant Scythæ. Justin. Herodot. iv. 23.] *PILA*, strues: Angl. A PILE.

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, et πιλέω, *lanas cogo*; *coarcto*; *constipo*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, *pinguedo*: et hinc

Πιμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, *pinguis, obesus*.

Πιμπλᾶται, *impletur*, 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάομαι, perf. pass. πέπλησμαι, a. 1. pass. ἐπλήσθην

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πιμπλάνω, f. πλήσω.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, *impleo*: à πλήθω. Th. πλέος.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Vide πιμπλάω.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πιμπράω, πίμπρημι, πιμπρέω, et πίπρημι, *incendo; uro, inflo*: f. πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, præs. pass. πίμπραμαι, *incendor; intumesco*: præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πῖν' pro πῖνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πινακίδιον, ου, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem à seq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula, asser; libellus, index*. Est et πίναξ, *discus, quadra*.

Πίνεθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi πίνω, *bibo*: præs. imperat. act. πῖνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. et πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. infin. verbi πίνω, *bibo*: f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur et πίνη. Hinc

Πίνινον, *marinum*, propriè ad πίνναν pertinens.

Πῖνον, ου, τὸ, *vinum bordeaceum*: à πίνω.

Πίνοντ' pro πίνοντα, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *sordes*. Sed

Πίτυς, υ, ἡ, *pinus*: qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat resinâ.

Πίνω pro πίνουσι, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πόσω.

Πινύσκω seu πινύσσω, *moneo, sapere facio*: à πνῦμαι, *sapio*: quod à πνέω, *spiro*.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, *sapientia, prudentia*: à πινυτὸς, *prudens*.

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, *sapiens, prudens*: à πινύω, vel πινύσσω, *moneo, et ad sanam mentem reduco*: quod à πνῦμαι, *sapio*.

Πινυτότης, ῆτος, ἡ, *sapientia, prudentia*: à præced.

Πινυτῶς, adv. *prudenter*: ab eod.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*: imperf. ἔπινον, f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πίε, et πῖθι, a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πιεῖν, a. 2. part. πιὼν, οῦσα, ὸν, f. 2. m. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται.

Πίνωσι, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Πίνωσις, εως, ἡ, *potio*.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, f. πίσω, pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis*; acc. πίονα, *pinguem*: hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis*.

Πιότερος et πιότατος, compar. et superl. à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: f. πόσω, a. 2. ἔπιον, a. 2. part. πιὼν, οῦσα, ὸν.

Πιπίσκω, *potum præbeo*: à πίω, pro πίνω, *bibo*.

Πίπλημι et πίμπλημι, *impleo*, idem quod πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Πίπος, ου, ὁ, *PIPUS, avis marina*: qu. à πίω, quod frequentiùs bibat.

Πιππίζω, f. ίσω, *pipio, avium pullos voce imitor*: à

Πίππος, ου, ὁ, *pullus avis, pipio*: à πίπος.

Πιπράσκω, *vendo, venundo*: imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε, f. πράσω, (qu. à πράω pro περάω) p. πέπρακα, perf. pass. πέπραμαι, perf. part. πεπραμένος, *venditus*: a. 1. pass. ἐπράθην, a. 1. inf. pass. πραθῆναι, a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, ὲν, f. 1. pass. πραθήσομαι, *vendor*. Th. περάω, *vendo*.

Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. part. præs. seq. verbi.

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado, ruo; incido*: f. πέσω, et Dor. πεσῶ, f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι, p. act. πέπτωκα, a 1. ἔπεσα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, et in 2. pl. πέσετε, a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, ὸν.

Πίπτωσι, 3. pl. præs. sub. à πίπτω.

Πίσαγας, ὁ, nomen Persicum quod *leprosum* significat.

Πίσαι, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω, quod à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, *PISUM*: à πτίσσω, *tendo*.

Πίσος, et πῖσος, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ seu πίττα, ης, ἡ, *PIX*: Angl. PITCH. qu. à πίτυς, *pinus*.

Πισσόω seu πιττόω, -ῶ, *pice oblino*: à præced.

Πιστὰ, *pignora, beneficentia*, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidus, a, um*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA, nuculæ pineis nucibus similes*.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστεύω, *credo; fido; committo*: fut. εύσω, p. πεπίστευκα, plusq. p. Att. πεπιστεύκειν, pro ἐπεπιστεύκειν, part. p. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ὸς, a 1. ind. act. ἐπίστευσα, a. 1. imperat. πίστευσον, άτω, et in 2. pl. πιστεύσατε, a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. πιστεῦσαι, a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν, præs. pass. πιστεύομαι, *credor*, perf. pass. πεπίστευμαι, a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, η. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *fidelis, probabilis*: à πίστις, *fides*. Est et

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *potabilis*: à πιπίσκω.

Πιστικὸς pro ὀπιστικὸς, per Aphær. τοῦ ο, ab Ὦπις, ιος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, *fides*, vario sensu ut Latina vox: *assensio: fiducia in fide alicujus; argumentum*, quod fidem facit; *testimonium; promissio; opinio insignis de aliquo*: à πείθω.

Πιστὸν, τὸ, *pignus*, τὰ πιστὰ, *pignora, fœdus*: adv. *fideliter*: à

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidelis; fidus; fide dignus*. Est et

Πιστὸς, *Christianus, credens in Christum*: οἱ πιστοὶ, *credentes*: à πείθω. At

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *potui aptus, potabilis*: à πίω, *poto*. Th. πίνω, *bibo*.

Πιστότερος, compar. et πιστότατος, superl. à πιστὸς, *fidelis*.

Πιστοῦται, 3. sing. pass. verbi

Πιστόω, *fidem facio, et exigo, confirmo, stabilio*: f. ώσω, p. πεπίστωκα, p. pass. πεπίστωμαι, a. 1. pass.

ἐπιστώθην· à πιστὸς, *fidelis*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιστωθεὶς, ἔντος, *cui fides habita est*; πιστώθητον, a. 1. part. pass. dual. num. πιστώθητι, a. 1. imperat. pass. verbi πιστόω, *fidem facio*.

Πιστῶς, adv. *fideliter*: à πιστὸς.

ΠΙ'ΣΤΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, *sutor*, *cerdo*. Referamus ad πίσσαν ὑγρὰ, quia *picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus*, *fidens*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες et πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίσω, *potabo*: f. 1. verbi πίω. Vide πίνω.

ΠΙ'ΤΑΝΑ, ης, ἡ, *turma*, *cohors*: *tribus quædam*: ab urbe Æolidis Πιτάνη indè

Πιτανήτης λόχος, *cohors Pitanetes*.

Πίτνα, *cadebat*: imperf. Ion. pro ἔπιτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut ἴσα pro ἴσῃ· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, *cado*.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν: à πίτνημι.

Πιτνάω, seu πίτνημι, *expando*, *extendo*; *concutio*, *projicio*; à πίπτω.

Πιτνέω, vel πίτνημι, *cado*, *labero*. Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, *tabula*, *pugillares*; *PITTACIUM*. Th. πίττα, vel πίσσα, *pix*.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS*; unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

Πιτύϊνος, ίνη, ῖνον, *pineus*: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ*, *remigium*.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, *pinis abundans*: à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur*: q. à πτίσσω. Est enim id quod πτίσσει, id est, excidit à frumento cum molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *picea*, *PINUS*: qu. à πῖος, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *piceis abundans*, *piceus*: à πίτυς.

Πιφάσκηαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris*: 2. sing. præs. sub. m. à

Πιφάσκομαι, et πιφάσκω, *dico*, *commemoro*, *jactito*. Th. φάω, vel φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, qu. per redupl. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico*, *loquor*. Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero*: à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, *BIBO*. Est et a. 2. sub. act. à πίνω, f. πόσω, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *pinguis*, *obesus*, *opimus*.

Πιὼν, *qui bibit*: a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πόσω, a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA*, quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea*, *quasillus*: à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγγὼν exponunt *vagus*, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλαγον, et Pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον. undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contrà morem participiorum flectitur per ὄνος, ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, *reticula muliebria*.

Πλαγιάζω, *obliquo*, *decipio*, *obliquè nuntio*: f. άσω, p. πεπλαγίακα: à πλάγιος.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, *plagiarius*, *fragana*. Gloss. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia*: ex πλάγιος, *obliquus*, et αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia*.

Πλάγιον, adv. *obliquè*: à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, et πλάγιος, ία, ιον, *obliquus*, *transversus*; *ambiguus*; *timidus*: *dolosus*: q. à πλάζομαι, *erro*.

* Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui obliqua*, seu *latera aciei*, *custodit*: ex præced. et φύλαξ.

* Πλαγίως, adv. *obliquè*; *obscurè*: *dolosè*: à πλάγιος.

Πλαγχθέντες, *errantes*: nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*: verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, *præhumidus*, *uvidus*, *flaccidus*: et

Πλαδάω, ῶ, et -όω, -ῶ, *humore nimio abundo*: à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, et πλάδος, ου, ὁ, *humor superfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus factor*, *erro*: part. præs. m. πλαζόμενος: à

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio*; *amoveo*; *disturbo*: fut. πλάγξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo*, *accedo*.

Πλαθάνια, ων, αἱ, *patinæ*: à πλάσσω.

Πλάθανον, seu πλαθανεῖον, ου, τὸ, *orbis super quo panes formantur*: ab eod.

Πλάθω, f. άσω, *appropinquo*, *admoveo*: à πιλάω. Th. πέλας, *prope*.

Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateris forma*, vel *forma in qua lateres formantur*: à πλάσσω, *formo*.

Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata*, &c. quod vide.

Πλακεὶς, *involutus*: a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto*, *necto*; f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλακία, ας, ἡ, *error*: à πλάζω.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, *latus et tenuis*: à πλὰξ.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, *PLACENTA*: contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *pronis latus et tenuis crassæ speciem referens*.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum*, *instrumentum quo citharæ fides pulsantur*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλακῶ, aor. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto*; quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *nisi*, *præterquam quod*, item *præter*, *seorsum*.

Πλανάω, *facio errare*, *fallo*, *seduco*: f. ήσω, p. πεπλάνηκα, a. 1. ἐπλάνησα, præs. pass. πλανάομαι, *seducor*, *erro*: perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *seductus*, *a*, *um*; a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, *seductus fui*: à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error*, *vagatio*: πλάναι, *ambages*.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro*, *vagabundus*: à præcedente.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*: a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, *erro*, *-onis*, *erraticus*; et subaudito ἀστὴρ, *stella erratica*, *PLANETA*: Angl. A PLANET. à πλανάω.

Πλανητικὸς, ὴ, ὸν, *erraticus*, *vagabundus*: à præcedente.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, *vagabunda*, *erratica*: ab eod.

Πλάνος, ου, ὁ, *seductor*, *impostor*; item *error*: Sed

Πλάνος, η, ον, *fallax*, *fraudulentus*, *BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula lata*, *æquor*: *planities*; *crusta*. Th. πλάτος, εος, τὸ, *latus*, (seu à πλάσσω, Em.)

Πλᾶξε, Dor. et Æol. pro πλῆξεν, *percussit*: 3. sing. a. 1. verbi πλήττω vel πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλάξιππος, ου, ὁ, Dor. pro

Πλήξιππος, equorum agitator: παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. sing. à

Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, fingo: f. σω.

* Πλάσις, εως, ἡ, fictio, à πλάσσω, fingo.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum: ab eodem Th.

Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius; item fictor, fabulator: à praeced.

Πλάσσε, finxit: Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, fingo; comminiscor, simulo: f. πλάσω, p. πέπλακα, p. pass. πέπλασμαι. hinc

Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur; tum tabula, in quâ cottabis ludebatur. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus. Est et

Πλάστιγξ, Dor. pro πλήστιγξ, ιγγος, ἡ, ferula, flagellum: à πλήσσω, percutio.

Πλαστικὴ, sub. τέχνη, fingendi, seu fictorum ars, PLASTICE. à

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem aptus; item fingendi arte valens. Th. πλάσσω fingo.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, fictus, a, um: ab eod.

Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, crepito, crepitaculo sonitum edo, manu pulsum edo: à

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; fremitus maris; item homo garrulus: à πλατάσσω.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus: à πλαταγέω, quod vide.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, PLATÆÆ: hinc

Πλαταιεὺς, έως, ὁ, Plataeensis: dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod

Πλάτανος, ου, ἡ, PLATANUS arbor, quia latè diffusa ramis. Th. πλατὺς, latus.

Πλατάσσω, ex ictu et collisione sonum edo. Th. πλατὺς.

Πλατεῖ pro πλατέϊ, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen plur. ab eodem Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, PLATEA: ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, palmula, extrema et latior pars remi, vel ipse remus [* ipsa navigatio οὐρίᾳ πλάτῃ κατηνύσαμεν, Soph. Philocl. 358. Sigeum cursu secundo appuli.] Th. πλατὺς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, propè, quod vide.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. Th. πλατύς.

Πλάττω, fingo, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.

Πλατυάσδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, ore diducto pronuntiantes: nom. pl. part. praes. foem. gen. à πλατυάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt, à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατὺς, latus.

Πλάτυγξ, sive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua. Th. praeced.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ & ἡ, qui latis cornibus est: nom. propr. animalis, quod cervorum generi annumeratur. Gall. Chamois. Ex πλατὺς, et κέρας, τὸ, cornu.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. à

Πλατύνω, diluto, amplum et spatiosum reddo: f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. pass. πεπλάτυμμαι, aor. 1. pass. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. pass. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, latus.

Πλατύνωτος, ου, ὁ & ἡ, latum dorsum habens: quod ex πλατὺς, latus, et νῶτος, ου, ὁ, tergum.

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, LATUS, amplus: in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ: in n. g. πλατὺ. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλατυσμὸς, ῦ, ὁ, latitudo; ostentatio, jactantia: à πλατύνω.

Πλατύψυχος, ου, ὁ & ἡ, lato animo, insatiabilis, avarus.

Πλάτων, ωνος, ὁ, PLATO, magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, appropinquo.

Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. et sic πλέες, pro πλέονες, nom. pl. compar. à πολὺς, multus: compar. πλέον et πλέων, superlat. πλεῖστος.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id quod nexum seu contextum est; opus vitile, calathus, canistrum; textura: πλέγματα, crates; item cincinni. Th. πλέκω, necto.

Πλέθρα, τὰ, humida et herbosa loca: an quia πλαδαρά.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, plethrum seu jugerum aequans. à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, [* plethrum, teste Suida, spatium centum pedum; jugerum, 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii.] apud Poët. πέλεθρον.

Πλεῖ, naviga: pro πλέε, praes. imperat. act. vel 3. sing. praes. ind. à πλέω, navigo: fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, PLEIAS, Sydus pluribus stellis constans, qu. à πλέω, navigo, quia utilis navigantibus: vel à πλείων, quòd plures stellas habet.

Πλείειν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλέειν, praes. inf. verbi πλέω, navigo: fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonasmum syllabae θι, pro πλεῖ, vel πλέε, praes. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλέα, ας, ἡ, plena: à masculino πλέος, plenus. Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, praes. infin. à πλέω, navigo: f. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, plus: compar. n. g. gen. sing. πλείονος: gen. pl. πλειόνων: nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλέονα, πλείω, plura. Th. πολὺς, multus: comp. πλείων et πλέων, sup. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, plenus.

Πλείους, plures, acc. pl. m. g. pro πλείονας, compar. à πολὺς.

Πλεῖστα, adv. Vid. πλεῖστον.

Πλείστη, plurima: nom. sing. f. g. et πλείσταις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, pluris liceor, quàm caeteri: à πλεῖστος, superl. à πολὺς, multus.

Πλειστηριασμὸς, ῦ, ὁ, licitatio ejus qui pluris licitatur quàm caeteri: à praeced.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt: πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. plurimùm, maximè, longissimè. τὸ πλεῖστον, maximâ ex parte, ad summum, et plurimum. à

Πλεῖστος, ίστη, ῖστον, plurimus, a, um: superl. à πολὺς, multus. comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. m. g. vel. nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα: alicubi adverbii more usurpari videtur. [* Παραγινομένων δικαστῶν πλείω τῶν τετταράκοντα. D. Sic. i. 92.] Adverbialiter pro πλέον. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε, Isocr. Paraenes. Robur sine prudentiâ ipsis possidentibus magìs, vel plerumque, nocuit.

Πλείων, ονος, ὁ & ἡ, major, amplior: n. g. πλεῖον, plus. compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus: sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo compleantur tempora.

Πλέκομαι, implicor, coëo: à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus; cirrus; rete, laqueus; undosus flammarum vertex.

Πλεκτοῖσι, plicatis: dat. pl. Ion. à

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *PLEXUS*: à

ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO; necto, texo;* Metaph. *struo*: f. ξω, p. πέπλεχα, p. pass. πέπλεγμαι, a. 1. pass. ἐπλέχθην, p. m πέπλοχα.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus.*

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, *PLUS*: [* Πλέον ποιεῖν et πλέον εἶναι, *proficere*: Τί δὴ ποιεῖς πλέον; οὐδέν. *Quid autem proficis* (lacrymando?) *Nihil.* Menan. CCLXXIV.] et

Πλέονα pro πλέονα, vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans*: præs. part. n. g. et

Πλεονάζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Πλεονάζω, *copiosior aut major sum, quàm necesse est; plus habeo, abundo;* item *facio abundare, augeo*: fut. ασω, a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι, Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *sæpiùs*: à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. infin. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, *abundatio, cumulatio; Figura sermonis; latior rei explicatio*: à πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæstui*, vel *plus habeo; superior sum; plus appeto, quàm par, aut satis est*: fut. ήσω, a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur*: ex πλέον, pro πλεῖον, *plus*, et ἔχω, *habeo*: [* qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκεῖνο dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνου· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo,* non verò, *ne expugnemur violentèr à Satanâ.* Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168. et seq.]

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, major potentia, gloria,* &c. *victoria; id quo circumvenitur aliquis*: à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *avarus, fraudator*; ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia;* omnique *inexhausta cujuscunque rei aviditas,* v. gr. *voluptatis, laudis,* &c. Ex πλέον et ἔχω, f. ἕξω, *habeo.*

Πλέονες, *plures*: nom. pl. et

Πλεόνεσσι pro πλείοσι, *pluribus*: dat. pl. Ion. à πλείων, Poët. pro πλέων, *major*: compar. m. gen. à πολὺς, *multus*, superlat. πλεῖστος, *plurimus.*

ΠΛΕΌΣ, έα, έον, *PLENUS*: Poët. πλεῖος, et Att. πλέως.

Πλεούσας, *navigantes*: acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. m. verbi πέλομαι, *sum.*

Πλεῦν, Dor. pro πλέον, *plus.* et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας, pro πλέονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures.* et

Πλεύνων, pro πλεόνων. et

Πλεύνως pro πλεόνως, *plus, admodùm, valdè, præter modum*: hæc omnia à πλέων pro πλείων, q. v.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas: latus, costa.*

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS.* Angl. PLEURISY. à præced.

Πλευρὸν, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo*: f. 1. act. à

ΠΛΕ'Ω, *navigo*: f. πλεύσω, p. πέπλευκα.

Πλέω, *plura*: per Sync. et Crasin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλέονα, compar. à πολὺς, *multus.* compar. πλέων, et Poët. πλείων, in neut. gen. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, *pleno*: dat. singul. à πλέος, *plenus*: est et

Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως, quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus.*

Πληγεὶς, έντος, *percussus*: et in fœm. gen. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω, a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγὰ, *PLAGA, ictus, vulnus*: à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio.*

Πληγῆναι, *percussum esse*: a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τὸ, quod vide.

Πλῆθεν, *impleti erant*: Bœot. per Sync. pro ἐπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω, ab inusit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, quod vide.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro.* Quod alias dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo, vulgus, PLEBS.* à πλήθω.

Πλήθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθὺν, *multitudinem*: acc. sing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα: præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*: p. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται, a. 1. ἐπληθύνθην. à πληθὺς. Th. πλέος, *plenus.*

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: accus. πληθὺν idem quod πλῆθος, εος, τὸ, ab eodem Th.

Πληθύω, *plenus sum, abundo, frequens sum*: præs. pass. πληθύομαι, idem: à præced.

Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα. p. act. πέπληκα, a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*; a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. πλησθεὶς, εῖσα, έν: à πλέος. (À πλάω, vel πλῆμι. Ern.)

Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πληθώρη, *copia, redundantia, satietas è copiâ; hominum frequentia;* apud medicos, *salubrium humorum redundantia*: à præced.

Πλήθωσι, 3. pers. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro Πλειάδες, *vergiliæ; sidus in dorso tauri*: à πλειὰς, άδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor;* item *pugnax*: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio.*

Πληκτίζομαι, *pugno usque ad plagas, digladior; ad miserationem induco,* scil. *plangendo*: à præced.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, *qui percutiendi,* vel *pungendi vim habet*; ab eod.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM, scutica, flagellum quo fides pulsantur;* item *calcar galli gallinacei*: à πλήσσω.

Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æstus maris accedens*: à πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Πλῆμι, *appropinquo; impleo*: à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè.*

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas, improbitas, peccatum, erratum.* et

Πλημμελέω, -ῶ, *incompositè, im-*

moderatè me gero, five improbè delinquo.

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum. item quod pro peccato penditur. à præced.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inconcinnus, immoderatus, vitiosus; ex πλὴν, et μέλος, qu. fine modulatione: aut à πλέον μέλος, cùm membrum abundat.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æstuantis accessus, inundatio: à πλήμη, vel πλήμμη, æstus maris, quod vide, et μύρω, fluo: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, maris æstuantis recessus: pro ἀνάπωσις, ab ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, resorbeo.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus rotæ: πλῆμναι sunt fistulæ, quibus axis inseritur.

Πλημνίδιον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur: ex πλήμνη, præced. et δέω, ligo.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas quoddam: ex πλήθω, impleo, et χέω, fundo.

ΠΛΗ'Ν, adv. præterquam, præter, cum gen. sed, sed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè. [* πλὴν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. præter apostolos.]

Πλῆντο, implebantur: 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλῆξ, Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, percutio: f. ξω.

Πλήξας, αντος, et in nominat. dual. πλήξαντι, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. quæ multiloquio aërem verberat.

Πλῆξεν, deterruit, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, equorum domitor, et stimulator: ex πλήσσω, f. ξω, percutio, et ἵππος, equus.

Πλῆξις, εως, ἡ, percussio, consternatio: à πλήσσω.

Πλήρεις, n. g. à πλήρης, q. v.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, et πλῆρες, τὸ, plenus, cum gen. perfectus seu integer. Th. πλέος.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πληρόω, impleo.

Πληρώθητε, 2. pl. imperat. pass. à

Πληρόομαι, οῦμαι, impleor: vide πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, justum pondus, justam mensuram do, certiorem facio; satisfacio, dando, argumentis, testimoniis; planè probo: f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα, a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον: præs. med. πληροφορέομαι, -οῦμαι, justum pondus, &c. accipio: certior fio; persuasum habeo, certò scio. p. pass. πεπληροφόρημαι, p. part. pass. πεπληροφορημένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς. ex πλήρης, plenus, et φορέω, seu φέρω, fero.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena assensio, plena persuasio, certa fides: à præced.

Πληρόω, -ῶ, impleo; instruo; prægnantem reddo; suppleo; item absolvo, finio; satio, propriè et tropicè; solvo quod debeo: f. ώσω, p. πεπλήρωκα, a 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι, a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ, p. pass. πεπλήρωμαι, aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ, p. part. pass. πεπληρωμένος, impletus, consummatus: à πλήρης, idem quod Th. πλέος, plenus.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, plenitudo, impletio. [* πληρώματα, classiarii, remiges et milites navales. Ælian.] à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, et quâcunque in parte; plenitudo; perfectio et absolutio; solutio ejus quod debeas: à præced. πληρόω.

Πλησάμενος, cùm implevisset: a. 1. part. m. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, impleo: f. σω, a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Πλησίαζε, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, appropinquo; familiariter utor; sector: [* οἱ πλησιάζοντες, discipuli alicujus, Isocr.] f. άσω, acc. pl. part. præs. πλησιάζοντας: à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, propinquior, propior: à πλησίος, q. v.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. ἐγγύτερον, propius: à præced.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίον, adv. propè; sed ὁ πλησίον, propinquus. [* quod et absque articulo Luc. x. 29 36. Vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.]

Πλησίος, ια, ιον, propinquus, proximus, vicinus. Th. πέλας, propè.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alicujus agro vicinus: ex πλησίος, et χῶρος, ager, locus.

Πλησίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, velum implens; item qui prospero cursu navigat, vento implente velum: ex πλήθω, et ἱστίον, ου, τὸ, velum. Th. ἵστημι, statuo.

Πλήσμιος, ια, ιον, implens, replens, de cibo dicitur; item delicatus, fastidiosus. τὸ πλήσμιον, fastidium, satietas: à πλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas; intemperantia in cibo; plenitudo: acc. pl. πλησμονάς. ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, percutio, frango, percello, terreo: f. ξω, p. πέπληχα, a. 1. ἔπληξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic et in a. 2. pass. ἐπλήγην et ἐπλάγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλῆτο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo, f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. et Poët. seu Ion poni pro ἐπέπληστο. Th. πλέος, plenus.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλέων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. et Æol. pro πλέων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; latericium opus; item agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet. à πλινθεύω, Th. πλίνθος.

Πλινθεύσαμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, lateres fingo; item ex lateribus ædifico: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius: à πλίνθος.

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, later, imbrex.

Πλινθουργία, ας, ἡ, confectio laterum.

Πλὶξ, gradus, gressus, passus; item spatium inter pollicem et medium digitum: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu σσομαι. volutim incedo, gressus glomero, gradior: tanquam terram πλήσσω pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur: à præced.

Πλοιάριον, τὸ, navicula, cimba: dim. à

Πλοῖον, ου, τὸ, navis, impr. oneraria: à perf. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, navigo, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: et

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi et intorti; complicatio, connexio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio*; item *dolus*: et

Πλόκιον, ου, τὸ, *cirrus, coma plexilis; genus quoddam monilis collaris*: à

Πλόκιος, ία, ιον, *nexilis, texilis*; item *perplexus, intricatus*: à seq.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: à πλέκω, *necto*.

Πλόος, ὄς, ὁ, gen. όυ, ῦ, *navigatio, cursus navis*. Item πλοῦς, πλοὸς; πλοΐ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 2. ἔπλεον, p. m. πέπλοα.

Πλῶ, gen. contract. à πλόος, πλοῦς, q. v.

Πλυμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*. Gloss. Est *cervical*, à pluma.

Πλουσιάζω, idem ac πλουτίζω, q. v.

Πλούσιος, ία, ιον, *dives, locuples*. πλουσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, ίρα, ερον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, quod vide.

Πλοῦτε, voc. sing. à πλοῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, q. v.

Πλουτεῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ήσω, p. πεπλούτηκα, a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*. f. ίσω, p. πεπλούτικα, a. 1. ἐπλούτισα, a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod Th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλοῦτος, et δότειρα, *datrix*: et

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, et δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ, PLUTUS*; qu. à πολὺ et εἶναι, undè ἐτὸν. Ergo πλοῦτος sunt πολλὰ ἐτὰ, et πλούσιος, cui πολλὴ οὐσία.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτέω, *dives sum*, q. v.

Πλουτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Πλοχμὸς, ῦ, ὁ, *crinis plexus, et intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυθεὶς, εῖσα, ὲν, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*; perf. pass. πέπλυμαι.

Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, ῦ, ὁ, *labrum, ubi lavatur*: πλυνὸν ποιεῖν τινὰ, *omnibus conviciis proscindere aliquem*. Th. πλύνω, *lavo*.

Πλύντης, ου, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΥ΄ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*; ut λούω, *corpus*; νίπτω, *manus et pedes*. Significat et *maledictis proscindo, objurgo*; f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα, a. 1. imperat. πλῦνον, άτω, p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger*?

Πλῶε, *navigabat*: 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωιούσας pro πλωούσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλεούσας. à πλώω pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλώϊζε. à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλώουσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, ἡ ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus; qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: et

Πλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis*; à πλῶμι, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτήρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνέοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.

Πνέοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Πνέουσα, ας, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*, quod vide.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *spiritus, flatus, flamen; nota aspirationis*. In Scrip. S. *Spiritus Sanctus; spiritus propheticus; divina natura Christi; sanctitas animi, et studium pietatis; religio Christiana; omnia effecta virtutis divinæ*, ut miracula, &c. *Mens humana; sensus animi*: à πνέω, *spiro*.

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, *spiritualis; ventosus; inflatus; inflans*: in Scrip. S. *divinus, sanctus, purus, vi et efficaciâ præditus*; item *quod S. S. continet, quod cum eâ convenit*. Hinc Angl. PNEUMATIC. et

Πνευματικῶς, adv. *spiritualiter*, &c. à præced.

Πνευματοφορέομαι, -οῦμαι, *spiritu portor, ducor*: p. pass. πεπνευματοφόρημαι. a

Πνευματοφόρος, ου, ὁ, *spiritu ductus, afflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, respirationis instrumentum: à πνεῦμα.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro*; f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειεν, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Πνεύσω, *spirabo*: f. 1. act. à

ΠΝΕ΄Ω, *flo, spiro, anhelo; odorem spiro*: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf. pass. πέπνευμαι. et

Πνιγεὶς, εῖσα, ὲν, *suffocatus*: a. 2. part. pass. et

Πνιγήσομαι, *suffocabor*: f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *suffocatio*: et

Πνῖγος, εος, τὸ, idem: à

ΠΝΙ΄ΓΩ, *suffoco, ango, necto; coquo, vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat*: f. ξω, imperf. ἔπνιγον, perf. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον, imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, ετο, perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνιγήσομαι.

* Πνιγώδης, εος, ὁ ἡ, *æstu suffocans, æstu molestus, fervens; suffocans*.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, *suffocatus, a, um*: à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus, aura*: à πνέω, *spiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. πνοιὰ, Dor. pro πνοὴ, quod vide.

Πνῦμι, et πνύω, *spiro, vivo; sapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*.

Πνύτο, *spirabat; intelligebat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι, quod vide.

ΠΟ΄Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *gusto, edo*.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex ποῦς, *pes*, et ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*,

... autem articularis morbus, *PODAGRA*, q. d. *πόδες ἀγρεῦνται*, *pedes capiuntur*. Ex *ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes*, et *ἄγρα, ας, ἡ, captura*.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, vel *ποδαγρὸς*, *PODAGER, qui podagrâ tentatur, PODAGRICUS*: *τὰ ποδαγρικὰ*, subintell. *πάθη, podagrici dolores*: à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex *ποῦς, pes*, et *νίπτω, lavo*.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, vel *ποδόνιπτρον*, *aqua, quâ pedes abluuntur*: ex iisd. Th.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, *cujas, ex quâ regione?* q. *ποίου δαπέδου*;

Πόδαργε, voc. sing. à

Πόδαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *albos* vel *celeres pedes habens*: ex *ποῦς, pes*, et *ἀργὸς, οῦ, albus, celer*.

Ποδαρκεῖν, Poët. *τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν*, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse*. Vide *ποδάρκης*.

Ποδάρκης, εος, ὁ ἢ ἡ, *pedibus celer*: ex *ποῦς, pes*, et *ἀρκέω, sufficio, par sum*.

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, *pedale*: in quo *πόδες ἐκμάσσονται, pedes abstergunt.* Th. *μάσσω, abstergo*.

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσι, dat. pl. Ion. pro *ποσὶ*, à *ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes*.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens*: et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*; necnon *calceamenti rustici genus*. Th. *ποῦς, pes*.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *usque ad pedes dependens*: ex *ποῦς, pes*, et *ἠνεκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, porrectus in longitudinem*; item *perpetuus*.

Ποδήνεμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *pedibus velox, ventipes*: ex *ποῦς, pes*, et *ἄνεμος, ventus*.

Ποδήρης, εος, ὁ ἢ ἡ, (scil. *ἐσθὴς*) *vestis talaris*, sive *ad pedes usque dependens*: ex *ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes*, et *ἄρω, apto*.

Ποδίζω, vide in *ποδιῶ*.

Ποδίσκος, ου, ὁ, *μικρὸς ποῦς, pediculus, parvus pes*.

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi*. Th. *ποῦς*.

Ποδιῶ, *compede vinciam*: Att. pro *ποδίσω*, f. 1. ind. act. verbi *ποδίζω, metior pede*: item *pede ligo, pedicis obligo*; f. *ίσω*. Th. *ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes*.

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à *ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes*.

Ποδόκαιλον, ου, τὸ, *vola pedis*, *ποδὸς κοῖλον*.

Ποδόρριον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa*. Ex *ποῦς*, et *ἄρω*, vel *ὀρίζω*, vel ...

Ποδὸς, gen sing. *ποδῶν*, gen. plur. à *ποῦς, pes*.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur*; et *tendicula, quâ cervi capiuntur*. Ex *ποῦς*, et *στρέφω*.

Ποδόψιλον, *pediculum*. Gl. Cyr. puto. *ποδῶν ψίλλιον, pedicula*.

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant*, *ποδὶ ψοφῦσι*.

Ποδώκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, εος, ὁ ἢ ἡ, *pedibus celer*: ex *ποῦς, ποδὸς, pes*, et *ὠκὺς, celer*.

Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta. qu. à *ποῦς, ποδὸς*.

Πόει, Att. pro *ποίει*, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro *ποιέω, facio*.

Ποθ', sequente aspirat. pro *ποτὶ, aliquando*.

Ποθέεσκε, *desiderabat*, Ion. pro *ἐπόθει, ει*, 3. sing. imperf. verbi *ποθέω, desidero*. Th. *πόθος, desiderium*.

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis*. Th. *πόθος, desiderium*.

Πόθεν, *undè?* interrogativum ab *ὅθεν, undè*. indefinit. Th. *ὃς, qui*.

Ποθέοισαι, Dor. pro *ποθέουσαι*, *desiderantes*; nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντε, *desiderantes*, nominativ. dual. præs. part. à *ποθέω, desidero*; præs. part. *ποθέων, ουσα*. Th. *πόθος, desiderium*; *ποθέοντι*, Dor. pro *ποθέουσι*, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro *προσέρπω*, *serpendo accedo*: ex *πρὸς*, et *ἕρπω*, *serpo*.

Πόθεσαν, Ion. pro *ἐπόθεσαν*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *ποθέω, desidero*; quod vide.

Ποθέσπερα, *vesper*, Dor. pro *προσέσπερα*. Th. *ἕσπερος, vesper*.

Ποθεῦντες, *amantes*, Dor. pro *ποθοῦντες*, nom. pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro *ποθοῦσι*, 3. pl. præs. ind.

Ποθέω, *desidero, expeto, amo*: f. *ήσω*, et *έσω*, a. 1. *ἐπόθησα*. Th. *πόθος, ου, ὁ, desiderium*.

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμεναι, per Ectasin. pro *ποθῆμεναι*, *desiderare*; Dor. seu Ion. pro *ποθεῖν*, præs. inf. à *ποθέω*, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquando*: ab *ὅθι, ubi*, indefin. Th. *ὃς, qui*.

Ποθοροῦσα, Dor. pro *προσορῶσα*, *aspiciens*; præs. part. f. g. et

Ποθορῇ, Dor. pro *προσορᾷ*, *aspicit*: 3. sing. præs. ind. verbi *ποθοράω*, Dor. pro *προσοράω*, *aspicio*: ex *ποτὶ* pro *πρὸς*, et *ὁράω, video*.

Ποθόρημι, Dor. pro *προσόρημι*, Poët. pro *προσορῶ*, *aspicio*.

Ποθορῆσθα, Dor. et Æol. pro *προσορᾷς, aspicis*; 2. sing. præs. ind. act. verbi *ποθορέω*, quod vide in *ποθορῇ*.

Ποθορῶσα, ας, ἡ, Dor. pro *προσορῶσα, ης, ἡ, aspiciens*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *desiderium*. q. à *πέθω, desidero*, inusit. alii à p. m. *πέποιθα*, verbi *πείθω, persuadeo*.

Ποθῦμεν, *desideramus*: 1. pl. præs. ind. verbi *ποθέω*, q. v.

Ποῖ, *quo? quorsùm? ubi? quousque? quamdiu?* ab indefinit. *οἷ, quo*.

Ποὶ, *aliquo; alicubi; quodammodo*: ab eod.

Ποία, ας, ἡ, *qualis*: in m. g. *ποῖος*, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *herbosus, a, um*; Dor. pro *ποιήεις*, quod vide.

Ποιεῖ, *facit*: 3. sing. præs. ind. sed

Ποίει, 3. sing. imperat. præs. act. verbi *ποιέω, facio*.

Ποιεῦ, *fac*, Dor. pro *ποιοῦ*, præs. imperat. pass. *ποιεῦντι, facienti*; Dor. pro *ποιοῦντι*, dat. sing. part. præs. act. *ποιεῦντα*, Dor. pro *ποιοῦντα*, acc. sing. part. præs. act. verbi *ποιέω, facio*.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro *ἐποιούμην*, 1. sing. imperf. pass. sic *ποιεῦμεν*, Dor. et Ion. pro *ἐποιοῦμεν*, 1. pl. imperf. act. verbi *ποιέω, facio*.

Ποιεῦντι, vide in *ποιεῦ*.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, efficio, fabricor*; *carmina compono*; f. *ήσω*, p. *πεποίηκα*, perf. part. *πεποιηκὼς*, a. 1. *ἐποίησα*, a. 1. part. *ποιήσας*, præs. pass. *ποιέομαι, οῦμαι, fio*; *statuo*, ut *pœnam*; *simulo*; perf. pass. *πεποίημαι*, a. 1. pass. *ἐποιήθην*, a. 1. m. *ἐποιησάμην, ω, ατο*. Ποιεῖν *τὸν νόμον, servare legem*; *θυσίας, sacrificare*; *ἑορτὴν, diem festum celebrare*; *πρός τι, valere ad aliquid*; *λέγοντα, inducere loquentem*; cum *ἐπὶ, colloco, pono*, &c. Ποιεῖν *ἐκκλησίαν, cogere*; *χρόνον, commorari*; *ἀργύριον τινὶ, acquirere*; *τινὰ κακῶς, affligere*; *ἔξω, emittere*. Ποιεῖσθαι *νόμον, legem sancire*; *λόγους, dicere*; *ἀρχὴν, incipere*; *παῖδα, adoptare*; *περὶ πολλοῦ, magnifacere*; *περὶ πλείονος, pluris facere*; *περὶ ὀλίγου, contemnere*; *ἐφ'* vel *ὑφ' ἑαυτὸν, redigere*; *ἐν θαύματι, admirari*, &c.

Ποίη, ης, Ion. pro *πόα, ας, ἡ, herba*.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herbosus*: à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, ῆσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποίημα, άτος, τὸ, *opus*; *POEMA*, opus Poëtæ; ποιήματα, ων, *res conditæ*. à ποιέω, *facio*, *versus facio*.

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus*; perf. part. pass. à ποιέω, *facio*.

Ποίησ' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit*; Ion. pro. ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.

Ποιήσῃ, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi

Ποίησις, εως, ἡ, *factura*, *instructio*, *modus rei agendæ*; item *POESIS*; Angl. POESY: à ποιέω, *facio*; *carmina compono*.

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, *POETA*; item *effector*, *conditor*, *factor*: dat. pl. ποιηταῖς: fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina*, *POETICA*.

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *faciendi vim habens*; *POETICUS*; Angl. POETIC. in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus*; *factitius*; *adscititius*; adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*; Angl. POETRY. ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, ῶ, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo*.

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui variegatas habenas habet*; ὁ ποικίλας ἡνίας, ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego*, *variè distinguo*; *vafrè fingo*: f. λῶ, præs. infin. ποικίλλειν, præs. part. ποικίλλων. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præced.

Ποικιλόβουλος, ε, ὁ, ϗ ἡ, *versutus*, *qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βυλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *variam vocem sonumque habens*; ὁ ποικίλην γῆρυν ϗ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *varium habens collum*; *versicolor*; expon. et *canorus*, *varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Metonym. causæ, *vox*.

Ποικιλομήτης, ε, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia*; *versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *varius*, *maculosus*. Item *qui varias artes callet*, *versutus*: qu. à πύκα λίαν, *valdè prudentèr*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.

Ποικιλτὴς, ῦ, ὁ, *qui variat*, *qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*; à ποικίλλω, quod vide.

Ποικίλως, *variè*, *multis modis*. à ποικίλος.

Ποιμαίνοντ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *pascunt*; 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco*; *rego*; *curo*; *doceo*; f. ανῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*; quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, *pastorius*; à ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, *pascam*; f. 1, verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμὴν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor*; *rector*, *ductor*: q. à πάω, *pasco*, vel qu. in ποίῃ μένων, *in herbâ manens*. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*; Dor. ποίμνα· et

Ποιμνήιος, ία, ϊον, *ad ovium gregem pertinens*.

Ποίμνιον, ε, τὸ, *grex*; dimin. à ποίμνη, quod vide.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO*, *pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *PŒNA*, *ultio*. Et pro *præmio* etiam accipitur; tum pro *liberatione* et *solutione*; qu. à πόνος, *molestia*, [* *pretium*, ὄωχ', υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. E, 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis*. Ab Antiq. ποινὴ fit Lat. FOENUS. Salm. de usur. p. 22.]

Ποιοίην, ης, ἡ, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, *spicas lego*: ex ποίη, *herba*, pro πόα, Ion. et λέγω, *colligo*.

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis*, -e. [* semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam.] Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à

Ποιότης, ητος, *qualitas*; à ποῖος, quod vide.

Ποιοῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præs. act. ejusdem verbi.

Ποιούντων, *faciunt*, Att. pro ποιούντωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνὸς, ῦ, ὁ, *sedulus minister*: à

Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, *aliquid sedulò ago*, *satago*, *expeto*, *ministro*: ἀπὸ τῦ ποιεῖν et πνέειν, seu πνεῖν, *spirare*. nam qui *satagit*, et properantèr opus *facit*, *anhelat*.

Ποσθίν, ινος, ὁ, *scrotum*, *mentula*. Etym. à στέρω. Vide πηείν.

Ποίτινος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *remunerator*, *qui gratiam refert*; per Syncop. ἐκ τῦ ποινήτινος: Ex ποινὴ et τίνω.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*; quod vide.

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ποκίζω, *vello*, *tondeo*; f. ίσω. à

Πόκος, ε, ὁ, *vellus*. Th. πέκω, vel πέκω, *tondeo*.

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: sed

Πόληας, *urbes*, acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ. et

Πολέεσσ', pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολεῖν, præſ. infin. act. à πολέω, *verto.*

Πολέμαρχος, ου, ὁ, *dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, et ἀρχὸς, *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus.*

Πολεμέω, -ῶ, *bello, prælior*; f. ήσω, p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμήϊος, Ion. Dialyſi pro πολέμειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicus*; ab eod.

Πολεμήσει, *præliabitur*: 3. ſing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.

Πολεμία, ας, ἡ, (ſc. χώρα) *ſolum hoſtile* ſeu *hoſticum*: à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, *pugnare*: præſ. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. ſing. vel. 3. pl. imperf. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero*; f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum.*

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, *bellicus, militaris, bellicoſus.* Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, *ars militaris*; et τὸ πολεμικὸν, ῦ, *claſſicum bellum*; et Angl. POLEMIC. Th. πόλεμος.

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè*; à præced.

Πολέμιος, ία, ιον, *hoſtis, inimicus, infeſtus*; item *militaris*: à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bellicoſus*: à

Πολεμιστὴς, ῦ, ὁ, *bellicoſus, bellator*; acc. ſing. πολεμιστῆν à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *bellum excipiens*; ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum.*

Πολεμόκλονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tumultuoſus*: ex πόλεμος, et κλόνος, *tumultus.*

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum, prœlium*: q. πολύαιμος: ex πολὺ, et αἷμα, *ſanguis*. Vel qu. πολόλεμος, ex πολὺς, et ὄλλυμι, *perdo*. Vel qu. πόλεις μειῶν, *civitates minuens*. Alii à πολέω, *everto.*

Πολεμοτροφέω, -ῶ, *belligero, bellum nutrio* ſeu *foveo*: ex præced. et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, *ad bellum excito*: à πόλεμος.

Πολέος, gen. ſing. Poët. pro πολλοῦ. ſic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν· à πολὺς, *multus*; quod vide.

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πολέω, *verto*. Niſi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.

Πόλεος, gen. ſing. Dor. pro πόλεως, à πόλις, ἡ, *urbs*,

ΠΟΛΕ'Ω, *verto, verſo; verſor; aro; paſco*: f. ήσω, p. πεπόληκα· undè forte Angl. TO PLOW.

Πόλιος, et Poët. πόληος, gen. ſing. à πόλις, ἡ, *urbs.*

Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium*: ab eod.

Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis ſum*: à

Πολιανόμος, ου, ὁ, *ædilis, præfectus urbis*: ex πόλις, et νέμω, *rego.*

Πολιάοχος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, et per Craſin. πολιοῦχος, *urbium conſervator*, vel *præſes*. παρὰ τὸ τὰς πόλεις ἔχειν καὶ φυλάσσειν.

Πολίαρχος, ου, ὁ, *patriæ princeps*. τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων καὶ ἡγέμων.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana*: Palladis Epithet. quæ urbis præſes tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, quod vide.

Πολίζω, *urbem condo, urbem ſtatuo*: f. ίσω, perf. πεπόλικα, a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιῆς, gen. ſing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, *canus, a, um.*

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*: à πόλις.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cana habens tempora*: ex πολιὸς, et κρόταφος, *tempus.*

Πολιορκέω, *urbem obſideo*, et *cingo obſidione, machinis et tormentis urbem oppugno*: πολιορκεῖ, *vaſtat*: *bello peto*, de regione: *vexo, affligo*: præſ. part. paſſ. πολιορκούμενος· ex πόλις, et ἕρκος, εος, τὸ, *ſeptum*. Th. εἴργω, fut. ξω, *includo.*

Πολιορκητὴς, ῦ, ὁ, *urbium obſeſſor*: à præced.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obſeſſio, obſidio*: ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ιὰ, ιὸν, *canus, albus*: qu. à παλαιὸς, *vetuſta* enim ſolent eſſe *cana.*

Πολιοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide πολιάοχος.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas*: ubi homines πολεῦσιν, id eſt, *verſantur*. vel potiùs à πολὺς, quòd ſint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs*: à πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum*: dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, *gubernator civium, urbis præfectus*: ex πολίτης, et ἀρχὴ, *principatus.*

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *civitas, reſpubl. jus civitatis; reipublicæ ſtatus et adminiſtratio; vitæ inſtitutum et ratio*: Angl. POLITY. à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτεύεσθαι, præſ. infin. paſſ. à πολιτεύω, quod vide.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis*; item idem ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα. et

Πολιτευτὴς, ῦ, ὁ, *magiſtratus*: à

Πολιτεύω, *rempubl. adminiſtro*: f. εύσω, p. πεπολίτευκα, præſ. m. πολιτεύομαι, idem. item *me gero*: p. paſſ. πεπολίτευμαι, *ſervivi*: cum dat. à

Πολίτης, ου, ὁ, *civis*: in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS, civilis; qui in adminiſtratione reip. verſatur: comis, urbanus, elegans; popularis, ad ſenſum populi accommodatus.* Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *ratio ſeu ars benè inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip.* et Angl. POLITIC.

Πολιτικώτερος, έρα, ερον, et ſuperlat. πολιτικώτατος, ου, à præcedente πολιτικὸς.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina: à πολίτης, quod vide.

* Πολιτογραφία, *novus civium cenſus*: ex πόλις, et γράφω, *ſcribo*. D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multum*: aliquando pro πολλάκις, *ſæpe*. Th. πολὺς, *multus.*

Πολλάκι, Poët. pro

* Πολλάκις, adv. *ſæpe, frequenter*: et

Πολλαπλάσιος, ου, et

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *multiplex*; item *multo copioſior*. ab eod. Th.

Πολλαχῆ, Adv. *multis in locis, paſſim, ſæpe*: ab eod. Th.

Πολλαχοῦ, Adv. *multis in locis*: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariàm*: ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*: f. g. ejuſd. Th.

Πολληπλάσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè*: à

ΠΟΛΛΟ'Σ, ου, Poët. pro πολὺς,

multus, quod vide: *fortis*, *vehemens*, *magnus*.

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, *pars multesima; minima pars*: à

Πολλοστημόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multesimus, unum ex multis partibus habens*; item *minimus*: ex πολλοστὸς, quod vide, et μόριον, *particula*. Th. μείρω, *divido*.

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, *multesimus, unus è multis*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλῷ, πολλῇ, gen et dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. ejusd. Th.

Πόλος, ου, ὁ, *POLUS*, *vertex seu cardo mundi*, *cœlum*. Angl. POLE. à πολέω, *verto*.

ΠΌΛΤΟΣ, ου, ὁ, *PULS*, *pulmentum*. Angl. PULSE.

Πολὺ, *multùm*: n. g. adverbial. sumitur et vertitur *valdè*. ἐπὶ πολὺ, *diu*. Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm*, *valdè*: à πολύς.

Πολυάϊκος, gen. sing. à πολυάϊξ, quod vide.

Πολύαιν' pro πολύαινε. voc. à

Πολύαινος, ου. ὁ ϗ ἡ, *multùm laudatus*, *laudatissimus*: ex πολὺς, et αἶνος, *laus*. est et nomen propr.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ϗ ἡ, *impetuosus*: ex πολὺς, et ἀΐσσω, *ruo*, *cum impetu feror*.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, *cœmeterium*, quod *multos viros* capiat: ex πολὺς, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multos habens flores*, *floribus abundans*; ex πολὺς, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frequens hominibus*: ex πολὺ, et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multis votis exoptatus*: ex πολὺ, et ἀρητὸς, *precibus expetitus*. Th. ἀρὰ, *preces*.

* Πολυάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, *innumerabilis*. D. S.

Πολυαρκέστατος, *copiosissimus*, *longè sufficientissimus*: superl. à

Πολυαρκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *ad multa sufficiens*, vel *multùm sufficiens*; item *diu durans*: ex πολὺς, et ἀρκέω, *sufficio*.

Πολύαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens*, et per conseq. *dives*: ex πολὺς, et ἄρς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna*.

Πολύαρχος, ου, ὁ, *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολίαρχος, quod vide.

Πολυβενθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *valdè profundus*: ex πολὺ, et βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas*.

Πολύβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, et βόσκω, *pasco*. Th. βόω idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, et Poët. πουλυβότειρα, *multorum altrix*, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, et βόω, *pasco*.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multas habens uvas*: ex πολὺς, et βότρυς, *uva*.

Πολύβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens*; ex πολὺς, et βουλὴ, *consilium*.

Πολυβοῦται, nom. pl. à

Πολυβούτης, ου, ὁ, *multos boves habens*: ex πολὺς, et βοῦς, *bos*.

Πολυβώτα, Dor. pro πολυβώτου, à præced.

Πολυγαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multum lætitiæ afferens*: ex πολὺ, et γηθέω, *lætor*.

Πολύγναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui variis modis flectitur*, *qui multos habet flexus*: ex πολὺς, et γναμπτὸς, *inflexus*: quod à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto*.

Πολύγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè notus*, *celeberrimus*: ex πολὺ, et γνωτὸς, *cognitus*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Πολύγομφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos clavos habens*: ex πολὺς, et γόμφος, *cuneus*, *clavus*.

Πολύγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abundans fœtu*, *fæcundus*: ex πολὺ, et γονὸς, *proles*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς, et Δαίδαλος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multùm lacrymans*, *lacrymosus*: acc. sing. πολύδακρυν ex πολὺς, et δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*.

* Πολυδαπάνως, *sumptuosissimè*, *multis impensis*. D. S.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *cacuminosus*: ex πολὺς, et δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*. Th. δέρη, et δειρὴ, *cervix*, *jugum montis*.

Πολυδένδρεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multas arbores habet*: ex πολὺς, et δένδρεον, *arbor*.

Πολυδερκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multa cernens*: ex πολὺς, et δέρκω, *video*.

Πολυδεύκης, *POLLUX*: nomen propr.

Πολυδίψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm siticulosus*: expon. et *multùm desideratus*: ex πολὺς, et δίψα, *sitis*.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulier.

Πολύδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multa donans*; et *qui ingentem dotem attulit*: ex πολὺ, et δῶρον, *donum*. Est et

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex*; *diversas habens species*; ex πολὺ, et εἶδος, εος, τὸ, *species*.

Πολύειδος, ου, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè misericors*.

* Πολυέραστος, ἄτα, ατον, *valdè amabilis*.

Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multi operis homo*, *operosus*: ex πολὺ, et ἔργον, *opus*.

Πολυετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *annosus*. Ex πολὺ, et ἔτος, *annus*.

Πολυεύχετος, *multis votis expetitus*: ex πολὺ, et εὔχομαι, *opto*.

Πολύζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens multa transtra*: ex πολὺς, et ζυγὸς, *jugum*: in pl ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Πολυήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos dies habens*; ex πολὺ, et ἡμέρα, *dies*.

Πολυήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *optabilis*: ex πολὺ, et ἐράω, -ῶ, *amo*: ἔ. ἐρατὸς.

Πολυηχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multisonus*: acc. sing. πολυηχέα ex πολὺς, et ἦχος, *sonus*.

Πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebratus*. Th. θρύλλος, *susurrus*.

Πολύθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, *multis victimis mactatis instructo*: ex πολὺς, et θύω, *macto*.

Πολυΐδρη, *multa scientem*: acc. sing. à

Πολυΐδρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *multa sciens*: ex πολὺ, et ἴδρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *multiplici doctrinâ præditus*.

Πολυκαγκὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *multùm aridus*: ex πολὺ, et κάγκανος. Th. καγχαίνω, *arefacio*.

* Πολυκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multicalamus*.

Πολυκάρανος, Dor. pro πολυκάρηνος, ου, ὁ, *multiceps*, *qui multa capita habet*: ex πολὺ, et κάρηνον, ου, τὸ, *caput*.

Πολύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructuosus*. et

Πολυκαρπότατος, ου, *fructibus abundantissimus*: ex πολὺς, et καρπὸς, *fructus*.

Πολυκερδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *quæstuosus*; *astutus*. Th. κέρδος, *lucrum*.

Πολύκεστος, ου, *multùm acu pictus et ornatus*: ex πολὺ, et κεστὸς, *acu pictus*. Th. κεντέω, *pungo*.

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *magnis piscibus abundans*: ex πολὺ, et κῆτος, εος, τὸ, *cete*, *balæna*.

Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm defletus*: ex πολὺ, et κλαίω, *fleo*; fut. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè clausus*: ex πολὺ, et κλείω, *claudo*.

Πολυκληΐδα, acc. sing. à

Πολυκληΐς, ΐδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multis transtris instructus*; *multis compage junctus*: ex πολὺ, et κληΐς,

...des rustica: vel à κλεὶς pro κλεὶς, δὸς, clavis.

Πολύκλητος, ὁ, ὁ ἡ, multis locis compositus, multis vocatus: ex πολὺ, et καλέω, voco.

Πολύκλυστος, ὁ, ὁ ἡ, multum ablutus; undis agitatus: ex πολὺ, et κλύζω, abluo: f. σω.

Πολύκμητος, ὁ, multum elaboratus: ex πολὺ, et κάματος, labor. Th. κάμνω, laboro.

Πολύκνημος, ὁ, ὁ ἡ, multos habens colles, saltuosus: ex πολὺ, et κνημὸς, pars montis; &c. Th. κνήμη, tibia.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, et Ion. ίη, ης, ἡ, multorum imperium: à

Πολυκοίρανος, ὁ, multorum dominus et rex: ex πολὺς et κοίρανος, ὁ, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέανος, ὁ, ὁ ἡ, multarum possessionum dominus: in gen. pl. πολυκτεάνων: ex πολὺ, et κτέανον, ὁ, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα possessio, res, possessio: et

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ἡ, dives: ex πολὺ, et κτάομαι, possideo: fut. med. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ὁ, ὁ ἡ, luctuosus: ex πολὺ, multum, et κωκυτὸς, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολύλαλος, ὁ, ὁ ἡ, garrulus, multiloquus, loquax. ex πολὺ, et λαλέω, -ῶ, loquor.

Πολυλήϊος, ὁ, ὁ ἡ, habens multas segetes, locuples: ex πολὺ, et λήϊον, ὁ, τὸ, campus, seges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas; à

Πολυλόγος, ὁ, ὁ ἡ, multiloquus: ex πολὺς et λόγος, sermo. Th. λέγω, dico: p. med. λέλογα.

Πολυμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ, qui multa didicit, multiscius, eruditus: ex πολὺ, et μανθάνω, disco, fut. med. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, ἐος, ὁ ἡ, multis particulis constans, multifarius: ex πολὺ, et μέρος, εος, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολυμερῶς, adv. multifariam; variè; à præced.

Πολύμηλος, ὁ, ὁ ἡ, multas oves habens; pomifer: ex πολὺ, et μῆλον, ...

Πολυμήτης, ιος, ὁ ἡ, valdè prudens vel sapiens: ex πολὺ, et μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Πολυμήχανε, pro πολυμήχανος, ...

Πολυμήχανος, ὁ, ὁ ἡ, multis artibus ac dolis instructus, industrius, astutus: ex πολὺ, et μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium...

Πολύμορφος, ὁ, ὁ ἡ, multiformis, ... multarum formarum est; ex πολὺ, et μορφὴ...

Πολύμοχθος, ὁ, ὁ ἡ, laboriosus, ærumnosus: πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ου: ex πολὺ, et μόχθος, ὁ, ὁ, labor.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, qui multas habet nubes: ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολύξεινος, vel -ινος, ου, ὁ ἡ, multorum hospes: ex πολὺς, et ξεῖνος, Poët. pro ξένος, hospes.

Πολυξεῖνα, ας, ἡ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολύξεινος, quæ multos habet hospites: ex πολὺς, multus, et ξένος, hospes.

Πολυοδία, ας, ἡ, multa itinera: ex πολὺ, et ὁδὸς, via.

Πολύολβος, ὁ, ὁ ἡ, perbeatus: ex πολὺς, et ὄλβος, beatitudo.

Πολύορκος, ὁ, ὁ ἡ, multum jurans. Th. ὅρκος, juramentum.

Πολυοχλία, ας, ἡ, multitudo turbulenta, multa turba: ex πολὺ, et ὄχλος, turba.

Πολυπαίδης, ὁ, ὁ, POLYPÆDA, nomen proprium.

Πολυπάμων, ονος, ὁ ἡ, dives: ex πολὺ, et πάμα, ατος, τὸ, possessio. Th. πάω, possideo.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multa experientia: à

Πολύπειρος, ὁ, ὁ ἡ, multa expertus: ex πολὺ, et πεῖρα, experientia.

Πολυπενθὴς, ἐος, ὁ ἡ, luctuosus: ex πολὺ, et πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ, qui multa mala et damna dat, qui multas clades infert, ὁ πολλὰ πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, fontibus scatens: ex πολὺς, multus, et πίδαξ, ακος, ὁ vel ἡ, fons, scaturigo.

Πολύπλαγκτος, ὁ, ὁ ἡ, multivagus: gen. pl. πολυπλάγκτων ex πολὺ, et πλάζω, fut. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. à πολυπλανής.

Πολυπλάνητος, ὁ, ὁ ἡ, qui multum vagatur: et

Πολυπλανὴς, ἐος, ὁ ἡ, multivagus, plenus erroris: ex πολὺ, et πλανάω.

Πολυπλασιάζω, multiplico, f. άσω, p. πεπολυπλασίακα: à

Πολυπλάσιος, ὁ, ὁ ἡ, idem quod

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ἡ, multiplex.

Πολύπλεθρος, ὁ, ὁ ἡ, qui multorum jugerum est: ex πολὺς, et πλέθρον, jugerum.

Πολυπληθέω, -ῶ, multus numero sum, cresco numero. à

Πολυπληθὴς, ἐος, ὁ ἡ, multus numero: ex πολὺς, et πλῆθος, multitudo.

Πολυπλήθεια, et πολυπληθία, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia; item copia; à præced.

Πολυπληθύνω, summoperè, multiplico: ex πολὺ, et πληθύνω, multiplico.

Πολυπλήθω, f. πλήσω, largiter impleo.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia: à

Πολύπλοκος, ὁ, ὁ ἡ, implicitus; in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu nexus; vafer: ex πολὺ, et πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ὁ, ὁ ἡ, multiformis: ex πολὺς, et ποικίλος, varius.

Πολύπους, οδος, multipes; item POLYPUS piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολὺς, et πούς, ποδὸς, pes.

Πολυπραγμονέω, multis negotiis sese implico; curiosè perscrutor; habet et significationem appetendæ rei alienæ, impr. imperii: præf. inf. πολυπραγμονεῖν: à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas, solicitudo inanis; tribuitur privatis res publicas curantibus; accurata rei tractatio, cognitio; studia literarum, impr. historia; à

Πολυπράγμων, ονος ὁ ἡ, negotiosus, curiosus; variarum doctrinarum studiosus: ex πολὺ, et πρᾶγμα, ατος, τὸ, res: quod à πράσσω, seu πράττω, facio: f. ξω, p. pass. πέπραγμαι.

Πολυπρόβατος, ὁ, ὁ ἡ, pecoris abundans: ex πολὺ, et πρόβατον, ὁ, τὸ, pecus.

Πολυπρόσωπος, ὁ, ὁ ἡ, multiformis. πολυπρόσωπος γενεὰ, Jos. B. J. i. 17. numerosa progenies.

Πολύπτυχος, ὁ, ὁ ἡ, multiplicitèr duplicatus: ex πολὺ, et πτύσσω, duplico: f. ξω.

Πολύπτωλις, εως, ἡ, multarum urbium potens, Call. Hymn. in Delum, 166.

Πολύπτωτον, ὁ, τὸ, POLYPTOTON, Figura Rhetorica: à

Πολύπτωτος, ὁ, ὁ ἡ, multos habens casus. ex πολὺς, et πτῶσις, quod à πτόω, inus. idem ac Th. πίπτω, cado.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ, multiloquus, loquax; ex πολὺ, et ῥῆμα.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ ἡ, multos agnos habens, dives; ex πολὺ, et ἀρὴν, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, agnus vel agna.

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, multus, frequens; amplus; præstans, vehemens. Hinc ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ: τί μοι πολὺ; quid mihi prodest? In pl. οἱ πολλοὶ

λοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs*; in Scrip. S. interdum pro πάντες: interdum de *perpaucis* reperitur: gen. πολλοῦ, ῆς, ῦ, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amplior, copiosior*: superlat. πλεῖστος, ε, *plurimus*.

Πολύσκαρθμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multùm agilis in saltu*: ex πολὺ, *multùm*, et σκαίρω, *salio*.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.

Πολύσπλαγχνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans*: ex πολὺ, et σπλάγχνον.

Πολυσπέρχων, ὁ, *POLYSPERCHON*, nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *uvis abundans*: ex πολὺ, et σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multùm gemens*; item *luctuosus*: ex πολὺ, et στένω, *gemo*.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, *vorticosus, multùm volutatus*: ex πολὺ, et στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. (ἀσυνδέτῳ contraria) quæ fit per conjunctionum multiplicationem: ex πολὺς, et σύνδετος, *colligatus*: quod ex σὺν, et δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum*, vel *liberorum*: ex πολὺ, et τέκνον, *fœtus, proles*, Th. τίκτω, *pario*: f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sumptuosus; pretiosus; exquisitus*; ex πολὺ, *multùm*, et τέλος, εος, τὸ, *impensa, sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *sumptuosè, magnificè, abundè*: à præced.

Πολυτίμητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multo honore dignus; pretiosus*: et

Πολύτιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valdè pretiosus; multo honore dignus*: ex πολὺ, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Th. τίω, *æstimo, honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *multa passus; nobilis*: ex πολὺ, et τλάω, seu ταλάω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multùm patiens; multùm miser*: ex iisd. Th.

Πολυτόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *partu fœcundus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *columbis abundans*: ex πολὺ, et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*. Th. τρέω, *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas; versutia*: à

Πολύτροπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi; versutus*: ex πολὺς, et τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροφα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis*: à præced.

Πολυύμνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valdè celebratus*. Ex πολὺς, *multus*, et ὕμνος, ε, ὁ, *hymnus, carmen*.

Πολυυμνία, ας, ἡ, *POLYHYMNIA, POLYMNIA*, nomen Musæ: ex πολὺς, et ὕμνος, *hymnus, cantus*.

Πολυφάρμακος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multorum venenorum peritus*. Ex πολὺ, et φάρμακον.

Πολύφημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *celebris*: ex πολὺ, *multùm*, et φημὶ, seu φάω, *dico*: et

Πολύφημος, ε, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interituum*: ὁ πολλὰς φθείρων.

Πολύφιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multos habens amicos*. Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valdè amans*: ex πολὺς, et φίλτρον, ε, τὸ, *amoris illecebra*. Th. φίλος, *amicus*.

Πολυφλοισβοιο, gen. Ion. pro -ε, à

Πολύφλοισβος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multo strepitu resonans, magnum strepitum faciens*: ex πολὺς, et φλοῖσβος, *fremitus undarum*.

Πολύφοιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *profusus, vagus*: ex πολὺ, et φοιτάω, *venio, ventito*.

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens*: f. g. à

Πολύφορβος, ε, ὁ ϗ ἡ, et πολυφόρβος, η, ον, *multos nutriens*: ex πολὺς, et φέρβω, *pasco*: f. ψω, p. m. πέφορβα.

Πολύφορτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui multas habet sarcinas; onustus*: ex πολὺς, et φόρτος, ε, ὁ, *onus*.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè consultus*. Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *multis curis plenus*: ex πολὺ, et φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia*: in dat. pl. πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Πολύφωνος, ε, nomen ranæ, à multo clamore sic dictæ.

Πολύχαλκος, *multum habens æris; dives æris; firmus, validus*. Ex πολὺ, et χαλκὸς, ε, ὁ, *æs*.

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo*. à

Πολύχορδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multas habens chordas*: ex πολὺ, et χορδὴ, ῆ, *chorda, fides*.

Πολυχρόνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus, antiquus*: ex πολὺς, et χρόνος, *tempus*.

Πολυχρονιώτερος, έρα, ερον, *diuturnior, -us*: comparat. et πολυχρονιώτατος, superlat. à præced.

Πολύχρυσος, ε, ὁ ϗ ἡ, *affluens auro*: ex πολὺ, et χρυσὸς, *aurum*.

Πολυψηφὶς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *multis calculis* seu *lapillis abundans*: ex πολὺ, et ψῆφος, ε, ἡ, *lapillus*.

Πολυώδυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui multos dolores affert*: ex πολὺ, et ὀδύνη, *dolor*.

Πολυώνυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multa habens nomina, celebris*. Ex πολὺ, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; lautè et accuratè accipio*; ex πολὺ, *multum*, et ὠρέω, *curo*, quod ab ὤρα, *cura*.

Πόμα, ατος, τὸ, *potus*. Th. πίνω, *bibo*.

Πομπαῖος ἔρος, *ventus secundus, qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεία, ας, ἡ, *pompa*; à πομπεύω.

Πομπεύσκειν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci*; quod à πομπὴ, *pompa*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπεὺς, *dux*, in pl. πομπῆς, *pomparum ductores*; et

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho; cum pompâ incedo, pompam duco; superbio, contumeliâ afficio*; à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio*: *POMPA*; *impulsus ac afflatus divinus; solenne spectaculum in modum triumphi*. Th. πέμπω, *mitto*.

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, *pompis conveniens; ad pompas pertinens; magnificus; ad ostentandum ingenium*, &c. *aptus*, et *factus*; à præced.

Πομπὸς, ῦ, ὁ, *comes, dux viæ*; à πέμπω.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla; favilla æris*: à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύσσω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano*. Hinc πομφολύζαν, 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide πομφὸς.

Πομφὸς, ῦ, ὁ, *eminentia cutis tumida, et simul humore abundans*, quæ emissum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, *flatus*. hinc et πομφόλυξ, *bulla*.

Πονάθη, Dor. pro πονηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro*.

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo*; f. ήσω.

Πονέετο, *laborabat*: Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονοῦντο, *labo-*

rabant, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Ποτεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. paff. ejusd. verbi.

Πονεῦμες, *laboramus*, Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro*; *facio*; *tolero*, *fatigo*, *lassesco*; *ægroto*, *doleo*; [* *dolere facio*, εἰ τὸ κέντρον Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης, Anacr. XL. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem*;] f. ήσω, cùm ad *animum* refertur; et έσω, cùm ad *corpus*, ut volunt nonnulli. à πόνος, quod à Th. πένομαι, *facio*, p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῃ, εται, præs. ind. m. πονηρεύωμαι, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago*; f. εύσω, à πονηρὸς, *improbus*, quod à πόνος, *labor*.

Πονηρία, ας, ἡ, *misera et laboriosa vitæ conditio*; *nequitia*, *malitia*, *vitium*.

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *de industriâ malus*, *malignus*, *improbus*, *sceleſtus*, *vitiosus*, *malus*, i. e. malè se habens: πονηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχὴν: in compar. πονηρότερος, έρα, ερον, superl. πονηρότατος. à πονέω, *laboro*, quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio*; p. m. πέπονα.

Πόνηρος, ρα, ρον, *laboriosus*, *miser*, *infelix*: ab eod.

Πονηρότατος, superl. à πονηρὸς, ὗ, *malignus*, *sceleſtus*.

Πονηρῶς, adv. *improbè*, *sceleſtè*; à πονηρὸς et

Πονήρως, adv. *miserè*; à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro*.

Πονησάμενος, *laborans*; a. 1. part. m. et

Πονήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro*; f. ήσω.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale: et

Πονητικὸς, ή, όν, *laboriosus*; ab eod. verbo.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor*; *dolor*, *molestia*. [* *injustitia*, *iniquitas*, LXX. Ps. x. §. 14. CXXXIX. 24. iv. 10. &c.] gen. pl. πόνων, à p. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro*.

Ποντοπορεύω, *mare trajicio*; f. εύσω, p. πεποντοπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ιον, *marinus*: ut ποντιᾶν Νηρηίδων, Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina*. Th. πόντος, *mare*.

Ποντικὸς, ή, όν, *marinus*; item *PONTICUS*, incola Ponti: ab eod.

Πόντιος, ία, ιον, *marinus*; item prænomen præsidis Romani, qui Πιλάτος dictus: ab eod.

Ποντόθεν, *ex mari*; adv. è loco: à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epithet. Neptuni, *qui maris est rex*, seu *dominator*. Ex πόντος, *mare*, et μέδω, *impero*,

Ποντοπορεύω, *per pontum gradior*, *mare pervado*, seu *pererro*; et

Ποντοπορέω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ϰ ἡ, *mare seu pontum trajiciens*; ex πόντος, *mare*, et πόρος, *iter*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS*, *mare*. Est et

Πόντος, nomen regionis, Asiæ minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANUM*, *placenta lata*, *tenuis et rotunda*: à πέπτω, *coquo*. Gl. Cyr. πόπανα, *liba*.

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publicus*.

ΠΟΠΟΙ, *proh Dii!* Dryopum enim linguâ, *Dii* dicebantur ποποι, quasi πάντα ὀπτεύοντες. Est et vox *admirantis*, vel *indignantis*.

ΠΟΠΠΥΖΩ, f. ύσω, *sibilo*; *blandè attrecto*; à sono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare*.

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *sibilus*; *palpum*, *adulatio*, *blanditiæ*; et

Ποππυσμὸς, ῦ, ὁ, idem. à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis*. à πάρδος, ὁ, *pardus*.

Πόρε, *præbuit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε. et

Πόρε, *da*, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito*: et πόρεν pro ἔπορεν, et πόροι, 3. sing. a. 2. opt. act. ejusd verbi: πόρεσιν, θανάτω, *dare morti*: Th. πείρω, *transadigo*; f. περῶ, p. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *profectio*, *iter*, *gressus*, *agmen*: à πορεύω, *trajicio*. Th. πείρω, *transeo*; p. m. πέπορα.

Πορεῖον, ου, τὸ, *cujus ope iter facimus*; *quod legatis datur pro libertate commeandi*. ab eod.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. paff. et

Πορευθῶ, a. 1, sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, εο, *proficiscor*. [* de iis dicitur qui *equo* vel *curru* vehuntur, Act. viii. 36. 39. αὐτὸς ἱππάθει πορεύεσθαι, *equo vehi*, Xen. Cyrop. p. 7. *navigatione* opponitur, Exp. Cyri, v. p. 278.] item in sacrâ paginâ *versor*. imperf. m. ἐπορευόμην, ου, ετο, præs. inf. m. πορεύεσθαι, fut. m. πορεύσομαι, perf. paff. πεπόρευμαι, a. 1. paff. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi*; a. 1. imperat. paff. πορεύθητι, a. 1. subj. πορευθῶ: med. à πορεύω, quod à πόρος, *transitus*.

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. sing. f. 1. m. verbi præced.

Πόρευσις, εως, ἡ, *iter*, *via*: et

Πορευτὸς, ἡ, ὸν, *qui transiri potest*, *permeabilis*: à

Πορεύω, *trajicio*, *traduco*, *ire jubeo*; *facio ire*; *mitto*: f. εύσω, p. πεπόρευκα: à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

Πορέω, seu πόρω, *do*, *præbeo*, Poët. pro πορίζω, *aditum facio*, *comparo*; item *do*. Th. πείρω.

Πορθέω, *vasto*, *depopulor*: imperf. ἐπόρθεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, a. 1. ἐπόρθησα, a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo*, *depopulor*: f. σω, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vastatio*, *depopulatio*: à 2. perf. sing. perf. paff. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, *fretum*, et *navis quâ fretum trajicitur*: à πορθμὸς.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor*, *qui aliquem lintre per fretum transportat*: et

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto*, *trajicio fretum*, *moveo*, *fero*: à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, *fretum*, *trajectus*: à πείρω, *transeo*.

Πορθουμένη, ης, ἡ, *devastata*: præs. part. paff. f. g. verbi πορθέω, quod vide

Πορίζεσθαι, præs. inf. paff. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio*; *invenio*, *paro*, *suppedito*: f. ίσω, p. πεπόρικα, perf. paff. πεπόρισμαι. à πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia*, nom. pl. n. g. à

Πόριμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *pervius*; *transitus*; *abundans*, *quæstuosus*; à πόρος, *transitus*. Th. πείρω.

ΠΟΡΙΣ, ιος, ὁ ϰ ἡ, *vitulus*, vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *quæstus*; *corollarium*; *theorema à demonstratis obiter resultans*; item

Πορισμὸς, ῦ, ὁ, *suppeditatio*, *reditus*: et

Ποριστὴς, ῦ, ὁ, *suppeditator*, *quæ-*

ſor: omnia à perf. paſſ. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟΡΚΗΣ, ου, ὁ, annulus, ſeu fibula, cujus complexu haſtæ ferrum cum ligno coërcetur.

Πόρκινος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. piſcator.

ΠΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piſcatorium; circulus quivis.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio: [* adulterium, Matt. xix. 9. inceſtus, 1. Cor. v. 1.] à ſeq.

Πορνεύω, ſcortor, f. εύσω, a. 1. ἐπόρνευσα, p. πεπόρνευκα. à ſeq.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quæ corpus ſuum περνᾷ, id eſt, vendit, ac proſtituit, quod à περνάω ſeu πέρνημι, vendo, p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricius: à πόρνη.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, lenocinator, fornicarius.

Πόρνος, ου, ὁ, ſcortator. [* propriè virile ſcortum, publicè ſe proſtituens, fornicarius, 1 Cor. v. 9. 10.] Vide πόρνη.

Πόρος, ου, ὁ, tranſitus, meatus, via; ora maritima ubi ſc. eſt trajectus; vectigal, quæſtus; via et ratio aliquid efficiendi. undè πορίζω, acquiro. Th. πείρω, transfodio. p. m. πέπορα. [* Hinc fortè Angl. A PORE.]

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus Th. πόρπη.

Πορπάω, vel -έω, fibulis aſtringo: à

ΠΟΡΠΗ, ης, ἡ, fibula, annulus clypei.

Πόῤῥω, adv. PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem. Th. πρὸ, antè. Eſt autem idem πρόσω, πόρσω, et his opponitur ὀπίσω. πρόσω καὶ ὀπίσω, antè et retrò. Hinc comparat. πορρώτερος, ſuperl. πορρώτατος.

Πόῤῥωθεν, adv. eminùs, procul: à πόῤῥω, quod vide.

Πορρώτατος, ſuperl. longiſſimè diſtans, maximè procùl diſſitus: et

Πορρωτάτω, adv. ſuperl. longiſſimè: et

Πορρώτερον, adv. longiùs: et

Πορρώτερος, longiùs diſſitus, magis procùl remotus: et

Πορρωτέρω, adv. compar. longiùs: à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσύνω, præbeo; paro; curo; molior, &c. à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, præbeo. Th. πείρω, p. m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro πορρώτερον, longiùs, remotiùs. Quod à πρόσω, adv. longè, &c. et per Metath. litt. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, et ſuperl. πόρσιστα, longiſſimè. Th. πρὸ, antè.

Πόρσιστα, vide in præced.

Πορσυνέουσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, fut. part. f. g. verbi πορσύνω.

Πορσύνω, præbeo; paro; ago, adminiſtro; colo, in pretio habeo, honoro; delector: à πόρω.

Πόρσω, longè compar. πόρσιον, longiùs. Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſeq. ejus Th.

ΠΟΡΤΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, vitulus, juvencus, aut vitula, juvenca: idem et πόρις.

ΠΟΡΦΥΡΑ, ας, ἡ, PURPURA, genus conchæ nobilis; item pannus purpuræ liquore tinctus, veſtis purpurea.

Πορφύρεος, έα, εον, contract. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, PURPUREUS, ſplendidus, venuſtus; niger; verſicolor. Th. πορφύρα.

* Πορφυρὶς βασίλειος, purpura imperatoria.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, Porphyrio, nomen avis aquaticæ, ſic dictæ à colore roſtri et pedum.

Πορφυρόεις, εσσα, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram vendit: ex πορφύρα, et πωλέω, vendo.

Πορφύρω, f. υρῶ, purpureo colorè perfundo, rubeo. Et mare fluctuans πορφύρειν dicitur. Hinc et animus dicitur πορφύρειν, cum æſtuat, ſed leniter. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, ſuppedito, præbeo, do. Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω.

Πόσ' pro ποσὶ, pedibus, ſic et ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à ποῦς, pes.

Ποσάκις, quoties: adv. interrogandi, quod à πόσος, quantus? Th. ὅσος, quantus, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, et ποσαπλασίων, ὁ καὶ ἡ, quotuplex? et

Ποσαπλῶς, adv. quot modis: à πόσος.

Ποσαχῶς, adv. quotnam modis: ab eod.

Πόσε, quò? quem in locum? à πόσος.

Πόσει, dat. ſing. à πόσις, ιος, ὁ, maritus.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, Neptunius, a, um: et

Ποσειδάων, άωνος, et -άονος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ὁ, accuſ. Ποσειδάωνα; in vocat. Ποσείδαον.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, gen. ῶνος, et Ion. Ποσειδέων, ὁ, Neptunus, Deus maris.

Ποσειδώνιον, ου, τὸ, Neptuni templum: à Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσιος, gen. ſing. à πόσις, ὁ, potus; idem quod πόμα. Th. πίνω, bibo.

ΠΟΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, quâ glans virilis tegitur, qu. πρόσθη, à προτίθεσθαι. [* Hinc Lat. PRÆPUTIUM, quaſi προτίθεσθιον, extrito σ.]

Πόσις, εως, ἡ, potus, idem quod πόμα, ατος, τὸ. Th. πίνω, bibo.

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, maritus.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? quotus? πόσου, quanti? πόσοι, quot? Th. ὅσος, quantus, citra interrog.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, aliquantus; quidam: τὸ ποσὸν, quantitas: et

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas: ab eod. Th.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Terræ Epithet. quòd pedibus pulſatur: ex ποῦς, pes, et κρότος, pulſus.

Ποσσὶν, pedibus; dat. plur. Poët. pro ποσὶν, à ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Πόσσω, Dor. pro πόσου, quanti pretii? à πόσος, et gem. σ, πόσσος.

Ποστὸς, ἡ, ὸν, quotus? quantus? qu. πόσατος. A πόσος. Th. ὅσος, quantus.

Ποσῶς, aliquantulùm; à præced.

Ποτ' et ποθ' pro ποτὲ, aliquando. [* τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν, Xen. Apoll. Socr. l. 1. quibus tandem argumentis perſuaſerint.]

Πόταγε, adduce, Dores dicunt pro πρόσαγε, age: præſ. imperat. act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, duco.

Ποτάγχυμεν, appropinquamus, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. pl. præſ. indic. verbi προσάγχυμι, ex πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. propè, juxtà.

Ποταείδω, accino, Dor. pro προσαείδω, f. m. ποταείσομαι.

Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus; peregrinus; primus, antiquus: à Dor. ποτὶ, ad, propè. Th. πρὸς.

Ποταινὶς, ἡ, ὸν, idem: ab eod.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, reſpondere.

Ποταμέλξομαι, ῃ, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, f. 1. med. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ποτάμειος, εία, ειον; et

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis. Th. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ. à

ΠΟΤΑΜΟΣ, οῦ, ὁ, fluvius; q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non ſalſam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ à flumine aufertur ſive rapitur: ex ποταμὸς, fluvius, et φορητὸς, qui geſtari poteſt; quod à φορέω, idem

quod φέρω, f. οἴσω. [* Apoc. xii. 15. nusquam alibi, nisi apud Hesychium.]

* Ποταμόχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *limo arenâve à fluvio devectâ opertus.*

Ποτανὸς, *volucer, qui volat, volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, οῦ, à πετάομαι, *volo*; quod vide.

Ποτάομαι, *volo*, f. m. ποτήσομαι, p. pass. πεπότημαι. hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, *qualis, -e?* à Th. δάπεδον, οῦ, τὸ, *solum, pavimentum*; hinc enim ποδαπὸς, *cujas?* undè ποταπὸς, mutato δ in π.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τουτέστι προσορᾶν, *aspicere, intuere.* ex Dor. præposit. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, *video.* Th. αὐγὴ, ἡ, *splendor, lux.*

Ποταύλει, *accinebat*, Dor pro προσηύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano.* Th. αὐλὸς, οῦ, *tibia.*

Ποταῷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis.* Th. ἠὼς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi ἕως πότε, *quousque?* Sed

Ποτὲ, *aliquando*, est dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, οὐδὲ, &c. annectitur, ut οὐδέποτε, μηδέποτε, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτέδραμε, Dor. pro προσέδραμε, 3. sing. a. 2. à τρέχω, *curro.*

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. κλέπτω, *furor.*

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. m. Ion. præced. verbi.

Ποτερίσδειν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliqua certare.* Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

Ποτέροισι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

• Πότερον et ποτέρα, adv. *utrùm, an*: à

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter, utra, utrum*, et interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. et Æol. pro προσέρχου, *accede*, præs. imperat. m. ab ἔρχομαι, *venio.*

Ποτεφύετο, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. m. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *nascor.*

Πότεχ' et πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Πότημα, ατος, τὸ, *potus.*

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτηνὸς, ἡ, ὸν, *volucris, alatus*: à ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, *poculum*: à 3. pers. perf. pass. verbi πίνω, *bibo.*

* Ποτηρίδιον, ου, τὸ, *pocillum*: à

✝ Ποτήριον, ου, τὸ, *poculum, calix*: à ποτὴρ.

* Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *calicLarium, abacus.*

* Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, *cratera*: ex ποτήριον, et πλύνω, *lavo.*

Πότης, ου, ὁ, *potor, bibax*: et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio*: à πίνω.

* Ποτητὸς, ἡ, ὸν, *volucris*: à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad.*

* Ποτιάπτω, *alligo.*

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere*, præs. infin. Th. βλέπω.

Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto*: ex πρὸς, *ad*, et δέχομαι, *capio*: f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι. et

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adspexisse*: a. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. verbi προσδέρκομαι, *aspicio.* Th. δέρκω, *video.*

Ποτιδεύομαι, *indigeo*: Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. sing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video.*

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad cœnam utilis*: Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna.*

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, *video.*

Ποτίζω, *do potum; duco aquatum; rigo*: imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε, f. ίσω, et Att. -ιῶ, p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα, a. 1. sub. act. ποτίσω, ης, η, a. 2. ind. act. ἐπότιδον, præs. pass. ποτίζομαι, a. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η. ποτιζομένη, *irrigua.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προστίθει, *appone*: et hoc pro προστίθετι, præs. imperat. à προστίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui est in corde.* Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, *inclinatus*: quod ex πρὸς, et κλίνω, *inclino.*

* Ποτικὸς, ἡ, ὸν, *bibax*: à πότης.

Ποτίκρανον, Dor. *pulvinar*: ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, *caput.*

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui*: hinc

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. pers. sing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. et Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo*: ex πρὸς, et μάσσω, *tango*: f. ξω.

Πότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *potabilis.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτιμυθῆσθαι, *alloqui*: Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, *verbum.*

Ποτινίσσομαι, η, εται, *accedo, advehor*: Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio*: præs. ind. ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio.* Th. νίω, *eo.*

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin. *puteus.* hod. *Puteoli.*

Ποτιόσσεται, *aspicit*: 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video*: Æol. pro ὄπτομαι, perf. pass. ὦμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιῤῥιπτεῖν, Dor. et Att. pro προσρίπτειν, *projicere.* Th. ῥίπτω, idem.

* Πότις, ιδος, ἡ, *potrix*: à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere*: à ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit*: 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

* Πότισις, *adaquatio.*

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, *potio*: à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor pro. προστάζω, *adstillo, instillo*: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στάζω, *stillo*: f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis*: à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

* Ποτίστρα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur.*

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus.*

Ποτιῶ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ. *sors, fatum; mors*; quod à πίπτω, *cado.* πότμω, Doricè genit. pro πότμου.

Πότνα, ας, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνας pro πότνιας.

Πότνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα, *veneranda*: à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dominatu venerandus*: ex πότνιος, et ἄναξ, *rex.*

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, *ία*, *ιον*, *venerandus*, *honorandus*: qu. à *πίτω*, *cado*: quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidere.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, ῦ, τὸ, *potio*, *potus*: *quod bibitur*: quod et

Πότος, ῦ, ὁ, *potatio*, *compotatio*; *POTUS*: à

Ποτὸς, ἡ, ὸν, *potulentus*: à *πίνω*, *bibo*.

Ποτόσδεν, præs. part. n. g. à *ποτόσδω*, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro *προσόζω*, idem quod simplex *ὄζω*, *oleo*: f. *ὀζήσω*, et *-ίσω*, p. *ὦζηκα*, p. m. *ὦδα* et *ὄδωδα*, Att.

Ποτῦ, gen. sing. à *ποτὸν*, quod vide.

Ποτὰν, vel *ποτ' τὰν*, pro *ποτὶ τὰν*, Dor. pro *πρὸς τὴν*. Sic *ποτὸν*, Dor. pro *ποτὶ τὸν*, et hoc pro *πρὸς τὸν*.

Ποττῶ Dor. pro *ποτὶ τῶ*, vel *ποτ' τῶ* et hoc pro *πρὸς τοῦ*.

Πῦ, adv. *ubi*? *quo in loco*: *πῦ τί*; *ubi est*? ab *ὅ*. Th. *ὅς*, *qui*.

* Πυ, adv. *alicubi*, *aliquam*, *usquam*; *ferè*, *circiter*, *ἑκατονταέτης που ὑπάρχων*, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis*, *ἐτῶν πυ εἴκοσι*, *viginti circiter annis*, Plut. in Numa.

Πυγγὰ, *πυγγίον*, *sacculus*.

Πυγγία, *τὰ*, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad [illegible] usurpantur.

Πύδης, *εντος*, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens*.

Πυλυβότειρα, *ας*, ἡ, *multorum alumna*: Epith. terræ: ex *πολὺς*, Poët. pro *πολὺς*, et *βόσκω*, *pasco*. Th. *βόω*, idem.

Πυλὺς, Poët. pro *πολὺς*, *multus*: quod vid. acc. *πολυν*.

ΠΟΥ'Σ, *ποδὸς*, ὁ, *PES*; *mensura*; *radix seu ima pars montis*; *pes metricus*; *funis nauticus*, *πόδες*, *pedes*, *quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur*: à *πόω*, *tero*. Ἀνὰ πόδα, *retrò*: ἐκ ποδὸς, *è vestigio*; ἐν ποσὶ, *præsentia*, *obvia*, *vulgaria*; ἐπὶ πόδα, *reflexo pede regrediendo*; κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item *cursu*; περὶ πόδα, *aptè*.

Ποχ' ἀ, Dor. pro *ποτὶ ἀ*.

Πόω, inusit. *bibo*.

Πρᾶγμα, *ατος*, τὸ, *negotium*, *res*; *administratio reipubl.* οἱ ἐν πράγμασι, *magistratus*, *principes reip. status*, *conditio hominis*: à *πέπραγμαι*, p. pass. verbi *πράσσω*, vel *-ττω*, *facio*: f. ξω.

Πραγματεία, *ας*, ἡ, *studium*, *intentio animi*; *tractatus*; *negotiatio*, *mercatura*: à seq.

Πραγματεύομαι, ἡ, εται, *negotior*, *studeo*, *laboro*, *quæro*: f. m. *εύσομαι*, a. 1. m. *ἐπραγματευσάμην*, *ω*, *ατο*, a. 1. imperat. m. *πραγματευσαι*, *ἄσθω*, et in plur. *πραγματεύσασθε*. à *πρᾶγμα*. Th. *πράσσω*, *facio*.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *strenuus*, *solers in rebus tractandis*. Hinc Angl. PRAGMATIC. ab eod.

Πραέσι, dat. pl. à *πραῦς*, *έος*, idem qu. *πρᾶος*, *lenis*, *mitis*, *mansuetus*.

Πραθέειν, Ion. pro *πραθεῖν*, *vastare*: a. 2. inf. act. verbi *πέρθω*, *vasto*, f. *πέρσω*, f. 2. *παρθῶ*, et per Metath. *πραθῶ*. hinc a. 2. *ἔπραθον*.

Πραθεὶς, *ἕισα*, *ὲν*, *venditus*: a. 1. part. pass. et

Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *πιπράσκω*, *vendo*: f. *πράσω*. Ex *περάω*, per Sync. pro *περάω*.

Πράθεν, *ες*, *ε*, Ion. pro *ἔπραθεν*, a. 2. ind. act. verbi *πέρθω*, *vasto*: fut. *σω*, aor. 2. *ἔπαρθον*, et per Metath. *ἔπραθον*, p. med. *πέπορθα*.

Πραιτώριον, *ῦ*, *τὸ*, *prætorium*: [*atrium*; *ubi tenebat prætoria cohors*; *ædes habitationi præsidum in provinciis destinata*, Mar. Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis, Act. xxiii. 35. Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum, seu Castrensium, *Suet. Tib. 39. coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe*, Phil. i. 13. Perizon.] à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor*: à præeundo.

Πρακτέον, verbale à *πράσσω*, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. *πρακτήρ*, *actor*, *mercator*: *coactor tributorum*: ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad agendum*; *efficax*, *strenuus*, *expeditus de milite*: *qui consequitur*, *quod petit*: ab eod.

Πράκτωρ, *ορος*, ὁ, *perpetrator*; *exactor*: ab eod.

Πραμνεῖος, seu *πράμνιος οἶνος*, *vinum genus*: sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro *πρώην*, *nuper*: quod vide.

Πρανὴς, *έος*, ὁ ἡ ἡ, idem quod. Th. *πρηνὴς*, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi *πρανίζω*, Dor. pro *πρηνίζω*, *præcipito*: quod à præced. Th.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi *πράσσω*, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. *πράξας*, *αντος*, et in n. g. *πρᾶξαν*, ab eod.

Πρᾶξις, *εως*, ἡ, *factum*, *actio*: *successus rerum*; pl. *res gestæ*, *historia*: acc. sing. *πρᾶξιν*, nom. pl. *πράξεις*, dat. pl. *πράξεσι*, ab eod.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi *πράσσω*.

Πρᾶον, adv. *leniter*, *mansuetè*; item *lene*, *mansuetum*: n. g. à

ΠΡΑ'ΟΣ, et *πρᾶος*, *ῦ*, *lenis*, *mitis*, *mansuetus*: comparat. *πραότερος*, *mitior*, superl. *πραότατος*, *mitissimus*.

Πραότης, *ητος*, ἡ, *lenitas*, et *mansuetudo*: à præced.

* ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, *ων*, *αἱ*, *præcordia*: dat. pl. *πραπίδεσι*.

ΠΡΑΣΙΑ', *ᾶς*, ἡ, *areola in horto*. Fortè primò sic dicta est, areola porrorum: quasi à *πράσον*.

Πράσινος, *ῦ*, ὁ ἡ ἡ, *porraceus*, *viridis*: à *πράσον*, *ῦ*, *τὸ*, *porrum*.

Πρᾶσις, *εως*, ἡ, *venditio*: à *πιπράσκω*, *vendo*. Th. *περάω*, idem.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, *ῦ*, *τὸ*, *porrum*: Angl. LEEK.

Πρασσαῖος, *ῦ*, ὁ, nomen ranæ; à *πράσον*, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro *πράσσομεν*, 1. plur. præs. et

Πράσσοντι, Dor. pro *πράσσουσι*, *exigunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi *πράσσω*.

Πρασοφάγος, *ῦ*, ὁ ἡ ἡ, nomen ranæ: ex *πράσον*, *porrum*, et *φάγω*, *comedo*.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, et *-ττω*, *facio*, *ago*; *administro*, *tracto*, *curo*; *vitam ago*, &c. *patior*, ut contrà *πάσχω*, *facio*; *exigo*; *operam do*; *prodo*; *per clandestinas consultationes aliquid facio*: *πράττομαι*, *paciscor*, *stipulor*, *exigo*: f. ξω, p. χα, perf. pass. *πέπραγμαι*. *πράττειν κλέος*, *gloriam sibi parare*.

Πράσω, *vendo*: quod et *πιπράσκω*, à *περάω*, *transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendi causâ. Hinc *πράτης*, *venditor*.

Πράσω, *vendam*: f. 1. verbi *πιπράσκω*.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor*: et

Πράτης, *ῦ*, ὁ, idem.

Πρατήριον, *ῦ*, *τὸ*, *locus in quo venalia exponuntur*: à *πρατὴρ*.

Πράτιστος, *ῦ*, ὁ, Dor. pro *πρώτιστος*, *primus*; superl. à *πρῶτος*.

Πρᾶτος, *α*, *ον*, Dor. pro *πρῶτος*, *primus*. Th. *πρὸ*. Sed

Πρατὸς, ἡ, ὸν, *vendendus*, *vendibilis*.

Πράττω, *facio*; vide *πράσσω*.

Πραΰθυμος, *ῦ*, ὁ ἡ ἡ, *mitis*, *lenis animo*; ex *πραῦς*, et *θυμὸς*, *animus*.

Πραΰμητις, *ιος*, ὁ ἡ ἡ, *qui mite consilium habet*, *mitis*; ex *πραΰς*, idem quod *πρᾶος*, *lenis*, et *μῆτις*, *ιδος*, ἡ, *consilium*.

Πραΰνω, *mitigo, lenio*, f. υνῶ, p. πεπραΰγκα. à

Πραΰς, εῖα, ῢ, idem quod Th. πρᾶος, *mitis*; gen. πραέος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Πράω, inusit. *vendo*; vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo*.

Πρέως, *leniter*; adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes, stirps*.

Πρέπει, *decet*; cum. dat. imperf. ἔπρεπε, part. præs. n. g. τὸ πρέπον, *decorum*; præs. inf. πρέπειν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. infin. à πρέπω vel πρέπει, *decet*.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *quod decet et convenit, decorum*, et Att. adv. *decenter*, part. præs. n. gen. à πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *convenienter, ut decet*; à præced.

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum; excello*.

Πρέσβα, *antiqua, veneranda*; per Sync. pro πρέσβεια, f. g. à πρέσβυς, *senex*; et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio; postulatio; honos augustior*; à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, εως.

Πρεσβεύς, έως, ὁ, idem ac Th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτής, ου, ὁ, *legatus, orator*; à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum vel legationem pertinens*; à præced.

Πρεσβεύω, *legatione fungor*: item *senior sum*: *in honore ut senex sum*; *honore afficio ut grandævum*; f. εύσω, p. πεπρέσβευκα, a. 1. ἐπρέσβευσα; à πρέσβυς, *senex, legatus*.

Πρεσβῆες, *seniores*; nom. pl. Ion. à πρεσβεύς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium*; *quod meretur is qui maximus est natu*; vel in genere, *quo aliquis honoratur, veluti major natu*. Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, senex*.

Πρεσβηΐς, ίδος, ἡ, *antiqua*; acc. sing. πρεσβηΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, *legatus*; à πρέσβυς, *senex*.

Πρέσβιστος, et πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex*; compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγενεῖν, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura*; à

Πρεσβυγενής, έος, ὁ ἡ, *maximus natu*; ex πρέσβυς, et γίνομαι, *nascor*.

Πρέσβυν, acc. sing. m. g. à

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, εως, υ, gen. υος, et Att. εως &c. *senex*; item *legatus*; Æol. dicitur πρέσγυς, *PRISCUS*; quasi, quia πέρας βίου, *terminum vitæ*, attigit.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, *maximus natu, antiquissimus*: superl. à πρέσβυς, *senex*; comp. πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior*; f. g. à πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, *Senatus Judaicus*: *presbyterium*; *senatus ecclesiasticus*: à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *natu grandior, PRESBITER*. Hinc Angl. PRESBYTER: *senior; antiquior*; οἱ πρεσβύτεροι, *seniores*, specialiter, *qui Ecclesiæ præsunt*; item *legati*; compar. à πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, *senex*; à Th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, *senilis; antiquus*; à præced.

Πρεσβῦτιν, acc. sing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus*; acc. sing. πρεσβύτιδα, et -ύτιν. Th. πρέσβυς, *senex*.

Πρευμενὴς, έος, ὁ ἡ, *placidus*; à πρᾶος, et εὐμενὴς, *benevolus*.

Πρέψας, αντος, *qui convenit*; a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum*.

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium*. πρήγματα ἔχειν, *molestias habere*, dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula, guttur*.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse*: vide πραθεὶς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo, inflammo, inflo*; f. σω, p. πέπρηκα.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *furenti impetu spiro*; ex πρήθω, *spiro*, et μαίνομαι, *furo*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorsum*: à

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, *PRONUS, præceps*.

Πρῆξαι, *egisse*; a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*; f. ξω.

Πρήξεις, *facies*; 2. sing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. sing. a. 1 sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρήξιες, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, acc. sing. πρῆξιν.

Πρῆσαι, *incendisse*: a. 1 inf. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Πρῆσε, *incendit*: Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*: Ion. pro πρᾶσις, quod vide. Est et

Πρῆσις, εως, ἡ, *inflatio*: apud Hippocr. à πρήθω.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio* f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: fut. ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo*; Odyss. O. 47. à περάω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, *qui incendit et inflammat*; *serpens quidam, ab ardore* dictus: *turbo igneus à nubibus prorumpens*; *exterior pars gutturis faucibus subjecta*: à πέπρησται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρήτην, *agnus*, vel *hædus, agniculus*.

Πρητήριον, ου, τὸ, Ion. pro πρατήριον.

Πρηΰνει, *mitigat*: Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. verbi πραΰνω. Th. πραΰς, vel πρᾶος, *lenis, mitis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus et πρὼν et πρεὼν ex πρὸ, et εἰμὶ.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo, redimo*; seu *opus faciendum conduco*: qu. à περάω. Hinc

Πριάμενος, præs. part. m. πρίασθαι, præs. inf. ejusdem.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES*: à

Πρίαμος, ου, ὁ, *PRIAMUS*: nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, et Ion. πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum*, item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. med. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco*: quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquam*: et pro πρὸ, cum gen. *ante*, adv. regit. inf. et ind. ut πρὶν φανῆναι, pro πρὸ τοῦ φανῆσαι, *antequam apparerit*. Eleganter postponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ἂν, δὴ, γε, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus*.

Πρινὴ, *priusquam*: pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, *iligneum*: n. g. à

Πρίνινος, ίνη, ινον, *ilignus; robustus*: à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part.

act. verbi πρίω, vel πρίζω, ferrâ *seco*: f. σω, p. πέπρικα, p. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, εῖσα, ὲν, *sectus*: a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκος, ὁ, nomen viri origine Latinum q. d. *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca*

Πριστηροειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *habens formam serræ similem*: ex πριστὴρ, et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. item *serra*.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit*; item *PRISTIS* piscis: et *genus poculi* et *navigii*: et

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus*: à 3. sing. perf. pass. à

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco*: *stringo*; *frendeo*; *emo*: f. σω, p. πέπρικα, perf. pass. πέπρισμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, *eme*: præs. imperat. ut ἴσω, pro ἴστασο, verbi πρίημαι *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*: à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ', *ante, coram, PRO, præ, propter*: gen. regit. In compositis *præ*, modò *tempus*, notans, modò *ordinem*; item *pro, antè, ex, ad*, et *augmentum*: interdum pro παρὰ ponitur.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*: nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius*: ex πρὸ, et ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

* Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm. de m. usur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico, prænuntio*; *præcipio, denuntio, testor*: ex πρὸ, et ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *praeeo, præcedo, præcello*; *deduco, impello, educo*; *adeo, vado*; *perduco*; *ad honores proveho*: f. άξω, a. 2. part. προαγαγὼν, όντος· ex πρὸ, et ἄγω, *duco*.

Προαγωγεύσῃς, *prostituas*: 2. sing. a. 1. sub. act. verbi

Προαγωγεύω, propriè *produco*; *prostituo*: à προαγωγὸς, *perductor*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio*: à προάγω.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, *productor*; *leno, prostitutor*: ab eod.

* Προαγωνίζομαι, *ante alium pugno, pugno*.

Προαδικέω, -ῶ, *injuriâ lacesso*: f. ήσω, p. προηδίκηκα.

Προαδικέομαι, -οῦμαι, *lacessor*: p. part. pass. προηδικημένος, *lacessitus*.

Προαιδεῖσθαι τινὰ, *alicui reverentiam ante alios debere*; ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, *præfero, constituo, consulto*: f. med. ήσομαι, a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, institutum, voluntas, consilium*; *benevolentia*; *factio, partes in rep.* ex προαιρέομαι, *consultò*. et

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur*: in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium*. à seq.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius*: à perf. pass. verbi προαιρέομαι.

Προαιρουμένοις, dat. pl. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor*; fut. med. άσομαι, a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi*: ab αἰτιάομαι, verbum forense, id est, *causor*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προακηκουῖα, perf. part. m. f. g. à

Προακούω, *prior audio, antè audio*: f. ούσω, p. προήκουκα, a. 1. προήκουσα, p. m. προήκοα, et Att. προακήκοα· hinc perf. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, *audio*.

Προαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *promptus, declivis*: à προάλλομαι, *prosilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco*. f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα, perf. part. act. προημαρτηκὼς, υῖα, ὸς. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναλίσκω, *consumo*.

Προαναμέλπω, *præcino, antè decanto*: f. ψω, p. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, *cano*.

* Προανασείω, *priùs concutio*. D. S.

Προανατάττω, *prætexto*. Th. τάττω.

Προανατέλλω, *priùs orior*. Th. τέλλω, *orior*.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, a. 2. infin. act. verbi.

Προαπέρχομαι, *prior abeo seu discedo*: ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, *venio*, fut. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonstro*: ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo*: f. ξω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμαι, aor. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, εῖσα, ὲν.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

* Προαπόλλυμι, *priùs perdo*.

* Προασπίζω, *clypeo objecto protego*, *propugno*.

Προάστιον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάστειον, *suburbium*: ex πρὸ, et ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, et πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ vestibulum*. πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam*. Th. αὐλὴ, *aula*. et

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium tibiarium cantu*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Πρόβα, *progredere*: a. 2. imperat. à προβαίνω. ex πρὸ, et βαίνω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, et βάθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*: à προβαίνω, *progredior*.

Πρόβαινε, *progredere*: præs. imperat. act. à

Προβαίνω, *progredior*; *præcedo, præsum*; *antegredior*, seu *antecello*; *succedo feliciter*: f. m. προβήσομαι, p. προβέβηκα, p. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. προέβην, ης, η, a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*: f. m. βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio*; *emitto, profero, propello*; *propono, promitto*; προβάλλομαι, *produco*, v. gr. *testes*; *projicio clypeum*, vel *scutum defendendi causâ*, unde, *munio me aliquâ re*; *defendo*; *prætendo*; *publici criminis accuso*; *aversor*; *honores peto*, unde in pass. *creor, designor*; *commemoro*; *supero*; *interrogo*: f. προβαλῶ, p. προβέβληκα, aor. 2. προέβαλον, a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προβάλωσι, præs. part. pass. προβαλλόμενος, p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, *mitto, jacio*.

Προβάλοιτο, *proponat*: 3. sing. a. 2. opt. m. verbi super.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt*: 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio*, actio τῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ προβαίνει*, ut *pecus, proventus ex pecudibus*: à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, *ad oves seu pecudes pertinens*: à seq.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, pecus*; in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτοις; à προβαίνω, quia προβαίνειν, *procedere*, solet pascendo.

Προβέβηκε, *antistat*; 3. sing. ind. perf. act. et hinc

Προβεβηκὼς, *υῖα*, *ὸς*, p. part. act. verbi προβαίνω, *anteëo*, *supero*, quod vide.

Προβεβλημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβέβουλα, *pretuli*, *malui*: perf. med. verbi προβούλομαι, inuiit. à βούλομαι, *volo*: f. m. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur*. 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, *produco*; item *priùs edoceo, admoneo, persuadeo; provebo, adjuvo, proficio*; f. άσω, a. 1. προεβίβασα, aor. 1. ind. pass. προεβιβάσθην, a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. βαίνω, *eo*.

* Προβιόομαι, *antè vivo*.

Προβλέπομαι, *provideo*: f. m. ψομαι, a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου. à

Προβλέπω, *provideo*, *prospicio*. Th. βλέπω, *video*: f. ψω, p. φα.

Προβλεψάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propositio*, *PROBLEMA*, unde Angl. PROBLEM; *propugnaculum*; *quicquid prominet, eminet*: à προβάλλω, *propono*, f. λῶ, perf. pass. προβέβλημαι.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, *projectus*, *prominens*: dat. sing. προβλῆτι ab eod. verbo.

Πρόβλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem: ab eodem.

Προβοηθεῖν, *priùs opem ferre*; à βοηθέω, *auxilior*.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum*, vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit*. à

Προβόλαιος, α, ον, vel ου, ὁ ἢ ἡ *objectus*, *exporrectus*: à προβάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, *objectus*, *actio quæ intenditur*; *propugnaculum*, *tutela*; *prætextus*; *pergula*; *emissio jaculi*: impr. et propriè προβολὴ, dicitur *projectio scuti, defendendi sui causâ*; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, *cùm scutis protentis magno gradu vim bostium excipiunt*: ab eod.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Προβοσκὸς, ου, ὁ, qu. d. *vicarius pastoris*; à βόσκω, *pasco*, q. v.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *senatûs consultum*: à p. pass. verbi

Προβουλεύω, f. εύσω, *consulo*, *prospicio*, *provideo*; *deliberatione populum prævenio*, qu. dic. *prædelibero*. ex πρὸ, et βουλεύω, *consulo*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator*, *princeps*: ab eod. Th.

Προγεγεννημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προγεννάω, *antegenero*; à γεννάω, f. ήσω, *genero*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi προγίνομαι, *antecedo*, quod vide.

Προγένειος, ου, *qui barbam babet promissam*: à γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *barba*, quod vide.

Προγενέστερος, έρα, ερον, *major natu*, *antiquior*: comp. à προγενὴς quod à προγίγνομαι, *sum antè*, *præcedo*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, qnod vide.

Προγένοντ, pro προεγένοντο, *procedebant*: Ion. pro προεγίνοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, *antecedo*, *sum antè*; f. m. προγενήσομαι, p. pass. προγεγένημαι, a. 2. m. προεγενόμην, a. 2. part. m. προγενόμενος, p. m. προγέγονα. Th. γίνομαι, *nascor*, quod vide.

Προγινώσκω, *præscio*; *antè decerno*: f. m. προγνώσομαι, p. προέγνωκα, a. 2. προέγνων, ως, ω, perf. pass. προέγνωσμαι, p. part. pass. προεγνωσμένος. Th. γινώσκω, *cognosco*: fut. m. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *præscientia*; *decretum*. à præced.

Προγνώστης, ου, ὁ, *futurorum præscius*, *vates*. à 3. sing. p. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προγνωστικὸς, ὴ, ὸν, *præscius*: τὸ προγνωστικὸν, οῦ, *PROGNOSTICUM*, *rei futuræ signum*; undè Angl. PROGNOSTIC; à præced.

Προγονικὸς, ὴ, ὸν, *avitus*, *primitivus*: et seq.

* Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores*, οἱ πρὸ ἡμῶν γινόμενοι· οἱ ἔκγονοι, *posteri*.

* Πρόγονος, ου, ὁ, *antè genitus*, *progenitor*, *auctor*; item adject. *avitus*. Est et πρόγονος, *privignus*, quod fit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ, et γόνος, ου, ὁ, *generatio*, à p. m. γέγονα. Th. γίνομαι, *nascor*.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA*, *scriptum publicè propositum*; *edictum*: à p. pass. verbi

Προγράφω, *antè scribo*, *proscribo*; *præscribo*; *publicè scriptum propono*; *scribo*: f. ψω, p. προγέγραφα, a. 1. προέγραψα, a. 2. pass. προεγράφην, ης, η. p. pass. προγέγραμμαι, p. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, *priùs descriptus*, *prædecretus*. Th. γράφω, *scribo*, *decerno*.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præparatio*, *præexercitatio*: dat. pl. προγυμνάσμασι. à γυμνάζω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Προδαῆναι, vide in

Προδέδαε, 3. sing. p. m. verbi προδαίω, *prænosco*. Ex πρὸ, et δαίω, *disco*: f. m. δαήσομαι, a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, et δαήμεναι, p. m. δέδαα, pro δέδηκα, *novi*.

Προδεδομένος, η, ον, p. part. pass. et

Προδεδωκέναι, p. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do*, quod vide

Προδείελος, *ante vesperam*. Th. δείλη, *pomeridianum tempus*.

Προδέκτωρ, τορος, ὁ, *protector*, *patronus*. Th. δέχομαι, *capio*.

Προδηλέομαι, *antè lædo*, *auctor sum cladis*.

Πρόδηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod δῆλος, *manifestus*, *perspicuus*. πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè*: à præced.

* Προδιαβάλλω, *antè criminor*.

Προδιδοὺς, οῦσα, ὸν, præs. part. act. et

Προδιδοῦσι, *produnt*, 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, *do prior*; *prodo*, *desero*, *deficio*; *dedo*, ut urbem: f. δώσω, p. προδέδωκα, a. 1. προέδωκα, a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do*.

Προδικαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vel ante, vel loco alterius judicat*. Th. δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Προδοκάζω, f. άσω, *expecto*, *observo*: et hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus*, *insidiæ*. Th. δοκάζω, *observo*.

Πρόδομος, ου, ὁ, *vestib.* ἢ η, *anterior domûs pars*. ex πρὸ, et δόμος, *domus*. Th. δέμω, *struo*.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, ου, ὁ, *proditor*: dat. προδότῃ, accus. pl. προδότας, ab eod. verbo et Th.

Προδοῦναι, a. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδρομέω, -ῶ, *procurro*, *præcurro*: f. ήσω, p. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *præcursor*, *anteambulo*, *excursor*; *præcox*: subst. *processio*: ex πρὸ, et δρέμω, *curro*: f. δρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προδύντος ἡλίου, *ante Solis occasum*. Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. a. 2. part. à δύω, *subeo*; a. 2. ἔδυν.

* Προέγκειμαι, *antepositus sum alicubi*.

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Προεγνωσμένος, η, ον, *prædecretus*,

perf. part. pass. verbi *προγινώσκω*, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi *προγράφω*, *antescribo*, quod vide.

Προέγραψα, a. 1. ind. act. ejusd verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act verbi *προτρέχω*, *praecurro*. Th. *τρέχω*, *curro*: f. *θρέξω*, p. *δεδράμηκα*, p. m. *δέδρομα*.

Προεδρία, ας, ἡ, et

Προεδρίη, ης, ἡ. Ion. *prior vel principalis sedes*: à seq.

Πρόεδρος, ου, ὁ, *qui sedet in primâ sede, praeses, praesul, antistes*: apud Athen. *qui praeest senatui quingentorum, seu concionibus populi*: ex *πρὸ* et *ἕδρα*.

Προεῖκε, *praemisit*, 3. sing. a. 1. Att. pro *προῆκε*, verbi *προΐημι*, *praemitto*. Th. *ἵημι*, *mitto*: f. *ἥσω*, p. *εἷκα*, a. 1. *ἧκα*, a. 2. *ἧν*.

Προειδέναι, *praescivisse*, perf. infin. act. per Sync. pro *προειδηκέναι*, verbi *εἰδέω*, *scio*, f. *ήσω*. Th. *εἴδω*, *scio*, *video*.

Προείδω, *prospicio, provideo, praescio*: f. m. *εἴσομαι*, a. 2. *προεῖδον*, ες, ε, a. 2. part. *προϊδών*, *ῦσα*, *όν*, Th. *εἴδω*, *scio*.

Προειλόμην, ου, ετο, a. 2. ind. m. verbi *προαιρέομαι*, *praeopto*. Th. *αἱρέω*, *capio*; f. *ήσω*, p. *ᾕρηκα*, a. 2. *εἷλον*, a. 2. infin. act. *ἑλεῖν*.

Πρόειμι, *procedo, proficiscor*. Th. *εἶμι*, *eo*.

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προειπεῖν, a. 2. infin. et

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl. *προείπομεν*, a. 2. ind. act. verbi *προείπω*, *praedico*, quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, *praedixi*, perf. act. Sic in perf. pass. *προείρημαι*, *σαι*, *ται*, perf. part. pass. *προειρημένος*, *η*, *ον*, *praedictus, a, um*, verbi *προῤῥέω*, f. *ήσω*, p. *προῤῥήκα*, et Att. *προείρηκα*. Th. *ῥέω*, *dico*.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à *προῤῥέω*, *-ῶ praedico*; vide praeced.

Πρόεισι, 3. pl. praes. verbi *πρόειμι*, *progredior*. Th. *εἶμι*, *eo*.

Προεκπέμψας, a. 1. part. act. à

Προεκπέμπω, *praemitto*. Th. *πέμπω*.

Προεῖχον, ες, ε, imperf verbi *προέχω*, *praetendo, praetexto, promineo, praesto*. Th. *ἔχω*, *habeo*; f. *ἕξω*, et *σχήσω*, imperf. *εἶχον*, a. 2. *ἔσχον*.

Προεκβάλλω, *priùs emitto, antè ejicio*: ex *πρὸ*, et *ἐκβάλλω*, *jacio*.

Προεκμανθάνω, *antè edisco*. Ex *πρὸ*. *ἐκ*, et *μανθάνω*, *disco*: f. m. *μαθήσομαι*, aor. 2. *ἔμαθον*.

Προεκπέμπω, *priùs emitto*.

Προεκκρίνω, *antè excerno*. Th. *κρίνω*, *secerno, judico*; f. *νῶ*, p. *κέκρικα*.

Προεκφέρω, *antè profero*; f. *προεξοίσω*. Th. *φέρω*, *fero*.

Προέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi *προλαμβάνω*, quod vide.

Προελήλατο, *processisset*, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. et Att. à *προελαύνω*, f. *άσω*, p. *προήλακα*, et Att. *προελήλακα*, et in perf. pass. *προελήλαμαι*. Th. *ἐλαύνω*, *agito*.

Προελεύσομαι, f. 1. et

Προελήλυθε, 3. sing. p. m. ind. Att. et

Προελθεῖν, a. 2. infin. et

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. verbi *προέρχομαι*, *praevenio*. Th. *ἔρχομαι*, *venio*; f. m. *ἐλεύσομαι*, a. 2. *ἤλυθον*, et per Syncop. *ἦλθον*, p. m. *ἤλυθα*, et Atticè *ἐλήλυθα*.

Προελθών, ῦσα, όν, *prodiens, progressus*, part. a. 2. praeced. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi *προαιρέομαι*, *praefero, constituo*. Th. *αἱρέω*, *capio*, f. *ήσω*, a. 2. *εἷλον*, a. 2. inf. *ἑλεῖν*.

Προελπίζω, *prior spero, antè spero*: f. *ίσω*, p. *προήλπικα*. Ex *πρὸ*, et *ἐλπίζω*, *spero*. Th. *ἐλπὶς*, *ίδος*, *ἡ*, *spes*.

Προεμαντεύου, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Att. verbi *προμαντεύομαι*, *antè vaticinor*, quod à *μαντεύομαι*, *vaticinor*. Th. *μάντις*, *εως*, *ὁ*, *vates*.

Προέμεν, *promisisse*, Ion. seu Dor. pro *προεῖναι*, a 2. infin. act. verbi *προΐημι*. Th. *ἵημι*, *mitto*, a. 2. *ἧν*.

* Προεμπίπτω, *antè incido, antè occurro, seu obvius fio*.

Προενάρχομαι, *antè incipio*; f. m. *ξομαι*, a. 1. m. *προενηρξάμην*, *ω*, *ατο*: ex *πρὸ*, *ἐν*, et *ἄρχομαι*, *incipio*. Th. *ἀρχὴ*, *initium*.

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi *προφέρω*, *propono, exhibeo*. Th. *φέρω*, *fero*, f. *οἴσω*, a. 1. *ἤνεγκα*, a. 2. *ἤνεγκον*, perf. pass. *ἤνεγμαι*, a. 1. pass. *ἠνέχθην*, a. 1. part. pass. *ἐνεχθείς*.

Προενεγκών, part. a. 2. ejusd. verbi.

Προενέχομαι, *jam antè implicatum teneor*: ex *πρὸ*, et *ἐνέχομαι*. Th. *ἔχω*, *babeo*.

Προεξαΐσσω, *prorruo*. Ex *πρὸ*, *ἐξ*, et *ἀΐσσω*, *ruo*.

Προεξέδρα, ας, ἡ, *sedes prominens*. Th. *ἕδρα*, *sella*.

Προεξανίσταμαι, *antè alios surgo*; item *citiùs justo exsurgo, v. gr. ex insidiis*: ex *πρὸ*, *ἐξ*, et *ἵστημι*, *sto*.

* Προεορτάζω, *priùs festum celebro*.

Προεπαγγέλλομαι, *antè promitto*, aor. 1. m. *προεπηγγειλάμην*, *ω*, *ατο*, ex *πρὸ*, *ἐπὶ*, et *ἀγγέλλω*, *nuntio*.

* Προέπω, *antè dico*.

Προερέω, ῶ, *praedico* vel *praenuntio*: ab *ἐρέω*, idem ac Th. *ἔρω*, f. *ἐρῶ*, *dico*.

Προέρυσσεν, *deduxit*, Ion. et Poët. gem. *σ*, pro *προείρυσε*, 3. sing. a. 1. act. verbi *προερύω*, *trabo*. Th. *ἐρύω*, *trabo*.

Προερύσσω, *deduxero*, a. 1. sub. act. Poët. gem. *σ*, ab eod. verbo et Th.

* Προέρχομαι, *praevenio, progredior, praeeo, praecurro*, cum gen. imperf. m. *προηρχόμην*, *ου*, *ετο*, f. med. *προελεύσομαι*, *praecedam*, a. 2. *προῆλθον*, *ες*, *ε*. a. 2. sub. *προέλθω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 2. part. *προελθών*, *ῦσα*, *όν*. Th. *ἔρχομαι*, *venio*.

Πρόες, ἵετω, *praemitte*, a. 2. imperat. act. verbi *προΐημι*, *praemitto*. Th. *ἵημι*, *mitto*: f. *ἥσω*, p. *εἷκα*, a. 1. *ἧκα*, a. 2. *ἧν*, et in 3. pl. *ἵεσαν*.

Πρόεσαν, *praemiserunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *προΐημι*. Vide *πρόες*.

Προεσάξαντο, Ion. pro *προεισήξαντο*, 3. pl. a. 1. m. verbi *προεισάγω*, *priùs importo*. Th. *ἄγω*, f. *ξω*, *duco*.

* Προέσθαι, a. 2. inf. med. à *προΐεμαι*, *projicio*, frequentèr ap. Demosth.

Προεστάναι, *praeesse*, praes. infin. à *προέστημι* pro *προΐστημι*.

Προεστίατε, *praestis*, per Syncop. Ion. pro *προεστήκατε*, 2. plur. perfect. activ. Vide *προεστῶτες*.

Προεστώς, ῶτος, *praeses*, part. perf. per Sync. pro *προεστηκώς*; et

Προεστῶτες, *praefecti*, ejusd. nom. pl. perf. part. Att. pro *προεστηκότες*, verbi *προΐστημι*, *praesum*. Th. *ἵστημι*, *statuo, sisto*, f. *στήσω*, p. *ἕστηκα*. a. 2. *ἔστην*.

Προέσχον, ες, ε, a. 2. verbi *προέχω*, *antecello*. Th. *ἔχω*, *babeo*.

Προετοιμάζω, *antè praeparo*: f. *άσω*, a. 1. *προητοίμασα*: ab *ἑτοιμάζω*, *paro*. Th. *ἕτοιμος*, *promptus, paratus*.

Προευαγγελίζομαι, *doctrinam Christianam propono; antè promitto; rem laetam prenuncio*; a. 1. m. *προευηγγελισάμην*, *ω*, *ατο*: ex *πρὸ*, *εὖ*, et *ἀγγέλλω*, *nuntio*.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. *προεφήτευσα*, *ας*, *ε*, a. 1. ind. act. verbi *προφητεύω*, *vaticinor: prophetos expono*, quod à *προφήτης*. Th. *φημὶ* seu *φάω*, *dico*.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi *προφθάνω*, *praevenio*: f. *προφθάσω*, p. *προέφθακα*, Th. *φθάνω*, *praevenio*: a. 2. *ἔφθην*.

Προέχω, εις, ει, et in 3. pl. *προέχουσι*, *antè me teneo seu babeo, prae-*

tendo, præcello, præsto: f. προέξω. Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, *pervenerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, *procedo.* Th. χωρέω, *eo, accedo,* f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, *præcedo, produco,* f. ξω, a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, *duco.*

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, ῦμαι, *præeo, præcipuus sum;* cum accus. in 3. sing. m. προηγεῖται, f. m. προηγήσομαι, p. pass. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gula,* vesica eminentior in avibus, qui esca προαγείρεται, id est, *præcolligitur.*

Προήγορος, ου, ὁ, *qui primus causam dicit, patronus:* à προαγορεύω, *prædico,* quod ab ἀγορεύω, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Προηγούμενος, μένη, μενον, *antecedens:* part. præs. m. verbi προηγέομαι. προηγουμένη (sc. αἰτία) *causa interna,* ut προκαταρκτικὴ, *externa* dicitur. undè.

Προηγουμένως, adv. *ex antecedente; præcipuè; ex professo.*

Προηδυνθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

* Προηδύνω, *delecto antè;* quod ex πρὸ, et ἡδύνω, *lætitiâ afficio,* Th. ἡδὺς, έος, *suavis.* *

Προῄειν, εις, ει, *progrediebar,* plusq. p. m. vel imperf. Att. à πρόειμι. Th. εἶμι, *eo:* perf. m. εἶα, plusq. p. m. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Προήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, *præmitto.*

Προήκω, *procedo, progredior, antecello:* προήκων, part. *provectus.* Th. ἥκω, fut. ξω, *venio.*

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, *prævenio.* Th. ἔρχομαι, *venio:* f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. pl. m. g. perf. part. act. verbi προελπίζω, *prior spero,* f. ίσω, p. προήλπικα, quod ab ἐλπίζω, *spero.* Th. ἐλπὶς, *spes.*

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, *antè diem.*

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω. f. ήσω, *pecco.*

Προῆν, *processi,* a. 2. ind. verbi προεῖμι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Προήνεγκα, ας, ε, *excellui,* a. 1. ind. act. verbi προφέρω, *excello.* Th. φέρω, *fero;* fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo.* Th. αἱρέω, *capio, eligo,* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Προηρόσιος, ία, ιον, *arationem præcedens.* Undè προηροσία Δημήτηρ, *Ceres ante arationem invocata:* ex πρὸ, et ἀρόω, *aro.*

Προήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi προέρχομαι, *prævenio,* cum gen. imperf. m. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, *antè exerceo.* Th. ἀσκέω, *exerceo:* f. ήσω.

Προήσομαι, η, εται, *profundam,* f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto:* f. ήσω.

Προῃτιασάμεθα, aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, *antè criminor;* f. m. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa.*

Προήχθην, ης, η, *adductus sum, processi,* a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Προθέλυμνα, *funditùs, radicitùs,* adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ ἡ, *à radice erutus, qui radicitùs extirpatur.* Ex πρὸ, et θέλυμνον, τὸ, *fundamentum.*

Προθέντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. verbi προτίθημι, *propono.* Th. τίθημι, *pono,* f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. part. θεὶς, εῖσα, ἐν.

Προθέωσιν, *permittant,* 3. pl. ind. præs. verbi προθέω.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propositum, propositio:* à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, *tempus præstitutum:* ab adject. seq.

Προθέσμιος, ια, ιον, *præstitutus, antè constitutus:* à προτίθημι, *antè constituo.*

Προθέω, *propono, permitto, concedo:* vide τίθημι. Sed

Προθέω, *procurro, accurro:* à θέω.

Προθήκη, ης, ἡ, *propositio, res proposita.* ab eod. verbo.

Προθορὼν, *prosiliens,* a. 2. part. act. verbi προθρώσκω. Th. θόρω seu θρώσκω, *salio, insilio.*

Προθυμέομαι, -ῦμαι, *alacri sum animo, promptus sum; fulcio, magno studio enitor.* à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præced.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas, animi promptitudo.* à seq.

Πρόθυμος, ου, ὁ ἡ, *animum alacrem habens, promptus.* Th. θυμὸς.

Προθύμως, adv. *promptè, alacri animo, impigrè, enixè:* à præced.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, *vestibulum quod est ante januam.* Th. θύρα, ας, ἡ, *janua, ostium.*

Προϊάπτω, *præmitto, procul mitto:* f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, ε, a. 1. infin. προϊάψαι. Th. ἰάπτω, *mitto,* f. ψω. undè

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. et

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, *prævideo.* Th. εἴδω, *video:* f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον,

Προϊδὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi προείδω.

Προΐει, contract. ex προΐεε, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προϊέω, idem quod προΐημι, *præmitto.*

Προϊέμεν, Ion. et προϊέμεναι, Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto, negligo.* Th. ἵημι seu ἕω, *mitto.*

Προϊέμενος, *emittens:* præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi ejusd.

Προϊέναι, *projicere, dejicere; permittere, sinere;* præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, *antè alios sedere:* ex πρὸ, et ἵζομαι. Th. ἵζω, *sedere facio.*

Προΐηλε, *permisit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, *mitto,* fut. ιαλῶ.

* Προΐημι, *dimitto, immitto; projicio, abjicio; negligo, prætereo, prætermitto;* [* *concedo arbitrio alicujus.* τήνδε Θεῷ πρόες, Il. A. 127, *hanc Deo permitte,* i. e. *Dei arbitrio trade.*] et interdùm ut Th. ἵημι, *mitto.* *

Προΐητι, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto.*

Προῖκα, adv. *gratìs, sine mercede.* Th. προῖξ, *donum.*

Προΐκτης, ου, ὁ, *mendicus:* ex πρὸ, et ἱκέτης vel quia προῖκα petit.

ΠΡΟΙ'Ξ, et προῒξ, κὸς, ἡ, *donum; dos; gratia:* acc. προῖκα, sed adverbialitèr etiam usurpatur pro *gratìs, sine mercede,* [* προικὸς δίκη, *actio quâ dos repetitur,* Dem. c. Neæram.] qu. à πρὸ, et ἵκω, *venio,* quia est donum quo quis alium *prævenit* ultrò. Aut à προΐεσις, *largitio,* quod à προΐεμαι, *effundo largiter.*

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, *advenio,* quod ex πρὸ, et ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, *equito ante:* ex πρὸ, et ἱππεύω, *equito.* Th. ἵππος, *equus.*

* Προΐσσομαι, *stipem peto, manum* scil. *extendendo.* Archilochus ap. Suidam, voc. Καταπροΐξεται. Th. ἵκομαι, *venio.*

Προΐστημι, f. προστήσω, antepono, propono; προΐσταμαι, σαι, ται, propono; prætendo, prætexo; præficio; prostituo; operam do alicui rei: At in a. 2. et perf. act. et in pass. est antisto, excello, item præsum; defendo, tueor; prosto; magistratum gero. Th. ἵστημι, sto.

Προΐσχω et προΐσχομαι, protendo, porrigo, prætendo. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πρόειμι, procedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, persecutio, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, persequor: f. ξω, p. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. subitò, statim: ut puto, more προκὸς, i. e. hinnuli, qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίστημι, antè constituo.

Προκαθηγοῦμαι, ducem me præbeo, ducatum præsto, f. m. ήσομαι, p. pass. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, dux sum.

Προκάθημαι, præsideo, antè sedeo; imperf. med. προεκαθήμην· ex πρὸ, et κάθημαι, sedeo.

* Προκαθίζω, præsideo, consideo.

Προκαθίστημι, antè constituo: ex πρὸ, κατὰ, et ἵστημι, statuo: f. στήσω, p. ἕστηκα, seu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, evoco, provoco, lacesso; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Προκαλίζομαι, provoco, lacesso. Th. καλέω, voco.

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act à προκάμνω, laboro. Th. κάμνω, laboro: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, antè denuncio: f. γελῶ, p. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, præoccupo, anticipo, anteverto: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, capio: f. med. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, ante dissolvo, antè everto, antè finio: ex πρὸ, κατὰ, et λύω, solvo.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, primarius: ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προκαταρτίζω, prius absolvo: f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, perficio. Th. ἄρτιος, perfectus.

Προκατασκευάζω, præparo: ex πρὸ, et κατασκευάζω, struo, paro.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

* Προκατέρχομαι, prior descendo; præcedo, prius eo seu venio.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, antè sedens, præs. part. med. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, sedeo; quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν.

Προκατοψόμεναι, νῆες, naves quæ exploraturæ præmittuntur, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proppnor; exponor; projicior: Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, propositus: f. m. προκείσομαι, præs. inf. m. πρόκεισθαι. Ex πρὸ, et κεῖμαι, jaceo. [* πρόκειται, dicitur vel de versione quæ originali adjacet; idem quod παράκειται, Hesych. vel de libro quæ omnibus oculis exponitur. Is. Voss. adi, et P. S. Obs. resp. p. 364.]

Προκεκηρυγμένον, prænuntiatum, perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

* Προκενόω. ante exhaurio.

Προκεχειροτονημένοις, prius designatis, dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ, et χειροτονέω, decerno, creo, elatis manibus; ex χεὶρ, et τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, antè prædico, f. ξω, a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. pass. προκεκήρυγμαι· ex πρὸ, et κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, præco.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro; propugno periclitando: ex πρὸ, et κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Προκλῆς, έος, ὁ, PROCLES, nom. propr.

Προκληθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. à προκαλέομαι.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio: item conditio lata: ab eod. verbo.

Προκλυτὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, præauditus, præcognitus, dudum notus, antiquus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, processus, progressus; profectus, incrementum; proventus: a seq.

Προκόπτω, proficio, incrementum capio; procedo: imperf. προέκοπτον, f. ψω, perf. act. προκέκοφα, perf. m. προκέκοπα· undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. Th. κόπτω, scindo.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè prælatio, quâ alii alium anteponimus: à

Προκρίνω, εις, ει, antefero, antepono; præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, antè, et κρίνω, judico.

* Πρόκρισις, εως, ἡ, prælatio; præjudicatio.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur naves aliæ post alias, seu super alias in continua serie: à κρόσσος, ου, ἡ, fimbria; vel κρόσσαι, scalæ. Vide Eustath. et Suidam.

Προκυρόω, -ῶ, antè sancio: f. ώσω, perf. προκεκύρωκα, perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, prius sancitus: ex πρὸ, et κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Προκύων, PROCYON, sive Antecanis; sidus quod ante majorem canem oritur: ex πρὸ, et κύων, canis.

* Προκωμίζω, profero.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ πρὸ τοῦ κώμου γραφόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur, hymni proœmium.

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, remex, qui est ad remum. Th. κώπη, remus.

* Προλαλέω, garrio, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton. p. 348.

Προλαμβάνω, occupo, anteverto: f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, antè dico, prædico; item antè deligo: imperf. προέλεγον. Th. λέγω, dico: f. ξω, p. χα.

Προλείπω, relinquo. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, η, ον, antè delectus, perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, relicti, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo: f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προλιπόμην, p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Προλεσχηνεύω. Vide λεσχηνεύω.

Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular: πρὸ, et ληνὸς, torcular.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio; occupatio; anticipata opinio: suspicio, præsumptio: à προλαμβάνω, q. v.

Προλιπόνθ' et προλιπόντ' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi. προλείπω, relinquo; quod vide in προλελοιπότες.

Προλιπὼν, *relinquens*; in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, qu. d. *primus insidiator.*

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεύς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεύς, quod vide.

Πρόμαλος, ου, ἡ, *plantæ species, vitex; myrica.* Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, *tener.*

Προμανθάνω, *antè disco*: ex πρὸ, et μανθάνω, *disco*; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον,

Προμαρτύρομαι, *antè testor, prænuntio*; f. m. ῦμαι, a. 1. m. προμαρτυράμην, -ω, -ατο à μαρτύρομαι, *testor.* Th. μάρτυς, *testis.*

Προμαχέω, -ῶ, *propugno*, f. ήσω, p. προμεμαχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno*: f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, et Ion. προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. pl. à πρόμαχος.

† Προμάχομαι, *in primâ acie pugno, propugno.*

Πρόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pugnat in primâ acie, antesignanus, propugnator*: contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμάχων, gen. pl. præced. et

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμελετάω, *antè meditor*: f. ήσω, perf. προμεμελέτηκα, a. 1. προεμελέτησα· ex πρὸ, et μελετάω, *curo, meditor.* Th. μέλει, *cura est.*

Προμεριμνάω, -ῶ, *priùs sum sollicitus*: f. ήσω, p. προμεμερίμνηκα; ex πρὸ, et μεριμνάω, *anxiè cogito.* Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura.*

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale*: ex πρὸ, et μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cura, respectus*: à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθέη et -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθέομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo*: à προμηθὴς.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *providus, circumspectus*: ex πρὸ, *antè*, et μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Προμηνύω, *antè significo, indico*: f. ύσω, p. προμεμήνυκα· ex πρὸ, et μηνύω.

Προμιγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi.

Προμίσγω, *priùs misceo.* Th. μίσγω, *misceo*: f. ξω, p. χα, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολέω, *progredior*: ex πρὸ, et μολέω, seu μόλω, *venio, eo.*

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum*: quia προμολοῦμεν, id est *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *antesignanus*, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno.* Nisi ex πρὸ, et μάω, ut sit *qui antè ruit* in hostem.

Προναυμαχέω, *ante aliquem prælio navali dimico*: ex πρὸ, et ναυμαχέω, *navale prælium ineo*: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno.*

Πρόναον, ου, τὸ, *templi vestibulum.* Th. ναὸς, *templum.*

Προνέμω, seu προνέμω, *tribuo; progredior*, propriè *pascendo.* Th. νέμω, idem.

Προνοέω, ῶ, et έομαι, -οῦμαι, *antè mente percipio; provideo; procuro*: f. ήσω, perf. προνενόηκα, præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, *mens.*

Προνοὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, *providendi solertiam habens, providus*; ab eod.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura, prudentia*: ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior; prædationibus infesto, captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*: à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*; et *præda ipsa*: à νομὴ, *pastus.* Th. νέμω, *distribuo, pasco.*

Προνοοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνουμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam.*

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem.*

ΠΡΟΞ, προκὸς, ὁ vel ἡ, *hinnulus, dama.*

Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum*: à πρόξενος.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator*: a præced. verbo.

Πρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hospes publicus civitatis; privatus quocum civitas aliqua publicè hospitium fecit; qui aliquid civitatis nomine procurat*, seu *procuravit alicui; conciliator*, v. gr. *nuptiarum*; *socius.* Lys. Th. ξένος, *hospes.*

Προοδηγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ, et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præstruo, viam patefacio, præparo*; item *auctor et adjutor sum, exemplum præbeo*: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*, et ποιέω.

* Πρόοδος, *progressus, incrementum.*

Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*; f. m. άσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, μένη, μενον à

Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium, PROOEMIUM.* Th. οἴμη, *via, semita.*

Προοπτέον, *prospiciendum*: et

Πρόοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prævisus, manifestus*, Th. ὄπτομαι, *video.*

Προοράω, -ῶ, *ante me video, prospicio*: imperf. m. προεωρώμην, -ώμην, p. act. προεώρακα, p. part. act. προεωρακὼς, υῖα, ὸς, *qui anteà vidit.* Th. ὁράω, *video.*

Προορίζω, *priùs definio*: f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προώρισα, *prædestinavi, decrevi*, a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, *qui prædestinavit*: ex πρὸ, et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*

Πρόου, *projice*: a. 2. imperat. m. πρόοιτο, πρόοιο, πρόου, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto.*

Προοφειλόμενος, μένη, μενον, *antè debitus*, præs. part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo.* Th. ὀφείλω, *debeo.*

Πρόπαν, n. g. et πρόπας, m. g. *universum, us.* Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*

* Πρόπαππος, *proavus.*

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπάροιθε, *antè, è regione.* à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè patior*, a. 2. προέπαθον, a. 2. part. act. προπαθὼν, οῦσα, όν. Th. πάσχω, *patior*: f. m. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor, qui vice patris* seu *auctoris* est: propriè *avus, progenitor, generis auctor*: ex πρὸ, et πατὴρ, *pater.*

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum; quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur*: ex πρὸ, *antè*, et Th. πεῖρα, *conatus.*

Προπέμπω, *mitto antè*; item *deduco, prosequor, comitor*: f. ψω, a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar*: a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η, a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι, a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, εῖσα, ὲν: ex πρὸ, et Th. πέμπω, *mitto.*

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, η, ον, *qui ante aliquid intellexit*: p. part. paſſ. verbi προπυνθάνομαι, quod à πυνθάνομαι, *audio*: f. m. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, υῖα, ὸς, *qui propinavit*: p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*: f. med. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *petulantia, præcipitantia, temeritas, protervia*: item *proclivitas, propenſio*: à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. ſing. à

Προπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *præceps, pronus; petulans, protervus, procax*, προπετέως, *præcipitantèr*, adverbialitèr. Ex πρὸ, et πέτω, pro quo in uſu eſt πίπτω, *cado*.

Προπετῶς, adv. *præcipitantèr, temerè*: à præced.

Προπεφραδμένα, [* *per præcones indicata, prædicta*. Heſ. Opt. 655.] Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. paſſ. verbi προφράζομαι, *prædicor, prænuntior*. Th. φράζω, *dico*: f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. paſſ. πέφρασμαι, p. m. πέφραδα.

* Προπηδάω, *exilio, proſilio*.

Προπηλακίζω, vide in ſeq.

* Προπηλακισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. paſſ. verbi προπηλακίζω, propriè *luto*, ſeu *fuligine inquino*; *probro et ignominiâ afficio*; *ſtupro per vim et licentiam*: ex πρὸ, et πηλακίζω. *contumeliâ afficio*; propriè per aſperſionem *luti*: à Th. πηλὸς, *lutum*. *

Προπίνω, *PROPINO*; item *poculo provoco*; per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo, concedo, largior*: ex πρὸ, et πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes*: nom. pl. præſ. part. à

Προπίπτω, *procido*: f. πεσῶ, p. πέπτωκα. à πίπτω.

Προποδίζω, *procedo, progredior*: à ποδίζω, *gradior*: f. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Προποιέω, *antè vel prius facio*: ex πρὸ, et ποιέω.

Πρόπολος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui circa dominum ſuum verſatur, miniſter, ſervus*. Th. πολέω.

* Προπομπεύω, f. εύσω, *procedo, in ſolenni pompâ præëo, vel præfero*.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmiſſio, deductio*: et

Προπομπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *anteambulo, prævius, deductor*: à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *præcedo, præëo*: f. m. εύσομαι, p. paſſ. πεπορεύμαι ex πρὸ, et πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio*: ex πρὸ, et πράττω.

Πρόπρεων, ῶνος, ὁ, *promptus, benevolus*: qu. πρόθυμος. Videtur compoſ. ex πρὸ, et πρεὼν, ὁ, *cacumen montis*: et per Syſtol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *præceps, pronus, proclivis; paratus, propenſus*. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaſeos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more ſupplicis*: à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, *volvo*.

Προπτύω, *antè exſpuo*: ex πρὸ, et πτύω, *exſpuo*.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, *procidentia, prolapſio*: à προπίπτω.

Προπύλαιον, et πρόπυλον, ν, τὸ, *veſtibulum*. Th. πύλη, *porta*.

Προπώλης, ν, ὁ, *PROPOLA*: *venditor primarius*. Th. πωλέω, *vendo*.

Προρέει, *profluit*: 3. ſing. præſ. ind. et

Προρέοντι, *profluenti*: dat. ſing. præſ. part. à

Προρέω, vel προῤῥέω, *profluo*; ex πρὸ, et ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα at

Προῤῥέω, *prædico*: f. ήσω, p. προείρηκα, et Att. προερήκα. Th. ῥέω, *dico*. Heſych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, *vaticinium*, [* *oraculi ſeptum*. Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προῤῥήσεσι à præced.

Πρόῤῥιζος, ν, ὁ ϗ ἡ, vel πρόῤῥιζος, *unà cum radice, radicitùs*. Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

* ΠΡΌΣ, præp. cum gen. *à, ab, ex, erga, cum*: cum dat. *ad, apud, uſque*; cum acc. *in, apud, inter; ad, contra, propter, juxta, circiter*: [* *de*, πρὸς ἀγγέλυς λέγει, Heb. i. 7. λέγειν τὺς Θεὺς πρὸς αὐτὸν. Ælian. V. H. xii. 64. *Deos declarare de ipſo* (Alexandro); ubi vid. Perizon.] Abſolutè πρὸς, eſt προσέτι, *præterea*. πρὸς δὲ, *ad hæc verò*. *

Προσάββατον, ν, τὸ, *dies qui ſabbatum antecedit*.

Προσάγαγε, a. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ης, η, a. 2. ſub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio*, f. -γελῶ, p. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, ὸν, *ſalutatorius*: à

Προσαγορεύω, *compello, ſaluto, agnomino*: f. εύσω, p. προσηγόρευκα, præſ. paſſ. προσαγορεύομαι, η, εται, *cognominor*: a. 1. ind. paſſ. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προσάγω, *adduco*; item *accedo, appropinquo*. In med. *ad me adduco, allicio, concilio; in poteſtatem redigo; cogo, vel manere in partibus, vel redire ad partes; accedo; ſumo*, v. gr. *cibum*: f. ξω, p. προσῆχα, a. 2. προσήγαγον, a. 2. ſub. προσαγάγω, ης, η, a. 2. part. προσαγαγὼν. Th. ἄγω, *duco*.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, acceſſus; deductio*: à præced.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico*: f. ήσω, p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Προσαίτης, ν, ὁ, *mendicus*. Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum*: verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino, illino*: ex πρὸς, et ἀλείφω, *ungo*.

Προσαμύνει, *tutatur*: 3. ſing. præſ. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *inſupèr auxilior*. Th. ἀμύνω, *auxilior*, f. υνῶ, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *aſcendo*: a. 2. προσανέβην, ης, η, a. 2. imperat. προσανάβηθι, et Atticè προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα. Ex πρὸς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo, vado*, f. m. βήσομαι, p. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ, *aſcenſio*.

* Προσαναιρέω, *contrucido; tollo; inſuper ſuſcipio*.

Προσαναλέγομαι, *præterea commemoro*.

Προσαναλίσκω, *impendo*: fut. προσαναλώσω, perf. προσανήλωκα, a. 1. act. προσανήλωσα, a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν ex πρὸς, et ἀναλίσκω, *conſumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2. ἥλων.

Προσαναπαύομαι, *acquieſco, requieſco*; f. m. -αύσομαι, p. paſſ. -πέπαυμαι.

* Προσαναπίμπλημι, *repleo, refercio*.

Προσαναπληρόω, -ῶ, *ſuppleo*: f. ώσω, a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Προσανατίθεμαι, *confero*, præſ. ind. med. προσανατίθεμαι, σαι, ται, a. 2. ind. m. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Προσανατρέπω, *præterea ſubverto*.

Προσαναφέρω, *offero; refero*.

Προσανέρπω, *adrepo, irrepo, perrepo*: ex πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *ſerpo*.

Προσανεστάσθησαν, *contulſi ſun-*

runt: 3. pl. a. 1. ind. paff. verbi **προσανασπάω·** ex **πρὸς**, **ἀνὰ**, et **σπάω**, *traho:* f. **άσω**, perf. paff. **ἔσπασμαι.**

Προσανὴς, ἱος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro **προσηνὴς**, qu. vide dat. **προσανεῖ.**

Προσανοίγω, *adaperio:* ex **πρὸς**, et **ἀνοίγω.**

Προσανοικοδομέω, -ῶ, *in adverfum ædifico:* ex **πρὸς**, **ἀνὰ**, et **οἰκοδομέω.**

Προσάντης, ἱος, ὁ ϗ ἡ, *acclivis.* **κατάντης**, *declivis.* ab **ἄντα**, *coram.* Th. **ἀντὶ**, *pro.*

Προσάπαξ, *femel, duntaxat.* Th. **ἅπαξ**, *femel, omnino.*

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, *addo minas:* f. m. **ήσομαι**, a. 1. m. **προσαπειλησάμην**, ω, ατο, *addidi minas*, aor. 1. part. m. **προσαπειλησάμενος.** Th. **ἀπειλέω**, *minor*, *minitor.*

Προσαπέκτεινα, *interfeci*, a. 1. verbi **προσαποκτείνω.**

Προσαποθνήσκω, *prætereà morior, etiam morior.* Th. **θνήσκω.**

Προσαποκτείνω, *occido, interficio:* ex **πρὸς**, **ἀπὸ**, et **κτείνω**, idem.

Προσαπολῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi

Προσαπόλλυμι, *prætereà vel fimul pereo*, vel *perdo:* ex **πρὸς**, **ἀπὸ**, et **ὄλλυμι**, *perdo*, f. **ὀλέσω**, qu. ab **ὀλέω**, p. **ὤλεκα**, et Att. **ὀλώλεκα**, f. 2. **ὀλῶ**, inde f. 2. part. act. **ὀλῶν**, **οῦσα**, **οῦν.**

Προσαποστέλλω, *prætereà ablego.*

Προσάπτω, *alligo, appendo, affigo, attribuo.* Th. **ἅπτω**, *necto*, f. **ψω.**

• Προσαράττω, *impingo.*

Προσαρήρεται, *adjungit, aptat:* 3. fing. præf. ind. m. à

Προσαρήρομαι, *adjungo, apto.* A præterito medio formatur præfens, fignificans idem quod primitivum. Sic ab **ἄρω**, *apto, congruo:* f. **ἀρῶ**, p. m. **ἦρα**, et Att. **ἄρηρα**, undè præfens **ἀρήρεμαι.**

Προσαρηρότα, nom. pl. n. g. vel acc. fing. m. g. p. part. à **προσάρω**, *apto.* Th. **ἄρω**, *apto:* fut. **ἀρῶ**, p. m. **ἦρα**, et Att. redupl. **ἄρηρα**, unde p. m. part. **ἀρηρὼς**, **ότος.**

Προσαρμόζω, *adapto, accommodo:* ab **ἁρμόζω**, *congruo.* Th. **ἄρω**, *apto.*

• Προσαρτάω, *appendo.* Th. **ἀρτάω**, fut. **ήσω**, idem.

Προσάρω, *adapto:* vide in **προσαρηρότα.**

Προσαυδάω, -ῶ, *alloquor, compellor:* ex **πρὸς**, et **αὐδάω**, *loquor.* Th. **αὐδὴ**, *vox.*

Προσαφοδεύω, *alvi profluvium rejicio.*

Προσβαίνω, *afcendo, confcendo:* item *accedo.* Th. **βαίνω**, *eo*, fut. m. **βήσομαι**, perf. **βέβηκα**, a. 2. **ἔβην.**

Προσβαλλόντων, gen. pl. præf. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio.* Th. **βάλλω**, *jacio, mitto*, quod vide.

Προσβὰς, *adiens:* a. 2. part. act. verbi **προσβαίνω**, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *acceffus:* à **προσβαίνω.**

Προσβιβάζω, *promoveo, impello:* f. **άσω**, p. **βεβίβακα·** ex **πρὸς**, et **βιβάζω.**

Προσβλέπω, *obtueor, intueor:* ex **πρὸς**, et **βλέπω**, fut. **ψω**, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *adjectus; impetus, concurfus in prælio, oppugnatio*, v. gr. *urbis; appulfus navium ad terram; aditus*, cum ad locum aliquem acceditur: à **προσβάλλω**, *adjicio:* p. m. **βέβολα.**

Προσβόλωσις, εως, ἡ, *impetus, vis.*

Προσγελάω, *arrideo:* ex **πρὸς**, et **γελάω**, *rideo.*

Προσγίνομαι, vel **προσγίγνομαι**, *accedo ad aliquem; adnafcor:* ex **πρὸς**, et **γίνομαι**, *fum:* f. m. **γενήσομαι**, a. 2. **ἐγενόμην.** Th. **γένομαι**, *nafcor.*

Προσδαπανάω, ῶ, *infuper infumo:* f. **ήσω**, a. 1. **προσεδαπάνησα**, a. 1. fub. act. **προσδαπανήσω**, ῃς, ῃ· ex **πρὸς**, et **δαπανάω**, *confumo.*

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, *fufceptio:* à **προσδέχομαι.**

Προσδεὴς, ἱος, ὁ ϗ ἡ, *qui infuper eget, indigus:* à **προσδέομαι.**

Προσδεῖ, *infupèr opus eft:* ex **πρὸς**, et **δεῖ**, *opus eft.*

Προσδείκνυμι, *infuper oftendo:* f. **δείξω**, p. **δέδειχα·** ex **πρὸς**, et **δείκνυμι.**

Προσδέκομαι, Ion. pro **προσδέχομαι**, quod vide.

Προσδεκτὸς, ὰ, ὸν, *acceptus, gratus:* à **προσδέχομαι.**

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi **προσδέχομαι**, quod vide.

• Προσδέομαι, *egeo*, cum gen. -**δεῖσθαι**, præf. inf. m. **δεόμενος**, præf. part. m. vide **προσδεῖ.** •

Προσδέχομαι, *admitto; expecto; excipio, fuftineo impetum:* **προσδέχου**, præf. imperat. m. f. m. **ξομαι**, p. paff. **προσδέδεγμαι**, a. 1. m. **προσεδεξάμην**, ω, ατο, a. 1. imperat. m. **πρόσδεξαι**, **άσθω**, et in pl. **προσδέξασθε**, a. 1. med. part. **προσδεξάμενος·** ex **πρὸς**, et Th. **δέχομαι**, *capio.*

Προσδίδωμι, *addo, impertio:* f. **δώσω**, a. 1. **ἔδωκα·** ex **πρὸς**, et **δίδωμι**, *do.*

• Προσδοκάω, -ῶ, *expecto:* imp. **προσεδόκαον**, -**ων**, fut. **ήσω**, a. 1. **προσεδόκησα·** ex **πρὸς**, et **δοκάω**, idem quod Th. **δοκάζω**, *obfervo, expecto.* •

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

. Προσδοκία, ας, ἡ, *expectatio:* et

Προσδόκιμος, ὁ ϗ ἡ, *qui expectatur:* à **προσδοκάω**, quod vide.

Προσδοκώμενος, η, præf. part. paff. ab eod.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio:* à **προδίδωμι**, *prodo.* Th. **δίδωμι**, *do.*

Προσδραμέω, *accurro*, f. **ήσω**, a. 1. **προσέδραμησα**, p. **προσδεδράμηκα.**

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi **προστρέχω**, *accurro:* ex **πρὸς**, et Th. **τρέχω**, *curro:* fut. **θρέξω**, perf. **δεδράμηκα**, a. 2. **ἔδραμον**, p. m. **δέδρομα.**

Προσεάω, -ῶ, *permitto:* f. **άσω**, aor. 1. **προσείασα.** Th. **ἐάω**, *fino, permitto:* f. **ἐάσω**, p. **εἴακα.**

Προσεβήσατο, *acceffit:* 3. fing. a. 1. m. verbi **προσβαίνω**, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præf. act. verbi **προσεγγελάω**, *arrideo:* quod ex **πρὸς**, **ἐν**, et **γελάω**, fut. **άσω**, *rideo.*

Προσεγγίζω, *appropinquo:* fut. **ίσω**, p. **προσήγγικα**, aor 1. **προσήγγισα**, aor. 1. inf. act. **προσεγγίσαι·** ex **πρὸς**, et **ἐγγίζω**, *appropinquo.* Th. **ἐγγὺς**, *propè.*

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. med. verbi **προσδέχομαι.**

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi **προσδοκάω**, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. **προσεδόκαον**, -**ων**, verbi ejufd.

Προσέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. verbi **προστρέχω**, quod vide.

Προσεδρεύω, *affideo, curo; obfideo:* f. **εύσω.** à

Πρόσεδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *affeffor, affiduus in aliquâ re:* ab **ἕδρα**, ας, ἡ, *fella.* Th. **ἕζομαι**, *fedeo.*

Προσέειπε, *alloquebatur:* Att. vel Poët. Pleonafmo pro **προσεῖπε**, 3. fing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi **προσείπω.** Th. **εἴπω**, *dico*, quod vide.

Προσέθηκα, ας, ε, *admovi;* 1 ind. act. **προσεθέμην**, σο, το, a. 2. ind. m. à **προστίθημι**, *appono.*

Προσεθίζω, *affuefacio:* ex **πρὸς**, et **ἐθίζω**, idem.

Προσέθου, 2. fing. a. 2. ind. m. à **προστίθημι**, *appono.* Th. **τίθημι**, *pono:* f. **θήσω**, a. 2. **ἔθην**, a. 2. m. **ἐθέμην**, **ἔθετο**, Ion. **ἔθεο**, et per Crafin Att. **ἔθου.**

Προσείδω, *video, afpicio;* f. 1. m. **προσείσομαι.** vide **εἴδω**, idem.

Προσεικάζω, *affimilo, comparo:* ex **πρὸς**, et **εἰκάζω**, f. **σω**, idem. Th. **εἴκω**, *fimilis fum.*

Προσείκελος, ε, ὁ ϗ ἡ, *affimilis:* ex **πρὸς**, et **εἴκελος**, *fimilis*, Poët. ab eod Th.

Προσείκω, *affimilis fum, videor:* ex **πρὸς**, et **εἴκω.**

Προσειλήφει, 3. fing. plusq. p. act.

Att. verbi προσλαμβάνω, *assumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προσείλου, 2. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, *allego*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, *accedo*: ab εἶμι, *eo*; item *insum*, *adsum*: ab εἰμὶ, *sum*. Th. ἔω.

Προσεῖναι, *adesse*, *juvare*: præs. inf. à πρόσειμι, vide præced.

Προσειπεῖν, *alloqui*, *affari*: a. 2. inf. act. verbi προσέπω. Th. ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, *adeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, *animum adverto*, *caveo*: f. προσέξω. Th. ἔχω, *habeo*; a. 2. ἔσχον,

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. m. et

Προσέκειτο, *instabat*; 3. sing. imperf. m. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσεκκαίω, *accendo*, *insupèr exuro*; fut. -καύσω, a. 1. -εξέκαυσα, p. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, *agglutino*: f. ήσω, p. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, *gluten*.

Προσέκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, *offendo*, *impingo*; f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. sub. προσκόψω, ης, η, p. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, *scindo*.

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, *acquiro*. Th. κτάομαι, *possideo*; f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Προσεκύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, *advolvo*. Th. κυλίω, *volvo*; fut. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, *osculor*, *adoro*; f. ήσω, p. προσκεκύνηκα, a. 1. προσεκύνησα· ex πρὸς, et κυνέω, id. quod κύω, *osculor*.

Προσέκυρσε, *appulit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, *appropinquo*. Th. κύρω, *incido*; f. Æol. κύρσω.

Προσεκχέω, *effundo*, *insupèr effundo*; f. -εύσω, a. 1. -εξέχευσα, p. -εκκέχυκα· ex πρὸς, ἐκ, et Th. χέω, *fundo*.

Προσελαύνω, *advehor*: ex πρὸς, et Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

* Προσελεῖν, *contumeliâ afficere*. προσελῶμεν, *injuriâ afficimus*.

Προσείλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. Poët. pro προσειλέλεκτο, verbi προσλέγω. Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. χα.

Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσελεύσεται, 3. sing. f 1. m. et

Προσελήλυθα, 1. sing. p. m. et

Προσελθὼν, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, per Sync. ἦλθον, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, μένη, μενον, *attrahens*; præs. part. m. verbi προσέλκω, *attraho*, *illicio*, scil. *in fraudem*: ex πρὸς, et Th. ἕλκω, *traho*; f. ξω.

Προσεμβαίνω, *ingredior*; *insulto*: ex πρὸς, ἐν, et βαίνω, *eo*, *vado*: f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, *prætereà infremo in aliquem*: ex πρὸς, ἐν, et βριμάομαι.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, *permaneo*. Th. μένω, *maneo*; fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, *admiscuit*: 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, *insupèr acerbor in aliquâ re*: ex πρὸς, ἐν, et πικραίνω, *exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Προσεμπρήθω, *insuper incendo*, *prætereà accendo*: ex πρὸς, ἐν, et πρήθω.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, id. quod ἐμφερὴς, *similis*. Th. φέρω, *fero*.

Προσένᾱχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, *adnato*; f. ξω· ex πρὸς, et νήχω, idem quod Th. νέω, *nato*.

Προσενεγκάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. προσένεγκον, ατω. προσενέγκας, a. 1. part. act. et

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, *affero*, *offero*. Th, φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à

Προσενθυμέω, *intelligo*: f. ήσω, p. προσεντεθύμηκα· ex πρὸς, ἐν, et θυμὸς, *animus*.

Προσεντείνω, *magis intendo*; *magis cædo*: ex πρὸς, ἐν, et τείνω, *tendo*, quod vide.

Προσεξαποστέλλω, *prætereà dimitto*, *exire jubeo*: ex πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.

Προσεξηγέομαι, *prætereà narro*: ex πρὸς, ἐξ, et Th. ἡγέομαι.

Προσέοικα, *assimilis sum*, *videor*, p. m. à προσείκω.

Προσεοικότα, acc. sing. à

Προσεοικὼς, υῖα, ὸς, *assimilis*, *decens*: p. part. med. verbi προσείκω.

Προσέπαισε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor*. Th. παίζω, *ludo*, *jocor*: f. ξω et σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, *accido ad pedes*: f. προσπτώσω, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insupèr ostendo*: ex πρὸς, ἐπὶ, et δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, fut. ξω, perf. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, *ultra justum subindè admetior*, *ad cumulum addo*, *largior*: ex πρὸς, ἐπὶ, et μετρέω, *metior*. Th. μέτρον, *mensura*.

Προσεπιτιμάω, *insuper increpo*, *increpo*: ex πρὸς, ἐπὶ, et τιμάω.

Προσεπιφύομαι, *insupèr adnascor*: ex πρὸς, ἐπὶ, et φύομαι. Vide ἐπιφύμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω, a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo*, *simulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσέπτυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπτύω.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor*, *circumplicor*; item *amicè saluto*: f. m. ξομαι, p. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus*, vel *adplicitus fui*: ex πρὸς, et πτύσσω, *plico*.

* Προσέπτω, *saluto*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo*, *prætereà efficio*, *lucrifacio*: f. m. άσομαι, a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο· ex πρὸς, et ἐργάζομαι, *operor*: p. pass. εἴργασμαι, Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. ἔρω, idem.

• Προσερείδω, f. είσω, *affigo*, *alligo*; *obsideo*: med. *adnitor*, *confido*; *studiosè rem consector*. Th. ἐρείδω, *figo*, *firmo*.

Προσερεύγω, *cum ructu adflo*; de mari, *fluctus aspergo*: ex πρὸς, et Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

• Προσέρχομαι, *adeo*, *accedo*: *propinquitate conjunctus sum cum aliquo*: imperf. m. προσηρχόμην, ου, ετο, f. m. προσελεύσομαι, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. πρόσελθε, aor. 2. part. act. προσελθὼν, οῦσα, όν, p. m. προσελήλυθα. Ex πρὸς, et Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προσέρρεε, 3. sing. imperf. ind. pass. [illegible]

Προσέσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*

qu. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, a. 2. m. ἵμην. Th. ἕω, *mitto*.

Πρόσεστι, *adest, additur, accedit*: 3. sing. præs. verbi πρόσειμι· ab εἰμὶ, *sum*.

Προσέσχηκα, ας, ε, p. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*; quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι, ἑαυτῷ τινὰ, *aliquem sibi socium adjungere*: præs. infin. m. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ex πρὸς, et ἑταιρίζω, fut. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio, ordino*: f. ξω, p. προστέταχα, perf. pass. προστέταγμαι, p. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, *ordino*.

Προσετίθην, ης, η, imperf. ind. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhùc, insupèr, præterea*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. à προστιθέω pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio*; item *locus precationis*, extra urbem: *Synagoga*, intra.

Προσεύχομαι, *precor*: imperf. m. Att. προσηυχόμην, ου, ετο, fut. m. προσεύξομαι, a. 1. m. προσευξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται, a. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Ex πρὸς, et Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel. a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προσεφώνουν, *alloquebantur*: 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *attentus*; item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attentè*: à

Προσέχω, *adhibeo*: scil. τὸν νοῦν, *animum adverto, caveo*; item *ausculto, obtempero; applico, appellor; permaneo, adhæreo*: imperf. προσεῖχον, ες, ε, præs. infin. προσέχειν, f. προσέξω, p. προσέσχηκα, a. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. [* μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, 1 Tim. iii. 8. *non nimis vino deditos*, quæ significatio rarior.] Ex πρὸς, et Th. ἔχω, *habeo*.

Προσιῶντος, gen. part. præs. verbi προσιάω, *permitto*. Th. ἰάω, *sino*; fut. άσω, p. εἴακα, a. 1. εἴασα.

Προσέωξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio*.

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε, *accersivit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *allocutio, appellatio*: ab eod. verbo.

Προσήϊκται, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσέοικται, verbi προσεοίκω, *similis sum*: in perf pass. προσέοιγμαι, ξαι, κται, et solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ήϊξαι, ήϊκται. Th. εἴκω, *similis sum*, p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit*: 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προσήκει, *pertinet, decet*: 3. sing. præs. vel impersonale. à

Προσήκω, *pertineo, convenio, cognatus, seu conjunctus sum*: f. ήξω, p. m. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio*.

Προσήκων, οντος, et τὸ προσῆκον *pertinens*: κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet*: τὰ προσήκοντα, pl. n. g. à præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *soli expositus, apricus*: ex πρὸς, et ἥλιος.

* Πρόσηλος, ὁ ϗ ἡ, idem: et ex iisd. Them.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo*: f. ώσω, p. προσήλωκα, a. 1. προσήλωσα. ex πρὸς, et ἡλόω, *clavis affigo*. Th. ἧλος, *clavus*.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis*: à

Προσηλυτεύω, *in gente cui insitus sum habito, sum advena*: à

Προσήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advena*; *PROSELYTUS*, Angl. PROSELYTE: [* sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato; nam proselyti, quasi dicantur *accessorii*] à προσέρχομαι, *accedo*, p. m. προσελήλυθα.

Προσημαίνω, *antè significo*: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*, ab εἰμὶ, *sum*.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδιοῦνται.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνισπε, vide simplex ἤνισπον, *dixi*.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benignus*: ex πρὸς, et ἠΰς, *bonus*. Th. ἐΰς, idem.

Προσηρτημένος, η, ον, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*: 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω. ab αὐδάω, *loquor*, imperf. ηὔδαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. Th. αὔδη, *vox*.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, *antè*: à πρὸ. πρόσθε βαλὼν, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προσθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. et

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, *addo*, quod vide.

Πρόσθημα, ατος, τὸ, *additamentum, id, quod apponitur; penis; clunis*: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *anteà*, et Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *appositio, additio, additamentum, augmentum*: à προστίθημι, quod vide.

Προσθετὸς, ἡ, ὸν, et πρόσθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *apposititius, addititius; addictus et deditus suâ sponte in servitutem*: ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προστίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Προσθλίβω, *opprimo, attero*: f. ψω, p. -έθλιφα. ex πρὸς, et Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. infin. act. à

Προσίημι, *aggredior; admitto*; ex πρὸς, et εἶμι, *eo*, seu ἵημι, *mitto*. Th. ἴω, *eo*, seu ἕω, *mitto*.

Προσίησαν, per Ecthasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, accedo: qu. ab ἴημι, eo. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi πρόσειμι, accedo: a. 2. πρόσιον, ες, ε, adivi: ab εἶμι, eo, a. 2. ἴον, Th. ἴω, εω.

Προσίσταμαι, adsum, adsto, obvenio, proximus sum; obsisto, adversor; offendo: à

Προσίστημι, sisto, appono; item appendo, pondero: ex πρὸς, et Th. ἵστημι, sisto: f. στήσω.

Προσισχω, adhibeo, adverto; appello aliquo; attendo: ex πρὸς, et Th. ἴσχω, vel ἴχω, habeo.

Προσιὼν, όντος, accedens: vide προσιόντι.

Προσκαθήκω, pertineo, advenio: f. ἥξω, a. 1. -καθῆκα, p. -κάθηχα· ex πρὸς, κατὰ, et ἥκω, venio.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ & ἡ, temporarius: q. d. ad tempus durans. Th. καιρὸς, opportunitas.

* Προσκαιρῶς, ad tempus: à praeced.

Προσκαίω, aduro, f. καύσω, p. -κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, advoco: f. m. έσομαι, a. 1. m. προσεκαλεσάμην, a. 1. imperat. m. πρόσκαλεσαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Haec à

Προσκαλέω, -ῶ, advoco, accerso, advoco in auxilium; item in jus voco. Th. καλέω, voco, f. έσω, p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. semper sum praesto, perduro: f. ήσω, a. 1. προσεκαρτέρησα: à καρτερέω, tolero: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, robur.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perseverantia: à praecedente.

Προσκαταλείπω, dimitto, cesso: f. λείψω, p. λέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, adustio: à προσκαίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται: à

Πρόσκειμαι, adjaceo, addor, adsto; addictus sum alicui, faveo; insto, urgeo; incumbo: praes. part. m. προσκείμενος, η, ον. ex πρὸς, et Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκεκλησάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor: f. m. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar: ex πρὸς, et κεφάλαιον, caput. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφαλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ & ἡ, curam gerens; qui est affinis alicui: ex πρὸς, et κῆδος, εος, τὸ, affinitas; cura.

Προσκήνιον, ου, τὸ, PROSCENIUM, vestibulum et aulaeum scenae: ex πρὸ, et σκηνή.

* Προσκηρύττω, edico: ex πρὸς, et κηρύττω.

Προσκληρόω, -ῶ, sorte allego, seu sorte lectum adjungo; adjungo, consocio; f. ώσω, p. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, sors.

* Πρόσκλησις, citatio, in jus vocatio: à προσκαλέω, in jus voco.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, favor, benevolentia. Metaph. à librâ. Ex πρὸς, et κλίσις.

Προσκολλάω, -ῶ, agglutino: f. ήσω, p. προσκεκόλληκα, a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η, f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, adhaerebo. Ex πρὸς, et κολλάω, glutino. Th. κόλλα, gluten.

Προσκομίζω, apporto, affero, advebo: ex πρὸς, et κομίζω, porto: f. ίσω.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via, offendiculum; vulnus, tuber in pedibus ex offensione; damnum: à προσκόπτω, offendo, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, provideo, prospicio.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offensio: à p. m. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, contemplatio, prospectio: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, offendo, impingo; cum dat. vel seq. πρὸς, cum acc. f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. προσέκοψα, a. 2. sub προσκόψω, ῃς, ῃ, perf. pass. προσκέκομμαι, p. m. προσκέκοπα: ex πρὸς, et Th. κόπτω, scindo; ferio.

Προσκρουσάσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à προσκρούω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa: à seq.

Προσκρούω, impingo, offendo; [* infensus sum alicui, Dem. c. Mid. § 13.] ex πρὸς, et Th. κρούω, pulso, f. σω, a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, acquiro, adjungo: ex πρὸς, et κτάομαι, possideo: f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

* Πρόσκτητος, ου, ὁ & ἡ, acquisitus. D. S.

Προσκυλίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, advolvo: f. ίσω, p. προσκεκύλικα, a. 1. προσεκύλισα: ex πρὸς, et Th. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, propriè osculor; adoro, veneror: cum acc. et saepè dat. f. ήσω, a. 1. προσεκύνησα, p. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, et κυνέω, idem quod Th. κύω, osculor.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, osculatio: et

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator: à praeced.

Προσκύπτω, inclino me ad aliquid: ex πρὸς, et Th. κύπτω, f. ψω, inclino me.

Πρόσκωπος, ου, ὁ & ἡ, qui est ad remum, remex: ex πρὸς, et Th. κώπη, remus.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλαβὼν, οῦσα, όν, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, alloquor, cum dat. f. ήσω, p. προσλελάληκα, a. 1. προσελάλησα, a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι· ex πρὸς, et λαλέω, loquor.

Προσλαμβάνω, accipio praeterea, assumo, adscisco, adjungo mihi: cum acc. f. m. προσλήψομαι, a. 2. προσέλαβον, a. 2. infin. act. προσλαβεῖν, a. 2. m. προσελαβόμην, ου, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβοῦ, sume, recipe; a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, capio.

Προσλέγω, insuper dico; f. ξω, praes. med. προσλέγομαι, alloquor, [* animo verso, cogito. Hes. Op.] Th. λέγω, dico.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio: à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, adnumero, computo, recenseo: f. m. ίσομαι, p. pass. -λελόγισμαι, σαι, ται. ex πρὸς, et λογίζω.

Προσλογιστέος, έα, έον, adnumerandus. à praeced.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. et

Προσμείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Προσμενέτω, expectet, 3. sing. imperat. praes. act. à

Προσμένω, permaneo, sustineo, persevero; expecto: cum dat. f. προσμενῶ, a. 1. ind. act. προσέμεινα. ex πρὸς, et Th. μένω, maneo.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, admisceo in; appello; adeo quem; confligo: a. 1. infin. προσμῖξαι, appellere aliquo: προσμιγνύναι τινὰ χερσὶ, aliquem victoriae compotem efficere: praes. infin. act. ex πρὸς, et Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, tribuo, attribuo; προσνέμω ἐμαυτὸν, permitto me, adjungo me, cum dat. praes. pass. προσνέμομαι, tribuor, attribuor; item adscribor. Th. νέμω, tribuo: f. μῶ, p. νενέμηκα.

Πρόσοδοι, supplicationes ad Deorum templa: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ὁ, vel ἡ, accessus, aditus; proventus; Graecius ex re quaestu...

præmium; coitus: ex πρὸς, et Th. ὁδὸς, ἡ, via.

* Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid: cum dat. ex πρὸς, et ὀδύρομαι, lugeo.

Προσόζω, oleo: Theocrit. προσόσδω, Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, adaperio, f. οἴξω, p. προσέῳχα, Atticè.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, adfero. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσητε, 2. pl. aor. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo: f. m. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, appello. applico; it. impingo, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello.

Προσομαρτέω, comitor: ex πρὸς, et ὁμαρτέω, f. ήσω, sequor. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, simul.

Προσομαρτῇ, comitetur, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Προσομίλει, conversare: præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, f. ήσω, conversor. Th. ὅμιλος, turba.

Προσομολογέω, insupèr fateor, vel spondeo; fateor. ab ὁμολογέω, consentio, spondeo. Th. λέγω, dico.

Προσόμουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicinus, confinis: ex πρὸς, ὁμὸς, et οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσὸν, όντος, τὸ, quod superest: præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Προσονομάζω, cognomino, f. άσω, p. -ονόμακα: ex πρὸς, et ὀνομάζω, nomino.

Προσορμίζομαι, appello, vel pervenio in portum: f. m. ίσομαι. p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η: ex πρὸς, et ὁρμίζω, navem in stationem subduco. Th. ὅρμος, statio navium.

Πρόσες pro πρόσεσο, admitte, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto; f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. imperat. m. ἕσο, οὗ et οὗ.

Προσουδίζω, humo allido. Th. οὖδος, εος, τὸ, solum.

Πρόσουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vicinus: ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum; præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo; f. ήσω, p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo; f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, consideratio, prudentia:

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, infensus sum: cum dat. f. ίσω, p. προσώχθικα, a. 1. προσώχθισα, ας, ε: ex πρὸς, et ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indignor.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, offendiculum, offensio: à præced. verbo.

Προσοχυρόω, -ῶ, insuper vel amplius munio.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies; vultus; item color, species: ex πρὸς, et ὄψις, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Προσπαίζω, ut προσπαίζω σοὶ, jocor tecum. Th. παίζω, jocor, ludo, f. ξω et σω.

ΠΡΟ΄ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, recens, subitus.

Προσπαρακαλέω, -ῶ, adhortor, f. έσω, p. -κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Προσπασσαλεύω, paxillis affigo. Th. πάσσαλος, paxillus, clavus ligneus.

Προσπάσσω, inspergo, adspergo, f. άσω, p. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui valdè esurit, famelicus: à πεῖνα, ης, ἡ, fames.

* Προσπελάζω, appropinquo, succedo, appello.

Προσπέμπω, insupèr mitto, f. ψω, p. προσπέπομφα, perf. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumplector; item ultra modum amplector: ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, jacio.

* Προσπερονάω, fibulâ adnecto. Xen. Cyrop.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, όν, qui irruit, adortus; a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, affigo; f. ήξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσέπηξα, a. 1. part. act. προσπήξας. ex πρὸς, et Th. πηγνύω seu πήγνυμι, compingo; f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor. à πιλνάω, vel πίλνημι, admoveo. Th. πέλας, propè, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπίπτω, accido: accido ad pedes, unde supplex fio, item adulor: adorior; occurro; incido, cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε, f. προσπτώσω, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπιλάζω, id. quod simplex πλάζω, per Sync. pro πιλάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis, -e. à πλώω, idem ac πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, vindico mihi; acquiro, in potestatem redigo; simulo: imperf. m. προσεποιούμην, -οῦμην, οῦ, -εῖτο, -εῖτο: med. à

Προσποιέω, ῶ, idem: item addo, adjungo: ex πρὸς, et Th. ποιέω.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. vel pass. verbi præced.

* Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio: acquisitio; simulatio: à verbo præced.

Προσποίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus: ab eod.

Πρόσπολος, ου, ὁ ἡ ἡ, famulus, -a. Th. πολέω, verso.

Προσπορεύομαι, proficiscor ad, accedo, advenio: cum dat. f. m. εύσομαι, p. pass. προσπεπόρευμαι. ex πρὸς, et πορεύομαι, eo, proficiscor; hoc à πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo; f. ρῶ, p. κα, p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πταίω, offendo.

Προσπτῆναι, a. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, advolo, quod ab ἵπτημι, volo, -ας; f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, a. 2. m. ἐπτάμην et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, applico; item amplector, in med. προσπτύσσομαι, applicor, circumplicor; item amicè saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector. Th. πτύσσω, plico.

Προσπυρόω, -ῶ, magis accendo: ex πρὸς, et πυρόω.

Προσραίνω, adspergo, inspergo, adjicio, f. ανῶ, a. 1. -έῤῥανα, p. προσέῤῥαγκα: ex πρὸς, et ῥαίνω.

Προσρέω, affluo. Th. ῥέω, fluo. Est et

Προσρέω, alloquor. Th. ῥέω, dico, loquor.

Προσρήγνυμι, allido, illido, f. ήξω, p. προσέῤῥηχα, a. 1. προσέῤῥηξα, ας, ε. ex πρὸς, et Th. ῥήσσω seu ῥήγνυμι, frango.

Πρόσσω, adv. ante se, in anteriorem partem. Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, antè.

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, mandatum. à προστάσσω, quod vide.

Προστάξαι, a. 1. infin. act. et

Προστάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, quod vide.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

Προσταράττω, præterea turbo. Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προστὰς, άδος, ἡ, porticus, postes ostii, antes: et

Προστασία, ας, ἡ, præfecturæ dignitas; item cura, tutela, patrocinium, auxilium; et cultus, externus, comitatus; à προΐστημι.

Προστάσσω, vel -ττω, mando, præcipio; f. ξω, p. προστέταχα, a. 1. προσέταξα, ας, ε, perf. pass. προστέταγμαι, perf. part. pass. προστε-

ταγμένος, η, ον, in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, *quae praecepta sunt.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Προστατεία, ας, ἡ, *praefectura, procuratio;* item *patrocinium, defensio:* à

Προστατεύω, f. εύσω, vel

Προστατέω, f. ήσω, *praesum, praesideo;* item *patrocinor, defendo:* à

Προστάτης, ου, ὁ, *patronus, dux, quicunque est in aliquo genere primus:* in acc. sing. προστάτην, à προΐστημι, *praepono, praeficio.*

Προστάτις, ιδος, ἡ, *patrona, hospita:* sic vocatur *Phœbe*, Rom. xvi. 2. quae Christianos hospitio excipere solita fuit. à praeced.

Προστατοῦντι, dat. sing. part. praes. à προστατέω, *praesum,* quod vide.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προστεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. et

Προστεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar.* fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστεταγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προστάσσω, *mando,* quod vide.

Προστήκω, f. ξω, *liquefactum affundo.* hinc Metaph. *adhaereo, insideo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

Προστῆναι, a. 2. infin. act. à προΐστημι, *praepono, praeficio.* Th. ἵστημι, *statuo;* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Προστιθεὶς, εῖσα, ὲν, praes. part. act. προστιθέναι, praes. infin. act. et

Προστίθεμεν, 1. pl. praes. ind. act. et

Προστιθέμενος, μένη, μενον, praes. part. pass. à

Προστίθημι, *appono, addo, adjicio; adjungo; adaugeo; addico:* [* *propono.*] imperf. act. προσετίθην, et in 3. sing. προσετίθη, et προσετίθει, tanquam à προστιθέω, f. προσθήσω, p. προστέθεικα, a. 1. προσέθηκα, a. 2. προσέθην, ης, η, a. 2. imperat. act. πρόσθες, a. 2. inf. προσθεῖναι, a. 2. part. act. προσθεὶς, εῖσα, ὲν. Προστίθεμαι, *addor, adjungo me, assentior, faveo:* imperf. med. προσετιθέμην, σο, το, a. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η, f. 1. pass. προστεθήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. προσεθέμην, σο, το: ex πρὸς, et Th. τίθημι, *pono.*

Προστιμάω, -ῶ, f. ήσω, *mulcto.* Unde

Προστίμημα, ατος, τὸ, et

Πρόστιμον, ου, τὸ, *mulcta, poena.*

Προστραπὼν, ῶσα, ὸν, *qui evertit aliquid, et in suam potestatem redegit,* a. 2. part. act.

Προστρέπω, *oro, obsecro, ad genua provolutus precor;* expon. et *everto.* Th. τρέπω, *verto,* a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα.

Προστρέχω, *accurro; gratiam capto alicujus:* in 3. pl. προστρέχουσιν, f. θρέξω, perf προσδεδράμηκα, a. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προσδραμὼν, οῦσα, ὸν, p. m. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

Προστρίβω, *attero, affrico, infrico:* praes. pass. προστρίβομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur;* item *affrico, incutio, infligo, impingo;* item *cupidiùs adjungo me alteri.* Th. τρίβω, *tero,* f. ψω.

Προσυγχάνοντες, nom. pl. praes. part. à

Προσυγχάνω, *occurro, offero me; consequor aliquid; alicui rei deditus sum:* ex πρὸς, et τυγχάνω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *ostendo:* ex πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, *monstro.*

Προσυπομιμνήσκω, *praetereà in memoriam revoco; admoneo.* ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.

Προσυψόω, -ῶ, *attollor, insuper extollo,* f. -υψώσω ex πρὸς, et ὑψόω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) *quicquid cum pane comeditur;* ex πρὸς, et φάγω, *edo.*

Πρόσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè *recens dictus,* vel *occisus,* et in genere *recens,* πρόσφατον, adv. pro νεωστὶ, *modò, nupèr.* Th. φάω, *loquor,* vel *occido;* p. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nupèr,* à praeced.

Προσφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis:* à

Προσφέρω, *affero, offero, apporto, adhibeo.* Προσφέρομαι, *afferor,* &c. *irruo:* in med. *sumo,* v. gr. *cibum: tracto aliquem; manus consero; adjungo me alicui, assentior:* praes. imperat. act. πρόσφερε, έτω, imperf. προσέφερον, f. προσοίσω, a. 1. προσήνεγκα, a. 2. προσήνεγκον, a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η, p. med. προσενήνοχα, ας, ε, Att. pro προσήνοχα: ex πρὸς, et Th. φέρω, *fero.*

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio,* f. m. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

* Προσφθείρω et προσφθείρομαι, *adrepo.* à φθεὶρ, *serpens,* Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amabilis, gratus, amicus:* ex πρὸς, et Th. φίλος, *amicus.*

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè:* à praeced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio, sumptio cibi, cibus ipse; exprobatio, crimen:* et

Πρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus;* item *accommodatus, aptus, conveniens:* à προσφέρω.

Προσφυῆ, acc. sing. à

Προσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingenitus, innatus; naturâ accommodatus; adhaerens.* à προσφύω.

Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiae, munitio.*

* Πρόσφυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium expetit; cliens; perfuga.* Th. φεύγω.

Προσφὺς, ῦσα, *adhaerens,* a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod à

Προσφύω, *agnasci facio,* f. σω, p. προσπέφυκα, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhaereo.* Th. φύω, *nascor,* a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor;* f. ήσω, p. προσπεφώνηκα, a. 1. ind. act. προσεφώνησα. ex πρὸς, et φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προσχέθομαι, *praetendo,* idem quod προέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόσχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad manum situs:* ex πρὸς, *ad,* et χεὶρ, χειρὸς, *manus.*

Προσχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo,* f. χεύσω.

* Πρόσχημα, ατος, τὸ, *praetextus, color, species; dignitas, decus: status rei:* ex πρὸς, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἔχω.

Πρόσχῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, a. 2. part. act. verbi προέχω, *obtendo, abjicio.* Th. ἔχω, *habeo,* fut. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. à προσχὼν, όντος, quod vide in praeced.

Προσχόω, προσχωννύω, προσχώννυμι, *aggero,* seu *terrâ aggestâ munio.*

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio:* à

Προσχύω, *affundo,* f. ύσω, p. προσκέχυκα, perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται: ex πρὸς, et χύω, idem quod χέω, *fundo.*

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus:* à προσχόω.

Προσχωρέω, *concedo,* sive *me confero; vicinus sum;* item *dedo me, venio in fidem;* et *attribuo.* Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo.*

Πρόσχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, finitimus.* Th. χῶρος, *locus.*

Προσψαύω, *attingo,* cum dat. f. αύσω, p. προσέψαυκα: ex πρὸς, et ψαύω, idem quod ψάω. *contingo.*

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem; ultrà, longè, procul.* Th. πρὸ, *ante.*

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fetidus:* ab ὄζω, *oleo,* f. ὀζήσω, p. m. ὄδα. Sed

Προσοιδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ. *inflatus:* ab οἰδέω, *tumeo.*

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus*, *PROSODIA:* hinc Angl. PROSODY: ex πρὸς, et ᾠδὴ, *cantus.* Th. ἀείδω, *cano.*

Προσωθέω, *impello:* f. ήσω, p. -ώθηκα, a. 1. -ώθησα. ab ὠθέω, *pello.*

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus*, quod vide.

* Προσωπεῖον, ου, τὸ, *larva, persona; prætextus:* à πρόσωπον.

Προσωποληπτέω, -ῶ, *faciem respicio, personæ rationem habeo;* f. ήσω. et

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id est movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum.* ex πρόσωπον, et λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus.* Vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* q. d. quod est circa oculos; item *persona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem:* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1. Cor. xiii. 12. *à facie ad faciem*, hoc est, *coram:* ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i. 11. *à multis personis*, i. e. *hominibus:* πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, Act. xiii. 24. *ante faciem ingressûs ejus*, i. e. *ante ingressum ejus.* Et sumitur pro *ædificii fronte.* Ex πρὸς, et ὢψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio personæ*, *PROSOPOPEIA*, Figura, ex πρόσωπον, *persona, facies*, quod vide, et ποιέω, *facio.*

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum;* f. m. ίσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ex πρὸς, et ὁρμίζω, *navem in statione subduco.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Προσωτάτω, adverbialiter, *longissimè.* superl. et

Προσώτατος, ατη, ατον, *longissimè progressus:* superl. à πρόσω, *ante se.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσωτάτω, adv. *longissimè*, vide præced.

Προσώτερος, έρα, ερον, *qui longiùs antè est:* comp. à πρόσω, *ante se, longè.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσωτέρω, adv. *longiùs antè, ulteriùs:* à præced.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum:* f. ίσω, p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor.*

Προταμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo.* Th. τέμνω, *seco, scindo*, f. 2. ταμῶ, a. 1. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens*, a. 2. part. act. ejusd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propositio, initium dramatis.* à προτείνω, *prætendo, præpono.* Th. τείνω, *tendo.*

Προτάσσω, vel -ττω, *præstituo:* f. ξω, p. προτέταχα, p. pass. προτέταγμαι, p. part. pass. προτεταγμένος, η, ον: ex πρὸ, et Th. τάσσω, *ordino:* f. ξω.

Προτιθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi προτίθημι, *propono.* προτέθηκα pro προτέθεικα, p. act. Th. τίθημι, *pono.*

Προτείνω, *protendo, distendo, propono:* [* τοῖς ἱμᾶσι, Act. xxii. 25. *astringo loris*, idem quod προσδάλλω.] f. νῶ, a. 1. προέτεινα, a. 1. part. προτείνας, ασα, αν, p. προτέτακα. Th. τείνω, *tendo.*

Προτειχίζω, *muro præmunio;* f. ίσω, p. pass. προτετείχισμαι.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, *antemurale, propugnaculum, præmunitio:* à perf. pass. verbi præced.

* Προτελευτάω, *priùs morior.*

Προτέμνω, *proscindo; ut sulco agrum reseco:* ex πρὸ, et τέμνω.

Προτέρα, (sc. ἡμέρα) *pridiè:* à πρότερος.

Προτεραῖος, αία, αῖον, *prior.*

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Προτερέω, *loco, tempore, dignitate, prior sum:* à πρότερος.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *priores partes; privilegium, prærogativa; victoria:* à præced.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

* Πρότερον, adv. *priùs, potiùs:* à

Πρότερος, έρα, ερον, *prior, superior:* dat. pl. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ, *antè.*

Προτέρω, -ως, et -ωσι, adv. *antè, ulteriùs:* à præced.

Προτὶ, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo;* item *attribuo:* ex πρὸς, et ἅπτω, *necto.*

Προτιβάλλεαι, Dor. et Ion. pro προσβάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo;* quod ex πρὸς, et βάλλω, *jacio;* f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. et Æol. pro προσδεδεγμένος, p. part. pass. verbi προσδέχομαι, *admitto; expecto.* Th. δέχομαι, *capio;* f. m. ξομαι. Vide et simplex δέγμενος.

Προτιείδειν, Dor. pro προσείδειν, *aspicere;* præs. inf. act. à προσείδω.

Προτιειλεῖν, præs. inf. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, *verso.*

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio;* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono; objicio; suadeo; indico:* in med. *statuo; constituo, decreto vel edicto; cibum appono; spectandum propono; prætextu utor;* item *destino:* f. προθήσω, p. προτέθεικα, a. 2. m. προεθέμην, ου, το. Th. τίθημι, *pono.*

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo.* Th. μάσσω vel -ττω, *pinso, subigo; tango;* f. ξω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero; curo.* Th. τίω, *honoro.*

Προτιμῶν, præs. part. act. verbi præced.

Προτιόμαι, *antè honoror:* à προτίω, *antè honoro;* qu. à τίω.

Προτιόσσομαι, *aspicio, præsagio;* Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video;* f. m. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, *auguror.* Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen.*

Πρότμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi; id quod præscinditur:* undè et *umbilicus:* quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet: à προτέμνω.

Προτολμάω, -ῶ, f ήσω, *priùs audeo:* ex πρὸ, et τολμάω.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *effigies animalis*, ut canis, &c. *species, persona, imago; effigies solùm hominem usque ad umbilicum exhibens:* à προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram.* Th. τείνω, *tendo*, p. m. τέτονα, undè τόνος, *tensio.*

Προτοῦ, *priùs, antè;* q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à προτρέπω.

Προτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *adhortatorius:* à

Προτρέπω, *antè verto; subsistentem et cunctantem urgeo; adhortor;* f. ψω, p. -τέτροφα, a. 1. m. -ετρεψάμην, ω, ατο. ex πρὸ, et τρέπω *verto.*

Προτρέχω, *præcurro;* f. m. -θρέξομαι, f. 2. m. -δραμοῦμαι, a. 2. -έδραμον, p. act. -δεδράμηκα, p. m. -δέδρομα. Th. τρέχω, *curro;* f. θρέξω.

Προτροπάδην φεύγεσθαι dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes:* à προτρέπω, q. v.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio:* à προτρέπω, *adhortor.* Th. τρέπω, *verto, verso*, p. m. τέτροφα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert*, vel *obvium est*. Th. τυγχάνω.

Προὔβαλεν. Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo*. Th. γράφω, *scribo*; f. ψω.

Προὐδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*; f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *propositus erat*; Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. m. à πρόκειμαι: ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo*, f. m. κείσομαι.

Προὐκεχωρήκεισαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. verbi προχωρέω, *abeo*.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προὔνικος, ου, ὁ, *mercenarius; homo turbulentus*: ex πρὸ, et ἐνέγκω, *fero*; vel à νεῖκος, *rixa*.

Προὐξένησεν, Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus*, &c. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, *præexistentia*: à

Προϋπάρχω, *antè existo*; item *liberalitate prævenio*; item *prior incipio*: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε, f. ξω, p. προϋπῆρχα. ex πρὸ, et ὑπάρχω, *sum, existo*; quod ex ὑπὸ, et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ. *initium*.

• Προὐπειλήφασιν, 3. pl. perf. ind. Att. ex πρὸ, ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæres. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto antè, deduco*: Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata*; n. g. p. part. pass. et

Προϋπῆρκται, 3. sing. p. ind. pass. et

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, q. v.

Προὔπτος, ου, ὁ ἡ, *ante oculos positus: manifestus*: ex πρὸ, et ὄπτομαι, *video*.

Προὐργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius*: à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium est*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι, imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*, Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, *debebas*; Ion. pro προώφειλες, 2. sing. imperf. à προοφείλω, *debeo*; f. ήσω.

Προϋφιστάμαι, idem ac

Προϋφίστημι, *antecedo, prior sum*; f. προϋποστήσω. ex πρὸ, ὑπὸ, et ἵστημι.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præs. infin. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντο, similitèr pro προείχοντο à

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προφαγεῖν, *præcomedere*: ex πρὸ, et φαγεῖν, *edere*.

Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento*. Th. φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, a. 1. ἔφανα.

Προφανῇ, 3. pers. sing. a. 2. sub. pass. præced.

Προφανὴς, έος, ὁ ἡ, *perspicuus*: ἐκ τοῦ προφανοῦς, *manifestè*: à προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, *conspicuitas*: à προφανὴς, *perspicuus*.

Πρόφαντον, ου, τὸ, *oraculum*: à

Πρόφαντος, ου, ὁ ἡ, idem quod προφανὴς, *manifestus, præmonstratus, prædictus*: à προφαίνω, *ostendo*.

Προφανῶς, adv. *opertè, perspicuè*: à προφανής.

Προφασίζομαι, *fingo causas, causæ loco affero, prætendo, excuso*: f. m. ίσομαι. à

Προφασίζω, *causas fingo, capio occasionem*: à

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occasio*: à πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ἡ, ὸν, *ad excusandum excogitatus, dictus*, &c. à præced.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, *Propheta*.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρω, *promove*: 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, q. v.

Προφερὴς, έος, ὁ ἡ, *qui est provectâ ætate; præstans*: in compar. προφερέστερος, in superl. προφερέστατος. à προφέρω, *præsto*.

Προφέρησι, *adferat*; 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τοῦ σι, quod à

Προφέρω, *PROFERO, promo, exhibeo, propono; objicio, exprobro; enuncio; præsto, antecedo; promoveo*: [* *mando, impero*. Herodot. p. 269. 301. 527.] ex πρὸ, et Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, *prædico, -cis*: a. 2. προέφην ex πρὸ, et φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *prædictio futurorum, vaticinium; munus prophetæ*: à

Προφητεύω, *futura prædico, vaticinor*; in N. T. *interpretor vaticinia, et alia S. dicta*: imperf. προεφήτευον, ες, ε, f. εύσω, a. 1. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω: à

Προφήτης, ου, ὁ, *PROPHETA*: Angl. PROPHET: in N. T. etiam de Poëtâ; *doctor divinitùs missus et afflatus*: ex πρὸ, *antè*, et Th. φημὶ vel φάω, *dico*.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, *PROPHETICUS*; Angl. PROPHETIC: à præced.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, *quæ futura prædicit*: ab eod.

Προφθάνω, *prævenio*; f. προφθάσω, perf. προέφθακα, a. 1. προέφθασα, *præveni*. Th. φθάνω, *prævenio*; fut. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio; vox, verbum; exprobratio*: à προφέρω, *profero*, q. v.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus*: à præced.

Προφράζω, *prædico*. Th. φράζω, *dico*.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propensa, benevolens*: à πρόφρων, *propensus*. Th. φρὴν, ενός, ἡ, *mens*.

Προφρόνως, *animo prompto, libenter*: ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ, *prudens; propensus, promptus*.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio*. Th. φεύγω, *fugio*: f. φεύξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφευγα.

Προφύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, *qui antè excubat, præsidiarius*: à

Προφυλάσσω vel -ττω, *antè aliquem locum excubias ago; custodio*,

præservo; f. ξω, p. προπέφυλαχα: ex πρὸ, et φυλάττω, *custodio*.

Προχέειν, *infundere*; præs. inf. act. à προχέω, *infundo*. Th. χέω, *fundo*; f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

Προχειρίζομαι, propriè *manum admoveo operi antequam fiat*, *sumo ad aliquid faciendum*, *destino*; *instituo*, *paro*, *incboo*: *promo*; *omnibus notum facio*: in pass. *deligor*; f. m. ίσομαι, a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι: ex πρὸ, et χειρίζω, *manu tracto*.

* Πρόχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est in promptu*, *expeditus*.

Προχειροτονέω, *priùs designo*, *præ cæteris designo*; fut. ήσω, p. προκεχειροτόνηκα, perf. pass. προκεχειροτόνημαι, perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus*, *a*, *um*: ex πρὸ, et χειροτονέω, *manum protendo*: hoc ex χεὶρ, *manus*, et τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτονα.

Προχείρως, adv. *promptè*: à πρόχειρος.

Προχέοντι, Dor. pro προχέουσι, *profundunt*; 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo*; f. χεύσω.

Πρόχευσις, εως, ἡ, *profusio*. Th. χέω, *fundo*.

Προχέω, f. εύσω, *profundo*, *effundo*.

Πρόχνυ, *in genua*; *funditùs*. adv. ex πρὸ, et Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, *genu*.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, *fluxus aquæ*; *diluvium*, *inundatio*, *gurges*; *ostium*, *quo fluvius in mare effunditur*: à προχέω, fut. χεύσω, *fundo*.

Πρόχοος, ου, ἡ, *aqualis*, *vas quo aqua manibus datur*: ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo*, *succedo*; sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus*.

Προώμαι, vel πρόωμαι, *deferam*, *remittam*; et in 1. pl. προώμεθα, a. 2. sub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Προώρισα, ας, ε, *prædestinavi*, *decrevi*; a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *priùs definio*; f. ίσω, p. προώρικα, perf. pass. προώρισμαι, a. 1. pass. προωρίσθην.

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράομαι, ῶμαι, *prospicio*: imperf. m. προεωρώμην, -ώμην. Th. ὁράω, *video*.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores*, *pedites*; *multitudo in unum congregata*.

Πρύλις, εως, ἡ, *saltatio*, *armati quam pedites saltant*. Th. πρυλέες.

Πρύμνα, Ion. -νη, ης, ἡ, *puppis*, *posterior pars navis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Πρυμνήσι' pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, *funis*, *quo navis religatur ad terram*: à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμναν, *pertinens*: à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *extremus*, *ultimus*: qu. à πέρας, *finis*, *extremitas*. Estque quod ad πέρας μένει.

Πρυμνὴ, ῆς, ἡ, nom. mulier, qu. *ultima*.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis*: ex πρυμνὸς, *extremus*, et ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant*: à

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant*, *et in quo alebantur publicè benè de republ. meriti*; item *ampla et magnifica domus*: à

Πρυτανεύω *senator sum*, *aut aliud quoddenotat πρύτανις*: *rego*, *moderor*, *administro*: à

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator ex numero* 500, *quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat*; *præfectus*, *administrator*; *princeps in aliquâ re*, *custos*: in nom. pl. πρυτάνεις, acc. sing. πρύτανιν et est nom. propr. qu. πυρόταμις, ut sit propriè *frumentorum præfectus*; vel à πρῶτος.

Πρώαν, Dor. pro πρώην, q. v.

Πρώην, adv. *paulò antè*, *nuper*, *quondam*: à πρωὶ, *manè*.

Πρωθήβης, ου, ὁ, et Πρώθηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit*; *puber*: ex πρῶτος, et ἥβη, *puber*.

Πρωθύστερος, ου, *præposterus*, et πρωθύστερον, figura, quæ ὑστερόπρωτον, sive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙ', *manè*, adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *vesperi*. ἅμα πρωὶ, *summo diluculo*; *tempestivè*; *ante tempus*.

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα. *matutinum tempus*. Th. πρωὶ, *manè*.

Πρωΐζα, vel πρωϊζὰ, *non ita dudum*; *præmaturè*: adv. à πρωΐ.

Πρωΐζον, vel πρωϊζὸν, idem; *nudius tertius*.

Πρωΐθεν, adv. *de mane*: ab eod.

Πρώϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *matutinus*, *a*, *um*. Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*, *a*, *um*: ab eod.

Πρώϊος, ία, ιον, *matutinus*, *a*, *um*. Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *podex*, *nates*.

Πρὼν, ωνὸς, et πρώων, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*.

Πρώονες, οἱ, *montium vertices*: à πρώων. Vide præced.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, *gutta*, propriè *roris*. Th. πρωΐ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA*, *frons navis*: qu. ex πρὸ, et ῥέω, *fluo*; vel, ut alii volunt, ab ὁράω, *video*.

Πρώραθεν, adv. *è prorâ*. Th. πρῶρα, *prora*.

Πρωρατεύω, *proreta sum*: à

Πρωράτης, ου, ὁ, et πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA*. Th. πρῶρα.

Πρῶτα, *primùm*, adv. à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ.

* Πρῶται, vulgo Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu Gentis Capita. Sic ΕΦΕϹΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑϹΙΑϹ in nummo Gallieni et el Spanh. Τὰ πρῶτα pro οἱ πρῶτοι. Ἐφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Heliodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, Idem viii. 350.

Πρωταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, *qui primas partes agit*.

Πρώταρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps*: ex πρῶτος, et ἀρχὴ.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, *principatus*, *primatus*. τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes*: à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS*.

Πρωτεὺς, έος, ὁ, *PROTEUS*, *deus marinus*.

Πρωτεύω, *primas teneo*, *sum primus*: f. εύσω, p. πεπρώτευκα. à πρῶτος, *primus*.

Πρώτη, ης, ἡ, *prima*, f. g. à πρῶτος, q. v.

Πρωτηρότῃ, dat. sing. à

Πρωτηρότης, ου, ὁ, *qui primus arat*: ex πρῶτος, *qui primus*, et ἀρόω, *aro*; f. ώσω.

Πρώτισ' pro πρώτιστα, quod et πρώτιστον, *primùm*, *in primis*, adv. superl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, superl. à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *antè*.

Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *in primis subsellis*, *aut in subsellii primum colloco*; fut. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβάθρησα, p. πεπρωτοβάθρηκα, imperf. ἐπρωτοβάθρεον, -ουν. ex πρῶτος, et βάθρον.

Πρωτοβολέω, -ῶ, *primus emitto*; f. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβόλησα, p. πεπρωτοβόληκα.

Πρωτογένης, εος, ους, ὁ, *PROTOGENES*. nom. propr. Sed

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *primigenius*.

Πρωτογεννήματος, τὸ, *quod primum enatum est*: ex πρῶτος, et γέννημα.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus*: Sed

Πρωτογόνος, *primùm pariens*: ex πρῶτος, *primus*, et γίνομαι, *nascor*, p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus con-*

sessus, q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, qu. ab ἕδρα, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus*: ex πρώτη, et κλισία, ας, *locus in quo accumbitur*. Th. κλίνω, *reclino*.

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonsura*, quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes dicendi*: ex πρῶτος, et λόγος, *sermo*.

Πρωτομήδεια, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat*.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm*. Th. πρὸ, *ante*.

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, έος, ῦς, ὁ ἡ ἡ, *recens compactus*. ex πρῶτος, et πήγνυμι, *compingo*, f. ξω.

Πρωτόπειρος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui rei alicujus primus periculum fecit*.

Πρωτοπλάστης, υ, ὁ, *primus fictor*: et

Πρωτόπλαστος, υ, ὁ, *qui primus formatus est*, ut Adam: ex πρῶτος, et πλάσσω seu -ττω, *fingo*.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus*; item pro comp. *prior, superior*; *primus*, i. e. *primum locum obtinens*. πρῶτοι, *primates*. τὴν πρώτην, *primùm*. contractè ex πρόατος pro πρότατος, superl. à πρὸ, *antè*.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, *principatus*: ex πρῶτος, et στάσις, *statio*.

Πρωτοστάτης, υ, ὁ, *qui primus stat in acie*; item *princeps, dux*: ex πρῶτος, *primus*, et ἵστημι, *sto*.

Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo*; *primogenitura jura tribuo*: f. εύσω, p. πεπρωτοτόκευκα. à πρωτότοκος.

Πρωτοτοκέω, -ῶ, *primùm pario*; f. ήσω, p. πεπρωτοτόκηκα. ab eodem.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primogeniti*.

Πρωτοτόκος, υ, ἡ, *primipara*. Sed

Πρωτότοκος, υ, ὁ ἡ ἡ, *primogenitus*: q. d. πρῶτον τίκος, *prima proles*: à τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα, *peperi*.

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primò, primariè*: à πρῶτος. Th. πρὸ, *antè*.

Πταίην, *volem*; a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, -as*; a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.

Πταίοισα, *offendens*; Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ et πτάρω, *sternuto*; a. 2. ἔπταρον. Est *aliquid cadere facio, sterno*: ut possit esse à πτόω.

Πταίσετε, f. 1. inf. act. πταίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo*.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offensio, lapsus*; à p. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, titubo, labor*; *pecco, erro*; *cladem accipio*: (q. à πίτω, *cado*.) f. πταίσω, a. 1. ἔπταισα, a. 1. sub. act. πταίσω, ῃς, ῃ.

Πτάμενος, μένη, μενον, *volans*; præs. part. med. verbi πτῆμι, et in pass. πτάμαι. Alii malunt esse, a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo*; f. m. πτήσομαι, a. 1. m. ἐπτάμην.

Πταρμὸς, ῦ, ὁ, *sternutamentum*: à πταίρω, *sternuto*.

Πτάτο, *volabat*: Ion. pro ἔπτατο, 3. sing. imperf. med. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὶ, particula Poët. à περὶ.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus*; qu. πεταλία, à πέταλον, *folium*. Est ab imo ramosa et foliosa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*, πτερὰ νίκας, *alæ victoriæ*, id est, *victoria, quam quis celeritèr adipiscitur*.

Πτέρις, ιδος, ἡ, *filix*, Angl. FERN, *or* BRAKES: à πτερὸν, *ala*, quia folia habet incisa et explicata.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx*; *cujusvis rei extremitas*. Hinc

Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto*. à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis*; item *fundum et basis pelvis*: à πτέρνα, *calx*.

Πτερνισμὸς, ῦ, ὁ, *calcitratio*; *dolus*: à πτερνίζω.

Πτερνογλύφος, υ, ὁ, nomen muris; ex πτέρνα, et γλύφω, *scalpo*. Th. γλάφω, *cavo*.

Πτερνοτρώκτυ, gen. sing. à πτερνοτρώκτης, υ, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et τρώγω. *rodo, comedo*.

Πτερνοφάγος, υ, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et φάγω, *comedo*: a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, *alatus, celer*: acc. sing. πτερόεντα, *velocem*. Aliquando *sagittis* tribuitur: aliquando etiam *verbis*, quòd emissa ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, *ala*; item *penna, pinna*: qu. per Sync. pro πετερὸν, à πέταμαι, *volo*.

Πτεροφύω, *alas gigno*.

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo*: à πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*: dat. sing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, υ, τὸ, *alula, pinna*, in piscibus: et *pinna* ædificii; *summa auricula*; *extremitas*: dim. à πτέρυξ, υγος, *ala*.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala*; item *pinna* sive *penna*: à πτέρον.

Πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio*; ut galli gallinacei ante cantum; item *gestio*: f. m. ύξομαι: à πτέρυξ.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, *alatus, pennatus*: à πτερόω.

Πτέσθαι, *volasse*: pro πτάσθαι, a. 2. inf. m. à πτάω pro quo ἵπταμαι, *volo, -as*: f. m. πτήσομαι, a. 2. act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην, a. 2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ατος, τὸ, *volatus*.

Πτῆμι, (pro πτάω) *volo*, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτηκα.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves*.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, quod vide.

Πτηνὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis*: à

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, *volucris*: à πτῆμι.

Πτῆξαι, *consternare*: a. 1. inf. act. à

Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco*; *fugio*; *me abscondo*; item activè *perterrefacio*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτήσω, *volabo*, f. 1. act. verbi πτῆμι seu ἵπτημι, *volo, -as*.

Πτίλον, υ, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*; à seq.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, υ, ὁ, *cui ex ciliis pili periêre*; *calvus*.

ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ττω, f. ίσω, *PISO, PINSO*; *tundo*; *decortico*; convenit cum πατάσσω, *percutio*.

ΠΤΟΕ'Ω, *terrefacio, terreo*; item *obstupefacio*; *amore, vel aliquâ cupiditate vehementi incendo*; f. ήσω, p. ἐπτόηκα, a. 1. pass. ἐπτοήθην, a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε, a. 1. part. pass. πτοηθεὶς, ἕντα, ὲν, *consternatus, attonitus*.

Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω.

Πτοημένος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.

Πτόησις, εως, ἡ, *consternatio*. ab eod.

Πτοίμην, οιο, οιτο, *volem, es, et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*; f. m. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοιῦμαι, *consternor, paveo*, præs. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo*.

Πτολεμαΐς, ΐδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix*.

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, *bello, belligero*, Th. πόλεμος, *bellum*.

Πτόλεμος, υ, ὁ, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.

Πτολίεθρον, υ, τὸ, *oppidulum*, di-

min. ἀ πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτολίεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. ἀ πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθος, et πτολίπορθος, ου, ὁ, *urbium eversor*: ex πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*, et πέρθω, *vasto*; p. m. πέπορθα.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à

Πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura*, *sinus*: à 1. perf. perf. pass. verbi πτύσσω, *plico*, f. ξω.

ΠΤΥΓΞ, γὸς, ὁ, *avis genus*. Eadem censetur quæ ὄρνις.

Πτύαλον, ου, τὸ, *saliva*. à πτύω, *spuo*.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus*, *complicatus*: à πτύσσω, *complico*, f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica*; *valva*; *cacumen montis*. [* *lamina*.] Th. πτύσσω.

Πτύξας, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico*: f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, *plica*, *plicatura*: ab eod.

Πτύον, ου, ὁ, *ventilabrum*, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *expuo*.

Πτυόφι, *ventilabro*: Poët. à πτύον, *ventilabrum*, quod vide.

Πτύρω, *terreo*: f. πτυρῶ, p. ἔπτυρκα, præs. pass. πτύρομαι, *trepido*. Th. πτοιέω, *terreo*.

Πτύσμα, ατος, τὸ, *sputum*: à πτύω, *spuo*.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, *complico*, *plico*: *in rugas et sinus contraho*: f. ξω, p. πέπτυχα, a. 1. ἔπτυξα.

Πτύχες, *plicæ*; *januæ valvæ*: nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica*. Th. πτύσσω, *plico*, f. ξω.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, *plica*; pl. *vestes*: ab eod.

Πτυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *plicatus*, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω, a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, *SPUO*, *expuo*; *contemno*.

Πτωκαζέμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi

Πτωκάζω, idem cum πτώσσω, *trepido*. à πτὼξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, *casus*, *lapsus*; *clades*; *delictum*; *cadaver*: à πίπτω, *cado*: f. πτώσω.

Πτὼξ, κὸς, ὁ ἡ, *timidus*; item substantivè pro *lepore*: à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοιέω, *terrefacio*.

Πτῶσις, εως, ἡ, *casus*, *ruina*, *plaga*: à πίπτω, *cado*: f. πτώσω, quasi à πτόω, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω, præs. inf. πτώσσειν.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, *trepidant*, *formidant*, 3. pl. præs. act. à

Πτώσσω, *trepido*: *trepidè oberro mendicans*; fut. ξω. Th. πτοιέω, *terrefacio*.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado*, qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas*, *inopia*: à

Πτωχεύω, *pauper sum*, *mendico*: f. εύσω, p. πεπτώχευκα, a. 1. ἐπτώχευσα, et

Πτωχίζω, *pauperem facio*, *depaupero*, f. ίσω, p. πεπτώχικα. à

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, propriè *timidus*; *mendicus*, *pauper*. à πτώσσω, *trepido*.

Πυανέψια, ας, ἡ, *festum quoddam Athenis*: ex seq. et ἕψω.

Πύανον, ου, τὸ, *faba*: aliter πύαμος, et κύαμος.

ΠΥ'ΑΡ, *coagulum*, fortè quia est crassum ut πύον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur *clunes*. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates*, *clunes*.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, et πὺξ, πυγὸς, ἡ, *nates*, *clunes*, qu. à πύκα, quia densa ibi caro.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut sit *ferire nates alicujus*. hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præposterâ Venere*. Vel pro *plagis*, *quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, *PYGMÆUS*: Anglic. PYGMY. à πυγμὴ, *mensura*, *spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos*.

Πύγματος, ἔσχατος, Hesych. pro πύματος.

Πυγμαχέω, -ῶ, *pugilatu decerto*: et

Πυγμαχία, ας, ἡ, *pugilatus*, *pugilum certamen*: à

Πυγμάχος, ου, ὁ, *pugil*, *luctator*. ex πυγμὴ, *pugnus*, et μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus*, *manus in pugnum contracta*; *pugilatus*. καττάσσειν πυγμῇ, *pugno percutere*. πυγμῇ, adverbialiter, *crebrò*; *enixè*. Sumitur et pro *mensura à cubito ad pugnum*; undè dicti sunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυγοστόλος, ου, ὁ ἡ, *qui* vel *quæ nates vestibus ornat*: ex πυγὴ, *nates*, et στέλλω, *orno*, p m. ἔστολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manûs*, *digitis inflexis*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυδαρίζω, *salio*, *resilio*, *calcitro*: qu. à πηδάω, *salio*.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, *solium balneorum*, seu *sella*; *alveus*: qu. ex πῦς, et λούω, *lavo*, Dicitur et πύαλος.

Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS*, philosophus.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ ἡ, *PYTHAGOREUS*. et

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGORICUS*. et

Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, ῦ, ὁ, *Pythagoricus*.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, *putredo*: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*, *quæro*, f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco*. Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πυθεῦ, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Est et 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio*, *intelligo*, *quæro*: f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, *PYTHIA*, *orum*, i. e. *Pythii ludi*, vel *tempus ipsum* τῶν Πυθίων à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem. et *sacerdos Pythia*.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ου, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας· et

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat. Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ια, ιον, *PYTHIUS*; cognomen Apollinis, à serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur.

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *fundum*, *ima pars*: [* *propago*, *palmes*, *vimen*, *ramus*;] dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα.

Πυθόθεν, *ex Pythone*.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθώδε, *Pythum versus*. Hîc δὲ postponitur dativo; postponi quoque solet accusativo, ut οἰκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*; *audio*, f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*.

Πύθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Πυθὼ, όΘ, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio*: f. πύσω, qu. in πύον, *pus*, redigo: hinc πύθομαι, *putresco*.

Πύθων, ωνος, ἡ, idem ac Πυθὼ; at

Πύθων, ωνος, ὁ. *PYTHO*, *draco*, vel *serpens quem Apollo interemit*, *unde et Pythius cognominatus fuit*. à πύθω, *putrefacio*, quia ex *terræ putredine* ortus credebatur.

Πυθωνόθεν, *ex Pythone*.

ΠΥ'ΚΑ, *densè*, *spissè*; *accuratè*, *prudentèr*. qu. à πήγω, *compingo*, *cogo*.

Πυκάζω, *denso*, *stipo*; *tego*, *orno*: f. άσω, Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*.

Πυκινῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκνὸς, *creber*, *densus*, *spissus*; *prudens*, *elegans* à Th. πύκα, *densè*, adv.

Πυκνὰ, *crebrò*; *prudentèr*. et

Πυκνὸν, adverbialitèr, idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro πυκινὸς.

* Πυκνότης, *densitas*, *crebritas*; *prudentia*: à præced.

Πυκνῶς, adv. *densè*, *crebrò*, in compar. πυκνότερον, ab eod.

Πύκτας, ου, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum*, *pugilem ago*. f. εύσω, p. πεπύκτευκα. à

Πύκτης, ου, ὁ, *pugil*, *qui pugno certat*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus*; pro πτυκτὸς: à πτύσσω.

Πυλαγόραι, et Πυλαγόροι, ων, οἱ, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republ. acturi, mittebantur. ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum*, *cœtus*. Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*; locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ*, et fauces essent è Cilicià Syriam petentibus: gen. pl. Æol. πυλάων pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ. *porta*.

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium*, *quod ad Pylas*, sive *Thermopylas*, *haberi solebat*. vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas vel benè compactas*: ex πύλη, *porta*, et ἄρω, *apto*.

Πυλαωρὸς, vide πυλωρὸς.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν. à

✝ ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta*, qu. πόλη, à πόλις, quam claudit; vel à πολέω.

Πύλῃσ' pro πύλῃσι, dat. pl. Ion. à præced.

Πύλιγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur*, ubi πύλη περιττωμάτων.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ου, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à

ΠύλΘ, ου, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est et

✗ Πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλουρὸς, πυλωρὸς, et πυλαωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *custos*, *urbis portarum custodiæ præfectus*: ex πύλη, *porta*, et οὖρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium*, *vestibulum*; item *ipsa porta*, *janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *janitor*. Vide πυλουρὸς.

Πυμάτῃ, *ultimæ*; dat. sing. f. g. à

Πύματος, άτη, ατον, Poët. *extremus*, *ultimus*. à πύθμην, ενος, ὁ, *fundum*.

⟍ ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum*, *manubrium gladii*.

• ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio*, *intelligo*, *cognosco*; *percontor*, *quæro*, præs. part. m. πυνθανόμενος, ου, f. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, ου, ετο, a. 2. inf. m. πυθέσθαι, a. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥ'Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est et

Πὺξ, *assiduè*, *frequentèr*, qu. contractè à πύκα.

Πύξινος, ίνη, ινον, *buxeus*, et

Πυξίον, ου, τὸ, *tabella scriptoria*, quæ olim è *buxo* fuit; item *parva pyxis*, dim. à

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS*, *vasculum è buxo*, aut etiam *è quâvis materiâ*: à

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, *BUXUS*, Angl. BOX.

Πύον, ου, τὸ, *pus*, *sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ου, ὁ, et πυὸς, οῦ, ὁ, *colostrum*. Sed

Πύος, εος, τὸ, *PUS*, ab eod.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppysmatis*.

ΠΥ'Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*; *febris*: qu. à πράω, inusit. *uro*, vel πρήθω, *incendo*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*, *PYRA*, à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*, quo πῦρ ἀγρεύεται· ab ἀγρεύω, *capto*. Th. ἄγρα, *captura*.

Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio*: ex πῦρ, et αἴθω, *uro*.

Πυράκκιος, ία, ιον, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide. ex πῦρ, *ignis*, et ἄγω.

Πυρακτέω et όω, *in igne verso*, *candefacio*: ex πῦρ, et ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum*, et ἄμη. *falx*.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS*, *figura in conum*, *velut flamma ignis*, *attenuata*: Angl. A PYRAMID. Th. πῦρ, *ignis*.

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: ex πῦρ, et αὔω, *accendo*.

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita*, *propugnaculum*: ex πυργὸς, et βάρις, *domus turrita*.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*, *arx*, *mœnia quæ ferè turribus extructa*; et inde *urbs munita*, *seu cum arce*; *propugnaculum*; *acies quadrata*, *phalanx*; *fritillus*, Ern.

Πυργόω, *turris instar erigo*, *turri instruo et munio*: à præced.

Πυρεία, ας, ἡ, *fornax*, *caminus*.

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium*, *thuribulum*: quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.

⁓ Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito*, *febri laboro*: præs. part. πυρέσσων, f. ξω, p. πεπύρεχα, a. 1. ἐπύρεξα. à

⟍ Πυρετὸς, οῦ, ὁ, *febris*, *igneus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς, et φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, *sudatio sicca*, quia πυρὶ, elicitur: tum *ipsum vas in quo πυρία peragitur*, *caldarium*. et

Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur*, *hypocaustum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρίεφθος, et πυρίεφθΘ, ου, ὁ καὶ ἡ. *igni coctus*: ex πῦρ, et ἕψω, *coquo*.

Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus*, *a*, *um*. Th. πῦρ, *ignis*. At

Πύρινος, ου, *triticeus*, *a*, *um*. Th. πυρὸς.

* Πύριον, ου, τὸ, *fax*, *tæda*, Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυριπνέοντας, *ignitas*: acc. pl. part. præs. act. à

Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ, et πνέω, *flo*.

Πυριπνεύσεισι, dat. pl. à

Πυρίπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ardens :* ex iisd.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit :* ex πῦρ, *ignis*, et σφάραγος, *sonus.*

Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens, silex.*

* Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni nutritus :* ex πῦρ, et τρέφω.

* Πυριφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni fulgens :* ex πῦρ, et φέγγος.

* Πυριφλεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneo ardore afflictus :* ex πῦρ, et φλεγέθω.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens; fluvius infernalis, igne ardens :* ex iisd.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus :* ex πῦρ, et καίω, *incendo.*

Πυρναῖος, αία, αῖον, *maturus, edulis :* à

Πύρνος, η, ον, per Sync. pro πύρινος, *triticeus ;* item subst. *fragmentum panis.* ab eod.

* Πυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni similis.*

Πυρόεις, όεσσα, όεν, *igneus, ignitus :* à πῦρ.

Πυρόπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem spirans :* ex πῦρ, et πνέω.

Πυροῖο, gen. Ion. pro πυροῦ, à

ΠΥΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, *triticum fragmentum :* qu. σπυρὸς, pro σπορὸς. à σπείρω, *semino :* p. m. ἔσπορα.

Πυροφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igne ardens*, vel *ustus :* ex πῦρ, et φλέγω, *uro.*

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem ferens :* pro quo et πυρφόρος· ex πῦρ, et φέρω· et

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triticum ferens :* ex πυρὸς, *triticum*, et φέρω.

Πυρόω, -ῶ, *accendo, cremo :* fut. ώσω, p. πεπύρωκα, præf. paff. πυρόομαι, οῦμαι, *uror :* præf. inf. paff. πυρόεσθαι, οῦσθαι, perf. paff. πεπύρωμαι, perf. part. paff. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um ;* item *igni exploratus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen* à Pindaro dicitur, quòd Jovis *manu* tractetur : à

Πυρπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem protrudens :* ex πῦρ, et Th. παλάμη, *manus.*

Πυρπολέειν, et έεσθαι, *circa ignem versari ; incendere, flammis vastare :* ex πῦρ, et πολέω.

Πυῤῥάζω, *rubeo :* f. άσω, p. πεπύῤῥακα· à πυῤῥὸς, *rufus.*

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus :* idem quod πυῤῥὸς.

Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA, saltatio in armis :* à Πύῤῥος, *Pyrrhus*, hujus saltationis auctor.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salio.*

Πυῤῥίχιος, ποῦς, *Pyrrhichius, pes duabus syllabis brevibus constans :* à πυῤῥίχη.

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ saltator :* à πυῤῥιχίζω.

Πύῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus.*

Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rufesco :* ex

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um :* colorem τοῦ πυρὸς *habens.* Sed

Πυῤῥὸς, ου, ὁ, *PYRRHUS*, fuit rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rufis capillis præditus :* ex πυῤῥὸς, *rufus* (Th. πῦρ, *ignis*), et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου. à Πύῤῥος, *Pyrrhus.*

Πυρσεύω, *face accensâ signum do :* f. εύσω, p. πεπύρσευκα : à seq.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignem fert, sacrificulus :* ex πῦρ, et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneus, ignitus :* à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. paff. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem ; usus ignarius ; probatio per ignem ; incendium ; uredo :* ab eod.

Πυρώτης, ου, ὁ, *qui igne excoquit et purgat :* ab eod.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio :* f. πύσω, a. 1. paff. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus :* a. 1. part. paff. ejusd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio, sciscitatio :* et

Πυσματικὸς, ὴ, ὸν, *interrogativus, rationalis :* à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo :* f. m. πεύσομαι.

Πύσω, *putrefaciam :* f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙ´ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vimine obducta ; vas vinarium*, seu πίθος quidam,

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro ποῦ, *ubi?* et

• Πω, enclit. *quodammodò, alicundè.* Th. ὅς, *qui.* •

Πῶ, *bibe :* præf. imperat. verbi πῶμι: in imperat. πῶθι, et per Ectasin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo.*

ΠΩ´ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba.*

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus :* à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio*, seu *alo :* ex πώγων, et τρέφω, *alo.*

Πῶια, acc. pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex*, quod vide.

Πώληαι. Ion. pro πωλῇ, 2. sing. præf. sub. paff.

Πωλέσκε, Ion. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo.*

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐπολεῖτο, o verso in ω ; quod à πολέω, *versor, dego :* nam πωλέω, cum ω, est *vendo.* Vel est imperf. med. verbi πωλέσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *verso.*

Πωλεόμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. paff. à

ΠΩΛΕ´Ω, *vendo :* imperf. ἐπώλεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπώληκα.

Πωλῆσαι, a. 1, inf. act. et

Πωλήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor.* Th. πωλέω, *vendo.*

Πωλικὸς, ὴ, ὸν, *pullinus :* à

ΠΩ῀ΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus.*

Πώλυψ, υπος, ὁ, *polypus :* ex πολὺς, et ποῦς.

Πῶμ', pro

ΠΩ῀ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum ;* at

Πῶμα, ατος, τὸ, *potus, poculum :* à πίνω, seu πόω, *bibo.*

Πώμαλα, *haudquaquam :* ex πῶ, et μάλα.

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *pastoralis.* Th. ποιμὴν, *pastor.*

Πώποτε, pro ποτὲ, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quandò.*

ΠΩ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus ; callus ; tophus*, seu *PORUS :* At

ΠΩΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, *cæcus.*

Πωρόω, *facio occalescere, callum induco ; sensum adimo :* f. ώσω, p. πεπώρωκα, *obduravi :* præf. paff. πωρόομαι, οῦμαι, *occalesco ;* p. paff. πεπώρωμαι, a. 1. paff. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obduruit, occalui.* Th. πῶρος, *callus.*

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio ;* à præced.

ΠΩ῀Σ, adv. *quo modo? quo pacto? qui? quâ ratione? quàm?* Hinc πῶς, ποτὲ ; *quonam tandem modo? cur nam?* πῶς δὴ τοῦτο ; *qui fieri istud potest?* πῶς γὰρ, ap. Dem. *nullo modo, qui potest fieri?* πῶς γὰρ οὔ ; *quidni?*

• Πως, extra interrog. enclitic. *quodammodo, aliquo modo ;* cum particulis εἰ, μὴ, ut εἴπως, *si fortè*, μήπως, *ne fortè.*

Πώσω, *bibam*, f. 1. act. verbi πίνω, *bibo ;* a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα. à πόω.

Ποτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo, -as, volito ;* quod à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πότω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex*; in nom. pl. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩ'ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus*, *fulica*. Scribitur et πῶϋξ.

Ρ.

Ρ, LITERA decima septima apud Græcos in numerorum notis *centum*, et cum lineolâ infernè additâ (ρ) *centum millia*, designat. Attici communitèr ρσ efferunt per duplex ρ: v. gr. pro ἄρσην, legunt ἄῤῥην, &c.

Ῥ pro ρα. vide

Ῥα, (enclitica Partic. sicut ἄρ, ex quâ facta est per Metathesin) *certè*, *utique*, *omnino*. Sed ῥα, *quidem*.

Ῥᾶ, vel potiùs ῥᾷ, pro ῥᾴδιον, *facilè*.

ΡΑ~, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis*, *RHA*.

Ῥαὰβ, vel Ῥαχὰβ, nomen hospitæ indecl. Hebr. *latitudo*.

Ῥαβάττω, *sursum* ac *deorsum curro*: an ex ῥα, et βαίνω.

Ῥαββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב *rab*, *multus*; item *magister*; sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet: ῥαββονὶ, et ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

Ῥαβδίζω, *virgis cædo*; f. ίσω, p. ἐῤῥάβδικα, a. 1. ἐῤῥάβδισα, perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι, a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η· à

ΡΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga*, *bacillus*, *sceptrum*, *hastile*, *fasces*; *vena metallica*; hinc Lat. *RUDIS*, *RADIUS*, et Angl. A ROD.

Ῥαβδουχέω, ῶ, *virgas gesto* seu *fasces*; *anteëo gestans fasces*; exp. *antecē*; et

Ῥαβδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*; à

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui virgas gestat*, aut *fasces*; *lictor*, *viator*. παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd gestaret bacillam*; iis magistratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.

Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lictor*, *viator*: ex ῥάβδος, *virga*, *fasces*, et φέρω, *fero*.

Ῥάγα, ης, ἡ, *vigor*, *vis*, *impetus*; q. à ῥαία.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, *raptura*; à ῥηγνύω, *rumpo*. Th. ῥήσσω, idem.

Ῥαγαῦ, nom. viri, indecl. Hebr. *proximus*.

Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, *impetuosus*, *vi perrumpens*; à

Ῥάγδην, adv. *abruptè*: à ῥήσσω.

Ῥαγεὶς, εῖσα, ὲν, *ruptus*: a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην, fut. 2. pass. ῥαγήσομαι.

Ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse*; f. 2. inf. pass. ejusd.

Ῥαγίζω, *uvæ grana*, vel *uvas*, *colligo*. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*.

Ῥαδαλὸς, ἡ, ὸν, *tener*, *mollis*, *delicatus*; à ῥάδιος, *facilis*.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex inferorum: in acc. Dor. Ῥαδάμανθα, pro -υν.

Ῥάδαμνος, ου, ὁ, *germen*, *ramus tener*.

Ῥαδίαι, *calcei quidam*, quòd ῥαδίως, *induebantur*, *sandalia*.

Ῥαδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸν ἔλαιον.

Ῥαδινῇς, *agilibus*; dat. pl. Ion. f. g. pro ῥαδιναῖς· à

Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, *tenuis*: *agilis*, *mobilis*: qu. ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δινεῖσθαι, à δινέομαι, *versor*, *circumagor*. Th. δίνη, *vortex*.

ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. *RADIX*.

ΡΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥάδιος, ὁ καὶ ἡ, *facilis*; in comparat, et superl. ῥαΐων, ῥαΐστος, vel, subscripto ι, ῥᾴων, ῥᾷστος: ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥάδιος. Hinc Angl. READY.

Ῥᾳδιουργέω, -ῶ, *facilè ad scelus perpetrandum prorumpo*; *malâ fide ego*, *negligenter ago*; f. ήσω, p. ἐῤῥᾳδιούργηκα. à ῥᾳδιουργὸς.

Ῥᾳδιούργημα, ατος, τὸ, *veteratorium facinus*; *otium*, *mollities*, *incuria*; *fallacia*: à præced.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, *scelus*, *maleficentia*: à

Ῥᾳδιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *maleficus*, *falsarius*, *cui non est religio turpe quid patrare*; ex ῥάδιος, et ἔργον, *opus*.

Ῥαδίως, adv. *facile*; à ῥάδιος.

Ῥάζω, idem quod ῥαίνω. *adspergo*. Est et

Ῥάζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango*.

ΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, propriè *ex aquâ concussâ*, *sonitus*, *tumultus*: q. ex ῥέθος, et ἄγω.

ΡΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες, qu. à ῥαίνω.

Ῥᾳθυμέω, -ῶ, *remisso sum animo*, *deses sum*; item *quiesco*, *otio et quieti me trado*: et

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, *remissio animi*, *desidia*, *negligentia*: à

Ῥᾴθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remissus*, *piger*, *negligens*: cujus θυμὸς τὰ ῥάδιον consectatur: *piger* enim *difficilia fugit*.

Ῥᾳθυμοῦντες, *segniter agentes*: nom. pl. præs. part. à ῥᾳθυμέω.

Ῥᾳθύμως, adv. *segniter*: à ῥᾴθυμος, quod vide.

Ῥαΐα, ας, ἡ, *sanitas*: à ῥαίω, *roboro*.

ΡΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *incurvus*, *intortus*: qu. ex ῥαίειν βάσιν, *corrumpere gressum*.

Ῥαιχάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo*.

ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo*, *aspergo*: f. ανῶ, p. ἔῤῥαγκα, Ῥαίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic et ῥαινέμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*. Hinc Angl. TO RAIN.

Ῥαΐστα, idem ac ῥᾷστα, *facillima*, quod vide.

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo*.

Ῥαΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*: comp. à ῥάδιος, *facilis*.

ΡΑΙ'Ω, *profligo*, *corrumpo*, *destruo*, *disperdo*: fut. σω, p. κα. Hinc Angl. TO RASE.

ΡΑΚΑ', vox convitii, Syr. seu Lat. *vanus*, *cerebro vacuus*, *stultus*.

Ῥακὶς, ίδος, ἡ, *surculus*, *ramus*, quia facilè ῥήγνυται.

Ῥακόεις, εσσα, εν, *pannosus*, *a*, *um*: à

Ῥάκος, εος, τὸ, *lacera vestis*, *panniculus*, *linteolum*: item *ruga oris senilis*. Hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*, f. ξω.

Ῥάκτος, ου, ὁ, *vallis*, *petra*; *præcipitium*; *collis*: ab eod. Th. Sic *rupes*, à *ruptura*.

Ῥακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fractus*, *attritus*.

Ῥαμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa*.

Ῥάμμα, ατος, τὸ, *sutura*, à ῥάπτω, *suo*: f. ψω, perfect. ἔῤῥαφα, perfect. pass. ἔῤῥαμμαι.

ΡΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *spina alba*: spinosus frutex.

Ῥαμνουσία, ας, ἡ, *RAMNUSIA*, *Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

ΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum*, propriè *avium*.

Ῥανθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus*: a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.

Ῥανθὸς, οῦ, *aspersus*: et

Ῥανὶς, ίδος, ἡ, *stilla*, *gutta*. Angl. RAIN: à ῥαίνω.

Ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. ἐῤῥάντικα, a. 1. ἐῤῥάντισα, p. pass. ἐῤῥάντισμαι, p. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*: à ῥαντὸς, *aspersus*.

Ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio*: à præced.

Ῥαντὸς, ἡ, ὸν, *aspersus*: à Th. ῥαίνω, *perfundo*.

ῬΑ´Ξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.

Ῥᾷον, adv. *faciliùs*: à ῥᾴων, compar. à ῥᾴδιος.

Ῥαπαταυλος, ου, ὁ & ἡ, et ῥαπαταύλης, vel ῥαπταύλης, ου, ὁ, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans*: ex ῥάπτω, *suo*, et αὐλὸς, *tibia*.

* Ῥαπίζω, *virgâ cædo*, seu *percutio*, *aut etiam fuste*; *alapam infligo*; [* *palmis cædo*.] Hinc Angl. TO RAP: f. ίσω, p. ἐῤῥάπικα, a. 1. ἐῤῥάπισα, perf. pass. ἐῤῥάπισμαι à

ῬΑΠΙ´Σ, ίδος, ἡ, *virga*: idem quòd ῥάβδος.

Ῥαπίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

Ῥάπισμα, ατος, τὸ, *alapa*, et *ictus qui virgâ incutitur*: ab eod.

Ῥαπιστὸς, ἡ, ὸν, *alapâ percussus*: ab eod.

Ῥάπτης, ου, ὁ, *sutor*, *consutor*: et

Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus*, *consutus*: à

ῬΑ´ΠΤΩ, *suo*, *consuo*, *sarcino*; *machinor*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ῥάπυς, et ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA*, Angl. RAPE inter radices.

Ῥαριὰς, άδος, ἡ, *Ceres*: quia alimoniâ *roborat* mortales; à ῥώω.

Ῥάριον, τὸ, *infans*, cui solus *venter* adhuc curatur: à

ῬΑ´ΡΟΣ, ου, ὁ, *venter*; *robustus*: à ῥώω.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *aspergo*, quod vide.

Ῥασὶμ, *Rhasim*: vox Hebræa quæ interpretatur. Lat. *cursores*, *satellites*.

ῬΑ´ΣΣΩ, *allido*, *dejicio*; idem quod ἀράσσω, f. ξω, p. χα. Angl. TO RASE.

Ῥᾷστα, adv. *facillimè* · vel nom. pl. neut. g. et superl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis*: compar. n. g. ῥᾷον.

Ῥαστώνη, ης, ἡ, *facilitas*; *res secunda*; *desidia*: à ῥᾷστος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

Ῥάτηρ, *poculum*, *crater*: à ῥάζω, *irrigo*.

ῬΑ´ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix*, seu *radicula*, *RAPHANUS*: dicitur et ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, et ῥαφάνη, ης, ἡ, qu. à ῥάπυς seu ῥάφυς.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*, f. ψω, p. φα.

Ῥαφιδεὺς, *sutor*: et

Ῥαφιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem: et

Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, *sutus*, *consutus*; item *acu pictus* · à

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, *acus*, *subula*: à ῥάπτω, *suo*, *consuo*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Ῥαχαὶ, *flagella in vitibus*, quia fragilia: à ῥήσσω, *frango*.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenella.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido*, *dejicio*, f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens*. Angl. A CRAG quia ibi fluctus ῥήσσονται: *crepido littoris petrosa*, *littus petrosum*; *restagnatio maris in oceani littore*; *strepitus*.

Ῥαχίζω, *disseco per spinam dorsi*, *disseco*: à

Ῥάχις, εως, ἡ, *spina dorsi*, *lumbus*; *dorsum montis*: acc. ῥάχιν, à ῥήσσω, *frango*; qu. *rupta* multis vertebris.

* Ῥαχίστης, quod et ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, *dissector*; *jactator*; à ῥαχίζω.

Ῥαψῳδέω, -ῶ, *versus contexto*, *carminibus decanto*, *rhapsodias recito*: et

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præsertim *heroicorum*. Angl. RHAPSODY: à

Ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *carminum contextor*, et quasi *consutor*; *rhapsodiarum recitator*: ex ῥάπτω, *texo*, et ᾠδὴ, *canticum*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ῥᾴων, *facilior*; compar. à ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥέα, *facilè*: qu. ῥέδα, à ῥέζω, ut *facilè* à *facio*.

Ῥεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat, *saginata*, *crassa*.

ῬΕ´ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto*: f. ξω.

ῬΕ´ΔΗ, ης, ἡ, *RHEDA*, [* quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem scripserit, reperias.]

Ῥέδω, *facio*: à ῥέζω, idem.

Ῥέε, et ῥέεν, *fluebat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἔῤῥει, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, *fluenta*: nom. pl. à

Ῥέεθρον, ου, τὸ, *fluentum*: à præced verb. Dicitur et ῥεῖθρον.

Ῥέει, ῥεῖ, 3. sing. præs. ind. ejusd. Th.

Ῥέζεσκε, *sacrificabat* Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. act. et

Ῥέζοντα, *facientem*: acc. sing. præs. part. act. f. g. à

ῬΕ´ΖΩ, *facio*; *sacrifico*: in 3. pl, ῥέζουσι, fut. ῥέξω, et ἔρξω, p. χα. hinc pass. ῥέζομαι, *fio*: p. m. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα. Dicitur et ἔρδω pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. propr. acc. Ῥέην.

Ῥεθομαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute*: quibus ῥέθη μαλά.

ῬΕ´ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum*, *quævis corporis pars*, *facies*.

Ῥεῖα, Poët. pro ῥέα, *facile*; q. v.

Ῥέα, ας, ἡ, *Rhea*, nom. mulier. Vide Ῥέη.

Ῥέῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi ῥέω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

Ῥεῖθρον, ου, τὸ, *alveus*, *flumen*, *fluentum*: à ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *efficax in agendo*, *strenuus*: à ῥέζω, *facio*: f. ξω.

Ῥεμβάζω, f. άσω, *vagor mente*, seu *animo sum districto*: à ῥέμβω,

Ῥεμβασμὸς, οῦ, ὁ, *circumagitatio*, *inconstantia*: à præced.

Ῥεμβεύω, *circumdo*, *fluctuo*, *vagor*: f. εύσω, p. ἐῤῥέμβευκα.

ῬΕ´ΜΒΩ, *in gyrum*, *circumago*; *circumagor*; *vagor*.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ & ἡ, *vagus*; *animo districto*.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpret. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος.

Ῥέξ, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, f. ξω.

Ῥέξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥέξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Ῥέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ejusd.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω, præs. part. ῥέων.

Ῥέοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. et

Ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

Ῥεόμενοι, *fluentes*: nom. pl. præs. part. m. ejusd. verbi.

ῬΕ´ΠΩ, f. ψω, *vergo*, *propendeo*; Metaph. *inclino*, *propensus sum*; *benevolus sum*.

Ῥέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, *projectus sum*, pro ἔῤῥιμμαι, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *fluctus*: expon. et *fluvius*, *fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio*, *fluxus*. Angl. RHEUM: in dat. pl. ῥεύμασιν. à Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥεύσεται, *fluet* 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥεύσῃς, *diffluas*: 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ῥεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

Ῥεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην, a. 1. part. pass. ῥεχθεὶς, εῖσα, ὲν.

ῬΕ´Ω, *fluo*, *mano*; *decido*, de fructibus, &c. Metaph. *evanesco*, *intereo*, *solvor*, *labor*, *defluo*: [* *manare facio*. Eurip. Hecub. 528.] f. ῥεύσω, a. 1. ἔῤῥευσα, p. ἔῤῥευκα, perf. pass. ἔῤῥευμαι. Est et

Ῥέω, *dico*: ab ἐρέω nisi à ῥέω, *fluo*; quòd sermo sit veluti *fluen-*

tum è pulmonibus per os. f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, et Att. εἴρηκα, perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. act. εἰρήκειν εις, ει, perf. pass. εἴρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundum quod dictum erat*; a. 1. ind. pass. ἐῤῥέθην, ης, η, scribitur et ἐῤῥήθην, sed rariùs; a. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, nunquam ῥεθεὶς, f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar*.

Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum esse*; a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango*; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ου, τὸ, nomen urbis terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. *ruptura*.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio*, *rima*: à ῥήγνυμι.

Ῥηγμὶν, ῖνος, *fissura*; *littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*; 3. pl. ind. pass. à

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*, *rumpo*, *scindo*; f. ῥήξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω, a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ῥήξωσιν, a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον, p. m. ἔῤῥηγα, præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται, perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vid. ῥήσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, *culcitra*, *stragulum*: à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Ῥηιδίη, pro ῥηιδία, *facilis*: f. g. à ῥηίδιος, q. v.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, *dictus*, *a*, *um*: a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico*, q. v.

Ῥητέον, *dicendum*, verbale, à ῥέω, *dico*.

Ῥηιδία, ας, ἡ, *facilis*; f. g. à

Ῥηίδιος, ία, ιον, Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥηιδίως, *facilè*: à præced.

Ῥήϊστος, ου, *facillimus*, in seq.

Ῥηΐτερος, ου, *facilior*, ῥήϊστος, *facillimus*. compar. et superl. à ῥηΐδιος, q. v.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, *verbum*, *carmen*, *mandatum*, *sermo*; *res*, *factum*. Th. ῥέω, *dico*.

Ῥήμασι, dat. pl. à præced.

ῬΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *instrumentum*, *quo panes in furnum immittuntur*, *pala*.

Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, *ovis*: ab ἀρὴς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. et

Ῥηξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, *rupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejusd.

Ῥηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, q. vide.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hostium copiis*: à

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui viros frangere potest*; *strenuus*, *bellicosus*; ex ῥήσσω, *frango*, f. ξω, et ἀνὴρ, *vir*.

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. et

Ῥήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

ῬΗΠΑΙ, ων, αἱ, *sublicæ*, *tigilla ad substructiones apta*.

Ῥησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. *aspersus*.

Ῥήσαντο, *dixerunt*; Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*; f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

Ῥησείδιον, ου, τὸ, idem ac

Ῥησίδιον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum*: à

Ῥῆσις, εως, ἡ, *dictum*, *sententia*, *oratio*, *dictio*; *locus certus in libro*: à ῥέω, *dico*.

Ῥῆσος, ου, nomen fluvii.

ῬΗ͂ΣΣΩ, ῥηγνύω, seu ῥήγνυμι, *frango*, *rumpo*; *erumpo*; *vehementer ferio*; *proclamo*: f. ξω, p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. sing. à

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, *RHETOR*, *orator*: à ῥέω, *dico*.

Ῥητίνη, ης, ἡ, *resina*: à ῥέω.

Ῥητοὶ, *clari*: ἄῤῥητοι, *ignobiles*: à ῥέω, *dico*.

Ῥητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi*; *amplificatio oratoria*: à seq.

Ῥητορεύω, *rhetoricam exerceo*; *orationem habeo*; *oratorum modo extollo*, *augeo*; *garrio*: f. εύσω. à ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *ad rhetorem seu artem oratoriam pertinens*; *eloquens*. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, (scil. τέχνη, *ars*) *RHETORICA*: ab eod.

Ῥητόρσι, dat. pl. ejusd. Th.

Ῥητὸς, ὴ, ὸν, *dictus*, *certus*, *ratus*; *celebris*: à ῥέω, *dico*.

Ῥήτρα, ας, ἡ, *dicendi potestas*, *accepta à senatu*, &c. *oratio ipsa oratoris*; item *pactum*, *pactio*; *decretum*, *lex*. propriè Lycurgi: ab eod. Th.

Ῥήτωρ, όρος, ὁ, *RHETOR*, *orator*: à ῥέω, *dico*.

Ῥητῶς, adv. *certis verbis*, *expressè*, *planè*: à ῥητὸς.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, *sepes*, *vallum*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ῥιγεδανὸς, ὴ, ὸν, *horribilis*, *quem omnes exhorrent*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*.

Ῥιγέω, *RIGEO*, *FRIGEO*, *horreo*, *obstupesco*. [* ad animum refertur, ut ῥιγόω, *frigeo*, ad corpus. Eustath. ad Il. Γ.] ab eod.

Ῥιγηλὸς, ὴ, ὸν, *horrendus*, *horrificus*: ab eod.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, q. v.

Ῥίγιον, vide in

Ῥίγιστα, *maximè horrenda*: superl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, *magis horrendum*, *acerbius*, *deterius*, *durius*: à

ῬΙ͂ΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR*, *FRIGUS vehemens*.

Ῥιγόω, -ῶ, *rigeo*, *frigeo*: à præc.

ῬΙ͂ΖΑ, ης, ἡ, *radix*, *surculus*.

Ῥίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.

Ῥιζόω, -ῶ, *radico*, *radicibus munio*; *stabilio*; f. ώσω, perf. ἐῤῥίζωκα, a. 1. ἐῤῥίζωσα, præs. pass. ῥιζόομαι, οῦμαι, p. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον. Hinc

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, *radix*.

Ῥικάω, *decipio*; quod fit inanitate propositâ pro veritate.

Ῥικνόομαι, *distrahor et omnibus modis distorqueor*; *indecenter me flecto*: à seq.

ῬΙΚΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *rugosus*, *curvus*; *tenuis*.

Ῥικνώσεαι, Ion. pro

Ῥικνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι.

Ῥίμφα, adv. *celeritèr*, *facilè*. Th. ῥίπτω, *projicio*.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui celeritèr curru fertur*: ex ῥίμφα, *celeritèr*, q. v. et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

ῬΙ'Ν, et ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*; in pl. *nares*: qu. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. TO GRIN.

Ῥινάω, *decipio*, propriè *nares*, ut cùm canes falluntur *olfactu*. [* *limo*, τὴν ἕξιν ῥινᾷ. Ælian. H. Anim. vi. 3. *habitum corporis extenuat*.] à præced.

Ῥινέω, *limâ polio*: à

ῬΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lima*. Est et ῥίνη, *squatina* piscis: squatinæ enim cutis pro *limâ* esse potest.

* Ῥίνημα, ατος, τὸ, *ramentum*: à ῥινέω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, *portula*, *posticum*, q. ex ῥινάω, et πύλη, *ostiolum*.

ῬΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ vel ἡ, *pellis*, *cutis*; *scutum*.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scuta perforans*; item *aciem dirumpens*. Est Martis Epithet. ex ῥινὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, *pellis*, et per Synecd. *clypeus*, et τορέω, *perforo*, *terebro*.

Ῥινῶν, *narium*: gen. pl. à ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, *nasus*.

ῬΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *montis cacumen*, *promontorium*.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; impetus venti; ictus*, vel *jactus teli missi sicut fulminis; incitamentum*. Th. ῥίπτω, *projicio*.

Ῥιπίζω, *flabello, ventilo*: à

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *flabellum*: à ῥίπτω.

Ῥιπιστὸς, ἡ, ὀν, *qui ventilari potest, aut qui ventilatur; perflabilis et vento expositus*: à ῥιπίζω.

Ῥῖπος, εος, τὸ, et ου, ὁ, *crates*; id quod ῥίψ.

Ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*; f. άσω. Th. ῥίπτω, *projicio*.

Ῥίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω. At

Ῥιπτεῖ, 3. sing. præs. verbi ῥιπτέω.

Ῥιπτοῦμαι. Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced.

ῬΙ´ΠΤΩ, fut. ψω, et ῥιπτέω, fut. ήσω, *jacio, dejicio, projicio, præcipito*.

ῬΙ´ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta*.

Ῥιφθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.

ῬΙ´Ψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus salignus: crates viminea*: ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, *magno se periculo committere*.

Ῥίψαι, a. 1. inf. act. et

Ῥίψαις, Æol. pro

Ῥίψας, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*, f. ψω.

Ῥίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui se in periculo præcipitat*, seu *ad audendum projectus*: ex ῥίπτω, *præcipito*, et κίνδυνος, *periculum*.

Ῥιψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter*: à præced.

Ῥίψω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.

ῬΟΑ´, vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum*.

Ῥοαῖσι, dat. pl. et

Ῥοὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum*. Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *angustus*.

Ῥόγχος, ου, ὁ, *ronchus*. Th. ῥέγχω.

Ῥόδα, *rosæ*; nom. pl. à ῥόδον, q. v.

Ῥόδαμνος, *germen*. Vide ῥάδαμνος.

ῬΟΔΑ´ΝΗ, ης, ἡ, *trama, subtemen*.

ῬΟΔΑΝΟ´Σ, ἡ, ὀν, *valde rapidus*; subst. *RHODANUS*, fluvius in Galliâ. sic dictus ob velocitatem motûs. Quum *roseus* notat, est à ῥόδον.

Ῥοδαρὸς, ὰ, ὀν, *roseus*: *bonum colorem habens*. Th. ῥόδον, *rosa*.

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *rosa*.

Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii, à ῥόδον, *rosa*.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens roseos digitos*: ex ῥόδον, et δάκτυλος, *digitus*.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ arborescens stirps, quam Apuleius *rosam lauream* appellat.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *roseus*: ex ῥόδον, *rosa*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, *rosaceus*. Th. ῥόδον, *rosa*.

Ῥοδόμαλον, Dor. pro

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, *rosea gena*; item *confectio ex rosis et malis cotoneis*: ex ῥόδον, et μῆλον, *malum*, in pl. *genæ*.

✝ ῬΟ´ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa*. Angl. A ROSE.

Ῥοδόπαχυς, Dor. pro

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui*, vel *quæ habet roseos cubitos*; ex ῥόδον, *rosa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Ῥόδος, ου, ἡ, *RHODUS*, nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ἡ, ab *undarum strepitu*.

Ῥοδόχρους, ου, ὁ ϗ ἡ, *rosei coloris*: ex ῥόδον, τὸ, *rosa*, et χρόα, ἡ, *color*.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisd.

Ῥοίζω, *latro; flerto*: potiùs ῥοιζῶ. à ῥοῖζος, *stridor*.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus*: à ῥέω, *fluo*.

Ῥόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum*; à

ῬΟ´ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus; tumultus, impetus*: [* *aspera semita*, τῆς δίκης, ῥόθος, Hes. Op. 219. *justitiæ aspera semita*, ut interpr. Schol.]

Ῥοιά, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.

Ῥοίζασχ' pro ῥοίζασκε, *stridebat*; ob seq. aspirat. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *strideo*: imperf. ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ε, α.

Ῥοιζέω, ῶ, *stridorem edo, strido; latro; sibilo*; à ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὸν, adv. *cum stridore*: à

ῬΟΙ´ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus*: à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis*.

Ῥοίη, ης, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum*.

Ῥοικὸς, ἡ, ὀν, *incurvus*: à ῥικνός. item, *qui fluctione laborat; fluidus, fluentus* à ῥέω.

Ῥοίσκος, qu. parva ῥοιὰ. figura referens *malum Punicum*.

Ῥομάστρα, ας, ἡ, *hasta*.

Ῥόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS; turbo, -inis; impetus*: à ῥέμβω, *circumago*.

Ῥόμυξ, υκος, ὁ, *vermis ligna corrodens*.

Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA, gladius; framea*: à ῥέμβω, *in gyrum circumago*.

Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, *lora*, quibus consuuntur calcei: an quia ῥέμβονται.

Ῥόον, acc. sing. à

Ῥόος, ου, ὁ, *fluxus*: à p. m. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ῥοπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava; sceptrum: virga, baculus*: à ῥέπω, *flecto*.

* Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὀν, *in clavæ speciem formatus*; Epith. *poculi*. Dion. C. à præced.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *libramentum, inclinatio lancis, momentum*: à ῥέπω.

Ῥουβὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis*.

Ῥοὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *tremor*.

Ῥούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est: aut à ῥοιὰ, cujus granum rubet.

Ῥουφὸς, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus*.

ῬΟΦΕ´Ω, et -άω, *sorbeo, haurio*: f. ήσω, p. ἐῤῥόφηκα.

Ῥοχθέω, *sonum edo*: f. ήσω.

Ῥόχθος, ου, ὁ, *fluctuum strepitus, fluctus*: quasi ex seq. et ὄχθος, *ripa*.

Ῥόω, *moveo, ruo*: à ῥέω.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus*; à ῥύω, *fluo*.

ῬΥ´ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus*.

Ῥυδὴν, adv. *fuse, affatim, abunde*; *impetuosè*: à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo*.

Ῥυεὶς, *qui fluit*; a. 2. part. pass. verbi ejusd.

Ῥύεο, *libera*, Ionicè pro ῥύου, est præs. imperat. et

Ῥύεται, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι.

Ῥυέω, -ῶ, *fluo*: f. ήσω, p. ἐῤῥύηκα.

Ῥύηδην, adv. *fluenter, affluenter*.

Ῥύηθι, a. 2. imperat. pass. à verbo præced.

Ῥυήσομαι, ῃ, εται, *fluam*: fut. 2. pass. ejusd.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero*.

Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo; tempero, moderor*: f. ίσω, p. ἐῤῥύθμικα. à

ῬΥΘΜΟ´Σ, ου, ὁ, *RYTHMUS*, Angl. RIME seu RHYTHM; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit*.

Ῥύμα, ατος, τὸ, *fluentum*: pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Est et

Ῥῦμα, ατος, τὸ, *tractus; tutamen, munimentum, defensio*: à ῥύω, *traho*.

Ῥύμαι, *liberavi*: Ion. dempto

augmento pro ἐῤῥυμαι, p. ind. paff. verbi ῥύομαι, libero.

'Ρύματα, nom. pl. à ῥῦμα, quod vide.

'Ρύμβος, rotula; turbo, impetus, vertigo: à ῥέμβω, circumago.

'Ρύμη, ης, ἡ, impetus; vicus, tractus in urbe: à ῥύω, trabo.

'Ρυμνὸς, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ, al. et rect. ἐρυμνῷ, i. e. forti, munito: vet. interp. angustos qu. ad ῥύμην, plateam, retulerit.

'Ρυμὸς, ῦ, ὁ, temo currûs, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, i. e. trabitur. Th. ῥύω, trabo.

'Ρυόμαι, libero, eripio: fut. m. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα. Th. ῥύω.

'Ρύονται, tuentur: 3. pl. ind. præf. m. verbi præced.

'Ρύοντο. servabant, Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3 pl. imperf. m. ejusd. verbi.

'Ρυππαπαῖ. nautica acclamatio.

'Ρυπαρευθήτω, 3. fing. a. 1. imperat. paff. à

'Ρυπαρεύω, fum fordidus: f. εύσω. Th. ῥύπος, fordes.

'Ρυπαρία, ας, ἡ, fordes, illuvies. et

'Ρυπαρὸς, ὰ, ὸν, fordidus, fqualidus; avarus: à

'ΡΥ΄ΠΟΣ, ȣ, ὁ, fordes: et per Metaph. avaritia.

'Ρυπόω, -ῶ, fordeo: præf. part. ῥυπόων, -ῶν, f. ώσω, p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἐῤῥύπωσα, al 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Th. ῥύπος.

'Ρύπτω, fordes eluo, purgo. Th. ῥύπος.

'Ρυσὰ, ἡ, γῆρας, fenectus; quum quis fit rugofus ob fenectam. à ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, rugofus: cùm cutis veluti in fulcos ῥύεται, id eft, trabitur. Ruga enim eft cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, trabo.

'Ρυσαὶ, nom. pl. à ῥυσὰ, quod vide.

'Ρῦσαι, ἄσθω, a. 1. imperat. m. et

'Ρύσαιτο, 3. fing. a. 1. opt. m. et

'Ρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, libero: f. m. ῥύσομαι, a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο.

'Ρυσάσθω, 3. fing. a. 1. imperat. m. verbi ejufd.

'Ρῦσθαι. Ion. pro ἔῤῥυσθαι, perf. inf. paff. verbi ῥύομαι, libero. Vel. ut alii volunt, ῥῦσθαι, per Sync. vel Synærefin dici pro ῥύεσθαι, præf. inf. m. verbi ῥύομαι.

'Ρυσθῶ, liberer, et in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. fub. paff. verbi ejufd.

'Ρυσίδιφρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epithet. aurigæ, qui trabit, ac trabendo, currum regit: ex ῥύω, trabo, et δίφρος, currus.

'Ρύσιμον, ȣ, τὸ, ruta; quod à venenis ῥύεται, liberet. Vide ῥυτή.

'Ρύσιον, ȣ, τὸ, quod pro ῥύσει, liberatione, datur; item pignus, fpolium. [* facrificium ut quidam exponunt, Il. Λ. 673. ap. Maffon. Hift. Crit. tom. i. p. 212.] Th. ῥύω, trabo.

'Ρύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, libero. Eft et

'Ρύσις, εως, ἡ, fluxio, fluxus; à ῥύω, pro Th. ῥέω, fluo; f. ῥεύσω.

'Ρύσκω, feu ῥύσκομαι, cuftodio, tueor: et idem quod ῥύω.

'Ρυσμὸς, ῦ, ὁ, Poët. rerum aliquarum feries, tractus. Th. ῥύω, trabo.

'Ρυσὸς, vel ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, rugofus. à Th. ῥύω, trabo.

'Ρυσσότης, ητος, ἡ, rugofitas: à præced.

'Ρυστάζω, f. ξω, trabendo rapto, trabo. Th. ῥύω, trabo.

'Ρύστης, ȣ, ὁ, liberator: à ῥύω, libero.

'Ρυτὰ, τὰ, frena: à ῥύω, trabo.

'Ρυταίνω, convitior, detrabo: ab eod.

'Ρυτὴ, ῆς, ἡ, RUTA: Angl. RUE: fcrib. et ῥύτη à ῥύω, confervo; quia valetudinem contra venena, &c. confervat.

'Ρυτίνη, ἡ, refina. Genef. xxxvii. 25.

'Ρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cuftos, [* babena: σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, effufis babenis currere. Oedip. Col. 893. al. 955.] à ῥύομαι, cuftodio. Eft et tractor, à ῥύω, trabo.

'Ρυτιδόω. f. ώσω, corrugo, in rugas contrabo: præf. paff. ῥυτιδόομαι, in rugas contrabor: à

'Ρυτὶς, ἴδος, ἡ. RUGA: à ῥύω, trabo. Vide ῥυσὰ.

'Ρύτο, Ion. feu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. fing. plufq. p. paff. verbi ῥύομαι, libero, tueor, vel ῥύω, trabo.

'Ρυτὸν, ȣ, τὸ, poculi genus, è quo potus tenuiffimè fluit, et velut trabendo bibitur. Eft et ῥυτὸν, babena, quia eâ equus ῥύεται, trabitur.

'Ρυτὸς, ἡ, ὸν, tractus. Th. ῥύω, trabo.

'Ρυφὸς, ἡ, ὸν, incurvus; Æol. à ῥέπω, inclino, curvo.

'ΡΥ΄Ω, vel potiùs ῥύομαι, trabo; libero, tueor: ut ἐρύω. Eft et

'Ρύω, fluo: à ῥέω, idem.

'Ρωβικώστερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare poteft.

'Ρωγαλέος, έα, έον, fiffus, fractus: et

'Ρωγὴ, ῆς, ἡ, fiffura: à ῥώξ. Th. ῥήσσω, frango.

'Ρωγμὴ, ῆς, ἡ, rima: ab eod.

'ΡΩ΄ΘΩΝ, ωνος, ὁ, naris. frequentiùs plur. ῥώθωνες, nares: quafi à ῥὶς, vel ῥέω, fluo.

'Ρωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, a, um: à 'Ρώμη, Roma.

'Ρωμαλέος, έα, έον, fortis, robuftus: à ῥώμη.

'Ρωμαλέως, adv. fortitèr: à præced.

'Ρώμη, ης, ἡ, robur, vires: à ῥώννυμι. Eft et

'Ρώμη, ης, ἡ, ROMA, Gr. ῥώμη.

'Ρώννυσι, 3. fing. præf. ind. à

'ΡΩΝΝΥ΄Ω, feu ῥώννυμι, confirmo, roboro; f. ῥώσω. qu. à ῥόω, p. ἔῤῥωκα, a. 1. ἔῤῥωσα, præf. paff. ῥώννυμαι, σαι, ται, corroboror; valefco; perf. paff. ἔῤῥωμαι σαι, ται, valeo; perf. part. paff. ἐῤῥωμένος, corroboratus; qui animo eft forti: robuftus, validus; plufq. p. ἐῤῥώμην σο, το, valebam; perf. imperat. paff. ἔῤῥωσο, -ώσθω, vale; et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, valete.

'Ρὼξ, ωγὸς, ἡ, vel ὁ, RUPES; fiffura; fcala; acinus, bacca: pro ῥὼξ· à ῥήσσω, frango, f. ξω. Hinc Angl. A ROCK.

'Ρώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. m. vel paff. Ion. ab inufit. ῥώομαι, agitor, cum impetu feror: à ῥόω, roboro.

'Ρωπήϊον, ȣ, τὸ, locus virgultis plenus: à ῥὼψ, virgultum. Th. ῥέπω, vergeo, propendeo.

* 'Ρῶπος, ȣ, ὁ, et ῥῶπον, ȣ, τὸ, merx parvi momenti; farcina femifaria: à ῥὼψ.

'Ρωποπώλης, ȣ, ὁ, venditor rerum minutarum: qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, viles et minutas merces vendens.

'Ρωσὸς, ῥὰ, ῥὸν, vebemens: à ῥόω, feu ῥώννυμι, roboro.

'Ρὼς, caput, vertex, 2 Sam. xvi. 16.

'Ρωσθεὶς, vide in ῥώσω.

'Ρώσω, roborabo. f. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. paff. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. paff. ῥωσθεὶς, εῖσα, ὲν.

'Ρωτάζω, literam ῥῶ fæpè itero.

'Ρωχμὸς, ῦ, ὁ. fciffura, rima, biatus: à ῥωγὴ, fiffura; quod à ῥήγνυμι, feu ῥήσσω, frango.

'ΡΩ΄ΧΩ, dentibus fremo: qu. eos inter fe ῥήσσων.

'Ρὼψ, ωπὸς, ὁ, merx non magni momenti; virgultum: à ῥέπω, vergeo, propendeo.

'ΡΩ΄Ω, ROBORO; fed pro eo ufurpatur ῥωννύω, vel ῥώννυμι, roboro, q. v. ῥώομαι, agitor: et med. ruo, irruo, feftino.

Σ.

Σ, DECIMA OCTAVA Græcorum litera, in numeris denotat ducenta, et cum lineolâ infrà appofitâ (σ,) ducenta millia. Multarum vocum initio impunè σ ad-

est, etiam abest; ut σαμερὸς, μικρὸς, &c. Attici interdum pro eo habens ξ, item τ: et Dor. et Æol. in δ mutant.

Σὰ, *tua*; à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*. Th. σύ. Sed.

Σᾶ, *salva*, contract. ex σάα, qu. à σάος, idem quod σῶος, *salvus*.

Σαβάζειν, *bacchari*; *motu indecoro persulto*: à σαβοῖ.

Σαβάζιος, ου, ὁ, *Bacchus*: à σαβάζειν.

ΣΑΒΑ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *pannus asperior siccandis corporibus aptus*.

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deseruisti me*.

Σαβαὼθ, *exercitus*. Legitur et Σαββαὼθ.

Σαββατίζω, *septimo die requiesco, Sabbatum servo*: f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσαββάτισα· à σάββατον.

Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, *SABBATISMUS*: à præced.

Σάββατον, ου, τὸ, *SABBATUM, quies*. Synecd. *hebdomada*, in pl. n. est quintæ declin. simplicium, σάββατα, ων, σάββασι.

Σαββαὼθ, idem quod Σαβαὼθ.

ΣΑΒΟΙ', *vox Bacchantium*. Est et

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati*; *Bacchi sacerdotes*; *loca Baccho consecrata*: à præced.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *securis Amazonum*; *gladius Persicus*; *securis*.

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

Σάγη, ης, ἡ, *tegmen, stratum*; *vestis militaris*, *vel quivis habitus externus*: à σάττω.

Σαγηνεύω, *capio, diripio*: à

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA, verriculum*, genus retis piscatorii: qu. à σάττω, *onero*.

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii*. Th. σάττω, *onero*.

Σάγος, εος, τὸ, vel ου, ὁ, *SAGUM*. Vox Lat.

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, *SADDUCÆUS*: sic dictus, à sectæ illius auctore, *Zadoko*.

Σαδημὼθ, *campestria*, 4 Reg. xxiii. 4.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Heb. *justus*.

ΣΑΘΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes, ex mari victum quærens*.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile*.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris*; item *debilis, futilis*: à σήπω, *putrefacio*.

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum seu flaccidum reddo*; à præced.

Σαΐν, acc. sing. à Σαῒς, ῗος, ἡ, *Sais*, urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur*; 3. sing. præs. ind. à σαίνω.

Σαίνουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caudâ blandiens*: ex σαίνω, et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Σαίνω, idem quod σάω, propriè *moveo, quatio*: *blandior*, propriè *de canibus, qui caudam movent blandientes*: f. σανῶ, a. 1. ἔσανα, præs. pass. σαίνομαι, *commoveor*.

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo, verro*; *ore sum hianti*; f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. pass. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scuti vibrator*: ex σάκος, εος, τὸ, *scutum*, (qu. à σάττω, *onero*) et πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, *scutifer*: ex σάκος, et φέρω.

Σακίταν, *stabularium*; acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, οῦ, ὁ, *stabulum*.

Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκεύω, vel

Σακκίω, vel

Σακκίζω, f. ίσω, *per saccum transmitto, colo*: à

Σάκκος, ου, ὁ, *SACCUS, cilicium*; *colum*: ab Hebr. שק, quod à nobis Anglis A SACK etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum, clypeus*. σάκιος, Dor. pro σάκευς, ex σάκεος. Dores enim mutant gen. ευ in ιο. Th. σάττω, *onero*, f. ξω. Sed

Σακὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, q. v.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος; vel σάκχαρον, ου, τὸ, *SACCHARUM*.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ*; Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Heb. *jaculum*.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo*.

Σαλαΐζω, *lamentor*: à σάλαω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat, jactabundus*: qu. à σαλεύω, *jacto*.

ΣΑΛΑΜΑΝ'ΔΡΑ, ας, ἡ, *animal, lacerti figurâ*.

Σαλάμβη, foramen per quod σίλας βαίνει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ, σάλη ἀμὶς, *matula sali*.

Σαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *moveo, concutio*, ut modium; *impleo largiter*, ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλάω, -ῶ, idem.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pupillus*.

Σαλεύω, *agito, fluctuo*: propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. *concutio, commoveo, concito*; dicitur et *neutraliter*, ut *bello, periculo jactari*: f. εύσω, p. σεσάλευκα, a. 1. ἐσάλευσα, a. 1. inf. act. σαλεῦσαι, præs. part. pass. σαλευόμενος, *qui agitatur*; τὰ σαλευόμενα, *res instabiles*. p. pass. σεσάλευμαι, perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus*; a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui*: a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι, f. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.

Σαλὴμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pax*.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pacificus*.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Hebr. quod interpret. Lat. *perfecta, pacifica*.

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM, maris profundus locus*; item *jactatio ejus qui navigat, fluctuatio*: Metaph. *cura, dubitatio*, &c. quasi ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piscis: qu. ex σέλας, *splendor*, et φάω, *appareo*.

Σαλπίγγω, f. ξω, *tubâ cano, buccino, resono*: à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, *tubicen, buccinator*: à præced.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba, buccina*: acc. pl. σάλπιγγας.

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino*, f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσάλπισα, a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi σαλπίζω, Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, *tubicen*: à σαλπίζω.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum, monumentum*, quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus*.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, et regionis. A viro *Schemer*, Lat. *fæx*. Hinc.

Σαμαρείτης, ου, ὁ, *Samaritanus*: à Σαμάρεια.

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana*; à præced.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον· inde ἀσάμβαλος, *qui sandalis caret*.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, instrumentum musicum; item *machina bellica*.

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, *hodie*. Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis et insulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *exauditus à Deo*.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥ'ΧΟΝ, ου, τὸ, SAMPSUCHUS. Angl. MARJORAM. Vel *amaracus*.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol*.

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio, *schin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου τὸ, *SANDALIUM*, *calceamentum muliebre*; dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus*, *SANDARACHA*.

ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ὁ, *cerussa usta et rufa*, *SANDYX*.

Σανίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges et similia inscribebantur*: item *valvæ*: et

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, *asseribus tectus*: à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula*, *asser*. qu. τανὸς, à τείνω, *extendo*.

Σάννας, vel σάννος, ου, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM*, arbor.

Σάοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët pro σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Σάος, *SANUS*, idem quod σόος, *salvus*; et contract. σῶς, compar. σαώτερος.

Σαῦλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græce Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii.

Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens salva est*; item *prudens*; et σάος, seu σόος, *salvus*, et φρὴν, *mens*.

Σάπαξ, *tinea*, quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio*, f. ψω, a. 2. ἔσαπον.

Σαπεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*, a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA*, piscis; accipitur etiam pro *homine sapienti et astuto*. Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σαπρία, ας, ἡ, *caries*, *putredo*; et

Σαπρίζω, *putresco*, f. ίσω, p. σεσάπρικα: à

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris*, *rancidus*; *fœdus*, *obscœnus*: *nugax*: à σήπω, *putrefacio*.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus*, gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.

Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, *SAPPHICUS*: à

Σάπφω, οος, ἡ, *poetria lyrica*.

Σαπφὼθ, *pelvis*, *limen*. Jerem. legend. puto ἀπφὼθ.

Σαπὼν, οῦσα, ὸν, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*: a. 2. ἔσαπον. Sed Σάπων, ωνος, ὁ, *SAPO*.

Σαράβαρα, *SARABARA*, *braccæ*.

ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, αἰδοῖον γυναικεῖον. *generatio*, *familia*.

ΣΑΡΓΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *sporta*, *cista*; *vinculum*: idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS*, *piscis è mugilum genere*.

Σάρδεις, αἱ, *Sardes*, urbs Lydiæ princeps: pl. num. tantùm. Syr. *clypei*.

Σάρδινος, ου, ὁ, et σάρδιος, ου, ὁ, subaudi λίθος, *SARDUS*, nomen *gemmæ*, sic dictæ à Sardiniâ insulâ, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum*. F. J. *pyropum* vocat.

Σάρδιον, ου, τὸ, et

Σάρδιος, ου, ὁ, idem ac σάρδινος

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX*, nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, *sardius*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*: quòd colore sub unguem humanum referat.

ΣΑΡΔΩ', et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, insula.

Σαρῶ, *verret*, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro*, *scopis purgo*; f. αρῶ. Sed σαροῖ, est 3. sing. præs. optat. pass. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro*.

Σάρεπτα, nom. urbis Hebr. *officina aurifabri*. Vel est pl. n. g. indecl. vel sing. f. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA*, *Macedonica hasta*.

Σαρκάζω, *carnes detraho*; it. *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.

Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, *SARCASMUS*, *irrisio*, *amarulenta*: Hinc. Angl. SARCASM: à p. pass. præced.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν. inf. à σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere*; *irrideo*. Th. σάρξ, *caro*.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis*, *carneus*, *corporeus*. In S. S. *imperfectus*, *debilis*: *corruptus*, *pravus*, *impius*: ab eod.

Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus*, *qui est crasso corpore*: ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *carnivorus*; it. subst. *sepulchrum*: inde

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus*: ex σάρξ et φάγω.

Σαρκόω, f. ώσω, *carneum reddo*, *incarno*: inde

Σάρκωσις, εως, ὁ, *carnis generatio*: à præced. Th. σάρξ, *caro*.

Σάρμα, ατος, τὸ, *hiatus*; *sordes purgendo collectæ*.

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro*, *pulpa*; [* In S. S. *homo*. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, Joan. i. 14. Mat. xxiv. 22. Joan. xvii. 2. Rom. iii. 20. 1 Pet. i. 24.] *ejus imperfectio*, *imbecillitas*, *corruptio*, &c. item *lex Mosis*.

Σαρούχ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *palmes*.

Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nomen propr. viri.

Σαρὸς, οῦ, ὁ, *scopæ*; *res*, *homo nullius pretii*; à σαίρω.

ΣΑ'ΡΠΟΣ, ου, ὁ, *arca*, *domus lignea*.

Σαρόω, *verro*: f. ώσω, p. part. pass. σεσαρωμένος· à σαρός.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Hebr. *princeps*.

Σάρωθρον, ου, ὁ, *scopæ*; à σαρόω.

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis, Hebr. *lorica*. Est et

Σάρων, *natura muliebris*; it. *rete*, *et deus nauticus*.

Σαρωνὶς, ίδος, ἡ, *quercus cava*; quia σέσηρε,

Σὰς, *tuas*: acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*, *a*, *um*. Th. σὺ, *tu*.

Σατᾶν, ὁ, nom. principis malorum Angelorum, indecl. Hebr. *adversarius*.

Σατανᾶς, α, ὁ, idem 2 Cor. xi. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, et σάτινον, ου, τὸ, *plaustrum*, *vehiculum*: à σάττω, *onero*.

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura tertia pars ephæ*, *et respondet sesquimodio*: Et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.

Σατραπεία, ας, et Ion. -ίη, -ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus*. à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA*, *provinciæ præses*, vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero*, *onus impono*, *refercio*, *constipo*, *subigo*: f. ξω, p. σέσαχα, p. pass. σέσαγμαι.

* Σατυρικὸν, *Satyricum*, scil. subintelligitur, δρᾶμα, Æl. ii. 8.

Σατυρικὸς, ἡ, ὸν, *SATYRICUS*; *dicax*, *mordax*: et

Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS*: qu. à σάθη. [* σατυροὶ, *fabula Satyrica*. Athen. x. p. 420. Λυκόφρων γράψας Σατύρους, Μενέδημον, *qui scripsit fabulam, cui tit. Menedemum*.]

Σαυκὸς, ἡ, ὸν, *siccus*, *aridus*.

Σαυλὰ, adverbialiter, *tarde*. à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *delicatus*, *mollis*: *fluxus*, *levis*, *tardus*, *quietus*. Est et

Σαῦλος, ου, ὁ, nom. propr.

Σαυνιάζω, *saunio percutio*: à seq.

Σαυνίον, ου, τὸ, *hasta*: à σαίνω, *quatio*.

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis, tener*; fortasse pro σαυλὸς.

ΣΑΥ῀ΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta*.

Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus*. Est et nom. piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis in imâ hastâ transversa*: seu *ferramentum concavum, macronatum, cui extrema hastæ pars inserta, efficit ut erigatur, et solo infigatur*: qu. σαυρωτὴρ, à σαυρόω.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linguæ hæsitatio*.

Σαυσαρὸς, οῦ, ὁ, *SUSURRUS*: Vox fictitia.

Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς: sic σαυτοῦ pro σεαυτοῦ, et σαυτὸν, pro σεαυτὸν, *te ipsum*: ex σύ, et αὐτὸς, *ipse*.

Σάφα, adv. *perspicuè, certò, verè*: à σαφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *manifestus*.

Σαφανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus*.

Σαφὲς, Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perspicuè*, quod vide.

Σαφέστατος, superl. et

Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, *manifestus*.

Σαφέω, vide σαφηνίζω.

Σαφέως, et σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palam*, quod vide.

Σαφῆ, acc. sing. à σαφὴς, q. v.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas*; ab eod.

Σαφηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *explano, exprimo, declaro*. Th. σαφὴς, *manifestus*.

Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.

Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς, q. vide.

ΣΑΦΗ'Σ, ἐος, ὁ καὶ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus*.

Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicuè*: à præced.

Σαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *constipatus*: a. 1. part. pass. à σάττω, *onero*; f. ξω, a. 1. pass. ἐσάχθην.

Σάω, όος, -οῦς, ἡ, nom. mulier. *salva*.

Σάω, *servavit, servabat*: pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento et Apocope Poët. σάω. Sumitur et pro σάωσον, *serva*: a. 1. imperat. act. per eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε vel præs. imperat. pro σάωζε, verbi σάωζω. Sunt qui σάω, Doricè dici docent pro σάου, verbi.

Σάω, vel σάομαι, *servo*, propriè (secund. Ern.) *eripiendo è periculo vel alterius*: à σάος, Poët. pro σόος, *salvus*.

Σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*. ab eod. Th.

Σάωσε, *servavit*; Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*, ab eod. Th.

Σαώσει, *servabit*; 3. sing. f. 1. ejusd. verbi et Th.

Σαώσεμεν, *servaturum esse*; Ion. pro σαώσειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vid. σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.

Σαώτερος, *magis salvus*: comp. à σάος, idem quod σόος, *salvus*.

Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. præs. pass. verbi

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, sive σβεννύω, *extinguo, restinguo*: *comprimo*: præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, et in 2. pl. σβέννυτε, f. σβέσω, ab inus. σβέω, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. inf. act. σβέσαι, p. ἔσβεκα et -ηκα, præs pass. σβέννυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. σβεννῦνται, perf. pass. ἔσβεσμαι, a. 1. pass. ἐσβέσθην, et in infin. σβεσθῆναι, f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται, f. 2, pass. σβήσομαι.

Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi super.

Σβέσις, εως, ἡ, *extinctio*: à 2. perf. p. pass. ejusdem.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. infin. act. verbi σβέννυμι.

Σβεστικὸς, ή, ὸν, *habens vim extinguendi*: à σβέννυμι.

Σβέσω, εις, ει, *extinguam*; f. 1. act. ejusd.

Σὲ, *te*: acc. sing. à σὺ, *tu*. σὲ φρένας, Att. pro σοῦ φρένας, vel potius pro κατὰ φρένας, per Synecd.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipsius*, caret nom. compositum ex σέο pro σοῦ, *tui*, et αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo, veneror*: item *vereor*, f. m. άσομαι, p. pass. σεσέβασμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐσεβάσθην, Th. σέβω, *colo*.

Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor*: *res sacra*: ab eod. Th.

Σεβάσθησαν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, *veneratio, signum dei*: σεβάσματα, ων, τὰ, *sacra*: ab eod.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio*; *cultus*; *religio*: ab eod.

Σεβάσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, id. quod σεβαστός: ab eod.

Σεβάσσατο, Ion. et Poët. gem. σ pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi σεβάζομαι.

Σεβαστὸς, ή, ὸν, *venerandus, colendus, adorandus*: *Augustus*. q. d. *veneratione dignus*, cognomen Rom. Imperatorum. Σεβαστή, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor. à p. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, *colo*,

Σέβε, *cole*: præs. imperat. act. à σέβω,

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *palmæ involucrum*.

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, *colo, veneror*.

Σέβομαι, *colo, veneror*, cum acc. item pass. *color*: est et *pudet me, revereor*: præs. imperat. m. σέβου, præs. infin. m. σέβεσθαι, part. præs. m. σεβόμενος, μένη, μενον, Th. σέβω, *colo*.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præs. act. à

ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo*.

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. seu Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σεῖο, et σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σειόμενος, ου, præs. part pass. à σείω, *moveo, ruo*, f. σω, p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. pl. præs. part. act. ejusd.

Σεῖος, Laconicè pro θεῖος, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, *Sol*. à σείρω, *desicco*.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea, SERA et obex*. σειραὶ quoque *bulborum et olerum fasciculi*: ab εἴρω, *necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri marini genus; item *insectum api haud dissimile*. [* *Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo, Arist. et LXX. Vid. Voss. de Sibyllis, p. 262.] Alii ab εἴρω, *necto*: alii à σύρω, *traho*. Alii autem à σειρὰ, quòd audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. άσω, *fulguro*; *inflammatione capitis laboro*: à σείρω, *desicco*.

Σείριον, ου, τὸ, *astrum*: et

Σείριος, ου, τὸ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur. à σαίρω, *bio*: vel, ut alii, à præced. Th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, *hasta*, II. Reg.

Σειρόω, -ῶ, *evacuo, inanio*, f. ώσω, p. σεσείρωκα.

ΣΕΙ'ΡΩ, *desicco*: hinc σείω, *sol.*

* Σεισάχθεια, *onerum allevatio*, Diog. Laert. in Solone, ex σείω, et ἄχθος,

Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, a. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*: a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo*; f. σείσω, a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεῖσμα, ατος, τὸ, *concussio*. et

Σεισμὸς, ῦ, ὁ, *agitatio*, *concussio*; *terræ motus*: à 1. perf. p. pass. verbi

ΣΕΙ'Ω, *quatio*, *moveo*, *vibro*, *agito*; *calumnior*, *criminor*; item *vexo*; fut. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα. p. pass. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.

Σέλα, dat. sing. à σέλας, ατος, τὸ: dat. σέλατι, ejecto τ, σέλαϊ, contract. σέλα.

Σελαγέω, f. ήσω, *splendeo*, *fulgeo*: qu. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè, et σεληναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, *fulgor*, *lumen*, *jubar*, *fulgur*: qu. ex σείω, et ἕλη, *splendor*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*. an à σέλας, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi*, *navis*, *et vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, αία, αῖον, *lunaris*: Hinc subst. in f. g. σεληναία, *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*; q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dictum quòd subinde novas accipiat phases. à σέλας.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμὶ, *lunaticus sum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*, f. m. άσομαι, a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο, præs. part. m. σεληνιαζόμενος, μένη, μενον, *lunaticus*, *a*, *um*. à præced.

Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, *lunaris*; *lunaticus*, *morbo comitiali laborans*. à σελήνη.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, herba. Angl. PARSLY.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spatium inter lineas*, *pagina*.

Σέλλα, *sella*: Vox Lat.

Σελλόστρωσις, *sellisternium*; Gl. Cyr. σελλῶν στρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SELLUS*, *pauper qui dives haberi volebat*. Hinc *jactator*.

Σέλμα, *spatium inter tabulata navis*, *transtrum*: à σελὶς.

Σεμεῒ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt ex σέλας, et μέλειν, quòd Jove voluit jungi cum fulgure et tonitru.

Σεμιάμιθος, *exiguus lacertus*, apud Italos *tarantula*: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA*, *similago*, *flos farinæ triticeæ*.

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*. Nini uxor.

Σεμνολογέω,-ῶ, f. ήσω, *speciosè et graviter loquor*, *glorior*, *jactito*: à

Σεμνολόγος, *qui graviter* de re quâpiam *differit*, *ostentator*: ex σεμνὸς, et λόγος, qu. à λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *venerandus*, *castus*; *augustus*, *honestus*, *gravis*: qu. à σέβω, *veneror*. Hinc compar.

Σεμνότερος, *præstantior*.

Σεμνόω, *illustro*, *exorno*, *magnificè prædico*: à σεμνὸς.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas*, *majestas*: *reverentia*, *honestas*; [* *pudicitia*] à Th. σεμνὸς.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero*, *jactito me*: à

Σεμνύνω, fut. υνῶ, *venerandum et augustum reddo*, *orno*, *extollo*. à σεμνὸς.

Σεμνῶς, adv. *honestè*, *decentèr*, *gravitèr*. ab eod.

Σένα, *sena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σεοὶ, *Dii*: Dor.

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, *venerabilis*; à σέβω, *colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, *Seraphim*, indecl.

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *ciborii genus*: Angl. ENDIVE.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ου, τὸ, *absinthium marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, γραῦς, ἡ, *anus*, *quæ in virginitate consenuit*.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, *culex*.

Σέσαγμαι, p. pass. verbi σάττω, *onero*; f. ξω, p. σέσαχα, p. pass. infin. σεσάχθαι, p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens*, *dentes stridens*: f. g. à σεσαρὼς, p. part. m. verbi σαίρω, *sum ore hiante* seu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur. unè pro *ridente* accipitur. f. ἀρῶ, perf. σέσαρκα, p. m. σέσηρα et σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. infin. pass. verbi σείω, *quatio*, *moveo*.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπα, *putrefactus sum*: p. m. verbi σήπω, *putrefacio*: f. ψω.

Σέσηρα, *sum ore aperto*: p. m. à σαίρω.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejusd. part.

Σέσθεν et σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, *tu*.

Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, perf. part. pass. à σιγάω, *sileo*: f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus*, *qui silentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. pass. verbi σιωπάω, *sileo*.

Σεσοφισμένος, η, ον, *peritus*: p. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem*: f. ίσω, p. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σεσοφισμένως, adv. *scitè*, *callidè*; à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu*.

Σεῦα, *fugavi*: a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo*, *agito*. Th. σείω, *quatio*.

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. [* σευάμενος, *ruens*. Il. X. 22.]

Σεύσθω, *concitetur*: per Sync. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. σεῦαι, άσθω, verbi ejusd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ. à

Σεῦτλον vel σεύτλον, *beta* in quâ versatur.

Σεύω, f. σεύσω, *agito*, *concito*, *persequor*, *fugo*: σεύομαι, *concitor*, *prorumpo*, *ruo*. Th. σείω, *quatio*.

Σεφθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi σέβω, *veneror*, *colo*.

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejusd.

Σεωυτοῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*.

Σὴθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repositus*.

Σήθω, *excutio*, *cribro*; à σείω, *moveo*.

Σηκάζω, f. άσω, *stabulo*, *includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, *ancilla*: à

ΣΗΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, propriè *septum*; undè *stabulum*; *templum*, *fanum*; *loculi avium*; *domus cujusque*; *sacra olea*, ap. Ath. Est etiam *pondus* vel *statera*: undè

Σηκόω, -ῶ, *pondero*: à præced. Th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *libramentum*; item *libratio jaculi*, *ut momentum accipiat*: à σηκόω. Th. σηκὸς.

Σὴμ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *nominatus*.

Σῆμ, pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *signum, nota; vexillum, insigne* nobilitatis; *portentum, augurium; monumentum, sepulchrum*; σημεῖον, ου, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, cohors; simulacrum; insigne* familiæ.

Σήμαιν' pro σήμαινε, præs. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, *significans*: præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signo, signum do, significo, præcipio, nuncio; portendo; impero, præsum*; f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα, a. 1. infin. act. σημῆναι, p. σεσήμαγκα, præs. pass. σημαίνομαι, perf. pass. σεσήμαμμαι, et Att. σεσήμασμαι, p. part. pass. σεσημασμένος, η, ον. à Th. σῆμα, *signum*.

Σημᾶναι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Σημανέω, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σημαντέον, *significandum*: verbale à σημαίνω.

Σημαντικὸς, ἡ, ὸν, *significandi vim habens*: ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid significat; præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo*: ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, *significatio, signi datio*: à σῆμα.

Σήματα, *literæ*: n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημεῖον, ου, τὸ, *nota; punctum* apud Mathem. *signum quodlibet militare, vexillum; miraculum; argumentum*: ab eod.

Σημειόομαι, -οῦμαι, *noto, signo*; præs. imperat. m. σημειόου, -οῦ. -ούσθω, -ούσθω, et in 2. pl. -οῦσθε, -ούσθε, f. m. ώσομαι, perf. pass. σεσημείωμαι à

Σημειόω, -ῶ, *noto, signo*: à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio*: à 2. perf. perf. pass. præced.

Σημερινὸς, *hodiernus*: à

Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodie*: adv. qu. dicatur τῇδε ἡμέρᾳ, *hoc die*. ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies*.

Σημήϊον pro σημεῖον, ου, τὸ, *signum*, quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit*: 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significo*: f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημικίνθιον et σιμικίνθιον, ου, τὸ, sunt Lat. origine, *semicinctium*, quod et *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τὸ.

Σὴν, *tuam*, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, *tu*.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries*: à σήπω, *putrefacio*.

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piscis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro *atramento*. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σηπτικὸν, οῦ, τὸ, *unguentum putrefaciens*: à

Σηπτικὸς, ἡ, ὸν, *putrefaciens*: quod et

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; it. *putridus*: à sequente.

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio*: f. ψω, p. act. σέσηφα, p. m. σέσηπα, et Dor. σέσαπα σήπομαι, *putresco, putresco; marceo*: a. 2. pass. ἐσάπην, ης, η.

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus*: à σεσηρέναι, verbi σαίρω.

ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus: sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ, quòd est etiam *bombyx, vermiculus qui net sericum*. Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, *SERICUS, a, um*; à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*: à σήπω, *putrefacio*: nascitur enim ex putredine.

Σῆς et σῆσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. Vid. σὴν.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, seu σήσαμον, ου, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σηστιὰς, άδος, ἡ, *Sesta puella*: à

Σηστὸς, οῦ, nomen insulæ.

ΣΗ'ΤΕΣ, adv. *hoc anno*: Att. τῆτες, quasi τῷ ἔτει τούτῳ. [* Sed, inquit Dup. in Theophr. Charact. c. iii. p. 249. exemplum desidero ubi σῆτες hoc sensu legatur.] Hinc

Σητινὸς, ἡ, ὸν, *hornus*.

Σητόβρωτος, ου, ὁ & ἡ, *à tineis consumptus*: ex σὴς, *tinea*, et βρωτὸς, *voratus*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, *à tineis cæsus*, seu *pertusus*: quòd ex σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, et κόπτω, *scindo*: p. m. κέκοπα.

Σὴψ, πος, ὁ & ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefacio, putredo*: ab eod.

Σθενὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robusta*, qu. à σθένος, *robur*.

Σθενερὸς, ρὰ, ρὸν. *robustus, validus*: à σθένος.

Σθενελαΐδης, *Sthenelaides*: à

Σθένελος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia*: à Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo*; f. ώσω, p. ἐσθένωκα, a. 1. ἐσθένωσα, a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι, à præced.

ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, possum*.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, *pars maxillæ*: à

ΣΙΑΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, vel ἡ, *mala, maxilla*.

Σιαίνομαι, *tædio afficior*, Gloss. Syr.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, seu σίαλος, ου, ὁ, *SALIVA*. Dicitur et σίαλον, quasi à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ου, ὁ, est etiam *porcus saginatus*, gen. Ion. σιάλοιο, qu. ex σιτεύω, et ἅλις, quia admodùm pastus.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA, vaticinatrix*. q. d. σιοῦ βουλή. σιὸς pro θεὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ *venabulum*, proprie quo sues figuntur, Dicitur et συβήνη. à σῦς, *sus*.

Σιγᾷ, adv. *tacitè*, ut σιγῇ· vide σιγή· At

Σίγα, *tace*, præs. imperat. à σιγάω.

Σιγαλέος, ία, έον, *tacitus*: à σιγάω, *sileo*.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, *qui pulchritudine suâ admirationem et silentium inducit, splendidus, elegans*: in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλός.

Σιγᾶν, *tacere*, præs. infin. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ'Ω, -ῶ, *taceo, sileo*, f. ήσω, p. σεσίγηκα.

* Σιγεὺς, έως, *Sigeensis*. Dion. Hal. i. p. 58. ed Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*, σιγῇ, dat. *tacitè, clam*: adverbialiter sumitur. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo*, a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ἡ, ὸν, *tacitus, taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere*, præs. infin. ejusd verbi.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, *inaures*. Sed

Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo*; quòd per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *manipularius, signifer*, Ex σίγνον, *signum*, quod Lat. et φέρω, *fero*.

Σιγύνης, ου, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιβύνη, Oppian. 1.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. pl. præs. à σιγάω,

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος.

Σιδαρόδιτος, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro*, vel *ferreis armis gaudet, bellico-*

ſus. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. gen. pl. Ex σίδηρος, *ferrum*, et χαίρω, *gaudeo*.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, et *fructus*: à Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, -ῦς, -έη, -ῆ, (et Dor. -έα, -ᾶ) εον, -ῦν, *ferreus, a, um*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

* Σιδηρικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto*: et

Σιδήρειον, ου, τὸ, *ferrum, ferramentum*: à σίδηρος.

Σιδηρίτας, et σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Σιδηρίτης, ου, ὁ, *ferrarius*; it. *magnes*: et

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, *fabrilis*; γῆ *terra, ubi ferrum effoditur*; λίθος, *magnes*; item herba ſic dicta.

Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*; ex σίδηρος, *ferrum*, et δέω, *ligo*.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum*; *ex ferro confectum*, ut *enſis, telum, thorax ferreus*.

Σιδηρόω, -ῶ, *ferro, abduco, præfigo, ferro munio*. Th. σίδηρος. *ferrum*.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ, *SIDON*. Hebr. *venatio*. Hinc

Σιδώνιος, *SIDONIUS*,

Σίελον, ου, τὸ, et σίελος, ου, ὁ, *ſaliva*: vide σίαλος.

ΣΙ'ΖΩ, f. σίσω, vel σίξω, *ſtrido, ſibilo*: dicitur de ferro cadente, quum in aquâ reſtinguitur, à ſono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, *ſicarius*, vox origine Lat. à *ſica*, qu. *ſeca*, à ſecando, Gr. δόλων, ωνος, ὁ, *pugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus, a, um*; in pl. Σικελοὶ.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, indecl. et ſumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum; ut *cereviſia*, &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs et regio urbis circumvicina,

ΣΙ'ΚΙΝΝΙΣ, *ſaltatio quædam militaris*: ex σείω, et κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινούμενοι.

Σίκλος, *SICLUS*, *didrachmum*.

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη· qui ſimilis eſt τῷ σικυῷ. Th. σίκυος, *cucumis*.

Σικυήρατον, ου, τὸ, *cucumerarium*. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκυας κρατεῖ.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, ῦ, ὁ, et veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS*. Hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*.

Σικυωνόθι, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone*.

Σικχαίνω, *faſtidio*; f. ανῶ, p. σεσίκχαγκα, præſ. med. σικχαίνομαι, *tædet me*: et

Σικχασία, ας, ἡ, *tædium*: à

ΣΙΚΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *injucundus, moleſtus, deriſor*; *imbecillus, faſtidioſus*. Hinc Angl. SICK.

Σίλας, ᾶ, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus*.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *ſiligo*. Gr. à Lat.

Σιλλικύπριον, ου, τὸ, *planta quædam*.

Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates, convitia*: qu. à σείειν ἴλλους, *movere oculos*, Heſych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Eſt et σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id eſt. *recalvaſter*.

Σίλλυβον, ἀκάνθιον τι ἁδρὸν καὶ ἰδώδιμον, Dioſc. I. iv. *Eſt ſpina lata, foliis chamæleontis*. Eſt et

Σίλλυβον, τῶν βιβλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλυανὸς, ῦ, ὁ, *Silvanus*, nomen viri, Lat.

Σίλυρος, ου, ὁ, *SILURUS*, piſcis; quia σείει τὴν οὐρὰν.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta*.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, *laſerpitium*, frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nom. piſcinæ, indecl. Hebr. *miſſus*.

Σίμαι, *citharæ partes ſummæ*, et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σιμαὶ ſunt *apes*; qu. à σιμὸς.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, et σίμβλη, ης, ἡ, *alveare*: qu. σιμόβολον nempè ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus*.

Σιμὴ, ῆς, ἡ, et in nom. pl. σιμαὶ, αἱ, *apes*.

Σιμικίνθιον, vide σημικίνθιον.

Σιμόεις, εντος, *SIMOIS*, nomen fluv. et viri.

ΣΙΜΟ'Σ, ὴ, ὸν, *SIMUS*, *qui depreſſis eſt naribus*. Eſt et σιμὸς, *arduus, acclivis*. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, *loca ardua et acclivia*.

Σιμότης, ητος, ἡ, *ſimitas*: à præced.

Σιμοῦντα, pro Σιμόεντα, acc. ſing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri vel fluv.

Σίμων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*,

Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur*.

Σιναμωρέω, *noceo, vaſto*; *ſubigo fœminam*, Ariſtoph. Nub. à

Σινάμωρος. ου, ὁ καὶ ἡ, *cui quaſi in fatis eſt nocere aliis, ad alios lædendos natus*: ex σίνω, et μόρος, *fatum*,

Σιναπίζω, *vultum adduco*, ut qui ſinapi edunt.

Σίναπι, vide in σίνηπι, *ſinapi*.

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, læſus*: à σίνω.

ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON*, *amictus ex lino, linteum tenue*.

Σίνεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi σίνομαι, *lædo, noceo*.

ΣΙ'ΝΗΠΙ, et σίναπι, εως, τὸ, *SINAPI*.

Σινιάζω, *ventilo, vanno, cribro, concutio*, [* vox rara apud auctores Græcos: Iſ. Caſ.] f. άσω, p. σεσίνιακα, α. 1. ἐσινίασα, a. 1. inf. act. σινιάσαι.

ΣΙ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *cribrum*: à σείω.

Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti*.

Σίνος, εος, τὸ, *noxa, damnum, clades*: à σίνω, *noceo*.

Σίντης, ου, ὁ, *noxius*.

ΣΙ'ΝΩ, et σίνομαι, propriè *movendo agito*, deinde *noceo, lædo*.

Σινωπίζειν, *laſcivire more ſcorti*: à *Sinope*, impudicâ muliere.

ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *SIUM*, ſeu *laver*, herba aquatica.

Σιὸς, *Deus*, Dor. quia omnia σείει, vel à Θεὸς.

ΣΙ'ΠΑΛΟΣ, *deformis, impurus*,

Σιπταχόρα, nom. Indicum fluvii.

ΣΙΠΥ'Η, ης, ἡ, *arca*, propriè *panarium*. Suidæ quaſi σιτοβόη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Reſpicit, opinor, ad σῖτος, et βύω, *impleo*.

Σιρὰ, vide σειρὰ, et in Lat. Etymol. *ſira*.

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defrutum, ſapa*.

Σιρὸς, vel σειρὸς, ῦ, ὁ, *SIRUS*, *fovea in uſum granarii cavata*: qu. σειρὸς.

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *ſeſamum*, ſpecies frugum. Vide σησάμη.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER*, olus.

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, Suid. [* *cincinnus in vertice intonſus relictus*.] *tonſuræ genus*.

ΣΙ'ΣΥΒΟΣ, *fimbria*.

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *ſerpyllum ſylveſtre*, *SISYMBRIUM*.

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſagum pelliceum, veſtis è pellibus caprinis, penula*.

Σίσυς βαίτη, *pellis capræ, vile veſtimentum*: à σείσυα.

Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS*, nom. propr.

ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, *ſemen exiguum, apio ſimile*.

Σιτάθην, Dor. et Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi*; a. 1. paſſ. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτανίας, ου, ὁ, ſpecies σίτου.

Σιτέομαι, οῦμαι, *comedo, veſcor*: med. à σιτέω.

Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, *ſaginatus, a, um*: à

Σιτεύω, *frugibus sagino*, f. εύσω. p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτέω, -ῶ, *alo, nutrio, pasco, sagino*: à σῖτος.

Σιτηγὸς, ὁ καὶ ἡ, *frumentarius*: ex σῖτος, et ἄγω,

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur; frumentatio. frumentum, stipendium, commeatus, annona*: ex σῖτος, *frumentum*, et αἱρέω, *aufero*.

Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio*: f. ίσω, p. σεσίτικα, p. pass. σεσίτισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος.

Σιτίον, ου, τὸ, *cibus*: à Th. σῖτος.

Σίτισις, εως, ἡ, id. quòd

Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum*: à 1. perf. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio*.

Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, *saginatus, altilis*: à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum*: ex σῖτος, et βάλλω, *jaceo*.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.

Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas*: ex σῖτος, et δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*; ex σῖτος, et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior*, f. ήσω, p. σεσιτομέτρηκα. ex σῖτος, et μετρέω, *metior*.

* Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio*, D. S. p. 89. A. ed Rhodom.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium, demensum*, q. d. μέτρον τοῦ σίτου, mensura cibi.

Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.

Σιτοποιεῖσθαι, infin. m. verbi

Σιτοποιέω, *panem conficio, ad panificium utor; alo, cibum subministro*: et σιτοποιέομαι, *in panificio occupatus sum; frumentum mihi comparo, frumentatum eo; vescor, pro cibo utor*: ex σῖτος, et ποιέω.

Σιτοποιὸς, οῦ, *pistor*: ex σῖτος, et ποιέω, *facio*.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor*: ex σῖτος, et πωλέω, *vendo*,

ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus; cœna seu actus edendi*. [* δίκη σίτου, actio de alimentis, scil. ut si dotem vir non redderet cùm uxorem demitteret, alimenta præstaret.]

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: ex σῖτος, et φάγω, *comedo*.

Σιτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui frumentum portat*: ex σῖτος, et φέρω.

ΣΙ'ΤΤΑ, *vox pastorum, ut festinet grex*.

Σιττύβη, ης, ἡ, *vestis pellicea*.

ΣΙΤΤΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *genus vasis*: an quod in eo σῖτος ponitur?

Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται, *frumenti emptor*: ex σῖτος, et ὠνέομαι.

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato: hinc.

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito*: à præcedente.

ΣΙΦΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vacuus*.

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis*.

Σιὼν, τὸ, nomen montis, indecl. Hebr. *ariditas*.

Σιώπα, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ'Ω, *sileo, taceo, silentio prætereo*: imperf. ἐσιώπαον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, præs. imperat. act. σιώπαε, -α, f. ήσω, p. σεσιώπηκα, a. 1. ἐσιώπησα, a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*: σιωπῇ, dat. adverbialitèr usurpatur, *silentio, tacitè*: à σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, *silentium*: à 3. perf. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico*, f. άσω, p. ἔσκακα.

Σκαιὰς πύλας, *Scævas portas*, quod in sinistrâ parte urbis: acc. pl. Vide σκαιός.

Σκαιῇ, dat. sing. Ion. à

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, *sinister, SCÆVUS; vanus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, pravus*: à Th. σκάζω, *claudico*.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *ineptum et stupidum ingenium, rusticitas*: à σκαιός.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, *salio, tripudio*, f. αρῶ.

Σκαιῶς, adv. *sinistrè*: à σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*. Vide ἀσκάλαβος.

Σκαλεύω, f. εύσω, *fodio*: à Th. σκάλλω, *fodio*.

Σκαληνὸς, ἡ, ὸν, *obliquus et inæqualis; inæqualia crura habens; impar, de numero*: à σκάζω.

Σκαλίζω, f. ίσω, idem quod σκαλεύω, et ab eod.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, et σκαλιστήριον, ου, τὸ, *instrumentum* τοῦ σκάλλειν, *sarculum*.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo; scrutor*, LXX. Hinc σκαλεύω, et σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus, ordo remigum*. Accipitur etiam pro *navi*. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*: ab eod.

Σκαμάνδριος, ου, à seq.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.

Σκαμβὸς, οῦ, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus*: à σκάζω.

ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΑ, ας, ἡ, vel -ον, ου, τὸ, *SCAMMONIUM*, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ὰ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium*.

Σκανδαλίζω, *offendere vel impingere facio; sum scandalo, scandalum præbeo*: [* Vox non extra Biblia occurrens.] f. ίσω, a. 1. ἐσκανδάλισα, a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. -ωμεν, perf. act. ἐσκανδάλικα, a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. σκανδαλισθῆτε, f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται. à

Σκάνδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum*, in via positum. Th. σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris silvestris*.

Σκανθαρίζω, vel potiùs, σκινθαρίζω, *medio digito nasum ferio*: σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum*. Vide ἀσκάντης.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, et Dor. -α, ἡ, *fossio; ligo*: à σκάπτω, *fodio*.

Σκαπέρδα, *ludi genus*, Poll. ix. c. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, *fossa*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*: à σκάπτω.

Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum*, Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo*, f. ψω, a. 1. ἔσκαψα, a. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ, perf. ἔσκαφα.

Σκαρδαμύσσω, σκαρδαμύττω, *oculis salientibus crebrò conniveo*: ex σκαίρω, *salio*, et μύω, *conniveo*.

Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, *saltus*: à σκαίρω, *salio*.

Σκαρίζω, *salio, palpito, bullio*: à σκαίρω.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, q. v.

Σκαριφεύω, *leviter delineo; SCARIFICO*. Angl. TO SCARIFY: à

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus, penicillus*; item *stipula, festuca*: qu. à κάρφος, *festuca*.

Σκάρος, ου, ὁ, *SCARUS, piscis*. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκαῦρος, *SCAURUS*, quia difficulter σκαίρει, i. e. *salit*; *qui talos tumentes ac porrectos habet*.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

† Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas el*

longum; et species navium, Act. Angl. SKIFF: à σκάπτω, quia excavatum lignum: Sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, effossum esse; a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, fodio, f. ψω, a. 1. pass. ἐσκάφθην, a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, scaphula; vas, impr. in quod aqua distillat; ligo, quo σκάπτεται; genus tonsuræ; ventilabrum; caput, Aristoph. à σκάφη.

Σκαφις, ίδος, ἡ, scaphula; alveus, mulctra; vas melli servando destinatum. Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, fossa, fossio. Th. idem.

Σκιδᾷ, dissipabis, Bœot. pro σκιδάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi σκιδάω, seu -άζω, f. 1. m. σκιδάσομαι, σκιδάσῃ, et sublato σ, σκιδάῃ, undè per Crasin σκιδᾷ.

Σκιδάζω, vide in σκιδάω, dissipo.

Σκιδάσεις, 2. sing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ'Ω, -άζω, et σκιδάννυμι, dissipo, dispergo; f. άσω, p. ἐσκίδακα. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΙΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquisitus.

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, Caurus, ventus è Scironiis saxis spirans, à Scirone latrone habitatis.

Σκέλιτον, τὸ, scil. σῶμα, cadaver aridum * Angl. SKELETON: à

Σκελετὸς, ἡ, ὸν, exsiccatus, aridus: à Th. σκέλλω, exsicco.

Σκελέω, idem quod σκέλλω. q. v.

Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, crus.

Σκελιαγὶς, cruris fractio: ex σκέλος, et ἄγω, frango.

Σκελίζω, debilito, subverto, varico; f. ίσω, p. ἐσκέλικα à σκέλος, crus.

Σκελὶς, ίδος, ἡ, perna: ab eod. Th.

Σκελλὸς, ἡ, ὸν, aridus; item distortus; à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio, attenuo: hinc σκελιτὸς, exsiccatus; item defunctus.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes.

Σκέπα, tecta: acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

• Σκεπάζω, tego, operio, protego, obnubo, velo; f. άσω. Th. σκέπω.•

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, ascia, dolabra.

Σκεπάσας, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπασις, εως, ἡ, protectio, operimentum: et

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, tegumen: ab eod.

Σκεπαστής, ου, ὁ, qui tegit, protector: et

Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, tectus: et

Σκέπαστρον, ου, τὸ, tegumen: à σκεπάζω.

Σκεπάω, idem cum σκεπάζω, q. vide.

Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, prætextus: à σκέπω, tego.

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, munitus, textus: à σκέπω.

Σκέπτεο, Ion. pro σκέπτου, præs. imper. m. verbi σκέπτομαι, considero; f. m. σκέψομαι.

Σκεπτέον, considerandum: adject. verbale, à σκέπτομαι.

• ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, circumspicio; inviso, viso; speculor; delibero; præs. part. m. σκεπτόμενος, f. m. ψομαι. p. pass. ἔσκεμμαι, ψαι, πται, p. m. ἔσκοφα.•

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, velo, operio.

Σκερβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conviciator: qu. ex κέαρ, et βάλλω, ut sit cor petens verbis.

Σκευαγωγέω, -ῶ, vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho: à

Σκευαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat; lixa, calo: ex σκεῦος, τὸ, et ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, instruo, paro, orno, molior, struo: à σκεῦος.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis, Hebr. aquator.

Σκευασία, ας, ἡ, apparatus, compositio, conditura: et

Σκεύασμα, ατος, τὸ, id quod confectum seu compositum est: et

Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, paratus, factus, confectus, factitius: à σκευάζω.

— Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, omnia gestaminum genera, supellex, arma, ornatus: à

• ΣΚΕΥ̃ΟΣ, εος, τὸ, vas, vasis; utensile, instrumentum: [* velum, rariùs, Act. xxvii. 17.] σκεύη, vasa, sarcinæ, impedimenta.•

Σκευοφορέω, -ῶ, vasa et instrumenta fero, seu bajulo: à

Σκευοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sarcinas fert, lixa, calo; ex σκεῦος, et φέρω.

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, armarii seu vasorum custos: ex σκεῦος, et φύλαξ, custos.

Σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, vasa et utensilia custodio; struo, molior, capto, insidior; satago, perscrutor: à

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vasorum custos: ex σκεῦος, et ὤρα.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψάμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio; consideratio et cogitatio, qualis est Scepticorum; tractatio; deliberatio, consilium, meditatio: à σκέπτομαι.

Σκήλῃ, arefecerit: 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, arefacio; vel σκάλλω, fodio, findo; f. σκαλῶ, a. 1. ἔσκαλα, et ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλειας, ας, ε, a. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, arefeceris, a. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνάω, -ῶ, tentorium figo, habito; à σκηνή.

Σκηνέω, idem quod præced. et ab eod.

Σκηνητὴς, οῦ, ὁ, in tentoriis habitans: à præced.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, SCENA. Angl A SCENE: tabernaculum, tentorium; compotatio; actio scenica.

Σκηνικὸς, οῦ, SCENICUS: à σκηνή.

Σκηνίπτω, idem quod σκαρίζω, qu. σκῆνος ἵπτειν, id est, corpus lædere: σκῆνος, corpus est, in quo σκηνεῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio: sic vocatur festum apud Hebræos à figendis tentoriis dictum; quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joh. vii. 2. Dicitur et σκηνοπήγια, τά. Ex σκηνὴ, tentorium, et πήγνυμι, figo, compingo.

• Σκηνοποιέω, tabernacula conficio: ex σκηνὴ, et ποιέω.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, tabernaculorum confector: ex eod.

Σκῆνος, εος, τὸ, tabernaculum, tentorium; corpus in S. S. à Th. σκηνή.

Σκηνόω, tentorium figo, habito, commoror: f. ώσω, εις, ει, p. ἐσκήνωκα, a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi: ab eodem.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tabernaculum; Metaph. pro corpore humano, 2. Pet. i. 13. 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνόω, q. v.

Σκηπτάνιον, ου, τὸ, et Ion. σκηπτίνιον, et Dor. σκαπάνιον, scipio, sceptrum; à σκήπτω, innitor.

Σκήπτομαι, fulcio me, fulcior; fingo, simulo: med. à Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen; procella. Th. σκήπτω.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sceptrifer: ex σκῆπτρον, et ἔχω, teneo, habeo.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, SCEPTRUM: Angl. A SCEPTRE: propriè scipio, baculus: super quo quis σκήπτεται. à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, propriè immitto cum impetu; innitor, incumbo; eadem, ruo.

Σκήπων, ωνος, ὁ, scipio: à præced.

Σκηρίπτω, fulcio: ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, species, causa, prætextus: impetus: à Th. σκήπτω.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *socius, conviva*: dict. qu. κία, à κίω, quia nos *comitatur*.

Σκιαγραφέω, *adumbro*: ex σκιὰ, et γράφω, *scribo*.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *delineatio, adumbratio*: à præced.

Σκιάδιον, ου, τὸ, *umbella, umbraculum*.

Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*; f. άσω, p. ἐσκίακα· à σκιά.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inanitèr laboro*: ex σκιὰ, et μάχομαι, *pugno*.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: à præced.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium*: vide seq.

Σκιαρὸς, et σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, *umbrosus, opacus*: à Th. σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium*.

Σκιατροφέω, *in umbrâ nutrio, in umbrâ vitam dego*: ex σκιὰ, et τρέφω, *alo*.

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacô obtego*: à Th. σκιὰ, *umbra*.

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS*.

Σκιδναμένη, *dispersa*; præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, et σκιδνῶ, *disperso, dissipo*; in med. σκίδναμαι, item *dissolvo*, sed de pluribus, in 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκιδάω, *dissipo*.

Σκιερὸς, vide in σκιαρός.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ας, ἡ, *umbra*.

Σκιητροφέειν, Ion. pro σκιατροφεῖν.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insignem *habens*: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *digitum ostendo, contemptûs et ignominiæ causâ*; propriè (ut putetur) *digito pertento an gallina ovum conceperit*.

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, *claudus*; qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκαμβός.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, *lectulus discubitorius*.

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω, et πούς.

Σκίμπτω, et σκήπτω, *nitor, incumbo; ingruo, irruo; ferio; vicinus sum*. Hinc σκίμφθη, *fixa est*, Ion. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. præced.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, *agilis ad subsiliendum*; qu. à κινεῖν.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fœtus*; qu. à σκιρτάω.

Σκινδαλμὸς, οῦ, ὁ, *assula, scindula, festuca*: in pl. *subtiles nugæ*: vide σχινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, οῦ, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum*.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *naufragus*; subst. ὁ, *urinator*.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, *umbrosus*: in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκίουρος, *SCIURUS*, animalculum caudâ sibi umbram faciens: Angl. SQUIRREL: ex σκιὰ, *umbra*, et οὐρὰ, *cauda*.

Σκιογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *umbræ pictor*.

Σκιόωντο, Ion. et Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro*, f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπωνιαῖος, αία, αῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit*. Th. σκήπτω, *innitor*.

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *festum* quoddam *Athenis*; unde σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum; cæmentum; gypsus*: puto à σκίω, pro ξίω, *scalpo*: et hinc

Σκίῤῥος, ου, ὁ, *SCHIRRUS, tumor quidam durus*: ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ, vide præced.

Σκιρτασῆτι, *saltetis*: an legendum σκιρτάσητε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε. à

Σκιρτάω, *salio, saltu lascivio*; f. ήσω, p. ἐσκίρτηκα, a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, et in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio*: ex

Σκιρτόω, -ῶ, idem, et ποιέω.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles et improbi*: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Σκλίω, et σκλῆμι, *durus sum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκελίω. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκλῆναι, a. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod à σκλίω, q. v.) p. ἔσκληκα, a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληραγωγέω, -ῶ, *durè tracto, minimè indulgenter educo*: ex σκληρὸς, q. v. et ἄγω, *duco*.

Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor*: à σκληρός.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*: quasi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor*, Matth. xix. 8.

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui duro est corde*.

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui durâ est facie, impudens*: ex πρόσωπον, *facies*, et

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκληρότης, ητος, ὁ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duræ cervicis homo, pertinax*: est Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, q. v. et τράχηλος, ου, ὁ, *collum*.

Σκληρύνω, *induro*, f. υνῶ, a. 1. ἐσκλήρυνα, a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ, imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ου, ετο, a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρός. Th. σκέλλω, *arefacio*.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληροῦ, gen. à σκληρὸς, q. v.

Σκληρῶς, adv. *duritèr*: à σκληρός.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, *parcus, a, um*: qu. à σκνίψ, *culex*, quia μικρόβορος, *parvi cibi*, est.

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, *hebes visu*. Att. est σκότος, nempè κνίφας.

Σκνίψ, idem quod κνίψ.

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, *densus, umbrosus*.

Σκολιάζω, *obliquo, ago perversè*, et *tortuosè*: à σκολιός.

Σκολιῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, quod à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuosus, a, um, obliquus*, et per Metaph. *pravus, versutus*.

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas, obliquitas; inæqualitas; pravitas*.

Σκολιόω, *tortuosum reddo, perverto*: à σκολιός.

Σκολιῶς. adv. *tortuosè, obliquè*.

Σκόλλυς, ὁ, *villus*; quia σκολιὸς, *intortus*.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago avis*; vel *piscis quidam*, à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *palos*, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *spinæ species*: quia σκύλλει, id est, *offendit*.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus præacutus, vallus, palus; crux; veru*.

Σκόλυθρος, ου, *humilis, parcus*: an à σκελλὸς, *aridus*? quia *parci* se *aridos* gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS, cardui species*: qu. à σκόλος, aut à

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello*.

Σκολόφρος, *tetricus*; qu. σκολιὸν φέρων.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *SCOMBRUS*, piscis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, ου, ὁ, *nanus*.

Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. et

Σκόπει, præs. imperat. et

Σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, q. v.

Σκόπελον, ου, τὸ, *scopulus, statua, signum.*

Σκόπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS, locus altus:* undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Σκοπιάω, f. ιάσω, *speculor, contemplor:* à

Σκοπέω, -ῶ, *speculor, exploro, quæro; observo: considero:* præs. imperat. σκόπει, ει, et in 2. pl. σκοπεῖτε, εῖτε, præs. part. σκοπέων, -ῶν, f. ήσω, p. ἐσκόπηκα. à σκοπὸς.

Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula, speculatio:* et

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem: ab eodem verbo.

Σκοπιαζέμεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. inf. act. à

Σκοπιάζω, *speculor:* à σκοπιὰ, q. vide.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. et gen. Ion. à σκοπιὰ.

Σκοπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *speculator, inspector; præfectus; præses:* qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est et

Σκοπὸς, οῦ, ὁ, *SCOPUS, finis:* id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, q. v.

Σκοποῦντα, acc. sing. m. g. et

Σκοποῦντες, nom. pl. præs. part. verbi σκοπέω, q. v.

Σκορακίζω, *ad corvos abire jubeo:* à κόραξ. tum *maledictis persequor, contumeliosè repello.* Undè

Σκορακισμὸς, οῦ, ὁ, *contumelia.*

ΣΚΟΡΔΙΝΑΌΜΑΙ, *pandiculor;* quod est *extendere membra cum oscitatione,* ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος, et δινεῖσθαι; accedit enim ille *motus ex satietate* et fastidio.

Σκόρδιον, *SCORDIUM:* herba quæ *allii* odorem *exhalat,* in malignis morbis efficax: à σκόροδον.

Σκοροδίζω, *alliis pasco:* à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium:* qu. σκῶρ ὄζειν, quòd *fœdè oleat.* Hinc

Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii.*

Σκορπίδιον, ου, τὸ, *parvus scorpio; machina bellica.*

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo, spargo;* f. ίσω, p. ἐσκόρπικα, a. 1. pass. ἐσκορπίσθην, a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ, qu. à σκαίρω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS, serpens.* Angl. SCORPION: παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, à *spargendo veneno.*

Σκορπίσθητε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.

Σκοτάζω, *obscuro,* f. άσω, p. ἐσκότακα. et

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *tenebrosus, a, um:* nom. pl. n. g. σκοτεινά. Th. σκότος, εος. τὸ, *caligo.*

Σκοτίζω, *tenebras obduco, obscuro;* fut. ίσω, perf. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι, perf. part. pass. ἐσκοτισμένος, η, ον, aor. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, et in 3. pl. σκοτισθήτωσαν, a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι. Th. σκότος, *tenebræ.*

Σκότιος, ία, ιον, *tenebrosus, tenebricosus;* item *obscuris natalibus ortus, spurius:* ab eod. Th.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. à

Σκοτοδινιάω, *tenebricosâ vertigine laboro:* ex σκότος, et δίνη, *vortex.*

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus, tenebricosus.* Th. σκότος, *tenebræ.*

Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox:* et

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem: et

Σκοτομήνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illunis.* Epith. noctis: ex σκότος, et μήνη, *luna.*

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *tenebræ, caligo:* quasi à σκιὰ, *umbra.*

Σκοτόω, *obscuro, tenebras induco:* fut. ώσω, p. ἐσκότωκα, præs. pass. σκοτόομαι, οῦμαι, *tenebrosus fio, vertigine occupor;* p. pass. ἐσκότωμαι, p. part. pass. ἐσκοτωμένος, η, ον. à præced.

Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo:* à σκοτόω.

Σκουτάριον, *cetra,* Gl. Cyr. ex Lat. qu. *parvum scutum.*

Σκυβαλίζω, *rejicio, vilipendo,* f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα, præs. pass. σκυβαλίζομαι, *contemnor;* a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην. à σκύβαλον.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *res, quæ rejicitur:* à præced.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliæ:* qu. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

Σκυδμαίνω, *irascor, tristi vultu sum:* à σκύζω, *ad iram concito.*

Σκυζάω, *catulio:* de canibus appetentibus catellos: ab eod.

Σκυζομένῳ, *irato:* dat. sing. præs. part. pass. verbi seq.

Σκύζω, *placidè admurmuro;* ut canis; item *irrito:* præs. pass. σκύζομαι, *placidè admurmuro;* item *ad iram provocor, irascor:* à κύων.

Σκύθα, voc. sing. et

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *SCYTHA, qui est è Scythiâ.* Accipitur et pro *fero.* Hinc

Σκυθικὸς, ὴ, ὸν, *Scythicus.*

Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè:* à σκυθὴς, q. v.

Σκυθοπολίται, ῶν, οἱ, *cives urbis Scythopolis.*

Σκυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum.* Th. σκυδμαίνω, *irascor.*

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tetrico sum, contristor, mæstus sum:* à

Σκυθρωπὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vel ὴ, ὸν, *qui est vultu tetrico, mæsto, torvo:* ex σκυθρὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.*

Σκύλακας, acc. pl. et

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, q v.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, *catellus,* dimin. à

Σκύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *catulus,* propriè *canis.* Th. ὑλάω, *latro.*

Σκυλάω, -ῶ, *spolio:* legitur pro συλάω, q. v.

Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio:* à σκυλεύω.

Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.

Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio:* et

Σκυλευτὴς, οῦ, ὁ, *spoliator, prædo:* à

Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *spolio,* f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium.*

Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. et

Σκύλλου, præs. imperat. pass. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *fatigo, vexo, jacto;* fut. υλῶ, præs. pass. σκύλλομαι, *vexor, jactor.*

Σκυλμανεῖς, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor;* f. ανῶ, idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ου, τὸ, *præda, SPOLIUM:* Angl. SPOIL. Est idem quòd σύλον, ου, τὸ. Th. σύλη, idem.

Σκύμνος, ου, ὁ, *catulus leonis;* item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis.*

Σκύμνως, accus. pl. Dor. pro σκύμνους. à præced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *summa palpebra, cilium.*

Σκῦρον, *SCYRUM,* nomen urbis.

Σκυρωτὴ, ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Odyss. ver. 277. 9. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, et Dor. α, et Poët. σκύταλον, τὸ, *scutica; fustis; clava.* apud Lacedæmon. *genus secretæ epistolæ.* σκυτάλαι, vocantur etiam *vectes,* seu *phalangæ.* Th. σκύτος, *corium.*

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet,* accus. plur. σκυτέας: à Th. præced.

Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam,* seu *sutoriam exerceo; cerdo sum:* ab eod. Th.

Σκύτινος, ίνη, ινον, *è corio factus:* à seq.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis,*

CUTIS, SCUTICA: qu. à ξύω, quod olim scribebant σκύω.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos,* &c. *sutor:* ex σκύτος, et τέμνω, *scindo, seco:* p. med. τέτομα.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *SCYPHUS*, quia κυφὸν, aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à vermibus exesus seu erosus* ex σκώληξ, et βρωτὸς, quod à βρώσκω, *comedo.*

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis.*

Σκῶλον, ου, τὸ, *offendiculum.* An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide seq.

ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *spinæ genus; palus præacutus et præustus.*

Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poët. *lacero.*

Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium.* Th. σκώπτω, quod vide.

Σκώπτης, ου, ὁ, *cavillator:* à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu salsè cavillor:* qu. σκαιῶς ἕπω, vel ὄπτομαι. Angl. TO SCOFF: fut. σκώψω, perf. ἔσκωφα, perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus, oletum.*

Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA, fæx*, seu *sordes metalli, stercus:* à præced.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, *ulula, bubo:* ex σκιὰ, et ὤψ.

Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, quod vide.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, *smaragdinus, a, um:* et

Σμαραγδίτης, ου, ὁ, *lapis smaragdinus:* à

Σμάραγδος, ου, ὁ, *SMARAGDUS*, gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, *resono, strepo*, f. ήσω.

Σμαραγίζω, f. ίσω, *resono:* à præced.

Σμαράγνα, quæ et μαράγνα, *flagellum.*

Σμαράσσω, quod et μαράσσω, *splendeo;* à μαίρω, *luceo.*

ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *piscis quidam pusillus, mæna candida.* qu. à μαίρω, *splendeo.*

ΣΜΑ'Ω, et σμέω, *abstergo, detergo, purgo.*

Σμερδαλέα, et έον, adv. *truculenter:* à

Σμερδαλέος, έα, έον, *terribilis visu:* idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, *intueor.* Th. μέρδω, *intueor,*

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, *terribilis.* Vide in præced.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, *SMEGMA,* quo in abstergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod Th. σμάω, *abstergo.*

Σμήνεσι et σμήνεσσι, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΜΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum; alveare; sermonis suavitas.*

Σμῆξις, εως, ἡ, *abstersio:* à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abstergo.*

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus, a, um:* Att. pro μικρὸς.

Σμικρύνω, (pro μικρύνω) *imminuo*, f. υνῶ, p. ἐσμίκρυγκα· à præced.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *taxus; frutex hortensis; herba quædam.*

Σμιλεύω, *scalpello reseco:* à

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum.*

Σμίλιον, ου, τὸ, *scalpellum:* Dim. à præced.

Σμίνθα, *mus domesticus*, quia vasa escaria σμᾷ.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo*, sic dictus, *quia cùm Smintham urbem mures infestarent, ista animalia infesta confecit; cujus memores beneficii, templum et simulachrum Apollini Sminthæo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam.* à σμίνθα.

Σμυγεὶς, εῖσα, ὲν, *exustus:* a. 2. part. pass. verbi σμύχω, fut. ξω, perf. ἔσμυχα, a. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *ærumnosus:* qui σμύχεται, *atteritur* malis. Th. σμύχω.

Σμύξαι, *incendere:* a. 1. inf act. ejusd. verbi.

ΣΜΥ'ΡΙΣ, et σμίρις, *SMYRIS, lapis quo annularii gemmas ad expoliendas utuntur.*

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha.* Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrha imbuo;* f. ίσω, p. ἐσμύρνικα, perf. pass. ἐσμύρνισμαι, perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus:* à præced.

ΣΜΥ'ΧΩ, propriè *de igne latente sine flammâ et paulatim rem consumente, attero, consumo, inflammo:* f. ξω. Hinc fortè Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩ'ΔΙΞ, ιγος, et σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percussione.*

ΣΜΩ'ΧΩ, *mundo, -ere*, et *convitior:* Ion. et *percutio:* à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβαρὸς, ρὰ, ρὸν, *severus, triticus, concitatus, petulans:* à σοβέω.

Σοβαρῶς, adv. *concitatè, magno impetu; insolentèr, superbè;* à σοβαρὸς.

Σόβας, αδος, ἡ, *insolens*, ut meretrix; à

ΣΟΒΕ'Ω, *abigo, expello, ago; insolenter incedo:* f. ήσω, p. σεσόβηκα. [* σοβεῦνται πάρεξ Τιβαρηνίδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram.*]

Σόβη, ης, ἡ, *muscarium.*

ΣΟ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina.*

Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis; Hebr. qu. interpret. Lat. *secretum.*

Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω. Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος *salvus.*

Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.

Σοὶ, *tibi:* dat. sing. à σὺ, *tu.*

Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, *tu*, vel σὸς, *tuus.*

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis;* à σὸς, *tuus.* Th. σὺ, *tu.*

Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solæcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert.* à Σόλοικοι, quod vide.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *SOLOECISMUS;* Angl. A SOLECISM: *quicquid non rectè, sed perperam fit:* à præced.

Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (Ciliciæ urbe) habitârunt;* peculiariter sic appellati sunt ii, *qui, cùm Attici essent, Solis tamen habitantes, aliquantùm ab elegantiâ et venustate sermonis Attici decesserant, et linguam ex Atticâ et Soicâ mixtam loquebantur:* generaliter *barbari omnes*, i. e. *barbarè et vitiosè loquentes.* Th. οἶκος, *domus.*

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. qu. interpret. Lat. *pacificus.*

ΣΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *massa ferri solidi, quævis massa; discus.*

ΣΟΜΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *inanis, fungosus, spongiosus.*

Σόοις, *serves:* 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, σοῦμαι, med. à σόω.

ΣΟ'ΟΣ, *salvus, incolumis, perfectus; salutaris.* Sed

Σόος, σοῦς, est *motus corporum, quæ sursùm feruntur*, Aristot. L iv. de Cœlo, cap. ult. à σεύω.

Σορδισμὸς, οῦ, ὁ, *solæcismus in Græco sermone.* An à Lat. *sordes?*

ΣΟΡΟ'Σ, οῦ, ἡ, *loculus, sepulchrum, capulum, arca funebris.*

Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um:* à σὺ, *tu.*

Σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu.* Est et

Σοῦ, contract. ex σόου, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, *servo.* Est et vox abigentis aves, *curre.* à σοῶ, *in fugam conjicio.*

Σουβλίον, *subula.* Gl. Cyr.

Σοῦβος, *animal terrestre marinis infestum.* Oppian. lib. ii. Cyneg.

Σουδάριον, ου, τὸ, *sudarium* : nomen origine Lat. à *sudor*. qu. à Gr. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, *Susanna* : nomen fœm. Heb. interpret. Lat. *lilium*.

Σούσθω, et σούσθε, *vadat ; ruite, ite* : 3. sing. et 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado, irruo*.

ΣΟΥ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *lilium* : linguâ Phœnicum.

Σουτοῦ pro σεαυτοῦ, *sui ipsius* : ex σὺ, et αὐτὸς, *ipse*.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à

Σοφίζω, *sapientem reddo, doceo sapientiam* : fut. ίσω, p. σεσόφικα, a. 1. ἐσόφισα, præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor sapientiam, percipio sapientiam ; doceor*, i. e. *intelligo* ; item *argutè aliquid comminiscor vel conficio ; artem in aliquâ re exprome ; dolosè et fraudulenter dico ; cavillor* ; in malam partem *vafrè comminiscor* : perf. pass. σεσόφισμαι, perf. part. pass. σεσοφισμένος. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σόφισμα, ατος, τὸ, *inventum quodcunque*, etiam in bonam partem : sed maximè *inventum callidum ; consilium, aut facinus astutum ; commentum* : à σοφίζω. Hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *SOPHISTA, doctus et peritus artifex*, impr. *in dicendo* ; unde *Orator ; doctus et sapiens* : *qui tantùm ostentationis causâ philosophatur, vel dicit ; deceptor, qui verbis dolosis circumvenit* : Angl. SOPHIST. gen. pl. σοφιστῶν. ab eod. verbo.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. à

Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES* : nomen proprium.

ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *sapiens*, cui est σόον φάος, scil. mentis ; *peritus alicujus rei vel artis ; prudens, callidus, eruditus*. Hinc

Σοφόω, -ῶ, *sapientem reddo* ; it. *illumino* : f. ώσω, p. σεσόφωκα. et

Σοφῶς, *sapienter* : adv.

Σοφωτέρῳ, *sapientiori* : dat. sing. à σοφώτερος, compar. à, σοφὸς, οῦ. *sapiens* : in superlat. σοφώτατος.

Σόω, ap. Poët. pro σώζω, σαόω, vel σάω, *servo*, f. ώσω, in 3. pl. sub. σόωσι. à σόος, *salvus*. Sed

Σόω, *moveo, incito* ; *in fugam conjicio* : σόομαι, *in fugam vertor, fugio, incitato cursu feror, curro, ruo, irruo* : à σέος, vel σείω.

Σπαδίζω, *detraho* ; f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho*.

Σπάδων, ωνος, et όντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est*. Th. σπάω, *traho, evello*.

* Σπαδωνίζω, ίσω, *castro*. Dionys. Hal.

Σπαθαλάω, quòd à σπαθάω, *prodigo*, quod vide.

Σπαθάρισκος, Gen. cap. xxviii. 14. Θέριστρον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθῃ.

Σπαθάω, *licium inculco*, τῇ σπάθῃ, vel simp. *texo*. expon. et *prodigè licia telæ addo*. Hinc per Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxurior* : à

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *rudis* seu *rudicula, SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma*.

Σπαθῶσι, *dissipant* : 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo*. Idem et ἀσπαίρω. Est et σπαίρω, ἐκπνέω, *SPIRO*, nempe *exspiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, *TALPA*, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho*.

Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. à στέλλω, *mitto* : f. 2. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, *laceror, turbor* : qu. à σπαράσσω, *turbo*.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria* : à σπανὸς, *rarus*.

Σπανία, ας, ἡ, *Hispania*.

* Σπανίζω, *penuriâ laboro* : f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. pass. ἐσπάνισμαι, a. 1. pass. ἐσπανίσθην. à σπανὸς.

Σπάνιος, ία, ον, *rarus* : à

Σπάνις, εως, ἡ, *raritas, penuria*. Th. σπανὸς, *rarus*.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.

* Σπανίως, *rarò* ; adv. à σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ'Σ, *rarus, infrequens* : qu. à πένω, *laboro*.

ΣΠΑ'Ξ, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, *canis*. Vox Pers.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum* i. e. *dilaceratæ* : et

Σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, *laceratio* : à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ττω, *lacero, lanio, vellico* : (qu. ex σπάω, *traho*, et ἀράσσω, *seco*) f. ξω, p. χα, a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν, perf. pass. ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίζω, *fasciis involvo* ; f. ίσω, p. ἐσπαργάνικα. à σπάργανον.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus*.

Σπαργανόω, *fasciis involvo*, f. ώσω, p. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα, perf. pass. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, *fasciis involutus*. Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, distentus sum* : ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, *libido*, propriè *exonerandi lac mamillas distendens*.

Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero*, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, *palpito* : à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, *infrequens, rarus, paucus* ; à σπανὸς.

Σπάρος, ἰχθὺς, *cammarus, SPARUS*, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ου, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus* ; à

Σπάρτον, ου, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis sparteus*. Etiam ὁ σπάρτος. à σπάω, quia *flecti* et *trahi* potest, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani* : ex σπαρτὸς, *seminatus*, et πολιὸς, *canus*.

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, *seminatus, sparsus ; satu editus*.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus*, *Thebani* sic dicti, quòd ex draconis dentibus à Cadmo *satis* nati credantur. Th. σπείρω, *semino*.

Σπασάμενος, a. 1. part. m. à σπάω, *traho*.

Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, *acies nuda gladii* : in corpore humano, *quod convulsum est, distensio, convulsio*, SPASMA. Th. σπάω, *traho*.

Σπάσμα θαλάσσης, *maris æstus*.

Σπασμὸς, οῦ, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, *SPATANGUS, echinorum* species.

Σπαταλάω, ῶ, *lascivio* : præs. part. σπαταλάων, -ῶν, -άουσα, -ῶσα, -άον, ῶν, f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα, a. 1. ἐσπατάλησα, à

Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ* ; à σπαθάω, *prodigo*. Th. σπάθη.

Σπάτιος, ία, ιον, *pelliceus* : et

Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum*. Alii expon. *coriorum segmina* : à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis*, Bœot. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia detrahitur. Hinc

Σπατέω, *opus ex corio facio*.

ΣΠΑ'Ω, *traho, extraho, vello* : *fugo, bibo* : f. σπάσω, perf. ἔσπακα,

præſ. m. σπάομαι, ſtringo; a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, ſequere, per Ectaſin Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σπȣ̃, præſ. imperat. m. verbi σπόμαι, Poët. pro ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, ſequor.

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, ſpecus.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, SPIRA, funis; item cohors, legio. Hinc Angl. SPIRE.

Σπεῖρον, ȣ, τὸ, faſcia, veſtis lacera; σπεῖρα, panni, velum navis: funis nauticus in orbem convolutus. à σπεῖρα.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, SERO, ſemino, SPARGO; f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act. σπεῖραι, a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν, a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε, præſ. paſſ. σπείρομαι, perf. paſſ. ἔσπαρμαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. ἐσπαρμένος, η, ον, a. 2. ind. paſſ. ἐσπάρην, ης, η, a. 2. ſub. paſſ. σπαρῶ, ῆς, ῆ, a. 2. part. paſſ. σπαρεὶς; p. m. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, libo; f. σπείσω.

Σπείσαντ', libaverunt: Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejuſd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, libo; f. σπείσω.

Σπείσω, libabo. Vide præced.

Σπεὼ, όος, ἡ, SPEO, nomen mulier. q. d. ſpecu latitans.

Σπέκλον, ſpeculum. Gloſſ. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοποιὸς, ſpecularius.

Σπεκυλάτωρ, ωρος, ὁ, ſpeculator, vox Lat. Alii tamen ſpiculatorem, dictum volunt; ſed eâ ratione per ι ſcribi debet. à ſpiculo quod geſtabat δορυφόρος, ſeu δεξιολάβος, ſatelles.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, et σπίλεθος, ȣ, ὁ, ſtercus, excrementum.

Σπένδεσκε, libabat, Ion. pro ἔσπενδε, 3. ſing. imperf. act. verbi σπένδω, quod vide.

Σπενδόμενος, præſ. part. paſſ. à

ΣΠΕ'ΝΔΩ, guttatim defundo, libo; σπένδω et σπένδομαι, paciſcor, fœdus ineo; σπένδομαι, mactor, immolor, ſacrificor: f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα, p. m. ἔσπονδα. Hinc Angl. TO SPEND.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, SPECUS, ſpelunca, Poët. σπεῖος. Ion. σπῆος, dat. pl. σπέσι, Poët. et Ion. σπήεσσι.

Σπέρχδος, εος, τὸ, ſemen: à σπείρω, ſemino.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, SPERMA: In S. S. genus, poſteri, filius: in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, ſemino.

Σπερμαίνω, idem quod σπείρω, ſemino.

Σπερματίζω, ſemento, ſemenſero: et

Σπερματικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitalis: à σπέρμα. Hinc Angl. SPERMATIC.

Σπερμολόγος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, qui ſemina colligit, ut aves; garrulus, nugator, blaterator. ex σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, et λέγω.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, irritatus: a. 1. part. paſſ. verbi σπέρχω, urgeo, a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, celer, feſtinus; cum impetu ruens; aſſiduus: à ſeq.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, vehementer cupio; urgeo, propello; feſtino: σπέρχομαι, fugor, irâ concitor, iraſcor. a. 1. paſſ. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act. verbi σπείρω, ſemino, quod vide.

Σπὲς, dic, pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι. à σπέω, vel σπῶ, dico: f. σπήσω, a. 2. ἔσπον. Quod σπέω ponitur pro ἕσπω. Poët. pro ἕπω, dico.

Σπέσθαι, ſequi, præſ. inf. m. verbi Poëtici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὲς. quod vide.

Σπεύδει, feſtinat, 3. ſing. præſ. ind. verbi σπεύδω, feſtino.

Σπεύδοι. 3. ſing. præſ. opt. act. ejuſd. verbi.

Σπεύδοντ' pro σπεύδοντα, acc. ſing. et

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præſ. et

Σπεύδοντι, Dor pro σπεύδουσι, properant, 3. pl. præſ. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, ſtudio, valdè cupio; feſtino: σπεύδειν βίον ἀθάνατον, immortalem vitam affectare: præſ. imperat. σπεῦδε, έτω, imperf. ἔσπευδον, f. σπεύσω, a. 1. ἔσπευσα, a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω, a. 1. part. act. σπεύσας, p. m. ἔσπευδα.

Σπεύδωμες, properemus: Dor. pro σπεύδωμεν, 1. pl. præſ. ſub. et

Σπεύσας, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, feſtino.

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejuſd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπεῖ, dat. ſing. à σπέος, pro σπέος, εος, τὸ, antrum, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ȣ, τὸ, ſpelunca, SPELÆUM. Th. σπέος, εος, τὸ, ſpecus, antrum.

Σπῆλυγξ, υγγος, ἡ, SPELUNCA: ab eod. Th.

Σπήλωνες, lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco: à σπιλὰς, ſaxum.

Σπιδὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, amplus, ſpiſſus. à σπίζω, extendo.

Σπιδνὸς, ἡ, ὸν, denſus, SPISSUS: ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, avis, ſono ſimilis eſt paſſeri. à σπίζω, pipio.

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando, qu. à σπάω, traho: etiam pipio, ſonus quarundum avium.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, vide σπιθαμώδης, quod idem ſignificat.

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, SPITHAMA, ſpatium inter pollicem et minimum digitum expanſos; palmus major, dodrans: dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλȣς, à digitis extenſis.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem ac

Σπιθαμώδης, εος, ὁ κ̀ ἡ, ſpithamæ ſeu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Ion. à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus maris. Eſt et σπιλὰς, procella: à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, macula, labes: vitiligo; item ſaxum: undè

Σπιλόω, maculo; f. ώσω, p. ἐσπίλωκα· et

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula, labes.

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an à σπινθὴρ? q. v.

Σπινθαρίδες, ſcintillæ. Th. σπινθὴρ.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla.

Σπινθράκες, ων, οἱ, flammæ.

Σπίνος, fringilla, avis à σπίζειν.

Σπλαγχνίζω, ſacrificor: σπλαγχνίζομαι. miſericordiâ (ex ipſo corde profectâ) moveor: a. 1. paſſ. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. σπλαγχνισθεὶς, ἐντος· à σπλάγχνον.

Σπλαγχνισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſacrificium; miſericordia, commiſeratio: à præced.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ȣ, τὸ, viſcus. τὰ σπλάγχνα, viſcera, cor, jecur, pulmones; affectus maternus, commiſeratio. Σπλάγχνον frequenter de corde dicitur, ut liquet etiam in compoſitis: ἄσπλαγχνος, non habens cor, et εὔσπλαγχνος, animoſus, miſericors. Euſtath. ducit à Dor. σπλὰν pro σπλὴν, ſplen, unum ex viſceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, viſcera edens: ex σπλάγχνον, et φάγω.

Σπληδὸς, ȣ̃, ὁ, cinis: à σποδὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN*, *lien.* Angl. SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, *SPONGIA:* Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, *spongia:* qu. σπᾷ ὑγρά. Hinc

Σπογγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *spongiosus.*

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύνης, ου, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit.* Ex σποδὸς, et εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Σποδέω, *ferventi cinere obruo; percutio; purgo:* item *subagito.* Th. σποδὸς, οῦ, ὁ, *cinis.*

Σποδία, ας, ἡ, *cinis:* à

Σποδίζω, f. ίσω, *sub cinere coquo; comburo velut in cinere; in cinereum colorem vergo; coëo.* Th. σποδός.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cinereus:* ex σποδὸς, οῦ, ὁ, *cinis,* et εἶδος, *species.*

ΣΠΟΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cinis:* qu. σβεσὸς, à σβέω, quia extinctis et consumptis lignis remanet.

Σποδόω, -ῶ, *cinere obruo, in cinerem redigo;* f. ώσω, p. ἐσπόδωκα: à præced.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *vestis coriacea.*

Σπολὴ, *stola.* Hesychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ,* quæ ex ovium cruribus evelluntur: à σπάω, *traho, evello.*

Σπόμενος pro ἑπόμενος, sic σπομένα, pro ἑπομένη, ης, ἡ. Vide in σπεῖο.

Σπονδὰς, acc. pl. à σπονδὴ, quod vide.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, *calix, crater, vas ad libandum vinum:* à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen:* σπονδῇσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur:* et sæpè etiam *ipsa fœdera:* à σπένδω, *libo,* f. σπείσω, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui libationes fert, sacerdos.* Ex σπονδὴ, *libatio,* et φέρω, *fero,* p. med. πέφορα.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *SPONDYLUS, vertebra spinæ dorsi.*

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, *semen, satio; genus, proles, fœtus, semen genitale:* à p. m. ἔσπορα, verbi σπείρω, *semino.*

Σποράς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *sparsus, dispersus:* et

Σπορεὺς, έος, ὁ, *sator, seminator:* ab eod.

Σπόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui seminari potest.* σπόριμα, ων, τὰ, *sata:* ab eod. Th.

Σπόρος, ου, ὁ, *satio, semen:* ab eod.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρου.

Σποῦ, pro quo et σπεῖο, Ion. et Poët. præs. imperat. m. verbi σπόμαι, Poët. pro ἕπομαι, *sequor.* Vide in σπεῖο. Et

Σποῦ, Sythicè *oculum* significat.

Σπουδάζω, *festino, propero; studeo, operam do, affecto; seriò ago, loquor.* Cum præp. περὶ, significat studium pertinens ad utilitatem *nostram,* cum πρὸς ad *alienam.* Σπουδάζομαι, *colon, æstimor, diligor:* fut. άσω, perf. ἐσπούδακα, à σπουδὴ.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus, honestus, serius:* comp. σπουδαιότερος, et Att. σπουδαιέστερος, *majori studio utens:* à σπουδὴ, *studium.*

Σπουδαιότατοι, nom. plur. superlat. grad. à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδαιοτέρως, et σπουδαιότερον, *diligentiùs,* adv. compar. grad. à σπουδαῖος, *studiosus.*

Σπουδαίως, adv. *studiosè, diligentèr, seriò:* à σπουδαῖος, quod vide.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπουδὰ, propriè *festinatio,* deinde per Metaph. *animi intentio, sedulitas, ardor, STUDIUM, instantia, industria, studium partium, factio.* Th. σπεύδω, *festino;* p. m. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbialiter, *festinantèr; studiosè, summâ diligentiâ, enixè, magno labore; ægrè, vix, seriò.*

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, et σπύραθος, ου, ὁ vel ἡ: tum σπυρὰς, άδος, ἡ, *caprarum stercus.*

ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiscella,* seu *vas vimineum* aut *junceum.*

Σταγετὸς, οῦ, ὁ, *stilla:* à στάζω.

Στάγιον, ου, τὸ, *nota senarii* ϛ',

Σταγὼν, ονος, ἡ, *stilla, gutta:* à στάζω.

Σταδιοδρομέω, *cursu contendo:* f. ήσω à

Σταδιοδρόμος, *qui in stadio cursu certat:* quod ex στάδιος, seu -ον, *stadium,* (quod ab ἵστημι, *sto*) et δρόμος, *cursus.*

Στάδιον, *STADIUM, curriculum.* Æol. σπάδιον, *SPATIUM:* à στάδιος.

Στάδιος, ου, ὁ, idem. Et

Στάδιος, ία, ιον, *stabilis, firmus, benè compactus; longus et rectus:* ab ἵσταμαι, *sto.*

Στάζοντα, *stillantem,* acc. sing. præs. part. à στάζω, *stillo.*

ΣΤΑ'ΖΩ, *stillo:* f. ξω.

Σταθεὶς, έντος, *status, positus:* a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, *sto:* f. στήσω, aor. 1. pass. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, *steterunt,* 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, *stabilis, firmus, constans:* de die est *meridianus:* à στάω, seu ἵστημι, *sto.*

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σταθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Σταθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi ἵστημι.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro στάθμη, ἡ, *meta,* quod vide.

Σταθμάω, et usitatiùs σταθμάομαι, ῶμαι, *ad amussim exigo, pendero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo:* à στάθμη, *amussis.*

Σταθμεύμενος, Dor. pro σταθμώμενος, *conjiciens:* à σταθμέομαι, pro σταθμάομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur; meta; perpendiculum:* ab ἵστημι.

Σταθμίζω, f. ίσω, *pondero, appendo, libro, pensito, trutino:* à præced.

Στάθμιον, ου, τὸ, *statera, libra, pondus:* à

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *stabulum; statio; postis; statera, libra, pondus:* dicitur et de *magnis locorum intervallis:* dat. sing. σταθμῷ, dat. pl. Ion. σταθμοῖσι ab eod. Th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, εος, τὸ, *pectus.*

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Sync. pro σταίημεν, ητε, ησαν, pl. a. 2 opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, et σταὶς, αιτὸς, τὸ, *farina triticea aquâ subacta; adeps.*

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë:* à

Στακτὸς, ἡ, ὸν, *stillatitius.* Th. στάζω, fut. ξω, *stillo.*

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ἡ, *columna.*

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, *distillatio.*

Σταλάζω, fut. ξω, *STILLO.* Th. στάζω, idem.

Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, *missum esse,* a. 2. infin. pass. verbi στέλλω, *mitto;* a. 2 pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, κος, *varrus, paxillus,* qui facit imposita στάειν.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἵστημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, *lignum in navi erectum:* à στάω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *urna, hydria, amphora;* ut puto, à στάω, quòd erecta stet.

Στᾶν, Ion. pro ἔσταν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔστησαν, *steterunt,* 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto,* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στάξευμες, Dor. et Æol. pro στάξομεν, *stillabimus,* 1. pl. f. 1. et

Σταξοῦντι, Æol. et Dor. pro στάξουσι, 3. perf. pl. f. 1. verbi στάζω, *stillo:* f. ξω.

Στασότα, Ion. pro ἑστασότα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab ἵστημι, *sto*, perf. part. ἑστακὼς, ότος, et Ion. Crasi ἑστεὼς, ῶτος, et per Aphæresin σταότος, &c.

Στὰς, *qui stetit*, a. 2. part. act. Sed στᾶσ' pro στᾶσα. a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, *sto*.

Στάσῃ, *consistas*, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, *sto*.

Στασιάζω, f. άσω, *seditionem excito, dissideo, contendo, insurgo*; vide in στάσις.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, *seditio, seditionis concitatio*: à præced.

Στάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *stativus, stabilis, constans, firmus, quietus*: Gl. Cyr. [* ἀργύριον στάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, *pecuniam fœnori dari licere*.] à seq.

Στάσις, εως, ἡ, *status, statio, ipse standi actus, quies; factio, seditio; ventus vehementior; agger*; ab ἵστημι.

Στασιώδης, εος, et στασιώτης, ου, ὁ, *seditiosus*. Th. ἵστημι, *sto, erigo*; cùm multitudo se erigit adversus præstites.

Στάσκεν, Ion. et Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. f. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro στήσω, f. 1. ejusd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, *STATER*, [* nummus quatuor drachmas valens, Mat. xxvii. 27.] Sub Atheniensium republicâ nummus aureus unciæ ponderis: sub Byzantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur*. πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες δ' οὐδ' εἷς, Epicharmus: *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat*.]

Στατὸς, ἡ, ὸν, *stans, qui stat; stabilis, firmus, constans*: ab ἵστημι.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *vallus, palus ligneus, crux*.

Σταυρόω, -ῶ, *palum seu vallum figo, palo seu cruci adfigo*; per Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango; virtute* scil. *Spiritûs S. precibus*, &c. f. ώσω, p. ἐσταύρωκα, a. 1. ἐσταύρωσα, aor. 1. imperat. act. σταύρωσον, ατω, et in 1. pl. σταυρώσατε, a. 1. sub. act. σταυρώσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. σταυρώσωσι, a. 1. infin. act. σταυρῶσαι, a. 1. part. act. σταυρώσας, ασα, αν, perf. pass. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui et horrori*: p. part pass. ἐσταυρωμένος, η, ον, *crucifixus*: a. 1. pass. ἐσταυρώθην, ης, η, aor. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. infin. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux*.

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ad crucifixionem pertinens*: à seq.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa*. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*: qu. à στάζω, qui stillat liquorem: hinc et σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella uvæ*: sed σταφύλη, ης, est *perpendiculum; funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam*.

Σταφυλὴ, et σταφύλη, vide in σταφὶς. σταφυλῇσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, *uva*.

Σταχάνη, ης, ἡ, *trutina*, Dor. ab ἵστημι, *pondero*.

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *spica*; in nom. pl. στάχυες, qu. à στὶξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur: et *herba*, marrubio similis. Est et

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, στῶ, *STO*, *maneo*; ab hoc inusitat. est ἵστημι, *statuo*.

ΣΤΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *sebum* seu *sevum*; item *farina aquâ subacta*.

Στεατόομαι, οῦμαι, *pinguesco, pinguefio*; f. 1. m. ώσομαι: à præced.

Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio*, f. άσω, p. ἐστέγακα: à στέγω.

Στεγανὸς, et per Sync. στεγνὸς, ἡ, ὸν, *tectus, opertus; qui secreta in pectore retinet; densus, firmus*; à στέγω, *tego, sustineo*.

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum apta*. Th. στέγω, *tego*.

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio*; undè Angl. STAGE. Th. στέγω.

Στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, idem, et ab eod. Th.

ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO*, *operio*; item *tolero, sustineo, impedio*, [* *contineo*; οὐκ ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι, Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504. *Implere te nequeo continentem nihil*.] f. ξω, p. ἔστεχα, p. m. ἔστεγα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO*, *calco*; qu. ex στάω, et βάω, quod enim calcat, *stat*, et *it*, quodammodo; quia stando movet pedes.

Στείλαντο, *collegerunt*, Ion. pro ἐστείλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, *mitto, contraho*, quod vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod* στέλλεται, id est, *immittitur* lignum: et

Στειλειὸν, et Poët. στειλειόν, οῦ, τὸ, et στελεὸς, vel στελεός, οῦ, ὁ, *securis manubrium*; quod στειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, Ion. pro στενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus, arctus*; Ion. στεινός, idem.

Στείνοντο, Ion. pro ἐστένοντο, 3. pl. imperf. à στένω.

Στεινὸς, Ion. idem quòd στενὸς, *angustus*; sed

Στεῖνος, εος, τό, *via angusta; anxietas*. Th. στενὸς.

Στεινόω, Ion. pro στενόω· et

Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στενὸς.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poët. pro στενοπὸς, *arcta*, seu *angusta via*: ex στενὸς, *angustus*, et ὀπὴ, *foramen*.

Στέωμεν, *steterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, στέωμεν, et Ectasi Poët. στείομεν, verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 2. sub. στῶ.

Στεῖρα, ας, et Ion. στείρη, ης, ἡ, *carina navis*, quasi στέῤῥα, *firma*: à στέῤῥος, *solidus*, pro στερεὸς, idem; *quod carina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cætera partes navis*. Est etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis*: à

Στεῖρος, ου, ὁ, *sterilis vir*. στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina*: tamen et στεῖρος, de fœminâ. Th. στερέω, *privo*.

Στειρόω, -ῶ, *sterilem reddo*: m. *sterilis sum*, f. ώσω, p. ἐστείρωκα.

Στεῖχον, Ion. pro ἔστειχον, *incedebant*, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, *eo, vado*.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado, ordine incedo*, [* στείχειν πέδον, χθόνα, &c. *superambulo* ap. Poët. Græc. frequenter. v. Salm. de m. usur. p. 518.] f. ξω, p. ἔστειχα, a. 2. ἔστιχον.

Στελγὶς, ίδος, ἡ, et

Στέλεγγις, ἡ, *strigilis*; item *coronamenti genus, lamina*: à στέλλειν γυῖα, *ornare membra*. Vide στλεγγίς.

Στελεὸν, et -ὸς, vide in στειλειόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus, caudex*: qui qu. ex radice στέλλεται.

ΣΤΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur*.

Στέλλεν, *ornare*, Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. Vide στέλλω.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto; instruo, apparo, orno, amicio*; [* *contraho*,] *reprimo, inhibeo, sisto*: στέλλομαι, *contendo, timeo, caveo; expeditionem suscipio; lateo, fallo, minuo verbis*: f. στελῶ,

f. 2. σταλῶ, p. ἔσταλκα, a. 1. ἔστειλα, p. m. ἔστολα.

Στιλμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur*: à στέλλω, *instruo*.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. verbi στέλλω, *mitto*.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumeliâ*, seu *injuriâ afficio*. Est et

Στέμβω, *assiduè moveo*; vide στέμφω.

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum*, *corona*; *vitta*; *lana*; *STEMMA* nobilitatis: à 1. perf. perf. pass. verbi στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα, perf. pass. ἔστεμμαι. Angl. A STEM.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea*, *fraces*. Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo*: undè ἀστεμφὴς, et ἀστεμβὴς, *immotus*. Martin. refert. ad στείβω, *calco*.

Στέναγμα, ατος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ου, ὁ, *suspirium*, *gemitus*: à στενάζω, *ingemisco*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στενάζω, *gemo*, *ingemisco*, *suspiro*: præs. imperat. act. στέναζε, έτω, et in 2. pl. στενάζετε, f. άξω, a. 1. ἐστέναξα, *ingemui*: à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*, *gemitus enim fit angusto corde*.

Στεναχτὸς, ή, ὸν, *gemebundus*, *lamentabilis*: à præced.

Στενάχιζε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo*: Poët. à

Στενάχω, f. ξω, Poët. et στεναχέω, idem ac στενάζω, et ab eod.

Στενόεις, εσσα, όεν, *gemebundus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στενόεντα, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχέω, *de rebus frivolis et subtilibus garrio*: ex στενος, *anxius*, et λέσχη, *sermocinatio*.

ΣΤΕΝΟ'Σ, ή, ὸν, *angustus*, *arctus*.

Στενόσημον, ου, τὸ, *angusticlavium*: ex στενὸς, *angustus*, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*; ita πλατύσημον, *laticlavium*.

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia*: à στενὸς.

Στενοχωρέω, -ῶ, *arcto*, *angusto*: f. ήσω, p. ἐστενοχώρηκα, præs. pass. στενοχωρέομαι, -οῦμαι, *coarctor*; ex στενὸς, et χωρέω.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustus locus*; *angor*; *inopia pecuniæ*: ex στενὸς, et χῶρος.

Στενόω, f. ώσω, *angusto*, *coarcto*; *in angustias redigo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta: dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. ενῶ, *gemo*, *suspiro*; *deploro*, *lugeo*: ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus*.

Στεινωπὸς, Poët. pro στενωπὸς, *angustus*, *in quo visus contrahitur*, *arcta* seu *angusta via*: ex στενὸς, *angustus*, et ὀπὴ, *foramen*.

Στενῶς, adv. *contractè*, *angustè*: à στενός.

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia*, *coarctatio*: à στενόω.

Στέωμεν, *stetissemus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo*.

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector*; item *acquiesco*, *sum contentus*; *oro*, *desidero*: f. ξω, p. ἔστερχα. p. m. ἔστοργα.

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Στερεθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass. à στερέω, pro στερηθεῖσαι.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *firmus et constans animo*, *duro corde*: ex καρδία, *cor*: et

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, *solidus*, *rigidus*, *durus*, *firmus*: *sterilis ob duritiem*: (qu. à στάω,) *firmitèr stans*. Hinc

Στερεόω, -ῶ, *confirmo*, *solidum reddo*, *corroboro*; f. ώσω, p. ἐστερέωκα, imperf. pass. ἐστερεόμην, -ούμην, et in 3. pl. ἐστερέοντο, -οῦντο, p. pass. ἐστερέωμαι, a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, pro στερῆσαι, a. 1. infin. act. verbi στερέω, *privo*.

Στέρεται, *privatur*, 3. sing. præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -οῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo*, *orbo*: f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum*, *robur*: à στερεόω, *solido*. Th. στερεὸς, *solidus*.

Στερεῶς, adv. *solidè*, *firmitèr*, *constantèr*: à στερεός, quod vide.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio*, *solidatio*: à 2. sing. perf. pass. verbi στερεόω.

Στερήσας, αντος, a. 1. part. act. στερέω, *privo*.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio*, *fraus*, *orbitas*: apud Philost. *quum quid de re aliquâ negatur*: [* *commissio* vel *amissio mercimonii*. Aristot. Oecon. l. ii. v. Salm. de m. usur. p. 616.] et

Στερητικὸς, ὴ, ὸν, *privativus*: à perf. pass. verbi στερέω, *privo*.

Στερηθῆμεν, *privatum esse*, per Sync. pro στερηθήμεναι, seu στερηθήμεναι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo*: f. ήσω, a. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur*: 3. pl. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo*.

Στέριφος, ου, τὸ, *pectus*, quia στιβαρὸν, *solidum*. Et στέριφος, ἴφη, ιφον, *sterilis*; *firmus*: vide στερεὸς, *solidus*.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus*, quia στερεὸν, ossibus firmitèr munitum.

* Στερνοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pectore se continens*, *cavus*. Epith. terræ. Ex præced. et ἔχω.

Στέρξαι, *amavisse*, a. 1. infin. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector*: f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -οῦμαι, *privo*.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor*, *splendor*, *fulgur*: per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*, f. ψω.

Στερόπης, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur suscitat*, Jovis Epithet. ex στεροπή, et ἐγείρω, *excito*.

Στέροψ, οπος, ἡ, idem quod στεροπή.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, *solidus*: et

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης.

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis*: à τέρφω, *tego*, per Pleonasm. τοῦ σ. Dicitur etiam ἔρφος, et Dor. τέρφος, qu. à τέρφω.

Στερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *dilectus*, a. 1. part. pass. verbi στέργω, f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεῦμαι, *promitto*, *firmo*, *præ me fero*.

Στεῦτ', vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. m. verbi στεῦμαι: sic στεῦτ', pro στεῦτο, *firmabatur*, Ion. et per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Gr. *sertum*.

Στεφάνη, ης, ἡ, *cujusque rei fastigium*, *aut circuitus*; *corona*; *orbis*; *cribri ambitus*; *montis culmen*; *galeæ species*; *ungula*. Th. στέφω, *corono*.

Στεφανηφορέω, -ῶ, *coronam fero*, f. ήσω, p. ἐστεφανηφόρηκα: à

Στεφανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *coronam gestans*: στεφανηφόρος ἀγὼν, *certamen*, *in quo victori corona datur ferenda*. [* Στεφανηφόρος, ου, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum, quæ ad Deos spectā-

bant; tanquam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum, Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus, albo distinctam, coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cum alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vaill. de Num. Græc.* p. 318.] Ex στεφανὴ, quod à στέφω, *corono*, et φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*; à στέφανος, quod à στέφω.

Στέφανος, ου, ὁ, *corona*: Metaph. *decus, honos*: στεφάνως, Dor. pro στεφάνους. Th. στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio*: à

Στεφανοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *coronatus, coronam gerens*. Ex στέφανος, *corona*, et φέρω, *fero*.

Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *honoro, orno, decoro*: f. ώσω, p. ἐστεφάνωκα, præs. pass. στεφανόομαι, -οῦμαι, -όη, -οῖ, -όεται, -οῦται, p. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐστεφανωμένος, *coronatus*: à στέφανος.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*, et Metaph. pro *ornamento*: à 1. perf. sing. p. pass. præced.

Στέφον, *coronârunt*, Ion. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* seu *corolla*: à seq.

ΣΤΕ΄ΦΩ, *corono, redimio, orno*; *cingo, circumdo, tego*: *impleo*, de poculis: f. ψω, p. φα, perf. pass. ἔστεμμαι.

Στέψας, αντος, *qui coronavit*, aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*: a. 2. ἔστην.

Στῆ, *stetit*, Ion. pro ἔστη, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Στῇ, 3. sing. a. 2, sub. act. verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στῄη, vel στήῃ, et στέῃ, Poët. pro στείῃ, et hoc pro στέῃ, quod Ion. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. Vel στήῃ, Pleonasmo τοῦ η, pro στῇ, 3. sing. Ion. a. 2. ἔστην: ab eod verbo.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, dat. plur. ejusd.

Στῆθι, *sta*, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, *sto*, f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, *fascia pectoralis*: et

Στηθόδεσμον, ου, τὸ, *pectorale*: ex δέω, *ligo*, et

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*; τὰ στήθη, *aggeres arenæ, vel saxa in mari latentia*.

Στήκετε, 2. pl. præs. à

Στήκω, (ab ἕστηκα) *firmiter sto*. legitur verò in præsenti solo, dicitur vero στήκω pro ἑστήκω, per Aphæresin. f. ξω, *persto, constanter sto*. Formatur à præt. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

ΣΤΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis vel signi gratiâ*, sæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, qu. ab ἵστημι, *statuo*.

Στηλίδιον, ου, τὸ, et

Στηλὶς, ίδος, ἡ, *parvus cippus*, seu *columella*; acc. pl. στηλίδας. Th. στήλη.

Στηλίτης, ου, ὁ, *in cippum inscriptus*; *ob crimina notatus*; *columnaris*: ab eod. Th.

Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inscriptio*: ex γράφω, *scribo*, et στήλη, *titulus*.

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum*; *et statuo ut cippum, statuo*. Th. στήλη, *cippus*.

Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna, cippus*.

Στῆμα, ατος, τὸ, *stamen*, impr. *in herbis*: ab ἵστημι.

Στήμονα, acc. sing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *stamen*, dat. στήμονι. Th. ἵστημι, *sto*.

Στῆναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

ΣΤΗΝΙ΄Α, ας, ἡ, *festum erat Athenis, quo se mutuò dicteriis perstringebant*.

ΣΤΗ΄ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *pectus*: à στῆναι, *firmum stare*.

Στηνιόω, unde στηνιῶσαι, *conviciis incessere*: à στηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum*; item *temo*, vel *furca currûs*: et

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi, firmitas*; à 1. pers. p. pass. seq.

ΣΤΗΡΙ΄ΖΩ, *firmiter figo, statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo*, f. ξω, a. 1. ἐστήριξα, a. 1. imperat. act. στήριξον, άτω, a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι, p. ἐστήριχα, p. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται, perf. part. pass. ἐστηριγμένος, η, ον, *stabilitus*, a. 1. pass. ἐστηρίχθην, aor. 1. infin. pass. στηριχθῆναι, *confirmari*.

Στήριξε, *firmiter fixit*: Ion. pro ἐστήριξε, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Στῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵστημι, *sto*.

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. infin. act. et

Στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἵστημι, f. στήσω.

Στήσαντ᾽ pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejusd.

Στήσας, et in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. et

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Στήσομεν, *constituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἵστημι, quod vide.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejusd.

ΣΤΗ΄ΤΗ, vel στῆτα, ης, ἡ, *fœmina, mulier*, qu. à στήθη, *mamma*.

Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.

Στήωσιν, *steterint*, 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro στῶσιν, verbi ἵστημι, a. 2. sub. στῶ, et Pleonasmo στέω, deinde Ectasi στείω, et Att. η pro ει, στήω, et in 3. pl. στήωσι.

ΣΤΙ΄Α, ας, et στεία, ας, ἡ, et στίον, ου, τὸ, *lapillus, calculus*.

Στιβαρὸς, ρα, ρὸν, *densus, crassus, firmus, ponderosus*, dat. pl. Ion. στιβαροῖσι· à στείβω, *calco, denso*.

Στιβαρῶς, adv. *densè, firmiter*; à præced.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis* aut *foliis humi stratis*. Στοιβὰς, idem, et ab eod. Th.

Στιβεύω, *vestigo, indago*; Gl. Cyr. propriè est *calco*: à στείβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina*: à στείβω, *condenso*.

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum, trames*: ab eod.

Στίγμα, ατος, τὸ, *STIGMA, signum alicui inustum*, aut *impressum*. pl. τὰ στίγματα, etiam *maculæ*: et hinc

Στιγματίας, ου, ὁ, *stigmate notatus*: et

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum*, στιγμὴ χρόνου, *punctum temporis*; *momentum*. à 1. pers. p. pass. verbi

ΣΤΙ΄ΖΩ, *pungo, notis distinguo, stigmata inuro*, Metaph. *incesso, infamo*, f. ξω, p. ἔστιχα, perf. pass. ἔστιγμαι: hinc

Στικτὸς, ἡ, ὸν, *signatus, punctus, punctis signatus* vel *distinctus*: à 3. pers. p. pass. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, splendor*: et

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, *fulgidus, lucidus*: et indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo*: à

ΣΤΙ΄ΛΒΩ, *splendeo, luceo, corusco, illustro*. f. στίλψω, p. ἔστιλφα.

Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor, splendor*: à στιλβόω.

ΣΤΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid*, qu. *punctum*.

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, *lucens*: à στίλβω, *splendeo*.

ΣΤΙ΄ΜΜΙ, τὸ, *stibium*.

* Στίμμισμα, ατος, τὸ, *pigmentum*.

Στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo; versus; agmen:* in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. στείχω, *ordine eo, vado.*

* Στίξις, εως, ἡ, *compunctio.*

* Στίον, ου, τὸ, *lapillus.*

Στιππύϊνος, ὁ, *stuppa confectus:* à

Στίππυον, ου, τὸ, *stuppa*, id. quod στυππεῖον.

Στίφος, εος, τὸ, *turma, globus militum:* à στείβω, *denso.*

Στιφρόω, *denso, solido:* à

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus*, qu. calcatus. à στείβω, *condenso.*

* Στιχαοιδὸς, οῦ, ὁ, *poëta:* ex στίξ, et ἀοιδός.

* Στιχάριον, ου, τὸ, *tunica, vestis episcoporum undulata.*

Στίχας, acc. pl. à στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo, turma.* Th. στείχω, *ordine eo:* sed

Στιχὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στιχάω, et -άομαι, *ordine eo, vado.* Th. στείχω, *eo, vado:* a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, *discede*, a. 2. imperat. act. à στείχω.

* Στιχηρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *per versus scriptus:* et

* Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem. à στίχος, *ordo, versus.*

Στιχθεὶς, εῖσα, ὲν, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi στίζω, *pungo*, f. ξω, a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *versus, ordo*, idem quod στίξ. Th. στείχω, *eo, vado.*

* Στιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *durus, asper:* à στία.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *strigil*, idem quod στελεγγὶς, et στλεγγίς. *Balnearis strigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine στλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quæ lam* ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.* Hinc

Στλεγγίζω, f. ίσω, *destringo, strigili rado.*

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus:* στοαὶ, *loca, in quibus frumenta reponuntur.*

Στόβος, *convitium:* à στέμβω, *contumeliâ afficio.*

Στοιβάζω, *stipo, compono, struo:* à στοιβή.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *stipabilis.*

Στοιβάστης, ου, ὁ, *stipatur:* à 3. sing. perf. pass. verbi στοιβάζω.

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frons, -dis*, idem quod βρύον, ου, τὸ.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *stipatio; compositio; acervus; res exigua quæ ad explendum aliquid adhibitur; herba quædam:* à στείβω, *calco*, f. ψω, p. ἔστιφα, p. m. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, [* (α) *Elementum*, ex quo aliquid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136. (β) Στοιχεῖα, *literæ ex quibus sermo componitur.* vid. Dionys. de collocat. verborum. Priscian. de accentibus, p. 832. (γ) *Prima disciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. (δ) *De partibus mundi, astris,* &c. dicitur Στοιχεῖα, *imagines signorum Zodiaci* lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis. (ε) *Umbra Solarii* ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, teste Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (ς) *Signa Zodiaci*, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum. l. vi. § 102.] à στοῖχος, *ordo.* Th. στείχω, *ordine eo*, f. ξω, p. ἔστειχα, p. m. ἔστοιχα.

Στοιχειόω, *rudimenta artis trad:* à præced.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, *elementorum traditio:* à præced.

Στοιχέω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor:* fut. ήσω, p. ἐστοίχηκα· à στοῖχος.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim:* ab eod. Th.

* Στοίχημα, ατος, τὸ, *conventio, pactum, conventum.* Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo, versus.* Th. στείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, vestis, amictus, ornatus.* Th. στέλλω, *orno, amicio.*

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, *vestiarius, vestiarii præfectus*, 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ίσω, *vestio, apparo:* à στολή, quod vide.

Στολίσσας, aor. 1. part. act. στολίσσασα, *[illegible]*, a. 1. imperat. act. Poët. verbi στολίζω.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, *vestitus, ornamentum:* à στολίζω.

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, *vestiarius:* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Στόλος, ου, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus:* à στέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, *os, oris; sermo; acies gladii.* στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus.*

Στόμαργος, ου, ὁ, *rabula.* Gl. Cyr.

Στομάτεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à στόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus.* à στόμα. Hinc Angl. STOMACH.

Στόμβος, *qui ore dilatato sonum edit convicium faciens:* à στέμβω.

Στόμος, *garrulitas, convicium:* à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *os facio, os facio, ferrum acuo et induro; disertum reddo;* item *os et frontes in exercitu instruo*, Th. στόμα, os, oris.

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs;* item *vis, robur:* et

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum;* item *acies, acumen, robur:* à perf. pass. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis:* à στόμφος.

Στοναχεῦντι, Dor. et Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στοναχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro:* à

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium:* à στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. m. ίσομαι, idem quod στένω, *gemo, ingemisco:* à στοναχή. Th. στενὸς, *angustus.*

Στονόεις, όεντος, ὁ, et in f. g. στονόεσσα, ης, ἡ, *gemebundus, -da:* à στόνος, *gemitus.* Th. στενὸς, *arctus.*

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, *actus τοῦ στέργοντος, amor ingenitus; affectus naturalis, quo* Parentes et Liberi se mutuò prosequuntur. Th. στέργω, *amo.*

Στορέννυμι. Vide in στορέω, *sterno.*

Στορέσαι, *sternere:* a. 1. inf. act. στόρεσαν, Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, *sterno*, f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. et Æol. pro στορέσουσι, *sternent:* 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, et hinc στορνύω, seu στορέννυμι, et στρωννύω, et στρώννυμι, *STERNO.*

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, υγγος, ἡ, *cuspis hastæ.*

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecturam facio, gratificor alicui,* seu *facio quæ alius velle videtur; studeo alicui rei vel personæ.* et hinc, *misereor, parco, consulo:* f. m. άσομαι, p. pass. ἐστόχασμαι.

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi præced.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *collineatio ad scopum, conjectura:* et

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, *conjector, qui recta ad scopum tendit:* à p. pass. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικὸς, ὴ, ὸν, *conjecturalis, ad scopum tendens:* à præced.

Στοχαστικῶς, *conjectando*: adv. à στοχαστικὸς.

Στρέβαλος, *qui est tereti corpore; tortuosus*: qu. à

Στρεβὸς, ἡ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus*: à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, distorqueo*.

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus; strangulatio*: et

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus laqueus; dolosum consilium*. Th. στραγγὸς, *tortus*.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *tortuosus*: à στραγγαλιὰ.

Στραγγαλόω, -ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo*. Angl. TO STRANGLE.

Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero*: m. à

Στραγγίζω, *torqueo, STRINGO*: à στραγγὸς; item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*: à στάγξ, ἡ, *gutta, stilla*.

Στραγγίας, *species tritici*: an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo*: à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tortuosus, obliquus; impudens*: qu. à στρέφω, *verto*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium*. Angl. THE STRANGURY, ex στράγξ, γὸς, ἡ, *gutta*, et οὖρον, ου, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γὸς, ἡ, *gutta, stilla*: quasi à στάζω, *stillo*; f. στάξω, undè Epenth. τοῦ γ et ρ fit στράγξ.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo; fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono*: hinc στρατέωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. m. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quòd στρατηγὸς, *dux*: ex στρατὸς, et ἀρχή.

Στρατάρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator*; ex iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ *militia, expeditio; stipendium*: *copiæ et agmen*: [* ἐποιοῦντο τὴν στρατείαν. Isocr. Archid. *expeditionem susceperunt*.] à στρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus*: à στρατεύω. Th. idem.

Στρατεύω, *milito; exercitum in expeditionem educo, bello invado*: f. εύσω, p. ἐστράτευκα, a. 1. ἐστράτευσα, præf. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς.

Στρατηγέω, *præsum exercitui; strategemate vinco*: ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, *STRATAGEMA, gestum militare, consilium militare*. Angl. STRATAGEM. à στρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum*: à στρατηγός.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *rei militaris peritus*: οἱ στρατηγικοὶ, [* *milites prætoriani*, δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς ἃ στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, qui Prætorii appellantur*. Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio, p. 124. 125. &c.] à

* Στρατήγιον, ου, τὸ, *prætorium; cohors prætoria*, in urbe sub Augusto, Dio, l. iii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio. p. 224. &c. 624. 628.

* Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, *imperatoria, prætoria*, App. V. B. Civ. p. 672. στρατηγίδα σπεῖραν, *cohortem prætoriam* dicit idem Ap. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, ου, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: [* στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum*, Marm. Oxon. xxv. στρατηγοὶ τοῦ ἱεροῦ, Luc. xxii. 52 &c. ὕπατος στρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis*, sic dicti, Reines. Insc. cl. I. LXX. p. 430.] ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατιὴ, Ion. pro στρατιά, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατηλασίη, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio*: ex Th. στρατὸς, et ἐλασία.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ας, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατιώτης, ου, ὁ, et Dor. στρατιώτας, *miles*.

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, *militaris; militiæ peritus*; τὰ στρατιωτικὰ, *res militares*: à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter*: à præced.

Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco*: qu. d. στρατοῦ κήρυξ, *exercitus præco*.

Στρατολογέω, -ῶ, *delectum ago*: et

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs*: à

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit*: ex στρατὸς, et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli*; qu. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et στρατόπεδον, q. v.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio; castra ipsa, dispositio exercitûs*: à f. q.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐστρατοπέδευκα, *castra metor*: à

Στρατόπεδον, ου, τὸ, [* *prætoria*, Herodot. iv. 4.] propriè *castra*, hoc est, *locus*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus*: ex στρατὸς, et πέδον, *solum, campus*.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus, copiæ militares*, sive *terrestres*, sive *navales*.

Στρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. m. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, et στρεφθεὶς, *conversus*: a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto*.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto*, f. ψω, a. 2. ἔστραφον.

Στρέβλωμα, ατος, τὸ, *tormentum: clavus navis*.

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prælum*.

Στρεβλοκάρδιος, *cordis perversi homo*: ex καρδία, *cor*, et

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus; callidus, perversus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto*, f. ώσω, p. ἐστρέβλωκα. à præced.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *tortum; luxatum, opus fistorium*, à perf. pass. verbi στρέφω.

Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques*: et

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques*: à

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, *flexibilis, versatilis; tortus*. Est et

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, substant. *torques*: à στρέφω, *verto*.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *torquatus*: ex φέρω, et στρεπτὸς, *torques*.

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso*. στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco*: qu. στραγγεύομαι. Th. στάγξ, γος, ἡ, *gutta*.

Στρεφοδινέω, *in gyrum verto*: ex στρέφω, et δινέω, *circumago*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*.

Στρεφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi στρέφω, *verto*, f. ψω, a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, flecto; torqueo; verso, converto; revertor*; f. στρέψω, p. ἔστροφα, a. 1. imperat. act. στρέψον, άτω, a. 2. ἔστραφον, præf. m. στρέφομαι, *convertor, converto me, mutor; contorqueor; contorquendo, luxor; versor, occupatus sum*. perf. pass. ἔστραμμαι, a. 1. pass. ἐστρέφθην, a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η, a. 2. fub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. στραφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, εῖσα, ὲν, p. m. ἔστροφα.

Στρηνὼς, adv. *asperè, horribiliter*: à στρηνὴς, *asper*.

ΣΤΡΗΝΗΣ, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *asper; indomitus moribus*.

Στρηνιάω, *luxuriosè vivo, lascivio*: f. άσω, p. ἐστρηνίακα. Th. στῆνος, εος, τὸ, *luxus*.

ΣΤΡΗΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ; asperitas morum, fastus*; quasi à στρηνὴς, *asper*.

ΣΤΡΙΓΕΟΣ, *exilis et tenuis vox avis*: à στρίζω pro τρίζω, *strideo*.

Στριγμὸς, ῦ, ὁ, *stridor quidam*: à στρίζω pro τρίζω.

Στριχτὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*, *STRIX*.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, *strigosus*: à στρέφω, *stringo*.

Στροβεὺς, *instrumentum quoddam fullonicum*.

Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρόβιλος, *vortex, procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus*; item *cochlea et murex marinus*.

Στρόβος, ὐ, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus*: à στροβέω.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus; teres instar cylindri*: qu. ex στραγγὸς, *tortuosus*, et γογγύλος, idem quòd στρογγύλος.

Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo*, f. ώσω, p. ἐστρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ὐ, ὁ, *turbo*, idem quod στρόβιλος: à στροβέω, *torqueo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρουθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρουθίον, ὐ, τὸ, *passerculus*. diminut. à στρουθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟΣ, ῦ, ὁ, *passer, parva avis, STRUTHIO: herba quædam*.

Στροῦς, *passer*. Hesych. contractum ex στρουθὸς.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus; rotula, orbis; casus*: à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso*.

Στροφάω, -ῶ, *verso*: Ion. hinc στροφῶμεναι, *versantes*. à στρέφω, *verto*.

Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii*: ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA: calliditas tergiversatio*: undè Angl. STRIFE. à p. m. ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, ιγγος, ὁ, *vertebra, cardo; versura, flexus, versio*: ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ὐ, ὁ, nomen propr.

Στρόφις, ιδος, ἡ, *conversio, volumen*: à στροφὴ.

Στρόφος, ὐ, ὁ, *aliquid tortum et torquens: funis, fascia*. Est et *tormen* morbus. Hinc Angl. A ROPE. à στρέφω, *verto*: p. m. ἔστροφα.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, *versatilis*.

Στρύμαργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad στρῆνος, quia ὀχευτικὸς.

Στρυμόνα, acc. sing. à

Στρυμὼν, ονος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, *acerbus*: idem quod στρυφὸς, undè et factum aiunt interpositio ν. Alii referunt ad στρέφω, *constringo*.

ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ῦ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum, stragulum*: à στρώννυμι, *sterno*, quod vide. ab inus. στρόω.

Στρωματεὺς, εως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua facilis*. Th. στρόω, *sterno*.

Στρώμνη, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*: imperf. ἐστρώννυν, f. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα, a. 1. imperat. act. στρῶσον ἄτω, p. ἔστρωκα, p. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus*. hinc Angl. TO STROW. Th. στρόω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio, stratura*; item *lecti structura*: à 2. pers. sing. p. pass. præced. verbi

Στρῶσον, *sterne*: a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam*: f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno*.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator; trabs parva, asser, crates*.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, *stratus*: à 3. sing. p. pass. verbi στρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Στρωφάω, -ῶ, idem quod στροφάω, *versor, circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι. à στροφὴ, *versio, flexus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno*.

Στυγεῖ, *odit*: 3. sing. ind. præs. στυγέῃ, *timeat*: 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio persequor*, q. v.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, ᾶς, ἡ, *horribilis, odiosa*: dat. pl. στυγεραῖς. à

Στυγερὸς, ὰ, ὸν, *terribilis, tristis, gravis*. Th. στυγέω.

Στυγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *invisus*: ex στυγερὸς, *horribilis*, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Στυγερῶς, adv. *horribiliter*: à στυγερὸς.

ΣΤΥΓΕΩ, *odio persequor, reformido*: fut. -ήσω, et στύξω, ab inusit. στύγω, a. 1. ἔστυξα, a. 2. ἔστυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*. et

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, a, um*: à perf. pass. Th. στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor*. f. άσω, a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi super.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis*: à

Στύγος, εος, τὸ, *odium*. Th. στυγέω, *odio persequor*.

ΣΤΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, *columna*; item *graphium, STYLUS*: Angl. STYLE.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX*: nomen fluvii infernalis: à στυγέω, *exhorresco*.

Στύξαιμι, *odissem*: a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

Στυπεῖον, ὐ, τὸ, et στυππεῖον, et στυππίον, *linum, stupa*: à

ΣΤΥΠΗ, et στύππη, ης, ἡ, *STUPA*. Est et

Στύπη, *stipes, truncus*; quasi à στύφω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπινος, η, ον, *stupis confectus*: à στύπη.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod præced.

Στύππη. Vide στύπη.

Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*: quia valdè στύφει, id est, *adstringit*.

Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, *adstringendi vim habens*. Hinc Angl. STYPTIC. Th. στύφω.

Στυρακίνη, *populea*. Gen. xxx.

ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ἡ, *STYRAX* arbor. In mas. g. ὁ, *lignum jaculi, hastile*; item *jaculum ipsum*.

Στυφελίζω, *asperè tracto, everto, quatio*: f. ξω.

Στυφελίξαι, *quatere*: a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, *adstringo*.

Στυφελὸς, ἡ, ὸν, *durus, asper*: et

Στυφνὸς, *adstringendi vim habens*. Th. στύφω.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, *durus, rigidus*: qu. ab eod. Th.

ΣΤΥΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur; *spisso*; f. ψω. Hinc

Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio; spissatio*.

ΣΤΥΩ, f. ύσω, *adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficio*: In med. *tentigine laboro*.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, *STOICUS, a, um*. Angl. STOIC. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant.

Στωμυλέω, -ῶ, *loquax sum, garrio*. Th. στόμα.

Στωμυλία, ας, ἡ, *loquacitas, nugæ*. à στωμύλος.

Στωμύλλω, idem ac στωμυλέω.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas, nugæ*: à præced.

Στωμύλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, lepidus, dicax.* Th. ϛόμα, ατ, *oris,*

ΣΥ, et Dor. τὺ, TU in genit. ῦ, &c. hinc σὸς, ἡ, ὸν, *tuus.*

Σύαγρος, ε, ὁ, *aper* : σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *SYBARIS, urbs magnæ Græciæ,* et, ut alii volunt, *Italiæ* ; item *luxus.*

Συβαρίτης, ε, ὁ, *SYBARITA, qui est è Sybari.* et

Συβαριτικὸς, ἡ, ὸν, *SYBARITICUS, mollis.* Th. Σύβαρις.

Συβαρῖτις, ιτιδος, ἡ, *mulier Sybaritica.*

Συβήνη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio,* propriè *suillo* ; etiam *venabulum* : à σῦς.

Συβόσιον, ε, τὸ, *grex suum qui pascuntur* : ex σῦς, et βόσις, ἡ, *pastus.* Th. βόω, *pasco.*

Συβώτης, ε, ὁ, *subulcus* : qui σύας βόει, *pascit.*

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγραφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo.* Th. γράφω, *scribo* ; f. ψω, p. γέγραφα.

Συγγελάω, -ῶ, *una rideo.*

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio* à συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίνομαι, *simul sum, conversor.*

Συγγενέσιν, *cognatis* : dat. pl. à

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *consanguineus* : ex σὺν, et γένος, εος, τὸ, *genus.* Th. γένομαι, *nascor, sum* : a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενώμεθα. 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίγνομαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco* : ex σὺν, et γηράσκω, f. άσω, *senesco.* Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Συγγίνεσθαι, præs. infin. m. à

Συγγίνομαι, *simul sum, conversor* ; *convenio, coëo* ; *adsum, auxilior* ; *simul gignor* : ex σὺν, et γίγνομαι.

Συγγινώσκω, *cognosco, mihi conscius sum* ; *agnosco* ; *consentio* ; *ignosco* : ex σὺν, et Th. γινώσκω, *cognosco* : f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, ως, ω, a 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio* : ex σὺν, et γνώμη.

Συγγνωμονικὸς, ἡ, ὸν, *proclivis ad ignoscendum, indulgens* ; *veniâ dignus* : à

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *facilis in dandâ veniâ, mitis* ; *consentiens* : à συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi* : a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, *ignosco* : f. m. συγγνώσομαι, a. 2. συνέγνων.

Συγγνωτὸς, ἡ, ὸν, *ignoscendus, cui danda venia esset.*

Σύγγονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cognatus* : Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, *scriptum, liber, opus.* dat. pl. συγγράμμασι à συγγράφω.

Συγγραφεὺς, έος, ὁ, *scriptor, auctor* : ab eod.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptio, historia* ; *scriptum* ; *SYNGRAPHA* : ab eod.

Συγγράφω, *conscribo, scriptis mando* ; *stipulor* : f. ψω. hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ex σὺν, et γράφω.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, *exercitatio communis* : ex σὺν, *cum,* et γυμνασία, *exercitatio.*

Συγκαθαιρέω, -ῶ, *unà everto, tollenti onus auxilior, juvo* : ex σὺν, et καθαιρέω, quod ex κατὰ, et αἱρέω, *capio.*

* Συγκαθείργω, *unà cum alio concludo* ex σὺν, et καθείργω.

* Συγκαθέλκω, Συγκαθελκύω, *deorsum traho* : ex σὺν, et καθέλκω.

* Συγκαθεύδησις, εως, ἡ, *concubitus* : à

* Συγκαθεύδω, *simul dormio, concumbo* : ex σὺν, et καθεύδω.

* Συγκαθεψέω, -ῶ, *simul decoquo.*

Συγκάθημαι, *consideo* : ex σὺν, et κάθημαι, *sedeo.* Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, *unà colloco* ; item *unà sedeo* ; a. 1. ind. act. συνεκάθισα, a. 1. part. act. συγκαθίσας. ex σὺν, et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, idem.

Συγκαθυφαίνω, *unà intexo.*

Συγκαίω, *aduro, comburo,* f. καύσω, p. συγκέκαυκα ; ex σὺν, et Th. καίω, *uro.*

Συγκακοπαθέω, -ῶ, *sum particeps afflictionum, unà patior.* f. ήσω, p. συγκεκακοπάθηκα. ex σὺν, et κακοπαθέω, *malis affligor.* quod ex κακὸς, *malus,* et πάσχω, *patior* : a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, -ῶ, *unà malis vexo,* f. ήσω, p. συγκεκακούχηκα, præf. pass. συγκακουχέομαι, -ῦμαι, *unà malè vexor,conflictor* : ex σὺν, et κακουχέω, *malè tracto.* hoc ex κακὸς, et ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, -ῶ, seu -έομαι, -ῦμαι, *convoco* : f. έσω, perf. act. συγκέκληκα, a. 1. συνεκάλεσα, a. 1. m. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. ex σὺν, et Th. καλέω, *voco.*

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, *operimentum, tegumen, operculum* : à p. pass. verbi seq.

Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto, obruo* : f. ψω, p. συγκεκάλυφα, p. pass. συγκεκάλυμμαι, a. 1. pass. συνεκαλύφθην, a. 2. pass. συνεκαλύβην, perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus* : ex σὺν, et Th. καλύπτω, *occulto, tego* : f. ψω, a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo* : f. ψω, p. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, άτω, *incurva* : ex σὺν, et κάμπτω, *flecto* : f. ψω.

Συγκαταβαίνω, *unà descendo* ; *descendo* ; *ad alterius captum me accommodo, seu conditionem probo* : a. 2. ind. act. συγκατέβην, ης, η, a. 2. part. act. συγκαταβὰς. ex σὺν, κατὰ, et βαίνω, *eo* : f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præced.

Συγκαταγηράω, -ῶ, *unà consenesco* : ex σὺν, κατὰ, et γηράω.

Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo* : ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, *duco.*

Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo.* Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συγκατατίθημι, *unà depono.*

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium* : ab eod. verbo.

Συγκατακαλύπτω, *unà tego.* à καλύπτω.

Συγκατακληρονομέω, -ῶ, *simul possideo* : à κληρονομέω.

Συγκαταμίγνυμι, *commisceo* : ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

* Συγκατασήπω, *putrefacio* : à σήπω.

* Συγκατασκάπτης, ε, ὁ, *vastator* : à

* Συγκατασκάπτω, *diruo, perdo* : à σκάπτω.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo et adorno.* ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, *instruo, paro.* Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Συγκατασκευάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκατασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor* ; f. ώσω ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκατασπάω, *convello* ; f. άσω : ex σὺν, κατὰ, et σπάω.

Συγκαταστρεψαμένων, gen. pl. a. 1. part. m. verbi

Συγκαταστρέφω, *simul everto* : ex σὺν, κατὰ, et στρέφω.

Συγκατατάττω, *unà cum aliis colloco.*

Συγκατατίθημι, *unà depono* ; συγκατατίθεμαι, *assentior, consentio, comprobo,* [* subaudi ψῆφον, ut apud Lat. post *concedo.* Bos de Ellipsi. voce ψῆφος.] p. pass. συγκα-

κατίθεμαι, p. part. pass. συγκατατιθεμένος, assensus fuerat; ex σὺν, κατὰ, et τίθημι, pono.

Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 1. part. act. à

Συγκαταφάγω, unà comedo: ex σὺν, κατὰ, et φάγω, edo: a. 2. ἔφαγον, a. 1. infin. φαγεῖν.

* Συγκαταφλέγω, comburo.

Συγκαταψηφίζω, unà damno; item unà eligo; f. ίσω, p. συγκατεψήφικα. præs. pass. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis allegor: a. 1. pass. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis allectus fui: ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω, calculis computo; item decerno, statuo. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, infrà accedo. ex σὺν, et κατέρχομαι, descendo: hoc ex κατὰ, et ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 1. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, unà conficio. aliquem in aliquâ re conficiendâ adjuvo: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατερξαι, a. 1. infin. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, confodio unà: ex σὺν, κατὰ, et ὀρύσσω, vel -ττω, fodio; f. ξω, p. -χα.

Σύγκειμαι, simul positus sum, compositus sum: dicitur de rebus conflictis, de quibus inter aliquos convenit: Undè

Συγκείμενον ου, τὸ, pactum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Σύγκειται, certum est, constat. Vide præced.

Συγκεκομμένος, p. part. pass. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντέω, compungo, conficio: à κεντέω.

Συγκεράννυμι, tempero, commisceo: f. συγκεράσω, a. 1. συνεκέρασα, ας, ε, p. συγκεκέρακα, p. pass. per Sync. συγκέκραμμαι, p. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, temperatus, unà permistus: ex σὺν, et κεράννυμι, misceo; f. κεράσω.

Συγκερατίζω, -τίζομαι, cornibus confligo cum aliquo.

Συγκεφαλαιόω, summatim recenseo: et -όομαι, -οῦμαι, in summam colligo vel colligor, compendio: ex σὺν, et κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ caput.

Συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um: p. part. pass. verbi συγχύνω, vel -ύω, f. ύσω, confundo, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo: quod à χωρέω, eo, accedo; capio; f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, humo congestâ tecta: p. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινέω, -ῶ, commoveo: f. ήσω, p. συγκεκίνηκα, a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio: à præced.

Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio: et

Συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à verbo

Συγκλάω, confringo, f. άσω. Vide κλάω.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, et

Συγκλεισμὸς, ου, ὁ, conclusio; à p. pass. seq.

Συγκλείω, concludo: f. είσω, p. συγκέκλεικα, a. 1. συνέκλεισα, p. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, σται, p. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, claudo: f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, cohæres sum; f. ήσω, p. συγκεκληρονόμηκα. à

Συγκληρονόμος, ου, ὁ & ἡ, cohæres: ex σὺν, et κληρονόμος, hæres: hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, sors, et νέμω, tribuo, possideo: f. νεμῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα, p. m. νένομα.

Σύγκλητος, ου, ὁ & ἡ, convocatus; indictus: Subst. ἡ, scil. βουλὴ, senatus, impr. Romanus: à συγκαλέω.

Συγκλύζω, inundo, f. ύσω, p. υκα: à κλύζω.

Σύγκλυς, υδος, collectitius, convena: à præced.

Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, unà dormio, unà cubo: f. m. ήσομαι ex σὺν, et κοιμάω.

Συγκοινωνέω, unà sum particeps, unà communico, commercium habeo: cum dat. Nom. pl. part. præs. συγκοινωνοῦντες, f. ήσω, p. συγκεκοινώνηκα, a. 1. συνεκοινώνησα, a. 1. part. act. συγκοινωνήσας, ασα, αν: ex σὺν, et κοινωνέω, particeps sum: hoc à κοινωνὸς, οῦ, ὁ & ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, communis.

Συγκοινωνὸς, οῦ, ὁ & ἡ, particeps, consors: ex σὺν, et κοινωνός.

Σύγκοιτος, ου, ὁ & ἡ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit: ex σὺν, cum, et κοίτη, cubile.

Συγκολλάω, -ῶ, conglutino, f. ήσω, p. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato: f. ήσω.

* Συγκομιδὴ, (historia) collectio: à

Συγκομίζω, unà affero: f. ίσω, p. συγκεκόμικα, a. 1. συνεκόμισα; ex σὺν, et κομίζω, ferò. Th. κομέω, curo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, præceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano; item SYNCOPE, fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, concido; contundo; contraho: ex σὺν, et κόπτω, scindo.

Συγκοσμέω, -ῶ, simul orno, f. ήσω. f. 1. infin. συγκοσμήσειν ex σὺν, et κοσμέω.

Σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. Th. κεράννυμι.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretum; interpretatio, LXX. edictum: à συγκρίνω.

Συγκρῖναι, a. 1. infin. act. et

Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, commisceo, coagmento, comparo; contendo, concerto; interpretor LXX. f. νῶ, a. 1. συνέκρινα, a. 1. infin. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio: comparatio, [* ritus, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν, Num. xxix. ritè, juxta ritum.] à præced.

Συγκροτέω, complodo, collido; compono, apparo, colligo; incito: ex σὺν, et κροτέω, pulso. Th. κρότος, pulsus.

Συγκρουσμὸς, οῦ, ὁ, collisio: à

Συγκρούω, collido, committo; vi et arte efficio ut aliquis confiteatur ea quæ celabat. Th. κρούω, pulso.

Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, celo, abscondo: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Συγκτίζω, simul condo, construo, coloniam deduco, f. ίσω, p. συνέκτικα, à κτίζω.

Συγκτίστης, ου, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius: à præced.

Συγκύπτω, deorsùm aspicio, simul inclinor; consentio: f. ψω, p. συγκέκυφα, a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsùm.

Συγκυρέω, invenio, contingo, concurro alicui.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus, [* κατὰ συγκυρίαν, fortè, fortunâ.] à

Συγκύρω, concido, accido, evenit: ex σὺν, et κύρω, incido: f. κύρσω, a. 1. ἔκυρσα, vel à συγκυρέω.

Συγκύφω, contraho.

Συγκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream unà instituite, 2. pl. a. 1. imperat. verbi

Συγκωμάζω, (quod ex σὺν, et κωμάζω) unà comissor, f. άσω. Th. κῶμος, hymnus, comissatio.

Συγχαίρω, unà gaudeo: cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε, a. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum. a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, et in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo; f. χαρῶ, p. κέχαρκα.

Συγχαρῆται, 3. sing. f. 2. m. et Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. à

Συγχέω, confundo, consterno; item concito turbam, ubi omnis generis homines promiscuè confluunt; f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα, a. 2. συνέχεον, ες, ε. Th. χέω, et χεύω, fundo: f. χεύσω, χεύσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα et ἔχεα,

* Συγχορεύω, f. εύσω, unà salto, Anacr. v. 11.

Συγχόω, humo congestâ tego; f. ώσω. à χόω, aggerem duco. Th. χέω.

Συγχράομαι, -ῶμαι, commercium habeo cum aliquo: cum dat. [* cum præp. commodato accipio, συγχρησάμενοι παρὰ Λοκρῶν τριήρεις, Polyb. I. 20. à Locris triremes commodato accipientes.] f. m. ήσομαι, p. pass. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχρονίζω, æqualis ætate sum; item commoror; f. ίσω, p. συγκεχρόνικα: ex σὺν, et χρονίζω. Th. χρόνος, tempus.

Συγχύνω, et συγχύω, confundo; f. ύσω, p. συγκέχυκα, a. 2 vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, disputando pudefeci, superavi: p. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui: p. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um: a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν, et χύω, vel χύνω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio: à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

* Συγχωνεύω, conflo.

* Συγχώννυμι, vel συγχωννύω, aggere communio; terrâ aggestâ obruo.

Σύγχωρα, ας, ἡ, ejusdem regionis: ex σὺν, et χώρα, locus. Th. χῶρος, idem.

* Συγχωρέω, concedo, assentior; indulgeo; condo, ignosco; do veniam: f. ήσω, præs. part. pass. συγχωρούμενος. Ex σὺν, et χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum est, adj. verbale, à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. verbi συγχόω.

Σύδην, adv. celeriter, impetuosè: à σύω, concito. Th. σεύω, agito.

Σύες, sues, nom. pl. à σῦς, σύος, ὁ ἢ ἡ, sus, pro quo usitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ ἢ ἡ.

Σύετο, concitatus est, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, concito, Th. σεύω, agito.

Συζάω, -ῶ, unà vivo; præs. inf. συζῆν, pro συζᾶν, Dor. f. συζήσω, p. συνέζηκα. ex σὺν, et ζάω, vivo.

Συζευγνύω, vel συζεύγνυμι, conjungo; f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα, perf. συνέζευχα. p. pass. συνέζευγμαι, p. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον, ex σὺν, et ζευγνύω, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζᾶν, à συζάω, q. v.

Συζητέω, -ῶ, mutuò quæro, disceptο, disputo; imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εις, -εις, ει, ει, f. ήσω, p. συνεζήτηκα, a. 1. συνεζήτησα. ex σὺν, et ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, disputatio, disceptatio: et

Συζητητὴς, ῦ, ὁ, disputator, philosophus, doctus: à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio: conjugium; in Gramm. conjugatio: à

Σύζυγος, ου, ὁ ἢ ἡ, conjunctus, copulatus; conjux: à ζυγὸς, jugum. Th. ζευγνύω, jungo.

Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, unà vivo, q. v.

Συζωννύω, unà cingo.

Συζωοποιέω, unà vitam reddo, unà ad vitam revoco: f. ήσω, p. συνεζωοποίηκα, a. 1. συνεζωοποίησα. ex σὺν, et ζωὸς, vivus, (quod à ζώω, Poët. pro ζάω, vivo), et ποιέω, facio.

Συηνὸς, ἡ, ὸν, qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus: hinc συηνία, porcini mores. Th. σῦς, sus.

Συθὲις, concitatus, a. 1. part. pass. verbi σεύω vel σύω, concito; perf. pass. σέσυμαι, et ἔσσυμαι, per Epenthes. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σείω, agito.

Σύθεν, impetum fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejusd.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, festina, a. 1. imperat. pass. verbi σύω, vide συθεὶς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σύμι, pro σύω, concito. Th. σείω.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula; quia ficu pinguescit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ου, ὁ, SYCAMINUS, sycomorus, nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον, volunt dici quòd fructum ferat σύκων ἀμείνονα, qui ficubus melius sapit.

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, -έης, -ῆς, ἡ, ficus, arbor. σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulnus; imbecillus, fragilis, inutilis, ut lignum ficulnum: à præced.

Συκομορία, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor sycomorus: ex σῦκον, ficus, et μορέα, ας, ἡ, morus.

Συκόμορος, SYCOMORUS: Angl. SYCAMORE: ex iisd.

Σῦκον, ου, τὸ, ficus. Vide συκῆ.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso: per Sync. speciei, calumnior; f. ήσω, p. σεσυκοφάντηκα, a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ου, ὁ, SYCOPHANTA, calumniosus delator: Angl. SYCOPHANT. ex σῦκον, ου, τὸ, ficus, (Th. συκῆ) et φαίνω, in lucem profero, indico.

Συκοφαντία, calumnia, calumniosa delatio: et

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad sycophantam pertinens, calumniosus: à præced.

Σύκχοι, calceamenta Phrygia.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, ficetum.

Συλαγωγέω, -ῶ, prædas ago et abduco, deprædor: ex σύλη, præda, et ἄγω, duco.

Συλαθεὶς, ἐντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάσκε, vi spoliabat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα. à

Συλάω, vel -έω, spolio, adimo, eripio; f. ήσω, p. σεσύληκα, a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, præda.

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλεύμενος, ου, prædans: præs. part. m. verbi συλεύω. Th. σύλη, præda.

Συλεύω, spolio, deprædor; à

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, præda, spolium: prædatio, direptio.

Συληθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. pass. et

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprædor, q. v.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, comprehendo, q. v.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, SYLLABA, quasi quæ literas comprehendit: Angl. SYLLABLE: à συλλαμβάνω, comprehendo, a. 2. συνέλαβον.

Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω, -ῶ, colloquor: cum dat. f. ήσω, p. συλλελάληκα, a. 1. ind. act. συνελάλησα, a. 1. part. συλλαλήσας, ασα, αν. ex σὺν, et λαλέω, loquor.

* Συλλαμβάνω, complector, prehendo; intelligo; item conscius sum; concipio, de fœminâ: adjuvo: f. m. συλλήψομαι, p. Att. συνείληφα, perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέλαβον, præs. m. συλλαμβάνομαι, conjicio; opitulor, auxilior, cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην, a. 2. m. συνελαβόμην, ου, ετο. Th. λαμβάνω, capio.

Συλλέγω, colligo; f. συλλέξω, p. συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα, a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω, a. 1. sub. συλλέξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. συλλέξωσι, præs. pass. συλλέγομαι, colligor, [* convenio.] ex σὺν, et Th. λέγω, lego; f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήβδην, *comprehensim, summatim*: adv. à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. συλλήφθητι, a. 1. imperat. pass. συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψη, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehensio; auxilium, conceptio; Syllepsis*, fig. Gram. ab eod.

Συλλογίζω, *delectum habeo: συλλογίζομαι, ratiocinor; ratiocinando colligo; computo*; f. 1. m. ίσομαι, et Att. ιῦμαι, a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο, perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σὺν, et λογίζομαι, quod à λόγος, *ratio*. Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, *computatio, collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS*: Angl. SYLLOGISM: à præced.

Σύλλογος, ου, ὁ, *concio, conventio, cœtus, concilium, collegium*: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convicior*, f. ήσω, p. συλλελοιδόρηκα· ex σὺν, et λοιδορέω.

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego*.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, *ejusdem cohortis socius*. Th. λόχος, *cohors*.

Συλλυπέομαι, -ῦμαι, *condoleo, condoleo; ex σὺν, et λυπέω, dolore afficio, contristo*. Th. λύπη, *dolor*.

Συλλύω, *lites dirimo, conflacio, reconcilio*, f. ύσω, a. 1. pass. συνελύθην. ex σὺν, et λύω.

Συλώμενος, præf. part. pass. verbi συλάω, idem quod συλάω.

Συλῶν, præf. part. act. verbi συλάω, vel -έω, *spolio*: præf. part. pass. συλώμενος.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio, contingo; transigo; pacifcor, fœdus ineo; consentio*: imperf. act. συνέβαινον, f. m. συμβήσομαι, p. συμβέβηκα, perf. part. act. συμβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind act. συνέβην, ης, η, a. 2. fub. συμβῶ, ῆς, ῆ, a. 2. part. act. συμβὰς, ᾶσα, ὰν: ex σὺν, et Th. βαίνω, *eo*.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλέομενος, *conjiciens*, Ion. et Att. pro συμβαλλόμενος, præf. part. m. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλλόμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον à

Συμβάλλω, *confero, congero; comparo; colligo conjecturâ; congredior cum aliquo; pacifcor; pecuniam mutuam do; contexo*, ut mendacia.

Συμβάλλομαι, *conjecturâ assequor; rationem ineo, supputo; confero aliquid de meo*, unde, *largior; adjuvo, prosum in aliquâ re comparandâ*, &c. f. συμβαλῶ, a. 2. συνέβαλον, a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, *confligere*; perf. συμβέβληκα, a. 2. m. συνεβαλόμην, ου, ετο, p. m. συμβέβολα. ex σὺν, et Th. βάλλω, *jacio*.

Συμβᾶμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide

Συμβάντα, acc. sing. m. g à

Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεύω, *unà regno*; f. εύσω, p. συμβεβασίλευκα, a. 1. συνεβασίλευσα, a. 1. fub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Ex σὺν, et βασιλεύω, *regno*. Th. βασιλεὺς, *rex*.

Σύμβασις, εως, ἡ, *conventio, compositio, fœdus, pactum*: à συμβαίνω, quod vide.

Συμβαστάζω, f. άσω, *confero, comparo*: ex σὺν, et βαστάζω.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, p. infin. act. et

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. et

Συμβῆ, 3. sing. a. 2. fub. act. et

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio; coagmento; accommodo; doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo*: f. άσω, εις, ει, a. 1. ind. act. συνεβίβασα, a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, εῖσα, ὲν, *compactus*: ex σὺν, et βιβάζω, *facio ascendere*. Th. βαίνω, *scando*, eo.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβῶ, *instruam*, contract. pro -άω, Att. pro συμβιβάσω, f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, *convivo*: ex σὺν, et βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus*: et

Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ, *convictor, contubernalis*: à præced.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commissura*: à συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *commissio, compago*: ab eod.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, *conferendus, comparabilis*: verbale ab eod.

Συμβοηθὸς, ῦ, ὁ, *qui ad suppetias ferendas unà cum aliis convenit, auxiliaris*: ex σὺν, et βοηθὸς, idem.

* Συμβολαιόω, idem quod συμβάλλω, *contraho*.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, *pactum, conventum; syngrapha; æs alienum; pecunia credita; negotium quodcunque pecuniarium; necessitudo*, à Lys. et

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura*: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis, ænigmaticus*: à συμβάλλω, *jacio*.

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter*, à præced.

Συμβολοκοπέω, -ῶ, *symbolas in convivia, frequento commissationes*: ex σύμβολον, et κόπτω, *ferio*.

Σύμβολον, ου, τὸ, *signum, tessera militaris, SYMBOLUM, pactum*: à συμβάλλω.

Συμβουλευτὴς, ῦ, ὁ, *senator, consiliarius*: à συμβουλεύω. Hinc

Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; *suasorius*.

* Συμβουλεύω, *consulo, consulto, suadeo, consilium do*; f. εύσω, p. συμβεβούλευκα, a. 1. συνεβούλευσα, ας, ε, a. 1. part. act. συμβουλεύσας, a. 1. m. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. Ex σὺν, et βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, suasio*: et

* Συμβουλία, ας, et Ion. ης, ἡ, idem: et

Συμβούλιον, ου, τὸ, *consilium*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Σύμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est è consilio, consiliarius*. [* σύμβουλος δήμου, *rhetor qui populo quid faciendum sit suadet*. Fragm. Menandri ut notat Bos, Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.]

Συμβραβεύω, *unà operor, adjuvo*.

Συμβράζομαι, *unà trudor, pellor*.

Συμμαθητὴς, ῦ, ὁ, *condiscipulus*: à

Συμμανθάνω, *unà disco*. Th. μανθάνω, *disco*, f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo, unà testor*, f. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σὺν, et μαρτυρέω, *testor*. Th. μάρτυς, *testis*.

Συμμαχέω, -ῶ, *in bello sum socius, sum socius pugnæ; sto à partibus alicujus, defendo, tueor*: ex σὺν, et μάχομαι, *pugno*.

Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, *societas in bello, auxilium*: à præced.

Συμμαχίδα, acc. sing. à συμμαχὶς.

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, *socialis, auxiliaris*: à σύμμαχος.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *socia*: à σύμμαχος.

Συμμάχομαι, *simul pugno*: à

Σύμμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *commilito, socius pugnæ*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συμμένω, *consisto, permaneo, duro.* Th. μένω, *maneo.*

Συμμερίζομαι, *unà partem capio, participor :* cum dat. Ex σὺν, et μερίζω, *partior, distribuo :* f. ίσω, p. pass. μεμέρισμαι. Th. μέρω, *divido.*

Συμμετασχηματίζω, *transfiguro.* Hinc præs. part. m. συμμετασχηματιζόμενος· ex σὺν, et μετασχηματίζω, *transformo.* Hoc ex μετὰ, *trans,* et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus.* Th ἔχω, *habeo,* f. ἕξω, et σχήσω, p. pass. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps sum :* ex σὺν, et μετέχω, *particeps sum ;* f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ, et ἔχω, *habeo,* imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ, ἡ, *consors, unà particeps :* à præced.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus,* seu *proportio ; moderatio :* Angl. SYMMETRY. à

Σύμμετρος, ου, ὁ, ἡ, quasi dic. *commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ ; qui justæ magnitudinis est ; modicus ; accommodatus, aptus :* ex σὺν, et μέτρον.

Συμμέτρως, adv. *moderatè, modicè, satis, congruenter :* à præced.

Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin. m. verbi

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor ;* ex σὺν, et μηχανάομαι.

Σύμμιγα, *promiscuè, unà cum :* à

Συμμίγνυμι, *commisceo, permisceo ; confero manus.* Th. μίγνυμι, *misceo ;* f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ ἡ, *permixtus, promiscuus :* à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator.* Ex σὺν, et μιμητὴς, *imitator.* Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor :* f. m. ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμίξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo ;* f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo.*

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium :* ab eod.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, *unà improbitatem odi :* ex σὺν, et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, *commiscearis,* 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ου, ὁ, ἡ, *conformis ;* σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σὺν, et μορφὴ, *forma.*

Συμμορφόω, -ῶ, *conformem facio ;* f. ώσω, p. συμμεμόρφωκα, præs. pass. συμμορφόομαι, -οῦμαι, *conformis fio :* à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, SYMPATHIA,* Angl. SYMPATHY : et

Συμπαθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior ; assentior eidem opinioni, placito :* f. ήσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι.

Συμπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ἡ, *qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo :* ex σὺν, et πάθος, quod à πάσχω, *patior ;* f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor :* à συμπαίζω.

Συμπαίσδεν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere.* Th. παίζω, *ludo.*

Συμπαίζειν, *colludere,* inf. à

Συμπαίζω, *simul ludo ;* (Th. παίζω) f. ξω. p. συμπέπαιχα.

* **Συμπανηγυρίζω**, *unà festum celebro.*

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, unà adsum ;* etiam *reo in judicio :* fut. m. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαραγενόμην, ου, ετο, ex σὺν, παρά, et γίνομαι, *sum.*

Συμπαράγω, *simul prætereo, unà transeo :* f. άξω, p. συμπάρηχα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, *communem consolationem percipio :* a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuò erigi consolatione :* ex σὺν, παρὰ, et καλέω, *voco.*

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, *unà accipio, simul assumo :* f. m. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβών, οῦσα, ὸν : ex σὺν, παρά, et λαμβάνω, *capio ;* p. pass. εἴλημμαι. a. 1. pass. ἐλήφθην.

Συμπαρακληθῆς, 2 sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo ;* f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo ;* f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, *unà adsum,* quòd ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum,* præs. part. ὢν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέποντο, 3 pl. imperf. m. à

Συμπαρέπομαι, *unà consequor* Th. ἕπομαι, *sequor.*

Συμπαρεῦντες, *qui cum iis sunt,* nom. pl. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum.*

Συμπαρίστασιν, Dor. pro

Συμπαρέστησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *adsto, adjuvo :* ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, *sto, statuo.*

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *comitor, adsequor :* ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, *simul.*

Σύμπας, ασα, αν, *universus, totus, simul omnis :* gen. plur. m. et n. g. συμπάντων· ex σὺν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*

Συμπάσχω, *simul patior :* a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπέπονθα. ex σὺν, et πάσχω, *patior :* f. m. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco ;* f. ήσω. ex σὺν, et πατέω, *calco.*

Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo.* Th. πείθω, f. σω, *persuadeo.*

Σύμπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur.* Ex σὺν, et πεῖρα.

Συμπέμπω, *unà mitto ;* f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto.*

Συμπεραίνω, *concludo, termino ;* f. -περανῶ p. συμπεπέρασμαι· ex σὺν, et περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum* verbale à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo :* ex σὺν, περὶ, et αἱρέω, *capio ;* f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul comprehendo, circumdo velut veste :* f. m. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβών, οῦσα, όν, *complexus :* ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio ;* p. λέληφα, et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, *unà circumfero ;* et συμπεριφέρομαι, *unà circumfero meipsum : comitor, unà versor ; familiariter utor ; obsequor, unà ploro, gaudeo,* &c. *tractio,* seu *versor in aliquâ re :* ex σὺν, περὶ, et φέρω.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coalescere facio.* Th. πηγνύω, *compingo ;* f. ξω.

* **Σύμπηξις**, *compactio (lignorum.)*

Συμπίνω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. συμπίσω, p. συμπέπωκα, a. 2. συνέπιον, ες, ε, Th. πίνω, *bibo.*

Συμπίπτοντα, acc. sing. part. præs. à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo,* &c. Th. πίπτω, *cado,* f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον,

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασε, *conformavit :* Ion. et Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, *fingo, accommodo :* f.

συμπλάσσω, ex σὺν, et πλάσσω, vel -ττω *fingo* ; f. πλάσω.

Συμπλαταγέω, *manibus complosis strepitum edo* : à πλαταγὴ, *crepitaculum*, quod à πλατάσσω, *ex ictu strepitum excito*.

Συμπλεκτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *connexus* : à

Συμπλέκω, *connecto, consero manus* ; f. ξω, a. 2. συνέπλακον, f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι, a. 2. part. pass. συμπλακεὶς, εῖσα, ὲν ex σὺν, et πλέκω, *necto* ; f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. *collisim* : à συμπλήττω.

Συμπληθύω, *impleo* : à πληθύω vel -ύνω.

Συμπληρῦνται, 3. plur. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo* ; f. ώσω p. συμπεπλήρωκα, præf. pass. συμπληροῦμαι, οῦσαι, imperf. pass. συνεπληρούμην, -όμην, -όυ, -ῦ, όετο, -ῦτο, et in 3. pl. -όοντο, -ῦντο, præf. inf. pass. συμπληροῦσθαι ex σὺν, et πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipsa actio complendi* ; *perfectio* : ab eod.

Συμπλήττω, vel -σσω. f. ξω. *collido, concutio*. Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus* ; *manuum consertio in prælio* ; *figura oratoria* : à συμπλέκω.

Σύμπλοος, et -ϛς, ὁ ϗ ἡ, *navigationis socius*. Th. πλέω, *navigo*.

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro* : *consentio*. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro*.

Συμπνίγω, *suffoco, strangulo, coarcto* : imperf. act. συνέπνιγον, f. ίξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα ex σὺν, et πνίγω, *suffoco*.

* Σύμπνοια, *consensus*.

Συμποδίζω, f. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, *pedes obligo, impedio, cohibeo, coërceo* ; ex σὺν, et ποδίζω, *pedes ligo*. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Συμποδίσας, *quum ligasset* : a. 1. part. act. præced.

Συμποθὲν, *absorptum*. a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo* : a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo*.

Συμποιέω, -ῶ, *unà facio* ; *adjuvo, auxilior* ; *facultat* [illegible] *aliquo jungo* : in med. est etiam *ago, veluti exercitum* : fut. ήσω. ex σὺν, et ποιέω, *facio*.

Συμπολεμέω,-ῶ, *simul bellum gero* : fut. ήσω. p. συμπεπολέμηκα ex σὺν, et πολεμέω.

* Συμπολιτεία, ας, ἡ, *jus unà remp. administrandi* ; *communia reip. jura et instituta* : à

Συμπολιτεύω, et-εύομαι, *unà remp. administro, in eâdem republ. cum aliis versor* : ex σὺν, et πολιτεύω, *rempub. administro* : hoc à πολίτης, ϛ, ὁ, *civis*, Th. πόλις, *urbs*.

Συμπολίτης, ϛ, ὁ, *concivis*.

* Συμπονέω, *unà laboro* : à πονέω.

* Συμπονηρεύομαι, *simul cum alio malè ago*.

Συμπορεύομαι, *unà proficiscor* : cum dat. item *convenio* : imperf. m. συνεπορευόμην, ϛ, ετο, f. m, συμπορεύσομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. συμπορευθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ex σὺν, et πορεύομαι, εο, *proficiscor*. Th. πείρω, *transeo* : p. m. πέπορα. indè πόρος, *transitus*, &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët idem quod

Συμπόσιον, ϛ, τὸ, *convivium, compotatio* ; *distinctio ordinum eorum qui accubarent* ; ex σὺν, et πίνω, *bibo* ; f. πόσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ϛ, ὁ, *compotator, conviva* : ex iisd.

Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, *compotatorius, convivialis* : à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor* ; *adjuvo, opitulor* : ex σὺν, et πράσσω, vel -ττω, *facio* ; f. ξω.

Συμπρεσβύτερος, ϛ, ὁ, *unà presbyter*. Ex σὺν, et πρέσβυς, υος, et Att. εως, ὁ, *senex*, comparat. πρεσβύτερος, *senior*.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor* : à συμπράσσω, quod vide.

* Συμπρόειμι, *simul procedo*.

Συμπροπέμπω, *unà deduco*. Ex σὺν, πρὸ, et πέμπω, *mitto*.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συμπρόσειμι, *simul adsum, adhæreo* ; f. m. συμπροσέσομαι, imperf. συμπροσῆν. Vide εἰμὶ.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *casus, accidens* : Hinc Angl. SYMPTOM : à συμπέπτωμαι, p. pass. verbi συμπίπτω.

Συμφάγω, *comedo*, f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγῦμαι, a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo*.

Συμφέρει, *conducit*, 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, q. v.

* Συμφέρον, τὸ, *commodum, utilitas* : et

Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, *collatus, congestus* ; *solidus* : à

Συμφέρω, εις, ει, *simul fero, conveho* ; συμφέρειν, *convenire, conferre, prodesse* ; συμφέρομαι, *unà moveor* ; *convenio, congruo, alicui consentio, acquiesco in re aliquâ* ; *congredior cum aliquo* ; *coëo* ; *pugno, manus consero* ; *evenio, accido* : f. συνοίσω, a. 1. συνήνεγκα, a. 1. part. act. συνενέγκας, ασα, αν. ex σὺν, et φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Συμφεύγω, *unà fugio* : f. 1. m. -φεύξομαι, a. 2. act. συνέφυγον Th. φεύγω.

Σύμφημι, propriè *unà loquor*, et per Metonym. *consentio*, cum dat. a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, [illegible] φάω, *dico*.

Συμφλέγω, *comburo*, f. ξω, p. m. -πέφλογα, à φλέγω, *uro*.

Συμφλογίζω, *simul inflammo* : f. ίσω, p. -πεφλόγικα à φλογίζω, *inflammo*.

* Συμφοιτητὴς, *condiscipulus*.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congestio* ; item *casus, eventus*. Plerumque *fortuna adversa, calamitas*. Vide συμφορή.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus deploro* : à præced.

Συμφοράω, -ῶ, *condoleo* : à συμφορὰ.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto*. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ῆς, ἡ, *collatio* ; *calamitas, casus* : et τὸ συμφορὰ, idem. à συμφέρω.

Σύμφορος, ϛ, ὁ ϗ ἡ, *utilis, aptus* ; idem *comes* : ab eod.

Συμφόρως, adv. *commodè, utiliter* : à præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui unà consilia agitat, consiliarius* ; item *unanimis* : à

Συμφράζομαι, *simul delibero* ; f. m. άσομαι, et Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico*, f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. et

Συμφράσσατο, *contulerat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. et Poët. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσσω, vel

Συμφράττω, *concludo, consepio, munio* ; f. ξω, p. -πέφραχα ex σὺν, et φράσσω, *sepio*.

Συμφρονέω, *eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero* ; item *intelligo, concipio* : ex σὺν, et φρονέω, fut. ήσω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Συμφρύγω, *torrefacio, unà frigo* ; f. ξω.

Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.

Συμφυλέτης, ϛ, ὁ, *contribulis, qui est ex eâdem tribu* : ex σὺν, et φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Συμφύομαι, *unà nascor* ; *coalesco, cohæresco* : a. 2. pass. συνεφύην, ης, η, a. 2. part. pass. συμφυεὶς, εῖσα, ὲν, med. à συμφύω.

Συμφυσμὸς, ϛ, ὁ, *mixtura* : à p. pass. verbi

Συμφύρω, *commisceo*, f. φυρῶ, p. πέφυρκα, perf. pass. πέφυρμαι.

Σύμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà plantatus, simul genitus, innatus; arboribus consitus, opacus; sociabilis; similis; consentaneus*: à

Συμφύω, f. ύσω, *unà planto, coalescere facio; coagmento*: vide suprà συμφύομαι. Th. φύω, *nascor.*

Συμφωνέω, qu. *ex diversis vocibus unum efficio concentum; concino.* Per Metaph. *consentio, communi consensu paciscor*: f. ήσω, p. συμπεφώνηκα, a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, *pactus sum*; a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η, συνεφωνήθη ὑμῖν, *convenit inter vos.* Ex σὺν et φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia*: à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, *convenientia vocum inter se, consonantia, concentus; consensus; conventum*: et

* **Σύμφωνον**, ου, τὸ, *pactum, conventum*: et

Σύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consonus*; per Metaph. *concors, consentiens, conveniens*; ex σὺν, et φωνὴ, *vox.*

Συμψάω, -ῶ, *contero, vestigia alicujus ita conturbo*, ut *non amplius appareant*: a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, *comminuo.*

Συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω, a. 1. συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνεψήφικα. ex σὺν, et ψηφίζω, *calculis computo.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

* **Σύμψηφος**, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus idem est suffragium, consentiens.*

Σύμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis*: ex σὺν, et ψυχὴ, *anima.*

ΣΥ'Ν, *CUM*, præpos. regens dat. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum Christo esse*: [* cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles.] In compos. *unà, pariter, eodem tempore.*

Σῦν, *suem*, acc. à σῦς, συὸς, *sus.*

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. et.

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et.

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legationis socius.* Th. ἀγγέλλω. *nuntio.*

Συναγείρω, *colligo me.* Th. ἀγείρω, *colligo.*

Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, *colloquor, adstipulor, eandem causam defendo; tueor, patrocinor*: f. εύσω· ex σὺν, et ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύομαι, *concionor, dico.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Συναγρόμενος, præs. part. m. verbi συνάγρομαι, *congrego*: quod ex σὺν, et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego.*

* Συναγυρμὸς, οῦ, ὁ, *collectio*: εἰς συνάγυρμον φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. *ad colligendam prudentiam.* ab ἀγύρω, *congrego.* undè et

Συνάγυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul collectus.*

Συνάγω, εις, ει, *colligo, congrego.* [* de uno dicitur, Matt. ξένος ἤμην, ϗ συνηγάγετέ με. et LXX. apud Jud. οὐκ ἐστὶν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν· et 2. Sam. Grotius inter Hebraismos refert, nec dum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον: in 2. pl. συνηγάγετε, *hospitio excepistis*, a. 2. imperat. συνάγαγε *collige*, in 2. pl. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. συναγαγὼν, οῦσα, ὸν, p. ind. act. συνῆχα, p. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. συνηγμένος, η, ον, *congregatus*; a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναχθεὶς. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, p. m. συνήγαγα. ex σὺν, et ἄγω, *duco.*

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ *SYNAGOGA, conventus, collectio, schola*: Hinc Angl. SYNAGOGUE: à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo*, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν, et ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *qui unà certat*; in acc. pl. συναγωνιστάς. Ex σὺν, et ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *certator, athleta.* quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.*

Συνάδουσι, 3. pl. præs. à

Συνάδω, *consono; consentio.* Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, *cano*, f. ᾄσω, p. ᾖκα,

Συναθλέω, -ῶ, *unà certo*, f. ήσω, p. συνήθληκα, a. 1. συνήθλησα, ας, ε. ab ἀθλέω, pro ἀθλεύω, *certo.* Th. ἄθλος, *certamen.*

Συναθροίζω, *congrego, congero, conglobo, glomero*: f. οίσω, p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, perf. pass. συνήθροισμαι, perf. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, *congregatus.* ex σὺν, et ἀθροίζω, *colligo.* Th. ἀθρόος, *confertus, in unum collectus.*

Συναΐγδην, adv. *simul, uno impetu.* Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo.*

Συναΐχθην, *impetum pariter faciebant*, Ion. pro συνηΐχθην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ *consanguineus*: ex σὺν, et αἷμα, ατος, τὸ *sanguis.*

Συναίρεται. 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.

Συναιρέω, *simul profligo*; item *simul complector, contraho in unum*: ex σὺν, et αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ηκα, quod vide.

Συναίρω, *simul tollo, confero, opitulor*: fut. συναρῶ, p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνᾶραι, Th. αἴρω, *tollo.*

Συναΐσσω, *simul irruo*; f. ξω, f. 1. m. συναΐξομαι, p. pass. συνήϊγμαι, plusq. p. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*; f. ξω.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captivitatis socius*: ex σὺν, et αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captivus.*

Συνακολουθέω, -ῶ, *unà sequor*, f. ήσω, p. συνηκολούθηκα, a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes.*

Συναλγέω, *unà doleo*, f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor.*

Συναλίζω, *congrego*, f. σω, p. συνήλικα. præs. part. m. συναλιζόμενος, *conveniens, veniens in cœtum*, a. 1. part. pass. συναλισθεὶς. ab ἀλίζω, *congrego.* Th. ἅλις, *satis*, adv.

* Συναλίσκω, *unà consumo.*

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, *commercium, contractus*, impr. *de pecuniâ*: à p. pass. verbi.

Συναλλάττω, *paciscor cum aliquo*; item *congredior cum aliquo; concilio*: ab ἀλλάττω, *muto*, f. ξω, p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. *simul cum, unà*: ab ἅμα, *simul.*

Συνάμωρος, vel συνάμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vastator, maleficus.* Vide συναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque.* Th. ἄμφω, *ambo* vel *ambæ.*

Συναμωρέω, *lædo, vasto.* Alii malunt συνημωρέω legere; quod à συνάμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui in fatis est nocere alii; qui ad id natus est ut alios lædat.* Scribitur et συνάμορος, ex σίνω, *lædo*, et μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *divido.*

Συναναβαίνω, *unà ascendo*, f. m. βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ης, η, a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ῃ, et in pl. συναναβᾶσαι, *quæ simul ascenderant*: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, *eo.*

Συναναβᾶσι, dat. pl. m. et n. g. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ῃ, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέω, *simul tollo*: ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, *simul accumbo*, imperf. m. συνανεκείμην, σο, το, et in 3. pl. συνανάκεινται, præs. part. m.

συνανακείμενος, η, ον, ex σὺν, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jaceo*: f. m. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, *simul commisceo*, f. συναναμίξω, a. 1. συνανέμιξα, præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι: ex σὺν, ἀνὰ, et μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc.

Συνανάμιξις, εως, ἡ, *commixtio; commercium.*

Συναναπαύομαι, *simul quiesco, unà requiesco*: f. m. αὔσομαι. ex σὺν, ἀνὰ, et παύω, *cesso*: a. 2. ἔπαυον.

Συναναπλέκω, *implico*, f. πλέξω, p. πέπλεχα· ex σὺν, ἀνὰ, et πλέκω, *necto.*

Συναναστρέφω, *unà revertor*: συναναστρέφομαι *conversor cum aliquo*: ex σὺν, ἀνὰ, et στρέφω, *verto*, f. ψω. Hinc.

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, conversatio.*

Συναναφέρω, *simul evebo*, f. συνανοίσω, a. 1. συνανήνεγκα. ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.

* Συναναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio* vel *respectus ad aliquid.* ἐπὶ τὰ θεῖα, *ad res divinas.* Antonin. iii. § 13. à præced.

Συνανεστράφην, a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφω.

Συναντάω, -ῶ, *occurro*: cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσων, οντος, a. 1. ind. act. συνήντησα, a. 1. part. συναντήσας· ex σὺν, et ἀντάω, *obviam eo.* Th. ἀντὶ.

Συνάντημα, ατος, τὸ *occursus, eventus, exitus*; à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, *occursus*: ab eod.

Συναντιλαμβάνω, *vicissim juvo, opem fero*: cum dat. a. 2. m. συναντιλαβόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. ex σὺν, ἀντὶ, et λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, *occurro, obviam eo*: Poët pro συναντάω, quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. præs. præced.

Συναντῶσιν, *occurrant*: 3. pl. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjunctus, socius, comes.* Th. ἀείρω, *erigo*, f. 2. ἀερῶ, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Συναπάγω, *simul abripio*: f. ξω, p. συναπῆχα, præs. part. m. συναπαγόμενος, ου, *obsecundans, obtemperans*: a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, *simul abreptus sui*, a. 1. part. pass. συναπαχθεὶς, έντος, *simul abreptus*: ex σὺν, ἀπὸ, et ἄγω, *duco.*

Συνάπας, ασα, αν, *simul omnis*: ex σὺν, et ἅπας, *universus.* Th. πᾶς, *omnis.*

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω.

* Συναπέρχομαι, *unà cum aliquo abeo.*

Συναπιστέατο, Ion. pro συναφίσταντο. 3. pl. imperf. m. vel pass. verbi συναφίστημι, vide ἀφίστημι. Alii legend. censent συναπισταίατο.

* Συναποδράω, -ῶ, *unà aufugio.*

Συναποθνήσκω. *simul morior*: cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε, a. 2. inf. συναποθανεῖν· ex σὺν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, *occulto*: ex σὺν, ἀπὸ, et κρύπτω, *abscondo*: f. ψω, a. 2. ἔκρυβον.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et

Συναπόλῃ, *simul pereas*: 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, *unà perdo* συναπόλλυμαι, *unà pereo*: a. 2. m. συναπωλόμην, ου, ετο. ex σὺν, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὄλα, et Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, *simul mitto, ablego*: f. συναποστελῶ, p. συναπέσταλκα, a. 1. συναπέστειλα. ex σὺν, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto.*

Συνάπτω, *adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; attingo, advenio, adsum*: f. ψω, p. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, *tempus instat et urget.* Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω, p. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, *confero.* Th. αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι. a. 1. inf. m. ejusd.

Συναρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, *collido, confligo.* Th. ἀράσσω, *pulso.*

Συναριθμέω, -ῶ, *connumero, computo*: f. ήσω, p. -ηρίθμηκα· ex σὺν, et ἀριθμέω, *numero.*

* Συναρκέομαι, cum dat. *sufficio, patienter aliquem fero*, Theoph. Charact. c. iii. ex σὺν, et ἀρκέομαι, *contentus sum.*

Συναρμόζω, *coapto, concinno, congruo, convenio, quadro*: f. σω. Ex σὺν, et ἁρμόζω, *apto.* Th. ἄρω, idem.

Συναρμολογέω, -ῶ, *congruenter coagmento, aptè concinno*: f. ήσω, p. συνηρμολόγηκα, part. præs. pass. συναρμολογεόμενος, -ούμενος, -εομένη, -ουμένη, *congruenter coagmentatus, -a*: ex σὺν, et ἁρμολογέω, -ῶ, *aptè concinno, compingo*, et hoc, ab ἁρμὸς, (pro ἁρμὸς, ȣ̃, ὁ, *compages*, ab ἄρω, *apto*, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. pass. ἦρμαι,) et λέγω, *dico.*

Συνάρμοξεν, Dor. et Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω.

Συναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, *abreptio, correptio, rapina*: à

Συναρπάζω, *simul abripio, diripio*: f. άσω, p. συνήρπακα, plusq. p. συνηρπάκειν, εις, ει, a. 1. ind act. συνήρπασα, a. 1. part. συναρπάσας, a. 1. ind. pass. συνηρπάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, εῖσα, ὲν. *abreptus*, Th. ἁρπάζω, *rapio*: f. σω. et Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno*: ab ἀσπίζω, *clypeo protego.* Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Συνασπισμὸς, ȣ̃, ὁ, *mutua defensio, cum milites mutua scuta et hastas obtendunt capiti*: à præcedente.

* Συνάφεια, ας, ἡ *conjunctio.*

Συναυλίζομαι, *unà commoror, conversor*, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, *stabulum.*

Συναυξάνω, *simul augeo, facio crescere*: f. συναυξήσω, p. συνηύξηκα, præs. m. συναυξάνομαι, *simul cresco*; præs. infin. m. συναυξάνεσθαι. ex σὺν, et αὐξάνω, *augeo*: f. ήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

Συναχθῆναι. a. 1. inf pass. verbi συνάγω, *congrego*: f. άξω, p. συνῆχα. Th. ἄγω, *duco.*

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, *condolesco*: in 3. pl. συνάχθονται, ab ἄχθομαι, *gravor, ægrè feror.* Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus.*

Σύναψις, εως, ἡ, *conjunctio*: à συνάπτω.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνάπτω, *connecto.* Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω.

Συνδάκνω, *commordeo, compungo.* Vide δάκνω, *mordeo.*

Συνδειπνέω, *cum alio cœno*: à δειπνέω, *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Σύνδεσμος, ȣ, ὁ, *nexus, vinculum*: à συνδέω, quod vide.

Συνδεόμενος, Ion. pro συνδούμενος, -ύμενος, *qui vinctus est cum aliquo*: à

Συνδέω, *simul vincio, colligo, connecto, confecio, concilio*: f. ήσω, p. συνδέδεκα, p. pass. συνδέδεμαι, p. part. pass. συνδεδεμένος, *simul vinctus*: ex σὺν, et δέω, *ligo.*

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo*: ex σὺν, διὰ, et κινδυνεύω, *periclitor.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Συνδιατρίβω, *commoror apud vel cum, consuetudinem habeo cum; versor in, operam et studium pono:* imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. ex σὺν, διὰ, et τρίβω, *tero:* f. ψω, p. τέτριφα, p. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρω, *cum alio perfero aut sustineo, aliquem in re aliquâ tolerandâ adjuvo.*

Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, *contrucido.* Vide in διαχειρίζω.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi συνδιατρίβω.

Συνδιῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, -ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum:* à διαιτάομαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos.*

Συνδικὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *testis, comes, adjutor;* propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt.* Th. δίκη, *jus.*

Συνδιώκω, *unà persequor.*

Συνδοκεῖν, dicitur *de quo inter multos convenit, quod communiter placet.* Th. δοκέω, *censeo.*

Συνδοκιμάζω, *simul exploro seu probo:* à δοκιμάζω, *probo, exploro.*

Συνδοκιμάσαντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præced.

Συνδοξάζω, *simul glorifico:* f. άσω, p. συνδεδόξακα, a. 1. ind. pass. συνεδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. συνδοξασθῶμεν à δοξάζω, et hoc à δόξα, ης, ἡ, *opinio.* Th. δοκέω, *videor.*

Σύνδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conservus, a.* Th. δοῦλος, *servus.*

Συνδραμέω, -ῶ, *concurro,* f. ήσω, p. m. -δέδρομα.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω, *concurro.* Th. τρέχω, *curro:* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes:* Epithet. insularum, quæ et συμπληγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concursus:* à συντρέχω vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *concurrens; consentiens; currûs socius.*

Συνδυάζω, *copulo, communico, conjungo;* f. άσω, p. -δυάκα.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. *duo simul conjuncti, bini;* ex σὺν, et δύω, *duo.*

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω.

Συνέβη, et Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, *evenio.* Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, *unà pasco;* quod à βόσκω, *pasco.* Th. βόω, *pasco;* f. όσω et ώσω.

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *consulto, hortor:* quod à βουλεύω, idem. Th. βουλὴ, *consilium.*

Συνεβουλεύσατο, et συνεβουλεύσαντο, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον. a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simul excito.* Th. ἐγείρω, *excito;* f. -ερῶ, a. 1. ἤγειρα, a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *consideo;* f. εύσω, ab ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo;* f. 2. m ἑδοῦμαι.

* **Συνεδρία**, ἡ, *assessio:* à præced.

Συνέδριον, τὸ, *consessus,* sc. *judicum:* à

Σύνεδρος, ου, ὁ, *consessor, assessor, consiliarius:* ex σὺν, et ἕδρα.

Συνέεργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, *simul includo, colligo, constringo.* Th. εἴργω, *includo.*

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um,* perf. part. pass. verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo;* quod ex σὺν et ζευγνύω, seu -υμι, *jungo;* f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim;* adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζευγνύω, *conjungo,* quod vide.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf. act verbi συζητέω, *discepto,* qu. vide.

Συνεζωοποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, f. συνήσω· ex σὺν, et ἵημι, seu ἵω, *mitto.*

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *constituo;* f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono.*

Συνέθεντο, *componebant;* 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Συνέθου, Dor. pro συνέθετο, -θεο, vel -θευ, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, a. 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

Συνεθίζω, f. ίσω, *consuefacio;* quod ab ἐθίζω, idem. Th. ἔθος, τὸ, *mos, consuetudo.*

Συνεθισθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνεθίζω.

Συνειδέω, f. ήσω, *sum conscius;* ab εἰδέω, *scio.* Th. εἴδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia, intelligentia:* in pl. συνειδήσεις· à præced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel. 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius:* et in n. g. συνειδὸς, ότος, τὸ, *conscientia:* contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συνειδέω, q. v.

Συνείδω, *scio, perspicio;* a. 2. inf. συνιδεῖν, a. 2. part. συνιδὼν, όντος, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum.* Th. εἴδω, *scio; video:* f. m. εἴσομαι.

Συνειδὼς ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, p. part. pass. verbi συλλέγω; *colligo.*

Συνειλέω, *convolvo, cogo, impello, includo:* vide εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. undè συνειληφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* q. v.

Συνειληφυῖα, et συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, p. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior.* Th. λαγχάνω, *sortior:* a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω, inusitat. p. m. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegisse;* p. infin. Att. et

Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, p. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo.* Th. λέγω, *lego;* f. ξω, p. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio, consuetudinem habeo; sermocinor, in conventu discepto:* cum dat. imperf. συνῆν, f. m. έσομαι, præs. infin. συνεῖναι, præs. part. συνὼν, *conversans;* οἱ συνόντες, τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, discipuli:* ex σὺν, et εἰμὶ, *sum.*

Συνειπεῖν, *alicui assentire, alicui patrocinari.* Th. ἔπω, *dico.*

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor.* Th. ἕπω, *sequor.*

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo,* item *cohæreo.* Th. εἴρω, *necto.*

Συνεὶς, *conscius;* a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo,* q. v.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à

Συνεισέρχομαι, *simul ingredior;* cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε. ex σὺν, εἰς, et ἔρχομαι, *venio;* f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω, *simul induco:* quod à φορέω, *gesto.* Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφρέω, derivari, *intus admitto.*

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat;* 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo.*

Th. ἔχω, *habeo*; imperf. εἶχον, f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur*; 3. sing. imperf. pass. συνέχω, *constringo*. Vide præced.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco et sedeo*, q. v.

Συνεκαίετο, *coardebat*; 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν, et καίω, *uro*; f. καύσω, a. 2. ἔκαον, a. 2. pass. ἐκάην.

* Συνεκβοάω, *unà cum aliis proclamo*.

Συνέκδημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *socius peregrinationis*: ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis*. Th. δῆμος, *populus*.

Συνεκέκρατο, (per Syncop. pro συνεκεκέρατο) 3. sing. plusq. perf. pass. et

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *tempero*; f. συγκεράσω, p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo*, f. ήσω: ex σὺν, et κινέω, *moveo*.

Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido*: ex σὺν, et ἐκκεντέω, *effodio*.

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, q. v.

Συνέκλεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *unà electus*: ex σὺν, et ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, f. ξω.

Συνεκπολεμέω, -ῶ, *unà debello, simul vinco*; f. ήσω. Vide πολεμέω.

Συνεκπράσσω, *simul exigo*; in med. *unà ulciscor*: ex συν, ἐκ, et πράσσω.

Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo*.

Συνεκτάττω, *simul instruo*: à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino*.

Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, *cohibendi seu continendi vim habens; continens et in suo statu conservans; compactus*: à συνέχω.

Συνεκτρέφω, *unà enutrio, simul alo*; f. ψω. à verbo τρέφω, *nutrio*.

* Συνεκτρέχω, *unà excurro, evenio, adjuvo*. Th. τρέχω.

Συνεκτρίβω, f. ψω, *contero*. Th. τρίβω.

Συνέκτροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *simul nutriens*: à συνεκτρέφω.

Συνέλαβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. vide.

Συνελαβόμην, ε, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλεν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, *colloquor*, q. v.

Συνελαύνω, *compello, -is*: f. συνελάσω, a. 1. συνήλασα, *compuli*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus*: à συνέρχομαι, *convenio*.

Συνεληλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio*, q. v.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui*; et in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, q. v.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, q. v.

Συνελκύω, *contraho*: ex σὺν, et ἑλκύω, f. ύσω, *traho*. Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1 m. verbi συλλογίζω, q. v.

Συνελόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *simul everto, contraho in unum*. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, *pugnæ sum socius, sto à partibus alicujus*; f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συνέμεν, a. 1. inf. act. Dor. et Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo*, q. v.

Συνενείκειεν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero*. Vide ἐνείκειε.

Συνενείκεται, *confertur*: 3. sing. præs. ind. pass. ab συνενείκω, Poët. pro συμφέρω.

* Συνενήνοχα, ας, ε, p. m. ejusd. ὐδὲ τῦτο συνενήνοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit*.

Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà diripio*.

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *unà erro vel delinquo*: in 3. pl. συνεξαμαρτάνυσι. ex σὺν, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ἁμαρτήσω, a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro συνεξεπράξαντο, à συνεκπράσσω.

Συνεξέρχομαι, *convenio, unà exeo*: f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à

Συνεξετάζω, *exquiro*: ex σὺν, ἐξ, et ἐτάζω, *examino*; f. σω.

Συνεξετάττον, imperf. verbi συνεκτάττω, *simul ordino*.

Συνεξοκέλλω, *pertraho*: ex σὺν, ἐξ, et ὀκέλλω, *appello*; f. λω. Th. κέλλω, f. σω, idem.

Συνεξομοιῦμαι, *assimilor*: ex σὺν, ἐξ, et ὁμοιόω, *assimilo*: et hoc ab ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Συνεξομοιῦσθαι, præs. infin. pass. verbi præced.

Συνεξορμάω, *unà irrumpo*: ex σὺν, ἐξ, et ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Συνεξώκειλεν, *pertraxit; devenit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω.

* Συνεορτάζω, *unà festum celebro*.

Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura, commissura*: à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπαθέω, *condoleo*, quod vide.

Συνέπαινος, ε, ὁ ϗ ἡ, *consentiens, comprobans*: ex σὺν, ἐπὶ, et αἶνος, *laus*.

Συνεπακολουθέω, -ῶ, f. ήσω, *unà subsequor, simul sector*: ex σὺν, et ἐπακολουθέω, *sequor*.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι. *simul attingere et aggredi*: a. 1. inf. m. verbi συνεφάπτομαι. ex σὺν, ἐπὶ, et ἅπτομαι, *tango*.

Συνεπελαφρύνω, *simul allevo*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφρύνω, *allevo*. Th. ἐλαφρὸς, *levis, celer*.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *unà mitto*. Th. πέμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπεμφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, *unà præficio*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto*; f. στήσω.

Συνέπηξεν, *condensavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, *compingo*. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, idem; f. ξω, p. χα, p. m. πέπηγα.

Συνεπιθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συνεπιτίθημι.

Συνεπιμέλομαι, *unà curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Συνεπιμαρτυρέω, -ῶ, *testimonium insuper præbeo, adstipulor*; f. ήσω p. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν, ἐπὶ, et μαρτυρέω, *testor*. Th. μάρτυς, υρος, ὁ vel ἡ, *testis*.

Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, *bibo cum aliquo*: cum dat. fut. συμπώσω, p. συμπέπωκα, a. 1. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.

Συνεπιπονέω, *unà laboro*: ex σὺν, ἐπὶ, et πονέω, *laboro*.

Συνεπισκέπτομαι, *unà inspicio, unà considero*; f. 1. m. ψομαι, à σκέπτομαι, *considero*.

Συνεπισπᾶσθαι, præs. inf. [illegible] verbi

Συνεπισπάω, -ῶ, *simul attraho*. Th. σπάω,

Συνεπισπόμενος, *simul sequens*. Vide in σπέο, *sequere*.

Συνεπίσταμαι, *conscius sum alicui, simul scio*. Th. ἵστημι.

Συνεπισχύω, *adjuvo, auxilior, suppetias fero*; f. ύσω, p. συνεπίσχυκα.

Συνεπιτίθημι, *simul impono, impono*: συνεπιτίθεμαι, *simul adorior et invado, insurgo, aggredior*; *insisto*.

...μαι; *uter, obutor*, ut tempore, &c. ex σὺν, ἐπὶ, et τίθημι.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, *suffoco*; f. ξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Συνέποδισα, ας, ε, a. 1. act. à συμποδίζω.

Συνέπομαι, *consequor, comitor*: cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο. ex σὺν, et ἕπω, *sequor*.

Συνεπτώκει, *inciderat*: Ion. legitur pro συνεπεπτώκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, quod vide.

* Συνεραvίζω, f. ίσω, *colligo, in fasciculum congero; contribuo, opitulor ad aliquid efficiendum*, Isoc. ad Philippum: ex σὺν, et ἐρανός.

* Συνεράω, -ῶ, *simul amo*, Mosch. ult. ex σὺν, et ἐράω. Item *confero aliquid, contribuo*, ἐρανοὶ δὲ εἰσιν ἀπὸ τοῦ συνερᾶν ϗ συμφέρειν ἕκαστον, Athen. l. viii.

Συνεργέω, -ῶ, *unà operor, adjuvo*: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, εις, -ει, ει, f. ήσω, p. συνήργηκα: à συνεργός.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præced.

Συνεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, administer, collega*: ex σὺν, et ἔργον.

Συνερείδω, *defigo, impingo, fortiter comprimo*: in med. *incumbo, impressionem facio*: f. είσω, ab ἐρείδω, *figo*.

Συνέριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *socius laboris; propriè qui vel quæ lanificium simul exercet*: ex σὺν, et ἔριθος.

Συνέρχομαι, *convenio, unà venio, in unum eundemque consilium venio; matrimonium ineo*: pro συμβαίνειν, *accidere*: imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. act. συνελθεῖν, a. 2. part. συνελθών, οῦσα, ὀν, p. med. συνελήλυθα, ας, ε, p. part. med. συνεληλυθὼς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Σύνες, *intellige*: et in 2. pl. σύνετε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, *intelligentia*: acc. σύνεσιν, verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνεσθίω, *vescor cum aliquo*: imperf. συνήσθιον, ες, ε: ab ἐσθίω, f. ίσω, idem quod ἔσθω, *edo, comedo*.

Σύνεσις, εως, ἡ, *intellectus, prudentia, sapientia, conscientia; coitio*: à συνίημι.

Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1.

verbi συσκυθρωπάζω, *simul contristor*; f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo*; f. ξω, p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συνεσταλμένος, *contractus*: p. part. pass. à συστέλλω, *contraho*, q. v.

Συνέστασαν, *constituti erant*; Poët pro συνειστήκεσαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul cruci fixus sum*: a. 1. ind. pass. et

Συνεσταυρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi συσταυρόω, f. ώσω, p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, οῦ, ὁ, *crux*, seu *palus erectus*.

Συνέστειλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, f. συστελῶ, a. 1. συνέστειλα.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur*: perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τοῦ ε pro συνεστῶσα, quod per Crasin dicitur pro συνεστακῶσα, verbi συνίστημι.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Συνέστηκε, 3. perf. p. ind. act. et

Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, *perstitit, duravit*: 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ*: nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, *constituo*: f. συστήσω, p. συνέστακα, p. part. συνεστακὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin συνεστὼς, υῖα, ὸς. Th. ἵστημι, *statuo*.

* Συνεστιάω, vel συνεστιάομαι, *convivio seu epulo excipio*.

Συνεστίη, ης, ἡ, *convivium*. Th. ἑστία, *focus*.

Συνεστῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*; f. ἕξω, et σχήσω, a. 2 ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, *socia, amica; concubina*.

Συνεταῖρος, ου, ὁ, *sodalis, adjutor*.

Συνέταξα, ας, ε, *præcipi*: a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, *constituo*; f. ξω. Th. τάσσω, -ττω, *ordino*; p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, *unà sepelio*. Th. θάπτω, *sepelio*; f. ψω, p. τέθαφα, a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, *intelligite*: 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, *intelligo*.

Συνετέθειντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, *constituo*, q. v.

Συνετέλεσα, ας, ε, *finivi*: a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, *observo*, quod vide.

Συνετίζω, *intelligentem reddo*: à συνετὸς, et hoc à συνίημι, *intelligo*: quod ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, præced. verbi.

Συνετὸ, *intellexit*: 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Συνετὸς, ἡ, ὸν, *qui intelligi potest; intelligens, sciens; prudens, solers; compactus, coagmentatus*: à συνίημι, *intelligo*.

Συνετρίβη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. *intelligenter*: à συνετὸς.

Συνεύαδον, *complacuerunt*: 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, et hoc pro ἧδον, quod et detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε, ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω, p. m. ἧδα, et ἕαδα.

Συνευδοκέω, *consentio, comprobo*; f. ήσω, perf. συνευδόκηκα. ex σὺν, εὖ, et δοκέω, *videor*.

Συνευνάζω, *cum aliquo sopio*; συνευνάζεσθαι verò *concumbere, cubare cum aliquo*: ab εὐνάζω, *sopio*. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Σύνευνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui vel quæ eodem cubili utitur; maritus*, vel *uxor*: ex σὺν, et εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus*.

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito*: ex σὺν, εὖ, et πορέω, *transfodio*.

* Συνευφραίνω, *collætor*.

Συνευωχέω, -ῶ, f. ήσω, *unà convivio excipio*; et συνευωχέομαι, οῦμαι, *unà epulor*; cum dat. ex σὺν, et εὐωχέω, *convivio excipio*. Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum*: qu. ex εὖ, et ἔχειν, *bene habere, lautus esse*.

Συνεφίστημι, *unà præficio; attendo animum*; a. 2. ind. act. συνεπέστην, p. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, *unà præfectus*, præf. m. συνεφίσταμαι, *unà præsum, unà insurgo*: ex σὺν, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto, statuo*, f. στήσω.

Συνεφώνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio*; f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, ῆς.

Συνέχεον, ες, ε, imperf. vel a.

2. verbi συγχέω, confundo; concito: f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα. Th. χέω, fundo.

* Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas: à συνεχής.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, assiduè, frequenter: adv. à

Συνεχής, έος, ὁ ϗ ἡ, continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus: et

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. à

Συνέχω, unà teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; conservo, tueor; comprehendo, calleo; mecum retineo; f. συνέξω, p. συνέσχηκα, a. 2. συνέσχον, ες, ε, præs. pass. συνέχομαι, imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Συνεχῶς, adv. continenter, crebrò, frequenter, assiduè: à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, computo: f. ίσω, p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, congrego; f. ξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε, Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, unà excito; f. συνεγερῶ, a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito; a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, congregatus: perf. part. pass. verbi συνάγω, quod vide.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. act. à

Συνηγορέω, patrocinor; assentior, adstipulor: ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Συνηγορία, ας, ἡ, patrocinium: à

Συνήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, advocatus, patronus: ab eod. Th.

Συνηγοροῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορέω.

Συνηδίαται, conscivit, 3. sing. p. pass. verbi συνειδέω, f. ήσω, p. pass. συνείδημαι, σαι, ται, et 3. sing. Att. συνῄδηται, et Ion. dissolut. συνηδίαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, scio.

Συνῄδει, conscius erat: 3. sing. plusq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio; f. ήσω, p. ηκα, plusq. p. εἰδήκειν, et per Syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. m. ήσομαι, pari voluptate et gaudio afficior, gratulor: ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδύς, suavis.

Συνήθεις, acc. pl. à συνήθης.

* Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas: et * ἦθ.

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

* Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, consuetus, familiaris: ex σὺν, et ἦθος, εος, τὸ, consuetudo. *

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, -ῶ, unà certo; f. ήσω, p. συνήθληκα.

Συνήθους, gen. sing. à συνήθης, -εος, -ους, ὁ ϗ ἡ, consuetus. Th. ἦθος, εος, τὸ, mos.

Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi συναθροίζω, congrego, quod vide.

Συνηθῶν, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, pro more: adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, intellexi: et in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, compuli: a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, -is. Th. ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω, p. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, convenio, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, coætaneus, æqualis: ex σὺν, et ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, coætaneus. Th. ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Συνήλικος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Dan. i. 10.

Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, contundo: f. ήσω. Th. ἀλοάω, comminuo: dicitur et ἀλοιάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum: à seq.

Συνήμων, socius: à συνίημι.

Συνηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à συμφέρω, conduco. Th. φέρω, fero; f. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, occurro; f. ήσω. ab ἀντάω, obvius fio; p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, pro, contra.

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, unà operor: imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει, f. ήσω. Th. ἔργον, opus.

Συνηρεφής, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus. Th. ἐρέφω, tego.

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, convenio; imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήσθιον, imperf. act. verbi συνεσθίω, vescor cum aliquo; f. ίσω, Th. ἔσθω, edo.

Συνῆτε, intelligatis; 2. pl. a. 2. sub. act. verbi συνίημι, intelligo, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, et in 3. pl. συνήχθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco; f. ἄξω, p. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἤχθην, f. 1. pass. ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, conjungo; f. ψω, a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, necto.

Συνθάπτω, unà sepelio; f. ψω, p. συντέθαφα, a. 2. -έταφον, a. 2. ind. pass. -ετάφην, ης, η, consepultus fui: a. 2. part. pass. -ταφείς, εῖσα, έν. Th. θάπτω, sepelio.

Συνθέλω, simul volo, consentio; ex σὺν, et θέλω, f. ήσω, volo.

Σύνθεμα, ατος, τὸ, signum, quod ex composito datur, tessera; pactum, fœdus: à συντίθημι.

Συνθέμενος, conjugens, ruminans, perpendens: a. 2. part. m. verbi συντίθημι, conjungo. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, aor. 2. imperat. m. θέσο, (θέο, θοῦ.) θέσθω.

Σύνθεσθε, et σύνθου, compone, animadverte: a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Συνθεσία, ας, ἡ, compositio; pactum: gen. pl. Æol. συνθεσιάων à συντίθημι. Th. τίθημι, pono.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, commissura conjuslibet rei: SYNTHESIS figura Gram. acc. sing. σύνθεσιν. ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συντίθημι.

Σύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, ὸν, compositus, coagmentatus: et

Συνθετῶς, à præced. compositè. à συντίθημι.

* Συνθέω, concurro, unà curro. ex σὺν, et θέω.

Συνθῆκαι, nom. pl. à

* Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, acervus; pactum, fœdus, consensus: acc. pl. συνθήκας à συντίθημι, compono. Th. τίθημι, pono. *

Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, signum; ab eod.

Συνθηρευτής, οῦ, ὁ, venationis socius: ex σὺν, et θηρευτής, venator.

Συνθήσει, componet: 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω, quod vide.

Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1 pass. verbi sequentis.

Συνθλάω, confringo; contundo, collido: f. άσω, a. 1. -έθλασα, p. -τέθλακα, p. pass. -τέθλασμαι, a. 1. ind. pass. -εθλάσθην, fut. 1. pass. -θλασθήσομαι, η, εται. à Th. θλάω, frango.

Συνθλίβω, *comprimo*: f. ψω, imperf. -έθλιβον, ες, ε, perf. -τέθλιφα. Th. θλίβω, *premo*; f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. pl. præf. ind. act. à

Συνθνήσκω, *commorior*. Th. θνήσκω, *morior*; fut. 2. m. θανῦμαι, perf. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè *deliciis frango*, *effœmino*, *enervo*, *affligo*; item *comminuo*, *confringo*; f. ψω, a. 1. -έθρυψα, p. -τέτρυφα. Th. θρύπτω, f. ψω, *frango*.

Συνιδεῖν, *perspicere*, *considerare*; a. 2. infin. act. verbi συνείδω, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *video*; f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Συνιεῖν, præf. infin. pro συνιέναι à συνιέω, pro συνίημι, *intelligo*; a. 2. σύνην. Th. ἴω, *mitto*.

Συνιείς, εῖσα, ὶν, *intelligens*; præf. part. act. verbi συνίημι.

Συνίεμαι, *paciscor*, *convenio*; præf. med. et

Συνίεμεν, Ion. pro συνιέναι, præf. infin. act. et

Συνίετε, *intelligite*: 2. plur. imperat. præf. act. verbi συνίημι.

Συνίζω, *confido*, *devergo*, *declino*, *ut caput in pectus*: ex σὺν, et ἵζω, *sedere facio*.

Συνίημι, propriè *committo*; item *intelligo*; *gusto*, *edo* vel *bibo*: 3. pl. συνιῦσι, pro -ιεῖσι: sic ad Rom. iii. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, ἔντος, præf. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω. præf. imperat. act. συνίεθι, ίετω, et in 2. pl. συνίετε, *intelligite*; præf. fub. συνιῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. ῶσι, præf. inf. συνιέναι, f. συνήσω, εις, ει, et in 3. pl. συνήσουσι, perf. συνεῖκα, a. 1. συνῆκα, a. 2. σύνην, ης, η, a. 2. imperat. σύνες, συνίτω, et in 2. perf. pl. σύνετε, a. 2. fub. συνῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. συνῆτε ex σὺν, et ἵημι vel ἴω, *mitto*.

Συνίμεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præf. infin. act. et

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι, *simul eo*. ab εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, όντες. Th. ἴω, *eo*.

Συνίουν, pro συνίεσαν, *intelligebant*: 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω, pro συνίημι, q. v.

Συνιῦσι, *intelligunt*; 3. pl. ind. præf. ab eod.

Συνήεσαν, *concurrerunt*, *unà iverunt*; 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo*: quod ab εἶμι, *eo*; imperf. ᾖν, ᾖς, ᾖ, in dual. ἦτον, &c. Th. ἴω, *eo*.

Συνίσασι, *sciunt*; 3. pl. ind. præf. verbi ἴσημι, *scio*.

Συνιστάμενος, μένη, μενον, præf. part. m. συνίστασθαι, præf. infin. m. verbi συνίστημι, *constituo*, quod vide.

Συνίσταται, 3. perf. fing. præf. m. verbi συνίστημι.

Συνιστάντες, gen. part. præf. act. verbi ejusd.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, *commendo*; idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημι, *constituo*, *compono*, *creo*, *molior*; *firmo*, *stabilio*; *commendo*; *demonstro*, *doceo*; *contraho*: [* Παιῶνα αὐτῷ συνίστησα, Isocr. Trap. p. 468. *Pæonem sponsorem ei dedi.* Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνισταμένην ᾐσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cùm apparatum adversus se conflatum videret.*] f. συστήσω, p. συνέστακα, seu συνέστηκα, p. part. act. συνεστακὼς, et per Crasin, συνεστὼς, *consistens*: et per Epenth. συνιστεὼς, a. 1. ind. act. συνέστησα, præf. inf. m. συνίστασθαι. Th. ἵστημι.

Συνιστῶν, et in nom. pl. συνιστῶντες, præf. part. act. à συνιστάω, *commendo*, idem quòd συνίστημι, q. v.

Συνίστωρ, ορος, ὁ, *cognitor*, *testis*: ex σὺν, et ἵστωρ, *sciens*.

Συνισχυριεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχυρίζω, *corroboro*, f. ίσω et ιῶ. (nam polysyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex σὺν, et ἰσχυρίζω.

Συνιῶν (pro συνιεὶς) præf. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo*, *committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνεὶς) a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνιῶσι, 3. plur. fub. præf. act. ab eod. verbo.

Συγκωμάζετε, Dor. pro συγκωμάζετε, *choream unà instituite*; 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω: ex σὺν, et κωμάζω, *comissor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus*, *comissatio*.

Συναίεσκε, Ion. pro συνίναιε, 3. fing. imperf. act. verbi

Συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*; f. σω.

Συννενέαται, *in acervum congesti sunt*: Ion. pro συννένηνται, 3. pl. p. paff. verbi συννέω.

Συννέφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium*: et

Συννεφέω, *nubes cogo*: à

Συννεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *nubilus*, *nube obductus*, *obscurus*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συνεχῶς, adv. *assiduè*, *continenter*: à συνεχὴς.

Συννέω, vel συννήω, *in unum acervum congero*: ex σὺν, et νέω, *glomero*.

Συννῆσαι, *coacervare*, a. 1. infin. act. à præced.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito*, *intelligo*; ex σὺν, et νοέω, *mente agito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *cogitatio diligens et seria*, *consideratio*; unde et *tristitia oris*; *intelligentia*: à σύννους.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. præced.

Σύννομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui cum aliquo pascitur*; *unà educatus*, *unà habitans*; *ejusdem ordinis homo*; *conjunctus*, *cognatus*: ex σὺν, et νομὴ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*; p. m. νένομα.

Σύννους, ὁ ἢ ἡ, *cogitabundus*, *meditabundus*: ex σὺν, et νόος, *mens*.

* **Συννυμφοκόμος**, ου, ὁ, *qui cum aliquo sponsam comitatur et curat*, Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ου, ἡ, *conrupta*: ex σὺν, et νύμφη.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo*; f. εύσω, p. συνώδευκα: ex σὺν, et ὁδεύω, ab ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via*.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus*, *iter commune*: ex iisd.

Συνόδιον, ου, τὸ, *conjunctio*, seu *coitus lunæ cum sole*: ex iisd.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *comes in itinere*: ex σὺν, ὁδὸς, et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *trajicio*; p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congressus*, *concio*, *conventus*, seu SYNODUS; item *conjunctio coitus*; etiam *proventus*, *reditus*: ex σὺν, et ὁδὸς, *via*.

Συνοδυνάομαι, -ῶμαι, *condoleo*.

Σύνοιδα, *conscius mihi sum*, p. m. συνειδέναι, p. infin. m. à συνείδω. Th. εἴδω, *scio*.

* **Συνοικέω**, *unà versor*, *unà habito*, *matrimonium contraho*; f. ήσω, p. συνῴκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio*, *contubernium*, *consortium*, *connubium*: et

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui cum aliquo habitat*, *contubernalis*: à συνοικέω.

Συνοικία, ας, ἡ, propriè *plures domus eodem loco conjunctæ*; ett et *una domus*, sed *in quâ plures habitant*, unde vertitur et *contubernium*: à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio*; *connubio jungo*; *nuptum do*; *marito*; *coloniam deduco*: ex σὺν, et οἰκίζω.

Συνοικιστὴς, ῦ, ὁ, *qui cum aliquo ædificat*, *socius alicujus in conditione ædificio*, *urbe*, &c. ex σὺν, et οἰκιστὴς, ῦ, ὁ, *ædificator* Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico*, f. ήσω, p. συνῳκοδόμηκα, præf. paff. συνοικοδομέομαι, -ῦμαι, *unà ædificor*: ex σὺν, οἶκος, et δέμω, *struo*.

Σύνοικος, ου, ὁ ἢ ἡ, *simul habitans*, *consors*, *contubernalis*: ex σὺν, et Th. οἶκος, *domus*.

Συνοισόμεθα, *congrediemur*; 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, f. m. οἴσομαι, a. 1. ἤνεγκα, *fero*.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio*: ab ὁλκὴ, *tractio*.

Σύνολον, adv. *omnino, in univerſum*: à

Σύνολος, *integer, univerſus*. Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo*; f. m. -ῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorſus, omnino*: à σύνολος.

Συνομάλιξ, κος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, *ætate par, æqualis*. Vide ὁμήλιξ.

Συνομιλέω, -ῶ, *verſor cum aliquo, unà colloquor*: cum dat. f. ήσω, p. συνωμίληκα, Th. ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Συνόμνυμι, *conjuro, conſpiro*. Vide ὄμνυμι, *juro*.

Συνομολογέομαι, -ῦμαι, *aſſentior*: et

Συνομολογέω, -ῶ, *aſſentior, conſentio, comprobo; confiteor; paciſcor*: ex σὺν, ὁμὸς, et λόγος. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, -ῶ, *confinis ſum*; f. ήσω, p. συνωμόρηκα· ex σὺν, et ὅμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conterminus*: ex ὁμῦ, *unà*, adv. et ὅρος, *terminus*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: à συνόμνυμι, *conjuro*.

Συνοπαδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *comes*: ex σὺν, et ὀπάζω, *perſequor, comitem do*; f. άσω.

Συνοράω, -ῶ, *perſpicio, intelligo*; f. άσω, p. συνώρακα, et -εώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Συνούλωσις, εως, ἡ, *cicatricis contractio*: ab ὐλὴ, *cicatrix*.

Συνουσία, ας, ἡ, *conſuetudo, converſatio, concubitus*: à σύνειμι, *unà ſum, converſor*. Th. εἰμὶ, ſeu ἴω, *ſum*.

Συνουσιασμὸς, ῦ, ὁ, *congreſſus*: à συνουσιάζω, *coëo*; f. άσω.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *juncta ſupercilia habens; triſtis, trux, arrogans*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *ſupercilium*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *continuatio; compreſſio, coarctatio; anguſtia et anxietas; conflictus in prælio*: [* *ambitus*, quod aliquid undique circumdatur, Joſ. Ant. viii. 3. 2.] à συνέχω, *conſtringo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνοχωκότε, *coarctati, in anguſtum coëuntes*: nom. duàl. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε: Atticorum enim eſt η vertere in ω, et Ion. rejicitur augmentum, à verbo συνοχέω, f. ήσω, p. συνώχηκα· quod à συνοχὴ, *coarctatio, anguſtia*. hoc à συνέχω. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conſpectus, compendium*, ſeu *SYNOPSIS*; *æſtimatio*: ex σὺν, et ὄψις, ab ὄπτομαι, *video*.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, præceptum*: et

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata*; ſeu *ordinatio, agmen, exercitus; volumen*, ſeu *SYNTAGMA*: à συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντάμνω, Ion. pro συντέμνω, *concido; breve facio*. Th. τέμνω, *ſeco*.

Συντανύσαις, Æol. pro συντανύσας, aor. 1. part. act. verbi

Συντανύω, idem quòd συντείνω, *tendo, vergo*. Th. τείνω, idem.

Σύνταξις, εως, ἡ, *conſtructio*, ſeu *SYNTAXIS*. hinc Angl. SYNTAX. apud Gram. item *ordo claſſis; ſeries; volumen; ſtipendium; quicquid certo modo præſcriptum, imperatum eſt*: à συντάσσω.

Συνταράσσω, *conturbo*, f. άξω, p. συντετάραχα· ex σὺν, et ταράσσω, *turbo*.

Συντάσσω, vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, conſtituo*: [* præſ. paſſ. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, *accingor, paratus ſum*, ȣ συντέταγμαι, Dem. *non ſum paratus, inſtructus*. Luc. in Aſin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv.] f. ξω, a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi*, p. συντέταχα, perf. paſſ. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*, f. ξω.

Συνταττόμενος, præſ. part. m. vel paſſ. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συνταχύνω, *propero, accelero*. Th. ταχὺς.

Συντεθραμμένος, *ſimul educatus*, p. part. paſſ. à συντρέφω.

Συντείνω, *contendo, incito, pergo, ſtudioſè laboro, feſtino*. Th. τείνω.

Συντελέθειν, præſ. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare*. Vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, *collatio, penſio, tributum; conſummatio, finis; impietas, improbitas*, LXX. à συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Th. τέλος.

Συντέλεσμα, ατος, τὸ, *conſummatio, perfectio*: à p. paſſ. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio, conficio, conſummo, perficio, perago; contribuo*; item *ſacra facio cum aliis*; f. έσω, a. 1. συνετέλεσα, ας, ε, p. συντετέλεκα, præſ. inf. paſſ. συντελέεσθαι, -εῖσθαι, *conſummari*, p. paſſ. συντετέλεσμαι, a. 1. ind. paſſ. συνετελέσθην, ης, η, a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus*: ex σὺν, et τελέω.

Συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, qui tributum confert*. Th. τέλος.

Συντελεῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido, præcido, diminuo*; f. εμῶ, p. συντέτμηκα, p. paſſ. συντέτμημαι, p. part. paſſ. συντετμημένος, η, ον, *conciſus, a, um*, p. m. συντέτομα. Th. τέμνω, *ſeco*.

Συντέτακται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi συντάσσω, *conſtituo*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*; f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, *contritus, a, um*, perf. part. paſſ. verbi συντρίβω, *contero*, q. v.

Συντηρέω, *conſervo, obſervo, vereor*, imperf. συνετήρεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει, f. ήσω, p. συντετήρηκα, præſ. paſſ. συντηρέομαι, -ῦμαι, *conſervor*. Th. τηρέω, *ſervo*.

Συντήρησις, εως, ἡ, *conſervatio, obſervatio*, et *SYNTERESIS* conſcientiæ: à 2. perſ. ſing. p. paſſ. verbi præced.

* Συντήριος, ίȣ, ὁ, idem.

Συντιθέναι, præſ. inf. act. συντίθενται, 3. perſ. pl. præſ. indic. m. vel paſſ. verbi

Συντίθημι, *compono, concinno, conſtituo*; f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. συνέθην, præſ. med. συντίθεμαι, *paciſcor, conſentio*, p. paſſ. συντέθειμαι, pluſq. p. paſſ. συνετεθείμην, σο, το, a. 2. m. συνεθέμην, εσ, το, *pactus ſum*. Th. τίθημι, *pono*.

Συντιμάω, *magni æſtimo*: συντιμῶμαι, *æſtimo*: ex σὺν, et τιμάω. Th. τίω, *honoro*.

Συντίμησις, εως, ἡ, *æſtimatio, indicatio pretii, pretium*: à præced.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas*: à συντέμνω, *concido*. Th. τέμνω, *ſeco*: perf. m. τέτομα.

Σύντομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conciſus*: ab eod. Th.

Συντόμως, *conciſè, breviter*: adv. et

Συντομώτατα, *breviſſimè*: ſuperl. à σύντομος.

Σύντονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contentus, concitatus*: à συντείνω, *contendo*. Th. τείνω, *tendo*; fut. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτονα.

Συντόνως, adv. *vehementer*: à præced.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, *tres ſimul, terni*. Th. τρεῖς, *tres*.

Συντρέφω, *ſimul educo, alo*: f. -θρέψω, p. paſſ. -τέθραμμαι· ex σὺν, et τρέφω, q. v.

Συντρέχω, *concurro, convenio, advenio; conſentio; adjuvo*: fut. m. συνθρέξομαι, a. 2. συνέδραμον, p. m. συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio*: à

* Συντρίβω, *contero, comminuo, attero, crucio; labore, dolore, et triſtitiâ veluti contero*; præſ. part. συντρίβων, ουσα, ον, f. ψω, p. συντέτριφα, a. 1. συνέτριψα, a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν, a. 2. indic.

συντρίβω, præs. pass. συντρίβομαι, *contero*, p. pass. συντέτριμμαι, p. infin. pass. συντετρῖφθαι, p. part. pass. συντετριμμένος, η, ον, a. 2 ind. pass. συνετρίβην, ης, η, f. 2. pass. συντριβήσομαι, η, εται. Ex σὺν, et Th. τρίβω, *tero*. Hinc •

Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio*: et

Συντριμμὸς, ῦ, ὁ, idem: à 1. perf. p. pass. verbi præced.

Συντρίψαι, a. 1. infin. ejusd.

Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio*: ab eod.

Συντρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *unà educatus*: à συντρέφω, *simul educo*. Th. τρέφω, *nutrio, alo*; f. ψω, p. m. τέτροφα.

Συντροχάζω, *concurro, simul curro*: ex σὺν, et τροχάζω, *curro*. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *concurro, convenio; incido in aliquem; colloquor, commercium et consuetudinem habeo; contingo*: cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε, a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulier. Gr. *affabilis*.

Συντυχία, ας, ἡ, *occursus, colloquium; casus*; à συντυγχάνω.

Συντυχίην, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνέω, -ῶ, *unà cano, unà celebro*: ex σὺν, et ὑμνέω, *celebro*.

Συνυπακούεσθαι, præs. infin. m. vel pass. à

Συνυπακούω, *unà subausculto*: ex σὺν, ὑπὸ, et ἀκούω, *audio*; f. σω, p. ἤκουκα.

Συνυποκρίνομαι, *unà simulo*; a. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η, ex σὺν, ὑπὸ, et κρίνω, *secerno*.

Συνυπουργέω, -ῶ, *unà operam confero*, f. ήσω, p. συνυπούργηκα. ex σὺν, et ὑπουργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor*; quod ex ὑπὸ, et ἔργον, *opus*.

Συνυφαίνω, vide ὑφάω, *texo*.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela*: ex σὺν, et ὑφὴ, *textura*.

Συνυψόω, -ῶ, *simul extollo*, f. ώσω, p. -ύψωκα· ab ὑψόω, *extollo*.

Συνωδίνω, *unà instar puerperæ doloribus afficior*. Ex σὺν et ὠδίνω, *parturio*. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor*.

Συνῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *non absonus, consentaneus*: ex σὺν, et ᾠδὸς, ab ἀείδω, *cano*.

* Συνωθέω, *simul detrudo, cogo, coarcto, compello*.

Συνῳκηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor*. Th. οἶκος.

Συνώμεθα, 1. pl. à. 2. sub. m. verbi συνίεμαι, *paciscor, convenio*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: et

Συνωμότης, ȣ, ὁ, *conjuratus, conspiratus*: à συνόμνυμι, *conjuro*, f. συνομόσω, p. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Συνωνέομαι, *coëmo*: vide ὠνέομαι.

Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio*: à

Συνώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nomen commune habens; idem significans*; ex σὺν, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum* aut *mulorum currum trahentium, biga*; item *par quodcunque*: qu. συναορὶς, à συναείρω, *connecto*.

Συνώχαδον, *confertim, continenter*: adv. à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συὸς, *suis*, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus*.

ΣΥ'ΡΑΙ, ῶν, αἱ, *parvæ vilesque lacernæ*. Vide σισύρα.

Συράκοσσαι, ῶν, αἱ, Dor. et Poët. pro

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, et Συράκουσαι, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*; Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas* seu *tumultum excito*: qu. à σύω, *moveo, turbo*.

Σύργαστρος, *operarius*, expon. et *subulcus*: ex σῦς, et ἐργάζομαι. Item *serpens*, in Theocr. ex σύρω, et γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.

Συρέντες, *tracti*, nom. pl. a. 2. part. pass. à σύρω, *traho*, f. ρῶ, a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, *pinguis tunica*; item herbæ nomen.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*.

Συρισμὸς, ῦ, ὁ, *sibilus, stridor*: à 1. sing. perf. pass. verbi συρίσσω.

Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*; *quicquid fistulosum est*, ut *in rotâ cavum cui axis inseritur, colli et pedis venæ grandiores, caverna*; sed impr. σύριγγες *sunt cuniculi in opere militari; viæ tectæ*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρίζω, *fistulâ cano, sibilo*, f. ίσω, p. σεσύρικα, perf. pass. σεσύρισμαι: à συρίσσω.

Συριηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *genere Syrius*.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Συρικτὴς, ῦ, ὁ, *fistulator*.

Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, *sibilo, fistulo*.

Συρίσδειν, et συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere*, verbi συρίζω, idem quod Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρισμὸς, ῦ, ὁ, *sibilus*: à συρίζω.

ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo, fistulâ cano*: hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*.

Συριστὶ, adv. *Syriacè, linguâ Syriacâ*.

Σύρμα, *SYRMA*, *quod trahitur*, et *vestis caudata mulierum*; *tractus, impetus*, ut *venti, imbris* &c. à σύρω.

Συρμαΐζειν, *purgare portione ex aquâ et zeâ*.

Συρμὸς, ῦ, ὁ, *tractus*: à σύρω.

Σύρουσα, *trahens*, Dor. pro σύρουσα, præs. part. f. g. à σύρω, *traho*.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHOENISSA*, *ex Syriâ Phœnicibus* conterminâ, *oriunda mulier*.

Συῤῥάπτω, *consuo*; ex σὺν, et ῥάπτω, *suo*; f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Συῤῥάσσω, f. ξω, p. συνέῤῥαχα, a. 1. συνέῤῥαξα, idem quod

Συῤῥάττω, f. ξω, *confligo*. Th. ῥάσσω, vel -ττω, *allido*.

Συῤῥέμβομαι, *unà vagor*: ex σὺν, et ῥέμβω, *in gyrum ago*.

Συῤῥέουσι, 3. pl. præs. ind. à

Συῤῥέω, *confluo*: ex σὺν, et ῥέω, *fluo*; fut. ῥεύσω.

Συῤῥήγνυμι, vel συῤῥηγνύω, *confringo; bellum concito; confligo*. Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*; f. ξω.

Σύρτης, ȣ, ὁ, *tractor*: à σύρω.

Σύρτις, εως, ἡ, *SYRTIS*, in pl αἱ σύρτεις, sunt duo sinus in mediterraneo periculosissimi: à σύρω, *traho*, quòd naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *incompositus*: item *vilis multitudo* undecunque *tracta*: à σύρω, *traho*.

Συρφετὸς, ῦ, ὁ, *sordes*, qu. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fæx plebis*. à

ΣΥ'ΡΩ, *traho*, per pavimentum: f. συρῶ, p. σέσυρκα, p. pass. σέσυρμαι.

ΣΥ͂Σ, συὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *SUS, porcus, aper*: dat. pl. συσὶ. ὗς, idem.

* Συσκέπτομαι, *consulto cum alio*.

Συσκευάζω, f. άσω, *in fasciculum colligo, compilo, apparo, subdolè struo*: ex σὺν, et σκευάζω. Th σκεῦος, *vas*.

* Συσκευὴ, ῆς, ἡ, *fraudulenta molitio, consilium*.

Συσκηνέω, -ῶ, *contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo*; ex σὺν, et σκηνέω.

Συσκηνοῖεν, 3. pl. præs. opt. à præced.

Σύσκηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contubernalis*: à σκῆνος, εος, τὸ, idem quod σκηνή.

Συσκηνόω, -ῶ, *contubernalis sum*: ex σὺν, et σκηνόω.

Συσκιάζω, *obumbro, occulto*; f. άσω. Th. σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra*.

Συσκιάσαι, a. 1. infin. act. præced.

Σύσκιος, ου, ὁ ϰ ἡ, *umbrosus, opacus*: ex σὺν, et σκιά.

Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζει, *advesperascit*: ex σὺν, et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *pariter tristi vultu sum, simul contristor, condoleo*: f. άσω ex σὺν, et σκυθρωπὸς, *mæstus, vultu tetrico*: quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, et ὢψ, *vultus*.

Συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo, lacero*; f. ξω, p. συνεσπάραχα, a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συσπεύδω, *studiosè et impensè alicui faveo*. Th. σπεύδω, *festino*.

Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, *concussio*: à perf. pass. verbi

Συσσείω, *concutio*, f. είσω, p. συσσέσεικα, p. pass. συσσέσεισμαι. Th. σείω.

Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum*: à

Σύσσημος, ου, ὁ ϰ ἡ, *unà significans*: ex σὺν, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Συσσίτοισιν, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à

Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis*: ex σὺν, et σῖτος, ου, ὁ, *frumentum*.

Συσσύρω, *unà violenter traho*: à σύρω.

Σύσσωμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ejusdem corporis particeps*: ex σὺν, et σῶμα, *corpus*.

Συστάδες, ων, αἱ, ut συστάδες ἄμπελοι, *vites ordine plantatæ*: à συνίστημι.

* Συσταδὴν, adv. *cominus*: et

* Συσταδὸν, idem: ab eod.

Συσταθεὶς, a. 1. part. pass. verbi συνίστημι, quod vide.

Συστᾶσαν, acc sing. fœm. g a. 2. part. verbi συνίστημι, a. 2. συνέστην, et part. συστὰς, -άντος, -ᾶσα, -ὰν.

Συστάσεις, nom. pl. à σύστασις.

Συστασιάζω, f. άσω, *seditionis socius sum*: à στάσις.

Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, *socius seditionis*: à 3. sing. perf. pass. præced.

Σύστασις, εως, ἡ, *constitutio; compositio, coagmentum, crassitudo, concretio, substantia; natura rei; origo rei, ortus, initium*, Polyb. *confirmatio per argumenta; conciliatio animorum ad concordiam, amicitia, et concordia ipsa; coïtio, conjuratio; cœtus; commendatio*. à συνίστημι, *constituo*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Συστασιώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis*.

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius, a, um*: à συνίστημι, *commendo*.

Συσταυρόω, -ῶ, *unà crucifigo*; f. ώσω, p. συνεσταύρωκα, perf. pass. συνεσταύρωμαι, a. 1. ind. pass. συνεσταυρώθην, ης, η, a. 1. part. pass. συσταυρωθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. σταυρὸς, *crux*, seu *palus erectus*.

Συστεγάζω, *unà contego*: ex σὺν, et στεγάζω, à στέγω, *tego*, p. m. ἔστεγα.

Συστέλλω, propriè, *contraho, compono*; item *consterno, compono ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo; corripio*; f. συστελῶ, f. 2. συσταλῶ, p. συνέσταλκα, a. 1. ind. act. συνέστειλα, præs. infin. pass. συστέλλεσθαι, perf. part. pass. συνεσταλμένος, η, ον, *contractus, a, um*: ex σὺν, et στέλλω, *mitto, contraho*.

Συστενάζω, *unà suspiro, congemisco*; f. ξω. ex σὺν, et στενάζω, idem quod στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Σύστημα, ατος, τὸ, *compages, collectio*, *SYSTEMA*, Angl. SYSTEM; *acervus, conventus, turma, multitudo; opus quodlibet arte compositum*: à συνίστημι.

Συστῆναι, a. 2. infin. act. συστήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo, in unum congrego*. Th. ἵστημι, *sto*.

Συστοιχέω, -ῶ, *ejusdem ordinis sum, in eâdem serie seu eodem versu sum collocatus, conjunctus; respondeo, congruo, similis sum*; fut. ήσω, p. συνεστοίχηκα. ex σὺν, et στοιχέω, *ordine procedo*. hoc à στοῖχος, ου, ὁ, *ordo*.

Συστοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia*: et

Σύστοιχος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ejusdem ordinis*: σύστοιχα dicuntur *quæ inter se sunt affinia*: à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio*; item *SYSTOLE*, figura Gram. à συστέλλω, *contraho*. Th. στέλλω, idem, f. λῶ, p. ἔσταλκα, p. m. ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, *commilito*: ex σὺν, et στρατιώτης, ου, ὁ, *miles*. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, *tumultus*; item *collectio*: à

Συστρέφω, *convolvo in fascem, contorqueo, colligo, conglobo, cogo*; f. ψω, a. 1. συνέστρεψα, a. 1. part. act. συστρέψας, ασα, αν, perf. m. συνέστροφα. ex σὺν, et στρέφω, *verto, torqueo*.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio et involutio in orbem; tumultuosa et seditiosa concio, concursus*: a perf. m. συνέστροφα, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστῶ, ῇς, ῇ, *constituerim*, a. 2. sub. act. verbi συνίστημι, *constituo*, a. 2. συνέστην.

Συσφίγγω, *constringo, cogo et contraho*; f. ξω, a. 1. συνέσφιγξα. à σφίγγω, *stringo*. Hinc

Σύσφιγξις, εως, ἡ, *coactio, constrictio*.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. et

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνέχω, *contineo*; f. συσχήσω, perf. pass. συνέσχημαι, a. 1. pass. συνεσχέθην. ex σὺν, et ἔχω, *habeo*.

Συσχηματίζω, *configuro, conformo*; f. ίσω, p. συνεσχημάτικα. præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. ex σὺν, et σχηματίζω, à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύτο, *concitatus est, ruit*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἐσσύτο, vel ἔσσυτο, verbi σεύω, vel σύω, *concito*: vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσσύμην, ου, ετο, et per Sync. et Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥ΄ΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ; pellicula rugosa; senectus*.

Συφορβὸς, οῦ, ὁ, *subulcus*, pro συοφορβὸς· ex σῦς, et φορβὴ, *pabulum*. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, οῦ, et συφεὼν, ῶνος, ὁ, *hara, suile*, ubi *sues*.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *mercenaria*.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *humerus*.

Συχνὰ, et συχνὸν, adverbialiter, *assiduè*: à

Συχνὸς, ἡ, ὸν, *frequens, creber, multus, spissus, confertus*: à συνεχής.

Συχνῶς, *crebrò, assiduè*: à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo*: σύομαι, *moveor, incitor*: à σεύω.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ϰ ἡ.

Σφ', pro σφὶ. nom. et acc. dual. ab ὅς, οὗ, οἷ, *HE*.

Σφάγανον, ου, τὸ, *ensis*; à σφάζω, *jugulo*.

Σφαγεὶς, εῖσα, ὲν, *trucidatus*, a. 2 part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occisor, jugulator*; item *gladius*. Th. σφάζω, *jugulo*.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulatio, jugulum*: ab eod. Th.

Σφαγιάζομαι, *hostias macto*: à

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima, hostia*; item *locus aut vas quo victimarum sanguis excipitur*: à σφαγή.

ΣΦΑΔΑ΄ΖΩ, f. σω, *pedes jacto; palpito, de morientibus; difficulter morior*; item *indignor, graviter irasco*, propriè *cum plosione pedum*.

Σφαδασμὸς, οῦ, ὁ, *pedum jactatio, palpitatio, ira vehementior*: à præced.

ΣΦΑ΄ΖΩ, seu σφάττω, *jugulo*

macto: fut. άξω, p. χα, a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ´ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA*, *globus, pila*; qu: à στεῖρα.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, instar globi*: et

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*: et

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, *ad sphæram pertinens, globosus*: et

Σφαιρίον, et -ίδιον, ου, τὸ, *globulus, pilula*: à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ*: à σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur*: ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *globosus*: ex σφαῖρα, *sphæra*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma, species*. Th. εἴδω, *video*.

Σφαιρόω, *in globi* vel *pilæ modum rotundum facio, pilam gladii*, vel *hastæ cuspidi præfigo*: à Th. σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum, corrigia calceamenti*: à præced.

Σφακελίζω, f. ίσω, *sphacelo laboro*, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ´ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *grangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ*; puto à σφάζειν, quia necata ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, *medius digitus*.

ΣΦΑ´ΚΟΣ, ου, ὁ, *salvia*, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *sphacteria*.

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *titubans, lubricans, instabilis; periculosus, noxius*: à σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. plur. præs. act. à

ΣΦΑ´ΛΛΩ, *supplanto, everto, FALLO, circumvenio*; f. αλῶ, p. ἔσφαλκα, a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, error, delictum, infortunium*. Th. σφάλλω.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa*.

Σφάξαι, *trucidasse*; a. 1. inf. act. et

Σφάξας, ασα, αν, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*, f. ξω.

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Σφαραγεῦντο, Dor. et Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. à

Σφαραγέω, -ῶ, f. ήσω, *gutture sonum edo*. Th. σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum strepitu excito*: à

ΣΦΑ´ΡΑΓΟΣ, et σφάραγγος, ου, ὁ, *sonus qui gutture emittitur*; item *guttur*

Σφᾶς, acc. pl. ab ὅς, *HE*.

Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.

Σφὶ et σφωὶ, nom. dual. ab ὅς, *HE*; item *seipsum*, vel *seipsum*, acc. sing. Poët. pro ἕ, item *se*, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. pl. Æol. pro σφᾶς.

Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, quod vide.

ΣΦΕΔΑΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, *vehemens, intensus, acer, durus, festinus*; qu. à σπεύδω, *festino*.

Σφεῖς, nom. pl. ab ὅς, *HE*, et pro αὐτοὶ, *ipsi*.

Σφέων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab eod.

Σφέλας, ατος, τὸ, *scabellum, lignum cavum*. Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ατος, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis*.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *acernus*; item *durus, firmus*: à

ΣΦΕ´ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, *acer*, arbor.

Σφενδονάω, et -έω, *fundam torqueo*: à

ΣΦΕΝΔΟ´ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA*; quâ lapides, violentèr jaci queunt. Est et *ornamentum muliebre*: qu. à σφεδανὸς.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quòd σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίστης, et σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor*: ab eod. Th.

Σφέτερ, pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν, et

Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ον, *suus, a, um*, dat. pl. σφετέροισι.

Σφετερίζω, *meum facio, usurpo*: à σφέτερος.

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, *usurpatio*: à præced.

Σφέτερος, α, ον, *suus, a, um*; *proprius*: item pro ὑμέτερος, *vester*: à σφεῖς, pl. ab ὅς, *HE*.

Σφέων, Ion. pro σφῶν, *ipsorum*.

Σφηκόω, -ῶ, f. ώσω, *in angustum ex lato contraho*; *cuneo*; *cingo*: *fulcio, firmo*: ἐσφηκῶντο, Dor. et Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. pass. Th. σφὴξ, ὁ, *vespa*.

Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *fefelli*: a. 1. ind. et

Σφῆλαι, a. 2. inf. act. et

Σφήλας, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, f. λῶ, a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, *facilè mobilis, obliquus, densus*: à σφάλλω, *supplanto*.

ΣΦΗ´Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus*.

Σφηνόω, -ῶ, *cuneo findo*; *obstruo cuneo*, vel *obturo et defigo velut adacto cuneo, condenso, stipo*; f. ώσω, p. ἐσφήνωκα, à σφὴν, *cuneus*.

ΣΦΗ´Ξ, ηκὸς, ὁ, *vespa, crabro*.

ΣΦΗ´ΤΤΙΟΣ, ου, *acer*.

Σφὶ, et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, *ipsis*. Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, et per Aphæresin, φὶν.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφὶγξ.

Σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia*: à verbo

ΣΦΙ´ΓΓΩ, *stringo, constringo*, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia*. Angl TO PINCH.

Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, *SPHINX*; *nomen vatis cujusdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni similis, ænigma hominibus proponens, nescientesque illud solvere dilanians*; item *qui ænigmaticè loquitur*; à præced.

Σφίγξαι, *constringisse*: a. 1. infin. act. verbi σφίγγω, f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, *ipsis*; dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab ὅς.

Σφόδρα, *valdè, vehementer*: adv. à

ΣΦΟΔΡΟ´Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens, acer, alacer, validus*.

Σφοδρῶς, *vehementer*, adv. à præced.

Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix silphio similis*; item *insectum quoddam de blattarum genere*. Th. σπόνδυλος.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, *verticillus nentium fœminarum*; *vertebra, spina dorsi*.

Σφὸς, οῦ, Dor. pro σφέτερος, *suus*.

Σφοῦ, gen. sing. à præced.

Σφραγίζω, *signo, sigillo*; in S. S. *confirmo, conservo*; item *occulto*; f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. ἐσφράγισα, a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω, a. 1. sub. act. σφραγίσω, ης, ῃ, perf. pass. ἐσφράγισμαι, a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η, a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο, Th. seq.

ΣΦΡΑΓΙ´Σ, ίδος, ἡ, *figura ex alio expressa, sigillum, signum*. Hinc σφραγίζω, *signo, obsigno*; f. ίσω.

Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.

Σφράγισμα, ατος, τὸ, *signum, sigillum*: a. 1. perf. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγίς.

Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide

ΣΦΡΙΓΑ´Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo, sum vegetus et corpore benè babito*; *lascivio*. *insolesco, efferor, de animo*.

Σφυγμὸς, οῦ, ὁ, *pulsus, motus cordis et arteriarum, dilatione et contractione factus*: à seq.

ΣΦΥ´ΖΩ, f. ύξω, *salio, pulso, mico, palpito*: *desiderio æstuo*.

Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus*; *micatio ar-*

teriarum; cordis palpitatio: à præced.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus.*

Σφυροκοπία, ας, ἡ, *ars fabrilis*: à

Σφυροκόπος, ου, ὁ & ἡ, *malleator*: à σφύρα, *malleus*, et κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *seco*; fut. ψω, p. m. κέκοπα.

Σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis; extremitas ima*, ut montis; *pes ipsa*: à σφύρα.

Σφυρωτὴρ, (ὑποδήματος), *corrigia*, calceamenti. Th. σφύρα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, q. v.

Σφὼ, nom. et acc. dual. à σύ.

Σφωὶ, pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ὅς.

Σφῶϊ, nom. et acc. dual. σφῶϊν, gen. et dat. dual. à σύ, *tu*. Sed σφωῒν, gen. dual. ab ὅς.

Σφωΐτερος, *suus*; aliquandò *tuus* et *vester*: à σφῶϊ.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens; cella*, vel *soboles apum*. σχαδόνες, οἱ, *favi.*

Σχάζω, f άσω, *scarifico; demitto, deduco; relinquo; inhibeo, cohibeo*: à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *varus, paxillus, furcula attollendis retibus*: idem quod χάλιξ.

Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω. f. άσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, a. 1. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, fut. άσω, a. 1. pass. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, *sacrifico, scalpo; laxo, demitto; deduco, transfero.*

Σχὲ, *habe*; a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA, tabula in quâ scribimus*, propriè *ex tempore*: à σχεδὸν, *illicò*. [* Hinc Angl. A SHEET.

Σχεδὸν, *cum lenitudine quâdam decora, modestè, compositè*; qu. *retento gressu*: ab ἔχω, *retineo*, vel à σχεδὸν.

Σχεδία, ας, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*) *ratis, navis subitò facta*: à σχεδὸν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore*, vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago*; item *extempore dico*: à σχέδιος, quod vide.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum*: à præced. verbo.

* Σχεδίην, adv. *cominùs*: à σχέδιος.

Σχέδιον, ου, τὸ, *assula*, Th. σχίζω.

Σχέδιος, ία, ιον, vel ου, ὁ & ἡ, *qui propè est: subitò factus*. Th. σχεδὸν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδὸν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè, propemodùm, ferè, fermè, penè; cominus.*

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est. 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. et Dor. pro σχέθειν, *habere* præs. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo, teneo, inhibeo, reprimo, detineo*: à σχέω, pro ἔχω.

Σχελὶς, ίδος, ἡ, *segmentum carnis.*

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, propè, juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, et per Sync. σχέδῳ, et κατὰ τρόπην τοῦ δ εἰς ρ, et accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto, mane*: per Pleonasm. τοῦ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo.*

Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo seu constitutio corporis*; dicitur etiam de *cultu externo*: à σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, *infelix, miserabilis*; item *durus, sævus, intractabilis; acer, audax, laborum patiens; scelestus, nefarius; importunus*: quasi ex σχέω, et τάλας, *qui miseriam habet.*

Σχέτο, *tenebatur*: Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, p. ἔσχηκα, *habeo, teneo*, inusit. Hinc σχέσις, *habitudo*: et

Σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, gestus figura, cultus, SCHEMA*; item *decus, dignitas*; etiam *prætextus*: à præced. Hinc.

Σχηματίζω, *formo, figuro*: in med. *simulo.*

Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, *figuratio, figura, cultus: corporis*, item *orationis*, et *gestûs compositio in certum modum; prætextus*: à præced. perf. pass.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro quo ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω.

Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum, assula*: et

Σχίδος, *assula*: à σχίζω, *findo.*

Σχίζα, et σχίζη, *fissura*: et

Σχίζῃσι, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo.*

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo, SCINDO, disseco*; fut. ίσω, p. ἔσχικα, perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, *assula: frustum* τοῦ σχίζειν *ablatum.*

Σχῖνος ου, ἡ, *lentiscus*, arbor. Th. σχίζω, *findo.*

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχισθῆναι, *scissum esse*; a. 2. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*, f. ίσω, a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura, dissidium, SCHISMA*: à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura, fissura*: ab eod.

Σχίσσας, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχιστὸς, ὴ, ὸν, *fissus, fissilis*: à 3. pers. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοίατο, *continerent*: Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, *haberem*; Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusdem.

Σχοινίζω, *fune metior, circumscribo*, et *finio*: à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus*: à

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, et aliquando ἡ, *juncus, funis è junco*: est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum, ligandum.*

Σχοῖνος, *pro mensurâ 60 stadiorum*. Est vox Ægyptiaca; nempè, *duplex parasanga.*

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ & ἡ, *funibus extensus, longus*: ex σχοῖνος, et τείνω, *tendo.*

Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otiosus esset*; 3. sing. præs. opt. verbi

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω, p. ἐσχόλακα, perf. pass ἐσχόλασμαι, σαι, ται. Th. σχολὴ, *otium.*

* Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus, segnis, tardus*: ab eod.

* Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à præced.

Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardiùs, segnius*: ab eod.

* Σχολαίως, adv. *per otium, tardè*: ab eod.

* Σχολαρχέω, -ῶ, *scholæ præsum*: ex σχολὴ, et ἄρχω.

Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, *otiosus*: à σχολάζω.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, lucubratio; SCHOLA*: Anglic. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. sing. præced. adverbialiter sumpt. *otiosè, lentè, tardè, vix; ægre; haudquaquam; nullatenus; multò minùs.*

Σχόλιον, ου, τὸ, *glossa; brevis explicatio*: à præced.

Σχόμενος, *qui tenuit*; a. 2. part.

m. verbi ἔχω, *habeo*; a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχῶ, *habe*: a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Σάαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς. Th. σόος, ου, *salvus*.

Σωγενής, έος, ὁ, nom. propr. *Sogenes*.

Σώεσκε, Ion. pro ἔσωζε, *servabat*: 3. sing. imperf. act. verbi σώω, id. quod σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζει, *servet*, 3. sing. opt. præs. verbi σώζω, q. v.

Σωζόμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Σώζω, *salvo, servo, sospito*; item *è periculo munio, in futurum præsto tutum*: f. σώσω, p. σέσωκα, a. 1. ἔσωσα, a. 1. imperat. act. σῶσον, *salvum fac*; a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. σέσωμαι, aor. 1. pass. ἐσώθην. [* σωθεὶς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας; Isoc. Evag. p. 82. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus*. Et in activo cum εἰς juncta occurrit, ut σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2 Tim. iv. 18. *incolumem producet in regnum suum*. Σώσει' εἰς Ἑλλάδ'. Eurip. Iphig. in Tauris, 1068. *salvam te producet in Græciam*. Εἰς πατρίδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *Incolumem in patriam producere*.] Th. σόος, *salvus*.

Σωθεὶς, θεῖσα, ὲν, *salvus, servatus*: a. 1. part. pass. verbi præced.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Σωθησόμεθα, 1. pl. et

Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Σωκέω, *possum, valeo*: à σῶκος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro

Σῶκος, *servator*, Epith. Mercurii: à σώζω, in perf. σέσωκα,

Σωκράτης, εος, ους, ὁ, *SOCRATES*: voc. ὦ Σώκρατες,

Σωκρατικὸς, ή, ὸν, *SOCRATICUS*: à præced.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus*.

Σῶμ', pro

ΣΩ'ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus*, [* *corpus vivum, pecus*, λέων ἐπὶ σώματι κύρσας, Hom. Il. Γ. 23. Hes. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit. quævis persona*, σώματα ἄδικα, Eurip. Suppl. 223. *personæ sontes*.] dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora, servi*.

Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo*: Xenoph. à præced.

Σωματικὸς, ή, ὸν, *corporeus, a, um*; ab eod.

Σωματικῶς, adv. *corporaliter*: à præced.

Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpusculum; hominis defuncti cadaver; codex, liber*: à σῶμα.

Σωματοποιέω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo; reficio*, etiam *de animo; augeo, validiorem reddo*: f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα, Th. σῶμα.

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ *custos corporis, satelles*.

Σῶος, ου, ὁ & ἡ, vel σῶος, ῴα, ῷον, *salvus, sospes*: à σόος.

Σώπατρος, ου, ὁ, nom viri, Gr. *salvus pater*.

Σώρακος, *vasis genus*: à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur*.

Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Σωρεύω, *cumulo, acervo*; f. εύσω, p. σεσώρευκα, p. pass. σεσώρευμαι, p. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um*. Th. σωρός.

Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim*: adv. à

ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *acervus, cumulus*.

Σῶς, *salvus, incolumis, integer*: à σάος, idem quod σόος, et contractè σῶς, ὁ & ἡ.

Σῶσαι, *servare*; a. 1. inf. act. et

Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. et

Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, q. v.

Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. quod interpret. Lat. *cui vires sunt integræ*.

Σῶσι, per Crasin pro σώζουσι, vel σώουσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος, *salvus*.

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nom. viri, Gr. *conservatio patris*.

Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, fut. 1. part. act. verbi σώζω, q. v.

Σῶστρον, ου, τὸ, *merces*; quæ datur Medico ob sanationem; [* *donarium* Deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam.] item, *quod datur ei qui fugitivum retraxit*; item *quod datur pro libertate*: à σώζω, *servo*.

Σώτειρα, ας, ἡ, *servatrix, liberatrix*: et

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ *servator, salvator*; à σώω vel σώζω.

Σωτηρία, ας, ἡ, *conservatio, salus*; et

Σωτήριον, ου, τὸ, idem: *expiatio*, LXX. à

Σωτήριος, ου, ὁ & ἡ, *salutaris, prosper, saluber, sospitalis*: à σωτήρ.

Σῶτρον, ου, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*; quod radios in se σώζει.

Σώφρον', pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων, q. v.

Σωφρονέω, -ῶ, *sanâ mente sum præditus, prudens sum; modestus sum; castus sum et pudicus*; f. ήσω, p. σεσωφρόνηκα, a. 1. ἐσωφρόνησα, a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω, à σώφρων, q. v.

Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*, nomen propr.

Σωφρονίζω, *ad sanum mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, reprimo, emendo, tempero, moderor*: f. ίσω, perf. σεσωφρόνικα, perf. pass. σεσωφρόνισμαι. à σώφρων.

Σωφρόνισκος, ου, ὁ, *SOPHRONISCUS*.

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, *castigatio, emendatio*: à σωφρονίζω.

Σωφρόνως, adv. *temperanter*: à σώφρων.

Σώφροσι, *temperantibus*; dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia, pudicitia, modestia*; item *mentis sanitas*: à seq.

Σώφρων, ονος, ὁ & ἡ, *cui mens est salva; prudens, sapiens; modestus, temperans, sobrius; honestus, probus, castus*: ex σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

ΣΩ'ΧΩ, *tero, lævigo*.

Σώω, *incito, moveo*: à σεύω.

Σώω, *servo, sospito*: à σῶος.

T.

T, EST decima nona litera apud Græcos, et in numeris *trecentorum*, et cum lineolâ subjectâ (τ,) *trecentorum millium* est signum. Attici eâ pro σ utuntur: Ion. pro θ: Dor. pro κ.

Τὰ, *hæc*: τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*. Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾶ, Dor. pro τῇ; τᾶδε pro τῆδε.

Ταβιθὰ, ἡ, nom. mulier. Syr. *capra, dama*.

Ταβιτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor*: cujus vigor naturalis perit, et res τήκεται, *mollescit*. Hinc.

Ταγγίζω, *rancidus fio*: et

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, *rancidus*. Est etiam Angl. TANG.

Ταγεὶς, *constitutus*: a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino*; f. ξω, a. 2. pass. ἐτάγην.

Ταγηνίζω, Att. et Dor. pro τηγανίζω.

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo; factio; agmen*; [* *legio*, ὀκτὼ τάγματα,

ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἕκαστον, Dion. Halic. l. vi. *decem legiones quater mille viris singulae*: στρατιὰν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum*; malè ibi Casaub. *cohortium*. (2) *cohors*, vid. Jos. B. J. iii. 6. 2. et Schel. 4to. in Hyginum, p. 90.] à τάσσω.

Ταγὸς, ᾦ, ὁ, *dux, imperator, praefectus belli*: ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo*: ab inusit. τάω, *capio*; a. 2. ἔταγον. undè a. 2. part. ταγὼν, et Poët. τεταγών. Th. τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extensus*: a. 1. part. pass. verbi τείνω.

Ταθῶσι, *intendantur*: 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi praeced.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, et Dor. pro αἱ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, et *urbem*, et *promontorium*, et *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*; *fascia, vitta, corona*; item *agger arenae sub aquis latens, pulvinus, dorsum*; *genus vermium longiorum*. Th. τείνω, *tendo*.

Τάκεαι, Dor. pro τήκεαι, et hoc Ion. pro τήκῃ, 2. sing. praes. pass. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Τακεὶς, εῖσα, ἐν, *liquefactus*: a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω, aor. 2 ἔτακον.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, *liquefactus, humidus*; *mollis, tener, delicatus*: à τήκω.

Τακήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ, *demensa*: à τακτὸς, q. v.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, *peritus ordinandi milites et acies instruendi*. τὰ τακτικὰ, *quae ad rem militarem pertinent, scientia militaris*. Th. τάσσω, *ordino*.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *ordinatus*: *certus*; *statutus* ab eod.

Ταλαεργὸς, ᾦ, ὁ ἡ, *qui patienter opus facit, laboriosus*: gen. pl. ταλλαεργῶν. ex τάλας, et ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ου, ὁ, *Talathus*, nomen propr.

Τάλαινα, ης, ἡ, *misera*. Th. ταλάω.

Ταλαϊονίδας, ου, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, Ταλαοῦ παῖς, i. e. *Adrastus, Talai filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miser sum*: et transitivè *in aerumnas conjicio*. ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, praes. part. pass. Vide ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria, molestia*: à

Ταλαίπωρος, ου, *miser, aerumnosus*: ex ταλάω, et πῶρος, ου, ὁ, *luctus*. Hinc

Ταλαιπώρως, adv. *miserè, difficulter*.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ ἡ, *cujus cor adversa tolerare novit, magnanimus*: ex ταλάω, *suffero*, et καρδία, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miser*; voc. sing. à τάλας, q. v.

Ταλανταῖος, et -ιαῖος, αία, αῖον, *talentum suo pondere aequans*: et

Ταλαντεύω, *libro, pondero*; Metaph. *suspensum teneo*; praes. pass. ταλαντεύομαι, *ponderor*; item *vergo, inclino*: à

ΤΑ'ΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, [* origine *lanx*, Hom. Il. Θ, 69. dein *pondus*, praecipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium Talentum*, ex minâ XII. unciarum, erat LX. seu *quinquies duodecim minae*: *Commerciale Talentum*, ex minâ XVI. unciarum, erat LXXX. seu *quinquies sedecim minae*: *Talentum magnum* seu *Alexandrinum*, ex minâ XX. unciarum, erat C. seu *quinquies viginti minae*: quod patet ex Plaut. Mostell. Act. iii. Scen. i. ver. 102. 114. et Priscian. Gramm. Vet. vol. I. 134. *Clarke*, Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connexio, p. 395. Ægyptium idem quòd *Commerciale*, Idem, p. 483. *Euboïcum* idem quòd *Atticum* seu *Nummularium*, p. 395. *Sex millia drachmae*.] *TALENTUM*: Angl. A TALENT. qu. à ταλάω, *fero*, statera enim *fert*. seu *sustinet* pondus. [illegible]

Ταλαπείριος, ου, ὁ ἡ, *aerumnas expertus*: ex τάλας, et πεῖρα, *experientia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, *luctum ferens, fortiter moerorem ferens*: ex ταλάω, *perpetior*, et πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Τάλαρος, ου, ὁ, *qualus, in quo lana et fusi reponuntur*; *calathus*; *vas, in quo lac reponitur*; item *vas quo utuntur in lacte premendo, et caseo formando*. Th. ταλάω, *suffero*.

Τάλας, ανος, ὁ, *miser*; f. g. τάλαινα, n. g. τάλαν, voc. ὦ τάλαν. Th. ταλάω.

Ταλασία, *lanificium*: fortè quo τάλας se sustinet. Nam.

Ταλάσιον, *lana*: id circa quod ταλασία, occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ἡ, *aerumnosus, cujus pectus omnia tolerat*: ex ταλάω, *suffero*, et φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ου, *patiens laborum, audax, fortis*. ταλαυρίνως, adv. *audacter*: à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, quod interpret. Lat. *puella*.

ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, *virgo nubilis* qu. à τάλαν ἄνδρα, *viri patiens*.

Τἄλλα, pro τὰ, ἄλλα. pl. n. g. ab ἄλλος, *alius*: adv. sumpt. *et aliequi, caeterùm*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*: nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*.

Ταμάλιστα, Ion. *maximè*: adv. idem quod μάλιστα.

Τάματα, Poët. Att. et Dor. pro τὰ ἤματα, *dies*.

Ταμε, *scidit*: Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω et Dor. τάμνω, *scindo*: f. μῶ, a. 2. ἔταμον, p. τέτμηκα, p. m. τέτμημα.

Ταμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. sing. f. 2. act. et

Ταμέειν, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco*, quod vide.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *cella, promptuarium*; pro ταμιεῖον. Th. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τέμνω, *scindo*.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ἡ, *incidens corpus*: τέμνων τὸν χρόα· ex τέμνω, et χρόος, ὁ, et contractè χρὼς, χροὸς, χροΐ, &c. *cutis cum caro subjectâ*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Ταμία, vel ταμίεια. Vide ταμίη.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *promus condus, dispensator, quaestor, qui aerario praeest, arbiter*, qu. à τέμνω, *scindo*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ. Vide in ταμεῖον.

Ταμιεύομαι, *repono, recondo, praesertim mea*; *promo*; *recondo in futurum*; *vires non uno impetu effundo, sed parcè, ut sufficiant universo labori*; unde et *moderatè tempero, moderatè utor viribus*; *constituo, definio*: med. à

Ταμιεύω, *sum promus condus, quaestoris munus obeo*; *repono*, scil. *in publicum*; unde et *publico, proscribo*; f. εύσω, p. pass. τεταμίευμαι. Th. ταμίας.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma, dispensatrix*: à ταμίας.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum, πυτία*, apud Hesych. vel *pellis hirco recens detracta*: à τέμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat*: Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro τέμνω, quod vide.

Ταμῶ, *incidam*; f. 2. ind. act. à

τίμνω, a. 2. ἔτμον, a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν vel ἦν· sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Ταγάγρα, vas æreum, in quo condiebant carnes: à τανύειν κρέας.

Τανανήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, protensam habens aciem, protensus, longus: ex τανύω, extendo, et ἀκὴ, acies.

* Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, contrarius, adversus. Th. ἀντὶ, contra.

* Τανάδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, extentum collum habens, Aristoph. Av. 255. ex ταναὸς, et δέρη, collum.

Ταναὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, et ταναὸς, ἡ, ὸν, protensus, extentus: à τανύω. Th. τείνω, tendo.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longum somnum afferens, faciens τὸ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare: ex ταναὸς, longus, q. v. et λέγω, cubare facio.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc: quod ab ἡνίκα, quum.

Τάνταλος, ου, ὁ, *TANTALUS*: nomen proprium.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, linguam extensam habens: ex τανύω, q. v. et γλῶσσα, lingua.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, extensas habens cuspides: ex τανύω, q. v. et γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis.

Τανύεθειρα, ας, ἡ, Poët. Epith. mulieris passos habentis crines: ex τανύω pro τείνω, extendo, et ἔθειρα, ἡ, coma.

Τανυήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, longam habens aciem: ex τανύω, idem quod τείνω, extendo, et ἀκὴ: scrib. et τανανήκης, quod vide.

Τανύθριξ, τρίχος, ὁ ϗ ἡ, qui laxo capillo est: ex τανύω pro τείνω, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Τανῦν, nunc: adv. alias τὰ νῦν.

Τανύοντο, extendebantur: 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω.

Τανύπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, longum habens peplum: ex τανύω, idem quod τείνω, extendo, et πέπλος, vestis muliebris.

* Τανύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedes habens extensos, dicitur de ovibus; celer. Hom. Od. 1. 464. ex ταναὸς, et πῦς, pes.

Τανύπτερος, Poët. per Sync. idem quod τανυσίπτερος, quod vide.

Τανυπτερύγεσσι, velocibus: dat. plur. Ion. et Poët. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, idem quod τανύπτερος, cui alæ sunt extentæ: ex τανύω pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ου, τὸ, ala.

Τανύρριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, expandens radices: Epithet. arboris: ex τανύω, pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Τανυσθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi τανύω, extendo; f. ύσω, a. 2. pass. ἐτανύσθην, Th. τείνω, idem.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui alæ extentæ sunt, extentis alis volans, velox: ex τανύω, pro τείνω, et πτερὸν, ου, τὸ, ala.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσεν, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω, id quod τείνω, extendo.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, extensio: ab eod. verbo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, latis passibus progrediens. [* pulchros et teneros talos habens; formosus, Hes. in Scuto, ver. 35.] ex τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, malleolus pedis. Th. σφῦρα, malleus.

Τανύτριχα, hirsutum: acc. sing. à τανύθριξ.

Τανύω, tendo, extendo: vide τείνω.

Ταξιόω, ordino, in acie colloco: à seq.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, series; item vices, officium; exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, τάξεις, classis; constitutio, ordinatio; tributa, vectigalia; modestia, in ore: [* similitudo, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6. juxta similitudinem Melchisedec, ut ipse Paulus vii. 15. πέλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, humilis, -e; non multùm à terrâ surgens: qu. à θάπτω, sepelio: Eustath. à πατεῖσθαι, i. e. calcari.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, cujus animus est humilis: ex ταπεινὸς, et φρὴν, mens.

Ταπεινόω, -ῶ, humilem reddo; demitto seu submitto, deprimo. In S. S. affligo, calamitatibus premo; f. ώσω, p. τεταπείνωκα, a. 1. ἐταπείνωσα, a. 1. sub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ, præs. pass. ταπεινόομαι, -ῦμαι, p. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην, a. 1. imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, et in 2. pl. ταπεινώθητε, f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινὸς.

Ταπεινῶς, humiliter: adv. à ταπεινὸς.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demissio, humilitas, abjecta sors, inopia: à ταπεινόω, quod vide.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES*: qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia tapetibus pavimentum sternebant: dat. pl. τάπησι, Angl. TAPESTRY.

Ταπρῶτ' pro ταπρῶτα, ut primùm. Th. πρὸ.

Ταράξῃ, turbarit; 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, turbo, commoveo; f. ξω, p. τετάραχα, a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν, præs. imperat. pass. ταράσσου, έσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, turbatus, a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba; ab eod.

Τάραχος, ου, ὁ, tumultus: ab eod. Th.

Ταραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, turbulentus; ab eod.

Ταρβέω, timeo, tremo, vereor, honoro; f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus: quasi per Sync. pro τάραβος, à ταράσσω, turbo.

Ταργαίνω, turbo: puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, pedica: ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταριχεύω, sale, arenâ, fumo, condio, induro, et arefacio; f. εύσω. à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum piscium; caro sale condita.

Ταρμύσσω, terreo: qu. ταρβύσσω à τάρβος.

Τάρνη, ης, ἡ nomen proprium regionis.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox: qu. à τάω, extendo, seu πτάω, volo, -as

Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρπησαν, oblectati sunt: Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, delecto; f. ψω, a. 2. ἔταρπον.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator.

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ου, ὁ, crates: in quâ aliquid τέρσεται, id est, siccatur; vel aliquid ταρσῷ simile; ut ala avium, cum pennis ei insertis, palmula remi, palmula manûs vel pedis. Est et

Ταρσὸς, ου, ἡ, nomen urbis, Syr. quod interp. Lat. marmoris exploratio. [* Urbs Ciliciæ, S. Pauli

patria, ut nonnulli vocem scribunt.]

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, υ, ὁ, et in pl. τὰ τάρταρα, *inferi, TARTARUS; locus tenebricosus, carcer:* qu. à ταράσσω, *turbo, terreo.*

Ταρταρόω, -ῶ, *in tartarum*, item *in carcerem detrudo*, [* semel occurrit, ταρταρώσας σειραῖς ζόφυ, 2 Pet. ii. 4. *ad catenas dehinc subeundas.* Mede, Dis. iv. p. 24.] f. ώσω, p. τεταρτάρωκα, a. 1. ἐταρτάρωσα, a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, *vehementer:* adverbial. à ταρφὴς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber.* Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, et ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, frequens:* ab eod. Th.

Τάρφεσιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem.*

Ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus.* Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas*, peculiariter *sylva:* qu. τράφος, à τρέφω, *nutrio*, quòd animalia nutrit. Hinc.

Ταρφὺς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens.*

Τάρφω, *sicco:* qu. à τέρσω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et ταρχαὶ, ῶν, αἱ, *inferiæ, justa, parentalia:* an à ταραχῇ, *turbatione*, quæ est ob mortuos?

Ταρχύω, ταρχίω, et ύω, *exsequia facio:* à præced.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, ᾗ ταύτης et τᾶς pro τῆς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino, colloco; constituo, destino; mando, impero*, ut tributa: f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, *statui*, præs. m. τάσσομαι, *certis pensionibus solvo;* p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus, status;* a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, *constitui;* a. 1. part. m. ταξάμενος.

Τάττωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi τάττω, vel -σσω.

Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, *privatus re aliquâ:* præs. part. pass. verbi τητάω, *privo.*

Ταϋγέτοιο, gen. Ion. à

Ταΰγετος, υ, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦθ', sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταῦλιον, υ, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum.* Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula.*

Ταύρειος, εία, ειον, et ταύρεος, εα, εον, *taurinus.* Th. ταῦρος, *taurus.*

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri, torvè:* ab eod.

* Ταυροκαθαψία, ας, ἡ, taurorum quædam venatio à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum dabatur. Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *ex tauro procreatus:* ex ταῦρος, et πατὴρ, *pater.*

ΤΑΥ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *TAURUS; signum celeste; Taurus*, mons vastissimus Asiæ; *penis:* dat. pl. ταύροις, ταύρως, Dor. pro ταύρυς, acc. pl.

Ταυροφόνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *tauricida:* ex ταῦρος, et φένω, *occido;* p. m. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc:* nom. vel acc. pl. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc.* Accipitur et ταῦτα, adverbial. pro *quod magis est, imprimis, præsertim.* καὶ ταῦτα, *eoque.* ταυτᾷ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, *eadem;* pro τὰ αὐτά.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc, istam:* acc. sing. f. g. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *catenùs, eâ ratione, eo modo; eâ ex parte; eâ de causâ; hàc.*

Ταυτολογία, ας, ἡ, *vitium sermonis, quando res eadem pluribus et planè idem significantibus redditur verbis:* à seq.

Ταυτολόγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *idem dicens.* ταὐτὸ λέγων.

Ταυτόματος, υ, ὁ ᾗ ἡ, pro αὐτόματος, *sponte, ultrò, aliquid faciens:* ταυτόματον, *quod fit casu.*

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ταφεὶς, *sepultus:* a. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio;* item *stupeo;* f. ψω, a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura:* ab eod. verbo.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, υ, ὁ, *collis, tumulus; monumentum; sepultura, funus; epulum funebre, sepulchrum.* Th. θάπτω, *sepelio.*

Τάφρος, υ, ὁ, *fossa, fovea, sepulchrum.* Th. θάπτω. Est et

Τάφρον *vallum:* à præced. Th.

Ταφὼν, a. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit;* tum est à θάπτω, *sepelio:* nonnunquam idem quod θαμβήσας, et tum est à θήπω, *obstupeo;* a. 2. ἔταφον, p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro

Τάχα, adv. *brevi, citò, velociter, forsitan, utique.* Th. ταχὺς, *celer.*

Ταχεῖς, nom. pl. à ταχύς.

Τάχει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas.*

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, έος, *celer.*

Ταχέων, gen. pl. ab eod.

Ταχέως, adv. *celeriter:* ab eod. Th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo;* f. ξω.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, *pernix, celer.* ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, et hoc pro ταχέως, *celeriter.* Th. ταχύς.

Τάχιον, adv. *citiùs, velociùs:* à ταχίων, compar. à ταχύς.

Τάχιστα, *citissimè*, τὴν ταχίστην, sc. ἡμέραν, seu ὥραν, *quamprimùm.* Th. ταχύς.

Τάχος, εος, τὸ, *celeritas:* à ταχύς.

Ταχὺ, *celeriter*, adv. Th. ταχύς.

Ταχυάλωτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui citò capi potest:* ex ταχὺς, et ἁλωτός.

Ταχυδρόμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui velociter currit:* ex ταχὺς, *celer*, et τρέχω, *curro;* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα inde δρόμος, *cursus.*

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero, propero.* Th. ταχύς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *facilè parens; credulus:* ex ταχὺς, et πείθω, *persuadeo.*

Ταχύποτμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, pro ὁ ἐν τάχει πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti est obnoxius:* ex ταχὺς, *celer*, et πότμος, *mors.*

Ταχύπωλος, *celeres equos habens; rei equestris peritus:* ex ταχὺς, *celer*, et πῶλος, υ, ὁ, *pullus equinus.*

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer, citus, velox, præceps:* comparat. ταχύτερος, *celerior;* pro quo usitatiùs ταχίων; item θάσσων, et -ττων. superl. ταχύτατος, seu τάχιστος.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas, velocitas:* aliàs ταχύτης, ητος. Th. ταχύς.

Ταχυτᾶτα, pro ταχυτῆτα, acc. sing. præced.

Τάω, τῶ, *capio.* Inde format Eustath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

ΤΑΩ'Σ, et ταῶς, ω, et ταῶν, ῶνος, ὁ, *PAVO.*

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinarum *que ET.* Semper postponi solet. εἶπε τὲ, *dixitque:* τὲ, et ἄρα, aliquando apostrophantur, ut, τ' ἄρ' Et.

Τὲ, Dor. pro σὲ, *te.*

ΤΕ'ΓΓΩ, *TINGO, humecto, mollio;* f. ξω. τέγγειν ψεύδει λόγον, *tingere mendacio orationem,* pro *mendacia dicere,* Hinc Angl. TO TINGE.

Τέγεα, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, *sub tecto, sublimis, altus:* à τέγος, quod vide.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, madefactus; qui tingi et humectari potest: qui frangi oratione, et molliri potest.* Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus,* pro στέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons.* Th. στέγω, *tego.*

Τεὴν, *tuam:* Poët. et Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. sing. à θάλλω, *floreo.* Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans,* perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo;* f. αλῶ, p. m. τέθηλα, et τέθαλα, p. part. m. τεθαλὼς, υῖα, ὸς.

Τεθάῤῥηκα, *ausus sum,* perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo:* à θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Τεθαρσήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo.* Th. θάρσος.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *sepultæ sunt:* 3. pl. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio.*

Τεθέαμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto;* f. m. άσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono;* f. θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. et

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono.*

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat,* 3. sing. plusq. p. pass. Att. et Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio;* f. ώσω, p. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum.* Th. θέμηλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui,* p. m. et

Τεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo.*

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono;* f. θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθηπα, p. m. verbi θάπτω, *sepelio, stupeo;* a. 2. ἔταφον, perf. inf. m. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπὼς, υῖα, ὸς.

Τεθήσατο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι.

Τεθλασμένος, p. part. pass. à θλάω, *frango;* f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus, a, um:* perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo, affligo;* f. ψω, p. τέθλιφα.

Τέθμιος, *legitimus, solennis:* à

ΤΕΘΜΟ'Σ, *lex, mos:* quasi à τίθημι.

Τέθναα, p. m. qu. à θνάω, verbi θνήσκω, *morior.*

Τέθναθι, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνάναι, præs. inf. τεθνὰς, præs. part. à τέθνημι, *morior:* hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior;* f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar,* præs. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior.* Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.

Τεθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior;* p. τέθνηκα.

Τεθνακὼς, ότος, *mortuus:* Dor. pro τεθνηκὼς, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior;* p. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. et τεθνάμεναι, Dor. pro

Τεθνάναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior.* Sed

Τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι, p. inf. m. et

Τεθνᾶσι, *mortui sunt,* pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, *morior;* p. m. τέθναα.

Τεθνάτω, *interficiatur,* 3. sing. imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι pro θνήσκω.

Τέθνεικα, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνεικὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi θνήσκω, *morior;* f. 2. m. θανοῦμαι, perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθναα.

Τεθνεὼς, ῶτος, et Poët. τεθνηὼς, pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior;* p. act. τέθνηκα.

Τέθνηκα, ας, ε, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et

Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω, quod vide.

Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. à perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, q. v.

Τεθνὼς, per Sync. pro τεθνεὼς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior;* p. m. τέθνεα.

Τεθόλωται, *turbatus est,* 3. sing. perf. pass. à θολόω, *turbo, inquino,* Th. θολὸς, οῦ, ὁ, *sordes turbidæ.*

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas. pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio.*

Τεθραμμένην, acc. sing. p. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo;* f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. infin. pass. verbi τετράω, seu τίτρημι, *perforo;* f. τρήσω, p. pass. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus, vulneratus:* perf. part. pass. à θραύω, *frango.*

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur:* ex τέθριππον, τὸ, *quadriga,* et βαίνω, *ascendo.*

Τέθριππος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatuor equos habens;* τέθριππον, scil. ἅρμα, *currus quadrijugus, quadriga:* ex τέτρας, ἄδος, *quaternio* (quod à τέσσαρες), et ἵππος, *equus.*

Τεθριπποτροφέω, -ῶ, *equos quadrijuges alo:* à

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos quadrijuges alit:* ex τέθριππον, τὸ, *quadriga,* et τρέφω, *alo;* p. m, τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, p. part. pass. verbi θύω, *sacrifico, immolo,* f. σω, p. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse,* perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco;* f. ώσω, p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira.*

Τεθυωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi θυόω, *odorem jucundum reddo,* Th. θύω, *macto.*

Τεὶν, et τὶν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi,* dat. sing. à σὺ, *tu.*

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO, extendo, distendo, intendo, contendo; pertineo, specto;* f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα, p. m. τέτονα.

Τείρεα, τὰ, *astra:* à τηρέω.

Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS,* vates Thebanus præstantissimus.

Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur,* 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor.* Th. τείρω.

Τειρέω, -ῶ, *domo, contero;* f. ήσω, p. τετείρηκα.

Τειρήσω, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo, vexo, domo.*

Τειρομένοισιν, *vexatis,* dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.

Τείροντι, Dor. pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind. à

ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo*, *affligo*, *subigo*, *absumo*, *TERO*; f. τερῶ, a. 2. ἔταρον.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quassator*: ex τεῖχος, et πλήσσω, *percutio*.

Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.

Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ ἡ, *mœnibus conclusus*: ex τεῖχος, et ἄρω, *apto*.

Τειχίζω, *murum struo*; *muro cingo*, *munio*; f. ίσω, p. τετείχικα, a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

[* Τειχίον, ου, τὸ, *murus parvus*.] *munimentum*; *domus*, Hom. Dim. ab eod.

Τειχίσαι, a. 1. infin. act. et

Τειχισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi τειχίζω.

Τειχιστὴς, οῦ, ὁ, *qui muros struit*: à 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Τειχομαχέω, *muros oppugno*: hinc

Τειχομαχία, et Ion. -ίη, *murorum oppugnatio*: ex τεῖχος, et μάχομαι, *pugno*.

ΤΕΙ'ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus*, *locus quivis munitus*, *urbs*, *castellum*, *præsidium*: τείχη, *mœnia*; τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues*, *rogus*: qu. à τεύχω, *struo*.

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος, et φύλαξ, ὁ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω.

Τέκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*; f. τέξω, p. m, τέτοκα.

Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκετ' pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξω, et m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, *conjicio*, *argumentor*; item *destino*, *ad finem perduco*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατὸς, τὸ, *finis*, *exitus rei*; item *signum*.

Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*: à τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ; item *finis seu scopus*, *quem quis in actionibus suis proponit*; *testimonium*, *signum*.

Τέκνα, τὰ, *liberi*, *nati*: nom. pl. à τέκνον, q. v.

Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus*, *filiola*.

Τεκνογονέω, *liberos pario*; f. ήσω, p. τετεκνογόνηκα, a. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à

Τεκνογόνος, ου, ὁ ἡ, *liberos pariens*: ex τέκνον, et γένομαι, *nascor*; p. m. γέγονα.

Τέκνον, ου, τὸ, *fœtus*, *proles*, *filius*, *filia*: τέκνα, ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.

Τεκνοποιέω, *liberos procreo*; *filium adopto*: à τεκνοποιὸς.

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi præced.

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, *liberos procreans*: ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et ποιέω, *facio*.

Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo*; f. ήσω, p. τετεκνοτρόφηκα, a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et τροφέω, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: et

Τεκνότροφος, ου, ὁ ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*.

Τεκνόφι, adv. *per filium*, *operâ filii*. διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

Τεκνοφόνος, ου, ὁ ἡ, *liberos interficiens*.

Τεκνόω, *liberos procreo*, *genero*; item *liberos habeo*, *peperi*: præs. pass. τεκνόομαι, *gignor*, *nascor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.

Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præcedente.

Τεκεῖν, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2. part. τεκὼν, όντος, gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*: à τίκτω, *pario*.

Τεκοῦσα, *pariens*; a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν, όντος, quod vide.

Τεκταίνω, *fabricor*, *struo*; *artem fabrilem exerceo*; f. ανῶ. à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τεκτήνατο, Ion. et Att. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*.

Τεκτονικὸς, ὴ, ὸν, *fabrilis*: à τέκτων.

Τέκτονος, gen. sing. à

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*; qu. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor*; f. ξω, p. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται, (ubi ε abjici solet.)

Τεκὼν, οῦσα, ὸν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *fascia*, *lorum clypei* aut *ensis*: à τελάω, *suffero*, *sustineo*.

Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras*: à præced.

Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.

Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro

Τελέθουσι, 3. pl. præs. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, *sum*, *fio*, *orior*: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθονται. τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum*, *fio*.

Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελεία, *perfecta*; f. g. à τέλειος.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελέω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλειος, ου, ὁ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, *perfectus*, *integer*; *eximius*, *in victimis*; *solidus*, *concinnatus*, *finitus*: in comparat. τελειότερος, έρα, ερον. Th. τέλος, *finis*.

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio*, *integritas*, *consummatio*: à præced.

Τελειόω, -ῶ, *perficio*, *finio*, *conficio*, *consummo*, *termino*; *sacro*, *initio*; f. ώσω, p. τετελείωκα, a. 1. ἐτελείωσα, a. 1. sub. τελειώσω, a. 1. infin. τελειῶσαι, præs. pass. τελειόομαι, οῦμαι, *perficior*, p. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*, p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι. ab eod.

Τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω.

Τελεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1, sub. pass. verbi τελειόω.

Τελείως, *perfectè*, *absolutè*; *integrè*, *plenè*, *prorsus*, *omninò*: adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος,

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio*, *consummatio*: et

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator*: à p. p. T. verbi τελειόω.

Τελέοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio*. Th. τέλος.

Τέλεος, idem quod τέλειος, *perfectus*: et

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio*: hinc præs. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.

Τελέσαι, a. 1. infin. act. et

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσας, ol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσαιμι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. et

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.

Τελέσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus*. Th. τέλος.

Τελεσιουργέω, *perficio*; item *initio*: à

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal*. Th. τέλος, *tributum*.

Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*: ab eod. Th.

Τέλεσσα, Ion. et Poët. gem σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω. quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσσιγάμοισιν, pro τελεσιγάμοις, *perficientibus nuptias*: dat. pl. à

Τελεσίγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui* vel *quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*, (Th. τέλος, *finis*) et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ*. Th. quoque γαμέω, *uxorem duco*.

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco, perficio*: à

Τελεσφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ad finem perducens; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis; ad finem perductus, perfectus, completus*: [* *mulier*, quæ tributum pro corpore exigit, *meretrix*, Deut. At. Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens*, mulier quæ sacris gentium operatur. Idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. *justitia summa*. Jensius, Ferc. literar. p. 45.] ex τέλος, *finis*, et φέρω, *fero*.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ*. Th. τέλος.

Τελεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus*: à τελευτὴ.

Τελευτᾶν, pro τελευτάειν, præs. infin. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελευτάσει, *perficiet*: 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. et

Τελεύτασεν, *finivit*: Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *finio, ad finem perduco; morior*; f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, perf. ind. act. τετελεύτηκα, præs. pass. τελευτάομαι. à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus; mors, decessus, obitus*. Th. τέλος, *finis*.

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo*: est et *attribuor; initio sacris*: neut. *tendo, pertineo aliquò*; f. έσω, p. τετέλεκα, a. 1. ἐτέλεσα, a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ, perf. pass. τετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η, f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis*.

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, adv. à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio*. Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, *perfectus, eximius*: ab eod. Th.

Τελήεσσας, *perfectas*: acc. pl. f. g. à τελήεις.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior*; Hesych. Th. τέλος.

ΤΕΛΛΙ'ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, ut fit τελλίνη.

Τελλὶς, *totum*. Hesych. nempè τέλλεσιν ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo*: à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior*. Hinc ἀνατέλλω, *oriri facio*, ἐντέλλω, *injungo*.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus cœnosus seu palustris*.

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum*: à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus, vectigal; impensa; dignitas, qualis magistratuum, qui* οἱ ἐν τέλει *dicuntur; legio, turma, cohors; maturitas virginis*, unde et *nuptiæ; mysteria; formulæ*: τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum*; διὰ τέλους, *in perpetuum*; τέλος δὲ, *ad finem, ad mortem usque*, Ion. scribentibus sæpe est χρῆμα, *res*. [* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὅμως ἀγαθῶν τε κακῶν τε, Hes. Op. *penes hæc enim potestas est simul bonorumque malorumque*. ἐννεακαίδεκα, ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. C. *undeviginti militum legiones*, scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελεῦσι, *perficiunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas*: à τέλος.

Τελχὶν, *fascinator*: qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*.

Τελῶν, *perficiens*: præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, *portorium exigo, vectigalia conduco*: à

Τελώνης, ου, ὁ, [* *publicanus*: propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243.] ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, et ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo*.

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM*: locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant. à præced.

Τέμαχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicunde ablatum*, impr. *piscis; pisces, salsamenta*: à τέμνω, *seco*.

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à cæteris resecti; ager sacer, nemus sacrum, fanum*. Th. τέμνω, *seco*.

Τέμνοισαι, *secantes*; Dor. pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo*; f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus*: à τέγγω, *humecto*.

Τένθει, *arrodit*: 3. sing. præs. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, rodo*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.

Τένθης, ου, ὁ, *vorator, ligurritor*. à τένθω.

Τενθρηδὼν, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. Th. τένθω.

Τένοντα, acc. sing. et

Τένοντε, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi*: pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est *tensione* consistit: à τείνω. [* Hinc Angl. TENDON.] Est et *cervix*.

Τενοντοκοπέω, -ῶ, *cervices abscindo*: à præced.

τίκτεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, pario: f. m. τέξομαι, η, εται, a. 2. ἔτικον, p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët.

Τέοισ' et τέοισι, dat. pl. à

Τεός, ὰ, ὸν, tuus, a, um, Dor. pro σός, ὴ, ὸν. Th. σύ, tu.

Τέραμνος, ου, ὁ, arca; tectum, tentorium: adj. τέραμνος, η, ον, mollis: et

Τέραμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mollis, tener: à τέρην, idem.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, signum, portentum, prodigium.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος, quod vide.

Τερατεύομαι, et

Τερατεύω, monstra loquor. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, prodigiorum inspector et observator, vates: ex τέρας, τὸ, portentum, ex σκόπος, quod à σκέπτομαι, inspicio, video, p. m. ἔσκοπα.

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, faciens prodigia. Th. τέρας.

Τερατώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, portentosus. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, TEREBINTHUS: arbor.

Τέρεινα, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, tenera: à masc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

Τερέμινθος, et τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc. sing. à τέρην.

Τερετίζω, cantum edo, sono; lascivè cano, garrio.

ΤΕΡΕ'Ω, f. ήσω, terebro, torno; vulnero: qu. à τείρω, tero. Hinc

Τέρετρον, ου, τὸ, terebra.

Τερέτριον, ου, τὸ, terebella.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, TEREDO: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, TENER, mollis. Angl. TENDER. à τείρω, tero, quia facilè teritur.

Τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio: à τερθρεύω.

Τερθρεὺς, εως, ὁ, præstigiator: à τέρας.

Τερθρεύω, vel εύομαι, præstigiis illudo: à præced.

Τέρθον, ου, τὸ, artemo, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. qu. τέρεθρον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, meta, finis; adv. tandem, ad extremum. Hinc τέρμις, et τέρμων, idem: Angl. TERM. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes usque demissus, talaris. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminus.

Τέρμις, et

Τέρμων, idem ac τέρμα, quod vide.

Τέρπει, delectat: 3. sing. præs. act. τέρπεται, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω.

Τέρπεο, Ion. pro τέρπου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ου, fulmine gaudens: ex τέρπομαι, delector, et κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen.

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, delectationem et voluptatem afferens, jucundus, venustus: τερπνὸν, οῦ, τὸ, delectatio, voluptas: à τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, η, jucundissimus: superl. à præced.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas: ab eod.

Τερπνῶς, adv. jucundè: à τερπνός.

Τερποίμην, præs. opt. pass. et

Τερπόμενος, præs. part. pass. et

Τέρποντο, delectabantur: Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. et

Τέρπου, ἴσθι, præs. imperat. med. omnia à

ΤΕ'ΡΠΩ, delecto, exhilaro: τέρπομαι, delector, gaudeo: τερπώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρψω, p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, delectatio.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. sing. f. 1. Æol. verbi τείρω, f. τερῶ. et Æol. τέρσω.

Τέρσετο, est 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. At τέρσειτον, est dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, tero.

Τέρσηνε, siccabat; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod.

ΤΕ'ΡΣΩ, arefacio, sicco, [* uro; et ab Æolico τέρσω fit Lat. TORREO,] à τείρω.

Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri Lat. Tertius.

Τέρτυλλος. ου, ὁ, nomen Oratoris, seu tabulæ forensis: à præced.

Τέρυς, υος, invalidus, imbecillus; item vorax; quasi tritus: et

Τερύσκω, affligo: à τείρω, vexo tero.

Τερφθῇ, delectetur; 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τέρψας, oblectans; a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, delectans homines. Epith. solis. ex τέρψις, et βροτὸς, mortalis.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio; in pl. τέρψεις. à p. pass. verbi τέρπω, delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen musæ, tripudiis se oblectantis: ex τέρψις, et χορὸς, chorus, tripudium.

Τέσσαρα, ων, τὰ, quatuor: à τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. Th. idem.

Τεσσαρακονταέτης, έος, ὁ ἡ ἡ, quadraginta annorum: ex τεσσαράκοντα, et ἔτος, εος, τὸ, annus.

Τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, quadragesimus: à

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, et Att. τέτταρες, ων, οἱ ἡ αἱ, et τὰ τέσσαρα, quatuor, dat. τέσσαρσι, acc. τέσσαρας, et α.

*Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim. ex præced. καὶ, et δέκα.

* Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quartus: à præced.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες.

Τεταγμένος, η, ον, ordinatus; perf. part. pass. verbi τάσσω, ordino, f. ξω, p. χα.

Τεταγμένως, ordinatè, stato tempore; adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, qui tetendit; Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. verbi τάζω, prebendo, capio, tendo. Th. τείνω, tendo.

Τέτακα, extendi; p. act. à τείνω, tendo, f. τενῶ, a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, 3. sing. p. ind. pass. verbi τάσσω, ordino, f. ξω, p. χα.

Τέταλμαι, p. ind. pass. verbi τέλλω, orior, f. τελῶ; p. τέταλκα, a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, ἡ, ὸν, tentus, extentus, exporrectus; glaber, lævis: à Th. τείνω, tendo.

Τέτανος, ου, ὁ, distentio; ab eod.

Τέτανται, experrecti sunt; 3. pl. p. pass. ejusd. verbi.

Τετανωμένος, η, ον, p. part. pass. à τετανόω, q. v.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, p. pass. verbi ταράσσω, turbo, commoveo, f. ξω, p. χα.

Τεταραγμένως, perturbatè, inordinatè: adv. à part. p. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, delecto.

Τεταρπώμεσθα, Ion. et Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, quartidanus, a, um: à τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus, a, um. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετάρτη, dat. sing. f. g. à

Τέταρτος, άτη, ατον, et Poët. τέτρατος, quartus: à Th. præced.

Τέταται, 3. sing. p. pass. et

Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi τείνω, *extendo*, f. τενῶ, p. τέτακα, perf, pass. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, *ordinati sunt*; Ion. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. pass. verbi τάσσω, f. ξω, p. χα, p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico*, f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τέτελκα, *perfeci*; p. m. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τετέλεκα, p. act. τετέλεσται, 3. sing. p. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τετελεσμένον, acc. sing. p. part. pass. verbi ejusd.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus*; p. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, p. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, *fabricati sunt*: Ion. pro τετευγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. pass. et

Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor*.

Τέτευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, *adipiscor*.

Τέτηκα, p. m. indè, τετηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi τήκω, *liquefacio*.

Τετημένε, *afflicte*: voc. sing. à

Τετιημένος, ου, p. part. pass. verbi τιέω, *crucio*, *dolore afficio*; f. ήσω, p. τετίηκα. Hinc p. part. act. τετιηὼς, per Crasin pro τετιηκὼς. Th. τίω, *punio*.

Τετίησθον, 2. dual. p. pass. τετίημαι, ab eodem verbo.

Τετιηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mærens*, *tristatus*, *cruciatus*, p. part. ab eod.

Τετιμένος, η, ον, per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, Alii volunt esse p. part. pass. verbi τίω, f. τίσω, p. pass. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore affecit*; 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, *æstimatus*; p. part. pass. ejusd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*; perf. inf. pass. ejusdem verbi.

Τετίμηται, *honoratus est*; 3. sing. p. pass. ejusdem verbi.

Τέτλα, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*; vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior*, a. 2. ἔτλην, a. 2. imperat. τλῆθι, et Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω. seu τλάω, *perfero*.

Τέτλακα, p. m. ejusdem verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, *sustineas*. Vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero*.

Τετλάμεν, Ion. et τετλάμεναι, Dor. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι, ab eod. Th.

Τέτληκε, *sustinuit*; 3. sing. p. act. verbi τλάω, *sustineo*, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, *passus*: per Sync. pro τετληκὼς, p. part. act. ejusd. verbi et Th.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio*.

Τέτμηκα, *incidi*; p. act. verbi τέμνω, *seco*, fut. μῶ, p. pass. τέτμημαι, p. part, pass. τετμημένος.

Τετμημένος, η, ον, *incisus*; p. part. pass. ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, *peperi*; p. m. verbi τίκτω, *pario*, f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. part. m. τετοκὼς, υῖα, ὸς.

Τετοκυίης, *enixæ*; gen. sing. f. g. à τετοκὼς, p. part. m. à τέτοκα, quod vide.

Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, *audeo*, f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Τέτομα, *incidi*; p. m. verbi τέμνω, *seco*, f. τεμῶ, p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, *quatuor*, Ion. et Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione contractè est pro τέσσαρα, vel potiùs τετράκις, id est, *quater*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadratâ facie præditus*: ex τετράγωνος, quod vide, et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Τετράγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrangularis*, *quadratus*: ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, et γωνία, ας, ἡ, *angulus*.

Τετράδ', acc. pro τετράδα, à τετρὰς, quod vide.

Τετράδιον, ου, τὸ, *quaternio*; dim. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

Τετράδραχμον, τὸ, *species nummi*.

Τετράνις, Dor. pro τετραενὶς.

Τετραενὴς, ὁ ϗ ἡ, et τὸ τετραετὶς, ίος, *quadrimus*, *quatuor annos habens*: qu. ὁ τέσσαρας ἔνος, τουτέστι τέσσαρας ἐνιαυτὺς, ἔχων.

Τετραετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: à præced.

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatuor habens fundamenta*, *quadruplex*: ex τέτρα, et θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμεθλον, idem.

Τετραίνω, pro τετραίνω, un... 1. τέτρηνα. Th. τετράω, *perfo*...

Τετράκις, *quater*: à τέσσαρες, quatuor.

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: ex τετράκις, et μύριοι, *decies mille*. Th. μύριος.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quater mille*: ex τετράκις, (quod à τέσσαρες) *quater*, ex χίλιοι, *mille*.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, ex κνήμη, ἡ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti*, *æ*, *a*: ex τέτρα, vel τετράκις, *quater*, et κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, *quadringentesimus*: à præced.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quadripartitus*: ex τετράκις, et μέρος.

Τετράμηνον, ου, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrimestris*: quod ex τέτρα, et μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ejusd.

Τετραορία, ας, ἡ, *certamen quadrigarium*: à

Τετράορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrijugus*, *in quo qatuor equi juncti sunt*: ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Sync. τέτρα, *quatuor*, ex ἀείρω, *conjungo*. p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadratus*: ex τέτρα, et πέδον.

• **Τετραπλασιάζω**, *quadruplico*: à

Τετραπλάσιος, ία, ιον, *quadruplus*. Th. τέσσαρες.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quadruplo major*: à præced.

Τετραπλῆ, *quadrupliciter*, adv. à

Τετραπλόος, -ῦς, -όη, -ῆ, όον, -ῦν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραπλῶς, adv. *quadrupliciter*.

Τετραπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. *soli quater aratro versi*: ex τετρὰς, quod à τέσσαρες, *quatuor*, et πολέω, *verso*.

Τετράπυς, ὁ ϗ ἡ, *quadrupes*; in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, et τὸ τετράπυν: in pl. οἱ ϗ αἱ τετράποδες, et τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι: ex τέτρα, et πῦς, *pes*.

Τετράπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quaternas gerens pinnas*: ex τέτρα, et πτερὸν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta*; quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

τετράρυμον, vel τετράῤῥυμον ἅρμα, *currus* ex *quatuor* ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu *jugis*: is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha*; f. ήσω, p. τετράρχηκα. à

Τετράρχης, ου, ὁ, *TETRARCHA*, *qui quatuor* λόχοις *præest*, *qui* τετράδα *regionis pleno jure regit*: ex τέτρα, et ἀρχὴ, *imperium*.

Τετραρχία, ας, ἡ, *tetrarchæ munus*, ita tamen ut sæpè remanserit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus*, *quaternio*; dat. sing. τετράδι, acc. τετράδα: à τέτταρα.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσι. Vide τέσσαρες.

Τετράστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quaternis versibus constans*: ex τέτρα, et στίχος, *versus*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράτρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in quatuor partes finditur*: ex τέτρα, et θρύπτω, *frango*, f. ψω.

Τετραφάληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras*: ex τέτρα, et φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ splendidus*; vel φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ*.

Τετράφαται, *versi sunt*, Ion. pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto*, f. ψω, p. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται, p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, -χῆ, -χῶς, et

Τετραχθὰ, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράψομαι, paulò post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηχα, *turbatus sum*; perf. m. et

Τετρήχειν, *turbatus eram*; plusq. p. m. Ion. per Sync. perf. m. τετάραχα, et Ion. mutatione α in η, τέτρηχα, et in plusq. p. m. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω, p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τετραίνω, seu τετράω, *perforo*, f. ήσω.

Τέτρηται, per Sync. pro τετέρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τερέω, *perforo*. Th. τερέω, *terebro*, f. ήσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. et

Τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. sing. plusq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *asper*, et *salebrosus sum*. Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ὸς. Th. τραχὺς, ίος, *asper*, Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τεταραχυῖα, et α in η converso, verbi ταράσσω, *turbo*, f. ξω, p. τετάραχα, et per Sync. τέτραχα.

Τετρίγει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *strido*, f. σω, p. m. τέτριγα. Hinc

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. pl. præced.

Τέτροφα, perf. m. verbi τρέφω, *alo*, f. ψω, p. τέτροφα, a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτριφα, verbi τρέπω; *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. pass. et

Τετρυμένος, *attritus*, *defatigatus*; p. part. pass. à τρύω, *tero*.

Τέτρωκα, *vulneravi*; perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. Hinc perf. pass. τέτρωμαι, perf. part. pass. τετρωμένος, η, ον.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

ΤΕ'ΤΤΑ, adv. *vox quâ*, *benevolentiæ aut honoris causâ*, *seniorem junior compellat*: qu. à τίω, *honoro*.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, q. v.

ΤΕ'ΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada*; in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. et

Τετυγμένος, η, ον, *fabricatus*; perf. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, *paraverunt*; 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω, a. 2. ind. act. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυκόμην, et Poët. Anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο: Vel est pro ἐτύκοντο, 3. pl. a. 2. med. à τύκω.

Τέτυκται, *fabricatus est*; 3. sing. perf. pass. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, *fabricor*, perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, *fumo infesto*: item *insolentem reddo*; fut. ώσω, p. τετύφωκα. à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus sum*; perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciscor*, fut. m. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχέω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. et Poët. redupl. pro τύχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum*, *nanciscor*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*, f. ξω, perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τοῦ, et hoc pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Sed τευ sine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *structura*, *opus*. Th. τεύχω, *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τεύθω, *quæro*, vel pro πευθήν.

ΤΕΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *piscis ex sepiarum genere*; *loligo major existimatur*: τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor*.

Τεῦθραν, acc. sing. nomen proprium.

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt *Teucri*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευμάομαι, *struo*, *fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ, Ion. pro ἔτευξε, *fecit*; 3. sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor*, f. m. τεύξομαι, f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor*, et τυγχάνω, *assequor*.

Τευξόμενος, *consecuturus*, part. præced.

ΤΕΤΤΑ'ΖΩ, f. άσω, *satago*, *sedulò rem curo*, *milito*; qu. à τεύχω, vel τάω.

ΤΕΥ'ΤΛΟΝ, ου, τὸ, *beta*: Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*, fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τεῦχε', pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*; dat. pl. τεύχεσι. à τεῦχος.

Τεύχοισα, Dor. pro τεύχουσα, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas*; *alveus*; *liber*; *instrumentum*: et τὰ τεύχη, *instrumenta bellica*, *arma*. Th. τεύχω.

Τεῦχε, *para*; præs. imperat. m. à

ΤΕΥ'ΧΩ, *fabricor*, *struo*, *paro*: (qu. à τέχω, *pario*) f. ξω, p. τέτευχα, a. 2. ἔτυχον, perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐτεύχθην, et ἐτύχθην.

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, *cinis*: qu. à τύφω, *uro*. Hinc

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, *cinereus*: et

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo*, f. ώσω, p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα,

a. 1. part. act. τεφρώσας, ασα, αν, Th. τέφρα, cinis.

Τεφρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass.

τεχθῆναι, natum esse, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, pario, f. m. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσα, ης, f. g. ejusd.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. Vide τεχθεὶς.

Τεχθήσομαι, natus ero; f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, pario, q. v.

Τεχνάζομαι, fabricor, astutè ædifico, machinor; f. m. άσομαι, med. à

Τεχνάζω, f. άσω, arte paro et conficio; machinor et fabrico, solerter invenio; dolis utor. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, dolus, machinamentum: à τεχνάζω, arte conficio. Th. τέχνη, dolus.

Τεχνάω, f. ήσω, arte paro et conficio, artificiosè fabricor, solerter invenio; callidè ago: à seq. Th.

• ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars, dolus, fallacia, TECHNA: quasi à τεύχω, vel τίκω, pario. •

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, artificiosus; à præced.

Τεχνηέντως, adv. artificiosè: à præced.

Τεχνήμα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificiosum inventum: à 1. pers. perf. pass. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ artificiosus: à præced.

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, ad artem pertinens; item artificiosus; ingeniosâ præditus solertiâ. Th. τέχνη.

Τεχνικῶς, adv. artificiosè, solerter: à præced.

Τεχνικώτερον, artificiosius; comp. n. g. à τεχνικὸς, artificiosus. Th. τέχνη, ars.

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex: ab eod. Th.

Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, magistra: ab eod. Th.

Τεχνολογέω, de arte dissero; arte loquor, artificiosè disputo: et

Τεχνολογία, ας, ἡ, oratio de artibus; item oratio ex arte facta: à

Τεχνολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de arte loquitur; item qui artificiosè loquitur: ex τέχνη, et λόγος.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, cui: Sed

Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, tuus: et

Τεώ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um: et

Τέων, Ion. pro τινῶν, aliquorum.

Τέως, tamdiu, antea, interea: ab ἕως, donec.

Τῇ, dat. f. g. adverbial. sumpt. hac, eâ parte. Th. ὁ, ἡ, τὸ.

Τῆ, Dor. pro τάε, carpe; præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι, per Apoc. à τῆμι, capio.

ΤΗ'ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τήβεννος, ου, ἡ, toga, vestis Romana: à quodam Tebenno Arcade, inventore.

Τηγανίζω, frigo, in sartagine coquo; f. ίσω, p. τετήγανικα. à

Τήγανον, ου, τὸ, sartago; qu. τήκανον, à τήκω, liquo.

Τῇδε, huc; istic. τῇδε κἀκεῖσε, huc, illuc, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τήθη, vel τηθὴ, nutrix. Est et τιθὴ, idem. Th. τιτθὸς, mamma.

Τῆθος, εος, τὸ, ostreum quoddam: à τηθὺς, quia terreum.

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; qu. à τήθη, nutrix, quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθὺς, ύος, ἡ, TETHYS, nom. mulieris; acc. Τηθύν.

Τηκεδόνι, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, tabes, tabefactio. Th. τήκω, liquefacio, f. ξω.

Τήκεται, liquescit, 3. sing. præs. m. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, vim liquefaciendi habens: et

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, liquefactus, liquabilis: à perf. pass. seq.

ΤΗ'ΚΩ, liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio; f. ξω, p. τέτηχα, præs. pass. τήκομαι, marceo, marcesco, liquor, tabesco, macresco; a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγέω, -ῶ, longè splendorem spargo, eminùs splendeo: à τηλαυγὴς.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ longè splendorem spargens, lucidus, præfulgens: ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, et αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, splendor longè dispersus: à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. splendorem latè spargendo; clarè: à τηλαυγὴς.

ΤΗ'ΛΕ, adv. procul, longè. τηλοῦ et τηλόθι, idem.

Τηλεβοάων, gen. pl. nomen gentis.

Τηλεβόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, eminùs, vel è remoto loco jaculans: ex τῆλε, procul, et βάλλω, jacio, p. m. βέβολα, Sed

Τηλέβολος, qui è remoto loco feritur. Vide præced.

Τηλεθάοντες, florentes; nom. pl. præs. part. à τηλεθάω. Th. θάλλω, floreo, p. m. τέθηλα, et per Metath. τήλεθα. undè

Τηλεθάω, germino, vireo, pullulo; floreo.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, ου, inclytus. Est et nomen viri: ex τῆλε, procul, et κλέω, celebro.

Τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, à longinquo evocatus: ex τῆλε, procul, καλέω, voco, perf. pass. κέκλημαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, οῦ, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit: ex τῆλε, procul, et κλύω, audio.

Τηλέμαχος, ου, ὁ, nom. propr. ex Hom. Od.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, eminùs apparens: ex τῆλε, procul, et σκέπτομαι, video, fut. m. ψομαι, p. m. ἔσκοπα. Sed

Τηλεσκόπος, longè aspiciens. Vide præced.

ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, portulaca agrestis.

Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et σηλία, vas situlæ figurâ; area, qualis est frumentaria; ambitus cribri; tabula, in quâ tesseris luditur.

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, q. v.

Τηλίκος, ου, tantus, tantæ ætatis: ab ἡλίκος, quantus: de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, et frequentiùs τηλικοῦτον, tantus, a, um, et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλίκος, tantus, (quod ab ἡλίκος, quantus) et οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc.

Τήλινος, ίνη, ινον, ex fœno græco factus: à

ΤΗ'ΛΙΣ, εως, et ιδος, ἡ, fœnum græcum: qu. à τῆλε, quia herba est caule et filiquis longè extensis.

Τηλόθεν, eminùs longè: et

Τηλόθι, adv. regit gen. id. quod Th. τῆλε, procul.

Τηλοῦ, adv. idem cum Th, τῆλε, procul.

Τηλουρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, cujus termini procul sunt, longinquus, longè semotus: ex τῆλε, et ὅρος, terminus.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, propriè procul absente patre genitus, in senectute genitus, natu minimus, carus parentibus: ex τῆλε, procul, et γίνομαι, nascor.

Τηλύγετος, έτη, ετον, idem quod præced.

Τημελέω, -ῶ, f. ήσω, curam habeo: à

Τημελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, diligens: ex τάω, et μέλει.

Τήμερον, et -ρα, Att. pro σήμερον, adv. hodiè: ab ἡμέρα, dies.

Τῆμος, et τημόσδε, tum, Poeticum, respondét ἦμος, quum, à quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος, q. v.

Τὴν, hanc, τήνδε, τήνγε, acc. sing. ab ἡ, hæc.

Τῆνα, ista, Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, q. v.

Τηνάλλως, *obiter, leviter, gratis, nullo periculo; inaniter, frustrà, temerè; alioqui, aliàs:* adv. qu. τῆνο ἄλλως, *hoc frustrà.*

Τήνελλα, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoriâ edebatur.* An à τὸ καλὸν?

Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc.*

ΤΗΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ου, ὁ, *lyræ harmonia.*

Τηνεσμὸς, οῦ, *TENESMUS:* item τεινεσμὸς, a τείνω, *tendo.*

Τηνίκα, *tunc,* adv. et

Τηνικάδε, et τηνικαῦτα, pro eodem. [* τηνικαῦτα, *tam serâ nocte,* Lys. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum,* Lys. p. 79.] Th. ἡνίκα, *quum;* extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, *ille,* Dor. pro ἐκεῖνος.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, *illius;* gen. sing. Dor. à τῆνος, *hic;* hinc τηνόθι, adv. pro ἐκεῖθεν, *illinc, ex eo loco.*

Τῆπερ, Ion. et Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti;* est et *ubi.*

Τήρει, *servato;* præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *servari;* præs. infin. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηροῦσι, *custodiunt:* 3. pl. præs. ind. seq. verbi.

ΤΗΡΕ'Ω, -ῶ, -έεις, -εῖς, -έει, εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio, observo: insidior, insidiosè observo; expecto:* imperf. ἐτήρεον, -ουν, f. ήσω, p. τετήρηκα, a. 1. ἐτήρησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω, et in 2. pl. τηρήσατε, *servate,* a. 1. sub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. τηρῆσαι, aor. 1. part. act. τηρήσας, αντος, præs. pass. τηρέομαι, *asservor,* præs. inf. pass. τηρεῖσθαι, imperf. pass. ἐτηρεόμην, -ούμην, -έυ, -ῶ, -έετο, -εῖτο, perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. τετηρημένος, η, ον, *servatus, a, um,* a. 1. ind. pass. ἐτηρήθην, ης, η, aor. 1. opt. pass. τηρηθείην, ης, η, a. 1. inf. pass. τηρηθῆναι, *reservari.*

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio;* item *custodia, carcer:* à 2. sing. p. pass. verbi τηρέω, *servo.*

Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his,* dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

Τητᾷ, *quæras, careas,* 2. sing. præs. med. verbi seq.

ΤΗΤΑ'Ω, *privo.* hinc τήτη, ἡ, *privatio, penuria.* Est et τητάω, *quæro, tento,* f. ήσω, qu. à τάω, *quæro.* [* τητάομαι, *careo, destituor.* Hes. Op. 408.]

Τῆτες, Att. idem quod σήτες, τῷ ἔτει, *hoc anno.*

Τήτη, ης, ἡ, *privatio, penuria.* Th. τητάω, *privo.*

ΤΗΤΥ'ΣΙΟΣ, ια, ιον, *inanis.*

Τηΰσίως, *temerè, frustrà:* à præced.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis:* interrog. gen. τίνος· τὶ, indefinite *aliquid;* τινὸς, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, et Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas, TIARA.* An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen.

Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris,* quo nomine et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus;* qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *TIGRIS,* fera.

Τίγω, Xenoph. idem quod θίγω, *tango.*

Τίει, *honorat;* 3. sing. præs. à τίω.

Τίεν, *honorabat;* 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat,* Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro,* f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, *honoror.* Th. τίω.

Τιέω, *punio;* idem quod τίω.

* Τίη, διατί, Hesych. Hom. Il. M. 310. Γλαῦκε, τίη, δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τίη, Poët. pro τί, *quid.*

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio;* qu. à τιθέναι βόσιν, *ponere escam:* Mel, et a apum.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio:* à

ΤΙΘΑΣΣΟ'Σ, et τιθασὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *cicur, mansuetus, sativus.*

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono.* f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. verbi ejusd.

Τιθέῃσι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono,* præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, ῃς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat,* Ion. pro ἐτίθει, 3. sing. imperf. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono.* Sed τίθει, *pone,* præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. At.

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. à τιθέω, et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono,* præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθεὶς, εῖσα, ὲν, præs. part. verbi ejusd.

Τιθέμεν, Ion. et τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *posuerunt,* Poët. et Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέναι, præs. inf. act. à τίθημι. Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus,* pro *interficere.*

Τιθεύω, *nutrio:* à τιθή.

Τιθέω, ῶ, *pono;* usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix:* à τιτθὸς, *mamma.*

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

* ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco.* Dicitur iisdem ferè modis, quibus Latini *pono* et *colloco* dicunt, ut *duco,* v. gr. *in laude; propono,* v. gr. *præmium; refero,* v. gr. *in numerum; propono disputandum,* vel *explicandum oratione: suppono,* de *hypothesi; concedo aliquid esse.* Ac præterea, *offero alicui, præbeo, præsto; reddo aliquem,* v. gr. *felicem, miserum; tribuo, attribuo; pignori oppono:* præs. imperat. τίθετι, έτω, præs. inf. τιθέναι, præs. part. τιθεὶς, έντος, imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθεον, tanq. à τιθέω, fut. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, ης, η, a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. θεὶς, έντος, perf. pass. τέθειμαι, plusq. perf. ἐτεθείμην, σο, το, a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. τεθῆναι, a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο, a. 2. ind. med. ἐθέμην, ἔθου et ἔθεο, ἔθετο, a. 2. imperat. m. θέσο, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε, a. 2. part. m. θέμενος, η, ον. [* θεῖναι ὑποθήκην, act. *pignus dare;* θέσθαι ὑποθήκην, med. *pignus accipere.* ὅπλα θέσθαι, *armis inducias dare,* Decanus Cestriensis, vers. Angl. Xen. de rebus Græcis. Νόμον τιθέναι dicitur legislator. θέσθαι, populus cui fertur et qui accipit, Salm. de modo usur. p. 502. c. 12. Kuster. de verbis med.]

Τιθηνέω, *nutrio, curo, colo, more nutricis tracto; permulceo, foveo; fingo, formo:* f. m. ήσομαι, p. pass. τετιθήνημαι. à

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. *nutrix:* et τιθηνὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *nutritor, educator:* à τιθὴ, idem. Th. τιτθὸς, *mamma.*

Τίθηντι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus*; dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. act. et

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*; f. τέξω, et m. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε, a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. τεκεῖν, a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η, a. 1. part. pass. τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *natus, creatus, genitus, progenitus, editus*; f. 1. pass. τεχθήσομαι, ῃ, εται, p. med. τέτοκα, ας, ε, perf. part. m. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τιλὰ, *pennæ*; quia solent τίλλεσθαι.

Τιλαὶ, ῶν, αἱ, *quisquiliæ*: aut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τῖλαι, a. 1. inf. act. et

Τίλλον, imperf. Ion. pro ἔτιλλον: et

Τίλλοισα, *vellens*: Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia à

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO, vellico, evello, discerpo*: imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λῶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. pass. τέτιλμαι, p. part. pass. τετιλμένος.

ΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *stercus, merda*.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem. Sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act.

Τιμάγορας, ου, ὁ, nom. propr.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus*. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τιμαίῳ, dat. sing. à Τιμαῖος, ου, ὁ, *Timæus*; nom. propr. Syr. *contaminatus*.

Τιμαλφέω, f. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro*: à

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus; qui facilè emptorem reperit*: ex τιμάω, *honoro*, et ἀλφέω, *invenio, excogito*.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμὴν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα, q. v.

Τιμάορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator*; item *punitor, ultor*: ex τιμὴ, et ἀείρω, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro*, q. vide.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*; Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Τιμάω, *honoro, decoro, magni facio, æstimo*; item *punio, mulcto*: f. ήσω, p. τετίμηκα, p. pass. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, *honor*.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; pretium, quo res aliqua æstimatur; pœna, ultio, mulcta, census*: [* *Statua* Reines. Inscript. v. 43. tempor. Adriani vel Antonini Pii: *præmium*, 1. Tim. v. 17. Sic Polyb. τίνος ϗ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακεδόνας; *quonam et quanto præmio afficiendi sunt Macedones?*] dat. pl. τιμαῖς. à τίω, *honoro*, f. τίσω, p. τέτικα, p pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, *honoratus*: à præced.

Τιμήεσσα, ης, f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census*: à 1. perf. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Crasin pro τιμήεντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, ου, ὁ, vide τιμάορος.

Τίμησας, *honorâsti*: 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro*.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et

Τιμήσουσι, 3. pl. f 1. ind. act. ejusdem.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio, litis æstimatio, multa, pœna, census*: a. 2. perf. perf. pass. ejusdem.

Τιμητέος, έα, έον, *honorandus*; adj. verbale, ab eod.

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, *æstimator litis; censor*: à 3. sing. p. pass. ejusdem.

Τιμητικὸς, ὴ, ὸν, *propensus ad honorandum*; item *censorius*: à præced.

Τίμιος, ία, ιον, *honorabilis; pretiosus, carus*: comp. τιμιώτερος, superl. τιμιώτατος, άτη, ατον. à τιμὴ.

Τιμιότης, ητος, ἡ, quasi dic. *honorabilitas; nobilitas; excellentia, pretium; opulentia*: à præced.

Τιμιώτατος, άτη, ατον, superl. à τίμιος, quod à τιμὴ. Th. τίω.

Τιμογραφέω, -ῶ, *censeo, æstimo*: ex τιμὴ, et γράφω.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, *Timodemidæ*.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. *colens Deum*.

Τιμῶμαι, *color*: præs. pass. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri, Gr. *honorans*. At

Τιμῶν, -ῶντος, *honorans*: part. præs. à τιμάω, quod vide.

Τιμωρέω, ῶ, *auxilior, defendo*: At τιμωροῦμαι, cum. accus. *punio; ulciscor*; f. ήσω, p. τετιμώρηκα, a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur*: à τιμωρός.

Τιμωρηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio, vindicta*.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, *vindicta*; et

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, *vindex*: omnia à p. pass. verbi τιμωρέω, q. v.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ultio; auxilium*; à τιμωρὸς, *ultor*: ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *ultor, punitor*: item *adjutor, auxiliator, defensor*: ex τιμὴ, et ὁράω.

Τιμωρῶν, præs. part. act. n. g. à τιμωρέω.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, *tibi*: à σὺ, *tu*.

Τίν', pro τίνα, acc. sing. à τίς, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, *concussio, vibratio*: à verbo.

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro*; f. ξω, p. χα, qu. σινάσσω, à σείω, *quatio*.

Τίνυσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulcisci*. Vide τινύμαι.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, *calidus, tepidus*.

Τινύω, *luo, solvo, pendo; punio, pœnas exigo, ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίνυμαι, et τίνω, id. quod præc.

Τίνω, *luo, persolvo*. Th. τίω.

Τίον, *honorârunt*: 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τῖον, 3. pl. imperf. Ion. Them. præced.

Τίποτε, *cur?* et per Sync. τίπτε. ex τί, et πότε, *quando?* Th. ὅτε, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίποτε, q. v.

Τίρυνθ' pro Τίρυνθι, dat. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τίνος, ὁ ϗ ἡ, et in n. g. τί, *QUIS? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum *aliquis, quidam*. Cum numeralibus *circiter, fermè*.

Τίσαι, a. 1. inf. act. et

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, pl. aor. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor, punio*. et

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τίσασθαι. a. 1. inf. m. et

Τίσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε, et

Τίσειαν, *luissent*: 3. pl. [illegible] act. Æol. τίσεια, ας ε. [illegible]

Τίσεις, 2. sing. f. 2. [illegible] omnia à τίω, *luo, solvo*.

Τίσιν, *ultionem*: acc. sing. à

Τίσις, ιως, ἡ, *ultio, pœna*; *persolutio, remuneratio*: à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. *cædis ultrix*: ex præced. à τίω, et φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τίσον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τίσωσιν, 3. pl. f. 1. act. et

Τισωσ' pro τίσωσι, *honorent*: 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίταινεν, 3. sing. imperf. Ion. act.

Τιταίνοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi.

Τιταίνω, *punio, ulciscor*: quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo, intendo*; à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan*: dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina*: puto quia τιτὴ, *honorata*. Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, *qui Titanes sustulit*: à τιτῆνες, seu τιτᾶνες, *Titanes*, (Th. τιταίνω, *ulciscor*) et κτείνω, *occido*.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, *calx*; *gypsus*.

Τιτῆνες, *Titanes*: posteri Saturni: dat. pl. τιτῆσι, et Poët. seu Ion. τιτήνεσσι, à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, ης, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma*; *nutrix*; *avia materna*: à τιτθὸς.

Τιτθίον, ου, τὸ, *mamilla*: Dim. à τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *nutrix*; *avia, matertera*: à τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mamma, mamilla*. Angl. A TEAT.

Τίτλος, ου, ὁ, *titulus*: per Sync. ex Lat. Sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τίτος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini Gr. quod interpret. Lat. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, (qu. à τράω) *perforo, terebro*; p. pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero, lædo*.

Τιτυὸς, οῦ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper repascens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo, dirigo ad scopum*; *paro, struo*.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίποτε.

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus*, *locus palustris*.

ΤΙ'Ω, *honoro, magni æstimo, carum habeo*; *vindico, ulciscor*; *solvo, luo*; f. ίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τλᾶθι, *tolera*: Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλάθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ærumnarum patiens*: ex ταλάω, seu τλάω, *tolero*, et θυμὸς, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ καὶ ἁ, Dor. pro τλήμων, quod vide.

Τλὰς, άντος, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, *perfero, patior*; *sustineo*, i. e. *audeo*.

Τλῇ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. Sed

Τλῆ, sine Iotâ subscripto, Ion pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Τλῆμεν, *pertulimus*: Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero, patior*; f. τλήσω, p. τέτληκα, a. 2. ἔτλην. à τλάω.

Τλήμονες, *miseri*; nom. pl. in acc. singul τλήμονα. à

Τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *patiens, ærumnosus, miser*; *audax, fortis*: à Th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*: a. 2. inf. verbi τλῆμι, quod vide.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS*: nomen propr.

Τλῆσις, εως, ἡ, *patientia*; *audacia*. Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo*; f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, *perfero*.

Τλητὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*; *tolerans*: ab eod.

Τμάγεν, *secti sunt*: Ion. et Bœot per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco, scindo*; f. τμήξω, a. 2. ἔτμαγον. Potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus*: a. 2. part. pass. verbi τμήσσω. à Th. præced.

Τμήδην, adv. *incidendo, secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμηθεὶς, *sectus*: a. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. τέτμημαι, a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*; f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS*, nom. propr.

Τὸ, *hoc*; aliquando *quapropter*: et tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*. τόγ', τοδ', pro τόγε, τόδε. [* τὸ articulus quibusdam adverbiis præponitur subaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τοὔμπαλιν, τουντεῦθεν, τανῦν, τοπαράπαν.]

Τοαρχαῖον, *olim*.

Τόγε ἐμὸν, pro *quantum in me*.

Τοδεύτερον, *iterum*, *secundùm*.

Τοπαράπαν, adv. *omninò*, *penitùs*.

Τόθι, *ibi*, *illo in loco*; *ubi* ab ὅς.

ΤΟΙ', particula est quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut καὶ τοι, *quamvis*, *atqui*; οὔ τι, *nequaquam*. Aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, *proinde*, *igitur*. à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ,

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*; et

Τοιαύτην, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, quod vide.

Τοιγὰρ, *equidem*, *itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, et οὖν, *ergo*.

Τοίη, ης, ἡ, *talis*, Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοίνυν, *igitur*, [* Hebr. xiii. 13 sententiam inchoat; quod nusquam alibi legisse memini. Camerar.] ex τοὶ, et νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ. *hic*, artic. præpos.

Τοῖον, *sic*. *ita*. adv, à

Τοῖος, οία, οῖον, *talis*, *hujusmodi*. Th οἷος, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, *ejusmodi*. Ex τοῖος, et δε, syllabicâ adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *talis*, *hujusmodi*. Ex τοῖος, quod vide, et οὗτος, *hic*.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic et τοῖσι et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοῖσδε, et τοίσδεσσι, Ion. et Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*.

ΤΟΙ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *paries*, *murus*; etiam *latus navis*. Hinc

Τειχόω, *murum struo*.

Τοίω, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίως, adv. *sic*, *ita*, q. d. *tali modo*: ab eod.

Τοῖκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὅκα, pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit* Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur. à Th. τίκτω, *pario*, quod vide.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à τοκεὺς, ῦ

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. Ion. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Τοκεῦ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων à præced.

Τόκος, ου, ὁ, *partus*, *ipse pariendi actus*; *usura*, *fœnus*; à τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα. [* *Pecunia quæ pro usurâ solvitur*; ἡ τοῦ τόκου ἀπὸ ...]

-κατος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usurâ provenientes in buccam condere.* —Τόκος ἐπιδέκατος, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *dextantes usura*, quod minimum erat apud Atticos fœnus.—Τόκος ἐπίτριτος, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usura*, vel *ternæ centesimæ*; quod fœnus maximum apud Atticos. In hac locutione *sortis* pars, quæcunque sit, intelligitur *annuatim* solvenda. q. d. Anglicè. *the tenth penny*. At τόκος ἐπὶ δραχμῇ est cum drachma per mensem solvitur pro minâ. Τόκος ἐπὶ τρίσι δραχμαῖς, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus Mina semper subintelligitur. q. d Anglicè *one per cent. monthly*, sive XII *per cent yearly*. Et *three per cent monthly*, sive XXXVI *per cent. yearly*. Ἐπὶ ἐννέα ὀβολοῖς usura quæ dat XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vid. Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. XLIII

Τόκος ἑκατοστή, scil. δραχμή, vel ἑκατοστῆς τόκος, cùm ἑκατοστὴ δραχμὴ ex minâ, (quæ centum drachmis valebat) hoc est, ut centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ*; XII *per cent.*

—— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβολίῳ, Atticis; ἐνδέκας τόκος, Sicul.; δίμοιρος τετάρτος ἑκατοστῆς, Græcis recentioribus; *deunces*; XI *per cent.*

—— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέκαντας τόκοι, Sicul.; δίμοιρος ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *dextantes usuræ*; X *per cent.*

—— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιωβολίῳ, Att.; ἐννέαντες, Sicul.; δίμοιρος δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *dodrantes*; IX *per cent.*

—— ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς, Atticis; ὀκτὰς τόκος, Siculis; δίμοιρος vel διμοιραῖος, Græcis; *besses usuræ*: VIII *per cent.*

—— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς ϗ ἡμιωβολίῳ vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιωβολίῳ, Atticis; ἑπτάντες τόκοι, Sicul.; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis; *septunces usuræ*; VII *per cent.*

—— ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς, Atticis; ἡμιεκατοστιαῖος τόκος, Græcis; ἡμιλίτρα, Sicul.; *semisses usuræ*; VI *per cent.*

—— ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς ϗ τετραχάλκῳ, Atticis; πεντεύγκιοι et πέντε ἀντίς, Sicul.; τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quincunces usuræ*; V *per cent.*

Τόκος ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τετραντίας τόκος, Sicul.; τρίτη ἑκατοστῆς, Græcis; *trientes usuræ*; IV *per cent.*

—— ἐπὶ ὀβολῷ ϗ ἡμιωβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιωβολοῖς, Atticis; τριαντίας, Sicul.; τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quadrantes usuræ*; III *per cent.*

—— ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; δεξαντίας τόκος, Sicul.; ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *sextantes*; II *per cent.*

—— ἐπὶ ἡμιωβολίῳ, Atticis; οὐγκιαῖος τόκος, Sicul.; δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *unciæ usuræ*; I *per cent.*

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. VI. VII. &c.]

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia*. Sed τόλμα, *fortis sis*, præs. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾷ. 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, *audax*, quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. f. 1. à

• Τολμάω, -ῶ, *audeo, patior, sustineo*; imperf. ἐτόλμαον, ων, -αις, ας, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι, a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, *audax, intrepidus, tolerans*. Th. τόλμα, *audacia*.

* Τόλμημα, ατος, τὸ, *facinus*: à τολμάω.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *audax*: comparat. τολμηρότερος, *audacior*. Th. τόλμα.

Τολμηρῶς, adv. *audacter, temerè*: à præced.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 3. sing. præs. à τολμάω.

Τολμητὴς, ῦ, ὁ, *homo audax*: à 3. sing. p. pass. verbi τολμάω.

Τολμῷεν, *ausint*, 3. pl. præs. opt. act. τολμάοιεν, contract. ῷεν, verbi τολμάω.

Τολμῶσι, *audent*, 3. pl. præs. act. verbi ejusdem.

Τολυπεύω, *glomero, contexo; machinor, struo; conficio, ad finem perduco; ærumnas patior*: à

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta et pexa*.

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, *sectio, amputatio; segmen*: à τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.

* Τομίας, ου, ὁ, *castratus*.

Τομὸς, ὴ, ὸν, *acutus, penetrans, scindens*: compar. τομώτερος. sed

Τόμος, ου, ὁ, *frustrum sectione ablatum*, TOMUS, Angl. A TOME. Th. τέμνω, *seco*.

Τόμυρις, ἡ, *Scytharum regina*.

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem*, acc. sing. ab ὅς,

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, et τονθορίζω, *murmuro, musso, submissè loquor; tremo*; f. ίσω, p. ικα.

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω. Hinc

Τονθρυστὴς, ῦ, ὁ, *murmurator*.

Τόνος, ου, ὁ, TONUS, *accentus, intentio*: quòd à τείνω, *tendo*, p. m. τέτονα. Hinc Angl. TONE, et TUNE.

Τόξ᾽, pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ου, τὸ, *arcus*.

Τόξευμα, ατος, τὸ, *sagitta*: et

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, *sagittarius*: à τοξεύω, *jaculor*.

Τοξεύω, *jaculor*; à Th. τόξον, ου.

Τοξικώτατοι, *peritissimi sagittarii*: sup. à

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, *sagittarius, ad sagittas aptus*: τὸ τοξικὸν, *sagittarii venenum*, sc. ἔγχριμα, *quod sagittis illinebatur*. Th.

✝ ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, *arcus; pharetra cum telis; ars ipsa sagittaria*: qu. à τάζω, *tendo*. Hinc

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro

✝ Τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius*. Th. τόξον, *arcus*.

Τοξότις, *sagittaria*. Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui arcum gestat*. τοξοφόροι Κρῆτες, *sagittarii Cretenses*: ex τόξον, ου, τὸ, *arcus*, et φέρω, *fero*.

Τοπάζιον, ου, τὸ, TOPAZIUS, Angl. TOPAZ. nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, *quæro, investigo*.

Τοπάζω, *statuo, colloco*, qu. in loco; à τόπος. expon. *et conjicio, suspicor*; item *quæro, investigo*.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim*.

Τοπαλαιὸν, *antiquitùs*.

Τοπαράπαν, *omninò, prorsùs*.

Τοπαραυτίκα, *statim, in præsentiâ*.

Τοπάρος, et τὸ παρόσθε, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, *ante*.

Τοπάρχης, ου, ὁ, *præfectus, loci præses*: ex τόπος, *locus*, et ἀρχὴ, *principatus*.

Τοπαρχία, ας, ἡ, *regio præfecturæ*, vel *regionis præfectura*; à præced.

• ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *locus, tractatus, argumentum*.

Τόπριν, adv. *priùs olim*.

Τοπρῶτον, *primùm*: à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ου,

τὸ, *seseli Creticum*, herbæ nomen. Valdè diureticum est.

Τόρευμα, ατος, τὸ, *opus cælatum:* et

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, *cælo elaboratus:* à

Τορεύω, [* *cælo, sculpo.*] Th. τορέω.

Τορέω, *perforo, penetro; perspicuè declaro et denuncio:* à τείρω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ, in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repagula; fibula, uncus, clavus.*

* Τορνεύω, f. εύσω, *torno, rotundo.*

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS*, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τορέω, *terebro.*

Τορνόω, *TORNO, cælo, rotundum facio, circulo, circumscribo.* Hinc Angl. TO TURN. à præced.

Τόρος, ου, ὁ, *funis*, et idem quod τόρνος. sed

Τορὸς, ἡ, ὸν, *penetrans, acutus; perspicuus, clarus:* à τορέω, *perforo.* Th. τείρω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, *id, quo aliquid inter coquendum agitatur* et *teritur:* à τείρω, *tero.*

Τὸς, inusit pro ὁ, undè τοῦ, *hujus*, pl. Poët. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τοὺς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσοῦτος, quod vide.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, *tantus.* τόσον πόσον, *tantum quantum.* Th. ὅσος, *quantus.*

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tantus, a, um:* in pl. τοσοῦτοι, *tot.* Ex τόσος, *tantus*, et οὗτος, *hic.* [* ἐν τοσούτῳ, *interea:* ἐκέλευσέ με ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc. Dial. Panopes et Galen. et passim, *jussit me interea tranquillum servare pelagus.*]

Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, *tantum.*

Τότε, *tunc, tum, deinde:* τότε δὴ, *tum demum.*

Τοτὲ, *aliquando:* ab ὅτε.

Τοτρίτον, adv. *tertium.*

Τοῦ, et τοῦδε, *hujus*, gen. sing. ab ὁ. et τὸ, *hic, hoc.*

Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, *hoc.*

Τοὔλασσον, *deterius*, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comparat. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. sing. ab ἐμὸς, *meus.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *antè, anterior pars*, idem quod πρόσθεν, Th. πρὸ, *ante.*

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà, è contrario.* Th. ἀντὶ, *pro, contra.*

Τοὔνεκ' seu τοὔνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratiâ.*

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomine.* Ellipsis præposit. κατὰ adest.

Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic.*

Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.

Τουτάκι, et τουτάκις, *tunc*, adv. à τοῦτο.

Τοὔτερον, pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, *alterum.*

Τουτέστι, *hoc est*, legitur et τοῦτ' ἐστὶ. ex τοῦτο, et ἐστὶ.

Τουτέων, Ion. pro τούτων, *horum*, gen. pl. ab οὗτος, *hic.*

Τουτὶ, Dor. adv. ab Att. τουτεὶ, *hîc*, et hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, *hoc*, vide in οὗτος.

Τουτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τουτονὶ, Att. pro τοῦτον, *hunc*, ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco.* Sed

Τούτω, Dor. pro τούτου.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc.*

Τόφρα, *tunc, tamdiu, ut:* ab ὄφρα, *ut.*

Τράγανον, *callosum*, Gl. Cyr.

Τραγάω, et τραγίζω, *hircum refero; libidine incipio tentari:* unde et *pubesco; luxurio*, ut *seges, arbor:* à τράγος.

Τραγέα, ας, ἡ, sc. δορὰ, *hircina pellis:* à τράγειος.

Τραγεῖν, *comedisse*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo, rodo*, a. 2. ἔτραγον.

Τράγειος, et τράγεος, *hircinus:* à τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco et cervo simile: ex τράγος, et ἔλαφος, *cervus.*

Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τρωγάλιον. à τρώγω, *comedo*, a. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, *pertinens ad tragœdiam, TRAGICUS.*

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus, caper:* à τραγεῖν, quia arbores *rodit.* Vel à τραχὺς, quòd *hirsutâ* pelle.

Τραγῳδέω, *tragœdiam decanto; tragicè exaggero; exclamo; deploro; res supra modum augeo:* et

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGOEDIA.* Angl. TRAGEDY. à

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *TRAGOEDUS:* ex τράγος, et ᾠδὴ, *cantus:* utpote, ut *cantando caprum* mereretur.

Τράμη, vel τράμις, *linea, quæ medium scrotum dividit.*

Τράμπις, *navicula, quâ trajicitur*, puto quia facilè τρέπεται.

Τρανόω, f. ώσω, et -όω, f. ώσω, *manifestum reddo:* à

Τρανὸς, ἡ, ὸν, et τρανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *manifestus, apertus*, q. d. perforatus.

Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto.*

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa cibaria; cibi in mensâ positi; mensa argentaria; fiscus:* qu. per Aphæresin pro τετράπεζα. Ex τέτρα, et πέζα, ης, ἡ, *pes.*

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *mensarius nummularius, collybista:* in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.

Τραπεζόκορος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui satiatur mensis appositis:* ex τράπεζα, et κορέω, *satio.*

Τραπεζόφορον, *caliculare*, ubi calices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere.*

Τραπέομεν, *vertamus*, Ion. et Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω resoluto in εω, deinde ο pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, *mutabilis, -e:* à τρέπω, *muto.*

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*, fut. ψω, aor. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροφα.

Τραπέντα, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, *mensa.*

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω.

Τραπέω, *uvas calco in lacu:* à τρέπω, *verto, calcando* enim *vertuntur.*

Τράπηξ, *hasta*, quia potest τρέπεσθαι, *vibrari.*

Τράπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, *verto:* vide τράπεν.

Τρασία, ας, ἡ, *locus ubi siccantur ficus:* à τέρσω, *sicco.*

Τραυλίζω, *balbutio, balbus sum:* à seq.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus, blæsus, TRAULUS.*

Τραῦμα, ατος, τὸ, *vulnus, clades, strages:* à τρώω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*, f. τρώσω, p. pass. τέτρωμαι.

Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus, saucius:* à præced.

Τραυματίζω, *vulnero;* f. ίσω, p. τετραυμάτικα, p. pass. τετραυμάτισμαι, p. part. pass. τετραυματισμένος, η, ον. à τραῦμα, *vulnus.*

Τραύξανα, (qu. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt:* qu. à τρώγειν, *edere.*

Τράφ' pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Τράφειν, Ion. et Dor. pro τρέφειν, *educare;* vel *educâsse*, pro a. 2. inf. τραφεῖν. à τρέφω, *alo.*

Τραφεὶς, *nutritus*, *educatus*, a. 2 part. pass. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. τραφεῖν.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Τράφεν, Ion. et Bœot. Sync. pro τράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Sed et

Τραφὲν, est a. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφεῖν, verbi τρέφω, *alo.*

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, *aridus*, *siccus*; *olens*, *alendi vim habens:* τραφερὰ, *terra arida*, *continens.* Th. τρέφω, *alo.*

Τράφη, *nutritus est*, 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. pass. ἐτράφην.

Τράφηξ, *pars navis*, seu labrum, *ubi scalmi ponuntur*, quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, *sicca.*

Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass τραφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω, *alo.*

Τραφθέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto.*

Τράφοισα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro

Τραφοῦσα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.

Τραχέως, *asperè*, compar. τραχύτερον, *asperiùs*, superl. τραχύτατα, *asperrimè.* Th. τραχύς.

Τραχηλιάω, -ῶ, *cervicem attollo*, f. άσω, p. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, *in cervicem resupino; obtorqueo collum; nudo, præbeo conspiciendum; converto, seu convertere facio, cervicem et vultum;* item *patefacio;* f. ίσω, p. τετραχήλικα, p. pass. τετραχήλισμαι, p. part. pass. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος. à

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, *collum*, *cervix:* in pl. τὰ τράχηλα. qu. à τραχύς.

Τραχύνω, *aspero*, *exaspero:* et –

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *asper*, *scaber*, *hirsutus; acer*, *ferox.*

Τραχύτης, ητος, ἡ, *asperitas:* à præced.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *salebrosa.*

Τράω, Inusit. undè τιτράω, *perforo.*

Τρεέτην, *timebant;* 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρείτην, verbi τρέω, *timeo*, f. έσω.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo.* Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ͂Σ, οἱ, αἱ, et τὰ τρία, *TRES*, *TRIA*, Angl. THREE; gen. τριῶν, dat. pl. τρισί.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. *tres tabernæ*, Act. xxviii. 15.

Τρέμω, *TREMO*, *horreo*, *præ metu trepido*, f. μῶ, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo.*

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. à

• ΤΡΕ'ΠΩ, *verto*, *converto; in fugam converto; muto; verso*, *considero;* f. ψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραπον, p. pass. τέτραμμαι, p. m. τέτροπα. •

Τρέσσαν, *territi sunt*, Ion. et Poët pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic

Τρέσσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, *tremo.*

Τρέστης, ου, ὁ, *timidus:* à τρέω.

Τρέφοιν, *alerem*, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi seq.

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio;* item *compingo;* f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 1. ἔθρεψα, p. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται, p. part. pass. τεθραμμένος, *educatus*, p. m. τέτροφα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, *nutritio.* θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, *nutritor.*

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro*, *festino*, *propero*, f. 2. m. δραμοῦμαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα, qu. à δρέμω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto;* f. ψω.

Τρέψας, ασα, αν, *convertens*, in acc. sing. τρέψαντα, a. 1. part. act. verbi τρέπω, *verto;* fut. ψω, p. m. τέτροπα.

Τρέψει, *vertat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, *tremo*, *trepido*, f. τρέσω, p. τέτρεκα.

Τρέω, *foro:* à τρίω, *perforo.*

Τρῆμα, ατος, τὸ, *foramen:* tanq. à τρέω.

Τρηματίζω, *aleâ ludo*, qu. à τρῆμα, quia sunt punctis *cavis insignitæ.*

Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*, dat. pl. τρήρωσιν, à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, gen. Ion. à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, *perforatus*, *foramina habens:* à τρέω, *perforo*, f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ου, ὁ. *TRECHUS*, nomen viri.

Τρηχὺς, *asper*, Ion. pro τραχὺς, έος· hinc

Τρηχὼ, οῦς, ἡ, *locus asper:* sed

Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, *asper sum.* Th. τραχὺς, *asper.*

Τρία, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens*, *fuscina:* à τρία, quia *tres* habet cuspides.

Τριακὰς, άδος, ἡ, *dies trigesima mensis; numerus trigesimus.*

Τριάκις, adv. *ter.* Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA.* Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *quæ habet triginta transtra;* navis Epithet. ex τριάκοντα, et ζυγὰ, *transtra.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Τριακόσιοι, αι, α, *trecenti*, *æ*, *a.* Th. τρεῖς.

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, *trigesimus:* à τριάκοντα.

Τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius*, *ternio*, *tria:* à τρεῖς.

Τριάσσω, *vinco*, *supero;* f. ξω, ab Athletis sumpt. quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς. Th. τρεῖς, *tres.*

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω.

Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus:* à τρίβω, *tero.*

Τριβεὺς, *tritor*, *pistillum*, quo τρίβεται.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura; usus*, *exercitatio; occupatio; mora.* Th. τρίβω.

Τρίβολος, ου, ὁ, *TRIBULUS*, herba sic dicta, quia habet τρεῖς βολὰς, *tres cuspides.* Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præs. part. pass. à τρίβω, *tero.*

Τρίβος, ου, ἡ, *via trita*, *semita:* quicquid *stantes*, *cubantes*, &c. *terimus*, ut *planta pedis*, &c. à p. m. τέτριβα, verbi τρίβω, *tero.*

Τρίβου, præs. imperat. pass. et

Τρίβουσι, 3. sing. præs. ind. act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, *tero*, *frico*, *trituro; quotidianis laboribus exerceo;* f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι, p. m. τέτριβα.

Τρίβωμες, *teramus*, Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum; homo usu rerum tritus:* à τρίβω, *tero.*

Τρίγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, tam de viro, quàm de fœminâ dicitur, *ter uxorem ducens*, *ter nupta:* ex τρὶς, et γάμος.

Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, *TRIGLA piscis;* qu. τρίγονα; quia τρὶς γεννᾷ, id est, *ter anno parit.*

Τρίγληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*: ex τρεῖς, *tres*, et γλήνη, *pupilla*.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, *tricuspis*, in dat. τριγλώχινι, ex τρεῖς, *tres*, et γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis*, *acies*.

* Τριγονέω, -ῶ, *tertiò genero vel pario*: et

* Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus*, *ut nepos*: à

* Τρίγονος, ὁ καὶ ἡ, *tertiò generans vel pariens*: ex τρὶς, et γονὴ.

Τριγχὸς, *maceria*, vide Θριγκὸς.

Τρίγωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *triangulus*: ex τρὶς, et γωνία, *angulus*.

Τριετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *trimus*, *triennis*. Ex τρία, et ἔτεα, -η, τὰ, *anni*. Th. ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.

Τριετίζω, *triennis sum*: præs. part. τριετίζων, *trimus*: ab eod.

ΤΡΙ΄ΖΩ, et τρύζω, *STRIDO*, *murmuro*.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars*: Poët. pro τριακὰς, acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα.

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκόντορος, ου, ἡ, *navis quæ triginta remis agitur*: ex τριήκοντα, et ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum*, *spatium trium dierum*.

Τριηρὴς, έος, ἡ, *triremis*, *navis bellica*. Th. ἐρέσσω, *remigo*.

Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui triremi vehitur*. à præced.

Τριβάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ scil. *teritur* frumentum, qu. à τρίβω, *tero*.

Τρικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *triceps*; qu. τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς, et κάρηνον.

Τρικλίνιον, ου, τὸ, *triclinium*, *conclave tribus lectis instructum*.

Τρίλιστος, et τρίλλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *multùm cupitus*; propriè *ter petitus votis*, *sæpe optatus*. Ex τρὶς, *ter*, quod vide, et λίσσομαι, *precor*.

Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido*.

Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimestre spatium*, *anni quadrans*: à

Τρίμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *trium mensium*, *trimestris*. Ex τρεῖς, *tres*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Τριξίλλας, *gryllus*. Vide τρώξαλλις.

Τριξὸς, *triplex*, pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres*.

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium*, dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres*, et ὁδὸς, *via*.

Τριοδοὺς, όντος, ὁ, *tridens*. Ex τρεῖς, *tres*, et ὀδοὺς, ὁ, *dens*.

Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *trium cubitorum*. Ex τρεῖς, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplo major*. Hinc

Τριπλασίως, adv. *tripliciter*.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui trium jugerum est*: ex τρὶς, et πλέθρον.

Τριπλῆ, adv. *tripliciter*: à

Τριπλόος, όη, όον, contr. τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *TRIPLUS*: à τρεῖς.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. sing à τρίπους.

Τριπόδης, ου, ὁ, *tripedalis*: ex τρεῖς, *tres*, et ποῦς, ποδὸς, *pes*.

Τριποδοφορέω, τρίποδας φορέω [illegible] φέρω, *tripodas fero*.

Τριπόθατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

Τριπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ter optatus*, *desideratissimus*: ex τρὶς, *ter*, et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Τρίπολις, εος, ὁ καὶ ἡ, ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis*.

Τριπόλῳ, dat. sing. à

Τρίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ter aratus*; ex τρὶς, *ter*, et πολέω, *verto*, *aro*.

Τρίπορθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit*: ex τρὶς, *ter*, et πέρθω, *vasto*.

Τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro

• Τρίπους, οδος, ἡ, *tripes*; *tripus*, *id omne quod tres habet pedes*.

Τρίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *triplex*: ex τρὶς, et πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τρὶς, *ter*; *sæpe*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, *scelestissimus peccator*: ex præced. et ἀλίτης, *peccator*. Th. ἀλιτέω, *pecco*.

Τρισεινάδα, acc. sing. à

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*; hoc est, vigesimus septimus. Ex τρὶς, et ἐννέα, *novem*, unde ἐννὰς, et ἐνὰς, άδος, ἡ, *nonus dies*.

Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex τρεῖς, *tres*, καὶ, *et*, et δέκα, *decem*.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui est tredecim cubitorum*; ex præced. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus*.

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus tertius*: à τρισκαίδεκα.

Τρισκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *tria habens crura*: ex τρὶς, et σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ter pistus*: ex τρὶς, *ter*, quod à τρεῖς, et κόπανον, ου, τὸ, *pistillum*. Th. κόπτω, *scindo*.

Τρισμύριοι, *triginta millia*: [illegible] τρὶς et μύριοι.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, ὁ τρὶς Ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis* [illegible] *victor fuit*

Τρισπίθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tres spithamas longus*: ex τρὶς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*.

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum*.

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ὴ, ὸν, *triplex*; *ternus*, *trinus*; *tres*: à τρὶ[s]

Τρισσόω, *triplico*, *in tres partes divido*, *tertium facio*: à præced.

Τρισσῶς. adv. *tripliciter*, *trifariàm*: Item *tertiâ vice*. ab eod.

Τριστάτης, ου, ὁ, *qui tertias partes tenet*, *tribunus*.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio*: et

Τρίστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tres contignationes habens*: ex τρὶς, *ter*, et στέγη, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστοιχεὶ, adv. *triplici serie*: [illegible] τρὶς, et στοῖχος, *ordine* [illegible]

Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille*: [illegible] τρὶς, et χίλιοι, *mille*.

Τρίσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tricorpor*: [illegible] τρὶς, et σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertius*, *tridua*[nus]: τριταῖος ἄνεμος, *ventus* [illegible] *triduum oriens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, άτη, ατον, *tertius*: à τρί[τος], *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*: f. g. à τρί[τος], quod vide.

Τριτημόριον, ου, τὸ, *tertia pars* [illegible] *triens*: ex τρίτος, et μόριον, à μεί[ρω]

Τριτημορὶς, ίδος, idem, et ex ill[illegible]

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ E[illegible] pith. à τριτὼ, όος, ὁ, Bœot. *cap*[illegible] et γίνομαι, *nascor*. Poëtæ [illegible] fingunt illam è Jovis *capite* [illegible] *genitam*. Vel ex τρίτος, *terti*[illegible] quòd nata est *tertiâ* mensis die.

Τριτοπατὴς, έος, ὁ, *Tritopator*.

Τριτομὴ, ex τρεῖς, et τέμνω, *sc*[illegible] Gen. xvii. 12.

• Τρίτος, η, ον, *tertius*, *a*, *um*: pr[illegible] quo et τρίτατος, Th. τρεῖς, *tres* τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars* τοτρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *ter*[illegible] *tiò*. ἐκ τρίτου, *tertiâ vice*. ἐς τρίτη[ν] *perindiè*.

Τρίτων, *TRITON*, nom. prop[rium]

Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græ[illegible] Scholia Pindar. Pyth. Od. [illegible] 234.

Τριφάσιος, ία, ιον, *triplex*, *trifarius*, *qui tribus modis dicitur*: ex τρὶς, et φάσις.

Τριφίλατος, Dor. pro

Τριφίλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ter amabilis*. Th. φιλέω.

Τριφαῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. valdè lucens.

Τρίχα, et Dor. τριχῆ, trifariam: adv. à τρεῖς.

Τρίχες, pili; nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ἡ.

Τριχθὰ, adv. tripliciter: Poët. pro τρίχα.

Τριχίας. * Κάτω τριχίας, nullos in vertice capillos gerens, sed in circuitu, qualis induebatur vetulus in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 288.

Τρίχινος, ίνη, ινον, cilitinus, a, um; confectus ex crinibus seu pilis. Th. θρὶξ.

Τριχιῶν, ῶντος, ὁ, hirsutus.

Τριχόω, pilosum reddo, capillo: à θρὶξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, coma, capillamentum: à p. pass. præced.

Τρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, tero; f. ψω.

Τρίψις, εως, ἡ, tritura, frictio: à τρίβω.

Τριώβολον, ου, τὸ, tres oboli. Th. ὀβολός.

Τριώροφον, ου, τὸ, tertium tabulatum. Vide διώροφον, ab ἐρέφω, tego.

Τρωία, ας, et Ion. ης, ἡ, TROJA: in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, Trojanus.

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, -ῦσι, metuunt: 3. pl. præs. ind. à

Τρομέω, tremo; horreo, timeo aliquem: à τρόμος, tremor. Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ου, ὁ, [* Æol. τρόμος, unde Angl. TREMOR,] tremor, à τρέμω.

Τρόπα, lusus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux, l. vii. 7. qu. à τρώγλη, foramen.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, TROPHÆUM, monumentum post τροπὴν hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, verto.

Τροπάω, -ῶ, verto, converto: à τροπή.

Τροπέω, -ῶ, verto, in fugam verto: ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam: à τρέπω.

Τροπωτὴρ, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

* Τροπίας, ου, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. vinum non evanidum, vinum firmissimum, Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit cursum suum: à

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, tropicus; figurativus; à τροπή.

Τροπικῶς, figuratè, adv. à præced.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, carina. Fit ex lignis versis. ab eod. Th.

Τρόπος, ου, ὁ, modus; mos, ritus, consuetudo; studium, institutum, mores, ingenium, animus; tropus: à τρέπω. Sed

Τροπὸς, ῦ, ὁ, lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens: à præced. Th.

Τροποφορέω, -ῶ, mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto; f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ου, ὁ, mos, et φέρω, fero.

Τροπόω, -ῶ, f. ώσω, in fugam verto.

Τροφεῖον, ου, τὸ, præmium nutritionis: à

Τροφεὺς, έος, ὁ, altor, nutritor: et

Τροφὴ, ῆς, ἡ, alimonium, alimonia, nutritio: à Th. τρέφω, alo.

Τρόφιες, οἱ, qui jam sunt adulti. Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. qu. interpret. Lat. alumnus.

Τρόφις, ιος, ὁ, ᾗ ἡ, benè nutritus, crassus, pinguis: et

Τροφόεις, idem: à τροφὴ, alimentum. Th. τρέφω, alo.

Τροφὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, altor, et altrix, nutrix: ab eodem Th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσασά σε, educavi te: ex τροφὴ, et φορέω. Sed Martinus legendum censet τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. à τροποφορέω.

Τροχαλία, rota, qua circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA: à

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, velox, citus, currens; rotundus, circularis. Th. τρέχω.

Τροχάω, curro, festino, rotor. Th. τρόχος.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita: ab eod.

Τροχίλεα, torquilla: Gl. Cyr. avis est. Lego

Τροχιλέα, trochlea: à

Τροχίλος, TROCHILUS, regulus, aviculæ nomen: à τρόχος.

Τρόχμαλον, τὸ, et -άλος, ου, ὁ, lapillus; locus asper; septum, maceria ex lapillis.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, rotæ speciem habens, rotundus: ex τροχὸς, ῦ, ὁ, rota, (quod à τρέχω, curro) et εἶδος, εος, τὸ, forma, similitudo. Th. εἴδω, video.

Τροχὸς, ῦ, ὁ, rota. Sed

Τρόχος, ου, ὁ, cursus. Th. τρέχω.

Τρυγάσωσι, Poët. pro τρυγῶσι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τρυγάω, quod vide.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, seu ίον, ου, τὸ, patinus, paropsis, patina.

Τρυγάω, -ῶ, fruges colligo; item vindemio, uvas decerpo; fruor, percipio: f. ήσω, p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Th. τρύγη, ης, ἡ, triticum.

Τρυγέω, sicco, arefacio: ab eod.

ΤΡΥΓΗ, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus; messis; item ariditas in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, vindemiator: et

Τρυγητὴς, ῦ, ὁ, idem: et

Τρυγητὸς, ῦ, ὁ, frugum collectio, vindemia: à p. pass. verbi τρυγάω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx: à τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum suâ fæce: à præced.

Τρυγόῳεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur: à τρύζω, murmuro, idem quod τρίζω.

* Τρυγώνιον, ου, τὸ, palumbula, in Epig. ap. Suid. in voce.

Τρυζόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, murmuro: vox per Onomatop. sed propriè turturis. Hinc turtur dicitur τρυγών.

Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen; veterator, longo rerum usu veluti tritus: à τρύω, pro τράω, foro.

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod τρύμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, fæx vini, vinum recens, mustum. Expon. etiam de granis recens à Sole duratis: scoria ferri. Th. τρύγη.

ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen, terebra.

Τρύπανον, ου, τὸ, terebra: à præced.

Τρυπάω, terebro, perforo: ab eod.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen: à τρυπάω.

Τρυσαὸς, ὴ, ὸν, afflictus, æger. Th. τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, TRUTINA: à τρύω pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens: dat. sing. Ion. τρυφαλέῃ. Ex τρεῖς, et φάλος, ῦ, ὁ, conus galeæ.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, tudleus, ex lacte concretus.

Τρυφάω, in deliciis, vel delicatè

vivo; insolens sum, et arrogans; fut. ήσω, p. τετρύφηκα, a. 1. ἐτρύφησα· nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα: à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè:* à

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *delicatus, mollis:* unde.

Τρυφερώτερ☉, *delicatior:* comparat.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ:* à τέθρυφα, p. verbi θρύπτω, *frango.*

Τρύφημα, ατ☉, τὸ, *deliciæ:* à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens:* à τρυφάω, quod vide.

Τρύχαλα, *aspera loca:* à τραχὺς, *asper.* Vide τράχαλα.

Τρύχν☉, idem quod τρύχν☉, *mollis.*

Τρύχονται, *affliguntur:* 3. pl. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρύχος, εος, τὸ, *pannus tritus.* Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à

* Τρυχόω, -ῶ, *attero, absumo, conficio;* item *affligo:* à τρύω, *tero*

* Τρύχω, f. ξω, *afflicto:* ab eod.

ΤΡΥ´Ω, *tero, attero; vexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, affligo, eneco.* Hinc τρύσκω, τρύχω, et τρυχόω, idem.

Τρωάδι, Poët. et Dor. pro Τρωϊάδι, *ad Trojam.*

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix.*

Τρώγαλα, *bellaria:* pro

Τρωγάλια, *bellaria.* Th. τρώγω, *rodo.*

Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen, caverna,* propriè *rosione factâ;* acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύνω, *latebram subeo:* ex τρώγλη, et δύνω, *subeo.*

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris: à præced.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, *rodentes,* acc. pl. f. g. præs. part. à τρώγω, *rodo.*

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nom. urbis. Gr. *cella penuaria.*

ΤΡΩ´ΓΩ, RODO, *comedo;* f. m. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, *Trojanus.*

Τρωθῇ, *vulneretur:* 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωκα, a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja·* et

Τρωΐαθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τρωΐηθεν, *ex urbe Trojâ.*

Τρωΐνῃσι, *Troi,* dat. sing. à Τρὼς, nom. propr.

Τρώκτης, ου, ὁ, *comestor, vorator:* expon. *astutus, deceptor.* Th. τρώγω, *comedo.*

Τρώμα, ας, ἡ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen:* à τορέω, *perforo.* Th. τορέω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus, plaga; damnum:* Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero.*

Τρωματίζω, *saucio, vulnero:* à præced.

Τρὼξ, γὸς, ὁ, *vermiculus, qui legumina rodit:* et

Τρώξαλλις, *grillus:* à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. à

Τρωξάρτης, ου, ὁ, *panivorus,* nom. muris. ἀπὸ τοῦ τρώξειν ἄρτον, *panem vorando.*

Τρώξιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *edulis, maturus.* à τρώγω, *comedo.*

Τρωπάω, *verto:* à τρέπω, idem.

Τρῶσε, *vulneravit:* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo:* vide præced.

Τρώϋμα, ατος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus,* quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro.*

Τρώων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus:* dat. pl. Τρωσίν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, TU; τύγα, Dor. pro σύγε, *tu.*

ΤΥΓΧΑ´ΝΩ, εις, ει, *sum; accidit ut sim, contingo, evenio; assequor;* propriè *scopum attingo, adipiscor, impetro;* cum gen. et cum acc. f. m. τεύξομαι, (à τεύχω, *paro*) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. τύχωσι; a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, ὸν, *vulgaris, -e;* p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύχηκα, qu. à τυχέω.

* Τυῖδαι, pro ἐνταῦθα, Hesych.

Τυδείδαο, et Τυδείδεω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ου, ὁ, TYDIDES, nom. propr.

* Τυῒ, per Æol. pro ὧδε, *hic.* Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula:* à τύκω, *paro.*

Τυκίζω, *scalpo, polio:* à

Τύκος, et τύχος, ου, ὁ, *instrumentum lapicidæ, quo lapides scalpuntur:* à τεύχω, *fabricor.*

Τυκτὰ, Persicè nomen *cænæ.*

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, *factus:* à τεύχω.

Τύκω, et τύχω, *paro:* ab eod.

Τύλη, ης, ἡ, *callus; culcita; gibbus cameli:* à τύλος, idem.

Τύλιμος, *crumena pellicea,* quia ibi aliquid τυλίσσεται.

Τυλίσσω, vel -ττω, *in modum culcitæ involvo; perscrutor:* à τύλη, *lodix, culcita.*

ΤΥ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *callus,* seu *callum; tuber, gibbus, torus in pectore;* item *clavus ligneus;* etiam *pudendum.*

Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo.* p. pass. τετύλωμαι à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica, quæ circa τύμβους, versatur, et mortuos mutilat;* à

ΤΥ´ΜΒΟΣ, ου, et Dor. τύμβω, ὁ, *bustum, sepulchrum, tumulus.* Hinc Angl. A TOMB.

Τυμβοχοέω, *tumulum struo, sepelio:* ex τύμβος, et χοέω, seu χέω, *terrâ aggestâ exstruo.*

Τυμβοχόη, *tumulus:* à præced.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. *ictus, vulnus, plaga:* à τύπτω, *verbero.*

Τυμπανίζω, *tympanum pulso, firtundo; fustibus cædo;* item *fustibus ad necem cædo; quovis violento supplicio afficio;* f. ίσω, p. τετυμπάνικα, p. pass. τετυμπάνισμαι, a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η, à τύμπανον.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympanistria:* à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, TYMPANUM, *instrumentum quo pulsato sonus cietur;* item *fustis.* Th. τύπτω, *verbero.*

Τύνη, *tu:* Dor. pro σὺ, et hoc pro σὺ, *tu.* Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ´ΝΟΣ, vel τύννος, ου, *parvus.*

Τυννοῦτος, et Att. τυννούτοσι, *parvulus, tantillus:* à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum sulco, luto aspergo, blatero:* à

ΤΥ´ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum; nugæ.*

Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον, quod vide.

Τυπεὶς, *percussus:* a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero.*

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio, ictus:* dat. pl. Ion. τυπῇσι, ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, TYPICUS, *figuratus:* et indè

Τυπικῶς, *typicè:* à

Τύπος, ου, ὁ, *nota,* [* *formula*] *norma, exemplar; simulachrum,* seu *effigies, signum percussione factum:* TYPUS: à τύπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo:* à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis:* Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τεττίμε-

θα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. et

Τυπτόντων, *verberent:* Att. pro τυπτέτωσαν: nam gen. pl. part. præſ. act. uſurpant Attici pro 3. pl. imperat. præſ.

* ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, pulſo, tundo:* imperf. ἔτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. ἔτυψα, a. 2. ἔτυπον, præſ. paſſ. τύπτομαι, *cador, vapulo,* p. m. τέτυπα, ας, ε.

Τύπῳ, dat. ſing. à τύπος, quod vide.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ. verbi τυπόω. f. ώσω.

Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. [* ὁρῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Oreſt. *video ſimulacrum formæ ipſius.*] Th. τυπόω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præſ. à

Τυραννεύω, *regno; impero;* f. εύσω. Th. τύραννος, *rex.*

Τυραννέω, idem quod præced.

Τυραννία, ας, ἡ. *TYRANNIS, dominatio:* à τύραννος.

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, *TYRANNICUS; dominandi peritus:* à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè:* adv. à præced.

Τυραννικώτατος, ſuperl. à τυραννικός.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS, imperium.* Angl. TYRANNY. à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *tyrannicida:* ex τύραννος, et κτείνω. *occido;* p. m. ἔκτονα.

† ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, υ, ὁ ϗ ἡ, *TYRANNUS, rex, regina, princeps:* Angl. A TYRANT. Eſt et nomen viri et avis; item adj. pro τυραννικός.

Τυρβάζομαι, *turbor, ſollicitus ſum:* med. à

Τυρβάζω, *turbas excito, tumultuor;* f. άσω, p. τετύρβακα: à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus, turba.*

Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA,* Att. dicitur pro σύρβη.

Τυρία, ας, ἡ, *Europa.*

Τυρογλύφος, υ, ὁ, nomen muris, ex τυρὸς, *caſeus,* et γλύφω, *cavo, excavo.*

Τυρόεις, όεσσα, όεν, *caſeo ſimilis,* ſeu *è caſeo factus:* à

ΤΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caſeus:* qu. à τείρω, *ficco.*

Τύρος, υ, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes.*

ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, *TURRIS, propugnaculum:* ab Heb. טור.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA:* quæ et ἰρχή.

Τυρῶ, Dor. pro τυρῦ, *caſei:* gen. à τυρός.

Τυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *caſeo ſimilis.*

Τύσσω, *ſupplico:* Heſych. puto pro πτύσσω, ut ſit *plicare manus,* ſeu *genua.*

Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *parvus.* τυτθὸν, adv. *paululùm.* τυτθὸν ὅσσον, *valdè parum.*

Τυφάονα, acc. ſing. à

Τυφάων, ονος, ὁ, nom. propr. viri hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τίφη.

Τυφθείημεν, ῆτε, ῖεν, *verberati eſſemus:* per Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, pl. a 1. opt. paſſ. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cæcus; obſcurus;* Epith. *parietis, in quo nulla feneſtra; ſurdus.*

Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas:* à præced.

Τυφλῦται, 3. ſing. præſ. paſſ. à τυφλόω, quod vide.

Τυφλοφόρος, *cæcum ferens.* Th. φέρω.

Τυφλόω, *excæco;* f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. et

Τυφλώττω, *cæcus ſum, cæcutio:* à τυφλὸς, *cæcus.*

Τύφος, ſeu τῦφος, υ, ὁ, *fumus; vanus inanis* fumo ſimilis; *fumoſa arrogantia, faſtus, ſtupor attonitus.* Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infeſto;* item *effero, inſolentem reddo;* f. ώσω, p. τετύφωκα, præſ. paſſ. τυφόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo,* p. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται, p. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, inſanus, ſtultus;* a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, ης, η, a. 1. part. paſſ. τυφωθεὶς, έντος, *tumefactus:* à τῦφος, *fumus, faſtus:* à

ΤΥ'ΦΩ, propriè *incendo paulatim, ut gliſcat ignis ſine flammâ; calefacio;* undè τύφομαι, *gliſco; amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; incendo,* ſimpliciter, et paſſ. *ardeo, uror,* f. θύψω, p. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα.

Τυφωέος, gen. ſing. et τυφωεῖ, dat. à τυφωεὺς, nomen gigantis: et

Τυφῶν, ῶνος, *TYPHON,* nomen gigantis, qui et Tyhœus dicitur; item *turbo, procella:* à τύφω.

Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, *turbulentus, a, um:* à τυφῶν.

Τυφωὺς, ῦ, ὁ, pro Τυφῶν, ῶνος, *Typhæus centiceps.*

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor.*

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *ſum, contingo;* f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. verbi præced.

Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, aor. 2. inf. act. ejuſdem verbi.

Τυχεῖν, a. 2. infin. act. ab eod.

* Τύχη, ης, ἡ, *fortuna; event s;* in pl. *calamitates, fortuna adverſa:* acc. pl. τύχας. Eſt et τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo.*

Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus, a, um:* à τύχη.

Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.

Τυχῇς, *aſſecutus eris:* 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω.

Τυχήσω, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *aſſequor:* hinc τυχήσας, αντος, a 1. part. act.

Τυχθεὶς, έντος, a. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor;* p. paſſ. τέτυγμαι, a. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. *fortunatus.* à τύχη, *fortuna.*

Τύχοιμι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. m τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta,* a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, q. v.

Τυχὸν, *forſitan, fortuitò:* adv. à τυχὼν, a. 2. part. et

Τυχόντι, dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, ῦσα, ὸν, *conſecutus;* item *obvius, vulgaris:* a. 2. part. verbi ejuſd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi præced.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent:* Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejuſd.

Τυψίλη, *ſordes in auribus:* Heſych. Sed aliter eſt κυψέλη.

Τύψε, *percuſſit:* Ion. pro ἔτυψε, 3. ſing. a. 1. ind. et

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τυψῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῶ, [* ſine ἵνα ſubj.] Dor. pro τοῦ. Sed

Τὼ, dualis eſt num. et

Τῷ, *huic:* dat. ſing. ab ὁ, et pro ᾧ, *cui.* τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam, *quare, idcirco;* pro διὰ τοῦτο. [* Τῷ ϗ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τόνδε μῦθον, *quocirca mirabantur qui illum tunc ſermonem audiebant.* Theocr. Idyll.]

Τώγ', ſeu τώγε, *hi:* dual. num. ab ὁ, *hic.*

Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *ſimulacrum.*

Τὤγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami.*

ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis inceſſo, irrideo, mordeo;* f. άσω.

Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *convitiis insectantes*: part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, *irrisio*: et

Τωθαστὴς, ῦ, ὁ, *irrisor*: à p. pass. verbi præced.

Τὤλγεος, Dor. pro τοῦ, i. e. τῦ, ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Τὠμπίχονον, Dor. pro τὸ ἀμπίχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, *vestitus*: ab ἀμπίχω, pro ἀμφέχω, *circumdo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Τῶ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, *mei*.

Τῶν, τῶνγε, et τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τό.

Τὤντρῳ, Dor. vel Att. pro τῷ ἄντρῳ, *antro*.

Τὤργανον, Dor. vel Att. pro τὸ ὄργανον, *avis*. Th. ὄρνις.

Τὼ 'πὸ τούτω, pro τὸ ἀπὸ τούτου, *postea*.

Τὠργείω, Dor. vel Att. pro τοῦ Ἀργείω, *Argivi viri*.

Τὤροτρον, Dor. vel Att. pro τὸ ἄροτρον, *aratrum*.

Τὠρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, *antiquitùs, olim*.

Τὼς, *sic*, pro οὕτως, per Aphæres. vel Dor. pro ὡς. Th. οὗτος, *hic*, et τὼς, Dor. pro τούς.

Τὦστία, Dor. vel Att. pro τὰ ὀστία, *ossa*.

Τὠυτ' ἐπὶ χεῖρας, Dor. et Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χεῖρας, *ad idem ministerium*.

Τωὐτῶ, τωὐτῷ, et τωὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, et τὸ αὐτό.

Τωὐτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ, LITERA vigesima apud Græcos, in numeris est *quadringenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (υ,) *quadringenta millia*. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι, Dor. et Æol. mutatum, ut in Μοῖσα, pro Μοῦσα, &c.

Ὗ, *olfacientis sonus*: adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Ὑάδες, αἱ, *Hyades*, *suculæ*; *stellæ septem in cornibus tauri, quæ, quùm oriuntur aut occidunt, pluvias excitant*: ab ὕω, *pluo*.

Ὕαινα, ης, ἡ, *bellua*: nomen quadrupedis, dict. à setis *suillis* in dorso; item *sucula*, et *HYÆNA* piscis: ab ὗς, *sus*.

Ὑακίζω, f. ίσω, *pluo*. Th. ὕω, idem.

Ὑακίνθια, *festum in honorem Hyacinthi* pueri; et

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, *HYACINTHINUS, a, um*: ab

ΥΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *HYACINTHUS puer*; *flos*, et *gemma*; item *lana* aut *filu hyacinthino colore imbuta*; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, *vitreus, a, um*: ab

ὙΑΛΟΣ, seu ὕελος, ου, ἡ, *vitrum*, *crystallus*.

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, *vitrarium*: à

Ὑαλουργὸς, ῦ, ὁ, *vitrarius*: ex ὕαλος, *vitrum*, et ἔργον, *opus*.

Ὑὰς, άδος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.

Ὑβάλλειν, *subvertere*: Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act.

ὙΒΟ'Σ, ή, όν, *curvus*, *inflectus*.

Ὑβούλεω, Dor. pro Εὐβούλεω, *Eubuli*.

Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*, *injurius sum*, *insolesco*; item *stupro*; f. ίσω, et Att. ιῶ, p. ὕβρικα, a. 1. ὕβρισα, a. 1. inf. act. ὑβρίσαι, p. pass. ὕβρισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, ένσος, *contumeliâ affectus*, f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις.

ὝΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria*; *contumelia*; *superbia*; *stuprum vel adulterium per vim illatum*; *noxa è re quâvis*, v. gr. *nimiâ pluviâ*, acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδεν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab eod.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβρισμένος, η, ον, *ambitiosè ornatus*. ἐν στολῇ οὐδὲν τι ὑβρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. *stolam habens haud valdè pretiosam*. Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.

Ὑβριστὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑβριστὴς, ῦ, ὁ, *contumeliosus*, *injuriosus*; *stuprator*: à perf. pass. verbi ὑβρίζω.

Ὑβριστικὸς, ή, όν, *pronus ad faciendam injuriam*: à præced.

Ὑβριστικῶς, adv. *injuriosè*, *contumeliosè*: ab eod.

Ὑβρίστρια, ας, ἡ, *contumeliosa*, *superba*: à ὑβριστής.

Ὕβωμα, ατος, τὸ, *curvamen*: et

Ὕβωσις, idem; tanquam ab ὑβόω, *curvo*.

Ὑγιάζω, *sano*, *curo*, f. άσω, p. ὑγίακα.

Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. ab

Ὑγιαίνω, *sanus sum*; f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ιος, ὁ ἡ ἡ, *sanus*.

Ὑγιᾶ, acc. sing. ab ὑγιὴς, quod vide.

Ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*; ab eod.

Ὑγιέος, gen. sing. Ion. à præced.

Ὑγιεινὸς, ή, όν, *sanus*; *salubris*. Th. ὑγιὴς, idem.

Ὑγιεινότατος, superl. à præc.

Ὑγιηρὸς, ρά, ρὸν, *sanus*, *incolumis*, *integer*: à seq.

ὙΓΙΗ'Σ, ὲος, ὁ ἡ ἡ, *sanus*, *incolumis*, *integer*; item *rectus*, *utilis*; *bonus*, *faustus*; *ratus*.

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὰ κέλευθος, *mare*, *pelagus*. Th. ὑγρός.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, *humecto*, *irrigo*: ab

ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *in aquis degens*; *liquidus*, *viridis*; *mollis*, *lubricus*. Tropicè dicitur *de eo*, *qui obsequitur omnium studiis*; *impr. de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinosis*; *tener*, de *pulchritudine*; *flexibilis*, de *arcu*; *facilis*, *leniter fluens*, de *oratione*: ab ὕω, *pluo*.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas*, *humor*; *flexibilitas*; *teneritas*; de *moribus*, *humanitas*, *facilitas*; *prodigalitas*, *luxuria*: à præced.

Ὕδατι, dat. et ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit. ὕδας, pro quo ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula*, *stilla*: Gl. Cyr. ab eod.

Ὑδατώεις, όεσσα, όεν, *aquosus*: ab eod.

Ὕδει, *aqua*, *limo*: dat. sing. ab ὕδος, εος, τὸ, *aqua*.

Ὕδερος, ου, ὁ, *hydrops*: ab ὕδωρ.

Ὕδεω, idem ac ὕδω, *cano*.

Ὕδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui peritè canit*; *sapiens*, *prudens*: ab ὕδω, *cano*.

Ὑδνέω, *nutrio*, an ab ὕω?

Ὕδνον, ου, τὸ, *tumor terræ*, *tuber*: ὕδνα, *tubera*: ab ὕω.

Ὕδος, εος, τὸ, *aqua*; ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA*, *aquatilis serpens*: ut et ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τό.

Ὑδραγωγὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *aquæ ductor*, *aquæductus*. ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, *aquæductio*, *aquagium*. ex ὕδωρ, et ἀγωγός.

Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo*, *humecto*, *irrigo*, *effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Ὑδραλέτης, *mola aquaria*; quia ὕδατι ἀλεῖ, ab ἀλέω, *molo*.

Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ex ὕδωρ, et ἅλμη.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*. et

Ὑδραυλὶς, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν,

scil. ὄργανον) *HYDRAULA*, cui simile *organum*, scil. musicum, quo ἀυλοῦσι per ὕδωρ.

Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio*, *irrigatio*: ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, Ion. -ήϊον, *vas hauriendæ aquæ*, *HYDRIA*; it. *aquatio*.

Ὑδρεύω, *rigo*, *aquam*, *poto*, *fero*, *haurio*: ὑδρεύομαι, *aquor*, *aquam haurio*, *irrigor*: f. m. εύσομαι. ab ὕδωρ.

Ὕδρη, Ion. pro ὕδρα, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.

Ὑδρία, *HYDRIA*, *cadus*, *urna*, *aquatio*. Th. ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.

Ὑδρομεδούση, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et μέδω, *impero*.

Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo*, *sum abstemius*: f. ήσω, p. -πότηκα. ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ex ὕδωρ, et πότης, à πίνω, *bibo*.

Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS*, *serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aquam portat*: ex ὕδωρ, et φέρω, *fero*.

Ὑδρόχαρις, nomen ranæ; ex ὕδωρ, et χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδροχόος, *aquarius*: qui ὕδωρ χέει.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS*, *a*, *um*, *qui laborat aquâ intercute*: ab

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS*, *aqua intercus*: ex ὕδωρ, et ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ὙΔΩ, *celebro*, *cano*, *dico*: qu. ab ᾄδω.

ὝΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua*. Poët. et ὕδος, et ὕδος.

Ὑὲ, vox minitantis, *hui*.

Ὕει, *pluit*: 3. sing. præs. verbi ὕω, f. ὕσω.

Ὕειος, εία, ειον, *suillus*: ab ὗς, *sus*.

Ὕελος, *vitrum*: pro ὕαλος, quod vide.

Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.

Ὑετίζω, *pluo*, f. ίσω, p. ὑέτικα: ab ὑετός.

Ὑέτιος, ία, ιον, *pluviosus*: ab

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*; ab ὕω.

Ὑετώτατος, άτη, ατον, *maximè pluvius*: superl. à præced.

Ὑηνία, vel ὀηνία, ας, ἡ, *hara*; *mores suilli*: *insulsitas*: ab ὗς, *sus*.

Ὕης, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius*: Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.

Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab

ὝΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ*, *loquacitas*.

Υἱάσι, dat. pl. pro υἱοῖς, ab υἱῦς, *filius*.

Υἷε, *filii*: nom. dual. ab υἱῦς.

Υἷα, acc. sing. et υἷας, acc. pl. et

Υἷες, nom. pl. ab

Υἱεὺς, gen. έως, ὁ, *filius*. Th. υἱός, idem.

Υἱΐ, dat. sing. contract. ab

Υἱῦς, υἷος, et contractè υἷς, υἷος, ὁ, *filius*.

Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*: q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur qui naturâ filius non est.

Υἱος, gen. contract. ab υἷς.

ΥἹΟ'Σ, οῦ, ὁ, *filius*, *gnatus*, *natus*.

Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.

Υἱόω, *adopto*: f. ώσω, a. 1. υἱῶσα, a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο. à præced. Th.

Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos*, *filius filii*: ab eod.

Ὑλάκτεο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὑλάω, quod vide.

ὝΚΗΣ, vel ὕακης, ου, ὁ, et ὕακη, ης, ἡ, *piscis quidam*.

Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *sylva*.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, et

Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.

Ὑλαῖος, αία, αῖον, *sylvestris*; *luxurians frondibus et sylvescens*; *materialis*: ab ὕλα, *sylva*.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.

Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod

ὙΛΑ'Ω, *latro*; f. άσω.

ὝΛΗ, ης, ἡ, *materia quæcunque*, *unde aliquid fit*; *SYLVA*, *ligna*; *alimenta*, *fæces cibi decocti*. Hinc

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, *sylvosus*, *arboribus opacus*. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ὕλη, et κοίτη, *lectus*.

Ὑλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida*, *lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

Ὑλίαι, ων, αἱ, *præsegmina coriorum*, *res fæculentæ*: ab ὕλη, *fæx*.

Ὑλλὶς, σάθμη, *Dorica libra*: Vide Scholiast. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*: ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad succidendas arbores aptus*; *lignorum cæsor*, *lignator*: ex ὕλη, et τέμνω, *seco*.

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sylvis depascitur*: ex ὕλη, et φάγω, *edo*.

Ὑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sylvosus*. Th. ὕλη.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*.

Ὑμὲς, nom. pl. Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos*: qu. συμεῖς, à σὺ, *tu*.

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS*, *nuptiarum præses*, *genius*; *nuptiale carmen*; *nuptiæ*: est et nom. Hæretici cujusdam. Th. ὑμήν.

Ὑμεναιόω, *uxorem duco*; *hymenæum cano*: à præced.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, *vester*, *a*, *um*; ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.

ὙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana*, *pellicula*; *HYMEN*, *carmen nuptiale*. Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu*.

Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et

Ὕμμε et ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et

Ὕμμι et ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σὺ.

Ὑμνάσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*; a. 1. infin. act. et

Ὑμνεῦσαι, *cantantes*; nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνοῦσαι et

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*; 1. pl. præs. et

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. et

Ὑμνεῦντι, Dor. pro ὑμνοῦσι 3. pl. præs. ind. ab

Ὑμνέω, *carmine celebro*; *celebro*, *laudo*, etiam *solutâ oratione*; *carmine perstringo et deffamo*; *accuso*; *deploro*; imperf. ὕμνεον, ευ, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ησα, a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος ab ὕμνος, *carmen*. Th. ᾄδω, *celebro*.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus*, *laudatio*.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus. et

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, *celebratus*, *celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*.

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS*, *carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὕμνουν, imperf. act. et

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini*: dat. sing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, *hymnos canto*; *oraculum edo*: à seq.

Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, *hymnorum cantor*: ex ὕμνος, et ᾠδός.

Ὓν, et ἳν, et ἶν, pro Hebræo *HIN*, *mensuræ genus*.

ὝΝΙΣ, et ὕννις, εως, ἡ, *vomer*: qu. ab ὗς, *sus*, quia ut hæc rostro, ita et ille fodit terram.

ὝΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus*, *mannus*.

Ὑὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS*, *herba quædam*. ὑὸς κύαμος, qu. *suilla faba*.

Ὑφορβὸς, qui ὗας φέρβει, *subulcus*: ὑφόρβιον, *porcinarium*, *hara*: ex ὗς, et φέρβω.

* Ὑπαγανακτέω, *subindignor*.

Ὑπαγγείλασα, Ion. pro ὑπαγγειλοῦσα, f. 2. part. act. fœm. gen. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπὸ, et ἀγγέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum*: adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγορεύω, *verba subjicio, respondeo; post factum addo verba; interpretor, expono*; f. εύσω, p. ὑπηγόρευκα. ex ὑπὸ, et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, ᾶς, *forum*.

Ὑπάγω, *subduco*; *subjicio, jugo subdo*, maximè in med. Est et *defero, in judicium adduco*; *accuso*; *abeo, progredior*. In med. est præterea *subjicio mihi*; *illicio in fraudem*; item *subjicio vel suggero alicui aliquid*: [* *morior, mortem obeo*, Matt. xxvi. 24. Marc. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contrà ὑπάγω φρένα τέρψας, *vitam dego*. Theog. 917.] præs. imperat. ὕπαγε, *vade*; imperf. ὑπῆγον, ες, f. ὑπάξω, p. ὑπῆχα, a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ, et ἄγω, *duco*.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio*: à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, *à, præ, sub*, &c.

ὙΠΑΙΘΑ, *coram, rectà*: ex ὑπαὶ, et ἰθύ.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subdialis, qui est sub dio*: ex ὑπὸ, et αἰθρία.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo*; a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος: ex ὑπὸ, et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo*.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa*: ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius crimini*: ex ὑπὸ, et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à p. m. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπάκουσον, *audi*: Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab

Ὑπακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio*; *cedo, admitto*; [* *audio pulsantem ostium et sciscitando cognosco quis sit*, Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner.] imperf. ὑπήκουον, f. ούσω, p. ὑπήκοα, a. 1. ὑπήκουσα, a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. Ex ὑπὸ, et ἀκούω, *audio*.

Ὑπαλεύασθαι, a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præs. imperat. m. verbi.

Ὑπαλεύομαι, *fugio, elabor*: ex ὑπὸ, et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito*.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio*, et *HYPALLAGE* figura. ab

Ὑπαλλάττω, *muto, immuto, commuto*; *unum loco alterius pono, seu exhibeo*: ex ὑπὸ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Ὑπαλύξαι, *effugere*; a. 1. infin. act. verbi ὑπαλύσκω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium*: ab eod.

Ὑπαλύσκω, f. ξω, *subterfugio, effugio, evito*: ex ὑπὸ, et ἀλύσκω.

* Ὑπαναχωρέω, *clam retrò abeo*.

Ὕπανδρος, ου, ὁ vel ἡ, *viro subjectus seu obnoxius*; q. d. ὁ, vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui* vel *quæ est in potestate viri*.

Ὑπανίσταμαι, *adsurgo honoris causâ alicui, exsurgo*: ex ὑπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ὑπανίστασο, *surge*; præs. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, *occurro*, f. ήσω, p. ὑπήντηκα, a. 1. ὑπήντησα. ex ὑπὸ, et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *occursus*: à præced.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, q. v.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis benè merito gratiam referre*: ab

Ὑπαντιάω, et άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido*: ex ὑπὸ, et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo*. Th. ἀντί.

Ὑπάντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in antris est* vel *degit*: ex ὑπὸ, et ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere*.

ὝΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera*: cui ὄναρ opponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt*: ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in quo argentum est mixtum*: ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniâ venalis*. Hoc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent*: ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, et ὑπάρρηνος, ου, ἡ, *ovis sub se* vel *in se agnum habens*: ex ὑπὸ, et ἀρς, ἀρνός.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res*; *facultates*: ab eod.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere*.

Ὑπᾶρχε, Dor. pro ὑπῆρχε, *erat*; 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, *sum*.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*, et *beneficium ultrò datum*. Th. ἀρχή.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates, quæ quis habet*. Vide ὑπάρχω.

* Ὕπαρχος, ου, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet, dux*: idem quod ἔπαρχος. item, nomen Indici fluvii. ex ὑπὸ, et ἀρχή.

Ὑπαρχούσης, gen. singul. præs. part. f. g. et

Ὑπάρχουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, ος, ει, *initium do, primus facio aut dico*; *sum, existo, suppeto, adsum*; sum ὕπαρχος: [* οὐκ ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ... αὐτὸς, Isoc. p. 443. *ne cultor, sed auctor, eas injuriis affecisti*. ϗ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyr. Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestrâ stabit mea civitas, præsto erit vobis*.] in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet*; f. ὑπάρξω, p. ὕπηρχα, a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. ex ὑπὸ, et ἄρχω, Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium*, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clypeo tectus*: ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπασπίζω, *sub clypeo latenter incedo, pugno*; Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum*. Et *armiger alicujus sum*: ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, *clypeus*.

* Ὑπατεία, ας, ἡ, *consulatus*: à seq.

Ὑπατεύω, *consulatum gero*: ab ὕπατος.

* Ὑπάτικος, η, ον, *consularis*: ab eod.

Ὕπατος, άτη, ατον, *summus, a, um*: contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus*, et *profundus*. Th. ὑπέρ.

Ὕπεασι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπειμι, qu ex ὑπὸ, et εἰμὶ, *sum*.

Ὑπέατι, *cultro*; sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλεν, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor*. Th. βλέπω, *video*, f. ψω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*: vide in ἔγγυος, *sponsor*.

*Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*; 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*, f. σω.

*Ὑπεδείδισαν, *timuerunt*, per Sync. pro ὑπεδεδιείσαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi ὑποδείδω, quod ex ὑπὸ, et δείδω, *timeo*, f. δείσω, p. m. Poët. δέδια, plusq. p. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro*, f. ξω, p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

Ὑπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*, fut. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio*; perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπεθήκατο, *instruxit*; 3. sing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Ὑπείκω, *obedio*, *succumbo*, *cedo*: Poët. dicitur ὑποείκω, f. ὑπείξω. Ex ὑπὸ, et εἴκω, *cedo*.

Ὕπειμι, *subsum*, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπεῖναι, *remittere*; Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ὑπιέναι, ..., præs. inf. à præced.

Ὑπείξομαι, f. 1. m. verbi ὑπείκω, q. v.

Ὑπείρεχον, per Metath. pro ὑπείρειχον, 3. pl. imperf. et

Ὑπειρέχοι, *teneat*, 3. sing. præs. opt. ab ὑπειρέχω, *excello*, quod ex ὑπὲρ, *suprà*, et ἔχω, *habeo*, *teneo*.

Ὑπείροχος, ου, ὁ & ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, *eximius*, *excellens*, *excellentior*: ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *submitto*.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπέκκειμαι, *clam aliquo exportatus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑπεκκομίζω, *clam exporto*: hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ex ὑπὸ, ἐκ, et κομίζω, *fero*.

Ὑπεκπέμπω, *clam emitto*, *submitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Ὑπεκπροθέει, *longè præcurrit*, 3. sing. præs. ind. ab

Ὑπεκπροθέω, f. ήσω, *præcurro*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro*.

Ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, *fugio*; a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. præced.

Ὑπεκτίθημι, *clam expono*; *aliquò transportandum curo*. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, *clam fugiunt*: et

Ὑπέκφυγε, *effugisset*: Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio*, *subterfugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio*.

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me subduco*: ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω, *eo*.

Ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *suscipio*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελείφθην, *relictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*, f. ψω, Th. λείπω, *linquo*, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*, f. m. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *solvisti*, Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *solvo*, f. σω, a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, *expectabant*, vel *sustinuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo*, a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*; f. νῶ, p. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήμυκε, *deflexit*; *tristatus est*: 3. sing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, quod ex ὑπὸ, et ἠμύω, *inclino*: f. ύσω, p. ἤμυκα, et Att. redupl. ἠμήμυκα, mutato η in ε, Epenth. Poët. τοῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*, quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, [* *contrarius*, nusquam *subcontrarius*, ut contendit J. Albert. ad Coll. ii. 14.] *adversarius*; *obvius*, *obviam factus*. Ex ὑπὸ, et ἐναντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*. Hinc

Ὑπεναντίως, *variè*, *è contrario*: adv. à præced.

Ὑπένερθε, Poët. *sub*, *subtus*: ex ὑπὸ, et ἔνερθε, *infra*.

Ὑπενόει, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor*, f. ήσω, p. ὑπονενόηκα.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtractio*: ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *clam aufero*; *subtraho*: ex ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, *capio*.

Ὑπεξαίρω, *eximo*, *submoveo*, *clam de medio tollo*: f. αρῶ, p. ὑπεξῆρκα, ex ὑπὸ, et αἴρω, *tollo*.

Ὑπεξαλύσκω, *effugio*, *subterfugio*: f. ξω. et ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω, f. ξω, *evito*, a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Ὑπεξαναδὺς, *emersus*, præs. vel a. 2 part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo*.

Ὑπέξειμι, *procurro in aliquem*; *impetum facio*; *excedo*, [* *in alicujus aspectum aggredior*, Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξιόντες, *prodeuntes*, a. 2. part. Herod. l. 1. c. 176. *subterfugientes*, l. iv. c. 120.] ex ὑπὸ, et ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ὑπεξειρύω, *subtraho*; ex ὑπὸ, ἐξ, et εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire*: ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior*, *me subduco*; *ulciscor*, *punio*; ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέσχε, *effugit*, pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω.

Ὑπεξέχω, *clam me subduco*. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω.

Ὑπεξῄεσαν, *se subduxerunt*. Vide ᾔεσαν.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξούσιος, ου, ἡ, *filius familias*, propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, *sub potestate*, scil. patris, nondum emancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, *subnavigo*, *sublego*. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. *SUPER*, *supra*, *pro*, *propter*, *per*, *de*; cum acc. *ultra*, *trans*, *supra*, *præter*, vel *contra*. In compositione notat. *supra*, *super*, *pro*, *præ*, *trans*, *præter*, et *intensionem*. [* *pro*, *in commodum* vel *defensionè*, ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; vel *votivè*, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44. *et orate pro persequentibus et calumniantibus vos*. (2) *Juxta*, Ὁ Θεὸς—ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13. *juxta beneplacitum*. (3) *Vice*, *loco*: συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, Joan. xi. 50. *loco totius populi*. ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι, Philem. 13. (4) *De*, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de misericordiâ Deum glorificent*. (5) *Quod attinet ad*, ὑπὲρ τῆς παρουσίας

τῦ Κυρίυ, 2 Thess. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini*, ut Lat. *super*. (6) Pro διὰ, *per*, ὑπὲρ ἧς ἔθνησκε, Soph. Trachin. ver. 721. *per quam moriebatur*. (7) *Per*, in formulâ adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γόνων, Hom. Il. X. *precor per animam et genua*. καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. Ω, *per patrem supplica*. Vid. plura L. Bos. Miscel. cxxxii. (8) *Propter*, ὑπὲρ πάθεων. Eurip. Hippol. 159. *ob mala*. ἐριδὸς ὕπερ, Androm. 490. *ob discordiam*, usitatius ὑπὸ. vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1125.]

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxantur*: ab ὑπὲρ.

Ὑπεράγαν, adv. *valdè, maximè*.

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo*. Th. ἀγαπάω, *diligo*.

Ὑπεραγόντως, *valdè*, adv. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, *excello*, Th. ἄγω, *duco*.

Ὑπεραέϊ, per Dialys. pro ὑπεραεῖ. dat. sing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *desuper flans*; ex ὑπὲρ, et ἄω, *flo, spiro*.

Ὑπεραινετὸς, ἡ, όν, *maximè laudabilis*: ex ὑπὲρ, et αἰνετὸς, *laudabilis*.

Ὑπεραίρω, *extollo, supra modum me effero*; item *antecello*; f. ὑπεραρῶ, p. ὑπερῆρκα, a. 1. ὑπερῆρα, præs. pass. ὑπεραίρομαι, *supra modum efferor*, vel *effero meipsum*: a. 1. pass. ὑπερήρθην, a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπεραίσχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *supra modum turpis*. Th. αἰσχρὸς, *turpis*.

Ὑπέρακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *florem ætatis excedens*: ex ὑπὲρ, *super*, et ἀκμὴ, *cuspis*; item *flos ætatis*.

Ὑπεράκριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui loca montana incolit*. Th. ἄκρος, *summus*.

Ὑπεράλλομαι, *transilio*: ex ὑπὲρ, et ἅλλομαι, *salio*.

Ὑπέραλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eximius, præstans*; ex ὑπὲρ, et ἄλλος, *alius*.

Ὑπεράλμενον, *transilientem*, per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. sing. part. præs. m. verbi ὑπεράλλομαι, *salio*.

Ὑπεράνω et ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. *longè, suprà*. Ex ὑπὲρ, et ἄνω, *sursùm*.

Ὑπεραπολογεῖσθαί τινος, pro ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, *præ aliquo causam agere*.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραρρωδέω, *supra modum metuo*: ex ὑπὲρ, et ἀῤῥωδέω, *metuo*, apud Herod.

Ὑπερασπίζω, *clypeo protego, propugno*. Et ὑπὲρ, et ἀσπίζω, *clypeo defendo*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπερασπισμὸς, ῦ, ὁ, *defensio, propugnatio*: et

Ὑπερασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ὑπερασπιστὴς, ῦ, ὁ, *propugnator, protector*: à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, quod vide.

Ὑπεραυξάνω, *vehementer augeo*; f. ὑπεραυξήσω, a. 1. ὑπερηύξησα: ex ὑπὲρ, et αὐξάνω.

Ὑπεράφανος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ὑπερήφανος, *superbus*, quod vide.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *supra modum gravatus* et *onustus*: et

Ὑπεράχθομαι, *iniquissimo animo fero, valdè doleo*. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus*.

Ὑπερβαίνω, *supergredior, transgredior, excedo, supero, antecello; prætereo, omitto, non dico*; f. m. ὑπερβήσομαι, p. ὑπερβέβηκα, a. 2. ὑπερέβην, ης, η. ex ὑπὲρ, et βαίνω, *eo*.

Ὑπερβάλλῃ, *præterierit*; 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv. *supraquàm, valdè*: ab

Ὑπερβάλλω, *projicio ultrà; trajicio; excello, supero; excedo, redundo; contra liceor*; f. αλῶ, p. ηκα, p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*; f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, et Ion. -ίη, ἡ, *transgressio, contemptus*: ab ὑπέρβασις.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, *transgressio, transitus, præstantia; violatio legis*, &c. ab ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑπερβατὸν, ῦ, τὸ, *HYPERBATON*, figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερβατὸς, ἡ, όν, *excellens, præstantissimus*: ab ὑπερβαίνω, *transgredior*: q. v.

Ὑπερβέῃ, Att. pro ὑπερβῇ, *transgressus fuerit*: 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, *superare*, a. 2. inf. act. et

Ὑπερβῇς, *transeas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS*: ex ὑπὲρ, *supra*, et βία, ας, ἡ, *vis, robur*. Hinc

Ὑπέρβιον, *supra vires*: et

Ὑπερβίως, idem.

Ὑπερβολάδην, adv. *supra modum*: ab

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exsuperatio, recessus; excellentia; HYPERBOLE*, figura; *dilatio*: ὑπερβολαὶ, *saltus, loca montana*: ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολία, ας, ἡ, *excessus*: ab eodem.

Ὑπερβολιμὸς, ἡ, ὸν, *excedens, nimius, superans fidem*.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi, qui ultra Aquilonem habitant*. Th. Βορέας, *Boreas*.

Ὑπέρδασυν, acc. sing. ab

Ὑπέρδασυς, -δασεῖα, -δασυ, *valdè hirsutus*: à δασὺς, *hirsutus*.

Ὑπερδέα, per Sync. pro ὑπερδεέα, acc. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui metu superatur aut frangitur*: ex ὑπὲρ, et δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπερδικέω, f. ήσω, *causam ago pro*: ex ὑπὲρ, et δίκη, *jus*.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare*. Vid. Schol. Pindar. Pythior. Od. x. ab

Ὑπέρδικος, *supra modum justus*. Th. δίκη, *jus*.

Ὑπερεδράμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, [illegible] Th. τρέχω, *curro*, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ὑπερδυναμέω, *prævaleo*; f. ήσω, a. 1. ὑπερεδυνάμησα, *prævalui*; ex ὑπὲρ, et δύναμαι, *possum*, a. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερέθετο, εσο, ετο, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono*. Th. τίθημι, *pono*, fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*; f. m. είσομαι, a. 2. ὑπερεῖδον, a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, ῦσα, ὸν. ex ὑπὲρ, et εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον, et ἴδον. item *confirmo, suffulcio*: ex ὑπὸ, et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερεῖσαι, a. 2. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio, fulcimine suppono*: ex ὑπὸ, *sub*, et ἐρείδω, *fulcio*.

Ὑπερέκεινα, adv. *ultrà, trans*: ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultra quàm fas est*: f. ὑπερεκτενῶ, a. 1. ὑπερεξέτεινα. ex ὑπὲρ, ἐκ, et τείνω, *tendo*.

Ὑπερεκσώζω, *salvo pro*; et hinc

Ὑπερέκσωος, ου, ὁ, ἡ, *[illegible] dispersus*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et σόω, seu σώω, *salvo*.

Ὑπερεκχέω, *super effundo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, *nimium effundo*; f. ὑπερεκχύσω, p. ὑπερεκκέχυκα: ind

ὑπερεκχύνομαι, *superfluo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, *qui superavit, qui vicit*; a. 2. part. act. ab ὑπερέρχομαι.

Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo*: ex ὑπὲρ, et ἐντυγχάνω, q. v.

Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, q. v.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior*: ex ὑπὲρ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodum effero*; a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*.

Ὑπερεπιθυμέω, *admodum desidero*; ex ὑπὲρ, et ἐπιθυμέω, *desidero*, qu. vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo*, f. άσω. ex ὑπὲρ, et πλεονάζω, *plus habeo*, quod à πλέων, seu πλείων, *amplior*, compar. à πολὺς, *multus*.

Ὑπερέρχομαι, *supervenio; supero. trajicio*: ex ὑπὲρ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, praesto*.

Ὑπερευφραίνω, *mirum in modum laetitiâ afficio*.

Ὑπερεφανής, vide ὑπερήφανος.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο. τετίεσιν, ἐφονεύθη, καὶ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac caesus est*. Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, *teneo supèr aut suprà; supereminco, praestantior sum, supero*: τὸ ὑπερέχον, *eminens*, praes. part. n. g. et in pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia*; f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέσχον. ex ὑπὲρ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, *supra modum delector*. Th. ἡδὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, *suavis, laetus*.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra praescriptum diem, foenus pro debito ad diem non soluto*: ab

Ὑπερήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *praeteriens diem promissum*, vel *condictum*; [* *qui intra diem non persolvit debitum*. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, *quae florem aetatis excessit*, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν, νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως, *ne putes te aetatem excessisse quâ audiendi sunt poetae*. At ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινὰ, apud Dem. et passim, *tarda nomina acerbè compellare, et morae pretium exigere*, Dup. in Theophr. Char. p. 361.] ex ὑπὲρ, et ἡμέρα, *dies*.

Ὑπερημίσεις, *excedentes numero dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.

Ὑπερηνορέω, *ultra virum possum, superbio*: ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *superbus, supra modum virilis, fortis*: ex ὑπὲρ, et ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero*; quod ex ὑπὲρ, et αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles*. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανέω, -ῶ, *superbio: effero; fastidio*, vel *superbè contemno*: et

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia, fastus*: ab

• Ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *superbus, qui supra alios vult videri*: ex ὑπὲρ, *super*, et φαίνω, *appareo, ostendo*.

Ὑπερηφάνως, adv. *arroganter, superbè*: à praeced.

Ὕπερθε, seu ὕπερθεν, *desuper, suprà*. ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦν, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερθεματίζω, *licitor, licior, pretium augeo*; tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium superadditum*. Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, *licitatio, adjectio*; et

Ὑπερθεματιστής, *licitator*: ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastinatio*: ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπερθορέονται, 3. pl. praes. m. verbi seq.

Ὑπερθορέω, *transilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio*.

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi praeced.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus*: ex ὑπὲρ, et θυμὸς, οῦ, ὁ, *animus*.

Ὑπερθύριον, *superliminare*: et

Ὑπέρθυρον, idem: ex ὑπὲρ, et θύρα, *janua*.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, *HYPERIDES*, nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*, q. v.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ου, vel -όν, οῦ, τὸ, *HYPERICUM*, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ου ab

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab Ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab

Ὑπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *supergrediens*. Epith. Solis, qu. ὑπὲρ ἰὼν, *super iens*, item nom. propr.

Ὑπερισχύω, *vigeo, praevaleo*; f. ύσω, p. κα, ab ἰσχύω, *possum*.

Ὑπέρκειμαι, *superjaceo, praecedo, immineo*.

Ὑπερκεράννυμι, *superinfundo*, f. -κεράσω, p. -κεκέρακα. ex ὑπὲρ, et κεράννυμι, *misceo*.

* Ὑπερκαταφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Luc. Necyom. *pudibundus, supra modum tristis*: ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, *luceo*.

Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero*: ex ὑπὲρ, et κέρας, *cornu*.

Ὑπερκορέσαις, *exsaturaveris*, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, *exsaturo*, f. έσω. ex ὑπὲρ, et κορέω, *satio*, f. έσω.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, *superior sum*: ex ὑπὲρ, et κρατέω, *teneo*.

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμαννύω, *supèr vel suprà suspendo*. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, *suspendo*, f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ supereminens*: ex ὑπὲρ, et κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

* Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput profero ad prospiciendum; exsupero*.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *supra modum magnus*. Ex ὑπὲρ, et μέγεθος, quod à μέγας, *magnus*.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, *praepotens*, dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, *praecelsus, praelongus, ingens*: à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, *praeter fatum, contra quod in fatis erat*; à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

* Ὑπερνεφής, έος, ὁ καὶ ἡ, *nubes excedens*.

Ὑπερνικάω, -ῶ, *victor sum, longè supero*; fut. ήσω, p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco*.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui suprà Austrum habitant*. Th. νότος, ου, ὁ, *Notus, Auster*.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *praetumidus, superbus*: ex ὑπὲρ, *super*, id est, *nimis*, et ὄγκος, ου, ὁ, *tumor, fastus*.

Ὑπεροικέω, *suprà habito*. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in superiori parte domûs domicilium* seu *sedes habet*: ex ὑπὲρ, et οἶκος.

Ὑπεροπλίη, ης, ἡ, *superbia*, dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *robustissimus, insolens, audax, cujus robur arma*

superat: ex ὑπὲρ, *super*, et ὅπλον, ου, τὸ, *arma.*

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, *superbus:* et

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, *qui contemnere et superbè despicere solet; superbus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπεροπτικῶς, *more eorum qui superbè contemnunt:* à præced.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, *despectio, contemptus:* ab

Ὑπεροράω, *contemno, negligo;* f. άσω, p. ὑπερεόρακα· ex ὑπὲρ, et Th. ὁράω, *video.*

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præs. act. verbi præced.

ὙΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *pistillum.* Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia, excellentia:* ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, *ingentes, immanes,* acc. pl. ab ὑπέροχος.

Ὑπεροχώτατα, ας, ἁ, Dor pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, *excellentissima:* ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, *despectus, contemptus;* item *superbia.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδᾶτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, *transilites,* 2. pl. præs. ind. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπηδάω, -ῶ, *transilio:* ex ὑπὲρ, et πηδάω, *salto.*

Ὑπερπερισσεύω, *superabundo;* f. εύσω, a. 1. ὑπερεπερίσσευσα, præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, *vehementer exundo:* cum dat. ex ὑπὲρ, et περισσὸς, *eximius, præstans.* Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. *supra modum:* ex iisd.

Ὑπερπίμπλημι, *super impleo:* ex ὑπὲρ, *super,* et πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*

Ὑπερπίπτω, *præterlabor.* Th. πίπτω, *cado.*

Ὑπερπλεονάζω, *superabundo, exubero;* fut. άσω, a. 1. ὑπερεπλεόνασα. ex ὑπὲρ, et πλεονάζω, *plus habeo:* hoc à πλέον, seu πλεῖον, *amplior.* Th. πολὺς, *multus.*

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έσω, -ῆς, *exundo:* ex ὑπὲρ et πλημμύρα, idem quod πλήμη, *æstus maris accedens.* Th. πλέος, *plenus.*

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ & ἡ, Poët. *transmarinus, -a:* ex ὑπὲρ, et πόντος, ου, ὁ, *mare.*

Ὑπερράγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑποῤῥήγνυμι, *subtus rumpo;* quod ex ὑπὸ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango,* f. ῥήξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, *plus quam perfectus:* ex ὑπὲρ, et συντελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, *superficie tenus sulcum duco:* ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, *super;* comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, *suprema,* nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, superlat. *summus, altissimus:* item *maximus:* in comp. ὑπέρτερος, *superior.* Th. ὑπὲρ, *super.*

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, *florea superior,* ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, *superior,* compar. ab ὑπὲρ, *super,* in superlat. ὑπέρτατος, *supremus.*

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, *superponere.* præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, *superpono, vel superimpono; ad alium judicem rejicio; supero:* ὑπερτίθεμαι, *differo, procrastino:* ex ὑπὲρ, et τίθημι.

* Ὑπερτρέχω, *supercurro.* Th. τρέχω.

Ὑπερυμνητὸς, ή, όν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ & ἡ, *superlaudabilis, admodum laudabilis.*

Ὑπερυψόω, -ῶ, *in summam effero sublimitatem,* f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα: ex ὑπὲρ, *super,* et ὑψόω, *in altum tollo.* Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo.*

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, *excello, supero.* Th. φέρω.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ & ἡ, *præcellens:* ab eod.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ & ἡ, *fœdifragus qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est:* ex ὑπὲρ, *supra,* et φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur.* Exponitur etiam *vinosus, superbus.*

Ὑπερφιάλως, adv. *fœdifragè, superbè, arroganter.* à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, *supra modum de me sentio, insolesco;* item *suprà sapio:* à φρονέω, *sapio.* Th. φρὴν, *mens.*

Ὑπερφυᾶ, et -ῆ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ & ἡ, *naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis:* ex ὑπὲρ, et φυὴ, ῆς, ἡ, *natura.* Th. φύω, *gigno.*

* Ὑπερφυῶς, adv. *mirificè:* à præced.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, adv. *valdè clamo.*

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ & ἡ, *valdè gaudens.*

Ὑπερχέω, *effundo, supereffundo;* f. χεύσω, præs. pass. ὑπερχέομαι, *exubero, supereffundor:* à χέω, *fundo.*

Ὑπέρχομαι, *subeo:* [* cum accus. *circumvenio, deludo;* Aristoph. in Equis. cum dat. *in mentem venit,* οὐδὲν ὑπέρχεταί μοι τοῦτο, Isocr. Panath. p. 208.] *obsequiosè colo.* Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ὑπερχύω, *diffundo, superfundo;* fut. -χύσω, p. κέχυκα. à χύω.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, *palatum,* quod *summum* in ore locum possidet. Th. ῷον, ου, τὸ, *superior pars domûs.*

Ὑπερωέω, *retrocedo:* ex ὑπὸ, et ἐρωέω, *eo, fluo, recedo.*

Ὑπερώησαν, *retrocesserant,* 3. pl. a. 1. ind. act. à præced.

Ὑπερώϊος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, *summa ædium pars; cœnaculum; palatium:* à seq.

Ὑπερῷος, ου, ὁ & ἡ, *in superiori ædium parte existens.* [* contractè ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος, à πατρώϊος. Bos.]

Ὑπερώτατος, άτη, ατον. *supremus,* superlat. ab ὑπὲρ, *super,* compar. ὑπερώτερος, *superior.*

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσται, *suberit,* 3. sing. f. 1. m. verbi ὕπειμι, ab εἰμὶ, *sum.*

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστησαν, *substiterunt,* vel Bœot. Syrc. pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *suppono, subjicio.* Th. ἵστημι, *statuo,* f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑπεστειλάμην, a. 1. ind. m. verbi ὑποστέλλω, *subduco.* Th. στέλλω.

Ὑπέστη, *pollicetur;* et in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *sto.*

Ὑπέστι, *subest,* 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, *subsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ὑπέστρεφε, *avertebat:* 3. sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, *verto,* fut. ψω, a. 1. ἔστρεψα, a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπέσχε, *sustinuit:* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, *sustineo.* Th. ἔχω, *habeo:* f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Ὑπέσχετο, *promisit;* 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, *spondeo, promitto;* fut. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην.

Ὑπέσχημαι, *pollicitus sum;* perf. pass. verbi ὑπισχνέομαι vide suprà.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, *subjicio,* quod vide.

Ὑπέταξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ & ἡ, *obnoxius reddendæ rationi; reus, noxius:* qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab ε-

lio, cui rationem reddere cogatur. ex ὑπὸ, et εὐθύνη, *inquisitio in eos à quibus magistratus gesti rationem deposcit.* Th. εὐθὺς, *rectus.*

῾Υπευνηθεῖσα, *congressa*: pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, *sopio*; f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.*

῾Υπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, *praevenio.* Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην: à φθῆμι, a. 2. part. m. φθάμενος.

῾Υπέχω, *suppono, submitto; sustineo; subeo*: cum acc. f. ὑφέξω, a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, praef. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, *habeo.*

῾Υπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obediens*: ab ὑπακούω, *obedio.* Th. ἀκούω, *audio*; f. σω, p. ἤκουκα, pr. m. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

῾Υπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, *obedio*, f. σω, a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

῾Υπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

῾Υπήνεικαν, *subduxerunt*: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, *subduco.* Th. φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

῾Υπηνέμιος, ου, *qui est sub vento positus.* Th. ἄνεμος, *ventus.* Poët. ἤνεμος.

† ΥΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *barba, pili circa labia.*

῾Υπηνήτης, ου, ὁ, *juvenis, pubescens*: à praeced.

῾Υπήντησα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπήντησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα, quod vide.

῾Υπηντίασε, *obviam processit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

῾Υπηργμένος, η, ον, *qui fuit*; p. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*; f. ξω, p. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium.*

῾Υπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio.* Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*; f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

* ῾Υπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

* ῾Υπηρετέω, -ῶ, *servio, ministro*: cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα. ab ὑπηρέτης.

῾Υπηρέτιδα, et ὑπηρέτιδας, *ministeram*, à praeced.

῾Υπηρέτης, ου, ὁ, *remex*, propriè, sed per Synec. speciei, *quilibet minister, famulus*: ex ὑπὸ, et ἐρέτης, ου, ὁ, *remex.* Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

῾Υπηριπωδάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑπηρείπω, quod vide.

῾Υπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *servilis, ministerialis.*

῾Υπῆρμαι, p. pass. verbi ὑπαίρω, *attollo*: quod ex ὑπὸ, et αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα. a. 1. pass. ἤρθην.

῾Υπῆρξα, *extiti*: a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*; f. ξω, p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium.*

῾Υπῆρχα, ας, ε, *extiti*: p. ind. act. et

῾Υπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

῾Υπῆσαν, *prominebant*: 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

῾Υπήσει. Ion. pro ὑφήσει, f. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto.* Th. ἵημι, *mitto*; f. ἥσω.

῾Υπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*: ab eod. Th.

῾Υπίλλω, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo, stringo, oculis conniveo.* Th. ἴλλος, ὁ, *oculus.*

῾Υπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, *subsidere, subesse.* Th. ἵστημι, *sto.*

* ῾Υπισχνέομαι, -οῦμαι, *polliceor, promitto*; f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 1. ὑπεσχέθην, a. 2. m. ὑπεσχόμην, ab ὑπίσχομαι.

῾Υπίσχομαι, *polliceor, promitto*: ex ὑπὸ, et ἴσχω.

῾Υπνάλεος, έα, εον, *somno gravatus, somnolentus.* Th. ὕπνος.

῾Υπνάω, *dormio, somnum capio*: ab ὕπνος.

* ῾Υπνομαχέω, -ῶ, *cum somno pugno.* Xen. Cyropaed. II. ex ὕπνος, et μάχομαι.

* ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS*: qu. ab ὑποπνέειν, *leniter spirare.*

῾Υπνοῦντα, acc. sing. praef. part. act. verbi ὑπνόω, *sopio*: à praeced.

῾Υπνόω, *dormio*; item *somnum affero, somnum concilio*: ab eod. Th.

῾Υπνω, Dor. pro ὕπνου, *somni*, gen. sing. ab ὕπνος.

῾Υπνώοντας, Ion. et Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. praef. verbi ὑπνάω, *dormio*; ab eod. Th.

῾ΥΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) praep. cum gen. junctum verbis passivis et neutris, *à, ab, ex, prae, per.* Cum dat. *SUB, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite.* Cum acc. *sub*, de loco et *tempore*; *ad*, de *loco.* ῾Υπό τι, *quodammodo, aliquatenus.* In compositis saepe significat πρὸ, *ante, prae*: *minuit* item *significatum.*

῾Υποβαίνω, *subeo*; *inferior sum*; *progredior.* Th. βαίνω, *eo*; fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

῾Υποβάλλω, *subjicio, suppono*; *suggero, moneo*; *objicio*; *spurium pro genuino, falsum pro vero, vendito*: f. αλῶ, p. ὑποβέβληκα, a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

῾Υποβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω.

* ῾Υπόβασις, εως, *decrementum*: item *basis*: ab eod.

῾Υποβλέπω, *dejectis oculis aspicio*; *limis intueor*; *suspicor*; *contemno.* Th. βλέπω, *video*; f. ψω.

* ῾Υπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subornatus*, Jos. L. II. Jud. v. 10. 4.

῾Υποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione*: ab ὑποβάλλω, quod vide.

῾Υποβολὴ, ῆς, ἡ, *subjectio, culcita, cujusque generis*; *subjectio rei falsae pro verâ*; *admonitio*; *sermonis interpellatio*; *alternatio*, ἐξ ὑποβολῆς, *per vices*; *insidiae occultae*; Figura rhetorica, quâ, *quae pro adversario dici possunt, breviter proposita breviter confutantur*: ab eod.

῾Υποβρυχία, acc. sing. ab

῾Υποβρύχιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, *aquis submersus*: à βρέχω, *madefacio.*

῾Υπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subterraneus.* Th. γαῖα.

* ῾Υπογάμιος, ία, ιον, *sub nuptiis jam insecuturis*: ἀδίκημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injustitia sponsae ante nuptias ab alio vitiatae.*

῾Υπογάστριον, *subventrale.* Th. γαστὴρ, *venter.*

῾Υπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *exemplar*: ab ὑπογράφω, *scribo*; fut. ψω, p. pass. γέγραμμαι.

* ῾Υπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio.*

῾Υπογράφω, *subscribo*; *describo ruditer*; *delineo*: *dictata alicujus excipio*; *praescribo, doceo scribere*; *probo me*; *tacitè indico*; f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι: ex ὑπὸ, et γράφω.

῾Υπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore*: ἐξ ὑπογυίου, *subitò*: ὑπογυίως, *nuper.* Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum*: pl. γυῖα, *pedes.*

῾Υπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans*: item *recens.* Vide praeced.

῾Υποδδείσας, a. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide.

῾Υποδέδεκται, 3. sing. p. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*, q. v.

῾Υποδεδεμένους, acc. pl. p. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

῾Υποδεὴς, *timidus, humilis*: ὑποδεέστερος, *inferior*: ex ὑπὸ, et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δέδω, *timeo.*

῾Υπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum, exemplar*: ab ὑποδείκνυμι, *indico*, q. v.

῾Υποδείδω, *subvereor, aliquantulum metuo*; item simpl. *metuo.* Th. δείδω, f. σω, *timeo.*

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat.

Ὑποδείκνυμι, præmonstro, indico; f. δείξω, a. 1. ὑπέδειξα, p. χα, perf. pass. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, ostendo, f. ξω.

Ὑποδειμαίνω. Vide δειμαίνω, timeo. Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. et

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, suscipere. Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδέξαι, quod vide. Sic ὑποδέξω pro -είξω.

Ὑποδεξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi: ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio; f. m. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, susceptio, Ion. pro præced.

Ὑποδέξιος, ία, ιον, susceptor, capax, opportunus: ab

Ὑποδέχομαι, excipio; probo; promitto; f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.

Ὑποδέω, subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo; f. ήσω, p. δέδεκα, et -ηκα, præs. pass. ὑποδέομαι, calceor, vel calceo me: p. pass. -δέδεμαι, perf. part. -δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι ex ὑπὸ, et δέω, ligo.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, solea: à præced. verbo.

Ὑπόδησαι, a. 1 imperat. m. verbi ὑποδέω, subligo, quod vide.

* Ὑποδιαφθείρω, corrumpo.

Ὑποδιδάσκω, subdocco, f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, doceo.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius, -a: cum dat. qu. d. ὁ ὑπὸ δίκῃ, scil. ὤν, qui subest pœnæ.

Ὑποδμηθεῖσα, subjugata; a. 1. part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι, f. m. ήσομαι, p. pass. δέδμημαι, a. 1. pass. ὑπεδμήθην ex ὑπὸ, et δαμάω, domo, per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptaculum; convivium; favor in causâ alicujus; approbatio, fides, quæ v. gr. historico tribuitur: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio.

Ὑπόδρα, adv. torvè, qu. ὑπέρα, ab ὑφοράω, torvè aspicio, per Epenth. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, video.

Ὑποδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, curro; f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον.

Ὑποδρήσσω famulor, inservior. Th. δράω -ῶ facio.

Ὑποδρήσειν, f. 1. infin. act. à præced

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, famulus, minister: à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστὴρ.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ϗ ἡ, subroscidus. Th. δρόσος, ros.

Ὑποδρώωσι, inserviunt: Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. verb. ὑποδράω.

Ὑποδῦναι, suscipere, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, subeo.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, subucula, vestis interior; ab

Ὑποδύω, subeo; clam ingredior; suscipio. Th. δύω, subeo.

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, assimulo, morem gero, cedo. Th. εἴκω, cedo.

Ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, adjutor, minister. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, æditui famulus. ex ὑπὸ, et ζα, intensiva partic. et κορέω, verro, purgo.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, subjugo, subjicio, Th. ζεύγνυμι, jungo, f. ξω.

Ὑποζύγιον, τὸ, jumentum subjuge, asina subjugis: à seq.

Ὑποζύγιος, et ὑπόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, subjugis: ex ὑπὸ, et ζυγὸς, jugum.

Ὑποζώννυμι, succingo: præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, in f. g. ῦσα, in neut. ὺν, ύντος, f. ζώσω, p. ἔζωκα. ex ὑπὸ, et ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod supponitur, fundamentum: ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, subcalefacio, et ὑποθερμαίνομαι, incalesco à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω calefacio.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. à verbo ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis alicui rei subjecta; suppositio; quæstio proposita; legis casus; argumentum, de quo agitur; conditio, sors; institutum, consilium: causa, v. gr. δέους, timoris; præceptum, opinio; ab eod.

Ὑπόθευ, suggere; da consilium: a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -εο, Att. -ου: verbi ὑποτίθημι.

Ὑποθεύσομαι, f. 1. m. verbi.

Ὑποθέω, cursu subeo. Vide θέω, curro.

Ὑποθῆκαι, αἱ, præcepta, admonitiones: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, suppositio; argumentum; [* pignus; quod tam de rebus immobilibus quam mobilibus dicitur. Salm. de modo usur. p. 593.] ab ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, admonitio: ab eod.

Ὑποθήσομαι, præcepta dabo: f. 1. m. à ὑποτίθημι.

Ὑποθραύω, leviter saucio. Vide θραύω, frio.

Ὑποθυμάδες, ων, αἱ, Alcæus Scribitur et ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, suffitus, præs. part. pass. ab

Ὑποθυμιάω, suffio, odores incendo: ex ὑπὸ, et θυμιάω, suffio.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, coronæ de cervice pensiles. à præced.

Ὑποθωπεύω, adulor, subblandior: ex ὑπὸ et θωπεύω, idem quod θώπτω, assentor.

Ὑποιστέον, ferre oportet, subeundum: verbale ab ὑποφέρω, suffero. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

* Ὑποκαθίημι, demitto, insidior.

* Ὑποκαθίστημι, substituo.

Ὑποκαίω, succendo. Th. καίω, uro, fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ὁ ϗ ἡ, qui est sub corde. Th. καρδία, cor.

Ὑποκάτω, sub: præp. ex ὑπὸ, et κάτω, deorsum.

Ὑποκάτωθεν, adv. infernè.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, subjaceo, subjectus sum, constituor præs. part. ὑποκείμενος, μένη, μενον, subjectus, substratus; f. 1. m. ὑποκείσομαι, ῃ, εται. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ὑποκεντῶ, suppungo, pungo. Th. κεντέω, pungo.

Ὑποκινέω, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Ὑποκλέπτουσα, abscondens: præs. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, suffuror; item occulo, prætexo, fallo, dissimulo. Th. κλέπτω, furor; f. ψω, a. 2. ἔκλαπον, p. m. κέκλοφα.

Ὑποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino; f. νῶ, p. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑποκλύζω, subluo, proluo; inundo. Th. κλύζω. abluo.

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, sublluvies, id est, sordes quæ subtus ex fundo lavantur: à præced.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, sumen subventrale: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est in sinu. Th. κόλπος, sinus.

Ὑποκορίζομαι, subblandiens diminutâ voce appello, blandis verbis compello; honestiori, item turpiori,

invidiose, nomine appello: ex ὑ-, et κορίζομαι.

Ὑποκρέκειν, Poët. pro συμφωνεῖν, concinere, congruere, convenire; sono similis esse: ex ὑπὸ, et κρέκω, pectine seu radio pulso.

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, basis crateris: à κρατήρ.

Ὑποκρίνομαι, simulo, fingo; respondeo; interpretor, explico, sententiam fero; f. m. κρινοῦμαι, perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, judico.

Ὑπόκρισις, ιως, ἡ, simulatio; Angl. HYPOCRISY; histrionis gestus, personam alienam referens; pronunciatio seu actio oratoris; responsio: ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ, simulator; Angl. HYPOCRITE; histrio; interpres. in voc. ὦ ὑποκριτά. ab ὑποκρίνομαι, simulo.

Ὑποκρέω, f. ύσω, citharâ respondeo; obturbo, interpello, obloquor: respere alloquor. Th. κρέω.

Ὑποκρύπτω, occultè condo, clanculum repono; item dissimulo, celo, subticeo. Th. κρύπτω, abscondo, f. ψω.

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ἢ λαθραίως, clam, occulte: à præced.

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ ἢ ἡ, subtus rotundus, aliquantum rotundus. Th. κύκλος, circulus.

Ὑποκυμαίνω, fluctuo; λόγος ὑποκυμαίνων, oratio turgida.

Ὑποκύπτω, succumbo, submitto me alicui. Th. κύπτω.

Ὑποκυσσαμένη, ης, ἡ, prægnans, gravida facta: a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi.

Ὑποκύω, f. ύσω, fio gravida. Th. κύω, in utero gesto.

Ὑπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. et

Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαὶς, seu ὑπολωὶς, ίδος, ἡ, curruca, avis quæ ὑπὸ τοὺς λάας, id est, sub lapidibus, vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, suscipio; excipio, scil. insidiis, &c. unde et surripio; respondeo; excipio impetum hostis irruentis, &c. item cohibeo, reprimo; suspicor, puto; f. m. λήψομαι, p. ὑπείληφα, a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, suscepi, a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, excipiens, seu respondens. Th. λαμβάνω, capio.

Ὑπολαμπὲς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, sublucidus: ab

Ὑπολάμπω, subluceo. Th. λάμπω, luceo; f. ψω.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, residuum, reliquiæ: à p. pass. verbi

Ὑπολείπω, relinquo, reliquum facio; deficio. In med. non solvo totum quod debeo; f. ψω, perf. ὑπολέλειφα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι a. 1. pass. ὑπελείφθην, relictus sum; p. med. ὑπολέλοιπα, a. 2. m. ὑπελειπόμην. Th. λείπω, linquo.

Ὑπολειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, pro ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo, quod vide.

Ὑπολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albesco; in 3. pl. m. ὑπολευκαίνονται: à λευκαίνω, dealbo. Th. λευκὸς, albus.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod τῷ ληνῷ, i. e. torculari subjacet, et in quod mustum expressum defluit; item lacus in torculari: ex ὑπὸ, sub, et ληνὸς, ῦ, ὁ, lacus torcularii preli.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, susceptio; responsio; suspicio; opinio: ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. aliquantò minor: ab ὀλίζων, ονος, ὁ ἢ ἡ, parvus; minor. Th. ὀλίγος.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; idem cum ὑπολείπω.

Ὑπολογίζομαι, f. m. ίσομαι, reputo; excuso, absolvo; item imputo; in rationibus est deductionem facio; dicitur de personis quarum ratio habetur: à λογίζω.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ἢ ἡ, reliquus, restans: ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, solutio.

Ὑπολύω, subtèr solvo, de calceis dict. item solvo, libero. Th. λύω, solvo; f. σω.

ΥΠΟΛΩΙ'Σ, et ὑπολαὶς, curruca, avis. Vide ὑπολαίς.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, loca quæ sunt sub mammis: à μαζὸς, ῦ, ὁ, mamma.

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -ττω, subigo, agito; f. ξω, p. χα. Th. μάσσω, idem.

Ὑπόμαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, subinsanus. Th. μάργος, ου, insanus.

Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, lateralium, Gloss. puto laterale tegumentum ὑπὸ μασχάλη.

Ὑπόμαυρος, obscurus, sublucidus: à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, ῦ, obscurus, qui non benè videtur.

Ὑπομείνας, αντος, a. 1. part. act. et

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. p. part. act. ab ὑπομένω.

Ὑπομένω, sustineo, tolero, exspecto, persero, cum acc. sine casu, persevero, f. μενῶ, p. μεμένηκα, p. part. act. μεμενηκὼς, ότος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, remansi; item cum acc. sustinui, p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, maneo.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco: præs. imperat. μίμνησκε, -έτω, suggere, 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς, f. μνήσω, a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε, a. 1. inf. act. μνῆσαι, perf. ind. act. μέμνηκα, perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην ex ὑπὸ, et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, recordor, commemoro; f. m. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, admonitio, monumentum: à præced.

Ὑπομνηματίζω, monumentis mando; commentor; peto, rogo; f. ίσω, p. -τικα, p. pass. -μάτισμαι unde

Ὑπομνηματισμὸς, ῦ, ὁ, decretum, commentum, commentarium.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, commentariorum scriptor.

Ὑπομνῆσαι, in mentem revocare: a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio: ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, patientia, tolerantia, exspectatio: ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, εἰς τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, cartilago, Gl. quia ὑπὸ μύξη.

Ὑπονίμομαι, depascor; defraudo, decipio. ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντεις αἵθ' ὑπονίμονται γυναῖκας μωράς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νίμω.

Ὑπονοέω, -ῶ, suspicor; opinor: imperf. act. ὑπενόσυν, -ουν, p. νενόηκα. ex ὑπὸ, et νοέω, intelligo. Th. νόος, -οῦς, ὁ, mens, animus.

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, conceptus, suspicio.

Ὑπονοθεύω, adultero, decipio.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio. Th. νόος.

Ὑπόνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, propriè occultè depascens; cuniculosus; subst. cloaca, cuniculus: ex ὑπὸ, et νέμω, depasco.

Ὑπονύσσω, pugno, vexo; f. ξω, p. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπτηῶτες, p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπτήσσω, quod à πτήσσω, expavesco; f. ξω, p. πέπτηχα, p. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin Ion. πεπτηὼς, ότος, et in pl. οἱ πεπτηότες, et Ectasi Poëticâ πεπτηῶτες. Th. πτοέω, terrefacio.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *saxosus*. Th. πέτρα.

Ὑποπιέζω, *supprimo*: à πιέζω, *digitis premo, premo*.

* Ὑποπίνω, *subbibo*, i. e. *plusculum* vel *largiùs bibo*.

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto*. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσοῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, et ὑποπλάκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *planitiei subjacens*, id est, *planus, campestris*: à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities*. Th. πλατὺς, *latus*.

Ὑποπλέω, *subnavigo, sublego*; f. εύσω, a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*; f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm spiro, adspiro*; fut. εύσω, perf. ὑποπέπνευκα, a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *spiro*.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, *scabellum*: q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus*, Th. ποῦς, *pes*.

Ὑποποιέω, qu. dic. *sub me esse facio, acquiro, concilio*: à ποιέω, *facio*.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, *vacca vitulum habens; quæ liberos habet*: à πόρτις, ιος, ἡ, *vitula*.

Ὑποπρήθω, *succendo*. Th. πρήθω, *incendo*.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alatus*. Th. πτέρον, *ala*.

Ὑποπτεύησι, Dor. pro ὑποπτεύει, *suspicatur*, 3. sing. præs. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, *suspicor; observo*: ex ὑπὸ, et inusitat. ὀπτεύω, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑποπτήσσω, f. ξω, *præ timore me submitto; formido*: à πτήσσω.

Ὕποπτος, *suspectus*: ab eod.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *casus; humiliatio*: ab ὑποπίπτω, quod vide.

Ὑποῤῥάπτω, *consuo, compono*, f. ψω, p. ὑπέῤῥαφα.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, *barba quæ sub naribus nascitur*: Lat. *mystax*. Th. ῥὶν, ἡ, *nasus*.

* Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, *cantilena, quæ saltantibus accinitur*. Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 528.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio*. Th. σείω, *quatio, moveo*.

Ὑποσεύμενος, ου, *irruens*: præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, *irruo*: à σεύω, *agito*. Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, *subsignifico, indico, præsignifico*; f. ανῶ, p. σεσήμαγκα.

* Ὑποσημειόω, -ῶ, fut. ώσω, *notis excipio*: ex ὑπὸ, et σημειόω, *insignio*.

* Ὑποσημείωσις, ἡ, *præcepta per notas ex ore docentis excerpta*: à p. pass. verbi præced.

Ὑποσκάπτω, *suffodio*. f. ψω, p. ὑπέσκαφα.

Ὑποσκιδάζω, *dissipo*.

Ὑποσκελίζω, *supplanto; decipio*: f. ίσω. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, *ruina, lapsus*.

Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, *supplantatio*.

Ὑποσπάω, *divello, subtraho*, f. άσω à σπάω, *traho*.

Ὑποσταίην, ης, η, *permitterem*: à 2. opt. act. et

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio, substituo*. Th. ἵστημι, *sto*; f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Ὑποστάσαντες, *supponentes*: Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab eod.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, *substantia, res naturâ et reverà subsistens, persona*, hoc est, ὑφιστάμενον νοερὸν, *res per se subsistens, intelligens; subjecta materia de quâ disseritur, hypothesis, principia*; item *propositio*, impr. ap. Diodor. *opinio, certa persuasio; fiducia, præsentia animi; sedimentum, fæces; insidiæ; statio militum*: ab ὑφίσταμαι, *subsisto*: ab eod. Th.

Ὑποστέλλω, *contraho, me recipio, seu præ metu subduco*. In med. *defero signa*, seu *partes, reformido, refugio; aliquâ ex parte dissimulo*; imperf. ὑπέστελλον, ες, ε, fut. ελῶ, perf. ὑπέσταλκα, a. 1. ὑπέστειλα, a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ὑποστείλωμαι, η, ηται, p. m. ὑπέστολα. Th. στέλλω, *mitto*.

Ὑπόστημα, ατος, τὸ, *fulcrum*: et

Ὑποστῆναι, a. 2. infin. act. et

Ὑποστήσομαι, η, εται, f. 1. m. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, *statuo*; f. στήσω.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum*: ab

Ὑποστηρίζω, *suffulcio*, f. ίσω ex ὑπὸ, et στηρίζω, *statuo*.

Ὑποστήτω, *subjiciatur*: 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, *contractio animi, timiditas; fuga, desertio; dissimulatio, remissio in agendo*: ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστεναχίζω, *subingemisco*: à στεναχίζω, idem quod στένω, *ingemisco*: qu. à Th. στενὸς, *angustus*.

Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, *dux secundarum partium*.

Ὑποστρέφω, *converto; reduco*; in med. *pedem refero, revertor; recedo*: præs. imperat. ὑπόστρεφε, -ετω, imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε, fut. ψω, a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε, a. 1. inf. act. ὑποστρέψαι, a. 1. part. act. ὑποστρέψας, αντος, ab [illegible] Th. στρέφω, *verto*.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio*: ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποστρωννύω, vel -ύμι, *substerno*, imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε, f. στρώσω, p. ὑπέστρωκα, a. 1. ὑπέστρωσα, part. præs. pass. ὑποστρωννύμενος, [illegible] μενον, *substratus*: ex ὑπὸ, et στρωννύω, idem quod Th. στορέω, *sterno*, f. έσω.

Ὑποστρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχάζω, *subverto*: ex ὑπὸ, et σχάζω.

Ὑπόσχεθε, idem quod ὑπέχε, *porrigo, subtus teneo*, &c. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεο, *promitte*: Ion. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. m. [illegible] ὑπισχνέομαι, *promitto*; f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, quod ab ὑπέχομαι, idem: hoc ab ὑπέχω, *suppono, sustineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, *promissio; significatio verbi*: ab ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχόμενος, *pollicitus*: a. 2. part. med. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, *submittens*: a. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*: a. 1. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*: ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποταγῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. pass. et

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere*. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριος, *sub Tartarum detrusi*, Th. Τάρταρος, ου, ὁ, *Tartarus*.

Ὑποτάσσω, vel -ττω, *certo ordine subjicio; subjungo, subigo, in potestatem redigo*; f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι, a. 1. part. act. τάξας, αντος, præs. pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, *certo loco et ordine subjicior; pareo*; perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum*; a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η, a. 2. imperat. pass. τάγηθι, ήτω, et in 2. pl. τάγητε, *parete*; a. 2. sub. pass. ταγῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. ταγεὶς, έντος, *subjectus*; f. 2. pass. ταγήσομαι, ῃ, εται, *subjiciar*; p. m. τέταγα, unde ὑποταγὴ, *subjectio*. Th. τάσσω, vel ττω, *ordino*.

Ὑποτείνω, f. νῶ, subtendo; sugero. In med. disputando, interrogo; propono. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, persolvo tributum. Th. λος, vectigal.

Ὑποτέμνω, succido, subtus seco, excido. Th. τέμνω, seco; f. μῶ, 2. ἔταμον, perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, suppono, subjicio; suppono, i. e. veluti principium pono; ppedito; pignori oppono; subjicio terius potestati; propono, veluti em. In med. moneo, edoceo; po-, censeo, decerno, propositum mihi habeo; hypothecam do; fingo: f. θήσω. p. τέθεικα, a. 1. ὑπέθηκα, -ς, -ε, et in 3. pl. ὑπέθηκαν, præf. i. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, [pignori cipio. Salm. de m. usur. p. 99.] præf. part. m. vel pass. τιθέμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, pono.

Ὑποτιμάω, supra modum honoro; item litem mihi æstimo contra actorem: ex ὑπὸ, et τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Ὑποτίτθιος, ου, ὁ, ἡ ἡ, qui adhuc mamillis pendet et lactet: à τίτθος.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, suspicor, q. v.

Ὑποτρέχω, infra cursu deferor; ursu comprehendo; cursu suffugio, nsinuo me: f. θρέξω, a. 2. ὑπέδραμον, μς, ε. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτρέω, perterrefacio. Th. τρέω, tremo.

Ὑποτρομέω, tremore succutior: à τρομέω, tremo.

Ὑπότροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, rediens, redux. Th. τρέπω, verto; f. ψω, p. m. τέτροφα.

Ὑποτρόχαλα, rotundè: à

Ὑποτροχάω, idem quod ὑποτρέχω.

Ὑποτυγχάνω, apposite respondeo. Th. τυγχάνω, sum; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Ὑποτυπόω, delineo; repræsento: ex ὑπὸ, et τυπόω, figuro, quod à τύπος, ου, ὁ, figura. Th. τύπτω, verbero; f. ψω, p. φα, p. m. τέτυπα.

Ὑποτύπτω, suffringo; eximo fundo. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio; exemplar; Fig. Rhetorica, quâ species rei audientibus vel legentibus accuratè exprimitur: ab ὑποτυπόω.

Ὑποτυχοῦσα, quæ scitè respondit: aor. 2 part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω.

Ὕπουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, subdolus, qu. sub cicatrice latens: ex ὑπὸ, et οὐλή, cicatrix.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sub cælo est; item cælestis. Th. οὐρανὸς, ου, ὁ, cælum.

Ὑπουργέω, -ῶ, operam navo, adjuvo, inservio: ab ὑπουργὸς.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, ministerium: à præced.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, adjutor, minister: cujus ὑπ' ἄλλου ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præf. infin. pass. ab

Ὑποφαίνομαι, declaro, subostendo. Th. φαίνω, ostendo; f. φανῶ, p. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ἡ, Poët. et Dor pro ὑποφῆτις, subvates, vatis alicujus ministra; interpres, antistita: vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, cum aliquid leviter apparet. Th. φάω, luceo.

Ὑποφέρω, suffero, sustineo; aufero; subduco; submitto; exprobro. In pass. recedo, incedo; labor, ruo in deterius; non firmiter sto: auferor; eximor, absum: f. -οίσω, a. 1. ὑπήνεγκα, a. 2. ὑπήνεγκον, a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta, vel prophetæ minister: interpres, antistes oraculi: à φημὶ, seu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, præveniens: a. 2. part. m. verbi

Ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem, f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi præced.

* Ὑποφόνιον, ου, τὸ, cædis præmium. Aristid. vol. II, p. 436. et apud Suidam. à φόνος.

Ὑπόφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, tributarius: ab ὑποφέρω.

* Ὑποχαίρω, supra modum gaudeo.

Ὑποχείριος, ου, ὁ ἡ ἡ, in potestatem redactus: ex ὑπὸ, et χεὶρ, ἡ, manus.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, liquor, humor: idem ac χυμὸς. Th. χέω, fundo.

* Ὕποχος, subjectus. πάντα τοῖς Θεοῖς ὕποχα, omnia Diis subjecta sunt. Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ex ὑπὸ, et ἔχω.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ἡ ἡ, debitor. Th. χρέος.

Ὑποχρίεσθαι, inf. pass. verbi

Ὑποχρίω, lino, pigno: à χρίω, idem.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo lychnoleum adfundunt: à χύω, fundo.

Ὑποχωρέω, secedo, clam me subduco, fut. ήσω, p. -κεχώρηκα, a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo, accedo.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliquid arenæ habens mistum, arenosus, Epith. terræ. Th. ψάμμος, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, suspicio; opinio: gen. pl. -ψιῶν· à seq.

Ὕποψος, ου, ὁ ἡ ἡ, suspectus: ex ὑπὸ, et ὄψις.

Ὑπτιάζω, resupino: à

ὙΠΤΙΟΣ, ία, ιον, supinus, resupinus: qu. ab ὑπὸ.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, qui sub ulnis gestari solet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, scil. κατ', ad ὑπώπιον, aspectus: q. d. suboculare, pars quæ subjacet oculis; item suggillatio sub oculo orta ex ictu: [* per Metaph. infamia. Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον, Cic. ad Att. i. 20.] ab ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem; f. άσω, p. ὑπωπίακα· ab

Ὑπώπιον, ου, τὸ, vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, per montis: ex ὑπὸ, et ὄρος, εος, τὸ, mons. Dor. ὦρος.

Ὑπώροφιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sub tecto, seu camerâ est, domesticus: ex ὑπὸ, et ὀροφὴ, contignatio. Th. ἐρέφω, tego, tectum impono.

Ὗραξ, SOREX; mus: à suillo rostro ab ὗς, sus, porcus. Th. ὗς, idem.

Ὕρον, favus; examinis opus: ab ὙΡΟΝ, ου, τὸ, examen.

Ὕρρις, sporta: ab εἴρω, quia aliquid à viminibus nexum seu plexum.

Ὑρρικὸς, οῦ, ὁ, vas vimineum: à præced.

Ὑρχὴ, ollæ operculum: quia ollæ ἐνείρεται, inseritur: ab εἴρω, insero.

ὙΡΧΗ, ης, ἡ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant; vas fictile: Sed

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, porca seu porcus fæmina.

Ὗς, ὑὸς, ὁ ἡ ἡ, sus, porcus, -. Th. εὗς, idem.

ὙΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, plantæ species.

* Ὕσδος, pro ὄζος, ramus, Sapph.

Ὕσδω, pro ὄζω, id est, ὄζω, Æol. In Sapph. carminib.

Ὑσθῆναι, pluviâ madefactum esse: a. 1. inf. pass. ab ὕω, pluo, f. ὕσω, a. 1. pass. ὕσθην.

Ὕσιον, ου, τὸ, -: qu. ab ὕω, pluo.

Ὑσιοπλόκος, victor: à præced.

Ὕσμα, lignum quo quid accenditur: qui fomes ignis.

ΥΣΜΙ'ΝΗ, ης, ἡ, pugna: ab ὑπομένω, sustineo. Th. μένω, maneo.

Ὑσμῖνι, pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing. præced.

Ὑσπλαγξ, Dor. pro

Ὕσπληγξ, scutica, quâ ὗς et alia animalia πλήσσοντι: sonus scuticæ vibratæ: et nominatim ἡ ὑ., quo cursoribus in stadio signum cursûs datur. Tum carceres, undè dimissi incipiunt: item laquei genus, quo aves capiuntur.

Ὑσσακὸς, ὕσακος, vel ὕσαξ, paxillus corneus. Hesych. an ab

ὙΣΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, verutum, pilum. [* Romanorum legionum jaculum.]

ὙΣΣΩΠΟΣ, ε, ἡ, HYSSOPUS, Angl. HYSSOP: dicitur et ὕσσωπον, ε, τὸ. Th. ὄπτομαι, video.

Ὕςατα, postrema; nom pl. n. g. ab ὕςατος.

Ὑςάτιον, adv. tandem, postremò: ab

Ὑςάτιος, ία, ιον, idem quod

Ὕςατος, άτη, ατον, postremus, ultimus, novissimus, imus: superl. ab ὕςερος, posterior.

Ὑςέρα, ας, ἡ, vulva, uterus.

Ὑςεραῖος, αία, αῖον, postriduanus: τῇ ὑςεραίᾳ, postridie.

Ὑςερέω, -ῶ, sum posterior; desum: in 3. pl. ὑςεροῦσι, f. 1. ήσω, p. ὑςέρηκα, a. 1. ὑςέρησα, defeci, inferior fui; a. 1. part. f. g. ὑςερήσασα, ης, ἡ, præs. pass. ὑςερέομαι, -οῦμαι, deficior, destituor: perf. pass. ὑςέρημαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑςερήθην. [* παιδὸς ὑςερήσομαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. privabor filiâ meâ. At vero Attici dicunt ςερήσομαι, vel ἀποςερήσομαι, quod ferè hic restituendum. Ὑςερεῖσθαι τῆς δόξης, defici gloriâ, Rom. iii. 23. propriè dicitur de iis qui in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis.] Th. ὕςερος, posterior.

Ὑςέρημα, ατος, τὸ, penuria, defectus, inopia: in pl. ὑςερήματα, ων, τὰ, reliquiæ: à præced.

Ὑςέρησις, εως, ἡ, inopia, egestas: ab eod.

Ὑςερίζω, f. ίσω, idem cum ὑςερέω, sum posterior; item tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor: ab ὕςερος.

Ὕςερον, post, postea, posteriori loco, seriùs, tardiùs, deinceps, posthac: à seq.

ὙΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, posterior, serior; sequens, secundus; inferior, posthabendus, proximè futurus vel venturus.

Ὕςριξ, ιχος, ἡ, HYSTRIX, suis pilos, aut porcinas setas habens, erinacei genus est; et flagrum ex corio adhuc setis suis munito: ex ὗς, et θρὶξ.

Ὕτνον, tuber: vide suprà ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, sub, &c.

Ὑφάγιο, Dor. pro ὑφηγῦ, clam duc, præs. imperat. m. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, duco.

Ὑφαίνω, texo; struo; solerter excogito, impr. dolos: imperf. ὕφαινον, ες, ε, f. ανῶ, perf. act. ὕφαγκα, perf. pass. ὕφαμμαι, et Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

* Ὑφαιρέω, subtraho, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑφαιρέμενος, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω.

Ὕφαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, sub mari latens, qui est intra mare. Metaph. subdolus. ὕφαλος, sc. πέτρα, petra, vel saxum latens, nempè ὑφ' ἅλι, sub mari.

Ὑφάντης, ε, ὁ textor: et

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, a, um: ab ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, accendo, succendo; f. ψω, p. ὑφῆφα. Th. ἅπτω, accendo.

* Ὑφαρπάζω, surripio: ab ἁρπάζω.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, textura, tela; opus injustum, rapina: ab ὑφαίνω, texo.

ὙΦΑ'Ω, et -όω, texo.

ὙΦΕ'ΑΡ, ίαρος, τὸ, viscus, ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, remitto.

Ὑφειμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελῦσα, ης, ἡ, quæ subtraxit ac evulsit, a. 2. part. act. f. g. verbi præced.

Ὑφελόμενος a. 2. part. m. ejusd.

Ὑφὲν, simul, ὑφ' ἕν. Gloss.

Ὑφέντες, demittentes: nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, sustineo, f. ὑφέξω, a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto, a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ. textura. Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, -ῦμαι, præeo, incipio; item hortor, suadeo; dicto; doceo; clam duco. Th. ἡγέομαι, duco, f. m. ήσομαι, p. pass. ἥγημαι.

Ὑφῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, texui, a. 1. ind. act. et

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. et,

Ὑφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, texo.

Ὑφηνίοχος, ε, ὁ, administer auri[ga] auriga: ex ὑπὸ, et ἡνίοχος, ε, ὁ, auriga: quod ex ἡνία, ας, ἡ, habena, et ἔχω, habeo.

Ὑφῄρητο, 3. sing. imperf. [...] verbi ὑφαιρέω, aufero, f. ήσω, p. ὑφῄρηκα, a. 2. ὑφεῖλον. Th. [...] capio.

Ὑφήσσων, aliquantò minor et [...] or: ex ὑπὸ, et ἥσσων, vel ἥσσονος, ὁ ϗ ἡ, minor.

Ὑφήφασμαι, subtextus est; 3 [...] perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, texo, perf. act. ὕφασκα [...] pass. ὕφασμαι, et Att. redupl. ὑφήφασμαι, substituto η pro α.

Ὑφίημι, f. ήσω, submitto, demitto [...] ὑφίημι, et ὑφίεμαι, remitto, conce[...] cedo: ex ὑπὸ, et ἵημι, mitto.

Ὑφίντι, Dor. pro ὑφίεισι, 3. sing. præs. ind. verbi præced.

Ὑφίςημι, suppono, substituo; [...] pio; polliceor: in aor. 2. et per[...] neutraliter dicitur subeo, suc[...] sustineo: ὑφίςαμαι, suppono[...] cior; excipio impetum; tolero; [...] etiam in med. subsido, demergo[...] occultè sto: digredior; puto; polli[...] ceor; recipio: ex ὑπὸ, et ἵςημι.

Ὑφοράω, -ῶ, et ὑφοράομαι, -ῶμαι, suspicor, suspectum habeo: ex ὑπὸ, et ὁράω, video.

Ὑφορβὸς, ῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, subulcus, qui sues pascit: ex ὗς, sus, et φέρβω, pasco.

Ὕφος, εος, τὸ, tela, textura. Th. ὑφάω.

Ὑφόωσι, texunt, 3. pl. præs. ind. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσι, verbi ὑφάω, texo.

Ὑφύφασμαι, vide ὑφήφασμαι.

Ὑψαγόρας, ε, Poët. pro ὑψηγόρης.

Ὑψαυχεῖ, inflat, 3. sing. præs. ind. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενέω, -ῶ, f. ήσω, cervicem effero; cervice erectâ incedo; superbus sum: ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, idem: ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, et αὐχέω, glorior.

Ὑψαύχην, ενος, ὁ ϗ ἡ, elatam cervicem habens; superbus, arrogans: ex ὕψος, et αὐχήν.

Ὑψερεφὴς, et ὑψηρεφὴς, et ὑψορεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, altum tectum habens; altus: ex ὕψος, εος, τὸ, altitudo, et ἐρέφω, tego.

Ὑψηγόρας, ε, ὁ, altiloquus, grandiloquus: ex ὕψος, τὸ, sublimitas, et ἀγορὰ, ἡ, oratio.

Ὑψηλῇσι, altis; dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλός.

Ὑψηλοκάρδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, arrogans, q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὢν, qui est alto corde.

Ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, a, um, sublimis, -e: hinc

Ὑψηλότερος, έρα, ερον, compar Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor*; præs. imperat. ὑψηλοφρόνει, -ει, είτω, είται, fut. ήσω, p. ὑψηλοφρόνηκα. ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui est mente elatâ*: ex ὑψηλὸς, *altus*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψηλῶς, *sublimè*: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENOR*: nomen propr.

Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψιρεφὴς.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *altè sonans*: in plur. ὑψηχέες: ex ὕψι, et ἦχος, ου, ὁ, *sonus*.

Ὕψι, *altè*; adv. ab ὕψος, *altitudo*.

Ὑψιβάμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altigradus, excelsus*: ex ὕψι, et βαίνω, *eo*.

Ὑψιβόας, nomen ranæ, ab *altâ voce* sic dicta.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*) et βρέμω, *resono*.

Ὑψίγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alta membra habens*; *altus*: ex ὕψι, et γυῖον, τὸ, *membrum*.

Ὕψιθι, Poët. adv. pro ὑψοῦ, et ὑψόθι, *in alto, in sublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altijugus*; *summus trutinator rerum humanarum*; *altus*: ex ὕψι, et ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo*.

Ὑψίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in alto solio sedet*: ex ὕψι, et θρόνος, ὁ, *solium*.

Ὑψίκομος, *altè comatus*: Epith. quercûs: ex ὕψι, *altè*, (quod ab ὕψος) et κόμη, ης, ἡ, *coma*.

Ὑψίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. *loci sublimis*: q. d. *qui cristam*, vel *verticem aut cacumen in alto habet*. Th. λόφος, *crista*, &c.

Ὑψιμέδοντος, gen. sing. ab

Ὑψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψι, et μέδω, *impero*.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui est in altis nubibus*. Epith. Jovis: ex ὕψι, et νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Ὑψίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altum solum habens*: ex ὕψι, et πέδον, τὸ, *solum*.

Ὑψιπετᾶν, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium*; gen. pl. ab ὑψιπέτης, *altivolans*.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus*: ex ὕψι, et πέταλον, *folium*, quod à πετάω, *pando*.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, *altivolans*: ex ὕψι, et πέτομαι, *volo*, -ἡν. Est et

Ὑψιπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *ex alto lapsus*: ex ὕψι, et πίπτω, *cado*.

Ὑψιρεφὲς, n. g. ab

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vide in ὑψηρεφὴς.

Ὕψιστος, ίστη, ιστον, *altissimus*: de Deo dicitur: à ὕψι, adv. *in alto*, comp. ὑψίων, et ὑψίτερος, έρα, ερον, superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, *qui altâ cervice est*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*) et τείνω, *tendo*.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui altum et elatum animum habet, superbus*: ex ὕψι, *altè*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *altè comatus*: ex ὕψι, *altè*, et χαίτη, ἡ, *coma*.

Ὑψόθεν, adv. *ex alto, desuper*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψόθι, adv. *in alto*; *in sublimi*; *supèr, suprà*; *altè, in altum*: ab eod.

Ὑψόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *altum tectum habens*: ex ὕψος, εος, τὸ, et ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*.

ΥΨΟΣ, εος, τὸ, *altitudo, sublimitas*; *cacumen*: ἐξ ὕψους, *ex alto*.

Ὑψόσε, adv. *in altum*: à præced.

Ὑψοῦ, adv. *altè, in altum*: et

Ὑψόω, *exalto, in altum tollo, extollo*; f. ώσω, p. ὕψωκα, a. 1. ὕψωσα, a. 2. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. plur. ὑψώθητε, a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι, a. 1. part. pass. ὑψωθεὶς, εῖσα, ὲν, f. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψώθην, vide in præced.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, *exaltatio, elevatio*; *altitudo, sublimitas*; *res alta, seu illustris*: dat. pl. ὑψώμασι. ab ὑψόω, q. v.

Ὑψώσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, *elevo, exalto*. Th. ὕψος.

Ὕψωσις, εως, ἡ, *elevatio, exaltatio*: ab ὑψόω.

ὝΩ, *pluo*; *irrigo, pluviâ perfundo*: præs. part. ὕων, f. ὕσω, p. ὗκα. qu. à χύω, *fundo*.

Ὑώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *suillus, immundus*; *stupidus*: ab ὗς, *sus*. Th. σῦς.

Ὑωδία, ας, ἡ, *porcina insulsitas, porcini mores*: à præced.

Φ.

Φ, VIGESIMA PRIMA litera apud Græcos, in numeris *quingenta*, et cum lineolâ appositâ, (,φ) *quingenta millia*, significat. Æoles pro θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ. et hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo, videor*; f. ανῶ, p. πέφαγκα, p. pass. πέφασμαι, a. 1. pass. ἐφάνθην, a. 2. p. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φάγαινα, et φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*.

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, q. v.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Φάγος, ου, ὁ, *edax, vorax*: à φάγω. Sed

Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑΓΩ, seu φάγω, *edo, comedo*; f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*, pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται, a. 2. act. ἔφαγον, ες, ε, a. 2. imperat. act. φάγε, έτω, a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι, a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ, a. 2. infin. φαγεῖν, a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγοντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, οντος, *lucidus*, Solis Epithet. *stellæ Jovis*: à φάω, *splendeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. sing. præs. verbi Φαείνω, idem quod Th. φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*; dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, *splendeo*.

Φαέννω, idem quod φάω, *luceo, fulgeo*.

Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, *lucida insula*. Nam φαεννὸς, ὴ, Poët. et Argivâ dialecto, pro φαεινὸς, q. v. Hinc in compar. φαεννότερος, superl. φαεννότατος, *splendidior, splendidissimus*.

Φαεννὸς, ἡ, ὸν, *lucidus*; vide præc.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lucem hominibus afferens*: ex φάος, *luceo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: à

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *Lucifer, lucem afferens*: ex φάος, εος, τὸ, *lumen*, (Th. φάω, *luceo*) et φέρω, *fero*, p. m. πέφορα.

Φαίακες, ων, οἱ, *Phæaces quidam*, [illegible]

qui mare Rubrum navigantibus accidit.

Φάζω, *loquor:* à φάω. undè φημὶ, *dico.* Est et

Φάζω, *interficio,* ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic,* præs. imperat. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces,* populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, idem quod.

Φαίδιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *illustris:* à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *nitidus, splendidus; bilaris, alacer, faustus;* qu. à φάω, *luceo.*

Φαῖδρος, ε, ὁ, *PHÆDRUS,* fabularum scriptor; discipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *bilaritas, nitor vultûs; nitor:* et

Φαιδρόω, et φαιδρύνω, *exhilaro; nitidum reddo:* à φαιδρός.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. à

Φαιδρύνω, *bilaro; nitidum reddo.* Th. φαιδρὸς, *alacer.*

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON,* nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico,* a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, πήγανον, *ruta.*

* ΦΑΙ'ΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ε, τὸ, *calceamenti genus,* quia φαικὸν, id est, *leve.*

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta:* à Lat. *fæcula.*

Φαικὸς, *splendidus; levis:* à φάω, *luceo.*

Φαιλόνης, vide φενόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico,* a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ε, ὁ, *PHÆNARETES,* nomen propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat,* 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, præs. inf. à φαίνω, q. v.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. Nisi à φαινέσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, *apparet,* 3. sing. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo.*

Φαίνετο, *apparebat,* 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισα, *ostendens,* Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω.

Φαίνοιτ', pro φαίνοιτο, *appareat,* 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινόλης, ε, ὁ, *PENULA:* quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φενόλης.

Φαινομένην, *apparentem;* accus. sing. f. g. præs. part. m. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragog. τῦ φι, pro φαινομένη, dat. sing. f. g. præs. part. m. verbi ejusd.

Φαίνοπος, gen. sing. à φαίνοψ.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo, ostendo:* [* *defero ad magistratum,* Isoc. c. Callim. p. 494. ed. Battie] item *luceo, splendeo;* fut. φανῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, ες, ε, præs. m. φαίνομαι, *appareo, videor, luceo; deferor, accusor;* f. m. φανῦμαι, perf. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. ind. pass. φανῶ, ῇς, ῇ, fut. 2. pass. φανήσομαι, η, εται.

Φαίνωψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS,* nomen propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *fuscus, subniger.* Hinc Lat. *FOEDUS, a, um.*

Φαῖσος, ε, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ε, ὁ, *fasciculus, FASCIS.*

ΦΑΚΗ῀, vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula.*

Φακὸς, ῦ, ὁ, *lens cruda:* à φακῆ. Est et *vas, quo mortuorum cineres conduntur; nigra quædam oculi macula.*

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ:* quia aliquid φαλὸν, *splendidum.* Angl. A FALAL.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας. à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX, genus aciei apud Macedonas; acies quævis; aranea quædam:* φάλαγγες, sunt item *ligna, quibus naves fulciuntur.*

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela,* quæ noctu lucernis advolat. Est et φάλαινα, *BALÆNA.*

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *calvus,* quia φαλὸν, id est, λευκὸν, κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio:* à præced.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium:* à præced.

Φαλανθὸς, *canus;* qu. à φαλὸς, *albus.*

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ;* à φαλὸς, quia splendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. prima, p. 200. ver. 4. in voce Καυτὴρ.

Φάλαρος, Poët. pro φαληρὸς, q. v.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *rivus.*

Φαληριάω, *albesco spumâ:* à φαληρὸς, *albus.* Th. φαλὸς.

Φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, *albus, spumeus;* item subst. *ferrum galeæ;* et nomen propr. viri. Th. φαλὸς.

Φαλίττω, *desipio,* qu. à φαλὸς, *canus.* Senectus extrema μωρία.

Φαλίσσομαι, *spumo.* Th. φαλὸς.

ΦΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus.*

ΦΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *splendidus; albus;* qu. à φάος, εος, τὸ, *lux.* Sed.

ΦΑ'ΛΟΣ, ε, ὁ, *conus, apex galeæ.*

Φαλύνω, *splendidum reddo:* à φαλὸς.

Φαλύσσομαι, Hesych. καταῤῥέομαι, περιέχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ης, ἡ, *fama.*

Φαμὲν, *dicimus,* 1. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico,* a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico.*

Φάν, *dicebant,* Bœot. Sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere,* præs. inf. à φημὶ. Sed

Φᾶναι, *apparuisse,* a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo,* f. ανῶ.

Φανείην, ης, η, *apparuerim,* a. 2. opt. pass. et

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo,* f. ανῶ, p. πέφαγκα, perf. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην, p. m. πέφηνα.

Φάνεν, *apparuerunt,* Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *clarus, evidens, apertus, manifestus. illustris.* Th. φαίνω, *appareo.*

Φανερόω, *manifesto, declaro, clarum efficio, illustro, propalo;* f. ώσω, p. πεφανέρωκα, a. 1. imperat. φανέρωσον, ώτω, præs. pass. φανερόομαι, ῦμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην à φανερὸς, q. v.

Φανερῶς, adv. *manifestè:* à φανερὸς.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio:* à verbo φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora,* nom. pl. n. g. compar. grad. à φανερὸς, q. v.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit,* 3. sing. a. 2. ind. pass. Sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*

Φανῇ, *videatur,* Pleonasmo τῦ η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere,* Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, q. v.

Φανῆναι. Vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, q. v.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. paff. verbi ejusd.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. paff. et

Φανθεὶς, a. 1. part. paff. à *φαίνω*, *appareo*, a. 1. paff. ἐφάνθην.

Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.

Φανὸς, ῦ, ὁ, *laterna*, *lucerna*, *fax*; item *sol*, et *luna*. Th. φαίνω, *luceo*, a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *apparere facio*, *ostendo*: φαντάζομαι, in med. *imaginem seu speciem in mente concipio*; *conspiciendum me præbeo*; in paff. *cernor*; *accusor*, *deferor*: f. άσω, p. πεφάντακα, præf. part. paff. n. g. φανταζόμενον, *visum*, *quod apparet*; perf. ind. paff. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *ostendo*.

Φαντασία, ας, ἡ, *visum*, *visio*, *PHANTASIA*, *quod ad speciem modo fit*: dicitur etiam in bonam partem *de splendore*, *dignitate*: [* (2) *perceptio*, *cognitio*, *ostentatio*, *species*: οὕτως εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus quod*. &c. (3) διὸ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ, *quare speciem animalium ferorum præbent*, Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *imaginationibus indulgeo*, *iisque inaniter me vexo*: ex præced. et κόπος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *visum*, *spectrum*; *ostentum*, *prodigium*: à perf. paff. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt*; 3. pl. præf. ind. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. paff. verbi φαίνω, *appareo*, q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, *lumen*, *lux*, *dies*, *solis ortus*, *diluculum*; *oculus*, φάη, *oculi*; *vita*, *salus*; *victoria*, *gaudium*: à φάω, *luceo*.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum*, *præcipitium*, *hiatus*, *vallis*; quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura*.

Φαραὼ, nomen regis, indeclin. Hebr. quod interpret Lat. *vindex*.

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. et

Φαρεῖ, dat. sing. à φᾶρος, εος, τὸ, q. v.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *ruptura*.

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARETRA*: ex φέρω, et τρώω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à φαρέτρα.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *genus veneni*.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus*, hoc est, *interpretans*. Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *ruga*.

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium*; *ipsa medicandi actio*; *ipsa mendicamenta*: à φαρμακεύω, *veneficio utor*.

Φαρμακεὺς, έος, ὁ, *veneficus*, *magus*: et

Φαρμακεύω, *veneficio* aut *veneno utor*, *veneficio afficio*, *præstigiis utor*; item *conficio medicamenta*, *condio*, *tingo*: et

Φαρμακὶς, ἴδος, ἡ, *venefica*: et

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, *medicamentarius*; *venenatus*: omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum*, *venenum*, *PHARMACUM*: qu. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium*, vel *dolorem adferens*.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola*, *medicamentorum venditor*: ex præced. et πωλέω.

Φαρμακὸς, ῦ, ὁ, *veneficus*, *magus*: et

Φαρμακόω, f. ώσω, Poët. *pharmaca*, seu *medicamenta misceo*: à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno afficio*; *tingo*, *immergo ferrum in aquam frigidam*: ab eodem Th.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla*, *pallium*, *vestis exterior*, *velum capitis*; qu. à φέρω.

Φάρος, ου, ὁ, vel ἡ, *turris maxima prope Alexandriam*, *navi gentibus nocturno tempore lucem præbens*; *quævis turris ejusmodi*.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro*. Hesych. φᾶρος, ἄροσις; φαρῶν, ἀροτριῶν.

Φάρσος εος, τὸ, *velum*, *involucrum*; *tractus*, *regio*; *pars*, [* *fragmentum*, *frustum rei alicujus*: φάρσος βότρυος, *pars quædam racemi*. Phaneas in Epigr. ap. Reiskium. (2) *Pinna* sive *penna*; quicquid in modum alæ formatur. (3) *Securis*, ut Lat. *bipennis* de Securi dicitur, utrinque pinnosa. Toup. in Suid. in voce.] Puto à φάρω: hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *signifer*, *vexillarius*: ex φάρσος, τὸ, q. vid. et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ vel ἡ, *guttur*; *fauces*.

Φὰς, *dicens*; a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico*.

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter*, *ensis*; qu. σφάγανον, à σφάζω, *interficio*.

Φᾶσε, *dixit*; Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημι, *dico*.

Φασεῖς, *dices*; Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse*; aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus*, *actuarium*, à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, *inquiunt*; 3. pl. præf. ind. Sed

Φᾶσι, *dicentibus*; dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.

Φασιανὸς, ῦ, ὁ, *PHASIANUS*, avis; Angl. A PHEASANT: à φάσις, fluv.

Φασὶν, *aiunt*; 3. pl. præf. ind. à φημὶ, *dico*. Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, *dictio*, *dictum*, *sententia*, *apophthegma*, *simplex affirmatio*, *propositio*; *rumor*, *fama*: à φάω, *dico*. Est et φάσις, *apparitio*: sic Luna habet multas *phases* seu apparitiones, modò *falcata*, modo *gibbosa*, &c. à φαίνω, *appareo*. Est et

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat*; 3. sing. imperf. Ion. verbi φάσκω, pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præf. paff. à

Φάσκω, *dico*, *dictito*. Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam*; f. 1. m. à φημὶ, *dico*.

Φάσσα, vel Att. -ττα, ης, ἡ, *avis columbini generis*, *palumbes*.

Φασσοφόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *occisor columbarum*: ex φάσσα, *columba*, et φένω, *occido*, p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φατειὸς, ά, όν, *dicendus*, *nominandus*: à

Φατὴς ῦ, ὁ, *loquax*; *mendax*: à φάω.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, *dico*; *rumorem spargo*: à

Φάτις, εως, ἡ, *dictum*, *sententia*; *oraculum*; *fama*; *gloria*: à φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe*, *stabulum*: à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; undè fortè Angl. FAT: est et *laquear*.

Φατνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor*; f. ώσω, p. paff. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ατος, τὸ, *lacunar*, *foramen navis*, *per quod missilia in adnavigantes emittuntur*.

Φάτο, *dixit*; Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην.

Φατὸς, ἡ, ὸν, *dicendus; celebris; cæsus*: à φάω.

Φαύζω, *frigo*. Hesych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci facio*; f. ίσω, p. pass. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος.

Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac

Φαυλισμὸς, ῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus*: à p. pass. verbi præced.

Φαυλιστρία, ας, ἡ, *subsannatrix, contemptrix*: ab eod. verbo.

ΦΑΥ'ΛΟΣ, ἡ, ον, ex φαῦρος, Dor. φλαῦρος, ρα, ρον, Att. *pravus, malus; VILIS, levis*; in bonam partem *facilis, simplex, mediocris, tenuis*, opp. *difficili, arguto, sumptuoso*, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas, improbitas*: à præced.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος, compar. φαυλότερος, superl. φαυλότατος, *pravissimus*.

Φαύλως, adv. *pravè*: à præced. Th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, q. v.

Φαυσίβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Solis* Epith. παρά τὸ φαύειν, τυτέςι φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quòd lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγυν φάνειν ἢ λάμπειν, τοῖς βροτοῖς, *quòd lucet mortalibus*. Idem quod φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύστιγγες, *maculæ in tibiis ex igne contractæ*: quia à φαύσει, ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio; signum per ignes*: à φάω, *luceo*.

Φαύω, *luceo*: à φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere*; à φέβομαι, quia *timida*.

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo, splendeo*: item *dico*: item *interficio*.

Φέβεσθαι, *fugere*: præs. infin. m. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *timeo, metuo*; item *fugio*; p. m. πέφοβα.

Φεβώμεθα, *fugiamus*: 1. pl. præs. sub. med. verbi φέβομαι.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen*: à φάω.

Φέγγω, f. γξω, *splendorem præbeo, illumino*: à præced.

Φείδεο, *parcas*: præs. imperat. m. Ion. pro φείδου, verbi

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco; parcè utor, abstineo*, cum gen. præs. inf. m. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, η, εται, a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*, a. 1. sub. m. φείσωμαι, ῃ, ηται, præs. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè*: adv. à part. m. præced.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia*: à Th. φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ. idem: à seq.

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, et ὁ, ὁ ἢ ἡ, *parcus*: ab eod.

Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia; misericordia*: ab eod.

Φεισὼν, *Phison*, ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.

Φελγύνω, *nugor, desipio*: Puto à φαῦλον. Hesych.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, *locus petrosus Athenis; salebrosus, lapidosus quivis*.

ΦΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cortex; suber*.

Φενακίζω, *decipio, fallo*: à

* ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impostor; derisor*.

Φενόλης, ου, ὁ, *penula*: [* *Librorum theca*, ut testatur Etymologicon magnum è Suidâ,] vox origine Lat.

ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio*: p. m. πέφονα.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.

Φερβέμεν, *pascere*; præs. infin. Ion. pro φέρβειν. et

Φέρβεσθαι, *alere, nutrire*: Att. pass. pro act. φέρβειν. et

ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco; alo*; fut. ψω, p. φα, p. m. πέφορβα, qu. ex φέρω, et βίος.

Φέρε, *fer*: præs. imperat. act. à φέρω.

Φερέγγυος, ου, ὁ ἢ ἡ, *sponsor, fide dignus*; ex φέρω, et ἐγγύη, ἡ, *sponsio*.

Φέρεις, ει, 2. et 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, *fero*.

Φέρεκλος, ου, ὁ, nomen proprium.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.

Φερέοικος, ου, ὁ ἢ ἡ, *domiporta*. Epith. cochleæ. ex φέρω, et οἶκος, *domus*.

Φερέπονος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas sustinens*: ex φέρω, et πόνος, ου, ὁ, *labor*. Th. πονέομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Φερέσβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *almus*: ex φέρω, et βίος, ου, ὁ, *vita*.

Φερέσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero*.

Φερεσσακίας, acc. pl. à

Φερεσσακὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *scutifer, scutum ferens*: ex φέρω, et σάκος, εος, τὸ, *scutum*. Th. σάττω, *onero*.

Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.

Φέρετρον, ου, τὸ, *FERETRUM, capulum*: à φέρω.

Φέρῃ, *ferat*. 3. pers. singul. præs. sub. act. verbi præced.

Φέριστος, *optimus*, superl. à φέρω, *fero*.

Φερνὴ, ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert*: à φέρω.

Φερνίζω, *doto*, f. ίσω, a. 1. ἐφέρνισα. à præced.

Φέροιεν, *gererent*: 3. pl. præs. opt. act. et

Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρουσα, *ferens*. præs. part. f. g. et

Φερόμεθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. et

Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præs. part. act. et

Φέροντι, *ferent*: Dor. pro φέρουσι, 3. plur. præs. omnia à φέρω.

Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est et nomen nymphæ.

Φέρουσι, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.

Φερσεφόνα, ας, ἡ, *Proserpina*: Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνεια dicitur, et Περσεφάσσα.

Φέρτατος, άτη, ατον, et φέριστος, *validissimus, robustissimus; præstantissimus*: superlat. à φέρω.

Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte*: 2. pl. imperat. act. verbi φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, propriè *qui plus portare potest; validior, robustior, potentior; præstantior, melior, utilior*: compar. à φέρω, *fero*. φέρτατος, superl.

Φέρτιστος. Vide in φέρτατος.

* ΦΕ'ΡΩ, *FERO, porto; veho, profero ad aliquid; obtineo, consequor; persolvo, profero; aufero, confero*; item cum præpos. ἐς vel εἰς, ἐπὶ, et πρὸς, *pertineo, tendo, perducor*. Tempora sumit ab antiquioribus οἴω, ἐνέγκω, ἐνέκω, et ἐνέχω: scil. ab οἴω, f. οἴσω: ab ἐνέγκω, a. 1. ἤνεγκα, pro ἤνεγξα, a. 2. ἤνεγκον: ab ἐνέκω, a. 1. ἤνεκα, pro ἤνεξα, à. 2. ἤνεκον, a. 1. med. ἠνεκάμην, pro ἠνεξάμην, p. ἤνεχα, p. pass. ἤνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην: ab ἐνέχω, a. 2. ἤνεχον, Att. ἐνήνεχον, p. ἤνεχα, Att. ἐνήνοχα, f. 1. pass. ἐνεχθήσομαι, p. pass. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, p. med. ἤνοχα, Att. ἐνήνοχα: imperf. ἔφερον, ες, ε, aor. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, a. 1. inf. act. ἐνέγκαι, a. 2. part. ἐνεγκὼν, ῦσα, ὸν, a. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι. Hinc forsàn Angl. TO BEAR.

Φέρων, ουσα, ον, *ferens*: præs. part. verbi præced.

ΦΕΥ, *HEU, eheu, papæ*: qu. à φίζω, *terreo*. Est interjectio *rejicientis, lamentantis*, et *admirantis*.

Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, *fugiunt*: 3. pl. præs. et

Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. et

Φεύγουσι, nom. pl. et φευγούσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et

Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind. omnia à

ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO*; *evado; declino; exsulo, verto solum; fugo, in fugam do; desero aliquem; reus sum, accusor*: (fortè à φέβω, quasi φέγω) fut. ξω, fut. 1. med. φεύξομαι, a. 2. ind. act. ἔφυγον, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε [* φεύγειν ἀσεβείας, Plat. Apol. Socr. § 24. *impietatis à Melito accusari*. φεύγω ἀπὸ τῆς κρίσεως, Matt. xxiii. 33. *absolvor*, vel *elabor ex judicio*.] •

Φευκτέος, *έα, έον, fugiendus*: adj. verbale à præced.

Φευκτῶν, gen. plur. à

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis; vitandus*: ab eodem.

Φεύξομαι, f. m. et

Φευξῆ, *fugies*: 2. sing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.

Φεύξιμος, ὁ ᾗ ἡ, *à quo fugiendum est; qui effugi potest; ad quem confugitur*: à

Φεῦξις, εως, ἡ, *fuga*: à φεύγω.

ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ, *scintilla*. qu. φάος ψόλυ, id est, *lux flammæ*.

Φεψαλόω, *comburo*: à præced.

Φῆ, *dixit*: Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Sed

Φῆ, est 3. sing. a. 2. sub. act. verbi φημὶ, quod à φάω, *dico*.

Φηγεὺς, *Phegeus*, nomen viri.

Φήγινος, *ίνη, ινον, fagineus*: adj. à

ΦΗΓΟ'Σ, οῦ, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS*: ἀπὸ τοῦ φαγεῖν quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φήγω, inusit. *edo*: undè a. 2. ἔφαγον.

Φήῃ, *dicat*: per Pleonasm. τοῦ η, pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φηλέω, et -όω, *decipio, fallo*. Th. φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, *impostor*: à φῆλος.

Φηλήτησι, *furibus*: (alii legunt φιλήτησι) dat. pl. Ion. à

Φηλήτης, ου, ὁ, *impostor*: à φηλέω.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. *Felix*.

ΦΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *impostor, fallax*.

Φῆμαι, *rumores*: nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, et Dor. φάμα, ας, ἡ, *FAMA, rumor, celebritas, opinio et existimatio concepta de aliquo*: Angl. FAME [* *omen, prædictio*, Isocr. Evag. 79. ed. Batt. Xen. Memorab. 1. § 3.]

• **Φημὶ**, *dico*; f. ήσω, a. 2. ἔφην, Th. φάω.

Φημίζω, *divulgo, dico*; f. ίσω, et ίξω. à

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, *fama*, quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*.

Φῆναι, a. 2. infin. ejusd. verbi. Sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 2. infin. verbi φαίνω, *appareo*.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major* dicitur, *ossiffrago*.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, *FERA*: Æol. seu Ion. pro θὴρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores et tensiones*.

Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE*: nomen proprium regionis.

Φῆρος, *antiquorum Deorum cibus*. Hesych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, q. v.

Φῆς, *inquis*: 2. sing. præs. ind. Sed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. Att. et

Φῇς, 2. sing. a. 2. sub. et

Φήσεις, *dixerit*; Æol. pro φήσαι, 3. sing. a. 1. opt. et

Φήσεις, *dices*: 2. sing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Φῆσθα, *dicebas*: Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi

Φησὶ, *dicit*: 3. sing. præs. ind. Sed

Φῇσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.

Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Festus*.

Φήσω, *dicam*; f. 1. à φάω, vel φημὶ, *dico*.

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, *tribus*.

Φθαίην, *anticipaverim*: a. 2. opt. verbi φθῆμι seu φθάνω, *prævenio*; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, seu φθάνω.

Φθάναι. vel præs. infin. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, a. 2. infin. à

ΦΘΑ'ΝΩ, *prævenio, occupo, prior aliquid facio; assequor, attingo*; unde οὐ φθάνω, *non possum*; f. φθάσω, p. ἔφθακα, a. 1. ἔφθασα, a. 1. sub. φθάσω, ῃς, ῃ, a. 2. ἔφθην à φθῆμι, a. 2. m. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμενος. [* ὁ φθάνω ——ᾗ, *simulac, statim*. Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, ᾗ εὐθὺς ἠμαθοῖ ἐστὶ τοῖς ἀχαθάρτοις, Xenoph. de re equestri, *simulac educitur equus, statim similis sit immundis*. Vid. Markl. ad Eurip. Suppl. 1219.] Servit *celeritati exprimendæ*. Οὐκ ἂν φθάνοις, *est, necesse est, non potes non* interdum tamen *mox, statim*.

Φθαρεὶς, έντος, *corruptus*; a. 2. part. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*; f. φθερῶ, p, ἔφθαρκα, a. 2. ἔφθαρον, a. 2. pass, ἐφθάρην.

Φθάρθητι, per Syncop. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*; f. ερῶ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφθάρθην.

Φθάρμα, ατος, τὸ, *corruptio*: à φθείρω.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, *corruptibilis, -e*: à 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Φθὰς, *qui præoccupavit*: a. 2. part. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, et in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejusd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. et

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.

Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. m. et

Φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt. m. à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo*; item *loquor, clamo*; f. m. φθέγξομαι, perf. pass. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Φθέγγονθ', *sonabant*: Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθέγμα, ατος, τὸ, *vox, sermo; sonus*: à φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῃ, dat. sing. a. 1. part. m. verbi ejusd.

Φθεγξεῖται, *dicet*: Dor. pro

Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Φθεγξῆ, *loqueris*: Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.

Φθείμην, εῖο, εῖτο, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. med. verbi φθῆμι.

Φθέωμεν, *anticipemus*: 1. plur. a. 2. sub. act. à φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*; a. 2. ἔφθην, a. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ, et Ion. φθέω, έῃς, έῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ, 1. pl. φθείωμεν, et Poët. Systole φθείομεν.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, *pediculus; fructus piceæ; nomen piscis*; à φθείρω, *corrumpo*.

Φθείρῃ, *corrumpat*: 3. sing. præs. sub. act. à φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, *pedicularis morbus*: à

Φθειριάω, f. άσω, *pediculis scateo:* à φθείρ.

Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, *pediculos venor;* vel *pediculis mordeor:* ab eod.

Φθείρουσι, 3. pl. præs. ind. φθείρωσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, *pediculis vescor:* ex φθεὶρ, et φάγω.

Φθείρω, *corrumpo, vitio; stupro, vexo, vasto; interficio, interimo;* f. ερῶ, εῖς, εῖ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, ας, ε, a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. φθείρομαι, *eo,* vel *venio cum pernicie; pereo,* a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, p. m. ἔφθορα. Th. φθέω.

Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, quod vide.

Φθερεῖ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέρρω, Æol. pro φθείρω, quod vide; unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, *vastabit,* 3. sing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, *corrumpo, labefacio, vitio, perdo;* fut. φθήσω.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθέωμεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit:* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio;* f. άσω, a. 2. ἔφθην. Sed

Φθῇ, est 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Φθάῃ, ut Eustath. vult. pro φθαίη, 3. sing. a. 2. opt. Alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonasm. τῦ η. Estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio.*

Φθῆσι, *præoccupavit:* Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.

Φθῇσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod.

Φθήσομαι, et in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ab eod.

Φθία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA,* oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, *mortuis:* dat. pl. à

Φθίμενος, ου, *corruptus, perditus, interfectus:* vel pro ἐφθιμένος, p. part. pass. Ion. detracto augmento, et mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor:* p. pass. ἔφθιμαι.

Φθινόκαρπος, ου, ὁ ἡ, Poët. *qui fructum non amplius fert:* ex φθίνω, (quod à φθίω) et καρπὸς, ῦ, ὁ, *fructus.*

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *brumalis; marcidus:* et

Φθινοπωρὶς, *autumnalis; fructibus exitialis:* ex φθίνω, *labefacto, deficio,* et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus;* item *fructus autumnalis.*

Φθινόπωρον, *autumnus:* [* qui incepit juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti. Plin. N. H. xviii. 28; juxta Hesychium, xv. vel xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCCXXXII.] ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat:* 2. sing. imperf. act. Ion. et per Epenthesin. τῦ σκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω· à φθίνω, idem cum Th. φθίω, *corrumpo.*

Φθινύθω, *perdo, profligo;* item *corrumpo, consumo, contabesco:* à

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθίω, quod vide. φθίνοντος μηνὸς, expon. *mense desinente.*

* Φθινώδης, εος, ὁ ἡ, *qui jam phthisi correptus est.*

Φθισήνορα, acc. sing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ἡ, *homines perdens.* Epithet, belli: ex φθίω, seu φθίω, *corrumpo,* et ἀνὴρ, *vir.*

Φθίσθαι, *periisse:* per Sync. pro φθίεσθαι, præs. inf. m. à φθίω, vel potiùs, abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. imperat. præs. m. verbi φθίομαι.

Φθισίμβροτος, et φθισιμβρότος, ου, ὁ ἡ, *hominum interemptor; perniciosus:* ex φθίω, *corrumpo,* et βροτὸς, *mortalis.*

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio, consumptio; PHTHISIS,* seu *tabes,* præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. p. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam,* f. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω, *corrumpo, labefacto, perdo, interimo; consumor, deficio, tabesco:* φθίομαι, *corrumpor, perdo, pereo, morior:* à φθίω.

Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus, vox;* quod à φθέγγομαι, *loquor,* f. m. γξομαι, p. pass. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. A TONGUE, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis et macies; corruptio.* Th. φθίω, *corrumpo.*

ΦΘΟΙ'Σ, et per contract. φθοῖς, ιδος, ιος, quoddam *placentæ genus.*

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, *invidus:* à φθόνος, *invidia.*

Φθονέω, -ῶ, *invideo;* item *denego:* cum dat. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα, a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia.*

Φθονήσας, ασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act verbi præced.

† ΦΘΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia; reprehensio;* ὐδεὶς φθόνος, *libenter.*

Φθονῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Φθονῦντας, acc. pl. præs. part. et

Φθονῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio; lues; vitium:* et

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies;* item adjectivè ου, ὁ ἡ, *perniciosus:* à φθείρω, *corrumpo;* f. ερῶ, p. m. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.

Φὶ et φὶν, particulæ Paragog. Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA; patellum.*

Φιαλίσκη, ης, ἡ, et

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala:* à φιάλη.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *lucidus, magis splendens:* qu. à φάος· et *pinguis,* qu. à πίος.

ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, *carica, ficus arida, myrtus.*

Φίβλα, *fibula.* A Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum:* à πίθος.

Φιδδομαι, Poët. pro φείδομαι, *parco.*

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, *fortiter,* et κίω, *incedo,* quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ', pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus:* et

Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g. ejusd.

Φίλα φρονέειν τινὶ, *amicus alicui.*

Φιλάγαθος, ου, ὁ ἡ, *amans bonorum:* ex φίλος, *amicus,* et ἀγαθὸς, *bonus.*

Φιλάγλαος, ου, ὁ ἡ, Poët. *amicus splendoris:* ex φίλος, *amicus,* et ἀγλαὸς, *splendidus.*

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis Gr. *amor fraternus.*

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas:* et

Φιλάδελφος, ου, ὁ ἡ, *fratris sui* (?) *fratrum amans:* ex φίλος, *amicus,* et ἀδελφὸς, ῦ, ὁ, *frater.*

Φιλαθεὶς, *amatus,* Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. et Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus.*

Φιλαίτιος, ιυ, ὁ ἡ, *contentiosus:* ex φίλος, *amicus,* et αἰτία.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum.*

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἡ, *peccandi avidus:* q. d. φιλῶν ἁμάρτημα, *amans peccatum.*

Φιλάνδρεια, ας, ἡ, *amor mariti:* et

Φίλανδρος, ου, ὁ ϰ ἡ, amans viri; ἡ, amans mariti, Epith. probæ uxoris: ex φίλος, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, maritus.

Φιλανθρωπέω, -ῶ, humanus sum, f. ήσω, p. πεφιλανθρώπηκα: et

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas: à

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ϰ ἡ, humanus: ex φίλος, amicus, et ἄνθρωπος. Undè

Φιλανθρώπως, adv. humaniter.

Φιλαργυρέω, -ῶ, avarus sum, f. ήσω, p. πεφιλαργύρηκα: et

Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia: à

Φιλάργυρος, ου, ὁ ϰ ἡ, avarus: ex φίλος, amicus, et ἄργυρος, argentum.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, osculari, a. 1. infin. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. ejusd.

Φιλάσει, Dor. pro φιλήσει, 3. perf. f. 1. et

Φιλάσεις, 2. perf. f. 1. Dor. pro φιλήσεις. et

Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. et

Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω, f. 1. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φίλατο, amabat, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, amo, f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius: à

Φίλαυτος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui nimis sibi placet, amans sui ipsius: ex φίλος, et αὐτὸς, ipse.

Φίλει, dilige, pro φίλεε, præs. imperat. act. verbi φιλέω, amo, f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. infin. verbi ejusdem.

Φιλέεσκε, diligebat: 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλει, ει, verbi ejusd.

Φιλεῖ, solet, amat, 3. sing. præs. ind. ejusd. verbi.

Φιλέοισιν, Dor. et Æol. pro φιλέουσιν, solent, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, diligebam, imperf. Ion. pro ἐφίλεον, à φιλέω.

Φιλέοντι, amant, Dor. pro φιλέουσι, 3. pl. præs. ind. ejusd.

* Φιλέορτος, ου, ὁ ϰ ἡ, qui amat festa seu dies festos: ex φίλος, et ἑορτή.

Φιλεπιτιμητὴς, amicorum objurgator, vel amator reprehensionum: ex φίλος, amicus, et ἐπιτιμάω, reprehendo, objurgo: hoc à τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro, punio.

Φιλεργέω, sedulus sum: et

Φιλεργία, ας, ἡ, sedulitas: à

Φιλεργὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, operis amans, sedulus: ex φίλος, et ἔργον, opus.

Φιλέρημος, ου, ὁ ϰ ἡ, desertum diligens: ex φίλος, et ἔρημος, ου, ὁ, desertum.

Φιλέριθος, ου, ὁ ϰ ἡ, lanificii amicus: ex φίλος, et ἔριθος, ου, ἡ, lanifica, quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, amant.

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, osculans, præs. part. act. f. g. à φιλέω.

Φιλεῦσι, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Φιλεχθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, odiosus, et amans inimicitiarum: ex φίλος, et ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Φιλέχθρος, ου, ὁ ϰ ἡ, idem, et ex iisd.

Φιλεχθρέω, -ρῶ, inimicitias exerceo, inimico sum animo; f. ήσω, p. πεφιλέχθρηκα.

Φιλέω, -ῶ, amo, diligo; osculor: soleo: imperf. ἐφίλεον, -ουν, f. ήσω, p. πεφίληκα, a. 1. ἐφίλησα, a. 1. sub. φιλήσω, a. 1. infin. act. φιλῆσαι, p. pass. πεφίλημαι, p. m. πέφιλα. Th. φίλος, amicus.

Φίλη, ης, ἡ, amica: f. g. à φίλος, amicus.

Φιλήδονος, ου, ὁ ϰ ἡ, voluptatibus deditus: ex φίλος, amicus, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas: à

Φιλήκοος, ου, ὁ ϰ ἡ, audiendi cupidus: ex φίλος, amicus, et ἀκούω, audio; p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, osculum, ἀσπασμὸς: à φιλέω, osculor.

Φιλήμεναι, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nom. viri. Gr. deosculans.

Φιλήνωρ, ορος, perblandus: ex φίλος, amicus, et ἀνὴρ, vir.

Φίλησ', Dor. pro ἐφίλησε, amavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, amo.

Φιλῆσαι, amare, a. 1. inf. act. et

Φιλήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησίμολπος, ου, ὁ ϰ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, qui amat cantionem; amans hymnorum: ex φίλος, et μέλπω, canto; p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, cantus.

Φίλησις, εως, ἡ, amor, dilectio; à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλήτης, ου, ὁ, fur: qu. πιλητὴς. [* quod pilo seu capitis tegumento fures se velarent. Græv. ad Hes. Op. 372. Alii qui amicitiam simulans, furatur. Cleric.] Sed.

Φιλητὴς, ῦ, ὁ, amator: à φιλέω.

Φιλητὸς, ἡ, ὸν, amabilis; item proprium nomen viri. Gr. dilectus: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia, amor: à φίλος.

Φιλιάζω, amicitiam ineo, amicitiâ jungor, f. άσω, p. πεφιλίακα: à præced. [illegible]

* Φιλικὸς, ἡ, ὸν, amicitiæ conveniens.

Φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ου, ὁ ϰ ἡ, amicus. [* fœderatus.] Etiam Jovis Epith. amicitiæ præses. Th. φίλος, idem.

Φιλιππήσιος, Philippensis: à Φίλιπποι, urbs: et

Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φίλιππος, ου, ὁ, Philippus, nom. viri: vel qui delectatur equis, bellicosus, ὁ φίλος τῶν ἵππων at

Φίλιπποι, PHILIPPI, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.

ΦΙΛΥΣ, ΐδος, ἡ, canna.

Φιλιστος, ου, ὁ, Philistus: dat. sing. φιλίστῳ: item pro φίλτατος, charissimus: et

Φιλίων, pro φίλτερος, charior, amicior: à φίλος.

Φίλλυρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.

Φιλλυρέα, ας, ἡ, arbor quædam ligustro similis: qu. à φύλλον.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ου, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nomen Patronym. Vide præced.

Φιλοβολήτης, ου, ὁ, qui super amicum se conjicit officii gratiâ: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: ex φίλος, et βολέω. Th. βάλλω, jacio.

Φιλογέωργος, ου, ὁ ϰ ἡ, studiosus agriculturæ.

Φιλογύναιος, ου, ὁ ϰ ἡ, uxorius, uxori deditus: ex φίλος, amicus, et γυνὴ, mulier.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ ϰ ἡ domini amans, seu domini amator: ex φίλος, et δεσπότης, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Φιλόδημος, amans populi. Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, gloriæ cupidus, ambitiosus; item qui opinionem sectatur

ex φίλος, et δόξα, *opinio, gloria.* Th. δοκέω.

* Φιλόδουπος, ὁ ϗ ἡ, *multùm sonans:* ex φίλος, et δουπέω, *sono.* Suidas voce φέρος citat ex epigrammate quod apud Reiskium extat, Anth. p. 58. quæ vox restituenda est Orpheo, Hymn. 64. pro δολόδουπε. Toup. in voce Suid.

Φιλόζωος, [illegible] ὁ ϗ ἡ, *vitæ cupidus; vel animantium studiosus:* ex φίλος, et ζωὴ, vel ζῶον, *animal.* Th. ζάω, seu ζώω, *vivo.*

Φιλόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Dei amans.* Th. Θεὸς.

Φιλοθηρία, ας, ἡ, *venandi studium.* Th. θὴρ, *fer.*

Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem ac

Φιλόθρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans luctûs;* ex φίλος, et θρῆνος, *luctus.*

Φιλοῖ, *amet,* 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo.* Th. φίλος, *amicus.*

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro. φιλοίφης, *homo libidinosus:* ex φίλος, et οἰφέω, *coeo.*

Φιλόκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchritudinis amans; honestatis studiosus; elegans:* ex φίλος, et καλος, *pulcher.*

Φιλοκάλως, adv, *cultè, ornatè:* à præced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri, avaritia:* et

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lucri cupidus, avarus:* ex φίλος, et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *convitiorum amans:* ex φίλος, et κέρτομος, quod ex κέαρ, *cor,* (vel κείρω, *tondeo*) et τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio.* Th. τέμνω, *seco;* p. m. τέτομα.

Φιλόκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ornatus, modestus.*

Φιλοκτέανος, *avarus, possessionum cupidus:* in comp. φιλοκτεανώτερος, superl. φιλοκτεανώτατος, *avarissimus:* ex φίλος, *amicus,* et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio.* Th. κτάομαι, *acquiro.*

Φιλολογέω, -ῶ, f. ήσω, *libenter dissero; philosophor et dissero cum philosophis:* et

Φιλολογία, ας, ἡ, *studium disserendi; studium seu amor literarum:* à

Φιλόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui disserere amat; qui libenter audit alios loquentes; literarum studiosus; doctus:* ex φίλος, et λόγος, quod à λέγω, *dico.*

Φιλομαθέω, -ῶ, *discere cupio,* fut. ήσω, p. πεφιλομάθηκα: à

Φιλομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *discendi cupidus:* ex φίλος, *amicus,* et μανθάνω, *disco;* f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

* Φίλομαι, undè φίλαι, ἐφίλατο, φι semper longa;] *amo;* item *amor.*

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans risûs.* Veneris Epith. ex φίλος, et μειδάω, *rideo.*

Φιλομμηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæ amat genitalia,* in acc. φιλομμηδέα. Ex φίλος, et μῆδος, εος, τὸ, *cura,* in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda.*

Φιλόμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cantum amat:* ex φίλος, *amicus,* et μολπὴ, *cantus,* quod à μέλπω, *canto,* p. m. μέμολπα.

Φιλόμουσος, vide in φιλόμωσος.

Φιλόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabularum amans:* ex φίλος, et μῦθος, *fabula.*

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus:* ex φίλος, et Μοῦσα, ἡ, *Musa.*

Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor; contendo, enitor; æmulor:* et

Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio; rixarum amor; æmulatio* à

Φιλόνεικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contentiosus; multùm in aliquâ re laborans:* ex φίλος, et νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio.*

Φιλονεικούντων. gen. pl. part. præs. verbi φιλονεικέω.

Φιλονείκως, adv. *contentiosè; certatim:* à φιλόνεικος.

Φιλοξενία, ας, ἡ, *hospitalitas:* à

Φιλόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hospitalis:* ex φίλος, et ξένος, ου, ὁ, *hospes.*

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum; facetus, festivus:* ex φίλος, et παῖγμα, quod à παίζω, *ludo.* Th. παῖς, *puer.*

Φιλοπαρθένος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amator virginum;* item *virginitatis studiosa:* ex φίλος, et παρθένος, ου, ἡ, *virgo.*

Φιλοποίμνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans gregis:* ex φίλος, et ποίμνιον, τὸ, *grex.* Th. ποιμὴν, ὁ, *pastor.*

Φιλόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, *amans civitatis:* ex φίλος, et πόλις, ἡ, *urbs.*

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, *amans patriæ, studiosus civium.*

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, *laborem diligo; cum labore efficio; elaboro:* et

Φιλοπονία, ας, ἡ, *laborum amor, industria:* à

Φιλόπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laboris amans, industrius:* comparat. φιλοπονώτερος: ex φίλος, et πόνος, ου, ὁ, *labor,* quod à πένομαι, *laboro,* p. m. πέπονα.

Φιλοπονοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo.*

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas:* à

Φιλοπροσήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *salutandi studiosus:* ex φίλος, et προσηγορέω, *compello, saluto:* quod ex πρὸς, et ἀγορέω, seu -εύω, *verba facio.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, *amor principatûs:* à

Φιλοπρωτεύω, *primatum amo,* vel *ambio, cupio esse primus;* à

Φιλόπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cupiens esse primus:* ex φίλος, *amicus,* et πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ.

ΦΙΛΟΣ, ου, ὁ, *amicus.* Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. *Lief.* et Angl. LOVE. Sed

Φίλος, η, ον, *carus, amicus, gratus.*

* Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *dicteriis mordacibus gaudens:* ex φίλος, et σκῶμμα.

Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω, *sapientiam amo; philosophiæ studeo; PHILOSOPHOR;* universè *aliquid exquiro, curo, video,* Lys. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, ασα, αν· et

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA; eloquentia,* Isoc. *vita ascetica et monastica,* ap. Scrip. Eccl. Angl. PHILOSOPHY: et

Φιλοσοφικὸς, ὴ, ὸν, *PHILOSOPHICUS:* à

Φιλόσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus.* qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, *sapiens.* Angl. PHILOSOPHER.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum.*

Φιλόστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad amandum propensus:* ex φίλος, *amicus,* et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus:* quod à p. m. ἔστοργα verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquiesco;* f. ξω, p. ἔστερχα.

Φιλοστόργως, adv. *benevolè, indulgenter:* à præced.

* Φιλοσώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *moderatus.*

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor.*

* Φιλοτεκνία, ας, ἡ, *amor liberorum:* à

Φιλότεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans liberorum:* ex φίλος, et τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *pario.*

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor:* à φίλος, ὁ, *amicus.*

* Φιλοτησία, ας, ἡ, *propinatio:* à

Φιλοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad amicitiam pertinens.* Th. φίλος.

Φιλότητος, ιος, ἡ, *amicitia:* ab eod.

Φιλοτιμεῖσθαι, præs. infin. m. à seq.

Φιλοτιμέομαι, -οῦμαι, f. m. ήσομαι, *ambio honorem; ambitiosus et magno studio conor et enitor;*

[illegible], *cum aliquo æmulatione ductus contendo; efferor, mihi placeo; largior populariter;* simpl. *largior; gaudeo re aliquâ;* est etiam *odio prosequor,* vel *ulcisci cupio:* et

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio; æmulatio; contentio; liberalitas:* à

Φιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus; contentiosus; liberalis:* ex φίλος, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

* **Φιλοτίμως**, adv. *studio honoris; amicè, certatim:* à præced.

* **Φιλότμητος**, ου, ὁ ϗ ἡ, *incisione gaudens.*] Epithet. diei quâ circumcisio fit apud Judæos: ex φίλος, et τέμνω.

Φίλου, gen. sing. à φίλος, *amicus.*

Φιλοφρονέω, -ῶ, *comis,* seu *benevolus sum, gratum me præbeo,* f. ήσω, p. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως, adv. *comiter, peramicè:* à φιλόφρων, quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia:* à

Φιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *comis, benevolus:* ex φίλος, et φρὴν.

* **Φιλοχρηματία**, ας, ἡ, *avaritia:* à

Φιλοχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus:* ex φίλος, et χρῆμα, ατος, τὸ, *res, pecunia.*

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia:* ex iisd. Th.

Φιλοψυχία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *vitæ desiderium:* à seq.

Φιλόψυχος, ου, ὁ, *animarum amans:* ex φίλος, et ψυχὴ, *anima, vita.*

Φίλτατος, *amicissimus,* superl. à φίλος, *amicus:* comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per. Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος, vide præced.

Φίλτρον, ου, τὸ, *PHILTRUM, amoris illecebra;* item *amatorium poculum.* Th. φίλος, *amicus.*

ΦΙΛΥ´ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA,* arbor semper virens: an quia φιλεῖ ὑγρὰ?

Φίλυπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans somni:* ex φίλος, et ὕπνος, *somnus.*

ΦΙ´ΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia;* Anglicè THE LIME.

Φιλώνδα, Dor. pro Φιλώνδου, *Philondæ.*

ΦΙΜΟ´Σ, ῦ, et φίμος, ου, ὁ, *fiscella; camus, capistrum; instrumentum piscatorium; pyrgus in ludo aleatorio.*

Φιμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo; os obligo:* et per Metaph. [illegible] *silentium adigo:* f. ώσω, p. πεφίμωκα, a. 1. ἐφίμωσα, perf. pass. πεφίμωμαι, *obmutui:* perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ὥσθω, *obmutesce:* a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsus obmutui,* qu. *capistro injecto:* a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capistrum.*

Φιμωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, quod vide.

Φὶν, pro σφὶν, *sibi,* dat. dual. ab ὅς, Anglicè, *HE.*

ΦΙ´ΝΤΙΣ, ὁ, Dor. *auriga; animus,* humani corporis *auriga et rector.*

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φιτρὸς, ῦ, ὁ, *stipes, truncus, caulis:* qu. φυτυρός· nam φίτυ est τὸ φυτόν.

Φιτύω, *sero; genero:* à φυτεύω.

ΦΛΑ´ΖΩ, *stultè et inarticulatè loquor;* item *ferveo:* qu. à φλίω.

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere, percutere.*

Φλανύσσω, *garrio, ineptio, deliro:* à φλίω, *nugor.*

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango, comminuo, tundo.*

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

Φλαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος, *vilis; malus:* à φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè,* adv. à præced.

ΦΛΑ´Ω, -ῶ, f. άσω, *frango; contundo; mollio, avidè comedo;* Att. pro θλάω.

Φλεβοτομέω, *sanguinem mitto, venam seco:* et

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio:* à

Φλεβοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *venam incidens.* Hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, *instrumentum, quo vena inciditur.* Ex φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena,* et τομὴ, *sectio:* quod à τέμνω, *seco,* p. m. τέτομα.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis,* m. g. gen. sing. præs. part. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro:* quod ex φλέγω, *incendo,* et θέω, *curro.*

Φλεγεὶς, ἔντος, *combustus,* a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro,* f. ξω, a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, *inflammatio;* item *PHLEGMA* seu *pituita:* Angl. PHLEGM. Th. φλέγω, *uro.*

Φλεγμαίνω, *ardeo; intumesco; superbio:* f. ανῶ, a. 1. ἐφλέγμηνα: à φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμῆναι [illegible], a. 1. inf. act. præced. verb[illegible]

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, [illegible]*atio:* ab eod.

Φλεγοίατο, *comburantur,* Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro.*

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. pl. præs. ind. à φλέγω.

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ.*

Φλεγυάο, gen. Æol. à

Φλεγύας, ου, ὁ, *aquila,* ἀπὸ τοῦ φλέγειν.

ΦΛΕ´ΓΩ, *uro, incendo: illustro, illumino; FULGEO; FLAGRO, ardeo;* f. φλέξω, p. πέφλεχα, perf. pass. πέφλεγμαι.

Φλέγων, οντος, [illegible] nomen viri. Gr. *urens.*

Φλεδονεία, ας, ἡ, *nugacitas, ineptiæ:* à φλεδονεύω.

Φλεδονεύω, et φλεδονέω, *nugor, garrio:* à

Φλέδων, ονος, *nugator, nugax:* à φλέω.

Φλέξας, αντος, *qui combussit,* a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro,* f. ξω, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *combustus;* à. 1. part. pass. et

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro.*

ΦΛΕ´Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena animalis,* item *aquarum* et *similium:* qu. à φλέω, *abundo:* hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio.*

ΦΛΕ´Ω, *nugor; plenus sum, abundo.*

Φληναφέω, -ῶ, *nugor:* à

Φλήναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nugator;* subst. ου, ὁ, *nugæ.*

Φληνύω, *nugor:* à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ´, ᾶς, ἡ, *portæ pagmentum, vestibulum, limen:* φλιαὶ, *valvarum postes.*

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo, affligo.*

ΦΛΙΔΑ´Ω, -ῶ, *putresco, putrefio, rumpor, lanior; rugas contrahor.*

Φλόγεος, έα, εον, *flammeus: splendidus:* à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλογερὴν, *flammeam,* acc. sing. f. g. à

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod φλόγεος, et ab eod.

Φλογίζω, *inflammo,* præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans,* f. ίσω, p. πεφλόγικα, a. 1. ἐφλόγισα, præs. pass. φλογίζομαι, part. pass. φλογιζόμενος, *inflammatus,* aor. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλόγινος, ίνη, ινον, ut

Φλογόεις, όεσσα, όεν, *flammeus:* ab eod.

Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλοιίζω, *decortico:* à

ΦΛΟΙΟ´Σ, ῦ, ὁ, *cortex.*

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ´ΣΒΟΣ, ῦ, ὁ, *sonitus, quem aqua edit, præsertim cum fluctus excitantur; murmur; tumultus.*

Φλοίω, *decortico*; undè Angl. TO FLAY. Th. φλοιός.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*, f. ξω.

Φλοιὸς, -ῦς, gen. -οῦ, ὁ, *teges*, *storea*; et *cortex*: à φλοιός.

Φλυαρέω, *nugor*, *garrio*; f. ήσω, p. πεφλυάρηκα, a. 1. ἐφλυάρησα· à φλύαρος, *nugator*, *nugax*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ*, *garrulitas*: et

Φλύαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vanus et futilis*; *garrulus*, *nugax*: à φλύω, vel φλέω, *nugor*.

Φλυδάω, *humesco*; *flaccesco*: à φλύω, *tumesco*. Th. φλέω.

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: et

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: à φλύζω, *ferveo*.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλύω, f. ύσω, *nugor*, *ferveo*, *bullio*, *fervendo strido*; *evomo*: à φλέω.

Φοβαθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω.

Φοβέεσθαι, præs. inf. pass. à φοβέω.

Φοβέομαι, -οῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.

Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω, p. pass. πεφοβέρισμαι. à φοβερός.

Φοβερισμὸς, ῦ, ὁ, *terror*: à præced.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis*, *-e*; *horrendus*, *a*, *um*: in comp. φοβερώτερος, in superlat. φοβερώτατος. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φοβερῶς, adv. *horrendè*: à præced.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβούμενος, præs. part. pass. verbi φοβέω, q. v.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio*. *terreo*; fut. ήσω, p. πεφόβηκα, præs. pass. φοβέομαι, -οῦμαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέου, -οῦ, -εέσθω, -είσθω, -έεσθε, -εῖσθε, imperf. m. ἐφοβεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο, a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; et in 3. pl. ἐφοβήθησαν, a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, et in 2. pl. φοβήθητε, a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*; et in 2. pl. φοβηθῆτε, a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens*; f. 1. pass. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma*, *juba*, de *equo* et *leone*: à φοβέω, quia *terrifica*. Sed

Φοβῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi φοβέω, q. v.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. et

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: à φοβέω, quod à

Φόβος, ου, ὁ, *timor*, *metus*; *fuga*: à p. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.

Φοβοῦ, præs. imperat. pass. à φοβέω. Sed

Φόβου, gen. sing. à φόβος, *timor*.

Φοβοῦμαι, φοβούμενος, præs. ind. et part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo*, *lustro*; *splendidum reddo*. Th. φοῖβος, *purus*.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.

Φοιβόλαπτος, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro

Φοιβόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex Φοῖβος, *Phœbus*, et λαμβάνω, *capio*.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHOEBUS*, *Apollo*, *Sol*: qu. φάος βίου. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus*, *splendidus*; *vaticinus*.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod φοινικόεις, *purpureus*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber*.

Φοινικάνθεμος, ον, *purpureos flores habens*: ex φοῖνιξ, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Φοινίκεος, εα, εον, *phœniceus*, *puniceus*. Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίος, τὸ, *purpureum*.

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE*, vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. *palma*.

Φοινίκιος, ια, ιον, *purpureus*, *a*, *um*. Th. φοῖνιξ.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus*, *puniceus pannus*: à Th. præced. undè et

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus*, *purpureus*.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam tramam habens*: à κρόκη, *trama*, *filum*, *subtegmen*.

Φοινικόλοφος, ὁ καὶ ἡ, *rubram cristam habens*: Epith. galli gallinacei: ex φοινικὸς, et λόφος, ὁ, *crista galeæ*.

Φοινικόπεζα, *quæ purpureos*, i. e. *pulchros pedes habet*: ex seq. et πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis*.

Φοινικὸς, ή, ὸν, *puniceus*, *ruber*: *Punicus*: à φοῖνιξ.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοστερόπης, ου, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra* seu *rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνιξ, et στεροπὴ, ἡ, *fulgur*. Th. ἀστράπτω, *fulguro*.

Φοινικόστολος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus* aut *armatus*: ex φοῖνιξ, et στολὴ, ἡ, *stola*, *vestis oblonga*. Th. στέλλω, *orno*, p. med. ἔστολα.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum*: à

ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, et *palmula* fructus; *PHOENIX*, nomen avis, et viri, et portûs; *Punicus*; *instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum*: *purpura*, *puniceus color*: et adject. ὁ καὶ ἡ, *ruber*, *rufus*.

Φοίνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cruentus*: à φόνος, *cædes*.

Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHOENISSA*: et

Φοίνισσα ἄμπελος, *Phœnicia* ...*catura*. φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*; *cruento* Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθην, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio*, *cruento*: ab eod. Th.

Φοίτα, *ibat*; 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα. à φοιτάω. q. v.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, *insana*, *furiosa*; *meretrix*: Epith. viæ, *trita*: à

ΦΟΙΤΆΩ, -ῶ, *ito*, *ventito frequenter*, [* more *discenti...*, non *docentium*, quæ res decepit Valesium ap. Eusebium: vid. Pearsonii opp. posth. p. 35.] *redeo*, *de fructibus vectigalibus*; *insanio*; f. ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*; 3. sing. præs. ind verbi φοιτάω.

Φοίτης, ου, ὁ, *præco*. Th. φοιτάω.

Φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio*, *ventitatio*, *frequentatio*: à 2. sing. p. pass. verbi φοιτάω.

Φοιτητὴς, ῦ, ὁ, *qui ventitat*: *qui ad præceptorem ventitat*, *discipulus*: à 3. sing. p. pass. ejusd.

Φοιτίζω, *eo*, *venio*, *accedo*: à φοιτάω.

Φοιτῶν, præs. part. act. et

Φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *squama*, ut piscium qu. à φλύω, squamæ velut bulliunt ex animantibus.

Φολκὸς, ῦ, ὁ, *strabus, qui oculos distortos habet:* quasi φάολκος, ex φάος, et ἕλκω, *traho.*

Φονεὺς, έος, ὁ, *homicida:* à φόνος, q. v.

Φονεύω, *occido*, f. εύσω, et in 1. pl. φονεύσομεν, p. πεφόνευκα, a. 1. ἐφόνευσα. à φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Φονέως, gen. fing. Att. à φονεὺς.

Φονικὸς, ἡ, ὸν, *ad cædem pertinens; truculentus; mortifer:* et

Φόνιος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, et φόνιος, ία, ιον, *sanguinarius, truculentus, lethalis:* à φόνος, q. v.

Φονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio:* et

Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes:* à

Φονοκτόνος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *occisor:* ex φόνος, et κτείνω, *occido*, p. m. ἔκτονα.

Φόνος, ῦ, ὁ, *cædes, homicidium; sanguis, qui in cæde effunditur:* à p. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido.*

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ῦ, ὁ, nomen piscis.

ΦΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cujus caput est acutum et velut turbinatum; qui est vultu distorto:* qu. ex φάος, et ὀξὺς.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio; motus vehementior*, ut *in jactu, lapsu; impetus; pensio, tributum; proventus;* et *bajulationis* seu *vecturæ merces, portorium;* quo in sensu et nos Angl. FARE: à φέρω, *porto*, f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα, p. m. inusit. φορα.

* Φοράδην, adv. *portando, gestando:* à præced.

* Φορὰς, ἀδος, idem quod φορβὰς, Hesych. et Suid.

Φορβαιὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum.* Th. φέρβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, *pascuus:* à φορβή.

Φορβὰς, άδος, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται, *gregalis, non domestica.* Est autem φορβὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, *alumnus*, φορβὴν *suppeditans:* ut φορβὰς γῆ, *alma terra; quæ alit:* et passive φορβὰς, *qui alitur in grege cum aliis:* cui opponitur τροφίας, *qui domi τρέφεται.* φορβὰς γυνὴ, *quæ se φέρβει prostitutione corporis.* Th. φέρβω, *pasco.*

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *esca*, φορβή. Et usurpatur pro *capistro:* à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, esca:* à φέρβω, *alo:* qu. φέρω βίον.

Φορεῖον, ῦ, τὸ, *feretrum, Lectica;* à φορεύς.

Φορείτω, 3. fing. præf. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto.* Th. φέρω, idem.

Φορέωσι, Dor. pro φορέουσι, *gestant:* 3. pl. præf. ind. à φορέω, quod à φέρω.

Φορέοντα, acc. fing. præf. part. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præf. part. paff. verbi ejusd.

Φορεῦντες, *florentis;* Dor. pro φορεῦντος, gen. fing. præf. part. act. à φορέω.

Φορεὺς, έος, ὁ, *bajulus:* à

Φορέω, -ῶ, *fero, gesto;* f. ήσω, et ήσω, perf. πεφόρηκα, et -εκα, a. 1. ἐφόρεσα: à φόρος, *ferens;* quod à p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero.*

Φορῆναι, *tulisse;* a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, *fero*, fut. ανῶ, a. 1. ἐφόρηνα. ab eod. Th.

Φόριον, ῦ, τὸ, *merces.*

Φόρκυν, υνος, ὁ, *portus:* quia naves in eum φέρονται. Est et Φόρκυν, υνος, ὁ, et Φόρκυος, nom. monstri marini; dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.

* Φορμία, *sportula, corbula.*

* Φορμία, τῶν φρυγάνων, Diog. Laert. in Speusippo, *fascia lignorum in usum foci.*

Φόρμιγγ', pro φόρμιγγι, dat. fing. à

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *cithara, testudo.*

Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulso:* à præced.

Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Φορμικτὴς, ῦ, ὁ, *citharædus:* (φορμιγκτὴς etiam dicitur) à φορμίζω.

ΦΟΡΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *sporta, corbis, calathus:* quo aliquid φέρεται.

Φοροῖσαι, *ferentes;* Dor. pro φορῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.

Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, *tributum exigo* seu *colligo:* à φορολόγος, q. v.

Φορολόγητος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *tributarius:* à 3. fing. perf. paff. præced.

Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi:* à

Φορολόγος, ῦ, ὁ, *tributi collector* seu *exactor:* ex φόρος, et λέγω, *colligo*, p. m. λέλογα.

Φόρον, ῦ, τὸ, et φόρος, ὁ, *forum:* citeriores Græci à Romanis receperunt. Φόρον Ἀππίυ, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii.*

Φόρος, ῦ, ὁ, *tributum;* quod φέρεται. Sed.

Φορὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *ferens; cum impetu ferens, vehemens; ferax; fæcunda, de muliere.* Th. φέρω.

Φορεῦντα, acc. fing. præf. part. act. verbi φορέω.

Φορτηγὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *onera ferens:* ex φόρτος, ῦ, *onus*, et ἄγω, *duco.*

Φορτί', pro φορτία, *onera:* nom. pl. à φορτίον, ῦ, τὸ, idem quod φόρτος, ῦ, ὁ, *onus.*

Φορτίζω, *onero;* cum acc. f. ίσω, p. πεφόρτικα, perf. paff. πεφόρτισμαι, perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus, onustus.* Th. φόρτος, ῦ, ὁ, *onus.*

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, *onerarius, a, um;* item Metaph. *molestus; fastuosus; insulsus:* et

* Φορτίον, ῦ, τὸ, *onus, sarcina:* τὰ φορτία, *merces:* à

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ῦ, ὁ, *onus; res molesta et odiosa;* qu. φέρτος, à φέρω.

Φορτυνάτος, ῦ, ὁ, nom. viri, Lat. *Fortunatus.*

Φορύνω. Vide in φορύω.

Φόρυς, *polex:* à φορύω, *inquino.*

Φορυτὸς, ῦ, ὁ, *quisquiliæ, congeries:* à

ΦΟΡΥ'Ω, φορύνω, -et -ύσσω, *pinso, misceo, fœdo:* qu. à φύρω.

Φόως, τὸ, idem quod φῶς, Metaph. pro *saluti, auxilio* et *victoriâ:* à φάος, εος, τὸ, *lux, salus.* Th. φάω, *luceo.*

Φραγέλλιον, ῦ, τὸ, *flagellum;* à Lat. et est diminut. à *flagrum*, quod est scutica, quâ servi cædebantur: sic dictum, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret*, hoc est *ardeat.*

Φραγελλόω, -ῶ, *flagello;* f. ώσω, p. πεφραγέλλωκα, a. 1. ἐφραγέλλωσα, a. 1. part. act. φραγελλώσας, αντος. à φραγέλλιον.

Φραγῇ, *obstruatur;* 3. fing. a. 2. sub. paff. et

Φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. paff. verbi φράσσω, q. v.

Φράγμα, ατος, τὸ, *septum, vallum, munimentum:* et

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, *septum:* à 1. fing. p. paff. verbi ejusd.

Φραδάω, *indico, declaro:* à φράδη, *cognitio.* Th. φράζω, *memoro, dico*, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Hinc fortè Angl. TO PRATE.

Φράδεν, *dixit;* Ion. pro ἔφραδεν, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Φράδη, ης, ἡ, *cognitio, prudentia:* φράδαι, αἱ, *mentes*, apud Pindar. et hinc

Φραδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *consultus, prudens:* à φράζω, *dico.*

Φραδμοσύνησιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, à

† Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *consilium, prudentia, peritia:* à seq.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *prudens, sciens, consultus, peritus:* et

Φράζεαι, Ion. pro φράζη, *deliberat;* 2. fing. præf. med. vel paff. et

Φράζεο, Ion. pro φράζε, præf. imperat. paff. et

Φράζεσθαι, præf. inf. paff. φράζεσθω, 3. fing. imperat. paff. et

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. fing. imperf. act. et

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φράζευ, Dor. pro φράζου, *cogitato;* præs. imperat. m. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico, memoro, indico;* φράζομαι, *in animo verso, delibero, statuo; animadvertendo caveo, vito; intelligo, cognosco:* fut. άσω, p. πέφρακα, a. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *edissere;* a. 2. ἔφραδον, et Ion. Anadiplas. πέφραδον, perf. pass. πέφρασμαι, σαι, σται, p. med. πέφραδα.

Φρακτὸς, ή, ὸν, *septus, munitus:* à φράσσω.

Φραξάμενος, μένη, μενον, *munitus:* a. 1. part. m. verbi præced.

Φρασαίατο, *dicantur;* Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico,* fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσαντα, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi ejusd.

Φράσδεν, *dicere;* Dor. pro φράζειν, præs. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus;* dat. pl. à φρὴν, *mens.*

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS, locutio, dictio, genus loquendi:* à φράζω.

Φραζόμεσθα, Poët. pro φραζόμεθα, 1. pl. f. m. verbi φράζω.

Φράσον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεσθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -ττω, *sepio, munio;* item *obturo, occludo;* f. φράξω, p. πέφραχα, a. 1. ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε, p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται, a. 2. pass. ἐφράγην, ης, η, *obstructus fui;* a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται.

Φραστέον, *dicendum;* adject. verbale: et

Φρασώμεθ', *cogitemus;* 1. pl. a. 1. sub. pass. à φράζω, *dico.*

Φράτηρ, ερος, ὁ, *ejusdem curiæ* vel *tribûs sodalis:* Att. vel Dor. pro φράτωρ. undè *FRATER.* Et

Φράτερες, ων, οἱ, *contribules:* à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, seu φρατρία, ας, ἡ, *curia, societas, tribus.*

Φράτριος, ου, ὁ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens:* et

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejusdem curiæ* vel *tribûs consors.* Th. φράτρα.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, *fastus:* à φρυάττομαι, *fremo, insolesco.*

Φραχθεὶς, *septus;* a. 1. part. pass. à φράσσω, f. ξω, a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, et Poët. φρεῖαρ, ατος, τὸ, *puteus.*

* Φρεατιαῖος, αία, αῖον, *putealis:* à præced.

Φρεῖν, *ferre;* per Sync. pro φέρειν, præs. inf. à φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio;* f. ήσω, p. πεφρεναπάτηκα· qu. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio.*

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor:* ex iisd.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν, *mens:* φρένες, αἱ, *intelligentiæ,* nom. pl.

Φρενήρης, εος, ὁ ἡ, *mentis compos, cordatus:* ex φρὴν, et ἄρω, *apto.*

Φρενῖτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium.* Th. φρὴν, ἡ, *mens.*

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ἡ, *mente captus, desipiens:* ex φρὴν, *mens,* et βλάπτω, *lædo.*

Φρενόω, ῶ, ώσω, *ad mentem sanam reduco, castigo; desipio; fallo, seduco.* Th. φρὴν, *mens.*

Φρένων καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. sumitur.

Φρὲς, *fer;* a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero.*

Φρεσὶ, et φρεσὶν, dat. pl. à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, *emitto,* f. φρήσω, quod à φέρω, vel ex πρὸ, et ἵω, *mitto:* factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *septum.* Th. φράσσω.

• ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, *mens, sapientia.* φρένες, *præcordia, prudentia.* •

* Φρητία, ἡ, *puteal, os putei,* Hesych. quasi φρεατία. à Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, à φρατρία, ας, ἡ, *curia, sodalitas, tribus.*

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis.*

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à

Φρικαλέος, έα, έον, idem quod φρικώδης, *horribilis.* Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris.*

Φρικασμὸς, ῦ, ὁ, *horror.*

Φρίκη, ης, ἡ, *horror, torpor; metus:* à φρίξ.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus:* à perf. pass. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρικτῶς, adv. *horrendùm, horridè.*

Φρικώδης, εος, ὁ ἡ, *horribilis, horrendus:* à φρίκη.

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. à

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. m. ξομαι, *flatum naribus emitto, fremo;* idem φρυάττομαι, undè derivari possit.

Φριμάσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris horror, maris motus incipientis,* veluti *cùm mare exiguâ stringitur aurâ, et in eo breves humilesque exsurgunt undæ, ut pili in homine exhorrescente, maris* vel *fluctuum fremitus.*

Φρίξος, ου, ὁ, qui ille fuerit, vide Pind. Pythior. Od. iv. 261. & et Gr. Scholia.

Φρίσσεν, Ion. pro ἔφρισσεν, imperf. act. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρίσσυσ', pro φρίσσουσι, 3. pers. pl. præs. ind. verbi

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo, horresco;* item *cum horrore reformido, fremitum edo,* cum acc. fut. φρίξω, p. πέφρικα, a. 1. ἔφριξα, p. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. Th. φρὶξ.

Φροιμιάζω, seu -ομαι, *exordior:* à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium.* Th. οἴμη, ης, ἡ, *via, semita.*

Φροιμιάσαι, a. 1. infin. Att. à præced.

Φρονῇ, 3. sing. præs. sub. act. et

Φρόνει, 2. sing. imperat. act. φρονεῖν, præs. inf. et

Φρονεόντων, gen. pl. præs. part. act. omnia à

Φρονέω, (qu. φρενέω) *intelligo, compos mentis sum; cogito, sentio, judico; delibero;* dicitur de *conditione* et *habitu animi,* qui ex *adjunctis* intelligitur, ut εὖ, vel κακῶς φρονεῖν, *benevolus* vel *malevolus sum:* præs. imperat. φρόνει, ει, et in 2. pl. εῖτε, ῆτε, imperf. ἐφρόνουν, ει, f. ήσω, p. πεφρόνηκα, præs. pass. φρονέομαι, οῦμαι, præs. imperat. pass. φρονέου, -οῦ, είσθω, ούσθω. Th. φρὴν, *mens.*

Φρόνημα, ατος, τὸ, *cogitatio; animus;* item *desiderium, voluntas;* item *fastus; animi impetus:* à 1. sing. p. pass. verbi φρονέω.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia:* ab eod. verbo.

• Φρόνιμος, ου, ὁ ἡ, *prudens, sapiens; cordatus:* in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior;* in superlat. φρονιμώτατος. à φρένες. •

Φρονίμως, adv. *prudenter:* à præced.

Φρόνις, εως, ἡ, *ingenium; astutia; contemptus:* à φρὴν.

Φρονοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φρονέω, q. v.

Φροντίδος, gen. sing. à φροντίς.

Φροντιῶ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo; cogito; studeo:* f. ίσω, et Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. πεφρόντικα, a. 1. ἐφρόντισα, a. 1. sub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *cogitatio; cura, solicitudo.*

Φροντιστέον, *curandum est:* à φροντίζω.

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *schola, locus in*

quo cogitationes nostras explicamus: ab eod.

Φροντιστὴς, ῦ, ὁ, *curator; commentator; studiosus*: à p. pass. verbi Φροντίζω. Th. φροντὶς.

Φροῦδος, ουδη, οῦδον, *evanidus, irritus; qui abiit, disparuit*; à πρὸ ὁδοῦ.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, *custodia, præsidium; milites ipsi præsidiarii et custodes; satellites; ipse locus custodiæ; carcer*: à φρουρὸς.

Φρούραρχος, υ, ὁ, *qui præsidiariis militibus præest*: ex præced. et ἀρχὸς, *princeps*.

Φρούρει, *custodi*: præs. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, *præsideo, teneo, custodio*: cum acc. imperf. ἐφρούρεον, -ουν, -εις, εις, -ει, ει, f. ήσω, p. πεφρούρηκα, præs. pass. φρουρέομαι, -οῦμαι, *præsidio teneor, custodior*: à φρουρὸς, q. v.

Φρούρημα, ατος, τὸ, *custodia*: à φρουρέω.

Φρουρίον, υ, τὸ, idem ac φρουρὰ, *præsidium*: à

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, *custos, miles præsidiarius*: ex πρὸ, et οὖρος, *custos*; factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρουρῶμες, *excubias agamus*, Dor. pro φρουρῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à φρουρέω, q. v.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, et

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, *fremitus*; et Metaph. *insolentia*; à 1. sing. p. pass. verbi φρυάττομαι.

ΦΡΥΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *fremo*; propriè de *equo feroci* et *hinnienti*; f. ξω, p. πεφρύαχα, a. 1. ἐφρύαξα: usitatius est in med.

Φρυάττομαι, *fremo; insolesco; vanâ spe efferor*. Hinc Angl. TO FRET.

Φρύγανον, υ, τὸ, *cremium, virgultum aridum*: in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco*.

Φρυγία, ας, ἡ, et Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in minori Asiâ. Gr. *torrida*.

Φρυγίον, υ, τὸ, *frictorium*; id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed

Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma*: à Phrygibus.

Φρύγιος, ια, ιον, *aridus*; propriè *frigendo*, τῷ φρύγειν. Est et

Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, *torrefactio, frixio*: à

ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, f. ύξω, *torreo, torrefacio, FRIGO*.

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, *torridus, tostus, torrefactus*. Substantivè varia notat, ut *faba fricta; calculus judiciarius; fax quâ hostium adventus significatur; sors* μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, qui φρυκτὺς ὁρᾷ, i. e. *observator ignium prænunciorum*.

* Φρυκτώριον, ίυ, τὸ, *fax quâ hostium adventus prænunciatur*.

ΦΡΥ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *rubeta, rana venenosa*; qu. à φορύνω, *fœdo*, quia *fœdum* est animal.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola*.

Φρυξεῖ, *torrebit*; Dor. pro φρύξει, 3. sing. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero*.

Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, inus. a. 2. ἔφυν, a. 2. inf. φῦναι, a. 2. part. φὺς. Th. φύω, *gigno*.

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ solertia*. Th. φύω.

Φυγαδεία, ας, ἡ, *fuga, exilium*: à φυγαδεύομαι.

Φυγαδεῖον, ὑ, τὸ, *refugium*. ab eod.

Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor*: à φυγὰς.

Φυγαδευτήριον, -τηρίυ, τὸ, *refugium, effugium*: à præced.

Φυγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *profugus, exul*. Th. φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Φύγελλος, υ, ὁ, nomen viri, Gr. *hominum oculos fugiens*.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. pers. sing. a. 2. ind. et

Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA*. Th. φεύγω, *fugio*. Sed

Φύγῃ, est 3. pers. sing. a. 2. sub. act. ut et φύγῃσιν, pro φύγῃ, per Paragog. τοῦ σιν, et in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδικέω, *detrecto certamen et judicium lateo, tergiversor*: qu. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, υ, ὁ ϗ ἡ, φεύγων τὺς ξένους, *hospites fugiens*: vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites; inhospitalis, inhumanus erga hospites*: ex φεύγω, et ξένος, *hospes*.

Φυγοπτόλεμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui bellum fugit*: ex φεύγω, et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω, q. v.

Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. infin. m. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno*.

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore*: Ion. pro φυγὴ. Th. φεύγω, *fugio*.

Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, *fugax*: à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles; statura; stirps*: acc. φυὴν. Th. φύω, *nascor*. At

Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à φύω, *nascor*; f. φύσω, a. 2. ἔφυον.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, *algosus*. Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga*.

Φυκὶς, ἰχθὺς, *saxatilis*.

ΦΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, algo, herba marina, undè lana inficitur, et vultus tingitur*.

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis, vitandus*: à φεύγω, *fugio*.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, υ, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

Φύλαγμα, ατος, τὸ, *quod custoditur aut servatur; custodia; præceptum; mandatum*: à φυλάσσω, *custodio*.

Φυλαδὸν, adv. *per tribus, tributum*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Φυλακὰ, ᾶς, Dor. pro φυλακὴ.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *custos*: in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio*.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, *custodia, tutela; vigilia, excubiæ; præsidium; quarta pars noctis*, quoniam in *quatuor partes* erat divisa, in quibus *vigiliarum munus ad alios, vicibus permutatis*, veniebat; *stipatores; satellites*; φυλακαὶ *stationarii milites; locus ubi positi sunt custodes; carcer; cautio; amolitio alicujus incommodi*: [* Judæi primo habuere *tres vigilias*, suâ libertate usi; sed à Pompeii temporibus, *quatuor*.] ab eod. Sed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, *in carcerem conjicio*, vel *pertrabo*; f. ίσω, p. πεφυλάκικα. et

Φυλακίτης, *carcerarius*: à φυλακὴ, q. v.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *custos*.

Φυλακτέον, *custodiendum*: verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos, vigil*: in plur. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, *custodio*.

Φυλακτήρια, ων, τὰ, *PHYLACTERIA, conservatoria*, quibus memoria legis *conservabatur*. Angl. PHYLACTERIES: à φυλακτήριον.

Φυλακτηρία, ας, ἡ, *custodia, præsidium, excubiæ*: et

Φυλακτήριον, υ, τὸ, *statio excubitorum*, seu *vigilum*; item *præsidium, munimentum, arx*: à φυλακτὴρ.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, *habens vim τοῦ φυλάσσειν.* et

Φύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *custos, servator*; item *excubitor, vigil.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. At

Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω, q. v.

Φυλάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ejusd. verbi.

Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, *custodio*, f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. et Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. ejusd.

Φυλάσσοισι, *custodiunt*, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. à

• **ΦΥΛΑ'ΣΣΩ**, vel -ττω, *custodio, conservo, tueor*; φυλάσσομαι, et φυλάττομαι, *custodior; excubo; observo; caveo, vito; insidias pono*: f. φυλάξω, p. πεφύλαχα, a. 1. ἐφύλαξα, a. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, et in 2. pl. φυλάξατε, a. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, *observavi*; p. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. •

Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, *custos*; præs. part. act. ejusd.

Φυλείδης, *PHYLIDES*, nomen proprium.

Φυλέτης, ου, ὁ, *tribulis, qui est ex eâdem tribu.* Th. φυλὴ.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, *tribus, Athenis decima urbis pars; classis*; qu. à φύω, *gigno.*

Φύλλα, τὰ, *folia*; hinc φύλλ' ἀοιδᾶν, *folia poëtarum*: à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, *foliorum acervus.* Th. φύλλον.

Φύλλινος, ίνη, ινον, *foliaceus, ex foliis factus.*

* **Φυλλοβολέω**, *folia mihi decidunt; folia spargo*: et

Φυλλοβολία, ας, ἡ, *foliorum amissio; foliorum sparsio*: à

Φυλλοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *folia amittens; folia spargens*: ex φύλλον, et βάλλω.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, *FOLIUM, frons, -dis*; qu. à φύω, *nascor.*

Φυλλοστρὼς, ῶτος, *foliis constratus*: ex φύλλον, τὸ, *folium*, et στρώννυμι, *sterno.* Th. στορέω, idem.

Φυλλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *folia ferens*: ex φύλλον, ου, τὸ, *folium*, et φέρω, *fero.*

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ῆ, *tribus*, &c.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, *pugna; clamor bellicus*; ex φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, *natio, gens*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum*: vel qu. à τῶν φύλων ὄπις, id est, *ultio*, quòd bellis *puniat* Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, *vomica, tumor præter naturam.* Th. φύω, *nascor.*

Φῦναι, *nasci*: a. 2. infin. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor*; f. ύσω, a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φὺς.

Φῦντο, *nascebantur*: Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. pass. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor.*

Φύξηλις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *profugus, exul, fugax, timidus*: ex φεύγω, et ἅλις, *satis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἅλις.

Φυομένῳ, *nascenti*: dat. sing. præs. part. pass. verbi φύω, *nascor.*

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, *nascuntur*: 3. pl. præs. ind. à φύω, *nascor.*

Φύραμα, ατος, τὸ, *massa luti, farina aquâ subacta*: à φυράω. Th. φύρω, *misceo.*

Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio, commixtio*: ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φυράω, *misceo, macero, subigo*; f. άσω, p. πεφύρακα, perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.

Φύρδην, adv. *mixtim, permixtim*; item *confusè, inordinatè.* Th. φύρω.

Φύρειν, præs. infin. act. à φύρω.

Φύρμα, ατος, τὸ, *sordes.* Th. φύρω.

Φυρμὸς, οῦ, ὁ, *inquinatio, inquinamentum*: à

ΦΥ'ΡΩ, *misceo; inquino; perfundo, rigo; pinso*; f. φυρῶ, et Æol. φύρσω, p. πέφυρκα, perf. pass. πέφυρμαι.

Φὺς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor*, a. 2. ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, *follis; flatus et spiritus crassior in corpore.* Th. φυσάω.

Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. pass. à φυσάω, *inflo.*

Φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi φύω, *gigno*; f. ύσω, a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ nascens*; item *tibia* vel *fistula*: à φυσάω, *inflo.*

Φύσαλος, ου, ὁ, *bufo.* Th. φυσάω.

Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, *nascor.* Alii per Sync. pro φυσήσας, dici volunt à φυσάω, *inflo.*

ΦΥΣΑ'Ω, et φυσσάω, *sufflo, inflo; spiro; efflo*; f. ήσω.

Φύσει, *producet*: 3. sing. f. 1. à φύω, *gigno.* Potest esse etiam dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, *natura*: à φύω.

Φύσημα, ατος, τὸ, *flatus, inflatio*: à φυσάω.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum*; item *follis.* Th. φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ ϗ ἡ, nomen propr. ranæ, qu. *buccas inflans*: ex φυσάω, *inflo*, et γνάθος, ου, ἡ, *maxilla.*

Φύσιγξ, γγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus*, vel *pedibus.* Th. φυσάω, *inflo.*

Φυσίζοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad victum generans necessaria.* Epithet terræ. Ex φύω, *nascor*, et ζάω, *vivo*: vel qu. φύουσα ζῶα, *gignens animalia.*

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, *naturalis; PHYSICUS*: et hinc

Φυσικῶς, adv. *naturaliter*: à φύσις, *natura.* Th. φύω, *nascor.*

Φυσιόω, -ῶ, *anhelo*; item *inflo*: f. ώσω, p. πεφυσίωκα, præs. pass. φυσιόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo.* perf. pass. πεφυσίωμαι, perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus, a, um.* Th. φυσάω, *inflo.*

• **Φύσις**, εως, ἡ, *natura; ingenium, indoles; sexus; pudenda; statura.* [* *mos gentium receptus*: 1 Cor. xi. 14.] φύσει, *valdè*; item interdum *verè, necessariò*, Th. φύω, *nascor.* •

Φυσίωσις, εως, ἡ, *tumor, inflatio animi*: à φυσιόω, -ῶ, *inflo.* Th. φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*, quia inflata: à φυσάω, *inflo.*

Φύσκος, ου, ὁ, *botulus*: ab eod.

Φυσσᾷν, præs. infin. à

Φυσσάω, pro φυσάω, *inflo.*

Φυσσέω, Ion. pro φυσσάω, q. v.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorium, flabellum*: à φυσσάω, quod vide.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus; hortus, vinea*: à φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta.* Th. φύω, *gigno.*

Φυτάομαι, *planto; gigno, procreo*: ab eod.

Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, et idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*: à φυτεύω.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, quod vide.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. ejusd.

Φύτευμα, ατος, τὸ, *planta; semen*: à φυτεύω, quod vide.

Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Φυτεύσῃ, *plantaret*: 3. sing. a. 1. sub. act. à φυτεύω.

Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio*: à seq.

Φυτεύω, *planto, novello, semino*: Metaph. *molior, struo, machinor*: φυτεύειν τινὶ θάνατον, *mortem alicui machinari*; imperf. ἐφύτευον, ες, ε, f. εύσω, p. πεφύτευκα, a. 1. ἐφύτευσα, p. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται, p. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι

ἄτω, *planteris tu*: à φυτὸν, quod vide.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta*, *stirps*: à φύω, *gigno*.

Φυτοσκάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *agricola*, *hortulanus*, *fossor*: ex φυτὸν, *plantu*, et σκάπτω, *fodio*.

ΦΥ´Ω, f. φύσω, p. πέφυκα, *gigno*, propriè de terrâ; *produco*, *edo*, *pario*; it. maximè in a. 2. *nascor*, *orior*; *hæreo*, *adhæresco*; habet p. act. πέφυκα insignes et elegantes usus, *ita sum natus*, *insitum habeo à naturâ*, *comparatus sum à naturâ*; *soleo*, *aptus sum et egregiè natus ad*, *habilis sum*, *propensus sum*; *consentaneus sum*; οὕτως πέφυκε, *sic sua natura habet*; ᾗ πέφυκε, *quâ fert natura*; hinc adv. πεφυκότως, *ut naturâ comparatum est*, *ut fert natura*, *pro suo ingenio*, *aptè*, *consentaneè*, a. 2. ἔφυον, ες, ε, et ἔφυν, υς, υ, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος; p. med. πέφυα, p. pass. πέφυμαι, in 2. sing. πέφυσαι (unde φύσις, εως, ἡ, *natura*) et in 3. sing. πέφυται (unde φυτὸν, ῦ, τὸ, *planta*), a. 2. pass. ἐφύην, ης, η, a. 2. part. pass. φυεὶς, εῖσα, ὲν. [* ὐ τῶν δ᾽ ἔφυς, Eurip. Suppl. 292; ubi vide Markland. *tu non ex eodem numero es*, i. e. ὐκ ἔφυς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶνδε.]

Φωγνύω, vel -υμι, *torreo*, *uro*: à

Φώγω, idem quod

Φώζω, *uro in foco*, *torreo*: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωΐξ, vel φωῒξ, *avis inimica harpæ*: ὀφθαλμοβόρος, Arist. hist. ix. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, id est, ὀφθαλμούς.

ΦΩ´ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA*, *balæna*: à

Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus*, *PHOCA*.

Φωκῆες, οἱ, nomen gentis.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -δου à

Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri proprium.

Φωλάσιν ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes*. Th. φωλεὸς.

ΦΩΛΕΟ´Σ, οῦ, ὁ, et φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *lustrum*, *latibulum*, *antrum*: qu. ex φῶς, et ὀλέω, quòd ibi φῶς ἀπόλωλε, *periit lux*.

Φωλεύω, idem quod

Φωλέω, *in specu lateo*. Th. φωλεὸς, *lustrum*.

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, *dico*.

Φωνάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis*, *sonorus*: à φωνὴ, ἡ, *vox*, *sonus*.

Φωνᾶντα, per Crasin pro φωνάεντα, Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνήεις. Vide φωνάεις.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. à φωνέω, *voco*.

Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præs. et

Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à

Φωνέω, -ῶ, *vocem emitto*, *sonum edo*; *dico*, *loquor*; *nomino*: imperf. ἐφώνεον, ουν, f. ήσω, p. πεφώνηκα, a. 1. ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω, a. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.

ΦΩΝΗ´, ῆς, ἡ, *vox*, *sonus*; *vocabulum*, *dictum*; *lingua*; [* *rumor*, *fama*; *nomen*. Πρίαμος δ᾽ Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. Γ. 161. *Priamus Helenam vocavit nomine*.]

Φωνήσας, αντος, a. 1. part. act. At

Φωνήσασ᾽, pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω, quod vide.

Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

ΦΩ´Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR*; item φὼρ, vel φῶρος, ου, ὁ, *speculator*, *explorator*. Hinc

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*.

Φωρᾷν, præs. inf. à

Φωράω, *furor*; *in furto deprehendo*; item *quæro*, *pervestigo*. Th. φὼρ, *fur*.

Φωριαμὸς, ῦ, ὁ, *scrinium*, *arcula*: quæ contra φῶρας, id est, *fures*, *servat*. Sed puto est à χωρίαμ☉΄, quod idem.

Φώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *furtivus*: à φώρ.

Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur*.

Φῶς, φωδὸς, ἡ, *ustio*: à φώζω, quod vide.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, [* *ignis*,] *lux*; *focus*. Contract. ex φά☉΄, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*. Sed

Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. Th. vel à φάω, *loquor*.

Φώσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen*, *luminare*: à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.

Φωσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lucem afferens*, *lucifer*: ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, et φέρω, *fero*.

Φώσων, ωνος, ὁ, *velum*: à φωσάω.

Φῶτα, acc. sing. à φὼς, quod vide.

Φῶτε, nom. dual. ab eod.

Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *lucidus*: à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.

Φωτίζω, *lumino*, *illumino*, *illustro*; Metaph. *mentis oculos illumino*, *doceo*; *in lucem profero*, *patefacio*: f. ίσω, et Att. -ιῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, a 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. φωτισθεὶς, έντος: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, *splendor*, *fulgor*, *lumen*: à p. pass. praeced.

Φωχθεὶς, *tostus*, a. 1. part. pass. verbi φώγνυμι, seu φωγνύω, a. 1. pass. ἐφώχθην.

Φὼψ, *lux*: à φάος.

Χ.

Χ, EST litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Athenienses adulterinos nummos notabant; undè χιάζω est, *ut spurium rejicio*. In numeris *sexcenta*, et cum lineolâ inferiùs affixâ (χ,) *sexcenta millia*, denotat. Tum χ᾽, ob seq. aspirat. vocalem, pro κ᾽ vel ϗ. ut χ᾽ ὡ, vel χὡ, pro ϗ ὡ· sæpe pro κε, vel κεν, quæ sunt dictiunculæ potentiales.

Χαβὸς, *curvus*. Hesych. Sed

Χάβος, subst. *frænum*.

Χάδε, vel χάδεν, Ion. pro ἔχαδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo*; *privo*; *capio*: a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, *CEDERE*: a. 2. inf. verbi ejusd.

Χάεος, gen. sing. à χάος, εος, τὸ, *CHAOS*, *rudis indigestaque materia*; *tenebræ*, *hiatus*. Th. χαίνω, *hisco*.

Χάζεο, et χάζευ. Ion. et Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. à

ΧΑ´ΖΩ, *cedo*, *recedo*; *privo*; *capio*, *capax sum*, *contineo*: f. άσω, a. 2. ἔχαδον, p. m. κέχανδα, pro κέχαδα.

ΧΑΙ´ΝΩ, *hisco*, *dehisco*; *hiante ore*, i. e. intentè, *aliquid specto*, *expecto*; *cupidè appeto*; *cupidè excipio*; *admiror valde*; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 1. ἔχηνα, a. 2. inf. χανεῖν, p. κέχακα, perf. pass. κέχασμαι, qu. à χάω, inusit.

ΧΑΙ˜ΟΝ, ου, τὸ, *pedum*, *baculum pastorale*.

Χαιὸς, vel χάϊος, *probus*. Vide χάος.

Χαῖρ᾽, pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. et 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω.

Χαιρέκακος, ὁ ϗ ἡ, *qui gaudet malis alienis*.

Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαιρετίζω, *cum gaudio et salutatione blandâ suscipio*.

Χαίρετον, dual. præs. imperativ. act. verbi χαίρω.

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, *oleris genus.* Th. φύλλον.

Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præs. inf. et

Χαίρης, 2. sing. præs. sub. act. et

Χαιρήσειν, inf. f. 1. verbi χαίρω.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα, *gaudens*, &c. præs. part. f. g. à

• ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, *lætor, gaudeo, delector;* imperf. ἔχαιρον, ες, ε, præs. imperat. χαῖρε, *salve, ave;* f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, perf. pass. κέχαρμαι, a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, *gavisus fui;* a. 2. sub. pass. χαρῶ, ῇς, ῇ, aor. 2. inf. pass. χαρῆναι, fut. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor*, p. med. κέχαρα. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium.* χαίρειν χαρὰν, *gaudere gaudium.*

Χαιτάεις, Dor. pro χαιτήεις, *qui comam habet:* à

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries, SETA.*

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, *jubatus, comatus:* à præced.

Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλή.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, *grando.*

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, *grandinosus:* à præced.

Χαλαζάω, ῶ, *grandino:* ab eod.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, nominat. plur. præs. part. à

Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo;* f. ανῶ.

Χάλανδρον, ου, τὸ, *grabatum*, Hesych.

Χαλάξαις, Dor. et Æol. pro

Χαλάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλῶντι, Dor. et Æol. pro χαλῶσι, 3. pl. præs. ind. à χαλάω.

Χαλασμὸς, οῦ, ὁ, *laxatio.* Th. χαλάω.

Χαλαστὸν, οῦ, τὸ, *catenula, catena:* à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, *LAXO, dimitto; flecto, langueo;* f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, ε, a. 1. imperat. χάλασον, άτω, p. act. κεχάλακα, p. pass. κεχάλασμαι, σαι, σται, a. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui.*

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM, succus ferulæ arboris.*

Χαλδαῖος, ου, ὁ, *Chaldæus*, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, *difficilis sum, succenseo;* item *injuriâ lacesso:* præs. imperat. act. χαλέπαινε. χαλεπαίνειν 3. sing. opt. præs. act. à χαλεπὸς, Th. χαλέπτω, *lædo*, f. ψω.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à

Χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *sævus, acerbus, durus, gravis, difficilis:* gen. Ion. χαλεποῖο, dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, *lædo.*

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas; asperitas; severitas* sensu bono, Thucyd. à præced.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio; everto, labefacto;* f. ψω, p. κεχάλεφα, p. m. κεχάλεπα.

Χαλεπῶς, *modestè, graviter, ægrè; vix, difficulter; malè, difficili cum fortunâ; iratè, asperè:* adv. à χαλεπὸς, *difficilis.*

Χαλεπώτερος, έρα, ερον, *difficilior*, et in superl. χαλεπώτατος, άτη, ατον, *difficillimus:* ab eodem.

Χάλικες, *lapides minuti:* à χάλιξ, q. v.

Χαλίκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *merus, purus:* ex χάλις, et κεράω, *misceo.*

Χαλιμάζω, *more Bacchæ in libidinem ruo:* à seq.

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, *Baccha*, qu. *soluta in furorem:* à χαλάω, *laxo.*

Χάλιμος, ου, *veneficus:* an quia animas χαλᾷ ἢ ἐκλύει?

Χαλιναγωγέω, -ῶ, *freno duco;* cum acc. f. ήσω, p. κεχαλιναγώγηκα, a. 1. ἐχαλιναγώγησα, a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *freno moderari.* Ex χαλινὸς, *frenum*, et ἀγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *dux viæ.* Th. ἄγω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frenum, habena:* qu. à χαλᾷν. Hinc πειθοχάλινος, *frenis obediens.*

Χαλίνου, *frena*, præs. imperat. act. contractè pro χαλίνοε. à

Χαλινόω, -ῶ, f. ώσω, *freno.* Th. χαλινὸς.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus, SILEX, CALX:* vide etiam seq.

ΧΑ'ΛΙΣ, seu χάλιξ, ιος, ὁ, *Bacchus, vinum merum:* qu. à χαλᾷ, *laxat*, velut in lætitiam.

Χαλίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *cui mens laxata et emota est:* à χαλᾶσθαι φρένας, vel cui χαλᾷ φρένας turbavit.

Χαλκάρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët.e Ion. pro χαλκάρματος, *qui æ* curru vehitur: ex χαλκὸς, ᾶς, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

Χαλκάσπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, *qui æreum clypeum gestat:* ex χαλκὸς, ᾶς, et ἀσπὶς, *clypeus.*

Χαλκᾶ, pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκεος, -οῦς, quod vide.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, *officina fabri ærarii* vel *ferrarii;* item *ahenum; tabula ærea.* Th. χαλκὸς, ᾶς.

Χάλκεος, έα, εον, *æreus:* ab eod.

Χαλκέων, gen. pl. à χάλκεος.

Χαλκήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ex ære ductus factus;* idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκέντερος, ου, ὁ ἡ ἡ, *intestina habens ærea.* Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμέλειαν. Suid.

ex χαλκὸς, ᾶς, et ἔντερον, *intestinum.* Th. ἐντός.

Χαλκεντὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui æneis armis utitur:* ex χαλκὸς, ᾶς, et ἔντεα, τὰ, *arma.*

Χαλκεόγομφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *æreis*, vel *ferreis clavis compactus:* ex χαλκὸς, et γόμφος, ου, ὁ, *clavus.*

Χαλκεοθώραξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus* vel *armatus:* ex χάλκεος, quod vide, et θώραξ, *thorax.*

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui æreum pectus habet; fortis et intrepidus:* ex χάλκεος, quod vide, et καρδία, ἡ, *cor.*

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, *qui æream mitram gestat.*

Χάλκεος, -οῦς, -έα, -ῆ, -εον, -οῦν, et χάλκειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *æreus, a, um.* Th. χαλκὸς.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *æream vocem habens;* dat. sing. χαλκεοφώνῳ: ex χάλκεος, quod vide, et φωνὴ, *vox.*

Χαλκεὺς, έως, ὁ, *faber ærarius;* item *quilibet artifex è metallo opera elaborans*, impr. *faber ferrarius, qui seras, claustra fabricat.* Th. χαλκὸς, ᾶς.

Χαλκεύω, f. εύσω, *ærariam artem tracto; ex ære fabricor:* à χαλκεὺς, quod vide.

Χαλκέῳ, dat. sing. à χάλκεος, -οῦς, *æneus.*

Χαλκέως, adv. *ex ære:* ab eod.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ *Chalcedonius.*

Χαλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum;* et pro *fabri ferrarii officinâ.* Th. χαλκὸς.

Χαλκήλατος, *ex ære ductus;* ex χαλκὸς, et ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco, ductile opus facio.*

Χαλκήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, *æreus*, *ex ære factus* et *aptatus:* ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto.*

Χαλκίδα, acc. sing. à Χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκὸς.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν. à

Χαλκοαρὴς, οῦ, ὁ, idem quod

Χαλκοβαρὴς, εος, ὁ ἡ ἡ, *qui æreis aut ferreis armis est sublatus, interfectus.* Vel active *qui ferro interficit hostes.* Ex χαλκὸς, ᾶς, et αἴρω, *tollo, cædo*, &c. Vel certè sic eum vocant, qui τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id est, *æs aptatum haberet corpori.* Ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto.*

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *ære gravis;* item *firmus, solidus:* ex χαλκὸς, et βάρος, εος, τὸ, *pondus*

Χαλκοβατὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ χαλκοβατὶς, *qui æri vel æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin*: ex χαλκὸς, et βάσις, *fundamentum*. Th. βαίνω, *eo*.

Χαλκογένυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreas vel ferreas genas vel maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, et γένυς, υος, ἡ, *mentum*.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *æris domitor*: ex χαλκὸς, et δαμάω, *domo*.

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*.

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*; per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, et κνημὶς, ἶδος, ἡ, *tibiale, ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.

Χαλκοκορυθῆ, dat. sing. à

Χαλκοκορυθὴς, ῦ, ὁ, *ærea galeâ munitus*: ex χαλκὸς, et κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Χαλκόκροτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ære circumstrepens; æratus*; ex χαλκὸς, et κρότος, *pulsus*.

Χαλκολίβανον, υ, τὸ, *CHALCOLIBANUM*; *orichalcum*: ex χαλκὸς, et λίβανος.

Χαλκοπάρῃος, Æol. et Dor. pro

Χαλκοπάρῃος, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreas genas habet*: ex χαλκὸς, et παρειὰ, ἡ, *gena*.

Χαλκόπεδος, υ, ὁ ϗ ἡ, *æreum pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκοῦν ἔδος ἔχον.

Χαλκοπλάστης, υ, ὁ, *faber ærarius*.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *æripes*: ex χαλκὸς, et πῦς, *pes*.

Χαλκόπυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *æreas vel ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *æs*; *arma ærea*, seu *ferrea*; *moneta*.

Χαλκότοξος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς, et τόξον, *arcus*.

Χαλκότορος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui æs perforat et penetrat*: ex χαλκὸς, et τορέω, *perforo*.

Χαλκότυπος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ære impressus; ferro inflictus*: ex χαλκὸς, et τύπτω, *verbero*; p. m. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari*: præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκὸς.

Χαλκοχάρμης, υ, ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς, et χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *loricâ æneâ armatus*: ex χαλκὸς, et χιτὼν, *tunica*.

Χαλκόω, *ex ære facio; ære obduco et munio*: à χαλκὸς.

Χαλκῷ, ατι: dat. sing. à χαλκὸς,

Χαμάδις, et χαμάζε, *humi*: adv. à

ΧΑΜΑΙ', *HUMI, in terrâ; in terram*. adv.

Χαμαιάκτη, *humilis* ἀκτὴ, id est, *sambucus, ebulus*.

Χαμαίβατον, υ, τὸ, *fragum*: et

Χαμαίβατος, υ, ὁ, vel ἡ, *humilis rubus*: ex χαμαὶ, et βάτος, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, ὁ χαμαὶ ϗ ἐν τῇ γῇ γινόμενος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus*.

Χαμαιδάφνη, *laureola*, herba: ex χαμαὶ, et δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagister*: inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex*: pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαιεύνης, υ, ὁ, *qui humi cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, et εὐνὴ, *cubile*.

Χαμαίζηλον, υ, τὸ, *viburnum, genista*: à

Χαμαίζηλος, υ, ὁ ϗ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, *humi repens; abjectus, humilis*: qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans*.

Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus*: λεύκη enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, οντος, ὁ, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON*, Angl. CHAMELEON, Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem*, nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est et

Χαμαιλέων, βοτάνη, *carduus*: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali: ex χαμαὶ, et λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*, Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi*, et μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*: acc. sing. part. præs. act. à

Χαμαιπετέω, *humi irritus cado*: ex χαμαὶ, et πετέω, quod à πίπτω, *cado*. Hinc

Χαμαιπετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *humi cadens*: vel *in terram decidens*.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus*.

Χαμαιριφὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *in terram stratus*; à ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *scortum vile*; quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμηλαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιελαία, *humilis olea*.

Χαμεύνα, Dor. pro

Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile*: et

Χαμευνὶς, ἶδος, ἡ, *humilis lectus*: ex χαμαὶ, et εὐνὴ, *cubile*.

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, *humilis, vilis*: Poët. χαμηλαὶ, *ungula*; à χαμαὶ, *humi*.

Χαμόθεν, adv. *ex humo, è terrâ*. Th. χαμαὶ, *humi*.

Χαμοῦλκος, υ, ὁ, *traha; machina quâ navis è mari in siccum trahitur*: ex χαμαὶ, et ἕλκω, *traho*.

ΧΑ'ΜΟΣ, υ, ὁ, *frænum*: Puto à κημὸς, aut à χάος.

Χαναὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. quod interp. Lat. *depressus, humiliatus*. Hinc

Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananæus*.

Χανδάνω, *capio, capax sum*: à χάζω, *capio*.

Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hisco*.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco*; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανών.

Χανοῦμαι, f. 1. m. et

Χανούμενος, f. 1. part. m. et

Χανῶ, *hiabo*; f. 1. act. verbi χαίνω, *hisco*.

Χάος, εος, τὸ, propriè *hiatus vastus*; *CHAOS, rudis et indigesta molis, materia ex quâ factus est orbis terrarum; tenebræ*. Anglicè CHAOS.

Χαὸς, ῦ, *bonus, illustris*: Dor. à χάω, *capio*: quia bonum est acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*: à p. m. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χάραγμα, ατος, τὸ, *nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character; nummus*: à χαράσσω, quod vide.

Χαράδρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, *terræ fissura ex terræ motu facta; sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat; torrens, qui impetuosè è monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat; fossa, vallis, canalis*: ab eod. Hinc

Χαραδριὸς, ῦ, ὁ, avis genus sic dictæ, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται.

Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα, quod vide.

Χαρακοβολία, ας, ἡ, *castra, vallum*.

Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, fossâ munio, obsideo*.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, nota impressa vel insculpta aut inscripta, signaculum, nota; figura, lineamentum, titulus; vultus, habitus oris; insigne, et quicquid est*

ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit. vel et sexus, forma rei, &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω, quod vide.

Χαρακτηρίζω, insignio, charactere et notâ distinguo: Angl. TO CHARACTERISE: à præced.

Χαράκωσις, εως, ἡ, munitio, obsessio: à χαρακόω, obsideo.

Χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ; aratro aut fossoris instrumento excavata fossa; vallum seu agger, quo castra muniri solent; item χάραξ, ἡ, vallus, sudis pertica, adminiculum vitis. Th. χαράσσω.

Χαρασσέμεναι, Dor. pro χαράσσειν, præs. inf. act. et

Χαράσσεισα, ας, ἡ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, sculpo, imprimo, impr. nummos cudo; cum accus. formo, fingo: etiam Metaph. ut animum; scarifico, incido; falco, ut ceram, terram, mare, unde pro scribo, aro, navigo; dicitur; f. ξω, p. κεχάραχα, p. pass. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρείην. Vide in χαρείς.

Χαρείς, εῖσα, ὲν, gavisus, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, gaudeo; f. χαρῶ, a. 2. pass. ἐχάρην, a. 2. opt. pass. χαρείην, fut. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, lætatus est; 3. sing. a. 2. ind. pass. et

Χαρῆναι, a. 2. inf. pass. et

Χαρήσομαι, fut. 2. pass. verbi χαίρω.

Χαρίεις, ιεσσα, ιεν, gratiosus; elegans; valdè doctus; acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia. Hinc Lat. CHARUS.

Χαρίεν, τὸ, à præced.

Χαρίεντ', pro χαρίεντα, acc. ejusd.

Χαριεντίζομαι, jocor, facetè aliquid dico: à χαρίεις.

Χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ, venustas sermonis: à præced.

Χαριέντως, adv. gratiosè: à χαρίεις.

Χαριέστατος, jucundissimus, venustissimus: superl. à χαρίεις, q. v.

Χαρίζομαι, gratificor; morigero; indulgeo; munere dono; corporis copiam facio, de feminâ. præs. part. m. χαριζόμενος, μένη, μενον, f. m. χαρίσομαι, p. pass. κεχάρισμαι, a. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. χαρισθῆναι, a. 1. part. pass. χαρισθεὶς, ἐντος, donatus, gratis datus; f. 1. pass. χαρισθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, gratis dedi, gratuito remisi. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρικλοῖς, gen. Æol. et Dor pro χαρικλῦς, à

Χαρικλὼ, CHARICLO, nomen propr.

Χαρίξῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, gratia, venustas; gratus animus; benevolentia, amicitia; beneficentia, præmium: in acc. χάριν. Χάριτες, grates, gratiæ. Χάριτες θεαὶ, gratiæ deæ. [* χάριν δοῦναι τινὶ, prodesse alicui, benè de aliquo mereri. Epith. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, perficere gratiam. 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, iræ gratificari. Soph. Oed. Colon. 902. ἔχειν χάριν πρός τινα, gratiosum esse apud aliquem. Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ, immeriti beneficii loco habeamus, vel gratiam, unde Deo serviamus, &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες, χάριν οὐδεμίαν ἔχουσιν, filii enim nullam gratiam habent, Plut. de amore probis, p. 497. Bos de Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub. κατὰ, adverbialiter usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα. ὁ νόμος τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, lex propter transgressiones instituta est, Gal. iii. 19. τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. Donum, collecta, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ibid. 1. beneficentiam ingentem. σημαινόντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζώου χάριν, Diod. Sic. p. 55. beneficium hujus bestiæ [canis] significare volentibus: et Eclog. iii. 31. 67. D. iii. 1. 34. χάρις, eleemosyna. 1 Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, gratificor; f. m. ίσομαι. à præced.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum, quod quis alicui gratificatur: à χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, gratia, gratiarum actio, munificentia.

* Χαριστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens.

Χάριτες, tres sorores, Gratiæ dictæ: in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, gratiâ afficio, facio ut aliquis sit acceptus; f. ώσω, p. κεχαρίτωκα, perf. pass. κεχαρίτωμαι, perf. part. p. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam consecutus, factus: à χάρις.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; id, quod gaudium et lætitiam affert: Angl. CHARM. et

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia: animus ad pugnandum promptus, pugna. Th. χαίρω, gaudeo.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia: et

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem: ab eod. Th.

Χαροποῖο, gen. Ion. à χαροποῦ, q. v.

Χαροποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, gaudium efficiens: ex χαρὰ, gaudium, et ποιέω, facio.

Χαροπὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vel χαρωπὸς, lætus, vultu sereno; cæsius: ex χαίρω, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Χαροῦσιν, 3. pl. f. 1. à χαίρω, gaudeo.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. æstus.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, CHARTA, papyrus: sic dicta, quia literis χαράσσεται, inscribitur. Hinc Angl. CHART et CARD.

Χαρτίον, ου, τὸ, volumen, chartula: à præced.

Χαρτοπώλης, chartarius: qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartularius: φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, CHARYBDIS, vortex maris, vorago.

ΧΑ'ΡΩΝ, ωντος, ὁ, CHARON, orci portitor, mors. Hinc

Χαρώνειος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, HISCO, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, CHASMA. Th. χαίνω, hisco; f. ανῶ, a. 1. ἔχηνα, a. 2. ἔχανον, p. κέχηνα, p. pass. κέχασμαι.

Χασμάω, undè χασμάομαι, bis; oscito: à præced.

Χασμεύμενος, Ion. et Dor. pro χασμώμενος, inhians: præs. part. m. à χασμέομαι, idem quod χασμάομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, oscitatio. actus hiantis oris: à χαίνω, hio.

Χασσάμενος, retrocedens: a. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάζω, recedo.

Χασσάμεσθα, Poët. pro χασσάμεθα, cedamus: 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατέουσι, indigentibus: dat. pl. part. præs. act. à

ΧΑΤΕ'Ω, CAREO, egeo, indigeo, cupio: qu. à χάω, capio, vel hio. Hinc

Χατεύω et χατίζω, idem quod χατέω.

Χατίζω, idem quod χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, et χαυλιόδων, οντος, ὁ, dentes exsertos habens: ex χαλάω, laxo, emitto, et ὀδοὺς, όντος, dens.

ΧΑΥ'ΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; inflatus, superbus; futilis, levis, negligens: qu. à χαίνω, hio.

Χαυὼν, placenta: Jer. vii. 18. pro quo χαυών.

* Χαύνως, adv. laxè: à χαῦνος.

Χαυὼν, ῶνος, idem quod χαυνὼν. Th. χαῦνος.

Χάω, HIO, apertus sum; vacuus sum; capio.

Χέαι, fudisse: a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo; f. χεύσω, a. 1. ἔχεα, a. 1. imperat. χέον, a. 1. part. χέας.

Χεῤῥόδαφος, edulium quoddam Syrorum.

ΧΕΔΡΟΠΑ', ῶν, τὰ, legumina, qu. χειρόδρεπτα, quia χειρὶ δρέπονται.

Χέει, fundit: 3. sing. præs. ind. à χέω seu χέω, fundo; f. χέσω, χεύσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, caco, ventris onus depono, f. έσω: à χέω, est enim excrementa effundo.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, serpentum latibulum: à χέω.

Χείλεσι, et Poët. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium.

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλους, labri: genit. sing. à

ΧΕΙ'ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium. Est et sermo; et per Metaph. littus, seu ora maris.

ΧΕΙ'ΜΑ, ατος, τὸ, hiems, tempestas, (à χέω, seu χέω, quòd multas fundat pluvias et nives). Hinc

Χειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno; item tempestate vexo; vexo velut procellâ: à præced.

Χειμαίνω, hiemo, sævio, de tempestate, fluctuare facio: ab eod.

Χείμαρος, clavus ligneus sub carinâ.

Χειμάῤῥος, ου, ὁ, et χειμάῤῥοος, -ους, ὁ, torrens: ex χεῖμα, hiems, et ῥόος, -οος, -όυ, -ῦ, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo.

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod videas.

Χειμὰς, άδος, ἡ, sub. ὥρα, tempus hibernum, HIEMS. Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernatio; item tempestas: à χειμάζω, quod vide.

Χείμεθλον, pernio, morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ calces; dicitur et χίμετλον, ου, τὸ, et χίμετλη, ης, ἡ.

Χειμερίζω, hiemem traduco. Th. χεῖμα, hiems.

Χειμέριος, ου, ὁ ἡ, et χειμέριος, ια, ιον, et χειμερινὸς, ἡ, ὸν, hiemalis, hibernus, tempestuosus: à præcedente Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems; tempestas; idem quod χεῖμα.

Χέουσιν, 3. pl. præs. ind. verbi χέω, pro χέω, fundo. Vide χέω.

ΧΕΙ'Ρ, ρὸς, ἡ, manus, palma, in Elephantis, proboscis: scriptura; copiæ: qu. à χῶ, capio: est enim capiendi instrumentum; χὲρ pro χεῖρα, acc. sing. Ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, in prælio interfecit; ἐν χερσὶν εἶναι, pugnare; ἰέναι ἐς χεῖρας, in prælium ire; χειρῶν νόμῳ, in acie; ἐκ χειρὸς, vi, in prælio; διὰ χειρὸς, vel χειρῶν, manu, manibus tenere; sed sæpiùs, studiosè tractare, administrare.

Χειραγωγέω, -ῶ, manu duco; f. ήσω, p. κεχειραγώγηκα· à

Χειραγωγὸς, ῦ, ὁ ἡ, qui vel quæ manu ducit: ex χεὶρ, et ἀγωγὸς, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χειραπτάζω, manibus tracto: ex χεὶρ, et ἅπτω, necto.

*Χειραψία, ας, ἡ, manufigio, exercitium quoddam in Palæstrâ, Plut. Galen.

Χείρεσι et χείρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσὶ à χεὶρ.

Χειρίδωτοὶ, (χιτῶνες, tunicæ) manicatæ: ab eod. Th.

Χειρίστην, acc. sing. f. g. superl. grad, à κακὸς, malus, compar. χείρων et χερείων, superl. χείριστος, pessimus.

Χειροβαλίστρα, falarica: quasi χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, CHIROGRAPHUM, syngrapha, q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propriâ scriptum. Th. γράφω, scribo.

Χειρόδεσμος, ου, ὁ, copula: qu. χειρῶν δεσμὸς· à δέω, ligo.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, cui jus est in manibus: ex χεὶρ, manus, et δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειρόδροπος, ου, ὁ ἡ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.

Χειροήθης, εος, ὁ ἡ, mansuetus, cicur: ex χεὶρ, et ἦθος, τὸ, indoles.

Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, manum abscindo: ex χεὶρ, et κόπτω, scindo, amputo; f. ψω, p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, mantile, mappa: quo scil. χεῖρας μάσσομεν.

Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manualis: qu. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, pejus: in pl. χείρονα· à χείρων, ονος, ὁ ἡ, pejor: compar. à κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειρονομέω, manibus gesticulor. Hinc

Χειρονομία, actus gesticulandi manibus.

Χειρόομαι, -οῦμαι, manuum viribus supero, vel manibus superatum capio, subigo, domo; tracto: à χειρόω.

Χειροπίδαι, ῶν, αἱ, manicæ.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ἡ, manum implens; ex χεὶρ, manus, et πλήθω, impleo, quod à Th. πλέος, plenus.

Χειροποίητος, ου, ὁ ἡ, manu factus: ex χεὶρ, et ποιέω, facio.

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, manus: dat. χειρὶ, dat. pl. χερσὶ.

Χειροσκόπος, ου, ὁ ἡ, qui manum inspicit: sc. ut indè divinet, qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτείνοντες, nom. pl. à

Χειροτείνων, οντος, ὁ ἡ, qui manibus est nervosis: ex χεὶρ, manus, et τείνων, tendo, -inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερος, έρα, ερον, comparativ. à Th. κακὸς, malus.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex: ex χεὶρ, et τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, manum protendo et attollo, per suffragia creo, protensâ manu eligo, ut in suffragiis solebant. fut. ήσω, p, κεχειροτόνηκα, a. 1. ἐχειροτόνησα, a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η· ex χεὶρ, et τείνω, tendo.

Χειροτονία, ας, ἡ, suffragium; plebiscitum; creatio magistratûs: à præced.

Χειρῶν, in suam potestatem redigere: à χειρόω. Th. χεὶρ.

Χειρουργέω, -ῶ, manibus operor, operor; item medicam manum admoveo: à

Χειρουργὸς, quasi χειροεργὸς, ῦ, ὁ, qui χειρὶ ἔργον facit; qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, manuum viribus supero, domo. Th. χεὶρ.

Χείρω, deteriora: nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα, -οα, -ω· à

Χείρων, ονος, ὁ ἡ, pejor, deterior; inops, pauper: comp. à κακὸς, malus: in superl. χείριστος: quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρεία, indigentia, ut sit, qui indigentior. Est et

Χείρων, ονος, ὁ, CHIRON, nom. propr.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρώναξ, κτος, ὁ, opifex, qui propriis manibus victum sibi quæritat: ex χειροάναξ contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χειρόω, manuum viribus supero, domo; [illegible]. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χείσεται, capax erit: 3. sing. f. 1. m. verbi χέω, Poët. pro χέω, capio.

Χελεία, idem quod χειὰ, caverna, latibulum serpentum.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo; piscis polypo similis; cavum in ungula equorum.

Χελώνη, ης, ἡ, testudo marina; i-

tem *venenatus serpens qui* Chelydrus à Virgilio *dicitur* : ex χέλυς, *testudo*, et ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *testudo*, animal quod *testam* gerit ; item *CHELYS*, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum ; *pectus* ; *machinamentum*. Hinc χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, *expectoro, eructo, tussio* : à χέλυς, pro *pectore*.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, υ, τὸ, *tegumentum testudinis*.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, *limen janua tabernaculi*.

Χέυσα, *fundens* : præf. part. act. f. g. à χέω, f. χεύσω, a. 1. pass. ἐχύθην.

* Χεράδος, εος, τὸ, Ἅλις χεράδος περιχεύας Μυρίον, *sabulo affatim circumfuso*, Il. Φ. 319. ubi nequit jungi cum ἅλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ita usurpatur. Obstat etiam μυρίον.

Χεράς, άδος, ἡ, *acervus parvorum lapidum* ; *colluvies mista cœno et lapidibus* : à χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest*. Th. χεὶρ.

Χερείονα, *pejora* ; nom. pl. n. g. à χερείων vide seq.

Χερειότερος, et χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*, qu. ὁ τοῖς χερσὶν ἥττων, *qui manuum robore superatur* ; compar. à κακὸς, *malus*, superl. χείριστος à præced. Th.

Χερείων, vide præced.

Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro χείρεσσι, Ion. pro χερσί. Th. χεὶρ.

Χέρηα, acc. sing. et

Χέρηες, οἱ, nom. pl. et

Χέρηϊ, dat. sing. à

Χέρης, εος, Poët. ηος, quasi *manu* captus, *debilior* ; *deterior, minor*. Th. χεὶρ.

Χερμαρᾶν, gen. pl. Dor. à

Χερμάρας, υ, ὁ, *qui aliquid manu optat et compingit*, χειρὶ ἀρῶ.

Χερμάδιον, υ, τὸ, *lapis* : ex χεὶρ, et μάσσω, *tango* : vel à χερμὰς.

Χερμαδίῳ, *saxo*, dat. sing. à præced.

Χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest*. Th. χεὶρ.

Χέρνα, ἡ, *paupertas* : ut [illegible] quis χειρὶ victum quærit ; vel ex χεὶρ, et νέω, *neo*.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, et

Χερνήτης, υ, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper* : et

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus* : ex iisd.

Χέρνιβον, υ, τὸ, *malluvium, pelvis* : à

Χερνίπτω, et -ομαι, *manus lavo* : ex χεὶρ, et νίπτω, *lavo*.

Χέρνιψ, ιβος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus* ; *manuum ablutio, purgatio* : à χερνίψω, f. verbi sup.

Χερνίψαντο, *lavârunt manus* ; 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi ejusd.

Χεροῖν, dat. dual. Poët. gen. χειρὸς, à χεὶρ.

Χεροκενὸς, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratis*.

Χέῤῥας, αἱ, et χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες, et χεῖρας, *manus*.

Χεῤῥόνησος, vel χερσόνησος, υ, ἡ, *peninsula* : ex seq. et νῆσος.

ΧΕ'ΡΡΟΣ, seu χέρσος, υ, ὁ ἢ ἡ, *desertus, incultus, asper* ; vel subst. *solum desertum*. χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur* ; *terra, solum, continens*.

Χερσαῖος, αία, αῖον, *terrestris* ; *neglectus* : à præced.

Χερσεύω, f. εύσω, *in terram continentem vertor* ; *incultus sum, negligor* : ab eod.

Χερσὶ, dat. pl. à χεὶρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσου, *ex humo, ex terrâ* : vide χέῤῥος.

Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *quæ Chersonesi*, id est *peninsulæ*, *speciem habet*.

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερσόω, -ῶ, *desertum, incultumque facio, desolo* : à præced.

Χερύδριον, υ, τὸ, dimin. à χεὶρ.

Χερῷ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo* : à χεὶρ.

Χεσείω, *cacaturio* : à χέζω.

Χευάντων, *fundant*, Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à χεύω, άσω : à verbo χέω, *fundo* ; f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *quod fusum, effusum, aut diffusum fluit* ; *unda, fluxus, flumen* ; *vas fusile* ; *discus* : ab eod.

Χεύωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. à

ΧΕ'Ω, χάω, et χεύω, propriè, *HIO*, unde *capax sum, capio* : *fundo, effundo, diffundo* ; *liquefacio, liquo* : f. χέσω, χεύσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι.

Χηλευτὸς, ὴ, ὸν, *nexilis, plexilis* ; *nexus, plexus, sutus* : à

Χηλεύω, f. εύσω, *suo, plecto, necto* : à

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex*, seu *forceps cancrorum* ; item *ungula bisulca* ; *bacillum bifurcum summâ parte incisum* ; in sagittâ γλυφίς ; *moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ* ; item *pila*, ejusdem usûs.

Χηλὸς, ῦ, ὁ, *arca* : à χέω, *capio*.

Χήμη, ης, ἡ, *hiatus* : ex χαίνω, *hio*. Est et *mensura liquidorum*, pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud suprà nigrum eminet*. Th. χαίνω, *hisco*.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ ἢ ἡ, *anser* : in pl. χῆνες· qu. à χάω, vel χαίνω, *hio, hisco*.

Χηνοπλύματα, *accubita ex plumis anserum* : ex χὴν, *anser*, et Lat. *pluma*.

Χήρα, ας, ἡ, *vidua* : vide χῆρος.

Χηράζω, f. άσω, *viduo* : à præced.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caverna, latibulum*.

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas* : à χηρεύω.

Χηρεύσις, εως, ἡ, *viduitas* : à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus*, vel *vidua sum, viduam vitam dego, destituor* ; item *viduum reddo* : à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, -a, -um, desertus, orbus aliquâ re* : qu. à χωρὶς, quia separatus è compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo* ; à præced. Th.

Χήρωσε, *desolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo* ; f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus*.

Χηρωσταὶ, οἱ, *viduatrum tutores* ; *qui propinquitate juncti generi et familiæ sunt, hæredibus qui succedunt ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt* : ab eod. Th.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, τὸ, quod vide.

Χητίζω, *indigeo, deficio* : à

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio*. Th. χατέω, *indigeo*.

Χθαμαλὸς, Pleonasm. τῦ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multùm à terrâ assurgens* : à χαμαὶ, *humi*.

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri*, ὁ χθὲς, scil. ὢν, *hesternus*.

Χθεσινὸς, ὴ, ὸν, *hesternus* : à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri*.

Χθιζὸς, ὴ, ὸν, *hesternus*. Th. χθὲς.

Χθόα, *corpus*, Hesych. An à χθὼν, *terra* ?

Χθονὶ, dat. sing. à χθὼν, νὸς, ἡ, *terra*.

Χθόνιος, ία, ιον, et χθόνιος, υ, ὁ ἢ ἡ, *terrestris* ; *subterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens* ; *infausus* ; *sordidus, improbus*. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Χθονὸς, *terræ* : gen. à χθὼν.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra, humus*.

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra*.

Χιάζω, *noto figurâ literæ Χ* ; quæ quia Latinis *decem* significat,

...σιν vertitur *decussare.* Est autem ... nota *vitii* in *scriptura.*

ΧΙ΄ΔΡΟΝ, ου, τὸ, χῖδρα dicuntur *novella tritici grana:* q. à χεῖν ἕ-δρα*,* quòd indè cibus fiat, additâ aquâ.

Χίλιοι, -α, mille; in pl. f. g, et ... Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

Χιλιάρχαι, nom. pl. à χιλιάρχης.

* *Χιλιαρχέω, mille viris præsum; tribuni officio fungor:* à χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ου, ὁ, idem quod χιλίαρχος.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros; tribunatus militum: à

Χιλίαρχος, et *-χης, ου, ὁ, qui mille viris præest; militum tribunus:* ex χίλιοι, *mille,* et ἄρχος, *dux.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Χιλιὰς, ἄδος, ἡ, numerus mille continens: à seq.

ΧΙ΄ΛΙΟΙ, αι, α, *mille,* Æol. χίλλιοι. Hinc ...

Χιλιοστὸς, ὴ, ὸν, millesimus.

Χιλιοπλασίως, adv. qu. *millepliciter.*

Χιλιοστὺν, acc. à

Χιλιοστὺς ύος, ἡ, millesima pars; mille milites.

ΧΙΛΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *pabulum,* scribitur et χιλὸς.

Χιλόω, -ῶ, pasco: à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, et Ion. -ρη, ἡ, *capra hieme nata; CHIMÆRA, monstrosa quædam bestia:* à seq.

Χίμαρος, ου, ὁ, hircus, aut hædus hieme natus. Th. χεῖμα, *hiems.*

Χίμαρρος, idem quod χίμαρος.

Χιμάρως, Dor. pro χιμάρους, accus. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod χίμετλον, quod vide.

Χιόνεος, ία, εον, nivalis, niveus; candidus in modum nivis. Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix.*

Χιονίζω, f. ίσω, *nive conspergo; niveo colore imbuo.* Th. χιὼν, ἡ, *nix.*

Χιονόβας, αντος, per nives gradiens: ex χιὼν, et βαίνω.

Χιονόω, -ῶ, nivibus obruo; dealbo; f. ώσω à χιὼν.

Χῖος, ου, ἡ, nomen insulæ: à *fundendo.*

ΧΙΤΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, et Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior et interior, lorica.* Hinc

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula.

ΧΙΩ΄Ν, όνος, ἡ, *nix,* qu. à χέω, quia *funditur* è cœlo.

ΧΛΑΙ΄ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur,* ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio.*

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui chlamydem fert:* ex χλαμὺς, et φέρω, *fero.*

* *Χλαμύδιον, ου, τὸ, chlamys parva.* Dim. à

ΧΛΑΜΥ΄Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS,* ejusdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλευάζω, cavillor, irrideo; f. άσω, p. κεχλεύακα, p. pass. κεχλεύασμαι, σαι, σται à χλεύη.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, et

Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, illusio: et

Χλευαστὴς, οῦ, ὁ, illusor, irrisor: à verbo præced.

ΧΛΕΥ΄Η, ης, ἡ, *risus, derisio, ludibrium.*

ΧΛΙΑΙ΄ΝΩ, *tepefacio, calefacio;* f. ανῶ, p. κεχλίαγκα, a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, placidus, suavis: χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *suaviter.* Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet: ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίω, *deliciis frango*) ex σφυρὸν, οῦ, τὸ, *malleolus pedis.*

Χλιδάω, delicior, delicias facio; delicatus sum: sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio,* seu *suavis cantus.*

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; mollities. Th. χλίω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem.

Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, armilla, monile: et

Χλιδῶνες, armillæ: quia delicati eis utuntur: à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.

ΧΛΙ΄Ω, *deliciis frango,* seu *luxu effemino.*

ΧΛΟ΄Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen;* quod à χιλὸς, quia est *pabulum* pecori. Hinc

Χλοερὸς, et χλωρὸς, ὰ, ὸν, *herbaceus, viridis.*

Χλοερῷ, dat. sing. à χλοερὸς, *viridis.* Th. χλόα.

Χλοεύνης, et contractè χλεύνης, ου, ὁ, *qui in virenti gramine cubat; agrestis.* Angl. CLOWN. Ex χλόα, *herba,* et εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα: item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, germinans; viriditatem ferens: ex χλόη, *herba,* et φέρω, *fero.*

Χλοῦναι, agrestes, nom. pl. à

Χλούνης, per Crasin pro χλοεύνης, quod vide.

Χλωρίζω, viridis sum, vireo; Metaph. *vigeo; item palleo:* à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, *viridis, herbidus; recens; mollis; pallidus; pallidum faciens.* Th. χλόα, *viride gramen.*

Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas; item *pallor:* à præced.

ΧΝΑΥ΄Ω, *carpo, vellico; voro, deglutio.* Angl. TO GNAW: f. χναύσω, qu. à χνάω, *carpo.*

Χνοάω, lanuginem habeo, pubesco: à

Χνόος, ου, ὁ, contract. χνοῦς, οῦ, ὁ, *rasio;* item *lanugo, pubes:* à χναύω, quod vide.

Χοάνη, infundibulum: à χέω, *fundo.*

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla; catinus: à χέω, *fundo.*

Χοεὺς, et χόος, οῦς, ὁ, *congius,* mensura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς. à χέω, *capio.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen, χοαὶ, αἱ, *inferiæ;* à χέω, *libo.*

Χοθανὼθ, tunica. Nehem.

Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, pulvereus; terreus, terrenus: à χόος, χοῦς, -οὸς, οῦ, ὁ, *pulvis:* à χέω, *fundo.*

Χοινικὶς, modiolus, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii: à χοῖνιξ.

ΧΟΙ΄ΝΙΞ, ικος, ἡ, *mensura duos continens sextarios.*

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porca: item *saxum in mari aliquantùm eminens,* ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρειος, ία, ειον, porcinus. Th. χοῖρος. Est et

Χοίρεος, έα, εον, porcinus: ab eod.

Χοιρίνη, ης, ἡ, concha quædam marina, quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur. Th. χοῖρος.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, cuniculus: à γρύλλος.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi *porci κομίζονται, curantur* et aluntur.

ΧΟΙ΄ΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *porcus, sus;* etiam *natura, quâ mulieris sunt.*

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, confectorium, ubi porci conficiuntur seu mactantur: ex χοῖρος, et σφάζω, *macto.*

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, *bilis.*

Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum, quia χολὴν capit, vel quasi κοιλὰς.

Χολάω, indignor, irascor; cum dat. f. άσω, p. κεχόλακα. Th. χολὴ.

Χολέρα, ας, ἡ, CHOLERA, morbus, Angl. CHOLER; item *tubus per quem aqua è tecto defluit:* à χολὴ.

Χολερικὸς, ὴ, ὸν, CHOLERICUS, iracundus: à ...

ΧΟΛΗ΄, ῆς, ἡ, *bilis, fel; ira; nausea.*

Χόλαξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλυ· à χόλος.

Χολόομαι, -ῦμαι, *irascor*, f. m. ώσομαι, p. pass. κεχόλωμαι. Th. χολή.

Χόλος, ε, ὁ, idem quod χολή, *bilis*.

Χολύμενος, *iratus*, præs. part. med. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, *iratus*, a. 1. part. pass. et

Χολωθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor* Th. χολή, *bilis; ira*.

Χολωσάμενος, μένη, μενον, *iratus, a, um*. a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.

Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, *succensurum esse*: Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, *irascor*; f. ώσω. Th. χολή, ῆς, ἡ, *bilis; ira*.

Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur*; ejusd. verbi et Th.

Χονδρίτε, gen. sing. à χονδρίτης, ε, ὁ, *panis ex hordeo*. Th. χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ε, ὁ, *granum; grumus concretus*, ut *salis, thuris; cartilago; alica*.

Χόος, χῦς, ῦ, ὁ, *humus; pulvis; terra aggesta; agger*: à χέω, *fundo*. Est et

Χόος. -ῦς, ῦ, ὁ, *congius*: et

Χόος, χῦς, ἡ, *vas aquarium, quo aqua manibus datur*.

Χοραζὶν, ἡ. nomen urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, ε, ὁ, *tumor tenuis in intestinis*; et *chorda in instrumento musico* aut *arcu*: quia fit ex intestinis. ex χορδὴ, et ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum*; item *CHORDA*, χορδαὶ, *fides*: dat. pl. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. CHORD, vel CORD.

Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA*: à χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, *quo chorus utitur*; subst. *pes prosodicus*, qui et *trochæus* dicitur: à præced.

Χορευτὴς, ῦ, ὁ, *saltator*: à

Χορεύω, *choros duco, salto, saltando celebro*, [* *saltare facio*, Eurip. Herc. Fur. 686.] Th. χορὸς, *chorus*.

Χορηγέω, *sum dux chori*; item *suppedito, sumptum præbeo*, cum acc. in pass. de iis dicitur *qui in aliquo genere abundant, qui aliquâ facultate præditi sunt*, ut *ingenio*: f. ήσω, p. κεχορήγηκα, a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε, a. 1. infin. act. χορηγῆσαι et

Χορηγία, ας, ἡ, *munus choragi; præbitio, præbitus*.

Χορηγὸς, ῦ, ὁ, *CHORAGUS, dux chori; qui sumptus sacris choreis, præbet*; item *suppeditator*: ex χορὸς, et ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco*.

Χορηγῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορία, et χορεῖα, ων, τὰ, *edulia è lacte et melle; exta*: à

Χόριον, χορεῖον, ε, τὸ, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est, *capit*.

Χόριος, idem quod χορεῖος.

Χοροιτυπία, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à

Χοροιτύπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus*: ex χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, et τύπτω, *pulso*.

ΧΟΡΟ'Σ, ε, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium* et *saltantium; chorea, tripudium*: qu. à χαίρω. Hinc Angl. CHOIR.

Χορτάζω, *herbis*, seu *gramine pasco, fœno saturo*: item *pasco, saturo*: f. άσω, p. κεχόρτακα, a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε, a. 1. inf. act. χορτάσαι, præs. pass. χορτάζομαι, *saturor*; p. pass. κεχόρτασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν, a. 1. sub. pass. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι, f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, η, εται, et in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum*.

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

Χορτασία, ας, ἡ, *cibus*: et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus*: à χορτάζω, quod vide.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ε, ὁ, *fœnum, gramen, herba*, simplicit. *cibus*; item *septum quo cincta est cohors*.

Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gramini similis; graminosus, fœnarius*; à præced.

Χυζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χεῦς. Vide χόος.

Χεῦσι, *fundunt*, Ion. pro χέυσι, à χέω.

Χραίνω, *coloro, imbuo; ungo, illino; inquino, vitio*: à χράω, *coloro*.

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, *adjuvo, opitulor, prosum*: qu. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, quod à χράομαι, *utor*.

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium*: à præced.

Χραίσμησε, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari; commodare*: infin. à χράω, -ῶ.

Χρανθεὶς, *pollutus*, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo, coloro*, f. ανῶ, a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *commodato accipio; utor; tracto aliquem*: cum dat. præs. imperat. med. χράυ, -ῶ, *utere*: imperf. med. ἐχραόμην, -ώμην, -άυ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, et in 3. pl. ἐχρέωντο, -ῶντο, f. m. χρήσομαι, p. pass. κέχρημαι, *usus, sum*, a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. χρῆσαι, άσθω, a. 1. sub. m. χρήσωμαι, η, ηται; med. à Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à præced.

'Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. Sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur*. à χράομαι.

Χραύση, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραύω, *leviter saucio*; f. αύσω. Th. χράω, *coloro, tingo*.

ΧΡΑ'Ω, *commodo, do utendum*: qu. è manu in manum: f. χρήσω, p. κέχρηκα, a. 1. ἔχρησα, a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est et χράω, *oraculo edo*; item *coloro, tingo, polluo; furiosè invado, cum impetu aggredior*.

Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum*, pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. χρέεται, Ion. pro χρῆται. χρέωνται, pro χρῶνται. χρέωσα, pro χρᾶσα, et Att. χρῶσα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia, necessitas, negotium*: à χρέω. hinc χρείαν ἔχω, *egeo*.

Χρεῖος, ε, ὁ, *egenus*: à χρεία, *indigentia*: est et

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum*.

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia*.

Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utilis*: à χρεία, ας, ἡ, *usus*.

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio*: etiam χρεμίζω dicitur: f. ίσω, p. ικα.

Χρεμετισμὸς, ῦ, ὁ, *hinnitus*: à præced.

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμίζω, per Syncop. pro χρεμετίζω, quod vide.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus, sputum*: à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo*.

Χρεμύς, ύος, et χρέμψ, ψιος, et χρόμις, ιος, ὁ, *nomina piscium*.

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέεος, τὸ, *debitum*,

tium, *æs alienum*; *munus* seu *officium*, *negotium*, *res*, *causa*; *indigentia*, *opus*; *necessitas*; *utilitas*; *oraculum*; *portentum*; *id*, *quod accidit*, *casus*; item *fatum*, *mors*, qu. dic. *debitum naturæ*, seu *fatale*.

Χρειὼ, όΘ, *necessitas*, vel *necessarium negotium*: cum gen. vel inf. *opus*. Sed

Χρέω, Ion. pro Χράω. item

Χρέω, Ion. pro χρῶ, ex χράυ, *utere*, præs. imperat. m. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέως, seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit*, *fraudans* scil. *creditores decoctâ pecuniâ*: quod est χρεωκοπεῖν, Ergo hîc κόπτειν, *rescindere*, est *nolle exsolvere*, et *foro cedere*.

Χρεωλυτέω, *debitum solvo*: tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. m. verbi χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι, Th. χράω.

Χρέων, ω, τὸ, idem quod χρέος, *debitum*, *mors*, *fatum*: χρέων ἐστὶ, *necesse est*, *fas est*, *decet*, *operæ pretium est*.

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέΘ, *debitum*, *æs alienum*.

Χρεωστέω, *sum debitor*. χρεωστεῖσθαι, *deberi*: à

Χρεώστης, ου, ὁ, *debitor*: à χρέως, *debitum*.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*: ex χρέως, τὸ, Att. pro χρέΘ, ιΘ, τὸ, *debitum*, et ὀφείλω, *debeo*.

Χρὴ, vel χρῆ, (illud, per apocopen τοῦ ει, à χρῆσι, 3. sing. verbi χρῆμι: hoc, ut apud Moor Elem. Ling. Græc. 118. 119. contrahendo à χρέιαει, 3. sing. antiquioris χρέιαω) *oportet*; item *convenit*, *par est*: impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, f. χρήσει, præs. infin. χρῆναι, et χρῆν.

Χρηίζοντι, *volunt*, Dor. pro χρήζουσι: à

Χρηίζω, *indigeo*, cum gen. item *volo*; *rogo*; [* Eurip. Phœniss. 570. fut. χρήσω, p. pass. κέχρημαι. p. part. pass. κεχρημένΘ, Hes. Opera et Dies, p. 317.] χρηίζοις, 2. sing. præs. opt. χρηίζοντι, dat. sing. præs. part. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia*.

Χρηΐζειν, præs. infin. à

Χρηΐζω, idem quod χρήζω, quod vide.

Χρηΐσκεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti*, infin. m. à χράομαι.

Χρῆμ', pro seq.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res*, *quâ quis potest χρῆσθαι*; *pecunia*, *opes*; *merx*; *oraculum*; *opus*, *factum*: [* τί χρῆμα δρᾶσαι, Eurip. Orest. 1621. *quam rem fecisse? Portio magna alicujus rei*, ὦ Ζεῦ ———, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον Ἀπέραντον: Aristoph. in Nub. Act. 1. 2. *quanta pars noctis nondum peragitur*. σφενδονητῶν παμπολὺ τι χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna fundatorum*. τί τὸ χρῆμα χρόνω, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 35.] At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ*, *opes*, *commoda*, *emolumenta*: [* *instrumenta domestica*, *quævis utensilia*, *vasa*, Hes. Op. 407. vid. ibid. Grævium.] Th. χράω.

Χρήμαθ', seq. aspirat. et χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, *rebus explicandis constituendisque vaco*; *actui rerum operam do*, ut *jus reddo*, *decerno*; *fero ad populum*, *ago cum populo*, *refero ad senatum*, *consilium agito*, *consulto*, *voluntatem meam verbis declaro*; *commercium exerceo*: *ago cum aliquo aliquid*, *negotium gero*; *nomen mihi sumo*, *appello me*, *nuncupo*; *rem*, *pecuniam facio*; *oraculum reddo*, *respondeo*; pass. *oraculum accipio*, *moneor divinitùs*. In med. *pecuniam accipio*, *aliis eripio*, *mihi comparo*, *quæstum facio*; f. ίσω, perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, *divinitùs fui admonitus*, *fui edoctus*, perf. part. pass. κεχρηματισμένΘ, η, ον, *divinitùs promissus*; a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, εῖσα, ὲν, *divinitùs admonitus*: à χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. et

Χρηματισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, quod vide.

Χρημάτισις, εως, ἡ, *quæstus*; *jurisdictio*: à χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum responsum*; *jurisdictio*, *quæ sc. fit decretis edendis*; *responsio ad interrogata*, ut *regis*, vel *senatûs* ad *legatos*; *pecuniæ comparatio*; *prænomen*, *appellatio*, *nomen*: ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, ου, τὸ, *locus*, *in quo ars quæstuaria exercetur*; *locus*, *ubi jus redditur*, vel *legatis respondetur*: à

Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, *qui pecunias colligit*; *negotiator*: à χρηματίζω.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia*, *penuria*; *petitio*; *utilitas*: à χράομαι.

Χρῆμι, inusit. *opus sum*, *debeo*.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ*: à χρῆμα, ατος, το, *res*.

Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel cum ι subscript. præs. inf. verbi imperf. χρὴ, *oportet*, q. v.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusdem.

Χρῆς, Hesych. exponit. θέλεις, *vis*, pro χρήζεις: vel Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. verbi χράω, *commodo*.

Χρήσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρήσας, a. 1. part. à χράω, *commodo*.

Χρήσασθαι, *usum esse*, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor*, a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, *usus*. Th. χράω, vel χράομαι, *utor*.

Χρήσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χρῆσδα, Dor. pro χρὴ, *oportet*, q. vide.

Χρῆσθαι, Dor. pro χράεσθαι, præs. inf. m. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi χράω, a. 1. pass. ἐχρήσθην, a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. Att. pro χράσθωσαν, 3. pl. præs. imperat. med. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*.

Χρησιμεύω, *utilis sum*, f. εύσω, p. κεχρησίμευκα: à

Χρήσιμος, η, ὁ ἡ ή, et χρήσιμος, ίμη, ιμον, *utilis*, *commodus*, *frugalis*: in compar. χρησιμώτερΘ, superl. χρησιμώτατΘ: à

Χρῆσις, εως, ἡ, *usus*, [* *commodatio rei quæ gratis alicui datur utenda*, Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de usur. c. vi. p. 166.] *locus scriptoris*, *quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus*; et Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*. Th. χράω, *commodo*, *oracula edo*.

Χρησμολογέω, -ῶ, *vaticinor*, *oraculum* vel *oracula edo*; f. ήσω, p. κεχρησμολόγηκα: et

Χρησμολογία, ας, ἡ, *vaticinatio*; *sortilegium*: à

ΧρησμολόγΘ, ου, ὁ ἡ ή, *qui oracula edit*; *vates*: ex χρησμὸς, quod vide, et λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, *oraculum*: et χρησμοὶ, *sortes*. Th. χράω, *oracula edo*.

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum*, *vaticinium*; *inopia*, *egestas*.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ἡ ή, *qui oracula perfert*, *interpres oraculorum*.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui oracula* seu *responsa servat*.

Χρησμῳδέω, *oracula edo*, *vaticinor*: ex χρησμὸς, quod vide et ᾠδὴ, ἡ, *cantus*. Th. ἀείδω.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor*: fut. m. χρήσομαι.

Χρηςίον, *utendum*, verbale à χράομαι.

Χρηςεύομαι, *benignus sum*: f. m. εύσομαι, perf. pass. κεχρήςευμαι· à χρηςός.

Χρηςὴρ, ῆρος, ὁ, *qui dat oracula*: à χράω.

Χρηςηριάζομαι, f. m. άσομαι, *oraculum consulo*; à

Χρηςήριον, ου, τὸ, *locus, in quo eduntur oracula; ipsum oraculum editum; victima, quæ à consulentibus oraculum sacrificatur*; item *cædes*, unde pl. χρηςήρια, *corpora occisa*. Th. χράω.

Χρήςης, ου, ὁ, *qui commodavit, creditor; qui commodato accepit, debitor; qui oracula edit, vates*. Th. χράω. Χρήςης καὶ δανειςὴς, *debitor et creditor*, seu *fœnerator*.

Χρηςικὸς, ή, ὸν, *qui novit commodè uti rebus: utilis*.

Χρηςοήθεια, ας, ἡ, *honestas, probitas morum*: à

Χρηςοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui probis est moribus*: ex χρηςὸς, et ἦθος.

Χρηςόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonos fructus habens*.

Χρηςολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: à

Χρηςολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *blandiloquus*: qu. d. λέγων τὰ χρηςά. Vide χρηςός.

Χρηςομαθέω, *utilia disco, doceo*: à

Χρηςομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui bona, utilia didicit*: ex χρηςὸς, et μανθάνω.

Χρηςὸν, οῦ, τὸ, *utilitas, benignitas*: à

Χρηςὸς, ή, ὸν, *utilis, commodus; bonus, benignus, mitis, clemens*. Th. χράω.

Χρηςότης, ητος, ἡ, *utilitas; bonitas, benignitas; comitas; innocentia*: et

Χρηςῶς, adv. *rectè, utiliter, frugaliter; suaviter, benignè*: à χρηςός.

Χρῆται, Dor. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. m. verbi χράομαι, *utor*.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, *allido, admoveo, appropinquo, accedo; fulcio me, innitor*: f. ψω.

Χρισαμένη, *uncta*, f. g. a. 1. part. m. verbi χρίω.

Χρίσις, εως, ἡ, *unctio*: à χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, *unctio; unguentum*: à perf. pass. verbi χρίω, *ungo*. Angl. CHRISM.

Χριςιανίζω, f. ίσω, *sum Christianus: Christianis faveo*: à χριςιανός.

Χριςιανισμὸς, οῦ, ὁ, *professio, studium Religionis Christianæ*: à præced.

Χριςιανὸς, ή, ὸν, *CHRISTIANUS, -a, -um*. Angl. CHRISTIAN: à

Χριςὸς, ή, ὸν, *unctus, inunctus*. At subst. ΧΡΙΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CHRISTUS, UNCTUS*, Angl. CHRIST: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, *ungo*; p. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo, lino*; f. ίσω, a. 1. ἔχρισα, ας, ε, perf. κέχρικα, perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

✝ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color; superficies; et corpus* vel *cutis hominis*. Est et χρόα, acc. à χροῦς, χροὸς, χροΐ, ὁ, *cutis*. Qu. à χράω, *coloro*.

Χροΐ, dat. sing. à χροῦς, -οὸς, ὁ, *cutis*.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι, pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζομαι, *coloror*; med. *unà cubo*: à

Χροΐζω, f. ίσω, *coloro, colore imbuo*. Th. χρόα.

Χροιῆν, acc. sing. Ion. à χροιά, quod vide.

Χρόμαδος, ου, ὁ, *stridor dentium, dentium* et *maxillarum collisio*: ex χρόα, et ὅμαδος.

Χρόμιος, ου, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονέω, -ῶ, *vivo, mentis compos sum*. Th. χρόνος, *tempus*.

Χρονίζω, *longo tempore duro, inveterasco; tardo, moror*: f. ίσω, et Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ, a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε, p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus sum*. Th. χρόνος.

Χρονικὸς, ή, ὸν, *ad tempus* seu *tempora pertinens*: τὰ χρονικὰ, ῶν, *annales*. Th. χρόνος.

Χρονικῶς, *pro tempore*: adv. à præced.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus; tempestivus; qui diu moratur, diutinus, serus, lentus*: à χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, *diuturnitas*: à præced.

Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, idem; *morà, cunctatio*: à χρονίζω.

Χρονιςὸς, ή, ὸν, *qui cunctatur, serus*: ab eod.

Χρονογραφία, ας, ἡ, *descriptio temporum*: à

Χρονογράφος, ου, ὁ, *annalium scriptor*: à γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, *doctrina temporum*. Angl. CHRONOLOGY: à

Χρονολόγος, ου, ὁ, *qui temporum rationes exponit*. Angl. CHRONOLOGIST: ex χρόνος, et λόγος, quod à λέγω.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tempus, ætas, ævum; annus; diuturnitas*: διὰ χρόνου, *aliquantò post*; ἀνὰ χρόνον, et ἐπὶ χρόνον, *aliquandiu*; χρόνῳ, adverbial. *paulatim, tandem*.

Χρονοτριβέω, -ῶ, *tempus tero*, f. ήσω, p. κεχρονοτρίβηκα. ex χρόνος, *tempus*, et τρίβω, *tero*; f. ψω.

Χροὸς, gen. à χροῦς. Sed

✝Χρόος, -οῦς, οῦ, ὁ, *cutis; corpus hominis*, vel *cutis cum carne subjectâ*: à χρόα.

Χροῦς, gen. χροὸς, dat. χροΐ, acc. χρόα, ὁ, *cutis, superficies corporis*: à χρόος, idem.

Χρώω, χρωννύω, sive χρώννυμι, f. χρώσω, *coloro, tingo; contamino, polluo*: à χρόα.

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro χρυσηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *blatta*: à colore auri, quòd χρυσός.

Χρύσαμμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auream habens arenam*: subst. *baluca*: ex χρυσὸς, et ἄμμος, *arena*.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *aureâ fasciâ ligatos crines habens*: ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, et ἄμπυξ.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*: est herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, et χρυσάωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *ensem aureum habens*: ex χρυσὸς, et ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis*.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aureo curru vehitur*: ex χρυσὸς, et ἅρμα, *currus*.

Χρυσάσπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est et nomen proprium viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus*, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, voc. sing. à χρυσὸς οῦ, ὁ, *aurum*.

Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσεος, εα, εον, *aureus*. Th. χρυσός.

Χρυσελεφαντήλεκτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex auro, ebore, et electro factus*: ex χρυσὸς, ἐλέφας, et ἤλεκτρον.

Χρυσένδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auro illigatus* vel *inclusus*: ex χρυσὸς, et ἐνδέω.

Χρυσεοκόμης, ου, *aureas habens comas*: à κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureum habens circulum*, Epith. *Solis*.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auratum tergum habens*, i. e. *auro tectus*, ut *clypeus*.

Χρύσειος, ία, ιον, *aureus: auro ornatus; pulcher*: subst. *nummus aureus, æquans duas drachmas auri*: à χρυσός.

Χρυσεοςέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*.

Χρυσεότευκτος, ου, *ex auro factus*: à τεύχω.

Χρυσίω, *aurei*, gen. sing. Dor. pro χρυσίυ.

Χρυσῆ, *aureæ*, dat. sing. contract. pro χρυσέη. Sed

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηΐς, ΐδος, ἡ, in acc. χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, *Chryses*, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, υ, ὁ ϗ ἡ, *auream habens colum*, vel *aureas habens sagittas*: ex χρυσὸς, et ἠλακάτη, *colus*; *sagitta*.

Χρυσήλατος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ex auro ductus malleo*, *ex auro ductili confectus*: ex χρυσὸς, et ἐλαύνω.

Χρυσήνιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureas habens habenas*: ex χρυσὸς, et ἡνία, *habena*.

* Χρυσίζω, *auro similis sum*.

Χρύσινος, ίνη, ινον, idem quod χρύσεος: item *solidus*, aureus nummus: à χρυσός.

Χρυσίον, υ, τὸ, *aurum*, *aureus nummus*: ab eod. Th. [illegible]

Χρυσοβαφής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *auro tinctus*: à βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureis instructus jaculis*: à βέλεμνον.

Χρυσοδακτύλιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureum gestans annulum*: ex χρυσὸς, et δακτύλιος, *annulus*. Th. δάκτυλος, *digitus*.

Χρυσόδετος, υ, ὁ ϗ ἡ, *auro ligatus*: et χρυσόδετα, Dor. pro -η, f. g. ex χρυσὸς, et δέω, *ligo*.

Χρυσοειδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *auri speciem referens*, *fulvus*.

Χρυσόζυγος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureum habens jugum*.

Χρυσόζωνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureâ zonâ cinctus*.

Χρυσόθεμις, ἡ, *CHRYSOTHEMIS*, nomen proprium mulieris.

Χρυσόθριξ, ὁ, *auricomus*.

Χρυσόθρονος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureum thronum habens*: ex χρυσὸς, et θρόνος.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *aurea* vel *deaurata habens cornua*: ex χρυσὸς, et κέρας, τὸ, *cornu*.

Χρυσόκλαβον, *aureis clavis ornatum*: ex χρυσὸς, et κλαβον, *clavus*. Vox hybrida.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auriglutinum*. Th. κόλλα.

Χρυσοκόμης, υ, ὁ, *aureo crine conspicuus*, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitur et χρυσόκομος, υ, ὁ ϗ ἡ: ex χρυσὸς, et κόμη.

Χρυσόλιθος, υ, ὁ, *CHRYSOLITHUS*, aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex χρυσὸς, et λίθος, *lapis*.

Χρυσόμαλλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureum vellus habens*: ex χρυσὸς, et μαλλὸς, ῦ, ὁ, *villus*.

Χρυσόξυλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *flavum lignum habens*: à ξύλον.

Χρυσόπαστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *auro aspersus*, *auro intertextus*, *auro distinctus*: ex χρυσὸς, et πάσσω, *inspergo*.

Χρυσοπέδιλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureis calceamentis gaudens*: ex χρυσὸς, et πέδιλον, υ, τὸ, *calceus*.

Χρυσοποιὸς, ῦ, ὁ, *aurifex*: à ποιέω.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *aureos habens pedes*; *aureis fulcris insistens*.

Χρυσόπρασος, υ, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: ex χρυσὸς, et πράσον, υ, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureas alas* vel *pinnas habens*. Est et *gemmæ* nomen: ex χρυσὸς, et πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Χρυσόῤῥαπις, et χρυσόρραπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *aurivirga*; item *auream habens virgam*: ex χρυσὸς, et ῥαπὶς, *virga*.

Χρυσοῤῥόας, υ, ὁ, *aurifluus*: à ῥέω.

ΧΡΥΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aurum*; *moneta aurea*.

Χρυσοστέφανος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*: ex χρυσὸς, et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Χρυσόστομος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureum os habens*, seu *aurea verba ore fundens*.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, *auri faber*.

Χρυσότοξος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui aureum arcum habet* et *gestat*: ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσουργὸς, ῦ, ὁ, *aurifex*: (contractè pro χρυσοεργὸς,) ex χρυσὸς, et ἔργον, *opus*.

Χρυσοῦς, ῆ, ῦν, vide χρύσεος.

* Χρυσοϋφὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *ex auro textus*.

Χρυσοφορέω, *aurum gesto*; f. ήσω, p. κεχρυσοφόρηκα.

Χρυσοφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui aurum gestat*.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *auri custos*: ex χρυσὸς, et φύλαξ, *custos*. Th. φυλάσσω, *custodio*.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, υ, ὁ, *auricomus*: ex χρυσὸς, et χαίτη, ης, ἡ, *coma*.

Χρυσοχάλινος, υ, ὁ ϗ ἡ, *aureo fræno ornatus*: ex χρυσὸς, *aurum*, et χάλινος, *frænum*.

Χρυσοχόος, υ, ὁ, *aurifex*; q. d. *auri fusor*: à χέω, *fundo*, p. m. κέχοα.

Χρυσόω, -ῶ, f. ώσω, *auro obduco*, *deauro*: à χρυσὸς.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, *vas aureum*: à præced.

Χρύσωσις, εως, ἡ, *auratura*: et

Χρυσωτὴς, ῦ, ὁ, *aurator*. et

Χρυσωτὸς, ἡ, ὸν, *inauratus*: ab eod.

Χρυσῶ, gen. Dor. et Æol. pro χρυσῦ: à χρυσὸς.

Χρῷ, contractè pro χρόϊ, dat. sing. à χρόος, υ, ὁ, *cutis*. Th. χρέα, *color*, *cutis*.

Χρώζω, f. ώσω, *coloro*; *polluo*; *tango*, *tango cutem*: à χρόα, *color*.

Χρῶμα, ατος, τὸ, *color*; *fucus*; *musicæ* etiam *harmoniæ tribuitur*: à præced.

Χρωματικὸς, ἡ, ὸν, *ad colores pertinens*; de *harmoniâ musicâ*, qu. dic. *colorata*, i. e. *suavior*, *mollior*: à præced.

Χρώμενος, μένη, μενον, præs. part. m. à χρωμαι, *utor*.

Χρώννυμι, vel χρώννυμι, *coloro*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

* Χρωννύω, idem quod χράω, *mutuum do*: Passivè, *mutuum dor*: Med. *mutuum accipio*, Theoph. c. x. et *lege Rhodiâ*. Salm. de Modo Usurar. c. viii. p. 306. Hinc et ἐπιχρωννύω.

Χρῶνται, 3. pl. præs. ind. m. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *cutis*; *cutis cum subjectâ carne*; *corpus*: idem quod χροῦς. χροὸς, χροΐ.

Χρῶσις, εως, ἡ, *tinctura*: et

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, *colorator*: à χρώζω.

Χρώσω, *colorabo*; f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, *coloro*; f. ώσω, a. 1. inf. act. χρῶσαι, a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι.

* Χρυσωνέω, -ῶ, f. ήσω, *numisma aureum argento permuto*, Isocr. Trapez. p. 470.

Χρῷτο, *utatur*: 3. sing. præs. opt. pass. verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, *commodo*.

Χυδαῖος, αία, αῖον, *fusus*; *copiosus*; *vulgaris*, *vilis*: à

Χύδην, *fusè*, *copiosè*, *passim*: à χύω, *fundo*.

Χυλίζω, f. ίσω, *succum exprimo*; *in succum resolvo*: à

ΧΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *succus*: qu. à χύω, *fundo*. Hinc

Χυλόω, *in χυλὸν redigo*; *succum exprimo*.

Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, *id*, *quod effusum est*, seu *effusum fluit*; *libamen quod paterâ funditur super defuncti sepulchro*; *effusio*; *confusio*; *multitudo*: à χύω.

Χυμίζω, *sapidum reddo*, *condio*, *condio*, f. ίσω: à χυμὸς.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν, *ad succos pertinens*: ab eod.

Χυμὸς, ῦ, ὁ, *succus*, *humor*: *sapor*.

Χύνω, *FUNDO*: à χέω, *fundo*.

Χύσις, εως, ἡ, *effusio*; *liquefactio*: et

Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, *fusorium*: et

Χύτης, υ, ὁ, *fusor*: à χύω.

Χυτλάζω, f. άσω, *perfundo* χύτλῳ, et *lavo*: [illegible] seq.

Χύτλον, ου, τὸ, *oleum, aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora*; item *species divinationis quæ fiebat aquâ et oleo*: à χύω.

Χυτλόω, *oleo perfundo*: à præced. quod vide.

Χύτο, *fusus erat*: Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. pl. ejusd. temporis: à χύω, *fundo*; f. ύσω, p. pass. κέχυμαι.

Χυτὸς, ἡ, ὸν, *fusus, fusilis*; item *fossilis*; *aggestâ terrâ structus*: à χύω, idem quod Th. χέω, *fundo, terrâ aggestâ extruo*.

Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος, idem.

Χυτραῖος, αία, αῖον, et χύτρειος, ου, *fictilis, testaceus*. Th. χύτρος.

Χυτρόγαυλος, *magna olla*.

Χυτροπόδων, gen. pl. à

Χυτρόπους, ποδος, ὁ, *olla pedes habens*: [* Hes. Op. 748.] ex χύτρος, *olla*, et πούς, *pes*.

ΧΥ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *olla*: à χύω.

Χύω, *fundo*; f. χύσω, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι, plusq. p. pass. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω; idem.

Χῶ, *capio*; pro ἔχω vel χάω. undè et χανδάνω, idem. Sed

Χ' ᾠ, pro καὶ ᾧ et

Χ' ὠ Ἄδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.

Χώεο, Ion. pro χώου, *irascere*: præs. imperat. med. verbi χώομαι.

Χ' ὠ 'κ, pro καὶ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, f. ανῶ, *claudico, claudus sum*: à χωλός.

Χωλεία, ας, ἡ, *claudicatio*: à seq.

Χωλεύω, *claudico*; f. εύσω à

ΧΩΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *CLAUDUS, mutilus*; *imperfectus, vilis*.

Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio*: et

Χωλόω, *claudum reddo*.

Χώλωμα, ατος, τὸ, *claudicatio*, et *quævis membri depravatio* aut *distortio*: à præced.

Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio*: ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, *agger, tumulus, moles*: à χόω, quod vide.

Χωματίζομαι, *in tumulo*, seu *aggere positus sum*, vel *aggere munitus sum*.

Χ' ὠ 'μος, Dor. pro καὶ ὁ ἐμός.

Χῶν, *fundens*: pro χέων, præs. part. à χέω.

Χώνευμα, ατος, τὸ, *res conflata*: et

Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio*: et

Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, *conflator*: et

Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, *conflatilis*: à

Χωνεύω, *conflo, in fornace fusoriâ fabrico*; f. εύσω, p. κεχώνευκα, p. pass. -ευμαι: à

Χώνη, ης, ἡ, *vas argillaceum in quo metalla funduntur et liquefiunt*; *infundibulum*; *gula*. Th. χέω, *fundo*.

Χωννύω, *aggerem educo*: *humo aggestâ extruo tumulum, sepelio*; f. χώσω: à χόω.

Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: unde χωννύω, *in χῶνον conjicio*.

Χωόμενος, μένη, μενον, *succensens*: gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. med. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*.

Χ' ὠπόσσαι, *et quot*: Dor. pro καὶ ὁπόσαι.

Χώρα, ας, ἡ, Ion. χώρη, ης, ἡ, *locus, sedes, spatium, loculamentum*; *solum, ager, arvum, terra, regio, provincia*, impr. *Attica*; *dignitas, honos, ordo*; κατὰ χώραν, *in statione, in loco quem teneas, rectè atque ordine*. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, est, *suo loco et ordine, sine ullâ perturbatione consistere*: à χῶρος.

Χωρεῖ, 3. sing. à

ΧΩΡΕ'Ω, -ῶ, *eo, vado, tendo*; *evado*; *succedo, evenio, exitum habeo*; *cedo, locum do, recedo*; *capio, capax sum*; *comprehendo, percipio*; f. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ἐχώρησα, a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, et in 2. pl. χωρήσατε. *recipite vos*; a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere*.

Χωρήβ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb. quod interp. Lat. *desolatio, vastitas*.

Χώρημα, ατος, τὸ, *capacitas, receptaculum*; *alveus*: à χωρέω.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χώρησις, εως, ἡ, *ipsa capiendi actio*; *capacitas*: à χωρέω.

Χωρήτης, ου, ὁ, *rusticus*; à χώρα.

Χωρητικὸς, ἡ, ὸν, *capax*: à

Χωρητὸς, ἡ, ὸν, *qui capi, percipi, aut intelligi potest*: à χωρέω.

Χωριάζω, f. άσω, *rusticor*: à χωρίον.

Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, *arca, cista*: quia χωρεῖ, *capit*, aliquid.

Χωρίζω, *separo, sejungo, segrego, secerno*; f. ίσω, p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, ε, a. 1. inf. χωρίσαι, præs. imperat. pass. χωρίζου, έσθω, p. pass. κεχώρισμαι, p. part. pass. κεχωρισμένος, a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι, a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. χωρὶς, *sine*.

Χωρικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à χώρα.

Χωρίον, ου, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit*: quod fœtûs velut *domicilium* fit, in quo sensu scribitur etiam χόριον: significat item *locus, regio*; *locus munitus, castellum*; item *ager, prædium, villa*; *locus*, de *auctere*; [illegible] Ern. A χῶρος, *locus, ager*.

ΧΩΡΙ'Σ, *seorsum*; *separatim*; *absque, sine*; *præter, citra*.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo*, quod vide.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio*: ab eod.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, *separator*: et

Χωριστὸς, ἡ, ὸν, *separabilis*; *separatus*: ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, *rusticus*.

Χωριτικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à præced.

Χωρῖτις, ιδος, ἡ, *rustica*: à χωρίτης.

Χωρογραφέω, -ῶ, *locos alicujus regionis describo, singula loca commemorans*.

Χωρομετρέω, -ῶ, *regiones dimetior*.

Χωρονομέω, -ῶ, *regionem aliquam aut agrum divido*.

Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens*: νόμος, *lex agraria*.

ΧΩ͂ΡΟΣ ου, ὁ, *locus, sedes, spatium, regio*; item *ager, prædium*. Est et

Χῶρος, ου, ὁ, nomen venti, Act. xxvii. 12.

Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.

Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.

Χῶσαι, *aggessisse*: a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. et

Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώννυμι, *aggerem duco*; f. χώσω.

Χώσατο, *iratus fuit*: 3. sing. a. 1. m. Ion. et χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι.

Χωσθεὶς, εῖσα, ὲν, *aggestus*: a. 1. part. pass. à χώννυμι.

Χῶσις, εως, ἡ, *aggeris ductio*; *agger, obex*.

Χώσμα, τὸ, pro χῶμα.

Χωστὸς, ἡ, ὸν, *humo egestâ eductus* vel *extructus*: à χόω.

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, *ad cuniculos agendos*, seu *aggeres faciendos pertinens*. Epith. *testudinis* seu *vineæ*.

Χώσω, *aggerabo*; fut. act. à χώννυμι. Th. χόω.

Χ' ὤταν, Dor. pro καὶ ὅταν, *et quando*.

Χ' ὤ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, *et quod*.

Χώω, *ad iram concito*; *contristo, molestiâ afficio*; χώομαι, *irascor*: à χολόω, λ extruso, et οω in ω contracto; (vel à χόω. Ern.)

Ψ.

Ψ, APUD Græcos est litera vigesima tertia: valet *bs*, *ps*

Ψ. In numeris ψ valet *septingenta*, et cum lineolâ appositâ (ψ,) *septingenta millia*.

Ψάγδας, *unguenti genus*: à ψακάζω.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *putris*; *friabilis*; *infirmus*.

Ψαθάλλω, *contrecto turpiter*: à ψάω.

Ψαθαρὸς, ρὰ, ρὸν. Vide ψαδαρὸς.

Ψαθυρέομαι, *friabilis fio*; item *aresco*, *inaresco*: à seq.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, Att. ψαδυρὸς, *friabilis*, *fragilis*.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *rarus*; *raros capillos habens*.

Ψαικάζω, ῥαίνω, *roro*; *aspergo*. Th. ψακὰς, quod vide.

Ψαικὰς, idem quod ψακὰς, quod vide.

Ψαίρω, *rado*, *frico*, *tergo*, *leviter attingo*; *propero*, *festino*; *concutio*: qu. à ψάω, *tango*.

Ψαίω, *tenue facio*, *contero*. Hinc ψαιστὸς, ἡ, ὸν, *attenuatus*, *subactus*. Th. ψάω, *comminuo*.

Ψακάζω, f. άσω, *roro*, *madefacio*: à

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros*; *stilla*, *gutta*.

Ψαλακτὸς, ἡ, ὸν, *tactui parens*, *sub tactum cadens*: à

Ψαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *tango*. Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile; *Psaldæus* pro *Chaldæus*, à Chesfeo filio Nachoris.

Ψαλιδόστομος, ὁ καὶ ἡ, *habens forficem in ore*: ex ψαλὶς, et στόμα, ατος, τὸ, *os*.

Ψαλίζω, *recido*, *reseco*; f. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίον, et ψίλλιον, ου, τὸ, *frænum*: ψάλια, seu ψίλλια, ων, τὰ, *torques*, *monilia*, *collaria*. Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex*; *fornix*.

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango*, *leni motu percutio*; *fidibus cano*, *PSALLO*, *nablizo*: f. αλῶ, p. pass. ἔψαλμαι, p. m. ἔψηλα.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, *ad psalmos pertinens*: à

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, *fidium cantus* seu *pulsus*; *PSALMUS*: Anglicè PSALM. à ψάλλω.

Ψαλμῳδέω, -ῶ, *psalmos cano*.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, *psalmorum cantatio*.

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, *qui psalmos canit*: ex ψαλμὸς, et ᾠδὸς.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit*; *cithara*: *liber psalmorum Davidis*: à ψάλλω.

Ψαλτήριον, ου, τὸ, *PSALTERIUM*; *instrumentum quo psallitur*: à præced.

Ψάλτης, ου, *qui psallere novit*, *PSALTES*: et

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA*; à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, -ῶ, *cano simul voce et psallo*: à

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*, *qui voce simul canit et psallit*: ex ψάλτης, et ᾠδὸς.

Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλυχιάδαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. vi. 474. 4.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereidos nomen. Pind. Nem. Od. v. 370. 8.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris: et

Ψαμαθία, ἡ, *littus maris*: à

Ψάμαθος, et Poët. ψάμμαθος, ου, ὁ, *arena*, *sabulum*; *littus*: gen. Ion. ψαμάθοιο· à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, *arena*, *sabulum*. Angl. SAND.

Ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenosus*, *sabulosus*: à præced.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, *arenatus*: à ψάμμος.

Ψὰρ, ρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus*, *avis*: Dicitur et ψάρος, ου, ὁ, à ψαίρω, *accelero*.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer*, *agilis*, *mobilis*; *varius*, *cinerei coloris*: ab eod.

Ψαρῶ, *attingam*; f. verbi ψαίρω, quod vide.

Ψαῦε, *attinge*; præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ψαυκροπόδης, ου, ὁ, *qui tam celer est in movendis pedibus ut terram non videatur attingere*: ex seq. et ποῦς.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρόν, *agilis*, *celer*, *levis*; *qui vix pedem in terram ponit*: qu. à ψαύω, *leniter tango*. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus*: a. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, *tactus*, *contactus*: ab eod.

Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, *qui tactus est*.

Ψαύω, *tango*, *contrecto*; *tango ita*, *ut capessam*, *vel accedam*, *adsequor*, *pervenio*; f. σω, p. ἔψαυκα, a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus*, *squalidus*, *infirmus*; *tenebrosus*: Scribitur et

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem.

Ψᾶφος, ου, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*, *suffragium*.

ΨΑ'Ω, ψῶ, f. ψήσω, p. ἔψηκα, *tergo*, *radendo detergo*, *radendo complano*; *in tenues partes comminuo*, *extenuo*; *propinquo*, *accedo*, *attingo*, *contingo*; *mulceo*, *foveo*, *calefacio*.

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. et pl. ab ὅ, *HE*, Anglicè.

Ψέγιος, ία, ιον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis*. Th. ψέγω.

Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium*: à

ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo*, *vitupero*: (qu. à ψάω, *tango*.) f. ψέξω, p. ἔψεχα, p. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται.

Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *raros habens pillos*, *glaber*.

Ψεκάζω, *guttas demitto*, *stillo*, *rigo*: à

Ψεκὰς, άδος, ἡ, *ros*; *gutta*; à ψέω, *comminuo*, quia *minuta* aqua.

Ψεκτέον, verbale: à ψέγω, *vitupero*.

Ψέκτης, ου, ὁ, *vituperator*, *reprehensor*: et

Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, *vituperatus*, *reprehensus*: ab eodem verbo.

Ψέλιον, ου, τὸ, *armilla*. Est ut ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas*: ex ψέλιον, et φέρω, *fero*.

Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio*; *nugor*. Th. ψελλὸς.

Ψέλλιον, ου, τὸ. Vide ψάλιον.

Ψέλλισμα, ατος, τὸ· et

Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties*, *linguæ titubatio*, vel *hæsitatio*: à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus*, *blæsus*; *obscurus*, *qui vix intelligi potest*. Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties*.

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω, quod vide.

Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ψευδάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falsus nuncius*, *falsa nuncians*: ex ψεύδω, et ἄγγελος.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, *falsus frater*: ex ψεύδω, et ἀδελφὸς, *frater*.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, *falsus apostolus*: ex ψεύδω, *fallo*, et ἀπόστολος, *apostolus*; quod à Th. στέλλω, *mitto*.

Ψεύδεα, *mendacia*: acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.

Ψευδέας, εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*.

Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*: ab eod. Th.

Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo*.

Ψευδηγορέω, -ῶ, *mentior*: ex ψεύδω, et ἀγορεύω.

Ψευδῆν, acc. sing. à

Ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mendax*. Th. ψεύδω.

Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsè et mendosè*

describo, perperam describo: ex ψεύδω, fallo. et γράφω, describo.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falsus doctor: ex ψεύδω, fallo, et διδάσκαλος, magister. Th. διδάσκω, doceo.

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ᾗ ἡ, falsa opinans ex ψεύδω, et δόξα.

Ψευδόθυρον, ου τὸ, qu. falsa porta, posticum: ex ψεύδω, et θύρα, ας, ἡ, janua.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium: à

Ψευδολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, falsiloquus: ex ψεύδω, et λέγω, dico: p. m. λέλογα.

Ψεύδομαι, f. m. ψεύσομαι, mentior; frustror: v. ψεύδω.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ ᾗ ἡ, falsus testis: ex ψεύδω, et μάρτυρ, testis. H c

Ψευδομαρτυρέω, falsò testor; f. ήσω perf. ἐψευδομαρτύρηκα et

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falsum testimonium

Ψευδόμενος, pr. part. pass. verbi ψεύδω, fallo, quod vide.

Ψευδοπαρθένος, ου, ἡ, falsa virgo: ex ψεύδω, et παρθένος ἡ virgo.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falsus propheta: ex ψεύδω, fallo, et προφήτης, ου, ὁ, propheta: quod à πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Ψευδορκέω, falsum juro.

Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum juramentum,

Ψευδόρκιον, ου, τὸ, idem: à

Ψευδόρκιος, perjurus: à

Ψεύδορκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem: ex ψεύδω, et ὅρκος, jusjurandum.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. Th. ψεύδω.

Ψευδοσέλινον, apiastrum: ex ψεύδω, et σέλινον, ου, τὸ, apium.

Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falsus Philippus.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, falsus Christus: ex ψεύδω, et Χριστὸς, Christus. Th. χρίω, ungo.

ΨΕΥ'ΔΩ, decipio, fallo; f. ψεύσω, p. ἔψευκα, præs. pass. ψεύδομαι, mentior; item frustror; præs. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε, f. 1. m. ψεύσομαι, p. pass. ἔψευσμαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο, a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, mentiri.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, falsò nominatus, nomen habens rei non respondens: ex ψεύδω, et ὄνομα, τὸ, nomen.

Ψευδῶς, adv. falsò: à ψευδής.

Ψεύσαντο, mentiti sunt: Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, fallo, a. 1. infin. m. ψεύσασθαι.

Ψευσθεὶς, falsus; a. 1. part. pass. ejusd.

Ψεῦσις, εως, ἡ, idem quod seq.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium: à perf. p. verbi ejusd.

Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ου, quod vide.

Ψευστέω, mendacium dico; propositum scopum non assequor: à

Ψεύστης, ου, ὁ, mendax: à 3. sing. p. pass. Th. ψεύδω.

Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus, obscurus: à

Ψέφας, et ψεφὰς, tenebræ.

Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, obscurus: à

ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obscuritas: qu. ex ψέω, minuo, et φάος, τὸ, lux.

Ψεχθεὶς, vituperatus: a. 1. part. pass. verbi ψέγω, vitupero; f. ξω, a. 1. pass. ἐψέχθην.

Ψέω, minuo Eustath. à ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, destringendo, et detergendo detractum, ramentum; parva particula: à ψήχω.

Ψηκτὸς, ἡ, ὸν, rasus: à ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, strigilis, instrumentum quo radunt: à ψήχω.

Ψῆλαι, cecinisse: a. 1. infin. act. et

Ψήλας, qui cecinit: a. 1. part. act. verbi ψάλλω, cano; f. λῶ, a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ῶ, f. ήσω, contrecto, palpo; perscrutor: cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, μένη, μενον, qui contrectatur, contrectabilis: ex ψήλω, quòd à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, tango, et ἁφὴ, tactus.

Ψηλαφήσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, contrecto; f. ήσω. Undè

Ψηλάφησις, εως, ἡ, palpatio: et

Ψηλαφητὸς, ἡ, όν, palpabilis.

ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus in caprificis nascens. An quia ψάει, radit vel urit?

Ψηνίζω, rado; caprifico; inde: à præced.

Ψηνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ψεδνὸς à ψάω, rado.

Ψῆξις, εως, ἡ, rasura, detersio: à ψήχω.

Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, sturnus, avis: à ψαίρω.

ΨΗ'ΣΣΑ, vel -ττα, piscis è genere latorum; anas; maledictum, de lurcone.

Ψηφαρὸς, idem ac ψεφαρὸς, quod vide.

Ψηφάω, -ῶ, cogito, curo, computo: à ψῆφος.

Ψηφηφορέω, -ῶ, suffragio meo creo.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, suffragii latio: à

Ψηφηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod seq.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, qui suffragium fert: ex ψῆφος, ου, ἡ, et φέρω.

Ψηφίζω, calculis computo; supputo; decerno, statuo f. ίσω, p. ἐψήφικα, a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus; gemma: à ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiscitum, decretum: à 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.

Ψηφισματοπώλης, ου, ὁ, decretorum venditor. Vox Comica.

Ψηφισματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, ad decretum pertinens; decreti naturam aut vim habens.

Ψηφιστὴς, ῦ, ὁ, calculator: à ψηφίζω.

Ψηφολογέω, -ῶ, artem circulatoriam exerceo; tessello; f. ήσω à

Ψηφολόγος, ου ὁ ᾗ ἡ, circulator, calcularius: ex ψῆφος, et λόγος, supputatio.

ΨΗ'ΦΟΣ, ου, ἡ, lapillus, calculus; gemma; calculus, quo luditur; calculus, quo in computando utimur; calculus, quo suffragium fertur in comitiis; unde suffragium ipsum, seu sententia et decretum quod calculis fertur: potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi; auctoritas, voluntas; promissum auxilium, ut ψῆφος θεῶ, apud Jos.

Ψηφοφορέω, -ῶ, suffragium fero; suffragio meo creo.

Ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii latio;] decretum: à

Ψηφοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui suffragium fert calculo: à φέρω.

Ψήχω, rado, frico, fricando detergo; attero; demulceo. Th. ψάω, idem.

Ψιάδας, guttas: acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta.

Ψιάζω, roro, minutatim stillo: à ψιάς.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ου ὁ vel ἡ, storea, teges: est maxime è junco.

Ψιαίνω, reprehendo: à ψάω.

ΨΙΑ'Σ, άδος, ἡ, roris gutta, stilla minuta; ros.

Ψίζω, lacrymo; cibo minutis cibis: à ψίω.

ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, vitis species.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ἐψιθύρικα. p. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, ται, susurro; obtrecto, obloquor: à ψίθυρος, susurrus.

Ψιθυρίσδεν, vel ψιθυρίσδην, Dor. pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, susurrus: et

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, susurrus; occulta criminatio: et

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro*, *-onis*; *... delator*: à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*.

Ψιθυρὸς, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *tenuiorem sonum edens*: à

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, ὁ, ὁ, *susurrus*: qu. à ψίω.

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, *dux levis armaturæ militum*: ex ψιλὸς, et ἄγος, ...

Ψιλῆται, οἱ, *velites*: à ψιλός.

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, *leviter armatus*: ab eod.

Ψιλίζω, *nudo*; *diminuo*: ab eod.

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, *diminutio*; *spiritûs asperi mutatio in lenem*, seu *pronunciatio per spiritum lenem*: à p. pass. præced.

Ψιλοκόρσης, ὁ, ὁ, *qui glabro capite est*: ex ψιλὸς, et κόρση.

ΨΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis*, *exilis*; *nudus*, *glaber*; *merus*, ut *pura aqua*; *lenis*, de *spiritu*; ψιλοὶ, *milites levis armaturæ*.

Ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas*: à præced.

Ψιλόω, -ῶ, f. ώσω, *attenuo*, *nudo*, *privo*; *depilo*; *spiritu leni profero*, vel *noto*: ab eod.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum*, *quo utuntur in depilando corpore*.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, vel ψίμυθος, ου, ὁ, *cerussa*.

Ψιν, *ipsis*, idem quod σφὶν.

ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, *acinos defluere sino*, de *vite*; *...*: qu. à ψίω.

ΨΙ'Ξ, χὸς, ἡ, *mica*, *minutum frustulum*: qu. à ψίω, *minuo*.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, et ψιττακος, ου, ὁ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS*.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris: ex ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica*, et ἅρπαξ.

Ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. Th. ψὶξ, χὸς, *mica*.

ΨΙ'Ω, *minutim frango*, *contero*, *tenuo*.

Ψόα, *lumbus*: in pl. ψόαι, qu. à ψάω, *rado*, *frico*.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, Poët. *convitiator*, *vituperator*; *vituperabilis*: et

Ψογέω, -ῶ, *criminor*, *vitupero*; f. ήσω, p. ἐψόγηκα· à

Ψόγος, ου, ὁ, *vituperatio*, *reprehensio*: à ψέγω, *vitupero*.

Ψοθάλλω, *strepo*: à

ΨΟΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *tumultus*.

Ψοθὸς, ἡ, ὸν, *niger*.

ΨΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *immundities*.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, *ardens*; *fumosus*. Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*.

Ψολόεντι, ψολόεντα, dat. et acc. sing. à præced.

ΨΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus*; item *flamma*; *fuligo*.

Ψοφέω, f. ήσω, *strepitum edo*, *sono*: à

ΨΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *strepitus*, *sonus*; *quicquid inanem sonum habet*, ut *vanum promissum*.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus*.

Ψυγεὶς, έντος, *refrigeratus*: a. 2. part. pass. et

Ψυγῆναι, *refrigerari*: a. 2. inf pass. et

Ψυγήσομαι, *refrigescam*; f. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero*; f. ξω, quod vide.

Ψύγμα, ατος, τὸ, *frigus*; *refrigeratio*; *flabellum*: et.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, *refrigeratio*; *perfrictio*, *siccatio*: à 1. sing. p. pass. verbi ψύχω, *refrigero*.

ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδράκια, ων, τὰ, *pustulæ*: qu. à ψαω, *tero*.

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *fallax*, *falsus*. [* Hesych. ψυδρὸν, ψευδὲς. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψιδνὸς, ψ. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65.] à ψεύδω, *fallo*.

Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro*, minu à voce: à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*, ex quo fit more Dor.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator*; *vas magnum*, *cupa*; item *locus frigidus*, *nemorosus*: à ψύχω.

ΨΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, et ψύλλα, ης, ἡ, *pulex*. Hinc ψύλλιον, ου, τὸ, *herba pulicaris*.

ΨΥ'ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens*.

Ψύξας, *qui exsiccavit*; a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro*; f. ξω, a. 1. ἔψυξα.

Ψύξις, εως, ἡ, *refrigeratio*: ab eod. verbo.

Ψυχᾶ, dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*.

Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animos duco*, seu *educo*; *animum allicio*, seu *oblecto*: et

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi*, *solatium*; item *eductio animæ ab inferis*. à

Ψυχαγωγὸς, οῦ, *animarum deductor*; *qui animas ex inferis evocat ad ipsas placandas*, seu *petens responsa*; *qui animum trahit et flectit*; item in mal. part. *deceptor*. ex ψυχὴ, *anima*, et ἀγωγὸς, *dux*. Th. ἄγω, *duco*.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*; *vita*; *ratio*, *ingenium*, *indoles*; *strenuitas*, *cupiditas animi*, etiam *honesta*; *homo*. [* juxta Stoicos, *anima tum sensitiva*, *tum rationalis*.] ab ἔψυχα, perf. verbi ψύχω, *spiro*.

Ψυχὴ, ῆς, vel ψύχη, ης, ἡ, *papilio*.

Ψυχήιος, ου, ὁ, *animâ præditus*, *vivus*: à ψυχὴ.

Ψυχθεὶς, έντα, ἐν, *refrigeratus*: aor. 1. part. pass. à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχίζομαι, *algeo*: à ψύχος.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *ad animum* vel *animam pertinens*; *vitalis*; *animosus*; *animalis*, *-e*. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi*: à ψυχὴ, *anima*.

Ψυχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animæ similis*; τὸ ψυχοειδὲς, *anima*, *animæ natura*: ab εἶδος.

Ψυχομαχέω, -ῶ, f. ήσω, *ad extremum usque spiritum depugno*, *strenuè et fortissimè dimico*: à μάχομαι.

Ψυχοῤῥαγέω, -ῶ, f. ήσω, *abrumpitur mihi anima*, *singultio*: ex ψυχὴ, et ῥήγνυμι, *frango*.

Ψύχος, εος, ους, τὸ, *frigus*: à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχόω, *animo*, *animam induo*. Th. ψυχὴ.

Ψυχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui frigidâ oratione utitur*: à λόγος.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, *frigidus*, *gelidus*; *ineptus*, *ridiculus et jejunus in verbis*; *levis*, *nil valens*; *tenuis*, *miser*, ut βίος ψυχρὸς, &c.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas*; *segnities*; *absurditas*: à ψυχρός.

ΨΥ'ΧΩ, *refrigero*; *arefacio*, *sicco*; *flo*, *spiro*; f. ξω, p. ἔψυχα, a. 2. ἔψυγον, præs. pass. ψύχομαι, *refrigesco*; perf. pass. ἔψυγμαι, a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η, fut. 2. pass. ψυγήσομαι, η, εται

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, *fœtor*.

Ψῶχα, *morbi species*: à præced.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *frustulum*, *mica*: à ψάω, *minuo*.

Ψώκτης, *quadratarius*; est *marmorarius*, *qui circa quadrata occupatur*: qu. à ψώχω, pro λειτίνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, *denudata glans*; *mentula*: à

ΨΩΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verpus*, *apella*, *recutitus*; *titio*.

Ψωμίζω, *buccea in os insertâ pasco*; item *alo*, *cibo*, *frustulatim distribuo* f. ίσω, p. ἐψώμικα, a. 1. ἐψώμισα, a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, *frustum*.

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula*, *offella*, *frustulum*: dim. à ψωμὸς, οῦ, ὁ, *buccea*.

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frustum*, *buccella*; qu. à ψάω, *minuo*. hinc ψωμίον, ου, τὸ, *frustulum*, et ψωμίζω, *pasco*, *nutrio*.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *scabies*, *asperitas cutis*; ψώρα ἀγρία, *fera scabies*;

qu. à ψαίρω, *frico*, quia fricari solet.

Ψωραγριάω, *ferâ scabie laboro.* Vide ψώρα.

Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, *ferâ scabie laborans*, Levit. ii. præs. part. præced.

Ψωραλέος, ου, *scabiosus*: et

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, et

Ψωρώδης, εος, ὁ & ἡ, *scabiosus*. Th. ψώρα, *scabies*.

Ψωχὸς, οῦ, ὁ, *terra arenosa*: à

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in frusta comminuo, attenuo.*

Ψώω, idem quod ψάω. Ψῶσαι, *mulcere.*

Ω.

Ω, VIGESIMA QUARTA et ULTIMA apud Græcos litera, ex duobus ο factâ figurâ: et μέγα, id est, *magnum*, vocatur. In numeris est *octingenta*, et cum lineolâ infrà adjectâ (ω,) *octingenta millia.* Tum ω Dor. et Æol. in gen. sing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur; ut λόγω, pro λόγου. Et in α mutatur in quintâ declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοινάσαν, pro κοινώσαν.

Ὦ, adv. *vocantis* et *exclamantis*. Sed

Ὦ, *sim*, præs. sub. ab εἰμὶ, *sum*,

Ὦ, adv. *admirantis* et *dolentis.*

Ὧ, *cui*, dat. sing. ab ὅς. Sed

Ὧ, ῇς, *miserim*, a. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἵω, *mitto*, a. 2. ἧν.

Ὦα, vel ὤα, et ᾦα, *pellis ovina*: ab ὄα, vel ὄϊα, ἡ. Sed

Ὦα, dicitur etiam *fimbria vestimenti.* At

Ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, οῦ, τὸ, *ovum.*

Ὠάζω, f. άσω, *audio*: ab ὦας.

Ὠαριώνειος, εία, ειον, *ad Orionem pertinens*: ab

Ὠαρίων, per Epenth. τοῦ α, pro Ὠρίων.

Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.

Ὠβάζω, *populum in tribus distribuo*: ab ὠβὴ.

Ὠβάτης, ου, ὁ, *tribulis*: à præced.

Ὤβεα, *ova*, Argiv. pro ὠὰ, inserto β, tanq. digamma.

ΩΒΗ', ῆς, ἡ, *tribus*, vox Lacon. *pars populi.*

Ὠβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *serviens.*

Ὤιγα, *aperui*, p. m. et Att. ἔωγα, verbi οἴγω, *aperio*, q. v.

Ὦ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ *bone vir.*

Ὠγὴν, *Oceanus*, Hesych. qu. ab ἀγινέω, quòd sit in perpetuo motu.

Ὠγμὸς, οῦ, ὁ, *exclamatio adjuvantis aliquem*: à p. pass. verbi ὤζω.

Ὤιγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi οἴγνυμι, idem quod οἴγω, *aperio*, f. ξω.

Ὦιγον, *aperiebam*, imperf. act. verbi οἴγω, *aperio.*

ΩΓΥ'ΓΙΟΣ, ου, Poët. OGYGIUS; *antiquus, vetustus*: ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.

Ὤγυρις, ἡ, *palus, lacus*: qu. ab. ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.

Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὁ ἐγὼ, quod *ego.*

Ὦδα, p. m. verbi ὄζω, *oleo*; f. ὀζήσω. Sed, cum subscripto, est ab οἰδέω, -ῶ, *tumeo*; p. ᾤδηκα, p. m. ᾦδα.

Ὠδάριον, ου, τὸ, *cantilena*: ab ᾠδὴ.

Ὧδε, adv. *sic, hoc modo*; et pro τῶδε, *hic*, et *huc*: ab ὅδε, ἥδε, τόδε. *hic, hæc, hoc.*

Ὠδεῖον, ου, τὸ, *locus ubi cantabatur, ubi Poëtæ recitabant sua carmina*: ab ᾠδὴ.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, ODE, *cantus, carmen*; per Crasin ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à p. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, *cano.*

Ὠδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco.*

Ὤιδηκα, *intumui*: perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ᾤδημαι.

Ὠιδήκαντι, *tumuerunt*, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo.*

Ὠιδημένος, *inflatus*, perf. part. pass. verbi ejusd.

Ὧδὶ, pro ὧδε, *sic, ita.*

Ὠδικὸς, ἡ, ὸν, *canorus*; *musices peritus*: ab ᾠδὴ.

Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientis*; *ipse partus*; *vehementissimus dolor*; *funis, vinculum.* Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor.*

Ὠδινηρῶς, *summo dolore in parturiendo*: à præced.

Ὠδινολύων, οντος, *partûs dolorem solvens* sive *levans*: ex ὠδὶν, et λύω.

Ὠδίνω, *parturio, dolore crucior parturientis instar*; *vehementer cupio*, vel *in re aliquâ laboro*; f. ὠδινῶ et -ήσω, a. 1. ὠδίνησα, a. 2. act. ὤδινον, ες, ε, p. ὠδίνηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, *dolor parturientis.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

Ὠδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, *iter facio*; f. ήσω. Quod

ex ὁδὸς, ἡ, *via*, et πείρω, *transeo*, p. m. πέπορα.

Ὠδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*. per Crasin ab ἀοιδὸς. Th. ἀείδω, *cano*, p. m. ἤοιδα.

Ὠδοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui odas*, sive *carmina, conficit*: ex ᾠδὴ, et ποιέω.

Ὤιδουν, *tumebam*, imperf. act. verbi οἰδέω.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, *lamentor*; f. m. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. m. ὀδύσομαι, a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, *irascor.*

Ὠδυσία, ας, ἡ, *indignatio*: ab ὀδύσσω, *irascor.*

Ὠδώδειν, plusq. p. m. ex p. m. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, *oleo*; p. m. ὦδα.

Ὠὴ, OHE, adv. *dolentis*. ab ὦ, idem.

Ὤιετο, *existimabat*, 3. sing. imperf. m. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*, imperf. m. ᾠόμην, ου, ετο. f. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι, a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, έω, f. ὀζήσω, et ὀζέσω, a. 1. ὤζησα et ὤζεσα, p. m. ὦδα.

Ὤζω, *exclamo, dico ὦ*: ab ὦ, adv. vocantis.

Ὠὴ, adv. exclamandi: ab ὦ.

Ὠήθην, ης, η, *putavi*, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι, et οἶμαι, *puto, existimo*, perf. pass. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὠθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, *truduntur*, Dor. pro ὠθοῦνται. ab

ΩΘΕ'Ω, et ὤθω, *trudo, pello, impello, propello violento motu à se dimoveo*, in med. est *irruo, invado*; f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. ὤθησα, et ὦσα, p. ὦκα, perf. pass. ὤθημαι, et ὦσμαι, a. 1. pass. ὠθήθην, a. 1. part. pass. ὠθεὶς, f. 1. m. ὠθήσομαι, et ὤσομαι, a. 1. m. ὠθησάμην, et ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpe ε præfigitur: ut ἔωσα pro ὦσα.

Ὤθησις, εως, ἡ, *trusio, expulsio, propulsio*: à 2. sing. p. pass. verbi præced.

Ὠθήσω, *pellam*; f. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ὠθίζομαι, *in confertâ turbâ premor*; *contendo, rixor*; *irruo, irrumpo in locum periculosum*; med. ab

Ὠθίζω, *trudo, pello*; *premo, concutio, male tracto.*

Ὠθισμὸς, οῦ, ὁ, *nixus, quo aliquid amoliri, pellere*, vel *dejicere conamur*; *propulsio, impulsus, conflictus.*

prælium; à 1. sing. p. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, pello.

Ὤιγνυντο, patebant; 3. pl. imperf. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, aperio.

Ὠΐετο, 3. sing. imperf. pass. verbi οἴομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem. hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potiùs ὠΐσθην.

Ὤϊξε, aperuit: 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, aperi.

Ὠιόν, idem quod ὠόν, vel dimin. ab ὠόν, ῦ, τὸ, ovum.

Ὠΐσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi οἴομαι.

Ὤιχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. m. ab οἴχομαι, abeo.

Ὠ 'ξ, Dor. pro ὁ ἰξ.

Ὦκα, adv. celeriter: per Sync. pro ὠκέα. sequente aspirat. ὦχ'. Th. ὠκὺς, ἰος, celer.

Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, ἰος, celer. Dicitur et ὠκέα, metri gratiâ, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς· item nom. pl. n. g, et adverbialiter pro ὠκέως.

Ὠκεανίνη, Oceani filia, nomen puerperæ. Ὠκεανῖναι, filiæ Oceani.

ὨΚΕΑΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, et gen. Ion. ὠκεανοῖο, OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum: adjectivè etiam apud Hom. usurpatur; qu. ex ὠκέως, citò, et νάω, fluo.

Ὠκέες, veloces, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, ἰος, celer.

Ὠκεῖα, ας, ἡ, velox; f. g. ab ὠκὺς, εῖα, in acc. ὠκεῖαν, in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὠκέως, citò, celeriter: adv. ab ὠκὺς, velox.

Ὤκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, habito; fut. ήσω, p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, domus.

Ὤκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ὠκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.

Ὠκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, habito; f. ίσω, p. ᾤκικα. Th. οἶκος, domus.

Ὤκιστα, adverbialiter, celerrimè: ab

Ὤκιστος, ίστη, ιστον, velocissimus: superl. et

Ὠκίων, ονος, ὁ ἡ, velocior; comparat. ab ὠκὺς, velox.

Ὤκλασεν, defecit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labesco,

Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Ὠκοδόμησα, ας, ε, et in 3. pl. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico; doceo; f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, quod ex οἶκος, domus, et δέμω, struo; p. m. δέδομα.

Ὤκτειρε, miseratus est, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, misereor. Th. οἶκτος, misericordia.

Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, misereor; f. ίσω, p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, misericordia.

Ὠκύαλος, υ, ὁ ἡ, velociter per mare currens: ex ὠκὺς, velox, et ἅλς, mare.

Ὠκυβόας, υ, ὁ, citatus in clamore: ὠκυβόαι, celeres in pugnâ: ex ὠκὺς, et βοή.

Ὠκυβόλος, υ, ὁ ἡ, celeriter feriens, pernix: ex ὠκὺς, et βάλλω.

Ὠκυδίνατος, υ, ὁ ἡ, Dor. pro

Ὠκυδίνητος, υ, ὁ ἡ, velociter se movens, velox: ex ὠκὺς, celer, et δινητὸς, volubilis, quod à δινέω, verso. Th. δίνη, vortex.

Ὠκυδρόμος, υ, ὁ ἡ, qui velociter currit: ex ὠκὺς, et δρόμος.

Ὠκυεπὴς, ἐος, ὁ ἡ, celeriter loquens: ex ὠκὺς, et ἔπος.

Ὠκύθοος, υ, ὁ ἡ, cursu celer: à θοός.

Ὠκυλόχειος, α, ον, celeriter pariens, seu celerem, facilem partum efficiens: ex ὠκὺς, et λοχεῖος.

Ὠκυμόλος, ὁ ἡ, qui citò graditur: à μολέω.

Ὠκύμορος, υ, ὁ ἡ, qui subito fato abripitur; brevis ævi; item subitam mortem afferens: ex ὠκὺς, velox, et μοῖρα, ας, ἡ, fatum.

Ὠκυμορώτατος, superl. ab ὠκύμορος, quod vide.

Ὠκύνω, accelero, festino: ab ὠκύς.

Ὠκυπέτη, ἡ, nomen mulieris: et

Ὠκυπέτης, υ, ὁ ἡ, celeriter volans: ex ὠκὺς, velox, et πέτομαι, volo, -as.

Ὠκύπλοος, υ, ὁ ἡ, celeriter navigans.

Ὠκύποδες, ων, οἱ, velocipedes: ab ὠκύπους.

Ὠκυποδέω, celeriter curro, celer sum pedibus: ab

Ὠκυπόδης, υ, ὁ, pedibus celer: ab ὠκύπους.

Ὠκύποινος, υ, ὁ ἡ, qui citò punit vel ulciscitur: ex ὠκὺς, et ποινή.

Ὠκύπορος, υ, ὁ ἡ, velox, dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. ex ὠκὺς, celer, et πόρω, transeo, p. m. πέπορα.

Ὠκύπους, οδος, ὁ ἡ, pedibus celer ex ὠκὺς, celer, et πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ὠκύπτερος, υ, ὁ ἡ, celeres habens alas: ex ὠκὺς, et πτερόν.

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab

Ὠκύροος, υ, ὁ ἡ, celeriter fluens: ex ὠκὺς, velox, et ῥέω, fluo.

Ὠκύῤῥοος, υ, ὁ ἡ, idem quod præced. et ex iisd.

ὨΚΥ'Σ, ἐος, ὁ, et in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκὺ, velox, celer; in comp. ὠκύτερος, et ὠκίων, superl. ὠκύτατος.

Ὠκύτας, ατος, ἁ, Dor. pro

Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.

Ὠκύτερος, celerior, et in superl. ὠκύτατος, ab ὠκὺς, quod vide.

Ὠκυτόκον, υ, τὸ, partus celer, facile puerperium: ab

Ὠκυτόκος, υ, ὁ ἡ, citò pariens: partum accelerans: ex ὠκὺς, velox, et τόκος, partus. Th. τίκτω, pario; p. m. τέτοκα.

Ὤλα, perii, perf. m. verbi ὄλλυμι, pereo; f. ολέσω, p. ὤληκα, perf. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Ὦλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

Ὦ 'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

ὨΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium, ULNA, Dicitur et ὠλὴν, ένος, quasi ab ὀλλός.

Ὠλεσίθυμος, υ, ὁ ἡ, animo perniciem afferens: ex ὄλλυμι, et θυμός.

Ὠλεσίκαρπος, υ, ὁ ἡ, fructum perdens: ex ὄλλυμι, et καρπός.

Ὠλεσίοικος, υ, ὁ ἡ, domûs seu domuum perditor, familiæ pestis: ex ὄλλυμι, et οἶκος.

Ὤλετο, periit: 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, perdo; f. ολέσω, p. ὤλεκα, p. med. ὦλα, a. 2. m. ὠλόμην, ου, ετο.

Ὦ 'λεύθερε, Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, ô ingenue.

Ὠλὴν, ένος, ἡ, idem quod ὠλένη

Ὦ 'λλος, pro ὁ ἄλλος, alius.

Ὠλλὸς, ῦ, ὁ, curvatura brachii.

Ὦλξ, κὸς, acc. ὦλκα, ἡ, sulcus.

Ὠλοκαύτωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, totum comburo, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: f. ώσω, p. ὡλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, totus, et καίω, comburo; f. καύσω.

Ὠλοφύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀλοφύρομαι, lamentor; f. m. ὀλοφυροῦμαι.

Ὡμάρτευν, Ion. et Dor. pro ὡμάρτων, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, sequor.

Ὡμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, sequor; f. ήσω. Th. ὁμαρτῇ, simul, idem quod ὁμοῦ.

Ὠμαχθὴς, ἐος, ὁ ἡ, humeris gravis, humeros suo pondere premens: ex ὦμος, et ἄχθος.

Ὦμεν, simus, 1. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, sum, in sub. ὦ, ῃς, ῃ.

Ὦμες, simus, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, sum.

Ὠμήλυσις, ἡ, farina hordeacea. ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.

Ὤμην, *putabam*, imperf. m. verbi οἴμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.

Ὠμηστὴς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui cruda edit; crudelis*: ex ὠμὸς, *crudus*, et ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*.

Ὠμία, ας, ἡ, *extensura*, quasi *ala*, vel *humerulus*.

Ὠμιαῖος, αία, αῖον, *qui est in humeris*: ab

Ὠμίας, ῦ, ὁ, *qui est humeris re-pandis et amplis*.

Ὡμίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*, cum dat. f. ήσω, p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ῦ, ὁ, *turba*.

Ὡμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ὨΜΙΆΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*.

Ὡμίλων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.

Ὤμιον, ῦ, τὸ, *humerulus*.

Ὠμοβοίη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*.

Ὠμοβόειος, εία, ειον, et

Ὠμοβόειος, ία, Ion. ίη, ιον, idem quod

Ὠμοβόινος, ίνη, ινον, *ex cruda bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βῦς, *bos*.

Ὠμοβόρος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *crudivorax*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca*.

Ὠμοβροτοεσθάτης, ῦ, ὁ, *super cruda vorata ambulans*.

Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, *crudivorus*: ex ὠμὸς, et βρώσκω.

Ὠμόβρωτος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui crudus comeditur*: ex iisd.

Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, *è crudo corio bovino factus*: ab

Ὠμοβύρσος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, idem: ex ὠμὸς, et βύρσα.

Ὠμογέρων, *cui viridis et cruda est senectus*; *cui, licet seni, caput non est canum*: ex ὠμὸς, *crudus*, et γέρων, οντος ὁ, *senex*.

Ὠμοδακὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *valdè mordens, acerbus*: ex ὠμὸς, et δάκνω.

Ὠμόδρεπτος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui nondum maturus decerpitur*; unde de *virgine*, *quæ ante nuptias vel ætatem nuptiarum per vim stupratur*: ex ὠμὸς, et δρέπω.

Ὠμοθετέω, *cruda pono*, fut. ήσω: ex ὠμὸς, *crudus*, et τίθημι, *pono*.

Ὠμοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ὠμόθυμος, ὁ ἢ ἡ, *crudelis*: à θυμὸς.

Ὤμοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

Ὤμοις, et ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ῦ, ὁ, *humerus*.

Ὡμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, quod vide, f. ώσω.

Ὤμοσα, et Att. ὀμώμοκα, *juravi*, perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. όσω.

Ὠμοκρατὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui validis robustisque humeris est, fortis*: ex ὦμος, et κράτος.

Ὠμόλινον, ῦ, τὸ, *crudarium*. Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *linum crudum*, nondum *curatum*.

Ὡμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor*; fut. ήσω, p. ὡμολόγηκα, quod ex ὁμὸς, *similis*, et λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, *scapulæ*, *et partes humeri posteriores*: ex ὠμὸς, et πλάτη.

Ὤμορξα, ας, ε, *abstersi*; *impressi*, *inussi*, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. ὤμοργα, ας, ε, idem, p. mid. act. ab ὀμόργνυμι.

ὮΜΟΣ, ῦ, ὁ, *humerus*: qu. ab οἴω, *fero*; humeris enim ferimus onera.

ὨΜΌΣ, ἡ, ὸν, *crudus*; *immitis*, *sævus*.

Ὤμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*; fut. όσω, p. ὤμοκα.

Ὠμοσπάρακτος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui crudus adhuc discerpitur et laniatur*: ex ὠμὸς, et σπαράσσω.

Ὠμότης, ητος, ἡ, *cruditas*; *sævitia*: ab ὠμὸς.

Ὠμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario*, *abortum facio*: ab

Ὠμοτόκος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *crudum partum edens*; *cum magno dolore pariens*: ex ὠμὸς, *crudus*, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Ὠμοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *crudum et immaturum seco*: ab

Ὠμότομος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui*, *crudus* seu *immaturus*, *sectus* vel *cæsus* fuit.

Ὠμοτύραννος, ῦ, ὁ, *crudelis tyrannus*.

Ὠμόφαγος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *crudivorus*: dat. pl. Ion. ὠμοφάγοισι. Ex ὠμὸς, *crudus*, et φάγω, *comedo*.

Ὠμόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *crudelis*: à φρὴν.

Ὤμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro*; f. ξω. Th. οἴ, *hei*.

Ὤν, ῦσα, ὄν, et Æol. ἐὶς, εἶσα, ἔν, (undè παρεὶς) *ENS*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.

Ὧν, gen. pl. ab ὅς, *qui*. Sed

Ὦν, pro οὖν, *ergo*, Dor.

Ὠνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, *juvo*, *prosum*.

Ὠνάμην, σο, το, *lucrifeci* vel *despexi*, per Sync. pro ὠνησάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, *prosum*; *vitupero*; f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. m. verbi ὄνομαι, seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.

Ὦ ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, ὦ *rex*. Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ὦ *regina*.

Ὤνασα, Dor. pro ὤνησα, a. 1. ab ὄνημι, *juvo*, *prosum*.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro*, *convitior*: fut. ίσω, p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὠνειροπόλει, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, *in somniorum interpretatione versor*, quod ex ὄνειρος, ῦ, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *somnium*, et πολέω, *verso*.

Ὤνηκα, Dor. adv pro οὕνεκα.

Ὦ 'νεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, *ventus*.

ὨΝΈΟΜΑΙ, -ῦμαι, *emo*, *mercor*: [illegible] med. ὠνήσομαι perf. pass. ὤνημαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.

Ὠνῆ, 2. sing. præs. ind. vel sub. med. præcedentis verbi.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio*; idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, *emo*.

Ὠνὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ ἀνὴρ.

Ὤνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, vel verbi ὠνέομαι.

Ὤνησις, εως, ἡ, *emptio*; item *redemptio*: a 2. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὤνησω, 2. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, vel verbi ὠνέομαι.

Ὠνητέος, έα, έον, *emendus*: verbale ab ὠνέομαι.

Ὠνητὴς, ῦ, ὁ, *emptor*: à 3. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνητιάω, -ῶ, *emere cupio*: ab ὠνητὸς.

Ὤνητο, *lucrifecerat*: vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄναμαι, ab ὄνημι, *juvo*, *prosum*: vel est 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ὠνητὸς, ἡ, ὸν, *emptus*; item *venalis*: à 3. perf. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*, *mercor*.

Ὠ 'νθρωποι, Ion. et Dor. pro οἱ ἄνθρωποι, sic οἱ 'νθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι, &c.

Ὤνιος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, *venalis*: ab ὠνέομαι, *emo*.

Ὤνομα, ατος, τὸ, Dor pro ὄνομα, *nomen*.

Ὠνομάδαται, *nominati sunt*: Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino*; f. άσω, p. ὠνόμακα, p. pass. ὠνόμασμαι, σαι, ται.

Ὠνόμαζον, imperf. act. ab

Ὠνόμασα, ας, ε, *nominavi:* a. 1. ind. act. et

Ὠνομάσθην, ης, η, *nominatus sum:* aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὦνος, ου, ὁ, *pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; emptio; merx ipsa.*

Ὠνοχόει, *propinabat:* 3. sing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, *vinum infundo:* (imperf. ᾠνοχόεον, -οουν), quod ex οἶνος, ου, ὁ, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Ὤ 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὤιξα, *aperui;* a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠιόμην, imperf. m. verbi οἴομαι, *puto:* f. m. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι.

Ὤοντο, 3. pl. imperf. med. verbi ejusdem.

ΩΟΝ, ου, τὸ, *superior domûs pars.* Sed

ΩΌΝ, ᾠοῦ, τὸ, *OVUM,* idque *avium, piscium, serpentium* et *similium.*

ΩΌΠ, ὢόπ, ὤοπ, *acclamationes nauticæ.* Angl. HO UP.

Ὠοτοκέω, -ῶ, *ovum pario:* et

Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio,* seu *generatio:* ab

Ὠοτόκος, ου, ἡ, *ovipara:* ex ᾠὸν, et τόκος, à p. m. verbi τίκτω.

Ὠοτοκοῦσι, *ova pariunt;* 3. pl. ind. act. verbi ᾠοτοκέω, q. v.

Ὦπα, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὤπασε, et ὤπασσε, *dedit:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo:* item *insequor;* f. άσω.

Ὠπίομαι, *video,* sæpe apud Oppian. hinc ὠπήσασθαι, a. 1. infin. m. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὤπῃ, Dor. pro οὔπῃ, *ubi.*

Ὤπια, ων, τὰ, ὀφρύδια, *supercilia;* quia super ὦπας. Hesych.

Ὠ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, ὁ *curator.*

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu;* manus enim est naturale ὅπλον. Hesych.

Ὡπλισμένα, *armata;* neut. pl. p. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo.*

Ὠ 'πόλλων, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὠ 'πόλος, Dor. pro ὦ αἰπόλος.

Ὦπται, 3. sing. p. pass. verbi ὄπτομαι, *video;* f. m. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, et in 3. pl. ὤπτησαν, *assârunt;* a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo, asso.* f. ήσω.

ΩΡΑ, ας, ἡ, *tempus;* item *HORA; pulchritudo, venustas; Dea pulchritudinis;* ὥρᾳ κεκραμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet; formosus.* Est et

Ὤρα, *respiciebat:* 3. sing. imperf. act. ὤραον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α, verbi ὁράω, *video.*

ΩΡΑ, ας, ἡ, *cura.*

Ὡραΐζω, f. ίσω, *decoro, venusto, venustate concilio, orno;* ferè in deteriorem partem de *nimio cultu:* item *maturum facio:* ὥρα.

Ὡραῖος, αία, αῖον, *tempestivus; qui est formâ pulchrâ, festivus; æstivus.* Th. ὥρα.

Ὡραιότατος, superl. a præced.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas;* item *pulchritudo;* ab ὡραῖος.

Ὡραΐζουσι, Æol. pro ὡραΐζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.

Ὡραϊσμὸς, ῦ, ὁ, *ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam; ornamentum; pulchritudo;* à ὡραΐζω.

Ὡρανῶ. Vide in

Ὠρανὸς, Dor. pro οὐρανὸς· ὠρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro οὐρανοῦ.

Ὠ 'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus.*

Ὠ 'ργεῖος, Dor. pro ὁ Ἀργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor;* hoc ab ὀργίζω, *facio irasci:* f. ίσω, p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὠρείθυια, ας, ἡ, *ORITHYIA,* regina Amazonum.

Ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, f. ξω, p. ὤρεχα, aor. 1. pass. ὠρέχθην.

Ὤρεον, *videbam;* imperf. act. ab ὁρέω, Ion. pro ὁράω, *video.*

Ὦρες, αἱ, pro ὄαρες (vid. seq.) *uxores.* Sed ὦρες, οἱ, *turres;* item *curatores.*

Ὤρεσσι, *uxoribus;* dat. plur. Ion. pro ὤρσι ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor;* in pl. ὄαρες, et contractè ὦρες.

Ὠρέω, -ῶ, f. ήσω, *curo;* ab ὤρα, *cura;* item *custodio;* ab οὖρος, *custos.*

Ὥρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus:* dat. ὥρῃ, Ion.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. act. et

Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio;* imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ου, ὁ, *diluculum.*

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθὸς.

Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ὠριγνῶντο, *certabant, porrigebantur:* 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo;* f. ξω, p. χα.

Ὠριμὸς, ἡ, ὸν, *tempestivus; florens ætate.* Th. ὥρα, *tempus.*

Ὥριμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, *maturus.* Th. idem.

Ὦρινε, *concitavit;* a. 1. ind. act.

ὠρίνετο, *commovebatur:* 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito.*

Ὥριος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, *tempestivus; maturus; venustus; certo tempore factus:* ὡρίαι πανηγύρεις? *solemnitates, quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur.* Th. ὥρα, *tempus.*

Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. m. et

Ὡρισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ὁρίζω, *definio;* f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus.*

Ὠ 'ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus.*

ΩΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION;* signum cœleste: At

Ὠρίων, nomen avis.

Ὤρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro;* quod vide.

Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Ὥρμαινε, *agitaret:* 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo:* f. ανῶ, p. ὥρμαγκα ab eod. Th.

Ὡρμᾶτο, *motus est:* 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror:* f. ήσω, à præced. Th.

Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. Th.

Ὡρμένος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus:* p. part. pass. ab ὁρμάω et

Ὥρμηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo.*

Ὥρμηνα, ας, ε, et in 3. pl. ὥρμηναν, a. 1. ind. act. et

Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Ὠ 'ρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni.*

Ὤρνυτο, *ruebat:* 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, *excito.* Th. ὄρω, *excito.*

Ὡρογράφος, ου, ὁ, *annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit:* ex ὥρα, et γράφω.

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM:* ex ὥρα, et λόγος, à λέγω, q. d. *horas indicans.*

Ὤρορα, per Metath. pro ὄρωρα, p. m. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito.*

Ὦρος, ου, ὁ, *annus; tempus; nox:* ab ὥρα.

Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons.*

Ὡροσκόπος, ου, ὁ, *qui horas observat; qui natalem alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit:* ex ὥρα, et σκοπὸς.

Ὦρσα, ας, ε, *concitavi:* a. 1. ind.

act. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat*: 3. sing. plusq. p. pass. ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito*; f. ρῶ, p. ὦρκα.

Ὤρυγον, ες, ε, a 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω.

Ὠρυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod

Ὠρυθμὸς, ῦ, ὁ, *ululatus*, *mugitus*, Th. ὠρύω, *ululo*.

Ὤρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, præs. part. m. ab ὠρύω, *rugio*.

Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*; f. ξω, p. ὤρυχα.

ὨΡΥ'Ω, et ὠρύομαι, *ululo*, *rugio*; f. ύσω, p. ὤρυκα, a. 1. ὤρυσα, Hinc ὤρυες, αἱ, *feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis: à sono fictum.

Ὤρυμα, ατος, τὸ, *rugitus*: a præced.

Ὠ'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus*.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. et

Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto*, f. m. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejusd.

Ὤρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὠρώρειν, *excitatus eram*: plusq. p. med. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, p. m. ὦρα, et Att. ὄρωρα,

Ὠρωρέχατο, *porrecti erant*: Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo*; f. ξω, p. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα, in pass. ὤρεγμαι, Att. ὀρώρεγμαι, in plusq. p. pass. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, *porrexeram me*: plusq. p. act. Att. verbi ejusd. et eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio*.

Ὠρωρύχειν, *foderam*: plusq. p. Att. ejusd. verbi.

Ὡς, particula varios habens usus: à ὅς· est enim ὃν τρόπον. *quemadmodum*. valet *ut*, *sicut*, *tanquam*, *perinde ac si*; in compar. *ut quemadmodum*; item *circiter*, *ferè*; *postquam*; *adeò ut*; *utinam*; *quàm*, *quantùm*; *quandoquidem*, *quare*, *idcirco*, *atqui*; *alioqui*; Att. pro πρὸς, *ad*, cum acc. Ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam*, abundat, ut ὡς ἀληθῶς, *verè*, *reverà*. ὡσεὶ, *velut*. ὥσπερ, *sicut*. ὥστε, *adeò ut*. ὥφελε, *ut*, *utinam*. καθὼς, *velut*, *sicut*. ἕως, *donec*, *usque dum*. τέως, *tamdiu*.

Ὥς, *sic*, *ita*: à ὁ vel ὅς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως,

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.

Ὦσα, ας, ε, *impuli*: a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. infin. ὦσαι, p. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὦσαιτ', pro ὤσαιτο, *repelleret*: 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, *fero*.

Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω, f. ὤσω, a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, *repulerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὡσανεὶ, *quasi*: pro ὡσεὶ. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. *serva quæso*, *felicem successum tribue*: ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὤσασκε, *impulit*: Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω

Ὡσαύτως, *eodem modo*: adv. ex ὡς, *sicut*, et αὐτὸς, *ipse*.

Ὦσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat*: 3. sing. imperf. ab ὄζω, *oleo*.

Ὦσε, *pepulit*: 3. sing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ὡσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *fermè*: ex ὡς, *sicut*, et εἰ, *tanquam*.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *servavit*.

Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, *pulsus*; a. 1. part. pass. et

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ὠθέω, *pello*; f. ὤσω.

Ὦσι, *sint*: 3. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὦσι, *miserint*; 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἦν.

Ὠσὶ, *auribus*; dat pl. ab οὖς. ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, p. pass. verbi ὠθέω, f. ὤσω, p. ὦκα, p. part. pass. ὡσμένος, a. 1. pass. ὤσθην, a. 1. part. pass. ὠσθείς.

Ὠσμένος, *pulsus*; perf. part. pass. ab eod. verbo.

Ὥσπερ, *sicut*; adv. ex ὡς, et περ.

Ὡσπερὰν, adv. *ferme*, *tanquam*: ex præced. et ἄν.

Ὡσπερανεὶ, adv. *tanquam si*, *perinde ac si*: ex præced. et εἰ.

Ὡσπερεὶ, adv. *veluti*, *quasi*: ex ὥσπερ, et εἰ.

Ὥστε, *ut*, *ita*, *adeò ut*, *utque*; *quamobrem*, *itaque*; *utpote*, *quippe*, *quòd*: ex ὡς, et τε.

Ὠστης, ε, ὁ, *impulsor*, *qui trudit*: ab ὤθω, vid. ὠθέω.

Ὠστιῶ, Att. pro ὠστίσω, 3. sing. fut. 1. med. verbi seq.

Ὠστίζω, *trudo*; f. ίσω, et Att. ὠστιῶ. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ'στοργος, Dor. pro ὁ ἄστοργος, *crudelis*.

Ὤσφραντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*; f. m. ὀσφρανοῦμαι, p. pass. ὤσφραμμαι.

Ὦσχος, ε, ὁ, et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus novellus*: ab ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et -ία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*: festum Atheniensium: ex præced. et φέρω.

Ὤσω, *pellam*; f. 1. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.

Ὦτα, *aures*; nom. et acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: ex οὖς, et ἄγρα.

Ὠτακουστέω, f. ήσω, *auribus capio quæ dicuntur*: ab

Ὠτακουστὴς, ῦ, ὁ, *delator*, *auricularius explorator*. Gl. *qui ὦτα ἀκούει*. Delatores enim principum ὦτα, et ὠτάρια dicuntur. quia sunt eis pro auribus.

Ὠταλγέω, -ῶ, *doleo auribus*: ex οὖς, et ἀλγέω.

Ὦ 'τὰν, ô *amice*, *heus bone vir*: pro ὦ ἐτὰν, voc. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ε, ὁ, *socius*, *amicus*.

Ὠτάριον, ε, τὸ, *auricula*, *auris Veneris*; *ostreum quoddam Æolibus*; ab *auriculæ* similitudine: ab οὖς, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, *auriculosus*, *auritus*: ab eod.

Ὥτε, Poët. pro ὥστε, *ceu*, *velut*, *ut*.

Ὠτεγχύτης, ε, ὁ, *auricularis clyster*: instrumentum quo in ὦτα, ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo*.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab οὐτάω, *vulnero*.

Ὤτερος, vel ὡ 'τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτικὸς, ἡ, ὸν, *auricularis*: ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠτίον, τὸ, *auricula*; item *auris*: dimin. ab eod.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda*, Gl. quia aurita, ab eod.

Ὠτὸς, gen. sing. ab οὖς, *auris*.

Ὦτος, ε, sive ὠτὸς, ῦ, ὁ, OTUS, avis nycticoraci similis: ab auribus plumeis sic dicta; item Metaph. *homo fatuus*. Est etiam

Ὦτος, ε, ὁ, OTUS, nomen propr.

Ὠτότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auribus mutilatus*: ex οὖς, et τέμνω.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*; fut. υνῶ, p. ὤτρυγκα, a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, όεσσα, ῶεν, *auritus*; *anſatus*, *anſas habens*: et

Ὤτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*, Th. οὖς, idem.

Ὡὐτὸς, Ion. pro ὁ αὐτὸς.

Ὠφὰζ, *locus auro optimo abundans*, Jer. x. 9.

Ὤφειλον, imperf. et a. 2. ὤφιλον, *debui*: ab ὀφείλω, f. ήσω, p. ὠφείληκα.

Ὤφειν, pluſq. p. act. verbi ὄπτω, *video*: f. ψω, p. ὦφα.

Ὠφεὶρ, nomen loci, *vel* regionis auriferæ.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελίη) *utilitas*; *auxilium*: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. verbi

ὨΦΕΛΈΩ, -ῶ, *juvo*, *proſum*; *benè de aliquo mereor*: cum acc. ſæpiùs abſolutè; f. ὠφελήσω, a. 1. ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præſ. paſſ. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor*, *prodeſt mihi*; a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. ſub. paſſ. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. paſſ. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus*, *a*, *um*.

Ὠφεληθῇς, ſing. a. 1. ſub. paſſ. à præced.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum*; a. 1. ſing. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, *utilitas*, *emolumentum*: ab ὠφελέω.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis*; ab ὠφελέω, *utilis ſum*, *proſum*.

Ὤφελον, ες, ε, *debui*; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: ſeq. infin. habet peculiarem ſignificationem, quam vide in ὀφείλω.

Ὠφελουμένους, acc. pl. præſ. part. paſſ. ab ὠφελέω, q. v.

Ὤφθην, ης, η, *apparui*; a. 1. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, *video*; fut. m. ὄψομαι. perf. paſſ. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *viſi ſunt*; 3. pl. a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ὤφλει, 3. ſing. imperf. ab. ὀφλέω, pro ὀφείλω.

Ὡ 'φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, *ſecurus*.

Ὦξα, ας, ε, *aperui*: p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*; f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ᾤγμην, ᾧξο, ᾧκτο, verbi ejuſd.

Ὤχετο, *ibat*, *gradiebatur*: 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*; f. ήσω, a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus*: 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, *eo*; fut. m. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *OCHRA*: Anglicè OCHRE. Th. ὠχρός.

Ὠχραίνω, *pallidum reddo*: et

Ὠχράω, -ῶ, *palleo*; *palleſco*: et

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχροῦ: ab ὠχρὸς.

Ὠχρίασις, εως, ἡ, *pallor*: ab

Ὠχριάω, -ῶ, *palleo*, *palleſco*: ab ὠχρὸς.

Ὠχροειδὴς, ὲς, *pallidus*: ex ſeq. et εἶδος.

ὨΧΡΌΣ, ρὰ, ρὸν, *pallidus*: quaſi ex ὠοῦ χρόα; eſt enim ut *ovi vitellus*.

Ὦχρος, ου, ὁ, *pallor*, *palliditas*; et

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρὸς.

Ὠχρόω, et ὠχραίνω, *palleſacio*, *pallidum reddo*. Th. ὠχρὸς.

Ὤχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι, p. paſſ. ᾤχημαι.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*; *aſpectus*, *vultus*, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ovo ſimilis*, *ovi ſpeciem gerens*: ab ὠὸν, *ovum*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON
LATINO-GRÆCUM.

A vel ab, ὑπὸ, *cum gen. ut et* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.
Ab aliquo stare, μετὰ τινὸς εἶναι, σὺν τινὶ εἶναι.
Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A vel Ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*
Ab hoc tempore, ἐξ ἐκείνου, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.
Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.
Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.
Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.
Abacium, ἀβάκιον.
Abactus, a, um. ἀπελαυθείς.
Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.
Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.
Abarceo, ἀποκωλύω.
Abavia, ἀπομάμμη.
Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω, -ῶ.

Abdicare magistratu se, ἀπεῖναι τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν, *vel* ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν: ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.
Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.
Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπεῖπον τὸν υἱόν.)
Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.
Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόῤῥητος.
Abdo, is, ère, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.
Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.
Abdor, κρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.
Abductus, ἀπαγόμενος.
Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.
Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θρᾴκην.
Aberceo, ἀπείργω τί τινος.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀποτευξις.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à viâ, ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*
Aberro paulùm, παρολισθαίνω.
Aberrunco, ἐκβοτανίζω.
Abesse *et* Absfore, ἀπεῖναι. parùm Abesse, μικροῦ δεῖν· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, ὧδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν.
Abhorreo, μυσάττομαί τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.
Abi in malam rem, φθείρου, ἄπιθι, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ' ἐς κόρακας.

Abjectè, ἀπεῤῥιμμένως.
Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.
Abjecto, ἀποῤῥίπτω.
Abjectus, ἀποῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος. ἀπόθετος.
Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.
Abies, ἐλάτη.
Abietarius, τέκτων ξυλικός.
Abigeatus, ἀπελασία.
Abigeus, ἀπελάτης.
Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίστημι, ἐξίλλω.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παραθέω, -ῶ, προΐημι, *cum acc.*
Abiit *pro* mortuus est, ἀνῴχεται, οἴχεται, οἰώκει.
Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδιήλυσις, χώρησις.
Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.
Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.
Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.
Abjuratum, ἐξωμοθείς.
Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥιζοτομία.
Ablaqueo. ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.
Ablatus, ἀφῃρημένος.
Ablectæ, ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω,

ἀπαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀνημι-μόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυντέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουσμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νικρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνος εἰμί.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπειπεῖν, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαλειπτέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀτιλέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀπανισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθεὶς.
Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαί τι, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω.
Aborior, ἀπογίνομαι *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγεννὴς, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus, partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξυστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.
Abripio, ἀναρπάζω *vel* ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.

Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.
Abscedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίστημί τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abscessio *vel* Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido *vel* Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀνακείρω.
Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Absconditè, κρυφῇ.
Absconditus, κρυφθεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀντίληπτος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδημῶν.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, *idem quod* dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος: ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίστημι *vel* ἀποστατέω, -ῶ, τινος διαλείπω.
Absoleo, *id est*, ab usu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Absoletum, ἀπαρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, *pro* perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, *id est*, ei satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolutè, *id est*, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυτικός.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Absolutus, *id est*, perfectus, ἀποτελεσθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, ἐντελής.
Absolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπᾴδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄμμελος, κακοηχὴς *et* κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπεμπάπτω, ῥοφέω, *et* ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμπαθέν.
Absque, ἔξω, *cum gen.* ἄνευ *et* χωρὶς δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἄοινος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, ἀπαλείφειν διαβολάς.
Abstergo *et* Abstergeo, ἀπομάττω *et* ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω, *et* -μι, ἀπομάττω, ἀναμάττομαι, σμάω, ἐκσμάω *et* ἐκσμήχω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσοβέω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι *et* ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω: ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφιστάω.
Abstinens, ἀπεχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποσχὼς.
Abstinentèr, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπέχεια, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀπολύω.
Abstrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Absit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ ἔστω, μὴ συμβαίνη.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.
Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Absumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀποτρύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.
Absurdè, ἀτόπως.
Absurditas *et* Absurdum, ἀτοπία, ἀτοπία, ἄτοπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.
Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἀδόξης, ἀλόγιστος.
Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξορισθεὶς.
Abundans, εὔπορος, λάβρος, ἄφθονος, ἀφθονος, περισσεύων, περιούσιος.
Abundantèr *et* Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῶς, δαψιλῶς, λι-

παρῶς, ἄδην, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περιουσίας, δαψιλῶς.

.bundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, ἁδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.

.bundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.

.bundo, εὐθηνέω et ομαι εὐπορέω, -ῶ, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκχυμαίνω.

.bvolo, ἀφίστημι, vel ἀφίσταμαι.

.busivè, καταχρηστικῶς.

.busivus. καταχρηστικός, ἄχρηστος.

.busus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.

.busus, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς vel ἀπειροκάλως, παρακαταχράομαι.

.byssus, ἄβυσσος.

Ac, ϗ, ἤ.

Acacia, ἀκακία.

Academia, ἀκαδημία.

Acatium, ἀκάτιον.

Accanto, προσᾴδω.

Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.

Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.

Accedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἔπειξις, ταχεῖα, σπουδή.

Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.

Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.

Accendo rursus, ἀναφλῶ, ἀναύω.

Accensus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλυσσόμενος, ἐξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφωσμένος.

Accentus, προσῳδία.

Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.

Acceptum habeo, χαίρω τινι, vel ἐπί τινι.

Acceptum fero. προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφίεω, ἀπογράφω.

Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.

Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.

Accerso. καταχαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινα.

Accerso aliquem crimine conjurationis: ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.

Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.

Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.

Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.

Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.

Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.

Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè πάσχω.

Accido, συμπίπτω, προστυγχάνω.

Accîdo, περικόπτω, ἐκτρύχω.

Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.

Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.

Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.

Accio, προσκαλέω, -ῶ, vel μετακαλέω -ῶ τινα.

Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι et ἀποδέχομαι et προσδέχομαί τι, ἀναιρέω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.

Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.

Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.

Accisso, id est, simulo, ἀκκίζω.

Accitus. a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.

Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.

Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.

Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.

Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.

Acclinis et Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.

Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.

Acclivis et Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.

Acclivitas. ἀνωφέρεια.

Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.

Accolo, παροικέω, -ῶ, et προσοικέω, -ῶ τινι.

Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.

Accommodatus et Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.

Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.

Accredo, ἐπιπείθομαι.

Accrementum et Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.

Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.

Accubatio et Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.

Accubitorium, ἀνακλιντήριον.

Accubo et Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.

Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.

Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.

Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.

Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.

Accumulatus, νητὸς, νενημένος.

Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω cum acc. συμφορέω, -ῶ, νηέω, et νήω.

Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς, et λιπαρέως, παρέργως.

Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.

Accuratio, ἐπιμέλεια.

Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et pass. ἐπιμεληθείς.

Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.

Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.

Accursus, προσδρόμημα.

Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπιμεμπτος.

Acccusare falsò, συκοφαντεῖν τινα; ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινος φόνου de cæde aliquem.

Accusare, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐξ αἰτίας εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.

Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.

Accusatio, id est, conquestio, κατάμεμψις. λαβὴ, μύνη, ὑπαίτιον.

Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accusatoriè, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.

Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.

Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομένων αἰτίαν.

Accuso, αἰτιάομαι, -ῶμαι δὲ τοῦτο, κατηγορέω, -ῶ τινα φόνου et τινος φόνου, ἐγκαλέω, -ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινα αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριον τινὶ καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρὸς τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαι -οῦμαι τινα, δι᾽ αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.

Acedia, id est, incuria, ἀκηδία.

Aceo, id est, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.

Aceratus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.

Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.

Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.

Acerbè, πικρῶς, τρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, πόνος, πικρία, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acerbo, *id est*, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ὠμὸς, τρυφνός.
Acero, *id est*, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, *id est*, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶν *et* θὶς, ὁ καὶ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι *et* ὀξύνω, ὀξίζω, παροξύνω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, -ους, τὸ ὀξάλμη.
Achates, *gemmæ nomen*, ἀχάτης.
Acheron, *fluvius infernalis*, ἀχέρων.
Achetæ, *id est*, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, *id est*, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, *herbæ nomen*, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula. ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπητήριον *et* ἠπήτριον.
Aciditas, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ὺ, ὀξηρὸς, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies *falcis et gladii*, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, *exercitûs*, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies *oculorum*, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκής.
Acinosus, ῥαγώδης.
Acinus, *et* Acinum, ῥὰξ, γος, ὁ καὶ ἡ· ῥὼξ, πυρήν.
Acipenser, *piscis*, ἔλλοψ, ἀκίπησος.
Acoluthus, *id est*, servus, ἀκόλουθος.
Acone, *id est*, cos, ἀκόνη.
Aconitum, *herbæ genus*, ἀκόνιτον.
Acontia, *id est*, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, *serpentum genera*, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acorna, *planta quædam*, ἄκορνα.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.

Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖς δε; ἐπερείδομαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι *et* ἀγαπάω, -ῶ, *et* συγχωρέω, -ῶ, *cum dat.*
Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινι.
Acredula, *id est*, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφνότης.
Acrodrua, *id est*, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα,
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, *id est*, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio *et* Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, *id est*, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἐγγράφεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ *et* δράστης.
Actor, *id est*, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, *id est*, patronus, συνήγορος.
Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής,
Auctarium, *id est*, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Auctarius, *id est*, actorum scriba, γραφεύς.
Actuarius, *id est*, facilis, εὐπηγής.
Actum est, *id est*, periit, πέφρακται, οἴχεται.
Actuosè, μοχηρῶς, δραστικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς, In ipso Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυωπής, ὁ καὶ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος. κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρίς, κορφ᾽ον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.

Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέσται, φρυγίωνες. αἱ ζωγράφοι ἐργάται.
Acu-pictus, κεστὸς, ποικιλτός,
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ καὶ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ καὶ ἡ ὀξυωπίας *et* ὀξυώπης, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς *et* ἐς, *cum* κατὰ, *et Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιαστὸς, ἀναγκασθεὶς, ἀναγκαστός.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς στάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico. προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæquè, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ. ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, *cum dat.*
Adaggero, ἐπισυναθροίζω.
Adagium *et* Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἐπάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, περιάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαλύπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ τινα, ἀγαπάω -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, συνανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis *et* Adapertus, ἀνεῳγμένος, ὑπανοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτίζω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινα, ὑδραίνω.
Adarca, *vel* Adarces, *concreta quædam salsilago*, ἀδάρκης.
Adarco, καταμαραίνομαι.
Adauctus, ûs, ui, ἐπαύξησις.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, *cum gen. vel acc.*
Adblandior, παρακινέω -ῶ, ὑποσαίνω, ὑποκάλλω.
Adcorporo, συμπεριποιέω, -ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω, -ῶ.
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξίᾳ, ἐπ' ἀριστερᾷ.
Addico, *id est*, vendo. ἀπεμπολέω.

-ω, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.

Addico, *id est*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.

Addico, *id est*, condemno, καταδικάζω.

Addictio, *id est*, condemnatio, καταδίκη.

Addictus sum, ἀφιερόω -ῶ τινι, δουλεύω cum. dat.

Addisco, *id est*, bene disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.

Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.

Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.

Additus, a, um, πρόσθετος, προστιθεμένος.

Addo, ἐπιτίθημι *vel* προστίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τί πρός τι.

Addoceo, προσδιδάσκω.

Addormisco, προσκοιμάομαι -ῶμαι.

Addubitanter, διαπορητικῶς.

Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.

Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.

Addubito, ἀμφισβητέω -ῶ περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.

Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.

Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.

Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, *cum. acc.* πείθομαι, *cum inf.*

Adductio, ἀναγωγή, παραγωγή, προσαγωγή, συναγωγή.

Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.

Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεῶν.

Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.

Adedo, καταφάγω.

Ademptio, ἀφαίρεσις.

Ademptus, ἀφαιρεθείς.

Adeò, *id est*, usque eò, οὕτω, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον.

Adeò ut, τοσοῦτον ὥστε *cum ind. vel inf.*

Adeo, *id est*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε.

Adeo, *id est*, adorior *seu* aggredior, ἐπιχειρέω -ῶ τινι *vel* πρός τινα, ἅπτομαί τινος.

Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω -ῶ κληρονομίας.

Adeps, στέαρ, πιμελή, ἀξούγγιον, ἄλειφαρ -ατος, δημός.

Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.

Adeptus, ἐπιτυχών.

Adequito, *id est*, equitando priùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.

Adesdum, δεῦρ', δεῦτε, ἴθι δή, ἴθι νῦν.

Adespotus, *id est*, sine domino, ἀδέσποτος.

Adesurio, βουλιμιάσω, βουλιμιάω -ῶ, βουλιμώττω.

Adeundum est, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παριέναι.

Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*

Adfringo, προσάγνυμι.

Adgannio, προσκνύζομαι, *cum dat.*

Adhabito, παροικέω, -ῶ.

Adhæc, ἅμα δὲ, καὶ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.

Adhæreo, προσέχομαι, *vel* περιέχομαι, προσκολλάομαι -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, *omnia cum dat.*

Adhæsio, προσκόλλησις.

Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.

Adhamo, ἀγκιστρεύω.

Adhibeo, ἀπονέμω *vel* διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.

Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω *vel* ποιέω -ῶ ἐπιμέλειαν τινος.

Adhibeo in consilium, παρακαλέω -ῶ σε *vel* εἰς συμβουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβουλὴν, συμβουλεύομαι τινι.

Adhibeo mentem, προσέχω τινι, *vel* προσέχω τὸν νοῦν τινι.

Adhinnio, προσχρεμετίζω.

Adhorresco, ἐκπλήττομαι, ἐκφρίττω.

Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπή, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.

Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστής, ἐρεθιστικτης.

Adhortatorius, παρακελευστικός.

Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ σε, προτρέπω τινα εἰς *vel* ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.

Adhuc, μέχρι τούτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.

Adhuc hodie, ἔτι καὶ νῦν.

Adjaceo, παράκειμαι *vel* πρόσκειμαί τινι.

Adjectio *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολή, ἐπίβλημα.

Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.

Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπιβεβλημένος, προσβεβλημένος.

Adigo, *id est*, adduco, προσάγω, εἰσάγω, ἐπάγω.

Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαι τινα εἴς τι.

Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προστίθημι, παραζεύγνυμι.

Adjicio animum rei, *vel* ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινὶ τὴν γνώμην *vel* τὸν νοῦν.

Adjicio oculos in aliquid, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.

Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω -ῶ τι *vel* ἐξαιρέω -ῶ τι τινος *vel* τινά τι, παραιρέω -ῶ τι *et* τινά τι *vel* τινος τι.

Adimpleo, ἐκπληρόω -ῶ, *vel* προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπλέω -ῶ.

Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.

Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.

Adipalis, στεατινός.

Adipatus *et* Adiposus, στεατώδης *et* στηνώδης, πιμελώδης.

Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι *cum gen.*

Aditio *et* Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.

Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.

Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλατος.

Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.

Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.

Adjumento esse alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον. ἐπαγωνίζεσθαί τινι.

Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.

Adjunctor, ἐπιζευκτής, ἐπιθέτης, προσθέτης.

Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινὶ τι, κολλάομαι, -ῶμαι.

Adjuratio, ἐξορκισμός.

Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.

Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω -ῶ, ἐπιμέμφομαι.

Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὁρκόω, -ῶ, ἐπορκόω, ῶ, ἐπομόω, -ῶ, *vel* ἐπόμνυμι.

Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.

Adjutor *et* Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλκτήρ, ἀλεξητήρ, βοηδρόμος.

Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.

Adjutus est, ὠφελήθη.

Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator *et* adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, *cum dat.* ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω -ῶ, ἐπωφελέω -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηθρομέω -ῶ.
Adjuvo te, συνέπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω -ῶ τινι, συνωφελέω ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω -ῶ.
Adlubesco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω -ῶ, προσμετρέω -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω -ῶ, ὑπηρετέω -ῶ, ἀμφιπολέω -ῶ, *et* κατευθύνω, *cum dat.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, κακοδιαιτάω -ῶ τινος, κακοδιοικέω, -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστὸς.
Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστὸς.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας *vel* ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius, *scil.* equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum *scil.* scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admissura, *scil.* equæ, ὄχευμα, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθεὶς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, δέχομαι εἰς, προσδέχομαι, *cum acc.* ἐφίημι, παρίημι, προσίημι τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν *vel* αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, *vel* ἐργάζομαι, πλημμελέω -ῶ, τι.
Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
Admodùm, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω -ῶ τινα ἐπί τι, παραινέω -ῶ, *cum dat.* νουθετέω -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθετητὴς, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικὸς.
Admonitus, παραινούμενος, παραινεθεὶς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, *et* Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθεὶς.
Admoveo, προσίθημί τι πρός τι, παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω *vel* παραβάλλω, *vel* προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato *et* Adno, ἀπονήχομαι *vel* παρανήχομαι, *vel* προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμιάω -ῶ, ἐποφθαλμέω -ῶ, σκαρδαμύσσω -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω -ττω, διδίλλω.
Adnitor, πειράομαι -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθεὶς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω *et* ἐπιζοφόω -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτὸς.
Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχώννυω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, *act.* θυόω -ῶ, κνισσάω -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβεία, ἐφηβότης, ab Adolescentiâ, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior *et* Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιύομαι, μειρακιόομαι -οῦμαι.
Adolescentula, νεᾶνις, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐπακμάζω, μειρακιύομαι, μειρακιόομαι, οῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κεράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συγκαλύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.
Adoptator, υἱοθετέων, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω -ῶ, υἱοποιέω -ῶ, υἱόω ῶ, εἰσποιέω -ῶ, τεκνοποιέω -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω -ῶ, *vel* εἰσποιέω -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω -ῶ.
Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινι *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσταμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακόσμησις, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγχορηγέω -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω -ῶ τῷ Θεῷ *et* τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω -ῶ, ἐπαξιόω -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Ad quo, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω εἰς, ἐφέρπω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι -οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἐπάγομαί μοι δειλίαν, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, σφίγγω.
Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* ἐγγὺ

πίνα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexo, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι -οῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσκιύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -οῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαικίζω.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιούμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adversator, ἀντιστάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντικρὺ, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adversor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adversus vel Adversum, *præpositio*, κατὰ *cum gen.* πρὸς, ἀντικρύ.
Adversum vel Adversus, *adverb.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.

Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Advesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπεγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *seu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θώψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινι *et* τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, γίνθης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοιχὸς, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.
Advoco, προσκαλέω, -ῶ, *et* προσκαλέομαι, -οῦμαι. *cum accus.* ἐπικαλέω, -ῶ, *et* έομαι, -οῦμαι, μεταπέμπω.
Advolatio, *vel* Advolatus, προσπτῆσις, ἐπίπτησις.

Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω, -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorsor, *pro* adversor, ἐναντιόομαι, -οῦμαί σοι.
Ad votum, *id est*, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπισπέρχω.
Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.
Adusque, μέχρι.
Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.
Adustus, κεκαυμένος.
Ædepol, νὴ τὼ Θεὼ, νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Ædes, -dis, *id est*, locus sacer, ναὸς, τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, -ium, *id est*, domus, οἶκος, αὐλή.
Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον. πινακοθήκη.
Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.
Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἵδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.
Ædifico, οἰκοδομέω, -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.
Æditimor, νεωκορέω, -ῶ.
Æditimus *et* Æditiuus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ. Att. νεωφύλαξ.
Æditus, *corruptè pro* editus, *id est*, altus, ὑψηλός.
Æger, νοσῶν, νοσερὸς *et* νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.
Æger animo, δύσθυμος.
Ægilops, *oculi vitium, et herba seu arboris species*, αἰγίλωψ.
Ægonomus, *id est*, caprarius, αἰπόλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compositis* δυς.
Ægrè fero, δεινοπαθέω, -ῶ τι, ἀγανακτέω, -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι, -οῦμαι, δυσχερῶς ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægresco, ἀσθενέω, -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo, *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.

Ægrotatio, *corporis*, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto, νοσέω, -ῶ τοῖς νεφροῖς, *renibus*, ἀσθενέω, -ῶ, ἀῤῥωστέω, -ῶ, πονηρῶς ἔχω.
Ægrotus, ἄῤῥωστος, νόσιμος, ἐμπαθής.
Ælurus, *id est*, felis, αἴλουρος.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπήριστος *pro* ἐπήρεστος.
Æmulor, ζηλόω, -ῶ τι, φθονέω, -ῶ, κοτέω, -ῶ, φιλονεικέω, -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπέω, -ῶ.
Æmulor, *id est*, invideo, φθονέω, -ω τινος, *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἰσάμιλλος.
Æneus, χάλκεος, -οῦς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Aënum *pro* Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis *et* Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas *et* Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, στάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχομάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, συγγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, συγγνωμόνως.
Æquanimis, συγγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιστέω, -ῶ πρός τι, συγγνωμονέω, -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατὴς.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζυγά, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαστὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω, -ῶ, ἰσάζω, παρισόω, -ῶ, ἐξισόω, ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, -ῶ, ἰσοῤῥοπέω, -ῶ.
Æquipondium, ἀντιστάθμησις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, συγγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, συγγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω, -ῶ, ἰσοδυναμέω, -ῶ.

Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀνιαρῶς *vel* ἀλύπως *vel* ἀπαθῶς *vel* εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω, -ῶ, ἰσόω, -ῶ, ἀναλογέω, -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγιος, *et* πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεστόν.
Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Æquus, ἐπιεικής, ὁμαλὸς, ἴσος, πρακτικὴς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμιοῦχοι.
Ærarium, ταμιεῖον, χαλκεών.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
Ærarius *sive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοστάτης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id est*, qui ad Æs pertinet, χάλκειος, -ῦς.
Ærarius, *id est*, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκωμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὄλκιον, ἐλκαῖον, χαλκὸν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, χαλκόστομος.
Æreficium, χάλκωμα.
Aëripes, ἀερίπους.
Æripes, *id est*, ferratus, χαλκόπους.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠλίβατος.
Æro, as, χαλκόω, -ω.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζὺς τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, -αινος, πολύπονος, ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυστυχὴς, ὁ δυστυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεωλυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.

Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, ὥρα.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαστέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιστὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, ἀποτιμάω, -ῶ, ἐστιμάω, -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, -οῦμαι, μετρέω, -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ὑπερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκρόη, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμύρει.
Æstuatio, καῦσος.
Æstuo, καυσόομαι, -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, *calor nimis*, καῦσος, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικία.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίαν, σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternum *et* Æterno, ἀϊδίως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρέσβυ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἠπίως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω, -ῶ, et ἐομαι, οῦμαι.

Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ἰδλήματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἅδην *et* ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, *et cum gen. et absolutè.*
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιεργία, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φλυαγματώδης λόγος.
Affectio *et* **Affectus**, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων, -ῶν, τρυχόμενος, κατεπειγασμένος.
Affectus ità sum, οὕτως ἔχω γνώμην, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἑάλωκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω. κομίζω, -ῶ, παρέχω, -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγγέλω, -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω, -ῶ τινα, ποιέω, -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω, -ῶ, προσπασσαλεύω, *et* προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι, -οῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim*, concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, κήδεια, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.

Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράστασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω, -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι, -οῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διαρρίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς *et* προσπεφυκὼς, προσαπτόμενος, προσηλούμενος, συμπλεκὴς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ συμπλεκεὶς.
Afflatus, a, um, ἐπίπνοος *et* ἐπίπνους, ἐπιπνευσθεὶς.
Afflatus numine, ἐνθεαστικὸς, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμὸς.
Afflatus, ûs, ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, **Afflictio**, *et* **Afflictus**, ûs, ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πταῖσμα, ἀνάγκη, κακότης, Poët.
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *transitivè.* κακόω, -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέω, -ῶ, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριστὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων, -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθεὶς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *cum acc.* κακόω, -ῶ, κακῶς ποιέω, -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπταίω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, -ῶ, ταλαιπωρέομαι, -οῦμαι, κακόομαι, -οῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω, -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluentèr, ῥύδην *et* ῥύδδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπίρροια, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, *neut. absolut.* πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, *id est*, Abundo, ἐπιῤῥέω, περιουσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, *id est*, Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω, -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω, -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Afformido, περιφοβέομαι, -οῦμαι.
Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, **Affrio**, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθρύπτω, προσψήχω.

Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, *et* **Affrictus**, ûs, ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προσείλω.
nulla spes **Affulget**, οὐκ ἐλπὶς ἐστι μηδεμίαν *vel* οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύνω, -ύνω, προσχύνω, -ύνω.
Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθεὶς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λὶψ, λιβόνοτος.
Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικὸν.
Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποφορβὸς.
Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δὴ, εἶα ἄγε, ἴθι δὴ, φέρε τοίνυν.
Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον χωμάτιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem; ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι, -οῦσθαι.
Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε εἶτα.
Aggemo, ἐπιστενάζω.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero, as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
Aggero, is, ere, ἐπιφορέω, -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, ἐκπηνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω *et* ἐγχειρέω, -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω, -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνίστημι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγωγος, εὐκίνητος, εὐτραφὴς, εὔσκαρθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινὴς, δονητὸς.
Agitare concilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περὶ τινος.

Agitatio, ἔλασις, δόνησις, δόνημα, ἐναργεία, ἐντελέχεια.
Agitator, ἐλατήρ, ἀγωγεὺς, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω, -ῶ, κινέω, -ῶ, ἀνακινέω, -ῶ, πράττω, διζητέω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω, -ῶ, λοχηγετέω, -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις. ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἔγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀῤῥένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἄρνειος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγνώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀρνη, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω, -ῶ, πράττω, τελέω, -ῶ, πράσσω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω, -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγρότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀρότης, γηΐτης *et* γήτης, ἐργατίνης.
Agricolatio Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ, αἶ.
Ah me miserum! αἶ τάλαν.
Ahereus, Ahenus, χάλκειος, -ῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρατήρ.
Aheu, ἰοῦ.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.
Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη
Ala, *equitum turma*, τῦ στιφὰ, ἡ ἴλη.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer *et* Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνής, ἀνεπαχθεῖς.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος. *Att.*
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.
Alauda, κόρυς, -ιθος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λευκειμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, *id est*, albus sum, λευκὸς εἰμὶ, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκος εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω, -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἀλφός.
Albugo, *in oculo*, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, *subst.* γραμματεῖον.
Albumen, *in ovo*, λεύκωμα τοῦ ὠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.
Aleâ rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω, -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ πῶ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος. ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω, -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem ἀλλοτρίως ἔχειν πρὸς τινα.
Alienum, ἀλλότριον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
Alimentarius, σιτικός.
Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliquà, πῃ.
Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.
Aliquando, ἄρτι, ποτὲ, ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε.
Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
Aliquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον.
Aliquantus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τὶς, ἕνιος, δεῖνα, ἀμός.
Aliquò, ποῖ.
Aliquo modo, ἀμηγέπη, πῶς.
Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ἐνιάκις.
Aliquotfariam, ἐνίοτε.
Aliter, ἄλλῃ τῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, ἐναλλάξ.
Aliubi, ἄλλῃ τῇ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλήν.
Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
Alius, a, ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω, -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω, -ῶ.
Allævo, λεαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω, -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω, -ῶ.
Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκαταλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego, as, παρακαλέω τινα, εἰσφέρω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum *et* Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Allisatus, ἐγκορδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαί τινι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταρῥάσσω.
Alligatio *et* Alligatura, περίδεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligò, ἀναρτάω, περιδέω, προσδέω, ἐξαρτάω, -ῶ.

Allii caput, γιλγὶς, ἴον, vel ἴδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allifio, προσάραξις.
Allium, ἀγίδιον, σκόροδον, ὀλκόν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παραφάσις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινα, προσφωνέω, -ῶ τινα, λαλέω, -ῶ τινι, ἐπαυδάω, -ῶ, προσλαλέω, -ῶ, προσαγορεύω.
Allubefco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινι, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτρόφης, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη et κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλόη.
A longè, πόῤῥωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Altiofus, Altus, χρυσόεις, χρυσερός.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δὲ,
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω et -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω, -ῶ, ἀλλοιόω, -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁπότερος, ὁποτεροσοῦν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altifonus, ὑψήχης.
Altiffimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinfecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroverfus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βαθὸς, θάλασσα, χάῦνον.
Altus, τροφόεις.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.

Alvear, *et* Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυτικὸς, ῥεῖθρον, κύτος, κρῶνος, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρβασα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἱμέρσιμος.
Amabilitas, φιλότης.
Amabò, παρακαλέω, -ῶ, πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινα, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amantèr, Amatoriè, φιλικῶς.
Amanuenfis, ὑπογραφεύς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcefcibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amarefco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus *et* Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, καυνός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amafia *et* Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amafius *et* Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράστης.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέξοδος, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιφρασή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiofus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambefus, περιφαγής.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, -ῶ, περιάζω, ἀμφισβητέω, -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, λιττός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω, -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παρεγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, confulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, -οῦμαι.

Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiofus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότεροι.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω, -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μωρὸς, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχάνη.
Ames, κάλαμος ἰξευτικὸς, σάλιξ.
Amethyftus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, veftio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτας vefte ἀμπέχω, ἀμφιέννύω *et* -μι.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
Amiciffimus, φίλτατος, φιλαίτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam confervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam diffolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωτός.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amiffio, ἀποβολή.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινα.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amo, στέργω τοὺς γονεῖς, ἐράω τινα, ἐράω, -ῶ τινος, φιλέω, -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω, -ῶ, ζηλόω, -ῶ.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, δυσέρως.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, *id est*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.

Amœnè, ἀβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἀβρὸς, τρυφερὸς, εἰδυλλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι, -ῶμαι, ἐφίεμαι.
Amore complecti aliquem, συνοικῶ; vel οἰκείως διακεῖσθαι vel ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω et -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ἀρθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω, -ῶ τι, διαρέω, ὠθῶ.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί τι, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum acc. συχνᾶ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a, um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περίπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πληθύνω, μεγάλα ποιῶ, αὔξω.
Amplio, πλατύνω, μεγαλύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Amplius, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φῦσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ πομφολύγματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum: ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιόζυγον.
ad Amussim, ἐπὶ στάθμην.
Amussis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec, ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, οὐκ, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ᾽ οὐ, ἀλλ᾽ οὐχὶ, ἆρ᾽ οὐ.
Anas, atis, βάσκας, νῆσσα vel ττα.

Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθεμα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, id est, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίστομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλιος.
Ancillor, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιρρώξ, περίοδος.
Angellas, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω, -ῶ, λυπέω, -ῶ.
Angor, id est, mœreo, ἀδημονέω, -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλυς, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
Angusto, στενοχωρέω, -ῶ, στενόω, -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευσθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἄσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
Anhelus, a, um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversor, κολαστής.
Animadversio, id est, pœna, κόλασις, ἐπιτίμησις.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διάκειμαι.
Animans, adj. ἐμψυχῶν, -οῦν.
Animans, subst. ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διαγωγῆς ἕνεκα.

Animi defectio, λειποθυμία, λιποψυχία.
Animo, as, καταθαρσύνω, προθυμόω, ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, ἐπινοέω, -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω, -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι, -οῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, εὐψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προαιρέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω, -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, σιτωνία.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημαντήρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω, -ῶ.
Annuatim, κατ᾽ ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολος.
Annumero, προσαριθμέω, -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κώπη, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κερατής, ὠτώεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνειος.
Anta, παραστὰς, παραστάδες.
Antè, ἀπέναντι, ἐναντίον, ἐπὶ c. gen.
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.

Antecapio, προλαμβάνω, προφθαίνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω, τινὸς, τινι, *aliquem in aliquâ re*, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Anteceffor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγούμενος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecurfor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω, τινὸς τινι, *alicui in aliquâ re*, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω, -ῶ, σε, *te* προκρίνω.
Antegenitus, πρωτογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, προλογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος, (προϊόντος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσημβρινός.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προτάσις) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id eft*, præfero, προΐσταμαι τινὰ τινος, *aliquem*, *alicui*.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἄν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antefignanus, πρόμαχος.
Antefto, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινα.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω, τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil eft Antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
Antiquio, παλαιόω, -ῶ, ἀκυρόω, -ῶ, καταργέω, -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρίσβυς.
Antiftes, προστάτης, ἐπιστάτης.
Antiftitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθρίον.

Anus, ùs, *id eft*, vetula, γραῖα, γραία, πρεσβῦτις.
Anus, ani, *podex*, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιάλγης, πολυμέριμνος.
Anxius fum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagefis, ἄπαγε δή.
Apella fine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς. ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes *vel* Apis, μέλισσα *et* μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕκατος, Παιὰν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apoftafia, ἀποστασία.
Apoftata, ἀποστάτης.
Apoftato, ἀποστατέω, -ῶ.
Apoftema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρεσκευασμένως.
Apparatio et apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accufare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id eft*, provocare ad fuperiorem judicem poft fententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello, as, *id eft*, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum*.
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, ταλμίζειν, *cum accuf.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.

Appetitio, *feu* appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρίγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω.
Applaufor, ἐπικροτητής.
Applaufus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κατάρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσκομίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προτίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Appofitè, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appofitio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appofitus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines*, τινὰ, τῇ χειρὶ, *manu*.
Apprehenfio, ἀντιλαβὴ, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum*.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσταμαι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulfio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἱληθεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, εἵλασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, κάπρινος.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, εἰς, *cum accuf.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accuf.*
Aqua, ὕδωρ, -ατος, τὸ ὕδος, χεῦμα.
Aqueductus, ὑδραγωγία, ἄμαρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρον, ἐπίσιον.
Aquarius, a, um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum fignum Zodiaci*; ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, *qui in aqua degit*, ἔνυδρος. ὑδατώδης. φίλυδρος.
Aquatio, ποτισμός, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, αἰετός, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquofus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμός, θυσιαστήριον.

pro Aris et focis dimicare, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν κ̀ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ἀροσήσιμος.
Araneus, ἀράχνης, aranea, ἀράχνη.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴρ, ἀρότης, ἀροτρεὺς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος κ̀ δένδρον, τὸ.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ κ̀ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, κινδρῶνες.
Area, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόῤῥητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτῷ, ab eo. ἀνείργω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργὸς.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, ἶρις, -ιδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιὸς.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυστικὸς, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, vehementèr amare, σύμπυρῶς διατιθέναι πρὸς τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀναφερὴς, ὑψηλὸς, ῦ, ὁ.
Area, ἅλως, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθόεις.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργύρεος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argenti-fodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.

Argilla, ἄργιλος, ὁ, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινα.
Argutator, σοφιστικὸς, σοφιστὴς.
Argutiæ, στωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, ἀγωνιστικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψὸς.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελλὸς.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Arista, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἔντεα, σκεύη, τα.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιστὴς.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβὸς.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, humerus, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, vel Arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμήν· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arsenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικὸν.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργὸς.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.

Artificium, τέχνη, τέχνημα, τεχνία.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδάλ[…] πολύτεχνος, τεχνικὸς.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κα[…] τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τὰ.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελὴ, στέα[…]
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρόσιμον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον, ε, τὸ.
Ascendere ad honores, κατα[…] ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν […] τὴν ναῦν.
Ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνάλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, id est, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινί τι, ἀποτεπαιδα.
Ascititius, ἀλλότριος, ἐπείσακτος.
Ascribere, imputare, προστιθέναι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινά.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Asinus, ὄνος, βύπαλος, βρωμήτης.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις, -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δασὺς, σκληρὸς.
Aspere, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, δευσαίνω, αἰονάω, -ῶ.
Aspergo, inis, ῥαντισμὸς.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, jura: ἀμελέω τῶν φίλων, ἀδιαφορέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινα, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, ἀτενίζω, δέρκω.
Aspirare, favere, ἐπικουρεῖν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, afflo, ἐπιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.

Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Assecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Assector, παρακολουθέω τινι, περιέπω.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Assensus et Assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συναφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assensio et Assentior, συνδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Asseres, σανίδες.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseveranter et Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιοῦμαι τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* assiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, διατελέω, ἐπιμελοῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίστημι τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινι τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι, συνεθίζω.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.

Asto, παρίστημι τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσεσταλμένως.
Astrictio, στύψις.
Astringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, *prò* Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, μὴν, ἀρά.
Atat, ἤ, ἤ· αἶ, αἶ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλά τι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρὼς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς, ὁ· ἐπασκητής.
Atque, καὶ, τὶ, μὲν, δὲ.
Atque etiam, ἀνὰ δὴ καί.
Atqui, ποτερὸν, ἄρα, ἀλλά τοι, γέ τοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, ἦ μήν.
Attemperatè, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινὶ, τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτυσμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινι τι, παρατρίβω, *cum dat. et acc. s.* σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τινὶ τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, *aliquem*: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.

Attonitus sum, διδίττομαι *et* διδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu*.
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ἑλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *arma*: ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινὶ τι, ἀποδίδωμι τινὶ τι.
Attributio, ἀπόδοσις.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβὴς, ἀνάτριπτος, παρατεθριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίδομα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιος τούτου.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τό· σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατισχυμιζῶ.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηράω.
Audacia, θράσος τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄταρβος.
Audax sum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, *cum acc.*
Audio, ἀκούω, διακούω τι, *et* τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακούω τινος.
Audire bene, *id est*, laudari, εὖ, ἢ καλῶς ἀκούειν· κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούω.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.

Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Audito vetiens, ὀξυκόος.
Auditus, ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditus gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, *part.* ἀκουσθεὶς, διακουστός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποτιμᾶσθαι, ἀποτροπιάζεσθαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.
Aversor, ἀποστρέφομαι τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀπεχθάνομαι.
Aversus, ἀποστραφεὶς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquo, ἀποκλίνειν τοι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σὺ τοῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, -ήσω, *et* αὐξάω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπικὴ, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, *et* -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Augurior bene, φημὴν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus, a, um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
Augustus mensis, αὔγουστος.
Avia, μάμμη.
Aviarium, ὀρνίθων ὀρνιθοτροφεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, λάβρως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς, ὁ, ἡ.

Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ, ἡ.
Avis, ὄρνις, -ιθος, ἡ· νεοσσὸς ἰκανός.
Avitus, a, um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, *sine viâ*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινὰ τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφανὴς, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσειος, ἐπίχρυσος.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἱππεύω.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ οὖας.
in utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τοῦ ὠτός.
Aures obtundere, ἐκκωφεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὀτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανής.
Auro micans *vel* corruscans, χρυσαυγής.
Aurora, ἠὼς, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἠῶ· εἰς ἠῶ.
Aurum, χρυσὸς, οῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ὑπακοή.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινί.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμώην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, ἐπὶ καλῶν οἰωνῶν.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.

Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ὑπάρχομαι.
Auster, νότος.
Austeritas, τρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, ἤτοι.
Autem *pro* sed, δὲ, ἀλλὰ, δέγε, ἤτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumno, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, πρόπαππος, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπίκουρος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθῶν πάρειμί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντιλήψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BACCÆ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω *et* βακχέω.
Bacchus, βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Bacillum, βακτηρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορτίζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτρανής, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πύελος.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus, *vel* Balteum, ζωστήρ, ζώνη.

Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γενειάς.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφῶ.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitos, βάρβιτος.
Barbus stupidus, βλάξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος, βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλική, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητής.
Basio, *osculor*, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρον, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τρωγάλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφιλος, αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι, *et* πρός σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἀντιθεῖναι πόλεμον, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψὸς, ὁ.
Bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.

Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὐποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθοεργὸς, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοφρόνως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.
Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωΐδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, *bibosus*, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè gen*: aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρως *et* δικέρας.
Bidens, διόδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἀνδίχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, διασχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.
Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis *et* Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ὁ.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Biliosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος.
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίετος.
Bini, διττοὶ, σύνδυο.

Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, δίπους.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.
Bipertitò, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, διήρης.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διασχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, *tibi*; κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.
Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βατταλογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέσχης.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βοοπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολίς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ἄκολος, βλωμός.
Bombilatio, *sonus apum*, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἐσπουδασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, ὡς παρόντος.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.
Bonitas ingenii, *seu* naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus et probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo, as, are, *mugio*, μυκάομαι, βοάω.
Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, Aquilo, βορέας, βοῤῥᾶς.

Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves pascere, βουκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus et Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουκτασία, βουφαγία.
Boum custos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.
Brabium, certaminis præmium, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ίδΘ, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνος.
Brachium, βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Brassica, κράμβη, κράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, compendium, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινή, τροπή, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βουστάσιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας, ὁ, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βοτήμων.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βοῦψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, γνάθος.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾶν.
Bucca, æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, ψώμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κῆρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, φρῦνος, ε, ὁ φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος et βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποσφάγισμα.
Bulla insigne, ἡ, κάλυξ.
Bullatus, tumidus, πομφολυγώδης.

Bullatus, bullâ ornatus, ὁ κάλυκι πεποικιλμένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Buris, sive Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum vel Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος, ε, ἡ.

C.

Caballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβη, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζητιῶ.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρουν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφή, ἄκρον, αἰπύς.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, vel νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, ob finem, τοῖς τίνων νεκροῖς, ob cædes aliquorum, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύνω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κῆρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοξὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ὀρίψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγή, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήσσω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κόσιμος.
Cælamen, γλυφή.

Cælator, γλυπτὴς, γλυπτής.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμετος, ἤϊθεος.
Cælestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, sculpo, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ, -ικος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, coma, κόμη, χαίτη, βόστρυξ, -χος, κουρά.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομή, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, καὶ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister, vel Calamistrum, καλαμὶς, ἴδος, ἡ, κάλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχισθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, miseria, συμφορὰ, ἀτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, vel περί τι.
Calamitose, δυστυχῶς.
Calamitosus, ἐπίμοχθος, δυστυχὴς, δύστηνος, δείλαιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνεον.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντρίζειν ἵππον.
Calceamentum, ὑπόδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro, as, λακτίζω, σκιρτάω.
Calcitro, onis, λακτιστὴς, σκιρτητής.
Calco, πατέω, στείβω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιῶν.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.

Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελὶς, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, cæcutio, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, perfectè scio, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis, is, τρίβος πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ ἢ ἡ.
Callum obducere, σκληρύειν, τυλῶν.
Callum et Callus, τύλος.
Calo, onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor et Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.
Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium vel Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινα, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, extrema pars pedis, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. CHALK, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρικός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ ἢ ἡ, κάμινος.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, καταπεδίον.
Camurus, inflexus et curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλιωμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, καρκῖνος.
Cancer, morbus, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πυρώμενος.
Candeo, candidus sum, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, albâ veste indutus, λευχανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo, et Canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης. πολιά.
Canna, κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπασθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψάλτης, ᾠδός.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκανθής.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαιρα, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινά.
Capere, arripere, αἴρειν τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, ῥυσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐγχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτευμάτος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, πετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, decipio, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φιμός.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινι τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγρος.
Capreoli, δορκάδια.

Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captio è, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, *vel* Capo, onis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνα καλύμματα.
Carbaseus, *vel* Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, ἕως, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω: ἢ, ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνη, κύτος, τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.

Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ, κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιστίας· *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθίγως.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carucca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁρματηλάτης.
Carrus, *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρόεντο©, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τρόφαλις.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορυδαλός.
Cassus, *inanis*, φροῦδος, μάταιο©.
in Cassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Caste, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήσσω τίνι et τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.

Castratio, εὐνουχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ, ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castro, *excido*, ἐκτέμνω τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκηνή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, *vel* Cataractes, καταῤῥάκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος, -ῥους.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετο©.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στίφος, σπεῖρα, ἴλη, ὅμιλος.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, *vel* Catinum, τρύβλιον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, *sagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σίνουρος, *seu* σείουρος.
Caudex, στέλεχος, στέλεχα, τὸ, κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου, *vel* τηρεῖ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κοίτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla, æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοσκώπτωμος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, *propter aliquid*, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.

Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δὲ ἦν.
Caussâ indictâ damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indictâ damnare, ἀκρίτως καὶ ἀμοίρως λόγου καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος. συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ῥαχία, πέτρα, ἀπόῤῥωγας.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβής, προφυλακτικός, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων ὑποχωρῶν.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινι τοῦ βήματος, *è suggestu*, εἴκω τινι, ὑποχωρέω τινι ὁδόν, *de via*; ἀναχάζω.
Cedò, *id est*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμός, διαβόησις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, εὐφημισθείς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, *fama claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχύς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celeriùs opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrimè, τάχιστα.
quam **Celerrimè**, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμιεῖον.
Cella vinaria, οἰνών, οἰνοθήκη.

Cellarium. ταμιεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχή, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλός, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, *facultates æstimare*, τιμᾶν τινι τοῦτο, *tanti*.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, ωνος, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατομπλασίων.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος, *vel* χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cerâ, κηρός, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασός, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλίς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετή, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήρινος.
Cereus, i, κηρός.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.

Cernére, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφώς, πρηνής.
Cerno, as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγών, -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo. ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè. ἀληθῶς, ἐπιδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus. δῆλος, ἀκριβής, βέβαιος,
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζῦθος.
Cervix, τράχηλος, αὐχήν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιόω.
Cerussatus, ψιμμυθιωδής.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito; vide supra Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος. ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρός, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥαδιουργέω, ἀργέω.
Cestus, κεστός.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῶος.
Cetarius, i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα. κήτη.
Cetra, ἡ, πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεί, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργή, φιλοστοργία. φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητός, προσφιλής. ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.

Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἐνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολερικᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορός.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσολιθός.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, ἀσιτία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης, ἄρτος, ἄρτος, συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibo fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, item Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, omnem lapidem.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.

Cilicium, κιλίκιον, τριχίνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχωθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, τρόφοι, βόστρυχοι.
Cinctus, ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, circumsepire, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, urbem muro.
Cingo, coërceo, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula, æ, quâ cinguntur jumenta, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγμα.
Cio, vide Cieo.
Cippus, ποδοστάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ cum genit. κατά cum acc. περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, idem quod circa, περὶ, ἀμφί.
Circitores, αἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus, a, um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, nomen, περίοδος. περιβολή.
Circulatim, κυκλήδον, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλισκός.
Circum, περὶ, accusat. ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω, ἤ, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.

Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακλείω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιειλημμένος.
Circumdo, περιβάλλω, τῇ πόλει τεῖχος, urbi murum, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, decipere, παρακρούεσθαί τινα, aliquem ἐξαπατᾶν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περικάμπτω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινος, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περίῤῥυτος.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτετραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιορυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περιψάω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περικείμενος.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περιναυτ…
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.

Circumrodo, περιτρώγω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθιζόμενος.
Circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζομαι.
Circumsigno, περισημαίνω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοποῦμαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περισκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντη, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιβαφθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.

Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolvo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυλίζω, ἐγκυκλόω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντὸς, τοῦ Ῥήνου, *Rhenum*: ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν· κρύφα τινος.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος.
Clango, *tubâ cano*. κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas, visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas, vocis, εὐφωνία.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Clarum, πρόδηλον.

Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχέων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλεῖθρα, κεκλεισμένος.
Clathro, as, κλάθρω ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κλητζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας, -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Claveus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementèr, πράως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela. Θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν, -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei Umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coarcervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω τι.

τα εἰς αὐτὸ, *in unum* : συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ, συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης, -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογή. σύνημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πυτία.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίσημαι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενόω, στενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinnatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοῖδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus ἑψηθεὶς, ἀπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, το· *sed pro* libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι, -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον ϗ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνητήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturia, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, δύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικί· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μῖξις, ἀνάμιξις, συνουσία, -ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, καταρχθέν, τό· ἀρχή, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω. τινα, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, καθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπάγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα. τὸ ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐξ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τοῦτον, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognota, σύστοιχα, τὰ σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὶς, τὸ, συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, *coacervo* : συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito. ἐνοικέω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.
Cohærens, ἐχόμενος, συνεχής.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, καταστέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν. κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonosto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorresco, καταφρίσσομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία, ας, ἡ.
Colophos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόρρης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio. καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδή, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνέπαινος.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορά, ἔρανος, ἡ συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλληξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνύπατος, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo, as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρέω τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν ϗ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, ἐπιστοχεῖν.
Collineo, as, εὐστοχέω, κατευστοχέομαι.
Collinio, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κνημὸς, χῶνος.
Collisio, πρόσκρουσις, σύγκρουσις.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, συμπαίζω.

Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακούργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαίκτης.
Collusoriè, συγκακουργικῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδος, τό.
Collyrium, κολλύριον.
Colo, as, are, ἠθέω.
Colo, is, ere, *veneror*: σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν *vel* γῆν.
Collocasia, κολοκασία.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.
Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσὸς, -οῦ, ὁ.
Colostra, ἡ τροφαλὶς, -ίδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστεὼν, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus *et* Columba, περιστερά.
Columella, στηλίδιον.
Columen, στύλος, ἔρεισμα.
Columna, στύλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columnâ insculpere, στηλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντριχον, προκόμιον.
Comàm nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, *cum aliquo*.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo, onis, et comestor, καταφάγος, ὁ, βουφάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Commessabundus, ἐπίκωμος.
Comessatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία.
Comessator, κωμαστής.

Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, i, κωμῳδὸς, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σύσταδόν.
Cominus pugnare, σταδίην, ἢ σύσταδον μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηστὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus, ûs, ἀκολουθία, θεράπεια.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ ἀρχαιρεσίαι.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω *dat.* συνακολουθέω τινι, παραπίμπτομαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.
Commeatús, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id est*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id est*, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, *propter hæc*.
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾶν.
Commentarium, *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor, oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo*.
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.

Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω τι τοῦτο.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἐφαρμογή, συνάφεια.
Commissus, περιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prœlium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαι τινι ἀργύριον, *pecuniam*.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inservio*, συνωφελέω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινι τινος, *et* τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.

Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγή.
Commuto, permuto, ἀλλάττομαι τι τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβόω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγὴς, εὐπαγής.
Compago et Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, confero, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, emere, πορίζομαι τινι τι.
ita Comparatum eſt, οὕτω πέφυκε.
Compaſcuus, σύμβοτος.
Compaſcuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, alloquor, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαί.
Compendariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendioſus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compenſatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenſo, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, compertum habeo, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compeſco, συστέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.

Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συμπαραβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, accuſ. περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς ἢ, ἀμφόδειος.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, perfectus, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, verborum, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλέονες, συμπλέους, συμπλέονα, -ω.
Compluſculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, conjungo, συντίθημι λόγον.
Componere, pro diſponere, συντάττειν.
Componere, ornare, εὐθετεῖν.
Componere, concordare, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compoſitè, εὐτάκτως.
Compoſitio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Compoſito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compoſitus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendo, manu teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω,

Comprehendere, intelligere, κατανοεῖν.
Comprehenſibilis, καταληπτός.
Comprehenſio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehenſus, συνειλημμένος.
Compreſſio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compreſſus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, premo, συμπιάζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulſus, συνωσθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computreſco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὑπόφυσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί σοι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνορέω.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατεσπιλωμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω, τινι συναγωνίζομαί τινι.
Conceſſio, συγχώρησις.
Conceſſum eſt, ἔξεστι.
Conceſſus, συγχωρηθείς.
Conceſſus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata veſtis. ἁλουργής.
Conchyliatus, ἔσφαιος.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concîdo, cado, καταπίπτω, συμπίπτω.

Concidere animo, vel mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγή, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητής, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελής, κομψός, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορά, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστής, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινα πρός τι.
Concitus, κινηθείς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχός, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -ῦ, ὁν, -οῦ.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινὰ τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονέω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμόφρων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρον.
Concrætitius, σύντροφος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ὀρέγομαι τοῦ, εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομή, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω.
Condecenter, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, κατάδικος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὸς, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα, -τος, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθήτρις, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητής, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione eâ, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγός, κτιστής, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθείς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι *pro ignoscere*, συγγινώσκειν τιμί τι, καταχαρίζεσθαι.
Coducibilis, λυσιτελής, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω, *accus.* συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθωτής, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμός, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Conferreo, προτιλέω, προτιλίζω.
Confectio, διαπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστής, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητός.
Confero, *congrego*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διανοέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαρραλέος, θάρσυνος.

Confidenter, θαῤῥαλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ εὐτολμίαν.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, ὁμόρος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, πεποιθηκὼς, πιστεύσας.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινι, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confussus, διωρυγείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγιον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confuse, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρὸς τοῦτο, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.

Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρεῖν, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, ἀλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτο.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, πρεπόντως.
Congruentia, εὐαρμοστία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινι, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Coujugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium, συζυγία.
Conjunctè, *vel* -im συνημμένως.

Conjunctio, σύζευξις, σύναψις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλλήλοις ἔχω, συνάπτω πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συνώμοται.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, σύνταγμα.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, καταμύω, [illegible].
Connixus, συντεταμένος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαι τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείω τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπιῤῥάπτω.
Consceletare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accus.*
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τὸ συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατασχίζω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ἐπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, σύνειμι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἱέρωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ θεῷ τι, ἱερόω.

Confector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συστήσασθαι.
Contero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἀπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, σύνδουλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.
Conservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Consessor, σύνεδρος.
Consessus, συνέδριον, συνίζησις.
Consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Consideratè, περιεσκεμμένως.
Consideratio, σκέψις, διανόησις.
Consideratus, περιεσκεμμένος.
Considero, σκέπτομαί τι, et περί τινος, κατανοέω τι, et περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Consignatus, κατεσφραγισμένος.
Consigno, ἐπισημαίνω.
Consiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Consilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Consilii sum inops, ἀπορέω, δυσπορέω.
Consilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Consilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Consisto, ἵσταμαι, ἔσταμαι.
Consitio, φυτεία, φύτευσις.
Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Consociatus, συνεζευγμένος.
Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Consolatorius, παραμυθητικός.
Consolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.
Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Consonans, εὔηχος, σύμφωνος.

Consonantia, συμφωνία.
Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι.
Consonus, σύμφωνος.
Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, συγκλήρος.
Consortium, κοινωνία, μετοχή.
Conspectus, συνορασθείς, κατοπτευθείς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κατοπτρόν.
Conspicio. ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conspicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθείς.
Conspiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίσταμαι τινι, συμφωνέω τινι, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Constantèr, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐστάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι,
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno, is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι. *item* locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία, mala, καχεξία,
Constitutus, κατασταθεὶς, τακτὸς.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ σύψις.
Constringo, συστέλλω τι *vel* τινα, συσφίγγω, βρόχῳ περισφίγγω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Consuetudo, ἔθος, τὸ συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.

Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consulatio, συμβούλευσις.
Consultè, *vel* Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προμεμελετημένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accus.* ἐκτελέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, κατανάλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίστημι.
Contabeo, *vel* Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, ùs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ιδος, ἡ νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτυρέομαί τινα.

 CO CO

Communio, is, ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβόω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγὴς, εὐπαγής.
Compago *et* Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινι τι.
ita Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόσκλησις, ἔντευξις.
Compello, as, *alloquor*, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello, is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐφευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συμβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accus.* περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιή.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτικὴ, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς ἢ ἀμφόδοις.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα, -ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σε τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω,
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehensibilis, καταληπτικός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, *premo*, συμπιάζω, συστέλλω.
Comprimere os, συλλαμβάνω τὸ στόμα.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαρρήγνυμι.
Concerptus, κατατετιλμένος, διασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω, συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ἔρεος.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατακόπτω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, πίπτω.

Concidere animo, *vel* mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.
Conciliatio, συναλλαγή, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητής, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐθημοσύνη.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστής, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινα πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, -ου, όου, -οῦν.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.

adduco ad Concordiam, ἀποκαταλλάσσω τινὰ τινι.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, *convenio*, ὁμογνωμονέω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concretitius, σύνταρφος.
Concredo, ἐν πίστει τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγείς.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, *opes*, ὀρέγομαι τοῦ, εἰδέναι, *scire*, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω.
Condecentèr, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, καταδίκος.
Condemno, καταγινώσκω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινος, καταδικάζω τινός.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγορευμένος.
Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.

Condimentum, ἄρτυμα, -ατος, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθήτρις, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione eâ, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, *vel* ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, *rei alicujus auctor*, ἀρχηγὸς, κτιστὴς, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, *extruo*, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι· *pro ignoscere*, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι.
Coducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, *utile est*, συμφέρει.
Conduco, *duco*, συνάγω, *accus.* συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθωτής, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Conferreo, προτελέω, προτελίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστής, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus Confectus, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, *comparandus*, συμβλητέος.
Confero, *congrego*, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, *è vestigio*, ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, *perficio*, διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαῤῥαλέος, θάρσυνος.

Confidenter, θαῤῥαλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ εὔτολμον.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, σύνορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, πεποιθὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογοῦμαί σοι ταῦτα ἐξομολογοῦμαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis Confixus, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινὶ, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυγείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγιον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινὶ πρός τοῦτο, ἀπελαύνω, ἐξελέγχω.

Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλοῦμαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congenisco, συνοικίζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρεῖν, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συνελίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, συναρμογία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινὶ, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus, *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διατοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugialis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugium. συζυγία.
Conjunctè, *vel* -im συνημμένως.

Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συνόμνυντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, σύνισταμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεταμένος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεύγνυμι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείω τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατάμεμψις, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπιράπτω.
Consceleraare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *accus.*
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τὸ συνειδός.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τὸ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διασχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ἐπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, σύνειμι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἱέρωσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερόω.

Conſector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Conſecutio, συνακολούθησις.
Conſeneſco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Conſenſus, ûs, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Conſentaneum, ἀνάλογον, εἰκὸς.
Conſentaneus, σύμφωνος.
Conſentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Conſepio, περιφράττω.
Conſequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Conſequor, ἀκολουθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
Conſerere manum, πόλεμον συςήσασθαι.
Conſero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Conſero, *planto*, φυτεύω.
Conſertus, ἀπτόμενος, συμπλεκής.
Conſerva, συνδούλη.
Conſervatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conſervator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conſervatus, διασεσωσμένος.
Conſervo, *cuſtodio*, φυλάττω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.
Conſervus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
Conſeſſor, σύνεδρος.
Conſeſſus, συνέδριον, συνίζησις.
Conſideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
Conſideratè, περιεσκεμμένως.
Conſideratio, σκέψις, διανόησις.
Conſideratus, περιεσκεμμένος.
Conſidero, σκέπτομαί τι, et περί τινος, κατανοέω τι, et περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
Conſignatus, κατεσφραγισμένος.
Conſigno, ἐπισημαίνω.
Conſiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Conſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
Conſilii ſum inops, ἀπορέω, διαπορέω.
Conſilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
Conſilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
in Conſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Conſimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Conſiſto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
Conſitio, φυτεία, φύτευσις.
Conſociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
Conſociatus, συνεζευγμένος.
Conſocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Conſolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Conſolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
Conſolatorius, παραμυθητικὸς.
Conſolido, συμπωρόω, καταβεβαιόω.
Conſolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
Conſonans, εὔηχος, σύμφωνος.

Conſonantia, συμφωνία.
Conſono, *ſimul ſono*, συμφωνέω σοι.
Conſonus, σύμφωνος.
Conſopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
Conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.
Conſors, κοινωνὸς, μέτοχος, συγκλήρος.
Conſortium, κοινωνία, μετοχή.
Conſpectus, συνορωθεὶς, κατοπτευθεὶς.
Conſpectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
in Conſpectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conſpergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conſperſus, καταπασθεὶς.
Conſpicillum, κατοπτρόν.
Conſpicio. ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.
Conſpicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conſpicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conſpiratio, σύστασις.
Conſpiratus, συσταθεὶς.
Conſpiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίσταμαι τινι, συμφωνέω τινι, ὁμοφρονέω
Conſpuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conſpurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Conſtans, εὐςαθὴς, βέβαιος.
Conſtantèr, εὐςαθῶς, ἐμμενῶς.
Conſtantia, εὐςάθεια.
Conſternari, ταράττεσθαι,
Conſternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Conſternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Conſterno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Conſterno, is, καταςρωννύω, καταςρώννυμι.
Conſtipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Conſtituo, *decerno*, βουλεύομαι. *item* locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίςημι.
Conſtitutio, σύστασις, κατάστασις.
Conſtitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία, mala, καχεξία,
Conſtitutus, καταςαθεὶς, τακτὸς.
Conſtitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Conſto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Conſtrictio, πίλωσις, ἡ· σύψις.
Conſtringo, συςέλλω τι *vel* τινα, συσφίγγω, βρόχῳ περιςέφω, laqueis, &c.
Conſtructio, σύνταξις, κατασκευή.
Conſtruo, συντάττω, κατασκευάζω.
Conſtupro, καταμοιχεύω.
Conſubſtantialis, ὁμοούσιος.
Conſueſco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Conſuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Conſuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Conſuetudo, ἔθος, τὸ· συνήθεια.
Conſuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Conſuevi, εἴωθα.
Conſul, ὁ ὕπατος.

Conſularis, ὑπατικὸς.
Conſulatus, ἡ ὑπατεία.
Conſulere ſibi, ἐπιβλέπειν ἐφ᾽ ἑαυτόν.
Conſulo, συμβουλεύω.
Conſulatio, συμβούλευσις.
Conſultè, *vel* Conſultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προεσκεμμένως.
Conſulto, συμβουλεύομαι.
Conſultor, βουλευτής.
Conſultus, βεβουλευμένος.
Conſummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Conſummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accuſ.* ἐκποιέω.
Conſumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Conſumptio, κατανάλωσις.
Conſumptus, καταναλωθεὶς.
Conſuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Conſurgo, συνανίςημι.
Contabeo, *vel* Contabeſco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, συνίδωσις.
Contabulo, συνιδόω.
Contactus, συναφθεὶς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιςέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικὸς.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθεὶς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ιδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριςικῶς.
Contentioſus, φιλόνεικος, ἐριςικὸς.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Conteſtatio litis, ἔνςασις δίκης.
Conteſtor, ἐπιμαρτύρομαι τινι.

Contexo, ἐμπλέκω τι συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, ûs, συμπλοκὴ, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ νυκτὸς ; ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contiguo, ὀροφόω, κατασιγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· *aliquando* temperans ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continentèr, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, *accidit*, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, *attingo*, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, *assiduè*, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, *id est*, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, *persevero*, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκὴς, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφὴ, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ *cum gen.* κατὰ *cum gen.* ἀντικρὺ, ἐναντίον
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, *et* πρός τινα, κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίῤῥησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrarié, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικείμενος· ἄντην.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφειν, ἄφις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρεμέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι προστίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβείς.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversia, ἀναντιῤῥήτως.
Controversias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβιωτὴς, σύνοικος, ὁμόστεγος, ὁμωρόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumacitèr, αὐθαδῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσελγία, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασελγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστής, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Conversor, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλινεία, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus, ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινα, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω τοὺς πρέσβεις, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πτέρυγας, συστρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συνάφεια.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναμίγνυμι, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ἰπνεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέσσω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον.
Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κολοιὸς.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιστής.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κεράστης, εὔκερως, κέραος.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστώς.
Coronis, κορωνὶς, -ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νικῶντα, στέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματώδης.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ

Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρῶς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθεὶς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντερασταί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴς, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors, tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ, -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambè, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater, eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.

Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστής, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθεὶς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς· πιθανός.
Creditor, δανειστής, χρηστής.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω, *quandoque* mutuum dare, δανείζειν, *interdum pro* puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια,
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιστος, ὁ ϗ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς, -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς, -ῖδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτέω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαιγνία ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον *et* -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολή, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιῶμαί τινα τοῦτο, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικὸς.
Crinis, θρὶξ, -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
pulchris Crinibus, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocus, *et* -um, κρόκος, *et* -ον.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Cruci affigere, σταυρόειν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.

Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα, -ατος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum *et* Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμιον, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος,
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum, ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ, -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς, ἡ, σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, di, cusum, κόπτω νόμισμα *nummum*. χαράττω. τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus, a, um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖος τις.
Cujusvis est, ϗ παντὸς ἐστί.
Culcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ, -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν *et* σὺν, σὺν

dat. κατὰ, cum genit. μετὰ, cum genit.
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ πεθαῤῥηκὼς, συγχωροῦντός σε.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημι τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς, -ίδος, ἡ· σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαΰζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώ της ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctanter, σχολαίως· βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρὸς.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινος, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*: ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπρος, χαλκὸς.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίπτε.
Cura, φροντὶς, -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος, -εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελοῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.

Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος· significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαι τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινος.
Curriculo, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursùm deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω, κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρόχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθεὶς.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvitas, καμπυλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινα, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosurus, κυνόσουρα.

D.

DÆMON, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, καταγινώσκω, *cum gen. pers. et accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιοῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.

Datus, δεδομένος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινέω πρός τινα, *in aliquem*, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, *gratiam*.
Debilis, ἀσθενὴς, -έος, βληχρὸς, ὁ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφεῖναι.
Debitum solvere, ὀφείλημα λύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, *dat.*
Deceptor, σοφιστὴς, ἀπατητικὸς.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι: aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ, arum, δεκάται, δεκατεῖαι.
Decimo, δεκατεύω.
Decimus, δέκατος.

Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἠδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινής, περικλινής, καταφερής, πρανής, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος, ως, ον, ου· δύσχροος.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπέσσω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμή, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπής, ὁ καὶ ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decreta, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, quæ et τρικυμία, dicitur.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκάς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταβαίνω.
Decursus, καταδρομή.
Decus, oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, μετὰ χιασμόν, εἰον χῖ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· ἀπρεπεῖ.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινί, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη, κακή, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγή, ἀπαγωγή, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, rebellio, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστατεία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστής, οὗ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινος.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήσσω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Desit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταρρέω, καταπίπτω.
Defluvium, defluxus, ἀπόρροια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμός, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστής, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητόν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· item mortuus, νεκρός, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενής, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολή, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἐχῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἀπολισθαίνω τινος, καταφέρομαι.
Delapsus cœlo, οὐρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεύς, συκοφάντης.

Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, ϰ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπειν σοι τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευσόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοΐζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, σπῆνος, τὸ ἁβρότης.
Delicias facio, ἐπεντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo, as, are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ire, καταχρίω, *pro* permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παράληρος.
Delirus fenex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Delitefco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν, *vel* Δελφὶς, ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.

Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω, σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καλαμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare, è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν, *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμι τι, αναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δεκαταῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denafcor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ ϰ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς, -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Denfitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentrifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentifcalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.

Denunciatio, παραγγελία, φάσις.
Denuncio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorfum, κάτω.
Deofculor, καταφιλέω, *accuf.*
Depacifcor, συντίθημαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depafco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depafcor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depaftio, ἡ νομή.
Depaftus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor. ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινὰ τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· *item* impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διαποικίλλω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθημαι, pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημι σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.
Depofco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depofitum, παρακαταθήκη.
Depofitum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depofitus, παρακαταθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, *fupplico*, δέομαι, παραιτοῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehenfio, κατάληψις.
Deprehenfus, καταληφθείς.
Depreffus, καταπιεσμένος.

Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ὤθησις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, reseco, ἀποτέμνω· et pro existimo, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαστής, οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγή, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Descendo, καταβαίνω· ex equo, ἀπό τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφή, περιήγησις.
Deseco, abscindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾶν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης.
Desertum, ἔρημος, -ου, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses, idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥαστωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ου, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τοῦτο, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido, is, ere, καθιζάνω, πυκνοῦμαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, denoto, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου· ex curru: ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, id est, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, delirio, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo, as, are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus, ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀνελπίστως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινος, vel ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de salute.
Despicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
Despicor, καταφρονέω τινος.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, id est, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σε, te; item contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, constituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, acc. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco, is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπειθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo et Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθής, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detractatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, fugio, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, munus aliquod; ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καταπορθέω. ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus νενικημένος.
Devincio, is, ire, ἐξαρτάω· pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, declino, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίσταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, aptitudo, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά, δεξιτερή, apud Poët.
Dextrâ prehendo, δεξιοομαί τι.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextrè, aptè, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιά.
Diabolus, διάβολος.

Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, accuso, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dico, as, are, consecro, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico, is, ere, loquor, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινὰ, et τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, oratio, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δύσκολος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσιτηρία, σπανοσιτία.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, cum dat. ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαι τι, ἀρνοῦμαι.

Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, lasciviâ.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀντίχειρ ὁ μέγας· index, λιχανὸς, ὁ, δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς, ὁ, ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro dignitate in sermone, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, puto, ἀξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· clam discedo, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. disperdo, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, disperdo, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, bona : κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, rumores : δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος, et πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.

Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμ' ἕω, ἅμα ἡμέρα.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, purgo, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè sive Directo, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, orationem.
Dirimo, διαλύω, cum acc. ἐπιταω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάσσομαι τῆς ἀρχῆς, magistratu : ἀπαλλάσσομαι τοῦ ζῆν, ex hâc vitâ : ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσίτης.
Disceptare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητεῖν.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράττω.

Discessio, et discessus, ἀποχώρησις, ἔξοδος, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τῦτο παρά σε, à te.
Discolor, ἑτερόχροος, χρώς.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφωνέω τινι, διΐσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentiâ, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή· Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrûcio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνάγομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομὴ, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διεζευγμένοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, turbam.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispertim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τῦτο.
Displodo, διαῤῥήγνυμι.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, ἐνζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσταμαί τινος, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum: διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimilitèr, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διακριθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀζώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro luxurioso, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραιτέομαι τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διεστάμενος.
Distantia, διάστημα, τὸ, διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάστασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, κατάῤῥοος.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποστάζω.
Distinctè, διωρισμένως.
Distinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, differo, διαφέρω τινος, ἀπέχειν τινος.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινας cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομή, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαί.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀνασκευάω, ἐξάργω τι.
Ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καὶ ἡμέραν sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐπὶ πλεῖστον χρόνου.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη, διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης.
è Diverso, τοὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω. Item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ θεὸν, οὐρανόθεν.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, et dividuus, διαιρετὸς, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριστὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποτομὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius, a, um, δῖος.

Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, *id est*, se victum præbere, τὰς χεῖρας προΐσχεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare poteſtatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δοῦναι τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, *et pro* monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σόφος, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαι σοι, συναχθῶ ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκάω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τό· λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus*: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
ſine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domeſticus, a, um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος· σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi, militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τινος, δυναστεύω.

Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθεν.
Domum redire, οἴκαδε, ἢ οἴκονδε, ἐλθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ, οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, *et* σε τούτῳ, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorſum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
ſine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυϊκός.
ſine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducenteſimus, διακοσιαστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγός.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè, *et* Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulceſco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὐόμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελινδής.
Dulciſonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumoſus, ἀκανθώδης, ὁ καὶ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γε δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.
Duplicitèr, διχῆ, διττῶς, διπλαχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.

Duræ cervicis homo, τραχηλιαῖος, σκληροτράχηλος.
Dure, *et* Duriter, σκληρῶς.
Dureſco, σκληρύνομαι.
Duritia, *et* Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, ἐπιμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἀρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *vel* Ex, ἐκ, *ante conſonantem*, ἐξ *ante vocalem*, *cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἐκ τοῦ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐξ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E veſtigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ὁ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ· οἴνωσις, μέθυσις.
Ebrioſitas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebrioſus, οἰνολήπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius ſum, μεθύω, ὑπερμεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδού.
Eccleſia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* —όος, οῦς.
Eclipſis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἤ ποτέ.
Ecquis, ἤ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ καὶ ἡ, βίβρωσκ, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς, οῦ, ὁ ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα ἐκθεῖναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum: διατάττω, διαγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τό, διάγγελμα.
Ediſco, παντάπασι κατατίθεμαι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίσταμαι.
Ediſſero, διεξίημί τι περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emiſſus*, ἐκδοθεὶς, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelſus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*

lo. ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
loceo, ἐκδιδάσκω.
lomo, ἐκδαμάζω.
dormio, κατακοιμάομαι.
ducatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
ducator, τροφεὺς, τιθηνός.
duco, as, are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινί.
duco, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
dulis, ἐδώδιμος.
dulium, τὸ ἔδεσμα.
ffabilis, ῥητός.
ffari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
ffatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
ffector, ποιητὴς, δημιουργός.
ffectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
ffero, as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
ffero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
fferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
fferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
fficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτῶν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω· *pro* divulgari, διαδίδομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus *et* Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· *et pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἐνδεία, ἀπορία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.

Egregie, γεννικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ καλλίμορφος, ἐξηρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus *et* Egressio, παρέκβασις.
Ehem, ohe, ὦ.
Eheu, αἶ, φεῦ.
Eho, ὦ, ἔα, ἰώ.
Ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τόπον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποκρούομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξωθέω.
Ejulatio *et* Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὀδύρομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio*, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημμένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαι τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαι τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia, orum, *vel* Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω, τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψάλεος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς, -ίδος.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.

Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλογίμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀπεθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω *et* ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτον τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποφέρομαι, ἐκρέω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύον, ἡ, ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διευθύνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαι τι, προσποιέομαι· ψευδολογέω.
Emereo *et* Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· *pro* excellere, ἐξέχειν· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminùs, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποσταδά.
Emissarius, προσαγγελεὺς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.

Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφιλεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τὸ, εὐχρήστημα τὸ, ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνή, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητής, ἀγοραστής.
Emptus, ὠνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον,
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινα, ἀποκτείνω.
Enectus siti, δίψει οἰχθείς.
Enervis *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γὰρ, δὴ, μὲν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, καὶ μὴν, δηλονότι.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω. ἀναῤῥηγνύω, *interdum*, conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enitendum est, πειρατέον.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, καταφανῆ ποιῆσαι, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἐκτόπιος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονέω.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τὸ, φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διακεκριμένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.

Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ὅ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, eo *dementiæ devenerunt*, ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eo, magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅντινα πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι ἐς τὴν Κυπρὸν, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus*.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accus.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεύς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester *vel* Equestris, ἱππικὸς, ἵππειος.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γε, καὶ δῆτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφορβός.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præesse, ἱππαρχέω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.

Equorum pastor, ἱπποβοτὸς, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φιλίππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ καὶ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, cum acc.
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀλλ' οὖν, τοιγαροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergo*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω· *pro* consolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τούτου, ἀπὸ σοῦ τοῦτο ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαί τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὴς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τὸ πταῖσμα, παράπτωμα, τὸ ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re*, τῆς ὁδοῦ, *à via*: διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *totâ viâ*: πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, erroneus, πλάνος, ου, ὁ, πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τὸ ἁμάρτημα, τό.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, *dicere*: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem*: διδάσκω τινα τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, πεπαιδευμένος, ὁ ἀστεῖος.
Eruere oculos, ἐξορύττειν, ἢ, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀποῤῥήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.

Erudo, *extrabo*; ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀνασρέφω.
Eruptio, ἀνάῤῥηγμα, τὸ διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe*.
Ervum, ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τὸ, βρῶμα· τὸ δέλεαρ, -ατος,
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναι τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ ϗ τιμῇ εἶναι τινί.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔσω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, ϗ. ἠμὲν, ἠδὲ, τέ,
Etenim, ϗ γὰρ, εἰ γὰρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μέν τοι, ἄρα, ϗ, ϗ δή.
Etiamnum, ἔτι ϗ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, ϗ πάλιν ϗ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ ϗ, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis*: ὑπέκδυμαι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριςος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως, ἀποπλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοπῦ ἐρεῖν.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαθενίζομαι.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio. ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello. ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκὸς.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναςάτους ποιέω, πορθέω, καταςρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
E vestigio, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανὴς.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε· *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio; ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξῃρημένος.
Ex, ἐκ, *sequente consonâ*: ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδὴ.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιασὶ.
Exacerbatio, παροξυσμὸς.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adversùm, ἀντικρὺ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διαςροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ ςάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ ϗ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαναίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ ςρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem*: εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Exandesco, incendor, ἐκπυρόομαι· metaph. *irasci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτραχόω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* supero, ὑπεραίρειν τινα, διαφέρειν τινος ἐν τινι.
Excedere è vitâ, ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τοῦ βίου.
Excedere ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν ϗ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχὴ.
Excello, *supero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σοῦ τιμαῖς, *honoribus*: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in sapientiâ*, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος, εος, τὸ.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις· *item* ἡ ἐξοχή. ὑπερβολὴ.
Excidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.

Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblivifci, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excido, *vel* excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξασθαι ξένους, hofpites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Excifus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, ad labores, ἀνεγείρω ἐκ ὕπνε, ex fomno.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω. ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ὠὰ, ova, ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, πεῖρνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo, is, ere, orno, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, ἐκπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινα τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excrefco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρουρὰ, ἡ· νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excurfus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excufabilis, συγγνωστός.
Excufatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excufo, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excufor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκπτύω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus *et* execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαι τι, *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομή, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, *pro* abfumo, ἐκφαγεῖν.

Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικήδεια, ἡ νεκρῶ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, εὐσέβειαν, pietatem, ἐργάζεσθαι τέχνας, artes, γυμνάζω τινα πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs defertor, λιποταξίας, ε, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκπινέω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire fentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhauftio, ἀπάντλησις.
Exhauftus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράστασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαι τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινα ἐπί τι, παρακαλοῦμαι σε ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω, *vel* -άζω, ξηραίνω, *accuf.* ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ, εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀνασκιρτάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exilitèr, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.

Exilitèr de rebus difputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετός, *et* ἐξαιρετέος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκπληκτος *et* ἔκκριτος, ὁ, ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξηρημένος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν timorem civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex infperato, παρ' ἐλπίδα.
Exiftimandum eft, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰτέον.
Exiftimatio, δόξα, δόκησις, ὑπόληψις.
effe in Exiftimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Exiftimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Exifto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis *et* exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolefco, παρακμάζω ἐξίτηλος γίνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθείς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* fatisfacio, ἀποτίνω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὔπειστος, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀπορροφέω.
Exorcifmus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαι τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus, ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόστεος *et* ἀόστεος, -ος, ὁ, ἡ, -ον, -ου.
Exofculatio, καταφίλησις.
Exofculor, καταφιλέω.
Exoffo, ἐξοστίζω.

Exosus, *qui odio habet*, στυγῶν, μισῶν, *et passivè*, ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ ϗ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀπωχριάω.
Expando, ἐκπετάννυω, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item* utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὐσταλῶς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promtus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, regno, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινα, è patriâ, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι, ταῦτα· *item* pondero, σταθμῶμαι, *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa, æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω, ἀνίημι.
Expergefactus *et* experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, *act.* et πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω, χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμός· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνίζω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.

Expiscor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω· *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρούω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio, as, ἀποσυλάω.
Expolio, is, ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαι τι, ἀσκέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ· ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω *et* -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item pro* repræsentare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobatio, ὀνειδισμὸς, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐκατάληπτος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.

Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, *statim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστός.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτενειά, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ, *et pro* verbis deprimere, ἐκφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τὸ· ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά·
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ, ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, ἔσχατος.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· *item* occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκουφίζω τινα τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, *exul*, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, *gen.*
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι. ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.

Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσαγμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινὰ τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω. ἐμφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio:* ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζάω, *et* -άω.
Exul, φυγὰς, -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω *pro* exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exulantèr, *vel* exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, *et* Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, *et* ἀγαλλιάομαι, χαρᾷ γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθεὶς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τὰ.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ Serpentis, σύφαρ, τὸ.

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον, τεκτονικὴ, *et pro arte* μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ & ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐπενεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινι, ἐνοχλεῖν.
Facessere *pro* discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, στωμύλως, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελία. τὰ γελοῖα, κομψὰ.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐκόλως, εὐχερῶς.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμάρεια.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικὸς.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γάρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δᾳδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπής, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φηγός, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco. ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατηλόγος, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδήγορος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò *et* Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τὸ· τὸ ψευδές.
Falsus, a, um, ψευδὴς, ὁ & ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φάσι.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fama perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· et pro amico, συνήθης, εος, ὁ & ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος, *significat etiam* usitatum, εἰθισμένον.
Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ & συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· *et cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δουλικὸς, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.

Fanaticus, ἔνθεος et ἐνθεαστικός.
Fandus, φατέος, φάτος, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναός, ἱερὸν, τέμενος.
Far, farris, ζέα, vel ζειά, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικός, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτιῶν.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐχ ὅσιόν ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δέσμη, φάκελος.
Fasti, orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio, as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τῦφος, φρόνημα τὸ ἀλαζόνειον.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρος.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
in Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλύομαι.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, συμπράττω τινί.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, περισπούδαστος.
Favorabilitèr, ἐσπουδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ ϗ ἡ εὔσημος, δέξιος, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστική, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ φάρυγξ.
Fax, δαῒς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον, διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur, oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
Ferè, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικροῦ δεῖν, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ καὶ καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος, εος, τό.
Ferocio, is, ἀγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præsentem statum*.
Ferre suffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον,
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr et Fervidè, θερμαινόντως.
Ferveo et Fervesco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς, -ότος, ὁ, κατάκοπος.
Festinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Festinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
Festinè, σπουδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festivè, ἀστείως, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς, -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὄστρακον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor*: σῦκον, ου, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λεκὰς, χύτρα.

Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Θεὸν, *Deo*, θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo. πήγνυμι, ἐρείδω, παχνόω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμέων.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἵδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, -ῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν. ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι *pro* simulare, προσποιέομαι, εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτή, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, οὐχ οἷόν τε.

Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* Firmitèr, βεβαίως, στεῤῥῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμός.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιστός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco, as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ίττω.
Fistulator, συρικτὴς, αὐλητής.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum *et* Flabrum, πτύον ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω τι, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ. καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα, *vel* τί, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, *dativ.*
Flamen, -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινα.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus, ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.

Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογέω.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos, -oris, ἄνθος, τό· ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ κυμάτωσις.
Fluctuo *et* Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, καταῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπλάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοή, διάῤῥοια.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ῥυτὸς *et pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, ûs, ῥεῦμα, ῥύσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μεταλλεῖα.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus, a, um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ. δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ. τοκιστής.
Fœnero *et* Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ. κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ. δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ καὶ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα τὸ, γονή.
Fœtus, ûs, γονὴ, ἔκγονον, ἐπιγονή.

Foliosus, φυλλώδης, ὁ ϗ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσκίον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγήδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ, -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτος, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γινοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφὴ, σχῆμα, τό, τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ, φοβερὸς, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, δέος, τό· φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω τι, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, σχηματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ ϗ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, *et pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα πως.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.

Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortitèr, εὐγενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ, λάκκος, διώρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τὸ κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus,a,um, κεκλασμένος, καταγείς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινός, ὁ.
Fraga, orum. τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen, *et* Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κτύπος, ου, ὁ. πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐκκλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρούω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.

Fraudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
Fraxineus, μελίνος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, βρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβριμάομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequentèr, ἀεὶ *et* αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τὸ, σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam*: πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, frictio, τρίψις. ἐπίτριμμα.
Frictus, a, um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω *et* ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus, oris, τὸ κρύος, τὸ ψῦχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons, dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Frons, tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ; *ex eâ re fructus*.
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.

ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικὸς.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης,
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, bonis: ἐπιτυγχάνω, cum genit.
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θάμνων, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος,
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθεὶς.
Fuco, as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινα.
Fucus, φῦκος, εος, τό. pro fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, pro ape sine spiculo, ὁ κηφὴν, ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγὴν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, δραπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως, τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, hostes: διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ. στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα,
Fulcrum tori, sive pes lecti, ἐρμίνιον, ἐρμιν, ἡ.

Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, στιλπνίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας, ατος, τό: αὐγή, ης, ἡ.
Fulgur, ἀστραπή, στεροπή.
Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρωδιος, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ. αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον, et γναφεῖον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, πυῤῥὸς, οῦ, ὁ· πυῤῥὸς.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditùs, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo, as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo, is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυ[illegible]ν. βένθος, τὸ· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρὸς.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδειος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμιλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ου, et μύκης, ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.

Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, τὸν ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ πλῆθος ἀπαντᾷν.
Fur, κλέπτης, κληπτὸς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικὸς.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων, ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικὸς.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ἐξιστάμενος, μανικὸς.
Furiosus, μανιώδης, μανικὸς.
Funaria, ἀρτοποιητική.
Funarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνὸς.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
Furor, oris, μανία, ἡ, τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλάω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμάδην, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, niger, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρὸς.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτὸς.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικὸς.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρὸς.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus, a, um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆSUS, teli genus, γαισὸς, οῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ, πήληξ, ηκος, ἡ· περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκιον, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus et Galerum, πίλος, πίλημα.
Galla, κηκὶς, ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόρειος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, ακος, ὁ.

Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀςακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαςρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω et κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, ςωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, ςώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κάκα τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gauſape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelaſco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρὸς.
Gelo, as, κρυςαλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς et κρυμνὸς, κρύος, εος, τὸ.
Gelu concreſcere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιςένων.
Gemellipara, διδυμότοκος, διδυμοτοκέουσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δίττος.
Gemiſco, ςένειν ἐπί τινα, ςενάζω.
Gemitus, ςεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· et de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, ςενάζω, ςένω ἐπί τινι, propter aliquid, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὤν, ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, fœm. γεννάω verò virorum.
Generosè, γενναίως.
Generoſitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generoſus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν τοῦ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
Genetrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ᾽ ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ, ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τὸ.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana ſoror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, id eſt, ſincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαςὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάςησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαςέω, ἐκβλαςάνω.
Gero, κομίζω, φέρω· pro adminiſtro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honeſtè.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Geſtare in utero, φέρειν ἐν γαςρί.
Geſtatio, φορὰ, ἡ.
Geſticulator, μίμος, χειρονόμος,
Geſticulor, χειρονομέω.
Geſticuloſus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικὸς.
Geſtio, is, ivi, γαυριάω, cum dat. pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Geſto, κομίζω. φέρω δακτύλιον, annulum: περιφορέω.
Geſtus, ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, gibboſus, κυρτὸς, κυφὸς.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω de viris: τίκτω, de mulieribus: φύω.
Gilvus, κιῤῥὸς.
Gingiva, οὖλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρὸς.
Glabreſco, ψιλόομαι μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύςαλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius. μονομαχικός, ἀθλητικὸς.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium ſtringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τὸ· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν, ένος, ὁ.
Glanduloſus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος, μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκὸς.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Gleboſus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis, iris, ἐλειὸς.
Gliſco, creſco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globoſus, σφαιρικὸς, σφαιροειδὴς.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα. pro multitudine hominum, σύςημα, τὸ.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, ςρόμβωσις, ἐνείλημα.
Glomero, ἐνειλέω, ςρομβόω.
Glomus, i, et eris, ἀγαθὶς, ἴδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus ſum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam conſequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτῃ, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Glorioſè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Glorioſus, ἔνδοξος, κλεινὸς, ὁ· εὔδοξος· pro oſtentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἐκδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten et glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinoſus, κολλώδης.

Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnaviter, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *strenuus*, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossipium, παμβάξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, Ἕλλην, -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαιός.
Grallæ, arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, καλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, τῆς ἀγρώστιος, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ vel ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, πρεσβυτικὸς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγορός.
Grandis, *de* ætate, πρεσβυτικὸς, πολυετής. *de* magnitudine, μεγάλαιος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ. χόνδρος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *sævio*, χαλεπαίνω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, *in Græciam:* ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ mea, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινι τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus, χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τοῦτο.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, *et pro* molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός· *item pro* severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τό. βαρύτης. *pro* severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *moleste*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *et* cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τι θανάτῳ, *mortem:* χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδὸν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus, sus, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω. γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρῦπες.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem:* *pro* administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ἡ δίνη, πέλαγος. *pro* homine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαρεών· *pro* vermiculo, τρὼξ, κίς.
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ. γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὼν, ῥανὶς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψεκάδιον, ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος. ἡ.
Gyro, γυρόω, τι, κυκλάζω, δινέω.
Gyrus, γυρὸς, γύρωσις.

H.

HABENA, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινος· *item pro* credere, δοκέω [illegible] τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς, habere in numero hostium.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελεῖσθαι τούτου.
Habere se benè, *vel* malè, ἔχειν καλῶς, ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, [illegible]
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτηδειότης.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, *in urbe*, ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τῇ δε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομιός.
Hæreditarius, κληρονομούμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος

Hæreditatem adire, κληρεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, *alicui:* συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres, edis, κληρονόμος.
Hæres, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτεροδοξὸς, αἱρετικός.
Hæſitantia, ἡ ἀπορία.
Hæſitatio, ἀπορία.
Hæſito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειοι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς, ίδος, μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτὸς.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεὸς· συῶν εὐνὴ.
Hariolatio, μαντεία, χησμῴδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντης, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruſpex, ἱεροσκόπος, μάντης.
Haruſpicina, ἱεροσκοπικὴ.
Haſta, δόρυ, τὸ, λόγχη, ἔγχος, εος.
ſub Haſtâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Haſtatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Haſtile, τὸ ἀκοντίυ ξύλον, ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, ὐκ, ὐχὶ.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Hauſtrum, *ſitula*, αντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς, άδος, ἡ.
Hebes, *obtuſus*, ἀμβλὺς, έος, ὁ· *pro ſtupidus*, ναίσθητος.
Hebeſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, αμαυρόομαι.
Hebetatio, ἀμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος, ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo, onis, καταφαγὴς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.

Hem, φεῦ, ἰδοὺ.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικὸς.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιστὴς.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus *et* Herboſus, βοτανώδης. χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle *et* Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναὶ.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τον ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς, έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῆς παρελθούση.
Heri *et* nudiuſtertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri veſperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικὸς.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Hernioſus, κηλικὸς.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκὸς.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρωνη.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Heſperus, ἕσπερος.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Herſternus, ἐχθεσινὸς, χθεζὸς, οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν ὗτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo eſſe, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρὴς.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς, ἄντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑτέρου θάτερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω *et* ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικὸς.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾶν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος, ου, ὁ.
Hirſutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirſutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.

Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, δασὺς, λάσιος.
Hiſtoria, ἱστορία.
Hiſtoriam ſcribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, λογόγραφος, συγγραφεύς.
Hiſtriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς παρὸν.
Hodie, σήμερον, *vel* τήμερον.
in Hodiernum uſque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ· βροτὸς.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honeſtas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honeſtè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honeſtiſſimus, ἐπιφανέστατος.
Honeſto, τιμάω τινα, ἐπικοσμέω.
Honeſto loco naſci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλὸν.
Honeſtus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρὸς.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερούσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρὸς.
Honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, ſummis honoribus, ἄγω ἐν τιμῇ τινα, νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινι τιμήν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota eſt Hora? ὁποσάπην ἐστὶ τὸ στοιχεῖον.
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθή, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτέος, φοβερὸς.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horreſco, ἐπιφρίττω.

Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης· pro duro, aspero, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἴθι.
Hortamen et hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινα ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σε τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς et κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, τινα λαμπρῶς ξενίζω τινα, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξενών, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θύειν θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, adverb. δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc et illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὤ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπίως.
Humanitùs, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.

Humidus, ὑγρὸς, διϋγρὸς, ὁ. νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humilitèr sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμάδιον φοιτᾶν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyberbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ιχος ἡ.

I

JACEO, κεῖμαι, κατάκειμαί ἐν γῇ, in solo, ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι, *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινα.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις lapidibus, ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator. ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναῤῥιπτέω, ῥιπτάζω τι *pro* sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, animæ.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐακοντία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐθυβόλος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστής, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινὰ λίθῳ.

Jaculum, ἀκόντιον, βέλος, εος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Jamdudum, πάλαι ἤδη χρόνον.
Jam, jam, παραυτίκα.
Jam inde à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ϗ ἡ· πυλωρὸς, ϗ ἡ.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπεῖν.
Januarius, Ἰανουάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ, τῇδε αὐτῇ.
Icere fœdus, σπένδεσθαι σπονδὰς πρός τινα, cum aliquo, σπονδὰς ποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus, ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τοῦτο.
Idcirco, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα, ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, αὐτός.
Identidem, ἑκάστοτε, ἀπαύστως, αὖθις ϗ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idolatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ϗ ἡ, εἴς τι, τινι, χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἀχρεῖος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jejunè, ἀπαρὶ, ἰσχνῶς.
Jejunii dies, νήστιμος, ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀσιτία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τὸ ἔμβρωμα, τὸ πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησοῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ϗ ἡ· ἀνεπιστήμων.
Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ ϗ ἡ· ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πύρινος, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρεῖον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ, ἥφαιστος, ου, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τὸ πῦρ ἄγριον.

gnitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἀγνῶτος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τὸ· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμᾶσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
Per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio, *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λάπαρα, κενεὼν, κῶλον.
Ilicet, *statim*, εὐν δὴ, ἴθι, παραυτίκα.
Ilicò, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illic, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀτήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, -ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθεὶς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ· ἔκνομος, νόθος, ν, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ, ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ *et* αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινα, ἐφέλκω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· παράνομος.
Illico, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω.
Illigatus, προσδεθεὶς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.

Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθεὶς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθεὶς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ, ἀσέληνος.
Illusio, ἔμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illustratio, καλλώπισμα, τὸ· αὔγασμα, το.
Illustris, φωτεινὸς, λαμπρὸς, *pro* nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κυδιστος, ἐνδοξότατος.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illusus, ἐμπαιχθεὶς.
Illuvies, ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τὸ· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀτόλμητος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex, icis, σωλὴν, γεῖσον.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητὸς.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, *et* ἀτιθασσος, ὁ ϗ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.

Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρα ἀναρπασθεὶς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ϗ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ἐπιλαθόμενος.
Immemor sum, ἀμνημονέω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποκλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὀφλήκως.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἀνέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, θάνατος, *mors*.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοικτῶς.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ ϗ ἡ· ἀνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἐνεσία, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλικτος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, *manus alicui*.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ϗ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodestè, ἀσελγῶς, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ ϗ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐνθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, *vel* κατά τι, *vel* περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινὶ.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ, ἀκήρατος, ὁ ϗ ἡ, ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ ϗ ἡ.
Immunditie, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρὸς.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.

Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ϗ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτε, καὶ μενοῦν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impatientèr, ἀμεινητὶ, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφηβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινι, κωλύειν τινα τῶν κακιῶν, à vitiis.
Impeditus, ἐμποδισθεὶς.
Impello, ἐπάγω τινι, ἐπείγω, διωθέομαι, accus. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτέομαι.
Impendo, insumo, προσαναλίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa, æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμὼν.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικὸς.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ ϗ ἡ, ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀτέλεστος,
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικὸς.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημοσύνη, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνὼν, ἀπαίδευτος, ἀμαθὴς.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.

Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κοιρανέω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio, -or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τῶδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχὴν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητὸς.
Impetratio, καταδίκησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω· vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικὸς.
Impetus, ἐπιβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ὁ, ῥάθυμος, ὀτηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ ϗ ἡ· ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινι χαύνης ἐλπίδος, inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, ûs, ἐπιπλοκὴ.
Implicatio, idem.
Implicatus et Implicitus, ἐμπλεχθεὶς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινα, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθημαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω· quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθεὶς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινι ἀτυχίαν, infortunium.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατὴς.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.

Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ, -ακος, ἀπατεὼν, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατὴς· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατὴς.
Impotentèr, ἀδυνατὶ, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ περὶ τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παρεχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπαρὰ.
Imprecor, καταράομαι τινι, ἀρὰς ποιοῦμαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπον ἐναποσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναιδῶν, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀλιτήμος, μιαρὸς.
Impropriè, ὁ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improvisò, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρόβλεπτος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἀκρατὴς, λάγνης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολὴ.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθισμὸς.
Impulsor, ὤστης, παρορμητὴς.
Impunè, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀθῶον πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξῃ.

mpunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
mpunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
mpurè, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
mpuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
mpurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
mputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· vel σοι ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προςτίθημι.
mus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, ἐπὶ ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦς βάλλεσθαι.
In causâ ſum, αἴτιος τούτου εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· οὕτως.
In poſterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπὸν.
Inacceſſus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ καὶ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæſtimabilis, ἀτίμητος, ἀστάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, ψεῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενὸν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inaſſuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰωνισθεὶς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauſpicato, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauſpicatus, δυσοιώνιστος.
Incaleſco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεὺς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incaſſum, *fruſtrà*, ψεῦδη, μάτην.
Incaſtigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incenſum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.

Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλειν.
Inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Inceſſit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Inceſſo, βάλλω.
Inceſſus, βάδισμα, βάδισις.
Inceſtus, ἡ ἀνόσιος, συνουσία, ἢ ἄνομος, μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργὸς.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, *ſermonem*.
Incîdo, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hoſtes*, ἐπιτυγχάνω τινι.
Incipio, ἄρχομαι, *genit.* ἀπάρχομαι.
Inciſio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Inciſus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθεὶς.
Incito, παρακαλέω, τινὰ ἐπί τι, *et* πρός τι· παρακαλέω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad honeſta facta*: προτρέπω τινα εἴς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς, οῦ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Incivilitèr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclareſco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπὴ.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Incluſus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ καὶ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβλητηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς, οῦ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει, ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.

Incolumis, ἄνοσος, ὁ καὶ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμὴς.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχέρεια.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐπεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompoſitè, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
Incompoſitus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehenſus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconceſſus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcuſſus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconſiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconſideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconſtans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconſtantèr, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
Inconſtantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconſultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconſultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconſultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ καὶ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατὴς.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ καὶ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ καὶ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbreſco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.

Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὰ ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος.
Incruſtatio, κονίασις.
Incruſto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio, gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθεύδω. ἐπικοιμάομαι· ἐπιγωάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· *pro* ſæpius repetere: ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· *pro* obnoxiè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιστία.
Incurioſus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incurſionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾶν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurſo, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incurſus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus, -udis, ἄκμων, -ονος, ὁ.
Incuſatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuſo, αἰτιάομαί τινα τοῦτο· ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incuſtoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περισαγηνεύω.
Indago, inis, θήρα *et* θήρευμα, σαγηνισμός.
Indago, are, θηρεύομαι· *pro* inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, *veritatem*, ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, *ex eo loco*, ἐκεῖθεν, ἐνθένδε, ἔνθεν.
hinc Indè, ἔνθεν κ' ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, οὐ καθήκων.
Indecentèr, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefenſus, ἀφρούρητος.
Indefeſſus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῷος.
Indeſinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτής, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινι, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico, -is, ere, ἀπαγγέλλω τινὶ τι· καταγγέλλω πόλεμον, *bellum*.
Indictâ causâ, ἄκριτος, *vel* ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, *condemnari*.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, *pecuniis*, ἐνδεής τούτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος, χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſtus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indigne fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρέπεια.
Indignor, *iraſcor*, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *et* ὑπέρ τινος, *ab aliquod*: ἐγχολόομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
Indiſſolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indiſtinctus, ἀδιάκριτος.
Indiviſibilis, ἀδιαίρετος ἄσχιστος.
Indo, -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς. δυσμαθής.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
Indoleo, ἀλγέομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τὸ φυὲν.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ ἡ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Induciae, ἀνοχαὶ, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω *pro* perſuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ. ἀγωγή.
Indulgentèr habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ὡς κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Indo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, veſte.
Indureſco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκιρρόω, ἀπαλέω.
Induſium, χιτωνίσκος.
Induſtria, φιλοπονία, ἐπιμέλεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Induſtriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας. ἤ, προαιρέσεως· προαιρέτως.
Induſtriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Induſtrius, φιλόπονος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.
Indutus, a, um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, ὁ μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ νηστεία.
Ineffabilis, ἄρρητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Inelegantèr, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio, is, ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι, ἀφυὴς πρός τι, ἀπρεπὴς ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.

Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
Iners, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
Inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄσκυλτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, στηλιτεύειν τινα, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥητος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ἐπίμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infaustus, δυστυχής, ὁ καὶ ἡ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infeliciter, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχής, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινι.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδου.
Inferiae, ἐναγίσματα, τάφηια, -ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης, ου, ὁ νεκροδέγμων.
Infernus, a, um, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγειος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινα συμφοραῖς, ζημιοῦν τινι· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· *pro* maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, *nego*, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus *et* Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προστρίβομαι, ἐμφορέω τινι πληγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματόω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infoecunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infoecundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, *cum dat. et accus.* κάτω, ὑποτάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ μανός, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ, ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco, are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid:* στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐγγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημί τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*, εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhaereo, Inhaeresco, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.

Inhumanè *et* Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸς. ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπεχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, *et* περί τι, ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *sacris imbutus*, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προστάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ λώβη.
Injuria afficio, ἀδικέω τινα, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακουργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ϗ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, as, ἐννήχομαι, ἐννέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικὸς.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνσχορίζομαί τινι, ἐπερείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocenter, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.

Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβὴς.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουσία, ἀπειθία, παρακοὴ.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμὸς.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτὸς.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεὴς.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies *et* Inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχὴ.
Inquietudo, διαθορυβία.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος,
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημὶ.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστὴς,
Insalubris, νοσώδης, πονηρὸς.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικὸς.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabilitèr, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνῶς, ἀμαθὴς ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθὴς.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἀτύμβος.

Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Infero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῃ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἐλ... τὰ συμφέροντα, σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiae, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν ποιοῦμαί τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ᾽ ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐπισημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανὴς.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατασπάζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρὸς.
Insisto, ἐπιμένω τινὸς ἴσχυος; precibus: ἐνίσχομαί ἔν τινι, ἱκετεύομαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· *pro* superbo, ἀλαζών.
Insolentèr se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· *item* arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia, æ, f. *vigilia*, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρὸς.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκαταπάσσω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω, τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοὴ, ἐμπνεῦμα.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐμπτύω, καταπτύω.

nstabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
nstabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
nstantèr, ἐνστατικῶς.
nstantia, ἡ ἔνστασις.
nstar, δίκην, *cum genit.* ὡς.
nstauratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάστασις.
nstauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
nsterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
nstigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
nstigo, as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινα.
nstillo, ἐνσταλάζω *et* ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ Θεόν.
nstinctus, ùs, ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
nstitor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, *decerno*, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· *pro* incipio, ἐνίσταμαι· *pro* doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hàc re: διδάσκω τινα.
nstituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, *doctrina*, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τὸ παίδευμα, *denotat etiam* propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, *urgeo*, ἐνίστημι· *pro* incumbo, ἐγκειμαι· *pro* imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, *id est*, docere, διδάσκειν τινα.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον, -ου, τὸ σκεῦος.
Instruo, *ordino*, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλυκής, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· *pro* fatuo, ἀναίσθητος, ἄγνωμος.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινι, ἐντρυφάω τινι.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλάτι.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.

Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκραιφνὴς ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.
Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀωρόνυξ, ἀωρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus, a, um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempestus, ἄωρος, παρακαίριος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾷν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐφιστάναι τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείρατος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, *cum genit. ut* μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν *cum dat. vel* εἰς *cum accus.*
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακτοὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἱκετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ὑπερέντευξις.
Intercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni *et* aquâ, πυρὸς ϗ ὕδατος ϗ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, *veto*, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.

Interdictum, ἀπόρρημα, τὸ παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, *vide* refert.
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, *cesso*, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγε παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, *acc.* παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιροῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hac re te: *vel* περὶ τούτο πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀποῤῥηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τὸ διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι

τοῖς πράγμασι, rebus: *pro* differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina, orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνστερον.
Intestinus, -a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀνύποιστος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσιτος.
Intono, βροντάω, ἐμβροντάω.
Intonsu, ἄκαρτος, ἀκειρεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intrà, ἐντός, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἄτεγκτος, ὁ ϗ ἡ, ἀτενής, ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεής, ἀθαμβής, ὁ ϗ ἡ, ἄτρομος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτόν, -ῦ, τό.
Intrò, *adverb.* ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγή, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus, *vel* -sum, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, *et* πρός τινα, ὁράω τι, καθορῶ.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invadio, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικήν, *Atticam*: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀνεξία.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενής, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, ἐφόδος.
Invasor, ἐπιβάτης, ἐπελάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω *et* εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.

Inventor, εὑρετής, εὑρέτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τὸ εὕρημα, τά.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδής, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφή, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, παλαιγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερός, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀκέραιος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινα, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμυρέω *et* πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυκλέω εἴς τι, περιβάλλω τινα συμφοραῖς, calamitatibus: περιελέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀγροίκως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.

Inurere alicui ignominiam, ἐμπρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἄχρειος, ἀήθης, ἄτριπτος.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελής, ἄχρειος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰώ, ἰέ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocosè an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινα cum aliquo: ἀστείζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιά, σκῶμμα, -ατος, τὸ παίγνιον, τὸ γελοῖον.
Ionia, Ἰωνίς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργή, χόλος, θυμός, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινα.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πέσσειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, καί τισι τοῖς, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθείς, θυμώμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irretio, παγιδεύω, περιπλέκομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
Irrevocabilis, ἀνανέωτος, ὁ ϗ ἡ· ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινος, *et* τινι, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἄρδεια, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, ἐπάρδω.
Irriguus, κατάρρυτος.
Irrisor, χλευαστής, μῶκος.
Irrisus *et* Irrisio, χλευασία, χλευασμός, διασυρμός, καταγέλασις.
Irritamentum, ἐρέθισμα, ταραχή, μίσι...

Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινι, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινι, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ. ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινι.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τῆδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, adverb. αὐθι, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsùm, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ita, adverb. οὕτως, οὑτωσὶ, ναὶ, πάνυγε.
Ita, ut, οὕτως, ὡς, vel οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterùm, αὖθις, αὖ, ἐναῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις καὶ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως. ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαῖτα, ἡ.
Jubar, σέλας, -ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ. δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνοητός.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις, -εως, ἡ. κρίμα, τὸ pro opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινα, et περί τινος, δικάζω, διαγνώσκω.
Jugerum, τὸ πλέθρον, et πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγή, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, σφαγὴ, ἡ. αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζυγὸν, τό· montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, idem.
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιών, ἰούνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τοῦ Διός· κρονίων.
Jura violare, θέμιστας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκοις ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
Jure, δικαίως, εἰκότως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος, -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι et ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus pro liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις, -ιτος· pro potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα et τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jussum, ἀπόκρισις, πρόσταγμα.
Justa, exequiæ, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστί.
Juvença, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεανίας, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος, -ου, ὁ· πόρταξ, ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ. νεανίας, -ου, ὁ, ἤϊθεος, αἰζηός.
Juvenis sum, νεανιεύω et νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινι, et τινα, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adversus hostes.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

Kabbala, v. Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλάνδαι, Plut. νουμηνία, idem.
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, v. Climax.

L.

Labasco, καταφέρομαι, pro animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto, et labefacio, λυμαίνομαι, accus. et dat.
Labellum, χειλάριον.
Labellum, vasculum, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινα.
Labes, λύμη, πτῶμα, τὸ κηλὶς, βλάβη, -ης, ἡ.
Labium, et labrum, χεῖλος, -εος, τό.
Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος, -ου, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ καὶ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, operam do, πονέω, ἀσκέω· pro male habeo, μοχθέω· pro angor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χειλοῦν ἐσθίειν.
Labrum, vas, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, actis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer et Lacerus, λαῤῥωγὴς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φαιλόνης, μανδύη, -ης, ἡ.
Lacero, σπαράσσω, σπαράττω, λωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta et Lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μύων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.

Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, contumeliâ.
Lacesso, provoco, προκαλέομαι τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ, -υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρύσιος.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo et Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, lac sugo, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικὸς, γλαγερός.
Lacto, lac præbeo, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τὸ· τέλμα, -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τὸ· καταστέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινα, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ, -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiæ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διάγειν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ καὶ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, manus sinistra, σκαιά.
Lævigo, complano, λεαίνω.
Lævis, glaber, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιὸς, pro inauspicatò, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθής, γοερός.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτισμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.

Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἐλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, lacero, θυνάζω, καταχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐκλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παράκμη, ἀσθένεια, -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργέω, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμνασταί.
Lanius et lanio, κρεοπώλης, κρεουργὸς, ἄρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, χνοώδης.
Lanugo prima, ἄνθος, ἴουλος, λάχνη, προσωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινα.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ, vel ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapsus, part. ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρηκε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σὰρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, equum; χαρίζομαι.
Largitio, ἐπίδοσις χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ, -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.

Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, ἀσελγέω, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, fatigo, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δίλυχνον, -ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς, -οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τὸ· πλάτος, πλάτυσμα, εὐρύτης.
Latratus, ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτέω τινα, in aliquem, βαΰζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, ὁ κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus, eris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, -εῖα, ἡ. εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, κατευφημημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, ἐν ἐπαίνῳ ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos; ἐγκωμιάζω τινα.
Laudo valdè, καταινέω λίαν, ἀποφημίζω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, abluo, λούω, de corpore;

τω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρὸς· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea *et* Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo συλλέγω· *pro* prætemavigare, παραλέγεσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πράϋνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Leniter, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστρωπὸς, ὁ ϗ ἡ, πορνοβόσκος.

Lenocinium, μαστρωπεία· *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus, a, um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων, -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, στωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεισμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepusculus, λαγίδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαήρ, -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Levitèr, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην *pro* parum, ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον.
Levo, as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ἡ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐτάρκης.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ ϗ ἡ, ἐλευθέριος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ ϗ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλευθερωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθεὶς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινὰ τινος, ἀπολύω, περισώζω.

Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, καταφέρεια, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, σταθμὶς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος, καλλιγράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντάω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστὶ, ἔξεστι, ἔνεστι.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν, -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον, -ου, τὸ· σοῦσον, -ου, τό.
Lima, ῥίνη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ ἀτραπὸς· ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo, as, ῥινέω, ἐκρινίζω, περιψάω, *pro* expolio, κατακοσμέω.

Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλύς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παράβλωψ.
Linctus, ûs, λεῖγμα, τὸ ἐκλέιγμα.
Linea, γραμμὴ, τέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα, *vel* -ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, *ungo*, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖς, -τος, ὁ ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη, -ης, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λίνεος, ὗς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλαμάω, *et* γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα, ατος, τὸ· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις *et* τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προφανές ἐστι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· *pro* puro, καθαρὸς· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς, ῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα, -ης, ἡ, ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, ἀνάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελέιοω.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν, θινὸς, ὁ καὶ ἡ· λιμὴν, ένος, ὁ.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ, ωπος.
Lixa, æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia, æ, *et* Lixivium, κονία.
Lixus, a, um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα, ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος.
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco pono, τάττω· *pro* elocare, ἐκδίδωμι *et* τινα, *interdum signifi-cat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ.
Loculus, λάρναξ, κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, παραχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· *pro* opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, λειμὼν, ῶνος, ὁ.
Locus publicus, λέσχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος, εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τευθὶς, τεῦθος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λέωμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμέων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονὴ, μακρότης, -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè πορρώτατα.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀπωτέρω, πορρωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακρόν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, στωμύλος.
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινὶ, *et* πρός τινα ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοποδίων, ωνος, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, οὔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἀσμένως.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, ὀλισθηρὸς, εὐόλισθος.
Lucania, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re, κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος, πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφελιμος.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τὸ· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος, πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τὸ ἄλσος, εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινὶ καταχλευάζω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἐμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἐμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψευδόμαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.

Ludimagister, γραμματιστὴς, γραμματοδιδάσκαλος.
Ludo, παίζω, *pro* derideo, καταγελάω τινος, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινα, *et* ἐπί τινος, propter aliquid, θρηνέω ματέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens et decrescens, σελήνη τικτομένη καὶ φθινύθουσα.
Luna nova, νουμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διατιννύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα; λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῆ, λυκίη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, *et* ἀηδὼ, -όος, -οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω *deinde*, expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.

Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio *vel* Luxurior, κατασπαταλάζω, ἀσωτεύομαι, Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, -κὸς, ὁ καὶ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

Macellum, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐνατοξεραχθείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω *et* -ομαι.
Mactra, μάκτρα, καρδόπος.
Mactus, a, um, ἱκανῶς ἡσθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινα, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διυγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madesio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον *et* ἐπιπλέεν, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ καὶ ἡ· προστάτης.

Magister equitum, ἱππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσιν εὐπειθεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες, *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλήτορος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, -ητος, ὁ.
Magni æstimare, τιμᾶν πλέστα.
Magni facio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσημος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ καὶ ἡ, μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μαῖος, σκιρροφοριών.
Mala, σιαγὼν, παρειὰ, ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀῤῥώστως, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, κακῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.

Maledico, βλασφημίαν λέγω τινί, *et* κατά τινος· κακολογέω τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθής, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥᾳδιουργός, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστήρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χερνίβιον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κεδρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοά, ῥοιά.
Malum, *subst. pro* afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλὴ, κακοῤῥαφία.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malum in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
Malum, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζός· ἡ τίτθη.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, τίτθη.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, *et* -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κύλλος.
Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ ἐνταλμα.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι· προστάττω.
Mando, is, ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.

Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς· φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano, as, are, ῥέω, προέρχομαι, βρύω.
Mansio, μονὴ, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, *equum*: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερόομαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πραϋμένως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πραότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ καὶ ἡ· ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθεροῦν, ἀνιέναι, τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα, *et* τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλη ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.

Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, θαλάσσιος, πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æstus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, ἄρης, εος, *vel* ηος, ὁ· ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γινομένης.
Martius *et* Martialis, ἄρειος, ἀρήϊος.
Martius mensis, μουνυχιὼν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ· *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀρσενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Massa, μάζα, ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Mater-familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις· ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, ἔνυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεία πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοίκησις.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδέλφων.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπιτάχυνσις.
Maturè, ὡραίως.

Maturefco, πεπαίνομαι, πεπάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι ἐπιταχύνω, πέπτω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxilla percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιςα.
Maximus, μέγιςος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Meâ quidem fententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecaftor, νὴ τὸν Κάςορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετὰ μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediaftinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen *et* Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico *et* medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, *vel in negando*, μὰ Δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitùs, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel, mellis, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.

Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius eft, αἱρετώτερον.
Meliufculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum effe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ ςόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγω, ἱςορέω, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda *et* Mendum, πταῖσμα. ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τὸ, ψευδολογία.
Mendax, ψεύςης, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαίτης.
Mendofus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, -ενὸς, γνώμη.
Menfa, τράπεζα.
Menfæ fecundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menfes muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος καθαρσις.
Menfis, μήν.
Menfium fuppreffio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐπίσχεσις ἐμμήνων.

Menftruus, ἐμμήνιος *et* ἔμμηνος.
Menfura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mente venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναι τινος, *et* τινα, *et* περὶ τινος, μνείαν ποιεῖσθαι τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, εὔνους, ἔμφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ ἀνθερεών.
Meo, *vado*, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, *itidem*, fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω, παρά σοι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, *ab aliquo*: ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκὼρ, σκατὸς, *in gen.* ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo *et* Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμὶ, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
Malè mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, θέριςρον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, a, um, ἄξιος.
Merula, κόσσυφος.
Merum, ἄκρατος, *fubauditur* οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mefenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.

Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ ἄμητος.
Messor, θεριστὴς, ῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φοβερὸς περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοιέομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐςὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δείδω περὶ λῃςῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, ῆ, ὸν.
Mica, ψὶξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, σίλβων, ἀστράπτων.
Mico, σίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀπελάω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ε, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατεύσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, στρατεία, στρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι et χίλια.
Millesimus, χιλιοςὸς.
Milliare, μίλιον μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν, ἰκτῖνος, ὁ.
Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minaciter, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις. ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικὸς.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυτέρᾳ μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐξουρέω.
Minimè, οὐ μέντοι, οὔτοι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεράπων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινὶ τοῦτο, in hac re: διακονέω, λατρεύω.

Minitabundus, ἐπαπειλῶν.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ε, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλέω τινὰ θάνατον.
Minor, ἐλάσσων, μείων, ἥττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος δ᾽ ἰὸς.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ᾽ ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαςός.
Mirabilitèr, θαυμαςῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαςίος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαςικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, et τινὰ τῆς σοφίας, subintellige ἕνεκα: ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, οὐδὲν θαυμαςὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαςὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαςὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς. λυγρός.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινα. οἰκτείρω, ἐσπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ ϗ τὸ ἔλεος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Misereor, eris, οἰκτείρω τινα.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἰκτιστος, τλημονέστατος.
Missile, βέλος, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποστολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἡπιόομαι.
Mitigatio, πραΰνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, e, πρᾷος, πραεινὴς, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.

Moderator, διαιτητὴς, ἐπιστάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων, εὐτραπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μέδιος, μέδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, κατααυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέτρον.
Mœcha, μοιχαλὶς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετὰ τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη. τὰ περίβολα.
Mœreo, λυπέομαι.
Mœror, λύπη, ἀθυμία, ἄχθος, εος, τὸ, ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπηρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδραλέτης.
Moles, βάρος, τὸ ὄγκος, τὸ ἄχθος, τὸ μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινα, λυπέω τινα ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινι πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, ὀχληρός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινι, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρὸς.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ τρυφερός.
Mollis sum, μαλακίζω.
Mollitèr, μαλακῶς, πρᾴως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molò, is, ἀλέω, ἀλήθω.

Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιός, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινι, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
Proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, ἢ κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βουνώδης.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοος εἰμὶ, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, ἐνδιατρίβω, διατρίβω, διατριβὴν ποιέομαι, moram nectere: *aliquando pro* curo: *ut* nihil moror, οὐδέν μοι μέλει: *pro* retardare, ἀπείργειν.
Morosè, δυσκόλως.

Morositas, δυσκολία, δυσαρεστία.
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus et Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo *et* Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρότης.
Mucor, -oris, εὐρὼς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, *vel* ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, as, ζημιόω τινα θανάτῳ, *vel* χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἐκθλίβω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, -αικός.
Mulierositas, φιλογυνεία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικόφιλης, γυναιζομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multipliciter, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.

Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἧττον.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ· συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωροληπτής.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἰσχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἰσχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τό· *pro* officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν, *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exequi, τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ γογγυσμός, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγαλῆ.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μυοφόνον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυών, ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.

Mutilatio, πήρωμα, τὸ πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθεὶς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -ȣ̃· πηρὸς, -ȣ̃. ὁ· ἐλλιπὴς.
Mutio, is, ire, γρύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλείβομαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλυς, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, καταλλήλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ȣ, ὁ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικὸς.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδειος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιοῦμαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτὴρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata, æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακὸς.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος, Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενὴς.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturaliter, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθεὶς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱὸς.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.

Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικὸς.
Nauci facio, περὶ ὀλίγȣ ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ ϗ ἡ ναυαγὸς, ναυαγίων.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτὸς.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, -ȣ̃ς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω. ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία et ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικὸς.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα, πότερον.
Ne, *dehortativum*, *adv.* μὴ, μὴ δῆτα, *pro* ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, ὐδενὸς ἄξιος, ὐτιδανὸς, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδὴς, νεφώδης.
Nec et neque, μηδὲ, ὐδὲ, ὔτε.
Necessario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, λειφθεὶς, ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo, mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντεία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπω· ἵνα μήπω.
Nedum, μήκαι et μήτι, ὅπῃ.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἐκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, ὐχ ὅσιόν ἐστι ὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀτευκταὶ ϗ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, καταφρονημένος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligenter, ἀμελῶς.

Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳθυμέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολέω ἐγεῖν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνιδρωτὶ τως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινι παρέχειν, κόπȣς παρέχειν.
Nemo, ὐδεὶς, ὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempe, δηλαδὴ, δηλονότι, ἐστι.
Nemus, oris, νέμος, τὸ· τέμενος, ὕλη, ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperante, ἄσωτοι ϗ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, ποσειδῶν.
Nequa, μή πῃ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὰ, ὐδαμῶς, ὐδέπω, μὴ δῆτα, ὐ μὲν ὐ.
Neque, μήτε, ὐδὲ, ὔτε.
Neque vero, ἀλλὰ μὴν, ὐδὲ μὲν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* frustra, μάτην.
Nequid, μήτι
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissime, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς οὐκ εἰδὼς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico *et* Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοττεύω.

Nidus, νοσσιά, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger sum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδέν, οὐθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενὶ εἰμὶ μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo et duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περισσόν.
Nimirum, δῆτα, δήπουθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μή, πλὴν εἰ μή, ἂν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνεος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιών, ἡ· νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενής, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιός, βλάπτων, βλαβερός.
Nocentèr, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινά, κακῶς ποιῶ τινά, κακόω τινά, ἀδικέω, ἀτάω, ἥττω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινός, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σοῦ.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινά, ὄνομα τίθεσθαι τινί.
Non, οὐ, οὐκ, μή, ὅτι, οὐχί.

Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multò post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.
Non solum, sed etiam, οὐκ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, οὐ μήν.
Nonæ *mensis*, νόναι.
Nonagenarius, ἐνενηκοντούτης.
Nonagifita, ἐνενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ ὁρᾷς, annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτι, ἐνίοτε, ἐστιν ὅτε.
Nonus, a, um, ἔνατος.
Norma, κανών, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστός, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεύς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, *auster*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριών, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νουμηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempesta, ἀωρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερός, πονηρός, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ καὶ ἡ, ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφής, νεφελώδης.
Nubo, velo, καλύπτω· *pro* viro tradi, γαμεῖσθαι τινι, νυμφεύεσθαι.

Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρώχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνός, ψιλός, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης.
Nugigerulus, ῥωποπώλης.
Nugor, aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· οὐδ' ὅπως τι οὐ· οὐδαμῆ· οὐδαμῶς· οὐδ' ἂν πως.
Nullo pacto, μηδοτιοῦν· οὐδ' ἂν εἴ τι γίνοιτο.
Nullus, μηδείς, οὐδείς, οὔτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδείς εἰμι.
Num, ἆραγε, ἔστι οὐκοῦν· ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ *et* ἀριθμόν· πολύχους, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione et Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστής, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνί· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή ἄν που.
Nuncupatio. προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγορά.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἆραγε, ἆρα μή, μή ἄν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ἄν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελος· *pro* eo quod nuntiatur, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστί, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.

Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυός.
Nusquam, οὐδαμῆ, οὐδαμοῦ.
Nusquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμὸς, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον *verò* fructum *significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ω, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διὰ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπεισάγω, περιβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι· ὑπακούω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιιππάζω, παριππεύω.
Oberro, as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ λιπαρὸς, παχὺς, κατασάρκος.
Obex, ἐμπόδιον κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτή· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω. στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινος, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνίσχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινι, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequentèr, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero, as, περικλείω, μοχλεύω.
Obfervantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια *pro* observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· *pro* venerari, θεραπεύειν τινα.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido, s, *et* obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιίσταμαι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαροὺς ἠμφιεσμένος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τὸ ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετάπειστος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινι *et* τινα.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις. περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρὸς τὸ θαυμάζειν, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκβαρβοῦμαι.
Obtego, κατακρύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινι, ὑπακούω τινι.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιτανεύω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.

Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοήθεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινα et τινι· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινι et τινα.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐπιταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμποδίζω τινι, περιτυγχάνω τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμή.
cùm Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παρατετυχηκός.
quacunque Occasione, ὅπη ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
Occasionem præbere, λαβὴν seu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπέριος.
Occido, φονεύω et φονέω τινα, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, as, are, βωλοκοπῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, negotiis distrahi; ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινι ἀπάντομαι, pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν, τινι ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, -ίδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
Octogesimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
Oculis captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν.
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τὸ· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινι.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, συγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγερός· pro molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, -εος, τὸ· ἔχθος.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι pro investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρηθείς.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μᾶζα.
Offella, ψωμίον, ψωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπή, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρούω, περιτυγχάνω· pro lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινα, προσκόπτειν.
Offensa, Offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre se periculis; ἐπάγειν.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio decesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· ἐμόν ἐστι ταῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, interjectio, ὦ, ἆ, ὤ, ἄ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπωρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omasum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω; ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu: παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοι περ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατεία.
Omnis, πᾶς, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φόρτος, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἴρεσθαι.
Onustus, βαρυνθεὶς, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, considerare; ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινι· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.

Operam ludere, διαλείβειν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius, a, um, ἐργαστικός, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατασκέπος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ὄνος, ὁ ἢ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μετατίθεσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινι, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικουρέω, νόσοις, morbis; παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρὴ· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ· κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, a, um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, valdè, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλίβων, κατατρίβων.
Oppressus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτὸς· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθέω, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, cum genit. χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κυκλὸς, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinatus, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω et -ομαι, ἐγχειρέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, σύνταξις.
Orea, κημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oricus, ἀνατολή,
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, a, um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, acc. περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, peto, δέομαι σοι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, justa: αἰτέω σε τοῦτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, subst. γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομόω, et ἀφωνίζω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ἐπιπόνως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, κύω.
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογυνής.
Osseus, ὄστεος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, καρτερία.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδεικνύω pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, -ατος, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τό ὄστρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολὴ, ἡ. ἄνεσις, ἀργία, ἀπραγία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς et κατὰ σχολήν.
Ova parere, ὠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.

Ovina pellis, μηλωτή· κῶας, τὸ.
Ovinus, προβάτειος, μήλει☉, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον. ὄϊς.
Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠὸν, τὸ.

P.

PABULATIO, προνομὴ, νομή.
Pabulatim exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφὴ, νομὴ, βορά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνευθείς.
Pacificatio, εἰρηνοποιΐα.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Pacifcor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta fervare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιὰν, -ανος.
Pæanem cantare *vel* canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμὸς, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæftra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæftricus, παλαιστρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam eft, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τὸ· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φάρος.
Pallas, Παλλὰς, -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχρο☉.
Pallium, τρίβων, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖ☉.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμὴ, δοχμή.
Palor, aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς, ῦ, ὁ. σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludofus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φασσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, -τό.
Paluftris, ἕλει☉, ὁ. ἑλώδης, ὁ ϗ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando, -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτὸς, κυφός.
Pane vefcor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτ☉.
Panis filigineus, σιλιγνίτης ἄρτ☉.
Panis azymus, ἄζυμ☉.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis ol . um effe, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannofus, ῥακώδης, κατάῤῥαφ☉.
Pannus, ῥάκ☉.
Panther, πάνθηρ, -ηρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοι☉.
Par, impar, ἄρτιον ϗ περιττόν.
Par eft, ἄξιόν ἐστι, δίκαιον ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγ☉.
Par, *fatis fum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστ☉.
Parabola, παραβολή.
Paradifus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλ☉.
Parafitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parafitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parc..., μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, is, ere, φείδομαι τινος. ἀφίημι τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεὺς, γενέτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα *et* κτερεος, εος, τὸ.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχ☉, ὁ· τειχίον, θρίγκος.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσ☉.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, περιποιέομαι.
Paritèr ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, as, *inftruo*, παρασκευάζω· *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόν☉, πατροφόν☉.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος. τὸ· μερὶς, μοῖρα.
Parfimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρ☉ τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τιν☉ εἶναι.
Particeps, μέτοχ☉, κοινωνός.
Particeps fum, μετέχω τῆς φιλίας· amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμερίζειν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μέριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρ☉,
Partim, ἀνὰ μέρ☉, παρὰ μέρ☉· partim, τὰ μὲν, τὰ δέ· τῇ μὲν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμός.
Partum accelerans, ὠκυτόκιος.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, a, um, πεπορισμέν☉, κεκτημέν☉.
Partus, ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρὰ οὐδὲν ἡγεῖσθαι; ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abeft quin, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus effem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν,
Parvulus, αγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pafcha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pafco, σιτέομαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pafcuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ· νομή.
Paffæ uvæ, σταφίδες, σταφυλαί.
Paffer, στρουθός.
Pafferculus, στρουθίον.
Paffim, πάντη, ἑκασταχοῦ, πανταχοῦ.
Paffus, βῆμα.

Pastinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν, -ένος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βυκολικός.
Pastus, ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· pro palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, ὁ ἐκ πατρός.
Paternus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρός.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accus.*
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumo, τὰ πατρῷα καταφθείρω.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικέω τινι, προστατέω, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Paucissimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας. ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίου, solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγῳ, vel μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγῳ ἧττον.

Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo et Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τὸ δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστήθιον.
Pectus, -oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, et -udis, θρέμμα, τὸ βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes, -itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
Pedo, -is, βδέω, πέρδομαι.
Pedum, καλαῦροψ, ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμαι.
Pejor, χείρων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, et παλλακὶς, ἴδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.

Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ δορὰ, δέῤῥις, ῥινός.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐξελαύνω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφαίνομαι.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λουτὴρ, -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι *et pro* dubitare, ἀπιστάσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, -ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι *et pro* solvere, ἀποτίνω, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.
Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάτορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, ἐνδύνω, διαπεράω.
Peniculus et Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χεῤῥόνησος· aliis, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus, a, um, ὁ ἐνδότερος.
Penitus, *omnino*, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν et πτερύγιον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, σταθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος.
Pensio, -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, σταθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ σταθμισθέν.
Pentecoste, πεντηκοστή.
Penuaria cella, ὀψὼν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ μανδύᾳ περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, στενότης, ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, ûs, et hoc penu, βίος, ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια· ταμεῖον.
Peplus, vel Peplum, πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. et, dat. [illegible], accus. ἐπὶ, gen. μετὰ et πρὸς, gen.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα [illegible].

Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόστησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, περκίς.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, *sentio*, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, -as, -are, διυλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις· ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευστής.
Percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο· πυνθάνομαί, τινος, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινα, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, ὄλλυμι, φθείρω, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κόμψως.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὄλλυμαι, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.

Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθής, ὁ καὶ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελείως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· *pro* nuntiare, ἀγγέλλειν· *pro* sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, οὐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, ἀφοσιώσει.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διυγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungo, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχὴ, δίευσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· *pro* persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, *dico*, κατάφημι, κατισχυρίζομαι, *pro* dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πανὺ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.

Periculum, κίνδυνος, ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν, ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum esse, ἔξω, *vel* πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὥσπερεὶ, οὕτως πως.
Perindè ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlaetus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκω, διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, *pro* perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano, as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo, as, διαδύνω, δίειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, *concedo*, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, ἐναλλαγὴ, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam. ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.

Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ ἡ ἡ· βλαβερὸς, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, αἱ ἀρβύλαι.
Peropportune, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν παρεῖς.
Peropus est, πάνυ χρεών ἐστι.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, κομιστὴν, ὑπερευγίων.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpauculus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· σταθμάομαι· λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ in compositione.
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαρρήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, et -isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινὶ, διώκω τινά· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπὶ τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.

Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίνω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχοῦμαι.
Perspectum habere alicujus animum, διανοιάν τινος διαγνῶναι.
Perspectus, διεσκεμμένος.
Perspicacitas, πολυδιορκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκὴς, κατόπτικός.
Perspicio, συνορέω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανής.
Perstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συντείνω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· pro taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινὰ, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθὼ, πίστις.
Persuasor, πειστήριος, πειστικός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertaesus, ἐξαπτομένος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινὰ, ἐκπλήσσω.
Perterresio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγείς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπιστον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπιστος.
Pertineo, pertingo, διατείνω· pro attinere, προσήκει μοι τοῦτο, et ταῦτα, id est, hoc vel haec ad me pertinent.
Pertingo, διικνέομαι, ἀνήκω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταράκτης.

Perturbo, ταράττω, θορυβέω, ταράχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, πλανάομαι.
Pervasto, πεξιπορθέω.
Perveho, διακομίζω. κατάγω.
Pervenio, πα(ρ)ήκω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διαστρόφως, κακῶς.
Perversitas. διαστροφή, κακία.
Perversus, διάστροφος, σκαιός.
Perverto, διαστρέφω, ταράττω, παραστρέφω, παρασύρω, ἀνατρέπω.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἐρεύνησις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνος.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, βατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιστημίζω.
Pes, ποῦς.
Pes lecti, κλινόπους.
Pessimè, κάκιστα.
Pessimus, πονηρότατος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλός.
Pessum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι· pro in fundum eo, χαμαὶ πίπτω· καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμός.
Petaso, πέρνα, πετασών.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
Petigo, λειχήν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητής.
Peto, oro, αἰτέω, vel αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiscor: χωρέω ἐκ Κορίνθου, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
Petulantèr, ὑβριστικῶς, ἀναιδῶς.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phalerae, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, seu fanum, ἱερὸν, νεώς.

retra, φαρέτρα, βελοθήκη.
rmacopola, φαρμακοπώλης.
rmacum, φάρμακον.
inus, φασιανός.
lia, φιάλη.
lomela, φιλομήλη.
losophia, φιλοσοφία.
losophor, φιλοσοφῶ.
losophus, φιλόσοφος, ὁ.
ltrum, τὸ φίλτρον.
ebotomia, φλεβοτομία.
ebotomum, φλεβότομον, μαχαι-
.
ca, φώκη.
enix, φοῖνιξ.
rafis, φράσις.
enefis, φρένιτις.
reneticus, φρενιτικός.
yfiognomia, φυσιογνωμία.
yfiognomon, vel phyfiogno-
ius, φυσιογνώμων.
acularis, καθαρτήριος.
aculum, κάθαρμα.
aculum committere, ἐργάζεσθαι
πράττειν ἀσέβημα.
ca, κίττα.
cea, πίτυς, ἡ.
ceus, πισσώδης.
co, πισσόω.
cus, δρυοκολάπτης.
iè, θεοσεβῶς.
ietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν
θεὸν θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
ietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς
τοὺς θεούς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
ictor, γραφεύς, ζωγράφος.
ictura, γραφή, ζωγραφία.
iger, ὀκνηρός, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀ-
ργός, νωθρός, δύσοκνος.
iget, μεταμέλει μοι.
igmentarius, μυροπώλης.
igmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσ-
μα, τὸ ἔντριμμα.
ignori do, ὑποτίθημι, τί τινι.
ignoro, ἐνεχυράζω.
ignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑπο-
θήκη, ὁμηρεία.
ignus accipere, ἐνεχυράζειν.
igresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκ-
νέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila, æ, pro sphærula, σφαῖρα,
σφαιρίον.
Pilâ ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρί-
ζειν.
Pileum gestare, πιλίον φορεῖν.
Pileus, πιλίον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παραπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, πῖαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία· πιμελή, πῖαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.

Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχύς, λιπαρός, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso, is, μάττω; λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πίπερι.
Pipio, proprium est pullorum, πιπ-
πίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinae, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιός, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλων, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιία.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβής, εὐλαβής, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινι· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placidè, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus; Lenis, πρᾶος, ἥμερος, ἥ-
συχος, εὐμενής, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, decretum, ἀρεστόν, θεσπισθέ-
μενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, æ, πληγή, πλῆγμα, ἔκπλη-
ξις.
Plaga, pro regione, τὸ κλῖμα, ἡ
χώρα.
Plagae, arum, retia, ἄρκυες vel ἄρ-
κυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν
τινι.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετός, θρῆνος, ὁ.
Planè, omninò, ἀκριβῶς, σαφῶς· pro
penitus, πάντως, πάνυ γε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, tundo, κόπτομαι· pro la-
mentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήτ-
τειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτόν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλός, τρανής· pro mani-
festus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύχωρος ὁδός.
Plaudo, is, κροτέω, κροταλίζω.

Plausibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικός, ἰδιώτης, idem
quod vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τὸ χειρο-
τονία.
Plebs, οἱ πολλοί, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, is, κολάζω, τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐκπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστός, cum genit. ἀνάπλεος,
πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύνω, cum
genit.
Plerique, οἱ πολλοί, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολύ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτύξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτός, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκή, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμός, κλαῦμα, τὸ
ὀλοφυρμός, ὀδυρμός, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι,
δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος et μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi aestimare, τιμᾶν πλείστου,
περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris aestimare, τιμᾶσθαι πλείο-
νος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέον-
τος.
Pluto, onis, Πλούτων, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετός, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius, et Pluvialis, ὄμβριος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διΐ,
Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρι-
κός.
Podex, cis, πρωκτός, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ ζημίωμα,
δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δί

Dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζω τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω et ξύω, λειαίνω.
Polite, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, valeo, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχησις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, κτερίστης.
Pollis, nis, vel Pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερός.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, gen. fœm. μηλέα.
Pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ὑπέρβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑφίσταμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικός· pro charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημοκρατία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομή.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, aris, ari, ἀνάστατους ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus, arbor, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ, ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὑϊκός.
Porculus, et Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνέχω.
Porrigo, inis, ἡ λεπὶς, -ίδος.
Porrò, sanè, γέμην, μέντοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portae custos, πυλωρὸς, πυλωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω et δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Positio, positura, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἐστὶν δοῦναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, cum acc. pro postea, ἔπειτα, ὕστερον.
Postea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
Posteri, orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, et -us, ὕστερος, ον· μεταγενέστερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, ἐς αὖθις, αὔριον.
Postes, παραστάδες, σταθμοί.
Posthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀψίγονος.
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.
Postis, παραστὰς, ἡ.
Postliminium, ἡ, ὑποστροφὴ, τὸ ἐκ πόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ· pro omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Postremò, ὕστατον, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕστατος, ἔσχατος.
Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, καλέω, δέομαι, αἰτέω: tum idem quod accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
Potabilis, πότιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ ἢ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, pro possibile est, ἐστι, δυνατόν.
Potestas, δύναμις, ἐξουσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάσσεσθαι.
Potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, cum gen. et dat. ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινος.
Potior, melior, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimum, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, præpositio, πρὸ, gen. ὑπὸ λύπης, prae dolore.
Prae manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Prae me fero, ἐμφαίνω, ἐκφαίνω.
Praeacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Praebeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Praebibo, προπίνω.
Praecaveo, προφυλάττομαι.
Praecedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Praecellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Praecello, προέχω τῶν ἄλλων εἰς ὄψιν, formâ aliis: διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Praeceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Praeceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Praeceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐκτέμνω.
Praecinctus, περιεζωσμένος.
Praecingo, περιζώννυμι.
Praecino, προᾴδω.
Praecipio, prævenio, προλαμβάνω; pro jubere, ἐπιτάττειν, [illegible] τινα.
Praecipitanter, [illegible], προπετῶς.
Praecipitantia, praecipitatio, προπέτεια, [illegible].
Praecipitium, [illegible], [illegible].

Praecipito, κατακρημνίζω, ῥίπτω ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Praecipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Praecipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιστος, ἐπίσοχος.
Praecisè, συντόμως.
Praeclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Praecludo, διακλείω, διείργω.
Praeco, onis, κήρυξ.
Praeconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Praecordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Praecox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Peaecurro, προτρέχω.
Praecurfor, πρόδρομος.
Praeda, λεία, λῃστεία.
Praedabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Praedatio, λῃστεία, αἰχμαλωσία.
Praedator, λαφυραγωγὸς, λῃστής.
Praedatorius, λῃστρικός.
Praedicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Praedico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *acc.* κατευλογέω, κηρύττω.
Praedico, -is, -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Praedictio, προάγγελμα, προφητεία.
Praediolum, τὸ χωρίδιον.
Praeditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Praeditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
Praedives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐρικτήμων.
Praedium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Praedo, -onis, λῃστής, πειρατής.
Praedones templorum, οἱ ἱερόσυλοι·
Praedor, λῃΐζω *et* λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Praeeo, προάγω, καθηγέομαι.
Praeexifto, προϋπάρχω.
Praefari, προοιμιάζεσθαι, προλέγειν.
Praefatio, προοίμιον, πρόλογος.
Praefectura, ἐπαρχία, προστατεία.
Praefectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Praefero, προφέρω, προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω.
Praeficae, αἱ θρηνήτριαι.
Praeficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ μέγιστα, προΐστημι.
Praefiguro, ὑποτυπόω.
Praefinio, προορίζω.
Praefringo, προῤῥηγνύω.
Praefulgeo, προλάμπω.
Praegnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Praegnans fum, κύω, κυοφορέω.
Praegrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Praegravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Praegredior, προέρχομαι.
Praegreffio, προπορευσις, πρόβασις.
Praeguftator, προγευστής.
Praegufto, προγεύομαι.
Praehendo, λαμβάνω *et* -ομαι.

Praejudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Praejudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Praelectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Praelector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
Praelego, προαναγινώσκω.
Praelior, μάχομαι.
Praelium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Praelium terreftre, πεζὴ μάχη.
Praelium navale, ναυμαχία.
Praelium committere, μάχεσθαι πρός τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum.
Praelongus, προμήκης.
Praeluceo, προφαίνω· *pro* facem praeferre, δᾳδουχεῖν.
Praeludium, προοίμιον.
Praeludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζομαι.
Praemando, is, προμασσάομαι.
Praematurus, πρόωρος.
Praemeditatio, προμελέτησις.
Praemeditor, προμελετάω.
Praemitto, προπέμπω, προΐημι.
Praemia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Praemium, ἆθλον, γέρας.
Praemoneo, προπαραγγέλλω.
Praemonftro, ὑποδεικνύω.
Praemunio, προασφαλίζω.
Praenomen, προωνυμία.
Praenuntio, προαγγέλλω, προδιαγγέλλω.
Praeoccupo, προκαταλαμβάνω.
Praeparatio, παρασκευή.
Praeparo, παρασκευάζω.
Praepedio, παρεμποδίζω.
Praepes, ὠκύπτερος.
Praepolleo, ὑπερέχω.
Praepondero, ὑπερβαρέω· *pro* pluris effe, προτιμᾶσθαι.
Praepono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω· *pro* Praeficio, ἐφίστημι.
Praepofterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Praepofterus, πρωθύστερος.
Praepotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Praeproperè, λίαν ταχέως.
Praeputium, ἀκροβυστία.
Praeripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Praerogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτίμημα.
Praeruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Praes, praedis, ἐγγυητής.
Praefagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Praefagium, προμάντευμα, προφητεία.
Praefcio, προγινώσκω.
Praefcius, προειδώς.
Praefcribo, προγράφω.

Praefcriptum, ὑπογραφὴ, ἐπίταξις.
Praefens, παρὼν, ὁ ἐνεστώς.
Praefentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Praefentia, um, τὰ ἐν ποσί.
Praefentia, -ae, παρουσία.
Praefentio, προαισθάνομαι.
Praefepe, φάτνη, κάπη.
Praefertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Praefertim fi, ἄλλως τε κἄν.
Praefes, πρόεδρος, ἔφορος, προεστὼς, ἡγεμὼν, ἐπιστάτης.
Praefideo, προστατέω, feu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Praefidia in civitates collocare, φρουρὰ εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Praefidiarius, φρουρός.
in Praefidio effe, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Praefidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Praefidium, φρουρὰ, ἡ φρούριον.
Praefignifico, προσημαίνω.
Praeftans, προϊστάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Praeftantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Praeftantiffimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Praeftat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Praefterno, προστρωννύω.
Praeftigiae, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Praeftigiae verborum, τερατολογίαι.
Praeftigiator, γόης, -ητος, ὁ ἀγύρτης, ἀπατεὼν, τερατοποιός.
Praeftituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Praeftitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Praefto, -as, *antecello*, διαφέρω τινὸς, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos, *et pro* perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quae dicta funt: διαπράττω, ἐπιτελέω.
Praeftò fum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Praeftolor, *exfpecto*, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Praeftringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Praeftruo, προκατασκευάζω.
Praeful, praefes, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Praefum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ἐπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romae.
Praefumo, προλαμβάνω.
Praefumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Praefuo, προῤῥάπτω.
Praetego, προκαλύπτω.
Praetendo, προτείνομαι· *quandoque* exhibeo, παρέχω· *pro* praetexo, προτείνω.

Praetento, προπειράομαι.
Praeter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, *et* χωρὶς, *cum gen.*
Praeter aequum, παρὰ τὸ δέον.
Praeter decorum, παρὰ τὸ καθεστηκός.
Praeter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Praeter spem, παρ' ἐλπίδα.
Praetercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Praeterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλά τι ἄλλως τι, ἔτι.
Praetereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Praeterequito, παριππάζω.
Praeterfluo, παραῤῥέω,
Praetergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Praeteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Praeterlabor, παραῤῥέω.
Praetermissio, παράλειψις.
Praetermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παρεῖναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Praetermitto, παραλείπω, παρίημι.
Praeternavigo, παραπλέω.
Praeterquam, πλὴν ἢ, πλὴν εἰ μή.
Praeterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Praeterveho, παραφέρω, παράγω.
Praetervolo, παραπέτομαι.
Praetexo, προϋφαίνω· *pro* praetendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Praetextata toga, περιπόρφυρος.
Praetextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Praetextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Praetextu, ἐπὶ προσχήματι.
Praetextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Praetor, -oris, ὁ τῶ στρατῶ ἄρχων, ἔπαρχος.
Praetorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Praetorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Praetura, -ae, ἡ πραιτῶρα, ἡ ἐπαρχία.
Praevaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινος.
Praevalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Praevalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Praevaricatio, καθύφεσις.
Praevaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Praevaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Praevenio, φθάνω, προσέρχομαι.
Praeverto, προφθάνω.
Praevideo, προοράω, προβλέπω.
Praevius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς, προϊών.
Praeut, ὡς.
Prandeo, ἀριστάω, ἄριστον ποιοῦμαι.

Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, στρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicae, πάνδημος ἱκετεία.
Precis, preci, precem, δέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι σῦ τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* prachendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* insequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Pressè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγυ, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primae, arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primaevus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριστεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγουμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiae frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.

Primitùs, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅτι τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ· τὰ προϋφεστηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primium, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, ἄριστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐν ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκατάρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vitā, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè, *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, στερέω *et* ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἢ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, προπάππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ὀνειδιστικός.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, θράσος.
Procacitèr, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.

Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, -ίδος· λαίλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· pro profectu, προκοπή.
Procido, προπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, us, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίῤῥοπος, εὐέμπτωτος πρός τι· pro facile factu, οἷον τι.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσία.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παρακολάπτω.
Procul, ἄπωθεν, πόῤῥω, cum gen.
Proculdubio, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπή, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητής, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατέω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, -is παρειμι, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriae, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, ostendo, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, pro tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere testes, παρέχειν τοὺς μάρτυρας· pro verum exponere, προάγειν, προαγορεύειν.
Productio, prolongatio, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· pro prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν· προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· pro artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινα.
Profligatus, perditus, διεφθαρμένος· profligatos homines dicimus, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens. προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγὴ, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βυθός.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longius, πόῤῥωτέρω προελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾷν.
Progredior, διαπορεύομαι, ὁδοιπορέομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπὴ, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀπόβλητος, ἔκβλητος.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεά, γονή, γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρός, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακὼς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.

Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιρρεπής. ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Procemium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονή· pro stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, as, παραφύω, ἐπαυξάνω· pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Propè, ἐγγὺς, cum gen. πρὸς, dat. Sine casu adverbium est ἐγγύς· item σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐξείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖ, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιῤῥοπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατεπείξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συνάφεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior et propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius, sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Propraetor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, cum accus. χάριν, ἕνεκα, cum gen. ἐπὶ, cum dat. περὶ, et πρὸς, accus.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἐχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γενεά, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατασχίζω, κατατέμνω· et pro conviciis lacessere, ὑβρίζω τινα, διασύρω, διαβάλλω τι.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ statu utor, εὐπράττω.
Prospero, ὀλβίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προΐσταμαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, et pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐσταμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χρειώσιμος.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἐκφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα, δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· pro differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus aetate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· pro nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προορῶ, προγινώσκω· aliquando prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾷν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην ἐπιθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσγε, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιστα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἐπόμενόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων δαΐφρων, ἔμφρων.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδέως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιά, ἡ, ἄνθραξ, -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκυμηλέα.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμός.

rurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησ-
τιάω.
ruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
fallo, ψάλλω.
falmus, ψαλμός.
falterium, ψαλτήριον.
fittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
uber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
ubertas, ἐφηβία, ἥβη.
ubes, πρόσηβος, ἥβη, ἡ.
ubefco, ἡβάσκω, ἡβάω.
ublica via, λεωφόρος ὁδός.
ublicanus, τελώνης.
ublicatio, δήμευσις.
ublicè, κοινῆ, δημοσίᾳ.
umptu Publico, ἐκ δημοσίου.
ublico, φανερόω, δημοσιόω· pro in populi poteftatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rufticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
è Pueritiâ, ἐκ παιδίων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus, et -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hoftibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντρίβειν.
Pugnus, δρὰξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ καλλώπισμα.

Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicofus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφύω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνος, πόλτος.
Pulfatio, κροῦσις.
Pulfator, κρουστής.
Pulfator citharæ, κιθαριστής.
Pulfo, κρούω, τύπτω.
Pulfus, ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρὶς, -ίδος, ἡ.
Pumicofus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρές.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστής, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· et pro excufatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, et pro excufare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ ἢ ἡ· εὐκρινὴς λόγος, purus et dilucidus fermo.
Pus, uris, πῦον, τό.
Pufillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pufillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόψυχος.
Pufillum, τὸ βραχύ.
Pufillus, τυτθός.
Pufio, onis, παιδάριον.

Puftula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Puftulofus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum eft, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ βάθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, inutilia ex arboribus refeco, ἄμπελον κλαδεύω, vitem; pro confiderare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· pro exiftimare, νομίζειν: et calculum fubducere, λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putrefco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus, a, um, καθαρός· vide purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

Qua, *adverb.* ᾗ, ὅπῃ, πῇ.
Quacunque, ὅπη ἂν· ὅπῃ οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπη, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἔστιν ὅπως, ἔστιν ὅπη.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragefima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· et pro confentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fem.* ἥτις, ἥπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.

Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω· pro interrogare, ἐρωτάω σε τοῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαί σε, ἐξετάζω· ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητής.
Quæsitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, pro tortura corporis, βάσανος.
Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, ου, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτική, ταμιεία.
Quæstus, ûs, χρηματισμός, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· Ponitur et interrogativè ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
Qualiscunque, ὁποιόσδη, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἵως, οἵως περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁπωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος vel τάρσος.
Quam, conjunctio, ἤ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· Et interrogativè, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διὰ τί.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καὶ τοι κἂν εἰ, καίπερ.
Quando, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· pro quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπότε γοῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπου μὲν· ὅπου δέ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ καὶ δήπου.
Quanti, πόσου διδάσκει, docet?
Quantillus, σμικρὸς ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς οὖν, εἰς ὅσον γε.
Quantulumcunque, ὁσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμὸν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον, οἷόν τε· ὡς οἷόν τε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, interrogativè, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτου, διὰ τοῦτο.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διὰ τί, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quarto, et um, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε.
Quasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὼς, pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, de te: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus et querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, et ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quî, pro quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὃ τι οὖν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι, τίς.
Quidem, μὲν γε, γε δὴ, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' οὔ, πῶς γὰρ οὔ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι pro dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μή· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ οὐχί· pro etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὲν, καὶ ἔτι οὐ μὴν, ἀλλά γε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καί· καὶ μὲν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμός.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, [illegible].
Quis, quæ, quid, interrogativè, ποῖος, ποία, ποῖον τίς, τίνος.
Quis tandem, τίς ποτε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς, εἷς τις.
Quisque, πᾶς τις ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξῃ, quò fugies?
Quo pacto, ὃν τρόπον, vel τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις, οὗ.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, δι' ὅ, τι, δι' ὅ· παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd si, εἰ δὲ, εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἄν, πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
Quomodocunque, ὁπωσοῦν ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεί· ὅτι· διότι [illegible].
Quoquam, ποῖ.
Quoque, καὶ ἔτι τε.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχῃ.
Quoquoversus, πάντῃ, πανταχόσε.
Quorsum, καὶ τί· ποῖ τί ὠφελεῖ, τί δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν ἐπιούσιος, ἐφημερινός.
Quotidiè, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐπ' ἡμέραις.
Quoties, ποσάκις, ὁσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἂν ποτὲ οὖν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ὁποσαπλάσιος, πηλικοπλάσιος.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ἕκαστος.
Quousque, ἕως τοῦ μέχρι οὗ ἂν ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ἡνίκα.

R.

RABIDE, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικὸς.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σαφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν ῥιζῶν.
Radicitus, ῥιζόθεν· *pro* penitus, πάντως, ὀλοῤῥίζει, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rotâ, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, ῖνος, ἡ· pro instrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Radio, ξέω, ἐπιξέω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδὼν, κλὼν, ὄζος, ...
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάσημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμὶ.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρὸς.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa *et* rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικὸς.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξὺς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμὸς.
Rapio, ἁρπάζω, *pro* vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτὴρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγὴ.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· *pro* paucitate, σπανία, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξεστὸς.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικὸν· λόγος· *pro* supputatione, λογισμὸς.
Ratio constat, οὐ ἔχει λόγον ...
non congruit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινος, λόγον ποιεῖσθαι τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμὸς.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικὸς.
Rationalis, λογικὸς, νοητικὸς.
Rationarium, ἐφημερὶς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, a, um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, a, um, χαροπὸς.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστὴς.
Rebellio, onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστώς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαι τινι.
Recalcito, ἀπολακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, as, are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπειμι, ἀφίσταμαι, ὑπονοστέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρὸς.
Recens, *recenter*, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι· *et pro* narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἴσδοχὴ.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποστροφιάζοντες πυρετοὶ.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocratio, παλινδρομία, ἀντιστροφὴ.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ σόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· *pro* corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· *pro* meditari, μελετᾷν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω, τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαὶ τινος, *et* περὶ τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθεὶς.
Recreo, ἀναπαύω ἐμαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξαμβλόομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθεῖα.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνητὴς, διοικητὴς.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθὺς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομὴ.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμὸς.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινι.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀναδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· *pro* efficere, καταστῆσαί τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἐπάνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι τινα, ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem.
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem, καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, *corono*, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαὶ τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις ...

Redintegro, ἀνακαθίστημι, ἀνακαινίζω.
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, *proventus*, πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, *reversio*, ἄφιξις τινος ἄπανδι, in patriam: ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγή, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περιουσία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· *pro* recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίνστροφος.
Refectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, *reporto*, ἀνακομίζω, ἀναφέρω· referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον· *pro* numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεοῦν τινα· *aliquando* narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· *aliquando* dico, λέγω.
Referre pedem, ἀναποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινὶ τοῦτο.
Refert, *interest*, διαφέρει μοι τοῦτο, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλεως, ὁ· πλέως, ὁ.
Reficio, *renovo*, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· *pro* recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, is, ἀνακάμπτω· *pro* revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινά.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβοῦμαι τοῦτον.
Reformo, διατρίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντιπράττω.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· *pro* detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.

Refutatio, ἀνασκευή, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκελάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα, τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω τῆς Ἀσίας, *Asiam*.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ, ἀπῶσις.
Rejectitius, ἀποτίμητος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· *pro* respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· *pro* in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· *pro* recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo, as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀναστομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.

Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, *languidus*, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· *pro* recreo, ἀνίημι· *et pro* condono, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀπωθέω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τούτου, ἀπομερίζω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono: ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀπελαύνω, ἀποστέλλω τι, ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἄφνω.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανάκλησις.
Repercutio, ἀντικρούω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀνάληψις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινα ἀργύριον, ab aliquo pecuniam; ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, γράφεσθαι τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὁ ἐπὶ τῶν δώρων ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπίμπλημι, ἀναπληρόω.

pletus, ἀναπληρωθείς.
plicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπτυχή.
plico, ἀναπτύσσω.
po, ἕρπω, ἑρπύζω.
pono, ἀνατίθημι, ἀποτίθεμαι.
portare laudem, δόξαν λαβεῖν.
porto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
poſco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
poſitorium, θήκη, ταμιεῖον.
potia, orum, τὰ ἐπαθλια.
præſentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
præſento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
prehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον μωμάομαι, μέμφομαι.
eprehenſibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
eprehenſio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehenſione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehenſor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram: καταστέλλω· καταπαύζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθερίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubeſco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπή, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: *pro* recuſo, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, et ἀποπομπή· ἀποστάσιον, τό.
Repueraſco, ἀνηπιοῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαι τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulſa, ἀπόκρουσις, ἀποτυχία.
Repulſo, ἀπωθίζω.
Repulſus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμός, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι· *pro* recenſere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
ſine ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requieſcere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· *pro* interrogare, πυνθάνεσθαι, δεῖσθαι, ἀπαιτεῖν.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adverſæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.

Res controverſæ, ἀντιλεγόμενα.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res geſtæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res ſic ſe habet, οὕτω καὶ γὰρ ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινι.
Reſarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Reſcindo, ἀναχίζω, ἀποτέμνω· *pro* non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Reſciſco, μανθάνω, γνώσκω τι ἀναγνωρίζω.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Reſcriptum, ἀντιγραφή.
Reſeco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Reſectio, ἀποτομή, ἀποκοπή.
Reſegmen, ἀπόκομμα.
Refero, *aperio*, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reſervo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reſes, idis, *ſegnis*, σχολαῖος, νωθής.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Reſido, ἀνακαθίζομαι.
Reſiduum, τὸ λοιπόν.
Reſiduus, λοιπός, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω, *vel* ἀπολύομαι ἐπιστολήν, ἀποσφραγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio. ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſipiſco, ἀνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ἀντιπίπτω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλακύνειν· *pro* deſtruere, καταλύειν.
Reſolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Reſonantèr, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Reſono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Reſpectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, ἀποβλέπω εἴς τι· ἀφοράω εἴς τι, ἀναγίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀναπνοή, ἀνάπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἐμπνέω.
Reſplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαι τινι, ἀμείβομαι, ἀναφωνέω·
Reſponſum *et* Reſponſio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· *pro* oraculo, χρησμός, θέσφατον.
Reſpublica, τὰ κοινὰ· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.

Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμυρέω.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtauro, ἀνασκευάζω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Reſtio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Reſtis, σχοῖνος, κάλως.
Reſtituere, in integrum, ἐπανορθοῦν.
Reſtituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum reſtituo: ἀποκαθίστημι.
Reſtitutio, ἀποκατάστασις.
Reſto, περιλείπομαι· *pro* in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· *item* reſiſtere, ἀντιμάχεσθαι.
Reſtrictus, περισφιγχθείς, κατασταλείς.
Reſtringo, καταστέλλω· *pro* coërceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐξυπτιάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναζωπυρέω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυς, τά· *pro* vittâ mulierum. κεκρύφαλος, ὁ.
Retinaculum, ἔχμα, τό· πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀναστρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· *pro* renovare, ἀνανεοῦν· *pro* palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, et -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retrò, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retrocago, ἐπαναχάμπτω.

Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, et -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsum, et Retrorsus, ἐπὶ πόδα, et ἐπιπόδα· ἀνάπαλιν εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverentèr. εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος, εος, τὸ θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανέρχομαι.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Revivisco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινὰ τί.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, et -ἐομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Réus læsæ Majestatis, ἀπαισαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεύς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhoncus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελάσιος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐπ' ἐμαυτῷ, mecum· μειδάω, et pro derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τὸ ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερὸς· pro duro, ἀπαθής.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις, pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τὸ σχίζα.
Rimor, -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σιστήρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
sine Risu, ἀγελαστί.
Risum compescere, vel tenere, ἀποσβεῖν γέλωτα.
Risum moveo, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, κατάγελως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστής, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαι τινι.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Rohoreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς, Metaph. pro animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· pro obtrecto, κακολογέω. διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, peto, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum: δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, -ου, ἡ· ψεκὰς, ἕρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος, εος, τὸ· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ. κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλέω, κατατροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, σφαῖρα.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ἐρυθρός, φοινίκεος, -ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, -ubi, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, et Ructor, ἐρεύγω.
Ructus, ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, -ere, asinorum est, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθὸς εἰμὶ, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυχάομαι, βρυχάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, στομπίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, ὑπόπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, et -or, ἀναμηρυκάομαι, pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος.
Rumor est, λόγος ἐστὶ λόγος διαθεῖν.
Rumorem spargere, διασπείρειν τὸν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταῤῥάσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι

ϛρὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμᾷν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rurſum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Ruſticè, ἀγροίκως.
Ruſticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Ruſticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Ruſticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικὸς.
Ruſticus, a, um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθὸς.

S.

SABBATUM, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabuloſus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἀπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρὸν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* ſceleſto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεὺς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικὸς.
Sacerdotiſſa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσύλης.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacroſanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερὸν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινὰ.
Sæpiſſimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀγριότης, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνὴς.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· *pro* aſtutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagacitèr, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτιστὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτὴς.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς, στρατιωτικὴ.
Sal, ſalis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεισμὸς.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικὸν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθὸς.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικὸς.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, *vel* ἐκρήγματα.
Salebroſus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. *Et* ſalio, ἁλίζω, à ſal.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salſamentarius, ταριχοπώλης.
Salſamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salſè. ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salſè dicere, σκώπτειν, ἀστεΐζεσθαι.
Salſedo, ἅλμη.
Salſuginoſus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salſugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salſus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς· *pro* faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἀλτικὸς.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρὶς.
Saltem, ἀλλὰ οὖν, ἀλλὰ μὴν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινὸν.
Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, *mare*, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ conſulere, σώζειν τὰ κοινὰ.
Saluto, ἀσπάζω τινα, προσφωνέω.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conſervo, σώζω τινὰ.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιὴς.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, κυρόω, et κυροῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, -ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρὴς.
Sanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ſine Sanguine et ſudore, ἀναιμωτὶ.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, ſanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, -ατος, τὸ.
Sanguiſuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐρωστία, ῥῶσις.
Sanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινὰ.
Sannio, -onis, χλευαστής.
Sano, ἰάομαι, ἀγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ καὶ ἡ· εὔρωστος.
Sapidus, a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχὴς.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, *et* τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
Sapio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφὸς εἰμι.
Sapo, onis, σμήλη, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλὸς, χυμὸς.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcaſmus, σαρκασμὸς.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· *pro* inſtaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν· *pro* damnum ſolvere, ἀντιμβάλλειν.
Sarculum, σκαλὶς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστὴς.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοὺς ἰδίους πράττειν.
Satago, διαπονέω, *et* -έομαί τι, *vel* εἴς τι, *et* περὶ τὶ, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, Σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστὴς.

Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάπλεως, διακορής.
Satietas, κόρος, -ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio, as, are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διαρκῶς, ἅδην.
de his Satis superque ἅδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo, -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legis: ἐξαρκέω, πληροφορέω· *pro* placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, φυτευτός.
Sator, σπορεύς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονή, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίδιον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, et -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, ξύω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, γλυπτήρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, ξεστής.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, -is, -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ καυλός, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἰσχύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμός, ὁ κρουνός.
Scateo, scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνός, -οῦ, ὁ.
Scelerate, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρός, πονηρός, ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ ἀλιτρός, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακόν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλον τι πράττειν.
Scena, σκηνή, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχίδη.
Schedula, σχίδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾷν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδώς, ἐπιστάμενος.
Sciens et volens, εἰδὼς καὶ ἑκών.
Scientèr, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δῆτα, δηλαδή, δηλονότι, ἄρα δή.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθήρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, *inquiro*, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμή, ῥωγμή.
Scitè, *pulchrè*, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, *elegans*, κομψός, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνημα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκωρία, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, ἀναχρέμψις.
Screo, -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεύς, γραμματιστής.
Scribo, -is, γράφω, λογογραφέω *pro* literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, et κιστίς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφή, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικόν, atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupulosè, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβές, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθώδης· *pro* anxio: ὁ καὶ ἡ, ὑπερακριβής, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· *pro* solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, -orum, ἡ γρύτη, τὰ γρύτεια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτόν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, λατύπος.
Sculptura, γλυφή, γλύψις.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεός, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτόν, αὐτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.

Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσημι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio et Secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστός.
Sectio, τομή, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰών, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτόν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ, ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpos.* κατά, μετά, *et* παρά, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· *pro* prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλής, ἀδεής, ἀκίνδυνος, θέρεινος· *pro* negligens, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta*, παρά, *cum dat. pro* alitèr, ἄλλως, ἀλλωσὶ ἤ, secus atque.
Sed, ἀλλά, ἀλλ' ἄρα, δέ, καὶ τοί.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δή· ἀλλὰ ϗ ὡς· ἀλλ' οὖν.
Sed sanè, ἀλλά τι, ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἱδρύω, καθίζομαι, ἱδριάσμαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo unà, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἀνίζω, ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἕδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι. στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασιάρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς.
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo, as, παύω τῆς ὀργῆς, iram; καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγή, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλός, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulo, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελής, ἀκριβής, σπουδαῖος, φιλεργός, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen *et* Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis, -e, ἀργός, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθρείω *et* νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.
Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διακρίνω.
Selectio, ἐκλογή, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλιον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιώριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, semissis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπός, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεί, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ.
Senator, βουλευτής, -οῦ, ὁ· γερουσιαστής.
Senatorius, βουλευτικός.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινὰ· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
in Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλή, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
Senectus, γῆρας, -ατος.
Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικός, γέροντος.
Senilitèr, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρῆλιξ, -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρόν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφος τινί.
in eâ sum Sententiâ, οὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικός, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: *pro* intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν. διαγνῶναί τι· ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασύς, τραχώδης.
Seorsim, χωρίς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρίς, *cum gen.*
Separatio, ἀφορισμός, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, sepimentum, φραγμός, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριών, ῶνος, ὁ. Dem.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπτάς, ἡ.

Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιαστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφή, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.
Sequester, προσαγωγεύς, προξενητής, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαι τινί, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω, quæ sequuntur, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνιάω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, a, um, σηρικός.
Series, τάξις, ὁρμός, εἱρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, serius, ὀψέ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, anguis, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλίς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικός, δούλιος.
Servilitèr, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω, καιρῷ, tempori: λατρεύειν τινί, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, idem quod servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκοτεία.
In Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινά, παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀῤῥός, ὁ.
Serus, tardus, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus, a, um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφίδρευσις.
Sessor, ἐφιδρευτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἤ, ἤτοι, εἴτε.

Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρός, σεμνός, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni et sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriusque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐὰν δέ, εἰ δέ, εἰ δ᾽ ἄρα.
Si unquam alias, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμός, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως, ὡς, οὕτως, ὥσπερ.
Sica, ξίφος, -εος, τό· κοπίς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεύς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὑτωσί.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρός, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut et sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθώς, οἷον.
Sideratus, ἀστροβλής, ἦν.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ᾽ ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγίς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significantèr, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· pro ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαι τι, σιωπῇ παροδεύειν.

Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγή, σιωπή, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβός, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ καὶ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similitèr, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· pro sincerus, ἀφελής, ἁπλοῦς· συγγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα et ἅματι.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκών, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητής, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι, εἶναι φίλος, me esse amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσαρέστως πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δέ, ἢν δέ, κἄν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincerè, vide syncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδών, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτός, χωρίς, δίχα· cum gen.
Sine controversiâ, ἀδιαστάκτως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἐνικός, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ᾽ ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ᾽ ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμός, ὁ λύγξ, -γγός.
Sinister, λαιός, σκαιός, εὐώνυμος.

Sinistra, σκαιὰ, ἀριστερά.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
Sinistrorsùm, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐὰν ὁστισοῦν.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίστημι, παρίσταμαι, ἐπικαθίστημι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τὸ δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς· pro positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤτοι.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles. γενεὰ τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καλοπόδιον.
Socer, πένθερος, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, σύμμιγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥαθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥᾴθυμος, μεθήμων, ἀμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas vel Sodalitium, συσσίτια, φρατρία.
Sodes, ὦ τάν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολόγιον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.

Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἱμὰς, κρηπίς· pro pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστὶ τινι, εἰθισμένον ἐστὶ φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπακτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω σε πολλά· pro impellere, ἀναπείθειν τινα.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περὶ τινός.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικώς.
Solidè, στερεῶς.
Soliditas, στερεότης, τὸ στερεόν.
Solido, στερεόω, στερρόω.
Solidus, στερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
Solitaria vita, μοναστικὸς βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μονάστης, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, pavimentum, πέδιον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίστασθαι.
Solùm, solummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμι, πρὸς τὴν ἔκτισιν, ἄπορος.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquò,* ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
per Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.

Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono, -as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγή. φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιστής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· pro immoderatâ parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντος.
Sordesco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλίσχρος.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· pro officio, ἔργον. καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοστέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικός. ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ· ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μήλη.
Speciem, δεῖγμα, δι[illegible] ἐπιδείξει
Specimen dare, [illegible]

τὸς πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι. sui specimen.
Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositas, φαιδρότης, ἁβροσύνη.
Speciosus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρὸς.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατὸς.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω, θεάσμαι εἰς τί ποιήσεις, observo quid acturus sis: προσέχειν τινι· ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω et -οῦμαι et *pro* exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαι τί· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπις.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστὸς.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινὸς, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορέω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφίγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, spicatus, σταχυηρὸς.

Spicilegium, σταχυολογία.
Spico, -as, σταχύομαι.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστὸς.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικὸς.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίστημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλὴν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, στίλβω.
Splendesco, λαμπρύνομαι, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ· ἀγλαὸς, ὁ· φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικὸς.
Spoliatio, σκύλευσις, et σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητὴς.
Spolio, σκυλεύω, συλάω τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαι σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponsalia, μνηστεία, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηστευτικὸς, νυμφικὸς.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, -as, -are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητὸς.
Sponsus, -i, νυμφίος, μνηστὴς, ὁ, ὁ· μνήστωρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, *vel* προθέσεως, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτην.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτοματὶ.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρὸς.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφρόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.

Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρὸς· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, *et* πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω *et* -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρὸς.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτὸς.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλίτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμὸς.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, *vel* σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγὸς.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· *pro* mox, illico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, -orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριὰς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιὸς.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· *pro* delibero, προαιρέομαι· *pro* censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τὸ.
Status, a, um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συντεταγμένη.
Status, ûs, *conditio*, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πολιτείας.

atutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, θεσμὸς, ατεταγμένον, τὸ δόγμα.
ella, ἀστὴρ, -έρος, ὁ.
ellæ fixæ et errantes, ἀπλανεῖς ι ἢ ἀπλανεῖς.
emma, στέμμα, τό.
ercoratio, κοπρισμός.
ercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
ercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
ercus, ἀφόδευμα, τό· κόπρος, ἡ κοπρία.
erilesco, ἄκαρπος, ἢ στεῖρος γίνομαι.
erilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
terilitas, ἀγονία, ἀφορία.
ternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἢ κοσμεῖν.
terno, *prosterno*, καταβάλλω τί· *pro* occidere, καταστορέσαι· *pro* extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψακάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· *item* ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴστρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφοφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογοῦμαι.
Stiria, σταλαγμὸς συμπαγής.
Stirpitus, ῥιζόθεν.
Stirps, *progenies*, γενεὰ, γονή· *pro* trunco, ῥιζόφυτον.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, -as, -are, ἵστημι, ἕστηκα· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, στωϊκῶς.
Stoicus, στωϊκός.
Stola, στολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτηρία, ἀπαιδευσία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.

Stomachor, ἀγανακτέω ἐπὶ τούτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· *pro* iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στρῶμα.
Strabo, στραβὼν, στραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, *et* κάρφις, -εως, ἡ, *et* κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, *et* καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, στραγγουρία.
Stratagema, τὸ στρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
Strenuus, δραστήριος, ἀγηνορίδης, -ου, ἀγήνωρ, -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
cum Strepitu, βομβηδόν.
fine Strepitu, ἀθορύβως, ἀτρέμας.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦπος.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
Strictè *et* Strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
Strigosus, λαγαρὸς, σκληρὸς, στριφνός.
Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, στύγιον.
Structor, κατασκευαστὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, *pro* machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιρὰς, κραύρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· *pro* favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studiosi Philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαῖος, ὁ· προσέχων, ἐπιμελής· *pro* fautore, σπουδαστής· *pro* literarum cupidus, φιλομαθής.

Studium, σπουδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium Philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, *et* στύππη, στυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαι τινὶ, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω, σὲ τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaptè, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.
Suasorius, συμβουλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, -aris, καταφιλέω.
Suavis, e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *osculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. et accus.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόβλητος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ἐπιταττόμενος· *pro* subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμενος.
Subdo, is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· *pro* subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑποδόλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ἐπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· *pro* venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.

Subjaceo, ὑπόκειμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *subditus*, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· *pro* domare, κατεργάζομαι, δαμάω· *pro* commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *suppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· *pro* subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινὶ τί.
Subindè, εἶτα, ἔπειτα· *pro* frequentèr, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo as, are, ἔκδοτον ποιεῖν ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· *pro* prodesse, ὠφελεῖν ἄλλους.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινὶ τί.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτὸν τινὶ ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ἀποκινέω, ὑπεξαίρομαι τί.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno, -as, *irrideo*, χλευάζω τινὰ, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.

Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, *sedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, *possum eo*, ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· *pro* facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, -is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, substratus, -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr differere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινὶ, συλλαμβάνω σοὶ, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπὴ, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, συβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἄντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινὸς, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπήκει μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρὸς τινὰ, χαλεπαίνω τινὶ, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.

Successio, διαδοχὴ, διαδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκειτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπείκω τινὶ, ὑποκατακλίνομαι τινὶ ἐπιλαθέσθαι ἔρωτος, succumbere amori ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινὶ, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω, σοί· *pro* in mentem venire, ὑπέρχεσθαι τινὶ τί.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑπόκαυστον.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, συνέχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀποχρώντως, ἀρκούντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ τινί· *pro* subministrare, ἐπαρκεῖν· *pro* substituere, ὑφιστάναι τινὰ, ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσπερονάω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνίξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, as, πνίγω, ἀποπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφορία, ψῆφος.
Suffragium, ἡ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζεσθαι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταιδοῦμαι.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαιρέω.

uffusio, ὑπόχυσις.
uggero, *suppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
uggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.
ugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὕβρισμὸς.
ugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθεὶς.
ugillo, ὑπωπιάζω, *pro* contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
ugo, θηλάζω, μυζέω, *et* -άω, ἀμέλγω.
ui, *gen.* ἑαυτοῦ.
ui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος εἶναι.
uile, ὁ συφεὸς.
uillus, ὁ ὕειος, ὕειον κρέας, suilla caro.
ulcatim, κατ' αὔλακας.
ulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
ulcus, αὖλαξ.
ulphur, θεῖον, θεάφειον, θέειον.
ulphureus, θειώδης.
um, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
um ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
Sumen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιστα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιστα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ σύμπαν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἱρέω· *pro* arrogo: ἀπονέμω ἐμαυτῷ· *pro* eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus, ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοῦ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευή, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, *dat.* ὑπὲρ, *acc. vel gen.* κατὰ, *cum gen. adv.* ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.

Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανέω, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρὺς, *pro* superbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιγράδην.
Superficies, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεος.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπιμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ τι τοῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· *pro* vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. *Item* supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, ἐθελοθρησκεία.
Superstitiosè, δεισιδαιμονίως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, ἐπίειμι, περιγίνομαι. *Item* περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἐστί.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιάμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.

Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαι τινά.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, καταχροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, καταστέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἔμπυημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Aliquando est adverb.* ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, παρὰ πίστιν.
Supra dictum, ὁ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἰρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τὸ μέτριον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versum, εἰς τὸ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.
Susceptio, ὑποδοχὴ, ἐποδοχή.
Susceptor, ὑποδοχεὺς, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.

Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινὰ, ἀναιροῦμαι πόλεμον, *bellum*, ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινὰ ἐκ δένδρου, ex arbore: *et pro* differre rem, ἀναβάλλειν τὶ ἔς τι.
Suspensus, *dubius*, ἄπορος.
Suspicio, ἀναβλέπω· *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινὰ τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στεναχή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στεναχίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω, βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylvester, ὑλήεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινής, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TABANUS, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα· *pro* diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθόη, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ἡ πινάκωσις.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacite, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπηκὸς· *pro* eo quod tacetur, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δι' ἴσου ἀμοιβή.
Talis, -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis, qualis, τοιοῦτος, οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Talitèr, τοιούτως.
Talitrum, σκανθαρισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως, ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δ' οὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου … ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ἐκ…
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσούτῳ, sequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσοῦτον δεῖ.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τοσ…
Tantus, quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερος πως.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, … βω, ἐγχρονίζω, δηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαι τινὸς· καταμέμφομαι τινά· *pro* æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς, δᾳδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω, abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους ἑστώς.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ τόξευμα, δοράτιον.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.

Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
Temero βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μεθύσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἑφέλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, *tempus*, χρόνος, ὥρα· *pro* cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestive, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, ναὸς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνῳ.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν dicere.
in Tempore, ἐν τῷ κίοντι· ἐν δέοντι.
Tempori servio, δοῦλος εἰμὶ καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ καιρὸς, ἡ ὥρα.
Tempus successivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ οἰνώδης. μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, κολλώδης· *pro* avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς· tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τὸ, *vel* πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, δίκκω.
Tenebræ, σκότος, τὸ σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.

Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· *pro* possidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus sum*, κατέχομαι τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαι τινὸς· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιεῖμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλός· *pro* paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *usque ad*, μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἰμὶ, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τερέω.
Teredo, τερηδὼν, ἴψ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναπίλλομαι, ἐνστραπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, is, σμήχω, ὀμόργνυμι.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκῦτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, *consumo*, τρίβω, συντρίβω, *et* -ομαι, τρύχω, ψάχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.

Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terrestris, γεώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς· τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ δέος, τὸ ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαι τινὶ· φόβον τίκτειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τριττόω, τριττεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τριτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris ludo, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, [illegible].
Testamentarius, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, [illegible] μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, προσκαλεῖσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι. παραστῆναι.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινί.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυς, μάρτυρος· *item* ὄρχις.
Testor, μαρτυρῶ τινὶ, μαρτύρομαι· *pro* suppliciter petere, ἱκετεύειν τοὺς θεούς· *pro* testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χέλυς.
Teter, βδελυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· *pro* componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πληκτός.
Textor, πλοκεύς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus *et* textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatrilis, θεατρικός.

Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θέρμαι.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη, *pro instrumento musico*, αὐλὸς, δόναξ.
Tibiâ canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus *vel* tignum, ἡ δοκὸς, ἰκρίον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Taliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, nè, δέος ἐστὶ μὴ· κίνδυνος ἐστὶ μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεοὺς, Deos· περὶ τινὸς, de aliquâ re, ὑπὲρ σοῦ, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δέω, περιτρομέω, ὀῤῥωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, timor, φόβος, ὁ· δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπίδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥηγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ὁ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, *et* -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνασχετὸς, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπιξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, τίλλω.
Tonitru, βροντὴ, βρόμος.
Tono, -as, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κουρὰ, τίξις.
Tonsus, καρεὶς, κειρόμενος.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναι τινὰ εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινέω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλάξ.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζειν τινά.
Torques, ἀλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαῤῥος, ὁ· χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δὰς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· *pro* eminentiâ musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot et quanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ἄλλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστὶ ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἁλουργὶς, ἰδέας τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ· δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρισις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· *pro* convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαι τινί.
Tractus, ûs, *regio, plaga*, χώρα, κλίμα· *pro* serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, *pro* scriptis mandere, et tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· *pro* vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· *pro* ducere, ἄγειν· *pro* allicere, ἀφέλκειν· *pro* differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πορθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· *pro* transeo, περαιοῦσθαι· *pro* transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillio sum animo, εὐθυμέω, ἠρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus *de mari*, γαληνὸς, νήνεμος. ἀφλοίσβος· *pro* animo, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *genit.*
Transalpinus, ὑπεράλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀντιγράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμεῖν.
in Transcursu, ἐκ παραδρομῆς.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obitèr, ἐκ παρόδου.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διαβαίνω· transire silentio, παρασιωπᾶν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.

Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transfigo, διαπράττομαι, διάγω, διαστέλλω, μετάγω· pro controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταστατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω· pro trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θράνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτός.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, ὑπόφοβος, περιδεής, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangulum, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eadem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· pro imputare, ἀνατίθημαι σοὶ τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑποφορὸς, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ. τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς, χρόνος.
Trifariam, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· pro sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαι τινὸς, *et* ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλεια.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, *et* -ομαι.
Trulla, τύκος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, στέλεχος, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάστιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, σταθμάομαι τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐσταμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· pro superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ. ὄχθος· pro sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα· ἐν τῷ δέ.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτοῦ.
Turba, *seditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· pro multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.

Turbidus, θολερὸς, ὀχληρὸς.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, -inis, στρόβιλος, βίμβιξ, τρόχος: ventus, λαῖλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκοῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ, στῖξ, -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, αἰσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη δυσάδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγών, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio is, ire, βήττω, χελύττω.
Tussis βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτὸς.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλής, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτομυσία, μάθησις.

V.

VACANS, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχόλως ἔχω, σχολή ἐστὶ.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολὴ.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἐν τινὶ, σχολὴν ποιοῦμαι πρὸς τὶ, *pro* vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιος εἶναι.

Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἄσ...ος.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deferere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ την δικὴν ἀπαντᾶν.
Vado, is, *eo*, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, τεναγώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἱ, οὐαὶ, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνίκως.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεὸς.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμὸς.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοσέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαὶ.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαι τινὶ, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, *sanus*, εὔρωστος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος· *pro* potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρὸς.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι. *pro* pollere, ἰσχύειν πλεῖον de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρὸς.
Valetudinarius sum, κακεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωστία.
Valetudo adversa, ἀῤῥωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιστα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἀγκὸς, τὸ αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ, πρόφραγμα.
Valor, oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλὶς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, ἀκαιοσύνη, ψεῦδος, τὸ.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λικμος λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.

Vanus, κενὸς, μάταιος· *pro* stulto, φιλαλάζων· *pro* mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὸς, ἀτμὶς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας, ἡ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω, ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, *distinguo*, ποικίλλω· ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιόω, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος, πολύχρους, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσὸς.
Varus, ὁ ῥαιβὸς.
Vas, vasis, ἀγγὸς, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ἔμπηρος· vadis constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαι τινὶ· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγεῖδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιος.
Vastatio, πόρθησις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντὴς.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus, a, um, ἐρημωθεὶς, λυμανθεὶς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τὸ ἀπειρία· *item* ἐρημία.
Vasto, πορθμέω, ἀνάστατον ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, ὑπερμεγέθης· *pro* deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
Vates, μάντις, μάντις, ὁ θεσπιῳδὸς.
Vates verus, ἀληθόμαντις.
Vaticinium *et* Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντῷος, μαντικὸς.
Uber, *fertilis*, εὔφορος, εὔφορος· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαζὸς.
Ubero, πιαίνω, γονιμόω.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, ποῦ, ὅπου, ἔνθα· *pro* postquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ.
Ubi, ubi, ὅπου ἂν, ἵνα ἂν.
Ubicunque, ὅπου ποτὲ, πανταχῇ.
Ubinam, ποῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχοῦ.
Ubique locorum, πανταχοῦ γῆς.

Ubivis, ὁπηποτὶ, πανταχοῦ, ὅπη ἂν βούλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔνυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φέρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ὀχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον, φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐεκτῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὔεξος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Vehа, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἤ, εἴτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίου.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμναστικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, is, τίλλω, radicitùs, ἐκριζόω.
Vellus, eris, πόκος, κώδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro vestire, περιβάλλειν· pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.

Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷον περ.
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, -βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρείτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam feco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarium fectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio et aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτὸν τινὶ· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πολὴ, ἀντιπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀντιπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, is, πωλέω ὀλίγου τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαι τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, a, um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φάρμακοις ἀπολύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.

Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης, ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo, ἀφικνέομαι πρὸς τινὰ, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω· καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· pro inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψῦχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀντιπώλησις.
Venundo, πωλέων ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐσχημοσύνη, κοσμιότης· pro gratiâ, χαριεντισμός.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, ατος, τὸ· ἦρ, ρος, τὸ· Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verbâ facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, ris, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.

Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγȣ χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de Verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δείδω, εὐλαβέομαι τί.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἀληθινολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκώδης, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, seu tormina, στρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπής.
Vernilitèr, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, εἰαρινός.
Verò, sanè, μέντοι, δήπου, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Vericulum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, is, traho, ἑλκύω, ἕλκω· pro scopis purgo, κορέω τί, σαρόω.
Verruca, ἀκροχορδών.
Verrucis infestari, μυρμηκιάω.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστός· item βουνώδης.
Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνησις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω· pro volvo, κυλίω· versari animo, διανοεῖσθαι τί.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate, διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφὴ, καμπή· pro mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τȣ̃ δανειστȣ̃.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Versus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Versus, *Præpositio*, πρὸς, cum gen. εἰς, cum acc.
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, στρεβλὸς, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθοῦ γίγνοιτο σοί.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, *capitis*, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιάω, σκοτοδινιάω.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γε, μὲν, δὲ, καὶ τοὶ, ἀλλὰ ὅμως.
Verum enimverò, οὐ μὲν ἀλλὰ, οὐ γὰρ τὸ, ἀλλά.
Veruntamen, οὐ μὲν δὴ, οὐ μὲν οὔτε.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· pro veridico, ἀληθινός· pro nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελός.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν, fructu: ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, a, um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, κύστη, φύση.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vespera, ἑσπέρα, δείλη.
Vesper, ἕσπερος.
sub Vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδρομος, προπύλαιον
Vestigator, ἰχνευτής.
è Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαίφνης.
Vestigium, ἴχνος, τὸ ἴχνιον, βῆμα· pro cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στιβεύω τί.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, σῖμα ἱματισμένα.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμὸς
Vestitus, a, um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπείρη
Vetitus, ἀπογορευθείς.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιόμεν οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντής.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον,
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τ περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μισθάριον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vitratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀκοντίζω

Vicarius, ὁ, ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ, ἀπάχθομαι σε, συναλγεῖν τινί.
Vicenarius, εἰκοσός.
Viceni, εἰκοσί.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γείτονησις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, *adj.* ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, *gen.* ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδὲ, ἰδέ.
Videlicet, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄπτομαι τινά.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· *pro* appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε, visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, *ligo*, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, ὑπέρακμος, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. *Aristoph.*
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, *et* ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adj.* ἐγρήγορος, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρουρός, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia *et* vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.

Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico *et* Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥίψ, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj*, οἰνηρός· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμεύω, δεσμέω.
Vinco, κρατέω, νικάω· ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἴργειν, κατακλείειν, καταβίσθαι.
in Vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοὶ, ἀμύνομαι, *pro* ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν, *pro* asserere, ἰδιοποιοῦμαι, προσποιοῦμαι, ἀντιλαμβάνω.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.

Vinolentus, οἰνόφλυξ, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω τὰς σπονδὰς, ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν,
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ἡ κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδιον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὰ, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, εὐθαλής· *pro* florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· *pro* vigore, ἀκμή.
pro Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Virilitèr, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, ἰώδης, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, *venenum*, ἰὸς, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· *pro* multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα, τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξώδης.

Viscus *vel* -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατὸς.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ καὶ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διαφθείρειν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitiligatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαι τί.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ οἴνη, οἴναρον.
Vitium, vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τὶ, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, ἐπιπάτωρ, ορος.
Vitrum, ὕαλος, ἡ ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθεὶς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, ὁ πόρταξ, ὁ πόρτις.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ ψόγος, ὁ ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κακήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω διαμέμφομαι τινὰ τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.

Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ καὶ ἡ ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, *vel* τιμωροῦμαι σοὶ, injuriam tibi factam.
Ulcus, -eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τὶς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν *et* πέρα, πόῤῥω, *genit.*
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, *insuper*, προσέτι· *pro* sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Unà, *simul*, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγκία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγκιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος,
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, *adj.* ἀγκύλος· uncos ungues habere, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.

Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρῖμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζω.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι· ad unguem factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, is, -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universè, καθόλου, ἐν κύκλῳ, συλλήβδην.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἅπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ φωνῇ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· *pro* solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς καὶ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθεὶς,
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, [illegible] vocare, εἰς τὸ [illegible] λειν. *Lucian.*
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔστροφος, εὐκίνητος.

Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· *pro* velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκοντὶ, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βυλὴ, θέλημα, βούλημα.
Volvo, *verso*, κυλίω, κυλίζω. *pro* cogitare animo, ἐξετάζειν.
Voluptè, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω *pro* accurate perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, ἐύλακα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, *accus.* ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, *genit.*
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμὸς, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus *et* Urbanus, ἀστεῖος· *pro* faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπιτιέζω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔρινον ὠὸν, *quod et* ὑπηνέμιον *et* ζεφύριον.
Urna, κάλπη, κάλπις.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· *pro* cruciare, περικαίειν.
Ursinus, ἄρκτειος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ ϗ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, που.
Usquam, που.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, οὕτος, οὕτω, οὕτωσι.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, παρὰ τοσοῦτον, οὕτωσι.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως οὗ, ἕσοτι.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηστής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιοῦμαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησάμενος.
Usus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὥστε, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς, ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τοῦ λόγου, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν εἴποι τίς.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχρέω.
Utensile, τὰ χρειώδη, σκεῦος, ἔπιπλα, τά.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος, γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti ut, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, *acc.* συμφέρω σοί.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τὸ, λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπὸ τινός.
Utilitèr, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς ante ὤφελες, &c. *cum infinitivo.*
Utique certè, ἄρα γίγνην οὕτω.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαι τινὶ, προσομιλεῖν τινὶ συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἆρα, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαθρυλλοῦμαι, δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, πανδημεὶ, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς, ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens *et* vetus, τραῦμα νέον ϗ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδὼ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τετιλμένος.

Vultuosus, προσωπώδης, σιμοπρόσωπος.
Vultur, γύψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἄλοχος.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκας, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· *pro* eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

Xanthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρὸν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικὸς.
Xyston, i, τὸ ξυστὸν.
Xystus, ὁ ξυστὸς, ἡ παραδρομίς.

Z.

Zea, ζέα, seu ζεία, ας, ἡ.
Zelo, -as, *et* Zelor, -aris, -atus sum ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi *et* Zingiberis, ὁ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιοπλόκος.
sector Zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστὴρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζῦθον, item
Zythus, ὁ ζῦθος.

ΓΝΩΜΑΙ	BREVES
Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,	Sententiæ Græcæ,
Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,	Latinè explicatæ,
Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος ῥήματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τίθηται.	*Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices à junioribus ediscì, eoque accuratius memoriæ infigi possint.*

ΚΕΦ. α'.	CAP. I.
Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.	*Deus, Cultus, et Cultores ejus. Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.*
ΑΡΧΗΝ ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.	INITIUM omnium et finem facito Deum.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μέσσυν ὁ Χριστός.	Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.	Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος ἔοικε.	Sphæræ mundus similis est.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι. 5	Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant.
Ὄπα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.	Dei vocem impostores non curant.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.	Deo dante, nihil nocet invidia;
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.	Et non dante, nihil proficit labor.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.	Verbum divinum regula vitæ est.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος. 10	Quem amat Deus, moritur adolescens.
Αἰθρὰν οἱ ἀστέρες μηνύουσι.	Aeris serenitatem stellæ indicant.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.	Videre vitam beatam donum est altissimi.
Εἰ Θεὸν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.	Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.	Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Τοῦ ἄγεος χῶρος ἐν ναῷ. 15	Venerationis locus in templo est.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψόα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.	Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.	Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Πίστεως ἐστὶν ἕρκος ἡ σφραγίς.	Septum fidei est sigillum.
Ὁ αἰτῶν λήψεται.	Qui petit dono excipiet.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας. 20	Fallit sæpissime nautas Orion.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.	Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῖρον.	In luco Fidei nablia sunt et odoramentum.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.	Germinat ubique granum fidei.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.	In totum dextra Dei scuto similis est.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς. 25	Scrutamini scripturas salutis fontes.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.	Inimica fidei dubitatio est.
Χηραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.	Cavernas et imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.	Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Τοῦτο δρᾶ, καὶ μάκαρ ἔσῃ.	Hoc age, et eris beatus.
Εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, οὐ βόας θύε. 30	Preces Diis, non boves, offer.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τῷ δεινὰ ταλῶντι ἐπίκουρος ἐστί.	Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ' ὁρᾶν.	Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Οὐχ ἁνδάνει τοῦ Δαίμονος οὔασι τὸ θρησκεύειν.	Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.	Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.

Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει. 35	Propitius eſt humilibus Salvator, et cœli ipſis ja[nuam] aperit.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἐλέου.	Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſeri[cordiâ].
Οὐδεὶς ἐῢς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus niſi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.	Non fruſtrà jurabit Deus.
Μετὰ θάμβους ἠΐθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt voce[m].
40 Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infrà ſunt ſapere oportet, ſed q[uæ] ſuprà.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.	Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.	Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Διὸς ὄψιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
45 Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	Jupiter facilè arefacit ſuperbum.
Σόους ἐκ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum eſt ſermo divinis.

ΚΕΦ. β΄. / CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί. / *Virtùs, Vitium, Boni, Mali.*

ΚΟΝΕΙ μερόπων γένος ὀλλεῖν πονηρία.	UT perdat hominum genus properat malitia.
Ζῆλος ζῆλον ἐστὶ τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit.
50 Κνυζεῖ φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.	Murmurat improbus conſcientiâ tactus.
Ἴασπιδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaſpidem et argentum ſuperat virtus.
Ἀμόρφη, ἔρως καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἰτίαι.	Nox, amor et vinum magnorum malorum cauſæ ſunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus receſſus.
Σκίπαλος ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
55 Κακῶς ποιήσας ἀεὶ τὶ μυνεῖται.	Qui malè fecit ſemper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indeſinentèr judicat mala conſcientia.
Οὐκ ἐστὶ ταὐτὸ λεῖον καὶ χέρσον.	Non eadem res lævis et aſpera eſt.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
60 Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	Coronat virtus cultores ſuos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.	Simplices nos et integros eſſe decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.	Aſpera ad virtutem via multos perterrefacit.
65 Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	Lex conſcientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.	Fruſtrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύαις, γέροντες δ' ὅρκοις.	Pueri ludunt nucibus, ſenes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ΄. / CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια. / *Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.*

ἘΝ σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνην ἕπεται.	IN tenebris ambulans pedes offendit, et errorem ſequitur.
Ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.	Agros, et civitates ſapientia, et navem guberna[t].
70 Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.	Crebrò impingere lapſûs indicium eſt.
Μῆτιδα ἀπόκρυφον μὴ εἴπῃ σχέτις.	Conſilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίην ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ hiſtoriam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars eſt mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Muſis amica.
75 Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	Vulgus conſuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipſa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.	Exigua eſt conſuetudo inter lucem et tenebras.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.	Stultus aquam colat.
80 Ἀργύρου στερόμενοι ἰάμβων ἰάλλομεν.	Argento deſtitui mittimus carmen.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui diſcere vult ſine libro.
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.	Parentum loco præſtigiatores in honore ſunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερος ἐστὶν ἠέλιος.	Diſcipulus eſt prioris poſterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident qui didicerunt literas.

λέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
ήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges subvertit.
ορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.	Chordas pulsare novit cantor.
ὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος καὶ μῶλυς.	Ejusdem ferme sunt farinæ irrisor, stultus et ignarus.
έγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρά.	Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
έγειν ἅπαντες εἰδῶσι.	Reprehendere omnes sciunt.
ράσος γράσον εὑρίσκει.	Fatuus fatuum invenit
ἔλει τῷ μέλποντι οὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.	Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
ύρῳ οὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.	Momus aut nothus unguento non ungitur.
ώβη ἐστὶν οὐκ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μακκοᾷ.	Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestit, stultè se gerit.
αὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν στέγει.	Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
ρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω καὶ ὀπίσω.	Videt senex ea quæ antè et à tergo sunt.
Ὁδηγὸς ἐν ὁδῷ δίλυχνον.	Dux viæ laterna est.
ίρφος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' εἶτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.	Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.	Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.
Ὑγιεῖς πάντας τοὺς νοσοῦντας ἰώμεθα.	Sani omnes ægrotos sanamus.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.	Propria cures.
Πολλοὺς ἔπλαγξε ἄνοια.	Multos errare fecit dementia.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.	Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐστὶ σκῆπτρον.	Ferula disciplinæ sceptrum est.
Ἀνὴρ ἠλεὸς ἄγγει τετρημένῳ ὁμός.	Vir stultus vasi perforato similis est.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβου ἐστί.	Non est Sphinx absque tumultu,
Τί βαναύσῳ καὶ σοφῷ;	Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γελγίδα ἔχουσα τὰ μέλλοντα λέγει.	Tilia alii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτοῦ ῥίπτει.	Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου.	Ab ignavis abstine.
Πώγων τράγῳ μὲν ἐστὶ, ἀλλ' οὐ νοῦς σοφός.	Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Ἁμαρτάνει καὶ σοφοῦ σοφώτερος.	Peccat et sapiente sapientior.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.	Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'. / CAP. IV.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονή, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον. / *Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c*

Ἐξ ἄλικος θοίνη νηδὺν μεστοῖ.	EX alicâ confectum epulum ventrem implet.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι μένος.	Perdit genus hominum fastus.
Βράζει κεῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγῆται.	Fervet curmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
Οὐ κηλῖδας ὀμόργει κασάλβη.	Non maculas abstergit meretrix.
Ὀλίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.	Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Κράμβη δὶς ἑψομένη, πότμον φέρει.	Crambe bis cocta mortem fert.
Ἵνα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μορύσσωσι αἶται, μορόχθους ἔχοντες.	Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἀλλ' ἕξεις.	Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, οὕτω καὶ φαύλους τρυφὴ κυκλεῖ.	Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεστι.	Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Μὴ αἰσχρῶς οἴφειν πρέπει.	Non turpitèr coire decet.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἀσελγείαν κύπριν ὀρίνειν.	Nec furtivis nuptiis vaces, nec veneream obscænam exerceas.
Δίψει νέκταρ δίψαν, πεῖναν τε ἄρτος.	Sitim expellit nectar, panisque famem.
Ἀγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοι εἰσίν.	Superbi homines in conviviis stulti sunt.
Ἤρεμοι καὶ ἤπιοι οὐδαμοῦ.	Placidi ac mites nusquam.
Ἐν δὲ τῷ ἀοίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.	In sepulchro verò reliquis similes.
Γυναῖκα αἰδὼς, οὐ κομμὸς κάζει.	Verecundia mulierem non color fucatus ornat.
Εἴ τις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖστον πίνῃ μέθυ, καὶ ῥῶστα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.	Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Ἀντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀμέλγει τὸ βρέφος.	Pro cibo lac sugit infans.

Τὰ ἐμέσματα αὖ χναύει κύων.		Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός ἐστιν.		Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
Αἴθε μὴ γίνοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	135	Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Ἄνθεα εἰ μὴ ἄει γλυκύ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.		Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νέγαλα μὴ πᾶς τένθει.		Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.		Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.		Apella est, non vescitur carne.
Βάκχου βλύζει κάνθυ λυαίῳ.	140	Vino Bacchi poculum manat.
Μάλα νῆστις λιμὸν δίεσιν.		Famem jejunus nimiùm expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγίνετο.		Sacra Liberi in montibus olim et vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.		Fabas dulces reddit fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾶν.		Melius est sobrium esse quàm crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	145	Uber infantibus opsonium præbet.
Κείρουσι μίσκους κύνες.		Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.		Multò plures satietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.		Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυχε ἡδονή.		Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	150	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.		Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.		Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μάλουρος οὐ δύναται.		Colli sanare morbum gulosus non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.		Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	155	Voluptas esca malorum.
Ἀγυρμῷ εἷς φευγέτω.		Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.		Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου κερχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.		Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται, ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.		Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	160	Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χερείστη ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.		Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτος εἰσὶ φέρτιστος.		Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.		Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.		Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορέσθαι στόμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.	165	Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.		Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. έ.

CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.

ῬΑΔΙΟΝ μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἑσσαι, δυσπαλές.		FACILE quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' οὐ λώβην.		Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἐστὶ δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.		Non est dominus absque servo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάσσονται.	170	Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.		Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.		Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.		Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι στίμβων ἕπεται.		Cavillatorem sequitur injurius.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	175	Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.		Curæ est certamen præsidi.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην τλᾶν μὴ δυνάμενος.		Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.		Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα.		Ne doleas propter patrem absentem.
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	180	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.		Unus est servus domûs herus.
Διώκει δόθρα δοθιῆνα.		Dodra furunculum persequitur.
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.		Justitiam injuria premit.
Ὃς μύειν οὐκ οἶδεν οὐδ' ἄρχειν.		Qui nescit dissimulare nescit regnare.

Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἅβρα.	185	Dominum servus, et dominam sequatur famula.
Ἀτμένον κριθὴν ἀλοῶντα οὐ μέμψῃ.		Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῷ πυέλῳ ἀγαθόν τόν τε κακὸν λούει.		Balneator in eodem solio et probrum et improbrum lavat.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.		Varias spargit præstigias præstigiator.
Λῆροι οὐ λήματος εἰσὶ τέκμαρ.		Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	190	Bonus Princeps commune bonum est.
Αἶ τέχνων! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!		O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.		Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Λώβῃ λώβην σχάζειν ἔξεστι.		Injuriâ injuriam cohibere licet.
Αὐστηρὸς ἀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.		Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ οἰάζειν.	195	Neque flere neque lamentari regem docet.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.		Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάε.		Ne injustè opes possideas.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.		Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛʹ. / CAP. VI.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία. / *Fortitudo, Imbecillitas.*

ΑΓΛΑΟ'Ν ἥρωα μῶλος οὐδενὸς στερεῖ.		ILLUSTREM heroa bellum nullâ re privat.
Στῦλος οἴκου παῖδές εἰσιν ἄρρενες.	200	Columna domûs filii sunt mares.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.		Gigantis robur in brachio est.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοιεν.		Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Οὐδεὶς δειλὸς θαῦκος.		Nemo timidus audax est.
Ὑπὲρ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐσχάρας μάρνασο.		Pugna pro aris et focis.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.	205	Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem. / *In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.*

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.		Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Σῶσον μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτομον.		Dimidium serva rex miserate totum.
Ἔνθα καὶ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.		Huc illuc trahit invitum potens.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.		Sanguis crudus corporis flectit robur.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἕλκος.	210	Multum intus lamentationem ulcus excitat.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη καὶ μένος δείκνυσι.		Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.
Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.		Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζʹ. / CAP. VII.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια. / *Labor, Otium, Somnus, Cura.*

ΕΛΑΦΟΣ καὶ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζουσι.		CERVUS et lepus de pedum celeritate contendunt.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον οὐκ ἀλφεῖ.		Qui fugit molam, farinam non invenit.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοι εἰσίν.	215	Dormientes mortuis similes sunt.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.		Qualis fusus, talis colus.
Κακῶς ἐρρωὸς ἐνπονεῖ τὴν ἀλωάν.		Pessimè colit vineam aper.
Ἡσύχως νυστάζουσιν ἀργοί.		Quietè dormiunt otiosi.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.		Etiam fusus instrumentum utile est.
Πλὴν ὕπνου οὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.	220	Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετε κάνθωνι.		Onus segni impone asello.
Σχολὴ γλανίδα δέφει.		Excoriat inertum otium.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.		Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.		Persequitur veritatem somnium.
Φιλόπονον ζῶον μῦρμος.	225	Laboriosum animal formica est.
Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.		Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύνη.		Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Ὄθη τὸ πᾶν.		Curæ nihil impossibile est.
Οὐκ ἅπας τύλους καὶ ἥλους αἴρει.		Non quilibet callos et clavos tollit.
Μόνη ἡ μέλισσα πιθαιβώσσει.	230	Sola apis mel conficit.
Καὶ κτῆνος, καὶ ὁ ἀρῶν, ἥσυχος ἔσται ταῖς κυριακαῖς.		Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
Τῷ νεσνάσῃ νικᾶν οὐ ῥᾴδιον.		Nendo superare civitatem non facile est.

Ἡφαίστου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.		Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.		Æs et ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	235	Oves et capras cura custodit.
Οἶας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.		Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.		Otiosum dedecus comprehendit.
Ὅπου οὐκ ἔστι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔστι σταῖς.		Ubi triticum non est, ibi non est farina tritica aquâ subacta.
Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.		Egregiè domum juvat vir impiger.
Ἄεθλα ἄθλον ἆθλον ἄξιόν ἐστι.	240	Magnum certamen magnum meretur præmium.
Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.		Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
Χαλεπὸν ἀγροτὶς μόχθον χιάζει.		Molestum laborem manus ecussat.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.		Non cujusvis est cete in littore capere.
Σταγόνες ὕδατος πέτραν κοιλαίνουσι.		Aquæ guttæ saxa excavant.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.	245	Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
Ἄνευ ἱδρῶτος καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.		Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.
Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.		Ubi major labor, illic major voluptas.
Μάτην ὁ Σίσυφος πέτρον ἀλίει.		Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η. — CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία. — *Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.*

ΣΚΑΖΟΝΤΙ ὁμιλῶν, κἀυτὸς σκάζειν μαθήσεις.		CLAUDICANTIS conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τε δάκτυλον.	250	Manus manum lavat, et digitus digitum.
Ἀγκὰς ἑλεῖν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.		Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexanti similis est.
Ψύχει ἔρωτα μῖσος.		Attenuat odium amorem.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.		Ne fuge socium in malis constitutum.
Ἕωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.		Hesterna gratia dormit.
Ἄρτου ἀνάξιός ἐστιν θώπτων.	255	Cibo indignus est assentator.
Μήτε γραῦν ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.		Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Ξείνους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.		Hospites pauperes ne negligas cùm videris.
Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.		Vile donum, vilis gratia.
Πενθερὰν νυὸς στυγεῖ.		Socrum nurus odit.
Νύμφην μισεῖ πενθερά.	260	Flagrat nurus odio socrûs.
Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.		Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Ὅταν ἀσπάζηται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.		Assentator cùm salutat vulpes est.
Στέργει μῦς γαλῆν.		Amore felem mus prosequitur.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἅζειν τοκῆας.		Venerari parentes liberos decet.
Μητρυιῆς μὴ ψαύε γε δεύτερα λέκτρα γονῆος.	265	Novercæ ne attingas secundos parentis tui lectos.
Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.		Amor mentes nectit.
Λαμβάνει ἅδην, ὁ μνώμενος τοῦ χρηγύου.		Abundè accipit solus is, qui beneficii memor est.
Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.		Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.		Infantis avia amorem pascit.
Ἑταῖρος οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.	270	Socius fidelis anchora tuta est.
Χάρις χάριν τίκτει.		Gratia gratiam parit.
Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.		Retia sodalis blandus struit.
Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.		Sincerum oportet esse sodalem, et non obliqua animo volvere.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·		Durum est non amare:
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·	275	Durum est etiam amare:
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,		Durissimum verò omnium,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.		Non frui re amatâ.
Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.		Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis sit usus.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.		Mendicus mendico invidet.
Ὁ νεύσας, ὀφείλει.	280	Qui annuit, debet.
Σχίζει φιλίαν ἔχθος.		Odium amicitiam findit.
Στέργε ἀδελφοὺς, καὶ ὁ μητέρος ἀθέτει μήδεα.		Fratres dilige, et matris consilia non aspernare.
Μανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.		Rara avis in terris est gratia.
Ὕλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.		Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.	285	Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

ΚΕΦ. θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

ΚΙΣΣΩ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
ἱ ναίεται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναίταις.
ύρτος ἄλγεα φέρει.
όρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωροὺς ἁλιεύω.
αἰ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.
λυπούμενος παρακλήσεως δεῖται.
ερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
ρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.
ύστρυχα ἠπίαλος τίλλει.
δ' τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
ὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκέστα.
ίσκοισι τέρποντο ἢ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
τῆθος κρούε, ἢ μῦ ἀκυθήσεται.
ὐκ ἐᾷ πένθος ἐψῆσαι βουλάς.
θωΰσσοντος ἑνὸς, θωΰσσει δὴ ἕτερος.
λύσαντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
τῆθος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
ιάτην ἄνει θεωρός.
αγχάζει χωλὸς κινῶνα κλάοντος ὀρθοῦ.
τενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
ραπίδας στίσσει λύπη οἰκεία.
λίθιος ἢ ἄτερ λύρας κιλαιδοῦ ἅλλεται.
ίλυς ἢ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.
ὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEDERA quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, escâ stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur et jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, et flebilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.
Non purgat peccata qui negat.

ΚΕΦ. ι'.

Ἐλπὶς, Φόβος.

ΟΠΛΑ ἕσθω ὁ δειλός.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντὴ ἢ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.
Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Ῥαδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ἤλιπας οὐ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Τυφομένου μελάθρου τοῦ πλησίον ἢ τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νεοίηλον κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUI metuit arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.
Sponde, propè est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facilè timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

ΚΕΦ. ια'.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ ζαφελῶς καλῶς ὁμιλεῖ.
Ἱκέτου ἰάλεμον οὐδεὶς ἀτᾷ.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα ὁ χολῇ πρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.
Ὀλέπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἐστὶ σπουδαίου ποιμένος.
Μισεῖ τοὺς ὀδύσσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτιστής.
Κἂν ἀνώγωσι τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.
Στρῆνος σύρξιν ὄρει, μῆνις λύσσαν.
Σκύτος ἔχει σπαραχθέντα κύων δηκτικός.
Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhemens cùm vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Irascentes odit conditor Olympi.
Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.

Σταυρὸς μῖσος κότον τε σίλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ κόλων τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.	Tyranni iniqui non cibis frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.	Pumilio terribilia minatur.
Ἰκτῖνα τένδων κἀυτὸς ἰκβήσῃ ἰκτῖν.	Milvum comedens et ipse milvus eris.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος ἴσθι, ἄμαξαν διφῶν.	Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris.
Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἐστὶ, καὶ οὐ στίζει.	Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Ἐριννὺς αἰνὴ θωὴν ἐν κόλπῳ βόσει.	Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τίκτεται.	Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius est.
Νάννη παιδὸς σμώδικας παρακαλεῖ.	Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Ἐλεὸς ἔλεος οὐκ οἶδεν.	Nescit misereri mensa coquinaria.
Οἴη ἡ ὀϊζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	Sola miseria ad misericordiam via est.
ΚΕΦ. ιβʹ.	**CAP. XII.**
Πόλεμος, Εἰρήνη.	*Bellum, Pax.*
ἈΗΔΩ'Ν μὴ εἰς μῶλον καλέσει αἰετόν.	NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.	Præter pericula obses nihil lucratur.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.	Rixa rixæ causa est.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.	Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.	Sagittarius absque pharetrâ.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει πέτρᾳ.	Fundæ lapillo Goliath cadit.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.	Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργῳ ἐν αἰπεινῷ.	Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Ὃν δεδιὼς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.	Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Νικᾷ ἕνα πιτάνα.	Superat unum turma.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.	Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.	Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.	Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.	Quævis terra convitiatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.	Pax auget facultates.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνίωμαι.	Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κρᾶτας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.	Circum caput contentionem jactans terribilia eructat.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.	Post acclamationem bellicam jacula volant.
ΚΕΦ. ιγʹ.	**CAP. XIII.**
Φήμη, Δυσφημία.	*Fama, Infamia.*
ῬΑΔΙ'ΩΣ οἱ φαῦλοι κακότητι αἰονῶσι τοὺς σπουδαίους.	FACILE improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστί.	Qui semel furatur, sempèr fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.	Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.	Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; sed fama bona et honesta.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.	Magna fama quod nihil est, esse facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.	Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.	Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Ἀμεύει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.	Pertransit nisi suffocetur statim fama.
ΚΕΦ. ιδʹ.	**CAP. XIV.**
Μισθὸς, Ποινή.	*Præmium, Pœna.*
ΒΟ'ΤΡΥΑΣ οὐ κύει ἄκανθα.	NON producit racemos spina.
Οἱ διφῶντες ἐν πόντῳ ληΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.	Prædam in mari quærentes actuario utuntur navigio.
Μὴ κρίν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.	Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Πληγὴ νώτου φίστις.	Plaga dorsi auriga est.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρῆται.	Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Ὀρταλὶς ὠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.	Gallina ova pariens libera est.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.	Non omnes tiarâ digni sunt.

…μὸς Γεέννης πίλωρ χαίνει.		Guttur Gehennæ immane hiando captat.
…ἀείδοντες τοῦ πλάδυ γλίχονται.	380	Cantatores amant humores.
…κτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.		Baculum attollens verbera minatur.
…γον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.		Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
…ν σταδίῳ σωτηρίας, λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.		In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
…σθὸς ἀρετῆς αἶνος.		Merces virtutis laus est.
…ικία καὶ μώλωψ.	385	Verbera et vibex.
…ὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.		Suam quisque pellem portat.
…ξιον τῆς χύτρας πῶμα.		Dignum patellâ operculum.
…ολάζει μάραγνα λήγοντα.		Cessantem punit flagellum.
…οιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.		Nunquam ventrem explet tartarus.
…ιων αἰτία, μείων δίκη.	390	Minor culpa, minor pœna.
…ώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.		Vibex in corpore, sulcus in agro.
…ο ἡδὺ μάστιγος δίκην, χοίρους δονεῖ.		Quod dulce est scuticæ instar, porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'. — CAP. XV.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος. — *Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.*

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπος ἐστὶ, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.		SI omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Ἀκκὼ, κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ.		Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	395	Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.		Lingua mala acutior cuspide gladii.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.		In opere existens fur non vociferatur.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.		Noxa sortitur crebra maledicos.
Κενὸς ὁ τῶν πολλῶν λόγος.		Inanis est vulgi sermo.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	400	Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Λόγοις ἀμείβου, τὸν λόγοις πείθοντά σε.		Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Λόγος ἀσελγὴς ἤθη κλᾷ μειράκων.		Impudicus sermo deliciis adolescentûm frangit mores.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.		Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.		Voci anguilla nocet.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	405	Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.		Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Ἐχθρὸς μὲν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν.		Inimicus quidem mihi ille est æque ac portæ inferorum.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.		Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.		Balbutire licet, donec loqui possimus.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	410	Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.		Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.		Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.		Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου.		Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.	415	Corrumpit mores honestus turba impudentium.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.		Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.		Sermo doloris remedium est.
Ἐρεσχηλοῦντα ἐρεσχέλει.		Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λώϊτερον οἶδεν, ἢ κακκάβα.		Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛ'. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα. — *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

ΔΕΧΕΤΑΙ τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίδαφον φωλεά.	420	EXCIPIT fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.		Pessima arbutus fert poma.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.		Ex caudâ calceamentum vile.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις ;		Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.		Lupo similis est fiber.
Ἡ κιῤῥὰ χροιὰ ἐράσμιος.	425	Fulvus color amabilis est.
Κάγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.		Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Κατῆλιψ οἴκου κρηπίς.		Fundamentum domûs trabs est.

Κάνωπον οὐ δέει κόριν.		Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστι, ἰυγὴν σε Πὰν παρελεύσεται.		Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſoriu tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον δίδωσι σίδη.	430	Quando ex malo punico butyrum elicitur, ſiſe ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.		Minimum animal pulex ſaltu maximum ſuper elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.		Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.		Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Καρύκην βρῦκος ἐριθάκην τ' ἀθετεῖ.		Lydorum condimentum, apumque cibos Bruc averſatur.
Βύνην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.	435	Hordeum madefactum et piper eis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλὰς ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.		Muſcum quidem hinnulus, ſed non elleborum devorat.
Γρασίῳ οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.		Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Φασιανὸς πραύνης πρύτανις.		Phaſianus pruni cuſtos atque inſpector eſt.
Φέρβει ψῆσσαν φακή.		Nutrit lenticula Latum piſcem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ.	440	Roſa ſeneſcit brevi tempore: ubi verò tranſieri
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.		Inquirens invenies non roſam, ſed rubum.
Ἀχερδὸς βαΐνους οὐ φέρει.		Non gerit pyrus ſylveſtris ramos palmæ arboris.
Βαίταν ἐνδύει βαιόνι·		Bæoni piſci lanam ex corio conſutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ' οὐ διώκει.		Sibilando crocodilus terreſtris et torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	445	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἀναιρεῖ, αἰγιθαλὸς μελίττας.		Ibis avis ſerpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.		Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ ιδον, πῦρ οὐκ ἐστί.		Quod non urit, ignis non eſt.
Ἐν κολωναῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.		In tumulis lactuca jecur ſanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	450	Muſtela ſylveſtris animal parvum magnorum ſæpe malorum cauſa eſt.
Καιομένη ὀρλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.		Urens ſcintilla vittam non curat.
Δροσίζει δρόσος χλόην, ὁ δὲ χλιαίνων ἴλη.		Irrigat ros herbam virentem, et calor ſolaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.		Grave onus aſini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μεταρσίου ἀέρος πετῶνται.	455	Variæ aves per ſublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὀμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus eſt uſus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλῃ ἄγνωστος.		Cucurbitæ vis cunilæ ignota eſt.
Ἐν πλίθροις πλέθρα κάλλιστα.		Pulcherrima ſunt jugera, quæ in humidis et herboſis locis ſunt.
Οὐκ ἐστὶ χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non eſt regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶσθαι τοῦ βοός.		Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία [illegible]		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.		Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καρκίνου βάδισμα μιμεῖται.		Cancri marini inceſſum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465	Caret ſquamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.		Porcellum alens porcum habebit.
Οὐ ῥαδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.		Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.		Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.		In fluviis et ſtagnis mergi.
Ἴδη φύει [illegible] ἴον τε, [illegible]	470	Ida mons hibiſcum producit violaſque, capris pabulum gratiſſimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Ἄμπελον [illegible]		Vitem non [illegible] ex lapide.
Γαῖαν ψεκὰς [illegible]		Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν [illegible] χελώνη.		Hinnulum teſtudo pedum celeritate vincit.
Οὐκ ἐκ ζειᾶς μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475	Non fit ex ſpeltâ vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.		Latrante uno, latrat ſtatim et alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπόντος.		Hinnit pullus, equâ abſente.
Τὰ [illegible]		Humida quæ ſunt [illegible] diligit.
Οἰδεῖ [illegible]		Turgit [illegible]
Οὐ τὸ μέλαν [illegible]	480	Non abſterget nigredinem [illegible]
Χωρὶς κινδύνου [illegible]		Abſque periculo [illegible]

...λσίας κράδη κριὸν τέρπει.	Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
...ζηρίδι ὄφεος ἀπὸ ξύλου κρεμαμένη πτοῖται.	Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
...ῤῥον ἰξύας Θραύει.	Ferit lumbos scutum Persicum.
...ντα κλιβάδιον Θεραπεύει.	Medetur visceribus clibadium.
...πράσῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.	Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
...ησσαν φρύγων νοτίδα ἕξεις.	Latum piscem pinsens humorem habebis.
...οὶ κυψέλης οὖροι εἰσιν αἰγίθαλος καὶ ἀνθρήνη.	Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
...κ πόρτιος βοῦς γίνεται.	Ex vitulo bos fit.
...γαπᾷ μέλι ἄρκτος.	Mel diligit ursus.
...ροβος, ἀχερή, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.	Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
...ωῆς σῆμα κρότος.	Vitæ signum pulsus est.
...ν νήσῳ σηκὸς νύσσει.	In insulâ oletum punctim cædit.
...χειμῶνα φυγόντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.	Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluenta volant.
...ὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	Una hirundo non facit ver.
...μυδάει μώλυζα κνασμένη.	Putrescit allii caput resectum.
...άρδον ἀμέλγει ἄπειρος.	Nardum immaturè carpit imperitus.
...ριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.	Optimus hœdi custos est lupus.
...λόφος κᾂν λισσὸς ᾖ, μασθλῃ ὀφείλεται.	Cervix jumentorum, licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.	Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Μίγνυνται τῷ σίτῳ ζιζάνια.	Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἴδασι.	Balare oves solent, non homines.
Τὰ οὔατα ὄνον δηλοῦσι.	Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προστιθοῦσι κάλχη σίγλαι τε.	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Ἴπτει λήϊον ὑετὸς πολύς.	Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.	Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.	Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη ἠτὶ χάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.	Vitis pedamentum et supercilium petræ non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει Θύννος ἐν κακκάβῳ.	Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.	Docet etiam accipiter pullos suos.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.	Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.	Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.	Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	Oleam in horta fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.	Solus asinus rudit.
Στέλις πίτυος ἱδρώς.	Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.	Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.	Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἐμμαρύσσον χρυσός ἐστι.	Non omne id quod fulget aurum est.
Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.	Anserem emittens, anserem recipies.
Οὐ φυσᾶται μολγός.	Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἰῶν ἡγεμών ἐστι.	Aries ovium dux est.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὁρμιᾷ ὄνον ῥαδίως δήσεις.	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiant surculi stolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στείβει.	Calcat squillam scolopendra.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς οὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπον σου μὴ ἴαπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίου ὀπὸς χρηστός.	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud similis est ciceri galiopsis.
Οὐ τρέφει Θάσος θάψον.	Thasus insulâ herbas ad tingendum aptas non habet.
Δῦσα σοῦσον φθίσει.	Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τευθός.	Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἴσχιν τ' ἰσίκιον.	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἅπας μαιμάων μήκωνα δρέπει.	Non quivis vehementer cupiens papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβα οὐκ ἐστὶ, εἰ μὴ κάμνῃ.	Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι.	Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Ἔνθεν δ' ἀράχνη αἰνὸν ἰὸν πίνει.	Indè verò aranea grave venenum bibit.

Σταυρὸς μῖσος κότον τε σίλλει.	Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι αἴσυλοι οὐ κόλων τοῦ σίτου, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνου χορτάζονται.	Tyranni iniqui non cibis frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.	Pumilio terribilia minatur.
Ἰκτῖνα τένδων κᾀυτὸς ἐκβήσῃ ἰκτῖν.	Milvum comedens et ipse milvus eris.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος ἴσθι, ἄμαξαν διφῶν.	Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris.
Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἐστὶ, καὶ οὐ σίζει.	Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Ἐριννὺς αἰνὴ θωὴν ἐν κόλπῳ βόσκει.	Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.	Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.	Homicida judicio obnoxius est.
Νάννη παιδὸς σμώδικας παρακαλεῖ.	Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Ἐλεὸς ἵλεος οὐκ οἶδεν.	Nescit misereri mensa coquinaria.
Οἴη ἡ ὀϊζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβʹ. — CAP. XII.

Πόλεμος, Εἰρήνη. — *Bellum, Pax.*

ΑΗΔΩ´Ν μὴ εἰς μῶλον καλέσει αἰετόν.	NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.	Præter pericula obses nihil lucratur.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.	Rixa rixæ causa est.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀήτη.	Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.	Sagittarius absque pharetrâ.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει σίπ.	Fundæ lapillo Goliath cadit.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείους.	Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι τύρσει ἐν αἰπεινῇ.	Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Ὃν δειλὸς οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.	Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Νικᾷ ἕνα πιτάνα.	Superat unum turma.
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.	Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.	Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.	Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.	Quævis terra convitiatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.	Pax auget facultates.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνίωμαι.	Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κρᾶτας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.	Circum caput contentionem jactans terribilia eructat.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.	Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγʹ. — CAP. XIII.

Φήμη, Δυσφημία. — *Fama, Infamia.*

ῬΑΔΙ´ΩΣ οἱ φαῦλοι κακότητι αἰονῶσι τοὺς σπουδαίους.	FACILE improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐστί.	Qui semel furatur, sempèr fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾷ.	Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.	Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; sed fama bona et honesta.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.	Magna fama quod nihil est, esse facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.	Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.	Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Ἀμεύει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.	Pertransit nisi suffocetur statim fama.

ΚΕΦ. ιδʹ. — CAP. XIV.

Μισθὸς, Ποινή. — *Præmium, Pœna.*

ΒΟ´ΤΡΥΑΣ οὐ κύει ἄκανθα.	NON producit racemos spina.
Οἱ διφάοντες ἐν πόντῳ ληΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.	Prædam in mari quærentes actuario utuntur navigio.
Μὴ κρίν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.	Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Πληγὴ νώτου φίντις.	Plaga dorsi auriga est.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.	Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Ὀρταλὶς ὠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.	Gallina ova pariens libera est.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.	Non omnes tiarâ digni sunt.

χιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.		Guttur Gehennæ immane hiando captat.
ἀείδοντες τοῦ πλάδου γλίχονται.	380	Cantatores amant humores.
κτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.		Baculum attollens verbera minatur.
όγον μὲν πᾶσαι ἡμέραι, ἀλλ' οὐκ ἄγραν ὀρέγει.		Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
ν σταδίῳ σωτηρίας, λοίσθιος ϗ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.		In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
ισθὸς ἀρετῆς αἶνος.		Merces virtutis laus est.
ικία ϗ μώλωψ.	385	Verbera et vibex.
ὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.		Suam quisque pellem portat.
ξιον τῆς χύτρας πῶμα.		Dignum patellâ operculum.
ολάζει μάραγνα λήγοντα.		Cessantem punit flagellum.
οιλίαν οὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.		Nunquam ventrem explet tartarus.
ιείων αἰτία, μείων δίκη.	390	Minor culpa, minor pœna.
ώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.		Vibex in corpore, sulcus in agro.
ο ἡδὺ μάστιγος δίκην, χοίρους δονεῖ.		Quod dulce est scuticæ instar, porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'. — CAP. XV.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος. — *Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.*

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπος ἐστὶ, ϗ ἡ ψιττάκη ἔσται.		Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Ἀκκὼ, κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἁνδάνοντα μὴ λαλεῖ.		Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.	395	Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.		Lingua mala acutior cuspide gladii.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ οὐκ ἰάχει.		In opere existens fur non vociferatur.
Ἀκέρδεια λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.		Noxa sortitur crebra maledicos.
Τηΰσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.		Inanis est vulgi sermo.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.	400	Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Λόγοις ἀμείβου, τὸν λόγοις πείθοντα σε.		Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Λόγος ἀσελγὴς ἤθη κλάει μειράκων.		Impudicus sermo deliciis adolescentûm frangit mores.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.		Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.		Voci anguilla nocet.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	405	Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.		Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Ἐχθρὸς μὲν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλησιν.		Inimicus quidem mihi ille est æque ac portæ inferorum.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.		Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὗ λαλεῖν δυνάμεθα.		Balbutire licet, donec loqui possimus.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	410	Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.		Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.		Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.		Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου ϗ ὄχλου ἅπτεται νόου.		Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.	415	Corrumpit mores honestus turba impudentium.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.		Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.		Sermo doloris remedium est.
Ἐρεσχελῶντα ἐρεσχέλει.		Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λῷτερον οἶδεν, ἢ κακκάβα.		Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛ'. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα. — *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

ΔΕ'ΧΕΤΑΙ τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίδαφον φωλεά.	420	EXCIPIT fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.		Pessima arbutus fert poma.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.		Ex caudâ calceamentum vile.
Τὶ κηφῆσι ϗ μελίσσαις;		Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.		Lupo similis est fiber.
Ἡ κιῤῥὰ χροὰ ἐράσμιος.	425	Fulvus color amabilis est.
Κάγχρυος κιλλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.		Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Κατῆλιψ οἴκου κρηπίς.		Fundamentum domûs trabs est.

Κάναπον οὐ δίει κόριν.		Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μὴ σοι κόστος ἐστὶ, ἰωγὴν σε Πὰν παρελεύσεται.		Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον δίδωσι σίδη.	430	Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.		Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.		Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.		Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Καρύκην βρῦκος ἐριθάκην τ' ἀθετεῖ.		Lydorum condimentum, apumque cibos Bruchus aversatur.
Βύνην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.	435	Hordeum madefactum et piper eis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλὸς ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.		Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
Γραβίου οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.		Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
Φασιανὸς πραύνης πρύτανις.		Phasianus pruni custos atque inspector est.
Φέρβει ψῆτταν φακή.		Nutrit lenticula Latum piscem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον ἂν δὲ παρέλθῃ.	440	Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit.
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.		Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Ἀχρὰς βαΐνον οὐ φέρει.		Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Βαίταν ἐνδύει βαιόνι.		Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ' οὐ διώκει.		Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	445	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἀναιρεῖ, αἰγιθαλὸς μελίττας.		Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.		Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ εὗον, πῦρ οὐκ ἐστί.		Quod non urit, ignis non est.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀνυμένη μόγις εὑρίσκεται.		In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	450	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpe malorum causa est.
Καιομένη ὄσλιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.		Urens scintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.		Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.		Grave onus asini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μεθαόρου ἀέρος πιλῶνται.	455	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus est usus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλη ἄγνωστος.		Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.		Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.
Οὐκ ἐστὶ χώρα ἄνευ σκωλήκων.	460	Non est regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.		Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ δηθύνει.		Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.		Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.		Cancri marini incessum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465	Caret squamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.		Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥαδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.		Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὀμφαλὸς ἐν μέσῳ.		Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.		In fluviis et stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἐβίσκον ἴον τε, ἡδεῖαν ἐρίφοις βορὰν.	470	Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Ἄμπελον ἴξ οὐχ ἱμάντα σίνει.		Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψακὰς εὔκαρπον ποιεῖ.		Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείῃ νικᾷ χελώνη.		Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζείας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475	Non fit ex speltâ vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνός, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.		Latrante uno, latrat statim et alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.		Hinnit pullus, equâ absente.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.		Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.		Turgit etiam grossus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	480	Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.		Absque pediculo pomum non crescit.

αλείας κράδη κριὸν τέρπει.		Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
...ὠνηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλυ κρεμαμένη πτοῖται.		Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
...ίῤῥον ἰξύας θραύει.		Ferit lumbos scutum Persicum.
...ἔντερα κλιβάδιον θεραπεύει.	485	Medetur visceribus clibadium.
...ὶ πράσῳ χειράγρα αἴρεται, ὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.		Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
...ῆσσαν φορέων νοτίδα ἕξεις.		Latum piscem pinsens humorem habebis.
...θοοὶ κυψέλης ὖροι ἐισιν αἰγιθαλὸς καὶ ἀνθρήνη.		Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.		Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	490	Mel diligit ursus.
Ὄροβος, ἀχοτὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.		Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.		Vitæ signum pulsus est.
Ἐν νήσῳ σκῶρ νύσσει.		In insulâ oletum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανῦ.		Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	495	Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κνωμένη.		Putrescit allii caput resectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.		Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριστος ἐρίφῳ φύλαξ ὁ λύκος.		Optimus hœdi custos est lupus.
Λόφος κἂν λισσὸς ᾖ, μασθλῇ ὀφείλεται.		Cervix jumentorum, licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον εἰ μὴ λευκὸν, ὐ καλόν.	500	Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.		Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.		Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.		Balare oves solent, non homines.
Τὰ οὔατα ὄνον δηλῶσι.		Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προστιθῦσι κάλχη σίγλαι τε.	505	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Ἴπτει λήϊον ὑετὸς πολύς.		Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.		Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.		Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη ἦτε καμαξ ὐκ ἰαίνουσι.		Vitis pedamentum et supercilium petræ non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῃ.	510	Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἴεραξ τοὺς πώλυς αὐτῦ.		Docet etiam accipiter pullos suos.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.		Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.		Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγαλης ἄγρας κύρσας.		Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	515	Oleam in horta fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.		Solus asinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἱδρώς.		Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀτιτῶν κῆτος ὐχ ἕξει.		Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θαλλὸν ὐκ ἀκεῖται.		Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ μαρμαρύσσον χρυσός ἐστί.	520	Non omne id quod fulget aurum est.
Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.		Anserem emittens, anserem recipies.
Οὐ φυσᾶται μολγός.		Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐστί.		Aries ovium dux est.
Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.		Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὀρμιᾷ ὄνον ῥαδίως δήσεις.	525	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχοῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.		Tripudiant surculi stolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στείβει.		Calcat squillam scolopendra.
Ἡ λύζουσα ὀρταλὶς ὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.		Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπον συ μὴ ἴαπτε.		Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντίυ ὀπὸς χρηστός.	530	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.		Haud similis est ciceri galiopsis.
Οὐ τρέφει Θᾶσος θάψον.		Thasus insulâ herbas ad tingendum aptas non habet.
Διῦσα σοῦσον φθίει.		Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.		Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἴσχιν τ' ἰσίκιον.	535	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἅπας μαιμάων μήκωνα δρέπει.		Non quivis vehementer cupiens papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβα ὐκ ἐστὶ, εἰ μὴ κάμνῃ.		Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι.		Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Ἔνθεν δ' ἀράχνη αἰανὸν ἰὸν πίνει.		Indè verò aranea grave venenum bibit.

Ἀψίνθιον ϗ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπιέγουσι.

Κίδματα ϗ κίσσαν, γάρον μόγις αἴρει.

Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.

Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.

Diuturnâ ex defluxione affectus, et picam, vix tollit garum.

Nascitur iu hortorum areis elleborus.

ΚΕΦ. ιζ'.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

Εἰς Ἀτυχίαν.

ΠΛΟΥ͂ΤΟΣ Ἀριστίδη δάμαλις μία, ϗ τριχόμαλλος
Ἦν δ' οἶς· ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν ὠδῖς
Τὴν δάμαλιν· πένης δ' ὤλετο βουκόλιον.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.

Ἐὰν ληχῇ νύμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδου ἐξαιροῦνται.
Χρυσὸς τοι κόνις ἐστὶ ϗ ἄργυρος, ἠδὲ ϗ αὐτοί.
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.
Δύη ϗ φεύγοντα δράσσει.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δουλοῦται ταχὺ πάντα.
Μένει ἕκαστον τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.
Χίλιαι ποτὶ δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον ϗ χεῖλη.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.
Ἰοῦ, ἰξὸν φεύγουσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματα ἐστὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.
Κάκιστος θυσάνων κοσμὸς ἰλύς.
Ὁ νύμμος ἐστὶ ψυχὴ ϗ γάνος βροτῶν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.
Τοῖχον χρόα κάζει.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βούλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεος εἰσὶ κόσμος.
Ἀργαλέον πενίη κακὸν, ἄσχετον, ἣ μέγα δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν οὐκ ἔχοντες.
Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λοιμὸς ϗ πόλεμος λαοῦ εἰσὶ λοιγός.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακις τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.
Ἰδία ἑστία ἁπάντων ἄριστον.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα ϗ πλοῦτον αὖ αἴρει.
Χρήματα ἀνήρ.
Εἷμα ἀνήρ.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

OPES Aristidæ bucula una, et lanigera
Erat Ovis: His famem expulit à januâ.
Privatus autem est utrâque: ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauper verò perdidit armentum.
Peræ verò corrigiâ hic circa cervicem nodum flectens,
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium

Si resonet nummus qui in facculum immittitur,
Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Aurum fanè et argentum pulvis sunt, et ipsi
Lapides in calculosâ maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id quod passurus est.
Lubrici sunt fortunæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Nummus est anima et lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani sicut venti sæpenumerò vagantur, non habentes jus esculentum.
Fortunâ cardinem movente benè nobiscum agitur.
Fames, pestis et bellum populi sunt pernicies.
Gemmas et Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Propria domûs omnium optima.
Mortem Parca affert, opes et facultates rursus aufert.
Divitiæ virum faciunt.
Vestis virum facit.

ΚΕΦ. ιη'.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

ἙΣΠΕΡΟΣ τῆς ἡμέρας τέρμα.
Οἴχε[ται] Τέρσεται κράστις ὀπώρας μολούσης.
Οὐ τὸ ...αν οὐ καλύπτει κρόταφος.
Χωρὶς ...α χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

VESPERA diei terminus est.
Arescit gramen, veniente Autumno.
Ætatem non tegunt tempora.
Tunicam nix lænamque accersit.

Ὤψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει.		Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω ϗ δέκα.	585	Habet annus menſes duos et decem.
Μύσος ἔτη προδίδωσι.		Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσαι, ἔρχεται χεῖμα.		Non ſemper æſtas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν ὐκ εἶδει.		Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω ϗ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.		Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590	Ulula cum lupis, quando tempus poſtulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.		Exſiccat lilia frigus.
Τὸ αἶψα χρόνου μακρότητα βραχύνει.		Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.		Feræ inſtar annus currit.
Ἔργα νέων, βυλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.		Conſule vir, fac vota ſenex, juveniſque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτει.	595	Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἀχρὶς ἂν τέλλῃ ἠὼς, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.		Dum aurora fulget, moniti adoleſcentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.		Incurvat genu ſenectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴουλος ὡς τὸ μάλιςα σημαίνει.		Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριςα.		Antiqua ſunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	600	Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐςὶν ἀνθρώποις βάρος.		Grave ſenectus eſt hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, ἢ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.		Si præſens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.		Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δεέλη τὸ ἠλίκον ἤτριε φαίνει.		Veſpera quanta pars ſtaminis confecta ſit oſtendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν ἀσεβὲς.	605	Moleſtiam exhibere canis crinibus, impium eſt.
Ὥρα ὤραν μινύθει.		Hora (ſeu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύςαλλος, ἐκεῖ χεῖμα.		Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'. — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miſcellanea.*

ΑΥΣΤΗΡΟ'Ν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.		FŒTUM involvens membrana auſterum quidem renuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Βλάπτει ἴλλυς ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ςιλβόντων.		Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Οἱ ὑφῶντες ἄγνυθας οὐ λείπουσι.	610	Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητοῦνται.		Variæ merces in foro quæri ſolent.
Κακίςη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.		Peſſimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐςὶ ϗ πτίλου ψιλότερον.		Plumbo gravius eſt, et pennâ levius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφῶσθαι μανικὸν.		In febre acutâ ſurdeſcere furioſum.
Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τουτέοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.	615	Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.		Non propulſat frigus ſtorea.
Τί αὐγῇ ϗ ψέφει;		Quæ ſplendori cum tenebris communis eſt?
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.		Aciem potiùs quam curvitatem ſcalprum amittet.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη ϗ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν ϗ τὸ μέλαν.		Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem et convexitatem quantum eſt inter album et nigrum.
Κλασμάτων φύλαξ φορμὸς.	620	Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Φλιὰ οἰκίας ςέμμα.		Veſtibulum domûs ornamentum eſt.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάρπαι εἰσὶ κῶπαι.		Urinatori manus ſunt remi.
Μαγὰς πένθος φυγαδεύει.		Expellit luctum magas.
Πύθει μαμηρὰ σαθήριον.		Putrefacit mamera ſatherium.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	625	Frigefacit ſuavitèr corpus ſuſurrus.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθὴρ.		Coacervatam non patitur grandinem ariſta.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.		Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Ναρτάκου λῷον νάρθηκος.		Mactra nartalo vaſe melior eſt.
Λύχνος τῆς λύγης ἔχθρος.		Adverſatur tenebris lucerna.
Οὐ κόβαλις βράβυλα μινύθει.	630	Pruna demaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.
Ξίφεος δίκην μύδρος ἐςὶν.		Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Ἴβδην ἐν πυθμένι ναὸς μάτει.		Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Ἀγκύλου ἄτερ ἀγκίςρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.		Curvo ſine hamo piſces non capies.

Τὸ ὅλον ψαθίυ μεῖζον.		Totum parte majus est.
Κρίνον σφῦρα μὴ κρουσῆ.	635	Lilium malleus non perficiet.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλη κρίνων ὕθλοι.		Conciones sacræ manipulo deliriorum nugæ sunt.
Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.		Non est auster sine pluvia.
Κάμπτει εἴς ποτε γνώμην ὁ ἀσπάσας.		Flectit interdum sententiam cursor.
Χαλκείῳ πόδας τιθεὶς τίθησι.		Aheno pedes supponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.	640	Forfice pilum non resecabis.
Τοῦ ἔδειν ἀθάρας ἀδυνάμων παυέτω.		Plumentum edere qui nescit desinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστὶ.		Princeps digitorum medius est.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρᾶται ἱππεύς.		Loco currûs, equis utitur eques.
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.		Non est hasta absque cuspide.
Οὐκ ἐστὶν ἄγκυρα γάλλοις βουνός.	645	Non est collis spadonibus anchora.
Βορέαν ἅλως οὔποτε εὐδίαν τίθησι.		Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
Μητέρος εἰκὼν θυγάτηρ.		Matris imago filia est.
Ἔλινος ἡνίᾳ οὐ δεῖται.		Habenâ ramus non ligatur.
Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεταί καὶ μουσικῆς ἐν ἄωτῳ.		Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	650	Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ἐρίφει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρόν.		Obscurum infaustus numerus tegit.
Αἴπτει ἰκμάδος αἴγειρος.		Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπον, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.		Cor quidem aliquandò crepitus, sed non famem decipit.
Νίφει γύαν ψιάς.		Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	655	Cauda semper extremum est.
Ἰτρία κύστιν ἔχει.		Imæ parti ventris vesica inest.
Θηρίοις νάπος ὕλην δίδωσι.		Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελοῦ ἀλκή, ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.		E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.		Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἶψον ψαφαρὸν ποιεῖ.	660	Anguis exuvium suber aridum reddidit.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.		Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς πλίνθου ἀμείνων.		Vestis coriacea crate melior est.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.		Mutilatum nasum lavans sapit.
Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.		Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	665	Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ σφῦρα.		Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένου φύσις οἴνου ἔρρει.		Mixti vini natura perit.
Ἄβαρα ποθοῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.		Placentas appetunt, et coctas melle simillas qui in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.		Propè littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	670	Spelunca non est tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.		Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπίλος θολὸν μιαίνει.		Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐταμένου ἀγκῶνος.		Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.		Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	675	Tessaræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λίγυς κύβηλιος σμῆξιν σφάλλει.		Argutus Ligur securis ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετὴς		Saturnus morosorum est genitor.
Τόξου ἄκων τρίζει, κ[ε]ροκὸς δορὰ οὐδέποτε.		Arcûs jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λαυκανίαν ὀφείλει.		Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	680	Qui staminì, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.		Gæsum fiscellæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίου ἰκρίον ὠνήσῃ.		Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.		Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλας οὐ πωλεῖται.		Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	685	Evacuat sors mulctram.
Κόαξ καὶ κοῖ σπάταγγον ἄγουσι.		Coax et coï spatangum agunt.
Ὕ, ὕ, πινέαλίας ῥινὸς αὐδὴ ἐστὶ.		Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.		Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔα γιγνέται.		E latere Adami Eva facta est.

Κρατεῖ Ἑλλέβορος λειχῆνα.	690	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.		Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐχ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.		Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύο ἔχει ἄνθρωπος.		Dentes homo triginta et duos habet.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτωνι βάρις.		Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
Ἥραν ἰσάλη οὐ κάζει.	695	Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλὸν, οὐ φελλὸς δίδωσι.		Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου πάγος, ἐκεῖ κρύος.		Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.		Catini et ollæ usum promus condus novit.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρὸς.		Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θεέτω.	700	Prope littus currat lembus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.		Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.		Fimbria vestem continet.
Σφύζουσιν ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.		Facto motu arteriæ saliunt.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.		Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλαϊ ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	705	Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Ἅμαξα τόρμης στερημένη ὄλλυται.		Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θίασόν τ' οὐκ ὄρει.		Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου φασὶν ἔργα.		Stertere et dormire ejusdem animalis opera.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει πότε.		Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.
Κώθωνι χαμία κύβιτον βλάπτει.	710	Poculo saga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.		Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

ΚΙΡΣΟΝ κνάειν κινδυνῶδες.		VARICEM scindere periculosum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπες εἰσὶν ἅπαντες.		Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.		Ut fœnum, ita et homo arefit.
Κουφὴ σκιὰ, καὶ ἀτμὶς ἐστὶν ἀνδρῶν βίος.	715	Vana umbra et vapor est hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.		Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.
Φοξὸς ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.		Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος καὶ πέμφιξ.		Cinis homo est, flos et bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.		Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ μὴ θάπτει.	720	In fruticeto mortuum nè sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι καὶ καπνός.		Vita mortalium cinis est et fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.		Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.		Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.		Constans nihil in vitâ videtur esse.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	725	Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τοῦ θανάτου βέλη κλάει.		Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.		Pronus terram spectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.		Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.		Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	730	Patrui exequias nè omninò asperneris.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.		Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.		Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Σμύχει τρόχα στέλεχος σμίλαξ.		Celeritèr truncum taxus venenata consumit.

DICTA SEPTEM GRÆCIÆ SAPIENTUM.

SOLON.	Γνῶθι σεαυτόν. Noſce teipſum.
CHILO.	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
PITTACUS.	Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.
BIAS.	Οἱ πλέονες κακοί. Plures ſunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Induſtriæ nihil impoſſibile.
CLEOBULUS.	Ἄριστον μέτρον. Modus eſt optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. Sponde, prope eſt damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas ſuam Dialectum et idioma in quibuſdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*:
et contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt {
η pro α, ut φιλίη pro φιλία, *amicitia*
ε pro α, ut γελέω pro γελάω, *rideo*.
et contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, *ſeco*.

Ex conſonantibus, κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι· contractionibus prorsus abſtinent, et diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant {
α { pro η, ut φάμα, pro φήμη, *fama*.
pro ε, ut πιάζω, pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μωσᾶν pro μωσῶν, *muſarum*: πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*.
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves*.
η pro ᾳ, ut ζῆν pro ζᾷν· et pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *muſa*: et pro ε, ὥνεκα pro ἕνεκα, *propter*.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
ευ pro ου, ut ἀλεῦμαι pro ἀλοῦμαι, *ſaliam*.
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σιὸς pro θεός· κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, et ὅτε, *aliquando*: et contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella*.
et contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλάς, *bonas*.

Ex conſonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*: et β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, *cento*.
Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; et aſpirationem rejiciunt, ut ἄλιος pro ἥλιος, atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.
Poëtæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent. Homerus Ionicâ, quâ maximè utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æſchylus in choris et cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

Prosthesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut σταγὼν pro ταγὼν à τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

APHÆRESIS

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὁρτὴ, pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam medio dictionis subtrahit, ut ἐγράμην, pro ἐγειράμην, *excitavi*; ἔγεντο pro ἐγένετο, *natus est*.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἔλλαβε, pro ἔλαβε, *sumpsit*; [illegible], pro [illegible]; ξεῖνος, pro ξένος, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ, pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*; βρῖ, pro βριαρῷ, *robusti*.

PARAGOGE.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα, pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδει, pro κλάδῳ, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli ἀντιστοιχεῖν vocant) est literæ commutatio, ut πόρρω, pro πρόσω, *procul*; θάλαττα, pro θάλασσα, *mare*.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordinis immutatio, ut ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, à ῥέζω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

SYNALŒPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*; θοἰμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

ANADIPLOSIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut [illegible], pro κάμνει; ἀταρτηρὸς, pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον, pro ἔτυμον.

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

ΝΩΡΙΣΤΙΚΗ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρηστολογία· hoc est, modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: n quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris personis et modis, docuimus nodum compositionis verborum; hic verò docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex suprà-dictis igitur Regulis acile est deprehendere quòd illa in suâ flectione et formatione tripliciter immutentur; nimirum:

In initio (licèt hoc non omnibus contingat), in fine, et in medio, idque in omni voce, *Init.* viz. activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, et temporalia, ut λέιπω, ἔλειπον, λέλοιπα, ἐλελοίπειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte antè: et ᾄδω, ᾖδον· ἥκω, ἧκον· in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἰσγύζω, ἤσγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α, ι, et ο in præsenti sunt breves, at n præterito mutantur in longas.

In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus *Fin.* Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομαι· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis n fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελείμμεθον, ἐλειψάμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾔσμεθον, à verbo ᾄδω, et ἡδόμεθον, ἥσμεθον, à verbo ἥδω· excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut suprà diximus.

Prætereà, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω· πλήθω, πλήσω· ἀνύτω, ἀνύσω· aliquandò mutentur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι et λέλημμαι· in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Prætereà accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt α, ι, ο, in longas mutentur in aliis temporibus, ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀποῤῥέω, ἀποῤῥήσω· πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur *Med.* aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἔφανον· et aliquandò præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· στέλλω, ἔστειλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur; sed tantùm fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· τρέφω, ἔτροφα.

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz. θ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratiùs hic exa-

minemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τῦ σ, quod in genere et καθόλυ vocavimus Se-vile, ob ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitu Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Præterea in pa voce tribus (diversis à pr oribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præte perfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eò, quòd semp sit annexum suo termino αι, viz. σαι, ut τετίμημαι, τετίμησαι. Dein datur σ quod semp subsequitur dentalem aspiratam θ, nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. voc qui solent incipere à θ, vel ab α et ι, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui no habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετίμησθον vel figurativam Thematis, ut ἤγγελσ Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur po stremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum m (prout in Regulis nostris declaravimus), quod ideò nominabitur Hotethetum. In his qu de σ diximus elucescit utilitas et potestas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

Servile, seu χρήσιμον, et suæ potestatis, σ
- Vox Activa
  - Explicitum. σ λύσω.
  - Implicitum. σ λήψω.
  - Potentiale. σ σπερῶ.
- Vox Passiva
  - Terminale. σ τετίμησαι.
  - Philothetum. σ τετίμησθον.
  - Hotethetum. τετέλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum. σ λύσομαι.
  - Implicitum. σ λήψομαι.
  - Potentiale. σ σπερῦμαι.
  - Philothetum. σ ἐσπάρασθε.

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum, viz. (Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; quare ubi σ implicitum est, in quo que sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λήψομαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem: et in ἐλεξάμην κ est implicita, et eâdem de causâ γ et χ. Verùm in ἐτυπτόμην π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale pass. vocis fieri implicitum quandò Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

1. Primò rejiciantur à parte antè incrementa syllabica seu temporalia, si adsint; si enim pulsa sint, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundò rejiciantur à parte post termini, necnon terminales consonantes, σ et γ quocunque modo considerætur

3. Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio

rbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ι, ubi opus fuerit, ut ἴλαβον λάβω· ἤγειρον, τρύφω γάπην, τρίπω· quemadmodum et ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et vertatur in ι vel addatur ω, ubi opus erit, secundùm Regulas traditas de incrementis erborum.

4. Observandum est præterea, quod rejectis terminis à parte pòst in pass. voce et in edià, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duplex σ (σσ), et per consequens duplex τ (ττ), vel aliquam vocalem mutabilem, α, ι, ο· quæ ambiguitas non potest tolli nisi quisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio la maximâ ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι et verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ: si verò , tunc aliquandò ζ, aliquandò α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves runt figurativæ: viz. η vertitur in α vel ε et alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa; si verò restabat α, ι, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecùs ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω· pass. verò seu mediæ per ομαι· et verbum in μι claudetur per erminum μι activæ vocis, et passivæ seu mediæ per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs ntelligantur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεσάχθην, διηράξαντο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα, κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, πεθήνασθαι, ἐπισημηνάμενος, ἐπανασεισθῆναι, ἐπιτετροπευμένος, ἐπιπυργώμεθα, ἐῤῥοφήσθω, ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμὼν, κατεῖβω, καταγεὶς, ἀπίδρα, παρίζη, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis, mod. infin. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλείβω· dicam igitur quòd sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν. 'Εξαλεῖψαι.

Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εκε uno duplicato perfecti, et altero simplicitèr repetito plusq. perfecti, ut termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι, restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω: quòd si ad π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale. 'Εκέκαφθε.

Est aor. 1. pass. voc. quod cognoscitur ex termino θ et terminali θην, et incremento syllabico ε ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quòd sit vocalis thematica, quæ in illis, juxta Regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, 'Ιλιάδ. ῥαψ. ό. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coërceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ'. ὃν τίκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτικεν αὐτὴ, *quem peperit ipsa*. Θεὸς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ῥαψ. ξ'. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, et ὑπερσάττω, *satìs superque onero*; nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duplex σ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην πλέκω, ἐπλέχθην. 'Υπερεσάχθην. *Dico virtualitèr, quoniam ζ et σσ interdum faciant fut. 1. in ξ, in quo κ est implicitum, et per consequens γ, χ.*

Constat esse aor. 1. med. voc. à termino αντο, unà cum σ quod est implicitum in ξ, ut ἐτύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; verso verò in α, reperies esse, ἀράσσω, *amputo, abscindo, illido*, et metaphoricè *impeto*; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ, *conviciis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω· præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω· et quinque superiora scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ξ juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine διωτεροτέρων poterant habere ξ in futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari aliter nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior; sed χαλεπὰ τὰ καλά. Διηράξαντο.

Κεκλῶσθαι. Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κε, et terminus à parte pòst, cum terminalibus consonantibus σθ restat κλω· σ verò indicat esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ· sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut et πεπρῆσθαι, à πρήθω, *incendo*.

Διεληλυθότα. Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino ότα, et figurativâ præsentis, quibus rejectis unà cum ἀναδιπλώσει Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit διελύθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ, Thema est διελεύθω, inusitatum, pro quo διέρχομαι, *prætereo*, et per Metaphoram *differo*, seu *oratione percurro*: in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quarum α, αι, ε, ει, ut θάλλω, τέθηλα· κλάζω, κέκλαγα· φαίνω, πέφηνα· τέμνω, τέτμηκα· et λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, et κατ' ἀναδίπλωσιν priorum literarum præsentis, itaque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλευθα, communitèr et ἐλήλυθα, Atticè ἀκούω, ἤκοα, et Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα et similia.

Μεθαρμόσθεντα. Particip. aor. 1. pass. undè rejiciendum est σθέντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, et erit μεθαρμόζω, *coapto*, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐξεργάζομαι, *perficio*.

Κεκάσθαι Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis. Cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, et termino unà cum terminali θ, et Hotetheto σ quibus rejectis et addito termino ω, fit κάω——quod cùm non sit, neque erit κάθω, κάδω, κάττω, seu κάδω, restat esse κάζω, *orno et decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. ver. 546.

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Horum te, senex, divitiisque et filiis aiunt exornatum fuisse.

Διεχειρισάμην. Aor. 1. med. rejiciatur ε et terminus σαμην· et quia restat ι, et verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, scil. διαχειρίζω, *tracto*, ut ἐπειρασάμην, à πειράζομαι, seu πειράζω, *comparo*.

Πεπυκασμένα. Est particip. perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, et in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativam esse dentalem, vel ζ vel σσ, et est quidem ζ, viz. πυκάζω, *denso*, seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, et in fine terminus participialis ότες, et quoniam η habet ι subscriptum, ideòque cùm sit impropria diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, *scopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, feliciùs et citiùs reperiuntur quàm cætera; quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. vnc. ab σ simplicito. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σε, et addito ω, restabit πῆρω, quo quæsito et haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἦρω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur η esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erit ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, *apto*, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, et Æolicè ἄρσω, et ex hoc ἦρσα, et cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσε, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ. ver. 166.

—— τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς τε θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Πεφῆνασθαι. Est aor. 1. infin. med. ideoque ασθαι rejecto, et versâ η, impropriâ diphthongo, in αι propriam, et termino passivæ vocis adjecto, erit πεφαίνομαι, *vehementer afficior*.

Ἐπισημηναμένα. Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum αμένα, in quo σ potentiale subintelligitur: quare rejecto termino αμένα, et versâ impropriâ diphthongo η in αι, et addito generali termino ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio* seu *significo*.

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotethetum indicabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum σ rejecto, et addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversus aliquem concutior*, à σείω.

Ἐπιτετροπευμένους. Hæc vox est particip. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένους et duplicato τε à parte ante, et addito termino act. ω, vel pass. ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω, vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro*, *administro*, *in tutelâ habeo*. Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativum ευ.

Ἐπεπυργώμεθα. Est plusquamperfect. pass. undè rejecto in initio incremento πε, et in fine μεθα, restat πυργω· deinde ώ in ό verso additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris*. Hujusce generis verba nullâ difficultate depre-

nduntur; quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figura-vaux o præsentis in ω in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ ocis.

Constat esse in perfecto pass. mod. imperat. tertiam personam; quare rejiciendum est unà cum ρ, et in fine θω, cum σ Philotheto, et verso η in α, et addito communi termino fit ῥοφάω, quod etiam et ῥοφέω, rectè dicitur *sorbeo et exhaurio.* Hujusce quoque generis erba facilè deprehenduntur; nam η figurativa longa est indicium quòd figurativa primi-va erat α vel ε· neque σ vobis dubium creet; quòd licèt non admittatur in primâ personâ ræter-perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ termi-alis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum. 'Ερροφήσθω'

Est fut. 1. pass. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino , fit ἀπιλάω inusitatum, pro quo ἀπελαύνω, *abigo:* in hoc verbo debuerat esse σ Hotethe-um, ut γελασθήσεσθαι, à γελάω· πετασθήσεσθαι, à πετάω, secundum Regulam; sed ἐλάω, *ello,* facit ἤλαμαι, et ἤλασμαι. 'Απιλαθήσεσθαι.

Est aor. 2. act. ων participii termino rejecto, verso α in ε, additoque termino ω, fit ἀνα-ρέμω inusitatum, pro quo ανατρέχω, *recurro.* 'Αναδραμών.

Aor. 2. verbi in μι· rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit ατα6ίωμι, *vivo.* Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, or. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic et βίωμι, aor. 2. ἐ6ίων, ως, ω, &c. Κατε6ίω.

Aor. 2. pass. à quo rejecto εις termino participiali, et addito communi termino ω, fit ατάγω, *confringo,* inusitatum, pro quo κατάγνυμι. Καταγείς.

Aor. 2. act. cujus incrementa rejecto et figurativâ α versâ in η, et cum termino verbo-um in μι, fit απόδρημι, *aufugere.* Hoc esset απίδρη juxta Regulam, quia aor. 2. solet ser-are figurativam longam; sed unum est eorum quæ excipiuntur. 'Απίδρα.

Aor. 2. act. verb in μι, quod cognoscitur à figurativâ η· quare incremento rejecto, et ddito termino μι fit παρά6ημι inusitatum, pro quo παρα6αίνω, *transgredior.* Παρέ6η.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: uæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in ormandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

INDICATIVI.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	in 3. prior. decl. ut in præs.; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, μένοι εἰσί
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plusq. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα.	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. post F.	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		σο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes Verborum contractorum in E'Ω.

Indicativi.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativi Verb in έω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in A'Ω.

Indicativi.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativi Verb. in άω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in O'Ω.

Indicativi.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativi Verb. in όω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		οῦ	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Terminationes Verborum in MI, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

Indicativi.			Sing. 1.	2.	3.		Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A P M	τιθ ἱς διδ ζευγν η, η, ω, υ ε, α, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	ε α ο υ	μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, οῦ, ῦ, σι νται
Imperf.	A P M	ἐτιθ ἱς ἐδιδ ἐζευγν η, η, ω, υ έ, ά, ό, ύ	ν μην	ς σο	1. 2. 3. 4. η, η, ω, υ, το	ε α ο υ	μεθον	τον σθον	τον σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο
Indef. β.	A M	ἐθ ἐς ἐδ η, η, ω έ, ά, ό	ν μην	σ σο	1. 2. 3. η, η, ω το		μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

Imperativi.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A P M		τιθ ἱς διδ ζευγν ετι, α, ο, υ, θι ε α, ο, υ, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. β.	A M		θ ς δ ὲς, ῆ, ὸς, θι έ, ά, ό, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optativi Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι οίμην. οίμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ὼν, οῦσα, ὸν όμενος, η, ον όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι είην οίμην	οις είης οιο	οι είη οιτο	 οίμεθον	οιτον είητον οισθον	οίτην ειήτην οίσθην	οιμεν είημεν οίμεθα	οιτε είητε οισθε	οιεν είησαν οιντο	ειν ῆναι εσθαι	ὼν, οῦσα, ὸν εὶς, εῖσα, ὲν όμενος, η, ον
οῖμι ησοίμην οίμην	οῖς οιο οῖο	οῖ οιτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οισθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οισθε οῖσθε	οῖεν οιντο οῖντο	εῖν ήσεσθαι εῖσθαι	ῶν, οῦσα, οῦν όμενος, η, ον ούμενος, η, ον
οιμι θησοίμην οιμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον
αιμι θείην αίμην	αις θείης αιο	αι θείη αιτο	 αίμεθον	αιτον θείητον αισθον	αίτην θειήτην αίσθην	αιμεν θείημεν αίμεθα	αιτε θείητε αισθε	αιεν θείησαν αιντο	αι θῆναι ασθαι	ας, ασα, αν θεὶς, θεῖσα, θὲν άμενος, η, ον
οιμι μένος εἴην οιμι	οις εἴης οις	οι εἴη οι	 ω 	οιτον εἴητον οιτον	οίτην εἰήτην οίτην	οιμεν οι εἴημεν οιμεν	οιτε εἴητε οιτε	οιεν εἴησαν οιεν	έναι θαι έναι	ὼς, υῖα, ὸς μένος, η, ον ὼς, υῖα, ὸς

Plusquam-perfectum ut Perfectum.

Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.	Particip.
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subjunct.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Pr. & Im.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
In. C.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
In. α.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	θῶ	θῇς	θῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
Per. & P. p.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	μένος ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι ὦμεν	ἦτε	ὦσι
	M	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis. Sequuntur Circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti et Imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Verborum in έω.

Optativi

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.	Part.
Pr. & Im.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	
	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον,	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	
	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	
P. & P. p.	P	ήμην	ῇο	ῇτο	ήμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	ῆσθαι	ημένος, η, ον

Subjunct.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν
	P	ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον
	M	ut Passiva. Perf. Pass. πεποιῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.									

Verborum in άω.

Optativi

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.	Part.
Pr. & Im.	A	ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν	ᾷν	
	P	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι	
	M	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι	
P. & P. p.	P	ήμην	ῆα	ῆτο	ήμεθον	ῆσθον	ῄσθην	ήμεθα	ῆσθε	ῆντο	ῆσθαι	ημένος, η, ον

Verborum in άω.

Subjunct.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	ᾳς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι	ῶν ῶσα, ῶν
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον
	M	ut Passiva. Perf. Pass. βιβρῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.									

Verborum in όω.

Optativi

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.	
Pr. & Im.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	ῦν	
	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	ῦσθαι	
	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	ῦσθαι	
												Part.
P. & P. p.	P	ώμην	ῷο	ῷτο	ώμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ώμεθα	ῷσθε	ῷντο	ῶσθαι	ωμένος, η, ον

Subjunct.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν
	P	ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον
	M	ut Passiva. Perf. Pass. χρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.									

Verborum in μι.

Optativi

		1. 2. 3.	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
Pr. & Im.	A	τιθ ἱσ διδ εί, αί, οί,	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν, εν	ί, ά, ό, ύ, -ναι
	P M	εί, αί, οί,	μην	˜ο	˜το	μεθον	˜σθον	σθην	μεθα	˜σθε	˜ντο	ε, α, ο, υ, -σθαι
P. & P. p.	P	τιθ ἱσ διδ εί, αι, οί,	μην	˜ο	˜το	μεθον	˜σθον	σθην	μεθα	˜σθε	˜ντο	
In. 2.	A	[illegible] εί, αί, οί,	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν, εν	ῆ, ῆ, ῦ, -ναι
	M	εί, αί, οί,	μην	˜ο	˜το	μεθον	˜σθον	σθην	μεθα	˜σθε	˜ντο	ί, ά, ό, -σθαι

Subjunct.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.	
	A	τιθ ἱσ διδ ω	1. 2. 3. ῇς, ᾷς, ῷς,	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῷ,		˜τον	˜τον	ῶμεν	[illegible]	ῶσι	[illegible]	[illegible]
	P M	ωμαι	ῇ, ᾷ, ῷ,	ται	ώμεθον	˜σθον	˜σθον	ώμεθα	˜σθε	ῶνται	[illegible]	[illegible]
	A	[illegible] ῶ	ῇς, ῇς, ῷς,	ῇ, ῇ, ῷ,		˜τον	˜τον	ῶμεν	˜τε	ῶσι	[illegible]	[illegible]
	M	ῶμαι	ῇ, ῇ, ῷ,	ται	ώμεθον	˜σθον	˜σθον	ώμεθα	˜σθε	ῶνται	[illegible]	[illegible]

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS ALTER

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur
προτακτικὸν ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi,
Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dici-
tur Græcè ὑποτακτικὸν, quòd Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio
Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui*, *quæ*, *quod*. Nos autem de præpo-
sitivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Quando sermo est de re quâpiam certâ, de quâ viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet ar-* Reg. I.
ticulo ; sin minùs, respuit ; ut Isocr. ad Nicol, Ὅλως γὰρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν
ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὔτε τῶν
ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, et ἐπιτηδευμάτων, ut
omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli
minimè dubitaremus; pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem
illustrabunt.

Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum ; ita Reg. II.
tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Co-
ronâ ; Σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, καὶ τί τὸν μετὰ πάσης καὶ προνοίας καὶ προθυ-
μίας, καὶ δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνουν adjectivum, quia præponitur
Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo.

*Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro adjectivo, pro Appellativo
seu Substantivo altero.* Lysias contra Eratosthenem ; Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς
οἰκίας ἦλθεν τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα
εἶργε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσεν, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet. Ut Demosth. pro
Coronâ ; Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τοὺς Φωκίας ἐντρεπὴ ποιήσαιτο ubi τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκίας,
subintelligitur susceptæ.

*Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur
genitivus possessivus; et potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina.* Hic casus etenim
æquipollet adjectivis, ubi cùm genetivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum
articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro
Coronâ ; Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος
ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων repetitur designando molesti-
am et stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigit articulum. Aristot. ad Nicom. Reg. III.
Ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένῃ λόγῳ, ᾗ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσ-
ειεν. Et in Topicis; Ἐστὶ δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερον τι τῶν κειμένων
ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nomi-
nibus ἀρετὴ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæ-
pè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædica-
tis: ut Demosth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων καὶ τῶν Βυζ-
αντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod
est subjectum, præponitur articulus ; at nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato.

Reg. IV. *Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò et Nomen ipsum, à quo possessivum regitur, gaudent articulis:* ut Demosth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία ἢ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία καὶ ταὐτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων et συκοφαντούντων præfigitur Articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας· magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo septimæ Regulæ videre est. Διὰ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. et Demosthen. pro Coronâ; Οὐ δὲ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου.

Reg. V. *Nomen quod ante se, vel post se, habet Pronomen* ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *semper exigit articulum.* Demosthen. pro Coronâ; Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασται. Idem pro Aristophan. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασαί.

Ante se.

Post se.

Reg. VI. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis* μὲν, *quæ præponi, et* δὲ, *quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est et usitatissimus. Isocrat. ad Nicocl. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, καὶ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν· οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας καὶ πράξεις κατέστησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) et οἱ δὲ (sc. Tragici.)

Reg. VII. *Nomina propria seu Cognomina, si solitariè ponantur, rarò adsciscunt articulum.* Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demosthen. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν τεθρὴν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur, sæpiùs accidit ultimum solummodo sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem; Ἦσαν τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, καὶ Ἱπποκλῆς, καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπτρεύς, &c. Et alibi: Ἀνέβη μὲν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c.

Si verò nomen Patriæ non detur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεύς) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliquâ Præpositione vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet.* Demosthen. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λευκῖνον τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας καὶ τριάκοντα δραχμὰς, καὶ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Q, καὶ μικρόν τι πρός.

Reg. VIII. *Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tamen rarissimè exprimitur: ut Halicarnass. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίου μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, h. e. *Lysias, Cephali filius,* &c. Hoc tamen nil impedit quò minùs id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Coronâ; Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος, Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱσταμένου, Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου. h. e. *filius Atrometi,* &c.

Reg. IX. *Pronomen demonstrativum* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *superadditur, ante istum terminum vindicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ita apertè collusionem suam prodidit.*

Reg. X. *Terminus universalis,* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *nominibus præpositus, articulum post se requirit;* ut Demosth. pro Coronâ; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως, ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι οὔτε δικαίως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ῥῖψαι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth. pro Coronâ; Ὁ γὰρ τότε ἐνστὰς πόλεμος, ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut inter, articulum et nomen universale, aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Reg. XI. Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *in re certâ ante se exigit articulum;* ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, ἂν ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de Pace; Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγοῦνται χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias ad delationem: Καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ, ὧς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνα ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας.

Quod si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *notam quandam indeterminatam secum conjunctam habeat, tunc secundùm primam regulam articulo destituitur.* ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ ἀδύνατον ἔχοντα ἔχειν ἐπὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φέρειν [illegible]

καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι, h. e. *Nullâ enim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, cum alteri cuipiam se satis esse futurum polliceri, atque adeo spondere.* Et inferius, Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐςὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνῳκισμένης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. *Aut qui æquum est, sorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo desertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?*

Genitivus partitivus semper gaudet articulo. Isocr. Orat. Panath. Ἔτι δὲ τοῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέςατοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ μνησθεῖεν ἄν, καὶ διαλεχθεῖεν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἐγὼ ἀλλὰ, καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοῦτον αγαθὰ ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν. Reg. XII.

Nulla pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἔτυχες ἠκούσατε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, *quando sonat,* idem, eadem, idem, *tunc necessariò ante se postulat articulum.* Ut Demosth. pro Coronâ; Ἐςὶ δ' οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρὶς, h. e. *Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quod eadem cum populo eligat, et eosdem, quos et patria, amet et odio habeat.* Reg. XIII.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, et nominibus propriis adverbia οὕτω, vel οὕτως, imò et nomen τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ ςερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ· et alibi, Ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c. Reg. XIV.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant ἀπροσδιόριςον,* i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Isocr. de Pace; Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοὶ τὴν πόλιν εὐδαιμονίζον καὶ πολλοὶ τῶν νῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτὴν, h. e. *quæ dum fuerent, cùm ipsi, tum multi non mentis compotes, urbis felicitatem prædicabant,* Et inferius, Εἰς ἃς πολλοὶ καὶ τῶν ἀςυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων, συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, h. e. *ad quas multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c.* Lysias contra frumentarios; Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, θαυμάζοντες, h. e. *Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti.* Demosth. in Aphobum; τούτων τοίνυν οἱ μὲν πολλοὶ μάρτυρές, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. *Cùm autem horum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.* Reg. XV.

Quod si πολλοὶ sonat, πλῆθος, h. e. *Vulgus, vel populus, tunc necessariò desiderat articulum.* Ut Isocr. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι, h. e. *Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ et opinione judicat.* Demosth. adversus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ, καὶ δικαία, καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοὶ, h. e. *Quæ igitur sola est custodia, et justa, et firma legum? Vos populus.* Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος, h. e. *Nunc verò vulgus hoc dicunt, quod Cercyram cepit Timotheus.*

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum.* Exempl. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ, h. e. *Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit.* Demost. pro Phormione; Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ἃ Ἀπολλόδωρος εἶπε, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν, h. e. *Verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas esse et calumnias putate.*

Verum πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *quando ponuntur ἀπροσδιορίςως, respuunt prorsus articulum.* Ut Lysias adversus Pancleon; Ὅς γὰρ ἐμὲ πάλαι πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, h. e. *Hic enim cùm me jamdudum negotium facessere non desisterat.* Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίςων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι, h. e. *Vos in maximis magistratibus eosdem sinitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.*

Πλεῖςοι, πλεῖςαι, πλεῖςα, *cùm obtinent locum subjecti gaudent articulo.* Isoc. de Pace; Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείςους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ μᾶλλον ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν. Reg. XVI.

Μὰ, *Adverbium jurandi, nomini subsequenti articulum largitur.* Dem. in Aphob. Μὰ τὸν Δία ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦτ' ἀκριβέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον, *Ego medius fidius, &c.* Reg. XVII.

Quòd si conjugatur cum nomine Δία *respuit prorsus.* Ut Demosth. ib. Οὐ μὰ Δία οὐχ' ὅτι τὸν μίλυαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον, *Non mehercle quod, &c.*

Regula prædicta convenit etiam particulæ νὴ. Idem pro Phormione; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς Θεοὺς ἅπαντας. *Non tamen impedit, quin interdum nomen* Δία *articulo destituatur.* Ut Demosth. de Ordinand. Republ. Καὶ νὴ Δία, ὦ ἄνδρες, &c.

Nomina Appellativa, seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessariò articulo insigniri debent. Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, et Aristot. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi primas tenet. Reg. XVIII.

Sæpe articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum. Ut οἱ ἐν πόλει, hoc est, *Cives.* Οἱ ἐν τέλει, *Optimates;* Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, *Adolescentes;* Οἱ ὑπὲρ τὸν καταλόγον, *emeriti;* Οἱ ἐν ὅπλοις, *Milites.* In quibus Reg. XIX.

bus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενα, vel quid simile. Demosthen. in Philip. Καὶ γάρ τοι διῃρηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, hoc est, *cum Oppida in duas partes*, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικόν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo. Οἱ ἔπειτα, *posteri*, τὰ ἔπειτα, *posteritas*, οἱ πρόσθεν, *prisci*, οἱ πόῤῥω, *dissiti*, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, *qui stant à parte Regis*, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, *Sacerdotes*, &c.

Reg. XX. *Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur.* Demosth. in Olynth. 3. πίστευομαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro *neglectu*, et τῷ μὴ συνιέναι pro *inscitiâ* sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν *studium*, τὸ σωφρονεῖν, *temperantia*, τὸ φρονεῖν, *prudentia*, &c.

Reg. XXI. *Nomina κλητικὰ respuunt prorsus articulum:* ut Demosth. pro Coron. Πρῶτον μὲν, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Reg. XXII. *Articulus neutrius generis, vel uni tantùm dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificiosè positis, solet præponi.* Aristot. de interp. Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης οὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἄρθρον ἐπιτακτικὸν, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐμφαντικῶς καὶ διαῤῥήδην., h. e. *enucleatè et clarè*, ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν. h. e. *Si enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit dispicere.* Quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν. Pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. *Ne adversarium adhibeatis in concilium, de modo quo me audire vos oportet.*

Observandum est Poëtas, et potissimùm Hom. raró uti articulis præpositivis, ut Ὀδ. ῥαψ. θ'. ver. 532. Εἴσομαι, αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebrò iis utitur.

> Τῷ γὰρ τὰ βέλτιστ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
> Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
> Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtis sæpè usurpari articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β'. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἰ τῷ περὶ ἀνθρώπων ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινι περὶ ἀνθρώπων. Et idem pro Coron. Ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθροῦ τῷ τοῦτο συμβαίνῃ pro τινὶ.

FINIS.